

BIBLIOTHECA PATRUM

ECCLESIAE CATHOLICAE

QUI

ANTE ORIENTIS ET OCCIDENTIS SCHISMA

FLORUERUNT.

DELECTU PRESBYTERORUM QUORUNDAM OXONIENSIIUM.

SI JAM SATIS JACTATUS VIDERIS, FINEMQUE HUIUSMODI LABORIBUS VIS
IMPONERE, SEQUERE VIAM CATHOLICAE DISCIPLINAE, QUAE AB
IPSO CHRISTO PER APOSTOLOS AD NOS USQUE MANAVIT,
ET AB HINC AD POSTEROS MANATURA EST.

S. Aug. de Util. Credendi, c. 8.

OXONII:

EXCUDERAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

VERNEUNT IBIDEM APUD J. H. ET JAC. PARKER;

LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LXI.

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

SANCTI PATRIS NOSTRI

JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

INTERPRETATIO

OMNIUM EPISTOLARUM PAULINARUM

PER HOMILIAS FACTA.

TOMUS VI.

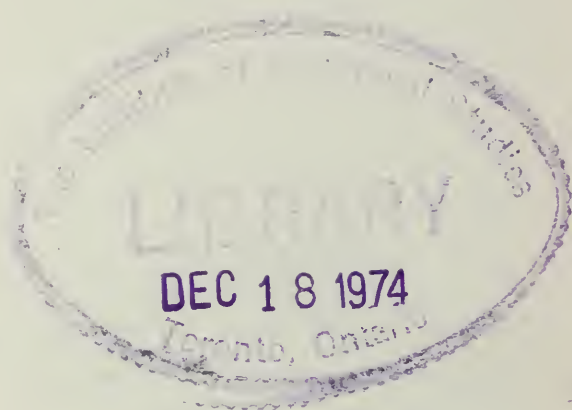
CONTINENS HOMILIAS IN EPISTOLAS AD
TIMOTHEUM, TITUM ET PHILEMONEM.

OXONII:

EXCUDEBAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.
VENEUNT IBIDEM APUD J. H. ET JAC. PARKER;
LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M. DCCC. LXI.

SANCTI PATRIS NOSTRI

JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

IN DIVI PAULI

EPISTOLAS AD TIMOTHEUM, TITUM ET PHILEMONEM

HOMILIAE.

EDITIO NOVA

AD FIDEM CODICUM MSS. ET VERSIONUM ANTIQUARUM
DILIGENTER CASTIGATA.

OXONII :

EXCUDERAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.
VENEUNT IBIDEM APUD J. H. ET JAC. PARKER ;
LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LXI.

MAXIME REVERENDO IN CHRISTO PATRI

GULIELMO

ARCHIEPISCOPO CANTUARIENSI,

ANGLIAE TOTIUS PRIMATI ET METROPOLITANO,

OLIM IN HAC NOSTRA ACADEMIA SACRAE THEOLOGIAE PROFESSORI REGIO.

DICATUR

HAEC BIBLIOTHECA

PRISCORUM PATRUM, EPISCOPORUM,

DOCTORUM, CONFESSORUM, MARTYRUM,

SANCTAE AC CATHOLICAE CHRISTI ECCLESIAE,

QUO PIETATI SATISFIAT

ERGA NOMEN VENERABILE

ET

PATERNI ANIMI BENEVOLENTIAM.

M O N I T U M.

DE reliquiis Chrysostomicis in hac *sexta* nostri incepti parte inclusis (quae quidem propter aliud gravissimum opus a nobis susceptum debito serius prodit) idem tenendum est, quod in praefatiuncula praecedentis voluminis significavimus; exemplar scilicet magis genuinum illud esse, quod primo Editori Veronensi ad manum erat; quodque nunc quam maxime purgatum et emaculatum, rejectis interpolationibus quas Savilius ex altera recensione textui archetypo accommodavit, nos Lectoris intelligentis iudicio permittimus. Nimirum quod Vir summus, et de Chrysostomo optime meritis, de indole Codicis sui ipse suspicatus est, “scribam non tam scribae functum aliquando videri munere, quam *explanatoris*,” id nos, longo tam ipsius Auctoris quam Interpolatoris ejus usu edocti, pro certo affirmare, et probationibus, si occasio detur, adstruere ausimus. Nunc ad rem praesentem properamus.

In castigandis Commentariis in Epistolas ad Timotheum, Titum et Philemonem Savilio praesto erat idem liber Augustanus, quo ad Homilias in Epist. ad Colos-

senses usus est. Pertinet Codex, ut modo innuimus, ad eam textus recensionem, quam ut a correctore quodam, docto quidem et diligenti, correctore tamen profectam, nos in marginem relegavimus. Nunc de singulis opusculis videndum est.

I. Homilias in Epistolam ad Timotheum utramque Montefalconius cum Colb. Codice num. 616. et cum alio Colb. num. 909. contulisse profitetur, quorum neutrum ad finem usque operis pertingere testatur. In usum praesentis Editionis collati sunt Codices quinque; videlicet

- B. Regius 743. olim Colb. 909. a Montefalconio memoratus. Hunc librum, eadem litera signatum, ad Homilias in Epistolas ad Coloss. et Thessalon. adhibuimus.
- C. Musei Britannici, Burney 48. Continet in duobus voluminibus, in *folio*, chartaceis, Chrysostomi Homilias in Epistolas ad Gal. Ephes. Philipp. Coloss. Thessalon. et Hebraeos. A fol. 221. Tomi secundi incipit exemplar Epistolarum Catholicarum, alia manu saec. XIV. nitide descriptum. Vid. *F. H. Scrivener* Introductio ad Cod. Augiensem, p. lxii.
- I. Mosquensis, Bibliothecae SS. Synodi num. CIX. Continet Homilias in Epistolas ad Timotheum, Philemonem et Thessalonicenses. Vid. *Matthaei*. Nov. Test. Tom. VI. p. 276. Praesentem librum etiam ad Thessalonicenses, sed non eadem diligentia ac fide tractatum, in consilium vocavimus.
- K. Monacensis 377. descriptus in *Monito* ad Tom. V. p. xi. Continet Homilias in Epistolas ad Thessalon. Tim. Tit. Philem. et Hebraeos. "Translatus est hic liber MS. ex Bibliotheca Augustana in regiam Monacensem. A Reiser, Bibliothecae Augustanae olim praefecto, signatus erat p. 2. n. 11." THEOD. KRABINGER.

L. Laurentianus, Plut. 8. num. 2. Saeculi XI. Vid. Monitum ad Tom. V. p. xii. Continet Homilias in Epistolam priorem, non posteriorem.

Praeter libros recensitos penes nos sunt collationes Codicis Regii 744. in quo Eclogae uberrimae, et Mosquensis Biblioth. SS. Synodi num. CII. quas hic illic appellavimus. Alius liber Vindobonensis Lamb. CXXXVII. in quo deest Argumentum, ad quatuor priores Sermones collatus est.

II. Homiliae in Epistolam ad Titum cum duobus Codd. Colb. a Benedictinis collatae sunt; quorum prior num. 3106. [hodie 745. membranaceus, saec. XII. ab Editore Benedictinae nuper Parisiis repetitae denuo evolutus] a media secunda Homilia incipit; alter num. 4183. partem tertii et quinti Sermonis tantum habet. Nobis praesto erant Codices qui sequuntur:

C. Mus. Brit. Burney 48.

D. Vindobonensis Lambec. CXXXIX. Collator selectas lectiones Codicis Lambec. CXXXV. enotavit.

K. Monacensis 377.

L. Monacensis 353. Membranaceus, saeculi X. constans foliis 242. a Krabingero collatus. Vid. Monitum ad Tom. IV. p. iii. ubi nobis est A.

M. Mosquensis, Bibliothecae SS. Synodi num. CIII. Membranaceus, in *folio*, saec. X. aut XI. Continet in foliis 164. Chrysostomi Homilias in Epist. posteriorem ad Corinthios, et ad Titum. Vid. *Matthaei*. Nov. Test. Tom. VI. p. 275.

III. Restant pauculae, nec magni momenti, in Epistolam ad Philemonem Homiliae, a Montefalconio non nisi cum ante dicto Cod. Colb. 3106. hodie Reg. 745.

quem mendis scatere testatur, comparatae. Codices nostrum in usum collati, sunt

C. Mus. Brit. Burney 48.

E. Regius 745. a Montefalconio tractatus.

G. Mosquensis, Bibliothecae SS. Synodi num. CVIII. Descriptus in Monito ad Tom. IV. p. iv.

I. Mosquensis, ejusdem Bibliothecae num. CIX. Vid. Monitum ad Tom. V. p. xi.

K. Monacensis 377.

Catenas in Epistolas ad Timotheum, Titum, Philemonem et Hebraeos e Codice Coislin. 204. edidit J. A. Cramer, Oxonii, anno MDCCCXLIII. Ex his rivulis ipsos fontes plurimis in locis, etiam ubi in Codicibus Chrysostomicis nihil subsidii inesset, pristino nitori restituimus.

Sermones in Epistolas ad Timotheum Latine vertit Interpres incertus, qui, iudice Savilio, "sine dubio aliud a Veronensi secutus est exemplar." Ceterorum versionem confecit Ambrosius Camaldulensis.

Quod reliquum est, ad unam quae superest nostri incepti portionem, cujus in gratiam amplissimo collationum apparatu jamdudum muniti sumus, nunc ceteris omnibus posthabitis accingimur. Proinde ut volumen *septimum*, idemque ultimum, Commentaria in Epistolam ad Hebraeos, necnon Indices ad totum opus concinnatos continens, intra biennium in lucem prodeat, nil nisi Lectoris benevolentia, et Dei Opt. Max. gratia ac tutela requiritur.

F. F.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΠΡΩΤΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

A

ΤΩΝ τοῦ ἀποστόλου ^aμαθητῶν ὁ Τιμόθεος ἦν. Καὶ ¹μαρτυρεῖ ^bμὲν ὁ Λουκάς, ὅτι θαυμαστός τις νέος ἦν, ^cμαρτυρούμενος ὑπὸ τῶν ἐν Λύστρα καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν· ^dὃς ἅμα τε μαθητὴς ἐγένετο, καὶ διδάσκαλος· καὶ οὕτω ^eσφόδρα συνετὸς ἦν, ὥς ἀκούων Παύλου χωρὶς ^fπεριτομῆς κηρύσσοντος, καὶ μαθὼν ὅτι καὶ Πέτρῳ ἀντέστη τούτου ἕνεκεν, ἐλέσθαι μὴ μόνον τὸ ἐναντίον ^gμὴ κηρυῆσαι, ἀλλὰ καὶ παθεῖν· ²περιέτεμε γὰρ αὐτὸν, φησὶν, ἐν ἡλικίᾳ τοιαύτῃ· οὕτω τε αὐτῷ πᾶσαν τὴν ^B^hοἰκονομίαν ἐνεπίστευσεν. Ἦρκει μὲν οὖν ὁ τοῦ Παύλου πόθος δεῖξαι τὸν ἄνδρα, ὅστις ἐστί. Καὶ γὰρ καὶ ἀλλαχοῦ αὐτῷ μαρτυρεῖ γράφων, ⁱκαὶ λέγων· ³“Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὥς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον” καὶ Κορινθίοις πάλιν ἐπιστέλλει λέγων· “Ἐπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστί μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν

¹ Act. xvi. 2.

² Ibid. v. 3.

³ Philipp. ii. 22. 1 Cor. iv. 17. xvi. 10, 11.

Hebr. xiii. 23.

CODICES B.C.I. (initio mutilus) K.L.

Mor. Ben. invita Cat.

ρεῖτο γὰρ B.K. Μοx ἐν Λύστροις Cat.

om. L. ^f περιτομῆς] + διδάσκοντος καὶ L.

μένην C. ⁱ καὶ λέγων om. B.C.K. inclusum a Sav.

στέλλων Κορινθίους λέγει C.

^a μαθητῶν] + εἰς καὶ B.K. Sav.

^b μὲν erasum in K.

^c μαρτυρούμενος] ἐμαρτυ-

^d ὃς] οὗτος B.K.

^e σφόδρα

^g μὴ om. L. Cat. ^h οἰκου-

κυρίῳ” καὶ πάλιν· “Βλέπετε μή τις αὐτὸν ἐξουθενήσῃ· τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάζεται, ὡς καὶ γώ” καὶ Ἑβραίοις δὲ γράφων ἔλεγε· “Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον” καὶ πολλὴν πανταχόθεν εὐροὶ τις ἂν αὐτοῦ τὴν ἀγάπην. Καὶ τὰ νῦν δὲ γεινόμενα θαύματα δείκνυσιν αὐτοῦ τὴν παρρησίαν. Εἰ
C δέ τις ἐξετάζοι, τί δήποτε Τίτῳ καὶ Τιμοθέῳ γράφει μόνοις, καίτοιγε καὶ Σίλας τῶν εὐδοκίμων ἦν, ^kκαὶ Λουκᾶς· φησὶ γὰρ αὐτὸς γράφων· ⁴“Καὶ ^mΛουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ’ ἐμοῦ” καὶ Κλήμης δὲ εἰς τῶν συνόντων αὐτῷ ἐτύγχανε· φησὶ ⁿγὰρ περὶ αὐτοῦ· “Μετὰ ^oκαὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου” τίνος οὖν ῥένεκεν Τίτῳ καὶ Τιμοθέῳ γράφει μόνοις; “Οτι τούτοις ἡδὴ ἐκκλησίας ἦν ἐγκεχειρικῶς, ἐκείνους δὲ ἔτι μεθ’ ἑαυτοῦ περι-
ἤγε· τούτους ^qδὲ φανεροῖς τισὶ τόποις ἀφώρισε. Τοσαύτη
548 γὰρ ἦν αὐτῷ ^rἡ ὑπερβολὴ τῆς ἀρετῆς, ὡς ^sμηδὲ τὴν νεότητά ἐμποδίσαι. ^tΔιὰ τοῦτο γράφων φησὶ· ⁵“Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω” ^vκαὶ πάλιν, “Τὰς νεωτέρας, φησὶν, ὡς ἀδελφάς.” “Οταν γὰρ ἡ ἀρετὴ, πάντα περιττὰ, καὶ οὐδὲν ἐμποδὼν γένοιτ’ ἂν. Καὶ γὰρ περὶ ἐπισκόπων διαλεγόμενος, καὶ πολλὰ ^wκαταλέξας, οὐδαμοῦ περὶ τῆς ἡλικίας ἀκριβολογεῖται. Εἰ δὲ λέγοι ^xγράφων· “Τέκνα ἐν ὑποταγῇ ἔχοντα,” καὶ, “Μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα,” οὐ τοῦτό φησιν, ὡς ἀναγκαῖον καὶ τέκνα ἔχειν
B καὶ γυναῖκα, ἀλλ’, εἰ συμβαίῃ ποτὲ ἀπὸ κοσμικῶν ἄγεσθαι, ἵνα τοιοῦτοι ᾦσιν, ὡς καὶ οἰκίας εἰδέναι προεστάναι καὶ παίδων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. Εἰ γὰρ καὶ κοσμικὸς εἴη, καὶ μηδὲ ἐν (250) τούτοις χρήσιμος γεγονὼς, πῶς ἂν ἐμπιστευθεῖ φροντίδα ἐκκλησίας; Τίνος δὲ ἕνεκεν ^yἐπέστελλε τῷ μαθητῇ, εἰς διδασκαλίαν τεταγμένῳ λοιπόν; ^zοὐ γὰρ ἔδει πρότερον ἀπαρτισθῆναι αὐτὸν, εἴτα πέμπεσθαι; Ἄλλ’ ἐδεῖτο διδασκαλίας, ^aοὐ τῆς αὐτῆς ἥς οἱ μαθηταὶ, ἀλλὰ τῆς διδασκάλῳ πρεπούσης. “Ορα οὖν
C αὐτὸν δι’ ὅλης τῆς ἐπιστολῆς διδασκάλῳ προσήκουσαν ποιούμενον τὴν διδασκαλίαν. Καὶ εὐθέως ἐκ τοῦ προοιμίου ^bοὐκ εἶπεν, ἵνα μὴ προσέχῃς τοῖς ἑτεροδιδασκαλοῦσιν, ἀλλὰ τί;
⁷“Ἴνα παραγγείλῃς αὐτοῖς μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν.”

⁴ 2 Tim. iv. 11. Philipp. iv. 3.

⁵ 1 Tim. iv. 12. v. 2.

⁶ Ibid. iii. 4, 2.

⁷ Ibid. i. 3.

^k καὶ Λ. om. L. Veron. Post Λουκᾶς add. ὁμοίως B.K. Sav. cet. ¹ ὁ αὐ-
τὸς B.K. Statim καὶ om. B.C.K. ^m Λουκᾶς Σίλας Veron. ⁿ γὰρ] +
καὶ B.K. Sav. cet. ^o καὶ om. C. ^p ἕνεκα C. et sic passim. ^q δὲ om.
B.K. Mox ἀφορίσας iidem. ^r ἡ om. B.K. ^s μηδὲν B.K. Sav. cet.
Mox ἐμποδοῦν L. ^t διὰ—φησὶ] ὅτι δὲ νέος ἦν, ἀκουε τί φησι γράφων πρὸς
αὐτὸν B.K. ^v καὶ—ἀδελφᾶς om. B.C.K. inclusum a Sav. ^w καταλέξας]
περὶ αὐτῶν εἰπὼν B.K. Sav. cet. ^x γράφων om. B.C.K. inclusum a Sav.
^y ἐπέστελλε] + φησὶ B.K. Sav. cet. ^z οὐ γὰρ ἔδει] ἔδει γὰρ B.K. ^a οὐ]
εἰ καὶ μὴ B.K. ^b οὐκ] οὐ γὰρ B.K.

ΛΟΓΟΣ Α.

¹ Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σω-
τῆρος ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, D
Τιμοθέῳ ^a γνησίῳ τέκνῳ ἐν ^b πίστει.

ΜΕΓΑ τὸ τοῦ ἀποστόλου ἀξίωμα ἦν, μέγα καὶ θαυμαστόν·
καὶ πανταχοῦ ὀρώμεν τὸν Παῦλον προτιθέντα τὰς αἰτίας τοῦ
ἀξιώματος, οὐχ ὡς ἀρπάζοντα τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὡς ἐγχειρι-
σθέντα, καὶ ἀνάγκην ἔχοντα. Καὶ γὰρ ὅταν λέγῃ κλητὸν ἑαυτὸν,
καὶ ὅταν λέγῃ, ² “Διὰ θελήματος θεοῦ,” καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ, E
“Ἀνάγκη γάρ μοι ἐπικείται,” καὶ ὅταν εἰς τοῦτο ἀφωρίσθαι
λέγῃ, ^c καὶ ταῦτα πάντα ἀναίρεσις φιλοτιμίας ^d ἐστὶ καὶ ἀλαζο-
νείας. Ὡς περ ^e γὰρ ὁ ἐπιπηδῶν μὴ ^f δεδομένη παρὰ ^g τοῦ θεοῦ
τιμῇ, μέμψεως ἄξιος τῆς ἐσχάτης· οὕτως ὁ διακρούμενος καὶ
ἀποπηδῶν, ἐτέρων ἐστὶν ἐγκλημάτων ὑπεύθυνος, παρακοῆς καὶ
ἀπειθείας. Τοῦτο γοῦν καὶ νῦν ἐν ἀρχῇ τῆς πρὸς Τιμόθεον F
ἐπιστολῆς ὁ Παῦλός φησιν, οὕτω λέγων· “Παῦλος ἀπόστολος
ἡ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ.” Οὐκ εἶπεν ἐνταῦθα,
Παῦλος κλητὸς, ἀλλὰ, “κατ' ἐπιταγὴν.” Ἵνα γὰρ μή τι ἀν-
θρώπινον πάθῃ ὁ Τιμόθεος, νομίζων ἐξ ἴσης αὐτῷ διαλέγεσθαι
καὶ τοῖς μαθηταῖς, διὰ τοῦτο οὕτως ἤρξατο. Καὶ ποῦ ἐπέταξεν 549
αὐτῷ ὁ θεός; Εὐρίσκεται ⁱ γὰρ τὸ πνεῦμα λέγον ἐν ταῖς
Πράξεσι τῶν ἀποστόλων, ³ “Ἀφορίσατέ μοι τὸν Παῦλον καὶ
κτὸν Βαρνάβαν.” Καὶ πανταχοῦ δὲ γράφων ¹ προστίθῃσι τὸ
251) ὄνομα τοῦ ἀποστόλου, παιδεύων τὸν ἀκούοντα μὴ νομίζειν ἀν-
θρώπινα εἶναι τὰ λεγόμενα· ὁ γὰρ ἀπόστολος οὐδὲν ἂν ἴδιον
λέγοι· καὶ εἰπὼν ἀπόστολον, εὐθέως τοῦ ἀκροατοῦ τὴν διάνοιαν
^m εἰς τὸν ἀποστείλαντα παραπέμπει. Διὰ τοῦτο πασῶν τῶν
ἐπιστολῶν τοῦτο ⁿ προτίθῃσιν, ἀξιόπιστον τὸν λόγον ποιῶν,
καὶ οὕτω λέγων· “Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ'
ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν.” Καὶ μὴν οὐδαμοῦ φαίνεται ὁ B
πατὴρ ἐπιτάξας, ἀλλὰ πανταχοῦ ὁ Χριστὸς αὐτῷ διαλέγεται,
^o καὶ φησι· ⁴ “Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ^p ἐξαποστελῶ

¹ CAP. I. v. 1, 2.² I Cor. i. 1. ix. 16. Rom. i. 1.³ Act. xiii. 2.⁴ Act. xxii. 21. xxvii. 24.

HOM. I. ^a τέκνῳ γνησίῳ *inverso ord.* K. ^b πίστει] + χάρις, ἔλεος, εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Mor. Ben. *invitis*
libris. ^c καὶ om. B.K. Sav. cet. ^d ἐστὶν post ἀλαζονείας *transp.* B.
Sav. cet. ^e γὰρ om. I. ^f δεδομένη I.K. Cat. ^g τοῦ *assumptum ex*
B.I.K.L. Cat. ^h Χριστοῦ Ἰησοῦ L. ⁱ γὰρ om. B.K. Sav. Cet. *Statim*
λέγων I.K. ^k τὸν om. C.I.L. ^l προτίθῃσι C. Cat. ^m εἰς] ἐπὶ C.
ⁿ προστίθῃσιν I. ^o καὶ] τί γὰρ B.K. Sav. cet. καὶ φησι om. Veron.
^p ἐξαποστελῶ omnes. ἀποστελῶ Edd.

σε” καὶ πάλιν, “Καίσαρί σε δεῖ παραστήναι.” Ἄλλ’ ἅπερ ἂν ὁ υἱὸς ἐπιτάξῃ, ταῦτα τοῦ πατρὸς ἐπιτάγματα λέγει εἶναι, ὥσπερ καὶ τὰ τοῦ ἁγνεύματος τοῦ υἱοῦ. Ἦ δὲ γὰρ ἐξεπέμφθη ὑπὸ τοῦ ἁγνεύματος, ἀφωρίσθη ὑπὸ τοῦ πνεύματος, καὶ φησιν ἐπιταγὴν εἶναι τοῦ θεοῦ. Τί οὖν; μὴ ἄρα ἐλαττοῖ τοῦ υἱοῦ C τὴν ἐξουσίαν τὸ τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ κατ’ ἐπιταγὴν τοῦ πατρὸς πεπέμφθαι; Οὐδαμῶς· ὅρα γὰρ πῶς αὐτὴν κοινὴν ἐποίησεν. Εἰπὼν γάρ, “κατ’ ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν,” ἐπήγαγε, “Ἰησοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν.” Ὅρα πῶς κυρίως τὰ ἐπώνυμα τέθεικε. Καὶ μὴν ὁ ψαλμωδὸς περὶ τοῦ πατρὸς τοῦτο φησι, λέγων, ⁵“Ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς” καὶ πάλιν ὁ μακάριος Παῦλος γράφων ἐτέρωθί φησιν, “Εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ.” Τὸν διδάσκαλον ἀναγκαῖον κιν- D δύνους ὑπομένειν, καὶ πολλῶ τῶν μαθητῶν πλείονας· ⁶“Πατάξω γὰρ, φησὶ, τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα.” Ἐπεὶ οὖν τοῦτο γίνεται, σφοδρότερον κατ’ αὐτῶν ὁ διάβολος πνεῖ, ἅτε ἐν τῇ τούτων ἀναιρέσει καὶ τοῦ ποιμνίου διασπειρο- μένου. Πρόβατα μὲν γὰρ ἀποκτείνας, τὸ ποιμνιον ἠλάττωσε· τὸν δὲ ποιμένα ἐκ μέσου ποιήσας, ὁλόκληρον τὴν ποίμνην ἐλυ- μήνατο. Ἄτε οὖν ἐν ἐλάττονι πόνῳ μείζονα ἐργαζόμενος, καὶ ἐν μιᾷ ψυχῇ τὸ πᾶν λυμαινόμενος, τούτοις ^bἐφίσταται μᾶλλον. Διὰ τοῦτο εὐθέως ἐκ προοιμίων αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ^cἀνιστὰς, E σωτῆρα τὸν θεὸν ἔχομεν, ^dφησὶ, καὶ ἐλπίδα τὸν Χριστόν. Πολλὰ πάσχομεν, ἀλλ’ ἔχομεν ἐλπίδας μεγάλας· κινδυνεύομεν, ἐπιβουλεύομεθα, ἀλλ’ ἔχομεν ^eσώζοντα, οὐκ ἄνθρωπον, ἀλλὰ θεόν. Οὔτε οὖν ὁ σώζων ἀσθενεῖ· θεὸς γὰρ ἐστὶ, καὶ οἱ οἱ ἐὰν ᾧσιν οἱ κίνδυνοι, οὐ περιέσσονται ἡμῶν· οὔτε ἡ ἐλπίς καταισχύ- νεται· Χριστοῦ γὰρ ^fἐστὶ. Δύο γὰρ τούτοις φέρομεν τοὺς κινδύνους, ἢ ταχέως αὐτῶν ^gἀπαλλαττόμενοι, ἢ χρησταῖς ἐλπίσι τρεφόμενοι. Πῶς δὲ οὐδαμοῦ τοῦ πατρὸς ^hἑαυτὸν ἀπόστολον F εἶναι φησιν, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ; Πάντα ⁱκοινοποιεῖ, καὶ εὐαγ-

⁵ Psal. lxiv. 6. 1 Tim. iv. 10.⁶ Matth. xxvi. 31.^a πνεύματος] πατρὸς B.C.K. invita Cat.^r ἰδοὺ γὰρ] ὅρα γάρ· ἰδοὺ B.K.^s πνεύματος] πατρὸς B.K. Vet. υἱοῦ C.^t τοῦ accessit ex omnibus.^v ἄρα K. Veron.^w τοῦ] θεοῦ C.^x θεοῦ]+καὶ K.^y Χριστοῦ] καὶ

κυρίου Χριστοῦ Sav. cet. κυρίου om. B.I.K. Vet. καὶ κυρίου om. C.L. Veron.

^z πῶς]+καὶ B.K. ὅρα—τέθεικε om. L.^a ἀγωνιζόμεθα K.^b ἐφίσταται I.

ἐφεδρεύει B.K.

^c ἀνιστὰς] Sic Cat. ἀνιστᾶ C.I.L. Veron.

ἀνιστᾶ λέγων

B.K. Sav. cet.

^d φησὶ om. B.K. Sav. cet.

φησὶ post θεὸν transp. Veron.

^e τὸν σώζοντα B. Cat.^f ἐστὶ]+καὶ καλῶς οὕτως εἶπε B.K.^g ἀπαλλατ-

τόμενοι]+καὶ διασωζόμενοι B.K.

^h ἑαυτὸν ἀπ.] Sic C.I.L. ἀπ. ἑαυτὸν Edd.

ἑαυτὸν om. K.

ⁱ κοινὰ ποιεῖ C.

Statim καὶ εὐαγ. δὲ αὐτὸ B.K. Sav. cet.

γέλιον αὐτὸ λέγει τοῦ θεοῦ. ^k“Ὅσα γὰρ ἂν πάθωμεν, φησὶν, οὐδέν ἐστι τὰ ἐνταῦθα.

“Τιμοθέω γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει.” Καὶ τοῦτο παρακλη-
 τικόν. Εἰ γὰρ τοσαύτην ^lἐπεδείξατο πίστιν, ὡς Παύλου γενέ-
 σθαι τέκνον, ^mκαὶ τέκνον οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γνήσιον, θαρρήσει
ⁿπερὶ τῶν μελλόντων. ^oΠίστις γὰρ τοῦτό ἐστι, καὶ ἐναντία ⁵⁵⁰
 ταῖς ἐπαγγελίαις ἢ τὰ γινόμενα, μὴ καταπίπτειν μηδὲ θορυ-
 βεῖσθαι. Ἄλλ’ ἰδοὺ καὶ τέκνον, καὶ γνήσιον τέκνον, καὶ οὐδα-
 μού τῆς αὐτῆς ἐστὶν οὐσίας. Ἄλλὰ τί; ἄλογον ἦν; Ἄλλ’
 οὐκ ἦν ἐκ Παύλου, φησὶν. ^pοὕτως οὐ τοῦ ἔκ τινος εἶναι τοῦτο
 δηλωτικόν. Τί οὖν; ἑτεροούσιος ἦν; ^qΟὐ τοῦτο. Εἰπὼν γὰρ,
 τέκνον, διὰ τοῦτο προσέθηκεν, “ἐν πίστει.” ^rΤουτέστιν, ὅτι
 γνήσιος ἦν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἦν· οὐδὲν ἐνήλλακτο, κατὰ τὴν πίστιν
 τὸ ἐμφορὲς εἶχεν. ^sὁ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις ἐπὶ τῆς οὐσίας
 ἐστίν. Ὅμοιός ἐστιν ^tυῖός τῳ πατρί, ἀλλ’ οὐχ οὕτως, ὡς ἐπὶ ^B
 θεοῦ. ^vπλείων ἐγγύτης ἐκεῖ. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ, εἰ καὶ τῇ οὐσίᾳ
 ταυτόν εἰσιν, ἀλλ’ ἑτέροις πολλοῖς διεστήκασι, χρώματι, σχή-
 ματι, συνέσει, χρόνῳ, προαιρέσει, τοῖς περὶ ψυχὴν, τοῖς περὶ
 σῶμα, τοῖς ἐκτός, καὶ πλείοσιν ἑτέροις διεστήκασιν ἀλλήλων, ἢ
 συνάπτονται πρὸς ἀλλήλους· ἐκεῖ δὲ τούτων οὐδὲν ἐστὶ τῶν
 διαφραγμάτων. Τὸ, “κατ’ ἐπιταγὴν,” τοῦ, “κλητός,” ^wἐνερ-
 γέστερόν ἐστι. ^xΚαθὼς καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, ⁷“Ἐν Χριστῷ ^C
 Ἰησοῦ ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα,” τουτέστιν, ἐν πίστει. Τὸ δὲ, γνή-
 σιον, προστίθησι, τὴν ἀκριβῆ καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους πρὸς αὐτὸν
 ὁμοιότητα δεῖξαι βουλούμενος, ^yκαὶ τὴν ἀγάπην τὴν πρὸς αὐτὸν,
⁵² καὶ τὴν διάθεσιν τὴν πολλήν. ^zἸδοὺ τὸ, ^aἐν, πάλιν ἐπὶ τῆς
 πίστεως· “Γνησίῳ γὰρ τέκνῳ ἐν πίστει,” φησὶν. Ὅρα δὲ καὶ
 τὸ ἐγκώμιον ὅσον, εἴγε μὴ μόνον υἱὸν αὐτοῦ φησιν αὐτὸν, ἀλλὰ
 καὶ γνήσιον τέκνον. “Χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ^bφησὶν, ἀπὸ θεοῦ ^D
 πατρὸς ἡμῶν, ^cκαὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.” Διὰ τί

7 I Cor. iv. 15.

^k ὅσα γὰρ] δηλῶν ὅτι ὅσα B.K. Mox φησὶν om. iidem. ^l ἐπεδείξατο C.
^m Vid. Annot. ⁿ περὶ] καὶ περὶ B.K. Sav. cet. ^o πίστις—ἐστὶ] πίστεως
 δὲ τὸ B.K. Sav. cet. Mox γινόμενα L. ^p οὕτως] ὥστε Sav. cet. invitis
 libris. ^q οὐ] οὐδὲ B.C.K. Sav. cet. ^r τουτέστιν] ὥστε δηλῶσαι B.K.
 Sav. cet. ^s ὁ—ὁμοίος] οὕτω καὶ ἐφ’ ἡμῶν καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως λέγο-
 μεν· ὁ δεῖνα ὁμοίος B.K. ^t υἱός] ὁ υἱός L. ^v πλείων] + γὰρ B.K. Sav. cet.
^w ἐνεργέστερον] ἐμφαντικώτερον B.K. ^x καθὼς] τέκνον δὲ εἶπε, καθὼς L.
 καθὼς—φησιν] καθὼς καὶ ἀλλαχόθεν ἐστὶ μαθεῖν. Ὅμοιον δὲ τοῦ, Τιμοθέω
 γνησίῳ τέκνῳ, καὶ Κορινθίοις φησὶν B.K. Sav. cet. Statim ἐν γὰρ Χρ. B.K.
^y καὶ] οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ B.K. Sav. cet. ^z Hæc ἰδοὺ—γνήσιον
 τέκνον, inclusa a Sav. desunt in Veron. repugnantibus libris. ἰδοὺ—πίστεως
 non vertit Vet. ^a ἐν, πάλιν] ἔμπαλιν I. ^b φησὶν om. B.K. Sav. cet.
^c καὶ—ἡμῶν] καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ hic et infra K.

τῶν ἄλλων ἐπιστολῶν οὐδαμοῦ τὸν ἔλεον προέταξεν, ἀλλ' ἐν-
ταῦθα; Καὶ τοῦτο ἀπὸ πολλῆς φιλοστοργίας· πλείονα γὰρ
ἐπεύχεται τῷ παιδί, δεδοικὼς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τρέμων. Οὕτω
γὰρ ἐδεδοίκει, ὡς, ὃ μηδαμοῦ πεποίηκε, καὶ ἰσχυρῶς ἐνεκεν
ἐπιστεῖλαι ^δ πρὸς αὐτὸν, ὡς ὅταν λέγῃ, ⁸ “Οἶψο δλίγῳ χρῶ διὰ
τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.” Πλείονος
γὰρ μάλιστα οἱ διδάσκαλοι δέονται τοῦ ἐλέου. “Ἀπὸ θεοῦ,
^E φησὶ, πατρὸς ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.”
Πάλιν ἐνταῦθα παραμυθία. Εἰ γὰρ πατήρ ^εθεὸς, ὡς τέκνων
κῆδεται· ἄκουε ^ς γὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ⁹ “Τίς ^h ἐστὶν ἐξ
ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον
ἐπιδώσει αὐτῷ;”

¹⁰ “ⁱ Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευό-
μενος εἰς Μακεδονίαν.” ^k Ἀκουε τὸ προσηγές, πῶς οὐ διδα-
σκάλου κέχρηται φωνῇ, ἀλλ' ἰκέτον σχεδόν. Οὐ γὰρ εἶπεν,
ἐπέταξα, ^l οὐδὲ, ἐκέλευσα, οὐδὲ, παρήνευσα, ἀλλὰ τί; “Παρεκά-
λεσά σε.” Οὐ μὴν πρὸς πάντας τοὺς μαθητὰς οὕτω ^m διακεῖσθαι
^F χρὴ, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ⁿ ἡμέρους καὶ ἐναρέτους, πρὸς δὲ τοὺς ἄλ-
λους τοὺς διεφθαρμένους καὶ ^o μὴ γνησίους, ἐτέρως· καθὼς καὶ
αὐτὸς γράφων ^p φησὶν, ¹¹ “Ἐλεγχτε αὐτοὺς μετὰ πάσης ἐπι-
⁵⁵ ⁱ ταγῆς.” ^q Καὶ ἐνταῦθα ὅρα τί φησιν· “Ἴνα παραγγείλῃς
τισὶν,” ^r οὐχ, ἵνα παρακαλέσῃς, ἀλλ', “ἵνα παραγγείλῃς μὴ
ἐτεροδιδασκαλεῖν.” Τί ^s δὴ τοῦτό ἐστιν; οὐ γὰρ ἥρκει ἡ Παύ-
λου ἐπιστολή, ἣν ^t ἐπέστειλεν αὐτοῖς; ^v Οὐ· πρὸς γὰρ τὰ γράμ-
ματα καταφρονητικώτερον ἔχουσιν. ^w Ἡ καὶ πρὸ τῶν γραμ-
μάτων ταῦτα ἦν. Καὶ αὐτὸς ^x δὲ πολὺν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
χρόνον πεποίηκε, ^y καὶ ἐνταῦθα τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἦν, ἐν-
ταῦθα ἔπαθε τὰ δεινὰ ἐκεῖνα. Μετὰ γὰρ τὸ λυθῆναι τὸ θέα-
^B τρον, καλέσας ^z καὶ παρακαλέσας τοὺς μαθητὰς, οὕτως ἐξέπλει,

8 1 Tim. v. 23.

9 Matth. vii. 9.

10 v. 3.

11 Tit. ii. 15.

^d πρὸς αὐτὸν] Sic omnes. αὐτῷ Veron. Sav. Mor. ^e φησὶ post πατρὸς
ἡμῶν transp. C. ^f ὁ θεὸς B.K. Sav. cet. ^g γὰρ τοῦ Χρ.] καὶ τοῦ Χρ. τὸ
αὐτὸ αἰνιττομένου καὶ B.K. ^h ἐστὶν om. L. ⁱ καθὼς] + φησὶ L. ^k ἄκουε
τὸ πρ.] ἴδε τὸ πρ. καὶ ἐντεῦθεν Παύλου B.K. Mox οἰκέτου Edd. et Codd. ἰκέ-
του Cat. supplicis Vet. ^l οὐδὲ ἐκέλευσα om. K. ^m διακεῖσθαι] + ἡμᾶς
B.K. Sav. cet. ⁿ ἡμετέρους B. ^o μὴ] οὐ B.K. ^p φησὶν] ἀλλαχοῦ
τοῦτο διδάσκει B.K. ἀλλαχοῦ φησι Sav. cet. invitis libris. Statim ἐλέγχετε K.
^q καὶ ἐντ.] ἐντ. δὲ B.K. καὶ ἐντ. δὲ Sav. cet. ^r οὐχ] οὐκ εἶπεν B.K. ^s δὴ
accessit ex libris omnibus. Mox γὰρ om. B. ^t ἀπέστειλεν C. et ex corr. K.
^v οὐ· πρὸς γὰρ] ἥρκει μὲν, ἀλλὰ πρὸς B.K. Sav. cet. Iidem ante ἔχουσιν in-
serunt οἱ ἄνθρωποι. ^w ἥ] + οὖν τοῦτό ἐστιν εἰπεῖν, ἥ ὅτι iidem. ^x δὲ om. C.
^y καὶ om. B.K. Mox τὰ μυρία ἐκεῖνα δεινὰ iidem. ^z καὶ παρακαλέσας om. C.
post μαθητὰς transp. I.

καὶ πάλιν παρεγένετο αὐτοῖς. ^a Ἀξιον δὲ ζητῆσαι, εἰ νῦν ἐνί-
δρυσεν ἐκεῖ τὸν Τιμόθεον· φησὶ γάρ, “ἵνα παραγγείλῃς τισὶ
μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν.” Οὐ τίθησιν αὐτοὺς ὀνομαστὶ, ἵνα μὴ
ἀναισχυντοτέρους ἐργάσῃται τῇ τοῦ ἐλέγχου ^b περιφανείᾳ.
Ἐνταῦθά τινες ἦσαν ἐξ Ἰουδαίων ^c ψευδαπόστολοι, βουλόμενοι
πάλιν ἐπὶ τὸν νόμον ἔλκειν τοὺς πιστοὺς, ὃ πανταχοῦ τῶν ἐπι-
στολῶν αἰτιᾶται. Ἐποιοῦν δὲ τοῦτο οὐχ οὕτως ὑπὸ συνειδότος
ἐλκόμενοι, ὡς ὑπὸ κενοδοξίας, καὶ τοῦ θέλῃν ἔχειν μαθητὰς,
καὶ τῷ μακαρίῳ ^d Παύλῳ φιλονεικοῦντες, καὶ πρὸς αὐτὸν ζηλο- C
τύπως ἔχοντες. Τοῦτό ἐστιν, “ἑτεροδιδασκαλεῖν.” ¹² “Μηδὲ
προσέχειν, φησὶ, μύθοις καὶ ^e γενεαλογίαις.” Μύθους οὐ τὸν
νόμον φησὶν, ἅπαγε· ἀλλὰ τὰς παραποιήσεις καὶ τὰ παραχα-
ράγματα καὶ τὰ παράσημα δόγματα. Εἰκὸς γὰρ τοὺς ἐξ Ἰου-
δαίων ἐν τοῖς ἀνυπόστατοις τὸν πάντα λόγον ἀναλίσκειν, πάππους
καὶ προπάππους ἀριθμοῦντας, ἵνα δῇθεν ἐμπειρίας πολλῆς καὶ
ἱστορίας δόξαν ἔχωσιν. “Ἰνα παραγγείλῃς ^f τισὶ, φησὶ, μὴ
ἑτεροδιδασκαλεῖν, μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπε- D
ράντοις.” Τί ἐστιν, “ἀπεράντοις;” Ἦτοι πέρας οὐδὲν ἐχού-
σαις, ἢ οὐδὲν χρήσιμον, ἢ ^g δυσκατάληπτον ἡμῖν. Εἶδες πῶς
διαβάλλει τὴν ζήτησιν; Ἐνθα γὰρ πίστις, οὐ χρεία ζητήσεως·
ἐνθα μηδὲν δεῖ περιεργάζεσθαι, τί δεῖ ζητήσεως; Ἡ ζήτησις
τῆς πίστεως ἐστὶν ἀναιρετική. Ὁ γὰρ ζητῶν, οὐδέπω εὗρεν· ὁ
ζητῶν, πιστεῦσαι οὐ δύναται. Διὰ τοῦτο φησι, μὴ ἀσχολώμεθα
περὶ τὰς ζητήσεις· ^h εἰ δὲ ζητοῦμεν, οὐκ ἐστὶ τοῦτο πίστις· ἢ
γὰρ πίστις ἀναπαύει τὸν λογισμόν. Πῶς οὖν φησιν ὁ Χριστὸς, E
¹³ “Ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν” καὶ,
“Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, ὅτι ὑμεῖς ἰὲν ταύταις δοκεῖτε ζῶν
αἰώνιον ἔχειν;” Ἐκεῖ μὲν τὸ, “ζητεῖτε,” περὶ αἰτήσεως λέγει
καὶ σφοδροῦ πόθον· ἐνταῦθα δὲ τὸ, “ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς,” οὐ
τοὺς ζητητικούς ἐστὶν εἰσάγοντος ^k πόνους, ἀλλ’ ἐκβάλλοντος.
Εἶπε γὰρ, “ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς,” ¹ τουτέστιν, ὥστε τὴν ἀκρί-
53) βειαν αὐτῶν καταμαθεῖν καὶ εἰδέναι, οὐχ ἵνα ἀεὶ ζητῶμεν, ἀλλ’ F
ἵνα παυώμεθα ^m ζητοῦντες. Καὶ καλῶς εἶπε, “Παραγγελλέ

¹² v. 4.¹³ Matth. vii. 7. Joan. v. 39.^a ἄξιον—παραγγείλῃς] ἐκεῖ τὸν Τιμόθεον ἐπίσκοπον κατέστησε. διὰ τοῦτο γρά-
φων φησὶ, παραγγελλέ B.K. ^b περιφανείᾳ B.K. Cat. receptum a Ben.Legebatur ὑπερηφανία. ^c ψευδαπ.] ἀπόστολοι ψευδεῖς L. ^d Παύλῳ om. K.^e γενεαλογίαις] + ἀπεράντοις Mor. Ben. invitis libris. Hæc καὶ γενεαλογίαις.
μύθους om. B.K. Mox καὶ τὰ παραχάγματα om. iidem. ^f τισὶ om. I.φησὶ om. C. φησὶ, τισὶ inverso ord. L. ^g εὐκαταλ. B.I. Statim ὑμῖν B.I.K.L. ^h εἰ δὲ] ἐπεὶ εἰ B.K. Sav. cet. ⁱ ἐν ταύταις δ.] δ. ἐν ταύταις K.L.^k πόνους om. B.K. Statim ἀλλ’ ἐξάγοντος C. ¹ τουτέστιν] διεγείρων B.K.^m ζητοῦντες] τοῦ ζητεῖν C.

τισι μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν, μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον, ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει.” Καλῶς εἶπεν, “οἰκονομίαν θεοῦ” 552 ^{μεγάλα γὰρ ἡμῖν ἔδουναί ἠθέλησεν ὁ θεὸς, ἀλλ’ οὐ δέχεται ὁ λογισμὸς τὸ μέγεθος αὐτοῦ τῶν οἰκονομιῶν. Διὰ πίστεως οὖν τοῦτο γενέσθαι δεῖ, ὅπερ ἐστὶ φάρμακον ψυχῶν μέγιστον. Ἡ τοίνυν ζήτησις ἐναντία ἐστὶ τῇ οἰκονομίᾳ τοῦ θεοῦ. Τί ὁ γὰρ ἀπὸ τῆς πίστεως οἰκονομεῖται; Δέξασθαι τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ, καὶ γενέσθαι βελτίους, καὶ περὶ μηδενὸς ἀμφισβητεῖν ἢ μηδὲ ἀμφιβάλλειν, ἀλλ’ ἀναπαύεσθαι. Ἄπερ γὰρ ἡ πίστις ἤνυσεν καὶ ὠκοδόμησε, ταῦτα αὕτη καταστρέφει. Πῶς δὲ καταστρέ-}
 B ^{φει;} Ζητήσεις παρέχουσα, καὶ τὴν πίστιν ἐκβάλλουσα. “Μηδὲ προσέχειν, φησὶ, μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις.” Αἱ γενεαλογίαι, φησὶ, τί ἔβλαπτον; Ἐλεγεν ὁ Χριστὸς, ὅτι διὰ πίστεως δεῖ σωθῆναι· ἐκεῖνοι ἐζήτουν, καὶ ἔλεγον ὅτι οὐκ ἐνι τοῦτο. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ μὲν ἀπόφασις κατὰ τὸ παρὸν ἦν, ἡ δὲ ἔκβασις τῆς ἀποφάσεως ἐν τῷ μέλλοντι, πίστεως ἔδει. Ἐκεῖνοι δὲ προκατειλημμένοι τοῖς νομικοῖς παρατηρήμασιν, ἐνεπόδιζον τῇ πίστει. Οἶμαι δὲ καὶ Ἕλληνας αὐτὸν ἐνταῦθα αἰνίττεσθαι, ὅταν λέγῃ, “μύθοις καὶ γενεαλογίαις,” ὡς τοὺς θεοὺς αὐτῶν καταλεγόντων.

C Ἡ μὴ τοίνυν προσέχωμεν ταῖς ζητήσεσι. Πιστοὶ γὰρ διὰ τοῦτο κεκλήμεθα, ἵνα ἀνευδοιάστως τοῖς λεγομένοις πιστεύωμεν, ἵνα μηδὲν ἀμφιβάλλωμεν. Εἰ μὲν γὰρ ἀνθρώπινα τὰ λεγόμενα ἦν, ἐχρῆν αὐτὰ βασανίζεσθαι· εἰ δὲ θεοῦ, τιμᾶσθαι αὐτὰ μόνον χρὴ καὶ πιστεύεσθαι· ἂν δὲ μὴ πιστεύωμεν, οὐδὲ ὅτι θεὸς ἐστὶν εἰσόμεθα. Πῶς γὰρ οἶδας ὅτι θεὸς ἐστίν, εὐθύνας αὐτὸν ἀπαιτῶν; Τοῦτο πρῶτον τεκμήριον τοῦ τὸν θεὸν D εἰδέναι, τὸ πιστεύειν οἷς ἂν λέγῃ χωρὶς τεκμηρίων καὶ ἀποδείξεων. Τοῦτο καὶ Ἕλληνες ἴσασιν· ἐπίστευον γὰρ τοῖς θεοῖς, φησὶ, καίτοιγε ἄνευ τεκμηρίων λέγουσι· τί δῆποτε; ὅτι ἐκ-

ⁿ ἠθέλησε δοῦναι *inverso ord.* L. ^o γὰρ] δὲ B. δαὶ K. Statim τῆς accessit ex omnibus. ^p μηδὲ omnes. καὶ Edd. Statim ἀναβάλλειν L. ^q ὠκονόμησε L. Mox haec πῶς δὲ καταστρέφει; sunt in libris omnibus, non in Edd. Cur id, quæso Vet. ^r αἱ] καὶ αἱ B.K. Sav. cet. ^s αὐτὸν ἐντ.] ἐντ. αὐτὸν C.K.I. καὶ Ἕλληνας—γενεαλογίαις] ὅταν λέγῃ μύθους καὶ γενεαλογίας, τοὺς Ἕλλ. αὐτὸν αἰνίττεσθαι L. ^t αὐτῶν] ἐκείνων B.K. ^v ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ πίστειν ἔχειν, καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν· καὶ κατὰ τῶν λεγόντων γενέσιν καὶ εἰμαρμένην. Veron. ^w ἀνευδοιάστως L. ^x οὐδ’ ὅτι K. Statim θεοῦ C. Dei Vet. ^y εἰσόμεθα] Sic B. sciemus Vet. πεισθησόμεθα L. Ceteri cum Edd. πεισόμεθα. ^z εὐθύνας αὐτὸν] τούτων εὐθύνας L. ^a θεοῖς, φησὶ] θεοῖς αὐτῶν, τοῖς περὶ τῶν ἡρώων μύθοις ἀπλῶς B.K. ^b καίτοι C. ^c δῆποτε] δὲ ἐπίστευον B.K.

γονοί ^dεἰσι θεῶν. Ὅρᾱς ὅτι ^eκαὶ Ἕλληνες τοῦτο ἴσασι; Καὶ τί λέγω ἐπὶ ^fθεοῦ; ἐπὶ ἀνθρώπου τοῦτο ἐποίουν γόητος καὶ μάγου, ^gΠυθαγόρου λέγω. ^hαὐτὸς ἔφα· καὶ ἐπὶ ναῶν ἡ σιγὴ ἄνωθεν ⁱἐπεγέγραπτο, καὶ κατεῖχε τῷ δακτύλῳ τὸ στόμα, καὶ ^kἐπισφίγγων τὰ χεῖλη, πᾶσι τοῖς παριούσι σιγὰν παρῆνει. Εἶτα ^lἐκεῖνα μὲν οὕτω σεμνὰ, τὰ δὲ ἡμέτερα οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ^mκαταγέλαστα; Τὰ μὲν γὰρ Ἑλλήνων εἰκότως ζητεῖται· τοι- ^E αὐτα γὰρ ἐστι, μάχαι τῶν λογισμῶν καὶ ἀμφισβητήσεις καὶ συμπεράσματα· τὰ δὲ ἡμέτερα τούτων ⁿπάντων κεχώρισται. Ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἀνθρωπίνῃ εὔρε σοφία, ταῦτα δὲ χάρις ἐδίδαξε πνευματικὴ· ἐκεῖνα μωρίας καὶ ἀνοίας, ταῦτα τῆς ὄντως σοφίας δόγματα. Ἐκεῖ οὐκ ἔστι μαθητῆς, οὐδὲ διδάσκαλος, ἀλλὰ πάν- ^oτες ^pσυζητοῦσι, καὶ ^qδιδάσκαλος, καὶ μαθητῆς. ^rΜαθεῖν γὰρ, ^F οὐ ζητεῖν χρὴ, πείθεσθαι, οὐκ ἀμφισβητεῖν, πιστεῦειν, οὐ συλλογίζεσθαι. Δὲ πίστewς ^sγὰρ πάντες εὐδοκίμησαν οἱ παλαιοί, καὶ ταύτης ἄνευ πάντα διέφθαρται. Καὶ τί ^tλέγω περὶ τῶν ⁵⁵³ ἐπουρανίων; ^uκαὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐξετάσωμεν, ταύτης εὐρήσεις ἐχόμενα· οὔτε γὰρ συναλλάγματα, οὔτε τέχναι, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔσται τοιοῦτον ^vταύτης χωρὶς. Εἰ δὲ ἐνταῦθα, ἔνθα περὶ ^wψευδῶν πραγμάτων, ταύτης δεῖ, πολλῷ μᾶλλον ἐν ^xἐκείνοις. Ταύτης οὖν ἐχώμεθα, ταύτην μετῴμεν· ^yοὕτω πάντα τὰ ὀλέθρια δόγματα τῆς ψυχῆς ^zἐκβάλλομεν τῆς ἡμετέρας, οἷον γένεσιν λέγω καὶ εἰμαρμένῃ. ^aἌν πιστεύσης ὅτι ^bἔστιν ἀνάστασις καὶ ^B κρίσις, πάντα τὰ τοιαῦτα δυνήσῃ τῆς ψυχῆς ἐκβαλεῖν. Πίστευσον ὅτι ἔστι θεὸς δίκαιος, καὶ οὐ πιστεύσεις ^cὅτι ^dἔστι γένεσις ἄδικος· ^eπίστευσον ὅτι ἔστι θεὸς προνοῶν, καὶ οὐ πιστεύσεις ὅτι ἔστι γένεσις πάντα ^fσυγχέουσα· ^gπίστευσον ὅτι ἔστι κόλασις καὶ βασιλεία, καὶ οὐ πιστεύσεις ὅτι ἔστι γένεσις, τὸ μὲν ἐφ' ἡμῖν ἀναιροῦσα, ὑποβάλλουσα δὲ ἡμᾶς ^hἀνάγκῃ καὶ βίᾳ. Μὴ

^d εἰσι] ἦσαν L. ^e καὶ οἱ Ἕλ. C. ^f θεῶν B.K. Sav. cet. ^g τοῦ Πυθ. iidem. ^h αὐτὸς—κατεῖχε] ἐκείνου γὰρ τὸ αὐτὸς ἔφα· ἐκείνου ἡ πενταετὴς σιγὴ· ἐκεῖνος κατεῖχε B.K. ⁱ ἐπεγέγραπτο] Sic C. ἐπιγέγραπται I.L. ἐγέγραπτο Edd. Statim τῷ om. I. ^k ἐπισφίγγων omnes. ἐπισφίγγουσα Edd. et sic ex corr. C. ^l ἐκεῖνα] ἐκεῖ K. ^m καταγέλαστα] + καὶ ποίας οὐχὶ μανίας ἂν εἴη τοῦτο ὑπερβολή; B.K. Sav. cet. ⁿ πάντων omnes. ἀπάντων Edd. κεχ. πάντων inverso ord. C. ^o συζητοῦσιν] + ἐνταῦθα B.K. Sav. cet. + ἐνταῦθα δὲ I. ^p διδάσκαλος] + ἡ B.K. Sav. cet. Post μαθητῆς add. εἴη L. ^q Vid. Annot. ^r γὰρ] οὖν B.K. Mox ἡδὸκ. I. ^s λέγω] + φησὶ L. Veron. ^t καὶ om. L. Mox καὶ ταύτης idem. ^v ταύτης χωρὶς omnes. χωρὶς ταύτης Edd. ^w ἐκείνοις] Sic I. et ante corr. C.(?) ἐκείναις Edd. ^x οὕτω] ἂν ταύτην ἔχωμεν, οὕτω B.K. ^y ἐκβαλοῦμεν B.K. ἐκβύλωμεν C. ^z ἀνάστασις ἐστι inverso ord. L. ^a ὅτι—ἄδικος] γένεσιν ἄδικον εἶναι L. ^b ἔστι] Sic C.I. Veron. ἔσται B.K. Sav. cet. ^c Vid. Annot. ^d εἰς ἀνάγκην καὶ βίαν L.

σπείρης, μὴ φυτεύσης, μὴ στρατεύση, μηδὲν ὅλως ἐργάση· πάν-
C τως γὰρ καὶ ἑκόντος καὶ ἄκοντος ἥξει τὰ τῆς γενέσεως. Τί
ἡμῖν δεῖ λοιπὸν εὐχῶν; Διὰ τί οὖν θέλεις γενέσθαι Χριστιανός,
εἰ γένεσις ἔστιν; οὐ γὰρ ὑπὸ ἔγκλημα ἔση. Πόθεν τέχναι;
ἀπὸ γενέσεως; Ναί, φησίν. Ἕ^f Ἄλλ' εἵμαρται τῷ δεῖνι γενέσθαι (254)
ἔσοφῳ μετὰ πόνων. Ἕ^h Δεῖξόν μοι τινὰ χωρὶς τοῦ πονεῖν μα-
θόντα ἰτέχνην· οὕτως οὐ τῆς γενέσεώς ἐστιν, ἀλλὰ τῶν πόνων.
Πόθεν οὖν ὁ δεῖνα πλούσιός ἐστι, μιαρὸς ὢν, Ἕ^k φησὶ, καὶ πονη-
ρὸς, παρὰ πατρός ἰδιαδεξάμενος τὴν κληρονομίαν· ἕτερος δὲ
D μυρία μοχθῶν, πένης ὑπάρχει; ταῦτα γὰρ συνεχῶς γυμνάζουσι,
πάντα ἐπὶ πλούτου καὶ πείας κινούντες, οὐδὲν ἐπὶ κακίας καὶ
ἀρετῆς. Ἕ^l Ἄλλ' ἐνταῦθα μὴ τοῦτο εἴπῃς, ἀλλὰ δεῖξον εἴ τις κα-
κὸς ἐγένετο σπουδάζων, εἴ τις ἀγαθὸς ῥαθυμῶν. Εἰ γὰρ ἰσχὺν
ἔχει ἢ εἵμαρμένη, ἐπὶ τῶν μεγίστων ἐνδεικνύσθω τὴν ἰσχύν, ἐπὶ
Ἕ^m ἀρετῆς καὶ κακίας, μὴ ἐπὶ πλούτου καὶ πείας. Ἕⁿ Πόθεν ὁ
δεῖνα ἐν νόσοις, φησίν, ὁ δεῖνα ἐν ὑγείᾳ; πόθεν ὁ δεῖνα εὐδοκιμεῖ,
E ἕτερος δὲ ἀσχημονεῖ; πόθεν ἐκείνῳ κατὰ γνώμην τὰ πράγματα
προχωρεῖ, ἐτέρῳ δὲ μυρία ἐπὶ μυρίοις ἐμποδίσματα; Ἀπόστηθι
τῆς γενέσεως, καὶ Ἕ^o εἶση ταῦτα ἀκριβῶς· πίστευσον ὅτι θεός
ἐστὶν ὁ προνοῶν, καὶ εἶση σαφῶς ταῦτα. Ἕ^p Ἄλλ' οὐ δύναμαι,
φησίν· οὐ γὰρ ἀφίησιν ἢ σύγχυσις ῥ^p τῶν πραγμάτων τούτων
ὑποπτεῦσαι πρόνοίαν, εἰ θεοῦ ταῦτα ἔργα. Πῶς δύναμαι πι-
στεῦσαι ὅτι Ἕ^q θεὸς ὁ ἀγαθὸς τῷ πόρῳ, τῷ μιαρῷ, τῷ πλεο-
νέκτη χρήματα δίδωσι, τῷ δὲ ἀγαθῷ οὐκέτι; πόθεν πιστεύσω;
F ἀπὸ γὰρ πραγμάτων δεῖ πιστεῦειν. Καλῶς· οὐκοῦν γενέσεως
Ἕ^r ἐκεῖνα δικαίας, ἢ ἀδίκου; Ἀδίκου, φῆς. Τίς οὖν ταύτην ἐποίη-
σεν; ἄρα ὁ θεός; Οὐ, φησίν, Ἕ^s ἀλλ' ἀγέννητός ἐστι. Καὶ πῶς
ἀγέννητος οὕσα Ἕ^t ταῦτα ἐργάζεται; ἐναντία γὰρ Ἕ^v ταῦτα. Οὐκ
ἔστιν οὖν ὅλως θεοῦ ταῦτα. Οὐκοῦν ἐξετάσωμεν, τίς τὸν οὐ-
554 ρανὸν ἐποίησεν. Ἕ^w Ἡ γένεσις, φησί. Τίς τὴν γῆν, τίς τὴν

^e ἐκόντος] + σου Mor. Ben. invitis libris. ^f ἀλλ'] Sic C.I.L. Veron. καὶ
Sav. cet. ἀλλ' om. B.K. Statim εἵμαρται γὰρ τῷ B. ^g σοφὸν L. ^h καὶ
δεῖξον B.K. Sav. cet. Mox τινα post πονεῖν transp. L. ⁱ τέχνην] + ἀλλ' οὐκ
ἂν ἔχοις B.K. Sav. cet. ^k φησὶ ante μιαρὸς transp. B.K. ^l διαδεξ.] Sic
C.I. Veron. τε διαδεξ. L. μὴ διαδεξ. B. μὴ δεξάμενος K. Sav. cet. Statim
τὴν om. B.K.L. ^m ἀρετῆς] + φημὶ L. ⁿ καὶ πόθεν B.K. Sav. cet. ^o εἶση]
γνώσῃ B.K. Statim ἀκριβῶς om. L. ἀκριβῶς cum seqq. jung. Edd. Haec
πίστευσον—σαφῶς ταῦτα om. C. ^p τῶν πρ. τούτων] τῶν τοιούτων πρ. B.
τῶν τοιούτων πρ. τούτων K. ^q θεὸς ὁ] ὁ θεὸς C.K. ^r ἐκεῖνα] + ναὶ φησι
B.K. Vet. Mox ἀδίκου alterutrum om. B.C.I. Veron. ^s ἀλλὰ C. Statim
ἀγέννητος bis B.K. et ex corr. C. ἀγέννητος Edd. ^t τοιαῦτα B.K. Sav. cet.
^v ταῦτα] + εἰ δὲ ἐναντία B.K. Mox οὖν et ταῦτα om. iidem. ^w ἡ γένεσις,
φησὶ] καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ iidem.

θάλασσαν, τίς τὰς ὥρας; Εἴτα ἐν μὲν τοῖς ἀψύχοις τοσαύτην
 εὐταξίαν ἐποίησε, τοσαύτην ἀρμονίαν· ἐν δὲ ἡμῖν, δι' οὓς τὰ
 πάντα, τοσαύτην ἀταξίαν; ^xὥσπερ ἂν εἴ τις τῆς μὲν οἰκίας,
 ὅπως ἔσται θαυμαστῇ, προνοήσῃ, τῶν δὲ οἰκετῶν ^yμηκέτι.
 Τίς τὴν ^zδιαδοχὴν φυλάττει; τίς τοὺς εὐτάκτους τῆς φύσεως
 νόμους τέθεικε; τίς ἡμέρας καὶ νυκτὸς δρόμους ἔταξε; ^aΤαῦτα
 ἐκείνης τῆς γενέσεως ἀνώτερά ἐστιν. Οὐ, φησὶν, ἀλλ' αὐτόματα
 γέγονε. ^bΚαὶ πῶς ἂν εὐταξία τοσαύτη αὐτομάτῃ γένοιτο ἂν; ^B
 Πόθεν οὖν, φησὶν, οἱ πλούσιοι, οἱ ὑγιαίνοντες, οἱ εὐδοκιμοῦντες;
 Οἱ μὲν ἀπὸ πλεονεξίας, οἱ δὲ ἀπὸ κληρονομίας, οἱ δὲ ἀπὸ ^cβίας.
 Τίνος οὖν ^dἔνεκεν συνεχώρησεν ὁ θεός; ^eὍτι οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα
 ἢ τοῦ κατ' ἀξίαν ἀντίδοσις, ἀλλ' ἐν τῷ μέλλοντι καιρῷ· τότε
 μοι δεῖξον τοιοῦτόν τι γινόμενον. Τέως ἐνταῦθά μοι δὸς, φησὶ,
 καὶ ἐκεῖ οὐ ζητῶ. ^eΔιὰ τοῦτο οὐ λαμβάνεις. Εἰ γὰρ ἐκτὸς
 ὧν τῆς ἡδονῆς οὕτως αὐτὰ ζητεῖς, ὡς ἐκείνων προτιμᾷν, ^fπόσῳ
 μᾶλλον, εἰ καὶ ἡδονῆς καθαρὰς ἀπήλανε; Διὰ τοῦτο ταῦτα ^C
 δείκνυσί σοι, ὅτι οὐδέν ἐστιν, ἀλλ' ἀδιάφορά ἐστιν· οὐ γὰρ ἂν,
 εἰ μὴ ἀδιάφορα ἦν, καὶ ἐκείνοις αὐτὰ ἔδωκεν ἂν. Εἰπέ μοι, τὸ
^hμέλανα εἶναι, ⁱἢ μακρὸν, ἢ μικρὸν, οὐχὶ ἀδιάφορον; οὕτω καὶ
 ὁ πλοῦτος. Εἰπέ γάρ μοι, ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων ^kοὐκ ἐξ ἴσης
 πᾶσι δέδοται, οἷον ἐπιτηδεϊότης ^lπρὸς ἀρετὴν, ^mτῶν πνευματι-
 κῶν δωρεῶν ἢ διανομή; Εἰ ἥδεις τοῦ θεοῦ τὰς εὐεργεσίας, οὐκ
 ἂν ἐκείνων ἐξ ἴσης ἀπολαύων ἐν τούτοις ἡγανάκτησας· οὐδ' ἂν
 ταύτην τὴν πλεονεξίαν ἐζήτησας, ἐκείνην τὴν ἰσομοιρίαν εἰδώς. ^D
ⁿὩσπερ ἂν οἰκέτης τροφὰς μὲν τὰς παρὰ δεσπότου καὶ ἐνδύ-
 ματα καὶ ^oοἰκήματα, καὶ πάντων τῶν ἄλλων ^pἐξ ἴσης τοῖς ἄλλοις
 καρπούμενος, εἰ τρίχας ἔχοι περιττὰς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἢ ὄνυχας
 μερίζοντας, πλεόν ἔχειν ^qνομίζει τῶν ἄλλων· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον
 καὶ ὁ τοιοῦτος ^rμάτην μέγα φρονεῖ. Διὰ ταῦτα ἡμᾶς ἀφίστη-

^x ὥσπερ] τοῦτο γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν ὥσπερ iidem. ^y οὐκέτι K. ^z δια-
 δοχὴν]+τῶν ὥρων B.K. Sav. cet. *necessariam seriem* Vet. ^a ταῦτα—ἐστιν]
 ἐκείνης οὖν τῆς γ. ἀν. ἐστι ταῦτα L. ^b καὶ—τοσαύτη] εὐταξία οὖν τοσ. πῶς ἂν L.
 Mox γένοιτ' ἂν K. ^c βίας] τέχνης B.K. ^d ἔνεκεν]+εὐημερεῖν τοὺς κακοὺς
 B.K. Sav. cet. ^e διὰ] ἀλλὰ διὰ B.K. Sav. cet. Iidem post λαμβάνεις add.
 ἐπεὶ ζητεῖς. ^f πόσῳ omnes. πολλῷ Edd. Mox ἀπήλανε pro ἀπέλανε C.I.
 ἀπήλαβε L. ^g ἐστιν] εἰσιν B.K. Sav. cet. Statim ὅτι pro ἀλλ' B.C.K.
 Sav. cet. ἀλλ' ἀδιάφ. I. Veron. ἀλλὰ διάφ. L. *sed media* Vet. ^h μέλαν L.
 μερίζονα B.K. ⁱ ἢ] τὸ C. ἢ μακρὸν om. B.K. ^k οὐκ] καὶ K. Statim πάσῃ L.
 Post δέδοται add. ταῦτα B.K. ^l πρὸς] φημὶ πρὸς L. ^m τῶν] καὶ τῶν B.K.
ⁿ ὥσπερ] ὡς L. ὥσπερ γὰρ B.K. Statim ὁ οἰκέτης Edd. ὁ om. C.L. Mox
 παρὰ τοῦ δ. B.L. ^o οἰκήματα]+καρπούμενος B.K. Sav. cet. Mox ἀπολαύων
 pro καρπούμενος iidem. ^p ἐπίσης L. λοιποῖς pro ἄλλοις B.K. ^q νομίζοι
 B.I.K. Sav. cet. *arbitratur* Vet. ^r μάτην]+ἐπὶ τούτοις B.K. Ben.+ἐπὶ (sic)
 Sav. Mor. μέγα om. L. Post φρονεῖ add. ἐφ' οἷς τὴν ἀπόλαυσιν πρόσκαιρον
 ἔχει B.K. Sav. cet.

σιν αὐτῶν, ἵνα τὴν μανίαν ταύτην σβέσῃ, ἵνα μεταγάγῃ τὸν
 Ε πρὸς αὐτὰ πόθον εἰς τὸν οὐρανόν. Ἡμεῖς δὲ ^ςοὐδὲ οὕτω σω-
 φρονιζόμεθα. Ὡς γὰρ τὸ παιδίον ^ιεἴ τι παιδικὸν ἔχει, καὶ
 προτιμᾷ τοῦτο τῶν ἀναγκαίων, ἀποστερεῖ αὐτὸ ὁ πατήρ τῶν
 παιδικῶν, ἵνα καὶ ἄκοντα μεταγάγῃ πρὸς τὸ τέλειον· οὕτω καὶ
 ὁ θεὸς πάντα ποιεῖ, ἵνα ^νἡμᾶς μεταγάγῃ εἰς τὸν οὐρανόν. Πῶς
 οὖν τοὺς πονηροὺς ἀφίησι πλουτεῖν, φησίν; Ὅτι οὐ πολὺς αὐτῷ
 λόγος ἐκείνων. Πῶς ^ωοὖν καὶ τοὺς δικαίους; Οὐκ ^ααὐτὸς, ἀλλ' (255)
 ἀπλῶς συγχωρεῖ. Καὶ ταῦτα μὲν νῦν ἐπιπολαίως ἡμῖν εἴρηται,
 ὡς πρὸς ἀγνοοῦντας τὰς γραφάς· εἰ δὲ ^εἐβούλεσθε πιστεῦειν
 F καὶ προσέχειν τοῖς θείοις λόγοις, οὐδὲν ἂν ἡμῖν τούτων ἐδέησε
 τῶν λόγων· ^απάντα ἂν ἤδειμεν. ^βἸνα γὰρ μάθῃς ὅτι οὐδὲν
 ἐστὶν ὁ πλούτος, οὔτε ἡ ὑγεία, οὔτε ἡ δόξα, ἐγὼ σοι δείκνυμι
 555 πολλοὺς, οἷς ἐξὸν κερδαίνειν, ^οοὐκ ἐκέρδανον, οἷς ἐξὸν ὑγιαίνειν,
 κατατήκουσιν ἑαυτῶν τὰ σώματα, οἷς ἐξὸν δόξης ἀπολαύειν,
 πάντα πράττουσιν ὥστε καταφρονεῖσθαι. Οὐδεὶς μέντοι ἀγα-
 θὸς ὢν, σπουδάζει εἶναι κακός. ^δΤαῦτα οὖν ζηλώσωμεν τὰ ὄντως
 ἀγαθὰ, ἵνα κακείνων τύχωμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν,
 μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ,
 B νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Β.

¹Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρ-
 δίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου· ὧν
 τινες ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίας, θέλοντες
 εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες ^αμήτε ^αλέγουσι, μήτε
 C περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.

ΟΥΔΕΝ οὕτω λυμαίνεται ^βτὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, ὡς τὸ
 φιλίας καταφρονεῖν, καὶ μὴ μετὰ πολλῆς αὐτὴν κατορθοῦν τῆς
 σπουδῆς· ὥσπερ οὖν ^οοὐδὲν ὀρθοί, ὡς τὸ παντὶ σθένει μεταδιώ-

¹ CAP. I. v. 5—7.

^ς οὐδ' οὕτω K. ^ι εἴ τι] ἔτι C. ^ν ἡμᾶς om. L. πρὸς pro eis idem. ^ω οὖν]
 δὲ B. δαί K. πῶς οὖν καὶ—συγχωρεῖ om. L. ^α αὐτὸς]+ποιεῖ πένεσθαι I.
^ν νῦν] οὖν K. ^ε βούλεσθε B.K. Mox τῶν λόγων om. C. ^α πάντα ἂν]
 πάντα γὰρ L. ἐκ τούτων γὰρ πάντα B.K. Sav. cet. ^β ἵνα γὰρ μάθῃς] καὶ ἀπὸ
 πραγμάτων δ' ἂν μάθοις B.K. Mox σοι γὰρ δείκνυμι K. σοι δείκνυμι γὰρ B.
^ο οὐκ ἐκέρδανον] οὐ κερδαίνουσιν B.K. Sav. cet. ^δ ταῦτα—τῷ κυρίῳ ἡμῶν]
 οὐκοῦν παυσώμεθα τοῦ ζητεῖν τὰ ἐνταῦθα ἀγαθὰ, καὶ ζητήσωμεν τὰ ἐν οὐρανοῖς.
 οὕτω γὰρ αὐτῶν καὶ τυχεῖν δυνησόμεθα, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς (τροφῆς Sav. cet.)
 ἀπολαύσομεν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ B.K.
 Sav. cet. HOM. II. ^α μήτε om. L. ^β τῷ . . . γένει L. ^ο οὐδὲν]
 +πάλιν B.K. Sav. cet.

κειν αὐτήν. Καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ Χριστός φησιν, ²“Ἐὰν ^d δύο συμφωνήσωσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, πᾶν ὃ “ἐὰν αἰτήσωσι, λήψονται.” καὶ πάλιν, “Ὅταν πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη.” Τοῦτο τὰς αἰρέσεις ἔτεκε πάσας. Ἐκ γὰρ τοῦ μὴ φιλεῖν τοὺς ἀδελφούς τοὺς βέαντων ἐφθόνουν εὐδοκιμοῦσιν, ἐκ δὲ τοῦ φθο- D νεῖν ἐφιλάρχουν, ἐκ δὲ τοῦ φιλαρχεῖν αἰρέσεις ἔτεκον. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος εἰπὼν, “Ἰνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτερο- διδασκαλεῖν.” καὶ τὸν τρόπον ὑφηγεῖται, καθ’ ὃν τοῦτο γενέ- σθαι δυνατόν. Τίς ^h δ’ οὖν οὗτός ἐστιν; Ἡ ἀγάπη. Ὡς περ οὖν ὅταν λέγῃ, ³ “Τέλος νόμου Χριστός,” ⁱ τουτέστι, τὸ συμ- πλήρωμα, φησὶ, καὶ τοῦτο ^k ἐκείνῳ ἐνέχεται, οὕτως ἡ παραγ- γελία αὕτη ἐνέχεται τῇ ἀγάπῃ. Τέλος ἰατρείας ὑγεία· ὥστε ὑγείας οὔσης, οὐ πολλῆς ^l δεῖ κατασκευῆς· καὶ ἀγάπης οὔσης, οὐ πολλῆς δεῖ παραγγελίας. Ἀγάπην δὲ ποίαν φησὶ; Τὴν εἰλι- E κρινῇ, οὐ τὴν μέχρι ῥημάτων, ἀλλὰ τὴν ἀπὸ ^m διαθέσεως καὶ τοῦ συναλγεῖν. “Ἐκ καθαρᾶς, φησὶ, καρδίας” ἦτοι περὶ πολιτείας ⁿ ὀρθῆς φησιν, ἢ περὶ γνησίας φιλίας. Ποιεῖ γὰρ καὶ βίος ἀκά- θαρτος ^o σχίσματα· ⁴ “Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων, μισεῖ τὸ φῶς.” Ἔστι ^p γὰρ φιλία καὶ ^q ἡ τῶν φαύλων, οἷον καὶ λησταὶ ληστὰς φιλοῦσι, καὶ ἀνδροφόνοι ἀνδροφόνους· ἀλλ’ ^r οὐκ ἔστι τοῦτο ἀπὸ συνειδήσεως ἀγαθῆς, ἀλλ’ ἀπὸ φαύλης, ^s οὐδὲ ἐκ κα- θαρᾶς καρδίας, ἀλλ’ ἐξ ἀκαθάρτου, οὐδὲ ἐκ πίστεως ^t ἀνυποκρί- του. Πίστις ^v γὰρ τὸ ἀληθὲς δείκνυσιν· ^w ὅτι ἀπὸ πίστεως F εἰλικρινούς ἡ ἀγάπη τίκτεται· ὁ ^x γὰρ ὄντως εἰς θεὸν πιστεύων, οὐκ ἀνέχεται ποτε ταύτην ἀφεῖναι. “Ὡν τινες, φησὶν, ἀστο- χήσαντες, ἐξέτράπησαν εἰς ^y ματαιολογίας.” Καλῶς εἶπεν, “ἀστοχήσαντες” τέχνης γὰρ δεῖ, ὥστε ^z εὐθέα βάλλειν, καὶ μὴ 556 ἔξω τοῦ σκοποῦ, ὥστε ὑπὸ ^a τοῦ πνεύματος εὐθύνεσθαι· πολλὰ γὰρ τὰ τῆς εὐθείας παρεκτρέποντα, καὶ δεῖ πρὸς ἓν ὁρᾶν. “Θέλοντες, φησὶν, εἶναι νομοδιδάσκαλοι.” ^b Ὅρας καὶ ἄλλην

2 Matth. xviii. 19. xxiv. 12.

3 Rom. x. 4.

4 Joan. iii. 20.

^d δύο] + ὑμῶν C.   ^e ἐὰν om. K.   ^f ἀγάπη] + τῶν πολλῶν L.   ^g αὐτῶν C.I.   ^h δ’ οὖν] δὴ οὖν Cat.   ⁱ τουτέστι om. Cat.   τὸ om. B.K. Sav. cet.   Mox φησὶ assumtum ex C.I.L. Cat.   ^k ἐκείνῳ ἐνέχ.] Sic Cat.   Edebatur ἐκείνων ἔχεται.   ^l δεῖται L.   ^m διαθέσεως] + καὶ γνώμης B.K. Sav. cet.   ⁿ ὀρθῆς φησιν C.I.L. Cat.   ὀρθῆς λέγει B.K.   φησὶν ὀρθῆς Edd.   ^o σχίσματα L.   ^p γὰρ om. B.K.   ^q ἡ τῶν—λησταὶ] παρὰ φαύλοις, οἷα (οἷα K.) ἡ τῶν ληστῶν, καὶ γὰρ ἐκείνοι B.K.   ^r οὐκ ἔστι τοῦτο] τοῦτο οὐκ C.   ^s οὐδὲ pro οὐδ’ C.I.K.   ^t ἀνυποκρίτου] + ἀλλ’ ἐπιπλάστου καὶ ὑποκεκριμένης B.K. Sav. cet. invito Vet.   ^v γὰρ om. B.K.   ^w ὅτι ἀπὸ] ἀπὸ δὲ B.K. Sav. cet.   Mox τίκτεται ἡ ἀγάπη hoc ord. B.K.   ^x γὰρ om. B.K.   Post ἀνέχεται folium deest in I. usque ad p. 557 B.   ^y ματαιολογίαν L.   ^z εὐθεία L. Cat.   εὔστοχα B.K.   ^a τοῦ om. C.   ^b ὅρα B.K.

αἰτίαν, τὴν τῆς φιλαρχίας; Διὰ τοῦτο ^dκαὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγεν, ^e“Ὑμεῖς δὲ μηδένα καλέσητε ῥαββί.” καὶ πάλιν ὁ ἀπόστολος, “Οὐδὲ γὰρ ^eαὐτοὶ τὸν νόμον φυλάσσουν, ἀλλ’ ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται.” Τοῦ ἀξιώματος ἐφίενται, φησί· διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἀλήθειαν οὐχ ὁρῶσι. “Μὴ νοοῦντες, ^fφησὶ, ^Bμήτε ἂ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.” Ἐνταῦθα διαβάλλει αὐτοὺς, ὡς οὐκ εἰδότας ^gτὸν τοῦ νόμου σκοπὸν, οὐδὲ τὸν καιρὸν μέχρι τίνος κύριον αὐτὸν εἶναι ἐχρῆν. Πῶς οὖν, ^hεἰ ἐξ ἀγνοίας ⁱτὸ ἀμάρτημα, λέγεις ^kὅτι διὰ τὸ θέλειν νομοδιδασκάλους εἶναι; Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ μὴ κατέχειν τὴν ἀγάπην· ^lὅτι καὶ ἡ ἀγνοία ἐκ τούτων ἐτέχθη. “Ὅταν γὰρ ἡ ψυχὴ πράγμασιν ἑαυτὴν ^mἐκδῶ σαρκικοῖς, πηροῦται αὐτῆς ⁿτὸ διορατικόν· ἐκπεσοῦσα δὲ τῆς ἀγάπης ἐμπίπτει εἰς φιλονεικίαν, καὶ λοιπὸν ^oπηροῦται αὐτῆς τὸ τῆς διανοίας ὄμμα. Ὁ γὰρ ὑπὸ τινος ^pἐπιθυμίας τούτων τῶν προσκαίρων κατεχόμενος, μεθύων τῷ ^Cπάθει, τῆς ἀληθείας οὐκ ἂν γένοιτο κριτῆς ἀδέκαστος. “Οὐκ ἴσασι, φησὶ, περὶ τίνων ^qδιαβεβαιοῦνται.” Εἰκὸς γὰρ ἦν αὐτοὺς περὶ τοῦ νόμου φθέγγεσθαι, καὶ πολλὰ περὶ καθαρσίῳν καὶ τῶν ἄλλων τῶν σωματικῶν λέγειν.

Εἴτα ἀφείς ἐκεῖνα ἐλέγξει, ὡς οὐδὲν ὄντα ἢ ^rσκιάς τῶν πνευματικῶν καὶ ὑπογραμμους, ὃ μᾶλλον προσηνέστερον ἦν, τοῦτο ἐργάζεται. Ποῖον δὴ τοῦτο; Ἐπαινεῖ τὸν νόμον, νόμον ἐνταῦθα τὴν δεκάλογον καλῶν. Ἀπὸ ^sγὰρ τούτου καὶ ἐκεῖνα ἐξέβαλεν. Εἰ γὰρ ταῦτα αὐτὰ κολάζει τοὺς ^tπαραβάτας, καὶ ^Dἄχρηστα ἡμῖν γίνεται, πολλῶ μᾶλλον ἐκεῖνα. ⁶“Οἶδαμεν δέ, ^vφησὶν, ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, ^wεἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται.” ^xΚαλὸς, φησὶ, καὶ οὐ καλός. ^yἈλλ’ ὃ λέγει τοῦτό ἐστιν· ^zἐπαινεῖ αὐτὸν δι’ ἔργων·

⁵ Matth. xxiii. 8. Gal. vi. 13.

⁶ v. 8, 9.

^c τὴν] ἀπὸ B.K. τὴν om. Cat. ^d καὶ om. B.L. Veron. ^e αὐτοὶ] + φησὶ L. τὸν om. K. Mox ἡμετέρα L. ^f φησὶ om. B.K. ^g τοῦ νόμου τὸν σκοπὸν, μηδὲ τὸν κ. L. ^h εἰ om. L. ⁱ τὸ ἀμ.] ἀμ. τοῦτο B.K. Sav. cet. τὸ om. Veron. invita Cat. ^k ὅτι] + οὐ B.K. Sav. cet. + καὶ L. Post εἶναι add. μόνον B.K. Sav. cet. ^l ὅτι] τοῦτο ἔπαθον· ἄλλως δὲ B.K. Sav. cet. ^m ἐκδῶ] δῶ B.C.K. Cat. ⁿ Haec τὸ διορ.—πηροῦται αὐτῆς desunt in C.I.L. Veron. Leguntur in Sav. cet. sed omissis λοιπὸν et αὐτῆς, quae ex nostris B.K. assumimus. ^o πηροῦται B. ^p ἐπιθυμίας om. L. ^q διαβεβαιοῦνται] + οὕτως εἶπεν B.K. ^r σκιὰν et ὑπόγραμμον B.K. Sav. cet. σκιὰ et ὑπόγραμμος L. ^s γὰρ] δὲ B.K. Sav. cet. ^t παραβαίνοντας Cat. Mox ἡμῖν om. L. ^v φησὶν om. B.K. ^w εἰδὼς] χρῆται δὲ ὁ εἰδὼς B.K. Haec εἰδὼς—κεῖται desunt in L. ^x Haec καλὸς, φησὶ, καὶ οὐ καλὸς om. B.K. ^y ἀλλ’ ὃ] τί δαί, φησὶν; ἐάν (ἀν δὲ B.) μὴ νομίμως τις χρῆται, οὐκ ἔστι καλός; καὶ οὕτω καλός· ἀλλ’ ὃ B.K. Sav. cet. τί οὖν ἐάν μὴ νομίμως χρῆται, οὐ καλός; ναί, φησὶ, καὶ οὕτω καλός· ἀλλ’ ὃ Cat. ^z ἐπαινεῖ (ἐπαίνει B.C.) αὐτὸν] Sic B.C.K.L. Cat. ὅταν ἐκπληροῖ Sav. cet. Lacunam habet Veron.

τὸ γὰρ, “ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται,” τοῦτό ἐστιν. “Εἰσὶ γὰρ οἱ μὴ χρώμενοι καὶ ἐνταῦθα· οἷον, ὅταν ἐξηγῶνται, φησὶν, αὐτὸν διὰ ῥημάτων, διὰ δὲ τῶν ἔργων παραβαίνωσι, τοῦτό ἐστιν ἀνόμως χρῆσθαι· χρῆται μὲν ^bγὰρ, ἀλλ’ οὐκ εἰς οἰκείαν ὠφέλειαν. ^cΤὶ δὲ καὶ ἄλλο ἐστὶ, “νομίμως” οἷον, ἐὰν νομί- E
 μως ^dχρήσῃ, παραπέμπει σε πρὸς τὸν Χριστόν. “Ὅταν γὰρ αὐτοῦ σκοπὸς ἢ δικαιοῦσαι τὸν ἄνθρωπον, μὴ δύνηται δὲ, παρα-
 πέμπει πρὸς τὸν δυνάμενον. Καὶ ^eἄλλως, νομίμως χρήσασθαι
^fἔστι τῷ νόμῳ, ὅταν ἐκ πολλῆς αὐτὸν φυλάττῃ τῆς περιουσίας. Τί δὲ ἐστιν, ἐκ περιουσίας; “Ὡσπερ τῷ χαλινῷ, ^gφησὶν, εὐ-
 τάκτως κέχρηται οὐχ ὁ σκιρτῶν ἵππος, οὐδ’ ὁ δάκνων, ἀλλ’ ὁ
 ἀπλῶς αὐτὸν περικείμενος σχήματος ἔνεκεν· οὕτω καὶ νόμῳ F
 νομίμως χρῆται ὁ μὴ διὰ τὴν ^hἐκ τῶν γραμμάτων ἀνάγκην
 σωφρονῶν. Τίς δὲ αὐτῷ νομίμως χρήσεται; “Ὁ εἰδὼς ὅτι οὐ
 δεῖται ⁱαὐτοῦ. “Ὁ γὰρ πρὸς τοσοῦτον ἀρετῆς φθάσας, ὥστε μὴ
 διὰ τὸν ἐκείνου φόβον αὐτὸν κατορθοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀρετὴν, 557
 οὗτος νομίμως χρῆται αὐτῷ καὶ ἀσφαλῶς· ἐάν τις αὐτῷ οὕτω
 χρῆται, ὡς μὴ φοβούμενος αὐτὸν, ^kἀλλὰ τῆς ἐκεῖ τιμωρίας κει-
 μένης μᾶλλον τὴν κατάγνωσιν ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν. ^lΚαὶ
 ἄλλως, δίκαιον ἐνταῦθα καλεῖ τὸν κατωρθωκότα τὴν ἀρετὴν.
^mἘκεῖνος κέχρηται τῷ νόμῳ καλῶς, ὁ μὴ καταξιῶν ἀπ’ αὐτοῦ
 παιδεύεσθαι. “Ὡσπερ γὰρ αἱ ⁿστιγμαὶ τῶν γραμμάτων τοῖς
 παισὶ κεῖνται, ὁ δὲ τὰ ἀπ’ αὐτῶν πληρῶν μὴ ^oδι’ αὐτῶν, ἀλλ’
 ἐξ ἐτέρων, μεῖζονος ἐπιστήμης ἂν εἴῃ ἔμπειρος, καὶ κρεῖττον
 μᾶλλον κέχρηται τοῖς γράμμασιν· ^pοὕτως ὁ ὑπὲρ τὸν νόμον, οὐ B
 παιδαγωγεῖται τῷ νόμῳ. “Ὁ γὰρ μὴ ἀπὸ τοῦ φόβου ^qαὐτὸν
 πληρῶν, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν ἐπιθυμίας ^rπλείονος,
^sοὗτος ^tμᾶλλον αὐτὸν κατορθοί. Οὐ γὰρ ὁμοίως ὁ κόλασιν
 δεδοικώς, καὶ ὁ τιμῆς ἐφίεμενος τὸν νόμον πληροῖ· οὐχ ὁμοίως
 ὁ ὑπὸ τὸν νόμον ὢν, καὶ ὑπὲρ τὸν νόμον· τὸ γὰρ ὑπὲρ νόμον

^a εἰσὶ γὰρ—αὐτὸν] ἐνταῦθα σημαίνουν. ὅταν δὲ ἐξηγῶνται μὲν αὐτὸν B.K. Sav. cet. Post ῥημάτων add. οἱ χρώμενοι B.K. ^b γὰρ]+καὶ οὗτος B.K. Sav. cet. ^c τί—οἷον] ἔστι καὶ ἄλλο πρὸς τοῦτο εἰπεῖν. ποῖον δὲ τοῦτο; οἷον B.K. Sav. cet. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο Cat. ^d χρήσῃ]+τῷ νόμῳ B.C.K. Sav. cet. ^e ἄλλως+δὲ B.K. Sav. cet. ^f ἔστι τῷ νόμῳ] τῷ νόμῳ ἐστὶν B.K. Sav. cet. Mox φυλάττης iidem. ^g φησὶν Mor. Ben. inquit Vet. φύσει est in Veron. Sav. et libris omnibus. ^h ἐκ om. L. ⁱ αὐτοῦ]+ἐπάγει γὰρ, εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαῖος νόμος οὐ κείται C. ^k ἀλλὰ] ἀλλ’ ὑπὲρ B.K. Post κειμένης add. χρῆται καλῶς iidem. ^l καὶ ἄλλως] ἄλλως δὲ B.K. καὶ ἄλλως δὲ Sav. cet. ^m ἐκείνος]+τοῖν B.K. Sav. cet. Mox παρ’ αὐτοῦ L. ⁿ στιγμαὶ] σκιαὶ L. ^o δι’ αὐτῶν omnes. ^p ἐξ αὐτῶν Edd. ^q οὕτως ὁ om. L. Sequentia ὑπὲρ τὸν νόμον—ὁ γὰρ desunt in C.L. Veron. invito Vet. ^r αὐτὸν] αὐτῶν L. τὸν νόμον C. Mox τὴν om. L. ^s πλείονος] Sic C.L. Cat. πλείονως Edd. ^t οὗτος] οὕτως καὶ ὁ μὴ ὑπὸ τῷ γράμμα (sic) τοῦ νόμου ὢν, ἀλλ’ ὑπὲρ τὸν νόμον L. ^u μᾶλλον pro μάλιστα omnes.

ζῆσαι, τοῦτό ἐστι ^ν νομίμως χρῆσθαι. Νόμῳ γὰρ ἐκεῖνος χρῆ-
 ται καλῶς καὶ φυλάττει, ὁ μείζονα τοῦ νόμου κατορθῶν, ὁ μὴ
 καταξιῶν παιδευτὴν αὐτὸν ἔχειν. Ὁ γὰρ νόμος, ^ω ὥς τὰ πολλὰ,
 C κακῶν ἀπαγόρευσις ἐστι· δίκαιον δὲ οὐ ποιεῖ ^χ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ
 ἀγαθῶν ἐργασία. Ὡστε ὅσοι κακῶν ἀπέχονται ὡς δούλοι, οὗτοι
 οὐ πληροῦσιν αὐτοῦ τὸν σκοπὸν· διὰ γὰρ τοῦτο κείται, ἵνα
 παράβασιν κολάζῃ. Ὡστε καὶ ἐκεῖνοι κέχρηνται αὐτῷ, ἀλλ' ἐν
 τῷ κόλασιν ^υ δεδοικέναι. ⁷ “Θέλεις γὰρ ^z μὴ φοβεῖσθαι, φησὶ,
 τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ” ὡς ^α ἂν εἴποι τις, μόνοις γὰρ
 D τοῖς πονηροῖς τιμωριῶν ἐστι διαγορευτικός· τῷ δὲ στεφάνων
 ἄξια ποιήσαντι ποῦ χρήσιμος ὁ νόμος; ^β ὥσπερ οὖν ὁ ἰατρός
 τῷ ^ε τραῦμά τι ἔχοντι, οὐ τῷ ὑγιαίνοντι, οὐδὲ τῷ καλῶς διακει-
 μένῳ. “Ἀνόμοις δὲ, ^δ φησὶ, καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ
 ἀμαρτωλοῖς.” Ἀνόμους ^ε Ἰουδαίους καλεῖ, ^ε καὶ ἀνυποτάκτους.
⁸ “Ὁ νόμος, φησὶν, ὀργὴν κατεργάζεται.” ^ε Τί οὖν πρὸς τὸν (257)
 τιμῆς ἄξιον; ⁹ “Διὰ νόμου, φησὶν, ἐπίγνωσις ἀμαρτίας.” Τί
^β οὖν πρὸς τὸν δίκαιον; ^ι Πῶς οὖν οὐ κείται νόμος τῷ δικαίῳ;
 “Ὅτι κολάσεώς ἐστιν ἐκτὸς, καὶ ὅτι οὐ περιμένει τὰ πρακτέα
 παρ' ἐκείνου μαθεῖν, ἔχων ^κ ἔνδον τὴν τοῦ πνεύματος ὑπαγορεύ-
 ουσαν χάριν. Νόμος γὰρ ἐδόθη, ἵνα τῷ φόβῳ κολάζωνται καὶ
 E τῇ ἀπειλῇ. Οὐ δεῖ τοίνυν χαλινοῦ ἐπὶ τὸν εὐήνιον ἵππον, οὐδὲ
 παιδαγωγίας ἐπὶ τὸν οὐ δεόμενον παιδαγωγοῦ. “¹ Ἀνόμοις δὲ,
 φησὶ, καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ
 βεβήλοις, ^μ πατραλώαις καὶ μητραλώαις.” Καὶ οὐ μέχρι τού-
 του ἔσται, οὐδὲ μέχρι τῶν ἀμαρτημάτων ^η μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ'
 εἶδος ἐπεξῆλθε τὰ ἀμαρτήματα, ὥστε πείσαι ἐπαισχυνηθῆναι
 τὴν τοῦ νόμου ἐπιστάσιαν. ^ο Καὶ εἰπὼν κατ' εἶδος, εἶπε καὶ
 κατὰ παράλειψιν, ^ρ καίτοι καὶ τὰ εἰρημένα ἦν ἱκανὰ ἀπαγαγεῖν.

7 Rom. xiii. 3.

8 Ibid. iv. 15.

9 Ibid. iii. 20.

^ν νομίμως] τὸ ν. L. Cat. ζῆσαι pro χρῆσθαι L. ^ω ὥς] ἐς L. ^χ τοῦτο] μόνον τοῦτο B.K. τοῦτο μόνον L. ^υ δεδοικέναι Edd. δοῦναι B.I.K.L. μὴ δοῦναι C. ^z μὴ φοβ. φησὶ pro φησὶ μὴ φοβ. C.I.L. ^α ἂν εἴποι] εἶπε L. Mox γὰρ om. B.K. ἐστι δ. pro δ. ἐστι B.C.I.K. ἐστι προαγορευτικός L. ^β ὥσπερ] ἐπεὶ B. οὖν] καὶ B.K. οὖν καὶ L. Statim ὁ om. B.K. ^ε τραῦμά τι] τραύματι Veron. τραύματα B. et ex corr. C. τὰ τραύματα K. τραῦμα I. Post διακειμένῳ add. ἐστὶν ἰατρός B.K. ^δ φησὶ om. K. ^ε τοὺς Ἰουδ. L. ^ε καὶ] τοὺς I. τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ B.K. Sav. cet. ^ε τί οὖν] τί οὖν λοιπὸν ἔχει L. τοῦτο πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὸ κακόν. τί δὲ B.K. Sav. cet. ^η οὖν] δαὶ iidem. ^ι πῶς οὖν (οὖν om. Veron.)—δικαίῳ;] δικαίῳ, φησὶ, νόμος οὐ κείται. διὰ τί; iidem. ^κ ἔνδοθεν L. Cat. Statim τὴν τ. πν. ὑπαγ. pro ὑπαγ. τὴν τ. πν. C.K. I.L. Cat. ¹ ἀνόμοις δὲ, φησὶ] εἰπὼν δὲ ἀνόμοις B.K. καὶ ante οὐ μέχρι om. iidem. ^μ πατραλώαις καὶ μητραλώαις bis C.L. πατρολώαις καὶ μητρολώαις I. πατραλοῖαις καὶ μητραλοῖαις Edd. ^η μόνον om. L. Post μόνον add. κατέβη K. ^ο καὶ εἰπὼν] εἶτα καταλέξας B.K. Sav. cet. ^ρ καίτοιγε L. Mox ἦν ἱκανὰ C. I.L. ἱκανὰ ἦν Sav. cet. ἦν om. Veron.

⁹Τί οὖν; Ἰουδαῖοί εἰσιν οἱ ἀνδραποδισταὶ καὶ πατραλῶαι καὶ μητραλῶαι; Τοῦτο αἰνίττεται. Ἀσεβεῖς, φησὶ, καὶ ἀνόσιοι, F καὶ βέβηλοι. Τοιοῦτοι ἦσαν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ νόμος ἐδόθη. Εἰπέ γάρ μοι, οὐχὶ συνεχῶς εἰδώλοις προσεκύνουν; οὐ τὸν 558 Μωϋσέα ἐλίθαζον; οὐ φόνων ^sαὶ χεῖρες αὐτῶν ἔγεμον συγγενικῶν; οὐχὶ ἄνω καὶ κάτω ταῦτα αὐτοῖς ἐγκαλοῦσιν οἱ προφῆται; Τοῖς δὲ τὰ ἐν οὐρανῷ φιλοσοφοῦσι περιττὰ ταῦτα. “Πατραλῶαις, φησὶ, καὶ μητραλῶαις, ἀνδροφόνοις, ¹⁰ πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον, φησὶ, τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται.” Καλῶς εἶπε, “τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ.” Ἐκεῖνα γὰρ πάντα ^vπάθη ψυχῆς ἦν διεφθαρμένης. ¹¹ “Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, φησὶ, τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.” “Ὡστε καὶ νῦν ἐπὶ B βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου δεῖ νόμον τοῖς μέντοι πειθομένοις οὐ δεῖ. Εὐαγγέλιον δὲ δόξης αὐτὸ καλεῖ, δι’ οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ’ ἢ ^wπρὸς τοὺς αἰσχυνομένους ἐπὶ τοῖς διωγμοῖς, καὶ ἐπὶ τῷ πάθει τοῦ Χριστοῦ. Τῶν τε οὖν ἄλλων ἕνεκεν καὶ τούτων ^xαὐτῶν, ὅτι δόξα ἐστὶ καὶ τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, ^zκαὶ ταῦτα. ^aἩ καὶ τὰ μέλλοντα αἰνίττεται. Εἰ γὰρ ^aκαὶ τὰ παρόντα αἰσχύνης γέμει καὶ ὄνειδων, ἀλλὰ τὰ μέλλοντα οὐ τοιαῦτα· τὸ δὲ εὐαγγέλιον μελλόντων ἐστίν, οὐ παρόντων. Πῶς οὖν ὁ ^bἄγγελος, ¹² “Ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σωτήρ;” C ^dἘτέχθη μὲν σωτήρ, ἀλλ’ ἔσται σωτήρ· οὐ γὰρ ἅμα ἐγεννήθη, εἰργάζετο τὰ σημεῖα. “Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, φησὶ, τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ.” ^eἩτοι, “τῆς δόξης,” τὴν λατρείαν φησὶ τοῦ θεοῦ, ^fκαὶ ὅτι εἰ τὰ παρόντα πάντα ἐμπέπλησται τῆς δόξης αὐτοῦ, ^gπολλῷ μᾶλλον τὰ μέλλοντα· ὅταν ¹³ “τεθῶσι, φησὶν, ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,” ὅταν ἀντικείμενον ἢ μηδὲν, ὅταν ἴδωσιν οἱ δίκαιοι πάντα τὰ μακαριστὰ ἐκεῖνα, “^a μήτε ὀφθαλμὸς εἶδε, μήτε οὖς ἤκουσε, μήτε ἐπὶ καρδίαν ἀν-

10 v. 10.

11 v. 11.

12 Luc. ii. 10, 11.

13 I Cor. xv. 25. ii. 9.

⁹ τί οὖν;—ἐδόθη.] περὶ τίνων οὖν ταῦτά φησι; περὶ Ἰουδαίων· οὗτοι γὰρ καὶ πατραλοῖαι καὶ μητραλοῖαι, καὶ αὐτοὶ καὶ βέβηλοι καὶ ἀνόσιοι· τούτους γὰρ αἰνίττεται, ἀσεβέσιν, εἰπὼν καὶ ἁμαρτωλοῖς. τοιούτων δὲ ὄντων αὐτῶν ἀναγκαιῶς καὶ ὁ νόμος ἐδόθη. B.K. Sav. cet. ^r πατραλῶαι ... μητραλῶαι L. πατρολῶαι ...

μητρολῶαι I. Cat. ^s αἱ χ. αὐτῶν pro αὐτῶν αἱ χ. C.I.K.L. Cat. ^t φησὶ assumptum ex C.I.L. ^v πάθη om. L. invita Cat. Mox φησὶ om. B.K.

^w πρὸς] διὰ B.K. Sav. cet. ^x αὐτῶν]+εὐαγγέλιον δόξης εἰρηται, δηλῶν iidem. ^y καὶ om. iidem. ^z καὶ] ἢ οὖν B.K. καὶ ταῦτα om. Sav. cet. invitis libris.

^a καὶ assumptum ex B.I.K. Cat. ^b ἄγγελος]+φησὶ B.K.+ὅτι I. φησὶν post ἰδοὺ add. L. ^c εὐαγγ.] +εἶπεν B.K. ^d ἐτέχθη—ἔσται σωτήρ] ὅτι

τεχθεὶς ἔμελλε τοῦτο γίνεσθαι B.K. Sav. cet. ^e ἦτοι τῆς δ. τὴν λ.] Sic libri omnes et Cat. τῆς δόξης· ἢ τὴν λ. Edd. ^f καὶ] Sic I.L. Cat. Veron. ἢ Sav. cet. Statim εἰ om. C. Veron. ^g πολλῷ δὲ μ. Edd. δὲ om. B.K.L. Cat.

θρώπου ἀνέβη.” ¹⁴ “Θέλω γάρ, φησὶν, ἢ ἴν’ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ
D οὗτοι ὦσιν, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν ἔδωκάς μοι.”

¹Τίνες ἄρα εἰσὶ, καὶ μακαρίσωμεν ^kαὐτοὺς, ὅσων ἀπολαύσονται τότε ἀγαθῶν, ὅσης μεθέξουσιν δόξης, ὅσου φωτός; Ἡ μὲν
¹γὰρ ἐνταῦθα δόξα οὐδαμινὴ τε ἐστὶ καὶ ἄστατος· καὶ παρα-
μείνῃ, ^mταχέως σβέννυται. ¹⁵ “Οὐ γὰρ συγκαταβήσεται αὐτῷ,
ⁿφησὶν, ἡ δόξα αὐτοῦ ὀπίσω αὐτοῦ.” πολλοῖς δὲ οὐδὲ ἐνταῦθα
μέχρι τέλους παρέμεινε· περὶ δὲ ἐκείνης οὐκ ἔστιν ὑποπτεῦσαί
E τι τοιοῦτον, ἀλλὰ πᾶν τὸναντίον, ὅτι μένει, καὶ οὐδὲ τέλος
ἔξει ποτέ. Τοιαῦτα γὰρ τὰ τοῦ θεοῦ, μόνιμα καὶ μεταβολῆς
κρίπτω πάσης καὶ τέλους. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ δόξα τότε ἐκ τῶν
ἔξω, ἀλλ’ ἐκ τῶν ἐνδον· οἷόν τι λέγω· οὐκ ἀπὸ ἱματίων πολυ-
τελῶν, οὐκ ἀπὸ πλήθους θεραπόντων, οὐκ ἀπὸ ^oσχημάτων ἢ
^pδόξα γίνεται, ἀλλὰ τούτων χωρὶς αὐτὸς ὁ ἀνὴρ ἡμφίεσται τὴν
δόξαν. Νῦν μὲν γὰρ, ἂν ταῦτα ἀπῇ, γυμνὸς ^qἐκείνης τῆς δόξης
F ^rἔσται. Ἐν γοῦν βαλανείοις γυμνοὺς ὀρώμεν ἐντίμους ^sκαὶ ἀτί-
μους, ὀρώμεν δὲ καὶ φαύλους. ¹Τῶν ἐν ἀγοραῖς πολλοὶ γοῦν
πολλάκις ἐκινδύνευσαν, τῶν παίδων αὐτοὺς κατὰ τινα χρεῖαν
^vἀπολιπόντων· ἐκεῖ δὲ μεθ’ ἑαυτοῦ τὴν δόξαν ἔχει πανταχοῦ. (258)
559 Καὶ καθάπερ οἱ ἄγγελοι, ὅπουπερ ἂν φανῶσιν, ἐν ἑαυτοῖς τὴν
δόξαν ἔχουσιν, οὕτω καὶ οἱ ἄγιοι. Μᾶλλον δὲ καθάπερ ὁ ἥλιος
οὐ δεῖται ἱματίου, οὐ δεῖται ἐτέρου τινός, ἀλλ’ ἅμα τε ἐφάνη
καὶ ^wτὴν δόξαν ἐξέλαμψεν, οὕτω καὶ τότε ἔσται. Μεταδιώ-
κωμεν τοίνυν τὴν δόξαν ἐκείνην, ἥς οὐδὲν αἰδεσιμώτερον· ^xκατα-
λείπωμεν ταύτην, ἥς οὐδὲν οὐδαμινώτερον. ¹⁶ “Ἐν περιβολῇ,
φησὶν, ἱματίων μὴ καυχῆσθαι.” Ταῦτα ἄνωθεν προελέγετο τοῖς
B νηπίοις. Καὶ γὰρ ὁ ὀρχηστὴς καὶ ἡ πόρνη καὶ ὁ ^yσκηνικὸς
χαριέστερά σου ἡμφίεσται καὶ πολυτελέστερα. Καὶ χωρὶς
δὲ ^zτούτου, ^aκαυχᾶσαι ἐπὶ πράγματι, ᾧ ἂν ἐπίθωνται σῆτες,
ἀπεστέρησάν σε τῆς ἀπολαύσεως. Ὅρᾳς πῶς ἀβέβαιόν ἐστι
^bπρᾶγμα ἡ τοῦ παρόντος βίου δόξα; ^cΚαυχᾶσαι ἐπὶ πράγματι,

¹⁴ Joan. xvii. 24.¹⁵ Psal. xlviii. 18.¹⁶ Sirac. xi. 4.^h ἵνα ὅπου C.I. Veron. Mox δέδωκας I.ⁱ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι δόξα καὶ ἡδονὴ

ἀληθὴς ἐν τοῖς πνευματικοῖς ἐστίν, οὐκ ἐν τοῖς σαρκικοῖς. Veron. τίνες ἄρα εἰσὶ] μάθωμεν τίνες ἄρα οὗτοί εἰσι B.K. Sav. cet.

^k αὐτοὺς] + ἐννοοῦντες B.K.L. Sav. cet.¹ γὰρ] οὖν L. Mox τε om. idem.^m ταχέως] δὲ, ἕως τελευτῆς παραμένει, καὶ λοιπὸν παντελῶς B.K. Sav. cet.ⁿ φησὶν om. K. ὀπίσω αὐ- τοῦ om. B.K.^o σχημάτων B.K. Sav. cet.^p δόξα] + τότε idem.^q ἐκεῖ- νος L. ἐκείνης om. B.K. Sav. cet.^r ἔσται] + ἐκεῖ δὲ οὐχ οὕτως B.K. Sav. cet.^s καὶ ἀτίμους om. B.K. Mox ἀτίμους pro φαύλους idem.^t τῶν] καὶ τῶν K. Mox πολλάκις καὶ ἐκινδ.^v ἀπολειπόντων I.^w τὴν] + ἑαυ- τοῦ B.K. Sav. cet. Mox ἐλαμψεν L.^x καταλείπωμεν B.C.K.^y σκηνικὸς C.I. ^z τούτου pro τούτων omnes.^a καυχᾶσαι omnes. καυχᾶ Edd. ante Ben. τί καυχᾶσαι L. Mox ἔαν pro ἂν idem.^b τὸ πρᾶγμα Edd. τὸ deest in omnibus.^c καυχᾶσαι C.I.L. καυχᾶ Edd.

ὁ σκώληκες τίκτουνσι καὶ ^dἀπολλύουσιν· λέγονται γὰρ Ἰνδικὰ
 τινα ζῴφια εἶναι, ὅθεν τὰ νήματα ταῦτα ^eκατασκευάζεται.
 Κτῆσαι ἱμάτιον, εἰ βούλει, τὸ ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸν, τὴν
 περιβολὴν τὴν θαυμασίαν καὶ λαμπρὰν, τὸν ἱματισμὸν τὸν
 διάχρυσον ὄντως. Ἐκεῖνος ὁ χρυσὸς οὐκ ἀπὸ μετάλλων ἐστίν, ^C
^aκαταδίκων χεῖρες ὥρουξαν, ἀλλ' ^εἀπὸ ἀρετῆς τίκτεται. ^hΠερι-
 βάλωμεν ἑαυτοὺς ⁱἐκείνῃ τῇ στολῇ, ἣν οὐκ ἄνθρωποι πένητες καὶ
 δούλοι κατασκευάζουσιν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ δεσπότης. Ἀλλὰ ^kτί;
 κατέσπαρται τῷ ἱματίῳ τούτῳ χρυσός; Καὶ τί ^lτοῦτο; τὸν
 γὰρ ἐργασάμενον πάντες θαυμάζουσιν, οὐ τὸν περικείμενον·
 ἐκείνου γὰρ ὄντως τὸ θαῦμα. ^mὩσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ἱματίων
 τῶν λιτῶν ⁿοὐ τὸ ξύλον, ἐν ᾧ ἐντέταται τὸ ἱμάτιον ^oἐπὶ τῶν ^D
 γραφέων, θαυμάζομεν, ἀλλὰ τὸν ἐργαζόμενον, καίτοι ξύλον
 αὐτὰ ^pφορεῖ, καὶ ξύλῳ ἐνδέδεται· ὥσπερ οὖν ἐκεῖνα οὐ χρείας
 ἔνεκεν ἐνδέδεται, οὕτως οὐδὲ αὐται, ἀλλὰ τῆς τοῦ ἱματίου χρείας,
 ἵνα τινάσσηται, φησὶν, ἵνα μὴ σητὶ κατατείνηται. Πῶς οὖν
 οὐκ ἐσχάτης τοῦτο ἀνοίας ^rἐστίν, ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς τοσαύτην
 ποιεῖσθαι σπουδὴν, καὶ πάντα μηχανᾶσθαι, ^sκαὶ τὴν ἑαυτῶν
 προδιδόναί σωτηρίαν, καὶ τῆς γεέννης καταφρονεῖν, καὶ εἰς θεὸν
 ὑβρίζειν, καὶ περιορᾶν τὸν Χριστὸν πεινῶντα; Τί ἂν τις εἴποι
^tτὴν τῶν ἁρωμάτων πολυτέλειαν, τῶν Ἰνδικῶν, τῶν Ἀραβικῶν, ^E
 τῶν Περσικῶν, τῶν ξηρῶν, τῶν ὑγρῶν, τῶν μύρων, τῶν θυμια-
 μάτων, ἅπερ ἅπαντα δαπάνην ἔχει πολλὴν καὶ ἀνόνητον; Τί
 μυρίζεις, ᾧ γύναι, τὸ σῶμα ἔσωθεν ἀκαθαρσίας γέμον; τί περὶ
 τὸ δυσῶδες ^uἀναλίσκη; ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐπιβάλῃ βορβόρῳ μύ-
 ρον, ἢ πλίνθῳ ^vδιαβρόχῳ βάλαμον. Ἔστιν, εἰ βούλει, μύρον,
 ἔστιν ἄρωμα, ᾧ δυνήσῃ χρῆσαι τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐξ Ἀραβίας,
^xοὐδὲ ἐξ Αἰθιοπίας, οὐδ' ἀπὸ Περσίδος, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ φερό-
 μενον τοῦ οὐρανοῦ, πωλούμενον οὐ χρυσίου, ἀλλὰ προαιρέσεως ^F
 ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. Τοῦτο ^yἀγόρασον τὸ μύρον,
 οὗ ἡ ὁσμὴ τὴν οἰκουμένην ἐμπληῆσαι δύναται. Τούτου ἀπέπνεον
 οἱ ἀπόστολοι ¹⁷ ^zἌσμη γὰρ ἐσμεν εὐωδίας, φησὶν, οἷς μὲν εἰς

17 2 Cor. ii. 15, 16.

^d ἀπολαύουσιν C.I.L. ^e κατασκευάζονται C. ^f ὑφαινόμενον B.K. ^g ἀπὸ]
 ὑπὸ I. ὑπ' L. ^h περιβ.] + τοῖνον B.K. ⁱ ἐκείνην τὴν στολὴν L. ^k τί]
 ἐρείς ὅτι B.K. Sav. cet. ^l τοῦτο] + πρὸς σέ iidem. Mox γὰρ om. B.K.
^m ὥσπερ γὰρ] τοῦτο καὶ B.K. ⁿ οὐ] συμβαίνει· καὶ γὰρ ἐκεῖ οὐ iidem. ^o ἐπὶ
 τῶν γραφέων] Sic C.I.L. ἐπὶ τὸ κναφεῖον Edd. θαυμάζομεν ante τὸ ἱμάτιον
 transp. L. ^p φέρεi C.L. Statim ξύλον C. ἐνδέδενται bis L. ^q ἵνα τ.
 φησὶν] ἔνεκεν, φησὶν, ἐνδέδεται· οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἵνα τ. B.K. Mox καταλυμαί-
 νηται iidem. ^r ἐστίν om. K. ^s καὶ τὴν] τὴν δὲ B.K. ^t περὶ τῆς τ. ἀ.
 πολυτελείας B.K. ^u ἀναλίσκει ex corr. C. Post h. v. add. καὶ ταῦτο ποιεῖς
 B.K. Sav. cet. ^v Vid. Annot. ^x οὐδ' ἐξ I.K. ^y ἀγόρασον pro ἀγό-
 ρασαι C.I.K.L. Mox τοῦτο ἀπέπνεον L.

θάνατον, οἷς δὲ εἰς ζωὴν.” Τί ^zδὴ τοῦτό ἐστιν; “Ὅτι καὶ ὁς ἀποπνίγεσθαι λέγεται ^aἀπὸ τῆς εὐωδίας. Οὐ τὸ σῶμα δὲ μόνον τῶν ἀποστόλων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱμάτια τοῦ μύρου τοῦ πνευματικ-
560 κοῦ ἀπέπνεον. Οὕτω γὰρ ἔπνει ^bκαλὸν τὰ ἱμάτια Παύλου, ὡς δαίμονας ἐλαύνειν. Ποίου φύλλον, ποίας κασίας, ποίας σμύρνης οὐχὶ καὶ ^cἡδίων καὶ χρησίμη αὕτη ἡ εὐωδία; Εἰ γὰρ δαίμονας ἀπήλανε, τί οὐκ ^aἄν ἕτερον εἰργάσατο; Τοῦτο κατασκευάζωμεν τὸ μύρον· κατασκευάζει δὲ ^dαὐτὸ δι’ ἐλεημοσύνης ἡ πνευματικὴ χάρις. ^eΤούτου καὶ ἐκεῖ ἀπελθόντες μέλλομεν ἀποπνεῖν· ^fκαὶ
B καθάπερ ἐνταῦθα πάντας ἐπιστρέφουσιν οἱ ^gἀνακεχρωσμένοι τῆς εὐωδίας, ^hκἂν τε εἰς βαλανεῖον, κἂν τε εἰς ἐκκλησίαν, κἂν τε εἰς ἕτερον πολυάνθρωπον τόπον ἀπέλθῃ ⁱἡ τοῦτο ἀποπνέουσα, πάντες αὐτῆς ἐξαρτῶνται, καὶ πάντες ἐπιστρέφονται· οὕτω καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ τῶν ἀποπνεουσῶν ψυχῶν τῆς πνευματικῆς εὐωδίας εἰσιουσῶν, πάντες ^kἐξανίστανται καὶ παραχωροῦσι. Καὶ ἐνταῦθα δὲ καὶ δαίμονες καὶ κακαίαι πᾶσαι ^lπροσελθεῖν οὐ τολμῶσιν οὐδὲ ὑπομένουσιν· ἀποπνίγονται γάρ. Ἐκείνο τοίνυν τὸ ἄρωμα περιθώμεθα. Τοῦτο μὲν γὰρ καὶ βλακείας δόξαν ἡμῖν
C ^mπεριτίθησιν, ἐκείνο δὲ ἀνδρείας καὶ θαύματος ὄντως· καὶ παρρησίαν δὲ ἡμῖν παρέχει πολλήν. Τοῦτο τὸ ἄρωμα οὐ γῆ ἀνα- (259)
δίδωσιν, ἀλλ’ ἀρετὴ τίκτει· οὐ μαραίνεται, ἀλλ’ ἀνθεῖ· τοῦτο τιμίους τοὺς ἔχοντας ποιεῖ. ⁿΤούτῳ χριόμεθα, ὅταν βαπτίζωμεθα· τότε καλὸν ἀποπνέομεν. Τὸ δὲ ^oκαὶ εἰς τὸ ἐξῆς ^pτούτου ἀποπνεῖν, τῆς ἡμῶν ἐστὶ σπουδῆς. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ παλαιὸν ^qμύρῳ ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς, τῆς ἀρετῆς σύμβολον ^rδιδόντες, ὅτι τὸν ἱερέα καλὸν ἀποπνεῖν δεῖ. Τῆς δὲ ἀμαρτίας οὐδέν ἐστι
D δυσωδέστερον. “Ὁρα αὐτῆς πῶς ^sδιαγράφει τὴν φύσιν ^tὁ προφήτης, ^vλέγων· ¹⁸ “Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μάλωπές μου.” Ὀντως γὰρ σηπεδόνος χείρων ἐστὶ καὶ δυσωδεστέρα ἡ ἀμαρτία. Τί γὰρ, εἰπέ μοι, πορνείας δυσωδέστερον; ^wμὴ

18 Psal. xxxvii. 6.

^z δὴ om. L. ^a ὑπὸ C.I. ^b καλὸν om. B.K. Mox ἀπελαύνειν B.K. Sav. cet. ^c ἡδίων C.I.L. Statim χρησίμη omnes. χρησιμωτέρα Edd. ^d αὐτὸ] + οὐδὲν ἕτερον ἀλλ’ ἢ B.K. Mox ἡ τοῦ πνεύματος χ. L. ^e τοῦτο I. Post ἀποπνεῖν add. καὶ τοὺς ἁγίους πρὸς ἑαυτοὺς ἐπιστρέφειν B.K. Sav. cet. ^f καὶ καθ.] καθ. γὰρ B.K. ^g ἐπικεχρωσμένοι I. Statim τῆς εὐωδίας B.I.K.L. ταῖς εὐωδαῖς Edd. ^h κἂν] καὶ κἂν B.K. ⁱ ὁ τοῦτο ἀποπνέων, πάντες αὐτοῦ ἐξ. B.K. Sav. cet. πνέουσα pro ἀποπνέουσα Veron. ^k ὑπεξίστανται Edd. ἐξανίστανται Codd. ^l προσελθεῖν K. ^m προτίθησιν C.I.L. Mox ἀνδρίας C. ⁿ τοῦτο χριόμενοι L. Mox τότε τοῦτο τὸ καλὸν B.K. ^o καὶ om. C.I.L. ^p τοῦτο C.I. τούτου om. B.K. δέεται pro ἐστὶ B.K. ^q μύρῳ L. ^r διδόντες] οἶμαι, καὶ δηλοῦντες B.K. ἱερωμένον pro ἱερέα K. ^s διαγράφοι I.L. ^t ὁ] καὶ ὁ B.K. ^v λέγων assumtum ex C.I.K.L. ^w μὴ—πόρνος] εἰ δὲ μὴ αἰσθάνῃ ἐργαζομένης, ἐννόησόν μοι τίς ἡ ἀμαρτία μετὰ τὴν ἐργασίαν B.K. Sav. cet.

κατεχομένης, ἀλλὰ μετὰ τὴν τῆς ἀμαρτίας ἐργασίαν ἐννόησόν μοι τίς ὁ πόρνος, καὶ τότε αὐτῆς ὄψει τὴν δυσωδίαν, τότε τὴν προστριβεῖσαν ἀκαθαρσίαν, τότε τὸ ἄγος, τότε τὸ μύσος. Τοιαύτη πᾶσα ἀμαρτία· πρὶν ἢ ^x μὲν ἐργασθῆναι, ἔχει τινὰ ἡδονήν· μετὰ δὲ τὸ τελεσθῆναι ^y καὶ ἀπαρτισθῆναι, τὸ μὲν ἡδὺ ^E παύεται καὶ μαραίνεται, τὸ δὲ λυπηρὸν καὶ κατηφὲς ἐπεισέρεχεται. Ἡ δὲ δικαιοσύνη τοῦναντίον· παρὰ μὲν τὴν ἀρχὴν ἔχει τοὺς πόρους, πρὸς δὲ τῷ τέλει τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν ἀνάπαυσιν. ^z Οὐδὲ ἐκεῖ μὲν οὖν ἡ ἡδονὴ ἡδονὴ γίνεται, τῇ προσδοκίᾳ τῆς αἰσχύνης καὶ τῆς τιμωρίας· καὶ ἐνταῦθα δὲ πάλιν οὐδὲ ὁ πόρος πόρος τῇ ἐλπίδι τῶν ἀμοιβῶν. Τί δὲ ἡ μέθη, εἶπέ μοι; οὐκ ἐν τῷ πίνειν μόνον ἔχει τὴν ἡδονήν; μᾶλλον δὲ ^a αὕτη οὐδ' ἐν τῷ πίνειν. Ὅταν γὰρ εἰς ἀναισθησίαν ἐμπέσῃ, καὶ μηδὲνα τῶν παρόντων βλέπῃ, ἀλλὰ τῶν μαινομένων χεῖρον ^b διακείται, ποία ^F λοιπὸν ἡδονή; Μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐν αὐτῇ τῇ πορνείᾳ ἡδονὴ τις ἐστίν. Ὅταν γὰρ ὑπὸ πάθους ἡ ψυχὴ κατεχομένη τὴν κρίσιν ἀφαιρῇται, ποία ^c αὕτη ἡδονή; Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ψώρα ἡδονή. Ἡδονὴν δὲ ἐκείνην ^d εἴποιμι ἂν ἔγωγε τὴν ἀληθῆ, ὅταν μὴ ἡ ἐν πάθει ἡ ψυχὴ ^e κατατεινομένη καὶ διασπωμένη. Ποία γὰρ αὕτη ἡδονή, τρίζειν ὀδόντας, διαστρέφειν ὀφθαλμοὺς, γαργαλίζεσθαι ⁵⁶¹ καὶ θερμαίνεσθαι πέρα τοῦ δέοντος; Οὕτω ^f δὲ οὐκ ἔστιν ἡδονή, ὅτι σπεύδομεν αὐτῆς ἀπαλλαγῆναι ταχέως, καὶ ἀπαλλαγέντες ἀλγοῦμεν. Εἰ ἡδονὴ ἐστὶ, μὴ ἀπαλλάττου ^g αὐτῆς, μένε ἐν τῇ ἡδονῇ. Ὅρᾳς ὅτι ὄνομά ἐστι μόνον ^h ἡδονῆς; Ἀλλ' οὐ τὰ παρ' ἡμῖν τοιαῦτα, ἀλλ' ὅντως ἐστὶν ἡδέα, οὐ μετὰ φλογὸς ἔχοντα τὴν ἡδονήν, ἀλλ' ἐλευθέραν ἀφιέντα τὴν ψυχὴν, καὶ ⁱ εὐφραίνοντα καὶ διαχέοντα. Τοιαύτη ἦν ἡ Παύλου ἡδονὴ λέγοντος, ¹⁹ “^k Καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι” καὶ, “Χαίρετε ^B ἐν κυρίῳ πάντοτε.” Ἐκείνη γὰρ καὶ αἰσχύνην ἔχει, ^l ἐκείνη καὶ κατὰγνωσιν, ἐκείνη καὶ λάθρα γίνεται, καὶ μυρίων ἐμπέπλησται

19 Philipp. i. 18. iv. 4.

^x μὲν] + γὰρ B.K.L. ^y καὶ ἀπαρτισθῆναι om. B.I.K. Sav. cet. ^z οὐδὲ—οὖν] ἐκεῖ μὲν οὖν οὐδ' I. Statim ἡ ἡδονὴ om. C.I. ἡδονὴ alterutrum om. L. Post ἀνάπαυσιν sic pergunt B.K. καὶ τί λέγω ὅτι ἡδονὴν ἔχει; οὐδὲ ἐκεῖ (+ ἡ ἡδονὴ K.) ἡδονὴ γίνεται ἀληθῆς τῇ προσδοκίᾳ (+ τῆς τιμωρίας καὶ K.) τῆς αἰσχύνης· ἐνταῦθα δὲ (+ πάλιν K.) ὁ πόρος οὐδὲ πόρος ἐστὶ τῇ ἐλ. τ. ἀ. ^a αὕτη L. αὕτη om. B.K. Sav. cet. Statim οὐδὲ ἐν C.I. ^b διακείται B.K. Sav. cet. ^c αὕτη ἡ.] λοιπὸν ἡ. αὕτη C. Sequentia εἰ δὲ—ἡδονὴ om. I. ^d εἴποιμι ἂν ἔγωγε pro ἐγὼ εἴποιμι ἂν omnes. Statim τὴν om. B.K. ^e κατατεινομένη] + ἀπὸ (ὑπὸ Sav. cet.) τοῦ σώματος B.K. Sav. cet. ^f δὲ om. B.K. ὅτι καὶ σπ. iidem. ^g αὐτῆς om. C.I.L. Statim ἀλλὰ μένε B.K. Sav. cet. ^h ἡδονῆς] + ἡ ἀπὸ τῶν παθῶν B.K. ⁱ εὐφραίνουσιν καὶ διαχέουσιν C. εὐφραίνουσα καὶ διαχέουσα I. εὐφραϊνομένην καὶ διαχέουσιν L. ^k καὶ om. B.K. Sav. cet. ^l ἐκείνη om. iidem.

ἀηδιῶν· αὕτη δὲ πάντων τούτων ἀπήλλακται. Ταύτην οὖν ^mμεταδιώκωμεν, ἵνα τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς ⁿτοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

C

ΛΟΓΟΣ Γ.

¹Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγάπησατο, θέμενος εἰς διακονίαν, ^aτὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ· ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ^bἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν

D

Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΤΗΝ ταπεινοφροσύνην ^cπολὺ μὲν ἔχουσιν κέρδος ὀρώμεν, οὐδαμοῦ δὲ ταχέως εὐρισκομένην, ἀλλὰ ταπεινορρημοσύνην μὲν ^dπολλήν, καὶ πέρα τοῦ δέοντος, ταπεινοφροσύνην δὲ οὐδαμοῦ. Ὁ δὲ μακάριος ^eοὕτως αὐτὴν μετεδίωκε Παῦλος, ὡς καὶ ἐπινοεῖν πολλὰς πανταχοῦ προφάσεις πρὸς τὸ ταπεινοῦν αὐτοῦ τὴν διά-

E νοιαν. Ἐπειδὴ γὰρ μάλιστα ἐκείνους εἰκὸς κάμνειν βουλομένους ταπεινοφρονεῖν τοὺς μεγάλα συνειδότας ἑαυτοῖς κατορθώματα, ^fπολλὴν εἰκὸς ^gαὐτὸν βίαν πάσχειν, ὑπὸ τοῦ συνειδότος τοῦ ἀγαθοῦ, καθάπερ ὑπὸ τινος ^hῥεύματος, ὀγκούμενον. Ὅρα τοίνυν καὶ ἐνταῦθα τί ποιεῖ. Εἶπεν, ὅτι “Ἐπιστεύθην ἐγὼ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ θεοῦ” εὐαγγέλιον, οὗ μετέχειν θέμις οὐκ ἐνι τοὺς ἔτι νόμῳ χρωμένους· ἀντίκειται γὰρ αὐτῷ, ⁱὅτι καὶ (260) τοσοῦτον αὐτοῦ τὸ μέσον, ὡς τοὺς ὑπ' ἐκείνου φερομένους μη-

F δέπω ἀξίους εἶναι ^kτούτου μετέχειν· ὥσπερ ἂν εἴ τις λέγοι, ὅτι τοὺς δεσμῶν δεομένους καὶ δίκης οὐ θέμις εἰς φιλοσόφων ^lεἰσφέρειν χορόν. Ἐπεὶ οὖν ^mἐφυσήθη, καὶ μέγα ἐφθέγγετο, ἅμα καὶ ἑαυτὸν καταστέλλει, καὶ ⁿτοὺς ἄλλους ^oπείθει τὸ αὐτὸ δὴ τοῦτο ποιεῖν· ^pγράφων, ὅτι ἐπιστεύθην ἐγὼ, ταχέως ἐπελάβετο

1 CAP. I. v. 12—14.

^m μεταδ. ἐνταῦθα διηνεκῶς, ἵνα καὶ τῶν B.K. ⁿ τοὺς] + ἀτελεστητός L. HOM. III. ^a τὸν] τὸ ter L. ^b ἡμῶν om. L. Mox τῆς om. I. ^c πολλήν I.L. invita Cat. ^d πολλήν] ἐν πολλοῖς μάλλον B.K. ^e Παῦλος οὕτως αὐτὴν μ. hoc ord. L. Cat. II. αὐτὴν μ. οὕτως I. ^f πολλήν] + δὲ B.K. Sav. cet. ^g αὐτὸν] καὶ αὐτὸν B.C.K. Sav. cet. ^h ὀγκ. ρεύμ. inverso ord. B.K. Mox τοίνυν om. iidem. ⁱ ὅτι καὶ] ἔτι, καὶ B.K. Sav. cet. ^k τούτων K. Post μετέχειν add. τοῦτο (τοιούτο K.) γοῦν ἐνταῦθα δηλοῖ οὕτως εἰπὼν B.K. ^l φέρειν L. ^m ἐφυσήθη C. Veron. ἐπήρθη Cat. ⁿ τοὺς ἄλλους om. C.I.L. Mox ποιεῖ pro ποιεῖν iidem. Vulgatum tuentur Cat. Vet. ^o πείθει] καὶ πείθει B.K. ^p γράφων] + τε Sav. cet. invitis libris. ^q pro ὅτι B.K. Sav. cet.

ἑαυτοῦ, ἵνα μὴ νομίσης ὅτι ἐξ ὑπερηφανίας τοῦτό φησιν. Ὅρα 562
 τοίνυν ποία κέχρηται ἰδιορθώσει ἐπάγων καὶ λέγων. “Χάριν
 ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι
 πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν.” Ὅρᾳς πῶς παν-
 ταχοῦ τὸ ἑαυτοῦ κατόρθωμα κρύπτει, καὶ τὸ πᾶν ἀνατίθῃσι τῷ
 θεῷ, ἑπὶ τοσοῦτον, ἐφ’ ὅσον τὸ αὐτεξούσιον μὴ λυμήνασθαι;
 Ἐφη γὰρ ἂν ἴσως ὁ ἄπιστος, εἰ τὸ πᾶν τοῦ θεοῦ ἐστὶ, καὶ
 οὐδὲν παρ’ ἡμῶν εἰσφέρεται, ἀλλ’ ὡς ξύλα καὶ λίθους μετακινεῖ
 πρὸς φιλοσοφίαν ἀπὸ κακίας, τί δῆποτε Παῦλον μὲν τοιοῦτον B
 εἰργάσατο, τὸν δὲ Ἰούδαν οὐκέτι; Ταύτην οὖν ἀναιρῶν τὴν ἀν-
 τίθεσιν, ὅρα πῶς μετὰ συνέσεως τῷ λόγῳ κέχρηται. “Ἐπι-
 στεύθην, φησὶν, ἐγώ.” Τοῦτο αὐτοῦ κατόρθωμα καὶ ἀξίωμα,
 ἀλλ’ οὐκ αὐτοῦ ὅλον· ὅρα γὰρ τί φησι. “Καὶ χάριν ἔχω τῷ
 ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ.” Τοῦτο τοῦ θεοῦ· εἴτα
 πάλιν τὸ ἑαυτοῦ. “ὅτι πιστόν με ἡγήσατο” πάντως ἐπειδὴ
 ἔμελλεν ἀφ’ ἑαυτοῦ χρησιμεύειν. “Θέμενος, φησὶν, εἰς διακο-
 νίαν, ὃν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν·
 ἀλλ’ ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ.” Ὅρα πῶς καὶ C
 τὸ αὐτοῦ τίθῃσι, καὶ τὸ τοῦ θεοῦ, τὸ πλεόν νέμων τῇ τοῦ θεοῦ
 προνοίᾳ, τὸ δὲ αὐτοῦ συστέλλων, πλὴν ὅσον μὴ λυμήνασθαι,
 ὡς ἔφθην εἰπών, τῷ αὐτεξουσίῳ. Τί ἐστὶ, “τῷ ἐνδυναμώ-
 σαντί με;” Φορτίον εὐπῆλθε μέγα, καὶ πολλῆς ἐδεῖτο τῆς
 ἄνωθεν ῥοπῆς. Ἐννόησον γὰρ ὅσον ἦν πρὸς καθημερινὰς
 ὑβρεις, λοιδορίας, ἐπιβουλάς, κινδύνους, σκώμματα, ὀνειδή, θα-
 νάτους ἴστασθαι, καὶ μὴ ἀποκάμνειν, μὴδὲ ὀλισθαίνειν μὴδὲ
 περιτρέπεσθαι, ἀλλὰ πάντοθεν βαλλόμενον μυρίοις καθ’ ἐκά-
 στην ἡμέραν τοῖς βέλεσιν, ἀτενὲς ἔχοντα τὸ ὄμμα ἐστάναι D
 καὶ ἀκατάπληκτον. Τοῦτο οὐκ ἦν ἀνθρωπίνης ἰσχύος, ἀλλ’ οὐδὲ
 τῆς τοῦ θεοῦ ῥοπῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως.
 Ὅτι γὰρ προειδὼς αὐτὸν τίς ἔσται, εἴλετο αὐτὸν, ἄκουσον
 τί φησι, πρὶν ἢ ἄψασθαι αὐτὸν τοῦ κηρύγματος. 2 “Σκεῦος
 ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον
 ἐθνῶν καὶ βασιλέων.” Ὡς περ γὰρ οἱ βαστάζοντες τὸ σημεῖον
 τὸ βασιλικὸν ἐν πολέμῳ, [τὸ λεγόμενον ἱτῇ συνηθείᾳ λάβουρον,]

2 Act. ix. 15.

ἡ αὐτοῦ B.I.K.L. Mox νομισθῇ B.K. νομίση I. ἰ ἐπιδιορθώσει Cat.
 Mox καὶ χάριν B. εἰς τὴν δ. K. ἐπὶ ἀλλ’ ἐπὶ B.K. Sav. cet. Post
 ὅσον add. ἦν B.K. οὐχὶ C. καὶ accessit ex omnibus. Post Ἰησοῦ
 add. τῷ κ. ἡμῶν C. ἑαυτοῦ L. ὃν] τὸ I.L. θεοῦ] + μᾶλλον B.K.
 αὐτοῦ] πᾶν K. πλὴν ὅσον] καὶ οὕτω διδοὺς ὥστε B.K. Vid. Annot.
 τί] + δὲ B.C.K. Sav. cet. Post με add. ἄκουε B.K. Sav. cet. ἐπῆλθε
 C.I.L. invita Cat. μὴδὲ ὀλισθαίνειν om. C.K. Vet. inclusum a Sav.
 τοῖς om. K. γὰρ om. B.K. λάβουρον τῇ συν. hoc ord. I. Haec
 τὸ λ. τῇ συν. λάβουρον, quae desunt in B.C.K. post Sav. inclusimus.

Ε πολλῆς δέονται τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ἐμπειρίας, ὥστε αὐτὸ μὴ προδοῦναι τοῖς πολεμίοις· οὕτω καὶ οἱ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ βαστάζοντες οὐκ ἐν πολέμῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν εἰρήνῃ, πολλῆς δέονται τῆς δυνάμεως, ὥστε τοῖς κατηγόροις ^καὐτὸ μὴ ἐκδοῦναι στόμασιν, ἀλλὰ βαστάζειν ^λκαλῶς καὶ φέρειν τὸν σταυρόν. Πολλῆς γὰρ ὄντως δεῖ τῆς ἰσχύος, ὥστε βαστάσαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ γὰρ ἀνάξιόν τι ^μἢ λέγων, ἢ πράττων, ἢ φρονῶν, οὐκ ἐβάστασε τὸ ὄνομα, οὐκ ἔχει τὸν Χριστὸν ἐν ^νἑαυτῷ. Πομπεύει δὲ ὁ βαστάζων, οὐ δι' ἀγοράς, ἀλλὰ διὰ τῶν οὐρανῶν, καὶ πάντες πεφρίκασιν ἄγγελοι δορυφοροῦντες καὶ θαυμάζοντες. “Χάριν ἔχω, φησὶ, τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.” Ὅρα πῶς καὶ τῶν αὐτοῦ χάριν αὐτῷ ^οεἰδέναι λέγει. ^πὍτι σκευὸς ἐκλογῆς ^ρἐστὶ, φησὶν αὐτῷ χάριν εἰδέναι. ^ςΚαίτοι τοῦτο σὸν γέγονεν, ὦ μακάριε Παῦλε· ⁵⁶³ οὐ γὰρ προσωπολήπτης ὁ θεός. ^τΤουτέστιν, ὅτι κατηξιώσέ με τῆς διακονίας ταύτης· τοῦτο γὰρ ^θμε τοῦ πιστὸν εἶναι νομίζειν σημεῖον. Καθάπερ γὰρ ἐν οἰκίᾳ οὐ τῷ πιστευθῆναι μόνον ὁ οἰκονόμος χάριν ἔχει τῷ δεσπότῃ, ἀλλὰ καὶ ^ισημεῖον τίθησι ^κτοῦτο, ὅτι αὐτὸν τῶν ἄλλων ἡγείται πιστότερον· τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ ἐνταῦθα.

Εἵτα σκόπει πῶς ἐπαίρει τὸν ἔλεον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν φιλανθρωπίαν, τὸν ^λπρότερον αὐτοῦ βίον ἐξηγούμενος. “^κΤὸν πρό- ^ντερον, φησὶν, ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν.” Καὶ ὅταν μὲν περὶ Ἰουδαίων διαλέγεται τῶν ἔτι ἀπίστων, μεθ' ὑποστολῆς κέχρηται τῷ λόγῳ· ³ “Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς, ^νφησὶν, ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν” περὶ δὲ ἑαυτοῦ φησι, “βλάσφημον ὄντα καὶ ^ρδιώκτην.” Ὁρᾷ τὴν ^ακαταφορὰν αὐτοῦ, ^βπῶς οὐκ ἔστι φίλαντος, πῶς συνεσταλμένην κέκτη- (261) ^γται τὴν διάνοιαν; Οὐκ ^δἔρκει εἰπεῖν, “βλάσφημον ὄντα,” ^δἀλλὰ ^εκαὶ διώκτην· καὶ πάλιν ἐπίτασις τῆς διώξεως. Οὐ μόνον ^εγὰρ,

³ Rom. x. 2.

^κ αὐτὸ—στόμασιν] στόμασι μὴ ἐκδοῦναι L. ^λ καλῶς καὶ] καὶ καλῶς K. Mox αἰεὶ pro τὸν σταυρόν B.K. ^μ ἢ om. B.K. ^ν εἰδέναι λέγει] Sic L. Veron. λέγει εἰδέναι C.I. οἶδεν B.K. Sav. cet. ^ο ὅτι] + γὰρ B. Sav. cet. γὰρ post σκευὸς add. K. ^π ἐστὶ] + εἶπεν B.K. ^ρ καίτοι] καὶ ὅτι C. τοῦτο σὸν] οὕτω vel οὕτως C.L. καίτοι—γέγονεν] καὶ τοιοῦτος γέγονας I. ^ς τουτέστιν] ἀλλὰ χάριν ἔχω, φησὶν B.K. Sav. cet. ^θ με οἶμ. L. ^ι τὸ σημεῖον] Edd. τὸ om. C.L. ^κ τοῦτο—ἄλλων] ἐκείνο ^λ B.K. ^ν πρότερον] πρὶν K. ^ρ τὸν] τὸ I. φησὶν, ὄντα pro ὄντα, φησὶ C.K.I.L. ^σ φησὶν om. K. ^τ διώκτην] + καὶ ὑβριστήν B.K. Sav. cet. ^θ καταφ. καὶ πῶς δείκνυσιν ὅτι οὐκ ἔστι φ. ἀλλὰ συνεστ. B.K. ^ι πῶς] ὅτι I.L. invita Cat. Mox καὶ πῶς συν. I. ^κ ἔρκει] ἔρκεσεν αὐτῷ B.K. Statim ἑαυτὸν pro ὄντα iidem. ^λ ἀλλὰ om. I. καὶ διώκτην om. Veron. ἀλλὰ—διώξεως] καὶ διώκτην, ἀλλ' ὅτι καὶ μετ' ἐπιτάσεως τοῦτο ἔπραττε B.K. Sav. cet. Post ἔπραττε haec inserunt B.K. προστίθησι· καθ' ὑπερβολὴν γὰρ ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ πάντας ἡμῶν φυλακίζων ἀγίους. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ^ε γὰρ om. B.K.

φησὶ, μέχρις ἐμοῦ ἴστων τὸ φαῦλον, οὐδὲ ἡρκούμην αὐτὸς βλασφημῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλομένους [†]εὐσεβεῖν ἐδίδωκον. Πολλὴ τῆς βλασφημίας ἡ μανία. “Ἄλλ’ ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ.” Τίνος οὖν ἕνεκεν καὶ ἄλλοι Ἰουδαῖοι οὐκ ἡλεήθησαν; “Ὅτι οὐκ ἐξ ἀγνοίας, ἀλλὰ καὶ εἰδότες καὶ σφόδρα ^hἐπιστάμενοι. Καὶ ἵνα μάθης ἀκριβῶς, ἄκουε τοῦ εὐαγγελιστοῦ λέγοντος, ἵδι ⁴ “Πολλοὶ ἐκ τῶν Φαρισαίων καὶ Ἰουδαίων ἐπίστευον ^kμέν, οὐχ ὡμολόγουν δέ· ἡγάπησαν ^lγὰρ τὴν δόξαν τῶν ^D ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ περ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.” Καὶ πάλιν ὁ Χριστός ^mφησι. “Πῶς δύνασθε πιστεύειν, δόξαν παρὰ ⁿ ἀλλήλων λαμβάνοντες;” καὶ πάλιν, “Ταῦτα εἶπον, φησὶν, οἱ γονεῖς τοῦ τυφλοῦ διὰ τοὺς Ἰουδαίους, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται.” Καὶ ^o αὐτοὶ δὲ οἱ Ἰουδαῖοι πάλιν ἔλεγον, “Ὁρᾶτε ὅτι οὐδὲν ὠφελοῦμεν; ^p ὅτι πᾶς ὁ κόσμος ὑπάγει ὀπίσω αὐτοῦ.” Πανταχοῦ γὰρ αὐτοῖς τὸ τῆς φιλαρχίας πάθος ἠνώχλει. Καὶ μὴν αὐτοὶ εἶπον, ὅτι ⁵ “Οὐδεὶς δύναται ἀφιέναι ἀμαρτίας, εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός·” καὶ εὐθέως ἐποίησε τοῦτο, ὅπερ ἔφησαν εἶναι ^E σημεῖον θεοῦ. Οὐκ ἦν οὖν ταῦτα ἀγνοίας. Πού δὲ ὁ Παῦλος ἦν τότε; ἴσως ἂν τις εἴποι. Παρὰ τοὺς πόδας ^q Γαμαλιήλ, οὐδὲν κοινὸν μετὰ τῶν ὄχλων ἔχων τῶν στασιαστών. ^r Πού δὲ Γαμαλιήλ; Ἀνὴρ τις ἦν οὐ φιλαρχίας ἕνεκέν τι ποιῶν. Πῶς οὖν μετὰ ταῦτα εὐρίσκεται μετὰ τοῦ ὄχλου ὁ Παῦλος; Ἐώρα αὐξανόμενον τὸ δόγμα καὶ κρατοῦν λοιπὸν, καὶ πάντας αὐτοὺς ^s πειθομένους. Ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ Χριστοῦ ποτὲ μὲν αὐτῷ συνήεσαν, ποτὲ δὲ τοῖς διδασκάλοις· ^t τότε δὲ τέλεον ἀπεσχίσθησαν. Τότε λοιπὸν, οὐχ ὥς οἱ λοιποὶ φιλαρχίας ἕνεκεν ^F ἔπραττεν ἅπερ ἔπραττεν, ἀλλὰ ζήλου. Τίνος ^w γὰρ ἕνεκεν εἰς Δαμασκὸν ἐπορεύετο; Λύμην τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε, καὶ ἐδεδοίκει μὴ πανταχοῦ διαδοθῇ τὸ κήρυγμα. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι οὐχ ⁵⁶⁴ οὕτως· ^x οὐ τῆς προστασίας τῶν πολλῶν ἕνεκεν, ἀλλὰ φιλαρχίας χάριν πάντα ἔπραττον. Ὁρα ^y γοῦν τί φασιν· ⁶ “Ἀρουσιν ἡμῶν τὸ ἔθνος καὶ τὴν πόλιν.” Ποῖος αὐτοὺς ^z κατέσεισε φόβος; Ἀνθρώπινος. Ἐκεῖνο δὲ ἄξιον ἐξετάσαι, πῶς ἀκριβῆς

⁴ Joan. xii. 42, 43. v. 44. ix. 22. xii. 19.

⁵ Luc. v. 21.

⁶ Joan. xi. 48.

[†] εὐσεβεῖν] βλασφημεῖν K. Apud eundem recens manus correxit τοὺς μὴ β. ^g ὅτι] φησὶν, ὅτι L. ^h ἐπιστάμενοι] + ἔπραττον ἅπερ ἔπραττον B.K. Sav. cet. ⁱ ὅτι om. B.K. καὶ Ἰουδαίων om. C. ^k μέν] + φησὶν B.K. ^l γὰρ] + φησὶν I. ^m φησι om. B. ⁿ ἀλλήλων] ἀνθρώπων K.L. ^o αὐτοὶ δὲ οἱ] οἱ αὐτοὶ δὲ I. ^p ὅτι om. B.K. ^q Γαμαλιήλου I. ^r πού δὲ] Sic C.I. Vet. τίς δὲ ὁ L. ὁ δὲ Edd. ^s πειθ.] μὴ πειθ. C.I.L. ^t τότε] ὅτε B.K. Sav. cet. Mox ἀπεσχίσθησαν pro ἀπεσχονίσθησαν omnes. ^v ἔπραττεν] ἐποίει bis B.K. ἔπραττεν ὁ Παῦλος L. ^w γὰρ] οὖν B.K. ^x οὐ] + γὰρ B.K. Sav. cet. ^y γοῦν] γὰρ L. ^z κατέσειε I.

ὃν περὶ τὸν νόμον, οὐδὲν ἔγνω· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ λέγων· ⁷ “Ὁ
 προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ.” Πῶς οὖν οὐκ
^aοἶδε ζηλωτῆς ὑπάρχων τοῦ πατρῷου νόμου, παρὰ τοὺς πόδας
^bΓαμαλιήλου παιδευόμενος; ἀλλ’ οἱ μὲν ἐν λίμναις καὶ ποτα-
 Β μοῖς διατρίβοντες καὶ “τελωνίοις ^dπροσέδραμον καὶ ἐδέξαντο,
 σὺ δὲ διώκεις ὁ νομομαθής; Διὰ τοῦτο ^eκατεγίνωσκεν ἑαυτοῦ,
 λέγων, ⁸ “Οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος” διὰ τοῦτο
 τὴν ἄγνοιαν ὁμολογεῖ, ἣν ^fἀπιστία ἔτικτε· διὰ τοῦτό ^gφησιν
 ἐλεθῆναι. Τί ἐστι, “Πιστόν με ἠγήσατο;” Οὐδὲν τῶν δε-
 σποτικῶν προεδίδον· πάντα ^hαὐτοῦ ἔλεγεν εἶναι, καὶ τὰ ἴδια
 οὐκ ἐσφετερίζετο τὴν τοῦ θεοῦ δόξαν. Ἄκουε γὰρ αὐτοῦ καὶ
 ἀλλαχοῦ λέγοντος, ⁹ “Ἄνδρες, τί ἡμῖν προσέχετε; ἡμεῖς ὁμοιο-
 C παθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι.” Τοῦτό ἐστι, “πιστόν με ἠγή-
 σατο.” Καὶ ^kγὰρ καὶ ἀλλαχοῦ, ¹⁰ “Περισσότερον αὐτῶν πάντων
 ἐκοπίασα, φησὶν· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ’ ἡ χάρις ἡ σὺν ἐμοί” καὶ
 πάλιν, “Ὁ ἐνεργῶν ἐν ἡμῖν καὶ ^mτὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν.”
 Δείκνυσιν ⁿἑαυτὸν τιμωρίας ἄξιον· ὁ γὰρ ἔλεος ἐπὶ τούτοις γί-
 νεται. ^oΚαίτοι ἀλλαχοῦ φησι· ¹¹ “Πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ
 Ἰσραὴλ γέγονεν.” “Ἀλλ’ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, ^pφησὶν, ὑπερε-
 D πλεόνασε μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.”
 Τί ἐστι τοῦτο; Ἰνα μὴ ἀκούσας, “ἠλεήθην,” τοσοῦτον μόνον
^qνομίσης. Βλάσφημος, φησὶν, ἤμην καὶ διώκτης καὶ ὑβριστής·
 οὐκοῦν ^rκαὶ κολάσεως ἄξιος· ἀλλ’ οὐκ ^sἐτιμωρήθην· ἠλεήθην γάρ.
 Ἄρ’ οὖν τοῦτο μόνον, καὶ μέχρι τούτου ^tὁ ἔλεος, τοῦ μὴ δοῦναι
 τιμωρίαν; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἕτερα πολλὰ καὶ μεγάλα. Οὐ
 γὰρ τῆς ἐπηρτημένης ἡμᾶς δίκης ^vμόνης ἀπήλλαξεν ὁ θεὸς, ἀλλὰ
 καὶ δικαίους ἐποίησε καὶ υἱοὺς καὶ ἀδελφοὺς καὶ φίλους ^wκαὶ
 E κληρονόμους καὶ συγκληρονόμους. Διὰ τοῦτό φησιν, “ὑπερε-
 πλεόνασεν ἡ ^xχάρις” ὑπερέβη καὶ ^yτὸν ἔλεον τὰ μέτρα. Ταῦτα

7 Rom. i. 2.

8 1 Cor. xv. 9.

9 Act. xiv. 15.

10 1 Cor. xv. 10.

Philipp. ii. 13.

11 Rom. xi. 25.

^a οἶδας B.K. Sav. cet. Statim ὁ ζηλωτῆς B. Mox ὁ παρὰ B.K. ^b Γαμα-
 λιήλ C. ^c τελωνίοις C.L. τελωνία I. τελωνίῳ Cat. telonio Vet. τελῶναι Edd.
^d προσέδραμον] + καὶ ἐσώθησαν L. ^e κατεγίνωσκεν] καὶ καταγινώσκει B.K.
^f ἀπιστία sine artic. C.I.K.L. ^g φησιν] + γοῦν B.K. ^h αὐτοῦ] τοῦ θεοῦ L.
ⁱ ἡμεῖς] καὶ ἡμεῖς B.K. Mox ἐσμεν ὑμῖν C.I.K. ὑμῖν ἐσμεν Edd. ὑμῖν om. L.
^k γὰρ καὶ] πάλιν B.K. Sav. cet. καὶ om. I. Veron. ^l χάρις] + τοῦ θεοῦ Sav.
 cet. τοῦ θεοῦ om. C.I. Veron. ^m τῷ bis L. ⁿ ἑαυτὸν] + ἐκ τούτου B.K.
 Sav. cet. ^o καίτοι] καὶ πάλιν K. Sav. cet. καὶ B. Mox φησιν ὅτι π. B.K.
^p φησὶν om. B.K. Mox τῆς om. C.L. ^q νομίσης] + ὅσον ἐπίστευσε B.K.
^r καὶ om. K. ^s ἐτιμ.] + ἀλλ’ ἠλεήθην B. Mox γὰρ om. K. ^t ὁ] τὸ B.C.L.
 ὁ om. I. ^v μόνον L. ἀπήλλαξε ante δίκης transp. idem. ^w καὶ κλ. καὶ
 συγκλ. om. B.K. καὶ συγκλ. in marg. I. ^x χάρις] + δηλῶν ὅτι B.K. Sav.
 cet. ^y τὸ ἔλεος Veron. τοῦ ἐλέου I. Statim δῶρα pro μέτρα B.K. Sav. cet.

γὰρ οὐκ ἐλεοῦντός ἐστιν, ^zἀλλὰ φιλοῦντος, καὶ σφόδρα ἀγαπῶντος. Εἰπὼν τοίνυν πολλὰ καὶ μεγάλα περὶ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ θεοῦ, ὅτι βλάσφημον ὄντα ^aκαὶ διώκτην καὶ ὑβριστὴν (262) ἠλέησε, καὶ ὅτι οὐ μέχρι τούτου ἔστη μόνον, ἀλλὰ καὶ μεγάλων ἐτέρων ἠξίωσε, πάλιν ἐκείνο ἀσφαλίζεται τὸ τῶν ἀπίστων, ^bτὸ μὴ λέγειν ὅτι ἡ προαίρεσις ἀνήρηται· ἐπήγαγε γοῦν, “Μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης ^cἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Τοσοῦτον μόνον, φησὶν, ἡμεῖς εἰσηνέγκαμεν· ^dἐπιστεῦσαμεν, ὅτι δύναται ἡμᾶς σῶσαι.

^eΑγαπήσωμεν τοίνυν ^fαὐτὸν διὰ τοῦ Χριστοῦ. Τί ἐστι, “διὰ τοῦ Χριστοῦ;” Ὅτι αὐτὸς ἡμῖν τούτου πρόξενος γέγονεν, οὐχ ὁ νόμος. Ὅρᾳς τίνων μὲν ὁ Χριστὸς αἷτιος ἡμῖν γέγονεν ἀγαθῶν, τίνων δὲ ὁ νόμος; ^gΚαὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ἐπλεόνασεν ⁵⁶⁵ ἡ χάρις, ἀλλ’, “ὑπερεπλεόνασε.” Καὶ γὰρ ὄντως ὑπερεπλεόνασε· τοὺς μυρίων κολάσεων ἀξίους, τούτους εἰς νίοθεσίαν ^hἤγαγεν ἐξαίφνης. Ἴδου πάλιν τὸ, ἐν, διὰ ἐστιν. Οὐ γὰρ πίστεως δεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀγάπης. Ἐπεὶ ⁱπολλοὶ καὶ νῦν εἰσιν, ὅτι μὲν ἔστιν ὁ Χριστὸς θεὸς πιστεύοντες, οὐκ ἀγαπῶντες δὲ αὐτὸν, οὐδὲ τὰ τῶν φιλοῦντων πράσσοντες· πῶς γὰρ, ὅταν πάντα αὐτοῦ προτιμῶσι, χρήματα, γένησιν, εἰμαρμένην, παρατήρησιν, κληδονισμοὺς, οἰωνισμοὺς; ^kὍταν εἰς ὑβρίν αὐτοῦ ζῶμεν, εἰπέ ^Bμοι, ποία ἀγάπη; Εἴ τις ἔχει φίλον θερμὸν καὶ διάπυρον, ^lκἂν οὕτω φιλείτω τὸν Χριστόν· κἂν οὕτω φιλείτω τὸν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ^mτὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδοκότα, οὐδὲν ἡμῶν κατωρθωκότων. Τί λέγω, κατωρθωκότων; μεγάλα μὲν οὖν ἐργασαμένων κακὰ, καὶ τετολμηκότων ἀτόλμητα ἀντ’ οὐδενός, ⁿμετὰ μυρίας εὐεργεσίας καὶ κηδεμονίας, οὐδὲ οὕτως ^oἔρριψεν, ἀλλὰ τότε μάλιστα τὸν υἱὸν ἔδωκεν, ὅτε μείζονα ἠδικήσαμεν· ἡμεῖς δὲ μετὰ ^pτὸ τοσοῦτων τυχεῖν, μετὰ τὸ γενέσθαι φίλοι, μετὰ ^qτὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν ἀξιοθῆναι δι’ αὐτοῦ, ^rοὐδὲ ὡς φίλον ἠγαπήσαμεν. Καὶ τίς ἡμῖν ἔσται ἐλπίς; Τάχα φρίττετε πρὸς τὸ ῥῆμα· ἀλλ’ ^C

^z ἀλλὰ καὶ σφόδρα φιλοῦντος. εἰπὼν L. ^a καὶ ὑβρ. καὶ διώ. inverso ord. Edd. ^b τὸ] φημί δὴ τὸ L. ^c ἐν] τῆς ἐν B.K. Ben. ^d ἐπιστεῦσαμεν] τὸ πιστεῦσαι L. ^e ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ τὸν Χριστὸν ὡς φίλον γνήσιον ἀγαπᾶν· νῦν δὲ ὡς ἐχθρὸν μισοῦμεν καὶ ἀποστρεφόμεθα· καὶ ὅτι δεῖ ἡμᾶς τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπᾶν καὶ εὐεργετεῖν. Veron. ^f αὐτὸν] τὸν θεὸν L. ^g καὶ om. B.K. Mox καὶ γὰρ ὁ. ὑπερ. om. L. ^h ἤγαγεν] ἀγαγοῦσα B.K. Sav. cet. ⁱ ἐξ. ἤγαγεν inverso ord. L. ^j πολλοὶ—εἰσιν] καὶ νῦν π. εἰσιν K. καὶ νῦν εἰσι π. L. Mox θεὸς om. B. ^k ὕταν]+δὲ B.K. Sav. cet. Mox ποία τοῦτο ἀγ. B. τοῦτο ποία ἀγ. K. ^l κἂν—κἂν] ἐννοεῖτω πῶς αὐτὸν φιλεῖ, πῶς αὐτὸν περικαίεται, καὶ τίνα ὑπὲρ αὐτοῦ παθεῖν ἐστὶ παρεσκευασμένος· καὶ κἂν B.K. ^m τὸν αὐτοῦ υἱὸν L. Mox τί λέγω κ. om. I. ⁿ μετὰ] καὶ ὁ μὲν μετὰ τὰς B.K. Sav. cet. μετὰ τὰς C. μετὰ οὖν L. ^o ἔρριψε]+τὴν ἀγάπην B.K. ^p τὸ] τῶν I. ^q τὸ] τῶν I. ^r οὐδ’ ὡς bis K.

^αεἴθε πρὸς τὰ πράγματα. Καὶ πῶς, φησὶν, οὐδὲ ὡς τοὺς φίλους οὕτω ^ιφιλήσομεν τὸν θεόν; ^νἘγὼ πειράσομαι δεῖξαι· καὶ εὐχομαι μὲν μηδὲν δόξαι λέγειν, ἀλλὰ ληρεῖν, φοβοῦμαι δὲ μὴ κατὰ πραγμάτων ἢ τὰ λεγόμενα ^ωρήματα. ^κὙπὲρ φίλων τῶν ὄντως φίλων πολλοὶ καὶ ζημιωθῆναι εἶλοντο πολλάκις· τοῦ δὲ Χριστοῦ ἕνεκεν οὐ ^υλέγω ζημιωθῆναι, ἀλλὰ τοῖς οὖσιν ἀρκεῖσθαι ^ζοὐδεὶς ἀνέχεται. Ὑπὲρ φίλου πολλάκις καὶ ὑβρίσθημεν, **D** καὶ ἔχθρας ἀνεδεξάμεθα· διὰ δὲ τὸν Χριστὸν οὐδεὶς ^αἔχθραν ἀναδέχεται, ἀλλ' εἰκῇ, φησὶ, ^βφιλοῦ, εἰκῇ μὴ μισοῦ. Τὸν φίλον λιμώττοντα οὐδέποτε ^επεριοψόμεθα· τὸν δὲ Χριστὸν καθ' ἡμέραν ἡμῖν προσιόντα οὐχ ὑπὲρ τινος μεγάλου, ἀλλ' ὑπὲρ ^δἄρτου μόνου, οὐδὲ προσιέμεθα· καὶ ταῦτα ἐρευνώμενοι δυσωδίας, καὶ διασπώμενοι, καὶ γαστριζόμενοι, καὶ ^ετὸν χθεσινὸν οἶνον ἀποπνέοντες, καὶ τρυφῶντες, καὶ οἱ μὲν πόρναις ^εδιδόντες, **E** οἱ δὲ παρασίτοις, οἱ δὲ κόλαξιν, οἱ δὲ τέρασι καὶ μωροῖς καὶ ^ηνάνοις· καὶ γὰρ τὰ τῆς φύσεως ^ιἁμαρτήματα ταῦτα φέρουσιν εἰς τέρψιν. ^κΦίλοις τοῖς ὄντως φίλοις οὐδέποτε φθονοῦμεν, ^λοὐδὲ δακνόμεθα τῇ τούτων εὐπραγίᾳ· ἐπὶ δὲ τοῦ Χριστοῦ ^μτοῦτο πάσχομεν· καὶ μείζονα ἴδοι τις ἂν τὴν φιλίαν ἰσχύουσας, ἢ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον. Καὶ γὰρ ὁ ὑπουργὸς καὶ ὁ φθονερός μᾶλλον τοῦ θεοῦ τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖται. Πῶς; ἐγὼ λέγω· **F** ^νὅτι τοῦ μὲν θεοῦ ὀρώντος τὰ κατὰ καρδίαν, οὐκ ^οἀφίσταται δόλους ράπτων· ἂν δὲ ἄνθρωπον ἴδῃ ἄνθρωπος, ἀπόλωλε, ^ρκαὶ **566** αἰσχύνεται, καὶ ἐρυθριᾷ. ^αΤί λέγω; πρὸς φίλον μὲν κακούμενον ἀπερχόμεθα, καὶ ^βμικρὸν ἀναβαλόμεθα, φοβούμεθα μὴ καταγνωσθῶμεν· τοῦ δὲ Χριστοῦ πολλάκις ἐν δεσμοῖς ἀποθανόντος, οὐδὲ ἐπεσκεψάμεθα. Καὶ πρὸς τοὺς φίλους δὲ τοὺς πιστοὺς, οὐκ ἐπειδὴ πιστοὶ εἰσιν, ἀπερχόμεθα, ἀλλ' ἐπειδὴ φί-

^α εἴθε] + πρὸς τὸ ῥῆμα, καὶ μὴ B.K. ^ι φιλήσωμεν I. φιλοῦμεν C.K. Statim τὸν Χριστὸν B.I. ^ν ἐγὼ] πῶς; ἐγὼ B.I.K. Sav. cet. ^ω ῥήματα om. B.C.K. inclusum a Sav. ^κ ὑπὲρ] σκόπει δέ· ὑπὲρ B.K. Sav. cet. ^υ λέγω] Sic C.I.L. μόνον λέγω B.K. μόνον Edd. ^ζ οὐδεὶς] καὶ οὐδεὶς C.I. Veron. ^α ἔχθρας L. ^β φιλοῦ] φιλοῦμεν L. εἰκῇ μὴ μισοῦ om. C.I.L. ^ε περιοψόμεθα] περιόψεσθαι ἀνεχόμεθα B.K. ^δ ἄρτου μόνου] ἐνὸς ἄρτου L. ἄρτου μόνον B.C.K. Statim οὐδὲν προιέμεθα C.I.L. ^ε ἐρευνώμενοι—τρυφῶντες] διασπώμενοι καὶ γαστριζόμενοι αὐτοὶ καὶ τρυφῶντες, καὶ δυσωδίας πολλῆς ἀποπνέοντες ἐκ τοῦ χθεσινοῦ οἴνου, ὃν πολὺν καὶ ἄκρατον ἡμῖν ἐνεχέαμεν B.K. ^ε τοῦ χθεσινοῦ οἴνου L. ^ε διδῶσιν B.K. ^η νάνοις (sic) I. νάνοις scripsit Editor Ben. 2^{dae}. ^ι ἁρρωσθήματα I. Statim ταῦτα πολλάκις φ. B.K. ^κ φίλοις] καὶ φίλοις Sav. cet. τῷ δὲ Χριστῷ οὐδὲ εἰς. ἄλλως δὲ, φίλοις B.K. ^λ οὐδὲ—εὐπραγία om. L. ^μ τοῦτο] καὶ τοῦτο B.K. Sav. cet. ^ν ὅτι τοῦ μὲν] οὐδεὶς τοῦ B.K. ^ο ἀφίσταται] + ἄνθρωπος Sav. cet. invitis libris. οὐκ ἀφ. δ. ρ.] τοῦ δόλους ράπτειν ἀφ. B.K. ^ρ καὶ αἰσχύνεται assumptum ex B.C.I.K. ^α τί] + τοῦτο B.K. Sav. cet. ^β μικρὸν] + τι iidem. Statim ἀναβαλλ. I.L.

λοι. Ὅρας οὐδὲν φόβῳ θεοῦ γινόμενον, οὐδὲ τῷ περὶ αὐτὸν
 φίλτρῳ, ἀλλὰ τὰ μὲν ^sφιλία, τὰ δὲ συνηθεία; Ὅρωντες φίλον
 ἀποδημοῦντα, κλαίμεν, στένομεν· ἂν δὲ καὶ ἀποθανόντα ἴδω- B
 μεν, ὀλοφυρόμεθα, καίτοιγε εἰδότες ὅτι οὐ διαπαντὸς ἡμῶν δια-
 στησεται, [^tκαὶ ἐν τῇ ἀναστάσει]· τοῦ δὲ Χριστοῦ χωριζομένου
 ἡμῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν, μᾶλλον δὲ τὸν Χριστὸν καθ' ἐκά-
 στην ἡμέραν ἀπελαύνοντες ἀφ' ἡμῶν, οὐκ ἀλγούμεν, οὐδὲ δεινόν
 τι ^vπάσχειν νομίζομεν, ἀδικοῦντες, λυποῦντες, παροξύνοντες,
^wτὰ μὴ δοκοῦντα αὐτῷ πράσσοντες. Ἄλλ' οὕτω τοῦτο φρι-
 κτὸν, εἰ ^xμηδὲ ὡς φίλῳ αὐτῷ κεχρήμεθα· ἐγὼ γὰρ δείξω, ὅτι
 (263) ^yὡς ἐχθρῷ αὐτῷ χρώμεθα. Πῶς; ¹²“Τὸ φρόνημα τῆς σαρ-
 κὸς, ^zφησὶν, ἐχθρὰ εἰς θεόν.” ^aΚαὶ τοῦτο αἰεὶ περιφέρομεν, C
^bτὸν δὲ Χριστὸν βουλόμενον ἐπιτρέχειν ἡμῖν διώκομεν· αἱ γὰρ
 πονηραὶ πράξεις τοῦτο ἐργάζονται· ^cποιοῦμεν αὐτὸν ὑβρίζεσθαι
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν διὰ τὰς πλεονεξίας ἡμῶν, διὰ τὰς ἀρπαγὰς.
 Δοξάζεται τις εὐδοκιμῶν, καὶ τὰ ^dαὐτοῦ φθεγγόμενος, καὶ τὴν
 ἐκκλησίαν ὠφελῶν· καὶ ἡμεῖς τούτῳ φθονοῦμεν, ὅτι τὰ τοῦ θεοῦ
 ἐργάζεται· καὶ δοκοῦμεν ^eμὲν φθονεῖν ἐκείνῳ, ὁ δὲ φθόνος δια- D
 βαίνει εἰς ^fἐκείνον. ^gΚαὶ οὐ βουλόμεθα δι' ἐτέρων, ἀλλὰ δι'
 ἡμῶν τὴν ὠφέλειαν ^hγίνεσθαι· οὐ διὰ τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ δι'
 ἡμᾶς· ἐπεὶ εἰ διὰ τὸν Χριστὸν, ἀδιάφορον ⁱἦν ἡμῖν τὸ καὶ δι'
 ἐτέρων καὶ δι' ἡμῶν ταῦτα γίνεσθαι. Εἰπέ γάρ μοι, εἴ τις ἰα-
 τρὸς παῖδα ^kἔχων τυφλοῦσθαι μέλλοντα, ¹αὐτὸς μὲν ἐξασθενή-
 σει πρὸς τὴν ἰατροίαν, ἕτερον δὲ εὖροι δυνάμενον τοῦτο ἐργά-
 ζεσθαι, ἄρα ἂν ἀπήλασεν αὐτόν; Οὐδαμῶς· ἀλλὰ ^mμονονουχὶ
 ἐρεῖ πρὸς αὐτόν· εἴτε διὰ σοῦ, εἴτε δι' ἐμοῦ, τὰ τῆς ὠφελείας E
 γινέσθω. Τί δήποτε; Ὅτι οὐ τὸ ἑαυτοῦ ὄρα, ἀλλὰ τὸ τῷ

12 Rom. viii. 7.

^s τῇ φιλία . . . τῇ συν. C. ^t καὶ ἐν τῇ ἀ.] Sic C. Veron. ἀλλ' αὐτὸν ἐν
 τῇ ἀ. ἀποληψόμεθα B.K. Sav. cet. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς μετὰ μικρὸν ἀπελθόντες ἐκεῖ
 ὀψώμεθα (sic) πάλιν αὐτὸν καὶ ἐν τῇ ἀ. I. Clausula non legitur in L. ^v πά-
 σχειν] ποιεῖν B.K. Sav. cet. ^w τὰ] καὶ τὰ L. ^x μηδ' ὡς K. ^y ὡς] καὶ ὡς
 B.K. Sav. cet. ^z φησὶν] + ὁ Παῦλος B.C.K. Sav. cet. φησὶν in marg. I.
 Post θεὸν add. ἐστὶν L. ^a καὶ τοῦτο] ἡμεῖς δὲ τοῦτο μὲν B.K. Sav. cet.
^b τὸν δὲ Χριστὸν om. C.I. Veron. illum Vet. Statim αἰεὶ βουλ. Edd. αἰεὶ om.
 C.L. Vet. ἐπιτρ. ἡμῖν pro ἡμῖν ἐπιτρ. C.I.K.L. Post ἐπιτρέχειν add. καὶ πρὸς
 τὰς θύρας ἡμῶν ἐρχόμενον B.K. Sav. cet. Post διώκομεν add. πρὸς τ. θ. ἡ. ἐρ-
 χόμενον διώκομεν I. ^c ποιοῦμεν] καὶ ποιοῦμεν B.K. Sav. cet. ^d αὐτοῦ]
 τοῦ Χριστοῦ L. ^e μὲν om. B.K. ^f ἐκείνον] τὸν Χριστὸν L. Χριστὸν B.K.
 Sav. cet. ^g καὶ οὐ—δι' ἡμῶν] οὐ, φησὶν, ἀλλὰ β. οὐ δι' ἐτέρων, ἀλλὰ δι' ἡμῶν
 Sav. cet. οὐ, φησὶν, ἀλλὰ β. δι' ἡμῶν καὶ οὐ δι' ἐτέρων B.K. ^h γίνεσθαι]+
 ὥστε καὶ τὸ φθονεῖν ἐστὶ διὰ τὸν Χριστὸν B.K. ⁱ ἦν] ἂν ἦν B. Sav. cet. ἂν K.
^k ἔχοι C.I.K.L. ¹ αὐτὸς] εἴτα αὐτὸς B.K. Μοχ ἐργάσασθαι L. ^m μονον-
 ουχὶ ἐρεῖ] καὶ προσελάβετο ἂν, καὶ μισθὸν ὑπέσχετο· καὶ τοιαῦτα εἶπε μονον-
 ουχὶ B.K.

παιδὶ συμφέρον. ¹³ "Οὕτω καὶ ἡμεῖς, εἰ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐωρῶμεν, °εἵπομεν ἂν, εἴτε δι' ἡμῶν, εἴτε δι' ἐτέρου τινὸς τὸ λυσιτελὲς γινέσθω. ¹⁴ "Εἴτε ἀληθεία, εἴτε προφάσει, φητὶ, Χριστὸς καταγγέλλεται." Ἄκουε ὃ γὰρ τοῦ Μωϋσέως λέγοντος πρὸς τοὺς παροξύναι αὐτὸν βουλομένους, ἡνίκα οἱ περὶ Ἑλδὰδ καὶ Μωδὰδ προεφήτεον. ¹⁵ "Μὴ ζηλοῖς σὺ ἑμοί; τίς δόξη πάντα τὸν λαὸν κυρίου προφήτας εἶναι;" Ταῦτα ὁ δὲ πάντα ἀπὸ F φιλοδοξίας γίνεται. ¹⁶ Ἄρα οὐκ ἐχθρῶν ταῦτα καὶ πολεμίων; Εἰπέ ¹⁷σε τις κακῶς; ἀγάπησον αὐτόν. Καὶ πῶς ὁ δυνατὸν; ¹⁸ Δυνατὸν, ἐὰν θέλῃς· ἂν δὲ καλῶς εἰπόντα φιλήσῃς, ¹⁹ οὐκέτι σοι χάρις· οὐ γὰρ διὰ τὸν κύριον, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐφημίαν τοῦτο 567 πεποίηκας. Ἐβλαψέ σε τις; εὐεργέτησον· ἂν δὲ ὠφελήσαντα ὠφελήσῃς, οὐδὲν μέγα πεποίηκας. Ἡδικήθῃς καὶ ἐζημιώθῃς ὕτὰ μεγάλα; τοῖς ἐναντίοις ἀμείψασθαι σπούδασον. Ναὶ, παρακαλῶ, οὕτω διοικῶμεν τὰ καθ' ἑαυτοὺς· ²⁰ πανσώμεθα τοῦ ἀδικεῖν καὶ μισεῖν τοὺς ἐχθρούς. ²¹ Αὐτὸς τοὺς ἐχθροὺς κελεύει φιλεῖν, ἡμεῖς δὲ καὶ αὐτὸν φιλοῦντα διώκομεν. Μὴ γένοιτο, φησί. ²² Τῷ ῥήματι τοῦτο πάντες φθεγγόμεθα, διὰ δὲ τῶν ἔργων οὐ ²³πάντες. Τοσαύτη ἡ τῆς ἀμαρτίας ²⁴σκότῳσις, ὅτι ἄπερ οὐκ ἔστι λόγῳ φορητὰ, ταῦτα δι' ἔργων φορητά ἐστιν. B Ἀποστῶμέν ²⁵ποτε τῶν βλαπτόντων καὶ λυμαινομένων ἡμῶν τὴν σωτηρίαν, ἵνα τύχωμεν ὧν τοὺς φίλους εἰκὸς τυχεῖν. ²⁶ "Θέλω γὰρ, φησὶν, ²⁷ἵνα, ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὧσι καὶ ²⁸οἱ μαθηταί μου, ἵνα τὴν δόξαν ὀρώσι τὴν ἐμήν." Ἦς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ²⁹ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¹³ Philipp. i. 18.¹⁴ Num. xi. 29.¹⁵ Joan. xvii. 24.

ⁿ οὕτω καὶ] οὕτως C. ^o εἵπομεν L. Mox τὸ λυσιτελοῦν idem. ^p γὰρ om. B.K. Mox ἐπροφήτεον C. ^a μοι C. Statim καὶ τίς B.K. Sav. cet. ^r δὲ om. B.K. ^s ἄρ' οὐκ K. ἔργα pro ταῦτα B.K. Post πολεμίων add. ἂν δὲ νήφωμεν, οὐ μόνον οὐδενὶ τῶν ἐναντίων οὐχ ἄλωσόμεθα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν δεσποτικὴν ἐντολὴν βιοῦντες ἐσόμεθα. πῶς ἔσται δὲ τοῦτο; ἂν οὕτω ποιήσῃς· οἷον iidem. ^t σοι C.L. Post αὐτὸν add. σὺ B.C.K. Sav. cet. ^v δυνατὸν] + ἀγαπᾶν τὸν τοιοῦτον B.K. ^w δυνατὸν] + καὶ σφόδρα δυνατὸν B.K. Sav. cet. δυνατὸν om. C.I.L. Veron. ^x οὐκέτι] οὐκ ἔστι B.C.K.I. ^y τὰ om. B.K. ^z πανώμεθα I. ^a αὐτὸς] μᾶλλον δὲ αὐτὸς B.K. Post δέ, εἰ a rec. man. superscript. in K. Mox ἡμεῖς κἂν τὸν φ. μὴ διώκωμεν iidem. ^b τῷ om. B. τούτῳ pro τοῦτο C.I. ^c πάντως L. ^d σκότῳσις] + ἐστιν L. ^e ποτε] ὁψὲ γοῦν ποτε B.K. Sav. cet. ^f ἵν' ὅπου B.L. Sav. cet. ^g οἱ μ. μου] οὗτοι B.K. ^h ἐν (+ αὐτῷ L.) Χριστῷ κ. τ. ἐ.] Sic B.I.K.L. χάριτι καὶ φιланθρωπία κ. τ. ἐ. Ben.

ΛΟΓΟΣ Δ.

C

¹ Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξηται ^a Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν ἅπασαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζῶν αἰῶνιον.

ΟΥΤΩ μεγάλοι εἰσὶν ^b αἱ εὐεργεσίαι τοῦ θεοῦ, καὶ πᾶσαν ^D ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουνσαι προσδοκίαν ^c καὶ ἐλπίδα, ὡς πολλὰ χροῦ καὶ ἀπιστεῖσθαι. Ἀ γὰρ μήτε ἐνενόησε, μήτε προσεδόκησε νοῦς ἀνθρώπινος, ταῦτα ἡμῖν ἐχαρίσατο. ^d ὥς πολὺν τοὺς ἀποστόλους ποιεῖσθαι πόνον, ὥστε πιστευθῆναι τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ ^e θεοῦ παρασχεθέντα. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ^f μεγάλων ἀγαθῶν τοῦτο πάσχομεν, ἅρα μὴ ὄναρ ἐστί; λέγοντες, ^g τῷ ἀπιστεῖν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ θεοῦ δωρεῶν. Τί οὖν ^h ἦν τὸ ^E ἀπιστούμενον; Εἰ οἱ ἐχθροὶ, εἰ οἱ ἁμαρτωλοὶ, εἰ οἱ ἐν νόμῳ μὴ (264) δικαιοθέντες, μηδὲ δι' ἔργων, οὗτοι ἐξαίφνης διὰ πίστεως μόνης ἔμελλον τῶν πρωτίων τεύξεσθαι. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ⁱ ὑπὲρ τούτου διαλέγεται τοῦ κεφαλαίου, πολλὰ δὲ καὶ ἐνταῦθα. “Πιστὸς, φησὶν, ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ.” Ἐπειδὴ γὰρ Ἰουδαῖοι τούτῳ μάλιστα ἐφείλκοντο, πείθει αὐτοὺς τῷ νόμῳ ^k προσέχειν, ὡς ^F οὐκ ἐνὸν ^l χωρὶς ἐκείνου σωθῆναι πίστεως χωρὶς. Πρὸς τοῦτο τοίνυν μάχεται. “Ἀπιστον γὰρ εἶναι ἐδόκει, εἰ δὴ ἄνθρωπος 568 πάντα τὸν ἔμπροσθεν ^m βίον καταδαπανηθεὶς εἰκὴ καὶ μάτην ἐν πονηραῖς πράξεσι καταναλώσας, ἔμελλε σῶζεσθαι ὕστερον ἀπὸ πίστεως μόνης. Διὰ τοῦτό φησι, “Πιστὸς ὁ λόγος.” Ἀλλὰ τινες οὐκ ἠπίσταν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐνεκάλουν, ὃ καὶ νῦν ποι-

1 CAP. I. v. 15, 16.

HOM. IV. ^a Ἰησοῦς Χριστὸς om. C. τὴν πᾶσαν C. et ante corr. K. ^b αἱ om. L. ^c καὶ ἐλπίδα om. B.C.K. inclusum a Sav. ^d ὥς—πόνον] διὰ τοῦτο καὶ πολὺν οἱ ἀπόστολοι λόγον ὑπὲρ τούτου ποιοῦνται B.K. Sav. cet. ^e θεοῦ] + ἡμῖν B.I.K. Sav. cet. ^f μεγ. ἀγαθῶν] παρ' ἡμῖν μεγ. πραγμάτων B.K. ^g τῷ] ἐν τῷ L. τὸ (sic) ἀπιστεῖν post πάσχομεν transp. I. ^h ἦν] ἐστὶ K. ⁱ ὑπὲρ pro περὶ B.C.I.L. Mox δὲ om. B. ^k προσέχειν] μὴ προσέχειν ex corr. C. Sic Vet. Mor. Ben. ^l χωρὶς] δι' L. Sav. cet. χωρὶς erasum in C. Mox σωθῆναι ὥσπερ οὐδὲ πίστεως χ. B.K. ^m βίον καταδαπανηθεὶς] Sic I.L. βίον om. Veron. καταδαπανηθεὶς (?) erasum in C. βίον καταδαπανήσας B.K. καταδαπανήσας βίον Sav. cet. Mox καταναλώσας om. B.C.K. inclusum a Sav. Post μάτην pergit L. καὶ καταλώσας (sic?) ἐν αἰσχροῖς πρ. ἔμελλε κ. τ. ἐ.

οῦσι, ^η ποτέ μὲν λέγοντες, ² “Ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ.” Ἐπειδὴ γὰρ ^ο ἔλεγεν, “Ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις,” ⁹ τί φασι; “Ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ.” Ταῦτα γὰρ μάλιστα οἱ Ἕλληνες φασι, διασύροντες τὰ ἡμέτερα. Ὄταν οὖν περὶ γεέννης ¹ διαλεγώμεθα Β αὐτοῖς, καὶ ποῦ, ⁸ φασὶ, ταῦτα ἄξια θεοῦ, εἰ ἄνθρωπος μὲν τὸν οἰκέτην λαβὼν τὸν ἑαυτοῦ πολλὰ ἡμαρτηκότα, ἀφίησι καὶ συγγνώμης ἄξιον· ὁ δὲ ^ι θεὸς ἀθάνατα κολάζει; ^ν Καὶ ὅταν περὶ λουτροῦ πάλιν αὐτοῖς διαλεγώμεθα, καὶ τῆς διὰ τούτου τῶν ἁμαρτημάτων ἀφέσεως, ^ω ποῦ ταῦτα, φασὶν, ἄξια θεοῦ, τὸν μυρία ἐργασάμενον κακὰ ἀφιέναι τῶν ἁμαρτημάτων; Ὅρᾳς τὴν ἐνδιάστροφον γνώμην, πῶς πανταχοῦ τὴν οἰκίαν ἐνδείκνυται φιλονεικίαν; Καὶ μὴν εἰ ἡ ἄφεςις καλὸν, καλὸν ἡ κόλασις· C εἰ δὲ ^χ ἡ κόλασις οὐ καλὸν, ἡ ἄφεςις καλόν· κατὰ τὸν ἐκείνων φημὶ λόγον· κατὰ γὰρ τὸν ἡμέτερον ἀμφοτέρω καλὰ· καὶ πῶς, ἐν ἐτέρῳ δεῖξομεν καιρῷ· οὐ γὰρ τοῦ παρόντος ἂν εἴη· ^υ βαθὺ γὰρ ὃν καὶ πολλῆς δεόμενον τῆς ἐπεξεργασίας, ἐν καιρῷ δεῖ ² τοῦτο προθεῖναι ἐπὶ τῆς ^α ὑμῶν ἀγάπης. ^β Πόθεν τοίνυν πιστὸς ὁ λόγος; Καὶ ἀπὸ τῶν ^ε προαγόντων, καὶ ἀπὸ τῶν μετὰ ταῦτα. ^δ Ὅρα πῶς καὶ προκατασκευάζει, καὶ μετὰ τὸ κατα- D σκεύασαι αὐτῷ ἐνδιατρίβει. Τὸ γὰρ εἰπεῖν, ὅτι βλάσφημον ὄντα καὶ διώκτην ἠλέησε, τοῦτο κατασκευάζοντος ἦν. Καὶ οὐκ ἠλέησε, φησὶ, μόνον, ἀλλὰ καὶ πιστὸν ἐποίησε· ^ε τοσοῦτον οὐ χρῆ, φησὶν, ἀπιστεῖν ὅτι ἠλέησεν. Οὐδεὶς γὰρ ὁρῶν τὸν δεσμώτην ^ι ἐν βασιλείοις στρεφόμενον, ὅτι ἠλεήθη ἀμφιβάλλει ⁸ ποτέ· ὅπερ ἐπὶ τοῦ Παύλου ἦν ἰδεῖν. ^η Καὶ πάλιν πόθεν; Ἄφ’ ἑαυτοῦ ποιεῖται τὸ σημεῖον· ^ι οὐ γὰρ αἰσχύνεται καλῶν

² Rom. iii. 8. v. 20.

^η ποτέ μὲν] Ἕλληνες B.K. Sav. cet. ^ο ἔλεγεν] ἤκουσαν λέγοντος iidem. ^ρ ὑπερεπερίσσευσεν Sav. cet. invitis libris. ⁹ τί φασι (φησι I.)—ὅταν οὖν] διασύροντες τὰ ἡμέτερα ἐκείνοι ἔλεγον τοῦτο. οὕτω καὶ ὅταν B.K. Sav. cet. ¹ αὐτοῖς διαλ. inverso ord. B.K. ⁸ φησὶ I.K. ^ι θεὸς] κύριος L. ^ν καὶ ὅταν] ἂν δὲ B.K. Mox διαλεχθῶμεν B. ^ω ποῦ ταῦτα, φασὶν (φησὶν I.)] ἐπιπηδῶσι, π. τ. λέγοντες B.K. ^χ οὐ καλὸν ἡ κ. hoc ord. I.L. Statim καλὸν ἡ ἄφ. I. ^υ βαθὺ pro βαθὺν B.I.K.L. ὃν pro ὄντα B.K.L. γὰρ om. I. ² τοῦτο pro τοῦτον C.I.L. Statim προσθ. I.L. ^α ὑμῶν] ὑμετέρας B.I.K. Sav. cet. τῇ ὑ. ἀγάπῃ pro ἐπὶ τῆς ὑ. ἀγάπης L. Post ἀγάπης add. τέως δὲ τῶν προκειμένων ἐχώμεθα B.K. Sav. cet. ^β πόθεν—λόγος;] πιστὸς, φησὶν, ὁ λόγος. πόθεν πιστός; iidem. ^ε προλεχθέντων B.K. Iidem post ταῦτα add. λεγομένων. ^δ ὅρα]+γὰρ L. Statim προπαρασκ. idem. ^ε τοσοῦτον] οὕτως (et om. φησὶν) B.K. ^ι ἐν τοῖς β. L. Mox ὅτι καὶ ἡλ. idem. ⁸ ποτέ—σημεῖον] τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ Π. ἐστὶν ἰδεῖν· ἑαυτὸν γὰρ ποιεῖται τούτου σημεῖον B.K. ^η καὶ πάλιν πόθεν; om. Sav. cet. Post ἑαυτοῦ add. γὰρ iidem, invitis libris. ^ι οὐ γὰρ] καὶ οὐκ B.K. Sav. cet. Mox ἐναβρύνεται Cat. εὐφραίνεται Edd. Vid. Annot.

ἐαυτὸν ἀμαρτωλὸν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐναβρύνεται, ^κ ὅτι τοσαύτης φιланθρωπίας ἡξιώθη· ὅτι οὕτω μάλιστα ¹ δύναται δεῖξαι τὸ μέγα ^μ τῆς κηδεμονίας τοῦ θεοῦ. Καὶ πῶς ἀλλαχοῦ ^ν λέγων ^Ε περὶ ἐαυτοῦ, “³ Κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος,” ἐνταῦθά φησιν ὁ ἀμαρτωλὸς εἶναι, καὶ πρῶτον τῶν ἀμαρτωλῶν; “Ὅτι πρὸς τὴν δικαιοσύνην, ἣν ὁ θεὸς εἰργάσατο, ^ρ καὶ τὴν ^q ὄντως ζητούμενην, ἀμαρτωλοὶ καὶ οἱ ἐν τῷ νόμῳ.” ⁴ “Πάντες γὰρ ^ρ ἡμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ.” ⁵ Ταύτην δὲ οὐχ ἀπλῶς εἶπε δικαιοσύνην, ἀλλὰ, “τὴν ἐν νόμῳ.” “Ὡςπερ γὰρ ὁ ἀργύριον πολὺ κεκτημένος, καθ’ ἐαυτὸν μὲν πλούσιος φαίνεται, κατὰ δὲ τὴν σύγκρισιν τῶν θησαυρῶν τῶν βασι- ^Ε λικῶν σφόδρα πένης, καὶ πρῶτος πένης· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, πρὸς τοὺς ἀγγέλους κρινόμενοι, ^τ ἀμαρτωλοὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ^ν οἱ δίκαιοι. Εἰ δὲ Παῦλος ὁ τὴν ἐν νόμῳ δικαιοσύνην ἐργασάμενος ^ω πρῶτος ἀμαρτωλός, τίς ἄρα τῶν ἄλλων δίκαιος ἂν κλη- ⁵⁶⁹ θείη; Οὐ γὰρ διαβάλλων ^x αὐτοῦ τὸν βίον ^ν φησὶν, ὡς ἀσελγῇ καὶ πόρνον καὶ πλεονέκτην, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ τὴν δικαιοσύνην ἐκείνην πρὸς ταύτην συγκρίνων, ^z τὸ μηδὲν εἶναι δείκνυσιν· ἀλλὰ καὶ ἀμαρτωλοὺς τοὺς ἔχοντας αὐτὴν ἀποφαίνει. “Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ^α φησὶν, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξῃται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ^β ἐπ’ αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.”

^ε Ὅρᾳς πῶς πάλιν ταπεινοὶ καὶ καταστέλλει ἐαυτὸν, ἐτέραν εὐτελεστέραν λέγων αἰτίαν; Τὸ μὲν γὰρ δι’ ^δ ἄγνοιαν ἐλεηθῆ- ^Β ναι, οὐ σφόδρα δείκνυσιν ἀμαρτωλὸν τὸν ἐλεούμενον, οὐδὲ ἄγαν κατεγνωσμένον· τὸ δὲ διὰ τοῦτο ἐλεηθῆναι, ἵνα μηδεὶς ἀπαγορεύῃ λοιπὸν τῶν ἡμαρτηκότων, ^ε ὅτι καὶ αὐτὸς τῶν αὐτῶν τεύ- ⁽²⁶⁵⁾ ξεται, ^ς σφόδρα μέγα καὶ μεθ’ ὑπερβολῆς. “Ὡστε φθεγξάμενος,

³ Philipp. iii. 6.

⁴ Rom. iii. 23.

^κ ὅτι τοσαύτης—θεοῦ.] οὕτω γὰρ μάλιστα δύναται δ. τ. μ. τῆς τοῦ θ. κηδεμονίας (τῆς κηδ. τοῦ θ. Κ.) θαῦμα, καὶ ὅτι φιλ. ἡξιώθη τοσαύτης. B.K. Sav. cet. ¹ δύναται] βούλεται L. ^μ τῆς κ. τοῦ θ.] τῆς τοῦ θ. φιλανθρωπίας Veron. ^ν λέγων] φάσκων L. φησὶν I. ^ο ἄμαρτ.] +ἐαυτὸν B. ^ρ καὶ om. L. ^q ὄντως] παρὰ τοῦ νόμου B.K. ^τ ἡμαρτον] +φησὶ L. ^ς ταύτην δὲ] διὰ τοῦτο B.K. Sav. cet. οὐ γὰρ pro ταύτην δὲ οὐχ Cat. ^τ ἀμαρτωλοὶ—δίκαιοι] οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ δ. ἀμαρτωλοὶ εἰσιν L. ^ν οἱ] Sic Codd. εἰ Edd. εἰ superscript. in K. ^ω πρ. ἀμαρτ. in marg. habet I. ^x ἐαυτοῦ L. ^ν φησὶν—πλεονέκτην] ὡς ἀσελγῇ, τοῦτό φησι B.K. Sav. cet. Post πλεονέκτην add. φησὶ τοῦτο L. ^z τὸ—δείκνυσιν] οὐ τὸ μηδὲν εἰδέναι δείκνυσιν μόνον L. Post δείκνυσιν add. οὐ μόνον δὲ τοῦτο B.K. Sav. cet. ^α φησὶν om. B.K. Mox Ἰησ. ὁ Χρ. C. ^β ἐπ’ αὐτῷ omnes. εἰς αὐτὸν Edd. ^ε ὁρᾳς om. L. ^δ ἄγνοιαν] +λέγειν B.K. Sav. cet. ^ε οὐδὲ ἄ. κ. om. I. ^ε ὅτι] ἀλλὰ θαρρῇ ὅτι B.K. Sav. cet. ^ς σφόδρα—ἐφθέγγετο.] σφ. τοῦτο θαυμαστόν. καὶ ἄλλα γοῦν μεθ’ ὑπερβολῆς εὐτελεῖ φθεγξάμενος· ἐσχάτης γὰρ εὐτελείας τὸ λέγειν ἐαυτὸν πρῶτον τῶν ἁμ. καὶ βλάσφημον καὶ δ. καὶ ὑ. καὶ ὅτι οὐκ εἰμι ἰ. κ. ἀ. ὅμως οὐδὲν οὐ. τ. εἴρηκεν. B.K. ὁμως ante οὐδὲν receperunt Sav. cet.

“^h Πρῶτός εἰμι ἐγὼ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ βλάσφημος καὶ διώκτης καὶ ὑβριστής,” καὶ, ⁵ “Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος,” καὶ ὅσα εἴρηκεν, οὐδὲν οὕτω ταπεινὸν ἐφθέγγετο. ⁱ Καὶ C ἐπὶ ὑποδείγματος δὲ τοῦτο σαφὲς ἔσται. “Ἐστω γὰρ πόλις πολυάνθρωπος πάντας τοὺς πολίτας ἔχουσα φαύλους, τοὺς μὲν ^k πλέον, τοὺς δὲ ἔλαττον, πάντας μέντοι κατεγνωσμένους· εἰς δὲ τις ἐν τοῖς πολλοῖς ἐκείνοις πάντων μᾶλλον ἔστω κολάσεως ^l ἄξιος καὶ τιμωρίας, καὶ πᾶν ἐπελθὼν εἶδος κακίας· ^m ἂν τοίνυν λέγη τις, ὅτι ⁿ πᾶσιν ἀφεῖναι βούλεται ὁ βασιλεὺς, οὐχ οὕτω πιστεύουσιν τῷ λόγῳ, ^o ἕως ἂν ἴδωσι τὸν πάντων φαυλότερον αὐτῶν τούτου τυχόντα· οὐκ ἔστι γὰρ λοιπὸν ἀμφισβήτησις. D Τοῦτο καὶ Παῦλός φησιν, ὅτι βουλόμενος ὁ θεὸς πληροφορησάμενος τοὺς ἀνθρώπους, ^p ὅτι πάντα αὐτοῖς ἀφίησι, τὸν πάντων ἀμαρτωλότερον εἴλετο. Οὐ γὰρ ἂν, ἐμοῦ τυχόντος συγχωρήσεως, φησὶ, περὶ τῶν ἄλλων ἀμφισβητήσῃ ^q τις· ὥς ἂν εἰ ἔλεγε τις καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ, ^r ἐὰν τῷδε ὁ θεὸς συγχωρήσῃ, ^s οὐδένα κολάσει. Καὶ ^t δείκνυσιν διὰ τούτου οὐδὲ ἄξιον αὐτὸν ὄντα συγχωρήσεως, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς ἑτέρους σωτηρίαν ^v ταύτης ἀπολαύσαντα. Μηδεὶς τοίνυν ἀμφιβαλλέτω, ^w φησὶ, ὁπότε ἐγὼ E ἐσώθην. Καὶ ὅρα τοῦ μακαρίου ^x τούτου τὴν ταπεινοφροσύνην. Οὐκ ἔφη, ἵνα ἐνδείξῃται ἐν ἐμοὶ τὴν μακροθυμίαν, ἀλλὰ, “τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν” ὥς ἂν εἴ ^y φησι· μᾶλλον ἐμοῦ ἐπ’ ἄλλῳ οὐκ ^z ἔχει μακροθυμῆσαι, οὐδὲ εὐρεῖν οὕτως ἀμαρτωλὸν, παντὸς δεόμενον αὐτοῦ τοῦ ^a ἐλέους, πάσης τῆς μακροθυμίας, οὐ μέρους, καθάπερ οἱ ἐπὶ μέρους ἀμαρτάνοντες. “Πρὸς ὑποτύπωσιν, ^b φησὶ, τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ’ αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον” τουτέστι, πρὸς παράκλησιν, πρὸς ^c προτροπὴν. Ἐπειδὴ δὲ μέγα τι περὶ τοῦ υἱοῦ ἐφθέγγετο, καὶ ὅτι τοσαύτην ἀγάπην F ^d ἐπεδείξατο, ἵνα μή τις ^e νομίσῃ ἀπεστερηῆσθαι τὸν πατέρα,

⁵ I Cor. xv. 9.

^h ὅτι πρῶτος... καὶ ὅτι βλ... καὶ ὅτι οὐκ L. ⁱ καὶ—ἔσται] ἐπὶ ὑπ. (+ δὲ K.) τοῦτο ποιήσω φανερόν B.K. Mox γὰρ et πάντας om. iidem. ^k πλέον] Sic C. Cat. πλείω I. ἦττον Edd. Mox ἔλαττον omnes. μᾶλλον Edd. ^l ἄξιος κ. τ. pro κ. τ. ἄξιος C.I.L. Cat. Statim ὡς pro καὶ B.K. ^m ἂν—Παῦλος] ἂν τοίνυν ἐλθὼν εἶπη τις ὅτι πᾶσιν ὑμῖν ἀφῆκεν ὁ β. οὕτως αὐτοὺς οἷε πιστεύσαι τῷ λ. ἀπλῶς, ἂν μὴ καὶ τὸν αὐτῶν φ. ἴδωσι τούτου τυχόντα; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν διατί; ὅτι λοιπὸν ἀπὸ τούτου καὶ περὶ αὐτῶν ἀμφισβήτησις συγγνώμης οὐκ ἔσται· τοῦτο τοίνυν καὶ Παῦλος B.K. ⁿ πᾶσαν L. ^o ἕως ἂν] ὡς ἐάν Cat. Mox αὐτὸν pro αὐτῶν I. ^p ὅτι] ὡς B.K. ^q τις] + ταὐτὸ λέγων B.K. ^r ἐὰν] + δὲ K. Sav. cet. ^s οὐδένα] + τῶν ἄλλων B.K. Sav. cet. Statim κολάζει C.I.K. Veron. ^t ἐδείκνυε K. Mox ἐαυτὸν B.K. Sav. cet. ^v ταύτης] + πρότερον iidem. ^w φησὶ] + περὶ σωτηρίας iidem. ^x τούτου τὴν] τὴν σύνεσιν καὶ L. ^y φησι] ἔλεγε B.K. Sav. cet. ^z ἔσχε B.K. εἶχε Cat. ^a ἐλέου B.C. ^b φησὶ om. C.I.K. ^c προτροπὴν] ἐπιστροφὴν C.I.L. invita Cat. ^d ἐπεδ. pro ἐνεδ. omnes. ^e νομίσῃ] + ταύτης B.K. Sav. cet. Statim ἀποστερεῖσθαι B.K.

ἀναφέρει καὶ αὐτῷ δόξαν ἐπάγων, καὶ [†]φησι· ⁶ “Τῷ δὲ βασιλεῖ
 τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, ἐμόνῳ θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.” Ὑπὲρ δὲ τούτων, φησὶν, οὐ
 τὸν υἱὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα ¹δοξάζομεν. Ἐρώμεθα ⁵⁷⁰
 οὖν τοὺς αἵρετικούς· ἰδοὺ, “μόνῳ θεῷ,” εἴρηκεν· ^κἄρα οὐ θεὸς ὁ
 υἱός; ¹καὶ, “μόνῳ ἀφθάρτῳ” ἄρα οὐκ ἄφθαρτος ^μὁ υἱός; καὶ
 ὁ δίδωσιν ἡμῖν μετὰ ταῦτα, αὐτὸς οὐκ ἔχει; Ναὶ, φησὶ, καὶ
 θεός, καὶ ἄφθαρτος, ἀλλ’ οὐ τοιοῦτος οἷος ὁ πατήρ. Τί φῆς;
 οὐ τοιοῦτος; ^νἘλάττονος, φησὶν, οὐσίας ἐστίν. Οὐκοῦν καὶ
 ἀφθαρσίας ἐλάττονος. Τί ^οδὲ ἐστὶν ἐλάττων καὶ μείζων
 ἀφθαρσία; ἡ γὰρ ἀφθαρσία οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ τὸ μὴ δια- B
 φθείρεσθαι. Δόξα μὲν γὰρ μείζων καὶ ἥττων ἐστίν, ἀφθαρσία
 δὲ μείζων καὶ ἥττων οὐκ ἐστίν, ὥσπερ ⁹οὖν οὐδὲ ὑγεία ἥττων
 καὶ πλείων· ἡ γὰρ φθείρεσθαί τι δεῖ, ἢ ^ρμηδύλως. Τί οὖν,
^ςφησὶν; ἡμεῖς καὶ ὁ θεὸς ὡσαύτως; Μὴ γένοιτο· οὐδαμῶς.
 Διὰ ^ντί; “Ὅτι αὐτὸς μὲν φύσει τοῦτο ἔχει, ἡμεῖς δὲ ἐπεισά-
 κτως. Ἄρ’ οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ οὕτως; Οὐδαμῶς· ἀλλὰ καὶ
 αὐτὸς φύσει. Τίνος οὖν ἕνεκεν ἡ διαφορά; “Ὅτι αὐτὸς μὲν,
 φησὶ, παρ’ οὐδενὸς ἐγένετο τοιοῦτος, ὁ δὲ υἱὸς παρὰ τοῦ πα-
 τρός. Καὶ ἡμεῖς τοῦτο ὁμολογοῦμεν· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ἀρνού- C
 μεθα, ὅτι ἐκ ^ωτοῦ πατρὸς ὁ υἱὸς ^χἄφθαρτος γεγέννηται.
^γὙπὲρ τούτων, φησὶ, τὸν πατέρα ^zδοξάζομεν, ὅτι τοιοῦτον
 αὐτὸν ἐγέννησεν. Ὅρας ὅτι τότε μάλιστα δοξάζεται ὁ πατήρ,
 ὅταν μεγάλα ἢ κατωρθωκῶς ὁ παῖς; εἰς αὐτὸν γὰρ ἀναφέρεται
 τὰ τοῦ υἱοῦ. Οὐκοῦν ^ακαὶ ὅταν δυνατὸν ἢ γεγεννηκῶς, καὶ τοι-
 οῦτον ^βοῖον αὐτὸς, ἢ δόξα τοῦ υἱοῦ μᾶλλον ἐστίν ἢ τοῦ πατρός;
 ὅταν αὐτάρκη, ὅταν ἑαυτῷ ἀρκοῦντα, ὅταν μὴ ἀσθενῇ; Τῷ δὲ
^ςβασιλεῖ τῶν αἰώνων, καὶ περὶ τοῦ υἱοῦ εἴρηται, ⁷“Δι’ οὗ καὶ D
 τοὺς αἰῶνας ἐποίησε.” ^δΤὸ αὐτό ἐστὶν ἐνταῦθα. Παρὰ μὲν

6 v. 17.

7 Hebr. i. 2.

[†] φησι] λέγων B.K. ^ς μόνῳ] + σοφῷ Edd. σοφῷ om. C.L. ^η δοξά-
 ζομεν L. ^ι εἴρηκε] + περὶ (+ τοῦ B.K.) πατρὸς λέγων B.K. Sav. cet. ^κ ἄρα]
 ἄρα οὖν B. ἀρ’ οὖν K. Cat. ¹ καὶ μ. ἀ.] ἀλλὰ καὶ ἀφθάρτῳ εἶπεν. τί δέ
 (δαί K.); B.K. ^μ ὁ] καὶ ὁ B.K. ^η ἐλ. φησὶν] καὶ ἐλ. interrogando
 B.K. Sav. cet. ^ο δέ] δαί K. Cat. οὖν C. ^ρ ἐλ. καὶ μείζων] Sic C.L.
 ἐλ. καὶ ἥττων I. Cat. μείζων καὶ ἥττων Edd. ⁹ οὖν om. L. ^ρ μηδὲ ὅλως
 C.I. ^ς φησὶν om. B.K. ^τ ἡμεῖς καὶ ὁ θ.] Sic C.I.L. Cat. ἄφθαρτοι ἡμεῖς
 καὶ ὁ θ. B.K. ἡμεῖς καὶ (sic) Veron. ἡμεῖς καὶ ἄφθαρτοι Sav. cet. ^ν τί] +
 οὐδαμῶς B.K. ^ω τοῦ om. C.I.L. Cat. ^χ ἄφθαρτος γεγ.] Sic L. ἄφθαρτός
 ἐστὶν Cat. ἀχρόνως γεγ. C. ἀφθάρτως γεγ. I.K. Edd. ἀφθάρτως γεγέννηται B.
^γ ὑπὲρ] διὸ καὶ Παῦλος, ὑπὲρ B.K. Statim τοῦτον L. ^z δοξάζομεν L. δοξά-
 ζομεν ante corr. C. ^α καὶ accessit ex B.C.K.L. Vet. ^β οἷος ex corr. C.
 Haec ἡ δόξα τοῦ υἱοῦ ἢ τοῦ πατρὸς μᾶλλον ἐστίν (hoc ord.) post ἀρκοῦντα
 transp. L. omissis verbis ὅταν μὴ ἀσθενῇ. ^ς βασιλεῖ] + φησὶ L. ^δ τὸ]
 καὶ τὸ B.K. Post ἐνταῦθα add. δηλοῦν ἵdem.

γὰρ ἡμῖν διήρηται ἀμφοτέρα, ἢ δημιουργία, καὶ ἡ ^εκτῆσις·
^εκαὶ ἕτερος μὲν κατασκευάζει καὶ ^ηπονείται καὶ ταλαιπωρεῖ,
 ἕτερος δὲ κρατεῖ. Διὰ τί; Ὅτι ὁ κατασκευάζων ἐλάττων ἐστίν.
 Ἐκεῖ δὲ οὐδαμῶς· ^ιοὐχ ἑτέρου μὲν ἡ δεσποτεία, ἑτέρου δὲ ἡ
 δημιουργία. Οὐδὲ γὰρ, ἐπειδὴν ἀκούσω, “ δι’ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας
 ἐποίησεν,” ἀφαιρῶ τὸν πατέρα τὸ δημιουργικόν· ^κοὐδὲ ὅταν (266)
 ἀκούσω, ὁ πατήρ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ἀφαιρῶ τὸν υἱὸν τὴν
 E δεσποτείαν· κοινὰ γὰρ καὶ ἐκείνου καὶ τούτου ταῦτα· ἀμφοτέρα
^λγὰρ, ἔκτισεν ὁ πατήρ τῷ ^μδημιουργὸν γεγεννηκένα· βασιλεύει
 ὁ υἱὸς τῷ ^νκύριος εἶναι τῶν κτισμάτων. Οὐ γὰρ μισθοῦ ἐργά-
 ζεται, καθάπερ οἱ παρ’ ἡμῖν, οὐδὲ ἑτέρῳ ὑπακούων, καθάπερ
 οὗτοι, ἀλλὰ δι’ οἰκείαν ἀγαθότητα καὶ φιланθρωπίαν. Τί δέ;
 ὁ υἱὸς ὠράθη ποτέ; Οὐκ ἂν τις ἔχοι λέγειν. Τί οὖν ἐστι· ὅτο,
 “ Ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, ῥμόνῳ θεῷ;” τί δὲ ὅταν λέγῃ, ^δ“ Οὐδὲ
 F γὰρ ἐστὶν ὄνομα ἕτερον, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς;” ^εκαὶ, “ Οὐκ
 ἐστὶν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ^εἡ σωτηρία;” “ Τιμὴ καὶ δόξα, φησὶν, εἰς
 τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.” Τιμὴ καὶ δόξα οὐ διὰ ῥημάτων γίνεται·
^ςἐπεὶ καὶ αὐτὸς οὐ διὰ ῥημάτων ἡμᾶς ἐτίμησεν, ἀλλὰ καὶ διὰ
 571 πραγμάτων καὶ δι’ ἔργων· οὕτω καὶ ἡμεῖς αὐτὸν ^ιτιμῶμεν δι’
 ἔργων. ^νΚαίτοι αὕτη μὲν ἡ τιμὴ ἡμῶν ἀπτεται, ἐκείνη δὲ αὐτοῦ
 οὐδαμῶς· οὐ γὰρ δεῖται ^ωτῶν παρ’ ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ τῆς παρ’ αὐ-
 τοῦ δεόμεθα. Ὡστε ^κκαὶ τιμῶμεν αὐτὸν, πάλιν ^υἡμᾶς αὐτοὺς
 ἐτιμήσαμεν. Ὡσπερ γὰρ ὁ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοίξας, ἵνα τὸ
 ἡλιακὸν ἴδῃ φῶς, ἑαυτὸν πάλιν ὤνησε, ^zθαυμάζων τὸ κάλλος
 τοῦ ἄστρου, οὐκ ἐκείνῳ τι κεχάρισται· οὐ γὰρ λαμπρότερον
 B αὐτὸ ^απεποίηκεν, ἀλλὰ μένει τὸ αὐτό· οὕτω, καὶ πολλῶ μᾶλ-
 λον, ἐπὶ τοῦ θεοῦ· ὁ θαυμάζων τὸν θεὸν καὶ τιμῶν, ἑαυτὸν
 ἔσωσε, καὶ ὠφέλησεν ὠφέλειαν μεγίστην. Πῶς; ^β“ Ὅτι τὴν
 ἀρετὴν ^εμετέρχεται, παρ’ αὐτοῦ δοξάζεται· ^θ“ Τοὺς ^δγὰρ
 δοξάζοντάς με, φησὶ, δοξάσω.” Πῶς οὖν αὐτὸς δοξάζεται

8 Act. iv. 12.

9 1 Reg. ii. 30.

^ε ἡ] καὶ ἡ L. Post δημιουργία add. λέγω B.K. Sav. cet. ^ε κτῆσις] Sic L.
 Edehatur κτίσις. ^ε καὶ ἡ μὲν] ἡ μὲν γὰρ L. ^η πονεῖ L. ποιεῖται Sav. cet.
 invitis libris. Mox ταλαιπωρεῖται L. ^ι οὐχ] ἀλλ’ C. ^κ οὐδὲ C.I.L.
 οὐδ’ B.K. οὔτε δὲ Edd. Mox ἀφ. τὸν υἱὸν pro τὸν υἱὸν ἀφ. C.I.K.L. ^λ γὰρ]
 +ἐκατέροις ἐστὶν B.K. Sav. cet. γὰρ erasum in C. ^μ δημ.] +υἱὸν B.K.
 Sav. cet. ^ν κυρίως B. ^ο τὸ assumtum ex C.L. τῷ pro τὸ I. ^π μόνῳ]
 +σοφῷ B.K. Sav. cet. ^ρ καὶ] +πάλιν iidem. ^ς ἡ om. I. ^ε ἐπεὶ] +οὖν
 B.K. Sav. cet. ^ε τιμῶμεν] +καὶ διὰ ῥημάτων καὶ iidem. ^ν καίτοι αὕτη]
 καὶ τοιαύτη L. ^ω τῶν omnes. τῆς Edd. Mox τῶν παρ’ αὐτοῦ L. ^κ καὶ]
 ἂν L. ^υ ἡ αὐτοὺς] ἡ αὐτὸς I. αὐτὸς ἡ. L. Statim ἐτίμησεν C.I.L. ^z θαυμ.]
 +δὲ I. τοῦ ἄστρου] τὸ ἡλιακὸν C. ^α ἐποίησεν L. ^β ὅτι] +καὶ L. Idem
 mox καὶ παρ’ αὐτοῦ δ. ^ε μετερχόμενος B.K. ^δ γὰρ om. C. ^ε δοξάζε-
 σθαι] Sic C.I.K.L. δοξάζεται Edd.

φησιν, οὐδὲν ἀπὸ τῆς δόξης ἀπολαύων τῆς ἡμετέρας; Ὡςπερ οὖν καὶ πεινῇν λέγει καὶ διψῇν· πάντα γὰρ οἰκειοῦται τὰ ἡμέτερα, ἵνα καὶ οὕτως ἡμᾶς ἐφελκύσῃται, καὶ τὰς τιμὰς καὶ τὰς ὑβρεις, ἵνα καὶ οὕτω φοβηθῶμεν· καὶ οὐδ' οὕτως ἐφελκόμεθα.

¹⁰ “^h Δοξάσωμεν δὴ τὸν θεόν, ἰᾶρωμεν τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι καὶ ἐν τῷ ^k πνεύματι ἡμῶν.” Καὶ ^l πῶς τις ἐν τῷ σώματι δοξάζει; πῶς δὲ ἐν τῷ πνεύματι; Πνεῦμα ἐνταῦθα τὴν ψυχὴν λέγει, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ σώματος. Πῶς ^m δέ τις δοξάζει ἐν τῷ σώματι; πῶς δὲ ἐν τῇ ψυχῇ; “Σώματι δοξάζει ὁ μὴ πορνεύων, ὁ μὴ μεθυσκόμενος, ὁ μὴ γαστριζόμενος, ὁ μὴ καλλωπιζόμενος, ὁ τοσαύτην αὐτοῦ ποιούμενος πρόνοιαν, ^o ὅσον πρὸς ὑγείαν ἀρκεῖν μόνον, ὁ μὴ μοιχεύων, ἢ μὴ μυριζομένη, ἢ μὴ ^p χρώμασι διαγράφουσα τὸ πρόσωπον, ἢ ^q ἀρκουμένη τῇ πλάσει τοῦ θεοῦ, καὶ μηδὲν ἐπιτεχνωμένη. Τί γὰρ, εἰπέ μοι, προσάγεις τὰ παρὰ ^D σαυτῆς τῇ ἀπηρτισμένη παρὰ τοῦ θεοῦ δημιουργίᾳ; ^r Οὐκ αὐτάρκης σοι γέγονεν ἡ διάπλασις· ὡς βελτίων τοίνυν ^s τεχνίτης ἐπιχειρεῖς ρυθμίσαι τὸ ἔργον, ^t καὶ καλλωπίζεις, καὶ ὑβρίζεις ^v τὸν δημιουργόν, ^w ἵνα μυρίους ἐραστὰς ἐπισπάσῃ. Καὶ τί πάθω, φησίν; οὐδὲ γὰρ ἐγὼ βούλομαι, ἀλλὰ διὰ τὸν ἄνδρα ^x ταῦτα ποιεῖν ἀναγκάζομαι. Οὐκ ἔνι μὴ βουλομένην ἐρᾶσθαι. Καλὴν σε ὁ θεὸς ἐποίησεν, ἵνα θαυμάζῃται ^y καὶ ἐπὶ τούτῳ, οὐχ ^E ἵνα ὑβρίζῃται· μὴ τούτοις αὐτὸν ἀμείβου τοῖς δώροις, ἀλλὰ σωφροσύνη καὶ κοσμιότητι. Καλὴν σε ὁ θεὸς ἐποίησεν, ἵνα ^z σοι τοὺς τῆς κοσμιότητος ἄθλους ^a αὐξήσῃ. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἴσον ἐπέραστον οὐσαν σωφρονεῖν, καὶ ὑπ’ οὐδενὸς γενομένην περιμάχητον. Ἀκούεις τί φησιν ἡ γραφὴ περὶ τοῦ Ἰωσήφ, ¹¹ ὅτι ἦν ὡραῖος καὶ καλὸς τῇ ὄψει; τί ἡμᾶς τοῦτο ἀκούοντας ὠφελεῖ, ὅτι καλὸς ἦν Ἰωσήφ; ^b Ἴνα μᾶλλον αὐτοῦ τὸ κάλλος ^c θαυμάζωμεν καὶ τὴν κοσμιότητα. Ἐποίησέ σε καλὴν ὁ θεός; τί

¹⁰ 1 Cor. vi. 20.

¹¹ Gen. xxxix. 6.

^e οὐδὲ K. οὐδὲν—ἡμετέρας hoc ord. C.I.K.L. ἀπὸ τ. δ. τ. ἡ. οὐδὲν ἀπολαύων Edd. ^f λέγει C.I.L. λέγεται Edd. ^g οὐδὲ οὕτως C.I. ^h ΗΘΙΚΟΝ. Τὸ ὀρθῶς βιοῦν ἡμᾶς δόξαν προξενεῖ θεῷ· καὶ κατὰ καλλωπιζομένων γυναικῶν. Veron. ⁱ ἰᾶρωμεν τὸν θ. om. B.K. ^k πν. ἡμῶν] στόματι ἡμῶν καὶ ἐν τῷ πν. L. ^l πῶς] + ἂν C. Mox δοξάσῃ idem. τις post δοξάζει transp. K. Post δοξάζει add. φησὶ B.K. Sav. cet. ^m δέ] οὖν B.K. Sav. cet. Mox καὶ πῶς pro πῶς δὲ B.K. ⁿ ἐν σώματι Edd. ἐν om. B.I.K.L. ἐν τῷ σ. C. ^o ὅσον] ὡς K. Mox ἀρκεῖ C.I.L. ^p χρώματι Ben. Sic, ut videtur, L. ^q ἀρκουμένη] + τοῦ προσώπου αὐτῆς κάλλει, ἥγουν L. ^r οὐκ αὐτάρκης σοι] οὐ κατασκευῇ (—ἦς I. Veron.) σου C.I.L. Veron. non tibi sufficit Vet. ^s τεχνίτης C.I. τεχνίταις L. Statim ἐπιχειρεῖς pro ἐπιχειρῇ omnes. ^t καὶ] οὐκ ἐστὶ τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τοῦτο B.K. Sav. cet. Statim καλλωπίζεις C.I.L. καλλωπίζη Edd. ^v τὸν δημ.] τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ L. ^w ἵνα] ὅταν C.I. ^x τοῦτο K. ^y καὶ om. L. ^z σοι om. C.L. ^a αὐξήσῃς C. ^b ἵνα] ἀλλ’ ἵνα B.K. ^c θαυμάσωμεν B.I.K. Post h. v. add. καὶ τὴν ὡραιότητα L.

τοῖν κατασκευάζεις ἄμορφον σαυτήν; Ὡς περ γὰρ ἂν εἴ^d τις
 F χρυσῷ ἀνδριάντι^e ἐπιχρώσειε πηλὸν βορβόρου, οὕτως εἰσὶν αἱ
 τοῖς ἐπιτρίμμασι κεχρημέναι· γῆν^f καταπάσσεις σαυτήν, τὴν
 μὲν φοινικὴν, τὴν δὲ λευκὴν. Ἔ' Ἄλλ' αἱ ἄμορφοι, φησὶν, εἰκό-
 τως τοῦτο πράττουσι. Τίνος ἔνεκεν, ^hεἰπέ μοι; ἵνα τὴν ἀμορ-
 572 φίαν κρύψωσιν; ἀλλὰ ἀνόνητα πονοῦσι. ⁱΠότε γὰρ, εἰπέ μοι,
 τὸ φυσικὸν ὑπὸ τοῦ ^kτεχνικοῦ καὶ ἐπιτετηδευμένου νικάται;
 Τί δὲ ὅλως ἡ ἀμορφία λυπεῖ, ὅταν ψόγον μὴ ἔχῃ; Ἄκουε γὰρ
 σοφοῦ τινος λέγοντος· ¹² “Μὴ βδελύξῃ ἄνδρα ἐν ὁράσει αὐτοῦ,
 μηδὲ αἰνέσῃς ἄνδρα ^lἐν κάλλει αὐτοῦ.” ^mτὸν μὲν οὖν θεὸν θαύ-
 μασον τὸν ἀριστοτέχνην, ἐκείνον δὲ ⁿμηκέτι· οὐ γὰρ αὐτοῦ κα-
 τ' ὀρθωμα τὸ ὁγενόμενον. Ποῖον γὰρ κέρδος ἀπὸ ^pκάλλους; (267)
 Οὐδὲν, ἀλλ' ^qἀγῶνες πλείους, ^rμείζους αἱ ἐπήρειαι καὶ οἱ κίνδυνοι
 B καὶ αἱ ὑποψαίαι. Τὴν μὲν γὰρ οὐ τοιαύτην οὐδ' ἂν ὑποπτεύσειέ
 τις· ἐκείνη δὲ, ἂν μὴ πολλῇ τῇ κοσμιότητι καὶ μεθ' ὑπερβολῆς
 ἢ κεχρημένη, εὐθέως δέξεται δόξαν ^sπονηράν· καὶ ὁ ἄνθρωπος μεθ'
 ὑποψίας συνοικεῖ, οὐ τί γένοιτ' ἂν χαλεπώτερον; οὐ ^tτοσαύτην
 ἀπὸ τῆς θεᾶς κτώμενος τὴν ἡδονήν, ^wὅσῃν ἀπὸ τῆς ὑπονοίας
 καρποῦται τὴν λύπην. ^xἘκείνη μὲν γὰρ τῇ συνηθείᾳ μαραι-
 νεται, ^yβλακείας, διαχύσεως, ἀσελγείας δόξαν λαμβανούσης, αὐ-
 τῆς τῆς ψυχῆς βαναύσου γινομένης, ἀπονοίας πολλῆς πληρου-
 μένης· πρὸς ταῦτα γὰρ πάντα μᾶλλον ἢ εὐμορφία ἔλκει. Τὴν
 C δὲ οὐ τοιαύτην οὐκ ἂν εὖροιμεν πολλὰ τὰ καλύματα ἔχουσαν·
 οὔτε γὰρ οἱ ἐπιπηδῶντες κύνες εἰσὶν, ἀλλὰ καθάπερ τις ἀμνᾶς
 ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ βόσκεται, οὐδενὸς ἐνοχλοῦντος λύκου οὐδὲ
 ἐπιπηδῶντος ^zαὐτῇ, ^aἀλλὰ τοῦ ποιμένος παρακαθημένου. Οὐκ
 ἔστι πλεονεξία τὸ ἐτέραν μὲν εἶναι καλὴν, ἐτέραν δὲ μὴ τοιαύ-
 την· πλεονεξία ἐστὶ τὸ ἐτέραν μὲν πορνεύειν καὶ καλὴν μὴ οὖ-
 σαν, ἐτέραν δὲ ^bμὴ εἶναι πονηράν. Εἰπέ γάρ μοι, τίς ἀρετὴ
 ὀφθαλμῶν; ἄρα ^cτὸ ὑγροὺς εἶναι καὶ εὐστρόφους καὶ στρογγύ-

12 Sirac. xi. 2.

^d τις] τινι B.K. ἀνδριάντι] + ἕτερος B.K. et a prima m. C. + κατασκευάσας ἕτερος I. ^e ἐπιχρώσειε B.I.K.L. ἐπιχρίσειε Edd. ^f καταπάσσει L. ^g ἄλλ' αἱ ἄ. φ.] οὐχί, φησὶν, ἀλλ' αἱ ἄ. B.K. ^h εἰπέ μοι] καὶ διὰ τί B.K. ⁱ πότε—μοι] οὐδέποτε γὰρ B.K. ^k τεχνικοῦ B. τεχνιτοῦ K. et sic tacite Ben. Statim ἐπιτετηδευμένου L. ^l ἐν τῷ κ. B.K. Sav. cet. ^m τὸν] μᾶλλον iidem. ⁿ μηκέτι] μηδαμῶς B.K. ^o γιν. I. ^p κάλλους] + εἰπέ μοι B.K. Sav. cet. ^q ἀγῶνες] οἱ ἀγῶνες C. ἀγῶνες μάλιστα B.K. ^r μείζους pro μείζονες C.I.K.L. Statim αἱ ἐπ. B.C.K. ἀπερείαι (sic) I. Articulus aberat. ^s πονηράν] + παρὰ τοῦ παντὸς B.K. ^t ἀνὴρ] + δὲ B.K. Sav. cet. ^v τοσαύτην] + γὰρ B.K. Μοχ ἔχει pro κτώμενος iidem. ^w ὅσῃν B.C.K. ὅσιν (sic) I. ὅσον Edd. ^x ἐκείνη μὲν γὰρ] ἄλλως δέ· ἐκείνη μὲν καὶ B.K. ^y βλ. διαχ. in marg. I. ^z αὐτῇ post παρακαθημένου transp. B.K. Sav. cet. ^a ἀλλά] ἄτε iidem. Neutrum habet I. ^b μὴ assumptum ex C. ^c τὸ] τοῦ I.

λους καὶ κυανοῦς, ἢ τὸ ὀξεῖς καὶ διορατικούς; Ἐγὼ ^δ μὲν τοῦτό D
φημι, καὶ δηλὸν ἐκείθεν· τίς ἀρετὴ λύχνου; τὸ λαμπρὰ φαίνειν
καὶ πᾶσαν καταυγάζειν τὴν οἰκίαν, ἢ τὸ καλῶς πεπλάσθαι καὶ
στρογγύλον εἶναι; Ἐκείνο ^ε πάντως ἂν εἴποιμεν· τοῦτο μὲν
^ε γὰρ ἀδιάφορον, τὸ δὲ ζητούμενον ἐκείνο. Διὰ τοῦτο καὶ, σα-
πρὸν λύχνον ἐποίησας, πρὸς τὴν ἐγκεχειρισμένην θεραπαινίδα
αἰεὶ λέγομεν· οὕτω λύχνου τὸ φωτίζειν ἐστίν. Οὐκοῦν καὶ
ὀφθαλμός, εἴαν τε τοιόσδε ^ε εἴαν τε τοιόσδε ἦ, οὐδέν ἐστιν, ἕως
ἂν ^η μετὰ πάσης αὐταρκείας τὴν χρεῖαν πληροῖ· ὥσπερ οὖν καὶ
σαπρὸς λέγεται, εἴαν ἀμβλυωπῇ, καὶ τὴν σύνθεσιν μὴ ἔχη πᾶσαν E
ἀπηρτισμένην· καὶ γὰρ τοὺς ^ι ἀνεωγμένων τῶν ὀφθαλμῶν μὴ
βλέποντας σαπροὺς ἔχειν ^κ ὀφθαλμούς φαμεν. Πᾶν γὰρ ὃ μὴ
τὴν ^ι ἰδίαν χρεῖαν πληροῖ, σαπρὸν ^μ λέγομεν· καὶ τοῦτο ὀφθαλ-
μοῦ κακία. ^ν Τί δέ; ῥινόσ, εἰπέ μοι, ποία ἀρετή; ἄρα τὸ εὐ-
θεῖαν εἶναι, καὶ ἀπεξεσμένην ἐκατέρωθεν, καὶ τὴν ἀναλογίαν
σύμμετρον ἔχειν; ἢ τὸ πρὸς τὴν ὁσφρησιν ἐπιτηδεῖαν εἶναι,
καὶ δυναμένην ταχέως ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ ^ο παραπέμψαι τῷ
ἐγκεφάλῳ; Τοῦτο δὴ παντὶ ^ρ σαφές ἐστι· ^α καὶ γὰρ ὑποδεί-
γματι χρῆσθαι. Εἰπέ γάρ μοι, τοὺς ἄρπαγας, τὰ σκεύη, F
ποία φήσομεν κατεσκευάσθαι καλῶς, τὰ δυνάμενα ἀρπάζειν
μετὰ ἀκριβείας καὶ κατέχειν, ἢ τὰ διαπεπλασμένα ^ε καλῶς;
Δηλὸν ὅτι ἐκείνα. Τί δὲ ὀδόντας, ποίους ^ς εἶναι φήσομεν κα- 573
λούς; τοὺς τμητικούς καὶ εὐκόλως διατέμνοντας τὴν ^ε τροφήν, ἢ
τοὺς καλῶς συγκειμένους; Δηλὸν ὅτι ἐκείνους. Καὶ ὅλως ἐπὶ
παντὸς τοῦ σώματος τούτῳ προσάγοντες τῷ λόγῳ τὴν ζήτησιν,
εὐρήσομεν ^ν πάντας τοὺς ὑγιεῖς καλοὺς, ἕως ἂν τὰ οἰκεία ἐνεργῇ
τῶν μελῶν ἕκαστον μετὰ ἀκριβείας. Οὕτω καὶ σκεῦος ἕκαστον
λέγομεν ^ω καλὸν, καὶ ζῶον καὶ φυτὸν, οὐκ ἀπὸ τῆς διαπλάσεως,
οὐδ' ἀπὸ τοῦ χρώματος, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διακονίας· ^χ οὕτω καὶ
οἰκέτην καλοῦμεν καλὸν τὸν ἐπιτήδειον ἡμῖν πρὸς διακονίαν, οὐ
τὸν ὠραῖον καὶ βλαῖκα. Ὅρᾳς πῶς ἐστὶν εἶναι καλήν; Ὅταν B
τοῖνυν τῶν μεγίστων καὶ θαυμαστῶν ὁμοίως ἀπολαύωμεν, οὐδέν

^δ μὲν] μέντοι L. ^ε πάντες K. ^ε γὰρ] + καὶ B. ^ε εἴαν τε] ἢ B.K.
καὶ Mor. Ben. in vitis libris. ^η Sic C.I.K.L. τὴν χρ. μετὰ π. αὐτ. inverso
ord. Edd. ^ι ἀνεωγμένους C.I.L. Veron. τῶν ὀφθ. om. C. Statim καὶ μὴ
βλ. C.I.L. ^κ τοὺς ὀφθ. L. ^ι ἰδίαν] οἰκείαν L. ^μ λέγεται] τοῦτο δὲ
ὁ. κ. B.K. ^ν τί δέ;] τῆς δὲ B.K. Sav. cet. ^ο παραπέμπειν B. παρα-
πέμψαι τῷ ἐγκ. καὶ ταχ. ἀντιλαμβάνεσθαι inverso ord. C.I.L. Veron. ^ρ σα-
φές] που δηλὸν B.K. Sav. cet. ^α καὶ—χρήσομαι] φέρε δὴ, καὶ ἐπὶ ὑποδεί-
γματι τὸ πρᾶγμα προσεξετάσωμεν iidem. Statim τὰς ἄρπαγας, τὰ σκεύη, εἰπέ
μοι, ποία B.K. ^ε καλῶς] μόνον καλῶς B.K. ^ς φήσομεν εἶναι hoc ord. K.L.
^ε τροφήν] + καὶ καλῶς καταλαβόντων B.K. ^ν πάντας—καλοὺς (καλῶς C.I.L.)
πάντα τὰ ὑγιᾶ καὶ καλὰ Sav. cet. in vitis nostris omnibus. Statim ἕως ἂν ἐνεργῇ
μετὰ α. τὰ οἰ. τῶν μ. ἕκαστον hoc ord. Edd. repugnātibz libris. ^ω καλῶς
C.I.L. Veron. ^χ οὕτω καὶ] οὕτως K. καλοῦμεν om. L.

πλεονεκτούμεθα. Οἷόν τι λέγω· τὸν κόσμον τοῦτον ὁμοίως ὁρώμεν, τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τοὺς ἀστέρας, τὸν ἀέρα ὁμοίως ἔλκομεν, τοῦ ὕδατος, ^zτῆς τροφῆς ὁμοίως μετέχομεν, ἂν τε εὐμορφοὶ ὦμεν, ἂν τε μή. Εἰ δὲ χρή τι καὶ θαυμαστὸν εἰπεῖν, τῶν εὐμόρφων αἱ μὴ τοιαῦται μᾶλλον ὑγιεινότεραι. Ἐκείναι μὲν γὰρ ὡς δὴ τὴν ὥραν διαφυλάττουσαι, καμάτοις ἑαυτὰς οὐ διδόασιν, ἀλλ' ἀργία καὶ σκιατροφία, ὑφ' ὧν μάλιστα αἱ τῶν
C μελῶν ἐνέργειαι ἀμβλύτεραι γίνονται· αὗται δὲ ἀπλῶς καὶ αἰσθάν, ἅτε οὐδεμίαν περὶ ταῦτα ἔχουσιν τὴν σπουδὴν, ἐκεῖ τὸ πᾶν ἀναλίσκουσι. “Δοξάσωμεν τοίνυν τὸν θεόν, ἄρωμεν αὐτὸν ἐν τῷ σώματι ἡμῶν,” μὴ καλλωπιζώμεθα· περιττὴ αὕτη ἡ σπουδὴ καὶ ἀνόνητος. Μὴ παιδεύωμεν τοὺς ἄνδρας ^bμόνας ὄψεις φιλεῖν· ἂν γὰρ ἥς οὕτω κοσμουμένη, ταχέως ὑπὸ τῆς ἡταιρηκείας, ^cμελετήσας ἐν τῇ ὄψει τῇ σῇ, ἀλίσκεται· ἂν μὲν-
D τοι διδάξης αὐτὸν τρόπους φιλεῖν καὶ κοσμιότητα, οὐ ταχέως (268) πορνεύσει· οὐδὲ γὰρ εὐρίσκει ταῦτα παρὰ τῇ πόρῃ, ἀλλὰ τὰ τούτοις ἐναντία. ^dΜὴ διδάξης αὐτὸν ὑπὸ γέλωτος ἀλίσκεσθαι, μὴδὲ ὑπὸ σχήματος ἐκκεχυμένου, ἵνα μὴ κατὰ σαυτῆς ἀρτύσης τὰ φάρμακα· παίδευε αὐτὸν κοσμιότητι χαίρειν· δυνήσῃ δὲ τοῦτο, ὅταν καὶ τὸ σχῆμα τοιοῦτον ᾖ· ἐπεὶ ἐὰν ^eἀνεπτερωμένη καὶ ἄσματος ^fἥς, πῶς δυνήσῃ ^gπροενεγκεῖν ῥῆμα σεμνόν; τίς δέ σε οὐ ^hγελάσεται καὶ χλευάσει; Πῶς δὲ ἔστι καὶ ἐν τῷ ⁱπνεύματι ἄραι τὸν θεόν; Ἀρετὴν ἀσκούντα, τὴν ψυχὴν καλλωπίζοντα· καὶ γὰρ ^kοὐδὲ τοῦτο κεκώλυται. Οὕτω ^lδοξάζομεν τὸν θεόν, ὅταν πάντοθεν ὦμεν ἀγαθοὶ, ^mκαὶ δοξαζόμεθα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ⁿοὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ πολλῶ μειζόνως.
13 “Λογίζομαι γὰρ, φησὶν, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλύπτεσθαι εἰς ἡμᾶς.”
^oἮς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ^oμετασχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

13 Rom. viii. 18.

^y ὁμοίως] ἐπίσης B.K. ^z τὴν τροφὴν C.I. ^a ἄδην] Sic I. ἄδην B. ἄδδην C. Veron. Sav. ἄρδην K. Mor. Ben. καὶ ἄδην om. L. ^b μ. ὄψεις] ὄψεις μ. B.K. ^c μελετήσας C. μελέτης I.L. ^d μὴ] + τοίνυν B.K. Sav. cet. ^e ἀνεπτ.] Sic B.C.K. ἀναπτερωμένη I. Edebatur ἐπτερωμένη. ^f ἥς] Sic B.C. (?) K. Ben. οὐσα I.L. ἥς οὐσα Veron. Sav. Mor. ^g ἐνεγκεῖν K. προσ- ενεγκεῖν L. (ut videtur) Mor. Ben. ^h γελάσεται καὶ χλευάσει] Sic B.K. γελάσεται καὶ γελάσει C.I.L. χλευάσεται καὶ γελάσει Edd. rideat atque subsannet Vet. ⁱ πνεύματι] σώματι B.K. receptum a Ben. Statim ἄραι omnes. Ante Ben. legebatur ἀρέσαι. in spiritu portare Vet. ^k οὐδὲ τοῦτο] ἐπ' αὐτὴν (αὐτῆς ex corr. B.) τοῦτο οὐ B.K. Sav. cet. ^l δοξάσωμεν I. ^m καὶ δ.] δ. δὲ B.K. ⁿ οὐχ] πλὴν οὐχ B. πλὴν ἀλλ' οὐχ K. ^o ἐπιτυχεῖν I.

ΛΟΓΟΣ Ε.

574

¹Ταύτην τὴν παραγγελίαν ^aπαρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπωσάμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν.

ΤΟ τῆς διδασκαλίας καὶ ^bτῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα μέγα ἐστὶ καὶ Β θανμαστὸν, καὶ ὄντως τῆς τοῦ θεοῦ δεόμενον ψήφου, ὥστε τὸν ἄξιον εἰς μέσον παραγαγεῖν. Οὕτω ^cτὸ παλαιὸν ἐγίνετο, οὕτω καὶ νῦν ^dγίνεται, ὅταν χωρὶς πάθους ἀνθρωπίνου τὰς αἰρέσεις ποιῶμεθα, ὅταν πρὸς μηδὲν ὀρώντες βιωτικὸν, μὴ πρὸς φιλίαν, μὴ πρὸς ἀπέχθειαν. Εἰ γὰρ ^eκαὶ μὴ τοσούτου πνεύματος μετέχομεν, ^fἄρκεῖ πρόθεσις ^gἀγαθὴ τοῦ θεοῦ τὴν χειροτονίαν ἐπισπάσασθαι. Ἐπεὶ οὐδὲ οἱ ἀπόστολοι πνεύματος μετεῖχον, ὅτε τὸν Ματθίαν ἐξελέξαντο, ἀλλ' εὐχῇ τὸ πρᾶγμα ἐπιτρέψαντες, ἐγκατέλεξαν C αὐτὸν τῷ τῶν ἀποστόλων ἀριθμῷ· οὐ γὰρ πρὸς φιλίαν ἀνθρωπίνην ἐώρων. ^bΟὕτω δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν γίνεται· ὅταν δὲ τὰ δῆλα παρορῶμεν, πῶς τὰ ἄδηλα ἡμῖν ὁ θεὸς ἐκκαλύψει; ²“ⁱΕἰ ἐν τῷ μικρῷ, φησὶν, οὐκ ἐγένεσθε πιστοὶ, τὸ μέγα καὶ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν ἐγχειρίσει;” Τότε ^kδὲ, ἐπεὶ οὐδὲν ἀνθρώπινον ἐγίνετο, καὶ ἀπὸ προφητείας ἐγίνοντο οἱ ἱερεῖς. ¹Τί ἐστίν, ἀπὸ προ- D φητείας; Ἀπὸ πνεύματος ἁγίου. Προφητεία γὰρ ἐστίν, οὐ τὸ τὰ μέλλοντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὸ τὰ παρόντα, ἐπεὶ καὶ ὁ Σαοὺλ κατὰ προφητείαν ἐδείχθη ἐν τοῖς σκεύεσι κρυπτόμενος· ὁ γὰρ θεὸς τοῖς δικαίοις ἀποκαλύπτει. Προφητεία ἦν καὶ τὸ λέγειν, ³“^hἈφορίσατέ μοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν” οὕτω καὶ ὁ Τιμόθεος ^mἠρέθη. Προφητείας δὲ ἐνταυθα ⁿφησι τὰς πολλὰς, ἴσως ἐκείνην μεθ' ἧς αὐτὸν ὁ ἔλαβεν, ὅτε περιέτεμε, καὶ ὅτε ἐχειροτόνει, ^pκαθὼς καὶ αὐτὸς γράφων φησί· ⁴“^lΜὴ E ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος.” Διανιστὰς τρίνυν αὐτὸν, καὶ νήφειν παρασκευάζων καὶ ἐγρηγορέναι, ἀναμιμνήσκει τοῦ ἐλομένου καὶ χειροτονήσαντος· ὡς αὖν εἰ ἔλεγεν· ὁ θεὸς ^qσε ἐξε-

¹ CAP. I. v. 18, 19.² Luc. xvi. 11.³ Act. xiii. 2.⁴ 1 Tim. iv. 14.

HOM. V. ^a παρατίθῃ bis L. ^b τῆς] τὸ τῆς Edd. τὸ om. B. Cat. ^c τὸ] καὶ τὸ Edd. καὶ om. I. L. Cat. ^d γίνεται]+ πῶς οὕτω φησὶν; B. K. ^e καὶ om. C. I. L. ^f ἀρκεῖ] ἀλλ' ἀρκεῖ B. K. Sav. cet. ^g ἀγαθῇ]+ ἂν προσῇ B. K. ^h οὕτω—γίνεται] οὕτως ἔδει καὶ νῦν ἐφ' ἡμῶν γίνεσθαι. ἀλλ' ἡμεῖς πρὸς ἔσχατον ῥαθυμίας ἐλληλακότες, καὶ τὰ φανερά πρὸς ἀκρίβειαν προῖεμεθα B. K. Sav. cet. ⁱ εἰ om. C. I. L. ^k δέ] δὴ I. L. et ante corr. C. ^l τί ἐστίν ἀπὸ πρ.] τουτέστιν L. et ante corr. C. τί ἐστίν I. ^m ἠρέθη I. ⁿ φ. τὰς πολλὰς] φ. τὰς προαγούσας L. πληθυντικῶς εἶπεν B. K. ^o ἔλ. ὅτε πε.] πε. ὅτε ἔλ. L. ^p καθὰ C. ^q σε oin. I.

λέξατο, αὐτός σοι ἐνεπίστευσεν, οὐκ ἀνθρωπίνη γέγονας ψήφῳ·
μὴ ὑβρίσης μηδὲ καταισχύνης τοῦ θεοῦ τὴν ψῆφον. Εἶτα
ἐπειδὴ παραγγελίαν ἔφησε, καὶ ῥφορτικώτερον ἦν, τί φησι;
“Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε.”

F Ὡς τέκνῳ ^sκαὶ γνησίῳ παραγγέλλει. Οὐ γὰρ ἀθηντικῶς οὐδὲ
δεσποτικῶς, ^tοὐ μετ’ ἐξουσίας, ἀλλὰ, “τέκνον, φησί, Τιμόθεε.”
Τὸ δὲ παραθέσθαι τῆς φυλακῆς τὸ ἀκριβὲς δηλοῖ, καὶ τὸ οὐχ
ἡμέτερον· οὐ γὰρ ἡμεῖς αὐτὸ ἐκτησάμεθα, ἀλλ’ ὁ θεὸς ἡμῖν ἐχα-
ρίσατο, ^vκαὶ πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν. Ἄπερ οὖν ἔδωκε,
575 ταῦτα ^wφυλάττωμεν. Εἰ μὴ αὐτὸς ἦλθεν, ^xοὔτε ἡ πίστις αὐτῇ
εὐρίσκετο, οὔτε ὁ βίος ὁ καθαρὸς, ὃν ἐκ παιδείας λαμβάνομεν.
Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν· οὐκ ἐγὼ εἰμι ὁ παραγγέλλων, ἀλλ’ ὁ ὑέλό- (269)
μενος· τὸ ^zμὲν γὰρ, “κατὰ τὰς ^aπροαγούσας προφητείας,”
τοῦτό ἐστιν. Ἐκείνων ἄκουσον, ἐκείναις πείθου. Τί ^bδὲ πα-
ρήγγειλεν; “Ἰνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν.”
^cἘκεῖναί σε εἵλοντο· εἰς ὃ εἵλοντό ^dσε, στρατεύου. “Τὴν
καλὴν στρατείαν.” ^eἜστι γὰρ καὶ κακὴ στρατεία, περὶ ἧς
φησιν· ⁵“Ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα τῇ
B ἀμαρτίᾳ καὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ.” Ἐκεῖνοι ὑπὸ ^gτυράνῳ στρα-
τεύονται, σὺ δὲ ὑπὸ βασιλεῖ. Διὰ τί δὲ καλεῖ στρατείαν τὸ
πράγμα; Δηλῶν ὅτι πόλεμος ^hἐγήγερται σφοδρὸς, πᾶσι μὲν,
μάλιστα δὲ τῷ διδασκάλῳ· ὅτι ὅπλων ἡμῖν ἰσχυρῶν δεῖ, ὅτι
νήψεως, ὅτι ἰεργηγόρσεως, ὅτι διηνεκούς ἀγρυπνίας, ὅτι ^kπρὸς
αἷμα καὶ μάχας παρεσκευάσθαι ὀφείλομεν, ὅτι παρατάττεσθαι,
καὶ μηδὲν ἔχειν χαῦνον. “Ἰνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς,” φησί.
Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν στρατοπέδων οὐ πάντες εἰς ἓν εἶδος
στρατεύονται, ἀλλ’ ἐν διαφόροις τάγμασιν· οὕτω καὶ ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ, ὁ μὲν εἰς διδασκάλου τάξιν, ὁ δὲ εἰς ^lμαθητοῦ, ὁ δὲ
C εἰς ἰδιώτου· ^mσὺ δὲ ἐν τούτῳ. Εἶτα, ἵνα μὴ ⁿτις νομίσῃ ἀρκεῖν

⁵ Rom. vi. 19.

^r φορτικώτερος L. φορ. ἦν, τί φ.] φορτικὸν ἐδόκει, λεαίνει τὸν λόγον, καὶ
ἐπάγει εὐθὺς B.K. ^s καὶ om. B.K. ^t οὐ] οὐδὲ B.K.L. Sav. cet. Mox
ἀλλὰ πατρικῶς, τέκνον B.K. Sav. cet. - ^v καὶ] οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ
B.K. Sav. cet. ^w φυλάττωμεν C. Veron. ^x οὐδὲ I. Mox αὕτη C.L. Cat.
^y ἐρχόμενος C.I.L. Veron. invita Cat. qui te elegit Vet. ^z μὲν om. B.K.
γὰρ om. L. ^a προαγ.] + ἐπὶ σέ Edd. ἐπὶ σέ om. C.I.L. ^b δὴ I.L. Cat.
Statim παρήγγειλεν C. παραγγέλλει Cat. παραγγέλλεις, εἰπέ B.K. Sav. cet.
^c ἐκεῖναί—στρατείαν om. C. inclusum a Sav. ^d σε om. B.K. ^e ἔστι γὰρ]
καλὴν εἶπεν, ἐπειδὴ ἐστὶ B.K. καλὴν εἶπεν, ἔστι γὰρ Sav. cet. Statim καὶ om.
C. Cat. Ben. ^f ὅπλα] δοῦλα L. ^g τυράννων I. Mox δὲ om. I. Cat. Veron.
^h ἐγείρεται B.K.L. et ex corr. C. invita Cat. ⁱ γρηγορήσεως B.C.I.L. ^k πρὸς
αἷμα καὶ] αἰεὶ ὡς πρὸς B.K. Statim παρασκευάζεσθαι L. ^l μαθητοῦ] + τάτ-
τεται B.K. ^m σὺ δὲ ἐν τούτῳ] Sic Edd. tu vero doctoris fungeris munere Vet.
ὁ δὲ ἐν τούτῳ C. ὁ δὲ οὐδὲ ἐν τούτῳ I. [σὺ δὲ ἐν τούτῳ] Sav. Haec desunt in
B.K.L. ⁿ τις om. K.

τοῦτο, ὅτι φησιν; “^ρΕχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν.” Τὸν γὰρ διδάσκαλον ῥ^ρπρότερον ἑαυτοῦ χρὴ εἶναι διδάσκαλον. “Ὡςπερ γὰρ ὁ στρατηγός, εἰ μὴ πρότερον ἢ στρατιώτης ἄριστος, οὐδὲ στρατηγός ἔσται ποτέ, οὕτω καὶ ὁ διδάσκων. Τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ φησι· ⁶“Μὴ πὼς ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.” “^ρΕχων, φησὶ, πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν,” ἵνα οὕτω τῶν ἄλλων προϊστᾷται. Ταῦτα ἀκούοντες, μὴ ^ςἀπαξιώσωμεν τὰς τῶν μειζόνων παραινέσεις, καὶ διδάσκαλοι ^Dᾶμεν. Εἰ γὰρ Τιμόθεος, οὐ πάντες οὐκ ἐσμὲν ἀντάξιοι, δέχεται παραγγελίας καὶ διδάσκεται, καὶ ταῦτα ἐν τάξει διδασκάλου ὦν, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς. “^ρἮν τινες, ^ιφησὶν, ἀπωσάμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν.” Εἰκότως. “Ὅταν γὰρ ἡ βίος ἀπεγνωσμένος, καὶ δόγμα τίκεται τοιοῦτον· καὶ ἔστιν ἰδεῖν πολλοὺς ἐκ τούτου ^νκαταπεσόντας εἰς βυθὸν κακῶν, καὶ εἰς Ἑλληνισμὸν ἐκτραπέντας. Ἴνα γὰρ μὴ τῷ φόβῳ τῶν μελλόντων βασανίζονται, σπονδάζουσι πείσαι τὴν ψυχὴν, ὅτι ψευδὴ πάντα τὰ παρ’ ἡμῖν. ^ωΚαὶ πίστεώς τινες ἐκτρέπονται, οἱ ^Eλογισμοῖς τὸ πᾶν ζητοῦντες. Ναυάγιον γὰρ ἐργάζεται ὁ λογισμὸς, καὶ ὥςπερ πλοῖον ἀσφαλές ἐστίν ἡ πίστις· τοὺς ἐκτραπέντας τοίνυν ἐκείθεν ἀνάγκη ναυαγεῖν. ^κΚαὶ δείκνυσιν τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὑποδείγματος· ⁷“^ρΩν ἐστὶν Ὑμέναιος, ^υφησὶ, καὶ Ἀλέξανδρος” καὶ ἀπὸ τούτων ἡμᾶς σωφρονίζει. Ὅρατε πὼς ^ζἐξ ἐκείνων τῶν χρόνων ἦσαν ^αοἱ παραδιδάσκοντες, οἱ πολυπραγμονοῦντες, οἱ τῆς πίστεως ἀπεχόμενοι, οἱ ζητοῦντες λο- ^Fγισμοῖς οἰκείοις; Ὁ ναυαγὼν γυμνὸς καὶ πάντων ἐστὶν ἔρημος· ^βοὕτως ὁ τῆς πίστεως ἐκπεσὼν οὐδὲν ἔχει λοιπὸν, ^γοὐχ ὅπου στῆ, οὐχ ὅπου κατάσχη· οὐ βίον ἔχει, δι’ οὗ ^δκερδαίνῃ τι ἐκείθεν· τῆς γὰρ κεφαλῆς διεφθαρμένης, τί τοῦ λοιποῦ σώματος ⁵⁷⁶ὄφελος; Εἰ γὰρ ^επίστις βίου χωρὶς οὐδὲν ἐστίν, πολλῶ μᾶλλον τούναντίον. Εἰ τῶν αὐτοῦ καταφρονεῖ ὁ θεὸς δι’ ἡμᾶς, πολλῶ μᾶλλον ἡμᾶς τῶν ἡμετέρων δι’ αὐτὸν χρὴ καταφρονεῖν. Οὕτω γὰρ ἐστίν, ὅταν τις ἐκπέσῃ τῆς πίστεως· οὐδαμοῦ ἵσταται, ἀλλὰ ἄλλην ἄλλως νήχεται, ἕως ἂν καταποντισθῇ πάλιν. “Οὗς παρ-
έδωκα, ^ιφησὶ, τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.”

6 I Cor. ix. 27.

7 v. 20.

^ο τί om. L. τί φησιν] ἐπήγαγε B.K. ^ρ πρώτων I. ^ρ ἔχων] ὁ δὲ λέγει τοῦτο ἐστίν· ἔχε B.K. Statim φησὶ om. K. ^ι ἵν’ οὕτω δύνῃ καὶ τῶν ἄλλων προΐστασθαι B.K. ^ς ἀπαξιῶμεν B.K. ^ι φησὶν om. B.K. ^ν καταπε-
σεῖν C.I. ^ω καὶ om. B.K. Mox ἐκτρέπουν; (sic) I. ^κ καὶ πὼς δείκνυσιν τοῦτο καὶ ἀπὸ B.K. ^υ φησὶ om. B.K. ^ζ ἐξ] ἀπ’ I. ^α οἱ om. B. ^β οὕτως] οὕτω καὶ B.K. Sav. cet. ^γ οὐχ ὅπου—ἔχει] οὐ κόπων ἀμοιβὰς ἐλ-
πίζει· οὐ γὰρ ἔχει βίον ὁρθύν L. ^δ κερδαίνει C.L. Veron. ^ε πίστις sine
artic. C.I.L. ^ι φησὶ om. B.K.

· Ὅρᾱς ὅτι βλασφημία ἐστὶ τὸ λογισμοῖς ζητεῖν τὰ θεῖα; Εἰ-
 κότως· τί γὰρ ἂν ἔχοι κοινὸν λογισμὸς ἀνθρώπινος πρὸς ἐκεῖνα;
 B Πῶς δὲ ὁ Σατανᾶς αὐτοὺς παιδεύει μὴ βλασφημεῖν; ἔκαὶ εἰ
 τοὺς ἄλλους παιδεύει μὴ βλασφημεῖν, ^h πολλῶ μᾶλλον ἑαυτὸν
 ἐχρῆν· εἰ δὲ ἑαυτὸν ⁱμέχρι τοῦ νῦν οὐ δύναται παιδεῦσαι, οὐδὲ
 τοὺς ἄλλους. Οὐκ εἶπεν, ἵνα παιδεύσῃ αὐτοὺς μὴ βλασφημεῖν,
^k ἀλλ', "ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν." Οὐκ ^lἐκεῖνος τοῦτο
 ἐργάζεται, ἀλλὰ τοῦτο ἐκβαίνει· ὥσπερ οὖν καὶ ἀλλαχοῦ φησιν
 ἐπὶ τοῦ πεπορνευκότος· ⁸ "Παράδοτε τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ
 εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός·" οὐχ ἵνα σώσῃ τὸ ^mπνεῦμα, ἀλλ', "ἵνα
 τὸ πνεῦμα σωθῇ" τοῦτο δὲ ἀπρόσωπὸν ἐστὶ. Πῶς οὖν τοῦτο
 C γίνεται; ^o Ὡσπερ οἱ δῆμιοι, μυρίων γέμοντες κακῶν, τοὺς ἄλ-
 λους σωφρονίζουσιν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πονηροῦ δαίμο-
 νος. Καὶ διὰ τί μὴ σὺ αὐτοὺς ἐκόλασας, ὥσπερ ἐκείνους τὸν
^pΒαριησοῦν, ὥσπερ Κηφᾶς Ἀνανίαν, ἀλλὰ τῷ Σατανᾷ ^qπαρέ- (270)
 δωκας; Οὐχ ἵνα κολασθῶσιν, ἀλλ' ἵνα παιδευθῶσι. Καίτοι
^rοὗτος ἔχει ἰσχὺν, ὡς ὅταν λέγῃ· ⁹ "Τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω
 πρὸς ὑμᾶς;" ^s καὶ πάλιν· "Οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι ὦμεν, ἀλλ' ἵνα
 ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιήτε" καὶ πάλιν· "Οὐκ εἰς καθαίρεσιν, ἀλλ'
 εἰς οἰκοδομήν." Τί οὖν τὸν Σατανᾶν ^tκαλεῖς πρὸς τὴν ^vτιμω-
 D ρίαν; Ἵνα μετὰ τῆς σφοδρότητος καὶ τῆς κολάσεως καὶ ἡ
^wὑβρις ἢ μείζων· μᾶλλον δὲ τοὺς μὲν ἀπίστους αὐτοὶ ἐπαίδευσεν,
 τοὺς δὲ ἐκτραπέντας τῷ Σατανᾷ παρεδίδουν. Τί δήποτε δὲ
^xτοὺς ἀπίστους; Καὶ γὰρ ὁ Ἀνανίας ἄπιστος ἦν ἔτι πειράζων.
 Ἵνα μάθωσι τοίνυν οἱ ἄπιστοι, ὅτι οὐ δύνανται λαθεῖν, διὰ
 τοῦτο δι' ἑαυτῶν αὐτοὺς ἐτιμωροῦντο· τοὺς δὲ τοῦτο μαθόντας
 λοιπὸν, εἴτα ^yἐκτραπέντας, τῷ Σατανᾷ παρεδίδουν, ^zδεικνύντες
 ὅτι οὐκ οἰκεία δυνάμει, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν φυλακῇ συνείχοντο καὶ
 E ^aπεριεγίνοντο ὅσοι εἰς ἀπόνοιαν ἤρθησαν· καθάπερ ^bοὖν ἐπὶ
 τῶν βασιλέων, τοὺς μὲν πολεμίους καὶ οἰκείαις ^cσφάττουσι

8 1 Cor. v. 5.

9 Ibid. iv. 21. 2 Cor. xiii. 7, 10.

^ε καὶ εἰ] Sic Veron. Cat. εἰ γὰρ B.K. Sav. cet. καὶ εἰ—βλασφημεῖν om. C.I.L. ^h πολλῶ] + οὖν L. Idem post ἐχρῆν add. παιδεύειν. ⁱ μέχρι τοῦ νῦν om. C. ^k ἀλλ' ἵνα—βλασφημεῖν om. C.I.L. ^l ἐκεῖνος] + γὰρ I. ^m παράδοτε] + γὰρ, φησὶ L. ⁿ πνεῦμα] Sic C. Cat. Vet. Edebatur σῶμα. Statim ἵνα τὸ πν. σωθῇ pro ἵνα σωθῇ τὸ πν. C. Cat. ^o ὥσπερ] + οὖν Edd. οὖν om. B.I.L. Cat. ^p βὰρ ἰησοῦς (sic) L. ^q παρέδωκεν L. παρέδωκες (?) C. ^r οὗτος] Sic Veron. οὕτως C.I.L. καὶ οὗτος B.K. Sav. cet. ^s καὶ πάλιν—ποιήτε om. L. Cat. ^t καλεῖς B.I.K.L. Vet. καλεῖ Edd. ^v τιμω- ρίαν] + ναί, φησί· διὰ τί; B.K. ^w ὑβρις ἢ] τιμωρία ἢ, φησὶν L. ^x τοὺς ἀπίστους] τοὺς πίστους (sic?) C. Πέτρος τὸν Ἀνανίαν B.K. Sav. cet. Statim ὅτι ἄπ. pro καὶ γὰρ ὁ Ἀ. ἄπ. B.K. ^y ἐκτραπέντας] + τῆς εὐθείας ὁδοῦ L. ^z δεικνὺς C.L. ^a παρεδίδοντο B.K. Sav. cet. ^b οὖν] + καὶ B.K. οὖν eras. in C. ^c σφάττομεν... ὑφ' ἡμᾶς... παραδιδόαμεν C.L.

χερσὶ, τοὺς δὲ ὑφ' ἑαυτοὺς τοῖς δημίοις ^d παραδιδόασιν. ^e Δεί-
 κνυσι δὲ, ὅτι διὰ τὴν τῶν ἀποστόλων φυλακὴν τοῦτο ἐγίνετο.
 Ἄλλως δὲ οὐδὲ μικρὸν ἦν τὸ δύνασθαι ἐπιτάττειν τῷ διαβόλῳ.
^f τοῦτο γὰρ δεικνύντος ἦν, ὅτι δουλεύει καὶ ^g εἵκει καὶ ἄκων τοῖς
 ἀποστόλοις ὁ διάβολος. Ὡστε οὐκ ^h ἔλαττον τοῦτο ἦν. Πῶς
 δὲ παρέδωκεν, ἄκουσον. “Συναχθέντων ὑμῶν, φησὶ, καὶ τοῦ
 ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ^F
 παράδοτε τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ.” ⁱ Ἐξεβάλλετο τοῦ κοινού
 συνεδρίου, ἀπεσχίζετο τῆς ἀγέλης, ἐγίνετο ἔρημος καὶ γυμνός,
 παρεδίδοτο τῷ λύκῳ. Ὡσπερ γὰρ ἡ νεφέλη τὸ στρατόπεδον
 τῶν Ἑβραίων, οὕτω τὴν ἐκκλησίαν τὸ πνεῦμα ἐγνώριζεν. Εἰ 577
 τις τοίνυν ἐκτὸς ἐγίνετο, κατεκαίετο· ἐγίνετο δὲ ἐκτὸς τῇ κρίσει
 τῶν ἀποστόλων. Οὕτω καὶ ὁ κύριος παρέδωκε τὸν Ἰούδαν τῷ
 Σατανᾷ· εὐθέως γὰρ μετὰ τὸ ψωμίον ^k εἰσῆλθεν εἰς ἐκείνον ὁ
 Σατανᾶς. Ἔστι ^l δὲ καὶ τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι οὓς μὲν διορθώσασθαι
 ἐβούλοντο, οὐκ ἐκόλαζον αὐτοί· τοὺς δὲ ἀδιορθώτους αὐτοὶ ἐτι-
 μωροῦντο· ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ^m ὅτι φοβερώτεροι μᾶλλον ἦσαν, ἐτέ-
 ροις ἐκδιδόντες αὐτούς. Οὕτω καὶ ὁ Ἰωβ παρεδόθη τῷ Σατανᾷ·
 ἀλλ' ἐκεῖνος ⁿ οὐχ ὑπὲρ ἁμαρτημάτων, ἀλλ' ὑπὲρ πλείονος εὐ- B
 δοκιμήσεως.

^o Πολλὰ τοιαῦτα γίνεται καὶ νῦν. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ ἱερεῖς οὐ
^p πάντας ἴσασι τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίως τῶν μυστηρίων
 μετέχοντας, ὁ θεὸς πολλάκις τοῦτο ποιεῖ, καὶ παραδίδωσιν αὐ-
 τοὺς τῷ Σατανᾷ. Ὅταν γὰρ νόσοι, ὅταν ἐπιβουλαὶ, ὅταν πένθη
 καὶ συμφοραὶ ^q συμβαίνωσιν, ὅταν ἄλλα τινὰ τοιαῦτα, διὰ τοῦτο
 γίνεται. Καὶ τοῦτο ὁ Παῦλος ^r φησιν, οὕτω λέγων. ¹⁰ “Διὰ
 τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται
 ἱκανοί.” Καὶ πῶς, ^s φησὶν, ὅταν ἅπαξ δι' ἐνιαυτοῦ προσερχώ-
 μεθα; Τοῦτο γὰρ ^t τὸ δεινόν, ὅτι οὐ καθαρότητι διανοίας, C
^v ἀλλὰ διαστήματι χρόνου τὴν ἀξίαν διορίζεις τῆς προσόδου·
 καὶ τοῦτο εὐλάβειαν εἶναι νομίζεις, τὸ μὴ πολλάκις προσελθεῖν,
 οὐκ εἰδὼς ὅτι τὸ ἀναξίως προσελθεῖν, καὶ ἅπαξ ^w γένηται, ἐκη-
 λίδωσεν· τὸ δὲ ἀξίως, καὶ πολλάκις, ἔσωσεν. Οὐκ ἔστι τόλμα

10 I Cor. xi. 30.

^d παραδ.] + οὕτω καὶ οὗτοι B.K. + οὕτω καὶ ἐνταῦθα Edd. ^e δείκνυσι δέ]
 Sic Veron. δεικνὺς δὲ C.I.L. δείκνυται δὲ ἀπὸ τούτου B.K. Sav. cet. ^f τούτῳ
 B.K. ^g ἤκει I.L. ^h ἔλαττον] + εἰς χάριν B.K. Sav. cet. ⁱ ἐξεβάλλετο]
 + οὖν εὐθέως B.K. Sav. cet. ^k εἰσῆλθε] + φησὶν L. ^l δέ] μὲν οὖν L.
^m ὅτι om. K. ⁿ ὑπὲρ πλ. εὐδ. οὐχ ὑπὲρ ἁμ. hoc ord. (om. ἀλλ') L.
^o ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ τῶν σπανίως προσιόντων τοῖς ἀγίοις μυστηρίοις. Veron.
^p πάντες C.I.L. πάντας om. Cat. Vet. ^q συμβαίνουσιν I. ^r φησιν] δηλοῖ
 B.K. Sav. cet. οὕτω om. K. ^s φησὶν] + ἐν B.K. τοῦ pro δι' K. ^t τὸ
 om. L. ^v ἀλλὰ] + καὶ K. ^w προσγένηται K.

τὸ πολλάκις προσιέναι, ἀλλὰ τὸ ἀναξίως, καὶ ἅπαξ τις τοῦ παντὸς χρόνου προσέλθῃ. Ἡμεῖς δὲ οὕτως ἀνοήτως διακείμεθα καὶ ἀθλίως, ὅτι μυρία διὰ παντὸς ἐργαζόμενοι τοῦ ἐνιαυτοῦ
D κακὰ, τοῦ μὲν ἀποδύσασθαι ἐκεῖνα οὐδεμίαν ποιούμεθα φροντίδα, νομίζομεν δὲ ^x ἡμῖν ἀρκεῖν τὸ μὴ συνεχῶς κατατολμᾶν καὶ ἐπιπηδᾶν ὑβριστικῶς τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἐννοοῦντες ὅτι οἱ τὸν Χριστὸν σταυρώσαντες ἅπαξ ἐσταύρωσαν· ἀρ' οὖν, ἐπειδὴ ἅπαξ, ἔλαττον τὸ ἀμάρτημα; Καὶ ^z ὁ Ἰούδας δὲ ἅπαξ προέδωκε· τί οὖν; τοῦτο αὐτὸν ἐξείλετο; Διὰ τί ^a γὰρ χρόνῳ τὸ πρᾶγμα μετερχόμεθα; χρόνος προσόδου ἔστω ἡμῖν τὸ καθαρόν συνειδός. Οὐδὲν πλέον ἔχει τὸ ἐν τῷ πᾶσχα μυστήριον τοῦ νῦν τελουμένου· ἐν ἔστι καὶ τὸ αὐτὸ, ἢ αὐτὴ τοῦ πνεύματος
E χάρις, αἰὲ πᾶσχα ἐστίν· ἴστε, οἱ μύσται, τὸ εἰρημένον· καὶ ἐν παρασκευῇ, καὶ ἐν σαββάτῳ, καὶ ἐν κυριακῇ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ μαρτύρων ἢ αὐτὴ θυσία ἐπιτελεῖται. ¹¹ “Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ^b ἄρτον τοῦτον, ^c ἢ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον (271) τοῦ κυρίου καταγγέλλετε.” Οὐχ ὅρῳ καιροῦ περιέγραψε τὴν θυσίαν. Πῶς οὖν τότε, φησὶ, πᾶσχα λέγεται; Ὅτι τότε ἔπαθεν ὁ Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν. ^d Μηδεὶς τοίνυν ἐτέρως ἐκείνῳ προσίτω, καὶ τούτῳ ^e ἄλλως· μία δύναμις ἐστὶ, μία ἀξία, μία χάρις, ἐν σῶμα καὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἐκεῖνο τούτου ἀγιώτερον, οὐδὲ τοῦτο
F ἐκείνου ἔλαττον. Καὶ τοῦτο ^f καὶ ὑμεῖς ἴστε, οὐδὲν καινότερον ὀρῶντες, πλὴν τῶν κοσμικῶν τούτων παραπετασμάτων ^g καὶ τοῦ λαμπροῦ πλήθους. Ἐχουσι δέ τι πλέον αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι τοῦτο, 578 ὅτι ἀπ’ αὐτῶν ἀρχὴν ἔλαβεν ἡ σωτήριος ἡμῶν ἡμέρα, ὅτι ἐν αὐτῇ ἐτύθη ^h ὁ Χριστὸς, λοιπὸν δὲ κατὰ τὰ μυστήρια οὐδεμίαν προτέρησιν ἔχουσι. ⁱ Καὶ τροφῇ μὲν προσβάλλων, ^k εἰπέ μοι, αἰσθητῇ, ^l νίπτῃ τὸ στόμα; τροφῇ δὲ μέλλων προσιέναι πνευματικῇ, οὐ ^m νίπτῃ τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ γέμων ἀκαθαρσίας ⁿ προσέρχῃ; ^o Οὐκ ἀρκοῦσι, φησὶν, αἱ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν νηστεῖαι τὸν πολλὸν ^p φορυτὸν καθᾶραι τῶν ἀμαρτημάτων; ^q Τί τὸ ὄφελος, εἰπέ μοι; ^r ὅταν τις μύρον ἀποθέσθαι θέλῃ ^s καθάρῃ.

11 1 Cor. xi. 26.

^x ἡμῖν accessit ex omnibus. ^y ὅτι] + καὶ B.K. Sav. cet. ^z ὁ et δὲ om. L. Mox ἐξείλατο I. ^a γὰρ] δὲ καὶ B.K. ^b ἄρτον] + φησὶ B.K. Sav. cet. ^c ἢ] καὶ I. ^d μηδεὶς] μὴ K. ^e ἄλλως· μία] ἀλλ' ὥς μία L. ἄλλως μία C. ^f καὶ om. K. ^g καὶ om. C.I. Veron. ^h ὁ om. C.I.L. ⁱ καὶ τρ. μὲν] σκόπει δέ· τροφῇ B.K. Statim προσβαλὼν C.I.L. Veron. ^k εἰπέ μοι om. B.K. Sav. cet. ^l νίπτῃ] Sic C. νίπτει I. νίπτεις Edd. Post νίπτεις add. τὰς χεῖρας, πλύνεις B.K. Sav. cet. ^m νίπτῃ C.L. νίπτει I. νίπτεις Edd. ⁿ προσέρχῃ] Sic L. Edd. προσίεις I. προσίης B.K. προίης C. ^o οὐκ ἀρκοῦσι, φ.] καὶ τί, φησὶν; οὐκ ἀρκοῦσι B.K. Sav. cet. ^p φόρυτον I. ^q τί] καὶ τί B.K. Sav. cet. Mox εἰπέ γάρ μοι B. ^r ὅταν] ἂν B.K. Sav. cet. ^s καθάρῃ τὸν τ.] τὸν τ. ἐκκαθάρῃ L.

τὸν τόπον, εἴτα πάλιν μικρὸν μετὰ τὸ ἐμβαλεῖν 'καὶ κόπρον ἐπιβάλη, οὐκ ἀπέπτη ἡ εὐωδία; Τοῦτο ἔγινε- B
 νόμεθα ἄξιοι προσερχόμενοι κατὰ δύναμιν ἡμετέραν· εἴτα πάλιν μολύνομεν ἑαυτούς. Τοῦτο καὶ περὶ τῶν δυναμένων ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ἡμέραις ἀπονίπτεσθαι φάμεν. Μὴ δὲ ἀμελῶμεν τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, ² παρακαλῶ ¹² “Ἄνθρωπος γὰρ, φησὶν, ἀποστρέφων ἀπὸ ἀμαρτίας αὐτοῦ, καὶ πάλιν πορευόμενος καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν, ὥσπερ κύων ἐστὶν ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον ἐπιστρέφων.” ³ ἵνα μὴ γένηται κενὸς ὁ κόπος ἡμῶν. Οὕτω γὰρ δυνησόμεθα τῶν βραβείων ἀξιωθῆναι ἐκείνων· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ C
 πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ S.

¹ Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ^a ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασι- D
 λέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ^b ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

“ὩΣΠΕΡ κοινός τις ἐστὶ πατὴρ τῆς οἰκουμένης ^c ἀπάσης ὁ ἱερεὺς. Πάντων τοίνυν ἄξιον ^d αὐτὸν κηδεσθαι, καθάπερ καὶ ὁ E
 θεός, ^e ᾧ ἱεράται. Διὰ τοῦτό φησι, “Παρακαλῶ οὖν πρῶτον ^f πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς.” Δύο γὰρ ἐντεῦθεν γίνεται τὰ ἀγαθὰ, τό τε ἔχθος ὃ πρὸς τοὺς ἔξω ἔχομεν κατα-
 λύεται· οὐδεὶς γὰρ πρὸς τοῦτον ἀπεχθῶς ἔχειν δυνήσεται, ὑπὲρ οὗ δεήσεις ποιεῖται· αὐτοὶ τε ἐκείνοι βελτίους γίνονται, τῷ τε εὐχὰς ὑπὲρ αὐτῶν γίνεσθαι, τῷ τε μὴ ἐκθηριουῖσθαι πρὸς ἡμᾶς. Οὐδὲν γὰρ οὕτω πρὸς διδασκαλίαν ἐπαγωγὸν, ὥς τὸ φιλεῖν καὶ F
 φιλεῖσθαι. Ἐννόησον ^g δὲ ὅσον ἦν ἀκούειν τοὺς ἐπιβουλευόντας,

¹² Sirac. xxxiv. (xxxī.) 26. Prov. xxvi. 11.

¹ CAP. II. v. 1—4.

^t καὶ] + ῥύπον ἢ C. Mox ἀπέστη idem. ^v γίνεται] συμβαίνει B.K. Mox γινόμεθα idem. ^w τὴν ἡμ. Edd. Articulus abest ab omnibus. ^x ἑαυ-
 τοὺς] + τί οὖν τὸ κέρδος; B.K. Sav. cet. ^y ἡμετέρας] ἐαυτῶν I. ^z παρα-
 καλῶ] + ἵνα μὴ γένηται (+ μηδὲ B.K.) κενὸς ὁ κόπος ἡμῶν B.K. Sav. cet.
^a ἵνα μ. γ. κενὸς ὁ κ. ἡμῶν (ὁ κ. ἡμῶν κενὸς Veron.) οὕτω γὰρ] ἂν οὕτω ποιῶμεν
 καὶ οὕτω προσέχωμεν B.K. Sav. cet. HOM. VI. ^a ἐντεύξεις om. B.K.
^b ἵνα] + ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν K. ^c ἀπάσης om. L. Cat. ^d αὐτοῦ B.K.
^e ᾧ om. I.L. invita Cat. ^f ἀπάντων C. ^g δὲ om. B.K.

τοὺς μαστίζοντας, τοὺς ἐλαύνοντας, τοὺς ἀποκτινύνοντας, ὅτι οἱ
 τὰ τοιαῦτα πάσχοντες ὑπὲρ τῶν ^h ταῦτα δρώντων προσευχὰς
 579 πρὸς τὸν θεὸν ποιοῦνται ἐκτενεῖς. Ὅρᾱς πῶς ἀνώτερον ⁱ εἶναι
 βούλεται τὸν Χριστιανὸν πάντων; Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν παίδων
 τῶν νηπίων, καὶν βασταζόμενον τὸ παιδίον τύπτῃ τοῦ πατρὸς
^k τὴν ὄψιν, οὐδὲν ὑποτέμνεται τῆς φιλοστοργίας· οὕτω καὶν
 τυπτώμεθα παρὰ τῶν ἔξωθεν, οὐδὲν ὀφείλομεν ἐλαττοῦν ^l τῆς
 εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτούς. Τί δέ ἐστι ^m τὸ, “πρῶτον πάντων;”
 Τουτέστιν, ἐν τῇ λατρείᾳ τῇ καθημερινῇ. Καὶ τοῦτο ἴσασι
 οἱ μύσται πῶς καθ’ ἐκάστην ἡμέραν γίνεται, καὶ ἐν ἐσπέρα καὶ
 B ⁿ ἐν πρωΐᾳ· πῶς ὑπὲρ παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ βασιλέων, καὶ πάν-
 των τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων ποιούμεθα τὴν δέησιν. Ἀλλ’ ἴσως
 ἐρεῖ τις, ὅτι, “ὑπὲρ ἀπάντων,” οὐ πάντων εἶπεν, ὁ ἀλλὰ τῶν (272)
 πιστῶν. Τί οὖν ὅταν λέγῃ, “ὑπὲρ βασιλέων;” οὐ γὰρ δὴ τότε
 θεοσεβεῖς ἦσαν ^q βασιλεῖς, ἀλλὰ μέχρι πολλοῦ προῆλθον, ^r ἀσε-
 βεῖς ἀσεβεῖς διαδεχόμενοι. Εἵτα, ἵνα μὴ κολακεία τὸ πρᾶγμα
 ᾗ, προλαβὼν εἶπεν, “ὑπὲρ πάντων,” καὶ τότε, “ὑπὲρ βασι-
 λέων.” Εἰ ^s γὰρ ὑπὲρ βασιλέων μόνων, ἴσως ἂν τις τοῦτο
 ὑπέλαβεν. Εἵτα, ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν τὴν τοῦ Χριστιανοῦ ψυχὴν
 C ναρκᾶν ταῦτα ἀκούουσιν, καὶ μὴ προσίεσθαι τὴν παραίνεσιν,
 εἶγε ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνος ἐν τῷ τῶν μυστηρίων ^t καιρῷ δεῖ δέησεις
 προσφέρειν, ὅρα τί φησι, ^v πῶς τίθησι τὸ κέρδος, ἵνα καὶ οὕτω
^w δέξῃ τὴν παραίνεσιν. “Ἴνα ἡρεμον, ^x φησὶ, καὶ ἡσύχιον βίον
 διάγωμεν.” Τουτέστιν, ἡ ἐκείνων σωτηρία ἡμῶν ἀμεριμνία ὑπάρ-
 χει· ὥσπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ^y ἐπιστολῇ, προτρέπων
 αὐτοὺς πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι, φησὶν· ² “Εἰ μὴ διὰ τὴν ἀνάγκην,
 ἀλλὰ διὰ τὴν συνείδησιν.” Ὁ γὰρ θεὸς εἰς τὸ κοινῇ χρή-
 D σιμον τὰς ἀρχὰς διετάξατο. Πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον αὐτοὺς μὲν
 ὑπὲρ τούτου στρατεῦεσθαι, καὶ τὰ ὅπλα τίθεσθαι, ^z ἵνα ἡμεῖς ἐν
 ἀδείᾳ ὤμεν· ἡμᾶς δὲ μηδὲ ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων καὶ στρατεuo-
 μένων ποιεῖσθαι δέησεις; Ὡστε οὐ κολακεία ἐστὶ τὸ πρᾶγμα,

² Rom. xiii. 5.

^h ταῦτα] τὰ τοιαῦτα K. Sav. cet. ⁱ εἶναι β.] β. εἶναι I.K. εἶναι om. L.
 post πάντων transp. C. ^k τὴν ὄψιν] τὸ πρόσωπον L. ^l τῆς πρὸς αὐτοὺς
 εὐνοίας C. ^m τὸ om. B. Mox ἀπάντων C.I.L. Cat. τί δέ—πάντων; om. K.
ⁿ ἐν om. I.L. Veron. Statim πρωὶ I. ^o ὅτι ὑπὲρ ἀπάντων (πάντων C.)—
 εἶπεν] Sic C. Cat. ὅτι ὑπὲρ ἀπάντων εἶπεν I. ὅτι οὐχ ὑπὲρ ἀπ. εἶπεν L. ὅτι οὐχ
 ὑπὲρ πάντων λέγει B.K. ὅτι οὐχ ὑπὲρ π. εἶπεν Edd. ^p ἀλλὰ] ἀλλὰ μόνον
 B.K. ἀλλ’ ὑπὲρ Edd. reclamantibus libris et Cat. ^q οἱ βασ. C. Mox διῆλθον
 I. Cat. ^r ἀσ. διαδ. ἀσ. hoc ord. B.K. ἀσεβεῖς alterum om. C.I.L. Cat.
^s γὰρ] +εἶπεν B.K. Sav. cet. Mox μόνον B.K. ^t καιρῷ δεῖ] Sic K. Cat.
 δεῖ καιρῷ Edd. δεῖ om. C.I.L. qui inox προσφέρει legunt. ^v πῶς] καὶ πῶς
 B.K. Sav. cet. ^w δέξονται L. ^x φησὶ om. K. ^y ἐπιστολῇ om. K.
^z ἵνα C.I.K. Veron. ἵν’ Sav. cet.

ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ δικαίου ^aγίνεται λόγον. Εἰ γὰρ μὴ ἐσώ-
ζοντο, μηδὲ εὐδοκίμουν ἐν τοῖς πολέμοις, ἀνάγκη καὶ τὰ ἡμέτερα
ἐν ταραχαῖς εἶναι καὶ θορύβοις· ἢ γὰρ καὶ αὐτοὺς ἡμᾶς στρα-
τεύεσθαι ἔδει, κατακοπέντων ἐκείνων, ἢ φεύγειν πανταχοῦ καὶ Ε
πλανᾶσθαι. Καθάπερ γὰρ πρόβολοί τινές εἰσι, ^bφησί, προ-
βεβλημένοι, καὶ τοὺς ἔνδον ἐν εἰρήνῃ φυλάττοντες. “Δεήσεις,
φησί, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας.” Δεῖ γὰρ εὐχαριστεῖν
τῷ θεῷ καὶ ὑπὲρ τῶν εἰς ἄλλους γενομένων ἀγαθῶν, οἷον ὅτι
τὸν ἥλιον ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, ὅτι βρέχει ἐπὶ
δικαίους καὶ ἀδίκους. Ὅρας ὅτι οὐ μόνον διὰ τῆς εὐχῆς, ἀλλὰ
καὶ διὰ τῆς εὐχαριστίας ἐνοὶ καὶ συγκολλᾷ ἡμᾶς; Ὁ γὰρ ἀναγ-
καζόμενος εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ ὑπὲρ τῶν τοῦ πέλας ἀγαθῶν, F
ἀναγκάζεται καὶ φιλεῖν αὐτὸν, καὶ οἰκείως πρὸς αὐτὸν διακεῖ-
σθαι. Εἰ δὲ ὑπὲρ τῶν τοῦ πέλας εὐχαριστεῖν δεῖ, πολλῷ μάλ-
λον ὑπὲρ τῶν εἰς ἡμᾶς ^cκαὶ τῶν λάθρα γινομένων, καὶ ἐκόντων 580
καὶ ἀκόντων, καὶ ὑπὲρ τῶν δοκούντων εἶναι λυπηρῶν· καὶ γὰρ
πρὸς τὸ ἀγαθὸν ὁ θεὸς ἡμῖν ἅπαντα οἰκονομεῖ.

^dΠᾶσα τοίνυν ἡμῖν εὐχὴ εὐχαριστίαν ἐχέτω. Εἰ δὲ ^eκαὶ
ὑπερεύχεσθαι τῶν πέλας οὐχὶ πιστῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπίστων
προσταττόμεθα, ἐννόησον ὅσον ἐστὶ κακὸν κατεύχεσθαι τῶν
ἀδελφῶν. Τί λέγεις; ἐκείνός σε ὑπὲρ ἐχθρῶν ἐκέλευσεν εὐχε-
σθαι, σὺ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ κατεύχει; Οὐκ ἐκείνου κατεύχει, ἀλλὰ
σαυτοῦ· τὸν γὰρ θεὸν παροξύνεις, ἐκεῖνα τὰ ἀνόσια φθεγγό-
μενος ῥήματα· οὕτω δεῖξον αὐτῷ, οὕτω ποιήσον αὐτῷ, ^fβάλε
αὐτὸν, ἀνταπόδος αὐτῷ. Πόρρω ταῦτα τῶν ^gτοῦ Χριστοῦ B
μαθητῶν, ^hτῶν ἐπικεικῶν καὶ προσηνῶν, τοῦ στόματος τοῦ ἡξιω-
μένου τοιαύτης μυσταγωγίας. Μηδὲν πικρὸν ἐκβαλλέτω, μηδὲν
ἀηδὲς, ἢ τῷ θείῳ σώματι προσομιλοῦσα γλῶσσα· καθαρὰν αὐ-
τὴν φυλάττωμεν, μὴ ἀρὰς προσφέρωμεν δι’ αὐτῆς. Εἰ γὰρ
λοιδοροὶ οὐ κληρονομήσουσι βασιλείαν, πολλῷ μᾶλλον οἱ κα-
τευχόμενοι· ἀνάγκη ⁱγὰρ καὶ ὑβρίζειν τὸν κατευχόμενον· ὕβρις
^kδὲ καὶ εὐχὴ ἀλλήλων ἀπεσχοίνισται· ἀρὰ καὶ εὐχὴ πολὺ τὸ
μέσον ἔχει· κατηγορία καὶ εὐχὴ ^lπολὺ τὸ μέσον ἔχουσι. Προσ- C
εὐχὴ τὸν θεὸν ^mἴλεων ποιῆσαι, καὶ ἑτέρου κατεύχει; Ἐὰν μὴ
ἀφῆς, οὐκ ἀφεθήσεται ⁿσοι· καὶ ^oοὐ μόνον αὐτὸς οὐκ ἀφίης,

^a γίνεται om. K. ^b φησί om. B.K. φησὶν, εἰςὶ inverso ord. L. ^c καὶ
τῶν λάθρα om. B.K. inclusum a Sav. Statim γενομένων K. ^d ΗΘΙΚΟΝ.
Περὶ τοῦ μὴ ἀρᾶσθαι καὶ κατεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπερεύχεσθαι·
τούτῳ γὰρ ἑαυτοὺς τε εὐεργετοῦμεν, καὶ θεὸν μιμούμεθα. Veron. ^e καὶ om. K.
^f βάλε] βασιλέα L. ^g τοῦ om. I.L. ^h τῶν om. L. ⁱ γὰρ] δὲ B.K.
^k δὲ om. iidem. ἀλλήλων ἀπ. ἀρὰ καὶ εὐχὴ om. L. ^l πολὺ τὸ μ.] οὐκ ὀλίγον
τὸ διάφορον B.K. ^m ἴλεω C.I.L. ⁿ σοι] + φησὶν ὁ Χριστὸς B.K. ^o οὐ
μ. αὐτὸς] αὐτὸς οὐ μ. B.K. Sav. cet. αὐτὸς om. C. Statim ἀφείς I. ἀφῆς
ante corr. C.

ἀλλὰ καὶ τὸν θεὸν μὴ ἀφεῖναι παρακαλεῖς. Εἶδες ὑπερβολὴν κακίας; Εἰ τῷ μὴ ἀφίεντι οὐκ ἀφίεται, τῷ καὶ τὸν δεσπότην παρακαλοῦντι μὴ ἀφεῖναι, πῶς ἀφεθήσεται; Οὐκ ἐκείνον βλάπτεις, ἀλλὰ σαυτόν. Τί δήποτε; Εἰ γὰρ καὶ ἀκούεσθαι ἔμελλες
D ὑπὲρ τῶν σαυτοῦ, διὰ ταῦτα οὐδέποτε ῥάκουσθήσῃ, ὅτι μιὰρὸν στόματι τὰς εὐχὰς ποιῇ· μιὰρὸν γὰρ ὄντως τὸ τοιοῦτον στόμα καὶ ἀκάθαρτον, πάσης δυσωδίας ἐμπεπλησμένον, πάσης ἀκαθαρσίας. Δέον ἦσε ὑπὲρ τῶν σῶν τρέμειν ἀμαρτημάτων, καὶ τὸν ἀγῶνα πάντα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ποιεῖσθαι, ^s προσέρχῃ τὸν θεὸν κινήσῃ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ; Οὐ γὰρ δέδοικας καὶ μεριμνᾷς τὰ σαυτοῦ; οὐχ ὁρᾷς τί διαπράττῃ; Μίμησαι καὶ τὰ παιδία τὰ (273) εἰς διδασκαλεῖον φοιτῶντα, ἅπερ ἐπειδὴν τὴν ἑαυτῶν συμμορίαν
E ἔνδον ἴδῃ τῶν μαθημάτων ἀπαιτουμένην τὰς εὐθύνας, καὶ διὰ τὴν ῥαθυμίαν ἅπαντας τυπτομένους, καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον ^w ἐξεταζομένους πικρῶς, καὶ ^x κοπτομένους ὑπὸ τῶν πληγῶν, ὑποτέθνηκεν ὑπὸ τοῦ δέους· καὶ μυρία τις ^z αὐτὰ πλήξῃ τῶν συμφοιτητῶν, οὐκ ἀνέχεται ὀργισθῆναι, τοῦ φόβου τὴν ψυχὴν κατέχοντος, οὐδὲ ἐντυχεῖν τῷ διδασκάλῳ, ἀλλ' εἰς ἓν μόνον ὁρᾷ, τὸ εἰσελθεῖν καὶ ἀπαλλαγῆναι πληγῶν χωρὶς, καὶ πρὸς ἐκείνον τὸν καιρὸν σκοπεῖ· καὶ ἐξέλθῃ, ^a εἴτε πληγὰς λαβὼν εἴτε μὴ λαβὼν, οὐδὲ εἰς νοῦν ἐκείνα λοιπὸν βάλλεται ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
F Σὺ δὲ ἐστὼς καὶ μεριμνῶν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτημάτων τῶν σῶν, οὐ φρίττεις τῶν ἐτέρων μνημονεύων; καὶ πῶς τὸν θεὸν παρακαλεῖς; Δι' ὧν γὰρ αὐτὸν κατ' ἐκείνου ἀξιοῖς, διὰ τούτων καὶ τὰ σαυτοῦ ^b πικρότερα ἐργάζῃ, οὐκ ^c ἀφίεις αὐτὸν συγγνώμην δοῦναι τοῖς
581 σοῖς. Πῶς γὰρ, εἰ θέλεις με γίνεσθαι, φησὶν, ἐξεταστὴν ἀκριβῆ τῶν εἰς σὲ πεπλημμελημένων, πῶς τῶν παρὰ σοῦ εἰς ἐμὲ γεγενημένων ἀξιοῖς γενέσθαι τὴν συγχώρησιν; Μάθωμέν ποτε εἶναι Χριστιανοί. Εἰ εὐχεσθαι οὐκ ἴσμεν, ὅπερ ἐστὶν εὐκόλον καὶ σφόδρα ῥάδιον, τί τῶν ἄλλων εἰσόμεθα; Μάθωμεν εὐχεσθαι ὡς Χριστιανοί. Ἑλλήνων εἰσὶν ἐκεῖναι αἱ εὐχαὶ, Ἰουδαίων ἐκεῖναι αἱ δεήσεις· τοῦ Χριστιανοῦ δὲ ^d ἐναντία, ἄφεςιν καὶ ἀμνηστίαν αἰτεῖν τῶν εἰς ἡμᾶς ^e πεπλημμελημένων. ³ “Λοιδο-
B ρούμενοι, φησὶν, εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφη-

3 1 Cor. iv. 12, 13.

^p εἰσακουσθήσῃ Edd. repugnantibus libris. Mox ποιῇ B.C.K.L. ποιεῖ I. Edebatur ποιεῖς. ^q σε om. B.K. ^r τούτου B.C.I.K. σοῦ L. τούτων Edd. ^s προσεύχῃ C.I.L. Veron. accedis Vet. σὺ δὲ προσέρχῃ B.K. Sav. oet. ^t γὰρ om. L. ^v ἅπαντας om. L. ^w ἐξεταζομένους] Sic C.L. ἐξεταζόμενον Edd. ^x κοπτομένους pro κοπτόμενον omnes. ^y ἑναποτ. B.K. ^z αὐτὸ C.I.L. ^a εἴτε] τις B.K. Statim λαβὼν ante corr. bis C. ^b χαλεπώτερα B.K. ^c ἀφίης C.L. ^d αἱ ἐναντία B.K. αἰτοῦσαι pro αἰτεῖν iidem. ^e πεπλ.] + δεδιδάγμεθα I.

μούμενοι παρακαλοῦμεν.” Ἀκούε [†] τοῦ Στεφάνου λέγοντος·
⁴ “Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην.” Οὐ μόνον
οὐ κατηύχετο, ἀλλὰ καὶ ὑπερηύχετο· σὺ δὲ οὐ μόνον [§] οὐχ ὑπε-
ρήξω, ἀλλὰ καὶ κατηύξω. Ὡς περ οὖν ^h ἐκεῖνος θαυμάσιος, οὕτω
σὺ κάκιστος. Τίνα θαυμάζομεν, εἰπέ μοι; τοὺς ὑπὲρ ὧν ἠῤῥατο,
ἢ τὸν ⁱ ὑπερευχόμενον; Τοῦτον δηλονότι· εἰ δὲ ἡμεῖς, πολλῶ
μᾶλλον ὁ θεός. Βούλει πλήττεσθαι τὸν ἐχθρὸν; εὗξαι ὑπὲρ
αὐτοῦ, ἀλλὰ μὴ τοιαύτη διανοία, ^k μὴ ὡς πλήττων· τοῦτο μὲν
¹ γὰρ γίνεται, σὺ δὲ μὴ τούτῳ ποίει τῷ σκοπῷ. Καίτοι ὁ C
μακάριος ἐκεῖνος ἀδίκως πάντα ἔπασχε, ^m καὶ ὑπερηύχετο· ἡμεῖς
δὲ πολλὰ καὶ δικαίως πάσχομεν παρὰ τῶν ἐχθρῶν. Εἰ δὲ ὁ
ἀδίκως παθὼν οὐκ ἐτόλμησε ⁿ κατεύξασθαι, μᾶλλον δὲ οὐκ
ἐτόλμησε μὴ ὑπερεύξασθαι, οἱ ^o δίκαια πάσχοντες, καὶ μὴ μόνον
^p οὐχ ὑπερευχόμενοι, ἀλλὰ καὶ κατευχόμενοι, τίνος οὐκ ἐσμέν
ἄξιοι τιμωρίας; Δοκεῖς ^q μὲν ἐκείνῳ διδόναι τὴν πληγὴν, τὸ δὲ
ἀληθές κατὰ ^rσαντοῦ τὸ ξίφος ὡθεῖς, ^s οὐκ ἀφιεῖς τὸν δικαστὴν
ἐν τοῖς σοῖς ἀμαρτήμασι γενέσθαι ἡμερον, δι’ ὧν αὐτὸν κατὰ D
ἐτέρων παροξύνεις. ⁵ “Ὡι γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε, ^t μετρηθήσεται
ὑμῖν, φησὶ, καὶ ᾧ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε.” ^v Γενώμεθα
συγγνωμονικοί, ἵνα ^w τοιούτου ^x τύχωμεν τοῦ θεοῦ.

Ταῦτα οὐκ ἀκούειν ὑμᾶς ^y μόνον βούλομαι, ἀλλὰ καὶ φυλάτ-
τειν. Νῦν δὲ μέχρι ρημάτων ἢ μνήμη μόνον· τάχα δὲ οὐδὲ μέχρι
τούτων, ἀλλὰ διαλυθέντων ἡμῶν, ἂν ἐρωτήσῃ τις τῶν μὴ παρα-
γεγονότων, τί διελέχθημεν, οἱ μὲν οὐδὲ ἐροῦσιν, ^z οἱ δὲ εἰδότες E
ἐροῦσι τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἣν εἰρήκαμεν μόνον, ὅτι ὠμίλησεν εἰς
τὸ μὴ δεῖν μνησικακεῖν, ἀλλὰ καὶ ὑπερεύχεσθαι, εἶτα ἀφέντες
εἰπεῖν τὰ λεχθέντα πάντα· οὐ γὰρ οἶόν τε μεμνησθαι· ^a οἱ δὲ
μικρῶν μέμνηνται, ^b ἀλλ’ ἐνίων. Διὸ παρακαλῶ, εἰ μηδὲν κερδαί-
νετε ἐκ τῶν λεγομένων, ^c μηδὲ προσέχειν τῇ ἀκροάσει. Τί γὰρ
τὸ ὄφελος; μεῖζον τὸ κρίμα γίνεται, χαλεπωτέρα ἢ τιμωρία,

4 Act. vii. 60.

5 Matth. vii. 2.

[†] τοῦ om. B.K.   [§] οὐχ om. L.   ^h ἐκεῖνος θ. pro θ. ἐκεῖνος omnes.
ⁱ ὑπερευξάμενον I.   ^k μὴ] ἀλλὰ μὴ B.K.   ¹ γὰρ] + καὶ μὴ κατευχομένου
σου B.K.   ^m καὶ] ἀλλ’ L. καὶ ante δικαίως om. C.   ⁿ Vid. Annot.
^o δικαίως B.K.   ^p οὐχ om. ante corr. I.   ^q μὲν] οὕτω ποιῶν B.K.   ^r σαν-
τοῦ] σοῦ K.   ^s οὐκ ἀφιεῖς (ἀφίης C. Veron.)—παροξύνεις.] ἀφ’ ὧν γὰρ τὸν
δικαστὴν κατὰ ἐτέρων παροξύνεις, διὰ τούτων οὐκ ἀφίης αὐτὸν ἐν τ. σ. ἀ. γ. ἡμε-
ρον L.   ^t μετρ. pro ἀντιμετρ. B.I.K.L.   ^v γενώμεθα] + τοῖνυν B.K. Sav.
cet. Post συγγν. add. πρὸς τοὺς λυπήσαντας ἡμᾶς B.K.   ^w τοιούτων L.
^x τύχωμεν] + καὶ αὐτοὶ B.K. Statim παρὰ τοῦ θ. C.I.L. κριτοῦ pro θεοῦ K.
^y βούλομαι μόνον inverso ord. C.I.   ^z οἱ δὲ εἰδ. ἐροῦσι om. C.I.L.   ^a οἱ δὲ]
οὐδὲ I.L. Veron.   ^b ἀλλ’] καὶ B.K.   ^c μηδὲ προσέχειν] τί καὶ πρὸςίτε
^{σθ}
(προσίετε (sic) K.) B.K.

ὅτι μετὰ μυρίας παραινέσεις τοῖς αὐτοῖς ἐπιμένοντες. Διὰ τοῦτο
 F εὐχὴν ἡμῖν ὥρισεν ὁ θεὸς, ἵνα μηδὲν βιωτικὸν ^dμηδὲ ἀνθρώπινον
 αἰτῶμεν. ^eἸστε οἱ πιστοὶ τίνα δεῖ εὐχεσθαι, πῶς πᾶσα κοινή
 ἐστὶν ἡ εὐχή. Ἄλλ' οὐκ εἴρηται, φησὶν, ὑπὲρ τῶν ἀπίστων
 582 εὐχεσθαι ἐκεῖ. Ἐπειδὴ ^fμηδὲ ἴστε τῆς εὐχῆς τὴν δύναμιν, ^kμηδὲ
 τὸ βάθος καὶ τὸν θησαυρὸν αὐτῆς ^lἐπιγινώσκετε· εἰ γάρ τις αὐ-
 τὴν ἀναπτύξειεν, εὐρήσει καὶ τοῦτο κείμενον ἐν αὐτῇ. Ὅταν
^mγὰρ λέγῃ ὁ εὐχόμενος, “Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐ-
 ρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς” οὐδὲν ἄλλο ἢ τοῦτο αἰνίττεται. Πῶς;
 Ὅτι ἐν οὐρανῷ οὐδεὶς ἄπιστος, οὐδεὶς προσκρούων. Εἰ τοίνυν
 περὶ τῶν πιστῶν ⁿμόνων ἦν, οὐκ εἶχε λόγον τὸ λεγόμενον. Εἰ
 γὰρ οἱ πιστοὶ ἐμελλον τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, οἱ δὲ ἄπιστοι (274)
^oοὐκέτι, οὐκέτι ὡς ἐν οὐρανῷ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἦν. Ἀλλὰ τί;
 B Ὡς περ ἐν οὐρανῷ, φησὶν, οὐδεὶς πονηρὸς, οὕτω μηδὲ ἐπὶ τῆς
 γῆς ἔστω· ἀλλὰ πάντας, φησὶν, εἰς τὸν φόβον ἔλκυσον τὸν
 σαυτοῦ, πάντας ἀγγέλους ποιήσον τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐχθροὶ
^pῆμῶν ᾧσι, καὶ πολέμιοι. Οὐχ ὁρᾷς πόσα καθ' ἐκάστην ἡμέραν
 ὁ θεὸς βλασφημεῖται; πόσα ὑβρίζεται ^qκαὶ παρὰ τῶν ἀπίστων
 καὶ παρὰ τῶν πιστῶν, καὶ διὰ ῥημάτων καὶ διὰ πραγμάτων;
 Τί οὖν; ἔσβεσε διὰ τοῦτο τὸν ἥλιον; ^rἐκοίμισε τὴν σελήνην;
 κατέρραξε ^sτὸν οὐρανόν; ἀνετάραξε τὴν γῆν; ἐξήρανε τὴν θά-
 λασσαν; ἠφάνισε τῶν ὑδάτων τὰς πηγὰς, συνέχεε τὸν αέρα;
 Οὐδαμῶς, ἀλλὰ ἅπαν τὸναναντίον· ἀνατέλλει τὸν ἥλιον, βρέχει
 C τὸν ὑετὸν, δίδωσι καρποὺς, δίδωσι τροφὰς ἐτησίους, τοῖς βλα-
 σφήμοις, τοῖς ἀνοήτοις, τοῖς μιαιοῖς, τοῖς διώκταις, οὐ μίαν
 ἡμέραν οὐδὲ δευτέραν οὐδὲ τρίτην, ἀλλὰ πάντα τὸν βίον. Τοῦ-
 τον ^vμίμῃσαι, τοῦτον ζήλωσον κατὰ δύναμιν ἀνθρωπίνην. Οὐ
 δύνασαι τὸν ἥλιον ^wἀνατεῖλαι; μὴ κακηγορήσης. Οὐ δύνασαι
 ὑετὸν δοῦναι; μὴ λοιδορήσης. Οὐ δύνασαι θρέψαι; μὴ παροι-
 νήσης. Ἀρκεῖ ταῦτα παρὰ σοῦ ^xτὰ δῶρα. Παρὰ τοῦ θεοῦ δι'
 ἔργων γίνεται εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἡ εὐεργεσία· σὺ καὶ διὰ λόγων
 D ποίησον, ὑπέρευξαι ^yτοῦ ἐχθροῦ· οὕτως ἔση ὅμοιος τῷ πατρί
^zσου τῷ ἐν οὐρανοῖς. Μυριάκις ὑπὲρ τούτων διελέχθημεν, ^aκαὶ
 διαλεγόμενοι οὐ παυόμεθα· ^bμόνον γινέσθω τι πλεόν. Ἡμεῖς οὐ

^d μηδέν B.K. ^e ἴστε] + δὲ B.K. + δὴ Edd. invitis libris. ^f μηδὲ] μηδ' I.
 μὴ B.K. Sav. cet. ^k οὐδὲ B.K. ^l γινώσκετε C.I.L. ^m γὰρ om. C.L.
ⁿ μόνον B.K. ^o οὐκέτι] οὐχὶ B.K. Sav. cet. οὐκέτι alterutrum om. I.
^p ῆμῶν om. L. ^q καὶ om. L. ^r ἐκοίμισε I.K.L. ^s τὸν οὐρανόν, ἀνε-
 τάραξε om. L. ^t ἀλλὰ ἅπαν] Sic C.L. ἀλλ' ἅπαν I. ἀλλὰ πάν Edd. ^v μί-
 μῃσαι] + καὶ σὺ B.K. Sav. cet. ^w ἀνατεῖλαι om. C.L. ^x τὰ assumptum
 ex B.C.I.K. ^y τῶν ἐχθρῶν C.L. τοὺς ἐχθροὺς I. ^z σου om. I. ^a καὶ]
 τί λέγω, διελέχθημεν; B.K. ^b μόνον] οὐκοῦν B.K. Statim γενέσθω iidem.

ναρκῶμεν, οὐδὲ ἀποκάμνομεν, ^ε ἡμεῖς οὐ περικακοῦμεν λέγοντες·
μόνον ὑμεῖς μὴ ἀκούοντες δόξητε ἐνοχλείσθαι. ^δ Δοκεῖ δέ τις
ἐνοχλείσθαι, ὅταν μὴ ποιῇ τὰ λεγόμενα· ὁ γὰρ ποιῶν, συνεχῶς
βούλεται ^ε τὰ αὐτὰ ἀκούειν, ὥσπερ οὐκ ἐνοχλούμενος, ἀλλ'
ἐγκωμιαζόμενος. Ὡστε ^ι οὐδαμόθεν τοῦτο γίνεται, ἀλλ' ἐκ τοῦ
μὴ ποιεῖν τὰ λεγόμενα· ἐκεῖθεν καὶ ὁ λέγων φορτικός ἐστιν. Ε
^ε Ἐάν τις ἐλεημοσύνην, εἰπέ μοι, ^ε ποιῇ, εἶτα ἄλλος περὶ ἐλεη-
μοσύνης διαλέγεται, ^η οὐ μόνον οὐκ ἀποκνεῖ πρὸς τὴν ἀκρόασιν,
^ι ἀλλὰ καὶ γάννυται, ^κ ἄτε ἀκούων τῶν οἰκείων κατορθωμάτων
λεγομένων καὶ ἀνακηρυττομένων. Οὕτως οὖν καὶ ἡμεῖς, ἐπειδὴ
οὐδὲν πρὸς ἀνεξικακίαν ἔχομεν κοινόν, οὐδὲ κατῴρθωται ἡμῖν
τοῦτο, διὰ τοῦτο δοκοῦμεν εἶναι καὶ πρὸς τὰ ῥήματα δυσχερεῖς·
εἰ δὲ τὰ πράγματα ἦν, οὐκ ἂν ^ι λόγος ἡμᾶς ἐλύπησεν. Εἰ τοίνυν
μὴ βούλεσθε ἡμᾶς φορτικούς εἶναι μηδὲ ἐπαχθεῖς, οὕτω ποιή- F
σατε, δι' ἔργων ἐπιδείξασθε τὸ πρᾶγμα· ὥς οὐδέποτε παυσό-
μεθα ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ὑμῖν διαλεγόμενοι, ἕως ἂν κατορθωθῇ ἐν
ὑμῖν. Μάλιστα μὲν γὰρ καὶ κηδεμονία καὶ φιλοστοργία τῇ
πρὸς ὑμᾶς τοῦτο πρᾶττομεν· ἔπειτα δὲ καὶ διὰ τὸν ἐπικείμενον 583
ἡμῖν κίνδυνον. ^μ Τὸν γὰρ σαλπίζοντα, καὶ μηδεὶς εἰς πόλεμον
^η ἐξίη, σαλπίζειν δεῖ, τὸ αὐτοῦ πληροῦντα. Οὐ τοίνυν μείζονα
ὑμῖν τὴν κόλασιν ἐργάσασθαι βουλόμενοι, τοῦτο πρᾶττομεν,
ἀλλὰ τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἀποδύσασθαι. Μετὰ δὲ τούτου, καὶ ἡ
ὑμετέρα ἡμᾶς ἀγάπη κατέχει· σπώμεθα γὰρ τὰ σπλάγχνα καὶ
δακνόμεθα, εἴ τι ^ο τοιοῦτο συμβαίη. Ἀλλὰ μὴ γένοιτο. Οὐκ
ἔστι ^ρ δαπάνης, ὅπερ εἶπομεν νῦν, οὐκ ἔστιν ὁδοῦ μακρᾶς, ^ι οὐκ
ἔστιν ἐπιθυμίας χρημάτων· θελῆσαι δεῖ μόνον, ῥήμά ἐστι, προ- B
αίρεσις ἐστι. Φυλάττωμεν ἡμῶν τὸ στόμα, θύραν καὶ μοχλὸν
ἐπιθῶμεν, ἵνα μηδὲν τῶν μὴ δοκούντων ^ι τῷ θεῷ φθεγγώμεθα.
^γ Ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ^ς γίνεται τοῦτο, οὐχ ὑπὲρ ὧν ^ι εὐχόμεθα.
Τοῦτο αἰεὶ λογιζώμεθα, ὅτι καὶ ὁ εὐλογῶν τὸν ἐχθρὸν, ἑαυτὸν
εὐλογεῖ, καὶ ὁ καταρῶμενος, ἑαυτὸν καταρᾶται, καὶ ὁ ^ν εὐχόμενος

^ε ἡμεῖς οὐ π. λέγοντες om. C.I.L. Veron. *neque haec vobis dicere defatigatur Vet.*

^δ δοκεῖ δέ τις ἐνοχλείσθαι om. C.I.L. Veron. *invito Vet.* Mox ποιῇτε C.I.L. ποιείτε Veron. ^ε τὰ αὐτὰ] ταῦτα L. ^ι οὐδαμόθεν] + ἄλλοθεν B.K. Sav. cet.

^ε ποιῇ L. Mox διαλέγεται I.L. ἄλλως pro ἄλλος I. ^η οὐ μόνον οὐκ] ἄρα B.K. Statim ἀποκνεῖ B.C.I.L. ἀποκναίει Edd. ^ι ἀλλὰ καὶ] ἀλλ' οὐχὶ μᾶλλον B.K. Statim γάννυται K. ^κ ἄτε] Sic B.C.K.L. ὥστε I. ἄτε deest in Edd. ^ι ὁ λόγος C.I. Statim ὑμᾶς B.I.L. ^μ τὸν] τὸ L. ^η ἐξίσει C.L. ἐξείσει (sic) I. ^ο τοῦτο B. ^ρ δαπάνης] + χρεία B.K.

^ι οὐκ—χρημάτων] οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα καταβαλεῖν χρήματα B.K. Haec οὐκ ἔστιν ἐπιθυμίας (ἐπιζημίας Sav. cet.) χρημάτων vulgo post εἶπομεν νῦν leguntur, *reclamantibus libris.* ^ι τῷ om. I. ^ς γ. τοῦτο] τοῦτο γ. B.K. ^ι εὐχόμεθα] φθεγγόμεθα C.L. Veron. *preces effundimus Vet.* ^ν εὐχόμενος] + τοίνυν B.K.

ὑπὲρ τοῦ ἐχθροῦ, ὑπὲρ ἑαυτοῦ εὔχεται, οὐχ ὑπὲρ ἐκείνου. ^wΚαὶ οὕτω δυνησόμεθα τὸ κατόρθωμα τοῦτο εἰς ἔργον ἀγαγεῖν, καὶ C τυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ^xὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς μετασχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κρά-
τος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ζ.

(275)

¹Ἴνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ D σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

Εἰ τοὺς κοινούς βούλεται λύεσθαι πολέμους ^aκαὶ τὰς μάχας καὶ τὰς ταραχάς, καὶ διὰ τοῦτο ^bκαὶ ὑπὲρ βασιλέων καὶ ὑπὲρ ἀρχόντων παρακαλεῖ τὸν ἱερόμενον εὐχὰς ποιεῖσθαι, πολλῶ E μᾶλλον καὶ τοὺς ἰδιώτας τοῦτο χρή ποιεῖν. Τῶν πολέμων γὰρ ἔστιν εἶδη τρία ^cτὰ χαλεπώτερα· εἰς μὲν οὗτος ὁ κοινός, ὅταν οἱ παρ' ἡμῖν στρατιῶται πολεμῶνται παρὰ βαρβάρων· δεύτερος, ὅταν, καὶ εἰρήνης οὔσης, ἡμεῖς πρὸς ἀλλήλους πολεμῶμεν· τρίτος, ὅταν ἕκαστος πρὸς ἑαυτὸν πολεμῇ. Οὗτος δὲ καὶ ^dπάντων ἔστι χαλεπώτατος, ὁ τρίτος. Ἐκείνος μὲν γὰρ ὁ παρὰ τῶν βαρβάρων οὐδὲν μέγα ^eἡμᾶς βλάψαι δυνήσεται. Τί γὰρ, εἰπέ μοι; ἔσφαξε καὶ ἀνείλεν, ἀλλ' οὐδὲν τὴν ψυχὴν ἐλυ-
F μήνατο. Ἀλλ' οὐδὲ ὁ δεύτερος, ^fἐὰν βουλόμεθα, βλάψαι τι ἡμᾶς δυνήσεται. Καὶ ^gγὰρ ἕτεροι πρὸς ἡμᾶς πολεμῶσιν, ἔξε-
στιν ἡμῖν εἶναι εἰρηνικοῖς· ἄκουε γὰρ τοῦ προφήτου λέγοντος,
²“Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ^hἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχό-
μην.” καὶ πάλιν, “Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμῖν εἰρη-
νικός.” καὶ ⁱπάλιν, “Ἐπολέμουν με δωρεάν.” Τὸν δὲ τρίτον
584 οὐκ ἔνι ἀκινδύνως διαφυγεῖν. Ὅταν γὰρ ἡμῖν διαστασιάζῃ τὸ σῶμα πρὸς τὴν ψυχὴν, καὶ χαλεπὰς ἐπιθυμίας ^kἐγείρῃ, καὶ τὰς ἡδονὰς ὀπλίζῃ, τῶν σωμάτων, τῆς ὀργῆς, τοῦ φθόνου, οὐκ ἔνι, μὴ τοῦ πολέμου τούτου λυθέντος, ἐπιτυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων

1 CAP. II. v. 2—4.

2 Psal. cviii. 4. cxix. 6, 7.

^w καὶ οὕτω] ἂν οὕτω ταῦτα ποιῶμεν B.K. Sav. cet. ^x Haec ὧν—μετασχεῖν desunt in Edd. HOM. VII. ^a καὶ τὰς μάχας om. L. ^b καὶ om. K. Sav. cet. ^c τὰ om. K. ^d πάντων] τῶν ἄλλων B.K. ὁ τρίτος om. B.C.K. Sav. cet. ^e ἡμᾶς βλ.] βλ. ἡμᾶς C.K.L. ^f ἐὰν]+μὴ B.K. Sav. cet. Mox τι om. B.K. ^g γὰρ om. K. Mox εἰρηνικοὺς L. ^h ἐνδιέβαλλον pro ἐνδιέβαλον omnes. ⁱ πάλιν]+ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς B.K. Sav. cet. ^k διεγείρῃ B.K.

ἀγαθῶν· ἀλλ' ἀνάγκη τὸν μὴ καταστέλλοντα ταύτην τὴν τα-
 χὴν, πεσεῖν καὶ τραύματα λαβεῖν, ἐκείνον τὸν θάνατον τίκοντα
 τὸν ἐν τῇ γεένῃ. Δεῖ τοίνυν ἡμῖν καθ' ἐκάστην ἡμέραν μερίμνης
 καὶ φροντίδος πολλῆς, ὥστε μήτε ἐγείρεσθαι ἐν ἡμῖν τοῦτον
 τὸν πόλεμον, μήτε διεγερθέντα μένειν, ἀλλὰ καταστέλλεσθαι B
 καὶ κοιμίζεσθαι. Τί γὰρ ἂν ὄφελος γένοιτο, ὅταν ἡ μὲν οἰκου-
 μένη βαθείας ἀπολαύῃ εἰρήνης, σὺ δὲ πρὸς ἑαυτὸν πολεμῇς;
 Ταύτην δεῖ τὴν εἰρήνην ἔχειν· ἂν ταύτην ἔχωμεν, οὐδὲν ἡμᾶς τῶν
 ἕξωθεν βλάβῃαι δυνήσεται. Συντελεῖ δέ ^mτι πρὸς ταύτην οὐ
 μικρὸν καὶ ἡ κοινὴ εἰρήνη· διὰ τοῦτό φησιν, “Ἴνα ἡρεμον καὶ
 ἡσύχιον βίον διάγωμεν.” Εἰ δέ τις, ἡσυχίας οὔσης, ταράττεται,
 σφόδρα ἄθλιός ἐστιν. Ὅρᾳς ὅτι ταύτην λέγει τὴν εἰρήνην, ἣν
 ἐγὼ φημι ⁿτὴν τρίτην; Διὰ τοῦτο εἰπὼν, “Ἴνα ἡρεμον καὶ
 ἡσύχιον βίον διάγωμεν,” οὐκ ^o ἔστι μέχρι τούτου, ἀλλὰ προσέ- C
 θηκεν, “ἐν πάσῃ ^pεὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.” ^qἘν δὲ εὐσεβείᾳ
 καὶ σεμνότητι εἶναι οὐκ ἔνι, μὴ τῆς εἰρήνης ἐκείνης κατορθωθεί-
 σης. Ὅταν γὰρ λογισμοὶ ζητητικοὶ ταρασσῶσιν ἡμῶν τὴν
 πίστιν, ποία εἰρήνη; ὅταν ἀσελγείας πνεύματα, ποία εἰρήνη;
 Ἴνα γὰρ μὴ νομίσης ^rὅτι ταύτην φησὶν, εἰπὼν, “Ἴνα ἡρεμον
 καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν” ^sἐπειδὴ ἔνεστι τὸν ἡρεμον καὶ ἡσύ-
 χιον βίον διάγειν καὶ ^tἝλληνας, καὶ ἀκολάστους καὶ σπαταλῶν- D
 τας καὶ τρυφῶντας εὖροις ἂν τοῦτον τὸν βίον ζῶντας· ^uἀλλ'
 ἵνα μάθῃς ὅτι οὐ ^vτοῦτόν φησιν, ^wἀλλὰ τὸν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ
 σεμνότητι· ^xἐκεῖνος γὰρ ὁ βίος ἐπιβουλὰς ἔχει καὶ μάχας, τῆς
 ψυχῆς καθ' ἐκάστην ἡμέραν τιτρωσκομένης ὑπὸ τῶν θορύβων
^yτῶν ἐν τοῖς λογισμοῖς· ^zοὐ δὲ τοῦτόν φησι τὸν βίον, ἀλλὰ
 τὸν ^aἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ. “^bΠάση,” μὴ τῇ τῶν δογμάτων μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τῇ τοῦ βίου· καὶ γὰρ ἐκεῖ τὴν εὐσέβειαν δεῖ ζητεῖν.
 Τί γὰρ ὄφελος ἐν τῇ πίστει εὐσεβοῦντας διὰ τοῦ βίου ἀσεβεῖν; E

¹ σαυτὸν C.I.L. ^m τι om. K. Ben. ⁿ τὴν τρίτην om. C. ^o ἔστι I.L.
^p εὐσεβείᾳ] + λέγων B. λέγων post σεμνότητι add. K. ^q ἐν δὲ—σεμνότητι]
 ἐν οἷς C. εὐσ. δὲ pro δὲ εὐσ. B.K. ^r ὅτι ταύτην φησὶν, εἰπὼν] Sic C. Vet.
 φησὶν, ὅτι ταύτην εἰπὼν I.L. Veron. ὅτι τοῦτον ἀπλῶς λέγει τὸν βίον, ὃν πάντες
 ζῶσιν ἄνθρωποι, εἰπὼν B.K. Sav. cet. Iidem cum Vet. post διάγωμεν add.
 ἐπάγει, ἐν π. εὐ. κ. σεμ. ^s ἐπειδὴ—διάγειν om. I.L. Veron. invito Vet. Mox
 εὖροις ἂν τοῦτον τὸν βίον ζῶντας om. C. Vet. ^t ἀλλ' ἵνα] ἵνα C. ἵνα οὖν
 B.K. Sav. cet. ^v τοῦτον] τὸν τοιοῦτον βίον C. ^w ἀλλὰ τὸν] προστίθησι
 τὸ B.K. Sav. Statim ἐν πάσῃ εὐσ. Edd. πάση om. B.I.L. Veron. ^x ἐκεῖνος]
 οὗτος K. ^y τῶν om. C. ^z οὐ δὲ] Sic C. Vet. οὐδὲ I. Veron. οὐ δὲ—βίον]
 καὶ οὐδὲ τὸν ἐν εὐσ. βίον L. οὐ δὲ—ἐκεῖ] ὅτι δὲ τὸν βίον τοῦτον δηλοῦν βούλεται,
 δηλὸν μὲν (+καὶ B.K.) ἀπὸ τῆς ἐπαγωγῆς, δηλὸν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπλῶς ἐν
 εὐσ. εἰπεῖν, ἀλλὰ μετὰ προσθήκης τοῦ, πάση. τοῦτο γὰρ εἰπὼν, ἔοικεν οὐ τὴν ἀπὸ
 τῶν δογμάτων μόνον ἀπαιτεῖν πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ βίου ἀσφαλιζομέ-
 νην· καὶ γὰρ ἐν ἀμφοτέροις B.K. Sav. cet. ^a ἐν om. C. ^b πάση om.
 Veron.

“Οτι γὰρ ἔστι διὰ τοῦ βίου ἀσεβεῖν, ἄκουε τοῦ μακαρίου τούτου (276)
 ἑπάλιν ἀλλαχοῦ λέγοντος· ³ “Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς
 δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται.” καὶ πάλιν, “Τὴν πίστιν ἡρνηται, καὶ
 ἔστιν ἀπίστου χεῖρων.” καὶ πάλιν, “Ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομα-
 F ζόμενος ^d ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ὁ τοιοῦτος
 οὐ τιμᾷ τὸν θεόν.” καὶ πάλιν, “Ὁ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν,
 τὸν θεὸν ἀγνοεῖ.” Ὁρᾷς πόσοι ἑἀσεβείας τρόποι; Διὰ τοῦτό
 φησιν, “Ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.” ¹ Ἀσεμνος γὰρ
 οὐκ ἔστιν ὁ πόρνος μόνον, ἀλλὰ καὶ ^ε ὁ πλεονέκτης ἄσεμνος ἂν
 585 λέγοιτο καὶ ἀκόλαστος· καὶ γὰρ καὶ ^h τοῦτο ἐπιθυμία οὐχ ἦτ-
 των τῆς τῶν σωμάτων. Ὁ τοίνυν μὴ κολάζων αὐτήν, ἀκόλαστος
 λέγεται· διὰ γὰρ ⁱ τὸ μὴ κολάζειν τὴν ἐπιθυμίαν ἀκόλαστοι λέ-
 γονται. Ὡστε καὶ τὸν ὀργίλον ἀκόλαστον ἂν εἴποιμι ἔγωγε,
 καὶ τὸν βάσκανον, καὶ τὸν φιλάργυρον, καὶ τὸν ὑπουλον, καὶ
 πάντα ^k τὸν ἐν ἀμαρτίᾳ ὄντα ἀκόλαστον εἶναι καὶ ἄσεμνον καὶ
 ἀσελγῆ. “Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν, ^l φησὶν, ἐνώπιον
 τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ.” ^m Ποῖον; Τὸ εὔχεσθαι ὑπὲρ πάντων·
 B τοῦτο ἀποδέχεται ὁ θεὸς, τοῦτο θέλει. “ⁿ Ὃς πάντας γὰρ
 ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, ^o φησὶ, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας
 ἐλθεῖν.”

Μιμοῦ τὸν θεόν. Εἰ ^p πάντας θέλει σωθῆναι, εἰκότως ὑπὲρ
^q ἁπάντων δεῖ εὔχεσθαι. ^r εἰ πάντας ^s αὐτὸς ἠθέλησε σωθῆναι,
 θέλε καὶ σύ· εἰ δὲ θέλεις, εὔχου· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶ τὸ
 εὔχεσθαι. Ὁρᾷς πῶς ^t πάντοθεν τὴν ψυχὴν ἐπεισεν, ὥστε καὶ
 ὑπὲρ Ἑλλήνων εὔχεσθαι; Καὶ τὸ κέρδος ^u δεικνύς ὅσον ἐκ τού-
 C του τίκτεται, “Ἴνα ἡρεμον, φησὶ, καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν”
 καὶ τὸ πολλῶ τούτου μεῖζον, ὅτι “τῷ θεῷ τοῦτο δοκεῖ, καὶ ὅτι
 ὅμοιοι αὐτῷ κατὰ τοῦτο γινόμεθα, κατὰ τὸ τὰ αὐτὰ ^x αὐτῷ θέ-
 λειν. Ἰκανὰ ταῦτα δυσωπῆσαι καὶ θηρίον. Μὴ τοίνυν φοβηθῆς
 ὑπὲρ Ἑλλήνων εὐχόμενος· ^y καὶ αὐτὸς τοῦτο βούλεται· φοβήθητι
 τὸ κατεύξασθαι μόνον· τοῦτο γὰρ οὐ βούλεται. Εἰ δὲ ὑπὲρ
 Ἑλλήνων εὔχεσθαι χρή, καὶ ὑπὲρ αἰρετικῶν δηλονότι· ὑπὲρ

³ Tit. i. 16. ⁱ Tim. v. 8. ⁱ Cor. v. 11. ⁱ Joan. ii. 9.

^c πάλιν] αὐτὸ τοῦτο B.K. ^d ἢ] ἢ I. Veron. ^e εὐσεβείας B.K. ὀρᾷς—
 τρόποι om. C. ^f σεμνός γὰρ οὐκ ἔ. ὁ μὴ πόρνος μ. C.I.L. ^g ὁ om. L.
 Mox καὶ ὁ ἀκ. B.K. ^h τοῦτο] τούτου ἢ L. Mox ἢ pro τῆς idem. ⁱ τὸ]
 τοῦ B.I.K.L. ^k τὸν om. C.I.L. Post ὄντα add. ἀνάγκη B.K. ^l φησὶν
 om. B.K. ^m ποῖον]+τοῦτο B.K. Sav. cet. ⁿ ὃς est in libris omnibus,
 non in Edd. Mox γὰρ om. B.K.L. ^o φησὶ om. B.K. φησὶ—σωθῆναι
 om. C. ^p πάντας]+ἀνθρώπους Sav. cet. in vitis libris. ^q πάντων I.K.
^r εἰ] καὶ εἰ B.K. ^s αὐτὸς ἡθ.] θέλει B. αὐτὸς θέλει K. ^t πανταχόθεν K.
 Sav. cet. ^v δεικνύσι C. Statim καὶ ὅσον I.L. Mox φησὶν ante ἵνα transp.
 B.K. ^w καὶ τῷ θεῷ Edd. καὶ om. B.C.I.K. τῷ om. L. ^x αὐτῷ θέλει]
 αἰτεῖν L. ^y καὶ αὐτὸς τ. βούλεται om. C.

^z γὰρ πάντων ἀνθρώπων εὐχέσθαι ^a δεῖ, οὐ διώκειν. Τοῦτο δὲ καὶ ἄλλως καλὸν ^b ἀπὸ τοῦ τῆς αὐτῆς ἡμᾶς φύσεως κοινωνεῖν· καὶ ὁ θεὸς δὲ ἐπαινεῖ καὶ ἀποδέχεται τὴν εὐνοίαν, ^c τὴν φιλο- D
στοργίαν τὴν πρὸς ἀλλήλους. Εἰ τοίνυν ^d αὐτὸς θέλει, ^e φησὶν, ὁ κύριος, τί δεῖ εὐχῶν τῶν παρ' ἐμοῦ; Πολὺ τοῦτο ^f ἐκείνοις συμβάλλεται, πρὸς ἀγάπην αὐτοὺς ἔλκει, ^g σὲ πάλιν οὐκ ἀφίη-
σιν ἐκτεθηριῶσθαι· ἱκανὰ δὲ ταῦτα πρὸς πίστιν ἐπισπάσασθαι. Πολλοὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων διὰ φιλονεικίαν τὴν πρὸς ^h ἀνθρώ-
πους ἀπέστησαν τοῦ θεοῦ. Σωτηρίαν ⁱ δὲ νῦν ταύτην λέγει·
“^a Ὅς ^k γὰρ πάντας ἀνθρώπους, ^l φησὶ, θέλει σωθῆναι· ἐπειδὴ καὶ αὕτη ὄντως ἐστὶν ἡ σωτηρία· ταύτης γὰρ χωρὶς ^m οὐδὲν μέγα ἢ E
ἄλλη ἐστίν, ἀλλ' ὄνομα σωτηρίας ⁿ ἐστὶ καὶ προσηγορία μόνον.
“Καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ^o φησὶν, ἐλθεῖν.” “^p Ἀληθείας,”
τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως. ^q Ἐπειδὴ προλαβὼν εἶπε, παράγγελλε μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν· ^r ἵνα μὴ ὡς ἐχθροῖς αὐτοῖς προσέχη, μηδὲ μάχας ἀπὸ τούτου πλέκη, ^s τί φησι; “Πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.” ^t Τί δὴ τοῦτο, ἐπήγαγεν· ^u “Εἰς γὰρ ^v θεὸς, εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώ-
πων.” Εἶπεν, “εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν,” δεικνὺς ὅτι οὐκ F
ἐστὶν ἡ οἰκουμένη ἐν ἀληθείᾳ· ^w καὶ πάλιν, “εἰς γὰρ θεός,” ^x οὐ πολλοὶ, καθὼς ^y οὗτοι νομίζουσιν, δεικνὺς ὅτι σωθῆναι θέλει πάντας. Εἶπεν ὅτι καὶ μεσίτην ^z τὸν υἱὸν πέπομφε. Τί οὖν; 586
ὁ υἱὸς οὐ θεός; Καὶ σφόδρα. Πῶς οὖν φησιν, “^a εἰς;” Πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν εἰδώλων, οὐ πρὸς τὸν υἱόν· περὶ γὰρ ἀλη-
θείας καὶ πλάνης ἦν αὐτῷ ὁ λόγος. Ὁ δὲ μεσίτης ὀφείλει ἀμ-
φοτέροις κοινωνεῖν, ὧν ἐστὶ μεσίτης· μεσίτου γὰρ τοῦτό ἐστι, τὸ ἐκατέρων ^b ἐχόμενον κοινωνεῖν· ἐὰν δὲ τοῦ μὲν ἐνὸς ἔχῃται, τοῦ δὲ ἐνὸς ἀπεσχοινισμένος ^h, οὐκέτι μεσίτης ἐστίν. Εἰ τοίνυν μὴ ἔχεται τῆς τοῦ πατρὸς φύσεως, οὐκ ἐστὶ μεσίτης, ἀλλ' ἀπε- B

4 v. 5.

^z γὰρ om. L. Cat. πάντων pro ἀπάντων omnes. ^a δεῖ] χρη L. ^b ἀπὸ] καὶ γὰρ ἐνδεικτικόν ἐστι B.K. ^c τὴν—ἀλλήλους] τὴν πρὸς ἀλλήλους καὶ τὴν φ. L. ^d αὐτὸς θ. om. L. ^e φησὶ] +δοῦναι Edd. repugnantibus libris. ^f ἐκείνοις] +καὶ σοὶ B.K. Sav. cet. ^g σὲ] +δὲ L. ^h ἀνθρώπους omnes. ἀλλήλους Edd. ⁱ δὲ om. C. σωτηρίαν—λέγει] τοῦτο σωτηρίαν νῦν θεοῦ καλεῖ B.K. Sav. cet. ^k γὰρ assumptum ex I.L. ^l φησὶ om. B.K. Sav. cet. Mox εἰπὼν post σωθῆναι add. iidem. ^m οὐδὲ μεγάλη C. ⁿ ἐστὶ om. L. Statim καὶ προσηγορίας I.L. ^o φησὶν om. B.K. ^p ἀληθείας] +ποιίας; B.K. Sav. cet. ^q ἐπειδὴ] Sic B.I.K.L. Cat. ἐπειδὴ γὰρ C. καὶ δὴ Edd. ^r ἵνα] +δὲ Sav. cet. invitis libris. Statim μὴ τις ὡς B.K. Sav. cet. ^s τί om. iidem. ^t τί δὴ τοῦτο] εἶτα τοῦτο εἰπὼν B.K. Sav. cet. ^v ὁ θεός K. ^w καὶ] εἶπε B.K. Sav. cet. ^x οὐ] δεικνὺς ὅτι οὐ iidem. ^y οὗτοι] τινες iidem. Haec δεικνὺς ὅτι σ. θ. π. post πέπομφε transp. iidem. ^z τὸν υἱόν] Sic C. Cat. Vet. καὶ υἱὸν Edd. ^a εἰς] +θεός C. ^b ἐχόμενον] ἔχεσθαι καὶ C. Post ἐχόμενον add. ὧν ἐστὶ μεσίτης Edd. invitis nostris C.I.L.

σχοίνισται. Ὡσπερ γὰρ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἔχεται φύσεως, ἐπειδὴ πρὸς ἀνθρώπους ἤρχετο, οὕτω καὶ τῆς τοῦ θεοῦ, ἐπειδὴ παρὰ θεοῦ ἤρχετο. Ἐπειδὴ γὰρ δύο φύσεων μέσος γέγονεν, ἐγγὺς τῶν δύο φύσεων αὐτὸν εἶναι δεῖ. Ὡσπερ γὰρ τὸ τόπου τινὸς μέσον ἐκατέρων ἐστὶ τῶν τόπων ἐγγὺς, οὕτω καὶ τὸ τῶν φύσεων μέσον ἐκατέρων ὀφείλει εἶναι τῶν φύσεων ἐγγὺς. Ὡσπερ οὖν ἄνθρωπος γέγονεν, οὕτω καὶ θεὸς ἦν. Ἀνθρωπος οὐκ (277) C ἂν ἐγένετο μεσίτης· ἔδει γὰρ καὶ τῷ θεῷ διαλέγεσθαι· θεὸς οὐκ ἂν ἐγένετο μεσίτης· οὐ γὰρ ἂν ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ ἐμεσίτευσεν. Ὡσπερ ἐκεῖ φησιν, ⁵ “Εἰς θεὸς ὁ πατὴρ, καὶ εἰς κύριος Ἰησοῦς Χριστός.” οὕτω καὶ ἐνταῦθα, ^h εἰς καὶ εἰς. Οὐ τίθησι δύο· ἐπειδὴ γὰρ περὶ πολυθείας διελέγετο, ἵνα μὴ τις ἀρπάσῃ τῶν δύο τὸν ἀριθμὸν εἰς πολυθείαν, εἰς καὶ εἰς, τέθεικεν. Ὅρας πῶς ἡ γραφὴ μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας κέχρηται τῷ λόγῳ; Τὸ γὰρ, εἰς καὶ εἰς, δύο· ἄλλ’ οὐκ ἐροῦμεν τοῦτο, καίτοι τοῦ D ^k λογισμοῦ ὑποβάλλοντος. Ἐνταῦθα οὐ λέγεις, εἰς καὶ εἰς, δύο· ὅπερ δὲ οὐδὲ ὁ λογισμὸς ὑποβάλλει, τοῦτο λέγεις· εἰ ἐγέννησεν, ἔπαθεν. “Εἰς ^m γὰρ θεὸς, φησὶν, εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ⁿ ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς, ^o ὁ δὸς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων.” Τί οὖν; ^p καὶ Ἑλλήνων, εἰπέ ^q μοι; Καὶ ὁ μὲν Χριστὸς ^r καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ Ἑλλήνων, σὺ δὲ ^s εὐξασθαι οὐκ ἀνέχῃ; Πῶς οὖν, φησὶν, οὐκ ἐπίστευσαν; Ὅτι οὐκ ἠθέλησαν· τὸ δὲ αὐτοῦ μέρος ^t ἐγένετο. “Μαρτύριον” τὸ πάθος E φησὶν. Ἦλθε γὰρ μαρτυρήσων, ^v φησὶ, τῇ ἀληθείᾳ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐσφάγη. Ὡστε οὐχ ὁ πατὴρ αὐτῷ μαρτυρεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τῷ πατρί. ⁷ “Ἐγὼ ^w γὰρ ἦλθον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου,” φησί· καὶ πάλιν, “^x Τὸν θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε” καὶ πάλιν, “Ἰνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν” ^y καὶ, “Πνεῦμα ὁ θεός.” Μέχρι θανάτου τοίνυν ἐμαρτύρησε. “^z Καιροῖς ἰδίους,” ^a τουτέστι, τοῖς προσήκουσιν. ⁸ “Εἰς ὁ

5 1 Cor. viii. 6.

6 v. 6.

7 Joan. v. 43. i. 18. xvii. 3. iv. 24.

8 v. 7.

^c αὐτὸν om. K. ^d τῶν φύσεων om. C. ^e ἔδει—μεσίτης om. I.L. ^f καὶ om. B.K. ^g οὐ] οὐδὲ C. Mox ἐμεσίτευεν K. ^h εἰς—δύο] εἰς θεὸς καὶ εἰς μεσίτης. οὐκ εἶπεν δύο, ἀλλ’ εἰς K. ⁱ ἀκριβείας] εὐλαβείας C. ἀκριβείας καὶ εὐλαβείας L. ^k λογισμοῦ] + τοῦτο C. ^l τοῦτο λέγεις] πῶς τολμᾷς λέγειν; K. ^m γὰρ om. K. Statim ὁ θεὸς Edd. ὁ om. C.K. ⁿ ἄνθρωπος accessit ex B.C.I.L. ^o πάντων] + ἡμῶν C. Post πάντων vulgo addunt τὸ μαρτ. καιροῖς ἰδίους, quae desunt in nostris omnibus. ^p καὶ] οὐ καὶ C. ^q μοι] + ναὶ K. Sav. cet. ^r καὶ ἀπέθ.] ἀπέθ. καὶ B.C. Cat. καὶ ὑπὲρ Ἐ. ἀπέθανε hoc ord. K. ^s εὐξ. οὐκ] οὐδὲ εὐξ. K. ^t ἐγένετο] + τὸ μαρτ. καιροῖς ἰδίους K. Statim τὸ μαρτ. C. Cat. ^v φησὶ om. K. ^w γὰρ om. B. φησὶν post γὰρ, non post πατρός μου, habet K. ^x τὸν om. C.K. ^y καὶ] + πάλιν I.K. Sav. cet. ^z καιροῖς] τὸ δὲ καιροῖς K. Sav. cet. ^a τουτέστι τοῖς πρ.] ἀντὶ τοῦ πρ. ἐστιν K.

ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος ἀλήθειαν λέγω, οὐ ψεύδομαι· F
 διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.” ^bἘπειδὴ τοίνυν
 καὶ αὐτὸς ὑπὲρ ἐθνῶν ἔπαθε, καὶ ἐγὼ διδάσκαλος ἐθνῶν
 ἀφωρίσθην, ^dτίνος ἕνεκεν σὺ οὐκ εὗχῃ ὑπὲρ αὐτῶν; ^eΚαλῶς
 ἐνταῦθα ^fτοῦ ἀξιοπίστου δεῖται, ὅτι ἐθνῶν διδάσκαλος, φη-
 σιν, ἀφωρίσθην· ^gπάνν γὰρ ἐνάρκων πρὸς τοῦτο οἱ ἀπόστο- 587
 λοι. Εἶτα ἐπήγαγε, “Διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀλη-
 θεία.” “Ἐν πίστει,” πάλιν· ἀλλὰ μὴ νομίσης, ἐπειδὴ, “ἐν
 πίστει,” ἤκουσας, ὅτι ἀπάτη τὸ πρᾶγμά ἐστι· καὶ γὰρ, “ἐν
 ἀληθείᾳ,” ^hφησὶν· οὐκ ἔστι ψεῦδος. Ὁρᾷς τὴν χάριν ἐκτετα-
 μένην; ⁱτοῖς γὰρ Ἰουδαίοις αἱ εὐχαὶ οὐχ ὑπὲρ ^kτοιούτων ἐγί-
 νοντο, νῦν δὲ ἡ χάρις ἐκτέταται. ^l“Διδάσκαλος ἐθνῶν, φησὶν,
 ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.” “^mὉ δοὺς, φησὶν, ἑαυτὸν ἀντίλυτρον.” B
 Πῶς οὖν παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός; Ἄρα οὖν τῆς αὐτοῦ ἀγα-
 θότητος γέγονεν. Ἀντίλυτρον τί ἐστίν; Ἐμελλε τιμωρεῖσθαι
 αὐτούς· ἀπολλυσθαι ἔμελλον· ἀλλ’ ἀντ’ ἐκείνων τὸν αὐτοῦ
 ἔδωκεν υἱόν, ὥστε κηρύττειν τὸν σταυρόν.

Ῥ’ Ἰκανὰ ταῦτα ἐπισπάσασθαι πάντας, καὶ τὴν ἀγάπην ἐνδεί-
 ξασθαι τοῦ Χριστοῦ· ὄντως ^aγὰρ μεγάλα καὶ ἄνεκδιήγητα.
 Κατέθευσεν ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, τῶν μισούντων, τῶν ἀπο- C
 στρεφομένων αὐτόν. Ὁ οὐδὲ ὑπὲρ φίλων, οὐδὲ ὑπὲρ παίδων
 ποιήσειεν ἂν τις, οὐδὲ ὑπὲρ ἀδελφῶν, δεσπότης ὑπὲρ δούλων
 ἐποίησε, δεσπότης οὐ τοιοῦτος, οἷος οἱ δούλοι, ἀλλὰ θεὸς ὑπὲρ
 ἀνθρώπων, οὐδὲ ^bεὐδοκιμούντων. Ὁ γὰρ ^cἐπὶ ἀνθρώπων ^dτῶν
 ὁμοουσίῳ οὐ γίνεται, τοῦτο ^eἐγένετο· καὶ τοσαύτης ἀπολαύ- D *
 σαντες ἀγάπης, ὡς ἀκκιζόμεθα, καὶ οὐ φιλοῦμεν τὸν Χριστόν.
 Αὐτὸς κατέθευσεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ αὐτόν καὶ τῆς
 ἀναγκαίας τροφῆς ἀποροῦντα περιορῶμεν, καὶ νοσοῦντα καὶ

^b ἐπεὶ I. ^c καὶ αὐτὸς] καὶ Χριστὸς K. ὁ Χριστὸς Sav. cet. ^d τίνος—
 ἀφωρίσθην om. L. ^e καλῶς om. K. ^f τοῦ ἀξ.—ἀφωρίσθην] τὸ ἑαυτοῦ
 ἀξιοπίστου δεικνύς, τὸ, εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ, φησὶ, τουτέστιν, ἀφωρίσθην K.
 Sav. cet. ^g πάνν] πάλιν (sed in marg. εἰς πάντα) C. πάντα I. πάντες L.
^h φησὶν]+εἰ δὲ ἀλήθεια K. Sav. cet. ⁱ τοῖς]+μέν L. ^k τῶν τοιούτων C.
 Statim ἐγένοντο L. ^l διδάσκαλος—ἀληθείᾳ] διὰ τοῦτο καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν
 ἑαυτὸν εἶπεν ἀφωρίσθαι, τὴν πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης χυθεῖσαν αἰνιττόμενος χά-
 ριν K. Sav. cet. ^m ὁ δοὺς—ἄρα οὖν] τί οὖν φησι; πῶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς παρε-
 δόθη; ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον. ἄρα οὐ K. ⁿ αὐτοῖς]+τοῦτο οὐκ ἐποίησεν
 K. Sav. cet. ^o υἱόν]+καὶ κήρυκας ἡμᾶς ἔπεμψεν K. Sav. cet. ^p ΗΘΙΚΟΝ.
 Κατὰ πλουτούντων καὶ καλλωπιζομένων γυναικῶν. Veron. ^q γὰρ om. K.
 ἄνεκδ.] +τὰ παρὰ θεοῦ εἰς ἡμᾶς ἐπιδεδειγμένα K. Sav. cet. ^s ἀνθρώπων]+
 καὶ ἀνθρώπων iidem. ^t εὐδοκιμούντων]+εἰ γὰρ εὐδοκιμηκότες ἦσαν, εἰ γὰρ
 εὐηρεστηκότες, οὐ τοσοῦτον ἦν θαυμαστόν· νῦν δὲ τοῦτό ἐστι τὸ πᾶσαν διάνοιαν
 ἐκπλήττον, τὸ ὑπὲρ τοιούτων ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἀποθανεῖν iidem. ^v ἐπὶ]
 ἀπὸ iidem. ^w τῶν ὁμοουσίῳ] πρὸς ὁμοφύλους iidem. ^x ἐγένετο]+ἀπὸ
 θεοῦ εἰς ἡμᾶς iidem. Mox ἀπολαύοντες I. ^y ἀκκ.]+ἔτι K. Sav. cet.

γυμνητεύοντα οὐκ ἐπισκεπτόμεθα. Πόσης ὀργῆς ταῦτα ἄξια,
 πόσης κολάσεως, πόσης γεέννης; Εἰ ἄρα μὴδὲν ἕτερον, τοῦτο
 γοῦν αὐτὸ μόνον, ^aὅτι κατηξίωσε τὰ τῶν ἀνθρώπων πάθη οἰκει-
 οὔσθαι, καὶ λέγειν ὅτι πεινῶ καὶ διψῶ, οὐχ ἱκανὸν ἦν πάντας
 προτρέψαι; Ἀλλ' ὦ τῆς τῶν χρημάτων τυραννίδος, μάλλον
 Ε δέ, ὦ τῆς τῶν ^cἐκόντων δεδουλωμένων αὐτοῖς μοχθηρίας· οὐκ
 ἐκεῖνα ἔχει μεγάλην τὴν ἰσχύν, ἀλλ' ἡμεῖς σφόδρα ἐσμὲν ἔκλυτοι
 καὶ ^dδιαλελυμένοι, ἡμεῖς ταπεινοὶ καὶ γεώδεις, ἡμεῖς σαρκικοὶ, (278)
 ἡμεῖς ἀνόητοι· οὐ γὰρ ἐκείνων μεγάλη ἡ ἰσχὺς. Τί γὰρ ^eδύ-
 νηται, εἰπέ μοι; κωφά ἐστι καὶ ἀναίσθητα. ^fΕἰ ὁ διάβολος
 οὐδὲν ἐστίν, ὁ μιαρὸς δαίμων, ὁ οὕτω πονηρὸς καὶ πάντα κυ-
 κῶν, τὰ χρήματα ^hτίνα ἔχει ἰσχύν; Ἐὰν ἴδῃς ἄργυρον, νόμισον
 εἶναι κασσίτερον. Ἀλλ' οὐ δύνασαι; ⁱὍπερ ἐστὶν ἀληθές,
 τοῦτο νόμισον, ὅτι γῇ ἐστι· ^kγῇ γάρ ἐστιν. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτον
 F δέχη τὸν λογισμόν; Ἐννόησον ὅτι ^lἀπολλύμεθα καὶ ἡμεῖς, ὅτι
 πολλοὶ τῶν κεκτημένων οὐδὲν σχεδὸν ^mαὐτῶν ἀπώναντο, ὅτι
 588 μυρίοι κομπάσαντες ἐν ⁿαὐτῷ, τέφρα ἐγένοντο καὶ κόνις, ^oκαὶ
 νῦν δίκην τίνουσι τὴν ἐσχάτην, τῶν ἐν ^pὀστράκῳ καὶ ὑέλῳ διαι-
 τηθέντων πολλῷ τυγχάνοντες πτωχότεροι, τῶν ἐν κοπρίᾳ πολ-
 λάκις οἱ ἐπὶ ^qτῶν κλινῶν τῶν ἐλεφαντίνων ἀπορώτεροι. Ἀλλὰ
 τέρπει τὰς ὄψεις; Ἀλλὰ ^rτούτων πολλὰ τέρπειν δύναται
 μάλλον. Καὶ γὰρ καὶ τὰ ἄνθη, καὶ ὁ ἄνθρωπος καθαρὸς ὢν, καὶ ὁ
 οὐρανὸς, καὶ ὁ ἥλιος πολλῷ μάλλον τέρπει. Οὗτος μὲν γὰρ καὶ
 ἰὼν ἔχει πολὺν, ὅθεν ^sπολλοὶ καὶ μέλανα αὐτὸν εἶναι ἀπεφί-
 B ναντο· καὶ δῆλον ἀπὸ τῶν ἐκμαγείων τῶν μελαινομένων· ἐν δέ
 ἡλίῳ ^tμέλαν οὐδὲν, ἐν οὐρανῷ, ἐν ἄστροις. Πολλὴ ἐν τούτοις
 τοῖς ἄνθεσιν ἡ ἀπόλαυσις, ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρώματι. Οὐ τὸ
 ἄνθος τοίνυν ἐστὶ ^vτὸ τέρπον, ἀλλ' ἡ πλεονεξία, ἡ ἀδικία· τοῦτο
 τέρπει τὰς ψυχὰς, οὐχ ὁ ἄργυρος. Ἐκβαλε ταύτην ἀπὸ τῆς
 ψυχῆς, καὶ ὄψει πηλοῦ τὸ δοκοῦν εἶναι τίμιον ἀτιμότερον· ἐκ-
 βαλε τὸ πάθος· ἐπεὶ καὶ οἱ πυρέττοντες, καὶ βόρβορον ἴδωσιν,
 ὡς ^wπηγὰς ἐπιποθοῦσιν· ^xοἱ ὑγιαίνοντες δὲ ὡς χρὴ, οὐδὲ ὕδατος

^z γὰρ] + καὶ K. Mox ἕτερον ἦν idem. ^a ὅτι κατηξ.] ὁ κατηξ. I.L. τὸ
 καταξιώσαι K. ^b ἦν om. K. ^c ἐκόντων] Sic C.I. ἐκόντως L. ἐκόντῃ Edd.
^d διαλελυμένοι omnes. Edebatur δεδουλωμένοι. ^e δύνηται I. ^f εἶ] +
 γὰρ L. ^g ἐστίν] + οὐδὲ δύνηται C. ^h τίνα ἔχει] ἔχει τινὰ I.L. ⁱ ὅπερ]
 οὐκοῦν ὅπερ K. Sav. cet. ^k γῇ γάρ ἐστιν om. C. ^l ἀπολλύμεθα I.K.L.
 ἀπολούμεθα Edd. ^m αὐτῶν] ἐξ αὐτῶν K. ⁿ αὐτοῖς C. ^o καὶ] ὅτι καὶ
 K. Sav. cet. Mox τίσουσι B.C.I.L. Veron. ^p ὀστρακίνοις καὶ ὑελίνοις C.I.L.
 Statim πονουμένων pro διαιτηθέντων K. ^q τῶν ἐλ. κλινῶν ἀπ. C. ^r τού-
 των] + ἕτερα K.L. Sav. cet. Mox δύνηται omnes. δύνηται Veron. Sav. Mor.
^s πολλοὶ om. L. ^t μέλαν οὐδὲν post ἄστροις transp. L. ^v τὸ τέρπον]
 τερπνὸν L. ^w πηγὴν C. ^x οἱ om. K.

ἐπιθυμοῦσι πολλάκις. Ἐκβαλε τὴν νόσον, καὶ ὄψει τὰ πρᾶ- C
γματα ὡς ἔστι. Καὶ ἵνα μάθῃς ὅτι οὐ ψεύδομαι, πολλοὺς ἔχω
ὑδεῖξαι τοῦτο πεποιηκότας. Σβέσον τὸ πῦρ, καὶ ὄψει ὅτι ἀν-
θέων ταυτὰ ἐστὶν εὐτελέστερα. Καλὸν τὸ χρυσίον· ἀλλ' εἰς
ἐλεημοσύνην καλὸν, εἰς ἐπικουρίαν πενήτων καλὸν, ^zοὐκ εἰς τὴν
ἀνόνητον χρῆσιν, ^aἵνα ἔνδον ^bἀποκέηται, ἵνα εἰς γῆν κατορύτ-
τηται, ἵνα ^cἐπὶ χεῖρας καὶ πόδας καὶ κεφαλὰς περικέηται. Διὰ
τοῦτο ^dεὔρέθη, οὐχ ἵνα τὴν εἰκόνα τοῦ θεοῦ καταδεσμῶμεν
τούτῳ, ἀλλ' ἵνα λύωμεν τοὺς δεδεμένους· εἰς τοῦτο κέχρησο τῷ D
^eχρυσῷ· λύσον τὸν δεδεμένον, μὴ δήσῃς τὴν ^fλελυμένην. Τίνος
γὰρ ἔνεκεν, εἰπέ μοι, τὴν βουδαμινὴν πάντων προτίθῃς; μὴ γὰρ,
ἐπειδὴ ^hχρυσὸς ἐστίν, ⁱοὐκέτι δεσμὸν ποιεῖ; μὴ γὰρ ἡ ὕλη ^kτὸν
δεσμὸν ποιεῖ; ^lἌν τε χρυσὸς ᾗ, ^mἂν τε σίδηρος, ταυτὸν ἐστὶ·
ⁿκαίτοι τοῦτο ἐκείνου καὶ βαρύτερον. Ἀλλὰ τί ποιεῖ κούφον
τὸ πρᾶγμα; Ἡ κενοδοξία, καὶ τὸ παρὰ πάντων ὀράσθαι δεδε-
μένην, ἐφ' ᾗ ἐχρῆν μᾶλλον αἰσχύνεσθαι. Ὅτι γὰρ τοῦτο ἀληθές
^pἐστὶ, κατάδησον, καὶ ἄφες ἐν ἐρημίᾳ, ἔνθα οὐδεὶς ὁ θεωρῶν, καὶ
βαρύνεται τὸν δεσμὸν καὶ ἐπαχθῇ νομίζει. Φοβηθῶμεν, ἀγα- E
πητοὶ, μὴ ἀκούσωμεν ἐκεῖνα τὰ φοβερά ρήματα, ⁹“Δήσατε αὐ-
τοῦ χεῖρας καὶ πόδας.” Τί ἤδη τοῦτο σαυτῇ ^oποιεῖς; οὐδεὶς
δεσμώτης χεῖρας καὶ πόδας δέδεταί. Τί καὶ τὴν κεφαλὴν δε-
σμείς; οὐ γὰρ ἀρκεῖ χεῖρας καὶ πόδας; τί καὶ τὸν τράχηλον
μυρίοις δεσμοῖς περιβάλλεις; Τὴν γὰρ ἀπὸ τούτων φροντίδα
παρίημι, τὸ δέος, τὴν ἀγωνίαν, τὴν μάχην τὴν ὑπὲρ αὐτῶν
^pπρὸς τὸν ἄνδρα, εἴποτε αὐτῶν δεηθείη, τὸν θάνατον ὃν ὑπομέ-
νουσιν, ^qεἴποτε ἐκπέσοι τι τούτων. Ἦταῦτα οὖν ἡδονή, εἰπέ F
μοι; Ἰνα ἕτερος ^sτερφθῇ τὰς ὄψεις, ^tσὺ δὲ καὶ δεσμοῖς καὶ
φροντίσι καὶ κινδύνοις καὶ ἀηδίαις καὶ μάχαις καθημεριναῖς
^vὑποβάλλεις σαυτήν; ^wἌρ' οὐ πάσης κατηγορίας καὶ κατα-
γνώσεως ἄξιον ^xἂν εἴη τοῦτο; Μὴ, παρακαλῶ, μὴ ταῦτα ποιῶ-

9 Matth. xxii. 13.

^y δείξαι τ.] τ. δείξαι I.L. ^z οὐκ] ἀλλ' οὐκ I. ^a ἵνα] οὐδ' ἵνα vel οὐδ' ἵν' ter C. ^b ἀπόκειται B.C.I. Veron. Mox περίκειται C.I. ^c ἐπὶ C.I.K.L. περὶ Edd. ^d ἡρέθη C.I. ^e χρυσῷ C.I. Mox τοὺς δεδεμένους C. ^f λελυ-
μένην] ἐλεημοσύνην I.L. ^g οὐδαμινῇ] + γῆν C. ^h χρυσὸς] οὐ χρυσὸς I.L.
ⁱ οὐκέτι δ. π.] οἷον αὐτὸν δεσμὸν μὴ ποιεῖν K. οὐκ ἔστι δεσμὸν ποιεῖν L. ^k τὸν om. K. μὴ γὰρ ἡ ὕλη τ. δ. ποιεῖ om. C.I.L. ^l ἂν] ἐὰν bis L. Post ἡ add. ὁ δεσμός K. ^m καίτοι] καὶ C.I.L. Mox καὶ om. L. ⁿ ἐστὶ om. K. ^o ποιεῖς] + γύναι C. (?) K. Sav. cet. ^p πρὸς—δεηθείη] δέθητι I. δέδηθι (sic) L. Clausula deest in C. invito Vet. ^q εἴποτε] + αὐτῶν B. Veron. ^r ταῦτ' οὖν K. ^s τερφθῇ pro τέρπη C.I.L. ^t σὺ δὲ] Sic C.L. Veron. σὺ B.I. σεαυτὴν K. σαυτὴν Sav. cet. ^v ὑποβάλλοις L. Statim σαυτὴν C.I.L. ἐαυτὸν B. Veron. σαυτὴν om. K. Sav. cet. ^w ἄρ' οὐ] ἄρ' οὖν οὐ K. ἄρα οὖν C.I.L. κατηγορίας καὶ om. L. ^x ἂν εἴη om. K. Sav. cet.

589 μεν, ἀλλὰ ὕλῳμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διαθρύπτωμεν
πεινῶντι τὸν ἄρτον, πάντα τὰ ἄλλα πράττωμεν, ἅ τὴν πρὸς
τὸν θεὸν παρρησίαν προξενῆσαι ἡμῖν δύναται, ἵνα τύχωμεν
τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν,
μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Η.

(279)

B ¹Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαί-
ροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ ^aδιαλογισμοῦ. Ὡσαύ-
τως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰδοῦς καὶ
σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν ^bπλέγμασιν, ἢ ^cχρυσίῳ, ἢ
μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ^dὃ πρέπει γυναιξὶν
ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν.

C ²“ὍΤΑΝ προσεύχησθε, ^eφησὶ, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκρι-
ταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν
πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις.
Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ^fἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ ὅταν
προσεύχη, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ ἐκλείσας ^hτὴν θύ-
ραν σου, πρόσενξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ αὐτὸς
ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.” Τί οὖν ⁱὁ Παῦλός φησι, “Βού-
λομαι προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ^kἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας
ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ;” ^lἌλλ' οὐκ ἔστιν
D ἐναντίον ἐκείνοις τοῦτο, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ ^mκαὶ σφόδρα ⁿσυνᾶ-
δον. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; ^oΔεῖ δὲ πρότερον εἰπεῖν, τί ἐστιν,
“Εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου” καὶ τί δήποτε ^pτοῦτο προσ-
τάττει, εἰ ἐν παντὶ τόπῳ δεῖ εὔχεσθαι· καὶ εἰ ἐν ἐκκλησίᾳ μὴ
δεῖ εὔχεσθαι, ^qκαὶ εἰ ἐν ἄλλῳ μηδενὶ τῆς οἰκίας μέρει, ἀλλ' ἐν

¹ CAP. II. v. 8—10.² Matth. vi. 5, 6.

ὑ λύε I.L. ^z παρρ. πρ. ἡμῖν] Sic I.K.L. ἡμῖν om. C. ἡμῖν παρρ. πρ. Edd. Mox δυνήσεται L. HOM. VIII. ^a διαλογισμῶν L. ^b πλέγματι Veron. Statim ἢ om. B. Veron. ^c χρυσίῳ C.I.L. χρυσῷ Edd. ἢ ἱμ. πολ. om. K. et ante corr. I. ^d ὃ] ἅ B. ῥ L. ^e φησὶν] + ὁ κύριος L. + ὁ Χριστὸς K. Sav. cet. ^f ὅτι ἀπ. Edd. ὅτι om. I.K.L. ^g ἀποκλείσας K. ^h τὴν θ. σου] Sic C.I.K.L. Cat. τὰς θύρας Edd. ⁱ ὁ Π. φησι] οὕτω τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ὁ Π. προτρέπει K. ^k ἐν π. τ. om. I. ^l ἀλλ' οὐκ—τοῦτο] οὐκ ἐναντιούμενος ἐκείνῳ τοῦτο λέγει K. ^m καὶ om. I.L. ⁿ συνᾶδον] Sic Cat. et Edd. συνᾶδων K. συνᾶδων ταῦτά φησι B. συνᾶδοντα ταῦτά φησι (φασι L.) C.I.L. ^o δεῖ—εἰπεῖν] εἰπωμεν πρότερον K. ^p τοῦτο] + τοῖς ἄλλοις B.I. Veron. Παῦλος pro τοῦτο C.L. Pergunt, προστάττει ἐν παντὶ τόπῳ εὔχεσθαι C.I.L. Haec εἰ ἐν π. τ. δεῖ εὔχεσθαι desunt in K. ^q καὶ εἰ—μόνον (μόνῳ L.)] ἢ ἐν ἄλλῳ τ. οἱ. μ. ἀλλὰ μόνον ἐν τῷ ταμιεῖῳ; καὶ τότε ἐροῦμεν τί ἐστιν ἐν παντὶ τόπῳ K.

τῷ ταμείῳ μόνον. Τί οὖν ἐστὶ τὸ λεγόμενον; ¹Τὸ ἀκενόδοξον δεικνὺς ἐνταῦθα ὁ Χριστὸς φησι, μὴ λάθρα ἀπλῶς, ²ἀλλὰ κεκρυμμένως τὰς εὐχὰς ποιοῦ. Ὡς περ γὰρ λέγων, ³“Μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου,” οὐ περὶ χειρῶν ⁴διαλέγεται ἀπλῶς, ἀλλὰ τὴν ὑπερβολὴν ⁵τῆς ἀκενοδοξίας παρίστησιν, οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα τοῦτο αἰνίττεται. Οὐ τοίνυν ⁶εἰς τόπον Ε περιώρισε τὴν εὐχὴν, ἀλλ’ ἐν μόνον ἐπέταξε, τὸ ἀκενόδοξον. Ὁ δὲ Παῦλος ταῦτά φησι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς Ἰουδαϊκῆς εὐχῆς. Ὅρα γὰρ τί φησιν· “Ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας” ὅπερ τοῖς Ἰουδαίοις θέμις ⁷οὐκ ἦν. Οὐδὲ γὰρ ἐξὴν ὑάλλαχου προσιέναι τῷ θεῷ, καὶ θύειν, καὶ τὰς λατρείας ⁸ἐπιτελεῖν, ἀλλ’ εἰς ἓνα τόπον ⁹αὐτοὺς πανταχόθεν ¹⁰τῆς οἰκουμένης συντρέχοντας ἅπαντα τὰ τῆς ἀγιστείας ἐν τῷ ναῷ ἐπιτελεῖν ¹¹ἔδει. Τούτων ἀντίρροπον ¹²τὴν παραίνεσιν ¹³εἰσάγει, καὶ τῆς ¹⁴ἀνάγκης ἀπαλλάξας ἐκείνης, βούκ ἐστὶ ¹⁵ἡ τοιαῦτα τὰ ἡμέτερα, φησὶν, οἷα τὰ Ἰουδαϊκά. Ὡς περ γὰρ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ πάντων κελεύει ποιεῖν· ὑπὲρ ¹⁶ἡ γὰρ πάντων καὶ ὁ Χριστὸς ¹⁷ἔπαθε, καὶ ¹⁸590 ὑπὲρ πάντων, φησὶ, ταῦτα κηρύττω· οὕτω καὶ ¹⁹πανταχοῦ καλὸν εὔχεσθαι· ἡ δὲ παρατήρησις λοιπὸν μὴ περὶ τόπον ἔστω, ἀλλὰ περὶ τὸν τρόπον τῆς εὐχῆς. Πανταχοῦ ²⁰μὲν εὔχου, φησὶ, πανταχοῦ δὲ ὁσίους χεῖρας ἔπαιρε· ²¹τοῦτό ἐστὶ τὸ ζητούμενον. Ὅς οἰοῦνται δὲ τί ἐστὶ; καθαρὰς· καθαρὰς δὲ ²²τί ἐστιν; οὐχ ὕδατι νιπτομένας, ἀλλὰ ²³φιλαργυρίας, ἀρπαγῆς, φόνων, πληγῶν κα-
θαράς. “Χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.” Τί ²⁴ῥ δὴ τοῦτό ἐστι; τίς ²⁵γὰρ εὐχόμενος ὀργίζεται; ²⁶Τουτέστι, χωρὶς μνησικακίας.

³ Matth. vi. 3.

¹ τὸ ἀκ.—ποιοῦ] ἀκενοδόξους ἡμᾶς εἶναι βούλεται ὁ Χριστὸς, καὶ χωρὶς ἐπιδείξεως ποιεῖν τὰς εὐχὰς. τοῦτο τοίνυν αἰνιττόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἴσελθε, φησὶν, εἰς τὸ ταμειῶν σου· οὐχ ἵνα τοῦτο ποιῶμεν προηγουμένως, ἀλλ’ ἵνα κεκρυμμένως τὰς εὐχὰς ποιῆσθαι σπουδάζωμεν K. ² ἀλλά]+καὶ C.L. Mox ποιεῖ L. ³ διαλέγεται om. K. ⁴ Vid. Annot. ⁵ εἰς τὸν τόπον Edd. τὸν om. B.C.K.L. οὐ τοίνυν—ταῦτά φησι] διδάσκων παντὶ τρόπῳ σπουδάζειν εὐχομένους λανθάνειν. ἀλλ’ οὐδὲ εἰς τόπον τοῦτο εἰπὼν περιώρισε τὴν εὐχὴν, ἀλλ’ ἐν μόνον τὸ ἀκενόδοξόν τινα τρόπον ὑπέδειξε κατορθοῦν. ὁ Χριστὸς τοίνυν οὕτως· ὁ δὲ Π. τοῦτο κελεύει K. ⁶ οὐκ ἦν] ἦν οὐδαμῶς L. ⁷ ἀλλ. πρ. τῷ θ.] Sic C.I.K.L. Cat. τῷ θ. πρ. ἀλλαχοῦ Edd. ⁸ τελεῖν C. ⁹ αὐτοὺς om. K. ¹⁰ ἐκ τῆς οἰκ. Edd. ἐκ om. I.K. ¹¹ ἀγιαστίας B.I. νηστείας L. ¹² ἔδει. τούτων] ἔδει τούτων I. ἔδει οὖν τούτων C.L. ἔδει οὖν (om. τούτων) K. ¹³ τὴν om. K. ¹⁴ εἰσάγειν I.L. εἰσαχθῆναι K. Mox ἀπαλλάξαι I. ¹⁵ οὐκ ἔστι—Ἰουδαϊκὰ] τοῦτο δὴ καὶ ποιεῖ οὗτος, εἰπὼν, ἐν παντὶ τόπῳ K. ¹⁶ φησὶ τοιαῦτα τὰ ἡ. et mox ὑπὲρ π. τὰς εὐχὰς inverso ord. Edd. ¹⁷ γὰρ πάντων] Sic C.I.K.L. πάντων γὰρ Edd. ¹⁸ ἔπαθε omnes. ἀπέθανε Edd. ¹⁹ πανταχοῦ]+κελεύει εὔχεσθαι· πανταχοῦ τοίνυν φησὶ K. ²⁰ μὲν, φησὶ, et δὲ om. K. ²¹ τοῦτο]+γὰρ L. ²² οσίας C.I.L. Veron. Statim τί om. K. ²³ τί ἐστιν] φησιν K. ²⁴ φιλαργυρίας pro πλεονεξίας C.I.K.L. Statim ἀρπ. φ. pro φ. ἀρπ. iidem. ²⁵ δὴ] δὲ B. Veron. oro Vet. ²⁶ γὰρ] Sic B.L. Cat. Vet. δὲ Edd. Neutrum est in K. ²⁷ τουτέστι χ. μν.] χ. μν. φησὶ K.

Β Καθαρὰ ἔστω τοῦ εὐχομένου ἡ διάνοια, ὧς πάντες ἀπηλα-
 λαγμένη· μηδεὶς μετὰ ἔχθρας προσίτω τῷ θεῷ· μηδεὶς μετὰ
 ἀηδίας καὶ διαλογισμοῦ. Τί ἔστι, “διαλογισμοῦ;” x’Ἐπα-
 κούσωμεν. Ὑποθέτω δὲ ὅπως ἀμφιβάλλειν ὅτι ἄκουσθησόμεθα.
 4 “Ὅσα γὰρ ἂν αἰτήσητε, φησὶ, πιστεύοντες, λήψεσθε” καὶ
 πάλιν, “Ὅταν ἑστήκητε εὐχόμενοι, αἰτεῖτε, β καὶ ἀφεθήσεται
 ὑμῖν.” Τοῦτό ἐστι, “χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.” Καὶ πῶς,
 φησὶ, δυνήσομαι πιστεῦειν, ὅτι ἐπιτεύξομαι τῆς αἰτήσεως; Ὑπο-
 μηδὲν ἐναντίον αἰτῆς, ὧν δοῦναί ἐστιν ἕτοιμος· ἂν μηδὲν ἀνάξιον
 τοῦ βασιλέως, ἂν μηδὲν βιωτικόν, ἂν πάντα πνευματικά, δ ἂν
 C χωρὶς ὀργῆς προσίης, ἂν καθαρὰς ἔχων τὰς χεῖρας, ἂν ὁσίας.
 “Ὅσαι εἰσιν αἱ ἐλεημοσύνας ἐργαζόμεναι. Ὑποθέτω προσίης,
 πάντως ὅτι ἐπιτεύξῃ τῆς αἰτήσεως. 5 “Εἰ γὰρ ὑμεῖς, φησὶ,
 πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, (280)
 πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς;” Διαλογισμὸν
 τί φησι; τὴν ἀμφιβολίαν λέγει. “Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας,”
 βούλομαι, φησὶ, χωρὶς ὀργῆς, χωρὶς διαλογισμοῦ, ὁσίους χεῖ-
 ρας ἔχειν, μὴ ταῖς ἐπιθυμίαις ταῖς ἐαυτῶν ἐξακολουθεῖν, μὴ ἀρ-
 D πάζειν, μὴ πλεονεκτεῖν. Τί γὰρ, i ἂν καὶ αὐτὴ μὴ ἀρπάζῃ, διὰ
 δὲ τοῦ ἀνδρὸς k τοῦτο ἐργάζεται; Παρὰ δὲ τῶν γυναικῶν καὶ
 πλέον τι l ἀπαιτεῖ ὁ Παῦλος. Ποῖον δὲ τοῦτο; “m Μετὰ αἰδοῦς,
 φησὶ, καὶ σωφροσύνης ἐν καταστολῇ n κοσμίῳ κοσμεῖν ἐαυτὰς,
 μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ ὀχυρώσιν, ἢ μαργαρίταις, ἀλλ’ οὐδὲν πρέπει
 γυναιξὶν ἐπαγγελιομέναις θεοσέβειαν, δι’ ἔργων ἀγαθῶν.” Κα-
 ταστολὴν τί φησι; Τοῦτέστι, q τὴν ἀμπεχόνην πάντοθεν περι-
 εστάλθαι καλῶς, κοσμίως, μὴ περιέργως· ἐκεῖνο γὰρ κόσμιον,
 τοῦτο δὲ ἄκοσμον.

r Τί λέγεις; προσέρχῃ δεομένη τοῦ θεοῦ, καὶ περίκεισαι χρυ-
 E σία καὶ ἐμπλέγματα; μὴ γὰρ χορεῦσαι ἡλθες; μὴ γὰρ γάμων

4 Matth. xxi. 22. Marc. xi. 25.

5 Matth. vii. 11.

v παθ. πάντες pro πάντος παθ. C.I.K.L. Cat. w ἔστι]+χωρὶς K. Sav. cet. x ἀκούσωμεν K. Statim ἄρα post ἀμφιβάλλειν transp. idem. y ἀκουσθ. pro ἐπακουσθ. omnes. z στήκετε I.L. Statim εὐχόμενοι pro προσευχόμενοι C.I.K.L. a ἄφετε B. Veron. b καὶ ἀφ. ὑμῖν] εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος K. Sav. cet. c τεύξομαι L. d ἂν ὀργῆς χωρὶς προσέλης L. ἂν ante καθαρὰς om. I.L. e ὅτι accessit ex I.K.L. Vid. Annot. ad p. 495 B. Statim τεύξῃ I. f τί φησι om. K. Sav. cet. g φησὶ, χωρὶς ὀργῆς] τοῦτέστι τί βούλει εἰπεῖ; χωρὶς ὀργῆς θεῷ προσιέναι K. φησὶ, θεῷ προσιέναι χ. δ. Sav. cet. invitis libris. h ὁσίας χ. αἶρειν, μὴ L. Mox ταῖς ἐ. ἐξ. pro ἐξ. ταῖς ἐ. omnes. i ἂν καὶ] Sic C.I.K.L. κὰν Edd. k τοῦτο] καὶ τοῦτο B.I.L. Statim ἐργάζεται B. l ἀπαιτεῖ C.I.K.L. αἰτεῖ Edd. m μετὰ—σωφροσύνης] Sic C.I.K.L. τὸ μετὰ αἰδοῦς καὶ σ. φησὶν Edd. n κοσμίῳ I.K. κοσμία Edd. o χρυσίῳ pro χρυσῷ C.I.L. Post μαργαρίταις add. ἢ ἐν ἱματισμῷ πολυτελεῖ C. p ὁ] φ B.L. q τὴν ἀμπεχόνην om. C.I.L. invita Cat. r ΘΗΙΚΟΝ. Κατὰ καλλω-
 πιζομένων γυναικῶν, καὶ ἐκκλησιαστικῶν παρθένων.

μεθέξουσα; μὴ γὰρ εἰς πομπὴν παρεγένου; Ἐκεῖ τὰ χρυσία, ἐκεῖ τὰ ἐμπλέγματα, ἐκεῖ τὰ πολυτελῆ ^sἱμάτια ἔχει καιρόν· νῦν δὲ οὐδενὸς τούτων χρεία. Ἦλθες παρακαλέσαι, δεηθῆναι ὑπὲρ ἁμαρτημάτων, ἐντευξομένη ὑπὲρ ὧν προσέκρουσας, αἰτουμένη τὸν δεσπότην, ἵλεω καταστήσουσα αὐτόν· τί κοσμεῖς σαυτήν; Οὐκ ἔστι ταῦτα ἰκετενούσης τὰ σχήματα. Πῶς ^wδύνασαι στε-
νάξαι, ^xπῶς δακρῦσαι, πῶς μετὰ ἐκτενείας εὔξασθαι, τοιοῦτον σχῆμα περικειμένη; Καὶ δακρύσης, γέλως ἔσται τὰ δάκρυα τοῖς ^F ὁρώσιν· οὐ γὰρ χρυσοφορεῖν τὴν δακρύουσαν δεῖ· ἐπεὶ σκηνή ἐστι καὶ ὑπόκρισις, ὅταν ἀπ' αὐτῆς τῆς διανοίας, ἀφ' ἧς ἡ το-
σαύτη πολυτέλεια ^zκαὶ φιλοτιμία ἐτέχθη, ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ δά- 591
κρυα προχέηται; Περίελε πᾶσαν ἐκείνην τὴν ὑπόκρισιν· ^aθεὸς οὐ παίζειται. Ταῦτα τῶν μίμων καὶ τῶν ὀρχηστῶν ἐστι, τῶν ἐν ταῖς ^bσκηναῖς· γυναικὶ δὲ ^cκοσμία οὐδὲν τούτων ^dἀρμόζει.
“Μετὰ αἰδοῦς, φησὶ, καὶ σωφροσύνης.” Μὴ τοίνυν τὰς ἐταιρι-
ζομένας μιμου· διὰ γὰρ ^eτούτου τοῦ σχήματος ἐκείναι πολλοὺς ἐπισπῶνται ^fτοὺς ἐραστὰς, κἀντεῦθεν πολλαὶ πονηρὰν ἔλαβον ὑποψίαν πολλὰκις, καὶ οὐδὲν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἀπώναντο· πολλοὺς ^gγὰρ διὰ τῆς δόξης ταύτης ἔβλαψαν. Ὡσπερ ^hγὰρ ἡ πεπορνευμένη, καὶ ἔχη σῶφρονος δόξαν, οὐδὲν τῆς δόξης ⁱἀπώ-
νατο, τοῦ τὰ κρύφια δικάζοντος τότε πάντα εἰς μέσον ἄγοντος· οὕτως οὐδὲ ἡ σῶφρων, ^kἀν ^lἐπιτηδεύσῃ διὰ τοῦ σχήματος μοι-
χείας δόξαν λαβεῖν, ^mἀπώνατό τι τῆς σωφροσύνης· πολλοὶ γὰρ ⁿδιὰ τῆς δόξης ταύτης ἐβλάβησαν. Τί οὖν ἐγὼ πάθω, φησὶν, ἀν ἕτερος ὑποπτεύσῃ; Σὺ δίδως τὴν ἀφορμὴν διὰ τοῦ σχήματος, διὰ τοῦ βλέμματος, διὰ τῶν κινημάτων. Διὰ τοῦτο ^oπολὺς τῷ Παύλῳ λόγος τῆς ἀμφιάσεως, πολὺς τῆς αἰδοῦς. ^pΕἰ δὲ ἡ πλούτου μόνον ἐστὶ τεκμήρια ταῦτα περιεῖλε, χρυσὸν, ^qμαργα-
ρίτας, ἱμάτια πολυτελῆ, ^rπολλῷ μᾶλλον ἢ περιεργίας ἐστίν, ^Cοῖον ἐπιτρίμματα, ὑπογραφὰς ὀφθαλμῶν, ^sδιατεθρυμμένην βά-

^s ἱμάτια] + ἴσως L. Mox τούτων χρ. pro χρ. τούτων omnes. ^t ὑπὲρ—
αἰτουμένη om. K. ^v ἵλεων K. Statim καταστήναί σοι· τί L. ^w δύνη C.I.
^x πῶς + δύνασαι Edd. δύνασαι om. C.I.K.L. ^y ὑπόκρισις] + πῶς γὰρ οὐ
σκηνή (σκηνῆς K.) K. Sav. cet. Statim ὅταν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δ. C.I.K.L. ^z καὶ
ἡ φ. C. καὶ φ. om. L. ^a ὁ θεὸς C.I.L. ^b σκηναῖς] + διημερευόντων K.
Sav. cet. ^c κοσμίῳ C. τοιοῦτον pro τούτων L. ^d ἀρμόζει] Sic C.I.K.L.
congruit Vet. Edebatur πρέπει. ^e τούτου om. C.I.L. ^f τοὺς om. B.I.K.
Statim καὶ ἐντεῦθεν C.I.L. ἐντεῦθεν K. ^g γὰρ om. K. ^h γὰρ] καὶ K.
ⁱ ἀπώνατο] ἀπόνασθαι δυνήσεται K. ^k ἀν] κἀν C.I.L. Veron. ^l ἐπιτη-
δεύσει I. ἐπιτηδεύσεται L. τῇ ἐπιτηδεύσει (-ση ante corr.) C. Idem om. διὰ,
et λάβῃ pro λαβεῖν habet. μοιχείας δόξαν δ. τ. σ. λ. hoc ord. I.K.L. ^m ἀπ.
τι τῆς] οὐδὲν ὀνήσεται τι ἀπὸ τῆς K. ⁿ διὰ] ἀπὸ K. ^o πολὺς om. K.
^p εἰ δέ] καὶ εἰκότως· εἰ γὰρ K. ^q μαργαρίτας] ἐσθῆτας L. ^r πολλῷ] πῶς
οὐ πολλῷ K. Sav. cet. Mox περιεργία I.L. ^s διατεθρυμμένην L.

δισιν, διακεκλασμένην φωνήν, ὄμμα ὑγρὸν καὶ πάσης πορνείας γέμον, περιέργον ἀναβολὴν τοῦ φάρους, τοῦ χιτωνίσκου, ζώνην περιεργότεραν, ὑποδήματα ἁπηρτισμένα; ^ν Ἀπαντα γὰρ ταῦτα διὰ τοῦ εἰπεῖν, “ἐν καταστολῇ ^ωκοσμίῳ,” ἡνίξατο, ^κκαὶ τοῦ εἰπεῖν, “μετὰ αἰδοῦς.” Ὑταῦτα γὰρ ἀναιδείας ἐστὶ καὶ ἀσχημοσύνης. ^ζ Ἀνάσχεσθε, παρακαλῶ· γυμνότερον γὰρ ὁ λόγος τὸν ἔλεγχον ^απροάγει, οὐχ ἵνα πλήξη, οὐδ’ ἵνα λυπήσῃ, ἀλλ’

D ἵνα τὸ ἀλλότριον τῆς ἀγέλης ἅπαν περιέλη. Εἰ ταῖς ἀνδρας ἐχούσαις, ^βεἰ ταῖς τρυφώσαις, εἰ ταῖς πλουτούσαις ταῦτα ἀπαγορεύει, πολλῶ μᾶλλον ταῖς παρθενίαν ἀναδεδεγμέναις. Καὶ τίς, φησὶ, παρθένος χρυσία ^επεριτίθεται; τίς δὲ ἐμπλέγματα; Τοσαύτη ἡ τοῦ ^δλιτοῦ σχήματός ἐστι περιεργία, ὡς ταῦτα μηδὲν εἶναι πρὸς ^εἐκείνα. ^ι Ἐνεστι γὰρ καὶ δι’ εὐτελῶν ἱματίων μᾶλλον καλλωπίζεσθαι τῶν τὰ χρυσία περικειμένων. Ὅταν γὰρ σφόδρα ^εἡ κυανὸς ὁ χιτῶν, καὶ τῇ ζώνῃ συνεσταλμένος μετὰ πολλῆς ^ητῆς ἀκριβείας περὶ τὸ στῆθος, καθάπερ τούτων τῶν

E ἐπὶ σκηνῆς ὀρχουμένων, ὥστε μήτε εἰς πλάτος ἐκβαίνειν ἐξωγκωμένον, μήτε εἰς ^κἰσχνότητα συστέλλεσθαι, ἀλλ’ ἰαμφοτέρων εἶναι μέσον, καὶ πολλὰς ἔχειν περὶ τὰ στέρνα τὰς ῥυτίδας, πό- (281) σων σηρικῶν οὐχ ἱκανὸν τοῦτο δελεάσαι μᾶλλον; Τί ^μδὲ, ὅταν τὸ ὑπόδημα ἐν τῷ μέλανι σφόδρα ἀποστίλβῃ ^νδι’ αὐτοῦ, λῆγον εἰς ὅζυ, καὶ τὴν ἐν ταῖς ζωγραφίαις εὐφυῖαν ἢ μιμούμενον, ὥστε ὁ μήτε τὸν ταρσὸν ἀνέχειν ^ρπολύ; τί δὲ, ὅταν τὴν ὄψιν ἐπι- τρίμμασι μὲν μὴ καλλωπίζῃς, ἀπονίπτῃς δὲ μετὰ πολλῆς τῆς

F ἀκριβείας καὶ τῆς σχολῆς, καὶ διατεινῇς ^ιμετὰ τοῦ μετώπου πολὺ τῆς ὀψεως λευκότερον ^ιτὸ κάλυμμα, εἴτα ἄνωθεν τὸ φάρος ^ςἐπιτιθῇς, ^τὡς ἂν τῷ λευκῷ τὸ μέλαν ἐμπρέπη; Τί ἂν τις εἴποι

592 περὶ τῶν ὀφθαλμῶν, τὰς μυρίας ἐκείνας περιστροφάς; περὶ τῆς ^υδέσεως, τῆς νῦν μὲν κρυπτομένης, νῦν δὲ γυμνουμένης ἐν τῇ δέσει τῆς περιστηθίδος; καὶ γὰρ καὶ τοῦτο γυμνοῦσι πολλάκις, ὥστε τοῦ ^ωζώματος τὴν ἀκρίβειαν φαίνεσθαι, τοῦ φάρους παντὸς περὶ τὴν κεφαλὴν περιανομένου. Τὰς δὲ χεῖρας, κα-

^τ ἁπηρτισμένα om. K. ^ν ἅπ. γὰρ ταῦτα] ταῦτα γὰρ C.I.L. ταῦτα γὰρ πάντα K. ^ω κοσμίῳ pro κοσμία B.C.I.L. ^κ καὶ] + διὰ K. Sav. cet. ^υ ἀναιδείας γὰρ καὶ ἀσχ. ταῦτά ἐστι hoc ord. K. ^ζ ἀνάσχ.] + μου K. Sav. cet. ^α προάγει omnes. Edebatur προσάγει. ^β εἰ ταῖς τρ. om. C. ^ε περικείται C. ^δ λιτοῦ] λοιποῦ C.I.K.L. Vet. ^ε ἐκείνην K. ^ι ἐν. γὰρ] πλὴν ἐν. K. Statim καὶ om. L. ^η τῆς om. L. ^ι ἐπὶ τῆς σκ. Edd. τῆς om. C.I.K.L. ^κ στενότητα C. ^λ ἀμφοτέρα L. ^μ δὲ] δαὶ I. ^ν δι’ αὐτοῦ om. C. Statim σφόδρα λῆγον idem. ^ρ μηδὲ K. ^ρ μὴ C.L. ^ρ πολὺν I.L. ^ς μετὰ] ἐπὶ K. ^τ τὸ om. C.I.K.L. ^ς ἐπιτιθεῖς C. ^τ ὡς ἂν] ὥστε C.I.L. Mox ἐμπρέποι B. ἐμπρέπειν K.L. ἐπιπρέπειν C. ^υ δέσεως C.I.L. (sed p. p. δέσει.) ^ω ζώματος C.L. Veron.

θάπερ οἱ τραγωδοί, οὕτω μετὰ ἀκριβείας ἐνδιδύσκουσιν, ὥστε νομίζουσιν προσπεφυκέναι μᾶλλον αὐταῖς. Τί ἄν τις εἴποι τὴν βάδισιν, καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτηδεύματα παντὸς χρυσοῦ ^xμᾶλλον δυνάμενα τοὺς θεωμένους ἐλεῖν; Φοβηθῶμεν, ἀγαπητοί, μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἅπερ ὁ προφήτης ἔλεγε ταῖς ^yτῶν Ἑβραίων B γυναιξὶ περὶ τὸν κόσμον τὸν ἔξωθεν ἡσυχολημέναις. ⁶ “Ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζώσῃ, καὶ ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς σου φάλακρωμα ἔξεις.” Ὡστε ταῦτα μᾶλλον ἐπαγωγὰ τῶν χρυσίων ἐστίν, ὡς πολλῶν ^zἐτέρων καὶ πρὸς τοῦτο ἐπιτετηδευμένων, πρὸς τὸ ὁράσθαι καὶ αἰχμαλωτίζειν τοὺς θεωμένους. Οὐκ ἔστι μικρὸν τὸ ἀμάρτημα, ἀλλὰ καὶ σφόδρα μέγα, ἱκανὸν παροξύναι τὸν θεόν, ἱκανὸν παντὶ τῷ πόνῳ τῆς παρθενίας λυμῆνασθαι. Χριστὸν ἔχεις νυμφίον· τί ^aἐραστὰς ἀνθρώπους ἐπισπᾶσαι; Μοιχείας σε τότε κρινεῖ. Διὰ τί μὴ κοσμήῃ τὸν κόσμον τὸν C αὐτῷ ἀρέσκοντα, τὸν αὐτῷ φίλον, τὴν αἰδῶ, τὴν σωφροσύνην, τὴν κοσμιότητα, τὴν σόφρονα καταστολήν; αὕτη ^bπορνικὴ τις ἐστὶ καὶ αἰσχρά. Οὐκέτι διαγινώσκουμεν τὰς πόρνas ^cοὐδὲ τὰς παρθένους. Ὅρα εἰς πόσῃν ἀσχημοσύνῃ ἐξήγαγον ἑαυτάς. Ἀνεπιτήδευτον εἶναι ^dχρὴ τὴν παρθένον, ἀπλῶς καὶ ^eεἰκὴ ^fκειμένην· αὐτὸς γὰρ ὁ κόσμος ὁ ἔξωθεν περικείμενος οὐκ ἀφήσιν D τὸν ἔνδον γενέσθαι καλόν. Ὁ περὶ τοῦτον ἡσυχολημένος, ^gτοῦ ἔνδον καταφρονεῖ, ὥσπερ ὁ τούτου καταφρονῶν, πᾶσαν τὴν σπουδὴν ^hπερὶ τὸν ἔνδον ἐπιδείκνυται. Μὴ μοι εἴπῃς· οἴμοι, ἱμάτιον ἐκτετριμμένον φορῶ, ὑπόδημα εὐτελές, κάλυμμα οὐδαμινόν· ποῖος ταῦτα κόσμος; Μὴ ἀπάτα σαντήν. Ἐνεστίν, ὅπερ ⁱἔφην, διὰ τούτων μειζόνως καλλωπίζεσθαι, ἢ δι’ ἐκείνων, ^kμάλιστα διὰ τῶν ἐκτετριμμένων ἱματίων, ^lἢ τῶν προσπεπλασμένων τῷ σώματι, ^mκαὶ ἐκτετυπωμένων ⁿκαλῶς πρὸς τὸ σχῆμα E τὸ ^oἀναιδές, καὶ στιλβόντων ^pλαμπρόν. Ἐμοὶ ταῦτα λέγεις· τί δὲ τῷ θεῷ ἐρεῖς τῷ τὴν διάνοιαν εἰδότι, μεθ’ ἧς ταῦτα ποιεῖς;

⁶ Esai. iii. 24.

^x μᾶλλον om. B.I.K.L. δυνάμενα μᾶλλον hoc ord. C. ^y τῶν om. K. Mox περὶ τὸν ἔξ. κόσμον ἡσχ. L. ^z ἐταιρῶν K. scorta Vet. ^a ἀνθρώπους ἐραστὰς inverso ord. B.I.K. ^b πορνικὴ] κοσμικὴ C.I.L. ^c οὐδὲ] καὶ K. Sav. cet. ^d χρὴ] ὀφείλουσαν K. ^e εἰκὴ] ὡς ἔτυχε K. ^f κειμένην] διεσκευασμένην· ἢ δὲ μυρία ἐπιτηδεύει πρὸς τὴν φαινομένην διασκευὴν. παῦσαι τῆς μανίας, γύναι, ἐπὶ τὴν ψυχὴν μετάγαγε τὴν τοιαύτην σπουδὴν, ἐπὶ τὴν ἔσω εὐπρέπειαν (ἐμπρ. Sav. cet.) K. Sav. cet. Pergit K. ὁ γὰρ ἔξωθεν περικείμενος κόσμος οὐκ ἀφ. ^g τοῦ ἔ. καταφρονεῖ] οὐκ ἀφήσιν τὸν ἔ. γενέσθαι ὠραῖον, ἀλλ’ εὐκαταφρόνητον L. ^h περὶ] ἐπὶ I. Mox ἐπιδ. omnes. ἐνδ. Edd. ⁱ ἔφθην L. ^k μάλ.] ἔνεστι μάλ. K. διὰ τῶν ἐκτ. om. C. ^l ἢ om. C.I. Vet. ^m καὶ ἐκτ.] καὶ ἐντ. C. κατεκτετυπημένων I. ⁿ καλῶς om. K. ^o ἀναιδές] + καὶ διὰ τῶν μελανῶν ὑποδημάτων I. ^p λαμπρόν] λαμπρῶς. ἀλλ’ οὐχ ὥστε πορνεῦσαι, φησὶ, ταῦτα ποιῶ L.

Ἄλλ' οὐχ ὥστε πορνεῦσαι ποιεῖς; Ἄλλὰ τί; ὥστε θαυμασθῆ-
 ναι; Ὁὐκ αἰσχύνῃ, οὐδὲ ἐρυθρίᾳς ἐπὶ τούτοις βουλομένη θαυ-
 μάζεσθαι; Ἄλλ' ἀπλῶς, φησὶ, ταῦτα περίκειμαι, οὐδὲ ἐπὶ
 τούτῳ. Οἶδεν ὁ θεὸς ἂν φθέγγῃ πρὸς ἡμᾶς. Μὴ γὰρ ἐμοὶ
 F δίδως λόγον; Ἐκείνῳ τῷ παρόντι τοῖς γινομένοις, καὶ τότε ἐξ-
 ετάζοντι ταῦτα, ἐκείνῳ ᾧ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα πάντα.
 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ταῦτα λέγομεν νῦν, ἵνα ὑμᾶς τῶν εὐθυνῶν
 ἐκείνων μὴ ποιήσωμεν ἐνόχους. ⁷ “Καὶ τοῖς ποσὶ, ^w φησὶν,
 593 ἅμα παίζουσαι.” Ἀνεδέξασθε ἀγῶνα μέγαν, ἔνθα ἀθλήσεως, οὐ
 καλλωπισμοῦ ^x δεῖ, πυκτεύειν δεῖ, οὐ βλακεύειν. Οὐχ ^y ὁρᾷς τοὺς
 πυκτεύοντας, τοὺς ἀθλοῦντας; ἄρα βαδίσσεως αὐτοῖς ^z μέλει καὶ
 σχήματος; Οὐδαμῶς· ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἀφέντες, ἰμάτιον
 ἐλαίῳ διάβροχον ^a ἀναβαλλόμενοι, πρὸς ἓν μόνον ὁρῶσι, τὸ
 πληῖξαι, καὶ μὴ πληγῆναι. Ἔστηκεν ὁ διάβολος τρίζων τοὺς
 ὀδόντας, πάντοθέν σε βουλόμενος καθελεῖν· σὺ δὲ μένεις ἀπη-
 σχολημένη περὶ τὸν κόσμον τοῦτον τὸν ^b σατανικόν; Οὐδὲν
 βούλομαι ^c λέγειν περὶ φωνῆς, πῶς πολλὰ καὶ τοῦτο ἐπιτηδεύ-
 B ουσι, περὶ μύρων καὶ τῆς ἄλλης βλακείας. Διὰ ταῦτα γελῶσιν
^d ὑμᾶς αἱ κοσμικαί. Τὸ σεμνὸν τῆς παρθενίας ^e ἀπόλωλεν· οὐδεὶς (282)
 τιμᾷ παρθένον, ὡς τιμᾶν ^f χρή· ἑαυτὰς γὰρ ἀτιμάζεσθαι πεποι-
 ἤκασιν. Οὐκ ἔδει, ὥσπερ ἐξ οὐρανοῦ ^g παραγενομένης, οὕτως
 εἶναι περιβλέπτους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ; νῦν δὲ καταπε-
 φρόνηνται δι' ἑαυτὰς, οὐ διὰ τὰς φρονίμους. Ὅταν γὰρ ἴδῃ σε,
 τὴν ἐσταυρωμένην εἶναι ὀφείλουσαν, ἢ ἄνδρα ἔχουσα καὶ παιδία
 καὶ οἰκίας προεστῶσα, μᾶλλον αὐτῆς τὸν κόσμον τοῦτον διώ-
 C κουσαν, πῶς οὐ καταγελᾷσεται; πῶς οὐ καταφρονήσῃ; Ὅρᾳς
 πόση ἡ σπουδὴ; πόση ἡ μελέτη; δι' εὐτελείας νικᾷς τὴν ^h κο-
 σμουμένην τὰ πολυτελῆ, μᾶλλον αὐτῆς καλλωπιζομένη τῆς τὰ
 χρυσία περικειμένης. Ἀπρέπει σοι οὐ ζητεῖς, ἂν οὐ πρέπει σοι,
ⁱ ἐκεῖνα μετέρχη, δέον σὲ τὰ ἀγαθὰ ἔργα μετιέναι. Διὰ ^k τοῦτο
 τῶν κοσμικῶν ἀτιμότεραι αἱ παρθένοι· οὐ γὰρ ἄξια τῆς παρθε-
 νίας ^l τὰ ἔργα ἐπιδείκνυνται. Ταῦτα εἰρήκαμεν οὐ πρὸς πάσας,

7 Esai. iii. 16.

^q οὐκ] καὶ οὐκ B.K. Sav. cet. ^r τούτων I. οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ om. K. ^s φθέγγεται K. ^t Haec ἐκείνῳ—πάντα post λέγομεν νῦν transp. I.E. ^v ἐνόχους] + φοβηθῶμεν μὴ καὶ ὑμῖν ὀνειδίσῃ, ἃ διὰ τοῦ προφήτου ταῖς Ἰουδαίων γυναιξίν, ἦλθον ὀφθῆναι μοι θρυπτόμεναι K. Sav. cet. ^w φησὶν om. K. Sav. cet. καὶ τοῖς π. φ. ἄ. παίζουσαι om. C. ^x δεῖ] χρεῖα K. Mox βλακεύεσθαι idem. ^y ὁρᾷτε L. ^z μέλει B.I. ^a ἀναλαβόμενοι I. ^b σατανικόν] + τε καὶ μάταιον L. ^c λέγειν] + νῦν K. Mox πῶς om. idem. ^d ὑμᾶς] Sic C.I. Vet. ἡμᾶς Edd. ^e ἀπόλωμεν I. ^f χρή] χρῆν I. δεῖ L. Mox γὰρ om. C.I.K.L. ^g γενομένης K. ^h κοσμουμένην] περιβαλλομένην K. ⁱ ἐκεῖνα] ταῦτα I. ^k τούτων I. ^l τὰ om. K.

μαλλον δὲ πρὸς πάσας, ^μτὰς μὲν ὑπευθύνους, ἵνα ^νσωφρονῶσι, τὰς δὲ ἀνευθύνους, ἵνα ἐκείνας σωφρονίζωσιν. Ἄλλ' ὁράτε ὅπως ^δ μὴ εἰς ἔργον ἢ ἐπιτίμησις ^οἔλθῃ. Οὐ γὰρ ἵνα λυπήσωμεν, ^ρεἴπομεν, ἀλλ' ἵνα διορθωσώμεθα, ἵνα καυχησώμεθα ἐν ὑμῖν. Γένοιτο δὲ πάντας ἡμᾶς τὰ τῷ θεῷ δοκοῦντα ποιεῖν, καὶ εἰς δόξαν αὐτοῦ ζῆν, ὥστε καὶ τῶν ἐπηγγελμένων τυχεῖν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Θ.

594

¹Γυνὴ ἐν ἡσυχία μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχία. Ἀδὰμ ^αγὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὔα· καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε· σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει ^βκαὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

ΠΟΛΛΗΝ ἀπαιτεῖ τὴν αἰδῶ παρὰ τῶν γυναικῶν ὁ μακάριος Παῦλος, πολλὴν ^ετὴν κοσμιότητα, ^δοὐ μέχρι ^εσχημάτων, οὐ μέχρι καταστολῆς, ἀλλὰ καὶ μέχρι ^φφωνῆς. ^εΜηδὲ φθεγγέσθω, φησὶν, ἐν ἐκκλησίᾳ γυνή· ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ γράφων ἔλεγεν· ²“Αἰσχροὺς ^hγὰρ ἐστὶ γυναιξὶν ^οἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.” ^ικαὶ πάλιν ἐτέρωθι, “Ὅτι ὁ νόμος αὐτὰς, φησὶν, ὑπέταξεν. ^κΕἰ δέ τι μανθάνειν ¹θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἀνδρας ἐπερωτάτωσαν.” ^μΝυνὶ δὲ πολὺς ὁ θόρυβος, πολλὴ ἡ κραυγὴ, πολλὴ ἡ διάλεξις, ^νοὐδὲ ἀλλαχοῦ τοσαύτη ^οπάσας διαλεγόμενας ἴδοι τις ἂν, ^ρόσα οὔτε ἐν ἀγορᾷ, οὔτε ἐν βαλανείοις· ^qὥσπερ δι' αὐτὸ τοῦτο παραγενόμεναι, ἵνα ἄνεσιν ^δ

1 CAP. II. v. 11—15.

2 1 Cor. xiv. 34, 35.

^μ τὰς μὲν—σωφρονίζωσιν] καὶ τὰς ὑπευθ. καὶ τὰς ἀνευθ. τὰς μὲν, ἵνα σωφρονεῖν πείσωμεν, τὰς δὲ, ἵνα ῥυθμίζεν ἐκείνας παρασκευάσωμεν ταῖς καθημεριναῖς ὁμιλίαις, ταῖς παραινέσεσιν K. ^ν σωφροнисθῶσι C. ^ο ἔλθοι B.I.K.L. ^ρ εἶπαμεν I.L. HOM. IX. ^α γὰρ om. B. Mox Eὔα K.L. Veron. ^β καὶ ἀγάπη om. L. ^ε τὴν om. I.L. ^δ οὐ] διὰ τοῦτο οὐ (et post καταστολῆς add. πρόεισιν) K. Sav. cet. ^ε σχήματος C. ^φ φωνῆς] σιγῆς C. Cat. Post φωνῆς add. καὶ τί φησι; γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω. τί ἐστὶ τοῦτο; K. Sav. cet. ^ε μηδὲ] μὴ I. ^h γὰρ om. C. ^ι καὶ π. ἐτ.] τί δήποτε; K. Sav. cet. ^κ εἰ] καὶ πάλιν ἐτέρωθι, εἰ iidem. ¹ θέλουσιν B.C. θέλωσιν I. ^μ νυνὶ (νῦν B. Veron.) δέ] ἀλλὰ τότε μὲν αἱ γυναῖκες ἀπὸ τῆς τοιαύτης διδασκαλίας ἐσίγων· νυνὶ δὲ παρ' αὐταῖς K. Sav. cet. ^ν οὐδὲ (οὔτε L. Veron.) ἀλλ. τοσαύτη (τοσαῦτα I.L.) οὐδαμοῦ ἀλλ. τοσαύτη, ὅση ἐνταῦθα K. Sav. cet. ^ο πόσας K. ^ρ ὅσα] + ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ L. ^q ὥσπερ] + γὰρ K. Sav. cet. Mox παραγεν. pro παραιν. C.I.L.

ἔχουσιν, οὕτω περὶ τὴν τῶν ῥανονήτων διάλεξιν ἡσχύλονται ἅπασαι. Διὰ τοῦτο πάντα ἄνω καὶ κάτω γέγονε· καὶ οὐκ ἐννοοῦσιν, ὅτι οὐδὲ ἔστιν ἄλλως μαθεῖν τι τῶν χρησίμων μὴ ἡσυχάζουσας. Ὅταν γὰρ ἐπείγεται μὲν πρὸς τὴν διάλεξιν ὁ λόγος, μηδεὶς δὲ προσέχῃ τοῖς λεγομένοις, τί τὸ ὄφελος; Τοσοῦτον ἵνα αὐτὴν σιγηρὰν εἶναι δεῖ, φησὶν, ὥς μὴ μόνον περὶ βιωτικῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ πνευματικῶν φθέγγεσθαι ἐν ἐκκλησίᾳ. Τοῦτο κόσμος, τοῦτο αἰδῶς, τοῦτο μᾶλλον αὐτὴν

E τῶν ἱματίων κοσμήσαι δυνήσεται· ἂν οὕτως ὥς αὐτὴν περιστείλῃ, δυνήσεται καὶ μετὰ πολλῆς ἁγίας εὐκοσμίας τὰς εὐχὰς ποιεῖσθαι. “Γυναικὶ δὲ ὑποδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω,” φησί. Ποίαν ἐνταῦθα τοῦτο ἔχει ἡ τὴν ἀκολουθίαν; ἁ Καὶ πολλήν. Περὶ ἡσυχίας διελέγετο, περὶ κοσμιότητος, περὶ αἰδοῦς· εἶπεν ὅτι λαλεῖν αὐτὰς οὐ βούλομαι. Πάντοθεν τοίνυν βουλόμενος αὐτῶν περι-
κόψαι τὴν ἀφορμὴν τῆς λαλιᾶς, καὶ διδάσκειν, φησὶν, ἀλλὰ τὴν τῶν μαθητευομένων ἐχέτωσαν τάξιν· οὕτω γὰρ διὰ τῆς σιγῆς καὶ τὴν ὑποταγὴν δείξουσιν. Ἄλλον ἵνα γὰρ πῶς τὸ (283)

F γένος ἐστί· ἑ διὰ τοῦτο πάντοθεν αὐτὴν καταστέλλει. “Ἀδὰμ γὰρ, φησὶ, πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα ἁ Εὔα· καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἡπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε.” Τί οὖν ταῦτα πρὸς ἑ τὰς νῦν; Ναί, φησὶ· τῆς πλείονος ἀπέλαυσε τιμῆς τὸ τῶν ἁ ἀνδρῶν γένος· πρῶτον ἐπλάσθη. Ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ἑ τὸ μείζον ἐδείξεν, οὕτω λέγων· ἁ “Οὐ γὰρ ἐπλάσθη ὁ ἀνὴρ
595 διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλ’ ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.” Τί ἁ οὖν τοῦτο ἱ φησι; Πρῶτον μὲν ἀπὸ τούτων ἐχέτω τὰ ἁ πρωτεῖα· δεύτερον δὲ ἀπὸ τῶν ἁ ἤδη γενομένων. ἁ Ἐδίδαξέ ποτε τὸν ἄνδρα, καὶ πάντα κατέστρεψε, καὶ τῇ παρακοῇ ὑπεύθυνον ἐποίησε. Διὰ τοῦτο αὐτὴν ὑπέταξεν ὁ θεός, ἐπειδὴ τῇ ἀρχῇ, μᾶλλον δὲ τῇ

B ὁμομιμίᾳ κακῶς ἐχρήσατο. ἁ “Πρὸς τὸν ἄνδρα σου, φησὶν, ἡ ἀποστροφή σου” πρὸ δὲ τούτου οὐκ εἴρητο τοῦτο. Πῶς δὲ ἁ Ἀδὰμ οὐκ ἡπατήθη; οὐκοῦν οὐ παρήκουσεν, εἶγε ἁ μὴ ἡπατήθη. ἁ Καὶ ἡ μὲν γυνὴ φησιν, ἁ “Ὁ ὅφρις ἡπάτησέ με” ὁ δὲ Ἀδὰμ

3 1 Cor. xi. 9. 4 Gen. iii. 16. 5 Ibid. iii. 13, 12.

ῥ ἁνονήτων L. et ante corr. I. διάκεινται pro ἡσχύλονται L. ῥ ἐνεστιν K.
τ γὰρ om. K. φημι pro φησὶν idem. ῥ ἐν τῇ ἐκ. L. ῥ αὐτὴν L. σαυτὴν
(et mox δυνήσει) I. ῥ τῆς om. B. ῥ διδ. οὐκ ἐπιτρέπω, φησὶ (φησὶ om. L.)
Sic B.C.I.L. διδ. οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ’ εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ K.
οὐκ ἐπιτρέπω διδάσκειν. οὐκ ἐπιτρέπω, φησὶ Edd. ῥ τὴν om. K. ῥ καὶ om. K.
ῥ γὰρ om. K. ῥ διὰ] καὶ διὰ L. ῥ ἡ Εὔα L. ῥ τὰς] τὰ I. ῥ ἀνθρώ-
πων I. ῥ τὸ μ.] μείζον αὐτὸ K. ῥ οὖν om. K. Haec τί οὖν—ἐδίδαξέ
ποτε τὸν ἄνδρα om. I.L. ῥ φησι; πρῶτον μὲν (+ οὖν C.) λέγει; πολλαχόθεν
βουλόμενος τὸν ἄνδρα πρωτεύειν. πρῶτον μὲν γὰρ K. Sav. cet. ῥ πρωτεῖα] +
φησὶ K. Sav. cet. ῥ Ἀδὰμ] + εἶπεν (nisi forte εἶπεν pro Ἀδὰμ) K. ῥ μὴ
omnes. οὐκ Edd. ῥ καὶ ἡ μὲν γ.] πρόσχε ἀκριβῶς· ἡ γ. K. Sav. cet.

οὐ ὁ λέγει, ἡ γυνὴ ἠπάτησέ με, ἀλλ' ὅτι “Αὕτη ἔδωκέ μοι, καὶ ἔφαγον.” Οὐκ ἔστι δὲ ἴσον παρὰ τῆς ὁμοφύλου καὶ συγγενοῦς δέξασθαι τὴν ἀπάτην, καὶ παρὰ θηρίου, τοῦ δούλου, τοῦ ὑποτεταγμένου· ὥστε ἐκεῖνο ἀπάτης ἐστί. Πρὸς οὖν τὴν σύγκρισιν τῆς γυναικὸς φησιν αὐτὸν μὴ ἠπατηῆσθαι, ὅτι ἐκείνη μὲν ὑπὸ τοῦ δούλου καὶ ὑποτεταγμένου, οὗτος δὲ ὑπὸ τῆς ἐλευθέρως. C Πάλιν δὲ οὐ περὶ τοῦ Ἀδάμ εἴρηται, ὅτι ⁶ “Εἶδε τὸ ξύλον ὅτι καλὸν εἰς βρώσιν,” ἀλλὰ περὶ τῆς γυναικὸς, ⁷ ὅτι “Ἐφαγε, καὶ ἔδωκε ⁸ καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς” ὥστε οὗτος οὐκ ἐπιθυμία ἐνδοῦς παρέβη, ἀλλὰ τῇ γυναικὶ πεισθεὶς ἀπλῶς. Ἐδίδαξεν ἅπαξ ἡ γυνὴ, καὶ πάντα κατέστρεψε· διὰ τοῦτό φησι, “Μὴ διδασκέτω.” Τί ⁹ οὖν πρὸς τὰς λοιπὰς, εἰ ἐκείνη τοῦτο ἔπαθε; Καὶ πάνν· τὸ γὰρ γένος ἀσθενὲς καὶ κοῦφον. Ἐνταῦθα λοιπὸν περὶ τῆς φύσεως διαλέγεται· οὐ γὰρ εἶπεν, ἡ δὲ Εὕα ἀπατηθεῖσα, ἀλλ' D “ἡ γυνή,” ὅπερ ἐστὶν ὄνομα τοῦ κοινου γένους μᾶλλον ἢ ἐκείνης. Τί οὖν; πᾶσα ἡ φύσις ἐν παραβάσει γέγονε δι' ἐκείνης; Ὡσπερ περὶ τοῦ Ἀδάμ ¹⁰ φησιν, ¹¹ “Ἐν ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως ¹² ὡς Ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος” οὕτω καὶ ἐνταῦθα ¹³ τουτέστι, τὸ γυναικεῖον γένος παρέβη, οὐ τὸ ἄνθρωπινον. Τί οὖν; οὐκ ἔχει σωτηρίαν; ¹⁴ Ναί, φησί. Ποίαν δὴ ταύτην; Τὴν διὰ τῶν τέκνων· οὐ γὰρ δὴ περὶ τῆς Εὕας ¹⁵ ἔλεγεν· “Ἐὰν ¹⁶ ἐμμείνωσιν ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ τῷ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.” ¹⁷ Ποία πίστει; ποία ἀγάπῃ; ποίῳ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης; Ὡς ¹⁸ αὖν εἰ ἔλεγε· μὴ ¹⁹ κατηφεῖς ἐστε, αἱ γυναῖκες, ὅτι τὸ γένος ὑμῶν διαβέβληται· ἔδωκεν ὑμῖν ὁ θεὸς καὶ ἑτέραν ἀφορμὴν σωτηρίας, τὴν ²⁰ παιδοτροφίαν· ὥστε μὴ μόνον δι' ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρων σῶζεσθαι. Ὅρα πόσα ²¹ κατὰ ταύτὸν ζητήματα τίκτεται. “Ἡ ²² δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, φησὶν, ἐν παραβάσει γέγονε.” ²³ Τίς; Ἡ Εὕα. Αὕτη οὖν F

6 Gen. iii. 6.

7 Rom. v. 14.

⁶ ὁ λέγει] + ὅτι L. Statim ἡ δὲ γυνὴ I.K. ⁷ ὅτι] καὶ ὅτι K. Sav. cet. invita Cat. ⁸ καὶ om. L. Cat. ⁹ ἐπιθ. ἐνδοῦς] Sic B.C.L. Cat. concupiscentiae cedens Vet. ἐπιθ. δοῦς Veron. ἐπιθ. ἀλοῦς K. Sav. cet. ἐπιθυμίαν δοῦς I. ¹⁰ οὖν] + τοῦτο K. Mox τοῦτο om. idem. ¹¹ ἐνταῦθα—διαλέγεται] ἄλλως δὲ, περὶ τῆς φ. ἐνταῦθα πάσης λέγεται K. Sav. cet. ¹² φησιν] + ὅτι iidem. ¹³ τοῦ Ἀδάμ L. τῆς παραβάσεως—γυναικεῖον] αὐτοῦ πάντες ἀποθνήσκουσιν ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐν παραβάσει γέγονεν εἶπεν, δηλῶν ὅτι τὸ οἰκεῖον K. ¹⁴ τουτέστι om. Sav. cet. invitis libris et Cat. ¹⁵ ἀνθρώπινον] ἀνδρείον K. Sav. cet. non Cat. [οὐ τὸ ἀνδρείον] Sav. ¹⁶ ναί, φησί.] φησί; ναί. K. ¹⁷ ἐπήγαγεν K. ¹⁸ ἐμμείνωσιν] Sic K.L. ἐνμ. I. μείνωσιν Edd. Mox τῇ om. bis K. ¹⁹ ποία ἀγ. ποία πίστει inverso ord. C.I.K.L. Mox μετὰ σωφρ. om. K. Vet. ²⁰ κατηφεῖς ἐστε] κατηφήσητε K. κατηφιῆτε Cat. ²¹ παιδοποιίαν C. ²² κατ' αὐτὸν L. Veron. invita Cat. ²³ δὲ om. K. Sav. cet. ²⁴ τί C.

ἰσωθήσεται διὰ τῆς τεκνογονίας; Οὐ τοῦτο, ^kἀλλ' ἡ φύσις, φησὶν, ἡ γυναικεία σωθήσεται. ¹Αὕτη ἐν παραβάσει ^mγένονεν· ἀλλὰ παρέβη μὲν ἡ Εὐα, σωθήσεται δὲ τὸ γυναικεῖον γένος διὰ τῆς τεκνογονίας. Διὰ τί ⁿγὰρ μὴ καὶ διὰ τῆς οἰκείας ἀρετῆς; μὴ γὰρ ^oἐκείνη ταῖς ἄλλαις ἐξέκλεισε; Τί οὖν πρὸς τὰς παρθένους; 596 τί δὲ πρὸς τὰς στείρας; τί δὲ πρὸς τὰς χήρας τὰς πρὶν ἢ τεκεῖν τοὺς ἄνδρας ^pἀποβαλούσας; ἀπολώλασιν; ἐλπίδα οὐκ ἔχουσι; καὶ μὴν αἱ παρθένοι εἰσὶν αἱ μάλιστα εὐδοκιμοῦσαι. Τί ποτε οὖν βούλεται εἰπεῖν; ^qὩσπερ τὸ πᾶν γένος ὑπέταξεν ἀπὸ τῆς διαπλάσεως διὰ τῶν εἰς τὴν πρώτην ^rγενομένων γυναικα· ἐπειδὴ γὰρ ἡ Εὐα δευτέρα ^sἐπλάσθη, καὶ τὸ λοιπὸν γένος ὑποτασσέσθω, φησὶν· οὕτως ἄρα, ἐπειδὴ καὶ παρέβη, καὶ B τὸ λοιπὸν ^tγένος ἐν τῇ παραβάσει; Ἀλλ' οὐκ ἔχει λόγον· ἐκεῖ μὲν ^vοὖν τῆς τοῦ θεοῦ δωρεᾶς γέγονε τὸ πᾶν, ^wτοῦτο δὲ τῆς ἀμαρτίας τῆς γυναικός. ^xΚαὶ μὴν διὰ τοῦτο πάντες ἀπέθανον, φησὶν, ἐπειδὴ ὁ εἰς ἡμαρτε, τουτέστιν, ἡ γυνή. Μηδὲν οὖν ἀλγεῖτω· ^yἔδωκεν αὐτῇ ὁ θεὸς παραμυθίαν ^zοὐ μικράν, τὸ τεκεῖν παιδία. Ἀλλὰ τοῦτο τῆς ^aφύσεως. Καὶ ἐκείνο τῆς φύσεως· οὐ γὰρ μόνον τὸ τῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς παιδοτροφίας κεχάρισται. “^bἘὰν ἐπιμείνωσι, ^cφησὶ, τῇ πίστει καὶ τῇ (284) C ἀγάπῃ καὶ τῷ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης” τουτέστιν, ^dἐὰν αὐτοὺς ἐναγάγῃ μετὰ τὸ τεκεῖν ἐν τούτοις, οὐ μικρὸν ^eἔξει ^fτούτου τὸν μισθόν, ὅτι ἀθλητὰς ἔθρεψε τῷ Χριστῷ. “^gἘὰν ἐπιμείνωσι, φησὶ, τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ” τὸν ὀρθὸν ^hλέγει

ⁱ σωθ.] οὐ σωθ. L. ^k ἀλλ' ἡ φ. φησὶν] φησὶν, ἀλλ' ὅτι ἡ φ. K. Sav. cet. οὐ τοῦτο—τεκνογονίας om. C. ¹ αὕτη] + δὴ οὐκ K. Sav. cet. ^m γέγονεν· ἀλλὰ] Sic I.L. Cat. γέγονεν; οὐ· ἀλλὰ B. Veron. γέγονε; ναί, γέγονεν, ἀλλὰ K. Sav. cet. ⁿ γὰρ om. K. Post ἀρετῆς add. εἶπεν idem. ^o ἐκείνη] + τοῦτο K. Sav. cet. ^p ἀποβαλούσας B. Veron. ^q ὥσπερ] τινὲς φασιν ὅτι ὥσπερ K. Sav. cet. invita Cat. ^r γενομένων] γενομένην B. et ante corr. C. εἰρημένων K. ^s ἐπλάσθη] + καὶ ὑπετάγη K. Sav. cet. ^t γένος] + γέγονεν iidem. ^v οὖν] γὰρ iidem. ^w τοῦτο] ἐνταῦθα iidem. Post δὲ add. τοῦτο K. ^x καὶ μὴν—ἡ γυνή.] ὁ οὖν λέγει, τοῦτό ἐστιν· ὅτι ὥσπερ πάντες ἀπέθανον ἄνθρωποι διὰ τοῦ ἐνός, ἐπειδὴ ὁ εἰς ἡμαρτεν, οὕτω καὶ πᾶν τὸ γυναικεῖον γένος παρέβη, ἐπειδὴ ἐν παραβάσει γέγονεν ἡ γυνή. K. Sav. cet. ^y ἔδωκεν] + δὲ B. Veron. + οὖν L. ^z οὐ om. B. Veron. Mox τοῦ (sic) τεκεῖν π. ante παραμυθίαν transp. L. ^a φύσεως] + φησὶ K. Sav. cet. ^b ἐὰν] + γὰρ C. Cat. ^c φησὶ, τῇ π.] τῇ π. φησὶ C.I.K.L. φησὶ om. Ver. καὶ τῇ ἀγάπῃ om. C.I.L. ^d ἐὰν αὐτοὺς—ἐν τούτοις, οὐ] Sic Cat. ἐὰν αὐτοὺς ἐν ἀγάπῃ ἐκθρέψῃ μετὰ τὸ τ. καὶ ἐν ἀγνείᾳ διατηρήσῃ. ἐν τούτοις οὐ C. ἐὰν αὐτοὺς (ἐαυτοὺς L. Veron. ἐαυτὰς I.) ἐν ἀγάπῃ μετὰ τὸ τ. καὶ (ἐν pro καὶ B.I.L. Veron.) ἀγνείᾳ διατηρήσωσιν. ἐν τούτοις οὐ B.I.K.L. Veron. Sav. cet. ^e ἔξει] ἔχει Cat. ἔξουσι C.K. Sav. cet. ^f τούτου τὸν μ.] τούτο (sic) μ. I. τοῦτον μ. Cat. τὸν ὑπὲρ τούτων μ. K. Sav. cet. Post μισθὸν add. ἀλλὰ καὶ σφόδρα μέγαν K.L. Sav. cet. Mox ἔθρεψαν K. Sav. cet. ^g ἐὰν—κοσμιότητα] ἀγιασμὸν δὲ τὸν ὀρθὸν λέγει βίον, σωφροσύνην δὲ τὴν κ. K. Sav. cet. ^h λέγειν L. Mox καὶ om. C.

βίον· εἶτα τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν κοσμιότητα. ⁸ “Πιστὸς ὁ λόγος.” Πρὸς ^k τοῦτο εἴρηται, οὐ πρὸς τὸ, “Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται.” Ἐπειδὴ γὰρ τοῦτο ἀμφιβαλλόμενον ἦν, διὰ τοῦτο λέγει, “Πιστὸς ὁ λόγος,” ὅτι δυνήσονται πατέρες ἀπολαύειν τῆς τῶν παίδων ἀρετῆς, ^l καὶ μητέρες, ὅταν αὐτοὺς ἐκθρέψωσι ^D καλῶς. Τί οὖν, ἂν αὕτη μὲν ἢ μοχθηρὰ καὶ μυρίων κακῶν ^m μεστή; ἀπὸ τῆς παιδοτροφίας ὠφεληθήσεται; οὐκ ⁿ εἰκὸς τοιούτους ^o αὐτοὺς τρέφειν ὁμοίους αὐτῇ; Περὶ τῆς ἐναρέτου ταῦτά φησιν. ^p Τί οὖν φησι; Πολὺν καὶ τούτων λήψεται μισθὸν καὶ ἀμοιβήν.

^q Ἀκούσατε ταῦτα, ^r καὶ πατέρες καὶ μητέρες, ^s ὥς οὐκ ἄμισθος ὑμῖν ἔσται ἡ παιδοτροφία. Τοῦτο ^v οὖν καὶ προῖόν φησιν. “Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἔτεκνοτρόφησε.” ^w καὶ ^E μετὰ τῶν ἄλλων αὐτὸ τίθησιν. Οὐ γὰρ ἔστι τοῦτο μικρὸν, τὸ τὰ δοθέντα παιδία παρὰ ^x τοῦ θεοῦ, ταῦτα τῷ θεῷ ἀνατιθέναι. ^y Ἄν γὰρ τὴν κρηπίδα καὶ τοὺς θεμελίους ^z καλοὺς ἔχοιεν τῆς καταβολῆς, μέγαν ἔξουσι τὸν μισθόν· ὥσπερ οὖν ἀμελοῦντες, τὴν κόλασιν. Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἥλεις διὰ τοὺς παῖδας ἀπώλετο τοὺς ^z ἑαυτοῦ· ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς νοθετεῖν. Καὶ μὴν ἐνουθέτει· ἀλλ’ οὐχ ὥς ἔδει, ἀλλὰ μὴ ^a βουλευθεὶς αὐτοὺς λυπῆσαι, καὶ αὐτοὺς καὶ ἑαυτὸν προσαπώλεσεν. ^b Ἀκούσατε ταῦτα, οἱ πατέρες· ^F παιδεύετε ὑμῶν τὰ τέκνα ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ κυρίου μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιστροφῆς. Ἀγριον ἢ νεότης, πολλῶν δεομένη τῶν ἐπιστατούντων, διδασκάλων, παιδαγωγῶν, ἀκολούθων, τροφῶν· ἀγαπητὸν γὰρ μετὰ τοσαῦτα ^c δυνηθῆναι κατασχεθῆναι αὐτήν. Καθάπερ τις ἵππος ^d ἀνήμερος, καθάπερ τι θηρίον ^e ἀτί- 597 θασσον, τοιούτὸν ἔστιν ἡ νεότης. ^f Ἄν τοίνυν ἄνωθεν καὶ ἐκ πρώτης ἡλικίας ὅρους αὐτῇ πῆξωμεν καλοὺς, οὐ δεησόμεθα πολλῶν μετὰ ταῦτα πόνων, ἀλλ’ ἡ συνήθεια ^f νόμος ἔσται λοιπόν. ^g Μηδὲν ἐώμεν αὐτοὺς τῶν ἡδέων καὶ βλαβερῶν ποιεῖν, μηδὲ ὥς

8 CAP. III. v. 1.

9 1 Tim. v. 10.

ⁱ λόγος] + φησὶ L. ^k τοῦτο] + τὸ τοιούτον L. ^l καὶ μητέρες post ἀπολαύειν transp. L. ^m μεστή omnes. γέμουσα Edd. Statim ἄρα ἀπὸ K. Sav. cet. ⁿ εἰκὸς] + δὲ μᾶλλον K. Sav. cet. ^o αὐτήν L. ^p τί οὖν—τούτων] οὐ τῆς τυχοῦσης, ὅτι πολὺν καὶ τοῦτον K. Sav. cet. ^q ἀκούετε (om. ταῦτα) K. HΘΙΚON. Παραίνεις πρὸς γονεῖς περὶ ἀναγωγῆς τέκνων. Veron. ^r καὶ accessit ex B.C.I.L. ^s ὥς οὐκ] οὐχ ὥς I. ὥς om. K. ^t ἡ π.] ἡ τῆς παιδοτροφίας ἀντίδοσις B. ^v οὖν] γὰρ L. ^w καὶ μ. τ. ἄ. pro μ. τ. ἄ. καὶ omnes. ^x τοῦ assumptum ex omnibus. ^y καλῶς ἔχοιε (sic) L. Statim ἐκ τῆς κ. B. ^z αὐτοῦ B. ^a βουλευθεὶς] θέλων K. ^b ἀκούετε K. Mox καὶ παιδεύετε idem. ^c δυνηθῆναι, quod aberat, est in libris omnibus. ^d ἀνήμερος] ἀδάμαστος K. Sav. cet. ^e ἀτιθάσσετον C.L. ἀτιθάσσετον I. τοιούτον om. C.K. inclusum a Sav. ^f νόμος] + αὐτοῖς K. Sav. cet. ^g μηδὲν] + τοίνυν K.

TOM. VI.

L

παισὶ χαρίζομεθα· ἐν σωφροσύνῃ μάλιστα ^h διατηρῶμεν αὐτούς·
 τοῦτο γὰρ πάντων πλέον τὴν νεότητα λυμαίνεται. Πρὸς τοῦτο
 πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν ἀγώνων, πολλῆς τῆς προσοχῆς. Ταχέως
 αὐτοῖς γυναικάς ἄγωμεν, ὥστε καθαρὰ αὐτῶν καὶ ἀνέπαφα τὰ
 B σώματα δέχεσθαι τὴν νύμφην· οὗτοι οἱ ἔρωτες θερμότεροι. Ὁ
 πρὸ τοῦ γάμου σωφρονῶν, πολλῷ μᾶλλον μετὰ τὸν γάμον· ὁ
 δὲ μαθὼν πορνεύειν πρὸ τοῦ γάμου, καὶ μετὰ τὸν γάμον τοῦτο
 ποιήσει. ¹⁰ “Ἀνδρὶ γὰρ, φησὶ, πόρνω πᾶς ἄρτος ἡδύς.” Διὰ
 τοῦτο ἰστέφανοι ταῖς κεφαλαῖς ἐπιτίθενται, σύμβολον τῆς νί-
 κης, ^k ὅτι ἀήττητοι γενόμενοι, οὕτω προσέρχονται τῇ εὐνῇ, ὅτι
 μὴ κατηγωνίσθησαν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. Εἰ δὲ ἀλούς ὑπὸ τῆς ἡδο-
 νῆς πόρναις ἑαυτὸν ἐκδῶ, τίνας ἔνεκεν ^l λοιπὸν στέφανον ἔχει ἐπὶ
 C τῆς κεφαλῆς, ἡττημένος; Ταῦτα αὐτοῖς παραινῶμεν, ^m νουθετῶ-
 μεν, φοβῶμεν, ἀπειλῶμεν, νῦν μὲν τοῦτο, νῦν δὲ ἐκεῖνο ποιῶντες.
ⁿ Μεγάλην παρακαταθήκην ἔχομεν τὰ παιδία. Φροντίζωμεν
 τοῖνυν αὐτῶν, καὶ πάντα ποιῶμεν, ὅμῃ ὁ πονηρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς
 ἀφέλῃται. Νῦν δὲ πάντα ἀπεναντίας γίνεται παρ’ ἡμῶν. Ὅπως
 μὲν γὰρ ἔσται τὸ χωρίον καλόν, πάντα πράττομεν, καὶ ὅπως
 ἀνδρὶ πιστῷ τοῦτο ἐγχειρίσωμεν, καὶ ὀνηλάτην, καὶ ῥεωκόμον,
 καὶ ἐπίτροπον, καὶ λογοθέτην εὐνούστατον ἐπιζητοῦμεν· ὁ δὲ
^q πάντων ἡμῖν ἐστι τιμιώτερον, ὅπως τὸν υἱὸν ^r ἐπιτρέψωμεν
 D τινι τῷ δυναμένῳ αὐτοῦ τὴν σωφροσύνην διατηρῆσαι, οὐ σκο-
 ποῦμεν· καίτοι τοῦτο πάντων ἐστὶ τὸ κτῆμα τιμιώτερον, καὶ
^s ἐκεῖνα διὰ τοῦτο γίνεται. ^t Τῶν μὲν οὖν κτημάτων ^v αὐτοῖς
 φροντίζομεν, αὐτῶν δὲ οὐκέτι. Ὁρᾷς τὴν ἀλογίαν; Ἀσκησον
 τοῦ παιδὸς τὴν ψυχὴν, καὶ ἐκεῖνα παρέσται λοιπὸν· ταύτης μὲν
 γὰρ οὐκ οὔσης ἀγαθῆς, οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τῶν χρημάτων· ταύ-
 της δὲ ^w κατωρθωμένης, οὐδὲν βλάβος ἀπὸ τῆς πενίας. Βούλει
 καταλιπεῖν αὐτὸν πλούσιον; δίδαξον αὐτὸν εἶναι χρηστόν· οὕτω
 E γὰρ καὶ τὰ κτήματα συγκροτῆσαι δυνήσεται, καὶ εἰ μὴ κτήση-
 ται, τῶν κεκτημένων οὐδὲν ἔλαττον διακείσεται. Ἄν δὲ πονηρὸς
 ᾖ, καὶ μυρία καταλίπῃς αὐτῷ, ^x τὸν φύλακα οὐ κατέλιπες, ἀλλὰ (285)
 τῶν εἰς ἔσχατον πενίας ἐληλακότων ^y χείρονα ἐποίησας. Τοῖς

10 Sirac. xxiii. 17.

^h δ. αὐτοὺς] αὐτοὺς δ. C.I.K.L. ⁱ στέφανος... ἐπιτίθεται K. ^k ὅτι]
 δηλοῦντες ὅτι K. ^l λοιπὸν] + καὶ K. Sav. cet. ^m νουθ.] τοῦτοις νουθ. K.
 Sav. cet. ⁿ μεγάλην—αὐτῶν] φροντίζωμεν τοῖνυν τῶν παιδίων· μεγ. γὰρ παρ.
 ἔχομεν αὐτὰ K. ^o μὴ] ἵνα μὴ C. ^p ῥωαικόμον K. ῥεοκόμον B.I. Veron.
^q πάντως B.K. ἡμῖν om. C.I.L. ^r ἐπιτρέψωμεν I. ^s ἐκεῖνο L. Statim
 διὰ τοῦτον I.L. Veron. ^t τῶν μὲν οὖν] ἡμεῖς δὲ τῶν μὲν B.K. ^v αὐτοῦ
 C.I.L. αὐτῷ Veron. Mox αὐτοῦ δὲ C.L. ^w κατωρθουμένης L. ^x τὸν φ.
 οὐ] οὐχ ὡς φ. τοῦτον L. ^y χ. τε καὶ πενέστερον ἐποίησας L. χείρονας
 ποιῆσαι I.

γὰρ μὴ ῥυθμισθεῖσι τῶν παιδῶν καλῶς, ^z βέλτιον πλούτου πε-
νία. Ἐκείνη μὲν γὰρ καὶ ἄκοντας κατέχει ^a ἐν ἀρετῇ· οὗτος δὲ
οὐδὲ βουλομένους ἀφίησι σωφρονεῖν, ἀλλ' ἐξάγει καὶ καταστρέ-
φει, καὶ μυρίοις ἐμβάλλει ^b δεινοῖς. Αἱ μητέρες, τὰς θυγατέρας ^F
μάλιστα διανείμασθε· εὐκολοὺς ὑμῖν ἡ φυλακὴ αὕτη· ^c περισκο-
πεῖτε, ὥστε οἰκουροὺς εἶναι· ^d πρὸ πάντων εὐλαβεῖς αὐτὰς εἶναι
παιδεύετε, κοσμίας, χρημάτων καταφρονεῖν, ἀκαλλωπίστους ⁵⁹⁸
^e εἶναι· οὕτω πρὸς τὸν γάμον ἔκδοτε. Ὅυκ αὐτὰς μόνον, ἀλλὰ
καὶ τὸν ἄνδρα ^f διασώσετε τὸν μέλλοντα αὐτὴν ^h ἄγεσθαι· οὐ
τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ τὰ παιδία· οὐ τὰ παιδία, ἀλλὰ καὶ ^k τὰ
ἔγγονα. Τῆς γὰρ ρίζης γενομένης καλῆς, ⁱ οἱ κλάδοι ἐπὶ ^m τὸ
βέλτιον ἐκταθήσονται, καὶ πάντων τούτων λήψεσθε τὸν ⁿ μι-
σθόν. Ὡς οὖν οὐ μίαν ὠφελοῦντες ψυχὴν, ἀλλὰ πολλὰς διὰ
τῆς μιᾶς, οὕτω πάντα πράττωμεν. Οὕτω γὰρ δεῖ ἐκ τῆς πα-
τρικῆς οἰκίας ἐξίεναι πρὸς γάμον, καθάπερ ἀθλητὴν ἐκ παλαί-
στρας, πᾶσαν δι' ἀκριβείας ἔχουσιν τὴν ἐπιστήμην, καθάπερ
ζύμην ὀφείλουσαν τὸ ὅλον φύραμα εἰς τὸ ἐαυτῆς μεταστῆσαι ^B
κάλλος. Καὶ οἱ παῖδες πάλιν οὕτως ἔστωσαν αἰδέσιμοι, ^o ἀπὸ
τῆς κοσμιότητος καὶ τῆς ^p σωφροσύνης, ἵνα καὶ παρὰ ἀνθρώπων
καὶ παρὰ θεοῦ πολὺν τὸν ἔπαινον ἔχωσι. ^q Μαθέτωσαν γαστρὸς
κρατεῖν, πολυτελείας ἀπέχεσθαι, οἰκονομικοὶ τινες εἶναι, φιλό-
στοργοι, μαθέτωσαν ἄρχεσθαι. Οὕτω γὰρ δυνήσονται πολὺν
προξενῆσαι ^r μισθὸν τοῖς γονεῦσιν· ^s οὕτω πάντα ἔσται εἰς δόξαν
θεοῦ καὶ εἰς σωτηρίαν ^t ἡμετέραν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ^C
ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ I.

¹ Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν
τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, ^a νη-
φάλιον, σῶφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, μὴ πάροι- ^D
νον, μὴ ^b πλήκτην, ἀλλ' ἐπεικῇ, ἁμαχον, ἀφιλάργυρον, τοῦ

¹ CAP. III. v. 1—4.

^z βελτίων (sic ex corr.) τοῦ πλ. K. ^a εἰς ἀρετὴν L. ^b δεινοῖς] κινδύ-
νοις K. ^c περισκοπεῖτε] + διδάσκετε B.K. ^d πρὸ δὲ π. B.K. Sav. cet.
^e εἶναι] μένειν iidem. Statim ἂν οὕτω C. ^f οὐκ] ἂν οὕτως αὐτὰς διαπλάττω-
μεν B.K. Sav. cet. ^g διασώσατε Veron. διασώσῃτε ex corr. K. ^h ἀγα-
γέσθαι I.K. Sav. cet. ⁱ ἄνδρα] + δὲ μόνον C. ^k τὰ om. L. ^l οἱ] καὶ οἱ C.
^m τὸ om. B.K. Proximum καὶ om. iidem. ⁿ μισθόν] + πάντων γὰρ αὐτὴ
τὸν μισθὸν λήψῃ C.I.L. Veron. invito Vet. ^o ἀπὸ] ὡς ἀπὸ B.K. Sav. cet.
^p σωφρ.] + μᾶλλον C. + μᾶλλον διαγινώσκεσθαι B.K. Sav. cet. ^q μανθανέτω-
σαν κρ. γ. L. ^r τὸν μισθὸν C. ^s οὕτω] + καὶ B.K. ^t ἡμετέραν] + τὰ παρ'
ἡμῶν σπουδαζόμενα B.K. HOM. X. ^a νηφάλιον passim I. ^b πλήκτην]
+ μὴ αἰσχροκερδῇ Edd. repugnantibus C.I.L. Vet. Vid. infra p. 599 E.

ιδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος.

E ΜΕΛΛΩΝ ^cκαθιέναι εἰς τὸν περὶ τῆς ἐπισκοπῆς λόγον, δείκνυσι καθάπαξ ὅποιον εἶναι χρὴ τὸν ἐπίσκοπον, οὐκ ἐν τάξει τῆς πρὸς Τιμόθεον αὐτὸ παραιnéσεως ποιῶν, ἀλλ' ὡς πᾶσι διαλεγόμενος, καὶ δι' ἐκείνου πάντας ρυθμίζων. ^dΚαὶ τί φησιν; “Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται,” οὐκ ἐγκαλῶ, φησί· προστασίας γὰρ ἔργον ἐστίν· εἴ τις ταύτην ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν, ὥστε ^eμὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς αὐθεντίας ἐφίεσθαι μόνον, ^fἀλλὰ τῆς προστασίας, οὐκ ἐγκαλῶ. “^gΚαλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ,” φησίν. Ἐπεὶ καὶ Μωϋσῆς ἐπεθύμησε ^hτοῦ πράγματος, ἀλλ' οὐ τῆς ἐξουσίας, καὶ οὕτως ἐπεθύμησεν, ὡς ἀκοῦσαι. ²“Τίς σε κατέστησέν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;” Εἴ τις οὕτως ἐπεθύμησεν, ἐπιθυμεῖτω· ἐπισκοπὴ γὰρ εἴρηται παρὰ τὸ ἐπισκοπεῖν ἅπαντας. “Δεῖ οὖν, φησί, τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα.” Οὐ νομοθετῶν τοῦτο ⁱφησιν, ὡς μὴ εἶναι ἐξὸν ἄνευ 599 τούτου ^kγίνεσθαι, ἀλλὰ τὴν ἀμετρίαν κωλύων· ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων ἐξῆν καὶ δευτέροις ὁμιλεῖν γάμοις, καὶ δύο ἔχειν κατὰ ταῦτόν γυναικάς· ³“Τίμιον γὰρ ὁ γάμος.” Τινὲς δέ, ἵνα ^lἐκ μιᾶς γυναικὸς ἦ, ^mφασὶ τοῦτο εἰρησθαι. “ⁿἈνεπίληπτον.” Πᾶσαν ^oεἶπεν ἀρετὴν, ἀνεπίληπτον εἰπών. “Ὡστε εἴ τις συν-οιδεν ἑαυτῷ τινα ἁμαρτήματα, οὐ καλῶς ποιεῖ πράγματος ἐπιθυμῶν, οὐ διὰ τῶν ἔργων ἑαυτὸν ἐξέβαλεν· οὐ γὰρ ἄρχειν, ἀλλὰ ἄρχεσθαι δεῖ τὸν τοιοῦτον. Τὸν γὰρ ἄρχοντα παντὸς λαμπτήρος λαμπρότερον εἶναι δεῖ, καὶ βίον ἔχειν ἀκηλίδωτον, ὥστε B πάντας πρὸς ἐκείνον ὁρᾶν, καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ ^pβίον. Ποιεῖ (286) δὲ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς, τοσαύτη κεχρημένος τῇ παραιnéσει· ἀλλ' ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἐμελλεν ἐπισκόπους καθιστάν, ^qἅπερ καὶ Τίτῳ γράφων παρήνει, καὶ ἐπεὶ δὲ εἰκὸς ἦν πολλοὺς τοῦ πράγματος ἐπιθυμεῖν, διὰ τοῦτο ταῦτα παρεγγυᾷ. “Νηφάλιον,” ^rφησὶ, τουτέστι, διορατικὸν, μυρίους ἔχοντα πάντοθεν ὀφθαλμοὺς, ὅξυ

² Exod. ii. 14.

³ Hebr. xiii. 4.

^c καθιέναι B.I.K. κατιέναι Edd. ^d καὶ τί] τί οὖν C. ^e μὴ τῆς ἀρχῆς—προστασίας] μὴ μόνον αὐτὸν αὐθεντεῖν διὰ τῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ προνοεῖσθαι τῆς σωτηρίας τῶν ἀρχομένων B.K. ^f ἀλλὰ]+καὶ C. ^g καλοῦ]+γὰρ Edd. γὰρ om. C.L. et ante corr. I. ^h τοῦ πρ. ἀλλ'] ἀλλὰ τοῦ πρ. B.K. ⁱ φησιν] λέγει B.K. ^k γενέσθαι C.I.L. non Cat. ^l ἐκ μ. γ. ἦ] Sic C. Cat. Veron. μ. γ. ἦ I.L. μ. γ. ἀνὴρ ἦ B.K. Sav. cet. ^m φησὶν I. ⁿ ἀνεπίληπτον]+εἶναι C. ἀνεπίληπτον—εἰπών om. I.L. ^o εἶπεν] περιέλαβεν B.K. Mox ἀν. εἰπών om. C. ^p βίον]+τὸν οἰκεῖον χαρακτηρίζειν B.K. Sav. cet. ^q ἅπερ pro ὅπερ omnes. ^r φησὶ om. B.K.

βλέποντα. ⁸ Πολλὰ γάρ ἐστι τὰ συμπίπτοντα, καὶ ἀμβλύ-
νοντα τὸ τῆς διανοίας ὄμμα, ⁹ καὶ ἀθυμία, καὶ φροντίδες, καὶ C
πραγμάτων ὄχλος, ¹⁰ καὶ πολλὰ πάντοθεν ἐπιρρεῖ. ¹¹ Ἀγρυπνον
τοῖνυν ¹² αὐτὸν εἶναι χρή, ¹³ τὸν οὐ τὰ ἑαυτοῦ μεριμνῶντα μόνον,
ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν λοιπῶν διεγρηγέρθαι χρή, καὶ ¹⁴ ζεῖν τῷ πνεύ-
ματι, ¹⁵ καὶ πῦρ πνέειν, ὡς εἰπεῖν, καὶ μᾶλλον στρατηγοῦ καὶ ἐν
νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ τὸ στράτευμα περιϋόντος κάμνειν καὶ διακο-
νεῖσθαι, καὶ τὴν ὑπὲρ ἀπάντων ἔχειν φροντίδα καὶ μέριμναν.
“ Σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον.” ¹⁶ Ταῦτα καὶ τῶν ἀρχομένων D
ἔχουσιν οἱ πολλοί. ¹⁷ Ἐπειδὴ δὲ δεῖ αὐτὸν καὶ τὰ τῶν ἀρχόντων
ἔχειν, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε, “ διδακτικόν.” ¹⁸ Τοῦτο οὐκέτι ὁ ἀρ-
χόμενος ἀπαιτεῖται. ¹⁹ μάλιστα γὰρ τοῦτο πάντων προσεῖναι
δεῖ τῷ ταύτην τὴν ἀρχὴν ἐγκεχειρισμένῳ. “ Μὴ πάροινον.” Οὐ
τὸν μέθυσον ἐνταῦθ’ αὖ φησιν, ἀλλὰ τὸν ὑβριστὴν, τὸν αὐθάδη.
“ Μὴ πλήκτην.” Οὐ τὸν ²⁰ ἐμὴ πλήττοντά φησι ταῖς χερσί. Τί
²¹ οὖν ἐστι, “ μὴ πλήκτην;” Ἐπειδὴ ²² εἰσὶν ἀκαίρως τινὲς πλήτ-
τοντες τῶν ἀδελφῶν τὴν συνείδησιν, ²³ τούτους νῦν ²⁴ αἰνίττεσθαι E
μοι δοκεῖ. “ Ἄλλ’ ἐπιεικῇ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον, τοῦ ἰδίου
οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πά-
σης σεμνότητος.” Εἰ τοῖνυν ὁ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου,
τὸν δὲ ἐπίσκοπον οὐ δεῖ τὰ τοῦ κόσμου μεριμνᾶν, πῶς φησι,
“ μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα;” Τινὲς μὲν οὖν φασιν, ὅτι τὸν ἀπὸ
γυναικὸς ²⁵ ἠνίξατο· εἰ δὲ μὴ τοῦτο εἶη, ἔνεστιν ²⁶ ἔχοντα γυναῖκα,
ὡς μὴ ἔχοντα εἶναι. Τότε μὲν γὰρ καλῶς τοῦτο συνεχώρησεν, F
ὡς πρὸς τὴν τοῦ πράγματος φύσιν τὴν τότε οὖσαν· ἔνεστι δὲ
αὐτὸ μεταχειρίσασθαι καλῶς, εἴ τις βούλοιτο. “ Ὡσπερ γὰρ ὁ
πλοῦτος δυσχερῶς ²⁷ εἰσάγει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, 600

⁸ πολλὰ γάρ ἐστι τὰ (τὰ om. C.) σ.—ὄμμα] Sic C. Cat. Vet. καὶ μὴ ἀμβλ. τὸ
τ. δ. ὄμμα I.L. Veron. καὶ μὴ ἀμβλ. τὸ τ. δ. ὄμμα. πολλὰ γάρ ἐστι τ. σ. καὶ
οὐκ ἔωντα ὁρᾶν καθαρῶς καὶ ὡς ἔχει τὰ πράγματα B.K. Sav. cet. ⁹ καὶ] καὶ
γὰρ καὶ B.K. κὰν quater L. Veron. Statim ἀθυμία B.K. Sav. cet. ¹⁰ καὶ]
+ ἄλλα B.K. Mox ἐπιρρεῖ Veron. ¹¹ αὐτὸν] τοῦτον I. ¹² τὸν om. B.C.K.
Sav. cet. ¹³ ζῆν I.L. Vet. ¹⁴ καὶ om. B.K. Statim πνεῖν C.I.L. ¹⁵ ταῦτα]
+ ἐπειδὴ B.K. Sav. cet. ¹⁶ ἐπειδὴ—ἐπήγαγε] δεῖ γὰρ καὶ αὐτοὺς εἰς τὰ τοιαῦτα
τοῖς ἀρχουσιν ἴσους εἶναι· δεικνὺς τὸ τῶν ἐπισκόπων ἐξαίρετον, ἐπήγαγε iidem.
¹⁷ τοῦτο] + γὰρ iidem. ¹⁸ μ. γὰρ] μόνῳ δὲ μ. B.K. μ. δὲ Sav. cet. ¹⁹ μὴ
om. B.C.K. Statim τύπτοντα C. ²⁰ οὖν] + ὁ λέγει B.K. ²¹ εἰσὶ τινες
ἀκαίρως I.L. Statim τύπτοντες B.K. ²² τούτους νῦν] τοῦτο τοῖνυν C. τούτους
μόνον I.L. ²³ αἰνίττεσθαι μοι δοκεῖ] αἰνιττόμενος δοκεῖ εἰπεῖν. μὴ αἰσχροκερδῇ
B.K. Hinc μὴ αἰσχροκερδῇ admisit Montef. ²⁴ ἠνίξατο] + μένοντα ἐλεύθερον
B.K. receptum a Ben. ²⁵ ἔχ. γ. for γ. ἔχ. C.I.L. εἶη, ἔνεστιν—καλῶς] ἐκείνο
ἐστὶν εἰπεῖν· λέγει γὰρ ὅτι ἔνεστιν ἔχοντα καὶ γυναῖκα, ὡς μὴ ἔ. εἶναι. ἀλλὰ τότε
μὲν καλῶς τ. σ. ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τὴν τ. οὖσαν. νῦν δὲ
οὐκέτι δεῖ συγχωρεῖν, πλὴν ἔνεστι τὸ πρᾶγμα μεταχ. καὶ καλῶς B.K. ²⁷ προσ-
άγει K.

πολλαχοῦ δὲ οἱ πλουτοῦντες εἰσῆλθον, οὕτω καὶ ὁ γάμος. Τί
 ὃ δὲ λέγεις, εἰπέ μοι; περὶ ἐπισκόπου διαλεγόμενος ὁ ἔλεγεν, ὅτι
 δεῖ αὐτὸν μὴ μέθυσον εἶναι, ἀλλὰ φιλόξενον, δέον τὰ μείζονα
 τούτων εἰπεῖν. Διὰ τί ῥ γὰρ οὐκ εἶπε, δεῖ δὲ τὸν ἐπίσκοπον
 ἄγγελον εἶναι, ῥ μηδενὶ πάθει ἀνθρωπίνῳ ὑποκεῖσθαι; ἐκεῖνα τὰ
 μεγάλα, ἀ ὁ Χριστὸς εἶπεν, ἀ καὶ τοὺς ἀρχομένους ἔχειν δεῖ,
 ἐσταυρῶσθαι, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αἰετῶς ἔχειν τὴν ψυχὴν; ὁ καὶ ὁ
 B Χριστὸς εἶπεν, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν
 ὑπὲρ τῶν προβάτων καὶ πάλιν, “Ἐὰν μὴ τις ἄρῃ τὸν σταυ-
 ρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήσῃ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.”
 Ἀλλὰ, “μὴ πάροινον,” φησί. Καλαὶ αἱ ἐλπίδες, εἰ περὶ τού-
 των ὀφείλει ὁ ἐπίσκοπος παραινέσθαι. Διὰ τί γὰρ οὐκ εἶπες,
 δεῖ δὲ αὐτὸν ἤδη μεταστῆναι ἐκ τῆς γῆς; ἀλλὰ ὁ τοῖς κοσμι-
 κοῖς ἐπέταξας, ταῦτα τῷ ἐπισκόπῳ οὐκ ἐπιτάττεις; Τί δὲ ἐκεί-
 νοις φησί; ὁ “Νεκρώσατε τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς” καὶ
 C πάλιν, “Ὁ δὲ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας” καὶ
 πάλιν, “Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἑσταύρωσαν” καὶ ὁ
 Χριστὸς πάλιν φησὶν, “Ἐὰν μὴ τις ἀποτάξῃται αὐτοῦ πᾶσι
 τοῖς ὑπάρχουσιν, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.” Τίνος οὖν ἕνεκεν ταῦτα
 οὐκ εἶρηκεν; Ὅτι τοιοῦτους ὀλίγους εὐρεθῆναι ἐν ἡμῖν, ἐπισκόπων
 δὲ ἕδει πολλῶν, καὶ καθ’ ἑκάστην πόλιν τῶν προηγησομένων.
 ὁ Τί οὖν; ἐνεδρεύεσθαι ἔμελλε τὰ τῶν ἐκκλησιῶν. Διὰ τοῦτο
 συμμαμετρημένην εἶπεν ἀρετὴν, οὐκ ἐκείνην τὴν ἁπλῶς, τὴν ὑψη-
 D λήν· τὸ γὰρ νηφάλιον εἶναι καὶ κόσμιον καὶ σώφρονα πολλῶν ἦν.

“Τέκνα ἔχοντα, φησὶν, ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος.”
 ὁ Δεῖ γὰρ οἴκοθεν παρέχεσθαι τὰ παραδείγματα. Τίς ἡ γὰρ
 πιστεύσειεν, ὅτι τὸν ἀλλότριον ὑποτάξει ὁ τὸν υἱὸν ἢ μὴ ὑπο-
 τάξας; “Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον.” Τοῦτο καὶ οἱ
 ἑξωθέν φασιν, ὅτι ὁ οἰκονομικὸς καὶ πολιτικὸς ἂν γένοιτο τα-
 χέως. Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐστὶν ἡ ἐκκλησία, ὡς ἂν εἰ μικρὰ οἰκία

⁴ Joan. x. 11. Matth. x. 38.

⁵ Col. iii. 5. Rom. vi. 7. Gal. v. 24. Luc. xiv. 33.

ⁿ δὲ om. B.K.L. ^o ἔλεγε I. Mox εἶναι μὴ μ. hoc ord. B.C.I.K. ^p γὰρ] δὲ L. ^q εἶπε] εἶπεν I. εἶπεν ὅτι K. Sav. cet. Statim δὲ om. B. ^r καὶ μηδενὶ L. Cat. ^s ὁ Χρ. B.K. Cat. ^t καὶ—ὁ καὶ] πρὸς θάνατον παρεσκευ- ἄσθαι, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς τιθέναι τὴν ψ. ὁ καὶ αὐτὸ B.K. ^v ἀκολουθῇ L. ^w ἤδη superscript. in I. ^x ἂ] +πρώτον C. ^y ἑσταύρωσαν] +σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις L. ^z φησὶν om. B.K. ^a ἔνι B.C.K. ^b δεῖ I.L. Cat. ^c καὶ om. B.K. Mox προηγησαμένων I.L. ^d τί] ἐπεὶ B.K. Sav. cet. ^e ἀνωτάτω B.K. Mox δὲ pro γὰρ iidem. ^f τῶν πολλῶν ἦν. τὸ δέ, τέκνα B.K. ^g δεῖ (ἔδει Cat.) γὰρ] δεικνύς ὅτι δεῖ B.K. ^h γὰρ] +ἂν C. Mox ὑποτάξιε Cat. ⁱ μὴ ὑποτάξας] ὑποτάξαι μὴ δυνηθεὶς C. ^k καὶ assum- tum ex C.I.L.

¹καὶ ὥσπερ ἐν τῇ οἰκίᾳ παιδία, γυνή, οἰκέται, καὶ πάντων ὁ ἀνὴρ
(287) ^mἀνῆρτηται τὴν ἀρχήν· οὕτω καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οὐδὲν ἄλλο ἢ Ε
τοῦτό ἐστι, παιδία, γυναῖκες, οἰκέται. Εἰ δὲ κοινωνοὺς ἔχει τῆς
ἀρχῆς ὁ τῆς ἐκκλησίας προεστώς, ⁿἔχει κακεὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ^oγυ-
ναῖκα. Ἀλλὰ τὰ πρὸς διατροφήν ἐνταῦθα Ρτῶν χηρῶν καὶ τῶν
παρθένων φροντίζειν δεῖ; ⁹ἔχει κακεὶ ὁ ἀνὴρ ^qτοὺς δούλους,
τὰς θυγατέρας· ^rεὐκολώτερον δὲ τῆς οἰκίας ἄρχειν. Ὁ τοίνυν
ταῦτα καλῶς οὐκ οἰκονομήσας, πῶς τὰ τῆς ἐκκλησίας οἰκονομῇ- F
σαι δυνήσεται. ⁶“Εἰ δέ τις, φησὶ, τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι
οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;” ⁷“^tΜὴ νεόφυτον,”
φησὶν. Οὐ τὸν νεώτερον ἐνταῦθα ^vλέγει, ἀλλὰ τὸν νεοκατήχη-
τον· ⁸“Ἐγὼ γάρ, φησὶν, ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ’
ὁ θεὸς ^wἡύξανε.” ^xΤί γὰρ ἐκώλυεν εἰπεῖν, μὴ νεώτερον; ^yΤίνος
οὖν ἔνεκεν αὐτὸς τὸν ^zΤιμόθεον ἐποίει, ^aλέγων· ⁹“Μηδεὶς σου ^{βοι}
τῆς νεότητος ^bκαταφρονεῖτω;” Ἐπειδὴ ^cγὰρ ἐξ Ἑλλήνων
προσῆσαν τότε καὶ ἐβαπτίζοντο, μὴ εὐθέως, φησὶ, ^dνεόφυτον
εἰς τὸν τῆς ἀρχῆς ὄγκον ^eἄγετε, τουτέστι, νεοκατήχητον. Εἰ
γὰρ, πρὶν ἢ γενέσθαι μαθητῆς, διδάσκαλος γένοιτο, ταχέως
^fκαὶ εἰς ἀπόνοιαν ^gαἵρεται· εἰ, πρὶν ἢ ^hμαθεῖν ἄρχεσθαι, τῶν
ἀρχόντων γένοιτο, φυσᾶται. Διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν· “Ἴνα μὴ
τυφωθεὶς εἰς κρίμα ⁱἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου” τουτέστιν, εἰς τὴν
καταδίκην τὴν αὐτὴν, ἣν ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς ἀπονοίας ὑπέμεινε. B

¹⁰“Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν,

6 v. 5.

7 v. 6.

8 1 Cor. iii. 6.

9 1 Tim. iv. 12.

10 v. 7.

¹ καὶ ὥσπερ] ὥσπερ οὖν B.K. Post οἰκία add. εἰς B.K. Sav. cet. ^m ἀνῆρ-
τηται] Sic C.I.L. ἐξήρτηται B.K. ἀνῆρται Edd. ⁿ ἔχει κ. ὁ ἄ.] ἀλλ’ ἔχει
κ. ὁ ἄ. κοινωνὸν B.K. Sav. cet. ^o γυναῖκα] + τὰς θυγατέρας B.K. ^p τῶν
om. K. Alterum τῶν om. B.K. ^q τὰς δούλας I. ἔχει—θυγατέρας] ἀλλ’ ἔχει
κ. ὁ ἄ. συνεργοὺς τῶν φροντίδων τοὺς δούλους, τὰς δούλας B.K. ^r εὐκ. δὲ τ.
οἱ. ἄρχειν (ἄρχει L.)] Sic C.I.L. Veron. ἄλλως δὲ καὶ εὐκ. οἰκίας δύνатаί τις
ἄρχειν B.K. ἄλλως δὲ καὶ εὐκ. τ. οἱ. ἄρχειν Sav. cet. ^s εἰ δέ τις, φησὶ] εἴτα
εἰπὼν, εἰ δέ τις B.K. Sav. cet. Mox οἰκείου pro ἰδίου K. ^t μὴ ν. φησὶν] ἐπή-
γαγε, μὴ ν. B.K. ^v λέγει] δηλῶν B.K. ^w ἡύξησε B.K. ^x τί γὰρ] τοῦτον
οὖν δηλῶσαι βουλόμενος, τοῦτο εἶπεν. ἐπεὶ τί B.K. Sav. cet. Statim ἐκώλυσεν L.
^y τίνος οὖν] καὶ τίνος B.K. Post αὐτὸς add. φησὶ iidem. ^z Τιμ.] + νεώτερον
ὄντα B.K. Sav. cet. Statim ποιεῖ B.K. ^a λέγων] καὶ μαρτυρεῖ τοῦτο, πρὸς
αὐτὸν λέγων B.K. Sav. cet. ^b καταφρονεῖτω] + ὅτι πολλὴν τὴν ἀρετὴν αὐτῷ
συνῆδει, ὅτι μεγάλην τὴν περὶ τὸν βίον ἀκρίβειαν· ὁ δὲ καὶ εἰδὼς, ἐκ βρέφους,
φησὶ γράφων, τὰ ἱερὰ γράμματα ἔμαθες (ἔμαθε K.). ὅτι δὲ καὶ ἐπιτεταμένην εἶχε
νηστείαν, δηλοῖ τὸ οἶνφ ὀλίγφ χρῶ διὰ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας, μετὰ τῶν ἄλ-
λων καὶ περὶ τούτου γράψας αὐτῷ, ὥς εἰ μὴ ταῦτα ὑπ’ (παρ’ K.) αὐτοῦ κατωρθω-
μένα ἦδει, οὔτε ἂν ἔγραφεν, οὔτε τῷ μαθητῇ τοιαῦτα παρήγγειλεν (παρήγγειλεν
K.) B.K. ^c γὰρ] οὖν B.K. πολλοὶ post Ἑλλήνων et φοβῶν post ἐβαπτίζοντο
add. iidem. ^d νεώτερον I.L. Veron. ^e ἄγε C. ἄγαγε B.K. ^f καὶ om.
B.K. ταχέως—γένοιτο om. C. ^g αἵρεται] Sic Cat. ἔρχεται C.I.L. Edd.
ἡξει B.K. ^h μαθεῖν] φησὶν I.L. Mox φυσᾶται C. Veron. ⁱ ἐμπέσῃ] +
καὶ παγίδα K. Cat.

ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου·” ^kμέλλει γὰρ ὀνειδίζεσθαι παρ’ αὐτῶν. ¹Διὰ τοῦτο εἶπε, “Μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα” καίτοι λέγων ἀλλαχοῦ, ¹¹ “Θέλω πάντας ἀνθρώπους εἶναι, ὡς καὶ ἐμαυτὸν, ^mἐν ἐγκρατεία.” Ἰνα οὖν μὴ εἰς στενὸν περικλείσῃ τὸ πρᾶγμα, ἐὰν ἡκριβωμένην ⁿἀρετὴν ἀπαιτήσῃ, διὰ τοῦτο συμμεμετρημένην ἐζήτησεν ἀρετὴν. Ἔδει ^C γὰρ καθίστασθαι καθ’ ἐκάστην πόλιν τὸν προηγούμενον· ἄκουε γὰρ αὐτοῦ γράφοντος ^pτῷ ^qτίτῳ, ¹² “Ἰνα καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διεταξάμην.” Τί οὖν, ἂν μαρτυρίαν ἔχῃ καλὴν καὶ δόξαν ἀγαθὴν, μὴ ^rἢ δὲ τοιοῦτος; Μάλιστα μὲν ^sγὰρ δύσκολον τοῦτο· ἀγαπητὸν γὰρ τοὺς ὀρθοὺς ὀρθὴν ἔχειν δόξαν παρὰ τοῖς ἐχθροῖς· νῦν δὲ οὐδὲ τοῦτο μόνον εἶασεν· ^tοὐ γὰρ εἶπε, δεῖ δὲ αὐτὸν μαρτυρίαν ἔχειν, ἀλλὰ, “Δεῖ ^vδὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν ἔχειν,” ὡς μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ταύτην· ^wοὐ γὰρ δὴ ταύτην μόνον. Τί οὖν, ἂν κακῶς λέγοιεν αὐτὸν ^D εἰκὴ ^xκαὶ βασκαίνοντες, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ Ἕλληνές εἰσιν; Οὐκ ἔστι τοῦτο· τὸν γὰρ ἄληπτον ἔχοντα βίον κἀκεῖνοι αἰδοῦνται. Πῶς, φησὶν; Ἄκουε ^yαὐτοῦ λέγοντος, ¹³ “Διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας.” Οὐ γὰρ τοῦ βίου ^aαὐτοῦ ἐπελαμβάνοντο, ἀλλὰ τοῦ κηρύγματος· διὰ τοῦτό φησι, “διὰ δυσφημίας.” Ὡς ^bπλάνοι καὶ γόητες διεβάλλοντο διὰ τὸ κήρυγμα· ^cοὐ γὰρ δὴ τοῦ βίου αὐτῶν ἐπελαμβάνοντο. Διὰ ^dτί μὴδείς εἶπε περὶ τῶν ἀποστόλων, ὅτι πόρνοι καὶ ἄσελγείς καὶ ^E πλεονέκται, ἀλλὰ πλάνοι, ὃ τοῦ κηρύγματος ἦν ^fμόνου; Ὁ βμέντοι βίον λάμποντα ἔχων, κἀκεῖνοις ἐστὶν αἰδέσιμος· ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζει. Εἰς παγίδα δὲ πῶς ἐμπίπτει; Τοῖς αὐτοῖς ἀμαρτήμασι πολλάκις περιπίπτων, οἷς κἀκεῖνοι. Εἰ γὰρ εἴη τοιοῦτος, ^hταχέως αὐτῷ καὶ ἄλλην παγίδα τίθησιν ὁ διάβολος, ταχέως αὐτὸν ἀναιροῦσιν ἐκεῖνοι. Εἰ ⁱδὲ

11 1 Cor. vii. 7.

12 Tit. i. 5.

13 2 Cor. vi. 8.

^k μέλλει] καλῶς· μέλλει B.K. Sav. cet. ¹ διὰ] τάχα καὶ διὰ iidem. ^m ἐν] τουτέστιν ἐν iidem. ⁿ ἀρετὴν] πολιτείαν iidem. ^o γὰρ om. C.I. ^p τῷ om. B.K. ^q οὖν] δὲ Edd. repugnantibus libris. ^r ἢ] οὖν, φησὶν B.K. ^s γὰρ] Sic omnes. ^t οὐ] οὐδὲ B. Ben. ^u δὲ] εἴη L. ^v δὲ] οὐ] οὐδὲ B. Ben. ^w οὐ γὰρ δὴ] (δεῖ C.I.L.) τ. μ.] οὐ μόνον ταύτην B.K. ^x καὶ om. B.K. ^y αὐτοῦ] + περὶ ἑαυτοῦ B.K. Sav. cet. ^z οὐ γὰρ] ἐπεὶ γὰρ οὐ B.K. ^a αὐτοῦ omnes. αὐτῶν Edd. Statim ἐπελαμβάνετο C.I.L. ^b πλάνοι] + γὰρ L. ^c οὐ γὰρ—ἐπελαμβάνοντο] καὶ τοῦτο ἐποιοῦν, ἐπεὶ μὴ εἶχον τοῦ β. αὐτῶν ἐπιλαμβάνεσθαι B.K. Sav. cet. ^d τί] + γὰρ B.I.K. Sav. cet. ^e ἀσεβεῖς I.L. ^f μόνου B.K.L. μόνον Edd. Post h. v. add. ἄρα οὐχ ὅτι βίον ἄληπτον εἶχον; εὐδελον ὅτι. οὕτω τοίνυν καὶ ἡμεῖς ζῶμεν, καὶ οὐδεὶς ἡμᾶς ἐρεῖ κακῶς, κἂν ἐχθρὸς ᾦ, κἂν ἄπιστος. B.K. Sav. cet. ^g μέντοι] γὰρ iidem. ^h ταχέως—διάβολος om. B.K. Cat. ⁱ δὲ] + καὶ B.

τὴν παρ' ἐχθρῶν δεῖ μαρτυρίαν ἔχειν, πολλῷ μᾶλλον ^kκαὶ τὴν παρὰ τῶν φίλων. "Οτι γὰρ οὐκ ἔνι κακῶς ἀκοῦσαι τὸν ἀνεπιλήπτω βίῳ κεχρημένον, ἄκουε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ¹⁴ "Λαμ- 602 ψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ¹ ὅπως ἴδωσι τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς." Τί οὖν, ἂν συκοφαντῇται, φησὶ, καὶ ἐκ περιστάσεως τὴν διαβολὴν ^mὑπομένῃ; Ἐγχωρεῖ μὲν καὶ τοῦτο· δεῖ δὲ ⁿμηδὲ (288) τοῦτον εἰς τὸ μέσον ἄγεσθαι· καὶ γὰρ πολὺ τὸ δέος. Δεῖ τοίνυν, ^oφησὶ, καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἔχειν αὐτόν· λαμβάτω ^pγὰρ τὰ ἔργα ὑμῶν. ^q"Ὡσπερ οὐκ ἂν τις εἴποι τὸν ἥλιον σκοτεινόν, οὐδὲ αὐτὸς ὁ τυφλός· αἰσχύνεται γὰρ ταῖς πάντων μάχεσθαι δόξαις· οὕτω τὸν σφόδρα καλὸν οὐκ ἂν τις ^rμέμψαιτο· ἀλλὰ ^Bτῶν μὲν δογμάτων ἕνεκεν πολλάκις ^sἂν αὐτοὺς διαβάλλοιεν Ἕλληνες, βίου δὲ ὀρθοῦ οὐκ ἂν ^tἐπιλάβοιντο, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων θαυμάζουσι καὶ ἐκπλήττονται.

^vΟὕτω τοίνυν ζῶμεν, ὥστε μὴ βλασφημεῖσθαι τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ. Μήτε οὖν πρὸς δόξαν ἀνθρωπίνην βλέπωμεν, ^wμήτε ὥστε πονηρὰν λαμβάνειν δόξαν, ^xκαὶ ἐν ἑκατέρῳ τὴν συμμετρίαν τιμῶμεν. ¹⁵ "Ἐν οἷς ^yφαίνεσθε, φησὶν, ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ." Διὰ τοῦτο γὰρ ἡμᾶς εἴασεν, ^zἵνα ὡς φωστῆρες ὦμεν, ^aἵνα ὡς ζύμη γενώμεθα, ἵνα διδάσκαλοι τῶν ἄλλων καταστῶμεν, ἵνα ὡς ^Cἄγγελοι μετὰ τῶν ἀνθρώπων περιπολῶμεν, ἵνα ὡς ἄνδρες μετὰ τῶν παίδων τῶν μικρῶν, ὡς πνευματικοὶ ^bμετὰ ψυχικῶν, ἵνα κερδαίνωσιν ἐκεῖνοι, ἵνα σπέρματα ὦμεν, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρωμεν. Οὐκ ἔδει λόγων, εἰ τοσοῦτον ἡμῶν ὁ βίος ^cἐλάμπεν· οὐκ ἔδει διδασκάλων, εἰ ἔργα ἐπεδεικνύμεθα. Οὐδεὶς ἂν ἦν Ἕλλην, εἰ ἡμεῖς ἦμεν Χριστιανοὶ, ὡς δεῖ· εἰ τὰ τοῦ Χριστοῦ ἐφυλάττομεν, εἰ ἡδικοῦμεθα, εἰ ἐπλεονεκτούμεθα, εἰ λοιδορούμενοι ^dἠυλογοῦμεν, εἰ κακῶς πάσχοντες εὐηργετοῦμεν· οὐδεὶς οὕτω θηρίον ^Dἦν, ^eὥς μὴ ἐπιδραμεῖν τῇ εὐσεβείᾳ, εἰ παρὰ πάντων ταῦτα ἐγίνετο. Καὶ ἵνα μάθητε, εἰς ἣν ^fΠαῦλος, καὶ τοσοῦτους ἐπε-

¹⁴ Matth. v. 16.¹⁵ Philipp. ii. 15.

^k καὶ om. B.K. ¹ ὅπως pro ἵνα omnes. Mox δοξάσωσι B.L. Cat. δοξάζωσι Edd. ^m ὑπομένει I. Veron. ⁿ μηδὲ] μὴ Veron. ^o φησὶ om. B.K. ^p γὰρ om. C.I.L. Post ὑμῶν add. φησὶν ὁ Χριστὸς B.K. ^q ὥσπερ] + οὖν B.K. Sav. cet. Mox οὐδὲ αὐτὸς ὁ τυφλός om. B.K. ^r μέμψαιτο C.I. Veron. ^s ἂν om. C. ^t ἐπιλάβοιντο] + πώποτε B.K. ^v ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ ἀρίστης πολιτείας καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως. Veron. ^w μὴ ὥστε I. μήτε ὡς B. ^x καὶ] ἀλλ' B.K. Sav. cet. ^y φαίνεσθε—τοῦτο γὰρ] ἂν ὦμεν, ὡς φωστῆρες γάρ φησιν ἐν κ. φαίνοντες. διὰ τοῦτο B.K. ^z ἵνα—ὦμεν] ἵνα ὡς φῶς λάμψωμεν B.K. ἵν' pro ἵνα quater L. Sav. cet. ^a ἵνα ὡς ζ. γ. om. I.L. post καταστῶμεν transp. Edd. invitis B.C.K. Vet. ^b μετὰ τῶν ψ. B.K.L. Sav. cet. ^c ἐλάμπεν L. ^d ἠὺλ. pro εὐλ. C.K.L. εἰ κ. π. εὐηργετοῦμεν om. C. ^e ὡς om. I.L. ^f Παῦλος sine artic. B.I.K.L.

σπάσατο· εἰ πάντες ἡμεν τοιοῦτοι, πόσας οἰκουμένας οὐκ ἂν ἐπεσπασάμεθα; Ἰδοὺ πλείους εἰσὶν οἱ Χριστιανοὶ τῶν ἐθνικῶν. Καὶ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις τέχναις εἰς ἑκατὸν ὁμοῦ παῖδας διδάξαι δύναται· ἐνταῦθα δὲ τῶν διδασκάλων ἑπολλῶν ὄντων, καὶ τῶν μαθητῶν ^hπολλῷ πλειόνων, ⁱοὐδεὶς πρόσεισιν. Οἱ γὰρ διδασκόμενοι πρὸς τὴν τῶν διδασκάλων ἀρετὴν ὁρῶσι· ^kκαὶ ὅταν ἴδωσι **E** καὶ ἡμᾶς τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦντας, τῶν αὐτῶν ἐφιεμένους, τοῦ ἄρχειν, τοῦ τιμᾶσθαι, πῶς δυνήσονται θαυμάσαι τὸν Χριστιανισμόν; Ὁρῶσι βίους ἐπιληψίμους, ψυχὰς γηῖνας· τὰ χρήματα ὁμοίως αὐτοῖς θαυμάζομεν, πολλῷ δὲ ^lκαὶ πλέον· τὸν θάνατον ὁμοίως αὐτοῖς πεφρίκαμεν, πενίαν ^mὁμοίως φοβούμεθα, πρὸς νόσους ὁμοίως δυσχεραίνομεν, ὁμοίως δόξης ἐρῶμεν καὶ δυναστείας, ὑπὲρ φιλαργυρίας ⁿκατακόπτοντες ἑαυτοὺς, ^oτοὺς καιροὺς θεραπεύομεν. ^pΠόθεν ἔχουσι πιστεῦσαι; ἀπὸ σημείων; **F** ἀλλ' οὐ γίνεται ταῦτα· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀναστροφῆς; ἀλλ' ^qἀπολώλεν· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀγάπης; ἀλλ' οὐδαμοῦ οὐδὲ ^rἔχνος ὁράται. Διὰ τοῦτο οὐ τῶν ἡμετέρων μόνον ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς **603** ἐτέρων βλάβης ἡμεῖς λόγον ὑφέξομεν. Ἀνανήψωμέν ποτε, γρηγορήσωμεν, δεῖξωμεν ^sἐπὶ γῆς πολιτείαν οὐράνιον, λέγωμεν ὅτι ¹⁶ “Ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανῷ ὑπάρχει,” ^tἐν τῇ γῇ τὴν ἄθλησιν ἐπιδεικνύμενοι. Ἀλλ' ἐγένοντο, φησὶ, παρ' ἡμῖν ἄνδρες μεγάλοι. Πόθεν πιστεύσω, ^vφησὶν ὁ Ἕλλην; οὐ γὰρ ὁρῶ ὑμᾶς τὰ αὐτὰ πράσσοντας ἐκείνοις. Ἐπεὶ εἰ δεῖ ταῦτα ^wδιηγείσθαι, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς, φησὶ, μεγάλους φιλοσόφους, καὶ ^xθαυμαστοὺς βίου ἕνεκεν. Ἀλλὰ δεῖξόν μοι Παῦλον ἕτερον καὶ **B** ^yἸωάννην. Νῦν γὰρ ὑπὲρ ὀβολοῦ ἐνὸς καὶ ἀναιρεῖσθαι καὶ ἀναιρεῖν ^zἔτοιμοι ἕκαστος· ὑπὲρ κυάθου γῆς μυρία δικαστήρια ^aσυνιστᾶς· ὑπὲρ θανάτου παιδίου τὰ ἄνω κάτω ποιεῖς. Τὰ γὰρ ἄλλα ἀφίημι τὰ πολλοῦ πένθους ἄξια, οἷον οἰωνισμοὺς ^bκαὶ κληδο-

16 Philipp. iii. 20.

^g πολλῶν] Sic B.K. πλειόνων Edd. ^h πολλῷ πλ.] Sic B.K. Sav. cet. ὀφειλόντων πολλῷ πλ. εἶναι C.I.L. πολλῷ πλ. ὀφειλόντων εἶναι Veron. ⁱ οὐδεὶς] + αὐτῶν B.K. ^k καὶ ὅταν] ὅταν οὖν B.K. Μοχ τῶν αὐτῶν ἐφιεμένους, τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦντας iidem. ^l καὶ om. I. ^m ὁμοίως] + αὐτοῖς C.L. ⁿ κατακόπτοντας L. κατακόπτομεν B.K. ^o τοὺς μακαρίζοντας θ. L. τοὺς ἐν ἐνδείᾳ οὐ θ. I. ^p πόθεν] + οὖν B.K. Sav. cet. ^q ἀπολώλαμεν K. ^r ἔχνος] + αὐτῆς B.K. Sav. cet. Post ὁράται add. νῦν B.K. ^s ἐπὶ γῆς π. pro π. ἐπὶ γῆς C.I.K.L. ^t ἐν τῇ γῇ τὴν ἄ. ἐπιδεικνύμενοι] Sic C.I.L. εἰ καὶ ἐν τῇ γῇ τὴν ἄ. ἐπιδεικνύμεθα B.K. καὶ ἐπὶ γῆς τὴν ἄ. ἐπιδειξώμεθα Edd. ^v φησὶν] τάχα ἐρεῖ B.K. ^w διηγῆσθαι B.K. ἐπεὶ—διηγείσθαι] ἐπειδὴ ταῦτα διηγείσθε L. ^x θαυμαστοῦ K. ^y Ἰωάννην] + ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις L. + ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις. πῶς οὖν οὐχὶ καὶ γελάσειεν οὕτω διαλεγομένων ἡμῶν; πῶς οὐχὶ καὶ ἔτι καθῆσθαι ἐν ἀγνοίᾳ ἀνέξεται ὁρῶν οὐκ ἐν ἔργοις, ἀλλ' ἐν λόγοις φιλοσοφούντας ἡμᾶς; B.K. Sav. cet. ^z ἔτοιμος C.I.L. ^a καθιστᾶς L. ^b καὶ om. B. καὶ κληδ. om. K.

νισμοὺς, παρατηρήσεις, γενέσεις, σύμβολα, περιάμματα, μαν-
 τείας, ἐπώδους, ^cμαγγανείας. ^dὈντως μεγάλα ταῦτα, καὶ ἱκανὰ
 τὴν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι τοῦ θεοῦ, ὅτι καὶ μετὰ τὸν υἱὸν ἀπο- C
 στείλαι τὸν ἑαυτοῦ, τοιαῦτα τολμῶμεν. Τί ^eἐστὶν ἄρα; Οὐδὲν
 ἕτερον, ἢ πενθεῖν χρή· τὸ γὰρ πολλοστὸν τοῦ κόσμου μόλις
 διασώζεται. Ἄλλ' οἱ ^fἀπολλύμενοι ἀκούοντες χαίρουσιν, ὥς
 οὐκ αὐτοὶ μόνοι ^gἀπολλύμενοι, ἀλλὰ μετὰ πλειόνων τοῦτο ὑπο-
 μένοντες. ^hΚαὶ ποίας ταῦτα χαρᾶς; καὶ ⁱγὰρ αὐτῆς τῆς χαρᾶς
 τίσουςι δίκην. Μὴ γὰρ, ὥς ἐνταῦθα, νομίσης, τὸ κοινωνοὺς
 (289) ^kεἶναι τῶν συμφορῶν φέρεи παραμυθίαν, οὕτω κακεῖ. Πόθεν
 τοῦτο δῆλον; Ἐγὼ ποιήσω φανερόν. Εἰπέ ^lγάρ μοι· εἴ τις
 κελευσθεῖν ^mκαυθῆναι, εἶτα καὶ τὸν παῖδα ⁿσυγκαιόμενον ἴδοι, D
 καὶ κνίσαν ἀπὸ τῶν κρεῶν ἀνιούσαν, οὐκ ^oἀποθανεῖται; Εἰ γὰρ
 οἱ ^pὑγιαίνοντες, ὁρῶντες ταῦτα γινόμενα, ναρκῶσι καὶ ἐκλύονται,
 πολλῶ ^qμᾶλλον οἱ κακούμενοι τοῦτο πείσονται. Καὶ μὴ θαυ-
 μάσης· ἄκουε ^rγὰρ τίνος σοφοῦ λέγοντος, ¹⁷“Καὶ σὺ ἐάλως
 ὥσπερ καὶ ἡμεῖς, ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης.” Ἐχει γὰρ ^sπως
 τὸ συμπαθὲς τὸ ἀνθρώπινον, καὶ ταῖς ^tτῶν ἐτέρων κατακλώ-
 μεθα συμφοραῖς. ^uἘπεὶ μὴ ἄρα ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ὁρῶν ἐν τῇ
 αὐτῇ κείμενον δίκῃ, παραμυθίαν ^vἢ προσθήκην λήψεται τῶν δει- E
 νῶν; τί δὲ ^wἀνὴρ τὴν γυναῖκα; τί δὲ ἄνθρωποι τὸν ἄνθρωπον;
 οὐχὶ τότε μᾶλλον κατακλώμεθα; ^xΟὐκ ἔστι γὰρ ταῦτα ἐκεῖ
 τὰ πάθη, ἀλλ' ἕτερα· ^yκλανθμὸς ἔσται ἀπαραμύθητος, πάν-
 των ἀλλήλους ὁρώντων, πάντων κοπτομένων. Οἱ ἐν ^zλοιμῶ
 ὄντες ἄρα παραμυθίαν ^aλήψονται τῶν οἰκείων κακῶν ἐκ τῆς
 ἐτέρων κοινωνίας; Τί ^bδὲ, ὅταν ^cἦ καὶ παῖς, ^dκαὶ πατὴρ, καὶ

17 Esai. xiv. 10.

^c μαγγανείας omnes. μαγείας Edd. ^d ὄντως] ἄρα B.K. ^e ἐστὶν] εἶπον B.
 εἶπω K. ^f ἀπηλλαγμένοι C. ^g ἀπολλύμενοι—ὑπομέροντες] Sic omnes.
 τοῦτο ὑπομέροντες, ἀλλὰ μετὰ πλειόνων Edd. ^h καὶ ποίας—πόθεν] ταῦτα
 ποιεῖς χαρᾶς ἀφορμᾶς; καὶ τίνος τεύξῃ συγγνώμης; πλὴν (πολλὴν K.) καὶ αὐτοῦ
 τοῦ χαίρειν τίσουςι δίκην. ἀλλὰ μὴ ὥς ἐνταῦθα νομίσης τὸ κοινωνοὺς ἔχοντάς τινας
 τῶν συμφορῶν φέρειν αὐτοῖς παραμυθίαν, οὕτως εἶναι κακεῖ, καὶ πόθεν B.K.
ⁱ γὰρ] + καὶ L. ^k εἶναι] ἔχειν C. ^l γὰρ om. I.L. εἰπέ γάρ μοι om. Veron.
^m καυθῆναι ex corr. C. ⁿ συγκ.] + αὐτῶ B.K. Sav. cet. Mox κνίσαν I.K.L.
 κνίσσαν Edd. ^o ἀποθανεῖται;] + σφόδρα γε· καὶ πῶς, ἐγὼ λέγω B.K. Sav.
 cet. ^p ὑγιαίνοντες ὁρ. ταῦτα] μὴ πάσχοντες ταῦτα ὁρ. B.K. Sav. cet. ^q γὰρ]
 + προφήτου C.I.L. Veron. invito Vet. ^r πῶς] + φύσει B.K. Sav. cet.
^s τῶν om. C. ^t ἐπεὶ μὴ] Sic I. ἐπειδὴ μὴ L. εἰπέ δὴ μοι Edd. ^v ἢ] ἀλλ'
 οὐχὶ B.K. ^w ὁ ἀνὴρ B.K. ^x οὐκ—ἕτερα] ναί, φησὶν· ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα
 ἐκεῖ (ἐκεῖ ταῦτα Sav. cet.) τὰ πάθη. οἶδα καὶ γὰρ, ἀλλ' ἕτερα πολλῶ χαλεπώτερα
 B.K. Sav. cet. ^y κλ. γὰρ ἔσται ἀπ. τότε, πάντων ἀ. ὁ. (+ ἐν τῇ φλογὶ B.K.)
 π. κ. iidem. ^z λοιμῶ C. Post ὄντες add. εἰπέ B.K. Sav. cet. ^a λαμβά-
 νουσι B.K. Sav. cet. ^b δὲ om. C. ^c ἦ] εἰ L. Ceteri cum Editis ἦ. Post
 παῖς add. καὶ μήτηρ L. ^d ἦ καὶ πατὴρ Edd. ἦ om. C.I.L.

Ἐ γυνή, καὶ ἔγγονα τὴν αὐτὴν ἴτινύντα δίκην; τί δὲ, ὅταν φίλους ὀρώμεν, ἄρα παραμυθίαν ἔχομεν; Οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτείνεται ἡμῖν τὰ δεινὰ. Χωρὶς δὲ τούτων ἐστὶ κακὰ, ἅ μὴ ἔχει παραμυθίαν ἀπὸ τῶν κοινῶν διὰ τὴν χαλεπότητα. Οἷόν τι λέγω· ἔστω τις ἑν πυρὶ κείμενος, ἰκαὶ ἄλλος πάλιν· πῶς ἀλλήλους παραμυθήσονται; Εἰπέ μοι, παρακαλῶ, εἴ ποτε ἐν πυρετῷ γεγόναμεν σφοδρῷ, οὐχὶ πάντα τὰ τῆς παραμυθίας ἡμῖν ἐξέλιπεν; Εἰκότως· ὅταν γὰρ ἐπικρατῇ τὰ δεινὰ, οὐκέτι ἂν ἔχοι σχολὴν παραμυθεῖσθαι ἢ ψυχῇ. ¹ Ἡ οὐχ ὁρᾷς τὰς τοὺς ἄνδρας ἀποβαλούσας, πόσας ἔχουσιν ^μ ἀριθμεῖν ἑτέρας γυναῖκας τὸ αὐτὸ παθούσας; ἀλλ' οὐδὲν ἀπὸ τούτου ^ν τὸ πένθος ἔλαττον γίνεται. ^ο Μὴ δὲ ταύτῃ τρεφώμεθα τῇ ἐλπίδι, ἀλλὰ μίαν εὖρωμεν παραμυθίαν, τὸ μετανοεῖν ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις, καὶ ἔχεσθαι τῆς ἀγαθῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ^ρ φερούσης, ἵνα τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἐπιτύχωμεν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΑ.

Ἐ ¹ Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ διλόγους, μὴ οἶνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονεῖτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες.

ΔΙΑΛΕΓΟΜΕΝΟΣ περὶ ἐπισκόπων, καὶ χαρακτηρίσας αὐτοὺς, καὶ εἰπὼν τίνα μὲν ἔχειν, τίνων δὲ ^α ἀπέχεσθαι χρὴ, καὶ ^δ τὸ τῶν πρεσβυτέρων τάγμα ἀφείς, εἰς τοὺς διακόνους μετεπήδησε. Τί δήποτε; Ὅτι οὐ πολὺ τὸ ^β μέσον. Καὶ γὰρ ^ε καὶ αὐτοὶ διδασκαλίαν εἰσὶν ἀναδεδεγμένοι, καὶ προστασίαν τῆς ἐκκλησίας· καὶ ^α περὶ ἐπισκόπων εἶπε, ταῦτα καὶ ^δ περὶ πρεσβυτέρων ἀρμόττει. ^ε Τῇ γὰρ χειροτονίᾳ μόνον ^ε αὐτῶν ἀναβεβήκασιν, καὶ ^ε τούτῳ μόνον δοκοῦσι πλεονεκτεῖν τοὺς πρεσβυτέρους. “Δια-

¹ CAP. III. v. 8—10.

^ε ἔκγονα B.K. ^ι τινύντα] τίνοντα C. τινούνται (sic) I. τινύωσι B.K. τίννυνται L. Edd. Vid. Annot. ^ε ἂ om. I.L. Statim ἔχειν L. ^h ἐν om. K. ^ι καὶ] ἔστω δὲ καὶ B.K. Post πάλιν add. ἐν τῷ αὐτῷ πυρὶ iidem. Tum πῶς ἂ. δυνήσονται οὗτοι παραμυθεῖσθαι; iidem. ^κ ἡμῖν in marg. I. ¹ ἡ om. B.K. Μοχ ἀποβαλούσας B. Veron. ^μ ἀπαριθμεῖν I. ἑτέρας om. L. Veron. ^ν τὸ om. I. ^ο μὴ δὲ] μὴδὲ L. ^ρ ἀγούσης L. HOM. XI. ^α ἀπέχειν K. ^β μέσον] + αὐτῶν (+ τε K.) καὶ τῶν ἐπισκόπων B.K. Sav. cet. ^ε καὶ om. C.I. Cat. ^δ περὶ πρ.] πρεσβυτέροις B.K. Sav. cet. ^ε τῇ γὰρ χ. μόνον] Sic C. Cat. τῇ γὰρ χ. μόνῃ B.K. Sav. cet. τὴν γὰρ χειροτονίαν μόνῃ I.L. Veron. ^ε αὐτῶν assumptum ex C. Cat. Veron. Statim ὑπερβεβήκασιν B.K. Sav. cet. ^ε τοῦτο L. Veron.

κόνους ὡσαύτως,” ^h τὰ αὐτὰ ἔχειν, φησί. Τί ἐστὶ τὰ ⁱ αὐτά; Οἷον τὸ ἀνεπιλήπτους εἶναι, τὸ ^k σώφρονας, τὸ φιλοξένους, τὸ ἐπιεικεῖς, ἀμάχους, ^l ἀφιλαργύρους. “Σεμνοὺς, μὴ διλόγους.” Ε τουτέστι, μὴ ὑπούλους, μηδὲ δολερούς. Οὐδὲν γὰρ οὕτω ποιεῖν εἴωθεν ^m ἀγενεῖς, ὡς τὸ δολερόν· οὐδὲν οὕτως ἄχρηστον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς τὸ ὑπουλον. “Μὴ οἶνω πολλῶ, φησί, προσέχον- τας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει.” Ἴδου ἐσήμανε τί ἐστὶν ⁿ ἀλήπτους εἶναι. (290) “Ορα δὲ πῶς τὸ, “μὴ νεόφυτον,” ^o καὶ ἐνταῦθα τίθησι. ^p Τῷ γὰρ εἰπεῖν, “Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον,” ὡς ^q καὶ F περὶ τοῦ ἐπισκόπου τοῦτο εἰρημένον αὐτῷ, οὕτω τὸν σύνδεσμον ^r τοῦ, καὶ, ἐπήγαγεν· οὐδὲν γὰρ τὸ ^s μέσον μεταξὺ. Διὰ τοῦτο εἴρηται ^t καὶ ἐκεῖ τὸ, “μὴ νεόφυτον.” Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον, εἰς μὲν οἰκίαν νεώνητον οἰκέτην μὴ πρότερον ἐγχειρίζεσθαί τι 605 τῶν ἔνδον, πρὶν αὖν διὰ πολλῆς τῆς πείρας τῆς αὐτοῦ γνώμης πολλὰ τεκμήρια δῶ, εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν ^v τοῦ θεοῦ ἔξωθεν εἰσ- ελθόντα εἰς τοὺς πρώτους εὐθέως κατατάττεσθαι; ² “Γυναῖκας ὡσαύτως” διακόνους φησί· “σεμνάς, μὴ διλόγους, ^w νηφαλίους, πιστάς ἐν πᾶσι.” Τινὲς ἀπλῶς περὶ γυναικῶν εἰρῆσθαι τοῦτό φασιν, οὐκ ἔστι δέ· τί γὰρ ἐβούλετο μεταξὺ τῶν εἰρημένων ^x παρεμβαλεῖν τι περὶ γυναικῶν; ἀλλὰ περὶ τῶν τὸ ἀξίωμα τῆς διακονίας ἔχουσῶν ^y φησι. ³ “Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες.” Ταῦτα καὶ περὶ γυναικῶν διακόνων ἀρμόττει εἰρῆσθαι· B σφόδρα γὰρ ἀναγκαῖον τοῦτο καὶ χρήσιμον καὶ κόσμιον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. “Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς ^z γυναικὸς ἄνδρες.” Ὁρᾷς πῶς τὴν αὐτὴν ἀπαιτεῖ καὶ παρὰ διακόνων ἀρετὴν; Εἰ γὰρ καὶ μὴ τῆς αὐτῆς εἰσιν ἀξίας τῷ ἐπισκόπῳ, ^a ἀλλ’ ὅμως ὁμοίως ἀνε- πίληπτοι, ὁμοίως ἀγνοὶ ὀφείλουσιν εἶναι. “Τέκνων καλῶς προ- ἱσταμένοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. ⁴ Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν καλὸν ἑαυτοῖς περιποιοῦνται, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Πανταχοῦ τίθησι τὴν τῶν τέ- C κνων προστασίαν, ἵνα μὴ ἀπὸ τούτου οἱ λοιποὶ σκανδαλίζωνται.

2 v. 11.

3 v. 12.

4 v. 13.

^h τὰ αὐτὰ ἔχειν (+ δεῖ Veron.) φησί] τουτέστι, τὰ αὐτὰ δεῖ, φησὶν, ἔχειν καὶ αὐτοὺς B.K. Sav. cet. ⁱ αὐτὰ] + φησὶν C.L. ^k σώφρονας] + εἶναι C.I.L. Statim τὸ φιλ. εἶναι L. ^l ἀφιλαργ.] + καὶ ὅτι τοιοῦτους αὐτοὺς εἶναι βου- λόμενος εἶπε τὸ ὡσαύτως, ἐδήλωσε διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων B.K. Sav. cet. ^m ἀγενεῖς I.K. ⁿ ἀνεπιλήπτους I. τί—εἶναι] τὸ ἀλήπτους εἶναι τί ἐστὶν L. ^o καὶ om. K. ^p τῷ] τὸ Edd. et Codd. Post πρῶτον add. εἶτα διακονεῖσθωσαν ἀνέγκ. ὄντες B.K. ^q καὶ assumptum ex C. Cat. Vet. Mox τοῦτο εἰρημένου I. Veron. τούτου εἰρημένου Cat. ^r τοῦ καὶ] Sic C. τὸν καὶ Cat. αὐτοῦ Edd. ^s μέσον καὶ μετ. C. ^t καὶ ἐκεῖ B.K.L. ^v τοῦ om. K. ^w νηφαλέας I.L. νηφαλίας Cat. ^x παρεμβάλλειν C. ^y φησι] λέγει B.K. Sav. cet. ^z γυ- ναικὸς] + φησὶν iidem. ^a ἀλλ’ om. L.

“Οἱ γὰρ καλῶς, φησὶ, διακονήσαντες βαθμὸν ^bκαλὸν ἑαυτοῖς περιποιοῦνται” τουτέστι, προκοπὴν· “καὶ παρρησίαν πολλὴν ^cτὴν ἐν πίστει.” Οἱ ἐν τοῖς κάτω δείξαντες ἑαυτοὺς διεγυγερμένους, ταχέως καὶ πρὸς ἐκεῖνα ^dἀνελεύσονται, φησί. ^e“Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σέ ^eταχέως. Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας.” Ἴνα

D μὴ τὸ περὶ ^gτούτων αὐτὸν διατάττεσθαι εἰς ἀθυμίαν ἐμβάλῃ τὸν μαθητὴν, ^hφησὶν, οὐ διὰ τοῦτο ταῦτα γράφω, ὥς οὐκέτι ἤξων, ἀλλ’ ἤξω μὲν, εἰ δὲ συμβῇ με βραδύναι, ἵνα μὴ ἀσχάλλῃς, φησί. Τούτῳ ἵμὲν ὑπὲρ τοῦ παῦσαι τὴν ἀθυμίαν ταῦτα ἐπιστέλλει, τοῖς δὲ ἄλλοις ὑπὲρ τοῦ διεγείραι αὐτοὺς, καὶ ποιῆσαι σπουδαιοτέρους· ἡ γὰρ παρουσία αὐτοῦ καὶ ἐπαγγελλομένη, μεγάλα ἠδύνατο. Μὴ θαυμάσῃς δὲ, εἰ πνεύματι πάντα προορῶν, ἡγνόει τοῦτο λέγων, “Ἐλπίζω ἐλθεῖν, ἐὰν ^kδὲ βραδύνω” τοῦτο E γὰρ ἀγνοοῦντός ἐστιν. Ἐπειδὴ γὰρ πνεύματι ἤγετο, καὶ οὐκ οἰκεία γνώμη ἔπραττεν ^lἄπερ ἔπραττε, καὶ τοῦτο εἰκότως ἡγνόει. “Ἴνα εἰδῆς, φησὶ, πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας” οὐχ ὥς ἐκεῖνος ὁ Ἰουδαϊκός. Τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ συνέχον τὴν πίστιν καὶ τὸ κήρυγμα· ἡ γὰρ ἀλήθειά ἐστι τῆς ἐκκλησίας καὶ στῦλος καὶ ἐδραῖωμα.

F ⁶“Καὶ ὁμολογουμένως, φησὶ, μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον. ^mΘεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι.” Τουτέστιν, ἡ οἰκονομία ἡ ὑπὲρ ἡμῶν. Μή μοι εἴπῃς τοὺς κώδω- 606 νας, μὴδὲ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, μὴδὲ τὸν ἀρχιερέα· στῦλος ἐστὶ τῆς οἰκουμένης ἡ ἐκκλησία. Ἐννόησον τὸ μυστήριον, καὶ ⁿφρίξαι ἔχεις. Καὶ μυστήριόν ἐστι, καὶ μέγα, καὶ εὐσεβείας μυστήριον, καὶ ὁμολογουμένως, ^oοὐ ζητουμένως· ἀναμφίβολον γὰρ ἐστίν. Ἐπειδὴ περὶ ἱερέων διαταττόμενος οὐδὲν τοιοῦτον εἶπεν, οἶον ἐν τῷ Λευϊτικῷ, εἰς ἕτερον ^pἀνάγει τὸ πρᾶγμα, ^qὅτι ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ ^rὁ δημιουργός· ὥφθη, φησὶν, ἐν σαρκί. “Ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι.” ^sἮτοι τοῦτο λέγει· ⁷“Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία

⁵ v. 14, 15.⁶ v. 16.⁷ Matt. xi. 19.^b καλὸν om. L.^c τὴν om. B.K. Post πίστει add. Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὥσεὶ ἔλεγεν B.K. Sav. cet.^d ἀν ἐλεύσονται I. ἀν ἐλεύσονται L. Veron. φησὶ om. C. Sav. cet. ἀν. φησὶ] ὅτι ἀνελεύσονται δηλον B.K.^e ταχέως pro τα-χίον C.I.L. Vox deest in Veron. ^f ἵν’ εἰδῆς K. ἵνα ἴδῃς I.^g τούτων omnes. τοιούτων Edd. ^h φησὶν om. B.K.ⁱ μὲν] + οὖν C. ^k δὲ] + καὶ L.^l ἄπερ ἔπραττε om. L. Statim εἰκότως καὶ τοῦτο hoc ord. C.L.^m ὁ θεὸς L.ⁿ φρίξαι ἔχεις] φρίξεις εὐσεβῶς B.K. Statim καὶ om. iidem.^o οὐ] του-τέστιν οὐ B.K. ^p ἄγει C. ^q ὅτι] λέγων, θεὸς B.C.K. Sav. cet.^r ὁ δ.

ὥφθη, φησὶν] τουτέστιν, ὁ δ. ὥφθη B.K. τουτέστιν, ὁ δ. ὥφθη, φησὶν Sav. cet.

^s ἦτοι] ἡ B.K. λέγων pro λέγει K.

ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς·” ἢ ὅτι δόλον οὐκ ἐποίησεν· ὅπερ ^ι ὁ προφή-
της λέγει, ⁸ “^αὉς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρέθη δόλος ἐν τῷ B
στόματι αὐτοῦ.” “^νὩφθη ἀγγέλοις.” “Ὡστε καὶ ἄγγελοι μεθ’
ἡμῶν εἶδον τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, πρότερον οὐχ ὁρῶντες. Ὡντως μέγα
τὸ μυστήριον. “^ωἘκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ.”
(291) * Πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἠκούσθη καὶ ^υἐπιστεύθη τοῦτο. Μὴ
γὰρ νομίσης ἀπλῶς ῥήματα εἶναι ^zψιλά. “^αἈνελήφθη ἐν
δόξῃ.” ⁹ “Τοῦτον ὃν ὁράτε ἀναλαμβάνομενον.” “Προσῆλθον
καὶ διηκόνουν ^βαὐτῷ.” “Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγὸς C
αὐτῶν.” “Ἀνελήφθη, ^εφησὶν, ἐν δόξῃ.” ἐπὶ νεφελῶν, ^δφησὶν.
“Οὐρα ^εδέ μοι τὴν σύνεσιν τοῦ μακαρίου ^ςτούτου. Μέλλων παρ-
αιεῖν τοῖς τῆς διακονίας ἡξιωμένοις μὴ ^ςἀνέδην ἐμφορεῖσθαι τοῦ
οἴνου, οὐκ εἶπε μὴ μεθύειν, ἀλλὰ μὴδὲ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας.
^hΕἰ γὰρ οἱ εἰσιόντες ^ιεἰς τὸ ἱερὸν, οὐδὲ ὅλως μετελάμβανον
οἴνου, πολλῷ μᾶλλον τούτους οὐ χρή. Παραφορὰν γὰρ ἐργά-
ζεται, φησὶ, ^kκαὶ μὴ μέθην ἐργάσεται, διαχεῖ τὸ τῆς ψυχῆς
εὖτονον, διαλύει τὸ συγκεκροτημένον. Σκόπει δὲ πῶς πανταχοῦ D
μυστήριον ^ιαὐτὸ καλεῖ, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν· ^mεἰκότως·
οὐ γὰρ ἐστὶ πᾶσιν ἀνθρώποις δῆλον, ⁿμᾶλλον δὲ οὐδὲ ἀγγέλοις
ἦν δῆλον· πῶς γὰρ, ὃ ἐφάνη διὰ τῆς ἐκκλησίας; Διὰ τοῦτό
φησιν, “Ὁμολογουμένως μέγα ἐστί.” Καὶ γὰρ ὄντως μέγα·
ἄνθρωπος γὰρ ἐγένετο ὁ θεός, καὶ θεὸς ^pἄνθρωπος· ἄνθρωπος
ᾧφθη ἀναμάρτητος, ἄνθρωπος ἀνελήφθη, ἐκηρύχθη ἐν κόσμῳ·
μεθ’ ἡμῶν εἶδον αὐτὸν ^qοἱ ἄγγελοι. Μυστήριον ^ιτοῖνυν ἐστί.
^sΜὴ ἐκπομπεύωμεν τὸ μυστήριον, μὴ πανταχοῦ αὐτὸ ^ιπροτι- E
θῶμεν, ἀξίως τοῦ μυστηρίου τούτου ζῶμεν. Οἱ μυστήρια ἐμ-
πεπιστευμένοι, μεγάλοι τινές εἰσιν. Εἰ βασιλεὺς ἡμῖν ^υμυστή-

8 Esai. liii. 9.

9 Act. i. 11. Matt. iv. 11. Psal. xviii. 5.

^ι ὁ πρ. λέγει] Ἡσαΐας προαναφωνῶν λέγει περὶ αὐτοῦ B.K. ^ν ᾧφθη] +
φησὶν L. ^ω Haec ἐκηρύχθη—κόσμῳ om. I.L. Vet. ^x πανταχοῦ] π. γὰρ
B.K. τουτέστι π. C. ^υ ἐπιστεύθη τοῦτο. μὴ γὰρ ν.] ἐπιστεύθη· καὶ δηλοῖ
λέγων ὁ προφήτης, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγὸς αὐτῶν. τοῦτο μὴ δὴ ν.
B.K. Sav. cet. ^z ψιλά] + οὐ γὰρ ἐστὶν, ἀλλὰ πραγμάτων ἀπορρήτων πεπλή-
ρωται B.K. Sav. cet. ^a ἀνελήφθη—ἐπὶ νεφελῶν, φησὶν] ἀνελήφθη ἐν δ. του-
τέστιν, ἐπὶ νεφελῶν. οὗτος, φησὶν, Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ’ ὑμῶν, οὕτως ἐλεύ-
σεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε B.K. Sav. cet. ^β αὐτῷ] Sic Veron. ἄγγελοι
αὐτῷ I. αὐτῷ οἱ ἄγγελοι C.L. ^ε φησὶν om. I. ^δ φησὶν om. L. ἐπὶ ν.
φησὶν om. Veron. ^ε δὲ accessit ex C.I.K.L. ^ς τούτου pro Παύλου omnes.
^ς ἀναίδην C.I. ^h εἰ] εἰκότως· εἰ B.K. Sav. cet. ^ι ἐν τῷ ἱερῷ οὐδ’ ὅλως L.
^k καὶ] καὶ L. Mor. Ben. ^l αὐτὸ om. B.K. Sav. cet. αὐτὸ—οἰκονομίαν]
τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκ. δηλοῖ L. ^m εἰκότως (καὶ εἰκότως L.) οὐ γὰρ] διατί; ὅτι
οὐκ B.K. ⁿ μᾶλλον—δῆλον om. C. ^ο ὁ θεὸς B.K. Sav. cet. ^p ὁ ἄν-
θρωπος iidem. ^q οἱ om. K. ^ι τοῖνυν] + τοῦτο B.K. ^s μὴ] οὐκοῦν B.
οὐκοῦν μὴ K. μὴ τοῖνυν Sav. cet. invitis libris. ^ι προτίθεμεν L. ^υ μυσ-
τήριον] Sic C. τὸ μ. I.L. Veron. τι μ. B.K. Sav. cet.

ριον ἐνεπίστευσεν, εἶπέ μοι, ἄρα οὐ μεγάλης φιλίας τοῦτο τεκμήριον ἐποιούμεθα; Νῦν δὲ ὁ θεὸς ἡμῖν τὸ ^ωμυστήριον [×]ἐνεπίστευσε. ^γΚαὶ πῶς, φησὶ, μυστήριόν ἐστιν ὃ πάντες ἴσασι; Μάλιστα ^zμὲν οὐ πάντες ἴσασι· πρὸ δὲ τούτου οὐκ F ἤδεσαν· τοῦτο δὲ νῦν γέγονε δῆλον.

^α Ἀξιώπιστοι τοίνυν γενώμεθα περὶ τὴν τοῦ μυστηρίου φυλακὴν. Αὐτὸς ἡμῖν τηλικούτον ἐπίστευσε μυστήριον· ἡμεῖς δὲ 607 αὐτῷ οὐδὲ χρήματα πιστεύομεν. ^β Ἀλλ' αὐτὸς μὲν λέγει, ἀποθεσθε αὐτὰ παρ' ἐμοί, οὐδεὶς ^εαὐτὰ ἀρπάζει, ^δ οὐδὲ σῆς οὐδὲ ληστῆς λυμαίνεται, ^ε καὶ ἑκατονταπλασίονα δώσειν ὑπισχνεῖται, ^ς καὶ οὐ πειθόμεθα. Καίτοιγε ^ςοἷς ἂν παρακαταθώμεθα παρακαταθήκην, οὐδὲν ἀπολαμβάνομεν πλεον, ^η ἀλλὰ ἂν ὅλον ἀπολάβωμεν ὃ παρακατεθέμεθα, ^ι χάριν ἴσμεν· ^κ κὰν κλέπτῃς ὑφέληται, φησὶν, ἐνταῦθα, ἐμοὶ τοῦτο λόγισαι· οὐ λέγω σοι, ληστῆς ἔλαβεν, οὐδὲ σῆς ἔφαγεν. Ἐκατονταπλασίονα ἐνταῦθα ἀποδίδωσι, καὶ ἐκεῖ ζῶν αἰώνιον ^ι προσδίδωσι, καὶ οὐδεὶς παρα- B κατατίθεται. Ἀλλὰ βραδέως μοι, φησὶν, ἀποδίδωσι. Καὶ τοῦτο τῆς μεγαλοδωρεάς αὐτοῦ σημεῖον μέγιστον, τὸ μὴ ἐνταῦθα ἀποδιδόναι ἐν τῷ ἐπικήρῳ βίῳ τούτῳ· μᾶλλον δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀποδίδωσιν ^μ ἑκατονταπλασίονα. Εἰπέ γάρ μοι, ^ν ἐνταῦθα οὐχὶ σμίλῃν εἶασε ^ο Παῦλος; οὐχὶ κάλαμον καὶ ἄγκιστρον Πέτρος; οὐχὶ ^ρ τελώνιον Ματθαῖος; οὐχὶ πᾶσα αὐτοῖς ἡ οἰκουμένη ἀνέφκτο ^ι μᾶλλον, ἢ τοῖς βασιλεῦσιν; οὐ παρὰ τοὺς πόδας ^ρ αὐτῶν ἐτίθεσαν πάντες τὰ χρήματα; οὐκ ἐκείνους ἐποί- C ον διοικητὰς καὶ κυρίους; οὐχὶ καὶ τὰς ψυχὰς αὐτοῖς ἐνεχειρίζον; ^ς οὐχὶ ὀλοκλήρους ἑαυτοὺς τῆς ἐκείνων βουλῆς ^τ ἐξήρτησαν; οὐχὶ καὶ ἑαυτοὺς δούλους κατέγραφον; Καὶ νῦν δὲ οὐ πολλὰ τοιαῦτα ὀρώμεν γινόμενα; Πολλοὶ γὰρ πολλάκις ἀπὸ μικρῶν

^ω μυστήριον] + αὐτοῦ B.K. Sav. cet. [×] ἐνεπίστευσε] + καὶ ὡς μὴ μεγάλα εὐεργετηθέντες ἀχάριστοι περὶ τὸν εὐεργέτην γινόμεθα. φρίξωμεν ἀναισθήτως ἔτι διακείμενοι πρὸς τὴν εὐεργεσίαν B.K. Sav. cet. ^γ καὶ πῶς—δῆλον] μυστήριόν ἐστιν ὃ πάντες ἴσασι, μᾶλλον δὲ ὃ πρὸ τούτου οὐ πάντες ἤδειςαν, νῦν δὲ πᾶσι γέγονε δῆλον *iidem*. ^z μὲν] + οὖν C. μάλιστα—ἴσασι *om.* L. Vet. ^α ΗΘΙ-ΚΟΝ. Περὶ τῆς τῶν παρόντων εὐτελείας, καὶ τῆς τῶν μελλόντων ἀπολαύσεως. Veron. ^β ἀλλ' αὐτὸς μὲν] αὐτὸς B.K. ^ε αὐτὰ ἀρπάζει] ἀρπάσαι δύναται ἐξ ἐμοῦ B.K. αὐτὰ ἀρπ. δύναται Sav. cet. ^δ οὐδὲ] οὐ *bis* B.K. ^ε καὶ *om.* B.K. ^ς καὶ] ἡμεῖς δὲ B.K. ^ς οἷς] παρ' οἷς B.C.K. Sav. cet. Mox παραθώμεθα C.I. καταθώμεθα B.K. ^η ἀλλ' ἐὰν B.K. Post ἀπολάβωμεν *add.* ὅμως *iidem*. ^ι χάριν] καὶ χάριν B.K. Sav. cet. ^κ κὰν κλέπτῃς—ἀποδίδωσι] ἡμεῖς παρατιθέμενοι ἐνταῦθα, οὐ λέγομεν, κὰν κλ. ὑφέλ. ἐμοὶ τ. λόγισαι· οὔτε ληστῆς ἂν λάβῃ, οὐδὲ σῆς ἐὰν φάγῃ· ὁ Χριστὸς ἑκατ. καὶ ἐνταῦθα δίδωσι B.K. ^ι δίδωσι K. ^μ ἑκατονταπλ. *om.* B.C.K. *inclusum a* Sav. ^ν ἐνταῦθα post Παῦλος *transp.* B.K. ^ο ὁ Παῦλος... ὁ Πέτρος... ὁ Ματθ. C. ^ρ τελωνεῖον C. ^ς μᾶλλον] + αὐτοῖς (*ergo bis habet*) L. ^τ αὐτῶν] + φέροντες B.K. ^ς οὐχὶ] + καὶ C. ^τ ἐξήρτων B.K.

ὄντες καὶ εὐτελῶν, μάκελλαν μεταχειρίζοντες μόνον, καὶ οὐδὲ τῆς ἀναγκαίας ^ωμόλις εὐποροῦντες τροφῆς, προσηγορίαν μονάζοντος ἔχοντες, πάντων μᾶλλον ἐφάνησαν, ^κπαρὰ βασιλέων ἐτιμήθησαν. Ἀλλὰ μικρὰ ταῦτα; Ἀλλ' ἐννόησον ὅτι προσθήκη ταῦτα· τὸ δὲ κεφάλαιον ^γκαὶ τὸ ὁλόκληρον ἕτερον, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ^zτεταμίουται χρόνῳ. Καταφρόνησον χρημάτων, εἰ βούλει χρήματα ἔχειν· εἰ βούλει πλουτῆσαι, γενοῦ πένης. Τοιαῦτα γὰρ τοῦ θεοῦ τὰ παράδοξα· οὐ βούλεται σε ἐκ τῆς οἰκείας σπουδῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ χάριτος γενέσθαι πλούσιον. Ἐμοὶ ταῦτα, φησὶν, ἄφες· σὺ τὰ πνευματικὰ μερίμνα, ἵνα μάθῃς μου καὶ τὴν δύναμιν. Τὴν δουλείαν καὶ τὸν ζυγὸν τὸν ἀπὸ (292) τῶν χρημάτων φεῦγε. Ἔως ὅτε αὐτῶν ἀντέχῃ, πένης εἶ· ἐπειδὴν αὐτῶν καταφρονήσῃς, ^aδιπλῇ γίνῃ πλούσιος, ^bτῷ τέ σοι πάντοθεν ταῦτα ἐπιρρεῖν, καὶ τῷ μηδενὸς δεῖσθαι ὧν οἱ πολλοί. ^EΟὐ γὰρ τὸ πολλὰ κεκτηῖσθαι ^cπλουτοῦντος, ἀλλὰ τὸ μὴ πολλῶν δεῖσθαι. Ὡστε ἕως αἶν δέηται, οὐδὲν τοῦ πένητος ὁ βασιλεὺς διενήνοχε· πενία γὰρ τοῦτό ἐστι τὸ δεῖσθαι ἐτέρων. Ὡστε καὶ ὁ ^dβασιλεύων κατὰ τοῦτον τὸν λόγον πένης ἐστὶ, ^eκαθ' ὃν δεῖται τῶν ἀρχομένων. Ἀλλ' οὐχ ὁ ἐσταυρωμένος οὕτως· οὐδενὸς γὰρ δεῖται, ^fἀρκοῦσιν αὐτῷ πρὸς διατροφήν αἱ χεῖρες· ¹⁰“Ἐμοὶ γὰρ, φησὶ, καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐται.” Ταῦτα ἐκεῖνος ἔλεγεν ὁ λέγων, ¹¹“Ὡς μηδὲν ἔχοντες, ^κκαὶ ^Fπάντα κατέχοντες” ἐκεῖνος ὁ θεὸς νομισθεὶς παρὰ τῶν ἐν Λύστρα κατοικούντων. Εἰ βούλει τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τυχεῖν, ζῆτει τὸν οὐρανόν· εἰ βούλει καὶ τῶν ἐνταῦθα ἀπολαῦσαι, καταφρόνησον αὐτῶν. ¹²“Ζητεῖτε γὰρ, ^hφησὶ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.” Τί τὰ μικρὰ θαυμάζεις; τί κέχρηνας περὶ τὰ μηδενὸς ἄξια λόγου; μέχρι πότε ⁶⁰⁸ ⁱπένης; μέχρι πότε πτωχός; Ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανόν, τὸν ἐκεῖ πλούτον ἐννόησον, καταγέλασον τοῦ χρυσοῦ, μάθε τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, πόση τίς ἐστὶ. Μέχρι τοῦ παρόντος μένει ἢ ἀπόλαυσις, μέχρι τοῦ παρόντος βίου τοῦ ^kἐπικήρου· ὅσον ψάμμος, μᾶλλον δὲ ὅσον σταγὼν πρὸς ἄβυσσον ἄμετρον, ^lτοσοῦτον ὁ

¹⁰ Act. xx. 34.¹¹ 2 Cor. vi. 10.¹² Matth. vi. 33.

^v οὐδὲ om. B.K. ^w μόλις B.I.K.L. μόνης Edd. Statim εὐπορ. omnes. ἀπορ. Veron. Sav. “ἴσ. εὐπορ.” Sav. Ita tacite Mor. Ben. ^x παρὰ] καὶ παρὰ B.K. Sav. cet. ^y καὶ τὸ ὁ. ἕτερον καὶ om. B.K. Sav. cet. nec legisse videtur Vet. ^z τεταμίουται I. ταμιεύεται K. ταμιούται L. ^a διπλῇ] τότε C. ^b τῷ τε] τότε C.I. Mox ἐπιρρεῖ, καὶ τὸ μ. iidem. ^c πλουτοῦντος post δεῖσθαι transp. K. tum hic, tum post δεῖσθαι habent C.I.L. ^d βασιλεύων pro βασιλεὺς B.C.I.K. ^e καθ' ὃν B.I.K.L. καθὸ Edd. ^f ἀρκοῦσιν—χεῖρες] ἀρκείται γὰρ πρὸς δ. ταῖς χερσὶν L. ^g καὶ τὰ π. L. ^h φησὶ] + πρῶτον Edd. πρῶτον om. B.I.K.L. ⁱ πένης] + εἶ C. ^k ἐπικέρου (sic) I. ^l τοσοῦτος B.K.L.

παρὼν βίος πρὸς τὰ μέλλοντα. Οὐκ ἔστι κτήσις τοῦτο, χρήσις
 ἔστιν, οὐκ ἔστι ^mκυρία· πῶς γὰρ, ὅταν ⁿσου ἀποπνέοντος καὶ
 ἐκόντος καὶ ἄκοντος, ἕτεροι λαμβάνωσι πάντα τὰ ^oὄντα, καὶ
 αὐτοὶ πάλιν ἐτέροις ^pδιδόντες, καὶ πάλιν ἐκεῖνοι ἐτέροις; **Β**τ
 τες γὰρ πάροικοί ἐσμεν, καὶ ὁ κύριος τῆς οἰκίας τάχα μᾶλλον ὁ
^qμισθωτής ἐστι τῆς οἰκίας· πολλάκις γὰρ ἐκεῖνον τελευτήσαν-
 τος, οὗτος ἔμεινε, πλεον ἀπολαύων τῆς οἰκίας. Εἰ δὲ οὗτος
 μετὰ μισθοῦ, ἀλλὰ κακείνος ὁ πρότερος μετὰ μισθοῦ· ὠκοδό-
 μησε γὰρ, καὶ ἐταλαιπωρήθη, καὶ ἐπεσκεύασε. Ῥήματι μόνον
 ἔστιν ἡ δεσποτεία· τῷ δὲ ἔργῳ πάντες τῶν ἀλλοτρίων ἐσμεν
 κύριοι. Ἐκεῖνα μόνον ἔστιν ἡμέτερα, ὅσα ἂν ἐκεῖ προπέμψωμεν·
 τὰ δὲ ἐνταῦθα οὐχ ἡμέτερα, ἀλλὰ τῶν ζώντων, μᾶλλον δὲ καὶ
^rζώντας ἡμᾶς ἀπέλιπεν. Ἐκεῖνα μόνα ἔστιν ἡμέτερα, ὅσα τῆς
C ^sψυχῆς ἐστι κατορθώματα, ἐλεημοσύνη καὶ φιланθρωπία. Ταῦτα
 ἔκτος λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξωθεν· ἐκτος γὰρ ἡμῶν ἐστι.
 Ποιήσωμεν τοίνυν ταῦτα τῶν ἐντός. Οὐ γὰρ δυνατόν χρήματα
 λαμβάνοντα ἀπελθεῖν, ἀλλὰ δυνατόν ἐλεημοσύνην λαμβάνοντα
 ἀπελθεῖν. Μᾶλλον δὲ καὶ προπέμψωμεν αὐτὰ, ὥστε ἐτοιμάσαι
^wἡμῖν σκηνὴν ἐν ταῖς αἰωνίαις μοναῖς. Χρήματα λέγεται παρὰ
 τὸ κεχρῆσθαι, οὐ παρὰ τὸ κυρίου εἶναι· καὶ τὰ κτήματα δὲ
 αὐτὰ χρήσις ἔστιν, οὐ δεσποτεία. Εἰπέ γάρ μοι, πόσων ^xκυ-
D ^yρίων ἕκαστος ἀγρὸς γέγονε, καὶ πόσων ἔσται; Λέγεταιί τις
 καὶ παροιμία σοφωτάτη· ^zοὐ γὰρ τῶν δημωδῶν παροιμιῶν δεῖ
 καταφρονεῖν, ἂν ἔχωσί τι σοφόν· ἀγρὲ, φησί, πόσων ἦς, καὶ
 πόσων ἔσῃ; Τοῦτο καὶ πρὸς οἰκίας, τοῦτο καὶ πρὸς χρήματα
 λεκτέον ἡμῖν. Ἀρετὴ μόνον οἶδεν ἡμῖν συναποδημεῖν, ἀρετὴ
 μόνη διαβαίνει πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἐκεῖ. Ἐκλύσωμέν ποτε, καὶ
 σβέσωμεν ^aτῶν χρημάτων τὸν πόθον, ἵνα ἀνάψωμεν τῶν ἐκεῖ
 τὴν ἐπιθυμίαν. Οὐ δύνανται οὗτοι οἱ δύο ἔρωτες μίαν κατέχειν
^bψυχὴν· ¹³ “^aἩ γὰρ τὸν ἕνα, φησί, φιλήσει, καὶ τὸν ἕτερον
 μισήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἐτέρου ^cκαταφρονήσει.”
E Ὅρῃς, ^dεἰπέ μοι, ἄνδρα ἀκολουθούς ἔχοντα πολλοὺς, σοβοῦντα

¹³ Matth. vi. 24.

^m κυρία L. Statim πῶς γὰρ om. I.L. ⁿ σου] τοῦ C.I.L. Mox λαμβά-
 νουσι I.L. ^o ὄντα] αὐτοῦ L. ^p διδόντες] Sic I. Edebatur δόντες. ^q μι-
 σθωτής] Sic Veron. Sav. Mor. μισθωτὸς Codd. Statim τῆς οἰκίας om. L.
^r ζώντας] +πολλάκις C. ἀπέλιπεν om. L. ^s τὰ ἐκτος] Sic Edd. τὰ deest in
 nostris. ^t αὐτὰ] μέμνην L. αὐτὰ om. I. ^v ἀλλὰ—ἀπελθεῖν om. I.
^w ἡμῖν] +αὐτοῖς B.K. ^x κυρίων] ἄξιος Veron. ^y καὶ π. σ.] παροιμία πρὸς
 τοῦτο εὐστόχως, ἣν ὥστε καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαι, καλὸν ταύτην ὑμῖν ἀναγνῶναι ὡς ἔχει
 B.K. ^z οὐ γὰρ] οὐδὲ γὰρ καὶ B.K. οὐδὲ γὰρ τὰ C. ^a τὸν περὶ τὰ χρή-
 ματα πόθον B.K. ^b τὴν ψ. L. ^c καταφρονήσει] +ἂν τοίνυν βούλη κατα-
 φρονῆσαι, οὕτως ἐμοὶ πειθόμενος ποίει. B.K. ^d εἰπέ μοι om. B.I.K. πολλοὺς
 ἔχ., ἀκ. hoc ord. B.K.

διὰ τῆς ἀγορᾶς, σῆρικὰ ἡμφιεσμένον ἱμάτια, ἵππῳ ὀχούμενον, τὸν αὐχένα τείνοντα; μὴ καταπλαγῆς, ἀλλὰ γέλασον. "Ὡσπερ ὅταν ^eτὰ παῖδιά ὀρᾶς ἄρχοντας ^fπαίζοντα, καταγελᾷς, οὕτω καὶ ἐπὶ τούτῳ· οὐδὲν τοῦτο ἐκείνου διενήνοχε, μᾶλλον δὲ ἐκείνο καὶ τερπνότερον, ἅτε παρὰ παιδικῆς γινόμενον ἡλικίας μετὰ πολλῆς τῆς ἀφελείας. Ἐκεῖ ^hκαὶ γέλως ἐστὶ καὶ ἡδονή· ἐνταῦθα καταγέλαστός ⁱἐστὶν οὗτος, καὶ ἀσχημοσύνης πλήρης. Δόξασον ^kτὸν θεόν, ὅτι σε τῆς σκηνῆς ταύτης καὶ τοῦ ^kφυσήματος ἀπήλ-
λαξεν. Ἄν γὰρ θέλῃς, σὺ ὁ χαμαὶ ἐρχόμενος ὑψηλότερος ἔσῃ τοῦ καθημένου τὸ ὄχημα. Πῶς; "Ὅτι ἐκείνος μὲν μικρὸν ἀνέ-
στηκεν ἀπὸ τῆς γῆς τῷ σώματι, τῇ δὲ ψυχῇ προσπέπηγε· 609
¹⁴ "Καὶ ἐκολλήθη γὰρ, φησὶν, ἡ ^mἰσχὺς μου τῇ σαρκί μου"·
σὺ δὲ τῷ φρονήματι ἐν οὐρανῷ περιπατεῖς. Ἄλλ' ἀκολουθούς
(293) ἔχει πολλοὺς σοβοῦντας; Καὶ ⁿτί μᾶλλον, αὐτὸς ἢ ὁ ἵππος,
τιμᾶται; Τί ταύτης τῆς ἀλογίας χεῖρον, ἀνθρώπους διώκειν, ἵνα
τὸ κτῆνος μετ' εὐρυχωρίας παρέλθῃ; Ἀλλὰ τὸ ὀἴπῳ ὀχεῖσθαι
σεμνόν. Ἀλλὰ καὶ δούλοι τοῦτου μετέχουσιν. Εἰσὶ δέ τινες,
οἱ τοσοῦτον ἔχουσι ^pτύφον, ὥς ^qμηδὲν δεόμενοι, ὅπισθεν ποιεῖν
ἀκολουθεῖν. Ἄρα τί τούτων ἐστὶν ἀλογώτερον; ἀπὸ ἵππων,
καὶ πολυτελείας ἱματίων, καὶ ἀκολούθων βούλονται φαίνεσθαι.
Τί ταύτης τῆς δόξης οὐδαμινέστερον, τῆς ἀπὸ ἵππων καὶ οἰκετῶν ^B
συνισταμένης; Ἐνάρετος εἶ; μηδενὶ τούτων κέχρησθ' οἰκεῖον
ἔχε τὸν κόσμον, μὴ ^rἐν τῇ ἐτέρου παρουσίᾳ. Ταῦτα καὶ πονηροὶ
καὶ μιαιοὶ καὶ ἄγριοι, καὶ πάντες ὅσοι πλούτου μετέχουσιν,
δύνανται ἔχειν. Καὶ μῖμοι καὶ ὀρχησταὶ ἐφ' ἵππων φέρονται,
καὶ οἰκέτην προτρέχοντα ἔχουσιν· ἀλλ' ὅμως μῖμοί εἰσι καὶ
ὀρχησταί, καὶ οὐ γεγόνασι σεμνοὶ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ ^sτῶν
ἀκολούθων. "Ὅταν ^tγὰρ μηδὲν τῶν ἐν ψυχῇ καλῶν προσῇ τῷ
τοιούτῳ, ταῦτα, ἃν ἔξωθεν προστεθῇ, ^vεἰκὴ καὶ μάτην· καὶ κα- ^C
θάπερ ἀσθενεῖ ^wτοίχῳ ἢ διεφθορότι σώματι ὅσα ἂν τις περιθῇ,
μένει ἀηδὲς ὃν καὶ διεφθορός· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, οὐδεμίαν ἢ
ψυχὴν ὀνησιν ἀπὸ τῶν ἐκτὸς προσλαμβάνει, ἀλλὰ μένει τοῦτο
οὐσα, καὶ νυκτὶ αὐτῇ περιθῇ χρυσία. Μὴ δὴ πρὸς ταῦτα
ἐπτοημένοι ^xῶμεν, ἀποστήσωμεν ἑαυτοὺς ^yτῶν προσκαιρίων, τῶν

14 Psal. ci. 6.

^e τὰ om. C. ^f παίζοντας L. Statim καὶ γελᾷς ex corr. K. ^g οὐδὲν] +
γὰρ C. ^h καὶ] μὲν L. ⁱ ἐστὶν] μόνον B.K. ^k φυσήματος C. Veron.
καὶ τοῦ φ. om. I. ^l καὶ om. B.K. Sav. cet. ^m ἰσχὺς] ψυχῇ C. ⁿ τί]
+ τοῦτο B.K. et ex corr. C. Statim ὁ ἵππος ἢ αὐτὸς hoc ord. B.C.K. ^o ἐν
ἵππῳ L. ^p τύφον I.L. ^q μηδὲ δ. ὅπισθεν C. ^r ἐν om. K. Sav. cet.
Post παρουσίᾳ add. καλλωπίζου B.K. Sav. cet. ^s τῶν om. L. ^t γὰρ] +
τινι B.K. ^v εἰκὴ] πάντα εἰκὴ B.K. ^w τοίχῳ om. B.K. ^x ῶμεν om. C.
^y τῶν πρ. om. C.I.L. Statim τῶν μ. ἀλλ' ἐχώμεθα τῶν πν. C.

μειζόνων ἐχώμεθα, τῶν πνευματικῶν, τῶν ὄντως αἰδεσίμους ποι-
 D ούντων ἡμᾶς, ἵνα καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ὧν
 γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος,
 τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ IB.

¹Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστή-
 σονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ
 διδασκαλίαις δαιμόνων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, ^aκεκαυτηρι-
 E ασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλύοντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι
 βρωμάτων, ^α ὃ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας
 τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. ^bὍτι πᾶν κτίσμα
 θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβαν-
 νόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

᾽ΩΣΠΕΡ οἱ τῆς πίστεως ἐχόμενοι ἐπ' ἀσφαλοῦς τῆς ἀγκύ-
 F ρας ^cὀρμίζονται, οὕτως οἱ ταύτης ἐκπεσόντες οὐδαμοῦ στῆναι
 δύνανται, ἀλλὰ ^dπολλοὺς ἄνω καὶ κάτω πλανηθέντες πλάνους,
 τὸ τελευταῖον εἰς αὐτὰ τῆς ἀπωλείας φέρονται τὰ βάραθρα.
 610 Καὶ τοῦτο ἤδη μὲν ἐδήλωσεν εἰπὼν, ^eὅτι ἐνανάγησάν ^fτινες περὶ
 τὴν πίστιν· καὶ νῦν δέ φησι· “Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι
 ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέ-
 χοντες πνεύμασι πλάνοις.” Περὶ Μανιχαίων, καὶ ^gἘγκρατι-
 τῶν, καὶ Μαρκιωνιστῶν, καὶ παντὸς αὐτῶν τοῦ ἐργαστηρίου
^hτοῦ τοιούτου ταῦτά φησιν, “ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστή-
 σονται τινες τῆς πίστεως.” Ὅρας ὅτι πάντων αἴτιον τῶν μετὰ
 ταῦτα κακῶν τὸ τῆς πίστεως ἀποστῆναι; Τί δὲ ἐστὶ, “ῥητῶς;”
 B Φανερῶς, σαφῶς, ⁱὡμολογημένως, ὥς μὴ ἀμφιβάλλειν. Μὴ
 θαυμάσης, φησὶν, εἰ νῦν ἀπὸ τῆς πίστεώς τινες ἀποστάντες ἔτι
 Ἰουδαῖζουσιν· ἔσται καιρὸς ὅτε χαλεπώτερον αὐτοὶ οἱ τῆς πί-
 στεως μετεσχηκότες τοῦτο ἐργάσονται, οὐ μέχρι βρωμάτων,
 ἀλλὰ καὶ μέχρι γάμων, καὶ πάντων τῶν τοιούτων τὴν ^kὀλέθριον
 συμβουλήν εἰσάγοντες. Οὐ περὶ Ἰουδαίων λέγει ταῦτα· ^lπῶς

¹ CAP. IV. v. 1—5.

HOM. XII. ^a κεκαυστ. τὴν οἰκίαν σ. L. ^b ὅτι—ἐντεύξεως om. K.
^c ὀρμίζονται] Sic C. Veron. Sav. Mor. ὀρίζονται I. ἐρρίζωνται L. ἐρείδονται
 B.K. Ben. ^d πολλὰς . . πλάνας B.K. ^e ὅτι]+ἤδη Edd. ἤδη deest in
 omnibus. ^f τινες] πολλοὶ L. ^g Ἐγκρατητῶν L. Cat. Veron. Mox Μαρ-
 κιανιστῶν I.L. Veron. et ante corr. C. ^h τοῦ τοιούτου assumptum ex C.I.L.
 Cat. Statim ταῦτα omnes. Edebatur τὰ τοιαῦτα. ⁱ ὡμολογημένως B.C.
 ὁμολογημένως I. ὁμολογουμένως Edd. ^k ὀλεθρίαν B. Cat. ^l πῶς] ποῦ B.

γὰρ τὸ, “ἐν ὑστέροις καιροῖς,” καὶ τὸ, “ἀποστήσονται τῆς πίστεως,” ἔχει χώραν; ἀλλὰ περὶ Μανιχαίων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τούτων. Πνεύματα ^m δὲ πλάνης ἐκάλεσεν αὐτοὺς, εἰκότως C ὑπὸ γὰρ ἐκείνων ἐνεργούμενοι, ταῦτα ἐφθέγγαντο. Τί ἐστίν, “ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων;” ⁿ Αὐτὰ ἃ ψεύδονται, οὐ κατὰ ἄγνοιαν, οὐδὲ οὐκ εἰδότες, ἀλλ’ ὑποκρινόμενοι ψεύδονται, εἰδότες (294) μὲν τὸ ἀληθές, τὸ δὲ συνειδὸς κεκαυτηριασμένοι, τουτέστι, πονηροῦ ὄντες βίου. Τί δήποτε δὲ μόνους τούτους τοὺς αἵρετικούς λέγει; Προεῖπεν ὁ Χριστὸς καὶ ἑτέρους λέγων, ² “Ἀνάγκη ἐστὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα” ^o καὶ πάλιν τὰ ζιζάνια προεμήνυσε. Σὺ δέ μοι θαύμασον τοῦ Παύλου τὴν προφητείαν· πρὸ γὰρ D τῶν χρόνων, ὧν ^p ἔμελλεν ἔσσεσθαι, ἐδήλου καὶ τὸν χρόνον αὐτόν. Μὴ θαυμάσης τοίνυν, εἰ νῦν, ὅτε τὴν ἀρχὴν ἔχει, ^q φησὶ, τὰ τῆς πίστεως, ταῦτά τινες ^r παρεισφύρειν ἐπιχειροῦσι τὰ ὀλέθρια δόγματα· ^s ὅταν παγῇ μετὰ χρόνον πολὺν, ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως. “^tΚωλύόντων, φησὶ, γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων.” Τί δήποτε καὶ τὰς ἄλλας αἵρέσεις οὐκ εἶπεν; ^v Ἠνίξατο E αὐτὰς εἰπὼν, “πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις ^w δαιμονίων.” Οὐ γὰρ ἐβούλετο ἤδη κατασπεῖραι εἰς τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς ταῦτα· ἀλλ’ ὅπερ ἀρχὴν εἰλήφει, τοῦτο ἤδη παρέδειξε, τὸ τῶν βρωμάτων. “^a Α ὁ θεὸς, ^x φησὶν, ἔκτισεν εἰς μετάληψιν τοῖς πιστοῖς, καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.” ^y Τοῖς δὲ ἀπίστοις οὐ; Πῶς τοῖς ἀπίστοις, ὁπότε νόμοις ἑαυτοὺς τούτων ἀπείργουσι; Τί οὖν; οὐ κεκώλυται ἡ τρυφή; Καὶ σφόδρα. Διὰ τί, εἰ εἰς F μετάληψιν ἔκτισται; “Οτι καὶ ἄρτον ἔκτισε, ^z καὶ κεκώλυται ἡ ἀμετρία· ^a ὅτι καὶ οἶνον ἔκτισε, καὶ κεκώλυται ἡ ἀμετρία. Οὐχ ὡς ἀκάθαρτον ^b νῦν τὴν τρυφὴν παραιτεῖσθαι κελεύει, ἀλλ’ ὡς ^{δι} ἐκλύουσιν διὰ τῆς ἀμετρίας τὴν ψυχὴν. “Οτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν, φησὶ, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον ^c μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον.” Εἰ κτίσμα θεοῦ, καλόν· ³ “Πάντα γὰρ καλὰ λίαν.” ^d Τῷ εἰπεῖν, “κτίσμα θεοῦ,” περὶ τῶν ἐδωδίων ἀπάντων

² Matth. xviii. 7.³ Gen. i. 31.

^m δέ] γὰρ L. Statim πλάνα C.L. Cat. ⁿ αὐτὰ] ἀντὶ τοῦ αὐτὰ B.K. αὐτὰ, φησὶν L. Mox οὐ παρ’ ἄγνοιαν Cat. ^o καὶ πάλιν τὰ ζ. πρ.] ἄλλως τε (+καὶ B.) διὰ τῆς τοῦ σίτου σπορᾶς καὶ τῶν ζιζανίων τῆς βλάστης τούτους αὐτοὺς πρ. B.K. Sav. cet. ^p ἔμελλον B.C. et ex corr. K. ^q φησὶ accessit ex omnibus. ^r παρ. ἐπιχ. omnes. ἐπιχ. παρ. Edd. ^s ὅταν] Sic B.K. ὁ ὅταν C.I.L. ὁ ὅταν Veron. ὅτι ὅταν Sav. cet. nullo, ut videtur, auctore. ^t κωλύοντες K. ^v ἡνίξατο] ἀλλ’ ἡν. I. ἡν. καὶ B.K. Sav. cet. ^w δαιμόνων C.I. ^x φησὶν om. B.K. ^y τοῖς δὲ ἀπ. οὐ;] διὰ τί μὴ φησι (φησὶ μὴ B.K.) καὶ τοῖς ἀπ. B.K. Sav. cet. Mox τοῖς ἀπ. om. L. ^z καὶ κεκ.] ἀλλὰ κεκ. bis L. ^a ὅτι assumptum ex C.I.L. Haec ὅτι καὶ οἶνον—ἀμετρία desunt in Veron. ^b νῦν] οὖν B. ^c μετ’ εὐχ. B.K.L. Sav. cet. ^d τῷ] ἐν δὲ τῷ L.

ἡνίξατο· καὶ ἤδη προκατασπᾶ τὴν αἵρεσιν ἐτῶν τὴν ἀγέννητον ὕλην ^εεἰσαγόντων, καὶ ἐκείνης ταῦτα λεγόντων εἶναι. Οὐκοῦν εἰ καλὸν, ^ετί ἐστι, φησὶ, τὸ, “Ἀγιάζεται διὰ ^hλόγου καὶ ἐντεύξεως;” ἰδὴλον ὅτι ἀκάθαρτον ὃν ἀγιάζεται. Οὐ τοῦτο, ἀλλ’
 B ἐνταῦθα πρὸς ἐκείνους φησὶ, τοὺς κοινὰ τινα νομίζοντας ἐξ αὐτῶν εἶναι. Δύο τοίνυν τίθησι κεφάλαια, ἐν μὲν, ὅτι οὐδὲν κτίσμα κοινόν· δεύτερον δέ, ^κεὶ καὶ γένοιτο κοινόν, ἀλλ’ ^lἔχεις τὸ φάρμακον· σφράγισον, εὐχαρίστησον, δόξασον τὸν θεόν, καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ^mἀπέπτη. Οὐκοῦν καὶ τὸ εἰδωλόθυτον, φησὶν, οὕτω δυνάμεθα καθαίρειν; Ἐὰν μὴ ⁿεἰδῆς ὅτι εἰδωλόθυτόν ἐστιν· εἰ δὲ ^oεἰδῆς λοιπὸν καὶ μεταλάβης, ἀκάθαρτος ἔση, οὐχ ὅτι εἰδωλόθυτόν ἐστιν, ἀλλ’ ὅτι προσταχθεὶς μὴ κοινωνεῖν δαίμοσιν,
 C ἐκοινωνήσας δι’ ἐκείνου. “Ὡστε οὔτε ἐκείνός ἐστι φύσει τοιοῦτον, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς προαιρέσεως γίνεται τῆς σῆς καὶ τῆς παρακοῆς. P Οὐκ ἀκάθαρτον τὸ ὕειν; Q Οὐ, φησὶν, ὅταν μετὰ εὐχαριστίας λαμβάνηται, ὅταν μετὰ σφραγίδος, οὐδὲ ἄλλο οὐδέν· ἀκάθαρτος ^rδὲ ἡ προαίρεσις ἢ μὴ εὐχαριστοῦσα τῷ θεῷ.

⁴ “Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ^sἀδελφοῖς, καλὸς ἔση διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἢ παρηκολούθηκας.” Ταῦτα, ποῖα; Ἄπερ εἶπεν, ὅτι τὸ μυστήριον μέγα ἐστίν, ὅτι τὸ τούτων ἀπέχεσθαι, δαιμόνων ἐστίν, ὅτι διὰ λόγου καὶ ἐν-
 D τεύξεως θεοῦ τὰ βρώματα ^tκαθαρίζεται. “Ἐντρεφόμενος, φησὶ, ^vτοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς διδασκαλίας ἢ παρηκολούθηκας. ⁵ Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.” “Ταῦτα ὑποτιθέμενος,” ^wφησὶν. Ὁρᾷς οὐδαμοῦ τὴν ^xαὐθεντίαν ἐνταῦθα, ἀλλὰ τὴν συγκατάβασιν; “Ὑποτιθέμενος,” φησὶν. Οὐκ εἶπεν, ἐπιτάττων, οὐκ εἶπε, παραγγέλλων, ἀλλὰ, “ὑποτιθέμενος” ^yὥς συμβουλεύων ταῦτα ὑποτίθεσο, καὶ τοὺς λόγους ἀνακίνει τοὺς περὶ
 E πίστεως. “^zἘντρεφόμενος,” φησὶ, τὸ διηνεκὲς τῆς εἰς τὰ τοιαῦτα προσοχῆς δηλῶν. “Ὡσπερ γὰρ τὴν τροφήν ταύτην καθ’

4 v. 6.

5 v. 7.

^e τῶν τὴν ἀ. ὕλην] Sic C.L. Cat. τὴν τῶν ἀ. ὕ. I. Veron. τὴν τῶν ἀ. τὴν ὕ. B.K. Sav. cet. ἀγέννητον pro ἀγέννητον omnes. ^f ἀγόντων K. λεγόντων B. ^g τί ἐστι, φησὶ] Sic C.I.L. τί φησι B.K. τί ἐστιν ὃ φησι Edd. ^h λόγου] + θεοῦ C. ⁱ δῆλον] + γὰρ B.K. Sav. cet. ^k εἰ] ὅτι εἰ Edd. ὅτι om. C.I.L. Cat. ^l ἔχει L. Cat. ^m ἀπέστη C. Cat. ⁿ εἰδῆς] Sic C. Cat. εἰδῆς I.L. Veron. ἥδεις B.K. Sav. cet. ^o εἰδῆς I.L. ἰδῆς Veron. ^p οὐκ] τί δαί; οὐκ B.K. Sav. cet. ^q οὐ, φησὶν] φησὶ L. οὐδαμῶς B.K. Sav. cet. ^r δὲ assumptum ex omnibus. ^s ἀδελφοῖς] + φησὶν I. ^t καθαρίζονται L. ^v τοῖς] ἐν τοῖς C. ^w φησὶν om. B.K. ^x αὐθεντίαν B.K. ἐνταῦθα om. L. ^y ὥς] τουτέστιν ὥς B.K. Sav. cet. ^z ἐντρ. φησὶ] τοῦτο εἰπὼν ἐπήγαγε τὸ ἐντρ. B.K.

ἐκάστην ἡμέραν ^a αἰτοῦμεν, οὕτω καὶ τοὺς περὶ πίστεως λόγους
 αἰεὶ ^b λαμβάνομεν, αἰεὶ τούτοις τρεφόμεθα. [^c “Ἐντρεφόμενος”]
 τουτέστι, ^d μαρυνκώμενος, συνεχῶς τὰ αὐτὰ στρέφων, ^e αἰεὶ τὰ
 αὐτὰ μελετῶν· τροφήν γὰρ ἔχει οὐ τὴν τυχοῦσαν. “Τοὺς δὲ
 βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ.” Τίνας ἐνταῦθα λέγει; F
 Τὰς Ἰουδαίων παρατηρήσεις. “Μύθους αὐτὰς φησι· ^ς καὶ πάνν,
 ἢ τὰς παραποιήσεις, ἢ διὰ τὸ ἄκαιρον. Τὸ γὰρ ἐν καιρῷ, χρή-
 σιμον· χωρὶς δὲ τοῦ καιροῦ, οὐ μόνον ^h ἄχρηστον, ἀλλὰ καὶ
 (295) βλαβερόν. Ἐννόησον γάρ μοι ἄνδρα μετὰ εἴκοσιν ἔτη τῷ
 ἱμαστῷ προσάγοντα ἑαυτὸν τῆς τίτθης, πῶς ἐστι καταγέλα- 612
 στος διὰ τὸ ἄκαιρον. Ὁρᾷς πῶς καὶ ἀκάθαρτα αὐτὰ εἶπε, καὶ
 γραώδη; τὸ μὲν διὰ τὸ παλαιόν, τὸ δὲ διὰ τὸ ἐμποδίζειν τῇ
 πίστει. Τὸ γὰρ ὑπὸ φόβον ἄγειν τὴν ἀνωτέρω τούτων γενο-
 μένην ψυχὴν, τῶν ἀκαθάρτων ἐστὶ παραγγελμάτων. “Γύμναζε
 δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν” τουτέστι, πρὸς πίστιν καθαρὰν
^k καὶ βίον ὀρθόν· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐσέβεια. Γυμνασίας ἄρα
 χρειά ἡμῖν. ⁶ “Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία, ^l φησι, πρὸς ὀλίγον
 ἐστὶν ^m ὠφέλιμος.” Τινὲς περὶ τῆς ⁿ νηστείας τοῦτό φασιν
 εἰρηῇσθαι. ^o ἅπαγε, οὐκ ἐστὶ σωματικὴ γυμνασία, ἀλλὰ πνευμα- B
 τική. Εἰ γὰρ σωματικὴ ἦν, τὸ σῶμα ἔτρεφεν ἄν· εἰ δὲ τήκει αὐτὸ
 καὶ λεπτύνει καὶ κατισχνοῖ, οὐκ ἐστὶ σωματικὴ. Οὐκ ἄρα περὶ
 τῆς τοῦ σώματος ἀσκήσεώς φησιν. “Ὡστε ἡμῖν δεῖ τῆς κατὰ
 ψυχὴν γυμνασίας. Ἐκείνη γὰρ οὐκ ἔχει κέρδος, ἀλλ’ ὀλίγον
 ὠφέλησε τὸ σῶμα· ἡ δὲ τῆς εὐσεβείας ἀσκησις τὸν καρπὸν καὶ
 ἐν τῷ μέλλοντι ἀποδίδωσι, καὶ ἐνταῦθα ἀνακτᾶται, καὶ ἐκεῖ.
⁷ “Πιστὸς ὁ λόγος” τουτέστιν, ^l ἀληθής, ὅτι καὶ ἐνταῦθα
 καὶ ἐκεῖ. Ὅρα πῶς πανταχοῦ τοῦτο ἐπάγει· οὐ δεῖται κατα-
 σκευῆς, ἀλλ’ ἀποφαίνεται· πρὸς γὰρ Τιμόθεον ^q ὁ λόγος ἦν
 αὐτῷ. Ἀρα καὶ ἐνταῦθα ἐν ἐλπίσιν ἐσμέν χρησταῖς. Ὁ γὰρ C
 μηδὲν ἑαυτῷ συνειδὼς πονηρόν, ὁ μυρία κατορθῶν, καὶ ἐνταῦθα
^r γάννυται· ὥσπερ οὖν ὁ πονηρὸς οὐκ ἐκεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα
 κολάζεται, φόβῳ συζῶν διηνεκῶς, οὐδενὶ μετὰ παρρησίας ἀντιβλέ-

6 v. 8.

7 v. 9.

^a αἰτοῦμεν] ζητοῦμεν Cat. προσφερόμεθα B.K. Sav. cet. Post οὕτω add. φησι iidem.

^b λαμβάνομεν B.C.K.L. Mox τρεφόμεθα B.C.I.L. Cat.

^c ἐντρ. τουτέστι] Sic L. ἐντρ. om. C.I. Veron. τί ἐστὶν ἐντρ. B.K. Sav. cet.

^d μηρυκ. B.K. Sav. cet. ^e αἰεὶ] καὶ αἰεὶ L. Mox γὰρ om. idem. ^f μύθους]

καὶ μ. B.I.K. Sav. cet. Statim αὐτοὺς C.I. αὐτὰς om. L. ^ς καὶ π.] π. γε·

οὕτω δὲ αὐτὰς εἶπεν B.K. Statim ἢ διὰ τὰς π. B.K. Cat. Sav. cet. ^h οὐ

χρηστὸν B. ⁱ μασθῷ C.K. ^k καὶ β. ὀρθὸν om. C. ^l φησι om. B.K.

^m ὠφέλιμος]+ἡ δὲ εὐσέβεια—μελλούσης (ut p. 613 E.) C. ⁿ νηστείας]

σωματικῆς γυμνασίας B.K. ^o ἀλλ’ ἅπαγε B.K.L. ^p ἀληθής]+ἀληθής B.K.

^q ὁ λ. ἦν pro ἦν ὁ λ. C.I.K.L. Cat. ^r γάννυται a 1ma man. K. Mox οὖν

om. B.K.

ψαι τολμῶν, τρέμων, ὠχριῶν, ἀγωνιῶν. ^sἩ οὐ τοιοῦτοι οἱ πλεονέκται, οἱ κλέπται, οὐ θαρροῦντες ὑπὲρ ὧν ἔχουσιν; οἱ μοιχοὶ, οἱ ἀνδροφόνοι, οὐ χαλεπωτάτην ζῶσι ζῶν, ἔμετὰ ὑποψίας τὸν ἥλιον ὀρῶντες αὐτόν; τοῦτο οὖν ζῶη; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ θάνατος χαλεπός. ⁸“Εἰς τοῦτο γάρ, φησὶ, ^vκοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, D ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, ^wμάλιστα πιστῶν.” ^xΤουτέστι, τίνος γὰρ ἔνεκεν κόπτομεν ἑαυτοὺς, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα προσεδοκῶμεν; τίνος δὲ ἔνεκεν ^yπάντες ὀνειδίζουσιν; οὐ δεινὰ, ^zφησὶ, τοσαῦτα πεπόνθαμεν; εἰκὴ οὖν, ^aφησὶ, ταῦτα ὑπεμείναμεν; οὐχ ὕβρεις καὶ λοιδορίας καὶ μυρία κακά; εἰ μὴ ἐπὶ θεῷ ζῶντι ^bἠλπίκαμεν, τίνος ἔνεκεν ταῦτα ὑπεμείναμεν; Εἰ δὲ τοὺς ἀπίστους ^cσώζει ἐνταῦθα, πολλῶ μᾶλλον τοὺς πιστοὺς ^dἐκεῖ. ^eΠοίαν λέγει σωτηρίαν; E ^fΤὴν ἐκεῖ. “Ὅς ἐστι, φησὶ, σωτὴρ πάντων ^gἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.” ^hΤουτέστι, πλείονα σπουδὴν περὶ τοὺς πιστοὺς ἰἐνδείκνυται. Τέως τὴν ἐνταῦθά ^kφησι. Καὶ πῶς τῶν πιστῶν ἐστι, φησὶ, σωτὴρ; Εἰ μὴ γὰρ σωτὴρ ἦν, οὐδὲν ἂν ἐκώλυσεν ὑπὸ πάντων πολεμουμένους πάλαι διεφθάρθαι. Ἐνταῦθα καὶ παρορμᾷ αὐτὸν πρὸς τοὺς κινδύνους, ὥστε μὴ ἐκλυθῆναι θεὸν ἔχοντα τοι- F οὔτον, ^lκαὶ τῆς παρ’ ἐτέρων συμμαχίας μὴ δεῖσθαι, ἀλλ’ ἐκοντὶ πάντα φέρειν γενναίως· ἐπεὶ καὶ οἱ πρὸς τὰ βιωτικά ^mκεχρηνότες, πρὸς τὴν ἐλπίδα τοῦ κέρδους ⁿὀρῶντες ἐγχειροῦσι τοῖς πράγ- 613 μασιν. Ἄρα ἔσχατος ^oἔσται λοιπὸν ὁ καιρός. “Ἐν ὑστέροις γὰρ καιροῖς, φησὶν, ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέ- χοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμόνων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλύόντων γαμεῖν.” Τί οὖν; ἡμεῖς οὐ κωλύομεν, ^pφησὶ, γαμεῖν;

8 v. 10.

^s ἡ οὐ τοιοῦτοι] ἡ οὐχ οὗτοι I. ἡ οὐχ οὕτως L. ἡ (ἡ K.) γὰρ εἰπέ μοι οὗτοι B.K. ^t μεθ’ ὑπ. B.K. ^v κοπ.] καὶ κοπ. B.I.L. Sav. cet. ^w μ. δὲ π. B.K. ^x τουτέστι] ὥσεί ἔλεγε B.K. Sav. cet. Statim γὰρ om. K.L. Haec τίνος—ἑαυτοὺς post προσδοκῶμεν (sic) transp. K. ^y πάντες]+ἡμῖν B.K. Sav. cet. ^z φησὶ om. B.K. ^a φησὶ om. B.K. Sav. cet. Haec εἰκὴ—ὑπεμείναμεν post κακὰ transp. iidem. ^b ἠλπίκαμεν]+φησὶ B.K. ^c σώ- ζειν L. ^d ἐκεῖ] καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ B.K. ^e ποίαν—μ. πιστῶν.] εἰ γὰρ μὴ καὶ τὴν ἐκεῖ, ποίαν ἄλλην αἰνίττεται (—εσθαι K.) σωτηρίαν ἐροῦμεν τῷ λέγειν, ὅς ἐ. σ. π. ἀ. μ. δὲ πιστῶν; οὐδεμίαν ἐτέραν ἢ τὴν μέλλουσαν. B.K. ^f οὐ τὴν (οὐ eraso) C. ^g ἀνθρώπων deest in Edd. invitis libris. ^h τουτέστι] τί δὲ (δαὶ K.) δηλοῦν βούλεται τῷ εἰπεῖν, μ. δὲ πιστῶν; οὐδὲν ἕτερον ἀλλ’ ὅτι B.K. ⁱ ἐνδείκνυται. τέως—φησὶ, σωτὴρ;] ἐνδείκνυται τέως ἐνταῦθα. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο λέγειν αὐτὸν εἴπωμεν, πῶς ἀρμόσει τὸ (τὸν K.) σωτὴρα λέγεσθαι τὸν Χριστόν; πῶς δὲ καὶ οὐ σωτὴρ, πάντων δυσχερῶν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ’ αὐτὸν ῥυόμενος; B.K. ^k φησὶ] σωτηρίαν φησὶ L. ^l καὶ] μήτε (mox om. μὴ) B.K. Sav. cet. ^m κε- χρηνότες]+διαπαντὸς B.K. ⁿ ἀφορῶντες L. ^o ἔσται B.C.I.L. ἐστι Edd. ^p φησὶ ante ἡμεῖς transp. B.K. post ἡμεῖς L.

Οὐ κωλύομεν, μὴ γένοιτο, βουλομένους, ἀλλὰ τοὺς μὴ βουλο-
 μένους γαμεῖν προτρέπομεν ἐπὶ τὴν παρθενίαν. Ἔτερόν ἐστι
 κωλύσαι, καὶ ἕτερον κύριον ἀφείναι τῆς προαιρέσεως· ὁ μὲν γὰρ
 κωλύων, ἡκαθάπαξ τοῦτο ποιεῖ· ὁ δὲ ὡς ἐπὶ μείζονα τὴν παρ-
 θενίαν ἐνάγων, οὐ κωλύων γαμεῖν τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ προτρέπων B
 παρθενεύειν. “Κωλυόντων, φησὶ, γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων
 ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς
 καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.” Καλῶς εἶπεν, “ἐπεγνωκόσι τὴν
 ἀλήθειαν.” Ἀρα τὰ πρότερα ὁ τύπος ἦν· οὐδὲν γὰρ φύσει ἀκά-
 θαρτον, ὁ ἀλλὰ παρὰ τὴν συνειδήσιν τοῦ μεταλαμβάνοντος γίνε-
 ται. ὁ Τίνος οὖν ἔνεκεν τῶν πολλῶν αὐτοὺς βρωμάτων “ἀπή-
 (296) γαγε; Τὴν πολλὴν ἐκκόπτων τρυφὴν. ὁ Ἄλλ’ εἰ μὲν εἶπεν, ὅτι
 διὰ τρυφὴν ὁ μὴ ἐσθίετε, οὐκ ἂν ἠνέσχοντο· νῦν δὲ εἰς νόμον
 ὁ αὐτὸ κατέκλεισεν ἀνάγκην, ἵνα τῷ μείζονι φόβῳ μᾶλλον ἀπό- C
 σχωνται. Ὅτι τοῦ ὁ υἱὸς ἀκαθαρτότερόν ἐστιν ὁ ἰχθύς,
 παντί που δηλόν· ὁ ἐστίν· ἀλλ’ ὁμῶς ἐκείνων οὐκ ἀπήγαγεν.
 Ὅσον δὲ αὐτοῖς χαλεπὸν ἦν ἡ τρυφή, ἤκουε καὶ τοῦ Μωϋσέως
 λέγοντος· ὁ “ἔφαγε, καὶ ἐλιπάνθη, καὶ ἐπαχύνθη, καὶ ἀπε-
 λάκτισεν ὁ ἡγαπημένος.” Ὅστις δὲ καὶ ἄλλη αἰτία. Ἰνα γὰρ
 στενοχωρηθέντες ὁ λοιπὸν ἐπὶ βόας ἔλθωσι, καὶ σφάττωσι πρό-
 βατα, εἰκότως διὰ τὸν ὁ Ἀπιν καὶ τὸν μόσχον τῶν λοιπῶν ἀπ-
 εἶρξεν. Ἀκάθαρτος γὰρ ἐκεῖνος, ὁ ἀχάριστος, ὁ μιαρὸς καὶ
 βέβηλος. Ταῦτα ὑποτίθεσο, ταῦτα μελέτα· τὸ γὰρ, “Ἐντρε-
 φόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως,” τοῦτό ἐστι. Μὴ τοῖς ἄλλοις D
 ὁ μόνον παραίνει, φησὶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὁ αὐτοῖς ἔχε τὴν
 μελέτην. “Ἐντρεφόμενος γὰρ, φησὶ, τοῖς λόγοις τῆς πίστεως
 καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἡ παρηκολούθηκας. Τοὺς δὲ βεβή-
 λους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ.” Διὰ τί μὴ εἶπεν, ἀνέχου
 τῶν τοιούτων, ἀλλὰ, “παραιτοῦ;” ὁ Μηδὲ εἰς γυμνασίαν ὁ ποτὲ
 ὁ καθῆς πρὸς ἐκείνους, ἀλλὰ ταῦτα τοῖς ὁ σαυτοῦ παραίνει. Οὐ

9 Deut. xxxii. 15.

ἡ καὶ ἀπαξ I. ὁ τύπος] οὐ τοιαῦτα B.I.K.L. οὐ τοιαῦτα ἀλλὰ τύπος C.
 ὁ ἀλλὰ] + πάντα K. ὁ τίνος οὖν] καὶ τίνος B.K. καὶ τίνος οὖν B.K. Sav. cet.
 ὁ ἔνεκεν] + φησὶ B.K. τοιούτων pro πολλῶν iidem. ὁ ἀπήγεν I. ὁ ἄλλ’
 εἰ μὲν] εἰ μὲν γὰρ B.K. ὅτι om. iidem. ὁ μὴ om. K. ὁ αὐτῷ K. αὐτὸ
 om. I. ὁ υἱὸς I. ὁ ἐστίν assumptum ex omnibus. ὁ καὶ om. C. Statim
 Μωσέως C.I. Veron. ὁ ἔφαγεν] + ἰακῶβ B.K. ὁ λοιπὸν om. L. in marg.
 habet I. ὁ ἀχάριστος sine artic. Sav. cet. μιαρὸς sine artic. B.K. Sav. cet.
 ὁ μ. ὁ βέβηλος C. ὁ μόνον B.L. Statim παραίνει B.K.L. et ex corr. C.
 παραινεῖν I. et ante corr. C. παραινῇ Edd. ὁ αὐτοῖς ἔχε] ὁ αὐτῷ ἔχε τούτων L.
 Mox γὰρ om. B.K. ὁ μηδὲ] τὴν τελείαν ἀποφυγὴν αἰνιττόμενος διὰ τούτου. ὁ
 δὲ λέγει, τοιούτον ἐστι· μηδὲ B.K. Sav. cet. ὁ ποτὲ] + φησὶ L. ὁ καθῆς]
 Sic B.K. καταθῆς Edd. Post h. v. add. σεαυτὸν διαλεγόμενος B.K. Sav. cet.
 (sed σεαυτὸν πρὸς ἐκείνους δ. hoc ord. K.) ὁ σαυτοῦ B.C.K.L. αὐτοῦ Edd.

Ε γὰρ ἔστι πρὸς τοὺς διεστραμμένους μαχόμενον ὀνῆσαι ^ητι ποτέ, ^οπλὴν εἶποτε ^ροιόμεθά τινα βλάβην γίνεσθαι, ὡς δι' ἀσθένειαν παραιτουμένων ἡμῶν τὴν πρὸς ^ιαυτοὺς διάλεξιν. “Γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.” ^ρεὐσέβεια δέ ἐστι, πρὸς βίον καθαρὸν, πρὸς πολιτείαν ἀρίστην. ^οδὲ γυμναζόμενος, καὶ καιροῦ μὴ ὄντος ^ιαγώνων, αὐτὸς ὡς ἀγωνιζόμενος ἅπαντα ποιεῖ, πάντων ἀπέχεται, ἐναγωνιὸς ἐστίν, ἰδρῶτας ἔχει πολλοὺς. “Γύμναζε, φησὶ, σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν. Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία
 F πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστίν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.”
^νΤίνος ἔνεκεν ἐμνήσθη ταύτης, φησὶ, τῆς σωματικῆς γυμνασίας;
 614 Ἀπὸ συγκρίσεως τὴν ὑπεροχὴν ταύτης δηλῶν, ὅτι ἐκείνη μὲν
^ωκαὶ πόνους ἔχουσα πολλοὺς, οὐδὲν ἔχει τὸ κέρδος οὐδὲ ἄξιον λόγου, αὕτη δὲ διηνεκὲς καὶ ἄφθονον. ^ωΩσπερ ὅταν λέγῃ, “Κοσμεῖν ἑαυτὰς μὴ ἐν πλέγμασιν, ^υἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ', ^ζὅ πρόπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομένας θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν.”

“^αΠιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος. Εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ^βὀνειδιζόμεθα.” ^γΠαῦλος ὠνειδίζετο, καὶ σὺ ^δἀσχάλλεις; Παῦλος ἐκοπία, καὶ σὺ τρυφᾷν βούλει; Ἀλλ' οὐκ ^εἂν τρυφῶν τοσούτων ἐπέτυχεν ἀγαθῶν. Εἰ γὰρ τὰ βιωτικὰ πράγματα ^ςτὰ ἐπὶ κῆρα καὶ φθαρτὰ πόνων χωρὶς καὶ ἰδρώτων
 B οὐδέποτε παραγίνεται τοῖς ἀνθρώποις, πολλῷ μᾶλλον τὰ πνευματικά. Ναὶ, φησὶν, ἀλλ' ἀπὸ κληρονομίας πολλοῖς πολ-
 λάκις παρεγένετο. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ^επαραγίνεται, ἡ φυλακὴ
^ητούτων καὶ ^ιἡ σωτηρία πόνων οὐκ ἔστι χωρὶς, ἀλλὰ δεῖ πονεῖν καὶ ταλαιπωρεῖσθαι ^κτὸν κεκτημένον οὐχ ἡττον. Καὶ οὕτω λέγω, ὅτι ^λπολλοὶ πονήσαντες, ^μἢ πολλοὶ ταλαιπωρηθέντες, ἐψεύσθησαν πρὸς αὐτὰ τοῦ λιμένος τὰ στόματα, πνεύματός

^η τι] τινα L. ^ο πλὴν—ὡς] ἀλλὰ μᾶλλον βλάβη εἴωθε γίνεσθαι, οὐχ ὡς L.
^ρ οἰόμεθα om. B.I.K. post βλάβην transp. C. Post γίνεσθαι add. συμβαίνει B.K.
^ι αὐτοὺς] ἐκείνους Sav. cet. invitis libris. ^ρ εὐσέβεια δέ ἐστι] Sic C.I. εὐσέβειά ἐστιν ἀγὼν B.K. ἥτοι L. τουτέστι Edd. ^ς δὲ om. K.
^τ ἀγῶνος L. ^ν τίνος] καὶ τίνος B.K. Sav. cet. Statim ἐμν. ταύτης, φ. pro φ. ἐμν. ταύτης C.I.K. ταύτης om. L. Cat. ^ω κἂν π. ἔχη L. ^ω ὡσπερ ὅταν λ.] ὅτι καὶ ἐνταῦθα οὕτω προάγει τὸν λόγον, ὡσπερ ὅταν περὶ γυναικῶν λ. B.K.
^υ ἢ om. C.I.L. Veron. Statim χρυσοῦ L. ^ζ ὅ] ὃ L. ^α πιστὸς] + φησὶν L.
^β ἀγωνιζόμεθα I. ^γ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι πόνων δεῖται ἡ ἀρετὴ, καὶ ὅτι κατὰ ἀλήθειαν ἀγαθὸν ἀρετὴ, οὐχ ὁ πλοῦτος. Veron. ^δ ἀσχάλλεις] ἐπαινεῖσθαι βούλει B.K. Mox ἀνέχη pro βούλει iidem. ^ε ἂν] + ἐκείνος B.K. Sav. cet.
^ς τὰ] Sic B. καὶ Edd. τὰ om. C.I.L. Statim ἐπὶ κῆρα I.L. Veron.
^ε παραγίνεται L. ^η ἡ τούτων Edd. ἡ om. L. ^ι ἡ om. C.
^κ τὸν κ. (+ τοῦ καταλιπόντος B.K.) omnes. τῶν κεκτημένων Edd. ^λ πολλὰ B.
^μ ἢ πολλοὶ] καὶ C. ἢ καὶ πολλοὶ K. Sav. cet. Statim ταλαιπωρησαντες C.L.

ποθεν ^η ἐμπεσόντος, καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς ἐλπίσι τῶν ἀγαθῶν τὸ
 νανάγιον ἐργασαμένου. Παρὰ δὲ ἡμῖν οὐδὲν τοιοῦτόν ἐστι· θεὸς C
 γάρ ἐστιν ὁ ^ο ἐπαγγελλόμενος, καὶ ¹⁰ “ ἡ ἐλπίς οὐ καταισχύνει.”
^η Ἡ οὐκ ἴστε καὶ ὑμεῖς, ἅτε ἐν τοῖς βιωτικοῖς στρεφόμενοι πρά-
 γμασι, πόσοι μετὰ μυρίους πόνους οὐκ ἀπώναντο τῶν καρπῶν,
 ἢ θανάτου πολλάκις προαπενεγκόντος αὐτοὺς, ἢ πραγμάτων
 μεταβολῆς γενομένης, ἢ νόσου προσπεσούσης, ἢ συκοφαντῶν
 ἐπιτεθέντων, ἢ καὶ ἄλλης τινὸς αἰτίας· πολλὰ ^ρ δὲ τὰ ἀνθρώπινα·
 κεναῖς αὐτοὺς ^η ἀπαγαγούσης χερσί; Τί δέ, φησὶ, τοὺς ἐπιτυγ-
 χάνοντας οὐχ ὀράς, τοὺς δι’ ὀλίγων πόνων μεγάλα κτησαμένους
 ἀγαθὰ; Ποῖα ἀγαθὰ; χρήματα, καὶ οἰκίας, καὶ πλέθρα γῆς D
 τόσα καὶ τόσα, καὶ ἀνδραπόδων ἀγέλας, καὶ σταθμὸν ἀργυρίου
 καὶ χρυσίου; ταῦτα λέγεις ἀγαθὰ, καὶ οὐκ ἐγκαλύπτῃ οὐδὲ
 καταδύῃ, ἄνθρωπος ^ρ περὶ οὐρανοῦ ^ς φιλοσοφῶν, καὶ πρὸς τὰ
 τῆς γῆς κεχηνῶς πράγματα, καὶ ἀγαθὰ καλῶν ^α μηδενὸς ἐστὶν
 ἄξια λόγου; Εἰ ταῦτα ἀγαθὰ, ^τ πάντως καὶ τοὺς κεκτημένους
 (297) αὐτὰ ἀγαθοὺς δεῖ καλεῖν· ὁ γὰρ ἀγαθὸν τι ἔχων, πῶς οὐκ ἀγα- E
 θός; Τί οὖν, εἶπέ μοι; ὅταν ^ο οἱ κεκτημένοι αὐτὰ πλεονεκτῶσιν,
 ἀρπάζωσιν, ἀγαθοὺς ^ω αὐτοὺς καλέσομεν; Εἰ γὰρ ἀγαθὸν ὁ
 πλοῦτος, ἀπὸ δὲ πλεονεξίας ^ς συνάγεται, ὅσῳ ἂν αὔξηται, το-
 σούτῳ μᾶλλον τὸν ἔχοντα ἀγαθὸν ποιήσῃ νομίζεσθαι. ^η Ἄρα
 οὖν ἀγαθὸς ὁ πλεονεκτῶν. Εἰ δὲ ὁ πλοῦτος ἀγαθός, ὑπὸ δὲ
 πλεονεξίας αὔξεται, ὅσῳ ἂν πλεονεκτῇ, ἀγαθώτερος ἔσται.
 Εἶδες τὴν ἐναντίωσιν; ^γ Ἀλλὰ ἂν μὴ πλεονεκτῇ, φησί. Καὶ
 πῶς ἐνὶ γενέσθαι ^ζ τοῦτο; ὀλέθριον γὰρ τὸ πάθος. ^α Ἐνὶ,
 φησὶν. Οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστι· ^β καὶ τοῦτο ὁ Χριστὸς ἀπεφῆ- F
 νατο λέγων, ¹¹ “ Ποιήσατε ὑμῖν φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς
 ἀδικίας.” Τί οὖν, φησὶν, ἂν παρὰ πατρὸς δέξεται τὸν κλῆρον;
 Τὰ ἐξ ἀδικίας συλλεγέντα ἐδέξατο. Οὐ γὰρ δὴ ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ 615
 ὁ πρόγονος ἐκείνου πλούσιος ἦν, ἀλλὰ πολλοὺς ἐτέρους εἰκὸς
 πρὸ ἐκείνου γεγενῆσθαι, εἴτα ἐν τοῖς πολλοῖς εὑρεθῆναί τινα
 ἀδίκως τὰ τῶν ἄλλων εἰληφότα καὶ καρπούμενον. Τί οὖν;
 Ἀβραὰμ, φησὶν, ἄδικον πλοῦτον εἶχε; τί δέ; ^ο Ἰωβ, ¹² ὁ
 ἄμεμπτος, ὁ δίκαιος, ὁ ἀληθινός, ὁ θεοσεβὴς, ὁ ἀπεχόμενος

10 Rom. v. 5.

11 Luc. xvi. 9.

12 Job. i. 9.

^η ἐμπ.] + ἀθρόον B.K. Statim ταύταις pro αὐταῖς I.L. ^ο ἐπαγγελλόμενος L.
^ρ δέ] γάρ L. ^η ἀπαγαγούσης C.I.L. Veron. ^ρ περὶ] ὑπὲρ I. ^ς φιλοσο-
 φῶν] φιλοσοφεῖν προστεταγμένος B.K. Sav. cet. ^τ πάντως om. K. ^{οἱ} οὐ B.
 Μοχ πλ. καὶ ἀρπ. L. ^ω τούτους C. Statim καλέσωμεν I. ^ς ἐνά-
 γεται C.I. ^γ ἀλλὰ] τί δέ B. τί δαὶ K. ^ζ τοῦτο accessit ex B.C.I.L.
^α ἐνι—οὐκ ἔστι] καὶ οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστι μὴ ἀδικοῦντα πλουτεῖν. B.K. Sav. cet.
^β καὶ τοῦτο ὁ Χρ.] ὁ Χρ. τοῦτο C. τοῦτο καὶ ὁ Χρ. B.K. Sav. cet. ^ο om.
 B. K.

ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; Ὁ πλοῦτος ἐκείνοις οὐκ ἐν χρυσῷ ἦν, οὐδὲ ἐν ἀργύρῳ, οὐδὲ ἐν οἰκοδομήμασιν, ἀλλ' ἐν θρέμμασιν. οὗτος δὲ καὶ θεόπλουτος ἦν. Ὅτι γὰρ ἐν θρέμμασιν B ἦν, εὐδὴλον ἐκείθεν· καταλέγων γὰρ ὁ τὸ βιβλίον γράψας τὰ συμβεβηκότα τῷ μακαρίῳ ἐκείνῳ, καὶ λέγων, ὅτι ἀπέθανον αὐτῷ κάμηλοι καὶ ἵπποι θήλειαι καὶ ὄνοι, οὐκ εἶπε, καὶ χρυσίου θησαυροὺς ἐλθόντες ἀφήρπασαν. ^h Ἄλλως δὲ, καὶ ὁ Ἀβραάμ πλούσιος ἦν ἐν οἰκέταις. Τί οὖν; οὐκ ἡγόρασε τούτους; Οὐδαμῶς· διὰ τοῦτο εἶπεν ἡ γραφή, ὅτι οἰκογενεῖς ἦσαν ^k οἱ τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτώ. Καὶ πρόβατα καὶ βόες ἦσαν αὐτῷ. Πόθεν οὖν χρυσίον ^m ἔπεμψε τῇ Ῥεβέκκῃ; Ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου δῶρα λαβὼν, οὐ βιασάμενος οὐδὲ ἀδικήσας. Εἶπε C γὰρ μοι, πόθεν σὺ πλουτεῖς; παρὰ τίνος λαβὼν; τί δὲ ⁿ ἕτερος; Παρὰ τοῦ πάππου, φησί. Ὅτι δὲ ἄλλος, πόθεν; Παρὰ τοῦ πατρός. ^p Δυνήσῃ μέχρι πολλοῦ τοῦ γένους ἀνιῶν, οὕτω δεῖξαι τὴν ἡκτῆσιν οὔσαν δικαίαν; Ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις, ἀλλ' ἀνάγκη τὴν ἀρχὴν αὐτῆς καὶ τὴν ρίζαν ἀπὸ ἀδικίας εἶναί τινος. ^r Πόθεν; Ὅτι ὁ θεὸς ἐξ ἀρχῆς οὐ τὸν μὲν πλούσιον ἐποίησε, τὸν δὲ πέννητα, οὐδὲ παραγαγὼν, τούτῳ μὲν ἔδειξε χρυσίου θησαυροὺς πολλοὺς, ἐκείνον δὲ ἀπεστέρησε τῆς ἐρεύνης, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν D πᾶσιν ἀνῆκε γῆν. Πόθεν οὖν κοινῆς οὔσης, σὺ μὲν ἔχεις πλέθρα τόσα καὶ τόσα, ὁ δὲ πλησίον οὐδὲ κύαθον γῆς; Ὁ πατήρ ^s μοι, φησί, παρέδωκεν. Ἐκεῖνος δὲ παρὰ τίνος ἑπαρέλαβε; Παρὰ τῶν προγόνων. Ἀλλὰ ἀνάγκη πάντως ἀνιόντα εὑρεῖν τὴν ἀρχὴν. Ἐγένετο πλούσιος ὁ Ἰακώβ, ἀλλὰ τῶν πόνων λαβὼν τὸν μισθόν. Πλὴν ἀλλ' οὐδὲ ὑπὲρ τούτων ἀκριβολογοῦμαι· ἔστω δίκαιος ὁ πλοῦτος, καὶ πάσης ἀρπαγῆς ἀπηλλάχθω· οὐ γὰρ δὴ σὺ ὑπεύθυνος περὶ ὧν ὁ πατήρ ἐπλεονέκτησεν· ἔχεις E ^v μὲν γὰρ τὰ ἐκ τῆς ἀρπαγῆς, ἀλλ' οὐχ ἥρπασας σύ. Πλὴν ἀλλὰ συγκεχωρήσθω μηδὲ ἐκείνον ἥρπακέναι, ^w ἀλλὰ ποθεν ἀπὸ γῆς ἀναβλυσθέντα τὸν χρυσὸν ἔχειν. ^x τί τοῦτο; παρὰ τοῦτο ἀγαθὸς ὁ πλοῦτος; Οὐδαμῶς· ἀλλ' οὐδὲ πονηρὸς, φησὶν. ^y Ἐὰν μὴ πλεονεκτῇ, οὐ πονηρὸς, ^z εἴγε μεταδίδωσι τοῖς δεομένοις· ἐὰν

^d ὁ] ἀλλ' ὁ B.K. ^e ἐκείνοις] τούτῳ B.C. ^f οὗτος—ἦν] ἄλλως δὲ καὶ θ. οὗτος ἦν B.K. Sav. cet. Clausula deest in L. ^g εἶπεν ὅτι καὶ B.K. Sav. cet. ^h ἄλλως δὲ καὶ ὁ Ἀβ.] καὶ ὁ Ἀβ. δὲ B.K. ⁱ ἐν] ἀλλ' ἐν B.K. Sav. cet. ^k οἱ—ὀκτὼ] αὐτῷ τριακ. δεκαοκτὼ L. ^l ὀκτὼ] + ἵνα ταῦτα μὴ ἀπορῆς B.K. ^m ἔπεμπε C.I.L. ⁿ ἕτερος] + πόθεν B.K. Sav. cet. ^o τί δὲ om. I. τί δὲ ἄλλος, πόθεν om. B.K. Sav. cet. Post πατρός add. φησὶ L. ^p δυνήσῃ (δύνασαι B.) + οὖν B.K. Sav. cet. ^q κτίσιν I. οὔσαν δ. pro δ. οὔσαν C.I.K.L. ^r πόθεν—ἀρχῆς] πῶς; ἐξ ἀρχῆς ὁ θεὸς B.K. ^s μου L. ^t ἔλαβε K. ^v μὲν om. L. ^w ἀλλὰ ποθεν] ἀλλ' L. ^x τί τοῦτο;] Sic omnes. τί οὖν; Edd. Statim παρὰ τοῦτο om. I.L. post πλοῦτος transp. C. ^y ἂν B.K. ^z εἴγε] Sic B.I.K. ἐὰν δὲ L. ἐὰν C. Edd.

δὲ μὴ ^aμεταδιδῶ, πονηρὸς καὶ ἐπίβουλος. Ἔως αὖ μὴ ποιῇ, φησὶ, κακὸν, οὐ κακὸς, καὶ ἀγαθὸν μὴ ἐργάζεται. ^bΚαλῶς τοῦτο δὲ οὐ κακὸν, τὸ μόνον ἔχειν τὰ δεσποτικά, τὸ μόνον ἀπολαύειν τῶν κοινῶν; ἢ οὐχὶ ^cτοῦ θεοῦ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα ^F αὐτῆς; Εἰ τοίνυν τοῦ δεσπότου τοῦ κοινου τὰ ἡμέτερα, ἄρα καὶ τῶν συνδούλων τῶν ἡμετέρων τὰ γὰρ τοῦ δεσπότου πάντα κοινά. Ἡ ^dοὐχ ὀρώμεν καὶ ἐν ταῖς μεγάλαις οἰκίαις οὕτω ταῦτα διατεταγμένα; οἶον, πᾶσιν ἐξ ἴσου τὸ σιτομέτριον δίδοται· ἀπὸ τῶν δεσποτικῶν γὰρ ἔξεισι θησαυρῶν· ἡ οἰκία ἡ ⁶¹⁶ δεσποτικὴ πᾶσιν ἀνείται. ^eΚοινὰ καὶ τὰ βασιλικά πάντα, αἱ πόλεις, αἱ ἀγοραί, οἱ περίπατοι πᾶσιν εἰσι κοινοὶ, πάντες ^fτὸ ἴσον μετέχομεν. Θέα γάρ μοι θεοῦ οἰκονομίαν· ἐποίησεν εἶναι τινα κοινὰ, ἵνα καὶ ἀπ' ἐκείνων ^gκαταιδέσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος· οἶον τὸν ἀέρα, τὸν ἥλιον, τὸ ὕδωρ, τὴν γῆν, τὸν οὐρανόν, ^hτὴν θάλατταν, τὸ φῶς, τοὺς ἀστέρας, καθάπερ ἀδελφοῖς πάντα ἐξ ἴσης διανέμει· ὀφθαλμοὺς πᾶσι τοὺς αὐτοὺς ἐδημιούργησε, σῶμα (298) τὸ αὐτὸ, ψυχὴν τὴν αὐτὴν, ὁμοίαν τὴν κατασκευὴν ἐν πᾶσιν, ^B ἀπὸ γῆς τὰ πάντα, καὶ ἀπὸ ἐνὸς ἀνδρὸς πάντας, ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ πάντας. Ἄλλ' οὐδὲν τούτων ἡμᾶς ἐνέτρεψεν. Ἐποίησε καὶ ἄλλα κοινὰ, οἶον λουτρὰ, πόλεις, ἀγοράς, περιπάτους. Καὶ θέα ^kὅτι ἐν τοῖς κοινοῖς οὐδεμία μάχη, ἀλλὰ πάντα εἰρηνικά· ὅταν ^lδέ τις παρασπάσαι ἐπιχειρήσῃ, καὶ ἰδιόν ^mτι ποιῆσαι, τότε ἡ ἔρις ἐπείσערχεται, ὥσπερ αὐτῆς τῆς φύσεως ἀγανακτούσης, ὅτι δὴ, πάντοθεν ἡμᾶς συνάγοντος τοῦ θεοῦ, ἡμεῖς φιλονεικοῦμεν διαιρεῖν ἑαυτοὺς, καὶ ἀποσπᾶν ἐν τῷ ἰδιοποι- ^C εῖσθαι, καὶ λέγειν τὸ σὸν καὶ τὸ ⁿἐμόν· τότε γὰρ μάχη, τότε ἀηδία· ἐνθα δὲ τοῦτο οὐκ ἔστιν, οὐδὲ μάχη οὐδὲ φιλονεικία τίκτεται. Ὡστε τοῦτο μᾶλλον ἐκείνου συγκεκλήρωται ἡμῖν, καὶ κατὰ φύσιν ἐστί. Διὰ τί μηδεὶς ὑπὲρ ἀγοράς ^oποτε δικάζεται; ^pὅτι κοινὴ πάντων ἐστίν· ὑπὲρ δὲ οἰκίας πάντας ὀρώμεν δικαζομένους, ^qὑπὲρ χρημάτων. Καὶ τὰ μὲν ἀναγκαῖα κοινὰ ἡμῖν πρόκειται· ἡμεῖς δὲ οὐδὲ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις τὸ κοινὸν φυλάττομεν. Καὶ μὴν διὰ τοῦτο ἡμῖν ἐκεῖνα ἀνῆκεν, ἵνα παιδευθῶμεν ^D ἀπ' ^rἐκείνων καὶ ταῦτα ἔχειν κοινῶς· ἡμεῖς δὲ οὐδὲ οὕτω παι-

^a μεταδιδῶ B. Edebatur μεταδίδωσι. ^b καλὸς B.C.I.K. ^c τοῦ om. L. κυρίου pro θεοῦ B.K. ^d οὐχὶ B.C.I. ^e κοινὰ] τὰ κοινὰ C.I.L. Veron. ^f τοῦ ἴσου B.K. et ex corr. C. τῶν ἴσων L. ^g καταιδέσῃ I. καταδήσῃ L. ^h τὴν θ. τὸ φ. om. K. ⁱ ἐν τῇ—πάντας om. B.K. Vet. ^k ὅτι] πῶς B.K. Sav. cet. ^l δέ] γὰρ I. ^m τι ante ἐπιχειρήσῃ transp. Edd. reclamantibus libris. Statim ποιῆσαι pro ποιήσῃ B.I.K.L. ⁿ ἐμόν] + τὸ ψυχρὸν τοῦτο ῥῆμα B.K. receptum a Ben. invito Vet. ^o ποτε om. C. ^p ὅτι] ἄρα οὐχ (οὐκ Sav. cet.) ὅτι B.K. Sav. cet. ^q ὑπὲρ] καὶ ὑπὲρ I. ^r ἐκείνου L.

δευόμεθα. Ἄλλ', ὅπερ ἔφην, πῶς ὁ ἀγαθὸς ὁ τὸν πλούτον ἔχων; Οὐκ ἐνι τοῦτο, ἀλλ' ἀγαθὸς, εἰς ἑτέροις ἑμεταδῶ. ὅταν μὴ ἔχη, τότε ἀγαθός· ὅταν ἑτέροις αὐτὸν δῶ, τότε ἀγαθός· ἕως δ' αὖν ἔχη, οὐκ αὖν εἶη ἀγαθός. Τοῦτο οὖν ἀγαθόν, ὃ κατεχόμενον μὲν ὡς πονηροὺς δείκνυσιν, ἢ ἀποκτησις δὲ ἀγαθός; Οὐκ ἄρα τὸ ἔχειν χρήματα ὁ ἀγαθὸν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀγαθὸν ποιεῖ φαίνεσθαι. Οὐκ ἄρα ὁ πλούτος ὁ ἀγαθός· αὖν
 E δὲ καὶ παρὸν λαβεῖν, μὴ λάβῃς, πάλιν ἀγαθός. Εἰ τοίνυν καὶ ἔχοντες τοῦτον, ἂν τοῖς ἄλλοις μεταδοίημεν, ἢ καὶ διδόμενον οὐ λαμβάνοντες, τότε ἐσμὲν ἀγαθοί, ἢ δὲ λάβωμεν ἢ κτησώμεθα, οὐκ ἀγαθοί, πῶς ἀγαθὸν αὖν γένηται ὁ πλούτος; Μὴ τοίνυν κάλει τοῦτο ἀγαθόν. Διὰ τοῦτο αὐτὸν οὐκ ἔχεις, ἐπειδὴ ἀγαθὸν αὐτὸν νομίζεις, ἐπειδὴ ἐπτόησαι περὶ αὐτόν. Κάθαρόν σου τὴν διανοίαν, τὴν κρίσιν ἔχε διηκριβωμένην, καὶ τότε ἔσῃ ἀγαθός· ἡμάθε
 F τὰ ὄντως ἀγαθὰ. ἑΤίνα δὲ ταῦτά ἐστιν; Ἀρετὴ, φιланθρωπία· ταῦτα ἀγαθὰ, οὐκ ἐκεῖνος. Κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα εἰς ἧς
 617 ἐλεήμων, ὅσῳ αὖν ἧς πλεόν, τοσοῦτῳ ἀγαθὸς καὶ εἰ καὶ νομίζῃ· αὖν δὲ πλούσιος ἧς, οὐκέτι. ἑΟὕτω γενώμεθα ἀγαθοί, ἵνα καὶ ὦμεν ἀγαθοί, καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΓ.

^{1a} Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος
 B καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος ἢ γενοῦ τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

ΤΩΝ πραγμάτων τὰ μὲν διδασκαλίας ἑδεῖται, τὰ δὲ ἐπι-
 C ταγῆς. Ἄν τοίνυν ἐπιτάττης ὑπὲρ ὧν διδάσκειν χρή, καταγέ-
 λαστος ἔσῃ· πάλιν, αὖν διδάσκεις ὑπὲρ ὧν ἐπιτάττειν χρή, τὸ αὐτὸ ἑυπομένεις ὁμοίως. Οἶόν τι λέγω· τὸ μὴ εἶναι πονηρόν,

¹ CAP. IV. v. 11—14.

^s Sic C.I.K.L. ἀγαθὸς post ἔχων transp. Edd. ^t μεταδῶ] δῶ L. ^v αὐτὸν om. L. Mox ἕως—ἀγαθὸς om. idem. ^w πονηρόν K. ^x ἢ ἀπ.] ἀποκτώ-
 μενον B.K. ^y ἀγαθὸν om. B.K. ^z ἀγαθὸς L. ^a αὖν om. C.I.L. Veron.
^b καὶ] ἢ B.K. Sav. cet. Mox λαμβάνομεν C. ^c αὖν δὲ—οὐκ ἀγαθοί om. C.
^d ἡμάθε] + τίνα ἐστὶ B.K. Sav. cet. ^e τίνα] ποῖα K. οὖν pro δὲ B.K.
^f ἧς] εἰ L. ^g οὕτω om. B.K. Post γενώμεθα add. οὖν B.K. Sav. cet.
 HOM. XIII. ^a παρ. τ. καὶ δ. oim. K. ^b γίνου B.K. ^c δεῖται] χρήζει I.
^d ὑπομένεις B.K.

ὑπὲρ τούτου ^eοὐ διδάσκειν χρή, ἀλλ' ἐπιτάττειν καὶ ἀπαγορεύειν μετὰ πλείονος ^fαὐθεντίας· τὸ μὴ Ἰουδαΐζειν, ἐπιταγῆς δεῖται. Ἄν μέντοι λέγῃς, ὅτι δεῖ τὰ ὑπάρχοντα κενοῦν, ὅτι δεῖ παρθενεύειν, ἂν περὶ πίστεως διαλέγῃ, ἐνταῦθα διδασκαλίας χρεία. Διὰ τοῦτο ἀμφοτέρα τίθησιν ὁ Παῦλος· “Παράγγελλε καὶ ^D δίδασκε,” φησὶν. Οἶον, εἴ τις ἔχει περίεργα, ἢ ^εεἴ τι ἕτερον τοιοῦτον, ^hὅταν εἰδότες αὐτὰ πονηρὰ ὄντα πράττωσι, παραγγελίας δεῖ μόνης· ὅταν δὲ μὴ εἰδότες, διδασκαλίας. “Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω,” ⁱφησὶν. Ὅρας ὅτι καὶ ἐπιτάττειν χρή τὸν ἱερέα καὶ αὐθεντικώτερον διαλέγεσθαι, ^kμὴ (299) πάντα διδάσκειν; Εὐκαταφρόνητον γάρ πως πρᾶγμα ἡ νεότης ἀπὸ τῆς κοινῆς προλήψεως γέγονε· διὰ τοῦτό φησι, “Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω.” Δεῖ γὰρ καὶ ἀκαταφρόνητον εἶναι τὸν διδάσκαλον. ^lΠοῦ οὖν τὸ ἐπιεικές, φησί; ποῦ ^mοὖν ^E τὸ πρᾶον, ἂν μὴ καταφρονῇται; Ἐν μὲν τοῖς πρὸς ⁿἑαυτὸν καταφρονεῖσθαι καὶ φερέτω· οὕτω γὰρ διδασκαλία κατορθοῦται τῇ μακροθυμίᾳ· ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἑτέρους, μηκέτι· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστιν ἐπιεικεία, ἀλλὰ ψυχρότης. Ἄν μὲν ὕβρεις ^oἐκδικῇ τὰς εἰς ἑαυτὸν, ἂν λοιδορίας, ἂν ἐπιβουλάς, εἰκότως ἐγκαλεῖς· ἂν δὲ ὑπὲρ τῆς ^pτῶν ἄλλων σωτηρίας, ^qἐπιτάττει καὶ μετὰ αὐθεντίας προνοεῖ· ἐνταῦθα οὐκέτι ἐπιεικειάς χρεία, ἀλλ' αὐθεντίας, ἵνα μὴ ^sτὸ κοινὸν λυμαίνηται. ^tἩ τοῦτό φησιν, ἢ ἐκείνο· μηδεὶς ^F διὰ τὴν νεότητα καταφρονήσῃ σου· ἕως γὰρ ἂν ἀντίρροπον ἐπιδεικνύῃ βίον, οὐκέτι διὰ τὴν ἡλικίαν τις καταφρονήσει, ἀλλὰ καὶ θαυμάσει ^wμᾶλλον. “Ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ.” ²“περὶ ^xπάντα σεαυτὸν ^yπαρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων.” Τοντέστι, ⁶¹⁸ τὸ ἀρχέτυπον τοῦ βίου αὐτὸς ἔσο, ὥσπερ εἰκὼν προκείμενος, ὥσπερ νόμος ἔμψυχος, ὥσπερ κανὼν καὶ ὄρος τῆς εὐζωίας· τὸν γὰρ διδάσκαλον τοιοῦτον εἶναι χρή. “Ἐν λόγῳ,” ^zὥς καὶ φθέγγεσθαι μετ' εὐκολίας· “ἐν ἀναστροφῇ,” ^aτῇ τῆς ἐκκλησίας·

² Tit. ii. 7.

^e οὐ δ.] δ. οὐ B.K. ^f αὐθεντίας ter K. semel ante corr. B. ^g εἰ et ἕτερον om. C. ^h ὅταν] + γὰρ Cat. + μὲν γὰρ B.K. ⁱ φησὶν om. B.C.K. ^k μὴ] ἀλλ' οὐ B.K. Statim πάντας δ. φησὶ; L. ^l ποῦ—φησὶ om. C. ^m οὖν om. K. Cat. ⁿ αὐτὸν K. ^o ἐκδικῆς L. Mox αὐτὸν I. σαυτὸν L. ^p τῶν om. C. ^q ἐπιτάττει ... προνοῇ B.C.K. ^r οὐκέτι] οὐκ ἔστι K. ^s τὸ κοινὸν B.C.I.K. Cat. τῷ κοινῷ Edd. ^t ἢ τοῦτο—καταφρ. σου] τοῦτο οὖν ἔστιν ὃ φησι· μηδεὶς σου τ. ν. καταφρονεῖτω· ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ἐκείνός ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι ὁ διδάσκαλος πολλὴν τὴν ἀκρίβειαν ἔχειν ὀφείλει περὶ τὸν βίον, ὥστε παρὰ τῶν μαθητῶν μὴ καταφρονεῖσθαι B.K. ^v ἕως] + μὲν L. Mox ἂν assumptum ex B.K. Cat. ^w μᾶλλον] + διὰ τοῦτο καὶ ἐπάγει λέγων B.K.L. Sav. cet. ^x πάντας ἑαυτὸν C. ^y παρεχόμενος] παρέχε, φησὶ B.K. ^z ὥς om. K. ^a τῇ τῆς ἐκ.] Sic B.K. Cat. τῇ om. C.I.L. Haec desunt in Edd. Vetus ver- tit: ut ecclesiae sit propositus ad imitandum.

“ἐν ^bἀγάπῃ, ἐν πίστει,” ^cτῇ ὀρθῇ· “ἐν ἀγνείᾳ,” ^dἐν σωφροσύνῃ. “Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.” Τιμοθέῳ κελεύει προσέχειν τῇ ἀναγνώσει. ^eἈκούωμεν ἅπαντες, καὶ παιδευόμεθα μὴ ἀμελεῖν τῆς τῶν ^fθείων μελέτης. Ἰδού πάλιν, “Ἔως ἔρχομαι,” φησὶν. ^εὍρα B πῶς αὐτὸν παραμυθεῖται· εἰκὸς γὰρ αὐτὸν ἀπορφανισθέντα ζητεῖν ^hαὐτόν. “Ἔως ἔρχομαι, φησὶ, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει,” τῇ τῶν θείων γραφῶν· “τῇ παρακλήσει,” τῇ πρὸς ἀλλήλους· “τῇ ⁱδιδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας.” Τὴν διδασκαλίαν ^kφησὶν ἐνταῦθα. “Μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.” Οὐ περὶ πρεσβυτέρων ^lφησὶν ἐνταῦθα, ἀλλὰ περὶ ἐπισκόπων· οὐ γὰρ δὴ πρεσβύτεροι τὸν ἐπίσκοπον ἐχειροτόνουν.

³ “Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι.” Ὅρα πῶς πολλάκις περὶ τῶν αὐτῶν αὐτῷ παρεγγυᾷ, δεῖξαι βουλόμενος, ὅτι μάλιστα πάντων ἐν τούτοις σπουδάζειν τὸν διδάσκαλον χρή. ⁴ “Ἐπεχε C σεαυτῷ, ^mφησὶ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε ⁿαὐτοῖς.” Τουτέστι, πρόσεχε σεαυτῷ, καὶ δίδασκε ^oκαὶ τοὺς λοιπούς. “Τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς ^pσου.” Ὅ γὰρ τοῖς τῆς διδασκαλίας ἐντρεφόμενος λόγοις, ^qπρότερον αὐτὸς καρποῦται τὴν ὠφέλειαν· ἐν τῷ γὰρ παραινεῖν ἑτέροις, καὶ ἑαυτὸν κατανύσσει. Οὐ ^rγὰρ δὴ πρὸς Τιμόθεον ταῦτα εἴρηται, ἀλλὰ πρὸς πάντας. Εἰ δὲ τῷ νεκροῦς ἀνιστῶντι ^sταυτά φησι, D τί ἐροῦμεν ἡμεῖς; Καὶ ὁ Χριστὸς δέ ^tφησιν. ⁵ “Ὅς ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιὰ, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ.” Καὶ πάλιν ^wὁ μακάριος Παῦλός φησιν. ⁶ “Ἰνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.” ^xΚαὶ μάλιστα πάντων αὐτὸς τοῦτο ἔπραττε, παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλου ^yπαιδευόμενος τὸν πατρῷον νόμον, ὥστε καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸν εἰκὸς προσέχειν τῇ ἀναγνώσει· ὁ γὰρ ἑτέροις ταῦτα παραινῶν, ἑαυτῷ προτέρῳ παρήνεσεν ἄν.

³ v. 15.⁴ v. 16.⁵ Matth. xiii. 52.⁶ Rom. xv. 4.

^b ἀγάπῃ] + τῇ πρὸς τοὺς διδασκομένους B.K. ^c τῇ ὀρθῇ post ἀγνεία vulgo legitur, in vitis B.K.L. Cat. ^d ἐν] τῇ ἐν B.K. ^e ἀκούωμεν I. Statim πάντες C. ^f θείων] + γραφῶν B.K. Sav. cet. ^g ὁρᾷς I. ^h αὐτὸν accessit ex B.I.K.L. Cat. ⁱ διδασκαλίᾳ] + τῇ πρὸς πάντας B.K. Vet. Sav. cet. invita Cat. ^k φησὶν ἐνταῦθα] ἐνταῦθα προφητεῖαν εἶπεν (λέγει Sav. cet.) B.K. Sav. cet. ^l φησὶν] λέγει K. ^m φησὶ om. B.K. ⁿ ἐν αὐτοῖς C. ^o καὶ om. L. Cat. ^p σου] + καλῶς εἶπε, καὶ σεαυτὸν B.K. Sav. cet. ^q πρότερος L. Cat. ^r γὰρ δὴ om. B.K. ^s ταυτά φ.] τοιαῦτα παραινεί B.K. Sav. cet. ^t φησιν] τὸ περὶ τῶν διδασκάλων αἰνίττεται λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασ. τῶν οὐρ. ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ B.K. Sav. cet. ^v ὁμοίος—οἰκοδεσπότῃ om. C. Sav. cet. Post ἀνθρώπῳ add. φησὶν B.K. ^w ὁ μακ. Π. φησιν] αὐτὸς οὗτος ὁ ἀπόστολος τὸ αὐτὸ παραινῶν ἀλλαχοῦ λέγει B.K. ὁ μακ. Π. τὸ αὐτὸ παραινῶν φησιν Sav. cet. ^x καὶ] + γὰρ B.K. ^y πεπαιδευμένος B.K.

‘Ορᾶς γοῦν αὐτὸν συνεχῶς ταῖς τῶν προφητῶν κεχρημένον μαρ- E
τυρίαις, καὶ ^zθεωροῦντα τὰ ἐν αὐταῖς; Εἵτα Παῦλος μὲν προσ-
έχει τῇ ἀναγνώσει· οὐ γάρ ἐστι μικρὰν ἀπὸ τῶν γραφῶν ὠφέ-
λειαν καρπώσασθαι· ἡμεῖς δὲ ^aῤαθυμοῦμεν; “Ἴνα σου ^bγὰρ ἡ
προκοπὴ, ^cφησὶ, φανερά ἢ ἐν πᾶσιν.” Ὅρᾶς ὅτι ^dἐβούλετο
αὐτὸν καὶ ἐν τούτῳ μέγαν γενέσθαι καὶ θαυμαστὸν, ^eκαὶ ὅτι
ἐδεῖτο αὐτοῦ, φησὶν, ἔτι; “Ἴνα σου ἡ προκοπὴ φανερά ἢ ἐν
πᾶσι” μὴ ἐν τῷ ^fβίῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ λόγῳ τῷ διδα- F
σκαλικῷ.

(300) ⁷ “^gΠρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς.” Ἄρα τὸ ^hἀξίωμα φη-
σιν; Οὐκ ἔγωγε οἶμαι, ἀλλὰ περὶ παντὸς γεγηρακότος. Τί
οὖν, ἂν δέηται διορθώσεως; ⁱὩς ἂν εἰ πρὸς πατέρα, φησὶ, 619
προσενεχθείης ^kἁμαρτόντα, οὕτω καὶ πρὸς ἐκείνον ^lδιαλέγου.
⁸ “^mΠρεσβυτέρας ὡς μητέρας, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, νεωτέρας
ὡς ἀδελφάς, ἐν πάσῃ ἀγνεΐᾳ.” Αὐτὴ τοῦ πράγματος ἡ φύσις
φορτικόν ⁿτι, φησὶ, τὸ ἐλέγχεσθαι λέγω, καὶ μάλιστα ὅταν
καὶ εἰς γέροντα γένηται, ^oκαὶ παρὰ νέου, τριπλοῦν γίνεται τὸ
τῆς προπετείας. Παραμυθεῖται οὖν ^pαὐτὸ τῷ τρόπῳ καὶ τῇ
προσηνεΐᾳ. “Ἐνεστι ^qγὰρ ἀνεπαχθῶς ἐλέγχειν, εἴ τις θέλοι
τοῦτο ἀσκεῖν· ^rπολλῆς μὲν γὰρ συνέσεώς ἐστιν, ἔνεστι δέ.
“Νεωτέρους ὡς ἀδελφούς,” φησὶ. Διὰ τί καὶ ἐνταῦθα τοῦτο B
παρήνεσε; Τὸ θρασὺ πάλιν διὰ ^sτὴν ἡλικίαν αἰνιττόμενος. Δεῖ
τοίνυν καὶ ἐνταῦθα παραμυθεῖσθαι τὸ πρᾶγμα τῇ ἐπιεικείᾳ.
“^tΝεωτέρας, φησὶν, ὡς ἀδελφάς” καὶ προσέθηκεν, “ἐν πάσῃ
ἀγνεΐᾳ.” Μή μοι, φησὶ, τὴν τῆς μίξεως μόνον εἴπῃς ἁμαρτίαν,
ἀλλὰ μηδὲ ^vὑποψίαν δῶς. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ πρὸς τὰς νεωτέρας
^wγινόμεναι ὁμιλίαι δυσκόλως διαφεύγουσιν ὑποψίαν, δεῖ δὲ γε-

7 CAP. V. v. 1.

8 v. 2.

^z θεωροῦν L. τὰ om. C.   ^a ῤαθυμῶμεν I.L. Post h. v. add. καὶ παρέργως ἀκούομεν; καὶ πόσης οὐκ ἂν εἶμεν κολάσεως ἄξιοι; B.K. Sav. cet.   ^b γὰρ om. B.K.   ^c φησὶ om. B.K. post ἢ transp. Edd.   ^d ἡβούλετο B.I. Veron.   ^e καὶ ὅτι—ἔτι] διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε, δεικνὺς ὅτι ἐδ. αὐτοῦ ἔτι. τί ἐστιν B.K. Sav. cet.   ^f βίῳ] + φησὶ iidem.   ^g πρεσβ.] + φησὶ L.   ^h ἀξίωμα] + νῦν B.K. Sav. cet.   ⁱ ὡς] μὴ (οὐκ Sav. cet.) ἐπιπλήξῃς, φησὶν, ἀλλ' ὡς B.K. Sav. cet. Mox φησὶ om. B.K.   ^k ἁμαρτάνοντα K. Cat.   ^l διαλέγου] + διὸ καὶ ἐπάγει, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα C. Idem inverso ord. legit, νεωτέρους ὡς ἀδ. πρεσβ. ὡς μητέρας.   ^m πρεσβυτέρας—αὐτὴ] καλῶς εἶπε, μὴ ἐπιπλήξῃς· οἶδε γὰρ ὅτι αὐτὴ B.K.   ⁿ τι om. B.K. ἐστι pro φησὶ B.K. Cat. Sav. cet.   ^o καὶ] ἂν δὲ καὶ B.K. Sav. cet.   ^p αὐτῷ L.   ^q γὰρ om. C. Mox θέλοι pro θέλει B.I.K.L.   ^r πολλῆς—παρήνεσε;] ἀλλ' ὥστε τοῦτο κατορθοῦν πολλῆς σ. δεῖ. πρεσβυτέρας ὡς μ. (+ νεωτέρους ὡς ἀ. K.) νεωτέρας ὡς ἀδελφάς. τί διδάξαι βουλόμενος ἐνταῦθα τοῦτο εἶπε; B.K.   ^s τὴν ἡλικίαν—ἐνταῦθα] τῆς ἡλικίας αἰνίττεται, καὶ διδάσκει τίνα τρόπον προσῆκε τὸν ἑλεγχον ποιεῖσθαι, καὶ ὅτι δεῖ B.K.   ^t νεωτέρας—μή μοι, φησὶ] εἰπὼν δέ, νεωτέρας ὡς ἀδ. οὐκ ἀρκεῖται τούτῳ, ἀλλὰ προστίθῃσι τὸ ἐν π. ἀ. δηλῶν διὰ τούτου ὅτι μή μοι B.K.   ^v ὑποψίαν] + φησὶ B.K.   ^w γινόμεναι C. Mox γίνεσθαι L.

νέσθαι παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ^x τοῦτο, διὰ τοῦτό ^y φησι, “μετὰ
C πάσης ἀγνείας.” Τί λέγεις, ^z εἶπέ μοι; Τιμοθέω ταῦτα ἐπι-
τάττεις; Ναί, φησί· ^a διὰ γὰρ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ διαλέγομαι.
Εἰ δὲ Τιμοθέω ταῦτα ἐπιτάττει, ἐννοεῖτω ἕκαστος τῶν ἄλλων
ὁποῖος εἶναι ^b ὀφείλει, μήτε ὑποψίαν παρέχων, μήτε σκιὰν προ-
φάσεως τοῖς διαβάλλειν ^c βουλομένοις.

⁹ “Χήρας τίμα, τὰς ὄντως χήρας.” Διὰ τί μηδὲν περὶ
παρθενίας ^d διαλέγεται, μηδὲ λέγει, παρθένους τίμα; Ὅτι
μοι δοκοῦσι μηδὲ εἶναι τότε, ἢ ^e καὶ ἐκπεπτωκέναι. “Ἦδη
γὰρ, φησί, τινὲς ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.”
D ρας τίμα, τὰς ὄντως χήρας,” ^f φησὶν. Ἄρα ἔστι μὴ ἔχειν
μὲν ἄνδρα, ^g μὴ εἶναι δὲ χήραν. Ὡσπερ γὰρ τὴν παρθένον
οὐ τοῦτο ποιεῖ ^h παρθένον, τὸ μὴ ὠμιληκέναι γάμφῳ, ἀλλὰ πολ-
λῶν καὶ ⁱ ἐτέρων δεῖ, τοῦ ἀμέμπτου, τοῦ εὐπροσέδρου· οὕτω καὶ
^k ἐπὶ τῆς χηρείας· πολλῆς δέονται τῆς τιμῆς, εἰκότως· διότι
ἄνδρας οὐκ ἔχουσι· τὸ πρᾶγμα ἐπονείδιστον εἶναι δοκεῖ καὶ
^l δυσιοῦνιστον παρὰ τοῖς πολλοῖς. Διὰ τοῦτο πολλῆς αὐτὴν
E βούλεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἀπολαύειν τιμῆς· οὐ διὰ τοῦτο δὲ
μόνον, ἀλλ’ ἐπειδὴ καὶ ἀξία ἐστίν. ¹⁰ “Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ
^m ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὖσεβεῖν,
καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις.” ⁿ Ὅρα τοῦ Παύλου
τὸ συνετὸν, πῶς πολλαχοῦ ἀπὸ ἀνθρωπίνων προτρέπει λογι-
σμῶν. Οὐ γὰρ ἔθηκεν ἐνταῦθα μέγα τι καὶ ὑψηλόν, ἀλλ’ ὅπερ
ἐστὶν εὐσυνείδητον· “καὶ ἀμοιβὰς, φησὶν, ^o ἀποδιδόναι τοῖς
προγόνοις.” Πῶς; Τῆς ἀνατροφῆς, τῆς αὐξήσεως ^p ἀπέλαυσας,
F πολλῆς τῆς τιμῆς· ἀπῆλθον ἐκείνοι· οὐκ ἡδυνήθης αὐτοῖς ἀπο-
δοῦναι τὴν ἀμοιβήν· οὐ γὰρ δὴ ^q καὶ αὐτὴ ἐγέννησας αὐτούς,

9 v. 3.

10 v. 4.

^x τοῦτο] καὶ τοῦτο B.K. Sav. cet. ^y φησι, μετὰ π. ἀ.] τὸ (τὸ om. Sav. cet.)
ἐν π. ἀ. προστίθῃσι, δηλῶν ὅτι μετὰ π. ἀ. προσήκει τὰς πρὸς αὐτὰς ὁμιλίας ποιεῖν
B.K. Sav. cet. ^z εἶπέ μοι om. B.K. ^a διὰ γὰρ αὐτοῦ] Sic C.I.L. διὰ γὰρ
τούτου K. δι’ αὐτοῦ γὰρ Edd. ^b ὀφείλει] + καὶ πῶς διακέισθαι B.K. ^c πει-
ρωμένοις L. ^d διατάττεται B.C.I.K. invit. Cat. Vet. ^e καὶ] οὐσας B.K.
^f φησὶν om. B.K. ante τίμα transp. L. ^g μὴ—χήραν] χήραν δὲ μὴ εἶναι. καὶ
μὴ θανμάσης B.K. ^h παρθένον] + μόνον B.K. ⁱ ἐτέρων] + πρὸς τοῦτο B.K.
^k ἐπὶ τῆς χηρείας (χήρας L. Cat.) πολλῆς (+ οὖν L.) δέονται (+ αἱ ὄντως χήραι L.)
τῆς τιμῆς (+ καὶ L.) εἰκότως—ἔχουσι] χήραν οὐχ ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἐρημία ποιεῖ ἀπλῶς,
ἀλλ’ ἢ μετὰ σωφροσύνης ὑπομονῇ, ἢ ἐκ πάντων μόνωσις. τὰς τοιαύτας χήρας τιμᾶν
παραινεῖ, εἰκότως· πολλῆς γὰρ δέονται τιμῆς μεμονωμένοι· ἄνδρας οὐκ ἔχουσι τοὺς
προσθησομένους B.K. Sav. cet. ^l δυσιοῦνιστον I. δυσιοῦνιστον C. δυσιαγώ-
νιστον Cat. In L. locus sic legitur: τὸ πρ. ἔπον. δοκεῖ τοῖς πολλοῖς καὶ δυσή-
νυστον. ^m ἔκγονα B.K.L. ⁿ ὅρα—προγόνοις om. L. ^o διδόναι K.
^p ἀπέλαυσας B.C.I. ἀπέλαυσας—τιμῆς] οἶον, ἀπ. πολλῆς τῆς ἐπιμελείας B.K.
Sav. cet. Post αὐξήσεως plene interpungunt Edd. ^q καὶ om. B. Mox
αὐτοὺς om. K.

οὐδὲ ἀνέθρεψας· ἐν τοῖς ^s ἐγγόνοις ἐκείνου ἀμείβου, ἀποδίδου τὸ ὀφείλημα διὰ τῶν παίδων. “Μανθανέτωσαν, φησὶ, πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὖσεβεῖν.” Ἐνταῦθα τὸ εὖ ποιεῖν ^v φησιν 620 ἀπλουστερον. “^wΤοῦτο γὰρ, φησὶν, ἔστιν ἀπόδεκτον ἐνώπιον ^xθεοῦ.” Ἐπειδὴ δὲ εἶπε, “τὰς ὄντως χήρας,” λέγει τίς ἐστὶν ἡ ὄντως χήρα. ¹¹ “Ἡ δὲ ὄντως χήρα, ^y φησὶ, καὶ μεμονωμένη ἡλπικεν ἐπὶ τὸν θεόν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.” ^zΕἴ τις, φησὶ, μὴ κοσμικὸν ἐπανήρηται βίον, καὶ ἐν χηρείᾳ οὔσα, αὕτη ὄντως χήρα ἐστίν· ἡ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐλπίζουσα ὡς χρὴ, ἡ ^aδεήσει προσανέχουσα καὶ προσκαρτεροῦσα νυκτὸς καὶ B ἡμέρας, αὕτη χήρα ἐστίν· οὐχ ὡς καὶ τῆς τέκνα ἐχούσης οὐχὶ χήρας ^bοὔσης· καὶ γὰρ καὶ ἐκείνην θαυμάζει ^cτὴν παιδοτροφουσαν ὡς χρὴ· ^dἀλλ’ εἴ τις τέκνα μὴ ἔχει, τουτέστιν, ἡ μεμονωμένη οὔσα. Εἴτα παραμυθεῖται αὐτὴν, ὡς οὐκ ἔχουσιν τέκνα, εἰπὼν, ὅτι τοῦτό ἐστι χήραν μάλιστα εἶναι, ὅταν μὴ τῆς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς παραμυθίας, ἀλλὰ καὶ τῆς παρὰ τῶν τέκνων ἀπεστερημένη οὔσα ^eτύχη· ἔχει γὰρ τὸν θεὸν ἀντὶ πάντων. ^fΟὐ γὰρ μὴ ἔχουσα τέκνα ἐλάττων ἐστίν, ἀλλὰ τὸ ^gλείπον αὐτῇ C διὰ τὴν τῶν παίδων ^hἀπουσίαν πληροῖ τῇ παραμυθίᾳ. ⁱΜὴ ἄλγει, φησὶν, ἐὰν ἀκούσης, ὅτι δεῖ παιδοτροφεῖν, ^kὡς οὐκ ἔχουσα τέκνα, ὡς ἐκ τούτου ἐλαττουμένου σοι τοῦ ἀξιώματος· ὄντως εἰ χήρα. “Ἡ δὲ ^lσπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.” Ἐπειδὴ γὰρ πολλαὶ τέκνα ἔχουσιν τὴν χηρείαν ^mαἰροῦνται, οὐχ ἵνα τοῦ βίου τὰς ἀφορμὰς περικόψωσιν, ἀλλ’ ἵνα μᾶλλον αὐτὰς ἐξάψωσιν, ἵνα μετὰ πλείονος ⁿαὐθεντίας ἅπαντα πράττωσι, καὶ κοσμικαῖς μᾶλλον ἐκδοῖεν ἑαυτὰς ἐπιθυμίαις, ^oτί φησιν; “Ἡ D δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.” Τί λέγεις; καὶ χήρα γυνὴ οὐκ ὀφείλει σπαταλᾶν; Οὐ, φησὶν. Εἰ τοίνυν καὶ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς φύσεως ἀσθενούσης οὐδὲ οὕτως ἀναγκαίᾳ ἡ σπατάλη, ἀλλὰ θανάτου ^pπρόξενος, θανάτου τοῦ αἰωνίου, τί αὖ εἵποιεν ἄνδρες

¹¹ v. 5, 6.

^r οὐδὲ] καὶ L. Post ἀνέθρεψας add. μόνη I. ^s ἐγγόνοις B.K. Statim ἐκείνου B.C.I.K. αὕτη L. αὐτοῦ Edd. ^t ἴ. οἶκον C.I.K.L. οἶκον ἴ. Edd. ^v φησιν] λέγει B.K. ^w τοῦτο γὰρ, φ.] εἴτα ἵνα μᾶλλον ἐπάρη, ἐπήγαγε· τοῦτο γὰρ B.K. Sav. cet. ^x τοῦ θεοῦ B.C.K. Sav. cet. ^y φησὶ om. B.K. Sav. cet. ^z εἴ τις] ἦτις B.L. ^a δεήσεσι Cat. ^b οὔσης] + τοῦτο οὕτως εἶπεν B.K. ^c τὴν om. B.K. ^d ἀλλ’ ἦτις B.K.L. ἀλλὰ τις ante corr. C. ^e τύχοι B.K. ^f οὐ γὰρ—ἀλλὰ] ταύτην βουλόμενος τιμᾶσθαι καὶ οὐχὶ ἐλάττω ἀγγείσθαι τῷ μὴ ἔχειν τέκνα, οὕτως εἶπεν διὰ B.K. ^g ἐλλείπον L. ^h ἀποστερήσιν B.K. ⁱ μὴ ἄλγει, φ.] ὁ οὖν λέγει τοιοῦτό (τοῦτό B.) ἐστὶ· μὴ ἄλγει B.K. Sav. cet. μὴ ἄλγει τοίνυν Veron. ^k ὡς om. B.K. ^l σπαταλῶσα] + φησὶ L. ^m ἐροῦνται I. ἀρροῦνται K. ⁿ αὐθεντίας K. Cat. ^o τί] διὰ τοῦτο B.K. Sav. cet. ^p πρόξενος] πρ. γίνεται K. γίνεται πρ. B. Sav. cet. Statim θανάτου om. L.

σπαταλῶντες; Εἰκότως δέ ^ιφησιν, “Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.” ^ιἸδωμεν τί τῶν ζώντων ἔργον ἐστὶ, ^ςκαὶ τῶν τεθνηκότων, ^ικαὶ ποῦ τάξομεν ταύτην. Οἱ ζῶντες τὰ τῆς ζωῆς ἐνεργούσι τῆς μελλούσης, τῆς ὄντως ζωῆς. Τίνα δέ ἐστὶ τῆς μελλούσης ζωῆς, περὶ ἣν ἡμᾶς ἡσυχολῆσθαι προσήκει τὸν ἅπαντα χρόνον, ἄκουε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ¹² “Δεῦτε, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπεινάσα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με.” ^νΟἱ ζῶντες οὐχὶ ^ωτούτῳ διεστήκασιν τῶν νεκρῶν μόνον, τῷ τὸν ἥλιον ὀράν, ^ςκαὶ τὸν ἀέρα· οὐ ^υτούτῳ, φαμέν, ἀλλὰ τῷ ἀγαθόν τι ποιεῖν· ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ^zπροσῇ, τῶν τεθνεώτων οὐδὲν ^ακρείττον ἐσονται.

F ^bΚαὶ ἵνα μάθης, ἄκουε πῶς ἐστὶ καὶ ἀποθανόντα ζῆν. ¹³ “Ὁ θεὸς, φησὶν, οὐκ ἐστὶ ^ννεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.” Ἀλλὰ ⁶²¹ τοῦτο, φησὶν, αἰνιγμα πάλιν. Οὐκοῦν ἀμφοτέρα ^dἐπιλυσώμεθα. Τέθνηκέ τις ζῶν, ὅταν ἐν σπατάλῃ διάγῃ. Πῶς; Τῇ γαστρὶ ζῇ μόνη, ταῖς δὲ ἄλλαις αἰσθήσεσιν οὐδαμῶς· ^εοῖον πῶς; οὐχ ὀρᾷ ἢ χρῇ ὀρᾷ, οὐκ ἀκούει ἢ χρῇ ἀκούειν, οὐ φθέγγεται ἢ δεῖ φθέγγεσθαι, ^fοὐδὲ τὰ τῶν ζώντων· ἀλλ’ ὥσπερ ἐκεῖνος ὁ τεταμένος ἐπὶ τῆς κλίνης τοὺς ὀφθαλμοὺς μύσας, καὶ ^ςτὰ ὄμματα συνειλημμένος, τῶν ^hὄντων οὐδενὸς ἐπαισθάνεται, οὕτω καὶ οὗτος· μᾶλλον δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ πολλῷ ⁱχειρόν. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ καὶ ^kτῶν ἀγαθῶν ὁμοίως, καὶ τῶν κακῶν ἀνεπαισθήτως ἔχει· οὗτος δὲ ἐκείνων αἰσθάνεται ^lμόνων, τῶν ^mκακῶν, πρὸς δὲ B τὰ ἀγαθὰ ⁿτῷ κειμένῳ ὁμοίως ἐστὶν ἀκίνητος. ^οΟὐδὲν αὐτὸν κινεῖ τῶν τῆς μελλούσης ζωῆς· οὕτω καὶ τέθνηκε· καθάπερ εἰς κατὰδυσίν τινα σκοτεινὴν καὶ ^pζόφον, καὶ ἄντρον πολλῆς ἀκαθαρσίας γέμον, λαβοῦσα εἰς τοὺς οἰκείους αὐτὸν κόλπους ἢ ^qτρυφῇ, διαπαντὸς ἐν σκότῳ ποιεῖ διατρίβειν, ^rκαθάπερ τοὺς

¹² Matth. xxv. 34, 35.

¹³ Ibid. xxii. 32.

^ι φησιν] εἶπεν B.K. ^ι Ἰδωμεν] ἀλλ’ ἵνα μάθης, φέρε Ἰδωμεν B.K. Sav. cet. ^ς καὶ] + τί B.K.L. Sav. cet. ^ι καὶ] + τότε ἐροῦμεν B.K. Mox τάξωμεν I. ^ν οἱ] + οὖν L. ^ω τοῦτο ... τὸ I. ^ς καὶ] + πνεῖν B.K. Sav. cet. ^υ τοῦτο I.L. Veron. Mox τὸ ἀγ. I. ^z προσῇ (pro προσείη) Cat. ^α κρείττων ante corr. C. χείρον Cat. κρείττονες B.K. Sav. cet. ^β καὶ—ζῆν] καὶ ὅτι ἀληθές, ἄκουε τῆς γραφῆς πῶς ἐστὶ καὶ ἀπ. ζῆν μαρτυρούσης B.K. ἄκουε post ζῆν transp. L. ^γ νεκρῶν] + θεὸς B.K. ^d ἐπιλυσώμεθα I. ^ε οῖον πῶς;] πῶς; οῖον B.K. οἷον πως Edd. ^f οὐδὲ] οὐ B.K. Post ζώντων add. ἐνεργεῖ B.K. Sav. cet. ^ς τὸ ὄμμα I. τὸ σῶμα L. Statim συνειλημένος I. ^h ὄντων] Sic Sav. cet. ὄντων (corr. e μελλόντων) K. παρόντων I. μελλόντων B.C.L. Veron. ⁱ χείρων B.K. ^k τῶν om. C. ^l μόνον B. ^m κακῶν] + λέγω B.K. Sav. cet. ⁿ τῶν κειμένων I. ^ο οὐδὲν—καθάπερ] οὕτω μὲν οὖν καὶ τέθνηκεν. οὐδὲν γὰρ αὐτὸν κ. τ. τ. μ. ζ. ἀλλὰ καθάπερ B.K. Sav. cet. ^p ζοφώδῃ B.K.L. Sav. cet. Statim ἢ pro καὶ B.K. ^q τρυφῇ] Sic I.L. ψυχῇ C. Veron. μέθῃ B.K. Sav. cet. ^r καθάπερ] ὥσπερ B.K. Sav. cet.

τεθνεώτας. Ὅταν γὰρ τὸν πάντα χρόνον ^sτὸν μὲν ἀριστῶν, τὸν δὲ μεθύων διατελῇ, οὐχὶ ἐν σκότῳ ἐστίν; οὐχὶ νεκρός ^tἐστι; Καὶ ^vαὐτὴν δὲ τὴν ἑω, ἣν δοκεῖ νήφειν, οὐκ ἔχει νήψιν καθαρὰν, ^wτῷ μὴδὲ τὸν ἐσπερινὸν ἤδη κεκενῶσθαι οἶνον καὶ ἀπηντληῆσθαι, ^Cκαὶ ^xτοῦ μέλλοντος σφοδρᾷ τῇ ἐπιθυμίᾳ κατέχεσθαι, ^yκαὶ κείμενον ὁρᾶν, ^zκαὶ δείλῃς καὶ μεσημβρίας ^aἐν κώμοις διάγειν, καὶ ^{πᾶσαν} τὴν νύκτα ἐν ὕπνῳ βαθεῖ, ^bκαὶ τοῦ ὀρθοῦ τοῦ πλέον. Τοῦτον οὖν, εἰπέ μοι, μετὰ τῶν ζώντων ἀριθμήσομεν; Τί ἄν τις εἴποι τὸν πολλὸν χειμῶνα τὸν ἀπὸ τῆς τρυφῆς, τὸν εἰς τὴν ψυχὴν, τὸν εἰς ^cτὰ σώματα εἰσρεόμενον; Καθάπερ γὰρ ἡ συνεχὴς ^dσυννέφεια καὶ διηνεκὴς οὐκ ἀφίησι τὴν ἀκτῖνα διαλάμψαι ποτέ· οὕτως οἱ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ οἴνου ἀτμοὶ, καθάπερ τινὰ σκόπελον τὸν ἐγκέφαλον ἀπολαβόντες, καὶ πυκνὸν ἐκεῖ στή- ^Dσαντες νέφος, τὸ ^eλογικὸν οὐκ ἀφιασιν ^fἐκταθῆναί ποτε, ἐν πολλῇ σκοτομῇ κατέχοντες ^gτὸν ταῦτα παθόντα. Πόσος λοιπὸν ἔνδον ὁ χειμῶν; Καθάπερ γὰρ πλημμύρας γενομένης, καὶ τοῦ ὕδατος τῶν ἐργαστηρίων τὰ πρόθυρα ^hὑπερπηδήσαντος, τοὺς ἐνοικούντας ὀρώμεν αἰεὶ θορυβουμένους, καὶ ⁱδίσκους καὶ ἀμφορέας καὶ σπόγγους, καὶ ἕτερα πολλὰ ἐπινοοῦντας, ὥστε ἀπαντληῆσαι, ἵνα μὴ καὶ τοὺς θεμελίους ^kδιασῇψῃ, καὶ τὰ ^lσκεύη (302) ἅπαντα ἄχρηστα ^mἐργάσῃται· οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ ὅταν ὑπέραν- ^Eτλος γένηται τῇ πολλῇ τρυφῇ, θορυβοῦνται μὲν ἔνδον οἱ λογι- ^{σμοὶ}, τὸ δὲ ἤδη συναχθὲν οὐκέτι κενῶσαι ⁿἰσχύοντες τῷ πάλιν ἕτερον ἐπεισελθεῖν, ^oκαὶ πολὺς ὁ χειμῶν. Μὴ γάρ μοι τὸ πρόσωπον ἰδῆς φαιδρὸν καὶ σεσηρὸς, ἀλλὰ τὰ ἔνδον ἐξέτασον, καὶ πολλῆς ὄψει γέμοντα τῆς κατηφείας· καὶ εἶγε ἐνῆν τὴν ψυχὴν ἐκβαλόντα τοῖς τοῦ σώματος ὀφθαλμοῖς ὑποβαλεῖν, εἶδες ἂν τὴν τοῦ σπαταλῶντος κατηφῆ, στυγνὴν, ^pκαὶ ὀδυνηράν, ^qκαὶ κατισχνωμένην. Ὅσῳ γὰρ ἂν τὸ σῶμα ^rλιπαίνεται καὶ παχύ- ^Fνηται, τοσούτῳ μᾶλλον ἐκείνη κατισχνοῦται καὶ ἀσθενεστέρα

^s τὸν μὲν—τὸν δὲ] ἀριστοποιούμενος καὶ B.K. ^t ἐστι om. C. Post ἐστι add. τί τοῦτο λέγω; B.K. ^v αὐτὴν] πρὸς αὐτὴν B.K. Sav. cet. δὲ om. B.K. ^w τῷ μὴδὲ] διὰ τὸ μῆτε L. τῷ μήπω B.C.K. Sav. cet. ^x τῷ μέλλοντι C.I.L. Veron. ^y καὶ κ. ὁρᾶν om. B.K. Sav. cet. ^z καὶ] τῷ K. καὶ τῷ B. Sav. cet. ^a ἐν] καὶ ἐν I. καὶ ante πᾶσαν om. C.I. Veron. ^b καὶ—πλέον om. B.C.K. inclusum a Sav. ^c τὸ σῶμα C. ^d συννέφια B.C.K. ^e λογιστικὸν B. ^f ἐκτ. ποτε] πον ἐκτ. B.K. ^g τὸν ταῦτα—χειμῶν;] τὸν μεθύοντα. πόσον αἶε λοιπὸν ἔνδον εἶναι τὸν χειμῶνα τοῦ ταῦτα παθόντος; πόσον τὸν θόρυβον; B.K. Sav. cet. ^h ὑπεργεμίσαντος B.K. ⁱ καδίσκους B.K. Sav. cet. ^k διασῇψαν C.I.L. Veron. ^l σκεύη] ἐντὸς B.K. ^m ἀπεργ. L. ⁿ ἰσχύουσι C. Statim διὰ τὸ πάλιν L. ^o καὶ] + διὰ τοῦτο I. καὶ om. B.K. Sav. cet. Post χειμῶν add. τίκτεται τῶν παθῶν B.K. unde τίκτεται assumserunt Sav. cet. ^p καὶ accessit ex B.C.I.L. ^q καὶ assumptum ex I.L. et corr. K. ^r λιπαίνεται καὶ παχύνεται L.

^sγίνεται, τοσούτω ἰμᾶλλον θάπτεται. Καὶ καθάπερ ἐπὶ τῆς
 622 κόρης τῶν ὀφθαλμῶν, ἂν μὲν τοὺς ἔξωθεν ἐπικειμένους χιτωνί-
 σκους ἔργασῃ παχεῖς, οὐκ ἰσχύει τὸ διορατικὸν ἀφεῖναι ^wκαὶ
 ἀτενίσαι, τῆς ἀκτίνος ἐκκρουομένης ὑπὸ τῆς παχύτητος, καὶ σκό-
 τος γίνεται πολλάκις· οὕτω καὶ τὸ σῶμα, ^xἐπειδὴν λιπαίνεται,
 πολλὴν ^yεἰκὸς τὴν παχύτητα περικεῖσθαι. Ἀλλ' οἱ ^zτεθνεῶτες
 σήπονται καὶ διαφθείρονται, καὶ πολλὺς ἀπ' αὐτῶν ^aἰχώρ διαρρεῖ.
^bΟὕτω καὶ ἐπὶ τῆς σπαταλώσης ἔστιν ἰδεῖν, ^cτὸ ρεῦμα, τὸ
 φλέγμα, κόρυζα, λυγξ, ἔμετοι, ἐρυγαί· τὰ γὰρ ἄλλα, ἃ καὶ
 αἰσχροὶν εἰπεῖν, παρίημι. Τοσαύτη ^dγὰρ τῆς τρυφῆς ἢ τυραννίς·
^eὅσα μὴδὲ εἰπεῖν ἀνεχόμεθα, ^fταῦτα ποιεῖ αὐτὰς ὑπομένειν.
 B ^gΠῶς; διαρρεῖ τὸ σῶμα πάντοθεν. Ἀλλ' ἐσθίει καὶ πίνει;
 Ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο ζωῆς ἀνθρωπίνης τεκμήριον, ἐπεὶ καὶ τὰ
 ἄλογα ἐσθίει καὶ πίνει. Νεκρὰς τοίνυν τῆς ψυχῆς κειμένης, τί
 τὸ ὄφελος τῆς βρώσεως καὶ τῆς πόσεως; ^hΟὐδὲ γὰρ τοῦ σώ-
 ματος κειμένου νεκροῦ, εὐανθὲς ἱμάτιον ⁱπεριβεβλημένον ^kὀνί-
 νησί τι· οὕτω καὶ σῶμα περικείμενον εὐανθὲς ^lνεκρᾷ ψυχῇ οὐδὲν
 ὠφελεί. Ὅταν ^mγὰρ αἰεὶ περὶ μαγείρων, ⁿπερὶ τραπεζοποιῶν,
 C περὶ σιτοποιῶν ὁ λόγος αὐτῇ γίνηται, καὶ μὴδὲν εὐσεβὲς φθέγγ-
 γηται, οὐχὶ τέθνηκε; ^oΤί γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος, ἴδωμεν. ^pΟἱ
 μὲν ἔξωθεν φασὶ ζῶον λογικόν, θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης
 δεκτικόν· ἡμεῖς δὲ μὴ ἀπ' ἐκείνων τὸν ὅρον θώμεθα, ἀλλὰ πόθεν;
 ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς. ^qΠοῦ τοίνυν ὅρον ἐξέθετο ἄνθρωπον;
 Ἀκουε ^rλεγουμένης αὐτῆς· ¹⁴ “Ἦν ἄνθρωπος,” ^sπῶς; “δίκαιος,
 ἀληθινὸς, θεοσεβὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ ^tπαντὸς πονηροῦ πράγμα-
 τος.” Τοῦτο ἄνθρωπος. Καὶ πάλιν ἕτερός φησι· “Μέγα
 ἄνθρωπος, καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων.” Τοὺς δὲ μὴ τοιούτους,
 D καὶ νοῦ μετέχωσι, καὶ μυριάκις ἐπιστήμης ὥσι δεκτικοὶ, οὐκ
 οἶδεν ἢ γραφὴ λέγειν ἀνθρώπους, ἀλλὰ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ
 ἔχεις, καὶ ὄφεις, καὶ ἀλώπεκας, καὶ λύκους, καὶ εἴ τι τούτων

14 Job. i. 2. Prov. xx. 6.

^s γίνεται] + καὶ ὅσῳ ἂν ἐκείνο θάληται B.K. Sav. cet. ^t μᾶλλον] + αὕτη
 iidem. ^v ἐργάσῃ] ἔχη iidem. ^w καὶ om. I. ^x ἐπὶ B.K.
 Post λιπαίνεται add. συνεχῶς B.K.L. Sav. cet. ^y εἰκὸς] + αὐτῷ B.K.
^z τεθνεῶτες] + φησὶ B.K. Sav. cet. ^a ὁ ἰχώρ L. ^b οὕτω] ἀλλὰ τοῦτο B.K.
^c τὸ ρ. τὸ φλ.] ἐντεῦθεν πολὺ τὸ φλ. ὁ χυμὸς B.K. ^d γὰρ om. B. ^e ὅσα]
 ὅτι ἃ B.K. Sav. cet. ^f ταῦτα om. L. ^g πῶς;] ἔτι οὖν ἐρωτᾷς πῶς B.K.
 Sav. cet. ^h οὐδὲ] ὥσπερ B.K. Sav. cet. ⁱ περιβεβλημένου I. ^k ὀν. τι]
 οὐδὲν ὀν. τι B.K. οὐδὲν ὀν. Sav. cet. ^l νεκρᾷ ψυχῇ L. ^m γὰρ] οὖν B.K.
ⁿ ἢ pro αἰεὶ L. ⁿ περὶ om. L. Mox περὶ σιτ. om. B.K. ^o τί—ἴδωμεν]
 ἀλλ' εἰ βούλει, μάθωμεν τί ἐστὶν ἃ. B.K. ^p οἱ] καὶ οἱ B.K. μὲν assumtum
 ex B.I.K.L. ^q ποῦ τοίνυν] καὶ ποῦ ἢ γραφὴ B.K. ποῦ τοίνυν ἢ γρ. Sav. cet.
^r λεγ. αὐτῆς] τῆς θείας γραφῆς λεγ. L. ^s πῶς; est in C.I.L. non in Edd.
^t παντὸς] + κακοῦ καὶ L.

ἀτιμότερον τῶν θηρίων. Εἰ τοίνυν τοῦτο ἄνθρωπος, ὁ σπαταλῶν οὐκ ἄνθρωπος· πῶς γάρ, ὁ μηδὲν τούτων φροντίζων; Οὐ γὰρ ἐνι σπατάλῃν ὁμοῦ καὶ νῆψιν συνελθεῖν· ταῦτα ἀλλήλων ἐστὶν ἀναιρετικά. Τοῦτο καὶ οἱ ἔξωθέν φασιν, ὅτι “Παχεῖα γαστήρ λεπτὸν οὐ τίκτει ὕνιον.” Οἶδε καὶ ἀψύχους ἀνθρώπους ἡ γραφὴ ^E ^wκαλεῖν· ¹⁵ “Διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς ^xσάρκας.” Καίτοιγε καὶ ψυχὴν εἶχον, ἀλλὰ ὕνεκράν. Ὡςπερ γὰρ περὶ τῶν ἐναρέτων, καὶ ἔχωσι σῶμα, ^zφαμέν, ὅλος ψυχὴ ἐστίν, ὅλος πνεῦμά ἐστιν, οὕτω καὶ περὶ τῶν ^aἐναντίων. Οὕτω καὶ Παῦλος ἔλεγεν· ¹⁶ “Ὑμεῖς οὐκ ἐστέ ἐν σαρκί.” ἐπειδὴ μὴ τὰ τῆς σαρκὸς ἐπέτελουν. Οὕτως οἱ σπαταλῶντες οὐκ εἰσὶν ἐν ψυχῇ, οὐδὲ ἐν πνεύματι.

“Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθηκε,” φησὶν. ^bἈκούσατε, αἱ ^F πάντα τὸν χρόνον ἐν κώμοις διατρίβουσαι καὶ μέθαις, αἱ τοὺς μὲν πένητας περιορῶσαι ^cὑπὸ λιμοῦ τηκομένους καὶ ἀποθνήσκοντας, διηνεκῶς δὲ ὑμεῖς ὑπὸ τῆς τρυφῆς ἀποθνήσκουσαι. Δύο ^d γὰρ θανάτους ἐργάζεσθε, τὸν τῶν θλιβομένων, καὶ ^eτὸν ὑμῶν ⁶²³ αὐτῶν, ἀμφοτέρους ἐξ ἀμετρίας. Εἰ ^f γὰρ ἐκεράσατε τὴν ὑμετέραν πλησμονὴν ^gἐκείνῃ τῇ ἐνδείᾳ, δύο ζωὰς ^hεἰργάζεσθε. Τί διασπᾶς τὴν γαστέρα τὴν σὴν τῇ πλησμονῇ; τί κατατήκεις τὴν τοῦ πένητος ⁱἐνδείαν; Ταύτην πλεόν τοῦ μέτρου ^kκατασῇπεις, ἐκείνην ὑπὲρ τὸ μέτρον ξηραίνεις. Ἐννόησον τίνα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ^lσιτίων, ποῦ μεταβάλλεται, καὶ τί γίνεται. Ἐὰρ οὐ δυσχεραίνεις ^mκαὶ πρὸς τὴν ἀκοήν; τί τοίνυν, ὥστε ⁿπλείονα ⁽³⁰³⁾ ἐκεῖνα ἀποθέσθαι, σπουδάζεις; Οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ πλεόν τῆς ^B ^oτροφῆς, ἢ κόπρου πλεονασμός. Ἐχει γὰρ ἡ φύσις μέτρα, καὶ ^pτὰ πλεόν ἐκείνων ἐπιβαλλόμενα οὐκέτι γίνεται τροφή, ἀλλὰ λύμη καὶ κόπρος πλείων. Θρέψον τὸ σῶμα, μὴ ἀποκτείνης. Διὰ τοῦτο τροφή ^qκέκληται, οὐχ ἵνα ἀπολλύωμεν αὐτὸ, ἀλλ’ ἵνα τρέφωμεν. Διὰ τοῦτο οἶμαι καὶ τὴν τροφήν εἰς τοῦτο ἐκκρίνεσθαι, ἵνα μὴ τῆς τρυφῆς ὤμεν ἐρασταί· ὥς εἰ μὴ τοῦτο

¹⁵ Gen. vi. 3.¹⁶ Rom. viii. 9.

^v νοῦν C.I.L. ^w καλεῖν] + οὐ μὴ μείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις B.K. Sav. cet. ^x σαρκικούς C.L. Veron. Vet. ^y νεκράν] ἐπειδὴ νεκράν αὐτὴν περιέφερον, σάρκας αὐτοὺς εἶπεν B.K. Sav. cet. ^z φαμέν] ὁμῶς φ. iidem. ^a ἐναντίων] οὐ τοιούτων τὰ ἐναντία iidem. ^b ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ τρυφῆς καὶ σπατάλης διὰ πλειόνων. Veron. ^c ἀπὸ C. ^d γὰρ om. B. Statim θαν. ἐντεῦθεν ἐργ. B.K. ^e τὸν om. L. ^f γὰρ] δὲ B.I.K. Sav. cet. ^g ἐκείνων L. ^h εἰρ.] ἂν εἰρ. B.K. ⁱ ἐν ἐνδείᾳ Edd. ἐν om. B.C.K.I.L. ^k καταπαίινεις B.K. Sav. cet. Mox πιέξεις pro ξηραίνεις B.K. ^l σιτίων] + συμβαίνοντα B.K. ^m καὶ om. C. ⁿ πλείον K. ^o τροφῆς] Sic I.L. Edebatur τρυφῆς. ^p τὰ (τὸ K.) πλεόν (πλείον B.K.) ἐκείνων ἐπιβ. (καταβ. B.K.)] Sic omnes. τὸ πλεόν ἐκείνων Edd. ^q κέκληται] + διὰ τοῦτο δέδοται B.K.

ἦν, μηδὲ εἰς ἄχρηστον ἦγε, μηδὲ ἐλυμαίνετο τῷ σώματι, οὐκ ἀν
 C ἐπαυσάμεθα ἀλλήλους καταπίνοντες. Εἰ γὰρ ὅσον ἐβουλόμεθα
 ὁδεχομένη ἡ γαστήρ τὸ πᾶν ^sεἰργάζετο, καὶ τῷ σώματι παρέ-
 πεμπε, μυρίους ἂν εἶδες πολέμους καὶ μάχας. Εἰ γὰρ καὶ νῦν
 τῶν μὲν εἰς κόπρον ἐκκρινομένων, τῶν δὲ εἰς αἷμα καὶ φλέγμα
 ἄχρηστον καὶ νόθον, ὅμως ^tἐπικείμεθα τρυφῶντες, καὶ πολ-
 λάκις οὐσίας ὀλοκλήρους ἐν τραπέζῃ μιᾷ καταναλίσκοντες· εἰ
 μὴ τοιοῦτον ἦν ^vτὸ τέλος τῆς τρυφῆς, τί οὐκ ἂν ἐπράξαμεν;
 Πλείονος δυσωδίας πληροῦμεν ἑαυτοὺς, ὅταν μᾶλλον τρυφήσω-
 μεν, ^wκαθάπερ ἀσκοῦ τινος, τοῦ σώματος πάντοθεν ^xδιαρρέον-
 D τος. Ἐρεύγεται τις τοιοῦτον, ὡς καὶ τὸν ἐγκέφαλον λυμήνα-
 σθαι ὕτων ἔξωθεν· ἀτμοὶ πάντοθεν ἀπὸ τοῦ σώματος ^zζοφώδεις,
 καθάπερ ἀπὸ καμίνου τῆς θερμότητος ^aσαπίσης ἔνδον. Εἰ δὲ οἱ
 ἔξωθεν ^bοὕτω δυσχεραίνουσι, τί οἶε παθεῖν τὸν ἐγκέφαλον ἔν-
 δον, πληττόμενον συνεχῶς ὑπὸ τῶν ἀτμῶν; τί δὲ τοὺς ὀχετοὺς τοῦ
 αἵματος ζέοντος καὶ ἐμφραττομένους; τί δὲ τὰς δεξαμενὰς ἐκεί-
 νας, τὸ ἦπαρ, ^dτὸν σπλῆνα; τί δὲ αὐτὰς τὰς ἀμάρas τῆς κόπρου;
 Καὶ ^eτὸ χαλεπὸν, ὅτι ταύτας μὲν τὰς ἀμάρas προνοοῦμεθα, ὅπως
 E μὴ ἐμφραγῶσι, καὶ τὴν κόπρον εἰς τὰ ἄνω πέμψωσι, καὶ πάντα
 ὑπὲρ τούτου πράττομεν, κοντοῖς ὠθοῦντες, μακέλλαις σύροντες·
 τὰς δὲ ἀμάρas τῆς ἡμετέρας γαστρὸς οὐ διακαθαίρομεν, ἀλλ'
 ἐμφράττομεν καὶ πιλοῦμεν· καὶ τῆς κόπρου ἀνιούσης ^εἄνω, ἔνθα
 ὁ βασιλεὺς αὐτὸς κάθηται, τὸν ἐγκέφαλον λέγω, οὐδεμίαν ποι-
 οῦμεθα πρόνοιαν. Διὰ τοι τοῦτο οὐχ ὡς βασιλέα ἔχοντες κό-
 σμιον, οὕτω πάντα πράττομεν, ἀλλ' ὡς κύνα τινὰ ἀκάθαρτον.
 Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς πόρρω ἀπόκισεν ἐκείνα τὰ μέλη, ὥστε μηδε-
 μίαν ἐξ αὐτῶν δέχεσθαι λύμην. Ἄλλ' οὐκ ἐῷμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ
 F πάντα διαφθείρομεν τῇ ἀμετρίᾳ. Τί δ' ἂν τις εἴποι τὰ ἄλλα
 κακά; Ἀπόφραξον τοὺς ὀχετοὺς τῶν ἀμαρῶν, καὶ ὄψει λοιμὸν
 εὐθέως τικτόμενον. Εἴτα ἡ μὲν ἔξωθεν προσπεσοῦσα δυσωδία
 624 λοιμὸν τίκτει, ἡ δὲ ^hἔνδοθεν οὔσα, καὶ πάντοθεν ἐμπεφραγμένη τῷ
ⁱστεγανῷ τοῦ σώματος, καὶ μὴ ἔχουσα πόθεν διαφορηθῇ, μυρίας

^r δεχομένη ἡ om. I.L. ἡ om. B.K. ἡ γ. δεχομένη hoc ord. C. ^s κατεῖρ-
 γάσεται (sic?) ex corr. C. ^t ἐπικ. τρυφῶντες] ἐγκείμεθα τρυφῇ Sav. Mor.
 ἐγκ. τῇ τρυφῇ B.K. Ben. Mox καταναλίσκομεν B.K. Sav. cet. ^v τὸ τ. τῆς
 τρ. om. C. ^w καθάπερ] + γὰρ B.K. ^x διαπνέοντος B.K. ^y τῶν] τὸν I.
 τῶν ἔξωθεν om. Veron. ^z φλογώδεις B.K. Post h. v. add. προῖενται B.K.
 Sav. cet. ^a σαπίσης] ἀπάσης L. Statim τῆς ἔνδον B.K. ^b οὕτω δυσχ.]
 ἀπ' ἐκείνων τῶν ἀτμῶν οὕτω πάσχουσι B.K. ^c ἐγκέφαλον] + αὐτοῦ τοῦ τρυ-
 φῶντος B.K. Mox πληττομένου K. ^d τὴν σπλ. I. ^e τὸ] + δὲ B.K. Sta-
 tim χαλεπώτερον K. ^f ἀμάρas] + πολλάκις B.K. + τῆς κόπρου Edd. invitis
 libris. ^g ἄνωθεν L. Mox αὐτὸς om. idem. ^h ἔνδοθεν] Sic C.I.K.L.
 ἔνδον Edd. Statim καὶ om. B.K. ⁱ στεγανῷ B.K. angustius Vet.

οὐκ ^κἐργάζεται νόσους καὶ τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ; Καὶ τὸ δεινόν, ὅτι πρὸς μὲν τὸν θεὸν πολλοὶ δυσχεραίνουσι, ¹τί ποτε τοῦτό ἐστι; λέγοντες· κόπρον βαστάζειν ἡμᾶς ἐνομοθέτησεν· αὐτοῖς δὲ τὴν κόπρον αὔξουσι. Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς ἐνομοθέτησεν, ἵνα καὶ οὕτω τῆς τρυφῆς ἀπαλλάξῃ, ἵνα καὶ οὕτω πείσῃ μὴ προσηλωσθαι τοῖς βιωτικοῖς. Σὺ δὲ οὐδὲ οὕτως ἀνέχη παύσασθαι τῆς τρυφῆς, ἀλλὰ μέχρι ^μτοῦ φάρυγγος, μέχρι τοῦ καιροῦ B τῆς τραπέζης, μᾶλλον δὲ οὐδὲ μέχρι τότε τῆς ἡδονῆς παραμενούσης, ἐπιμένεις τῇ τρυφῇ. Ἡ ^νοὐχὶ ἅμα μὲν παρέδραμε ^οτὴν γλῶτταν καὶ τὸν ἀνχένα, καὶ ἔσβεσται τὰ τῆς ἡδονῆς; Ἡ γὰρ αἴσθησις ἐν τῇ γεύσει, μετὰ δὲ ταῦτα οὐκέτι, ἀλλὰ πολλὴ ῥῆ ἀηδία, ἢ μὴ κατεργαζομένου τοῦ στομάχου, ἢ μετὰ πολλῆς τῆς ^αδυσκολίας. Εἰκότως ἄρα ἔλεγεν, “Ἡ σπαταλῶσα, ^ιζῶσα τέθνηκεν.” Οὐδὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ^ςοὔτε εἰπεῖν, οὔτε ἀκοῦσαι τὴν σπαταλῶσαν ^ιψυχὴν· μαλακὴ γίνεται, ἀγεννὴς, ἄνανδρος, ἀνελευθέρα, δειλὴ, θρασύτητος, κολακείας, ἀμαθίας πλήρης, θυμοῦ, C ἀκροχολίας, πάντων τῶν κακῶν μεστή, ^ντῶν δὲ ἐναντίων ἀγαθῶν ἔρημος. “^ωἩ σπαταλῶσα, φησὶ, ζῶσα τέθνηκε. ¹⁷Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾦσιν.” Ὁρᾷς ὅτι ^χνομοθεσίας τὸ πρᾶγμά ἐστιν; Οὐ τῇ προαιρέσει ἐπιτρέπει αὐτό· ^υπαράγγελλε, φησὶ, μὴ τρυφᾶν, ὡς ὁμολογημένου ὄντος κακοῦ, ὡς οὐκ ἐνὸν οὐδὲ ἐγχωροῦν τὸν τρυφῶντα μυστηρίων μετέχειν. “Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾦσι,” ^zφησὶν. Ὁρᾷς ὅτι ἐν τοῖς ἀμαρτήμασι κείται τὸ πρᾶγμα; Τὸ γὰρ ἐν τῇ προαιρέσει ὄν, καὶ μὴ πραχθῇ, οὐδὲν κωλύει ἀνεπίληπτον D (304) εἶναι. Οὐκοῦν τῷ Παύλῳ πειθόμενοι καὶ ἡμεῖς ^απαραγγέλλομεν τὰς σπαταλώσας τῶν χερῶν ἐκτὸς εἶναι τοῦ καταλόγου τῶν χερῶν. Εἰ γὰρ στρατιώτης λουτροῖς καὶ θεάτροις προσανέχων καὶ πραγματείαις, καθάπερ τις ^βλειποτάκτης κρίνεται, πολλῶ μᾶλλον αἱ χῆραι. Μὴ ζητῶμεν ἐνταῦθα τὴν ἄνεσιν, ἵνα ἐκεῖ αὐτὴν εὕρωμεν· μὴ σπαταλῶμεν ἐνταῦθα, ἵνα ἐκεῖ σπαταλήσωμεν τὴν ὄντως σπατάλην, τὴν ὄντως τρυφὴν, τὴν οὐδὲν τίκτουσαν κακὸν, τὴν μυρία ἀγαθὰ ἔχουσαν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπι- E

17 v. 7.

^κ ἐργάζεται B.L. ¹ τί—ἐστι; om. L. ^μ τοῦ] τῆς τοῦ I.L. Veron. Statim φάρυγος K. ^ν οὐχὶ pro οὐχ omnes. ^ο τὴν γλ.] τὴν φάρυγγα B. τὸν φάρυγα K. καὶ τὸν ἀνχένα om. B.K. ^ρ ἢ om. I. ^α δυσκολίας] + τοῦτο ποιοῦντος B.K. Sav. cet. ^ι ζῶσα om. B.K. ^ς οὔτε εἰπεῖν, οὔτε ἀκοῦσαι] Sic C.I.K.L. οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε εἰπεῖν Edd. ^ι ψυχὴν] + καίριόν τι ποτέ L. ^ν τῶν δὲ ἐν.] τῶν δὲ παντοίων L. τῶν τοῖς κακοῖς ἐν. B.K. ^ω ἢ σπ.—τέθνηκε] διὰ τοῦτο φησὶ B.K. Sav. cet. ^χ νομοθεσία B.I.K. ^υ παράγγελλε—ὡς] ἀλλὰ παρ. φησὶ. τί τοῦτο; μὴ τρυφᾶν· οὕτως εἰπὼν ὡς B.K. Statim ὁμολογουμένου L. ^z φησὶν om. B.K. ^α παραγγέλλομεν I. καταγγέλλομεν C. praecipimus Vet. παραγγέλλωμεν Edd. ^β λιποτ. ante corr. C.

τυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ
ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΔ.

¹Εἰ δέ τις τῶν ιδίων, ^aκαὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν
πίστιν ἤρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων.

F ΠΟΛΛΟΙ νομίζουσιν ἀρκεῖν ἑαυτοῖς πρὸς σωτηρίαν τὴν
οἰκείαν ἀρετήν· καὶ τὰ κατὰ τὸν ἑαυτῶν βίον καλῶς διάθωνται,
^bμηδὲν αὐτοῖς ἔτι λείπειν πρὸς ^cσωτηρίαν. Οὐ μὴν ὁρθῶς οἴονται.
625 ^dΚαὶ τοῦτο δείκνυσι μὲν ὁ τὸ τάλαντον κατορύξας τὸ ἐν· οὐ
γὰρ δὴ μειώσας αὐτὸ προσήνεγκεν, ἀλλ' ὀλόκληρον, καὶ τοιοῦ-
τον οἶον ὁ παρακαταθέμενος ἔδωκεν. Δείκνυσι δὲ καὶ ἐνταῦθα ὁ
μακάριος Παῦλος οὕτω λέγων· “Εἰ δέ τις τῶν ιδίων οὐ προνοεῖ.”
Πρόνοιαν ^eπᾶσαν λέγει, τὴν κατὰ ψυχὴν, ^fτὴν κατὰ σῶμα,
ἐπεὶ καὶ αὕτη πρόνοιά ἐστιν. “Ὁ ^gδὲ τῶν ιδίων, καὶ μάλιστα
^hτῶν οἰκείων,” τουτέστι, τῶν πρὸς γένος διαφερόντων, “μὴ
προνοῶν, ἀπίστου, φησὶν, ἐστὶ χείρων.” Ὁ λέγει καὶ Ἡσαΐας
B ⁱὁ τῶν προφητῶν κορυφαῖος· ²“Τοὺς οἰκείους τοῦ σπέρματός
σου οὐχ ὑπερόψει.” Εἰ γάρ τις τοὺς γένει προσήκοντας καὶ
ἠνωμένους ^kὑπὸ ἀγχιστείας ^lπεριῦδοι, πῶς ἔσται περὶ τοὺς ἄλ-
λους φιλόστοργος; Οὐχὶ κενοδοξίαν τὸ πρᾶγμα πάντες ἐροῦ-
σιν, ὅταν τοὺς ἀλλοτρίους εὖ ποιῶν, τῶν αὐτοῦ καταφρονῇ καὶ
μὴ φείδηται; Τί δὲ, ὅταν ἄλλους κατηχῶν, τούτους ἐν πλάνῃ
^mπεριορᾷ, καίτοι πλείονα ἔχων εὐκολίαν καὶ μεῖζον δικαίωμα ἐν
τῷ εὖ ποιεῖν; ⁿΣφόδρα γε, οὐ γάρ; ἐροῦσι, φιλόστοργοι οἱ
Χριστιανοὶ οἱ τοὺς ἑαυτῶν περιορῶντες. “Καὶ ἔστι, φησὶν,
ἀπίστου χείρων.” Διὰ τί; Ὅτι ἐκεῖνος, εἰ καὶ μὴ τοὺς ἄλλο-
C τρίους, τοὺς γοῦν ἐγγὺς οὐ ^oπεριορᾷ. ^pΤουτέστι, καὶ τὸν τοῦ
θεοῦ νόμον, καὶ τὸν τῆς φύσεως ἀδικεῖ ὁ τῶν ιδίων καταμελῶν.
Εἰ δὲ ὁ μὴ προνοῶν τῶν οἰκείων τὴν πίστιν ἤρνηται, καὶ ἀπί-
στου χείρων ἐστίν, ὁ καὶ ἀδικῶν τοὺς οἰκείους, ποῦ τετάσσεται;

¹ CAP. V. v. 8.

² Esai. lviii. 7.

Hom. XIV. ^a καὶ om. L. ^b οὐδὲν B.K. Mox λείπει ante corr. K.
^c σωτηρίαν] + ἡγοῦνται B.K. receptum a Ben. ^d καὶ om. B.K. καὶ post μὲν
add. iidem. ^e πᾶσαν] ποίαν B.K. ^f τὴν] καὶ τὴν K. ^g δὲ] γάρ B.K.
^h τῶν om. K.L. ⁱ ὁ τῶν πρ. κ. om. B.K. Mox ὑπερόψη I. ^k ἀπὸ ante
corr. C. ^l περιορᾷ B.K. ^m περιορᾷ] ἀφίησι B.K. Statim καίτοιγε πλ.
σφόδρα ἔχων L. ⁿ σφόδρα γε om. L. σφόδρα γε—ὅτι ἐκεῖνος] εὐθὺς γὰρ
ἐροῦσιν Ἕλληνες· καλὰ γε· σφόδρα φιλ. οἱ Χρ. τοὺς ἑαυτῶν ὑπερορῶντες. καὶ
(καὶ om. K.) καλῶς εἶπεν ὅτι ἐστὶν ἀπ. χ. πῶς; ἐκεῖνος γὰρ B.K. ^o ὑπερορᾷ K.
^p τουτέστι] ὁ δὲ λέγει τοῦτο ἐστι B.K. Sav. cet.

μετὰ τίνος στήσεται ; ⁹ Πῶς δὲ τὴν πίστιν ἡρνηται ; ³ “Θεὸν, φησὶν, ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται.” Τί δὲ ἐπέταξεν ὁ πιστευθεὶς θεός ; Τοὺς οἰκείους τοῦ σπέρματος μὴ ὑπερορᾶν. Πῶς δὲ πιστεύει ἀρνησίθεος ὁ τοιοῦτος γεγονώς ; D Ἐννοήσωμεν ὅσοι χρημάτων φειδόμενοι τῶν οἰκείων καταφρονοῦμεν. Ὁ θεὸς διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἀπὸ τῆς συγγενείας ἐπενόησεν ἔνωσιν, ἵνα πολλὰς ἔχωμεν ὑποθέσεις ⁵ τοῦ ἀλλήλους εὖ ποιεῖν. Ὅταν τοίνυν, ὅπερ ὁ ἄπιστος ποιεῖ, σὺ μὴ ποιῇς, οὐχὶ ἡρνησαι τὴν πίστιν ; Ἔρα οὐ τοῦτο πίστεως, ὁμολογία μόνον τὸ πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργα ἐπιδείκνυσθαι ἄξια. ⁶ Καὶ καθ’ ἕκαστον ἔστι πιστεύειν, καὶ μὴ πιστεύειν. Ἐπειδὴ γὰρ περὶ τρυφῆς διελέχθη καὶ σπατάλης, ⁷ οὐ κατὰ τοῦτο μόνον, φησὶν, ἀπόλωλε, καθὸ τρυφᾶ, ἀλλ’ ὅτι καὶ τοὺς οἰκείους ἀναγκάζεται περιορᾶν ⁸ εἰκότως, τῇ γαστρὶ ζῶσα· καὶ κατὰ τοῦτο E ἀπόλωλε, τὴν πίστιν ἀρνούμενη. “² Καὶ ἔστιν ἀπίστου χειρὼν.” ^a Οὐ γὰρ ἴσον ^b τὸν οἰκεῖον περιορᾶν, καὶ τὸν πόρρω· πῶς γάρ ; ἀλλὰ μείζον ἐνταῦθα τὸ ἔγκλημα, ^c τὸν γνώριμον ^d ἢ τὸν ἀγνώστα, τὸν φίλον ^e ἢ τὸν ^f οὐ φίλον περιορᾶν.

⁴ “Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα, γεγενυῖα ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη.” Εἶπε, “Μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις.” ⁸ εἶπεν, “Ἡ σπαταλῶσα, ζῶσα F τέθνηκεν.” εἶπεν, ὅτι “Τῶν οἰκείων εἰ μὴ προνοεῖ, ἀπίστου (305) χειρὼν ἐστίν.” εἶπεν ἅπερ μὴ ἔχουσα ἀνάξιός ἐστι τοῦ καταλόγου τῶν χρητῶν· λέγει ἐνταῦθα τί δεῖ ^h ἔχειν. Τί οὖν ; ἀπὸ τῶν χρόνων αὐτὴν ⁱ ἐγκρινοῦμεν ; καὶ ποῖον τοῦτο κατόρθωμα ; 626 οὐ γὰρ αὐτῆς ἐστὶ τὸ ἐξήκοντα γεγονέναι ἐτῶν. Οὐκ ἀπὸ τῆς ἡλικίας, φησὶ, μόνον, ^k ὥς ἂν εἰ καὶ ἐκείνην παρέλθοι τὴν ἡλικίαν, φησὶ, μὴ ἔχουσα τὰ ἔργα, μηδὲ τότε καταλεγέσθω. Τί δὴποτε δὲ ὑπὲρ τῆς ἡλικίας ἀκριβολογεῖται, τὴν αἰτίαν ὕστερον τίθησιν, οὐ παρ’ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ παρ’ αὐτῶν εἰσηνεγεμένην τῶν χρητῶν

³ Tit. i. 16.⁴ v. 9, 10.

⁹ πῶς δὲ—φησὶν] εἰτα εἰπὼν ὅτι τὴν πίστιν ἡρνηται, ἐρμηνεύει λοιπὸν πῶς τοῦτο γίνεται, καὶ φησὶ· θεὸν B.K. Μοx τί δὲ—γεγονώς ; om. iidem. ^r οἰκείων] ἰδίων C. ^s τοῦ] τοὺς L. ^t τοῦτο om. B. ^v ὁμολογία (—γία Cat. Veron.) μ. τὸ π.] Sic C.I. Cat. Veron. ὁμολογία μ. τοῦ π. L. τὸ ὁμολογία μ. π. B.K. ὁμολογία μ. π. Sav. cet. ^w καὶ—μὴ πιστεύειν om. B.K. ^x οὐ] δεικνύς ὅτι οὐ (om. φησὶν) B.K. ^y εἰκότως] + τοῦτό φησιν· ἢ γὰρ B.K. Sav. cet. ^z καὶ] πῶς δὲ iidem. ^a οὐ γὰρ] ὅτι οὐκ iidem. ^b τὸν] τὸ I. Veron. ^c τὸν γνώριμον—περιορᾶν] ὁ μὲν γὰρ φίλος, ὁ δὲ καὶ τι πλεόν. ὁ μὲν ἀπλῶς γνώριμος, ὁ δὲ ἀπὸ γένους σοι συναπτόμενος B.K. ^d ἢ] καὶ C.I. Veron. ἀγνότατον (sic) pro ἀγνώτα τὸν I. ^e ἢ] καὶ C.I.L. Veron. ἢ utrobique habent Vet. Sav. cet. ^f οὐ] τοῦ θεοῦ I.L. ^g εἶπε] + καὶ I. ^h ἔχειν] + λοιπὸν B.K. Sav. cet. ⁱ ἐκκρ. L. Cat. ^k ὥς ἂν] ἀλλ’ B.K. Μοx φησὶ om. iidem.

τέως δὲ τῶν ἐξῆς ἀκούσωμεν· “Ἐν ἔργοις, φησὶ, καλοῖς μαρτυρουμένη.” Ποίοις ἔργοις; “Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν.” Οὐ μικρὸν ὄντως τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ παιδοτροφεῖν. Τὸ παιδοτροφεῖν δὲ B οὐ τοῦτο ¹ἐστὶ, τὸ τρέφειν μόνον τοὺς παῖδας, ἀλλὰ ^mκαὶ τὸ τρέφειν ὡς δεῖ, καθάπερ ἄνω φησὶν· “Ἐὰν ἐπιμείνωσι τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ τῷ ἁγιασμῷ.” Ὁρᾷς πῶς πανταχοῦ τῶν οἰκείων τὰς εὐεργεσίας τῶν ἀλλοτρίων προτίθησι; Πρῶτον ⁿγὰρ φησιν, “Εἰ ἐτεκνοτρόφησε,” καὶ τότε, “Εἰ ἐξενεδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε.” Τί οὖν, ἂν πένης ᾖ; Οὐδὲ οὕτω τοῦ παιδοτροφεῖν, οὐδὲ τοῦ ξενοδοχεῖν, οὐδὲ ^oτοῦ θλιβομένοις ἐπαρκεῖν ἀπεστέρηται. Οὐκ ἔστι τῆς τοὺς δύο ὀβολοὺς καταβαλοῦσης ἀπορωτέρα· καὶ πένης ᾖ, οἰκίαν ἔχει· οὐ γὰρ δὴ αἶθριος μένει. “Εἰ ἀγίων πόδας, φησὶν, ἐνίψεν.” Οὐκ ἔστι τοῦτο δαπάνης. “Εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν.” Οἶον ἐπίταγμα λέγει; Ἐνταῦθα τὴν σωματικὴν ὑπηρεσίαν ^pεἰσφέρειν προτρέπεται· πρὸς γὰρ θεραπείαν μάλιστα ἐπιτηδείως ἔχουσιν αἱ γυναῖκες, κλίνην στρῶσαι, ^qἀναπαῦσαι. Βαβαί, πόσῃν ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖ παρὰ τῆς χήρας, ὅσῃν σχεδὸν καὶ παρ’ αὐτοῦ τοῦ τὴν ἐπισκοπὴν ἔχοντος. ^rΤὸ γὰρ, “Εἰ παντὶ ἔργῳ D ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε,” ^sεἰ καὶ μὴ αὐτὴ ^tαὐτὸ ἐργάσασθαι ἠδυνήθη, φησὶν, ἀλλ’ ὅμως ἐκοινώνησεν, ὑπούργησε. Τὴν σπατάλην ^vαὐτῆς ἐκκόπτων, προνοητικὴν εἶναι βούλεται, οἰκονομικὴν, εὐχαῖς διαπαντὸς προσκαρτερεῖν. Τοιαύτη ἦν ἡ Ἄννα. “Ορα πόσῃν ἀπαιτεῖ τὴν ἀκρίβειαν παρὰ τῆς χήρας, ὅσῃν οὐδὲ παρὰ τῶν παρθένων· καὶ μὴν ^wκαὶ ἐκείνας πολλὴν ἀπήτησε τὴν ἀκρίβειαν, καὶ ἄκραν τὴν ἀρετὴν. ^xΤῷ γὰρ εἰπεῖν, ⁵“Εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως,” ἐν κεφαλαίῳ πως περι- E λαμβάνει τὴν ἀρετὴν ἅπασαν. Ὁρᾷς ὅτι οὐ τὸ μὴ δευτέροις ὁμιλῆσαι γάμοις ἀρκεῖ δεῖξαι τὴν χήραν, ἀλλ’ ἐτέρων ^yδεὶ πολλῶν; Διὰ τί γὰρ, εἰπέ μοι, δευτέροις οὐχ ^zὠμίλησε γάμοις; ἀρα ^aκατέγνω τοῦ πράγματος; Οὐδαμῶς· τοῦτο γὰρ αἰρετικῶν· ἀλλ’ ἀπησχολῆσθαι ^bβουλομένη λοιπὸν ἐν τοῖς πνευματι-

⁵ 1 Cor. vii. 35.

¹ ἐστὶν] + ἀπλῶς B.K. Sav. cet. ^m καὶ τὸ om. K. ⁿ γὰρ φ.] εἶπεν B.K. ^o τοῦ] τοῖς I. ^p προσφέρειν L. ^q καὶ ἀναπ. B. κλίνην σ. ἀναπαῦσαι om. K. ^r τῷ γὰρ B.K. τὸ γὰρ εἰπεῖν L. ^s εἰ] τοῦτο δηλοῦντός ἐστιν ὅτι εἰ B.K. Sav. cet. Mox φησὶν om. iidem. ^t αὐτὸ] τὸ L. ^v αὐτῆς om. B.K. Sav. cet. Post προνοητικὴν add. αὐτὴν B.I.K. Sav. cet. ^w καὶ om. K. ^x τῷ pro τὸ B.C.K.L. Mox εὐπρόσεδρον I.K.L. ^y δεῖ] + πρὸς τοῦτο B.K. ^z ὠμίλησε γ.] ὁμιλῆσαι γ. προτρέπει B.K. Sav. cet. ^a καταγινώσκων B.K. ^b βούλεται B.K. βουλόμενος Sav. cet. invitis libris. Post λοιπὸν add. αὐτὴν B.K. Sav. cet.

κοῖς, ^cκαὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν μετατάσσασθαι. Οὐ γὰρ ἀκαθαρσίας, ἀλλὰ ἀσχολίας ὁ ^dγάμος· ἐπεὶ καὶ ὅταν λέγῃ, ^e“εἶνα σχολάσωσιν,” οὐ λέγει, ἵνα καθαρῶσι. Πολλῆς γὰρ ἀσχολίας ὄντως ὁ γάμος αἴτιος. Εἰ τοίνυν διὰ τοῦτο μὴ ^fγαμεῖς, ἵνα σχολάζῃς ^F ^gτῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ, μὴ ^hσχολάζεις δέ, οὐδέν σοι τοῦ πράγματος ὄφελος, ἵνα τὴν θεραπείαν πᾶσαν περὶ ξένους, περὶ ἀγίους ἐπιδείκνυσαι. Ὅταν οὖν ταῦτα μὴ ποιῇς, ὥς τοῦ πράγματος ⁶²⁷ καταγνοῦσα μᾶλλον ἀπέσχου τοῦ γάμου. Οὕτω καὶ ἡ παρθένος ἢ μὴ μετὰ ἀκριβείας ἐσταυρωμένη, τῷ τοῦ γάμου κατεγνωκέναι ὥς μιαινοῦ καὶ ἀκαθάρτου, τοῦτον παρητήσατο. Ὅρας ὅτι ξενοδοχίαν λέγει, οὐ τὴν ἀπλῶς φιλοφροσύνην, ἀλλὰ τὴν μετὰ σπουδῆς, τὴν μετὰ προαιρέσεως ἰλαρᾶς, τὴν μετὰ προθυμίας, τὴν οὕτω τὸ πρᾶγμα μετιοῦσαν, ὥς αὐτὸν ^kδεχομένην τὸν Χριστόν; Οὐ γὰρ δὴ ταῖς θεραπαινίσιν βούλεται τὴν εἰς τούτους θεραπείαν ἐπιτάττεσθαι, ἀλλ’ αὐτὰς δι’ ἐαυτῶν ταῦτα ποιεῖν. ⁷“Εἰ γὰρ ἐγὼ, φησὶν, ἐνῖψα τοὺς πόδας ^lτῶν μαθητῶν, πολλῷ μᾶλλον ὑμεῖς ὀφείλετε τοῦτο ποιεῖν ἀλλήλοις.” Κἂν γὰρ μυριάκις ἢ ^B τις πλουτοῦσα, ^mκἂν ἐν περιφανείᾳ τινὶ μεγίστῃ τυγχάνῃ οὔσα, ⁿκαὶ ἐπὶ εὐγενείᾳ προγόνων μέγα φρονῇ, οὐκ ἔστι τοσοῦτον τὸ μέσον, ὅσον ^oτοῦ θεοῦ καὶ τῶν μαθητῶν. Εἰ ὥς τὸν Χριστὸν ^pδέχῃ, μηδὲν ἐπαισχυνησῇ, μᾶλλον δὲ καὶ σεμνύνου ἐπὶ τῷ πράγματι· εἰ δὲ μὴ ὥς τὸν Χριστὸν δέχῃ, μηδὲ δέξῃ. ⁸“Ὁ δεχόμενος, φησὶν, ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται.” Ἐὰν μὴ οὕτω δέχῃ, οὐδὲ μισθὸν ἔχεις. Ἀνθρώπους παριόντας ὁδίτας, ὥς ἐνόμιζεν, ὁ (306) Ἀβραὰμ ^qὑπεδέχετο, καὶ οὐ πάντα τοῖς οἰκέταις ^rἐπέτρεπεν, ^C ἀλλὰ καὶ τῇ γυναικὶ τὰ ἄλευρα φυρᾶν ἐπέταττε, καίτοι τριακοσίους δεκαοκτῶ ἔχων οἰκογενεῖς, ὧν εἰκὸς καὶ θεραπαινίδας εἶναι· ^sἀλλ’ αὐτὸς ἐβούλετο τὸν μισθὸν ἔχειν μετὰ τῆς γαμετῆς, οὐ τῆς δαπάνης ^tμόνης, ἀλλὰ καὶ τῆς διακονίας. Οὕτω δεῖ ^vφιλοξενίαν ἐπιδείκνυσθαι, δι’ ἐαυτῶν πάντα πράττοντας, ^wἵν’ ἡμεῖς ἀγιαζώμεθα, ἵν’ αἱ χεῖρες αἱ ἡμέτεραι εὐλογῶνται. Κἂν πένησι ^xδιδῶς, μὴ ἀπαξιώσης διὰ σεαυτοῦ δοῦναι· οὐ γὰρ τῷ πένητι

⁶ 1 Cor. vii. 5.⁷ Joan. xiii. 14.⁸ Matt. x. 40.

^c καὶ om. C. Veron. ^d γάμος] + ἐστὶν B.K. ^e ἵνα σχ.—ἵνα] ἐκ συμφώνου ἀλλήλους ἀποστερεῖν, ἵνα σχ. λέγει (λέγῃ K.) οὐχ ἵνα B.K. ^f γαμῇ B.K. ^g τῷ φ. τοῦ θ.] τῷ λόγῳ τοῦ θ. καὶ τῷ φ. I.L. invito Vet. ^h σχολάζῃς B.K. ⁱ ἐπιδείκνυσαι] + σχολάζεις (—ζῆς K.) B.K. ^k δεχομένην C.K. ^l τῶν μαθ.] ὑμῶν ὁ διδάσκαλος B.K. Sav. cet. Mox ὀφείλετε I. ^m κἂν] καὶ C. ⁿ καὶ] κἂν B.K. ^o τοῦ om. L. ^p δέχῃ—δέχῃ] μὴ δέχῃ C. ^q ὑπεδέχετο omnes. ἐδέχετο Edd. ^r ἐπέτρεπεν om. C. ἐπέτρ. ἀλλὰ] ἐπέτρ. ἐξευτρεπίζειν τὰ πρὸς ὑποδοχὴν, ἀλλὰ τὸ πλεόν τῆς διακονίας καὶ αὐτὸς δι’ ἐαυτοῦ ἔπραττε B.K. Sav. cet. ^s ἀλλ’ αὐτὸς—ἔχειν] τοῦτο δὲ ἐποίει βουλόμενος τὸν μισθὸν ὅλον ἔχειν B.K. ^t μόνον L. ^v τὴν φ. B.K. ^w ἵνα bis C. Veron. ^x δῶς B.K. Mox σαυτοῦ pro σεαυτοῦ B.C.I.K.

- D δίδως, ἀλλὰ τῷ Χριστῷ. Τίς δὲ οὕτως ἄθλιος, ὡς ^γ ἀπαξιούν αὐτὸν τὴν χεῖρα ὀρέγειν τῷ Χριστῷ; Τοῦτο φιλοξενία, τοῦτο ὄντως διὰ τὸν θεὸν ἐστὶ ποιῆσαι. Ἄν δὲ μετὰ τύφου ἐπιτάττης, ^z καὶ τῶν πρωτείων κελεύης ἀπολαύειν, οὐκ ἐστὶ φιλοξενία τὸ ^α τοιοῦτον. Πολλῆς ^β γὰρ ὁ ξένος δεῖται τῆς θεραπείας· ἀγαπητὸν γὰρ καὶ μετὰ τοσαῦτα τὸ μὴ ἐρυθριᾶν. Ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα φύσιν ἔχει τοιαύτην, ^ε τὸν εὖ παθόντα αἰσχύνεσθαι, τῇ ὑπερβολῇ τῆς θεραπείας τὰ τῆς αἰσχύνης χρῆ
- E περιαιρεῖν, καὶ δεικνύναι καὶ ῥήμασι καὶ πράγμασιν, ὅτι οὐκ εὖ ποιεῖ ὁ εὖ ποιῶν, ἀλλ' εὖ πάσχει ^d αὐτὸς, καὶ εὐεργετεῖται μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖ. Οὕτω πλεονάζεται τὸ γινόμενον ^ε ὑπὸ τῆς προαιρέσεως. Ὡς περ γὰρ ^δ ὁ ἡγούμενος ζημιοῦσθαι, πάντα ἀπώλεσεν, καὶ ὁ ἡγούμενος εὖ ποιεῖν ^ε πάντα ἀπώλεσεν, οὕτω ^h καὶ ὁ ἡγούμενος εὖ πάσχειν, πλεόν ἔλαβεν. ⁹ “Ἰλαρὸν γὰρ δότῃν ⁱ ἀγαπᾷ ὁ θεός.” ^k Χάριν ὀφείλεις μᾶλλον τῷ πένητι ^l ἔχειν τοῦ λαβεῖν. Εἰ ^m μὴ πένητες ἦσαν, οὐκ ἂν τὸ πολὺ τῶν ἀμαρτημάτων ὑπετέμουν· ἰατροὶ τῶν τραυμάτων εἰς τῶν σῶν· φάρμακά σοι
- F παρέχουσι τὰς ⁿ αὐτῶν χεῖρας. Οὐχ οὕτως ἰατρὸς χεῖρας ἐκτείνων, καὶ ^ο φάρμακον ἐπιτιθεῖς τὴν ἰατρειάν παρέχει, ὡς πένης χεῖρα ἐκτείνων καὶ τὰ παρὰ σοῦ λαμβάνων, ἐκμαγεῖον τῶν σῶν ἐστὶ κακῶν. Ἐδωκας τὸ ἀργύριον, συνεξήλθε καὶ τὰ ἀμαρ-
- 628 τήματα. ^p Τοιοῦτοι καὶ οἱ ἱερεῖς. ¹⁰ “Ἀμαρτίας λαοῦ μου φάγονται.” Ὡς τε μείζονα λαμβάνεις ἢ δίδως, εὐεργετῇ μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖς. Θεῷ δανείζεις, οὐκ ἀνθρώποις· αὔξεις τὸν πλοῦτον, οὐ μειοῖς· μειοῖς δὲ, εἰ μὴ ἐλαττώσης, εἰ μὴ δῶς. “Εἰ ἐξενδοχώρησε, φησὶν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψε.” Ποίων δὲ τούτων; Τῶν θλιβομένων, οὐχ ἀπλῶς ἀγίων· ἔνεστι γὰρ ἀγίους εἶναι, καὶ
- B πολλῆς ἀπολαύειν θεραπείας παρὰ πάντων. Μὴ τούτους δίωκε τοὺς ἐν ἀφθονίᾳ ὄντας, ἀλλὰ τοὺς ἐν θλίψει, τοὺς ἀγνώτας, τοὺς οὐ παρὰ πολλῶν γνωριζομένους. ¹¹ “Ὁς ἐποίησεν ἐνὶ, φησὶ, τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποίησε.” ^q Μὴ δῶς τοῖς

⁹ 2 Cor. ix. 7.¹⁰ Osee iv. 8.¹¹ Matth. xxv. 40.

^γ ἀπαξιῶν αὐτὸς C.L. Veron. ^z καὶ] καὶ K. ^α τοιοῦτον] + οὐδὲ διὰ τὸν θεὸν ἐστὶ B.K. Sav. cet. ^β γὰρ om. iidem, et post θεραπείας add. πολλῆς τῆς παρακλήσεως. Pergunt B.K. καὶ ἀγαπ. μετὰ τοσαύτης ὑποδεχόμενον ἱλαρότητος αὐτὸν μὴ ἐρ. ^ε τὸν] ὥστε τὸν B.K. Sav. cet. ^d αὐτὸς om. K. ^e ὑπὸ B.I.K.L. ἀπὸ Edd. ^f δ] + τε B.K. ^ε π. ἀπώλεσεν] ὁμοίως B. Deest in K. καὶ ὁ ἡγ. — ἀπώλεσεν om. I.L. invito Vet. ^h καὶ assumptum ex omnibus. ⁱ ἀγαπᾷ] + φησὶν B. et ex rec. corr. K. ^k χάριν] ὥστε χ. B.K. Sav. cet. Statim ὀφείλει C.I.L. Veron. Vet. ^l ἔχειν om. K. Sav. cet. superscript. in I. ^m μὴ] + γὰρ B.K. Sav. cet. ⁿ ἐαυτῶν B.C.K. Sav. cet. ^ο φάρμακα I. ^p τοιοῦτοι] + εἰσι B.K. Mox φησὶ post ἀμαρτίας add. B.K. Sav. cet. post λ. μου L. post φάγονται (φάγωνται C. Veron.) I. ^q ΘΕΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ τὰς εὐποιίας δι' ἐαυτῶν καὶ λανθανόντως ποιείσθαι· καὶ περὶ βίου μοναχῶν. Veron.

προεστῶσι τῆς ἐκκλησίας διανεῖμαι· σὺ διακόνησον αὐτὴν, ἵνα μὴ τοῦ ἁναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὑπηρετῆσαι ἔχῃς τὸν μισθόν· οἰκείαις χερσὶ δός· σὺ σπείρον τὴν αὐλακα. Οὐκ ἔνι ἄροτρον ἐνταῦθα πῆξασθαι, οὐδὲ βοῦν ζεύξαι, οὐδὲ καιρὸν ἀναμείναι, οὐδὲ γῆν ἀνατεμεῖν, οὐδὲ κρυμῶ παλαιῖσαι· πάσης ταύτης τῆς ⁸περιεργασίας ἀπήλλακται οὗτος ὁ σπόρος. Εἰς γὰρ τὸν οὐρανὸν σπείρεις, ἔνθα οὐ κρυμὸς, οὐδὲ χειμῶν, οὐκ ἄλλο οὐδέν· ^C εἰς ψυχὰς σπείρεις, ἔνθα οὐδεὶς τὸ βαλλόμενον αἴρει, ἀλλὰ κατέχεται σφοδρῶς, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς. Σὺ σπείρον. Διὰ τί σαντὸν ἀποστερεῖς ⁹τοῦ μισθοῦ; Μέγας μισθὸς τὸ δύνασθαι καὶ τὰ ¹⁰ἄλλων οἰκονομεῖν. Οὐ τοῦ δοῦναι μόνον μισθὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τοῦ καλῶς οἰκονομῆσαι τὰ διδόμενα. Διὰ τί μὴ σὺ λαμβάνεις τὸν μισθόν; Ὅτι γὰρ καὶ τούτου ἐστὶ μισθός, ¹¹ἄκουσον. ¹²Κατέστησαν, φησὶν, οἱ ἀπόστολοι τοὺς περὶ Στέφανον εἰς τὴν τῶν χηρῶν διακονίαν. Γενοῦ σὺ οἰκονόμος τῶν σαντοῦ· αὐτὴ σε χειροτονεῖ ^D ἡ φιланθρωπία, ὁ τοῦ θεοῦ φόβος. Τοῦτο καὶ κενοδοξίας ἀπήλλακται, τοῦτο καὶ ψυχὰς ἀναπαύει, τοῦτο καὶ χεῖρας ἀγιάζει, τοῦτο καὶ ὑφρόνημα κατασπᾷ, τοῦτο καὶ φιλοσοφίαν διδάσκει, τοῦτο προθυμότερον ἐργάζεται, τοῦτό σε τὰς εὐλογίας ποιεῖ λαβεῖν· ἅπεισιν ἡ κεφαλὴ σου δεχομένη πάσας τὰς παρὰ τῶν χηρῶν εὐλογίας. Προθυμότερος γενοῦ ἐν ταῖς εὐχαῖς· περιεργάζου καὶ ἀγίους ἄνδρας, τοὺς ὄντως ἀγίους, τοὺς ἐν ταῖς ^E (307) ἐρημίαις καθημένους, τοὺς οὐ δυναμένους ἐπαιτεῖν, τοὺς προσανέχοντας τῷ θεῷ· βάδιζε ²μακρὰν ὁδὸν, δίδου διὰ σαντοῦ· πολλὰ ³γὰρ ἐστὶ δι' ἐαυτοῦ ὠφελῆσαι, εἰς δὲ ὧς. Ὅρας σκηνὴν καὶ καταγώγιον; Ὅρας ἐρημίαν; Ὅρας μόνωσιν; Πολλάκις ἀπελθὼν δοῦναι χρήματα, ἔδωκας τὴν ψυχὴν ὀλόκληρον, ⁴καὶ κατεσχέθης, καὶ γέγονας συναιχμάλωτος ἐκείνου, συνεξενίτευσας τῷ κόσμῳ. Μέγα πρᾶγμα ⁵καὶ πένητας ὁράν. ¹³“Ἄγαθόν, φησὶν, εἰσελθεῖν εἰς ⁶οἰκίαν πένθους, ἢ εἰς οἰκίαν γέλωτος.” Ἐντεῦθεν ἡ ψυχὴ φλεγμαίνει. Ἄν μὲν γὰρ ἔχῃς ὁμοίως ⁷γελᾶν, προτροπὴν ^F ἔλαβες εἰς σπατάλην· ἂν δὲ μὴ ἔχῃς, λύπην ἐδέξω. Εἰς δὲ τὴν οἰκίαν τοῦ πένθους οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ μὴ ἔχῃς τρυφάν, οὐκ ἤλγησας, ⁸καὶ ἔχῃς, καταστέλλῃ.

¹² Act. vi. 5.

¹³ Eccles. vii. 2.

¹ ἀναλίσκειν] + μόνον L. ² ἐργασίας B.K. ³ οὐκ] οὐδ' B. ⁴ τῶν μισθῶν L. ⁵ τῶν ἄλλων B.K. Sav. cet. ⁶ ἄκουσον—διακονίαν] ἐκ τοῦ καταστήσαι τοὺς π. Σ. εἰς τὴν τ. χ. δ. μάθανε, οὐκ ἂν καταστάντες, εἰ μὴ σφόδρα πολὺν εἶχε τὸ πρᾶγμα μισθὸν B.K. ⁷ φρονήματα I. ⁸ μικρὰν K. ⁹ γὰρ om. B.K. Mox εἰς τις δῶ idem. ¹⁰ καὶ κατ. καὶ] κατ. τῷ ἔρωτι B.K. ¹¹ καὶ] τὸ καὶ L. Mox ὁράς C. ¹² οἶκον K.L. ¹³ γελᾶν] τρυφάν B.K. Sav. cet. ¹⁴ καὶ] εἰς δὲ L.

"Οντως οἰκία πένθους τὰ μοναστήρια, ἔνθα σάκκος καὶ σπο-
 δός, ἔνθα μόνωσις, ἔνθα γέλως οὐδεὶς, οὐδὲ βιωτικῶν πραγμά-
 629 των ὄχλος, ἔνθα νηστεία, ἔνθα χαμευνία, πάντα καθαρὰ ἡ κνί-
 σης, αἱμάτων, θορύβου, ταραχῆς, πολυοχλίας. Λιμὴν ἔστιν
 εὐδιδος· ὥσπερ λαμπτήρές εἰσιν ἀφ' ὑψηλοῦ τοῖς πόρρωθεν
 ἐπιβαίνουνσι φαίνοντες, ἐπὶ λιμένος καθήμενοι, καὶ πρὸς γαλήνην
 τὴν αὐτῶν ἅπαντας ἔλκοντες, οὐκ ἐὼντες γενέσθαι ναυάγια τοῖς
 εἰς αὐτοὺς ὀρώσιν, οὐκ ἐὼντες ἐν σκότῳ διάγειν τοὺς ἐκεῖ βλέ-
 ποντας. ^k Ἀπιθι πρὸς αὐτοὺς, ἱξενოდόχησον, πρόσιθι, ἄψαι
 B ποδῶν ἀγίων· πολλῶ γὰρ ἐντιμότερον τῶν ἐκείνων ἄπτεσθαι
 ποδῶν, ἢ τῆς ἐτέρων κεφαλῆς. Εἰπὲ γάρ μοι, εἰ ἀνδριάντων
 πόδας κατέχουσί τινες, ἐπειδὴ ὅλως τύπον ἔχουσι βασιλικόν,
 σὺ ^m τὸν αὐτὸν ἔχοντα τὸν Χριστὸν ἐν ἑαυτῷ, ⁿ οὐ καθεξέεις
 ἀπὸ τῶν ποδῶν, ^o καὶ σωθήσῃ; Ἀγιοὶ εἰσιν οἱ πόδες, καὶ εὐτε-
 λεῖς ὥσι· τῶν δὲ βεβήλων οὐδὲ ἡ κεφαλὴ τιμία. Πόδες ^p γὰρ
 ἀγίων μεγάλα ἴσχυσαν· διόπερ καὶ κολάζουσιν, ὅταν ^q τῶν
 ποδῶν τὸν κονιορτὸν ἐκτινάξωσιν. Ὅταν ^r ἅγιος ἢ παρ' ἡμῖν,
 C μηδὲν ἐπαισχυνώμεθα τῶν ^s αὐτῶν. Ἀγιοὶ δὲ εἰσι πάντες, ὅσοι
^t πίστιν ὀρθὴν μετὰ βίου ἔχουσι· καὶ σημεῖα μὴ ἐργάζονται,
 καὶ δαίμονας μὴ ἐκβάλλωσιν, ἅγιοί εἰσιν. "Εἰ ἀγίων πόδας,
 φησὶν, ἔνιψεν." Ὡσπερ γὰρ ἀπὸ γῆς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως
 ἔστιν εἰς μοναστήριον ἀνδρὸς ἀγίου καταφυγεῖν. ^w Οὐχ ὀρᾶς
 ἐκεῖ ταῦτα ἅπερ ἐν τῇ οἰκίᾳ· πάντων καθαρὸς ὁ ^x χώρος ἐκείνος·
 σιγὴ καὶ ἡσυχία πολλή· τὸ ἐμὸν οὐκ ἔνι καὶ τὸ σὸν ἐκεῖ. ^y Ἀν
 δὲ ^z καὶ ἡμέραν μίαν μείνης, ἢ δευτέραν, τότε πλέον αἰσθήσῃ
 D τῆς ἡδονῆς. Ἡμέρα γίνεται, μᾶλλον δὲ πρὸ ἡμέρας ἀλεκτρυὼν
 ἐφώνησε· καὶ ^z οὐκ ἔστιν ὥσπερ ἐπὶ τῆς οἰκίας, ρέγγουσιν οἱ
 οἰκέται, αἱ θύραι κεκλεισμέναι, πάντες νεκροῖς εἰκότασι καθεύ-
 δοντες, ὁ ^a ὀρεωκόμος τοὺς κώδωνας σείει. Οὐδὲν τοιοῦτον ἐκεῖ,
 ἀλλ' εὐθέως ^b ἅπαντες μετὰ εὐλαβείας τὸν ὕπνον ἀποθέμενοι
 διανίστανται, τοῦ προεστῶτος αὐτοὺς διεγείροντος, καὶ ἐστή-
 κασι τὸν ἅγιον στησάμενοι χορὸν, καὶ τὰς χεῖρας εὐθέως ἀνα-
 τείναντες, τοὺς ἱερούς ᾄδουσιν ὕμνους. Οὐ γὰρ δὴ, ὥσπερ ἡμεῖς,

^g ὄχλος] τύρβη καὶ ὄχλος B.K. ^h κνίσσης K.L. κνήσεις (sic) I. Edebatur
 κνίσσης. ⁱ ἑαυτῶν L. ^k ἀπελθε B.K. ^l ξενოდ.] φιλοφρόνησον B.K.L.
 Sav. cet. hospitio suscipe Vet. ^m τὸν Χρ. ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ L. ⁿ οὐ] εἰ K.
^o καὶ] οὐ B.K. ^p γὰρ om. B.K. ^q τῶν π. τὸν κ.] τὸν κ. τῶν π. L. τὸν
 κ. ἐξ ἑαυτῶν K. ἐξ ἑαυτῶν τὸν κ. B. Sav. cet. ^r ἅγιος ἢ] ἅγιοι εἰσι L.
^s αὐτοῦ I. ^t πίστιν—ἔχουσι] βίον καλὸν μετὰ πίστεως ὀρθῆς ἔχουσιν ἂν L.
^v εἰ—ὥσπερ γὰρ] ἀπιθι πρὸς τὰς τῶν ἀγίων σκηνάς· ὥσπερ B.K. Sav. cet.
^w οὐχ ὀρᾶς] οὐκ ἔστιν ἰδεῖν B.K. ^x χώρος] Sic B.K. locus Vet. χορὸς Edd.
^y καὶ om. B.K. Mox ἢ καὶ δ. B.K. Sav. cet. μίαν ἡμέραν inverso ord. K.
^z οὐκ ἔστιν] οὐχ ὀρᾶς (et post οἰκίας add. βλέπειν ἔστι) B.K. ^a ὀρεωκόμος B.
^b ἅπαντες] + παρ' αὐτοῖς B.K.

πολλῶν ὥρων δέονται πρὸς τὸ τὸν ὕπνον ἀποτινάξασθαι καὶ τὴν καρηβαρίαν. Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα διαναστάντες, καθήμεθα ἐπὶ πολὺ διατεινόμενοι, πρὸς χρεῖαν ἀπερχόμεθα, εἴτα νιπτόμεθα τὴν ὄψιν, τὰς χεῖρας· μετὰ τοῦτο ὑποδήματα ^cκαὶ ἐνδύματα λαμβάνομεν, καὶ πολὺς ἀναλίσκεται καιρός. Ἐκεῖ δὲ τοιοῦτον οὐδέν· οὐδεὶς οἰκέτην καλεῖ· ἕκαστος γὰρ ἀρκεῖ ἑαυτῷ· οὐ δεῖται ἱματίων πολλῶν, οὐ δεῖται τοῦ τὸν ὕπνον ἀποτινάξασθαι, ἀλλ' ἅμα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέφξε, καὶ τῷ πολὺν ἐγρηγορότι χρόνον προσέοικε τῆς νήψεως ἕνεκεν. Ὅταν γὰρ ἡ καρδιά μὴ βαρηθεῖσα τοῖς σιτίοις βαπτίζεται κάτω, οὐ δεῖται πολλοῦ ^F τοῦ καιροῦ πρὸς τὸ ἀνενεγκεῖν, ἀλλ' εὐθέως ἐστὶν ἐν νήψει· ^dχεῖρες καθαφαί· καὶ γὰρ ὁ ὕπνος εὐτακτος· οὐδεὶς ἀκούει ῥεγχόντων ἐκεῖ, ^eοὐδὲ ἀσθμαινόντων, ^fοὐδὲ ῥίπταζόμενον ὁρᾷ κατὰ τὸν ὕπνον, οὐδὲ γυμνούμενον, ἀλλὰ καθεύδουσι τῶν ἐγρηγορότων εὐσχημονέστερον κείμενοι. Τοῦτο δὲ ὅλον ἀπὸ τῆς εὐταξίας γίνεται τῆς ἐν τῇ ψυχῇ. Ὅντως ἅγιοι οὗτοι, καὶ ἐν ἀνθρώποις ^gἄγγελοι. Ὁ γὰρ πολὺς φόβος ὁ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀφίησι πρὸς ⁶³⁰ τὰ βάθη τοῦ ὕπνου κατελθεῖν, καὶ ^hβαπτίσει τὴν διάνοιαν, ἀλλ' ⁱἐξ ἐπιπολῆς ἐπικεῖται διαναπαύων αὐτοὺς μόνον. ^kΤοιαῦτα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνειράτα, οὐ φαντασιώδη, οὐδὲ τερατώδη. (308) Ἀλλ', ὅπερ ἔφην, ἀλεκτρυὼν ἐφώνησε, καὶ εὐθέως ἐλθὼν ὁ προεστὼς, καὶ τῷ ποδὶ ^lτὸν κείμενον ἀπλῶς ὑπονύξας, πάντας ἀνέστησεν· οὐδὲ γὰρ γυμνοὺς ἐκεῖ καθεύδειν θέμις. Εἴτα διαναστάντες, εὐθέως ἐστήκασιν, ὕμνους ἰδόντες προφητικούς μετὰ πολλῆς τῆς συμφωνίας, μετ' εὐρύθμων μελῶν. ^mΟὔτε κιθάρα, ^Bοὔτε σύριγγες, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ὄργανον μουσικὸν τοιαύτην ἀφίησι φωνήν, οἷαν ἐστὶν ⁿἀκοῦσαι ἐν ἡσυχίᾳ βαθεῖα καὶ ἐν ἐρημίᾳ τῶν ἀγίων ἀδόντων ἐκείνων. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἄσματα ^oπρόσφορα, καὶ φιλίας γέμοντα τῆς ^pπρὸς θεόν. ¹⁴“Ἐν ταῖς νυξί, ^qφησὶν, ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν ^rπρὸς τὸν θεόν” καὶ πάλιν, “Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ θεός,

¹⁴ Psal. cxxxiii. 2. Esai. xxvi. 9.

^c καὶ ἐνδ. om. L. ^d χεῖρες] + αἰὲ B.K. Sav. cet. Mox καὶ γὰρ om. B.K. ^e οὐδὲ B.I.K.L. οὐδεὶς Edd. ^f οὐδὲ] οὐ B. Statim ῥίπταζομένων, οὐδὲ γυμν. ὁρᾷ κατὰ τ. ὕ. L. ^g ἄγγελοι] + καὶ μὴ θαυμάσης ἀκούων ταῦτα B.K. Sav. cet. ^h καταβαπτίσει C. Post διάνοιαν add. αὐτῶν B.K. ⁱ ἐξ ἐπ.] ἐπιπολέως (sic) L. ^k τοιαῦτα αὐτῶν (αὐτῷ C.)] τοιούτου δὲ αὐτοῖς ὄντος τοῦ ὕπνου, τοιαῦτα εἶναι αὐτῶν ἀνάγκη B.K. Sav. cet. ^l τὸν κ.] τῶν κειμένων ἕκαστον B.K. Statim ἀπονύξας K. ^m οὔτε κιθάρας, οὔτε σύριγγος, οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ὄργανον μουσικοῦ τ. ἀφιέντος φ. B.K. ἄλλο οὐδὲν pro οὐδὲν ἄλλο C.I.L. ⁿ ἀκοῦσαι] + ἐκεῖ L. Mox καὶ ἐρημία K. καὶ ἡρεμία L. ^o πρόσφορα—ἄδη λέγων] οὐ μόνον πρόσφορα καὶ τῆς πρὸς θ. φιλίας παραστατικά, ἀλλὰ καὶ πηγὰς κ. δ. ὅταν γὰρ ἄδη λ. ἔνθεν μὲν τοῦ Ἡσαίου, ἐκ νυκτὸς—ἐπὶ τῆς γῆς· ἔνθεν δὲ τὰ Δαυϊτικά B.K. ^p πρὸς τὸν θ. Edd. invitis libris. ^q φησὶν om. C. ^r πρὸς τὸν θ.] εἰς τὰ ἅγια· πρὸς τὸν θ. δηλαδὴ L.

διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.” Καὶ τὰ ἄσματα
^sτὰ Δαυϊτικὰ πολλὰς πηγὰς κινοῦντα δακρύων. “Ὅταν γὰρ ἄδη
 C λέγων ¹⁵ “Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’ ἐκάστην
 νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω”
 καὶ πάλιν, “Ὅτι σποδὸν ὥσεί ἄρτον ἔφαγον” καὶ πάλιν, “Τί
 ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ¹ Ἄνθρωπος ματαιότητι
 ὠμοιώθη, καὶ αἱ ἡμέραι ἡμῶν ὥσεί σκιά παράγουσι” καὶ, “Μὴ
 φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ^v καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα
 τοῦ οἴκου αὐτοῦ” καὶ πάλιν, “Ὁ κατοικίζων μονοτρόπους ἐν
 οἴκῳ” καὶ, “Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς
 δικαιοσύνης σου” καὶ πάλιν, “Μεσονύκτιον ^w ἐξηγειρόμην τοῦ
 D ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου” καὶ,
 “Ὁ θεὸς, ^x λύτρωσαι τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου” καὶ,
 “Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ,
 ὅτι σὺ μετ’ ἐμοῦ ^y εἶ” καὶ πάλιν, “Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ φόβου
 νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν
 σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημ-
 βρινοῦ” ^z καὶ, “Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα ^a σφαγῆς” ^b ὅταν
 μετὰ τῶν ἀγγέλων ἄδωσι· καὶ γὰρ καὶ ἄγγελοι τότε ἄδουσιν·
 E “Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν ^c οὐρανῶν,” ἡμῶν χασμωμένων, κνω-
 μένων, ῥεγχόντων, ἢ καὶ ὑπτίων ἀπλῶς κειμένων, καὶ μυρίας
 λογιζομένων ἀπάτας· οἷόν ἐστιν ἐκείνους ἐν τούτῳ τὸ πᾶν τῆς
 νυκτὸς ἀναλίσκειν;

Ἐπειδὴν δὲ ἡμέρα μέλλῃ ^d γίνεσθαι, διαναπαύονται λοιπόν·
 καὶ ὅταν ἡμεῖς ἀρξώμεθα τῶν ἔργων, ἐκείνοι ^e καιρὸν ἔχουσι τῆς
 ἀναπαύσεως. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ^f ἡμῶν ἕκαστος ^g τὸν ἕτερον
 καλεῖ, τὸν λόγον ποιεῖ τῶν ἐξοδιαζομένων, ^h εἰς ἀγορὰν ἐμβάλ-
 λει, ἄρχοντι παρίσταται, τρέμει, δέδοικε τὰς εὐθύνas· ἕτερος
 F ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἄλλος πρὸς τὸ ἐπιτήδευμα τὸ ἑαυτοῦ. Ἐκείνοι
 δὲ πάλιν εὐχὰς ἐωθινὰς ἐπιτελέσαντες καὶ ὕμνους, πρὸς τὴν τῶν
 γραφῶν ἀνάγνωσιν τρέπονται· εἰσὶ δὲ οἱ καὶ βιβλία γράφειν
 μεμαθηκότες. Ἐκαστος οἶκημα ἀποτεταγμένον ⁱ ἐν λαβῶν,
 ἡσυχίαν διαπαντὸς ^k ἀσκεῖ, οὐδενὸς φλυαροῦντος, ^l οὐδενὸς οὐδὲν

¹⁵ Psal. vi. 7. ci. 10. cxliii. 3. 4. coll. viii. 5. xlviii. 17. lxvii. 7. cxviii. 164, 62.
 xlviii. 16. xxii. 4. xc. 5, 6. xliii. 23. cxlviii. 1.

^s τὰ om. I.L. Δαβιτικὰ C. (?) Sav. Mor. Statim καὶ πολλὰς L. ^t καὶ,
 ἄνθρ. B.K. ^v καὶ] ἢ B.K. Mox πληθυνθείη I. ^w ἐξεγ. C.K. καὶ πάλιν
 —δικαιουσ. σου om. Veron. ^x λυτρώσεται B.C.K. Sav. cet. ^y εἶ] +
 κύριε L. ^z καὶ] + πάλιν B.K. Sav. cet. ^a σφαγῆς] + τὴν εἰς θεὸν αὐτῶν
 διάπυρον ἀγάπην ἐνδείκνυνται (—νται B.) B.K. Sav. cet. ^b ὅταν] + δὲ πάλιν
 iidem. ^c οὐρανῶν] + λέγοντες iidem. ^d γενέσθαι I.L. ^e καιρὸν—ἀνα-
 παύσεως] λοιπὸν διαναπαύονται (sic) L. ^f ἡμῶν] + μὲν B.K. ^g τὸν ἐταῖρον
 καλεῖ B.K.L. καλεῖ τὸν ἕτερον Edd. *aliū vocat* Vet. ^h εἰ εἰς Edd. εἰ om.
 B.K. Vet. ἢ εἰς I. ⁱ ἐν om. I. ^k ἀσκῶν I. ^l οὐδενὸς om. L.

λέγοντος. ^mΤρίτην, ἑκτὴν, ἐνάτην, καὶ τὰς ἐσπερινὰς εὐχὰς ⁶³¹
ἐπιτελοῦσι· καὶ εἰς τέσσαρα μέρη τὴν ἡμέραν διανείμαντες, καθ'
ἕκαστον μέρος πληρούμενον, ψαλμοῖς, ὕμνοις γεραίρουσι
τὸν θεόν. Πάντων δὲ ⁿἀριστῶντων, γελῶντων, παιζόντων,
διαρρηγνυμένων ὑπὸ τῆς γαστριμαργίας, οὗτοι τοῖς ὕμνοις
προσανέχουσιν. Οὐδαμοῦ τραπέζης ^oκαιρὸς, οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν
^pτούτων. Πάλιν μετὰ τὸ ^aἄριστον τῶν αὐτῶν ἔχονται, ^qὑπνῶ
πρότερον ἑαυτοὺς ἐκδεδωκότες. Οἱ μὲν οὖν κοσμικοὶ καὶ τὴν
ἡμέραν καθεύδουσιν· ἐκεῖνοι δὲ καὶ τὴν νύκτα ^rἐγρηγόρασιν. B
^sΟὕτως υἱοὶ φωτὸς εἰσιν. ^sΕἴτα ἐκεῖνοι τὸ πλεον ἀναλώσαντες
ἐν τῷ ^tὑπνῶ προΐασι βεβαρημένοι· ^vοὗτοι δὲ ἔτι νήφουσιν,
ἄσιτοι ^wμένοντες, καὶ τοῖς ὕμνοις προσανέχοντες. ^xἘσπέρας
πάλιν καταλαβούσης, οἱ μὲν εἰς λουτρὰ καὶ ἀνέσεις σπεύδουσιν·
ἐκεῖνοι δὲ τῶν πόνων ἀπολύσαντες ἑαυτοὺς, τότε τῇ τραπέζῃ
^yπροσανέχουσιν, οὐκ οἰκετῶν πληθὸς ἐγείροντες, οὐδὲ περιτρέ-
χοντες τὴν οἰκίαν, οὐδὲ θορυβοῦντες, οὐδὲ ὄψα ^zπολυτελῆ πα-
ρατιθέμενοι, ^aοὐδὲ κνίσσης γέμοντα, ἀλλ' οἱ μὲν ἄρτον μόνον καὶ C
ἄλας, οἱ δὲ ἔλαιον ^bπροστιθέντες, ἕτεροι δὲ, ὅσοι ἀσθενέστεροί
εἰσι, καὶ λαχάνων ἔχονται καὶ ὀσπρίων. Εἴτα μικρὸν καθίσαν-
τες, μᾶλλον δὲ ὕμνοις τὸ πᾶν κατακλείσαντες, διαναπαύονται ἐπὶ
στιβάδος ἕκαστος πρὸς ἀνάπαυσιν ^dμόνον πεποιημένης, οὐ τρυφῆν.
(309) Οὐκ ἔστι φόβος ἀρχόντων ἐκεῖ, οὐκ ^eἔστι δεσποτῶν ἀπόνοια, ^fοὐκ
ἔστι δούλων φόβος, οὐκ ἔστι γυναικῶν θόρυβος, οὐκ ἔστι παί-
δων ταραχὴ, οὐκ ἔστι κιβωτίων πληθὸς, οὐδὲ ἱματίων ἀπόθεσις
περιττὴ, οὐ χρυσίον, οὐκ ἀργύριον· οὐκ ^gεἰσὶ φυλακαὶ καὶ προ- D
φυλακαί· οὐκ ἔστι ταμίειον, οὐκ ἄλλο ^hτοιούτων οὐδέν· ἀλλὰ
πάντα εὐχῆς γέμει, πάντα ὕμνων, πάντα εὐωδίας πνευματικῆς,
οὐδὲν ἐκεῖ σαρκικόν. Ληστῶν ἐφόδους οὐ δεδοίκασιν· οὐ γὰρ
ἔχουσιν ὅτου ζημιωθῶσι· χρήματα οὐκ ἔστι, σῶμά ἐστι καὶ
ψυχὴ· ἂν ταύτην ἀφέλονται, οὐκ ⁱἐζημιώσαν, ἀλλ' ὤνησαν·

^m τρίτην] εἴτα τρ. B.K.L. Sav. cet. Mox ἐνάτην pro ἐννάτην I.K. ⁿ ἀρι-
στῶντων] + τῶν ἄλλων B.C.K. Sav. cet. ^o καιρὸς] ἐκεῖ σχολὴ πολυτελοῦς

B.K. ^p τούτων. πάλιν μετὰ τ. ἄ.] τούτων ἀπλῶς τρυφῶν, ἀλλὰ τράπεζαν
προτιθέμενοι ἐσχεδιασμένην, οὐδὲν περιττὸν ἔχουσιν οὐδὲ κεκαρυκευμένον, ὑπ'
ἀκρόασι θεῶν λογίων σιτοῦνται. εἴτα μετὰ τ. ἄ. πάλιν B.K. ^q ὑπνῶ] οὐχ

ὑπνῶ I. ^r ἐγρηγόρωσιν C. Statim οὕτως L. ^s εἴτα ἐκ.] καὶ ἐκ. μὲν B.K.
^t ὑπνῶ] + τῆς ἡμέρας B.K. Sav. cet. Post προΐασιν add. ἔτι (mox om. ἔτι) B.K.

^v οὗτοι] ἐκεῖνοι C.I.L. ^w μένοντες] + ἕως ὄψε B.K. Sav. cet. ^x ἐσπέρας]
+ δὲ I. Sav. cet. et ex corr. rec. K. ^y προσίασιν B.K. ^z πολυτελῆ omnes.

πολλὰ Edd. ^a οὐδὲ om. K. Statim κνίσσης K.L. κνήσης I. κνίσσης Edd.
^b προτιθέντες L. ^c ἔχονται] μετέχουσι B.K. ^d μόνον om. L. ^e ἔστι

om. K. ^f οὐκ ἔστι] οὐ ter B.K. ^g εἰσὶν] + ἐκεῖ B.K. Sav. cet. καὶ προ-
φυλακαὶ om. B.C. Mox ταμίειον B.C.L. ^h τοιούτων] τῶν τοιούτων L.

ⁱ ἐζημιώθησαν L.

¹⁶ “Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, ^k φησὶ, Χριστὸς, καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρ-
δος” ἀπέλυσαν τῶν ¹δεσμῶν. Ὀντως ¹⁷ “φωνὴ ἀγαλλιάσεως ἐν
E σκηναῖς δικαίων.” Οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὀλολυγῆς ἀκοῦσαί ποτε οὐδὲ
κωκυτοῦ· καθαρὸς τούτων τῶν ^mἀηδῶν ὁ ὄροφος, καθαρὸς τῆς
κραυγῆς ταύτης. Ἀποθνήσκουσι μὲν γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς· οὐ γάρ
εἰσιν ἀθάνατοι τὸ σῶμα· ἀλλ’ οὐκ ἴσασι θάνατον τὸν θάνατον.
Μεθ’ ὕμνων προπέμπουσι τοὺς ἀπελθόντας· προπομπὴν τὸ τοι-
οῦτον καλοῦσιν, οὐκ ἐκφοράν. Κὰν ἀπαγγελθῇ, ὅτι ὁ δεῖνα
τετελεύτηκε, πολλή ^u ἢ εὐφροσύνη, πολλή ^o ἢ ἡδονή· μᾶλλον δὲ
οὐδὲ τολμᾷ τις εἰπεῖν, ὅτι ὁ δεῖνα τετελεύτηκεν, ἀλλ’, ὁ δεῖνα
F τετελείωται. Εἴτα εὐχαριστία, δόξα πολλή, εὐφροσύνη, ἐκά-
στου εὐχομένου τέλος τοιοῦτον λαβεῖν, οὕτω τὸν ἀγῶνα τοῦτον
632 ἐξελθεῖν, ἀναπαύσασθαι τῶν πόνων καὶ τῶν ἀγώνων, ἰδεῖν τὸν
Χριστόν. Κὰν ^pἀρρωστήσῃ, οὐ δάκρυα, οὐ θρήνος, ἀλλ’ εὐχαὶ
πάλιν· οὐκ ἰατρῶν χεῖρες, ἀλλὰ πίστις μόνη πολλάκις ἀπῆλ-
λαξε τὸν ἄρρωστον. Εἰ ^qδὲ ἰατρῶν δεηθείη, πολλή καὶ ἐνταῦθα
ἢ φιλοσοφία, πολλή ἢ καρτερία. Οὐ παρέστηκε γυνὴ λύουσα
^rτρίχας, οὐδὲ παιδία τὴν οὐδέπω γενομένην ὀρφανίαν ἀποδυρό-
μενα, οὐδὲ οἰκέται παρακαλοῦντες τὸν ἀποπνέοντα μετὰ ἀσφα-
λείας αὐτοὺς τινι παρακαταθέσθαι· ἀλλὰ πάντων τούτων ἀπηλ-
λαγμένη ἢ ψυχὴ, ἐν σκοπεῖ μόνον εἰς τὴν ἐσχάτην ἀναπνοὴν,
B ὅπως ^sπαρέλθῃ τῷ θεῷ φίλη. Καν γένηται δὲ νόσος, οὐ γίνεται
ἀπὸ γαστριμαργίας, ^tοὐδὲ ἀπὸ καρηβαρίας, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ
τῶν νόσων ὑποθέσεις ἐγκωμίων ^uγέμουσαι, οὐχὶ κατηγορίας, ὡς
^vαὐται· ἢ γὰρ ἀγρυπνίας, ἢ νηστείας ἐπίτασις, ἢ τι τῶν τοι-
ούτων τὰς νόσους ἐργάζεται· ὅθεν καὶ εὐαπάλλακτοι γίνονται·
ἄρκεῖ γὰρ μηκέτι ^wκαμόντα ὁμοίως πάντων ἀπηλλάχθαι τῶν
δεινῶν.

Εἰπέ οὖν μοι, φησὶν, “^xεὶ ἀγίων πόδας ἐνιψεν.” Ἐνεστι
C καὶ ἐν ἐκκλησίαις τοιούτους εὐρεῖν. Μὴ γὰρ ἐπειδὴ ^yἐκείνων
τὸν βίον διηγησάμεθα, τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καταφρονῶμεν.
Πολλοὶ πολλάκις τοιοῦτοι καὶ ἐν μέσαις ταῖς ἐκκλησίαις εἰσιν,
ἀλλ’ ἐν τῷ λανθάνοντι. Μὴ ^zγὰρ ἐπειδὴ οἰκίας περινοστοῦσι,

16 Philipp. i. 21.

17 Psal. cxvii. 15.

^k φησὶ ante τὸ ζῆν transp. L. post Χριστὸς I. ¹ δεσμῶν]+ἐαυτοὺς πάντων
B.K. Sav. cet. ^m ἀηδῶν iidem. ⁿ ἢ om. C.I. Veron. ^o ἢ om. I.
Veron. ^p ἀρρωστή B. ^q δέ]+καὶ B.K. Sav. cet. ^r τὰς τρίχας Edd.
Articulus abest ab omnibus. ^s ἀπέλθῃ K. Sav. cet. Mox νόσος δὲ κὰν γ.
hoc ord. L. ^t οὐδὲ ἀπὸ] ἢ L. οὐδὲ ἀπὸ κ. om. B. ^u γέμουσαι B.K.L.
Sav. cet. ^v αὐται pro αὐταὶ omnes. ^w καμόντα C. καμώντα I. κάμνοντα L.
καμόντας Edd. ^x εὶ ἀγίων—μὴ γὰρ] εὶ ἀγίων τις πόδας ἐνιψεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
εὶ ἔνεστι καὶ ἐνταῦθα τοιούτους εὐρεῖν. ἔνεστι, καὶ πάντῃ ἔνεστι· μόνον μὴ B.K.
Sav. cet. ^y ἐκείνων in marg. I. ^z γὰρ] οὖν B.K.

μηδὲ ἐπειδὴ εἰς ἀγορὰν ἐμβάλλουσι, μηδὲ ἐπειδὴ προΐστανται, καταφρονῶμεν αὐτῶν. Καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ἐπέταξε· ¹⁸ “Κρίνατε γὰρ, φησὶν, ὀρφανῶ, καὶ δικαιοῦσατε χήραν.” Πολλὰ τῆς ἀρετῆς αἱ ὁδοὶ, ὥσπερ οὖν καὶ τῶν μαργαριτῶν πολλὴ ἡ διαφορὰ, καίτοι πάντες μαργαρίται ^b λέγονται, ἀλλ’ ὁ μὲν ἔστι λαμπρὸς ^D καὶ στρογγύλος πάντοθεν, ἕτερος δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἔχει τὸ κάλλος, ἕτερον δέ. Ποῖον δὴ τοῦτο; “Ὡσπερ ἀπὸ τινος τέχνης τὸ ^c κοράλλιον ἐπιμήκη ἔχει τὴν γραμμὴν, ^d καὶ γωνίας ^e ἐκτετορνευμένας, ^f καὶ τοῦ λευκοῦ χρώματος ἕτερον ἐπιτερπέστερον, τὸ δὲ πράσινον ^g πάλιν πάσης χλωρότητος ἐπιτερπέστερον· ἄλλος τοῦ αἵματος τὸ ἀνθηρὸν παρέχεται τῷ ^h εὐανθεῖ, ἄλλος τῆς ⁱ θαλάττης κυανώτερος, ἄλλος τῆς ἀλουργίδος στιλβότερος· ^k ἄλλα πολλὰ ἄνθη, καὶ ἡλίου δὲ χρώματα εὗροι τις ἂν· τοιοῦτοι καὶ οἱ ἄγιοι· οἱ μὲν ἐαυτοὺς ἀσκοῦσιν, οἱ δὲ καὶ τὰς ἐκ- ^E κλησίας. “¹ Εἰ ἀγίων, φησὶ, πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ^m ἐπήρκεσεν.” Ἐπιδράμωμεν τῷ πράγματι, ἵνα ἔχωμεν καυχᾶσθαι ἐκεῖ, ὅτι ἐνίψαμεν πόδας ἀγίων. ⁿ Εἰ πόδας αὐτῶν νίπτειν δεῖ, πολλῶ μᾶλλον καὶ ^o ἐκ χειρὸς ἐπιδιδόναι αὐτοῖς τὰ χρήματα. ¹⁹ “Μὴ γνῶτω, ^p φησὶν, ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου.” Τί μυρίους παραλαμβάνεις μάρτυρας; μηδὲ οἰκέτης ^F (310) ^q ἰδέτω, εἰ δυνατόν, μηδὲ γυνή. Πολλὰ τὰ σκάνδαλα τοῦ δολίου· πολλάκις ἢ μηδέποτε ἐμποδίσασα, τότε ^s ἐμποδίζει, ἢ ὑπὸ κενοδοξίας, ἢ ὑπὸ ἐτέρου τινός. Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀβραάμ, καίτοι θαυμαστὴν ἔχων γυναῖκα, τὸν υἱὸν μέλλων ἀναφέρειν, ἔκρυπτε, καίτοιγε οὐκ εἰδὼς τὸ ἐκβησόμενον, ἀλλὰ πεπεισμένος ὅτι πάν- ⁶³³ τως ἀναιρήσει. Τί οὖν ἐμελλε λέγειν, ^t εἴ τις ἦν ἄνθρωπος τῶν πολλῶν; ^v τίς ἐστὶν οὗτος ὁ ταῦτα διαπραττόμενος; οὐκ ἂν ἐπὶ ἀπηνείᾳ αὐτὸν ^w διέβαλε καὶ ἀγροικία; ^x Οὐδὲ ἰδεῖν κατηξιώθη

18 Esai. i. 17.

19 Matth. vi. 3.

^a ὁδοὶ] + καὶ διάφοροι B.K. Mox καὶ ἐπὶ τῶν μ. iidem.

ἀλλ’ οὐκ εἰσὶ πάντες ἴσοι B.K.

^b λέγονται] +^c κορύλλιον C.I. Veron. κοράλιον B.K.^d καὶ om. C. Statim τὰς γωνίας B.C.K. Sav. cet.^e ἐκτετορνευμένας] Sic

C.I.L. ἐκτετορευμένας Edd.

^f καὶ τοῦ—χλ. ἐπιτερπέστερον] καὶ ἄλλος τοῦ

λ. χρ. ἐστὶν εὐανθέστερος. ἄλλος τὸ πρ. ἔχων πολὺ πάσης χλ. μένει ἐπιτερπέ-

στερος B.K. ^g πάλιν] πολὺ B.K. Sav. cet. ^h εὐανθεῖν L. ⁱ θαλάττης]+ ἐστὶ B.K. Sav. cet. ^k ἄλλα—τοιοῦτοι] καὶ ἄλλα δὲ μυρία ἂν τις εὗροι τοῖς

ἀνθεσιν ἀμειλῶμενα κατὰ τὸ ποικίλον, ἢ τοῖς τοῦ ἡλίου χρώμασιν ἐξισούμενα·

τοιοῦτοι δὴ B.K. Sav. cet. ^l εἰ ἀγίων, φ.] καλῶς ἄρα ἔλεγεν, εἰ ἀγίων iidem.^m ἐπήρκεσεν] + ὥστε γὰρ πάντας ἐπᾶραι πρὸς μίμησιν, διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν(εἴρηκεν B.). οὐκοῦν καὶ ἡμεῖς iidem. ⁿ εἰ] + δὲ iidem. ^o ἐκ χειρὸς] εἰς χεῖρας B.K. Post χρήματα add. καὶ σπουδάξιν λανθάνειν B.C.K. Sav. cet. ^p φησὶν] ἤκουσας B.K. ^q εἰδέτω K. et ex corr. C.^r πολλὰ] + γὰρ L. ^s ἐμποδίζει L. ^t εἴ τις] εἴπερ B. ^v τίς (τί antecorr. K.)] οὐκ ἂν εἶπε, τίς B.K.L. Sav. cet. ^w διέβαλλε L. ^x οὐδὲ]

ἀλλ’ οὐδὲν—ἐργάσαιτο· διὰ τοῦτο οὐδὲ B.K. Mox ἀλλ’ οὐδὲν—ἐργάσαιτο om.

iidem.

τὸ παιδίον τὸ ἑαυτῆς ἢ γυνή, οὐδὲ ὑπέρτατος ἀκούσαι φωνῆς, οὐδὲ ὑσπαῖρον θεάσασθαι, ἀλλ' ὥσπερ αἰχμάλωτον λαβὼν, οὕτως ἀπήγαγεν. Ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἐνενόησεν ὁ δίκαιος ἐκείνος, μεθύων τῷ πόθῳ. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐώρα, ἀλλὰ τὸ προσταττό-
 B μενον ὅπως ἐργάσαιτο, ^zοὐδὲ παῖς ἦν ἐκεῖ, οὐδὲ γυνή· μάλλον δὲ οὐδὲ αὐτὸς ἤδει τὸ ἐκβησόμενον· οὕτω πάντοθεν ἐσπούδαζε καθαρὸν τὸ ἱερεῖον ^aἀναγαγεῖν, μὴ δάκρυσιν αὐτὸ, μὴ ἀντιλογία μολῦναι. ^bΚαί φησι πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰσαάκ· ²⁰ “Ἰδοὺ τὰ ξύλα καὶ τὸ πῦρ, ποῦ τὸ πρόβατον;” Τί οὖν ὁ πατήρ; “Ὁ θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον.” Λέγεται ^cδὴ τοῦτο ^dκαὶ προφητεία, ὅτι τὸν υἱὸν ὄψεται ^eἑαυτῷ, φησὶν, εἰς ὀλοκάρπωσιν· καὶ ἅμα ^fκαὶ τότε ἐκβέβηκε. ^gΤί καὶ αὐτὸν
 C κρύπτεις, εἰπὲ, τὸν σφαγιασθησόμενον; Ναί, φησὶ, δέδοικα μὴ ναρκήσῃ, δέδοικα μὴ ἀνάξιος ὀφθῇ. Εἶδες πῶς μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας ἅπαντα ἔπραττεν, ^hὥς εἶπεν ἡ γραφή, “Μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερά σου, φησὶ, τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου;” τουτέστι, καὶ ὥς οἰκεῖον μέλος ἔχωμέν τινα, ⁱμὴ σπουδάζωμεν αὐτῷ δεικνύναι, πλὴν εἰ μὴ ἀνάγκη εἴη. Πολλὰ γὰρ ἀπὸ τούτου γίνεται τὰ δεινὰ. Εἰς κενοδοξίαν τις αἵρεται, κώλυμα γίνεται πολλάκις. Διὰ δὴ τοῦτο ^kκαὶ ἑαυτοὺς λανθάνωμεν, εἰ δυνατόν, ἵνα τύχωμεν
 D τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΕ.

¹Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ
 E Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν, ἔχουσιν κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν. Ἀμα δὲ καὶ ἀργαί μανθάνουσι περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περιέργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. Βούλομαι οὖν νεωτέρας

²⁰ Gen. xxii. 7, 8.

1 CAP. V. v. II—15.

^y σπαίροντα L. σπέροντα I. ^z οὐδὲ—γυνή] καίτοι οὐδὲ ὁ παῖς B.K.
^a ἀνενεγκεῖν L. ^b καὶ φησι—Ἰσαάκ] ὅρα δὲ (+ καὶ B.K.) μεθ' ὅσης ἡμερό-
 τητος ὁ Ἰσαάκ ἐρωτᾷ, καὶ τί φησι πρὸς αὐτὸν B.K. Sav. cet. Statim πάτερ,
 ἰδοὺ B.K. ^c δὴ pro δὲ B.I.K.L. ^d καὶ om. I. καὶ ὡς πρ. B.K. Sav. cet.
^e ἑαυτῷ, φ.] Sic C.I.L. φ. ἑαυτῷ Veron. ἑαυτῷ θεός B.K. Sav. cet. ^f καὶ
 om. K. καὶ ἅμα—ἐκβέβηκε om. L. ^g τί—ὀφθῇ.] τί ποιεῖς, ὦ μακάριε; τί
 καὶ ἀπὸ τοῦ παιδὸς κρύπτεις ὁ μέλλεις ποιεῖν; εἰπὲ τὸν σφαγιασθησόμενον. οὐ,
 φησὶ· δέδοικα μὴ τι παρεμποδίσῃ, καὶ ἀνάξιος τοῦ ἐπιτάττοντος εὐρεθῶ. B.K.
^h ὡς] ἄρα καλῶς B.K. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ⁱ μὴ post αὐτῷ
 transp. B.K. ^k καὶ—ἀγαθῶν] παρακαλῶ, καὶ ἡμεῖς ὅταν τι ποιῶμεν πνευμα-
 τικόν, σπουδάζωμεν λανθάνειν καὶ ἑαυτοὺς, ἵνα κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ θεῷ ἐνταῦθα
 πολιτευσάμενοι, τύχωμεν τῶν ἐπ. ἐν οὐρανοῖς ἀγαθῶν B.K.

^aχήρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν. Ἦδη γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

ΠΟΛΥΝ ὑπὲρ τῶν χηρῶν ὁ Παῦλος ποιησάμενος λόγον, F καὶ χρόνον αὐτῶν ^bδιορίζων, καὶ εἰπὼν, “Μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα γεγонуῖα,” καὶ τὴν ποιότητα ^cδιδάξας τῆς χηρείας, ^dκαὶ εἰπὼν, “Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψε,” πάλιν ἐνταῦθά φησι. “Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ.” ⁶³⁴ Περὶ δὲ τῶν παρθένων, καίτοιγε ^eπολὺ φορτικωτέρου τοῦ πράγματος ὄντος, οὐδὲν τοιοῦτον ^fαἰνίττεται, εἰκότως. ^gΔιὰ τί; “Οτι ἐπὶ μείζουσιν ἀπεγράψατο, καὶ ἀπὸ μείζονος τῆς διανοίας ^hἐκεῖ προέβη τὸ ἔργον τοῦτο. Τὸ μὲν οὖν, “Εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψε,” καὶ πάντα ⁱτὰ τοιαῦτα, διὰ τοῦ εὐπροσέδρου παρέστησε, καὶ τοῦ λέγειν, ²“Ἡ δὲ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου.” Εἰ δὲ χρόνων ἕνεκεν οὐδὲν ἀκριβολογεῖται, μὴ θαυμάσης· μάλιστα μὲν γὰρ ἀπὸ τούτου κἀκεῖνο δῆλον. Ἄλλως δὲ ^kεἶπον, ὅτι ἀπὸ μείζονος διανοίας ἐκείναι τὴν B παρθενίαν εἶλοντο. Πρὸς δὲ τούτοις, ^lἐνταῦθα ἤδη ^mπτῶματα γέγονε, καὶ αὗται παρείχον τὴν ἀφορμὴν τῆς τοιαύτης νομοθεσίας· ἐκεῖ δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἦν. “Οτι γὰρ ⁿἐξέπεσόν τινες ἤδη, ἀπὸ τούτου δῆλον, ἀπὸ τοῦ λέγειν, “Ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσι.” καὶ πάλιν, “Ἦδη γὰρ ἐξετράπησάν τινες ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.” “Νεωτέρας ^oδὲ χήρας (311) παραιτοῦ.” Διὰ τί; “Ὅταν γὰρ ^pκαταστρηνιάσωσι, γαμεῖν θέλουσι.” Τί ἐστίν, “ὅταν καταστρηνιάσωσιν;” “Ὅταν ἀκκισθῶσιν, ὅταν ^qθρύπτωνται· καθάπερ ὅταν ἐπὶ ἀνδρός τις ἐπιεικοῦς ^rλέγῃ, ^sὅτι ἀφείσα αὐτὸν, ἐτέρου γέγονε. Δείκνυσι τοίνυν C ὅτι καὶ τὴν χηρείαν ἀπλῶς ^tεἶλοντο, οὐ κρίνασαι. ^uἌρα καὶ ἡ χήρα τῷ Χριστῷ ἀρμόζεται ἐν τῇ χηρείᾳ· ³“Ἐγὼ γὰρ, φησὶ, προστάτης τῶν χηρῶν, καὶ πατὴρ τῶν ὀρφανῶν.” ^vΔείκνυσιν

² 1 Cor. vii. 34.

³ Psal. lxxvii. 5.

HOM. XV. ^a χήρας om. B.C.K. Mox τεκνογονεῖν accessit ex B.I.K.L. Vet. ^b διορ. καὶ εἰπὼν] διορίσας τῷ λέγειν, χήρα καταλεγέσθω B.K. Sav. cet. Mox γεγонуῖαν L. ^c δείξας K. Statim τῆς χήρας C.K. Sav. cet. ^d καὶ εἰπὼν] τῷ εἰπεῖν B.K. Sav. cet. ^e πολλοῦ K. ^f αἰνίττεται] ἐπιτάττει B.K. ἔφηκεν οὐδὲ ἠνίκατο L. ^g διὰ—μείζουσιν] ἐπὶ μ. γὰρ B.K. Statim ἀπεγράψαντο B.K.L. Sav. cet. ^h ἐκεῖ] ἐκείναις B.K. πρ. τὸ ἔργον pro τὸ ἔργον πρ. C.I.K.L. ⁱ τὰ om. L. ^k εἶπεν L. et ante corr. C. Mox εἶλαντο L. ^l ἐνταῦθα] καὶ ἐντ. μὲν B.K. ^m πτῶμα K. Mox παρέσχον B. ⁿ ἐξέπεσαν I. ^o δὲ]+φησι L. ^p καταστρ.]+τοῦ Χρ. B.C.K. Sav. cet. ^q θρύπτωνται]+οὕτως εἰπὼν B.K. ^r λέγοι B.C.I.K. Cat. ^s ὅτι om. B.K. Sav. cet. Statim ἀφείσα αὐτὸν Cat. ἄφες αὐτὸν libri omnes cum Veron. ἄφες αὐτὴν Vet. Sav. cet. Deinde ὅτι ἐτέρου γ. B.K. Sav. cet. ^t εἶλαντο I. ^u Haec ἄρα—ὀρφανῶν infra post παραστήσαι τῷ Χριστῷ transp. B.K. ^v δείκνυσιν] καὶ B.K.

ὅτι οὐδὲ τὴν χρεῖαν ὀρθῶς αἰροῦνται, ἀλλὰ ^ωκαταστρηνιῶσιν· ἀλλ' ὅμως φέρει. Καὶ μὴν ἀλλαχοῦ φησιν· ⁴“Ἡρμოსάμην ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν παραστήσαι τῷ Χριστῷ.” ^x“Ὅταν ὀνομασθῶσιν αὐτῷ, φησὶ, “γαμεῖν θέλουσιν, ἔχουσαι κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν.” Πίστιν τὴν συνθήκην ^zλέγει· τὴν ἀλήθειαν, ^aφησὶν, ἐψεύσαντο, αὐτὸν ἠθέτησαν, παρέβησαν τὰς συνθήκας. “Ἀμα ^bδὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν.” Οὐκ ἄρα ἀνδράσι μόνον ἐπιτάττει τὸ ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ γυναιξί· πᾶσαν γὰρ τὴν κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία. Οὐ τούτῳ, φησὶ, τῷ κρίματί ^cεἰσιν ὑπεύθυνοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις ἀμαρτήμασιν. ^dΕἰ ἄρα ἀνάρμοστον γυναικὶ τὸ περιῦναι τὰς οἰκίας, ^eπολλῷ μᾶλλον παρθένω. “Οὐ μόνον δὲ, ^fφησὶν, ἀργαὶ ^Eμανθάνουσιν, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. Βούλομαι ^gοὖν νεωτέρας χήρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν.” Τί ^hοὖν, ὅταν καὶ ἡ τοῦ ἀνδρὸς μέριμνα ἀποστῇ, καὶ ἡ τοῦ θεοῦ μὴ κατέχη; ⁱΕἰκότως ἀργαὶ, λάλοι, περίεργοι γίνονται. Ὁ γὰρ τὰ ^kαὐτοῦ μὴ μεριμνῶν, τὰ ^lτοῦ ἑτέρου μεριμνήσει πάντως· ὥσπερ ὁ ^mτὰ ἑαυτοῦ φροντίζων, τῶν ἑτέρων ⁿοὐδένα ποιήσεται λόγον, οὐδεμίαν ἔξει φροντίδα. “Λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα.” Οὐδὲν οὕτως ἀνάρμοστον γυναικὶ, ὥς τὸ ^oτὰ ἑτέρων περιεργάζεσθαι μάλιστα, οὐ μόνον δὲ γυναικὶ, ἀλλὰ καὶ ἀνδρί· ἀναισχυντίας γὰρ καὶ ἰταμότητος τεκμήριον τοῦτο μέ- ^Fγιστον. “Βούλομαι οὖν.” ^pἘπειδὴ αὐταὶ βούλονται, βούλομαι ^qκαὶ γὰρ “νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν,” ^rοἰκουρεῖν· ⁶³⁵πολλῷ γὰρ ^sτοῦ ποιεῖν ἐκεῖνα τοῦτο βέλτιον. Ἐδεῖ μὲν οὖν τὰ τοῦ θεοῦ μεριμνᾶν, ^tἔδει τὴν πίστιν φυλάττειν· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνα οὐ γίνεται, βέλτιον ταῦτα ^vγενέσθαι, ἢ ἐκεῖνα· οὔτε γὰρ ὁ θεὸς

4 2 Cor. xi. 2.

^ω καταστρηνιῶσαι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅμως φ. B.K. ^x ὅταν] τί ἐστι καταστρηνιῶν τοῦ Χριστοῦ; ὅταν B.K. ^y ὁν. αὐτῷ, φ.] ὀνομασθεῖσάι φ. τῷ Χρ. καταστρηνιάσωσιν αὐτῷ L. ^z λέγει] δηλοῖ B.K. ^a φησὶν] ὥσπερ ἔλεγεν B.K. Sav. cet. Mox αὐτῷ pro αὐτὸν C.I.L. φησὶν post αὐτῷ transp. L. ^b δὲ] + φησὶ L. Post μανθάνουσιν add. περιερχόμενοι τὰς οἰκίας B.K. ^c εἰσιν ὑπ. μ.] Sic C.I.L. ὑπ. εἰσι μ. K. μ. εἰσιν ὑπ. Cat. Edd. ^d εἰ om. B.K. ἄρα εἰ pro εἰ ἄρα I. ^e π. μ. παρθένω] εἰ δὲ ταύτῃ, π. μ. παρθένω, πλείονα τὴν ἀσφάλειαν ἀπαιτούμενη B.K. ^f φησὶν et μανθάνουσιν om. B.K. ^g οὖν] + φησὶ L. Mox χήρας om. B.C.I.K. ^h οὖν] + συμβαίνει B.K. Sav. cet. ⁱ εἰκότως post γίνονται transp. B.K. ^k αὐτοῦ B.C.I.K. ἑαυτοῦ Edd. ^l τοῦ om. B.K. Sav. cet. ^m τὰ] τῶν B.K.L. ⁿ οὐδένα] οὐ L. οὔτε οὐδένα et οὔτε οὐδεμίαν B.K. Statim ποιήσει K. ^o τὰ om. K. Mox μάλιστα δὲ οὐ μ. γυναικὶ L. ^p ἐπειδὴ] + φησὶν L. φησὶ post βούλονται add. I. αὐταὶ pro αὐταὶ dedit Cat. ^q καὶ γὰρ] + τί βούλει, εἰπέ B.K. Statim v. χήρας Edd. Hic χήρας deest in omnibus. ^r Pro οἰκουρεῖν habent εἰκότως ταῦτα προ- τρέπει B.K. ^s τοῦ—βέλτιον] τοῦ π. ἐκεῖνα ταῦτα βελτίω C. τοῦ π. τοῦτο βελτίων ἢ ἐκεῖνα I. τὸ π. καὶ ἐκεῖνα τούτου βελτίω L. Vulgatum tuetur Cat. ^t ἔδει om. C. ^v γενέσθαι C.

ἀθετεῖται, οὔτε αὐταὶ ταῦτα μαυθάνουσι. Ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς
 χηρείας ἐκείνης οὐδὲν χρηστὸν ἔσται· ἀπὸ δὲ τοῦ γάμου τούτου
 πολλὰ ἀγαθὰ· ^ωτὸ κεχηνὸς καὶ ῥάθυμον τῆς διανοίας αὐτῆς ἐπι-
 στρέψαι δυνήσεται. Καὶ τίνος ^χἐνεκεν οὐκ εἶπεν, ἐπειδὴ χῆραι
 ἐξέπεσον, πολλῆς αὐτὰς ἐπιμελείας δεῖ ἀπολαύειν, ὥστε μὴ πα-
 θεῖν ὅπερ εἶπον, ἀλλ' ἐπέταξε γάμον; Ὅτι οὐ κεκώλυται.
 “^zΜηδεμίαν γὰρ, φησὶ, διδόντας ἀφορμὴν τῷ ἀντικειμένῳ λοι- B
 δορίας χάριν,” ^aμηδὲ λαβὴν τινα. “^ηἪδη γάρ τινες ἐξετρά-
 πησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.” Κωλύει τοίνυν τὰς ^bχήρας τὰς
 τοιαύτας, οὐ βουλόμενος μὴ εἶναι χήρας νεωτέρας, ἀλλὰ ^cμὴ
 βουλόμενος μοιχαλίδας εἶναι, μὴ βουλόμενος ἀργὰς ^dεἶναι, λαλού-
 σας τὰ μὴ δέοντα, καὶ περιέργους, μὴ βουλόμενος τὸν διάβολον
 ἀφορμὴν λαμβάνειν· ὡς εἰ ^eμὴ τοιοῦτον ἐγίνετο, οὐκ ἂν ἐκώλυ-
 σεν. ⁵“Εἰ δέ τις, ^fφησὶ, πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω
 αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις C
 ἐπαρκῇ.” ^εΠάλιν ὄντως χήρας λέγει ἐκείνας τὰς μεμονωμένας,
 τὰς οὐδαμόθεν ἐχούσας παραμυθίαν· ^hοὕτω γὰρ βέλτιον ἦν.
 Δύο γὰρ ἐγίνετο τὰ μέγιστα, καὶ ἐκεῖναι ἀφορμὴν ἐλάμβανον
 τοῦ εὖ ποιεῖν, καὶ αὐταὶ διετρέφοντο καλῶς, καὶ ἡ ἐκκλησία οὐκ
 ἐβαρεῖτο. Καλῶς προσέθηκεν, “Εἴ τις πιστός,” ⁱτὰς γὰρ τῶν
 ἀπίστων οὐκ ἔδει παρ' ἐκείνων τρέφεσθαι, ἵνα μὴ δόξωσι δεῖσθαι
 αὐτῶν. Καὶ ὅρα πῶς παραμυθητικῶς. Οὐκ εἶπε πολυτέλειαν
^kτινα, ἀλλ', “ἐπαρκείτω ^lαὐταῖς, ἵνα ἡ ^mἐκκλησία ταῖς ὄντως D
 χήραις ἐπαρκῇ.” Ἄρα καὶ ταύτης τὸν μισθὸν αὕτη ἔχει τῆς
 βοηθείας· ἡ γὰρ βοηθοῦσα ταύτη, οὐ ταύτη βοηθεῖ μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ἐκείναις, μετ' εὐρυχωρίας ἀφείσα αὐτὰς τρέφεσθαι. “Βού-
 λομαι ⁿνεωτέρας,” τίς; τρυφᾶν; ^oἀλλὰ σπαταλᾶν; οὐδὲν τοι-
 οῦτον, ἀλλὰ “γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν.” ^pΠῶς
 οἰκοδεσποτεῖν; Ἰνα μὴ νομίσης αὐτὸν εἰς τρυφὴν αὐτὰς προ-
 τρέπειν, ἐπήγαγε· “Μηδεμίαν ^qδιδόντας ἀφορμὴν τῷ ἀντικει-

⁵ v. 16.

^ω τὸ] τὸ γὰρ L. ἐντεῦθεν τὸ B.K. Sav. cet. ^x ἐνεκεν] + φησὶν iidem.
 Statim οὐκ εἶπεν et ἐξέπεσαν I. ^y ὅπερ L. Mox ἐπέταξας I. ^z μηδεμίαν
 γὰρ, φ.] ὅτι ἐν ἀσφαλείᾳ καθίστησι· διὸ καὶ ἐπάγει· μηδεμίαν B.K. Sav. cet.
 Statim διδόντας ἀφ. C.I.L. Vet. διδόναι ἀφ. Edd. ἀφ. διδόναι K. ^a μηδὲ
 λ. τινα om. B.K. ἥδη—Σατανᾶ om. L. ^b χηρείας Cat. ^c μὴ β.] β. μὴ L.
^d εἶναι] + καὶ περιέργους K. Sav. cet. Mox καὶ π. om. iidem. ^e μὴ] μηδὲν C.
 Statim τοῦτο K. ^f φησὶ om. B.K. Sav. cet. post πιστὸς transp. L. ^ε πάλιν
 [ὅρας πῶς πάλιν B.K. Sav. cet. ^h οὕτω γὰρ] καὶ τίνος ἐνεκεν τοῦτο
 παραινέι; ὅτι οὕτω B.K. ⁱ τὰς γὰρ—τρέφεσθαι] Sic C.I.L. Cat. Vet. Veron.
 παρὰ γὰρ τῶν ἀπίστων οὐκ ἔδει τὰς πιστὰς τρέφεσθαι B.K. Sav. cet. ^k τινα]
 + χορηγεῖτω B.K.L. Sav. cet. Statim ἐπ. φησὶν, αὐταῖς L. ^l αὐταῖς] + καὶ
 τὴν αἰτίαν προστίθισι. τίς οὖν αὕτη; B.K. ^m ἐκκλησία] + φησὶ B.K. Sav.
 cet. ⁿ νεωτέρας] + χήρας L. ^o ἀλλὰ om. B.K. ^p Haec πῶς οἰκοδ.
 accesserunt ex I. quonam modo? Vet. Statim ἵνα γὰρ μὴ B.C.K. Sav. cet.
^q διδόντας pro διδόναι C.I.L. Vet.

μένω λειδορίας χάριν.” Ἐδει ἡ μὲν αὐτὰς ἀνωτέρας εἶναι τῶν
 Ε βιωτικῶν· ἐπειδὴ δὲ κατώτεραι γεγόνασιν, καὶ ἐν αὐτοῖς στη- (312
 κέτωσαν.

⁶ “Οἱ καλῶς προεστῶτες, ⁵ φησὶ, πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς
 ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.
 Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις· καὶ, “Ἀξιος ὁ
 ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.” Τιμὴν ἐνταῦθα τὴν θεραπείαν
 λέγει, τὴν τῶν ἀναγκαίων χορηγίαν. Ἐπὶ τὸ γὰρ ἐπαγαγεῖν, “Οὐ
 φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα,” καὶ, “Ἀξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ
 Ε αὐτοῦ,” τοῦτο δηλοῖ. Ἄρα καὶ ὅταν λέγῃ, “Χήρας τίμα,”
^ν ταῦτόν λέγει, περὶ τῆς τῶν ἀναγκαίων τροφῆς· “Ἴνα ταῖς
 ὄντως χήραις ^ω ἐπαρκέσῃ,” φησὶ· καὶ πάλιν, “Τίμα τὰς ὄντως
 χήρας,” τουτέστι, τὰς ἐν πενίᾳ· ὅσῳ γὰρ ἂν τις ἐν πενίᾳ ᾖ,
 τοσούτῳ μᾶλλον ἐστὶ χήρα. Τίθησι τὸ τοῦ νόμου, τίθησι τὸ
 636 τοῦ Χριστοῦ, ἀμφοτέρω συμφωνοῦντα. Ὁ μὲν γὰρ νόμος
 φησὶν, “Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα.” Ὁρᾷς πῶς βούλεται
 κάμνειν τὸν διδάσκαλον; Οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἔστιν ἄλλος πόνος
 τοιοῦτος, ὥς ^ο ἐκείνου. Πῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ τίθησιν;
 “Ἀξιος ^γ γὰρ, φησὶν, ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.” Μὴ τῷ
 μισθῷ τοίνυν προσέχωμεν ^μ μόνον, ἀλλὰ καὶ ^α πῶς προσέταξε·
^β φησὶ γὰρ, “Ἀξιος ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστίν.”
 “Ὅστε εἴ τις τρυφᾷ καὶ ἀνιέται, οὐκ ἔστιν ἄξιος· εἰ μὴ τις ἐστὶ
 Β βοῦς ἀλοῶν, καὶ πρὸς πνίγος καὶ πρὸς ἀκάνθας τὸ ζεύγος
 ἀνέχων ἔλκει, καὶ οὐ πρότερον ^α ἀφίσταται, ^δ οὐκ ἔστιν ἄξιος.
 Ἄρα δεῖ μετὰ ἀφθονίας ἐπιρρέειν τοῖς ^ε διδασκάλοις τὴν τῶν
 ἀναγκαίων χορηγίαν, ἵνα μὴ κάμνωσι μήτε ἐκλύωνται, μηδὲ περὶ
 τὰ μικρὰ σχολάζοντες τῶν μεγάλων ἀποστερῶσιν ἑαυτούς· ἵνα
 τὰ πνευματικὰ ἐργάζωνται, μηδένα τῶν βιωτικῶν ποιούμενοι
 λόγον. Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ Λευῖται· οὐδὲν αὐτοῖς ἔμελε τῶν
 C βιωτικῶν, ^ε ὥσπερ οὖν καὶ τοῖς λαϊκοῖς ἔμελε τῆς αὐτῶν προ-
 νοίας, καὶ νόμῳ ^ε τέτακτο τὰ τῶν προσόδων, αἱ δεκάται, τὰ ἀπὸ

6 v. 17, 18.

¹ μὲν] + γὰρ B.K. Sav. cet. Mox ἀν. εἶναι pro εἶναι ἀν. C.I.K.L. ⁵ φησὶ
 om. B.K. Sav. cet. ^ν τῷ B.K. ^ν ταῦτόν] τοῦτο B.K. Sav. cet.
^ω ἐπαρκῇ C. ποτὲ pro φησὶ L. ^ο ὁ om. K. Post ἐκείνου add. ἀλλ' ἐκείνο
 μὲν τοῦ νόμου B.K. Sav. cet. ^γ γὰρ φησὶ] λέγων B.K. ^μ μόνον B.I.K.L.
 μόνῳ Edd. ^α πῶς] τῷ πῶς τοῦτον B.K. ^β φησὶ γὰρ—ἐστίν] ἄξιος, φησὶν,
 ὁ ἐ. τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, τουτέστι, τῆς τρ. B.K. ἄξ. γὰρ, φησὶν, ὁ ἐ. τοῦ μ. αὐτοῦ
 καὶ τῆς τρ. αὐτοῦ ἐστίν L. ^α ἀφίσταται] + ἕως ταῖς ἀποθήκαις τοὺς καρποὺς
 εἰσκομίσαι B.K. Sav. cet. ^δ οὐκ ἔστιν ἄ.] ὁ δὲ τοῖς πόνοις ἀπειρηκῶς (cum
 gloss. ἀπειρῶς K.) οὐδὲ τῆς τρ. ἐστίν ἄ. B.K. ^ε διδασκάλοις] + τὴν τῶν
 ἀγαθῶν ἀφθονίαν καὶ L. ^ε ὥσπερ οὖν καὶ] ὅτι B.K. Sav. cet. Mox ἔμελλε
 I. ut his Veron. ^ε τέτακτο B.C.I.K. τέτακται L. ἐτέτακτο Edd. Mox
 οἶον αἱ δ. B.K. Sav. cet.

^h τῶν χρυσίων, αἱ ἀπαρχαὶ, αἱ εὐχαὶ, καὶ πολλὰ ἕτερα. Ἄλλ' ἐκείνοις μὲν εἰκότως ταῦτα ἐνομοθέτει, ἅτε τὰ παρόντα ζητοῦσιν· ἐγὼ δὲ πλεον οὐδὲν λέγω ⁱ δεῖν τοὺς προεστῶτας ἔχειν τροφῆς καὶ σκεπασμάτων, ἵνα μὴ περιέλκωνται εἰς ταῦτα. Τί δέ ἐστι, “διπλῆς τιμῆς;” Διπλῆς τῆς πρὸς τὰς χήρας, ἢ τῆς πρὸς τοὺς διακόνους, ἢ ἀπλῶς διπλῆς ^k τιμῆς πολλῆς φησι. Μὴ ^l τοῦτο τοίνυν μόνον σκοπῶμεν, ὅτι διπλῆς τιμῆς αὐτοὺς ἡξίωσεν, ἀλλ' ὅτι προσέθηκε, “τοὺς καλῶς προεστῶτας.” ^m Τί δέ ἐστι, “καλῶς προεστῶτας,” ἀκούσωμεν τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· D
7 “Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.” Ἄρα τοῦτό ἐστι καλῶς προεστάναι, μηδεὶν φεῖδесθαι τῆς ἐκείνων κηδεμονίας ἕνεκεν. “Μάλιστα, φησὶν, οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.” Ποῦ ⁿ νῦν εἰσιν οἱ λέγοντες μὴ ^o δεῖν λόγου, μὴδὲ διδασκαλίας, ὅπου γε καὶ Τιμοθέῳ τοσαῦτα παραινεί λέγων, “Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι.” καὶ πάλιν, “Πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου;” Καὶ τούτους μά- E
λιστα πάντων τῶν ἄλλων τιμᾶσθαι βούλεται· καὶ τὴν αἰτίαν τίθησιν, ὅτι πολὺν πόνον ὑπομένουσι, φησὶν· εἰκότως. Ὅταν γὰρ ὁ μὲν ἕτερος μήτε ἀγρυπνῇ, μήτε φροντίζῃ, ἀλλὰ ἀπλῶς συνεδρεύῃ ἐν ἀδείᾳ καὶ ἀμεριμνίᾳ, ἐκεῖνος δὲ ^q κόπτεται φροντίζων, μελετῶν, καὶ μάλιστα ὅταν ἄπειρος ἦ καὶ λόγων τῶν ἑξῶθεν, ^r πῶς οὐ μάλιστα δεῖ τιμῆς ἀπολαύειν καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων αὐτὸν, εἰς τοσοῦτους πόνους ἑαυτὸν ἀφιέντα; Μυρίαις γὰρ γλώσσαις ἐστὶν ὑπεύθυνος· ὁ ^s δεῖνα ἐμέμψατο, ἕτερος ἐπήνεσεν, ἄλλος ἔσκωψεν, ἄλλος διέβαλε τὴν μνήμην καὶ τὴν σύνθεσιν· καὶ δεῖ αὐτῷ πολλῆς ἰσχύος, ὥστε ταῦτα φέρειν. F
Μέγα γὰρ τοῦτο, μέγα πρὸς ἐκκλησίας οἰκοδομὴν, καὶ πολὺν συντελεῖ τὸ διδακτικούς εἶναι τοὺς προεστῶτας· καὶ τοῦτο μὴ παρῇ, πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις οἴχεται. Διὰ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων, μετὰ τοῦ φιλοξένου καὶ ^t τοῦ ἐπικεικούς, μετὰ τοῦ 637 ἀλήπτου καὶ τοῦτο ἀριθμεί λέγων, ⁸ “διδακτικόν.” Ἐπεὶ διὰ τί διδάσκαλος λέγεται; Ναί, φησὶν, ἵνα τῷ βίῳ διδάσκη φι-

7 Joan. x. 11.

8 1 Tim. iii. 2.

^h τῶν om. I. τὰ ἀπὸ τ. χ. om. B.C.K. inclusum a Sav. ⁱ δεῖν] τοῦ δεῖν B.K. Sav. cet. Mox τροφῆς καὶ σκεπασμάτων omnes. Edebatur τροφὰς καὶ σκεπάσματα. ^k τιμῆς π. φ.] εἶπεν ἀντὶ τοῦ πολλῆς B.K. ^l τοῦτο τοίνυν] τοίνυν τοῦτο B.C.K. Cat. Mox τιμῆς αὐτοὺς pro αὐτοὺς τιμῆς B.C.K.L. Cat. ^m τί—προεστῶτας om. C. ⁿ νῦν] τοίνυν B.K.L. ^o δεῖν] + αὐτοῖς B. + αὐτοὺς K. ^p σου assumptum ex C.I.K.L. Statim καὶ om. B.K. Mox τῶν ἄλλων om. Veron. ^q κόπτεται C.I. ^r πῶς οὐ] πόσης C.I.L. Statim μ. δεῖ C.I.K.L. δεῖ μ. Edd. ^s δεῖνα] + με C.I. Veron. + μὲν I. ^t τοῦ om. L. ^v ἵνα] ἀλλ' ἵνα B.K.

λοσοφίαν. ^w Ταῦτα περιττά· δεῖ γὰρ καὶ τῆς ἀπὸ τῶν λόγων
^x διδασκαλίας. Διὰ τοῦτο ὁ Παῦλός φησι, “Μάλιστα οἱ κοπι-
 ὶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.” ὅταν γὰρ περὶ δογμάτων ἢ
 λόγος, ποῖος βίος ἐνταῦθα ἰσχὺν ἔχει; Τίνα λόγον δέ φησιν; (313)
 Οὐ τὸν κομπῶδη, οὐδὲ τὸν τὴν ὑκομψείαν ἔχοντα τὴν ἔξωθεν,
 B ἀλλὰ τὸν ἰσχὺν πολλὴν ^z κεκτημένον, τὸν συνέσεως γέμοντα καὶ
 φρονήσεως. Οὐ κατασκευῆς οὖν αὐτῷ καὶ φράσεως δεῖ, ἀλλὰ
 νοημάτων, ὅπως αὖν λέγεται, οὐδὲ συνθήκης, ἀλλὰ φρενῶν.

⁹ “Κατὰ ^a πρεσβυτέρου, φησὶ, κατηγορίαν μὴ παραδέχου,
 ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.” Κατὰ γὰρ νεωτέρου
 δεῖ ἐκτὸς μαρτύρων κατηγορίαν δέχεσθαι; κατὰ δὲ ὅλως τινός;
^b οὐχὶ μετὰ ἀκριβείας πάντοτε δεῖ τὰς ^c ἀκροάσεις ποιεῖσθαι;
 Τί οὖν ἐστὶν ὃ λέγει; Οὐδὲ ἐπὶ ἄλλων, φησὶ, μάλιστα δὲ ^d ἐπὶ
 πρεσβυτέρου. Πρεσβύτερον γὰρ ἐνταῦθά ^e φησιν, οὐχὶ τὸ
 ἀξίωμα, ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν, ἐπειδήπερ εὐκολώτερον ἀμαρτάνου-
 C σιν οἱ νέοι τῶν πρεσβυτέρων. ^f Δηλόν ἐστιν ἐντεῦθεν, ὅτι
 ἐκκλησίαν λοιπὸν ἦν ἐμπεπιστευμένος ὁ Τιμόθεος, ^g ἢ καὶ ἔθνος
 ὁλόκληρον τὸ τῆς Ἀσίας· διὸ καὶ περὶ πρεσβυτέρων αὐτῷ
 διαλέγεται. ¹⁰ “Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε,
^h φησὶν, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.” Τοῦτέστι, μὴ ταχέως
 ἔκκοπτε, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας ἅπαντα περιεργάζου·
 ὅταν μέντοι μάθῃς σαφῶς, σφοδρῶς ἐπέξιθι, ἵνα ⁱ καὶ οἱ ἄλλοι
 σωφρονισθῶσιν. “Ὡσπερ γὰρ τὸ ἀπλῶς κατακρίνειν βλαβερὸν,
 D ^k οὕτω τὸ μὴ ἐπέξιέναι τοῖς φανεροῖς ἀμαρτήμασιν, ὁδὸν ἐστι
 δοῦναι τοῖς ἄλλοις τοῦ τὰ αὐτὰ ποιεῖν καὶ τολμᾶν. “Ἐλεγχε δὲ
^l οὐχ’ ἀπλῶς, φησὶν, ἀλλὰ μετὰ ἀποτομίας· οὕτω γὰρ καὶ οἱ
 λοιποὶ φόβον ἔξουσιν. Πῶς οὖν φησιν ὁ Χριστὸς, ¹¹ “Ὑπαγε,
 ἔλεγχον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου, ἐὰν εἰς σὲ ἀμάρτη;”
 Πλὴν ^m κακείνον συγχωρεῖ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐλέγχεσθαι. Τί οὖν;
 οὐχὶ σκανδαλίζει μάλλον τὸ ἐνώπιον πάντων ἐλέγχεσθαι; Πῶς;

9 v. 19.

10 v. 20.

11 Matth. xviii. 15.

^w ταῦτα (καὶ ταῦτα C.) π. δεῖ γὰρ καὶ] ὥστε ταῦτα π. καὶ οὐ δεῖ B.K. Sav. cet.
^x διδασκαλίας] + εἰς προκοπὴν B.C. (?) Sav. cet. + εἰς προτροπὴν K.
 Statim καὶ πῶς ὁ Π. B.K. Sav. cet. ^y κομψίαν K. Ben. ^z κεκτημένον]
 + τοῦ πνεύματος B.K. Sav. cet. ^a πρεσβυτέρων K. φησὶ om. B.K. Sav.
 cet. ^b οὐχὶ] καὶ οὐχὶ idem. ^c ἀκροάσεις] Sic C.I.L. Edebatur κρίσεις,
 consentiente Cat. ^d ἐπὶ] Sic nostri omnes et Cat. κατὰ Edd. ^e φησιν,
 οὐχὶ τὸ ἀ.] οὐχὶ τὸ ἀ. λέγει B.K. ^f δηλον] + δὲ Edd. δὲ om. C.I.L. δηλον
 — ἦν ἐμπ.] καὶ ὅτι περὶ τούτων τοῦτο ἐπήγαγε, δηλον ἐντεῦθεν· ἐκκλησίαν ἦν ἐμπ.
 B.K. ^g ἢ καὶ] μάλλον δὲ B.K. ^h φησὶν om. B.K. Sav. cet. ⁱ καὶ
 assumtum ex B.C.K.L. Cat. ^k οὕτω] + καὶ L. Mox ἐστὶν ἄλλοις δοῦναι
 τοῖς τὰ αὐτὰ idem. ^l οὐχ’ ἀπλῶς, φ.] εἶπε, δηλῶν ὅτι οὐχ (μὴ B.K.) ἀπλῶς
 B.K. Sav. cet. Mox ἔχωσι B.I. ^m κακείνο C.

Ὅταν γὰρ τὸ ἀμάρτημα ὧσιν εἰδότες, τὴν δὲ κόλασιν ^ημηκέτι, μᾶλλον σκανδαλίζονται. Ὡσπερ γὰρ ἀτιμωρήτων μενόντων Ε τῶν ἀμαρτανόντων, πολλοὶ οἱ πλημμελοῦντες, ^οοὕτω κολαζομένων, πολλοὶ οἱ κατορθοῦντές εἰσιν. Οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἐποίησε τὸν Φαραὼ εἰς μέσον ἀγαγὼν ἐκόλασε, καὶ τὸν Ναβουχοδονόσορ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους, καὶ κατὰ πόλιν καὶ κατὰ ἄνθρωπον, ὀρώμεν δίκην δεδωκότας. Ἄρα βούλεται πάντας φόβον ἔχειν παρὰ τοῦ ἐπισκόπου, καὶ πᾶσιν αὐτὸν ἐφίστησιν. Ἐπειδὴ γὰρ πολλὰ ^ρἀπὸ ὑπονοίας κρίνεται, δεῖ, φησὶν, εἶναι τοὺς μαρτυροῦντας, καὶ διελέγχοντας αὐτὸν κατὰ τὸν παλαιὸν ^ινόμον. ¹²“Ἐπὶ γὰρ F δύο ἢ τριῶν μαρτύρων σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.” “Κατὰ πρεσβυτέρου, φησὶ, κατηγορίαν μὴ παραδέχου.” Οὐκ εἶπε, μὴ κατακρίνης, ἀλλὰ, ^τμηδὲ δέξῃ κατηγορίαν, μηδὲ ὅλως εἰς κρίσιν ^ςκαθῆς. Τί οὖν, ἂν καὶ οἱ δύο ψεύδωνται; Τοῦτο σπανιάκις συμβαίνει· ἐνὶ δὲ ἀπὸ τῆς κρίσεως ἐξεταζόμενον ^τκαὶ τοῦτο 638 γενέσθαι δηλόν. Τὰ γὰρ ἀμαρτήματα ἀγαπητὸν καὶ δύο μάρτυρας ἔχειν, διὰ τὸ λάθρα γίνεσθαι καὶ κεκρυμμένως· ὥστε πολλῆς δοκιμασίας ^νσημεῖον τοῦτο. Τί οὖν, ^αἂν μὲν ὁμολογημένα ἢ τὰ ἀμαρτήματα, μάρτυρας δὲ μὴ ἔχῃ, ἀλλὰ πονηρὰν ὑπόνοιαν; Εἶπον ἄνω, φησὶ, “Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν.”

Μετὰ φόβου τοίνυν ἀγαπῶμεν τὸν θεόν. Δικαίῳ μὲν γὰρ νόμος οὐ κείται· οἱ δὲ πολλοὶ καὶ τὴν ἀρετὴν ἀνάγκῃ μετερχόμενοι, καὶ οὐ προθέσει, μεγάλα ἀπὸ τοῦ φόβου καρποῦνται, πολλάκις τὴν ἐπιθυμίαν ἐκκόπτοντες τὰς ἐαυτῶν. Διὰ τοῦτο B περὶ γεέννης ^αἀκούωμεν, ἵνα πολὺ τι καρπωσώμεθα ἀπὸ τῆς ἀπειλῆς καὶ τοῦ φόβου τούτου. Εἰ γὰρ μέλλων ἐμβάλλειν εἰς αὐτὴν τοὺς ἀμαρτάνοντας, μὴ προεῖπε ταύτης τὴν ἀπειλήν, πολλοὶ ἐνέπεσον ἂν εἰς αὐτήν. Εἰ γὰρ νῦν τοῦ φόβου κατασειόντος ἡμῶν τὰς ψυχὰς, εἰσὶ τινες ^υοἱ οὕτω ῥαδίως ἀμαρτάνοντες, ὥς οὐδὲ οὔσης αὐτῆς· εἰ μηδὲν τούτων εἴρητο, ^ζμήτε ἠπειλήτο, τί οὐκ ἂν εἰργασάμεθα δεινόν; Ὡστε, ^αὅπερ αἰετῶ φημι, τῆς βασιλείας οὐχ ^βἡττον ἢ γέεννα τοῦ θεοῦ τὴν κηδεμονίαν δείκνυσιν. Ἡ γέεννα γὰρ ^γτῇ βασιλείᾳ συμπράττει, τοὺς C ἀνθρώπους τῷ φόβῳ ὠθοῦσα πρὸς αὐτήν. ^δΜὴ δὲ ἀπηνείας

¹² Deut. xix. 15.

^η μηκέτι pro οὐκέτι C.I.L. Statim τότε μᾶλλον I. τότε pro μᾶλλον C. ^ο οὕτω] + καὶ I. ^ρ ἀπὸ] ὑπὸ I. ^ι νόμον] + οὕτω διαγορεύοντα B.K. Mox γὰρ om. iidem. ^τ μὴ (μηδὲ K.) παραδέξῃ B.K. ^ς Vid. Annot. ^τ καὶ om. C.I.L. ^ν σημ. τοῦτο] πρὸς τοῦτο δεῖ B.K. ^ω ἐὰν ὡμ. μὲν ἢ C.L. Sic, sed μὲν superscripto, I. ^α ἀκούωμεν ex corr. C. ^υ οἱ om. B. ^ζ μηδὲ L. ^α ὅπερ B. (?) Mor. Ben. ^β ἡττων L. Veron. ἡττων (sic) I. ^γ τὴν βασιλείαν L. ^δ μὴ δὲ] Sic C. μὴ οὖν B.K. μηδὲ Edd.

μηδὲ ὠμότητος εἶναι τὸ πρᾶγμα νομίσωμεν, ἀλλὰ ἐλέου καὶ
 φιλανθρωπίας ^επολλῆς καὶ κηδεμονίας καὶ φίλτρου τοῦ περὶ (314)
 ἡμᾶς. Εἰ μὴ ἠπειλήθη καταστροφή ἐπὶ Ἰωνᾷ, οὐκ ἂν ἐκωλύθη
 ἡ καταστροφή· εἰ μὴ εἶπεν, ὅτι καταστραφήσεται ^εΝινευί, οὐκ
 D ἂν ἔσται Νινευί· εἰ μὴ ἠπειλήθη γέεννα, ἅπαντες ἂν εἰς γέενναν
 ἔνεπέσομεν· εἰ μὴ ἠπειλήθη πῦρ, οὐδεὶς ἂν ^ιδιέφυγε τὸ πῦρ.
 Ἐναντία ὧν βούλεται πράττειν λέγει, ἵνα πράττῃ ἃ βούλεται.
 Οὐ βούλεται τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ λέγει τὸν θάνα-
 τον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἵνα μὴ ^ιἐμβάλλῃ εἰς θάνατον. Οὐκ εἶπε
 ῥήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργον δείκνυσιν, ἵνα φεύγωμεν. Ἰνα
 δὲ μὴ τις νομίσῃ ἀπειλήν εἶναι τὸ πρᾶγμα μόνον, ἀλλὰ καὶ
^κὄντως εἶναι, ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα, ^ιφησὶ, γεγονότων δῆλόν ἐστιν.
^ηὉ οὐ δοκεῖ σοι τῆς γεέννης εἶναι σύμβολον ^μὁ κατακλυσμὸς ὁ
 E τῆς παντελοῦς πανωλεθρίας τοῦ ὕετοῦ, τοῦ πυρός; ¹³ “^η Ὡςπερ
 γὰρ, φησὶν, ἐν ταῖς ἡμέραις ^οΝῶε ἦσαν γαμοῦντες καὶ ^ιγαμί-
 ζοντες, οὕτω καὶ ^ιτότε.” Προεῖπε πρὸ πλείονος ^γχρόνου, καὶ
 νῦν προλέγει πρὸ ἐτῶν τετρακοσίων, ἢ καὶ πλείονων, ἀλλ’ οὐδεὶς
^ςὁ προσέχων· πάντες μύθους τὸ πρᾶγμα εἶναι νομίζουσι, πάν-
 τες γέλωτα, οὐδένα φόβος ἔχει, οὐδεὶς δακρύει, οὐδεὶς πατάσσει
 τὸ στήθος. Ὁ ποταμὸς τοῦ πυρός ^ιαναβράσσεται, ἢ φλόξ
 ἐκκαίεται, καὶ ἡμεῖς γελῶμεν καὶ τρυφῶμεν καὶ ἁμαρτάνομεν
 F ἀδεῶς. Οὐδεὶς εἰς νοῦν τὴν ἡμέραν ἐκείνην λαμβάνει ^νποτέ,
 οὐδεὶς ἐννοεῖ, ὅτι παρέρχεται τὰ παρόντα, ὅτι πρόσκαιρα ταῦτα,
 καίτοι τῶν πραγμάτων καθ’ ἐκάστην ἡμέραν βοώντων, καὶ
 φωνῇ ἀφιέντων. Οἱ ἄωροι θάνατοι, αἱ τῶν πραγμάτων μετα-
 βολαὶ καὶ ζώντων ἡμῶν γινόμεναι, οὐ παιδεύουσιν ἡμᾶς, αἱ
 639 ἀρρωστίαι καὶ τὰ λοιπὰ νοσήματα. Οὐκ ἐν τοῖς ἡμετέροις δὲ
 σώμασι τὰς μεταβολὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ^ωαὐτοῖς τοῖς στοι-
 χείοις ἴδοι τις ἄν· ^κκαὶ ἐν ταῖς ἡλικίαις δὲ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν
 τὸν θάνατον μελετῶμεν, καὶ ἐν πᾶσι τὸ ἄστατον ^υπανταχοῦ διὰ
 τῶν πραγμάτων χαρακτηρίζεται. Οὐδέποτε χεიმὼν ἔμεινεν, οὐδέ-

¹³ Matt. xxiv. 38.

^ε πολλῆς καὶ κ. om. K. ^ε Νινευὴ I. et bis K. ^ς ἐνεπέσαμεν I. L.
^η ἔφυγε K. ^ι ἐμβάλλῃ L. ^κ ὄντως] + πρᾶγμα L. ^ι φησὶ om. B. K.
 Sav. cet. Μοχ τοῦτο ἐποίησεν pro ἐστιν iidem. ^μ ὁ κ. ὁ] τὸν κατακλυσμὸν
 τὸν I. ^η ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τῆς τῶν παρόντων ματαιότητος, καὶ τῆς τῶν μελ-
 λόντων ἀπολαύσεως· καὶ πῶς δυνάμεθα μιμῆσθαι τὸν θεόν· καὶ περὶ τῆς ἀγάπης
 τοῦ Χριστοῦ τῆς εἰς ἡμᾶς, ἣτις δείκνυται μάλιστα ἐκ τῆς θείας μεταλήψεως. Veron.
^ο τοῦ Νῶε B. K. ^ρ ἐγγαμ. ex recent. corr. K. ἐγγαμ. Sav. cet. reclamanti-
 bus libris. ^ι τότε] νῦν B. K. Sav. cet. ^γ χρόνου] + τότε B. C. K. Sav. cet.
 πρὸ π. χ. om. L. Statim προλέγει καὶ νῦν hoc ord. B. ^ς ὁ πρ.] προσέχει L.
 Statim μύθον (sic) I. ^ι ἀναβράζεται L. ^ν ποτέ om. B. K. ^ω αὐτοῖς
 om. L. ^κ καὶ—μελετῶμεν] καὶ ἐν ταῖς ἐναλλαγαῖς δὲ (δὲ om. K.) τῶν ἡλικιῶν
^υ πανταχοῦ] καὶ π. B. K.

ποτε θέρος, ^zοὐδὲ ἔαρ, οὐδὲ μετόπωρον, ἀλλὰ πάντα τρέχει καὶ ἀφίπταται καὶ ρεῖ. Ἀλλὰ ^aτί εἶπω; τὰ ^bἄνθη; ἀλλὰ τί βούλει; τὰ ἀξιώματα, τοὺς βασιλεῖς τοὺς νῦν ὄντας, καὶ αὖριον οὐκ ^cὄντας; ἀλλὰ τοὺς πλουτοῦντας; ἀλλὰ τὰ οἰκοδομήματα τὰ λαμπρά; ἀλλὰ νύκτα καὶ ἡμέραν; ἀλλὰ τὸν ἥλιον; ἀλλὰ τὴν σελήνην; ^dοὐ φθίνει καὶ αὐτή; ^eαὐτὸς δὲ ὁ ἥλιος οὐκ ἐκλείπει B πολλαῖς, οὐ σκοτίζεται, οὐ νέφος αὐτὸν κρύπτει; Μή τι τῶν ὀρωμένων παραμένει διαπαντός; Ὁὐδὲν, ἀλλ' ἡ ψυχὴ μόνη τῶν ἐν ἡμῖν, ^eκαὶ ταύτης ἀμελοῦμεν· τῶν μὲν ἀλλοιουμένων, ὡς μενόντων πολλὴν ^hποιούμενοι φροντίδα, τῆς δὲ μενούσης αἰεὶ, ὡς παρερχομένης οὐδένα ἔχοντες λόγον. Ὁ δεῖνα μεγάλα δύναται; Ἀλλ' ἕως αὖριον, μετὰ δὲ ταῦτα ἀπολείται· καὶ δῆλον ἐκ τῶν μείζονα δινηθέντων, καὶ νῦν οὐδαμοῦ φαινομένων. Σκηνὴ τις ἐστὶν ὁ βίος, καὶ ὄναρ. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ⁱσκήνου ἀρθέντος αἱ ποικιλίαι διαλύονται, καὶ τὰ ὀνείρατα τῆς C ἀκτίνος φανείσης πάντα ^kἀφίπταται· οὕτω καὶ νῦν τῆς συντελείας ^lγινομένης, καὶ τῆς κοινῆς καὶ τῆς ἐνὸς ἐκάστου, πάντα ^mλύεται καὶ ἀφανίζεται. Καὶ ξύλον μὲν, ὃ ἐφύτευσας, μένει, καὶ ἡ οἰκία, ἣν ⁿοἰκοδομεῖς, καὶ αὐτὴ μένει· ὁ δὲ τεχνίτης ^oκαὶ γεωργὸς ἀπάγονται καὶ διαφθείρονται. Καὶ τούτων γινομένων, οὐδὲ οὕτως ἐντρεπόμεθα, ἀλλ' ὡς ἀθάνατοι ^pταῦτα πάντα κατασκευάζομεν, τρυφῶντες καὶ σπαταλῶντες.

Ἀκουσον τί φησιν ὁ Σολομῶν, ὁ ἔργῳ πείραν λαβὼν τῶν παρόντων πραγμάτων. ¹³ “Ὁικοδόμησά ^qμοι οἰκίας, φησὶν, D ἐφύτευσα κήπους καὶ παραδείσους, ἀμπελῶνας, ἱκολυμβήθρας ὑδάτων, ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐγένετό μοι, ἐποίησά μοι ἄδοντας καὶ ἄδούσας, ποίμνια καὶ βουκόλια.” Οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐγένετο τρυφηλὸς, οὐδεὶς οὕτως ἐνδοξος, οὐδεὶς οὕτω σοφὸς, οὐδεὶς οὕτως ἄρχων, οὐδεὶς οὕτω κατὰ νοῦν πάντα εἶδεν αὐτῷ προκεχωρηκότα. ^sΤί οὖν; Οὐδὲν τούτων ἀπάνατο· ἀλλὰ τί φησι μετὰ ταῦτα πάντα; ¹⁴ “Ματαιότης ^tγάρ, φησὶ, ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης.” οὐχ ἀπλῶς ματαιότης, ἀλλὰ καθ' ὑπερβολήν. E

13 Eccles. ii. 4—8.

14 Ibid. i. 2.

^z οὐδὲ] οὐδέποτε L. Statim μετόπωρον C.I. ^a τί]+βούλει B.K. Sav. cet. ^b ἄνθη] ἔθῃ B.K. Statim ἀλλὰ τί β. om. B.K. Sav. cet. ^c ὄντας] ἐσομένους L. ^d οὐ] εἰπέ οὖν μοι, οὐ B.K. ^e αὐτὸς] καὶ αὐτὸς B.K. Sav. cet. ^f οὐδὲν] οὐδαμῶς I. Statim ἀλλὰ ψ. B.K. ^g καὶ—τῶν μὲν] ἡμεῖς δὲ ταύτης μὲν (μὲν om. K.) ἀμελοῦμεν, τῶν δὲ (μὲν pro δὲ K.) B.K. ^h ποιούμενοι] Sic B.C.I.L. ποιούμεθα Edd. Statim φροντίδα B.I.K.L. Edebatur πρόνοιαν. ⁱ σκηνοῦντος B.K. ^k ἀφίσταται I. ^l γιν. pro γεν. B.I.K.L. ^m διαλύεται B.K. ⁿ οἰκοδόμησας B.L. ^o καὶ ὁ γ. B.K. Sav. cet. ^p ταῦτα π.] π. ταῦτα C.I. ^q μου L. Idem mox ἐφ. μου κήπους. ^r καὶ κολ. Edd. καὶ deest in omnibus. ^s τί οὖν;—πάντα] τί οὖν τούτων ἀπάνατο; οὐδὲν. διὸ καὶ μετὰ τ. π. φησὶ B.K. ^t γάρ om. L. γάρ, φησὶ om. B.C.K.

Πεισθῶμεν ^ν αὐτῷ, παρακαλῶ, τῷ διὰ πείρας ἤκοντι· πεισθῶμεν αὐτῷ, καὶ ἐπιλαβόμεθα πραγμάτων, ἔνθα οὐκ ἔστι ματαιότης, ἔνθα ἀλήθεια, ἔνθα πάντα πάγια καὶ βέβαια, ἔνθα πάντα ἐπὶ τῆς πέτρας ὠκοδόμηται, ἔνθα γῆρας οὐκ ἔνι, οὐδὲ πάροδος, ἔνθα (315) πάντα ἀνθεῖ, ἔνθα πάντα ἀκμάζει, ἔνθα παλαιούμενον οὐδέν, οὐδὲ ^ω γηράσκον, οὐδὲ ἐγγὺς ἀφανισμού. Ποθήσωμεν, παρακαλῶ, γνησίως τὸν θεόν, μὴ φόβῳ γεέννης, ἀλλ' ἐπιθυμίᾳ βασιλείας.

Τί γάρ, εἰπέ μοι, τοῦ τὸν Χριστὸν ἰδεῖν ἴσον; [×] Οὐδέν οὐκ ἔστι.

F Τί τοῦ ἀπολαῦσαι τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων ^υ ἴσον; Οὐκ ἔστιν ^z οὐδέν.

¹⁵ “^α Ἀ μήτε ὀφθαλμὸς εἶδε, μήτε οὖς ἤκουσε, μήτε ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ^α ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.”

Ἐκείνων ἐπιτυχεῖν σπουδάσωμεν, καταφρονήσωμεν τούτων.

640 Οὐχὶ μυριάκις ^b αὐτῶν κατηγοροῦμεν, ὅτι οὐδέν ὁ βίος ὁ ἀνθρώπινος; Τί σπουδάζεις περὶ τὸ μηδέν; ^c τί πόνους ὑφίστασαι περὶ τὸ μηδέν; Ἄλλ' ὁρᾷς οἰκοδομὰς λαμπράς, καὶ τούτων ἀπατᾷ σε ἡ θεά; ^d Εὐθέως ἴδε εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνάβλεψον ἀπὸ τῶν λίθων καὶ τῶν κιόνων πρὸς ἐκεῖνο τὸ κάλλος, καὶ ὄψει ^e ὅτι ταῦτα μυρμίκων καὶ κωνόπων ^f ἐστὶν ἔργα. Ἐμφιλοσόφησον τῇ θεᾷ· ^g ἀνιθι πρὸς τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ· ἐκεῖθεν κατὰμαθε τὰς λαμπράς οἰκοδομὰς, καὶ ^h ὄψει οὐδέν οὔσας, ἀλλὰ παίδων ⁱ ἀθύρ-

B ματα μικρῶν. ^k Εἶδες πῶς λεπτότερος, πῶς κουφότερος, πῶς καθαρώτερος καὶ διαυγέστερος ὁ ἀῆρ, ὅσῳ ἂν ἀναβαίνης ^l πρὸς ὕψος; Ἐκεῖ οἱ τὴν ἐλεημοσύνην ἐργαζόμενοι τὰς οἰκίας ἔχουσι, τὰς σκηνάς. Ταῦτα ἐν τῇ ἀναστάσει καταλύεται, μᾶλλον δὲ ^m καὶ πρὸ τῆς ἀναστάσεως χρόνος ⁿ ἐπελθὼν διέφθειρε καὶ ἠφάνισε καὶ διέλυσε· καὶ πρὸ τοῦ χρόνου δὲ ἐν αὐτῇ πολλάκις τῇ ἀκμῇ καὶ τῇ ὥρᾳ ἡ σεισμὸς κατήνεγκεν, ^η καὶ ἐμπρησμὸς τὸ πᾶν ἐλυμήνατο. ^o Οὐ γὰρ δὴ ἐν ταῖς ἡλικίαις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς εἰσιν ἄωροι θάνατοι· καὶ πολλάκις

C τὰ μὲν σαθρὰ τῷ χρόνῳ γενόμενα, τῆς γῆς τιναχθείσης, ἔμεινεν

¹⁵ 2 Cor. ii. 9.

^ν αὐτῷ, παρακαλῶ] τοίνυν B.K. ^ω γηρασκόμενον C. [×] οὐδέν οὐκ ἔστιν om. B.K. Statim τί δὲ τοῦ B.K. Sav. cet. οὐδέν. οὐκ ἔστι τι τοῦ interpungit I. ^υ ἴσον] μείζον B.K. ^z οὐδέν] + εἰκότως B.K. Sav. cet. Idem pergunt, οὔτε γὰρ ὀφθ. εἶδεν, οὔτε... οὔτε. Pro ἃ μήτε ὁ. εἶδε habet ἃ ὁ. οὐκ εἶδε L. ^α ὁ θ.] ὁ θ. φησὶ B.K. Sav. cet. φησὶν ὁ θ. I. ^b αὐτὸν I. ^c τί—μηδέν om. I. ^d εὐθέως] ἀλλ' εὐθέως B.K. Sav. cet. ^e ὅτι ταῦτα omnes. ταῦτα ὅτι Edd. ^f εἰσὶν L. ^g ἀνάβηθι B.K. ^h ὄψει] + ταύτας B.K. ⁱ ἀθύρμα L. μικρῶν om. B.K. ^k εἶδες—ὑψος] ὅσῳ ἂν ἀναβαίνης (—βαίνης ex corr. K.) πρὸς ὕψος, νοήσεις πῶς λεπτότερος, πῶς καθ. κ. δ. ὁ ἀῆρ B.K. ^l πρὸς] Sic B.I.K.L. εἰς Edd. ^m καὶ accessit ex B.I.K.L. ⁿ ἐπελθὼν] ὁ μακρὸς B.K. Statim διέλυσε καὶ ἠφ. καὶ διέφθειρε hoc ord. C. καὶ διέλυσε om. B.K. ^o οὐ γὰρ—θάνατοι] καὶ μὴ θαυμάσης ἀκμὴν καὶ ὥραν ἀκούων ἐπὶ ἀψύχων· εἰσὶ γὰρ ταῦτα καὶ ἐπὶ τούτοις. καὶ ὥσπερ ἐν ταῖς ἡ. τῶν ἃ. ἄωροι συμβαίνουσι θ. οὕτω συμβαίνει καὶ ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς B.K.

ἀκλινῇ· τὰ δὲ ἀπαστράπτοντα, καὶ πεπηγότα, καὶ νεοκατα-
σκεύαστα, ὑπὸ βροντῆς μόνῃς κατεσεύσθη καὶ ἀπώλετο· καὶ
τοῦτο ὁ τοῦ θεοῦ οἰκονομοῦντος, ὧοίμαι, ἵνα μὴ μέγα φρονῶμεν
ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς. Βούλει καὶ ἑτέρως μὴ ἀθυμεῖν; ἐπὶ τὰ
κοινὰ ἐλθὲ οἰκοδομήματα, ὧν ἴσον μετέχεις καὶ σύ. Οὐ γὰρ
ἔστιν, οὐκ ἔστιν οἰκία, καὶ σφόδρα ἢ λαμπρά, τῶν δημοσίων
οἰκοδομημάτων λαμπροτέρα. Ἐνδιάτριψον ὅσον ὃ θέλεις χρόνον
ἐκεῖ· σά ἐστιν ἐκεῖνα, σά ἐστι μετὰ τῶν ἄλλων· κοινά ἐστι, καὶ
οὐκ ἴδια. Ἄλλ' οὐ τέρπει ταῦτα, φησὶν. Οὐ τέρπει, πρῶτον D
μὲν τῇ συνηθείᾳ, δεύτερον δὲ τῇ πλεονεξίᾳ. Ἄρα τὸ ὑπερπνὸν
ἢ πλεονεξία ἐστίν, οὐχὶ τὸ κάλλος· ἄρα ἢ τέρψις ἢ πλεονεξία
ἐστὶ, καὶ τὸ ὡς τὰ πάντων βούλεσθαι ἰδιοποιεῖσθαι. Μέχρι
τίνος τούτοις ἡ προσηλώμεθα, ὅτῃ γῇ προσπεπήγαμεν, ἡ καθά-
περ οἱ σκώληκες, περὶ τὸν βόρβορον ἐγκαλινδούμεθα; Τὸ σῶμα
ἡμῖν ἔδωκεν ὁ θεὸς ἀπὸ γῆς, ἵνα καὶ αὐτὸ εἰς οὐρανὸν ἀναγά-
γωμεν, οὐχ ἵνα δι' αὐτοῦ καὶ τὴν ψυχὴν εἰς γῆν κατασπάσωμεν·
γεωδὲς ἐστίν, ἀλλ', ἐὰν ὃ θέλω, οὐράνιον γίνεται. Ὅρα πόση E
τετίμηκεν ἡμᾶς τιμῇ, τοιοῦτον ἔργον ἐπιτρέψας ἡμῖν. Ἐποίησα,
φησὶν, ἐγὼ γῆν καὶ οὐρανόν· δίδωμι καὶ σοὶ δημιουργίαν, ποιή-
σον τὴν γῆν οὐρανόν· δύνασαι γάρ. 16 “Ὁ ποιῶν ὅλα πάντα, καὶ
μετασκευάζων αὐτὰ,” περὶ τοῦ θεοῦ εἴρηται. Ἐαυτὴν καὶ τοῖς
ἀνθρώποις ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν· καθάπερ τις πατὴρ φιλόστορ-
γος ζωγραφῶν οὐκ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ καὶ τὸ παιδίον ὃ βούλεται
ἄγειν εἰς τὴν ἴσιν μάθησιν. Ἐποίησα, φησὶν, ἐγὼ σῶμα καλόν·
δίδωμί σοι τοῦ κρείττονος τὴν δημιουργίαν· ποιήσον σὺ ψυχὴν F
καλὴν. Εἶπον ἐγὼ, 17 “Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου,
καὶ πᾶν ξύλον κάρπιμον” εἶπε ἡ καὶ σὺ, ἐξαγαγέτω ἡ αὐτὴ ἡ γῆ
καρπὸν τὸν ἴδιον, καὶ ἐξελεύσεται ὃ ἐὰν θέλῃς ἐνεργῆσαι.
18 Ποιῶ θέρος καὶ ὀμίχλην, στερεῶ βροντὴν, καὶ κτίζω πνεῦμα,
ἔπλασα δράκοντα ἐμπαίζειν αὐτῷ, τουτέστι, τὸν διάβολον.
Οὐδὲ σοὶ ταύτης ἐφθόνησα τῆς ἐξουσίας· ἐμπαίζον καὶ σὺ, εἰ 641
θέλεις· δύνασαι γὰρ ὡς στρουθίον δῆσαι αὐτόν. Ἀνατέλλω τὸν

16 Amos. v. 8.

17 Gen. i. 11.

18 Amos. iv. 13. Psal. ciii. 26.

ὁ τοῦ om. L. ὧοίμαι] ἄμα C.I.L. ἡ ἐπὶ τοῖς οἰκοδομήμασι B.K.
ὃ θέλεις (θέλῃς L.) χρ. pro χρ. θέλεις I.K.L. ἡ ταῦτα—τέρπει om. C.I.L.
Vet. Veron. ὡς τέρπον I. ὡς τὰ πάντα C.L. πάντα B.K. ἡ προσηλού-
μεθα L. ὡς τῇ] μέχρι τίνος τῇ B.K. Sav. cet. ἡ καθ.] καὶ καθ. iidem.
Statim οἱ om. B.K. Τὸ ἐν τῷ βορβύρῳ προσκαλινδ. I. ἡ ἀγάγωμεν I.L.
ἡ εἰς τὴν γῆν C. Statim κατασπάσωμεν B.C.K.L. διασπάσωμεν I. Edebatur
διασπῶμεν. ὡς θέλωμεν B.K.L. ὡς πάντα] ταῦτα L. ἡ ταύτην] ἀλλὰ
ταύτην B.K. Sav. cet. ἡ καθάπερ—φιλόστοργος] ὁμοίον τι ποιῶν, οἷον ἂν εἰ
πατὴρ φ. τις (τις om. K.) B.K. ὃ βούλεται ἄ.] ἄ. βούλοιτο B.K. ἡ καλὸν C.
ἡ καὶ om. C. ἡ αὐτὴ ἡ γῆ pro ἡ γῆ αὐτὴ omnes. ἡ τὸν om. B.K.

ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς· μίμῃσαι καὶ σὺ, μετὰδος τῶν
 σῶν καὶ ἀγαθοῖς καὶ πονηροῖς. Ὑβριζόμενος ^μφέρω, καὶ εὐερ-
 γετῶ τοὺς ὑβρίζοντας· μίμῃσαι καὶ σὺ· δύνασαι γάρ. Εὖ ποιῶ,
 οὐκ ἐπὶ ἀντιδόσει· ^νμίμῃσαι καὶ σὺ, καὶ μὴ ^οοὕτως εὖ ποιήσης
 ἐπὶ ἀντιδόσει, μηδὲ ἐπὶ ἀμοιβῇ. Ἀνῆψα φωστῆρας εἰς τὸν
 οὐρανόν· ἄναψον καὶ σὺ τούτων λαμπροτέρους· δύνασαι γάρ·
 τοὺς ἐν πλάνῃ φώτισον· μείζων ἢ εὐεργεσία ἡ ἐκείνη τοῦ τὸν (316)
 ἥλιον ὁρᾶν, τὸ ἐμὲ ἐπιγινώσκειν. Ἀνθρωπον οὐ δύνασαι ποιῇ-
 B σαι, ἀλλὰ δίκαιον δύνασαι ποιῆσαι καὶ εὐάρεστον τῷ θεῷ. Ἐγὼ
 τὴν οὐσίαν εἰργασάμην· σὺ καλλώπισον τὴν προαίρεσιν. Ὅρα
 πῶς σε ^φφιλῶ, καὶ ἐν τοῖς μείζονί σοι ἔδωκα τὴν ἰσχύν. Ὅρατε,
 ἀγαπητοί, πῶς τετιμῆμεθα· καὶ τινες τῶν ἀλογίστων καὶ ἀγνω-
 μόνων λέγουσι, διὰ τί τῆς προαιρέσεώς ἐσμεν κύριοι; Ταῦτα
 πάντα ὅσα ^ρδιήλθομεν, ἐν οἷς δυνάμεθα μιμεῖσθαι τὸν θεόν, εἰ
 μὴ προαίρεσις ἦν, οὐκ ἂν ἦν ἡμῖν δυνατὸν μιμῆσασθαι. Ἄρχω,
 φησὶν, ἀγγέλων ἐγώ· καὶ σὺ διὰ τῆς ἀπαρχῆς. ^ςἘπὶ θρόνου
 κάθημαι βασιλικοῦ· καὶ σὺ συγκάθησαι διὰ τῆς ἀπαρχῆς·
 C ¹⁹ “Συνήγειρε, ^ιφησί, καὶ συνεκάθισεν ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ ^νθεοῦ.”
 Προσκυνεῖ σε ^ττὰ Χερουβὶμ, τὰ Σεραφίμ, πᾶσα ἡ ἀγγελικὴ
 δύναμις, ἀρχαί, ἐξουσίαι, ^χθρόνοι, κυριότητες διὰ τῆς ἀπαρχῆς.
 Μὴ κατηγόρει τοῦ σώματος, ὃ τοσαύτης ἀπολαύει τιμῆς, ὃ
 τρέμουσιν ^υαἱ ἀσώματοι δυνάμεις. Ἀλλὰ τί εἶπω; οὐ τούτοις
 τὸ φίλτρον ^ζἐπιδείκνυμαι μόνον, ἀλλὰ καὶ οἷς ἔπαθον. Διὰ σέ
 ἐνεπτύσθην, ἐρραπίσθην, τὴν δόξαν ἐκένωσα, τὸν πατέρα εἶσα,
 καὶ πρὸς σέ ἦλθον τὸν μισοῦντά με καὶ ἀποστρεφόμενον, καὶ
 D οὐδὲ ἀκοῦσαι βουλόμενον τὸ ὄνομά μου· κατεδίωξα καὶ ἐπέδρα-
 μον, ἵνα σε κατὰσχῃ· ἤνωσά σε καὶ συνῆψα ἐμαντῷ· φάγε ^αμε,
 εἶπον, πίε με· καὶ ἄνω σε ἔχω, καὶ κάτω συμπλέκομαί σοι. Οὐκ
 ἀρκεῖ σοι, ὅτι ^βσου τὴν ἀπαρχὴν ἔχω ἄνω; οὐ παραμυθεῖται
^ςτοῦτο τὸν πόθον; καὶ κάτω πάλιν ^δκατέβην· οὐχ ἀπλῶς
 μίγνυμαί σοι, ἀλλὰ συμπλέκομαι, τρώγομαι, λεπτύνομαι κατὰ
 μικρὸν, ἵνα πολλὴ ἡ ἀνάκρασις γένηται καὶ ἡ μίξις καὶ ἡ ἔνωσις.
 Τὰ γὰρ ἐνούμενα ἐν οἰκείοις ἔστηκεν ὅροις· ἐγὼ δὲ συνυφαίνομαι
 σοι. Οὐ βούλομαι λοιπὸν εἶναί τι μέσον· ἐν εἶναι βούλομαι τὰ

19 Ephes. ii. 6.

^μ φέρω] χαίρω K. ^ν μίμῃσαι—ἀντιδόσει om. I. L. ^ο οὕτως om. B. K. Sav. cet. Mox οὐδὲ pro μηδὲ L. ^ρ ἐκείνη] αὐτῇ, κρείττον B. K. ^φ φιλῶν K. ^ι ἦλθαμεν I. Mox ἡμῖν in text. om. idem. ^ς ἐπὶ—ἀπαρχῆς om. L. Veron. ^ι φησί om. L. ^ν θεοῦ omnes. Edebatur πατρός. ^τ τὰ om. K. Mox καὶ τὰ Σ. Edd. καὶ om. B. C. I. δοξάζει τὰ Σ. L. ^χ θρόνοι om. B. K. ^υ αἱ ἀσ.] Sic B. I. K. L. Ben. αἱ om. C. καὶ ἀσ. Veron. Sav. Mor. ^ζ ἐπιδείκνυμι L. Statim μόνον pro μόνοις omnes. ^α με om. ante corr. K. ^β σου om. L. Statim ἀρχὴν C. ^ς τοῦτον I. Veron. ^δ κατέβην om. L.

ἀμφοτέρα. Ταῦτα οὖν εἰδότες, καὶ τὴν ^fπολλὴν αὐτοῦ κηδεμονίαν, ἅπαντα πράττωμεν, ἅπερ ἂν ἡμᾶς μὴ ἀναξίους εὐδύναται δεικνύναι τῶν μεγάλων αὐτοῦ δωρεῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ^E ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ IS.

642

¹ Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς ^aπροκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ ^bπρόσκλησιν. Χείρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ^cἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις. Σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. Μηκέτι ὑδροπότηι, ἀλλ' οἶνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. ^B

ΔΙΑΛΕΧΘΕΙΣ περὶ ἐπισκόπων, περὶ διακόνων, ἀνδρῶν, γυναικῶν, περὶ ^dχρηῶν, περὶ πρεσβυτέρων, περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ δείξας ὅσων ἐστὶν ὁ ἐπίσκοπος κύριος, ^eὅτε περὶ κρίσεως ἔλεγεν, ἐπήγαγε· “^f Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ ^gπρόσκλησιν.” Καὶ φρικτῶς παραγγέλλει λοιπόν· οὐ γὰρ ἐπειδὴ Τιμόθεος ἦν τὸ τέκνον τὸ ἀγαπητὸν, ἠδέσθη. Ὁ γὰρ ^C περὶ ἑαυτοῦ μὴ αἰσχυνθεὶς εἰπεῖν, ² “Φοβοῦμαι μὴ πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι,” πολλῶ μάλλον περὶ Τιμοθέου οὐκ ἂν ἠδέσθη οὐδὲ ἡσχύνθη. Ἀλλὰ τὸν μὲν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καλῶς ^hπαραλαμβάνει εἰς μαρτυρίαν· τοὺς ⁱμέντοι ἐκλεκτοὺς ἀγγέλους τίνος ἔνεκεν; Ἀπὸ πολλῆς ἐπιεικείας· ἐπεὶ καὶ Μωϋσῆς οὕτω φησί· ³ “Διαμαρτύρομαι ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,” διὰ τὴν πολλὴν ἐπιείκειαν τοῦ δεσπότου· καὶ πάλιν, “Ἀκούσατε, φάραγγες, θεμέλια τῆς γῆς.” Καλεῖ δὲ ^kμάρτυρα τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν τῶν λεχθέντων, εἰς τὴν μέλ- ^D λουσιν ἡμέραν ἀπολογούμενος αὐτοῖς, εἴ τι ¹γένοιτο παρὰ τὸ

¹ CAP. V. v. 21—23.² 1 Cor. ix. 27.³ Deut. iv. 26. Mich. vi. 2.

^e εἰδότες] + ἀγαπητοὶ B.K. ^f πολλὴν] πολλὴν περὶ ἡμᾶς B. Sav. cet. περὶ ἡμᾶς πολλὴν K. ^g δύναται δεικνύναι] δείξῃ B.K. HOM. XVI.
^a ὑποκρίματος ter K. ^b πρόσκλησιν] Sic L. Cat. Mor. Ben. πρόσκλησιν B.C.I. Veron. Sav. πρόκλησιν K. ^c ἐν ἁμαρτίαις Veron. Sav. Mor. ἐν deest in omnibus. ^d χρηῶν] + ὁμοίως B.K. ^e ὅτε] τότε (om. ἔλεγεν) C.I.L. invitis Cat. Vet. Post ἐπήγαγε add. καὶ φησιν L. ^f διαμ.] + ὑμῖν L. + λέγων B.K. Mox ἡμῶν om. L. ^g πρόσκλησιν C.I.K. Veron. Sav. πρόσκλησιν B. ^h παραλαμβάνεις C. ⁱ μέντοι] δὲ L. ^k μάρτυρας L. Mox τῶν λεγομένων idem. ¹ γένηται B.K.

δέον, ὡς τὸ πᾶν ἀποδυσάμενος. “Ἰνα ταῦτα, ^mφησὶ, φυλάξης (317) χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ ⁿπρόσκλησιν.” Τουτέστιν, ἵνα κοινὸς ᾗς καὶ ἴσος τοῖς δικαζομένοις ^oτοῖς ἐπὶ σοῦ κρινόμενοις, ἵνα σε μηδεὶς προκαταλάβῃ, μηδὲ ^pοικειώσῃται. ^qΤίνες δὲ εἰσιν οἱ ἐκλεκτοὶ ἄγγελοι; Ἄρα ὡς ὄντων τινῶν ^rοὐ τοιούτων. Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἰακώβ τὸν θεὸν λαμβάνει ἰδίᾳ μάρτυρα, καὶ τὸν βουνόν. Οὕτω καὶ ἡμεῖς πολλάκις ^sκαὶ ὑπερέχοντα καὶ ἐλάττονα πρόσωπα εἰς μαρτυρίαν λαμβάνομεν· οὕτω μέγα ^E ἐστὶν ἡ μαρτυρία. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· μάρτυρα καλῶ τὸν θεὸν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς ^tδούλους αὐτοῦ, ὅτι παρήγγειλά σοι· ἐπ’ ^vαὐτῶν σοι παραγγέλλω. Φοβεῖ τὸν Τιμόθεον. Εἴτα τοῦτο εἰπὼν, ὁ πάντων μάλιστα ^wκαιριώτατον ἦν, ἐπήγαγε, καὶ ὁ μάλιστα συνέχει τὴν ἐκκλησίαν, τὸ τῶν ^xχειροτονιῶν. “Χεῖρας γὰρ, φησὶ, ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ^F ἁμαρτίαις ἄλλοτρίαις.” Τί ἐστι, “ταχέως;” ^yΜὴ ἐκ πρώτης δοκιμασίας, μηδὲ δευτέρας, μηδὲ τρίτης, ἀλλὰ πολλάκις περισκεψάμενος καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσας· οὐ γὰρ ἀκίνδυνον τὸ πρᾶγμα. ⁶⁴³ Τῶν γὰρ ἡμαρτημένων ἐκείνῳ καὶ σὺ δίκην ὑφέξεις ὁ τὴν ἀρχὴν παρασχών, καὶ τῶν παρελθουσῶν ἁμαρτιῶν ^zκαὶ τῶν γενησομένων. ^aὉ γὰρ ἀφείς τὰς πρώτας ἀκαίρως, ὑπεύθυνος ἔση καὶ τῶν ἐσομένων, ^bὡς σὺ αἴτιος ὢν, τῶν τε παρελθουσῶν, ὡς οὐκ ἀφείς αὐτὰς ^cπενθῆσαι, οὔτε ἐν κατανύξει γενέσθαι. Ὡς περ γὰρ τῶν κατορθωμάτων κοινωνεῖς, οὕτω καὶ τῶν ἁμαρτημάτων. “Σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει.” Περὶ σωφροσύνης ^dφησὶν ἐνταῦθα. “Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ’ οἶνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.” Εἰ δὲ ἀνδρὶ μέχρι τοσούτου ^Bνηστεύεις προσεσχηκότι, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὕδατι ^eχρησαμένῳ, ὡς καὶ ἀσθενεῖν, καὶ πυκνῶς ἀσθενεῖν, παραγγέλλει σωφρονεῖν, καὶ ^fοὐκ ἀναίνεται ἐκείνος· πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς, ὅταν ^gἀκούσωμεν παρά τινος, οὐκ ὀφείλομεν δυσχεραίνειν. Τί δήποτε ^hδὲ οὐκ ἔρρωσεν αὐτοῦ τὸν ⁱστόμαχον; οὐ γὰρ τὰ ἱμάτια νεκροῦς ^mφησὶ om. C. ⁿπρόσκλησιν C.I.L. Veron. Sav. πρόκλησιν B.K. ^oτοῖς ἐπὶ σοῦ κρ. om. B.K. Statim σε om. K. ^pοικειώσῃται (—εται C.) omnes. προοικ. Edd. ^qτίνες—ἐπεὶ] τῷ δὲ εἰπεῖν ἐκλεκτῶν ἀγγ. δείκνυσιν ἄρα καὶ ὡς οὐ τινῶν ὄντων τοιούτων. οὕτω B.K. ^rοὐ om. I. Cat. ^sκαὶ om. K. εἰς μαρτ. post πολλάκις transp. L. ^tδούλους] ἀγγέλους B.K. ^vαὐτῶν] + ἰδοὺ B.K. Sav. cet. ^wκαιριώτατον B.K. Sav. Mor. ^xχειρ.] + λέγω B.K. Mox γὰρ, φησὶ om. iidem. ^yμηδὲ C.L. ^zκαὶ τῶν γεν. om. C.I.L. Veron. Vet. ^aὁ γὰρ ἀφ.] ἀφ. γὰρ B.K. Sav. cet. ^bὡς—ὦν] τούτων μὲν ὡς αἴτιος ὢν σὺ τούτων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀγαγὼν iidem. Statim τῶν δὲ π. B.K. Cat. τε om. L. ^cπενθῆσαι] Sic B.I.K. Sav. cet. πενθεῖν L. πενθηθῆναι C. Veron. Cat. ^dφησὶν om. C. ^eχρησαμένου L. ^fοὐκ ἀπανέεται (sic) I. οὐ δυσχεραίνει B.K. ^gἀκούσωμεν] + νοουθεσίαν B.K. Sav. cet. ^hδὲ om. C.I.L. Cat. ⁱστόμαχον] + οὐχ ὡς ἀδυνατῶν, ἀλλὰ μέγα τι καὶ ἐντεῦθεν οἰκονομῶν B.K. Sav. cet.

ἀνίστη, εὐδηλον ὅτι καὶ τοῦτο ἐδύνατο. Τίνος οὖν ἔνεκεν; ^k ἵνα, καὶ νῦν ἴδωμεν ἄνδρας μεγάλους καὶ ἐναρέτους ἀσθενούντας, μὴ σκανδαλιζώμεθα· καὶ γὰρ καὶ ^l ἐκεῖνο συμφερόντως ἐγένετο. Εἰ γὰρ αὐτῷ ⁴ ἐδόθη ἄγγελος Σατάν, ἵνα μὴ ὑπεραίρηται, πολλῶ ^C μᾶλλον Τιμοθέω· ἱκανὰ γὰρ ἦν τὰ σημεῖα εἰς ἀπόνοιαν αἶραι. Διὰ τοῦτο νόμῳ ἰατρείας ἀφήσιν αὐτὸν δουλεῦσαι, ἵνα καὶ αὐτὸς μετριάξῃ, καὶ οἱ ἄλλοι ^m μήτε σκανδαλιζῶνται, καὶ ⁿ μάθωσιν, ὅτι τῆς φύσεως ὄντες τῆς ἡμετέρας, οὕτω κατῴρθουν ἅπερ κατῴρθουν. Δοκεῖ ^o γὰρ μοι καὶ ἄλλως ἐπίνοσος εἶναι, καὶ τοῦτο δείκνυσιν λέγων, “διὰ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας,” ἀπὸ ^p τε τοῦ στομάχου, ἀπὸ τε τῶν ἄλλων μερῶν. Οὐ μὴν ἀνῆκεν ^D αὐτὸν ^q ἀνέδην ἐμφορεῖσθαι τοῦ οἴνου, ἀλλ’ ὅσον πρὸς ὑγείαν, οὐ πρὸς ^r τρυφήν.

⁵ “Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ^s ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν.” Ἐπειδὴ περὶ χειροτονιῶν ^t ἔλεγε, “Μὴ κοινώνει, ^v φησὶν, ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις,” ^w τί οὖν, ἂν ἀγνοῶ, φησί; “Τινῶν ^x ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι αὐτοὺς εἰς κρίσιν, τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσι.” Τινῶν μὲν, ^y φησὶ, δῆλοί εἰσιν, ὅτι προλαμβάνουσι· τινῶν δὲ οὐ, ^E ἀλλ’ ἐπακολουθοῦσιν. ⁶ “Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ ^z δύναται.” ⁷ “^a Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας ἀξίους πάσης τιμῆς ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῇται.” Πάσης τιμῆς ἀξίους, ^b φησὶν, ἡγείσθωσαν. Μὴ γὰρ, ἐπειδὴ πιστὸς εἶ, νομίσης ἐλεύθερος εἶναι· τοῦτό ἐστιν ^c ἐλευθερίας, τὸ μᾶλλον δουλεύειν. Ὁ γὰρ ἄπιστος, ἂν μὲν ἴδῃ διὰ τὴν πίστιν αὐθαδῶς προσφερομένους, βλασφημήσει ^d πολλὰ ^F ὥς στάσιν ἐμποιοῦν τὸ δόγμα· ὅταν δὲ ἴδῃ πειθομένους, μᾶλλον ^e πεισθήσεται, μᾶλλον προσέξει τοῖς λεγομένοις. ^f Καὶ γὰρ καὶ 644

4 2 Cor. xii. 7.

5 v. 24.

6 v. 25.

7 CAP. VI. v. 1.

^k ἵνα—σκανδαλιζώμεθα] οὐκ ἔρρωσε; δι’ ἡμᾶς· ἵνα μὴ σκ. ὅταν ἴδωμεν ἄ. μ. κ. ε. ἀσθενούντας B.K. ^l ἐκεῖνο B.K.L. ^m μήτε] μὴ B.K. Sav. cet. ⁿ μάθωσιν] ἵνα δειχθῇ B.K. Post ὄντες add. κακεῖνοι B.K. Sav. cet. ^o γὰρ] δὲ iidem. ^p τε] + γὰρ B.K. Iidem post μερῶν add. ἡσθέει. ^q ἀναίδην C.I. ^r τρυφήν] + συγχωρεῖ χρῆσθαι B.K. ^s ἁμαρτίαι] + φησὶ L. ^t ἔλεγε] λέγων προσέθηκε τὸ B.K. ^v φησὶν om. B.K.L. ἀλλοτρίαις om. C. ^w τί οὖν—δῆλοί εἰσιν ὅτι] ἵνα μὴ εἴπῃ, τί οὖν ἂν ἀγνοῶ, ἐπήγαγε (+ τὸ K.) τινῶν αἱ ἁ. π. εἰσι· τουτέστι, τινῶν μὲν εἰσι δῆλοι ὅτι B.K. ^x ἀνθρώπων accessit ex C.I.L. Mox αὐτοὺς om. C. ^y φησὶν] + αἱ ἁμαρτίαι L. ^z δύναται L. Post δύναται haec habent B.K. τί ἐστι, προάγουσαι εἰς κρίσιν; τουτέστι, τῶν πονηρῶν πράξεων—τοῖς κατορθοῦσιν. Vid. infra, p. 644 B. ^a ὅσοι] + φησὶν L. ^b φησὶν om. C. ^c ἐλευθερίας B.C.I.K. Cat. Vet. ἐλευθερία Edd. ^d πολλὰ] Sic nostri omnes et Cat. Edebatur πολλάκις. ^e πεισθήσεται] ἐπαινέσεται B.K. ^f καὶ γὰρ καὶ] εἰ δὲ B.K. καὶ γὰρ L.

ὁ θεὸς καὶ τὸ κήρυγμα μέλλει βλασφημεῖσθαι. Τί οὖν, ^h φησὶν, ἂν πιστοὶ ὧσιν οἱ δεσπότες; Καὶ οὕτως ὑπέειπεν χρὴ διὰ (318) τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα. ⁸ “Οἱ ⁱ γὰρ πιστοὺς ἔχοντες, φησὶ, δεσπότης, μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι.” ^k Εἰ γὰρ τοσαύτης ἡξιώθητε τιμῆς, φησὶν, ὥς ἀδελφούς ἔχειν τοὺς δεσπότες, διὰ τοῦτο μάλιστα ὀφείλετε εἶκεν. “^l Προάγουσαι, φησὶν, εἰς κρίσιν” τουτέστιν, ^m ὅτι Β τῶν πονηρῶν πράξεων αἱ μὲν ⁿ λανθάνουσιν, αἱ δὲ οὐ· ἐκεῖ δὲ οὐδὲ τὰ κακὰ, οὐδὲ τὰ καλὰ ὁ λαθεῖν δύναται. Τί ἐστι, “ Προάγουσαι εἰς κρίσιν;” ^p Οἷον ὅταν τις ἀμαρτάνῃ τὰ ἤδη αὐτὸν κατακρίνοντα, ὅταν τις ἀδιόρθωτος ᾖ, ὅταν τις ἐλπίζεται διορθώσασθαι, μηδὲν δὲ τοιοῦτον πράξῃ. Τί οὖν; ^q πρὸς τί τοῦτο εἴρηται; “Ὅτι καὶ ἐνταῦθά τινες λάθωσιν, ἀλλ’ ἐκεῖ οὐ ^r λήσονται· ἐκεῖ πάντα γυμνά ἐστίν. Αὕτη δὲ μεγίστη παραμυθία τοῖς κατορθοῦσιν. ^s Ἐπειδὴ εἶπε, “Μηδὲν κατὰ ^t πρόσκλινιν,” C “Ὅσοι εἰσὶ, φησὶν, ὑπὸ ζυγὸν δούλοι.” ^v Τί οὖν τοῦτο πρὸς τὸν ἐπίσκοπον; Καὶ πάνυ, ἵνα ^w παραινῇ. Καὶ ὁρῶμεν αὐτὸν πανταχοῦ τοῖς δούλοις μᾶλλον ἢ τοῖς δεσπόταις ^x ἐπιτάττοντα· ἐκείνοις μὲν μετὰ πολλῆς τῆς ἐπεικειάς, καὶ πολὺν τούτου ^y ποιούμενον λόγον· τοῖς δὲ δεσπόταις, ⁹ “Ἀνιέντες, φησὶ, τὴν ἀπειλήν.” Τί δήποτε; Ἐπὶ ^z μὲν τῶν ἀπίστων, εἰκότως· αὐτοὶ D γὰρ εἶχε διαλέγεσθαι τοῖς μὴ προσέχουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν πιστῶν, τίνος ἕνεκεν; “Ὅτι μείζονα παρὰ ^b τοῦ δεσπότου εἰσφέρεται τοῖς δούλοις, ἢ παρὰ τῶν οἰκετῶν τοῖς δεσπόταις. ^c Ἐκεῖνοί

8 v. 2.

9 Ephes. vi. 9.

[ε βλασφημεῖσθαι] + εἰ μὴ πείθονται L. + μὴ πειθομένων Sav. cet + μὴ πειθομένων, πάντως δοξασθήσεται, πειθαρχούντων τοῖς δεσπόταις καὶ ὑποτασσομένων B.K. ^h φησὶν om. K. Statim πιστοὶ pro ἀπιστοι ex sola Cat. rescipsimus. ⁱ γὰρ] δὲ B.K. ^k εἰ γὰρ] ὥσεὶ ἔλεγεν, εἰ B.K. Sav. cet. Mox φησὶν om. B.K. ^l προάγουσαι—τοῖς κατορθοῦσιν hic om. B.K. ^m ὅτι om. B.K. Sav. cet. Post πονηρῶν add. φησὶ I.L. Sav. cet. ⁿ λανθάνουσιν] + ὧδε B.K. Sav. cet. ^o λαθεῖν] μαθεῖν K. Statim δύναται L. ^p οἷον] τουτέστιν L. ^q πρὸς] καὶ πρὸς B.K. Sav. cet. ^r λathήσονται L. ^s ἐπειδὴ] εἴτα ἐπειδὴ B.K. Sav. cet. Iidem post πρόσκλινιν add. ἀναγκαίως ἐρμηνεύων αὐτὸ ἐπήγαγε τὸ, omisso mox φησὶν. ^t πρόσκλινιν L. πρόκλησιν B.K. πρόσκλησιν Edd. ^v τί οὖν] καὶ τί B.K. Sav. cet. Post ἐπίσκοπον add. φησὶ B.C.K. Sav. cet. ^w παραινῇ] + φησὶ L. + ἵνα καὶ τούτους διδάσκῃ. καλῶς δὲ καὶ ἐνταῦθα περὶ τούτων διατάττεται B.K. Sav. cet. Statim καὶ γὰρ ὁρῶμεν iidem. ^x ἐπιτάττοντα—τί δήποτε;] ἐπιτάττοντα, καὶ τρόπους ὑποταγῆς ὑποδεικνύοντα, καὶ πολὺν αὐτῶν ποιούμενον λόγον. ἐκείνοις μὲν οὖν μετὰ πολλῆς τῆς ἐπ. ὑποτάττεσθαι παραινεῖ· τοῖς δὲ δ. ἀνείναι τὸν φόβον παρακαλεῖ, ἂν. λέγων, τὴν ἀπ. καὶ τί δήποτε ταῦτα διατάττεται; B.K. Sav. cet. ^y ποιούμενον L. Veron. ποιούμενος I. ποιουμένοις C. ^z μὲν] + γὰρ B.K. Sav. cet. ^a οὐ γὰρ—προσέχουσιν] οὐδὲ γὰρ εἶχε λόγον τοῖς μὴ πρ. διαλ. ὡς προσέχουσιν B.K. λόγον post εἶχε add. Sav. cet. ^b τῶν δεσποτῶν B.K. Sav. cet. ^c ἐκεῖνοί] + γὰρ iidem.

εἰσιν οἱ καὶ χρυσίον καταβάλλοντες, ^dκαὶ ὑπὲρ τῆς τῶν ἀναγκαιῶν εὐπορίας, καὶ ὑπὲρ ἐνδυμάτων, καὶ τῶν ἄλλων μεριμνῶντες ἀπάντων. Ὡστε μείζονα αὐτοῖς δουλείαν εἰσάγουσιν οἱ δεσπότες· ὅπερ καὶ ἐνταῦθα ἠνέξατο, ^eκαὶ φησιν, “Ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι.” ^fΚόπτονται καὶ ταλαιπωροῦνται ὑπὲρ τῆς ^gὑμετέρας ἀναπαύσεως, ^hκαὶ οὐκ ὀφείλουσι πολλῆς ἀπολαύειν τιμῆς ⁱπαρὰ τῶν οἰκετῶν; E

^kΕἰ δὲ τοῖς δούλοις οὕτως ἐπέταττε τοσαύτη κεχρηῆσθαι τῇ ὑπακοῇ, ἐννοήσατε πῶς ἡμᾶς πρὸς τὸν δεσπότην διακεῖσθαι χρή, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παραγαγόντα, τὸν τρέφοντα, τὸν ἐνδιδύσκοντα. Εἰ καὶ μηδαμῶς οὖν ἐτέρως, καὶ ὥς οἱ οἰκέται οἱ ἡμέτεροι, δουλεύσωμεν αὐτῷ. Οὐχὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν εἰς τοῦτο κατεστήσαντο ἐκεῖνοι, εἰς τὸ ἀναπαύεσθαι τοὺς δεσπότης αὐτῶν; ^lκαὶ τοῦτο ἔργον αὐτοῖς ἔστι, καὶ οὗτος ^mβίος, τὰ δεσποτικά μεριμνᾶν. Οὐχὶ τὰ τοῦ δεσπότητος πᾶσαν τὴν ἡμέραν μεριμνῶσι, τὰ δὲ ⁿαὐτῶν πολλαῖς μικρὸν ἐσπέρας F μέρος; Ἡμεῖς δὲ τοῦναντίον, τὰ μὲν ἡμέτερα διαπαντός, τὰ δὲ τοῦ δεσπότητος οὐδὲ μικρὸν μέρος, καὶ ταῦτα οὐ δεομένου τῶν ἡμετέρων, καθάπερ οἱ δεσπότες τῶν δούλων, ἀλλὰ καὶ τούτων αὐτῶν πάλιν εἰς ἡμέτερον προχωρούντων κέρδος. Ἐκεῖ μὲν γὰρ 645 ἡ διακονία τοῦ οἰκέτου τὸν δεσπότην ὠφελεῖ· ἐνταῦθα δὲ ἡ διακονία τοῦ δούλου τὸν μὲν δεσπότην οὐδὲν, πάλιν δὲ ^oαὐτὸν τὸν οἰκέτην ὀνίνησι. ¹⁰ “Τῶν ἀγαθῶν γάρ μου, φησὶν, οὐ χρειάν ἔχεις.” Εἰπὲ γάρ μοι, τί τῷ θεῷ κέρδος, ^pἵνα ἐγὼ δίκαιος ᾦ; ποία δὲ βλάβη, εἰ ἄδικος; οὐχὶ ἀκήρατος ἡ φύσις ἐκείνη; οὐχὶ ἀβλαβής; οὐχὶ παντός ἀνωτέρα πάθους; Οἱ οἰκέται οὐδὲν ἴδιον ἔχουσιν, ἀλλὰ πάντα δεσποτικά, καὶ μυριάκις πλουτῶσιν· ἡμεῖς δὲ πολλὰ ἴδια ἔχομεν. Οὐχ ἀπλῶς τοσαύτης τιμῆς ἀπολαύομεν παρὰ τοῦ τῶν ὅλων βασιλέως. Ποῖος δεσπότης B ὑπὲρ οἰκέτου τὸν υἱὸν ἔδωκε τὸν ἑαυτοῦ; Οὐδεὶς· ἀλλὰ πάντες αὖν ^rἔλουντο τοὺς οἰκέτας ὑπὲρ τῶν παίδων δοῦναι. Ἐνταῦθα δὲ τοῦναντίον τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ’ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, ὑπὲρ ^sπάντων τῶν ἐχθρῶν, τῶν μισούντων αὐτόν. Οἱ οἰκέται, καὶ βαρέα τινὰ ἐπιτάττωνται, οὐδὲ

10 Psal. xv. 2.

^d καὶ om. L.   ^e καὶ φ.] εἰπὼν B.K. Sav. cet.   ^f κόπτονται] + γοῦν B. κοπτόμενοι γοῦν καὶ ταλαιπωροῦντες K.   ^g ὑμετ.] ἡμετ. C. τῶν οἰκετῶν B.K.
 ^h καὶ om. B. αἰὶ pro καὶ K.   ⁱ παρὰ τῶν οἰκ.] παρ’ αὐτῶν B.K.   ^k ΗΘΙΚΟΝ. Ἐλεγχος πρὸς τοὺς μὴ δουλεύοντας τῷ θεῷ, ὅσον ἀπαιτοῦσιν οὗτοι δουλεύεσθαι ὑπὸ τῶν ἰδίων οἰκετῶν. Veron.   ^l καὶ] + οὐ L.   ^m ὁ βίος Edd. ὁ om. B.K.L. fere erasum in I. βίος οὗτος hoc ord. L. Statim τὸ τὰ δ. L.
 ⁿ ἑαυτῶν L.   ^o αὐτὸν om. L. δούλον pro οἰκέτην I.   ^p ἵνα] εἰάν B.K. Sav. cet.   ^q ἴδιον om. L.   ^r ἔλουντο] + μᾶλλον B.K. Sav. cet.   ^s πάντων] ἡμῶν B.K. πάντων om. Sav. cet. Mox αὐτὸν om. L.

οὕτω δυσχεραίνουσι, καὶ μάλιστα ἂν ὧσιν εὐγνώμονες· ἡμεῖς δὲ ἀποδυσπετοῦμεν μυρία. Τοῖς οἰκέταις οὐδὲν ἐπαγγέλλεται τοιοῦτον ὁ δεσπότης, οἷον ἡμῖν ὁ θεός· ἀλλὰ τί; ἐλευθερίαν, ἔφησιν, (319)
 C τὴν ἐνταῦθα, τὴν πολλάκις τῆς δουλείας χαλεπωτέραν. Πολλάκις γὰρ κατέλαβε λιμὸς, καὶ πικροτέρα δουλείας αὕτη ἢ ἐλευθερία γέγονε, καὶ τὸ δῶρον τοῦτο τὸ ὕμέγιστον. Παρὰ δὲ τῷ θεῷ οὐδὲν ὠπέκηνον, οὐδὲν φθαρτὸν, ἀλλὰ τί; ¹¹ “^x Οὐ λέγω ὑμᾶς δούλους, φησὶν· ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε.” Αἰσχυνθῶμεν, ἀγαπητοί, φοβηθῶμεν· κἂν ὥς οἱ οἰκέται ἡμῖν δουλεύουσι, δουλεύσωμεν ἡμεῖς τῷ δεσπότη· μᾶλλον δὲ οὐδὲ πρὸς τὸ πολλοστὸν μέρος τὴν δουλείαν ἡμεῖς ἐπιδεικνύμεθα. Ἐκεῖνοι διὰ τὴν ἀνάγκην φιλοσοφοῦσι, σκεπάσματα μόνον ἔχουσι καὶ τροφάς·
 D ἡμεῖς δὲ ^z ὑβρίζομεν εἰς τὴν τρυφήν. Εἰ μηδαμόθεν ἄλλοθεν, κἂν παρ’ ἐκείνων δεχώμεθα τῆς φιλοσοφίας τοὺς κανόνας. Οἶδε γὰρ ἡ γραφὴ οὐχὶ πρὸς οἰκέτας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλογα πέμπειν τοὺς ἀνθρώπους· οἷον ὅταν ¹² τὴν ^a μέλισσαν, ὅταν τοὺς μύρμηκας κελεύῃ μιμείσθαι. Ἐγὼ δὲ κἂν τοὺς οἰκέτας μιμήσασθαι παραινῶ· ὅσα ἐκεῖνοι διὰ τὸν φόβον τὸν ἡμέτερον πράττουσι, κἂν τοσαῦτα διὰ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἡμεῖς πράττωμεν· ^b οὐ γὰρ
 E εὐρίσκομεν πράττοντας ὑμᾶς. Ἐκεῖνοι διὰ τὸν ^c φόβον τὸν ἡμέτερον ὑβρίζονται μυριάκις, καὶ παντὸς φιλοσόφου μᾶλλον ἐστήκασιν σιγῶντες· ὑβρίζονται καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως, καὶ οὐκ ἀντιλέγουσιν, ἀλλὰ παρακαλοῦσιν, ἀδικοῦντες οὐδὲν πολλάκις.
^d Οὐδὲν πλεόν τῆς χρείας λαμβάνοντες, πολλάκις δὲ καὶ ἔλαττον, στέργουσι· ^e καὶ ἐπὶ στιβάδος καθεύδοντες, καὶ ἄρτου ^f μόνον πληρούμενοι, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν δίαιταν ἔχοντες εὐτελῆ, οὐκ ἐγκαλοῦσιν, οὐδὲ δυσχεραίνουσιν ἐκεῖνοι διὰ τὸν παρ’ ἡμῶν φόβον. Ἐμπιστευόμενοι χρήματα, πάντα ἀποδιδόασιν· μὴ γάρ μοι
 F τοὺς μοχθηροὺς ^g εἴπῃς τῶν οἰκετῶν, ἀλλὰ τοὺς μὴ λίαν κακοὺς· ἂν ἀπειλήσωμεν, εὐθέως συστέλλονται. ^h Ἄρα οὐ φιλοσοφίας ταῦτα; Μὴ ⁱ γὰρ ὅτι ἀνάγκη γίνεται εἴπῃς, ὅτι καὶ ἐπὶ σοὶ

11 Joan. xv. 15.

12 Prov. vi. 6—8. in Graeco.

^t φησὶ om. B.K. Sav. cet. ^v μέγιστον] + τὴν ἐσχάτην αὐτῷ ἦνεγκε βλάβην B.K. ^w ἐπέκηνον] Sic C.I.L. ἐπικαίρον Edd. ^x οὐ] βούλει μαθεῖν; ἄκουε. οὐκέτι B.K. Sav. cet. ^y οὐδὲ, quod aberat, est in C.I.L. οὐδὲ τὸ π. μέρος πρὸς τὴν δ. B.K. ^z ὑβρ. εἰς τὴν τρυφήν] μυρία, τὰ μὲν ἔχοντες, τὰ δὲ ἐλπίζοντες, ὑβρ. τῇ τρυφῇ εἰς τὸν εὐεργέτην B.K. Sav. cet. ^a μέλιτταν C.I.K. Μοχ τὸν μύρμηκα K. ^b οὐ γὰρ—ὑμᾶς om. L. οὐ γὰρ—ἐκεῖνοι] οὐ γὰρ εὐρίσκομεθα πράττοντες ἡμεῖς διὰ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ, ὅσα ἐκεῖνοι I. καὶ μὴ καταγνώφῃ βαρύτητα τοῦ λόγου ἡμῶν, διὰ τοῦτο λέγομεν (λέγουσιν B.) ὅτι οὐχ εὐρ. πράττοντάς τι ὑμᾶς. ἐκεῖνοι B.K. ^c φ. τὸν ἡμ. pro ἡμ. φ. omnes. ^d οὐδὲν] + ἐκεῖνοι B.K.L. Sav. cet. ^e καὶ om C. ^f μόνου L. ^g εἴπῃς omnes. εἴποις Edd. ^h ἄρα] + οὖν C. ⁱ γὰρ] + μοι L. μὴ γὰρ—εἴπῃς] καὶ μὴ μοι εἴπῃς ὡς ἀνάγκη γίνεται B.K.

ἀνάγκη τῆς γεέννης ἐπίκειται, ^kκαὶ οὐδὲ οὕτω σωφρονεῖς, οὐδὲ
τοσαύτην παρέχεις τιμὴν τῷ θεῷ, ^lᾧσης ἀπολαύεις παρὰ τῶν 646
οἰκετῶν. Ἐχει ἕκαστος τῶν οἰκετῶν οἶκημα τὸ νενομοθετημένον,
καὶ οὐκ ἐπεμβαίνει τῷ τοῦ πλησίον, οὐδὲ λυμαίνεται τῇ ἐπιθυμίᾳ
τοῦ πλείονος. ^mΚαὶ ταῦτα ἴδοι τις ἂν ἐν οἰκέταις διὰ τὸν τῶν
δεσποτῶν φόβον ⁿ παραφυλαττόμενα· καὶ σπανίως ^oἂν ἴδοις
οἰκέτην τὰ τοῦ οἰκέτου ἀρπάζοντα, ἢ λυμαινόμενον. Παρὰ δὲ
ἀνθρώποις ἐλευθέροις τὰ ἐναντία τούτων γίνεται· ἀλλήλους
δάκνομεν, κατεσθίομεν, ^pοὐ δεδοίκαμεν τὸν δεσπότην, τὰ τῶν
συνδούλων ἀρπάζομεν, κλέπτομεν, τύπτομεν, ὀρώντος αὐτοῦ·
τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ποιήσειεν οἰκέτης, ἀλλὰ κἂν τύπτῃ, μὴ ὀρώντος B
τοῦ δεσπότη, κἂν ὑβρίζῃ, μὴ ἀκούοντος· ἡμεῖς δὲ τοῦ θεοῦ
πάντα καὶ ὀρώντος καὶ ἀκούοντος, τολμῶμεν. Φόβος ὁ τοῦ
δεσπότη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνων διαπαντός· ἡμῶν δὲ ^qοὐ-
τος οὐδέποτε. Διὰ τοῦτο πάντα ἄνω καὶ κάτω γέγονε, πάντα
συγκέχυνται καὶ διέφθαρται· καὶ αὐτοὶ μὲν οὐδὲ εἰς νοῦν λαμβά-
νομεν τὰ ^rἡμαρτημένα, τοὺς δὲ οἰκέτας τοὺς ἡμετέρους ἀμαρτά-
νοντας ^sμετὰ ἀκριβείας ἅπαντα ἐξετάζομεν, καὶ τὰ μικρότατα.
Ταῦτα λέγω, οὐχὶ τοὺς οἰκέτας ὑπτίους ποιῆσαι βουλόμενος,
ἀλλὰ τὸ ^tἡμέτερον ὑπτιον ἐπιστρέψαι, τὸ ῥάθυμον διεγεῖραι, C
ἵνα κἂν οὕτω δουλεύωμεν τῷ θεῷ, ὥς ἡμῖν οἱ οἰκέται, οὕτω τῷ
πεποιηκότι ἡμᾶς, ὥς ἡμῖν οἱ ὁμοούσιοι, καὶ μηδὲν τοιοῦτον
ἔχοντες παρ' ἡμῶν. Ἐλεύθεροι τῇ φύσει καὶ οὗτοί ^vεἰσιν·
¹³ “Ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων,” καὶ τούτοις εἴρηται. Οὐκ ἔστιν
αὕτη φύσεως ἢ δουλεία, ἀλλ' ^wἀξίας ἐστὶ καὶ περιστάσεως·
ἀλλ' ὅμως πολλὴν ἡμῖν παρέχουσι τὴν τιμὴν. Ἡμεῖς δὲ τού-
τοις μὲν μετὰ πάσης ἀκριβείας ἐπιτιθέμεθα τῆς ἡμετέρας ^xἐνε-
κεν διακονίας· τῷ δὲ θεῷ οὐδὲ τὸ πολλοστὸν παρέχομεν μέρος,
καὶ ταῦτα πάλιν εἰς ἡμᾶς στρεφομένης τῆς ὠφελείας. Ὅσῳ D
γὰρ ἂν σπουδαιότερον δουλεύσωμεν τῷ θεῷ, τοσούτῳ μᾶλλον
^yἑαυτοὺς ὀνήσομεν, καὶ αὐτοὶ μᾶλλον κερδανούμεν. Μὴ δὴ
τοσαύτης ἀποστερήσωμεν ὠφελείας ἡμᾶς ^zαὐτούς· ὁ μὲν γὰρ
θεὸς αὐτάρκης ἐστὶ καὶ ἀνεκδεής, ἢ δὲ ἀμοιβὴ καὶ τὸ κέρδος
πάλιν εἰς ἡμᾶς ἀνατρέχει. Ὡς οὖν οὐ τὸν θεὸν θεραπεύοντες,

13 Gen. i. 26.

^k καὶ] ἀλλ' B.   ^l ᾧσην C.   ^m καὶ om. K.   ⁿ παραφυλ. omnes.
φυλ. Edd.   ^o ἂν ἴδοις] ὄψεται τις B.K.   ^p οὐ δ. τὸν δ. om. B.K. Iidem
post κλέπτομεν add. καὶ οὐ δ. τὸν δ. et mox post αὐτοῦ, καὶ οὐ συσσελλόμεθα.
^q οὕτως L.   ^r ἡμαρτ.] + ἡμῖν B.K. Sav. cet. Statim τῶν δὲ οἰκετῶν τῶν ἡμ.
ἀμαρτανόντων iidem.   ^s μετὰ] + πάσης C. Mox διεξετάζομεν καὶ τὰ σμ. L.
^t ἡμέτερον C.   ^v εἰσι] τὸ ἀρχ. B.K.   ^w ἀξίας] αἰτίας B.K. Sav. cet.
ἐστὶ om. B.K.   ^x ἐνεκα C.L.   ^y ἑαυτοὺς—μᾶλλον om. I.   ^z ἑαυτοὺς L.

ἀλλ' ἡμᾶς αὐτοὺς, οὕτω ^aδιακείμεθα, καὶ δουλεύσωμεν αὐτῷ (320)
μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἵνα τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγα-
θῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ^bμεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα
E τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

647

ΛΟΓΟΣ ΙΖ.

¹Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ
^aπροσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, τετύφωται, μη-
δὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας,
ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,
B διαπαραιτριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπε-
στερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν
εὐσέβειαν. Ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων. Ἔστι δὲ πορι-
σμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετὰ ἀνταρκείας. Οὐδὲν γὰρ εἰση-
νέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον· δῆλον ὅτι ^bοὐδὲ ἐξενεγκεῖν
τι δυνάμεθα.

C ΟΥΚ ^cαὐθεντίας δεῖ τῷ διδασκάλῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ προση-
γνείας πολλῆς, ὥσπερ οὐ προσηγνείας μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐθεντίας.
Καὶ ταῦτα πάντα διδάσκει ὁ μακάριος Παῦλος, ποτὲ μὲν λέγων,
“^d Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε,” ποτὲ δὲ, “Ταῦτα δίδασκε
καὶ παρακάλει.” Εἰ γὰρ ἰατροὶ τοὺς κάμνοντας παρακαλοῦσιν,
οὐχ ἵνα αὐτοὶ τῆς ὑγείας ἐπιτύχωσιν, ἀλλ' ἵνα ἐκείνους ἀπαλλά-
ξωσι τῆς ἀσθενείας καὶ κειμένους ἀναστήσωσι· πολλῶ μᾶλλον
D ἡμᾶς τούτῳ πρὸς τοὺς διδασκομένους ^eκεχρησθαι τῷ ἥθει χρή
παρακαλοῦντας. Οὐδὲ γὰρ δούλος αὐτῶν εἶναι παραιτεῖται ὁ
μακάριος Παῦλος, ^fλέγων· ²“Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν,
φησὶν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ
Ἰησοῦν” καὶ πάλιν, “Πάντα ὑμῶν ἐστίν, εἴτε Παῦλος, εἴτε
Ἀπολλῶς.” Καὶ δουλεύει τὴν δουλείαν ταύτην μετὰ προθυμίας·
οὐ γὰρ ἐστὶ δουλεία, ἀλλ' ἐλευθερίας βελτίων. ³“Ἐκεῖνος γὰρ
ἐστὶ, φησὶ, δούλος, ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν.” “Εἴ τις ^gἑτερο-
διδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ

¹ CAP. VI. v. 2—7.² 2 Cor. iv. 5. ¹ Cor. iii. 21, 22.³ Joan. viii. 34.

^a διακείμεθα] διακεῶμεθα, παρακαλῶ B.K. Sav. cet. ^b μεθ' οὗ—τιμῇ]
ὧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ πνεύματι L.
HOM. XVII. ^a προσέρχεται τῇ κατ' εὐσ. διδ. καὶ τοῖς ὑγ. λ. τοῖς τ. κ. ἡ. I. X.
hoc ord. L. ^b οὔτε B.L. ^c αὐθεντίας bis I.K. Cat. ^d παράγγελε C.
^e κεχ. τῷ ἥθει (ἔθει Cat.)] Sic C.I.K. Cat. τῷ ἡ. κεχ. Edd. ^f λέγων] οὕτω
λ. C. Mox φησὶν om. L. ^g ἑτεροδ.] + φησὶ L. Mox τοῖς ὑγιαίν. K.

κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, ἐ-
 τετύφωται, μηδὲν ἠέπιστάμενος.” Οὐκ ἄρα ἐκ τοῦ εἰδέναι τὸ
 εἰς ἀπόνοιαν αἵρεσθαι συμβαίνει, ἀλλ' ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι. Ὁ
 γὰρ εἰδὼς τοὺς κατ' εὐσέβειαν λόγους, οὗτος μάλιστα καὶ με-
 τριάζειν οἶδεν· ὁ τοὺς ὑγιαίνοντας ἐπιστάμενος λόγους, οὐ νοσεῖ.
 Ὅπερ ἰγὰρ ἐπὶ σωμάτων φλεγμονή, τοῦτο ἐν ταῖς ψυχαῖς
 ἀπόνοια· ὥσπερ ἐκεῖ τὸ φλεγμαῖνον οὐ φαμεν ὑγιαίνειν, οὕτως
 οὐδὲ ἐνταῦθα τοὺς ἀλαζόνας. Ἄρα ἔστιν εἰδότα τι ἡμηδὲν
 εἰδέναι· ὁ γὰρ μὴ εἰδὼς ἄπερ εἰδέναι χρή, οὐδὲν οἶδε. Καὶ ὅτι F
 ἐκ τοῦ μηδὲν εἰδέναι ὑπερηφανία γίνεται, δῆλον ἐκείθεν. Ὁ
 Χριστὸς ἐκένωσεν ἑαυτόν· ὁ τοῦτο τοίνυν εἰδὼς οὐ μέγα
 φρονήσει ποτέ· οὐδὲν γὰρ ἔχει ἄνθρωπος, εἰ μὴ παρὰ τοῦ θεοῦ·
 οὐκοῦν οὐ μέγα φρονήσει.⁴ “Τί γὰρ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες;” Αὐτὸς
 τοὺς πόδας ἐνίψε τῶν μαθητῶν· ὁ τοῦτο εἰδὼς, πῶς ἐπαρθήσε-
 ται; Διὰ τοῦτό φησιν,⁵ “Ὅταν πάντα ποιήσητε, λέγετε ὅτι 648
 ἀχρεῖοι δούλοί ἐσμεν.” Ὁ τελώνης ἀπὸ μόνης ταπεινοφροσύνης
 εὐδοκίμησεν, ὁ Φαρισαῖος ἐξ ἀλαζονείας ἀπώλετο. Ὁ τοίνυν
 τετυφωμένος οὐδὲν τούτων ἐπίσταται. Αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστὸς
 φησιν·⁶ “Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ
 δὲ καλῶς, τί με ἡδέρεις;” “Ἀλλὰ νοσῶν, φησὶ, περὶ ζητήσεις.”
 Ἄρα νοσεῖν ἐστὶ τὸ ζητεῖν. “Καὶ ὁ λογομαχίας” εἰκότως.
 Ὅταν γὰρ ὑπὸ τῶν λογισμῶν ῥῆ ψυχὴ πυρέττη, ὅταν ῥχειμά-
 ζηται, τότε ζητεῖ· ὅταν δὲ ἐν ὑγείᾳ ᾖ, τὸν ζητεῖ, ἀλλὰ τὴν
 πίστιν δέχεται. Ἀπὸ δὲ ζητήσεως καὶ λογομαχίας οὐδὲν ἔστιν B
 εὔρεῖν. Ἀ γὰρ ἡ πίστις ἐπαγγέλλεται μόνη, ἡ ζήτησις ἐπειδὰν
 (321) ἀναδέξεται, οὔτε δείκνυσιν, οὔτε ὁ συνείναι ἀφήσιν. Οὐδὲ γὰρ
 εἴ τις μύσας τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἔβούλοιο εὔρεῖν τι τῶν ζητου-
 μένων, δυνήσεται, ἢ αὖ πάλιν, ἢ εἰ τούτων ἀνεωγμένων, κατορύ-
 ξας ἑαυτόν, καὶ τὴν ἀκτῖνα ἀποστραφεῖς, ἐκεῖ ζητοίῃ, δυνήσεται
 τι εὔρεῖν. Οὕτω πίστεως χωρὶς οὐδὲν εὔρίσκεται, ἀλλὰ μάχας
 ἀνάγκη τίκτεσθαι. “Ἐξ ὧν ὡ γίνονται βλασφημίαι, ὑπόνοιαι
 πονηραί” τουτέστι, δόξαι καὶ δόγματα πονηρὰ ἀπὸ τῶν ζητή- C
 σεων. Τότε περὶ θεοῦ ἂ μὴ δεῖ ὑποπτεύομεν, ὅταν εἰς ζητήσεις

⁴ 1 Cor. iv. 7.

⁵ Luc. xvii. 10.

⁶ Joan. xviii. 23.

^h ἐπιστάμενος] + ἀλλὰ νοσῶν B.K. ⁱ γὰρ] + ἐστιν B.K. γὰρ om. I.L.
 Mox τοῦτο ἐπὶ ψυχῆς ἀπ. L. ^k μηδὲν] μὴ his C. ^l τοῦτον C. ^m μέγα
 φρ.] μεγάλα φρ. L. μεγαλοφρ. B.I. ⁿ δαίρεις C. ^o λογομαχίας] λογο-
 μαχεῖν ex corr. rec. K. λογομαχίας ἐγείρειν Cat. λογομαχίαι Sav. cet. repug-
 nantibus libris. ^p ἢ om. I.L. ^q χεῖμάζεται] + τότε νοσεῖ L. ^r τότε
 οὐ ζ. Edd. τότε deest in nostris omnibus et Cat. Mox τῇ πίστει B.K.
^s συνείναι Sav. cet. invitis libris. ^t βούλοιο pro βούλεται omnes. ^v εἰ
 om. I. ^w γίνονται] γίνεται φθόνος, ἔρις B.K.

ἐμπέσωμεν. “^x Διαπαρατριβαί” τουτέστι, σχολή, ^yἢ διατριβή. ^ηΗ, “^z διαπαρατριβαί,” τοῦτό φησι· καθάπερ τὰ ψωραλέα τῶν προβάτων ^aπαρατριβόμενα νόσου καὶ τὰ ὑγιαίνοντα ἐμπίπλησιν, οὕτω καὶ οὗτοι οἱ πονηροὶ ἄνδρες. “^b Καὶ ἀπεστερημένων, φησὶ, τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν.” Ὁρᾷ πόσα τίκτειν φησὶ τὰς λογομαχίας; αἰσχροκέρδειαν, ἄγνοιαν, ἀπόνοιαν· τὴν γὰρ ἀπόνοιαν ἡ ἄγνοια τίκτει. “^c Καὶ ^D ἀπὸ τούτων, φησὶν, ἀφίστασο.” Οὐκ εἶπεν, ὁμόσε ^dχώρει. ⁷“Αἰρετικὸν γὰρ, φησὶν, ἄνθρωπον μετὰ μίαν ἢ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ.” Δείκνυσιν αὐτοὺς οὐκ ἀπὸ ἀγνοίας τοσοῦτον, ὅσον ἀπὸ ῥαθυμίας καὶ αὐτὴν τὴν ἄγνοιαν ἔχοντας. Ἀνθρώπους γὰρ χρημάτων ἔνεκεν μαχομένους πότε δυνήσῃ πείσαι; Ἄλλως οὐ πείσεις τοὺς τοιούτους, ἂν μὴ δῶς πάλιν, ^eκαὶ οὐδὲ οὕτως αὐτῶν τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπλήσεις. ⁸“Πλεονέκτου γὰρ ^fὀφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλεται μερίδι.” Δεῖ τοίνυν ^gτοὺς ἀδιορθώτως ἔχοντας ἐκτρέπεσθαι. Εἰ δὲ τῷ τοῦ μάχεσθαι πολλὴν ^E ἔχοντι τὴν ἀνάγκην παραινεῖ μὴ ὁμόσε χωρεῖν μηδὲ συμπλέεσθαι, πολλῷ μᾶλλον τοῖς μαθητευομένοις ἡμῖν, τοῖς ἐν τάξει μαθητῶν οὖσιν. Εἰπὼν δὲ ὅτι νομίζουσι πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν, ἐπήγαγεν· “Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας” οὐχ ὅταν χρήματα ἔχῃ, ἀλλ’ ὅταν μὴ ἔχῃ. Ἵνα γὰρ μὴ καταπέσῃ εἰς ἀθυμίαν διὰ τὴν πενίαν, ἀνίστησιν αὐτὸν καὶ ἀνορθοῖ. “Νομίζουσι, φησὶν, ὅτι πορισμὸς ἐστίν.” Ἔστι μὲν γὰρ, ἀλλ’ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ μειζόνως. Εἰτα πρότε- ^F ρον καταβαλὼν ἐκείνην, τότε ταύτην ἐπαίρει. “Ὅτι γὰρ οὐδὲν ἐστίν ὁ πορισμὸς ^hοὗτος, δῆλον ἐκ τοῦ μένειν ἐνταῦθα, ⁱκαὶ μὴ συμμεθίστασθαι ἡμῖν, μηδὲ συναποδημεῖν. ^kΠόθεν τοῦτο δῆλον; Ὅτι οὐδὲν ἔχοντες ἤλθομεν εἰς τὸν βίον· οὐκοῦν οὐδὲ ἀπελευσό- ⁶⁴⁹ μεθα ἔχοντες· γυμνὴ γὰρ παρεγένετο ἡ φύσις, γυμνὴ καὶ ἄπεισιν. Οὐ τοίνυν ἡμῖν δεῖ τῶν περιττῶν· εἰ μηδὲν εἰσηνέγκαμεν, ^lμηδὲ ἔχοντες, φησὶν, ἀπελευσόμεθα. “Ἐχοντες, ^mφησὶ, δια- τροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθυσόμεθα.” Τοσαῦτα

7 Tit. iii. 10.

8 Sirac. xiv. 9.

^x δι' ἃ παρατριβαί bis Cat. ^y ἢ] ἡ C.I. ἢ om. Cat. ^z διαπ. τ. φ.] Sic C.I.L. Cat. τ. φ. διαπ. Edd. ἢ διαπ. τ. φ.] ἡ γὰρ παρατριβή, διατριβή ἐστίν. ὁ δὲ λέγει τοῦτό ἐστι B.K. ^a διαπαρατρ. L. Statim νόσους I. ^b καὶ] διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ B.K. Mox φησὶ om. iidem. ^c καὶ om. B.I.K. Sav. cet. φησὶν om. B.K. ^d χώρει] + ἀλλ' ἀφίστασο, τουτέστιν, ἐκτρέπου B.K. Sav. cet. ^e καὶ] ἀλλ' B.K. ^f ὀφθαλμὸς] + φησὶν B.K. Sav. cet. ^g τοὺς pro αὐτοὺς libri omnes et Cat. ^h οὗτος] ὁ τοιοῦτος B.K. ⁱ καὶ μὴ omnes. μηδὲ Cat. Edd. ^k πόθεν] + δὲ B.K. ^l μηδὲ] οὐδὲν δὲ B.K. Mox φησὶν om. B.K. Sav. cet. ^m φησὶ] δὲ iidem. φησὶ om. C.

ἐσθίειν χρὴ ^ηκαὶ τοιαῦτα, ἃ θρέψαι ἀρκεῖ· τοιαῦτα ἀμφιέννυσθαι, ἃ σκεπάσαι μόνον ἡμᾶς ὀφείλει, καὶ περιστέλλαι τὴν γύνωσιν, μηδὲν περιττόν· τοῦτο δὲ καὶ τὸ τυχόν ^οποιῆσαι δύναται ἱμάτιον.

Εἵτα ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα προτρέπει· ⁹“Οἱ δὲ βουλόμενοι, ^ρφησὶ, πλουτεῖν.” Οὐχ ^ιἀπλῶς οἱ πλουτοῦντες, ἀλλ’, “οἱ ^ββουλόμενοι.” ^ηἜστι γάρ τινα καὶ χρήματα ἔχοντα καλῶς οἰκονομεῖν, καταφρονούντα αὐτῶν, καὶ εἰς πένητας διανέμοντα. Οὐκ ἄρα τοὺς τοιούτους, ἀλλὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας διαβάλλει. “Οἱ δὲ βουλόμενοι, φησὶ, πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα ^ττοῦ διαβόλου, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ^ςἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους.” Καλῶς εἶπε, “^ιβυθίζουσιν,” ὥς μηδὲ ἀνενεγκεῖν δύνασθαι. “Εἰς ὄλεθρον καὶ ^νἀπώλειαν,” καὶ τὴν ἐνταῦθα καὶ τὴν μέλλουσαν. ¹⁰“^ρΡίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ περιέπειραν ἑαυτοὺς ^οὀδύναις πολλαῖς.” Ἴδου δύο τίθησιν, ἀλλ’ ὁ μᾶλλον αὐτοῖς ἰσχυρότερον εἶναι δοκεῖ, “τὸ ἐνταῦθα ὕστερον ^ςτέθεικε, τὸ, “ὀδύναις πολλαῖς.” Καὶ ταῦτα ἐτέρως οὐκ ἔστι μαθεῖν, ἢ τοῖς πλουσίοις παροικοῦντα, πόσα ἀποδύρονται, πόσα ^οθρηνοῦσι. ¹¹“Σὺ δὲ, ^ω ^νἄνθρωπε τοῦ θεοῦ.” Μέγα ἀξίωμα· πάντες μὲν (322) γὰρ ἄνθρωποι τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ κυρίως οἱ δίκαιοι, οὐ κατὰ τὸν τῆς δημιουργίας λόγον μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ ^ςτὸν τῆς οἰκειώσεως καὶ τῆς κτίσεως. Εἰ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, φησὶν, εἰ, μὴ ζήτηι τὰ περιττά, καὶ οὐκ ἄγοντα πρὸς τὸν θεόν· ἀλλὰ, “ταῦτα ^οφεῦγε, δίδωκε δὲ δικαιοσύνην.” Ἀμφότερα ^αμετ’ ἐπιτάσεως. Οὐκ εἶπεν, ἀφίστασο, καὶ πρόσιθι, ἀλλὰ ^βκαὶ φεῦγε, καὶ δίδωκε· “δικαιοσύνην,” ὥστε μὴ πλεονεκτεῖν· “εὐσέβειαν,” τὴν τῶν δογμάτων· “πίστιν,” ἥπερ ἐστὶν ἐναντία τῇ ζητήσει· “ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.” ¹²“^ρἈγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς.” ἰδου καὶ ὁ μισθός· “εἰς ἣν ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν” ἐπὶ ἐλπίδι,

⁹ v. 9.

¹⁰ v. 10.

¹¹ v. 11.

¹² v. 12.

^η καὶ τ. ἃ] ὅσα B.K. ^ο π. δύναται] δύναται π. C.L. ^ρ φησὶ] εἰπὼν B.K. ^ι ἀπλῶς] + εἶπεν Sav. cet. Ita ex corr. rec. K. οὐχ ἀπλῶς—πλουτεῖν om. L. ^τ τοῦ δ. om. C. Statim καὶ εἰς ἐπ. I.L. ^ς καὶ ἀνοήτους Edd. καὶ om. B.C.I.L. Cat. ἀνοήτους C.I. et corr. ab eadem man. K. ^ν ἀπώλειαν] + φησὶ L. Sequentia καὶ τὴν ἐνταῦθα καὶ τὴν μέλλουσαν (+ φησὶ B.K.) accesserunt ex nostris omnibus et Cat. et hujus temporis et futuri Vet. ^ω τὸ] τοῦτο B.K. Sav. cet. ^ς ἔθηκε B.I.K. Post ὀδύναις add. λέγω B.K. Mox καὶ om. iidem. ^ν ἄνθρωπε] + φησὶ L. ^ς τὸν] + τῆς εὐαρεστήσεως καὶ B.K. Mox καὶ τῆς κτίσεως om. B.K. Cat. Vet. Sav. cet. πίστεως pro κτίσεως L. ^α μετὰ ἐπ. C.I. ^β καὶ assumptum ex B.I.K.L.

^c φησὶ, ζωῆς αἰωνίου· “ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.” Τουτέστι, Ε μὴ καταισχύνης τὴν παρρησίαν ἐκείνην· ^d τί ἀνόνητα κάμνεις; Ποῖον δὲ πειρασμὸν καὶ παγίδα φησὶν ὑπομένειν τοὺς βουλομένους πλουτεῖν; ^e Τῆς γὰρ πίστεως αὐτοὺς ἀποπλανᾷ, κινδύνοις αὐτοὺς περιβάλλει, καὶ ἀτολμοτέρους ἐργάζεται. “Καὶ ἐπιθυμίας ^f ἀνοήτους,” φησί. Πῶς γὰρ οὐκ ἀνόνητος ἐπιθυμία, ὅταν μωροὺς ἔχωσιν, ὅταν ἐνάνους, οὐ φιланθρωπίας ἔνεκεν, ἀλλὰ τέρψεως; ὅταν ἰχθῦς ἀποκλείωσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς, ὅταν θηρία τρέφωσιν, ^h ὅταν περὶ κύνας ἡσχόληνται, ὅταν ἵππους κοσμῶσι, καὶ τῶν παίδων οὐχ ἦττον περὶ αὐτοὺς διακέωνται; Πάντα ταῦτα ⁱ ἀνόνητα καὶ περιττὰ, οὐδὲν ἀναγκαῖον, οὐδὲν ^F χρήσιμον. ^k “Ἐπιθυμίας, φησὶν, ἀνοήτους καὶ βλαβεράς.” Ποῖαι βλαβεραὶ; “Ὅταν ἐρῶσιν ἔρωτας ἀτόπους, ὅταν τῶν ^l τοῦ πλησίον ἐφίενται, ὅταν τῇ τρυφῇ προσπαλαίωσιν, ὅταν μέθης ὀρέγωνται, ὅταν σφαγῆς καὶ τῆς ἐτέρων ἀπωλείας. 650 ^m Πολλοὶ δὲ καὶ τυραννίδι μανίας ἐπέθεντο, καὶ ἀπώλοντο·” ⁿ ὅτι κάμνει εἰς ἀνόνητα, μᾶλλον δὲ καὶ βλαβερά. Καὶ καλῶς εἶπεν, “ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως” οὐ γὰρ ἀφίησιν αὐτοὺς ^o τὴν ὁδὸν ἰδεῖν ἀνθέλκουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς ἑαυτὴν ἢ φιλαργυρία, καὶ κατὰ μικρὸν ὑποκλέπτουσα. Καθάπερ γὰρ τις ῥόδον εὐθείαν βαδίζων, καὶ πρὸς ἕτερόν τι τὸν νοῦν ἐσχηκῶς, βαδίζει μὲν, οὐκ εἰδὼς δὲ παρέρχεται τὴν πόλιν πολλάκις ἐκείνην, εἰς ἣν ἔσπευδεν, ἐλκομένων αὐτῷ τῶν ποδῶν ἀπλῶς καὶ μάτην· τοιοῦτόν τι καὶ ἡ φιλαργυρία ἐστί. “Καὶ περιέπειραν ἑαυτοὺς ^B ὀδύναις πολλαῖς,” ^q φησὶν. Ὁρᾷς, ^r τῷ “περιέπειραν” τί ἠνίξατο; ^s Καθάπερ γὰρ ὄντως ἀκανθαί εἰσιν· ὅθεν αὖν ἄψωνται, ἡμαξαν τὰς χεῖρας, τραύματα ἐργαζόμεναι. Πόσας ἔχουσι φροντίδας,

^c φησὶ accessit ex C.I.L. Vet. ^d τί ἀ. κάμνεις] μὴ ἀνόνητα (ἀνόητα B.) κάμης B.K. ^e τῆς γὰρ π.] τὴν ἀπὸ τῆς π. ἔκπτωσιν· ταύτης γὰρ B.K. Post ἀποπλανᾷ add. τὴν φιλαργυρίαν λέγει L. ^f ἀνοήτους B.C.I.K. ἀνοήτους Edd. Mox ἀνόνητος pro ἀνόητος omnes. ^g ἄνους an ἄνους incertum L. ἄνους Veron. ^h ὅταν—ἡσχόληνται om. K. ⁱ ἀνόνητα B.I.K.L. ἀνόητα Edd. Mox ἀνοήτους pro ἀνοήτους omnes. ^k ἐπιθυμίας—βλαβεραὶ;] εἰπὼν δὲ ἐπιθυμίας ἀν. προστίθησι καὶ βλαβεράς. πῶς γὰρ οὐ βλαβεραὶ; B.K. Post βλαβεραὶ add. φησὶν I.L. ^l τοῦ om. K. Statim ἐφίωνται ex corr. K. Mox διαθρύπτωνται pro προσπαλαίωσιν B.K. ^m πολλοὶ—ἐπέθεντο] πολλοὶ δὲ (γὰρ B.K.) ἀπὸ τῶν τοιούτων ἐρώτων καὶ (καὶ om. B.K.) τυραννίδι (+ βασιλείας B.K.) ἐπέθεντο B.K. Sav. cet. ⁿ ὅτι] ὦ τί L. ὄντως ὁ τοιοῦτος B.K. Sav. cet. Statim εἰς (ὡς K.) ἀν. κάμνει hoc ord. B.K. ^o τὴν] + εὐθείαν B.K. ^p ὁδὸν εὐθ. pro εὐθ. ὁδὸν omnes. ^q φησὶν assumptum ex omnibus. ^r τῷ] τὸ C.I.L. Veron. τῷ π. τι] πῶς τῷ π. τὰ εἰρημένα B.K. ^s καθάπερ—ἐργαζόμεναι] ὁ δὲ βούλεται δηλοῦν διὰ τῆς ἐμφάσεως, τοῦτό ἐστιν· ἀκανθαί εἰσιν αἱ ἐπιθυμαί, καὶ καθάπερ ἐν (ἐπ' B.) ἀκανθαῖς, ὅθεν αὖν τις ἄψεται (ἄψ. τις K.) αὐτῶν, ἡμαξε τὰς χ. καὶ τρ. ἐργάζεται· οὕτω καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν τὸ αὐτὸ πείσεται ὁ ταύταις ἐμπεσὼν, καὶ τὴν ψυχὴν ἀλγηδύσι περιβαλεῖ B.K. Sav. cet.

πόσας ὁδύνας; Διὰ τοῦτό φησι, “Ταῦτα φεῦγε, δίδωκε ὃ δὲ
δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.”
Ἀπὸ γὰρ τῆς ἀγάπης ἡ “πραότης. Ἐνταῦθα αὐτοῦ τὴν παρ- C
ρησίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἐπαινεῖ ὅτι μετὰ παρρησίας, φησὶν,
ἐπὶ πάντων ὡμολόγησας. ^xἈναμιμνήσκει τῆς κατηχήσεως
αὐτόν. “Ἐπιλαβοῦ, φησὶ, τῆς αἰωνίου ^zζωῆς.” Οὐκ ἄρα
ὁμολογίας χρεῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπομονῆς, ὥστε διαπαντὸς
ἐμμένειν τῇ ὁμολογίᾳ, καὶ ἀγῶνος σφοδροῦ καὶ μυρίων ἰδρώτων,
^bεἰκότως, ὥστε μὴ περιτραπῆναι· πολλὰ γὰρ τὰ σκάνδαλα,
πολλὰ τὰ κωλύματα. Διὰ τοῦτο στενὴ καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός.
Πάντοθεν οὖν χρὴ συνεστράφθαι, πάντοθεν ^cχρὴ εὕζωνον εἶναι·
μυρίαί πανταχόθεν φαίνονται ἡδοναὶ ἔλκουσαι τῆς ψυχῆς τοὺς D
ὀφθαλμοὺς, αἱ τῶν σωμάτων, αἱ τῶν χρημάτων, αἱ τῆς τρυφῆς, αἱ
τῆς ῥαθυμίας, αἱ τῆς δόξης, αἱ τῆς ὀργῆς, αἱ τῆς δυναστείας, αἱ τῆς
φιλαρχίας· καὶ φαίνονται λαμπράς ὧψεις ἔχουσαι καὶ ἐπερά-
στους, ἱκανὰς ἐπισπάσασθαι τοὺς ἐπτοημένους, τοὺς μὴ σφόδρα
τῆς ἀληθείας ἐρῶντας. Αὕτη μὲν ^dγὰρ ἀπεσκληκυῖά ἐστι, καὶ
οὐδὲν ἐπιτερπὲς ἔχουσα. Τί δήποτε; Ὅτι πᾶσαν τὴν ἡδονὴν
ἐν τῷ μέλλοντι ^eὑπισχνεῖται· ἐκεῖναι δὲ προτείνουσιν ἤδη τιμὰς,
ἡδονὰς, ἀναπαύσεις, οὐκ ἀληθεῖς, ἀλλ’ ἐπικεχρωσμένας. Ἄν
τοῖνυν βάναντος ἢ τις καὶ μαλακὸς καὶ ἄνανδρος, ἐκείνων ἀνθέ- E
(323) ζεται, ἐκλυθεὶς πρὸς ^fτοὺς πόνους. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀγῶνων
τῶν ^gἔξωθεν τῷ μὲν μὴ σφόδρα ἐρῶντι τῶν στεφάνων, ἔξεστιν
ἐκ πρώτης συμποσίοις, ^hμέθαις προσανέχειν· οὕτω γοῦν οἱ
δειλοὶ καὶ ἄνανδροι τῶν πυκτευόντων ποιοῦσιν· οἱ δὲ πρὸς τὸν
στέφανον ὀρῶντες, μυρίας ^kαἵρουσι πληγὰς· τῇ γὰρ ἐλπίδι
τῶν μελλόντων τρέφονται καὶ διανίστανται.

^lΦύγωμεν τοῖνυν τὴν ρίζαν τῶν κακῶν, καὶ πάντα φευξόμεθα.
“Ἡ φιλαργυρία, φησὶν, ^mἐστὶν ἡ ρίζα.” Παῦλος ἐφθέγγετο, F
μᾶλλον δὲ ὁ Χριστός. Ἰδωμεν δὲ ⁿτοῦτο πῶς καὶ αὕτῃ τῶν

^t ὁδύνας] + οἱ περιπαρέντες, εἰπέ μοι; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν iidem.   ^v δὲ om. B.K.
^w πραότης] + ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα B.K. Sav. cet.   ^x ἀναμιμνήσκει] + δὲ
καὶ iidem.   ^y αὐτόν] + λέγων (om. φησὶ) B.K.   ^z ζωῆς] + εἰς ἣν ἐκλήθης
καὶ ὡμολόγησας B.K.   ^a ὑπομονῆς] + εἰκότως B.K.   ^b καὶ εἰκότως L. εἰκό-
τως om. B.K.   ^c χρὴ om. B.K.   ^d γὰρ] + ἡ ἀλήθεια L. αὕτη μὲν γὰρ]
ἀλλ’ ἡ μὲν τῆς κακίας τοιαύτη· ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς B.K.   ^e ὑπισχνεῖται] + αἰῶνι
B.K. Mox προτείνουσιν ἤδη om. I.   ^f τοὺς] + ὑπὲρ ἀρετῆς B.K. + ὑπὲρ τῆς
ἀρετῆς Sav. cet.   ^g ἔξωθεν] + γίνεται B.K.   ^h μέθαις] καὶ μέθαις B.K.
Sav. cet. μέθαις τε L.   ⁱ οὕτω γ. οἱ] ἀλλ’ οἱ μὲν B.K. Mox πυκ. οὕτω ποι-
οῦσιν iidem.   ^k αἵρουσι] Sic Sav. cet. αἰροῦσι (sic) Veron. ἐκλέγονται
C.I.L. ἀναδέχονται B.K.   ^l ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ φιλαργυρίας· καὶ ὅτι ἀληθῆς
ἐλευθερία ἐστὶ τὸ κρατεῖν παθῶν. Veron.   ^m ἐστὶ ρίζα Sav. cet. φησὶν—
ἐφθέγγετο] ρίζα ἐστὶ τῶν κακῶν, Π. ἀπεφώνητο B.K. Post Χριστὸς add. διὰ
Παύλου iidem.   ⁿ τοῦτο C.I. Mox αὕτῃ (sic) L.

πραγμάτων μαρτυρεῖ ἡ πείρα. Ἔτι γὰρ κακὸν οὐ διὰ τὰ χρή-
 651 ματα, ὁ μᾶλλον δὲ οὐ διὰ τὰ χρήματα, ἀλλὰ διὰ τὴν κακὴν
 προαίρεσιν τῶν οὐκ εἰδότες αὐτοῖς κεχρηῆσθαι; Ἐπεὶ ῥέξῃν τοῖς
 χρήμασιν εἰς δέον κεχρηῆσθαι, ἐξῇν καὶ βασιλείαν δι' αὐτῶν
 κληρονομεῖν· νυνὶ δὲ ἅπερ ἐδόθη εἰς ἐπικουρίαν τῶν πενήτων,
 εἰς παραμυθίαν τῶν ἡμαρτημένων ἡμῖν, εἰς εὐδοκίμησιν καὶ ἀρέ-
 σκειαν θεοῦ, τούτοις κεχρημέθα κατὰ τῶν ἀθλίων πενήτων,
 μᾶλλον δὲ κατὰ τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, καὶ εἰς προσκρουσμὸν τοῦ
 θεοῦ. Ἦτον μὲν γὰρ χρήματα ἀφείλετό τις, καὶ πενία περιέ-
 βαλεν, ἑαυτὸν δὲ θανάτῳ καὶ τούτῳ μὲν ἐνταῦθα τῇ πενίᾳ
 B κατατήκει, ἑαυτὸν δὲ τῇ διηνεκεῖ τιμωρία. Ἄρα μὴ ἴσον ἐστί;
 Ἔτι τοίνυν κακὸν οὐ διὰ ταῦτα; οὐχὶ πλεονεξίαι; οὐχὶ ἀρπαγαί;
 οὐκ ὀλοφυρμοί; οὐκ ἔχθραι; οὐ μάχαι; οὐ φιλονεικίαι; οὐχὶ
 μέχρι τῶν νεκρῶν τὰς χεῖρας ἐξέτειναν; οὐχὶ καὶ μέχρι πατέ-
 ρων καὶ ἀδελφῶν; οὐχὶ φύσεως νόμους, καὶ θεοῦ προστάγματα,
 καὶ πάντα ἀπλῶς ὁ ἀνέτρεψαν, ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἐκείνης κατε-
 χόμενοι; τὰ δικαστήρια οὐ τούτων ἕνεκεν; Ἄνελε τοίνυν τὴν
 φιλοχρηματίαν, καὶ πέπανται πόλεμος, πέπανται μάχη, πέπαν-
 ται ἔχθρα, ἔπέπανται ἔρις καὶ φιλονεικία. Ὡς περ λυμεῶνας
 C ἔπειτα καὶ λύκους ἐλαύνεσθαι τοὺς τοιούτους ἐκ τῆς οἰκουμένης ἐχρῆν.
 Καθάπερ γὰρ ἀνεμοὶ τινες ἐναντίοι καὶ σφοδροὶ εἰς γαληνὸν
 ἐμπεσόντες πέλαγος ἐκ βάθρων αὐτὸ ἀναστρέφουσιν, ὥς καὶ
 τὴν βύθιον ἄμμον τοῖς ἄνω μίγνυσθαι κύμασιν· οὕτως οἱ φιλο-
 χρήματοι πάντα ἄνω καὶ κάτω ποιοῦσιν. Οὐδένα οἶδεν ὁ
 φιλοχρήματος φίλον· τί δὲ λέγω φίλον; οὐδὲ αὐτὸν τὸν θεὸν
 ἐπίσταται· ὕπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἐκείνης κατεχόμενος, μέμνηεν.
 Οὐχὶ ὁράτε τοὺς Ἀτιτᾶνας ξιφήρεις προϊόντας; Ἐκεῖνα μανίας
 ἐστὶν ὑπόκρισις· οὗτοι δὲ τοιοῦτοὶ εἰσιν ἀληθῶς, μαινόμενοι καὶ
 D ἐξεστηκότες· καὶ ἀποδύσης αὐτῶν τὴν ψυχὴν, οὕτως εὐρήσεις
 ἐσκευασμένην, οὐχὲν ξίφος οὐδὲ δῦο, ἀλλὰ μυρία κατέχουσιν,
 οὐδένα ἐπιγινώσκουσιν, ἀλλὰ κατὰ πάντων λυττώσαν, πᾶσιν

ὁ μᾶλλον δὲ οὐ] ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς B.K. ῥέξῃν—κεχρηῆσθαι om. C.
 ἅπερ Edd. ὅπερ Codd. Ἦτον] τῷ I. τὰ L. καὶ εἰς πρ.—περιέβαλεν] καὶ
 εἰς τὸ προσκρούσαι θεῷ. χρήματα ἃν ἀφέληται τις, πενία μὲν περιέβαλεν ὃν ἀφεί-
 λετο αὐτὰ B.K. ὁ ἀνέτρεψαν] Sic B.C.I.L. ἀνέστρεψαν Edd. Statim οἱ
 ὑπὸ L. ἔπέπανται (sic) Veron. Statim ἔρις C. αἱρέσεις I.L. Veron. Vet.
 Mox φιλονεικίαι C.I.L. Veron. Vet. καὶ λύκους] κοινούς B. ὥς—
 κύμασιν] ἐπὶ τοσοῦτον ὥς καὶ τὴν ἐν βάθει ἄμμον τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ποιεῖν μίγνυ-
 σθαι B.K. καὶ om. I. ὁ om. C. οἶδε φίλον ὁ φιλ. hoc ord. B.K.
 Statim δὲ om. B.K. ὕπὸ] + γὰρ B.K. Sav. cet. Ἀτιτᾶνας] μαινομένους
 πολλάκις I. T. ξ. προϊόντας] μαινομένους πῶς προῖασι διὰ τῆς ἀγορᾶς πολλάκις
 ξιφήρεις B.K. Statim ἀλλ' ἐκεῖνα B.I.K. τοιοῦτοὶ εἰσιν ἀληθῶς] Sic L.
 Veron. εἰσιν om. C. οὐ τοιοῦτοι, ἀλλ' ἀληθῶς (+ εἰσὶ B.K.) B.K. Sav. cet.
 ἐστὶν ὑπ.—ἀληθῶς] ἐστὶ, φησὶν· οὕτω καὶ οὗτοὶ εἰσιν, ἀληθῶς I.

ἐπιπηδῶσαν καὶ ὑλακτοῦσαν κατὰ πάντων, οὐ κύνας εσφάζου-
σαν, ἀλλὰ ψυχὰς ἀνθρώπων, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτὸν μεγάλα
βλασφημοῦσαν. ^δ Ὑπὸ τούτων πάντα ἀνατέτραπται ^ε καὶ διό-
λωλεν, ἀπὸ τῆς τῶν ^ι χρημάτων ματίας. Τίνας ^ε γὰρ, τίνας
αἰτιάσομαι, οὐκ οἶδα· οὕτως οὗτος ὁ λοιμὸς ^η πάντας κατέχει,
τοὺς μὲν ἐκ πλείονος, τοὺς δὲ ἐξ ἐλάττονος μοίρας, πάντας δὲ ^Ε
^ι ὁμως. Καθάπερ πυρὰ τις εἰς ὕλην ἐμπεσοῦσα καταστρέφει
πάντα καὶ ἐρημοί, οὕτω καὶ αὕτη τὴν οἰκουμένην ^κ ἀνέτρεψε·
βασιλεῖς, ἄρχοντες, ἰδιῶται, πένητες, γυναῖκες, ἄνδρες, παῖδες ἐξ
ἴσης ^λ πάντες κατέχονται τῷ κακῷ. Καθάπερ ζόφου τινὸς τὴν
οἰκουμένην ^μ ἐπιπνέοντος, οὐδεὶς ἀνανήφει· ἀλλὰ κατηγορίαι μὲν
μυρίαὶ κατὰ πλεονεξίας καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ γίνονται, διόρθωσις
δὲ οὐδαμοῦ. Τί οὖν ἂν γένοιτο; πῶς ^ν σβέσομεν τὴν φλόγα;
Ἐνεστι γὰρ, καὶ ^ο πρὸς αὐτὸν ἀρθῇ τὸν οὐρανὸν, ^ρ θελῆσαι
μόνον, καὶ ^θ περιγενέσθαι τῆς πυρᾶς. Ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ ^Ε
θέλειν ἠϋξήθη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ θέλειν ^ρ καθαιρεθήσεται. ^ς Οὐχὶ
ἡ προαίρεσις ἡ ἡμετέρα αὐτὴν ἐποίησεν; ^τ δυνήσεται καὶ ^υ ἡ
προαίρεσις σβέσαι· μόνον βουληθῶμεν. Πῶς δὲ τὸ θέλειν
^ω ἐγγενήσεται; Ἄν ἴδωμεν αὐτῆς τὸ μάταιον καὶ περιττόν· ὅτι ⁶⁵²
ἐκεῖ ἡμῖν συναπελθεῖν οὐ ^χ δυνήσεται, ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἡμᾶς ἀφί-
ησιν· ὅτι αὐτὴ μὲν ὧδε μένει, τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς ἡμῖν τραύματα
συναπέρχεται· ἂν ἴδωμεν, ὅτι πολὺς ἐκεῖ πλοῦτός ἐστιν· ^ζ πρὸς
ἐκείνον τοῦτον παραβάλωμεν, ^α καὶ βορβόρου εὐτελέστερος φα-
νεῖται· ἂν ἴδωμεν, ὅτι μυρίουσ ἔχει κινδύνους, ὅτι ἡδονὴν πρόσ-
καιρον, ὅτι ἡδονὴν ἀναμεμιγμένην ἀθυμίαις· ἂν ἐκείνον τὸν
(324) πλοῦτον καλῶς περισκεψώμεθα τὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς, ^β οὕτω
δυνησόμεθα τούτου καταφρονεῖν· ἂν ἴδωμεν, ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς
ὀνίνησιν, οὐ πρὸς δόξαν, οὐ πρὸς ὑγείαν, οὐ πρὸς ἄλλο οὐδὲν, ^Β
ἀλλὰ τούναντίον καὶ βυθίζει εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν. ^ε Ἐν-
ταῦθα πλουτεῖς καὶ πολλοὺς ἔχεις ὑπὸ σαντὸν, ἐκεῖ δὲ ἀπελθὼν,
ἔρημος ^ε ἀπελεύση καὶ γυμνός. Ἄν ταῦτα ἐπάδωμεν συνεχῶς,

^ε σφάττουσαν L.   ^δ ὑπὸ] ὑπὲρ B.C.K.   ^ε καὶ] πάντα B.K. Sav. cet.
^ι χρημάτων] + ἐπιθυμίας, μᾶλλον δὲ C.   ^ε γὰρ] οὖν B.K.   ^η πάντας κ.]
πάντων κ. C.L. πάντας (πάντων K.) κρατεῖ καὶ κ. B.K.   ^ι ὁμοίως C.I.L. Veron.
Statim καὶ καθάπερ Sav. cet. καὶ om. B.C.I.L. et ante corr. K.   ^κ ἀνέ-
τρεψε pro ἀνέστρεψε B.C.I.K.   ^λ ἅπαντες B.I.K.   ^μ ἀναπνέοντος L.
^ν σβέσωμεν C.I.   ^ο πρὸς] εἰς L.   ^ρ θελῆσαι] + δεῖ B.K. Sav. cet.   ^θ περι-
γενέσθαι] πάντως περιεσόμεθα iidem.   ^ρ καθαιρεθ.] Sic C.I.K.L. καθαιρηθ.
Edd.   ^ς οὐχ L.   ^τ δυν.] οὐκοῦν δυν. B.K. Sav. cet.   ^υ ἡ πρ.] αὐτὴ L.
^ω γενήσεται B.K.   ^χ δύναται B.   ^ζ ὅτι] + καὶ L. Statim αὕτη B.K.
^ζ πρὸς] ἂν πρὸς B.K. Sav. cet.   ^α καὶ β.] ἂν τοῦτο ποιήσωμεν, β. παντὸς B.K.
^β οὕτω om. B.K. Mox καταφρονῆσαι L.   ^ε ἐνταῦθα] ἂν μάθῃς ὅτι ἐνταῦθα
(+ μὲν B.K.) B.K. Sav. cet.   ^ε ἀπελεύση] ἔση L.

καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἀκούωμεν, ἴσως ἔσται τις ὑγεία, ἔσται
 τις ἀπαλλαγὴ ^fτῆς κολάσεως ταύτης τῆς χαλεπῆς. Καλὸν ὁ
 μαργαρίτης; ἔννόησον ὅτι ὕδωρ ἐστὶ θαλάττιον, ὅτι ἐν τοῖς
 C κόλποις αὐτῆς τὸ πρότερον ἦν ἐρριμμένος. Καλὸν τὸ χρυσίον
 καὶ τὸ ἀργύριον; ἀλλ' ἐννόησον ὅτι γῆ καὶ σποδὸς καὶ ἦν
 καὶ ^hἔστι. Καλὰ τὰ σηρικὰ ἱμάτια; ἀλλὰ σκωλήκων ⁱἐστὶν
 ὕφασμα· ὑπόληψις ἐστὶ καὶ πρόληψις ^kἀνθρωπίνη, οὐκ ἐν τῇ
 φύσει τὸ κάλλος ἔχει. Τὰ γὰρ ἐν τῇ φύσει τὸ κάλλος ἔχοντα,
 οὐ δεῖται τῶν διδασκόντων. Σὺ δὲ ^lἂν ἴδῃς νόμισμα χαλκοῦν
 ἀπλῶς ἀνακεχρωσμένον χρυσῶ, πρῶτον μὲν θαυμάζεις, χρυσὸν
 αὐτὸν ὀνομάζων· ὅταν δὲ οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ τὴν ἀπάτην σε
 D διδάξωσι, ^mσυνεξῆλθε τὸ θαῦμα μετὰ τῆς ἀπάτης. Ὅρας ὅτι
 οὐκ ἐν τῇ φύσει ἔχει τὸ καλόν; ⁿἈλλ' οὐδὲ ὁ ἄργυρος· καὶ
 γὰρ ^oἂν ἴδῃς κασσίτερον, θαυμάζεις ὡς ἄργυρον, ^pκαὶ χαλκὸς ἦ,
 ὡς χρυσόν· ^rκαὶ χρεῖα τῶν διδασκόντων ^qεἰ χρὴ θαυμάζειν.
 Οὕτως οὐκ ἀρκοῦσιν ἡμῖν οἱ ὀφθαλμοὶ πρὸς ^tτὴν διάγνωσιν.
 Τὰ δὲ ἄνθη οὐ τοιαῦτα, ^sἐκείνων βελτίω. ^uΡόδον ^vἂν ἴδῃς, οὐ
 χρεῖα τῶν διδασκόντων, ἀλλ' οἶδας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἀνεμώνην
 E διαιρεῖν· ^wκαὶ ἴα οὕτω, καὶ κρίνα, καὶ ἕκαστον ἄνθος. Οὐδὲν
 οὖν ἕτερόν ^xἐστὶν ἢ πρόληψις τὸ γινόμενον. Καὶ ὅτι προλή-
 ψεὺς ἐστὶ ^yτὸ ὀλέθριον τοῦτο ^zπάθος, εἶπέ μοι, εἰ ἔδοξε τῷ
 βασιλεῖ τιμιώτερον νομοθετῆσαι τοῦ χρυσοῦ τὸ ἀργύριον, οὐ
 μετεθήκατε ^aἂν τὸ θαῦμα καὶ τὸ φίλτρον; Οὕτω πανταχοῦ τῆς
 πλεονεξίας ἐσμὲν καὶ τῆς ὑπονοίας. Καὶ ^bὅτι οὕτως ἐστὶ, καὶ
 τῷ σπανίῳ τιμᾶται, ἀλλ' οὐ τῇ φύσει· εἰσὶ καρποὶ παρ' ἡμῖν
 εὐτελεῖς, ^cἐν δὲ τῇ Καππαδοκῶν χώρα τίμιοι, καὶ τῶν παρ' ἡμῖν
 F τιμιῶν πολυτελέστεροι· πάλιν ἐν τῇ Σηρῶν χώρα ἕτεροι, ὅθεν
 τὰ ἱμάτια ταῦτα· ^dἐν τῇ ἀρωματοφόρῳ Ἀραβίᾳ καὶ Ἰνδία,
 ἔνθα εἰσὶν οἱ λίθοι, πολλὰ τοιαῦτα ἐστὶν εὐρεῖν. ^eΟὕτω πρό-
 ληψις ἐστὶν, οὕτως ὑπόνοιά ἐστὶν ἀνθρωπίνη ^fταῦτα· καὶ οὐδὲν

^e ἔσται τις ὑ. om. B.C.K. ^f τῆς et ταύτης om. L. ^g ἐννοήσωμεν C.
 ἀλλ' ἐννόησον B.K. Sav. cet. ^h ἔσται L. ⁱ εἰσὶν L. Statim ὑφάσματα
 K.L. ^k ἀνθρωπίνη] ἀνθρώπων L. ^l ἂν] + μὲν B.K. ^m ἐξῆλθε L.
ⁿ ἀλλ' οὐδὲ] ὁμοίως δὲ καὶ B.K. ^o καὶ χ. ἦ] ὥσπερ τὸν χαλκὸν B.K. Sav. cet.
^p καὶ χρεῖα—τὰ δὲ ἄνθη] οὕτως οὐκ ἂ. ἦ. οἱ δ. πρὸς τ. δ. τοῦ ποῖα χρὴ θ. ἀλλὰ
 χρεῖα τ. δ. ἀλλ' οὐ τὰ ἄνθη B.K. ^q εἰ] ποῖα Sav. cet. Mox οὕτως· οὐ γὰρ
 ἀρκ. L. ^r τὴν om. L. ^s ἐκείνων] ἀλλ' ἐκείνων B.K. Sav. cet. καὶ ἐκείνων I.
 Post βελτίω add. πολλῶ B.K. Sav. cet. ^t ρόδον] + γὰρ B.K. ^v καὶ ἴα]
 οὕτω καὶ ἴα I.K. καὶ ἴα om. B. ^w ἐστὶν om. B.K. Sav. cet. Mox ἐστὶ post
 πρόληψις add. B.K. ^x τὸ ὀλέθριον om. B.K. ^y πάθος] + φέρε B.K.
 Sav. cet. ^z ὅτι superscript. in I. ^a ἐν δὲ] οὐδὲ I. ^b ἐν] + δὲ B.K.
 Sav. cet. ^c οὕτω—ἐτυχεν] οὕτω προλήψει, οὕτως ὑπόνοια ἀνθρωπίνη κρίνομεν
 ταῦτα. οὕτως οὐδὲν κρίσει, ἀλλ' ἂ. κ. ὡς ἔ. ἀποφαινόμεθα B.K. ^d ταῦτα
 omnes. τὰ τοιαῦτα Edd.

κρίσει πράττομεν, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν. Ἀνανήψωμεν τοί-
νυν ποτὲ ἐκ τῆς μέθης ταύτης· ἴδωμεν τὸ ὄντως καλὸν, τὸ φύσει 653
καλὸν, τὴν εὐσέβειαν, τὴν δικαιοσύνην, εἴνα ἐπιτύχωμεν τῶν
ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι,
χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΗ.

¹ Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ B
πάντα, καὶ ^aκυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, τηρήσαί σε τὴν
ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἦν καιροῖς ἰδίῳις ^bδείξει ὁ μα-
κάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων,
καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς
οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν ^cδύνα- C
ται· ᾧ τιμὴ ^dκαὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.

(325) ΠΑΛΙΝ τὸν θεὸν μαρτύρεται, πρὸ μικροῦ τοῦτο ποιήσας,
ὁμοῦ καὶ τὸν φόβον αὖξων, καὶ ἀσφαλέστερον ^eκαθιστὰς τὸν
μαθητὴν, καὶ δεικνὺς ὡς οὐκ ἀνθρώπινα τὰ παραγγέλματα, ^fἵνα
ὡς παρ' αὐτοῦ τοῦ δεσπότου λαμβάνων τὴν παραγγελίαν, ἵνα
ἀεὶ τὸν μάρτυρα ^gἐν διανοίᾳ ἔχων, ^hἐφ' οὗ ἤκουσε, κατασειῇται
τὴν διάνοιαν τῇ μνήμῃ. “Παραγγέλλω σοι, φησὶν, ἐνώπιον D
τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα.” Ἐνταῦθα καὶ παρά-
κλησις ἐστὶ πρὸς τοὺς κινδύνους, καὶ τῆς ἀναστάσεως ὑπόμνησις.
“Καὶ ⁱΧριστοῦ Ἰησοῦ, φησὶ, τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου.” Πάλιν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου ἡ ^kπροτροπή· ὥσπερ
^lἐκεῖνος ἐμαρτύρησέ, φησὶν, ἵνα κατ' ἔχνος αὐτοῦ βαίνωμεν.
“Τὴν καλὴν ^mὁμολογίαν.” “Ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους
ποιεῖ λέγων ² “Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ E
τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε

1 CAP. VI. v. 13—16.

2 Hebr. xii. 2, 3.

^e ἵνα—ἀγαθῶν] καὶ παυσώμεθα κεχηνέναι πρὸς τὰ παρόντα· ἵνα καὶ τῶν ἐπ.
ἀγαθῶν δυνηθῶμεν ἐπιτυχεῖν B.K. Ἦαε ὧν—ἀξιωθῆναι assumta ex I.L. Vet.
Hom. XVIII. ^a κυρίου om. C. ^b δείξει I. ^c δυνήσεται K. ^d καὶ om. L.
^e καθιστῶν I. ^f ἵνα ὡς] ἵν' ὥσπερ K. Statim παρὰ τοῦ δ. B. ^g ἐν τῇ δ. C.
^h ἐφ' οὗ omnes. sub quo Vet. ἀφ' οὗ Edd. ⁱ Χρ. Ἰ.] κυρίου Ἰ. Χρ. B.K.
φησὶ om. B.I.K. ^k προτροπή] + ὃ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν B.K. Sav. cet.
^l ἐκεῖνος] + ἐποίησεν, οὕτω, φησὶ, καὶ ὑμᾶς (ἡμᾶς B.) χρῆ ποιεῖν. διὰ τοῦτο γὰρ
(mox om. φησιν) iidem. ^m ὁμολ.] + φησὶν L.

σταυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ
 θεοῦ ^ηκεκάθικεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενη-
 κότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ ^οκάμῃτε
 ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.” Ρ τοῦτο καὶ νῦν ποιεῖ ^ιτὸν μα-
 θητήν. Ὡς ἂν εἰ ^ρἔλεγε, μὴ δείσῃς τὸν θάνατον· θεοῦ γὰρ εἰ
 δοῦλος τοῦ τὰ πάντα δυναμένου ζωογονεῖν. ³ “^ς Εγὼ ἦλθον,
 φησὶ, μαρτυρῆσαι τῇ ἀληθείᾳ.” Ποίαν δὲ λέγει καλὴν ὁμολο-
 γίαν; Εἰπόντος τοῦ Πιλάτου, “Εἰ βασιλεὺς ^ιεἶ;” φησὶν,
 “Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι.” “Ἴδε οὗτοί μου ἤκουσαν.” ^νΟἱ
 δὲ φασιν, ὅτι υἱὸν ποιεῖς ^ωσεαυτὸν τοῦ θεοῦ. Καὶ πολλὰ ἕτερα
 654 ἐμαρτύρησε καὶ ὡμολόγησε. “Τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον,
^χἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ.” τουτέστι, μέχρι τῆς σῆς τελευτῆς, μέχρι τῆς ἐξόδου.
 Ἄλλ’ οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλὰ, “μέχρι τῆς ἐπιφανείας,” ^υεἶπεν,
 ἵνα μᾶλλον αὐτὸν διεγείρῃ. Τί ἐστι, “Τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν
^zἄσπιλον;” Μήτε ^αδογμάτων ἕνεκεν, μήτε βίου, κηλιδά τινα
^βπροστριψάμενον. “^α Ἦν καιροῖς ἰδίους δείξει, φησὶν, ὁ μακά-
 ριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ
 Β κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν
 ἀπρόσιτον.” Περὶ τίνος ταῦτα εἴρηται; ἄρα περὶ τοῦ πατρός;
 ἄρα περὶ τοῦ υἱοῦ; Περὶ τοῦ υἱοῦ πάντως. “^α Ἦν καιροῖς ἰδίους
 δείξει, ^εφησὶν, ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης.” Καὶ ταῦτα
 πάλιν εἰς παραμυθίαν, ἵνα μὴ θαυμάζῃ, ^δμηδὲ δεδοίκη τοὺς ἐν-
 ταῦθα βασιλεῖς. “^ε Ἦν καιροῖς ^ιἰδίους.” τουτέστι, τοῖς προσή-
 κουσι, τοῖς ὀφειλομένοις· ὥστε μὴ ἀσχάλλειν, ὅτι μηδέπω
 γέγονε. ^ηὍτι δὲ δείξει, μόνος ἐστὶ δυνάστης· οὐκοῦν δείξει.

3 Joan. xviii. 37, 21.

^η κεκάθικε I.K. Post h. v. add. καὶ πάλιν B.K. Sav. cet. ^ο κάμῃτε B.C.
 I.K. κάμῃτε Edd. Mox ὑμῶν om. B.K. ^ρ τοῦτο] + οὖν L. ^ι τὸν μ.]
 Sic C.I. τὸν μ. διεγείρων B. πρὸς τὸν μ. δ. K. ἐν τῇ πρὸς τὸν μ. L. Edebatur
 πρὸς τὸν μ. ^ρ ἔλεγε] λέγων I. ^ς ἐγὼ—τοῦ θεοῦ] ποίαν δὲ λ. κ. ὁμολο-
 γίαν; ἦν ἀνερωτῶντος Πιλάτου, οὐκοῦν β. εἰ σύ; ἐγὼ εἰς τ. γεγέννημαι, ἔφη. καὶ
 πάλιν, ἐγὼ ἦλθον μ. τῇ ἀλ. ἴδε οὗτοί μ. ἤκουσαν. ἡ οὖν διὰ τοῦτο φησιν, ἡ ὅτι
 εἶπεν, ἐρωτώμενος εἰ υἱὸς θεοῦ ἐστι, σὺ λέγεις ὅτι υἱὸς θεοῦ εἰμι ἐγὼ B.K. Sav.
 cet. ^ι εἶ] + σὺ L. Mox ἴδε—ἤκουσαν om. idem. ^ν οἱ δὲ] + Ἰουδαῖοι L.
^ω ἑαυτὸν I. τοῦ om. a ^ιma m. C. ^χ καὶ ἀν. Edd. καὶ om. B.C.I.L.
^υ εἶπεν] τοῦ κυρίου B.K. ^z ἄσπιλον om. C. ^α δογμάτων] + φησὶν B.K.
^β προστρ.] + τοῦτο γὰρ ἐμφαίνει διὰ τῆς ἐπαγωγῆς· οὐ μόνον εἰπὼν ἄσπιλον,
 ἀλλὰ καὶ ἀνεπίληπτον ἐπαγαγὼν B.K. Mox φησὶν om. iidem. ^ε φησὶν om.
 B.K. Sav. cet. ^δ μηδὲ δεδοίκη C.I. Cat. μηδὲ δέδοικε L. μηδὲ φοβῆται B.K.
 μὴ δέδοικε Veron. μὴ δεδοίκη Sav. cet. ^ε ἦν assumtum ex C.I. Cat. ἦν κ. ἰ.
 τουτέστι] τί ἐστι κ. ἰ. B.K. ^ι ἰδίους] + δείξῃ I. + δείξει, φησὶν, ὁ μακ. κ. μ.
 δυνάστης· καιροῖς ἰδίους L. ^ς ὥστε] τοῦτο φησιν ὥστε B.K. Mox μηδέπω
 omnes. οὐδέπω Edd. ^η ὅτι—μόνος] ὅτε δεῖ δῆξῃ· μόνος γὰρ I. καὶ πόθεν
 δῆλον ὅτι δείξει; ἐκ τοῦ εἶναι δυνάστην· μόνος γὰρ B.K. Sav. cet.

“Ὁ μακάριος,” ἡ αὐτομακαριότης· οὐδὲν ἐκεῖ λυπηρὸν, ^k οὐδὲν C ἀηδές. ¹ Ἐνταῦθα, “Ὁ μακάριος, φησὶν, ὁ μόνος δυνάστης,” πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀνθρώπων, ἢ διὰ τὸ ^m ἀγέννητον· ὃ καὶ ἡμεῖς λέγομεν ⁿ πάλιν περὶ ἀνθρώπων. “Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν,” ^o φησί. Τί οὖν; ὁ υἱὸς οὐκ ἔχει; οὐκ αὐτοαθανασία ^p ῥέστί; “Φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,” ^q φησὶν. Ἄλλο ^r τὸ φῶς, ἄλλο ὃ οἰκεῖ; οὐκοῦν ^s καὶ τόπῳ ^t ἐμπεριείληπται. ^v Ὁρᾶς καὶ D ὅταν μέγα τι φθέγξασθαι βουλευθῇ ἢ γλώττα, πῶς ἐξασθενεῖ; “Ὁν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων,” φησὶν, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται.” ὥσπερ ^x οὖν τὸν υἱὸν οὔτε εἶδέ τις, οὔτε ἰδεῖν δύναται. “Ὡ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.” Καλῶς ἐθεολόγησεν ἐνταῦθα, καὶ ἀναγκαίως. Ἐπειδὴ γὰρ μάρτυρα αὐτὸν ἡγαγε, πολλὰ περὶ τοῦ μάρτυρος διαλέγεται, ὥστε μᾶλλον τὸν μαθητὴν ^y ἐντρέψαι. Τουτέστι, δόξα αὐτῷ· τοῦτο μόνον δυνάμεθα λέγειν, τοῦτο μόνον ποιεῖν, οὐ περιεργάζεσθαι τίς ἐστιν. Εἰ τοίνυν E τὸ κράτος αὐτοῦ αἰώνιον, μὴ δείσης· κἂν νῦν μὴ γένηται, αἰεὶ τιμὴ αὐτῷ, αἰεὶ κράτος αὐτῷ.

(326) ⁴ “Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ^z ὑψηλοφρονεῖν.” Καλῶς εἶπεν, “ἐν τῷ νῦν αἰῶνι” εἰς γὰρ ^a καὶ ἄλλοι πλούσιοι ἐν τῷ μέλλοντι. ^b Οὐδὲν γὰρ οὕτω τίκτει τῦφον, ὡς χρήματα, ^c καὶ ἀπόνοιαν καὶ ἀλαζονείαν. Εἶτα εὐθέως αὐτοὺς ^d κατέσπασεν, εἰπὼν· “Μηδὲ ἡλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλόγητι.” Ἀπὸ γὰρ τούτου ἡ ἀπόνοια· ὡς ὃ γε εἰς θεὸν ἐλπίζων, οὐκ ἐπαίρεται. Τί ἐλπίζεις ἐπὶ τὸ ἀθρόον μεθιστάμενον; τοῦτο F γὰρ ὁ πλοῦτος· καὶ πῶς εἰς ἐκεῖνον ἐλπίζεις ὑπὲρ οὗ θαρρῆσαι οὐκ ^e ἔστι; Πῶς δὲ δυνήσονται μὴ ὑψηλοφρονεῖν; Ἄν ἴδωσιν ὅτι οὗτος ἄστατος, ^f ἀβέβαιος· ἂν ἴδωσιν ὅτι μείζων τοῦ πλού- 655

⁴ v. 17.

ⁱ ἡ αὐτομ.] τουτέστιν ἡ αὐτομ. B. τουτέστιν ἡ μ. K. Post αὐτομ. add. τοῦτο δὲ λέγει δηλῶν ὅτι B.K. Sav. cet. ^k οὐδὲ B. ¹ ἐνταῦθα—πρὸς] τὸ δέ, μόνος, ἢ πρὸς B.K. Sav. cet. ^m ἀγέννητον I. Post h. v. add. εἴρηκεν B.C.K. Sav. cet. ⁿ πάλιν περὶ (+ τῶν L.) ἄ.] πόλλakis περὶ ἄ. οὓς ἐξαιρεῖν βουλό- μεθα (+ τοῦτο καὶ αὐτὸς εἰπὼν περὶ τοῦ θεοῦ B.K.) B.K. Sav. cet. ^o φησὶ om. B.K. ^p ἐστι] + καὶ πῶς, τῆς αὐτῆς ὧν οὐσίας τῷ πατρὶ B.K. Sav. cet. ^q φησὶν] καὶ τί φ. B.K. ^r τὸ φῶς] φῶς αὐτὸς, καὶ B.K. τὸ φ. αὐτὸς καὶ Sav. cet. ^s καὶ om. B.K. ^t ἐμπ.] + ἄπαγε. οὐχ ἵνα τοῦτο νοήσωμεν, ἀλλ’ ἵνα τὸ ἀκατάληπτον τῆς θείας φύσεως παραστήσῃ, φῶς οἰκεῖν αὐτὸν εἰπὼν ἀπρόσιτον, οὕτω θεολογήσας ὡς ἦν αὐτῷ δυνατόν. B.K. Sav. cet. ^v ὁρᾶς] + ὅτι I. Mox βουλευθῇ pro βουληθείη Catenae debetur. ^w φησὶν om. B.K. ^x οὖν] + οὐδὲ B.K. ^y ἐντρέψαι] + ὃ τιμὴ, κρ. αἰώνιον, φησὶ L. ^z ὑψηλ.] + μηδὲ ἡλπ. ἐπὶ πλ. ἀδ. L. ^a καὶ om. L. ἄλλοι om. B.K. ^b οὐδὲν γὰρ] ταῦτα δὲ παραινεί, εἰδὼς ὅτι οὐδὲν B.K. Sav. cet. ^c καὶ ἀπ. καὶ ἀλ. post τῦφον transp. L. Veron. Sav. cet. καὶ ἀπ. καὶ ἀλ.] οὐ μόνον δὲ τῦφον, ἀλλ’ ἀπ. καὶ ἀλ. B.K. ^d κατέσπασεν pro κατέσπακεν B.C.I.L. Cat. εἶτα—ἀδηλόγητι] μηδὲ ἡλπ. ἐπὶ π. ἄ. ὅρα πῶς εὐθ. αὐτοὺς κατ. οὕτως εἰπὼν B.K. ^e ἐν L. Statim καὶ πῶς δυν. B.K. Post ὑψηλοφρονεῖν add. φησὶν B.K. Sav. cet. ^f ἀβ.] ὅτι οὗτος ἀβ. L.

του ἢ ἐλπίς ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ· ἂν ἴδωσιν ὅτι καὶ τούτου αὐτοῦ αἷτιος ὁ θεός. “Ἄλλ’ ἐπὶ τῷ θεῷ, ἡ φησὶ, τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν.” Καλῶς εἶπε, “πάντα πλουσίως,” τὰς ἐτησίους ἱτροπὰς αἰνιττόμενος, τὸν αέρα, τὸ φῶς, τὸ ὕδωρ, τὰ ἄλλα πάντα. Ὁρᾷς πῶς πλουσίως παρέχει ^κμετὰ πολλῆς τῆς ἀφθονίας; Εἰ πλούτον ζητεῖς, ἐκείνον ζῆται τὸν μένοντα, τὸν βέβαιον, τὸν ἀπὸ τῶν ἔργων γινόμενον τῶν ἀγαθῶν. ¹Ποίων δὴ τούτων; ⁵“Ἀγαθοεργεῖν, φησὶ,
B πλουτεῖν ἐν ἔργοις ^μκαλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς· τὸ μὲν ^ντῶν χρημάτων, τὸ δὲ τῆς ἀγάπης. “Κοινωνικούς,” ὁμιλητικούς φησι, προσηνεῖς. ⁶“Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον ^οκαλὸν εἰς τὸ μέλλον.” Ἐκεῖ οὐδὲν ἄδηλον, ^ρἐνθα βέβαιος ὁ θεμέλιος, οὐδὲν ἄστατον, ἀλλὰ πάντα βέβαια, ἀκίνητα, πάγια, μόνιμα. “Ἰνα ἐπιλάβωνται, ^ιφησὶ, τῆς αἰωνίου ζωῆς.” Ἡ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἔργων πρᾶξις ^ττὴν ἐκείνης ἡμῖν ἀπόλαυσιν προξενῆσαι δύναται. ⁷“^ω Τιμόθεε, τὴν ^ςπαρακαταθήκην φύλαξον.” ^ιΜὴ μειώσης· οὐκ ἔστι σὰ, τὰ ἀλλότρια ἐνεπιστεύθης· μηδὲν ἐλαττώσης. “Ἐκτρεπόμενος, ^νφησὶ, τὰς βεβήλους κενοφωνίας.” ^ωἌρα ἐστὶ καὶ οὐ βέβηλος κενοφωνία. “Καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως.” ^κΚαλῶς εἶπεν. “Ὅταν γὰρ πίστις μὴ ᾖ, γνῶσις οὐκ ἔστιν· ὅταν ἐκ τῶν οἰκείων λογισμῶν τίκτηταί τι, γνῶσις οὐκ ἔστιν. ^νΟὕτω γὰρ τινες ἑαυτοὺς ἐκάλουν τάχα τότε γνωστικούς, ὡς πλέον τι τῶν ἄλλων εἰδότες. “Ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι, ^ζφησὶ, περὶ τὴν πίστιν ἡστούχησαν.”
D Ὁρᾷς πῶς πάλιν κελεύει ^αμηδὲ ὁμόσε χωρεῖν πρὸς τοὺς τοιούτους; “Ἐκτρεπόμενος, φησὶ, τὰς ἀντιθέσεις.” Ἄρα εἰσὶν ἀντιθέσεις, πρὸς ἃς οὐδὲ ^βἀποκρίνεσθαι χρή. Διὰ τί; Ὅτι τῆς πίστεως ἐκβάλλουσιν, ^οοὐκ ἀφιασιν ἐστάναι βεβαίως οὐδὲ πεπηγέναι.

^δΜὴ δὲ ταύτης ἐχώμεθα, ἀλλὰ τῆς πίστεως, τῆς πέτρας τῆς ἀρραγοῦς. Οὔτε γὰρ ποταμοὶ, οὔτε ἄνεμοι προσπесόντες δυνή-

⁵ v. 18.

⁶ v. 19.

⁷ v. 20.

^ε ἢ om. C.K. ^η φησὶ om. B.K. ^ι τροπὰς Cat. ^κ μετὰ] καὶ μετὰ B.K. Sav. cet. ¹ ποίων δὴ τ.] τοῦτο καὶ αὐτὸς δηλῶν iidem. ^μ καλοῖς] ἀγαθοῖς L. ^ν τῶν χρ. et τῆς ἀγ. transp. L. Statim κοινωνικούς om. idem. ^ο εἰς τὸ μ. καλὸν inverso ord. B.K. ^ρ ἐνθα] + δὲ K. Sav. cet. ^ι φησὶ om. B.K. ^τ τὴν—δύναται] δύναται ἡμῖν προξ. ἐκείνης τῆς ζωῆς τὴν ἀπ. L. ^ς παραθήκην I. ^ι μὴ μ.] μὴ μ. φησὶν L. ὅρα, φησὶ, μὴ μ. B.K. ^ν φησὶ om. B.K. ^ω ἄρα—κενοφωνία (—ίας C.) Sic C.I.L. ἄρα ἐστὶ βέβηλος πᾶσα κ. B.K. Clausula deest in Edd. et Vet. ^κ καλῶς] + οὕτως B.K. Sav. cet. ^ν οὕτω γὰρ] ἢ τάχα τοῦτο φησι, διότι (+ οὕτω B.K.) B.K. Sav. cet. Mox τάχα om. B.C.K. Sav. cet. invita Cat. ^ζ φησὶ om. B.K. ^α μηδὲ] + εἰς τὸ αὐτὸ L. ^β ἀποκρίνασθαι B. ^ο οὐκ] ὅτι οὐκ B.K. Sav. cet. ^δ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι πέτρα ἀρραγῆς ἢ πίστις, καὶ ἀληθῆς ἐλευθερία ἐστὶ τὸ κρατεῖν παθῶν· καὶ κατὰ φιλαργυρίας. Veron.

σονται τι λυμῆνασθαι ἡμῖν· ἐστήκαμεν γὰρ ἐπὶ τῆς πέτρας
 ἀπαρασάλευτοι. Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ^εβίου τούτου, ἐὰν ἐκείνον
 ἐλώμεθα τὸν ὄντως θεμέλιον, ἐστήκαμεν πάλιν οὐδὲν πᾶσχοντες
 δεινόν. Ὁ τὸν πλοῦτον αἰρούμενος ἐκείνον, οὐδὲν πείσεται δει-
 νόν, ὁ τὴν εὐδοκίμησιν, ὁ τὴν δόξαν, ὁ τὴν τιμὴν, ὁ τὴν ἡδονήν· Ε
 πάντα ἐκείνα βέβαια, μεταβολὴ οὐδεμία· πάντα τὰ ἐνταῦθα
 ἀλλοιοῦνται καὶ ὑπὸ τροπὴν κεῖται, πάντα μεταβάλλεται. Τί
 γὰρ ^εβούλει; δόξαν; ⁸ “Οὐ συγκαταβήσεται, φησὶν, ἡ δόξα
 αὐτοῦ ὀπίσω αὐτοῦ” πολλάκις δὲ οὐδὲ ζῶντι παραμένει. Ἀλλ’
 οὐ τὰ τῆς ἀρετῆς τοιαῦτα, ἀλλὰ πάντα μένει. Ὁ ἐνταῦθα
 ἔνδοξος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἐτέρου τὴν ἀρχὴν διαδεξαμένου, γέγονεν
 εὐτελὴς, καὶ τῶν ἀρχομένων εἰς· ὁ πλούσιος, ἢ ληστῶν ἐπιθεμέ-
 νων, ἢ συκοφαντῶν καὶ ἐπιβούλων, ἄφνω γέγονε πένης. Ἀλλ’ ^F
^hοὐ παρ’ ἡμῖν οὕτως· ὁ σῶφρων ἐὰν ἑαυτῷ προσέχη, οὐδεὶς αὐ-
 τοῦ τὴν σωφροσύνην ἀφελέσθαι δυνήσεται· τὸν ἄρχοντα ἑαυτοῦ
ⁱκρατοῦντα οὐδεὶς ἰδιώτην, οὐδὲ ἀρχόμενον ἐργάσεται. Ὅτι γὰρ ⁶⁵⁶
 αὕτη μείζων ἐκείνης ἡ ἀρχή, ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως μάθανε. Τί
 γὰρ ὄφελος, εἶπέ μοι, ἐθνῶν ὀλοκλήρων ἄρχειν, καὶ δούλον
 εἶναι τῶν παθῶν; ποία δὲ βλάβη μηδενὸς ἀνθρώπων ἄρχειν, καὶ
 τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ἀνώτερον εἶναι; Τοῦτο ἐλευθερία,
 τοῦτο ἀρχή, τοῦτο βασιλεία ^kκαὶ δυναστεία· ^lἐκεῖνο δουλεία,
 (327) καὶ μυρία τις διαδήματα περικείται. Ὅταν γὰρ ἔνδοθεν ἄρχη
 αὐτοῦ τῶν δεσποτῶν τὸ πλῆθος, ^mτὴν φιλαργυρίαν λέγω, τὴν
 φιληδονίαν, τὴν ὀργὴν, τὰ ἄλλα πάθη, τί τοῦ διαδήματος ὄφε- ^B
 λος; Μείζων ἢ τυραννὶς τῶν παθῶν, ὅταν μηδὲ ὁ στέφανος
 αὐτὸν ἰσχύῃ ταύτης ἐξελέσθαι τῆς ὑποταγῆς. ⁿὩσπερ ἂν εἰ
 παρὰ βαρβάροις γενόμενος ἐδούλευεν, εἶτα ἐκεῖνοι ^oβουλόμενοι
 μείζονα δεῖξαι τὴν ἀρχὴν, μήτε τὴν ἀλουργίδα, μήτε τὸ διά-
 δημα ἀφέλονται, ἀλλὰ μετ’ ἐκείνων καὶ ὑδροφορεῖν, καὶ μαγει-
 ρεύειν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα διακονεῖσθαι προστάττοιεν, ὥστε
 αὐτοῖς μὲν μείζονα τὴν τιμὴν, ἐκείνῳ δὲ τὴν αἰσχύνην γενέσθαι·
 οὕτω ^pκαὶ νῦν, παντὸς βαρβάρου βαρβαρικώτερον ταῦτα τὰ
 πάθη ἡμῖν προσφέρεται. ^qὉ μὲν γὰρ τούτων καταφρονῶν, ^C

⁸ Psal. xlviii. 18.

^e β. τούτου] ὀρθοῦ β. B.K. Statim ἐὰν pro ἂν omnes. ^f ὑπὸ τρ. κεῖται]
 μετατρέπεται L. ^ε βούλει; δόξαν;] τῶν ἐνταῦθα βούλει εἰπεῖν; δόξαν; ἀλλ’
 οὐ συνακολουθεῖ τοῖς κεκτημένοις B.K. Statim οὐ σ. γὰρ, φ. iidem. ^h οὐ]
 +τὰ B.K. Sav. cet. ⁱ καὶ κρ. iidem. ^k καὶ δυν. om. B.C.K. inclusum
 a Sav. δυν. καὶ βασ. hoc ord. L. ^l ἐκεῖνο B.C.I.K. ἐκείνα Edd. Mox
 περικέεται Sav. cet. invitis libris. ^m ἢ φιλ. λέγω, ἢ φιλ. ἢ ὀργή B.K.
ⁿ ὥσπερ] καὶ ταῦτὸν γίνεται ὥσπερ B.K. Post βαρβάροις add. βασιλεὺς τις
 B.K. Sav. cet. ^o βουλόμενοι om. I. ^p καὶ νῦν om. B.K. ^q ὁ μὲν γὰρ]
 ἀλλ’ ὁ μὲν B.K.

καὶ τῶν βαρβάρων καταγελάσεται· ὁ δὲ τούτοις ὑποκύπτων, πολλῶ δεινότερα πείσεται, ἢ παρὰ τῶν βαρβάρων. Ὁ βάρβαρος, ὅταν μεγάλη ἰσχύσῃ, τὸ σῶμα αἰκίζεταί, ⁸ αὐταὶ δὲ τὴν ψυχὴν βασανίζουσι καταξαίνουσαι πάντοθεν· ὁ βάρβαρος ὅταν μεγάλη ἰσχύσῃ, θανάτῳ τούτῳ παρέδωκεν, αὐταὶ δὲ τῷ μέλλοντι. Ὡστε μόνος ἐλεύθερος ἐκείνος ὁ τὴν ἐλευθερίαν οἴκοθεν ἔχων, ὥσπερ καὶ δοῦλος ἐκείνος ὁ τοῖς ἀλόγοις πάθειν D ὑποκύπτων. Οὐδεὶς ἐπιτάττει δεσπότης, καὶ σφόδρα ἠπηνῆς ἦ, τοιαῦτα ὡμὰ καὶ ἠπηνῆ προστάγματα· καταίσχυνόν σου, φησὶ, τὴν ψυχὴν εἰκῇ καὶ μάτην, πρόσκρουσον τῷ θεῷ, τὴν φύσιν αὐτὴν ἀγνόησον, καὶ πατὴρ ἦ, καὶ μήτηρ, ⁹ μηδεμίαν ἔχε αἰδῶ, στηθὶ κατ' αὐτῶν. Τοιαῦτα γὰρ τῆς φιλαργυρίας τὰ ἐπιτάγματα. Θῦσόν μοι, ¹⁰ φησὶ, μὴ μόσχους, ἀλλὰ ἀνθρώπους. ¹¹ “Θύσατε ¹² γὰρ, φησὶν ὁ προφήτης, ἀνθρώπους· ¹³ μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασιν.” αὕτη δὲ οὐ τοῦτό ¹⁴ βῆσιν, ἀλλὰ, μόσχων ὄντων, E θύσον ¹⁵ τοὺς ἀνθρώπους, κατὰθυσον τοὺς μηδὲν ἡδικοτάς· καὶ εὐηργετημένος ἦς, ἀπόκτεινον. ¹⁶ Πᾶσιν ἔσο πολέμιος, κοινὸς ἐχθρὸς ἀπάντων περιέρχων, καὶ τῆς φύσεως αὐτῆς, καὶ τοῦ θεοῦ· σύναγε χρυσίον, οὐχ ἵνα ἀπολαύσῃς, ἀλλ' ἵνα φυλάξῃς, ἵνα μείζονα ἐργάσῃ τὴν βάσανον. Οὐ γὰρ ἐνὶ τὸν φιλάργυρον καὶ ἀπολαυστικὸν εἶναι· δέδοικε γὰρ μὴ ἐλαττωθῇ τὸ χρυσίον, μὴ πενιχροὶ γένωνται οἱ θησαυροί. Ἀγρύπνει, φησὶ, πάντας ἔχε δι' ὑποψίας, καὶ οἰκέτας καὶ φίλους· ἔσο φύλαξ τῶν ἀλλοτρίων. F Ἄν ἴδῃς πένητα λιμῷ ¹⁷ φθειρόμενον, μὴ μεταδῷς, ἀλλ', εἰ δυνατόν, καὶ τὸ δέρμα αὐτὸν ἀπόδυσον. Ἐπιόρκει, ψεύδου, ὄμνυε, κατηγόρει, συκοφάντει, καὶ εἰς πῦρ ἐμβῆναι δέῃ, μὴ παραιτήσῃ, καὶ μυρίους ὑποστῆναι θανάτους, καὶ λιμῷ διαφθαρῆναι, ¹⁸ καὶ προσπαλαῖσαι νόσῳ. Ἡ οὐχὶ ταῦτα νομοθετεῖ ἡ φιλαργυρία; 657 Ἰταμὸς ἔσο καὶ ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς καὶ θρασὺς, μιὰς καὶ μοχθηρὸς, ἀγνώμων, ἀναισθητός, ἄφιλος, ἄσπονδος, ἄστοργος, ¹⁹ πατραλοίας, θηρίον μᾶλλον ἢ ἄνθρωπος. Παρέλασον πάντα ὄφιν τῇ πικρίᾳ, πάντα λύκον τῇ ἀρπαγῇ, ὑπέρβηθι καὶ τῆς φύσεως ἐκείνης τὴν θηριωδίαν· καὶ εἰς δαίμονος ἐλθεῖν κακίαν δέῃ,

⁹ Osee xiii. 2.

¹ τοιούτοις C. ² αὐταὶ δὲ] τὰ δὲ πάθη L. ³ βασανίζονται Edd. repugnantibus libris. Statim καὶ καταξαίνουσι π. L. ⁴ τοῦτον C.L. Mox ταῦτα pro αὐταὶ L. ⁵ ἠπηνῆς] ἀναίσχυντος καὶ ἀπότομος L. ⁶ μηδὲνα I. ⁷ φησὶ] λέγει B.K. ⁸ γὰρ] + μοι C. ⁹ θύσατε—προφήτης] καὶ ὁ μὲν πρ. θύσατε, φησὶν (φησὶν, θύσατε K.) B.K. Sav. cet. ¹⁰ οἱ μ. Edd. repugnantibus libris. ¹¹ φησιν om. B.K. Post ἀνθρώπους add. κελεύει iidem. ¹² τοὺς assumptum ex omnibus. ¹³ πᾶσιν] Sic C.I. Vet. πάλιν L. Edd. Neutrum habent B.K. ¹⁴ τηρόμενον L. ¹⁵ ὑποστῆναι om. L. Hic desinit Codex B. ¹⁶ καὶ] καὶ K. Sav. cet. ¹⁷ πατρολώας C.I.L.

μὴ παραιτήσῃ· ἀγνόησον τὸν εὐεργέτην. ⁱΟὐχὶ ταῦτα λέγει, καὶ ἀκούεται; Ὁ δὲ θεὸς τὰ ἐναντία· ἔσο πᾶσι φίλος, ἔσο ἐπικῆς, παρὰ πάντων ἀγαπώμενος, μηδενὶ πρόσκρουε εἰκὴ καὶ μάτην, τίμα τὸν πατέρα, ^kτίμα τὴν μητέρα, δόξης ἀπόλαυε χρηστῆς, ἔσο μὴ ἄνθρωπος, ^lἀλλὰ ἄγγελος· μηδὲν ἀναίσχυντον εἶπῃς, μηδὲν ψευδὲς, ἀλλὰ μηδὲ ἐννοήσῃς· ἐπικούρει τοῖς δεομένοις, μὴ ἀναγκάζου πράγματα ἔχειν ἀρπάζων, μὴ ἔσο ὑβριστῆς μηδὲ θρασύς· καὶ οὐδεὶς ὁ ἀκούων. Ἄρα οὐ δικαίως ἡ γέεννα; οὐκ εἰκότως τὸ πῦρ, ὁ σκώληξ ὁ ἀτελεύτητος; Μέχρι τίνος κατὰ κρημνῶν ὠθοῦμεν ἑαυτούς; μέχρι τίνος ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν βαδίζομεν; μέχρι τίνος ἡλοῖς διαπείρομεν ἑαυτούς, καὶ ^mχάριν ἔχομεν; Ὡμοῖς τυράννοις ὑποκείμεθα, ⁿτὸν προσηνῆ δεσπότην παραιτούμεθα, τὸν οὐδὲν ἐπαχθὲς λέγοντα, οὐδὲ ^oφορτικόν, ^Cοὐδὲ βάρβαρον, οὐδὲ ἀνόνητον, ἀλλὰ πάντα χρήσιμα καὶ ἐπικερδῆ καὶ ὠφέλειαν ἡμῖν μεγάλην παρέχοντα. Διαναστῶμέν ποτε, συστρέψωμεν ἑαυτούς, συγκροτήσωμεν, ἀγαπήσωμεν, ὡς δεῖ, τὸν θεόν, ^pἵνα καταξιωθῶμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, χάριτι καὶ φιланθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς ^qτοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ⁱ οὐχὶ] ἀλλ' ἐκείνην (sic) μὲν K. Post θεὸς add. κελεύων idem. ^k τίμα] καὶ L. ^l ἀλλ' ἄγγ. I.K. Pergit μὴ μόνον μηδὲν ἀν. εἶπῃς, μηδὲ ψ. ἀλλὰ μ. νοήσῃς K. ^m χάριν] + ἄχαριν L. ⁿ τὸν] + δὲ K. ^o φ. οὐδὲ β. pro β. οὐδὲ φ. omnes. Mox ἀνόνητον C.I. Veron. et ex corr. L. ^p ἵνα καὶ τῶν ἐπ. καταξ. ἀγ. K. ^q τοὺς] + ἀτελευτήτους L.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

ΛΟΓΟΣ Α.

Α ¹ Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Τιμοθέω ἀγαπητῷ τέκνῳ χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

ΤΙ δὴποτε καὶ δευτέραν ἐπιστέλλει τῷ Τιμοθέῳ ἐπιστολὴν;
Β Εἶπεν, ² “Ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς σὲ τάχιν.” οὐκ ^α ἐξεγένετο τοῦτο· παραμυθεῖται αὐτὸν διὰ γραμμάτων ἀντὶ τῆς παρουσίας, ἴσως τεθλιμμένον καὶ διὰ τοῦτο, καὶ διὰ τὸ ἀρχῆς ἤδη ἠφθαι τότε. Καὶ γὰρ μεγάλοι τινὲς ἄνδρες ὄσιν, ^β ὅταν ἀναδέξωνται τοὺς οἷακας καὶ τὴν κυβέρνησιν τῆς ἐκκλησίας, ξενοπαθοῦσι, πολλοῖς πολλαχόθεν βαπτιζόμενοι ^γ κύμασι, καὶ μάλιστα τότε, ὅτε ἡ ἀρχὴ τοῦ κηρύγματος ἦν, ὅτε πάντα ^δ ἀνήροτα, ὅτε πάντα ἐχθρά, ὅτε πάντα προσίστατο. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ αἱρέσεις ἦσαν ἐξ Ἰουδαϊκῶν ^ε διδασκαλιῶν ἀρχόμεναι, ἅπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐνέφηνεν ἐπιστολῇ. Οὐ διὰ γραμμάτων δὲ αὐτὸν παραμυθεῖται μόνον, ἀλλὰ ^ς καὶ καλεῖ πρὸς ἑαυτόν. ³ “Σπού-

¹ CAP. I. v. 1, 2.

² 1 Tim. iii. 14.

³ 2 Tim. iv. 9, 13.

CODICES C.I.K. ^α ἐγένετο Cat. ^β ὅταν] ἀλλ' ὅταν K. ^γ κύμασι]
Sic C.I. πράγμασι Veron. πραγμάτων κύμασι K. Sav. cet. ^δ ἀνήροτα]
πολέμια K. ^ε διδασκαλιῶν] Sic C. secundum conjecturam Dunaei. obser-
vationibus Vet. διδασκάλων Edd. ^ς καὶ om. I.

δασον γὰρ ἔλθειν πρὸς με ταχέως,” φησί· καὶ, “Ἐρχόμενος
 φέρε τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.” Δοκεῖ δέ μοι πρὸς C
 τῷ τέλει εἶναι αὕτη ἡ ἐπιστολή· ⁴ “Ἐγὼ γὰρ ἤδη, φησί,
 σπένδομαι” καὶ πάλιν, “Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογία οὐδεὶς
 μοι συμπαραγένετο.” Ταῦτα ἔδῃ πάντα διορθούμενος, καὶ τὴν
 παράκλησιν ποιεῖται ἀπὸ τῶν οἰκείων πειρασμῶν, καὶ φησί·
 “Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, κατ’
 ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Εὐθέως ἀνέστησεν
 αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ προοιμίου. Μή μοι τοὺς ἐνταῦθα
 κινδύνους εἴπῃς, φησὶν· οὗτοι τίκτουσιν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν,
 ἔνθα τοιοῦτον οὐδέν ἐστιν, ἔνθα ⁵ “ἀπέδρα ὁδὴν ^h καὶ λύπη καὶ
 στεναγμός.” Οὐ γὰρ διὰ τοῦτο ἀποστόλους ἡμᾶς ἐποίησεν, ἵνα
ⁱ κινδυνεύωμεν μόνον, φησὶν, ἀλλ’ ἵνα καὶ ἀποθνήσκωμεν, ἵνα ποι-
 αῦτα πάσχωμεν. Ἐπειδὴ γὰρ ^k τὸ τὰ οἰκεία διελθεῖν κακὰ οὐχὶ ⁶⁵⁹
 παράκλησις ^l μόνον ἦν, ἀλλὰ καὶ προσθήκη λύπης, εὐθέως ἀπὸ
 τῆς ἀρχῆς ποιεῖται τὴν παραμυθίαν· “Κατ’ ἐπαγγελίαν,
^m φησί, ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Εἰ δὲ ἐπαγγελία ἐστὶ,
 μὴ ⁿ ζῆτε αὐτὴν ἐνταῦθα. ⁶ “Ἐλπίς γὰρ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν
 ἐλπίς.” “Τιμοθέε ἀγαπητῷ τέκνῳ.” ^o Οὐχὶ ἀπλῶς, τέκνῳ,
 ἀλλὰ, “ἀγαπητῷ.” Ἔστι γὰρ εἶναι τέκνα μὴ ἀγαπώμενα·
^q ἀλλ’ οὐ σὺ τοιοῦτος, φησὶν, ^r οὐδὲ ἀπλῶς τέκνον σε καλῶ,
 ἀλλὰ τέκνον ἀγαπητόν. Ἐπειδὴ καὶ Γαλάτας τέκνα καλεῖ,
 (330) ^s ἀλλ’ ὅμως καὶ ἀλγεῖ ὑπὲρ αὐτῶν, ⁷ “Τεκνία μου, ^t λέγων, οὓς B
 πάλιν ὠδίνω.” Μάλιστα ^v δὲ πολλὴν αὐτῷ μαρτυρεῖ τὴν ^w ἀρε-
 τήν· ὅταν γὰρ μὴ ἐκ φύσεως ἢ ^x ἡ ἀγάπη, ^y ἀρετῆς ^z ἐστίν. Οἱ
^a γὰρ ἐξ ἡμῶν τεχθέντες, οὐ δι’ ἀρετὴν ^b μόνον ἡμῖν εἰσιν ἀγα-
 πητοὶ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην· οἱ δὲ κατὰ πίστιν
 ὅταν ὦσιν ἀγαπητοὶ, δι’ οὐδέν ἕτερόν εἰσιν, ^c ἀλλ’ ἡ δι’ ἀρετὴν·
 ἐπεὶ πόθεν ἄλλοθεν; καὶ μάλιστα παρὰ Παύλῳ τῷ οὐδέν ποι-
 οῦντι κατὰ ^d πρόσκλησιν. ^e Δείκνυσι τοίνυν, ὅτι οὐκ ὀργιζόμενος C

4 2 Tim. iv. 6, 16.

5 Esai. xxxv. 10.

6 Rom. viii. 24.

7 Gal. iv. 19.

ε δῇ] + οὖν C.

h καὶ accessit ex C.I. Cat.

i κινδυνεύωμεν C.K.

-ύσωμεν Edd. φησὶν om. K.

k τὸ om. C.

l μόνον] + οὐκ K. Sav. cet.

m φησὶ] λέγων iidem. ζωῆς om. I.

n ζῆτε] + φησὶν K.

o οὐχ K. Mox

ἀλλ’ ἀγ. C.K.

p εἶναι] + καὶ K. Sav. cet.

q ἀλλ’ οὐ σὺ] σὺ δὲ οὐ C.

φησὶν om. K.

r οὐδὲ] + ἐπειδὴ C. Veron. + ἐγὼ I. + γὰρ K.

s ἀλλ’

ὅμως] ἀλλ’ οὐκ ἀγαπητὰ, ἀλλ’ K.

t λέγων] φησὶν Veron. λέγων om. C.

v δὲ] μὲν γὰρ K.

w ἀρετὴν] + ἀγαπητὸν καλῶν. πῶς; K. Sav. cet.

x ἡ om. I.

y ἀπὸ ἀρετῆς Edd. ἀπὸ om. I. Cat.

z ἐστίν] λείπεται μόνος εἶναι K.

a γὰρ]

γούν K. Sav. cet.

b μόνον K.

c ἀλλ’ ἡ] ἀλλὰ I. Cat.

d πρόσκλησιν

C.I. Veron. πρόκλησιν K.

e δ. τοίνυν]

ἄλλως δὲ δείκνυσι διὰ τοῦ εἰπεῖν,

τέκνῳ ἀγαπητῷ K. Sav. cet. Mox καὶ τοῦτο—ἀγαπητῷ om. iidem.

πρὸς αὐτὸν, ^fοὐχὶ καταφρονῶν αὐτοῦ, οὐχὶ κατεγνωκῶς αὐτοῦ, ^gοὐ παρεγένετο. Καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν ἐν τῷ εἰπεῖν, “τέκνω ἀγαπητῷ.” “Χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.” Ἄπερ καὶ πρότερον, ταῦτα αὐτῷ καὶ νῦν ἐπεύχεται. Καὶ ὅρα πῶς εὐθέως ἐν τῷ προσιμίῳ πρὸς ^hἐκεῖνο ἀπολογεῖται, ὅτι οὐκ ἦλθε πρὸς αὐτὸν, οὐδὲ εἶδεν αὐτόν. Καὶ γὰρ τὸ, ^g“Ἔως ἔρχομαι,” καὶ τὸ, “Σπουδάζω ἐλθεῖν πρὸς σὲ τάχιον,” ταχεῖαν ἐποίει προσδοκᾶν τὴν παρουσίαν. Πρὸς τοῦτο οὖν εὐθέως ἀπολογεῖται. Καὶ τὴν μὲν αἰτίαν εὐθέως οὐ λέγει, δι’ ἣν οὐκ ἦλθεν, ἵνα μὴ σφόδρα λυπήσῃ αὐτήν. **D** δὲ ἦν τὸ κατέχεσθαι αὐτὸν ἱπαρὰ τοῦ Καίσαρος· ὅτε δὲ αὐτὸν ἐκάλεσε πρὸς ἑαυτὸν πρὸς τῷ τέλει, τότε αὐτὴν ἐνέφηεν. Εὐθέως δὲ αὐτὸν ἐκ προσιμίων οὐκ ἐμβάλλει εἰς λύπην, ἀλλ’ ἐλπιδας ὑποφαίνει τοῦ αὐτὸν ὄψεσθαι. ⁹ “Ἐπιποθῶ σε ^kἰδεῖν,” καὶ, “Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως.”

Εὐθέως οὖν ἐκ ^lτοῦ προσιμίου ἀνίστησιν αὐτὸν, ^mκαὶ τὰ ἐξῆς λέγει μετ’ ἐγκωμίου. ¹⁰ “Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐπιποθῶν σε **E** ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ.” Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ, ὅτι μέμνημαί σου, φησὶν· οὕτω σε φιλῶ. ⁿΤοῦτο ὑπερβαλλούσης ἀγάπης, ὅταν ^oκαὶ κοσμήται τις τῇ φιλίᾳ ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν. “Χάριν ἔχω, φησὶ, τῷ θεῷ, ᾧ λατρεύω” ^pπῶς; “ἐν καθαρᾷ συνειδήσει ἀπὸ προγόνων.” ^qὅτι τὸ συνειδὸς αὐτοῦ οὐκ ^rἦν βλαβέν. Ἄλλως δὲ ἐνταῦθα περὶ βίου φησὶ, καὶ πανταχοῦ τὴν συνειδήσιν ^sτὸν βίον λέγει. ^tἩ ὅτι οὐδὲν ὦν προεθυμούμην καλῶν δι’ ἀνθρωπίνην αἰτίαν προὔ- **F**δωκα, οὐδὲ τότε ὅτε ἐδίωκον. Διό φησιν, ¹¹ “Ἄλλ’ ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ.” Μονονουχὶ λέγων, μὴ ὑποπτεύσης τὸ πρᾶγμα ^tκολακείαν εἶναι. Καλῶς συνίστησιν αὐτοῦ τὸ ἦθος, **660** ἵνα ἀξιόπιστον δειχθῇ τὸ περὶ τὴν ἀγάπην· ^vὅτι οὐδὲν ψεύ-

8 1 Tim. iv. 13. iii. 14.

9 2 Tim. i. 4. iv. 8.

10 v. 3, 4.

11 1 Tim. i. 13.

^f οὐχὶ] οὐδὲ K. οὐχὶ κατεγν. αὐτοῦ om. idem. ^g οὐ superscript. in K.
^h ἐκεῖνο] Sic K. ἐκείνον Edd. ⁱ παρὰ] ὑπὸ I. ^k ἰδεῖν]+φησὶ C. ^l τοῦ
om. C. ^m καὶ] εἴτα K. λέγει om. idem. ⁿ τοῦτο ὑπ. ἀγ.] τουτέστι μεθ’
ὑπ. ἀγ. C. Veron. τουτέστι μεθ’ ὑπερβολῆς ἀπάσης I. ^o καὶ κοσμήται] κε-
κοσμήται C. κεκόσμηται Veron. ^p πῶς]+εἰπέ K. ^q ὅτι—προεθυμούμην]
τοῦτο λέγει, ὅτι τὸ συνειδὸς καθαρὸν εἶχεν ἀπὸ πάσης κηλίδος· ἡ οὖν διὰ τοῦτο
οὕτως εἶπεν, ἡ ἐνταῦθα περὶ βίου αἰνίττεται, καὶ πανταχοῦ εὐρήσεις αὐτὸν βίον
τὴν σ. λέγοντα. ἑαυτὸν δὲ ἐγκωμιάζει, δεικνὺς ὅτι οὐδὲν ὦν προεθυμείτο K. Μοx
προὔδωκεν et ἐδίωκε idem. ^r ἦν βλ.] ἐβλαψεν I. ^s τοῦ βίου C. ^t κολα-
κείαν] κακίαν K. Sav. cet. malitiam Vet. sed in marg. adulationem. ^v ὅτι]
ὁ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν K. Sav. cet.

δομαι, οὐδὲ ἄλλα ἔχω, καὶ ἄλλα λέγω. "Ὡστε καὶ τότε ἀναγ-
 κασθεῖς ἑαυτὸν ^wἐνεκωμίασεν, ὥσπερ τὸ τῶν Ἰσραήλων βιβλίον
 δηλοῖ. ^xἘπειδὴ ὡς στασιαστὴν αὐτὸν δέβαλλον καὶ νεωτε-
 ροποιὸν, διὰ τοῦτο ^yἔλεγεν· ¹² "Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν
 προεχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν δί-
 καιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ^zἐκ στόματος αὐτοῦ, ὅτι ἔση μάρτυς
^aαὐτοῦ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὧν ἐώρακας καὶ ἤκουσας." ^B
 Οὕτω καὶ ἐνταῦθα, ἵνα μὴ λάβῃ ἀφίλου καὶ ἀσυνειδήτου δόξαν
 ὡς ἐπιλεησμένος, εἰκότως ἑαυτὸν ἐγκωμιάζει λέγων, "Ὡς ἀδιά-
 λειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνηΐαν" καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ', "ἐν
 ταῖς δεήσεσί μου." Τουτέστιν, εὐχῆς μοι ἔργον ἐστὶ, τὸν πάντα
^bχρόνον διηνεκῶς, "νυκτὸς καὶ ἡμέρας," ὑπὲρ τούτου τὸν θεὸν
 παρεκάλουν, "ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν." Ὁρᾷς ζέοντα πόθον; ὁρᾷς
^cμανίαν ἀγάπης; ὁρᾷς ταπεινοφροσύνην; πῶς ἀπολογεῖται τῷ
 μαθητῇ; Εἶτα ^dδείκνυσιν ὅτι οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ εἰκῇ. Ἐδειξε
^eμὲν καὶ ἤδη, δείκνυσιν δὲ καὶ ἐνταῦθα· φησὶ γάρ, "Μεμνημένος ^C
 σου τῶν δακρύνων." ^fΕἰκὸς ἦν αὐτὸν ἀποσχιζόμενον κλαίειν καὶ
 ὀδύρεσθαι μᾶλλον, ἢ παιδίον τοῦ μαστοῦ ^gτῆς τίτθης ἀποσπώ-
 μενον καὶ τοῦ γάλακτος. "Ἢ ^hἵνα χαρᾶς, φησὶ, πληρωθῶ,"
 ἐπιποθῶ σε ἰδεῖν. Οὐκ ἂν οὖν ἑμαυτὸν τοσαύτης ἀπεστέρησα
 ἡδονῆς, ⁱεἰ καὶ σφόδρα ἀναίσθητος ἦμην καὶ ὤμους καὶ θηριώδης·
^kἱκανὰ ἦν τὰ δάκρυα ἐκεῖνα εἰς μνήμην ἐλθόντα κάμψαι. Νυνὶ
 δὲ οὐχ εἰς τῶν τοιούτων ^lεἰμὶ, ἀλλὰ τῶν καθαρῶς λατρευόντων
 (331) τῷ θεῷ. "Ὡστε πολλαί με ἡγον ἀνάγκαι πρὸς σέ. "Ἄρα οὖν ^D
^mκλαίει. ⁿΚαὶ ἐτέραν τίθησιν αἰτίαν ἅμα καὶ παρακλητικὴν·
¹³ "Ὑπόμνησιν, φησὶ, λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πί-
 στews."

Εἶτα καὶ ἄλλο ^oἐγκώμιον, ὅτι οὐκ ἐξ ἐθνῶν, οὐδὲ ἐξ ἀπί-
 στων, ἀλλ' ἄνωθεν ἀπὸ οἰκίας ἦν τῷ Χριστῷ δουλευούσης.
 "Ἦτις ἐνώκησε, ^qφησὶν, ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι, καὶ ἐν τῇ

¹² Act. xxii. 14, 15.

¹³ v. 5.

^w ἐνεκωμίασεν C. Statim ὡς pro ὥσπερ I. ὡς που K. Sav. cet. ^x ἐπειδὴ]
 + γὰρ K. Sav. cet. ^y ἔλεγε] + καὶ (καὶ om. C.) εἶπεν (+ φησὶν K.) Ἀνανίας
 (+ φησὶ C.) πρὸς με C. K. Vet. Sav. cet. ^z ἐκ] + τοῦ C. ^a αὐτοῦ om. K.
^b χρόνον δ.] χρόνον διατελῶ τοῦτο ποιῶν διηνεκῶς. τοῦτο γὰρ ἐμφαίνει τῷ εἰπεῖν
 K. Sav. cet. ^c μανίας ἀγάπην C. μανικὴν ἀγάπην K. ^d δεικνύς C.
^e μὲν] + οὖν K. Sav. cet. ^f εἰκὸς—κλαίειν] τί δῆποτε τοῦτο λέγει; ὅτι εἰκὸς
 ἦν ἀποχωριζόμενον αὐτὸν οὕτως ἀλγύνειν ὡς καὶ κλαίειν K. ^g καὶ τῆς Edd.
 καὶ deest in omnibus. Mox καὶ τοῦ γ. om. K. ^h ἵνα] + τοίνυν K. φησὶ
 om. idem. ⁱ εἰ καὶ] καὶν C. ^k ἱκανὰ] + γὰρ K. Sav. cet. ^l εἰμὶ] εἰ I.
^m ἔκλαιε K. Sav. cet. ⁿ καὶ ἐτέραν—λαμβάνων] δῆλον τοῦτο ποιεῖ καὶ ἐτέραν
 αἰτίαν τιθεῖς ἐνδεικτικὴν ἅμα τούτου καὶ παρακλητικὴν. ποίαν δὲ ταύτην; ἦν μετὰ
 τὸ εἰπεῖν, μεμ. σου τῶν δ. ἐπάγει καὶ λέγει, ὑπόμ. λαμβάνων K. ^o ἐγκώμιον]
 + ἐμφαίνειν K. ^p οὐδὲ ἐξ ἀπίστων om. C. Mox ἦν om. I. ^q φησὶν]
 πρῶτον K.

μητρί σου Εὐνείκη.” ¹⁴ “Ἦν γάρ, φησὶν, υἱὸς ῥ' γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς.” ^s Πῶς Ἰουδαίας; πῶς πιστῆς; Ἰ' Εξ Ἰουδαίων πιστῆς, οὐκ ἐξ ἔθνικῶν· διὰ δὲ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἕλληνας ὑπῆρχε, καὶ διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις, ἔλαβε καὶ περιέτεμεν αὐτόν. Ὅρᾳς πῶς ἤρχετο ὁ νόμος καταλύεσθαι, τῶν ὑπεμιζιῶν τούτων γινομένων; ^w “Ὅρα πόσα ἔθηκεν.” ^x Ἐγὼ λατρεύω τῷ θεῷ, φησί· συνείδησιν ἔχω ἀληθῆ· σὺ δὲ τὰ δάκρυα. Οὐ διὰ τὰ δάκρυα μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πίστιν, ὅτι ἀληθείας εἶ ἔργατης, ὅτι οὐδὲν δολερὸν παρὰ σοί. Ὅταν οὖν καὶ σαυτὸν ἄξιον τοῦ φιλεῖσθαι παρέχῃς, οὕτω μὲν ὦν φιλόστοργος, οὕτω δὲ γνήσιος ^z τοῦ Χριστοῦ μαθητῆς, ὅταν ^F μηδὲ ἐγὼ τῶν ἀστόργων ὦ, ἀλλὰ τῶν ἀληθεύειν σπουδαζόντων, τί τὸ κωλύον ^a ἦν ἐμὲ ἐλθεῖν; “Πέπεισμαι δὲ, ^b φησὶν, ὅτι καὶ ⁶⁶¹ ἐν σοί.” Ἀνωθεν ἔχεις τοῦτο τὸ καλὸν, ἐκ προγόνων διεδέξω τὴν πίστιν τὴν ἀνυπόκριτον. Τὰ γὰρ τῶν προγόνων ἐγκώμια, ὅταν μὲν ^c αὐτοῖς κοινωνῶμεν, καὶ ἡμῶν ἐστίν· ὅταν δὲ μὴ, οὐδὲν ἰσχύει, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον κατακρίνει. ^d Διὸ ἐπήγαγε, “Πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί.” Οὐ στοχάζομαι, φησὶν, ἀλλὰ πέπεισμαι καὶ πεπληροφόρημαι. Εἰ τοίνυν δι' οὐδὲν ἀνθρώπινον ἦλθες ἐπὶ τοῦτο, οὐδὲν σε παρασαλευσαί δύνησεται. ¹⁵ “Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνησκῶ σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστίν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.” Ὅρα πῶς ^B δείκνυσιν αὐτὸν ἐν ἀθυμίᾳ ὄντα πολλῇ, πῶς ἐν κατηφείᾳ. ^e Διὰ τοῦτο, μὴ νομίσῃς, φησὶν, ὅτι κατεφρόνησά σου· ἀλλ' ^f εἰδὼς ὅτι οὐ κατέγνων, οὐδὲ ἐπελήσθην, ^h εἰ καὶ μηδὲνα ἕτερον, τὴν μάμμην καὶ τὴν μητέρα ἐννόει. Διὸ ἐπειδὴ οἶδα, ὅτι ἀνυπόκριτον ἔχεις πίστιν, ⁱ δεῖ σοι προθυμίας πρὸς τὸ ἀναζωπυρῆσαι τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ. Καθάπερ τὸ πῦρ ^k δεῖται ξύλων, οὕτω καὶ

14 Act. xvi. 1.

15 v. 6.

^r γυναικὸς] + τινος C. ^s πῶς] + εἰ ex corr. C. + καὶ bis K. ^t ἐξ Ἰουδαίων (Ἰουδαίας C.) πιστῆς] Sic C.I. Cat. Haec desunt in Edd. Mox ἔθνῶν C. ἐξ Ἰουδαίων—τὸν π. αὐτοῦ] οὐκ ἐξ ἔθνικῶν ἀπλῶς, ἐξ Ἰουδαίας πιστῆς. ἐπεὶ οὖν ἀπὸ μητρὸς ἦν πιστευσάσης Ἰουδαίας καὶ πατρὸς ἔθνικοῦ, διὰ τὸν π. αὐτοῦ K. ^v ἐπιμίξεων K. Mox γενομένων C.K. ^w ὄρα] καὶ ὄρα Sav. cet. καὶ βλέπε K. Post ἔθηκε add. πληροφορῶν ὅτι οὐ κατεφρόνησεν (+τὴν ἑαυτοῦ συνείδησιν K.) K. Sav. cet. ^x ἐγὼ—καὶ σαυτὸν] μάρτυς γάρ μου ὁ θεὸς, ᾧ λατρεύω ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, φησί· τὰ ἐκείνου δάκρυα· οὐ τὰ δ. δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν π. ὅτι ἀλ. εἶ ἔργατης, φησὶν, καὶ ὅτι οὐδὲν δ. παρὰ σοί. διὰ πάντων τοίνυν ἐνδείκνυται τούτων, ὅτι οὔτε αὐτὸς πρὸς τὸ καταφρονεῖν, οὔτε ἐκείνος ἄξιός τοῦ καταφρονεῖσθαι. ὃ δὲ λέγει τοῦτό ἐστιν· ὅταν καὶ σαυτὸν K. ^y ἐραστῆς Cat. amator Vet. ^z τοῦ Χρ. μ. pro μ. τοῦ Χρ. omnes. ^a ἦν] καὶ K. ^b φησὶν om. K. Sav. cet. Post τοῦτο add. φησὶ iidem. ^c αὐτοῖς] + κατ' ἀρετὴν K. ^d διὰ] + καὶ Edd. invitis libris. ^e διὰ τοῦτο] μονοτονουχὶ γὰρ τοῦτό φησι (mox om. φησὶ) K. Sav. cet. ^f εἰδὼς] + ἔσο iidem. ^g οὐ] οὔτε I.K. Sav. cet. Mox οὔτε ἐπιτέλεσθαι K. ^h εἰ καὶ] καὶ εἰ I.K. Sav. cet. Statim μηδὲν Cat. ⁱ δεῖ] ἀναμνησκῶ· δεῖ γάρ K. Sav. cet. ^k δεῖται] δεῖ τῶν K.

ἡ χάρις τῆς προθυμίας τῆς ἡμετέρας, ἵνα αἰὲ ἀναζέῃ. “¹ Ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστὶν ^m ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.” τουτέστι, τὴν χάριν τοῦ πνεύματος, ἣν ἔλαβες εἰς προστασίαν τῆς ἐκκλησίας, εἰς σημεῖα, εἰς τὴν λατρείαν ἅπασαν. Ἐν ἡμῖν γάρ ἐστι καὶ σβέσαι καὶ ἀνάψαι τοῦτο· διὸ ἀλλαχοῦ λέγει, ¹⁶ “Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε.” Ὑπὸ μὲν γὰρ ἀκηδίας καὶ ῥαθυμίας σβέννυται, ὑπὸ δὲ νήψεως καὶ ⁿ προσοχῆς διεγείρεται. Ἐνεστι μὲν γὰρ ἐν σοὶ, πλὴν ἀλλὰ σφοδρότερον ἐργάζου αὐτὸ, τουτέστι, παρρησίας ἔμπλησον ^o αὐτὸ, χαράς, εὐφροσύνης· στήθι γενναίως. ¹⁷ “Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.” Τουτέστιν, οὐ διὰ τοῦτο τὸ πνεῦμα ἐλάβομεν, ἵνα ὑποστελλώμεθα, ἀλλ’ ἵνα ^p δυναμώμεθα, ἵνα παρρησιαζώμεθα. Πολλοῖς γὰρ δίδωσι πνεῦμα δειλίας, οἷον ἐπὶ τῶν πολέμων ^q ἐν ταῖς Βασιλείαις γέγονε. ¹⁸ “Καὶ ^r ἔπεσε, φησὶ, πνεῦμα δειλίας ἐπ’ αὐτούς.” τουτέστι, φόβον αὐτοῖς ἐνέθηκεν. Ἀλλὰ σοὶ ἔδωκε ^s τούναντίον, ἀγάπης τῆς εἰς αὐτόν. Ἄρα καὶ τοῦτο ἀπὸ χάριτός ἐστιν, ἀλλ’ οὐχ ἀπλῶς ἀπὸ χάριτος, ἀλλ’ ὅταν καὶ ἡμεῖς πρότεροι ἐπιδειξώμεθα τὰ παρ’ ἐαντῶν. Τὸ γὰρ ποιοῦν ἡμᾶς κράζειν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ, καὶ τὴν ἀγάπην ^w τίθησι τὴν πρὸς αὐτόν, καὶ τὴν πρὸς τὸν πλησίον, φησὶν, ἵνα ἀλλήλους ἀγαπῶμεν· ἀπὸ γὰρ τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ μὴ δειλιάν ^x καὶ ἡ ἀγάπη γίνεται. Οὐδὲν γὰρ οὕτω φιλίαν διαλύειν εἴωθεν, ὥς δειλία καὶ ^y προδοσίας φήμη. “Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός, φησὶ, πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ ^z ἀγάπης καὶ δυνάμεως καὶ ^a σωφρονισμοῦ.” Ἦτοι ^b σωφρονισμόν ^c τὴν ὑγείαν λέγει (332) τῆς διανοίας καὶ τῆς ψυχῆς, ἢ “σωφρονισμοῦ,” ὥστε σωφρονίζεσθαι ἡμᾶς, καὶ τι δεινὸν γένηται, ἵνα σωφρονίζῃ ἡμᾶς, καὶ τὰ περιττὰ ^d περικόπτῃ.

¹⁶ 1 Thess. v. 19.¹⁷ v. 7.¹⁸ 1 Reg. xxvi. 12?

¹ ἀναμ. σε] τί ἀναμιμνήσκεις, εἶπε (sic) K. Statim ἀναζ. φησὶ, τὸ idem. ^m ἐν] ἐπὶ I. ⁿ προσευχῆς I. ^o αὐτὸ] σταντὸν C. αὐτὸ om. K. ^p δυναμώμεθα] Sic I. δυνώμεθα C. Cat. Veron. ἵνα δυν. om. K. Sav. cet. ^q ἐν om. I. γέγραπται pro γέγονε K. ^r ἔπεσε C. ἐποίησεν Cat. ^s τούν.] τὸ ἐν. C. Cat. πνεῦμα δυνάμεως καὶ K. τούν. πν. δυνάμεως καὶ Sav. cet. Statim ἀγάπῃ τῇ I. Cat. ^t ὅταν] ὅτι C. πρότεροι om. K. ^v καὶ τὴν—ἀγαπῶμεν] τοῦτό ἐστιν ἡ ἀγάπη. διὰ τοῦτο ἐν κοινῷ λέγειν αὐτὸ ἐδιδάχθημεν, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ἀπὸ τούτων προτρέπει καὶ τὴν εἰς θεὸν ἀγάπην ἐπιδείκνυσθαι, καὶ τὴν εἰς τὸν πλησίον K. ^w ἐντίθησι C. Cat. Mox φησὶν post ἀλλήλους transp. Sav. cet. ^x καὶ accessit ex C. I. Cat. ^y προδ. φήμη] προδοσία φιλίας K. ^z δυν. καὶ ἀγ. hoc ord. C.K. ^a σωφροσύνης ante corr. C. ^b σωφροσύνην C. σωφρονισμόν—περικόπτῃ] σωφρονισμόν λέγει τὴν τῆς δ. καὶ τῆς ψ. εὐεξίαν, ἢ ὥστε σωφρονεῖν ἡμᾶς καὶ πρὸς τὰ περιστατικά τὰ συμβαίνοντα K. ^c τὴν ὑ. λ.] λ. τὴν ὑ. C.I. ^d περικόπτῃ] Sic C.I. Cat. κόπτῃ Edd.

“Μὴ τοίνυν ἀλγῶμεν ἐπὶ τοῖς ^fδεινοῖς τοῖς συμπίπτουσι·
 F σωφρονισμὸς τοῦτό ἐστι. ¹⁹ “Μὴ σπεύσης, φησὶν, ἐν καιρῷ
 ἐπαγωγῆς.” Πολλοὶ πολλὰ κατ’ οἶκον ἔχουσι λυπηρὰ, καὶ τῇ
 μὲν λύπῃ κοινωνοῦμεν ἀλλήλοις, τῇ δὲ ὑποθέσει οὐκέτι· ^g“ἀλλ’ ὁ
 μὲν ἀπὸ γυναικὸς, ὁ δὲ ἀπὸ παιδὸς, ἕτερος ἀπὸ οἰκέτου, ἄλλος
 662 ἀπὸ φίλου, ἄλλος ἀπὸ ἐχθροῦ, ἄλλος ἀπὸ γείτονος, ἄλλος ἀπὸ
 ζημίας, καὶ πολλαὶ καὶ διάφοροί εἰσιν αἱ αἰτίαι τῆς λύπης· καὶ
 ὅλως οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τινα ^hλύπης καθαρὸν καὶ ἀθυμίας, ἀλλὰ ὁ
 μὲν μικρὰ, ὁ δὲ μέζονα ἔχει τὰ λυποῦντα. Μὴ τοίνυν ἀσχά-
 λωμεν, μηδὲ αὐτοὶ μόνοι νομίζωμεν εἶναι ἐν λύπῃ. Οὐ γὰρ
 ἔστιν ἄνθρωπον ὄντα καὶ τὸν ἐπὶ κηρον τοῦτον ζῶντα βίον,
 λύπης εἶναι χωρὶς· ἀλλ’ ἂν μὴ σήμερον, αὔριον· ἂν μὴ αὔριον,
 μετὰ ταῦτα συμβαίνει ⁱτὸ λυπηρόν. “Ὡσπερ γὰρ οὐκ ἔνι τινα
 B πλέοντα μὴ εἶναι ἐν ἀγωνίᾳ, πλέοντα λέγω πέλαγος μέγα· οὗ-
 τως οὐδὲ ^kτὸν βίον τοῦτον ζῶντα οὐχ οἷόν τε μὴ εἶναι ἐν ἀθυ-
 μίᾳ· ^lκὰν πλούσιον εἴπης, ἐπειδὴ πλούσιός ἐστι, πολλὰς ἀφορ-
 μὰς ^mἀθυμιῶν ἔχει· κὰν αὐτὸν τὸν βασιλέα· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς
 ὑπὸ πολλῶν κρατεῖται, καὶ οὐ πάντα κατὰ γνώμην πράττει,
 ἀλλὰ πολλὰ παρὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ χαρίζεται, καὶ μάλιστα
 πάντων ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ⁿπάντα πράττων ἃ μὴ θέλει. Τί δή-
 ποτε; “Ὅτι πολλοὺς ἔχει τοὺς ἐκ τῶν ἐκείνου λαμβάνειν βουλο-
 C μένους. “Ἐννόησον δὴ, ἐν ὅσῃ ἐστὶν ἀθυμία, ὅταν βούληται
 μὲν τι πράττειν, μὴ δύνηται δὲ, ἢ διὰ δέος, ἢ δι’ ὑποψίαν, ἢ διὰ
 πολεμίους, ἢ διὰ φίλους. Πολλάκις δὲ, ὅταν καὶ φιλονεικῇ τι
 πρᾶξαι τῶν αὐτῷ δοκούντων, τὸ πᾶν ^pαὐτῷ τῆς ἡδονῆς ἡφάνισται
^qτῆς ἐκ τῆς πράξεως ἐκείνης, πολλῶν ^rόντιων τῶν ἀπεχθανομέ-
 νων αὐτῷ. Ἀλλὰ τί; νομίζεις τοὺς ἀπράγμονα βίον ζῶντας
 εἶναι ἐν βίῳ λύπης ^sκαθαρῶ; Οὐκ ἔστιν. “Ὡσπερ οὐκ ἔστιν
 D ^vεἶναι ἀθάνατον ἄνθρωπον ὄντα, οὕτως οὐδὲ λύπης χωρὶς. Πόσα
 εἰκὸς ὑπομένειν αὐτοὺς πράγματα, ἃ λόγῳ μὲν παραστήσαι οὐκ
 ἔστιν, ἔργῳ δὲ ἐκείνους μόνους δυνατόν εἰδέναι; πόσοι μυριάκις

19 Sirac. ii. 2.

^e ΗΘΙΚΟΝ. “Ὅτι ὥσπερ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν ἄνθρωπον ἀθάνατον, οὕτως οὐδὲ
 χωρὶς λύπης ζῶντα ἐν τῷ βίῳ· καὶ ὅτι μία λύπη ἐπωφελῆς, ἢ δι’ ἀμαρτίας· καὶ
 περὶ ἐλεημοσύνης. Veron. ^f δ. τοῖς συμπίπτουσι] συμπίπτουσι δ. C. δ. τοῖς
 συμβαίνουσιν I. ^g ἀλλ’ om. K. ^h λ. καθαρῶν] ἐκτὸς λ. K. ⁱ τὰ λυ-
 πηρὰ K. ^k τὸν β. τοῦτον] Sic omnes. τὸν τοῦτον τὸν β. Edd. ^l κὰν πλ.
 εἴπης] καὶ πλούσιος I. Statim ἐπειδὴ γὰρ πλ. K. Sav. cet. ^m ἀθυμιῶν C.I.
 moestitiæ Vet. Edebatur ἐπιθυμιῶν. ⁿ πάντα om. K. ^o ἐννόησον δὴ]
 Sic nostri omnes. considera denique Vet. ἐν ὅσῃ δὲ Edd. ^p αὐτοῦ K.
 Μοχ ἡφάνισται C. Edebatur ἡφάνισε. ^q τῆς] τῶν C. τῆς om. K. ^r ὄν-
 των] γενομένων K. ^s καθαρῶ] Sic C.I. ut coniecerat Dun. καθαρὸς Edd.
^t ὥσπερ] + γὰρ K. Sav. cet. ^v εἶναι ἀθ. ἀνθ. ὄντα] εἶναι ἀθ. ὄντα ἀνθ. C.
 ἀνθ. ἀθ. ὄντα I. ἀνθ. ἀθ. εἶναι K. Statim οὕτως om. Veron.

ἠϋξαντο ἀποθανεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ; Τὸ γὰρ τρυφᾶν οὐ πάντως ^wκαὶ ἐκτὸς λύπης ποιεῖ εἶναι· μάλλον ^xδὲ αὐτὸ τὸ τρυφᾶν μυρίας τίκτει λύπας, νόσους, ἀηδίας· καὶ ὕχωρις τούτων, αἰτίας μὴ ὑποκειμένης. Ὅταν γὰρ ἡ ψυχὴ ἐν ἔξει τοιαύτῃ καταστῇ, καὶ ἀπλῶς οἶδεν ἀλγεῖν. — Καὶ γὰρ ἱατρῶν λέγουσι παῖδες ὅτι καὶ παρὰ στομάχου ^zκατασκευὴν ἀκαιροὶ γίνονται λῦπαι. Ἡ οὐχὶ καὶ παρ' ἡμῖν τοῦτο ^aσυμπίπτειν εἰκὸς, ὅταν ἀλγῶμεν, καὶ μὴ εἰδῶμεν τῆς λύπης τὴν ὑπόθεσιν; Καὶ ὅλως οὐκ ἔστιν εὐρεῖν τινα λύπης χωρὶς· εἰ δὲ οὐ τοσαύτην ἔχουσι ^bλύπης ἀφορμὴν, ὅσην ἡμεῖς, ^cοὕτως ἕκαστος νομίζει· τὸ γὰρ οἰκείον μάλλον αὐτὸν λυπεῖ τοῦ ἀλλοτρίου. Ὡς περ γὰρ οἱ ^dτὰ μέρη τῶν σωμάτων ἀλγοῦντες, νομίζουσι ^eτοὺς πλησίον πλεονεκτεῖν ταῖς ἀλγηδόσι, ^fκαὶ ὁ νοσῶν τὸν ὀφθαλμὸν, οὐδὲν ἕτερον ^gἡγείται πάθος, οἶον τὸ αὐτοῦ· πάλιν ὁ τὸν στόμαχον ^F^hἀλγῶν, τοῦτο πάντων χαλεπώτερον εἶναί φησι, καὶ ἕκαστος ἐν ᾧ κατέχεται, τοῦτο πάντων εἶναι ⁱἀναιρότερόν φησιν· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ^kἀθυμίας, ὑπὸ τῆς λύπης ἧς κατέχεται, ταύτην φησὶν εἶναι ἀλγεινοτέραν· μετὰ γὰρ τῆς πείρας τῆς οἰκείας τοῦτο κρίνει. Οἶον, ὁ παῖδας οὐκ ἔχων, οὐδὲν οὕτω δεινόν, ¹φησὶν, ὡς ἀπαιδία· ὁ πολλοὺς ^mἔχων μετὰ πενίας, οὐδὲν οὕτως ὡς πολυ- 663 παιδίαν αἰτιᾶται· ὁ ἕνα ἔχων, οὐδὲν χεῖρον τοῦ ἑνα ἔχειν ⁿνομίζει. Ἐντεῦθεν γὰρ, φησὶ, καὶ ῥάθυμος γίνεται, καὶ ἐν ^oλύπῃ τὸν πατέρα καθίστησιν, αἰετὶ περιπόθητος αὐτῷ τυγχάνων, καὶ οὐδεμίαν ἐπιστροφὴν δεχόμενος. Ὁ καλὴν ἔχων γυναῖκα, οὐδὲν, ^pφησὶ, χεῖρον τοῦ καλὴν ^qἔχειν· ὑποψίας γὰρ τὸ πρᾶγμα γέμει καὶ ἐπιβουλῆς· ὁ ^rἄμορφον, οὐδὲν χεῖρον, φησὶ, τοῦ ἄμορφον ἔχειν γυναῖκα· ἀηδίας γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐμπέπλησται. Ὁ ἰδιώτης, οὐδὲν, ^sφησὶν, ἀχρηστότερον τοῦ βίου τούτου, οὐδὲ B εὐτελέστερον· ὁ στρατιώτης, οὐδὲν ^tμοχθηρότερον, φησὶν, οὐδὲ

^w καὶ om. K. λύπης π. εἶναι pro εἶναι λ. π. omnes. ^x δὲ om. K.
^y χωρὶς τούτων om. K. Post αἰτίας add. πολλάκις K. Sav. cet. ^z κατασκ.]
+ ἀσθενῇ iidem. ^a συμπίπτειν εἰκὸς] συμπίπτει iidem. contingit Vet. Mox
ἰδῶμεν I. ^b λ. ἀφορμὴν pro ἀφορμὴν λ. omnes. ^c οὕτως] ὅμως οὕτως
ἔχειν K. Sav. cet. ^d τὰ om. I. ^e τοὺς] τὸν I. τῷ Veron. ^f καὶ ὁ] ὁ
τε γὰρ K. νοσῶν τ. ὁ. pro τ. ὁ. νοσῶν omnes. ^g ἡγείται] + τοιοῦτον εἶναι
Edd. εἶναι om. C. τοιοῦτον εἶναι om. I. K. Mox οἶον τὸ αὐτοῦ (ἐαντοῦ K.
Sav. cet.) om. C. ^h ἀλγῶν omnes. Edebatur νοσῶν. ⁱ ἀναιρότερον C. (?)
Edd. εἶναι ἀν. pro ἀν. εἶναι omnes. Statim ἡγείται pro φησιν K. Sav. cet.
^k ἐπιθυμίας K. Statim ἕκαστος ὑπὸ K. Sav. cet. ¹ φησὶν] νομίζει K. Sav.
cet. Statim ἀπαιδίαν iidem. ^m ἔχων] + πάλιν iidem. ⁿ νομίζει] ὑπολαμ-
βάνει K. ^o λύπῃ] συμφορᾷ I. K. ^p φ. χεῖρον pro χείρόν φ. omnes.
^q ἔχειν γυναῖκα Edd. γυναῖκα deest in omnibus. Etiam ἔχειν om. I. ^r ἄμορ-
φον] Sic C. I. δυσειδῇ Edd. φησὶ om. K. Mox ἀηδίας—ἐμπέπλησται om.
idem. ^s φησὶν post τούτου vulgo legitur, invitis libris. ^t μοχ. φ.] Sic
Edd. φ. μοχ. τοῦ βίου τούτου C. I. μοχ. καλεῖ τοῦ β. τ. K. Mox στρατιᾶς I.

ἐπισφαλέςτερον τῆς στρατείας· βέλτιον γὰρ ἄρτῳ ^vκεχρηῆσθαι (333) μόνῳ καὶ ὕδατι, ἢ τοσαύτας ^wφέρειν ἐπαχθείας. Ὁ ἐν ἀρχῇ ὢν, οὐδὲν ἐπιπονώτερον, ^xφησὶ, τοῦ τῶν ἄλλων τὰς ἀνάγκας θεραπεύειν· ὁ ἀρχόμενος, οὐδὲν δουλικώτερον, φησὶν, ἐτέρων ἐξουσία ὑποκεῖσθαι. Ὁ γεγαμηκώς, οὐδὲν χεῖρον, ^yφησὶ, γυναικὸς καὶ φροντίδος· ^zὁ μὴ γεγαμηκώς, οὐδὲν ἀνελευθεριώτερον, ^aφησὶ, τοῦ μὴ γαμεῖν, καὶ οἰκίας ἀπεστερηῆσθαι καὶ ἀναπαύσεως. Ὁ ^bἐμπορος τὸν γεωργὸν μακαρίζει τῆς ἀσφαλείας· ὁ γεωργὸς τὸν ἐμπορον τοῦ πλούτου. Καὶ ^cὅλως δυσάρεστόν πως τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, μεμψίμοιρον καὶ βαρύθυμόν ^dἐστίν. Ὅτε πάντων τῶν ἀνθρώπων ^eκαταγινώσκει, τότε φησὶν, οὐδὲν ἀνθρώπος, τὴν πᾶσαν λέγοντες φύσιν, ἐπίμοχθον ζῶον καὶ ταλαίπωρον. Πόσοι τὸ γῆρας θαυμάζουσι; πόσοι τὴν νεότητα μακαρίζουσιν; Οὕτω καὶ ^fταῖς ἡλικίαις πολλὴ ἡ ἀθυμία. ^gὍταν ἴδωμεν κατηγορουμένους ἡμᾶς διὰ τὴν ἡλικίαν, φαμέν, διὰ τί μὴ ἡμεῖς γέροντες; ὅταν ^hλευκαίνεται ἡ κορυφή, πάλιν, ^Dποῦ ἡ νεότης; Καὶ ⁱὅλως μυρίας ἔχομεν ἀφορμὰς τοῦ λυπεῖσθαι. Μία μόνη ἐστὶν ὁδὸς ταύτης ἀπηλλαγμένη τῆς ἀνωμαλίας, ἡ κατὰ ἀρετὴν· μᾶλλον δὲ καὶ αὕτη λύπην ἔχει, ἀλλὰ λύπην οὐκ ἀνόνητον, ἀλλὰ κέρδος καὶ ὠφέλειαν ἔχουσαν. Ἡ γὰρ ἡμαρτέ τις, καὶ διὰ τῆς λύπης κατανυγεῖς, ἀπενίψατο ^kτὸ ἀμάρτημα· ἡ πεπτωκότη ἀδελφῷ συνήλγησε, καὶ ἐνταῦθα πάλιν ἔχει τὸν μισθὸν οὐ μικρόν. Τὸ γὰρ συναλγεῖν τοῖς ἐν συμφοραῖς οὔσι, πολλὴν ἡμῖν πρὸς ^lτὸν θεὸν δίδωσι τὴν παρρησίαν. ^EἌκουσον ὅσα περὶ τοῦ Ἰωβ φιλοσοφεῖ ἡ θεία γραφή· ἄκουσον καὶ Παῦλος τί φησι· ²⁰“Κλαίειν μετὰ ^mκλαιόντων.” “Τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι.” Ἡ γὰρ κοινωνία τῶν λυπουμενῶν τὸ σφόδρα φορτικὸν τῆς λύπης ⁿἀφαιρεῖν εἴωθεν. Ὡσπερ γὰρ ἐπὶ φορτίου, ἀν τοῦ βάρους τις κοινωνήσῃ, ἐπελάφρυνε ^oτῷ μόνῳ τὸ ἄχθος φέροντι, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. ^pΝυνὶ δὲ τῶν μὲν οἰκείων ἡμῖν τινος τετελευτηκότος, πολλοὶ οἱ παρακαθήμενοι, ^Fπολλοὶ οἱ παραμυθούμενοι· καὶ ὄνον πεσόντα πολλάκις διεγείρομεν· τῶν δὲ ἀδελφῶν ἡμῶν τὰς ψυχὰς πιπτούσας ὄνου μᾶλλον

²⁰ Rom. xii. 15, 16.

^v κεχ. μόνῳ] μόνῳ κεχ. I. K. ^w φέρειν] ἔχειν I. ^x φησὶ] λέγει K. ^y φησὶ] ὀνομάζει K. Mox φροντίδων I. ^z ὁ] ὥσπερ ὁ K. ^a φησὶ om. K. Idem post γαμεῖν add. λέγει. ^b ἐμπορος] + πάλιν K. ^c ὅλον I. ^d ἐστὶ post ἀνθρώπινον transp. K. ^e καταγινῶ K. ^f ταῖς] ἐν ταῖς C. K. Mox ἡ om. I. ^g ὅταν] + γὰρ K. Mox ἡμᾶς om. I. ^h λευκαίνεται] λευκὴ γέννηται C. Mox κορυφή C. I. κεφαλὴ Edd. ⁱ ὁμως C. I. K. ^k τὸ ἀμ.] Sic omnes. τὰ ἀμαρτήματα Edd. Mox πεπ. ἀδελφῷ pro ἀδελφῷ πεπ. omnes. ^l τὸν assumptum ex C. K. ^m κλαιόντων] + καὶ πάλιν K. Sav. cet. ⁿ ἀφαιρεῖν] φέρειν I. ^o τῷ—φέροντι] Sic C. I. αὐτῷ τούτῳ μόνῳ τὸ ἄ. τῷ φέροντι K. τὸν μόνον τὸ ἄ. φέροντα Edd. Mox ἀπάντων om. C. ^p νυνὶ pro νῦν omnes.

παραβλέπομεν καὶ παρατρέχομεν. Καὶ ἐὰν εἰς καπηλεῖον αὐτὸν ἴδωμεν ἀσέμνως εἰσιόντα, οὐκ ἀνακόπτομεν· καὶ μεθύοντα, οὐ 664 κωλύομεν, καὶ ὅτι δῆποτε ἕτερον ποιοῦντα τῶν ἀτόπων· ἀλλὰ πάντα συμπράττομεν. Διὰ τοῦτο ὁ Παῦλος ἔλεγεν, ²¹ “Οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράττουσι.” Καὶ συμμορίας μέθης καὶ πότου ποιοῦσιν οἱ πολλοί. Ποίησον, ἄνθρωπε, συμμορίας, ὥστε ἀποθέσθαι τὴν ^χμανίαν τῆς μέθης τοῖς δεδεμένοις καλὰ ταῦτα ^υτὰ φιλικὰ, ^zτοῖς ἐν θλίψει οὔσι. Τοιοῦτόν τι καὶ Κορινθίοις ἐπέταξεν ὁ Παῦλος· ²² “Ἴνα μὴ, ὅταν ἔλθω, φησὶ, τότε λογίαι γίνωνται.” Νῦν δὲ μέθης μὲν καὶ τρυφῆς καὶ σπατάλης ἔνεκεν πάντα πράττομεν, καὶ κλίνην ^B κοινὴν, καὶ τράπεζαν κοινὴν, καὶ οἶνον κοινόν, καὶ ἀνάλωμα κοινὸν ποιοῦμεν· ἐλεημοσύνην δὲ οὐδεὶς ἐποίησατο κοινήν. Τοιαῦτα ἦν ἐπὶ τῶν ἀποστόλων τὰ φιλικὰ, ^bπάντα εἰς μέσον κατετίθεντο τὰ ὑπάρχοντα. Ἐγὼ δὲ οὐ πάντα ^cκελεύω, ἀλλὰ μέρος τι· “Ὁ ἄν τις εὐδοῶται, φησὶν, ὀρισάτω ἕκαστος ^dκατὰ μίαν σαββάτων,” ὥσπερ τινὰ φόρον φέρειν ὑπὲρ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, καὶ κατατίθεσθαι, καὶ οὕτω διδόναι ἐλεημοσύνην, καὶ μικρὸν, ^eκαὶ μέγα. ²³ “Οὐκ ὀφθήσῃ ^fγὰρ, φησὶ, κενὸς ἐνώπιον κυρίου.” ^gἸουδαίοις ταῦτα ἐλέγετο· πόσῳ μᾶλλον ἡμῖν; Διὰ τοῦτο ^C ἐστήκασιν οἱ πένητες πρὸ τῶν θυρῶν, ἵνα μηδεὶς εἰσῇ κενὸς, ἵνα μετὰ ἐλεημοσύνης ^hεἰσῇ. Εἰσέρχῃ ἐλεθῆναι· ἐλέησον πρότερον. ⁱὉ δὲ ὕστερος ἐρχόμενος, πλεόν ὀφείλει· ὅταν ^kγὰρ ἀρξώμεθα ἡμεῖς, ὁ δεύτερος πλεόν κατατίθῃσι. Ποίησόν σοι ὀφειλέτην τὸν θεόν, καὶ τότε αὐτὸν ^lαἵτησον· δάνεισον, καὶ τότε ἀπαίτει, ἵνα μετὰ τόκου λάβῃς· βούλεται τοῦτο ὁ θεός, οὐκ ἀποφεύγει. Ἄν μετὰ ἐλεημοσύνης αἰτῆς, χάριν ἔχει· ἂν ^mμετὰ ἐλεημοσύνης ἀπαιτῆς, δανείζεις καὶ τόκους λαμβάνεις. Ναὶ, παρακαλῶ. Οὐκ ἐν τῇ ἐκτάσει τῶν χειρῶν τὸ ἀκούεσθαί ἐστιν· ἐκτεινόν σου ⁿτὰς χεῖρας, μὴ εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ’ εἰς ^D τὰς τῶν πενήτων χεῖρας. Ἄν εἰς τὰς τῶν πενήτων χεῖρας ἐκ-

21 Rom. i. 32.   22 1 Cor. xvi. 2.   23 Deut. xvi. 16.

^q αὐτὸν om. C.   ^r οὐ κωλύομεν post ἀτόπων transp. K.   ^s πάντα] μᾶλλον καὶ Sav. cet. + μᾶλλον καὶ K.   ^t ὁ Παῦλος C.   ^v αὐτὰ omnes. αὐτοὶ Edd.   ^w μ. καὶ π. pro π. καὶ μ. omnes.   ^x μωρίαν I.   ^y τὰ om. C.   ^z τοῖς] ἀλλὰ τοῖς K. Statim θλίψεσιν C.   ^a ἔνεκα C.I.   ^b πάντα Edd. πάντες Codd. et Vet.   ^c κελεύω] + φησὶ I. Mox φησὶν om. idem.   ^d κατὰ] μετὰ K. Statim τῶν σαβ. Edd. τῶν om. C.I.   ^e καὶ] εἰ μὴ K.   ^f γὰρ om. K. Mox ἐναντίον μου pro ἐνώπιον κυρίου idem.   ^g Ἰουδ.] εἰ Ἰουδ. I.   ^h εἰσῇ] εἰσέλθῃ K. εἰσεῖη his I. Statim εἰ εἰσέρχῃ K.   ⁱ ὁ δὲ ὕστερος] Sic Reg. 744. ὁ δεύτερος C.I. ὁ γὰρ ὕστερον K. ὁ δὲ ὕστερον Edd. Statim ἀρχόμενος K. εἰσελθὼν I. qui autem posterior venit Vet.   ^k γὰρ om. K. Mox πάλιν pro πλεόν I.   ^l αἵτησον omnes. αἵτησαι Edd.   ^m μετὰ—δανείζεις] δι’ ἐλεημοσύνης δανείζῃς K.   ⁿ τὴν χεῖρα K.

τείνης τὴν χεῖρα, αὐτῆς ἤψω τῆς κορυφῆς τοῦ οὐρανοῦ· ὁ γὰρ ἐκεῖ καθήμενος λαμβάνει τὴν ἐλεημοσύνην· ἂν δὲ ἀκάρπους ἀνα- (334) τείνης, οὐδὲν ὦνῃσας. Εἰπέ ὁ γὰρ μοι, εἴ σε ὁ βασιλεὺς προσελθὼν ἤτησε μετὰ τῆς ἀλουργίδος, οὐκ ἂν προθύμως ἅπαντα Ε τὰ ὄντα ῥέδωκας; Οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐκτάσει τῶν χειρῶν, οὐδὲ ἐν τῷ πλήθει τῶν ῥημάτων, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις τὸ ἑπακούεσθαί ἐστιν. Ἄκουε γὰρ τοῦ προφήτου λέγοντος· ²⁴ “Ὅταν τὰς χεῖρας ὑμῶν ἐκτείνητε, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν.” Δέον γὰρ σιγᾶν, καὶ μηδὲ ἀνανεύειν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν ἐλέου δεόμενον, ^ς ὁ δὲ ὡς παρρησίαν ἔχων καὶ πολλὰ φθέγγεται. Ἄλλὰ τί φησι; “Κρίνατε ὀρφανῶ ^τ καὶ ταπεινῶ, καὶ δικαιο- F σατε χήραν, καὶ μάθετε καλὸν ποιεῖν.” Οὕτω δυνησόμεθα ἀκούεσθαι, καὶ ἂν κάτω τὰς χεῖρας ἔχωμεν, καὶ μὴ φθεγγώμεθα, μηδὲ ζητῶμεν. Ταῦτα τοίνυν ζηλώσωμεν, ^ν ἵνα τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

665

ΛΟΓΟΣ Β.

¹ Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων B αἰώνων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΟΥΔΕΝ χεῖρον, ἢ ὅταν τις ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς τὰ θεῖα κρίνη καὶ μετρῇ πράγματα· οὕτω γὰρ ἀποπεσεῖται τῆς πέτρας ἐκείνης ἐκ πολλοῦ τοῦ μέτρου, καὶ τοῦ φωτὸς ἀποστερηθήσεται. Εἰ γὰρ ὁ ^α τὰς ἀκτῖνας ἀνθρωπίνοις θέλων καταλαβεῖν ὀφθαλ- C μοῖς, οὐ μόνον οὐ καταλήψεται οὐδὲ ἀνθέξεται τοῦ προκειμένου,

²⁴ Esai. i. 15, 17.¹ CAP. I. v. 8—10.

ο γὰρ] δὴ K. Mox ὁ β. προσελθὼν (προελθὼν C.) pro προσ. ὁ β. omnes. ῥέδωκας omnes. δέδωκας Edd. Post h. v. add. νῦν δὲ οὐχ ὑπὸ ἐπιγείου βασιλέως, ἀλλὰ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῶν πενήτων αἰτούμενος ἔστηκας παρορῶν καὶ τὴν δόσιν ὑπερτιθέμενος; καὶ πόσης οὐκ ἂν εἴης κολάσεως ἄξιος; K. Sav. cet. ^α ὑπακ. I. ^τ τοῦ πρ.] Ἡσαίου vel τοῦ Ἡσ. K. ^ς ὁ δὲ ὡς π. ἔχων] Sic C. ὡς π. ἔχοντα I. K. ὁ π. ἔχων Edd. Mox φθέγγεσθαι K. ^τ καὶ ταπεινῶ om. C. K. inclusum a Sav. ^ν ἵνα τύχωμεν κ. τ. ἐ.] ταῦτα πράττειν διαναστῶμεν, ἵνα καὶ τῶν ἐπ. ἀγαθῶν ἀξιοθῶμεν ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλ. κ. τ. ἐ. K. HOM. II. ^α τὰς] + ἡλιακὰς C. + τοῦ ἡλίου K. Sav. cet.

ἀλλὰ καὶ ἀποπεσείται, καὶ μυρίαν ὑποστήσεται βλάβην· πολλῶ
 μᾶλλον ὁ βουλόμενος πρὸς ἐκεῖνο τὸ φῶς ἀτενὲς ἰδεῖν διὰ τῶν
 οἰκείων λογισμῶν, ^b τοῦτο πείσεται, ^c καὶ ὑβρίζει εἰς τὴν τοῦ
 θεοῦ δωρεάν. "Ορα ^d γοῦν Μαρκίωνα καὶ ^e Μάνην καὶ Οὐαλεν-
 τῖνον, καὶ πάντας τοὺς τὰς λοιπὰς ^f αἱρέσεις καὶ τὰ ὀλέθρια
 δόγματα ἐπεισαγαγόντας τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ὅπως ἀνθρω-
 πίνους λογισμοῖς τὰ τοῦ θεοῦ μετρήσαντες ἡσχύνθησαν ^g ἐπὶ τῇ
 οἰκονομίᾳ. Καίτοι οὐκ αἰσχύνης, ἀλλὰ πολλοῦ καυχήματος D
^h ἄξια ἂν εἶη, τὸν σταυρὸν λέγω τοῦ Χριστοῦ. Οὐδὲν γὰρ
 οὕτω τῆς ⁱ φιλανθρωπίας αὐτοῦ τεκμήριον μέγα, οὐκ οὐρανὸς,
 οὐ θάλαττα, οὐ γῆ, οὐ τὸ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα
 παραγαγεῖν, οὐ τὰ ἄλλα πάντα, ὡς ὁ σταυρὸς. Διὸ καὶ Παῦλος
 ἐπ' αὐτῷ καυχᾶται λέγων, ² "Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι,
 εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." Ἄλλ'
 οἱ ψυχικοὶ καὶ μηδὲν πλέον θεῷ νέμοντες τῶν ἀνθρώπων, κατα-
 πίπτουσι καὶ αἰσχύνονται. Διὰ τοῦτο ἄνωθεν τῷ μαθητῇ παρ-
 ῆναι ^k λέγων, καὶ δι' ἐκείνου πᾶσι. "Μὴ οὖν ἐπαισχυνηθῇς," ^l ὅτι E
 τὸν ἐσταυρωμένον κηρύττεις· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ μαρτύριον·
 τὸν θάνατον, φησὶ, τοῦ Χριστοῦ. ^m Αὐτὰ μὲν γὰρ καθ' ἑαυτὰ,
 θάνατος καὶ δεσμωτήρια καὶ δεσμὰ, αἰσχύνης ἄξια καὶ ὄνειδι-
 σμοῦ· ἀλλ' ἐάν τις τὴν αἰτίαν προσθῇ, καὶ τὸ μυστήριον ⁿ εἰδῇ
 καλῶς, πολλοῦ καυχήματος, πολλῆς σεμνότητος ἐκάτερα ὄντα
 εὐρήσει. Ὁ γὰρ θάνατος ἐκεῖνος τὴν οἰκουμένην ἀπολλυμένην
 ἔσωσεν· ὁ θάνατος ἐκεῖνος τῇ γῇ συνῆψε τὸν οὐρανόν· ὁ θάνατος
 ἐκεῖνος τὴν τυραννίδα τοῦ διαβόλου κατέλυσε, τοὺς ἀνθρώπους
 ἀγγέλους ἐποίησε ^o καὶ θεοῦ υἱούς· ὁ θάνατος ἐκεῖνος τὴν ἡμετέ- F
 ραν φύσιν ^p ἀνήγαγεν εἰς τὸν θρόνον τὸν βασιλικόν· τὰ δεσμὰ
 ταῦτα πολλοὺς ^q ἐπέστρεψε. "Μὴ οὖν ἐπαισχυνηθῇς, φησὶ, τὸ
 (335) μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ
 συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ." Τουτέστι, καὶ αὐτὸς ταῦτα
 πάθης, μὴ αἰσχυνηθῇς. "Ὅτι γὰρ τοῦτο ἠνίξατο, καὶ διὰ τῶν
 ἀνωτέρω εἰρημένων δῆλον, ^r διὰ τοῦ εἰπεῖν, "Ἐδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς 666

² Gal. vi. 14.

^b τοῦτο π. pro π. τοῦτο omnes. ^c καὶ ὑβρ.] ὡς ὑβρίζων K. ^d γοῦν]
 τοῖνυν C.I. οὖν Cat. ^e Μάνεντα K. Μάνητα Cat. ^f αἱρέσεις] + τεκόν-
 τας C. Mox ἐπεισάγοντας Cat. et ante corr. I. ^g ἐπὶ] ἐν I. ^h ἄξια
 (ἄξια Edd. invito Vet.) ἂν εἶη] ἄξια ἂν εἶεν C. ἄξιον εἶναι I. ἄξια—Χριστοῦ]
 ἄξια τὰ τῆς οἰκονομίας καὶ ὁ σταυρὸς τοῦ Χρ. K. ⁱ φ. αὐτοῦ pro αὐτοῦ φ.
 omnes. ^k λέγων post πᾶσι transp. C. ^l ὅτι—ἐστὶ om. C. ὅτι—Χριστοῦ]
 τὸ μ. τοῦ κυρίου ἡμῶν. τουτέστι, μὴ αἰσχύνοιν ὅτι τὸν ἐστ. κ. ἀλλὰ καὶ ἐναβρύνον
 K. Sav. cet. κηρύττεις pro κηρύσσεις omnes. ^m αὐτὰ] ταῦτα C.I. Cat.
 Mox καὶ δεσμὰ om. C. ⁿ εἰδῇ C.K. Cat. ἴδῃ Edd. ^o καὶ θ. υἱούς] τί
 λέγω ἀγγέλους; υἱούς θ. K. ^p ἤγαγεν C.I. non Cat. ^q ἐπέστρεψαν I.
^r διὰ γὰρ τοῦ K. Post πάλιν add. τοῦτο ἐμφαίνει idem.

πνεῦμα δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ·” καὶ διὰ τῶν μετὰ ταῦτα πάλιν. “Ἀλλὰ συγκακοπάθησον,” ^ςφησί· τουτέστι, μὴ ἀπλῶς μὴ ἐπαισχυνθῆς, ἀλλὰ τῇ πείρα μὴ ἐπαισχυνθῆς. Καὶ οὐκ εἶπε, μὴ φοβηθῆς, μηδὲ ^ιδείσης, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸν θαρρύνων ^νφησί, “μὴ ἐπαισχυνθῆς,” ὡς οὐκ ^ω ὄντος κινδύνου, εἰ τῆς αἰσχύνης τις περιγένοιτο. ^κΤοῦτο μόνον ^υ ἔχει φορτικὸν τὸ τῆς αἰσχύνης. Μὴ τοίνυν ἐπαισχυνθῆς, εἰ ἐγὼ ὁ B νεκροὺς ἐγείρων, ὁ μυρία ἐργαζόμενος σημεῖα, ὁ τὴν οἰκουμένην περιδραμὼν, δέδεμαι νῦν· οὐ γὰρ ὡς κακοῦργός εἰμι δεσμώτης, ἀλλὰ τοῦ σταυρωθέντος ἕνεκεν. Εἰ σταυρὸν οὐκ ἐπαισχύνη μου ὁ δεσπότης, οὐδὲ τὰ δεσμὰ ἐγώ. Καὶ καλῶς ^π παρακαλῶν αὐτὸν μὴ ἐπαισχυνθῆναι, πρότερον ^α αὐτὸν τοῦ σταυροῦ ἀνέμνησεν. Εἰ τὸν σταυρὸν οὐκ ἐπαισχύνη, ^β φησί, μηδὲ δεσμὰ· εἰ ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ διδάσκαλος σταυρὸν ὑπέμεινε, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς τὰ δεσμὰ. ^γ Ἀπερ γὰρ αὐτὸς ὑπέμεινε ὁ αἰσχυνόμενος, C καὶ τὸν σταυρωθέντα ἐπαισχύνεται. ^δ Οὐ γὰρ δι’ ἐμαυτὸν, φησί, φέρω ταῦτα τὰ δεσμὰ. Μηδὲν οὖν ἀνθρώπινον πάθης, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς ^ε κοινώνησον. “Ἀλλὰ συγκακοπάθησον, φησί, τῷ εὐαγγελίῳ,” οὐχ ὡς τοῦ εὐαγγελίου ^ι κακοπαθοῦντος. “Κατὰ δύναμιν θεοῦ, ^ς φησί, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ ^η κατ’ ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ D χρόνων αἰωνίων.” ^ι Ἄλλως δὲ, ἐπεὶ φορτικὸν ἦν τὸ εἰπεῖν, κακοπάθησον, πάλιν αὐτὸν παραμυθεῖται. Μὴ γὰρ δυνάμει, ^κ φησί, τῇ σῇ; δυνάμει τῇ τοῦ θεοῦ ταῦτα φέρε· σὸν τὸ ἐλέσθαι καὶ προθυμηθῆναι.

Εἵτα καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ δείκνυσιν τὰ τεκμήρια· πῶς ἐσώθης, ^ι φησί, πῶς ἐκλήθης; ὥσπερ φησὶν ἀλλαχοῦ, ^ς “Κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν.” Οὕτω τοῦ ποιῆσαι τὸν ^μ οὐρανὸν μείζων δυνάμεις αὕτη ἦν, τὸ πείσαι τὴν

³ Ephes. iii. 20.

^ς φησί] τῷ εὐαγγ. C. ^ι δειλιάσης I. ^ν φησί om. K. Post ἐπαισχυνθῆς add. φησὶν, οὕτως εἰπὼν idem. ^ω ὄντος] λοιπὸν K. Sav. cet. Mox περιγένηται I. ^κ τοῦτο] + γὰρ K. Sav. cet. ^υ ἔχει φ.] οὐχὶ τὸ φ. C.I. ἔχει—αἰσχύνης] ἔχει φ. αἰσχύνη, τὸ ἡττᾶσθαι αὐτῆς K. Sav. cet. ^π παρακαλεῖ I. ^α αὐτὸν om. K. Mox ἀναμνήσας idem. ^β φησί om. I. ^γ ἀπερ] ἄμα I. Veron. ^δ οὐ γὰρ] ὥστε οὐ K. φησί om. idem. φέρω, φησί inverso ord. C.I. ^ε κοινώνησον] + τοῦτο οὖν αἰνιττόμενος, συγκακοπάθησον, εἶπεν K. ^ι κακοπαθ.] + ἀλλὰ τὸν μαθητὴν διεγείρων ὑπὲρ τοῦ εὐαγγ. πάσχειν K. Sav. cet. ^ς φησί om. K. ante θεοῦ transp. I. ^η κατὰ τὴν ἰ. K. ^ι ἄλλως δὲ om. C.K. Vet. ^κ φησί assumptum ex C.I. Cat. Vet. μὴ γὰρ—φέρει] λέγων, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν· τουτέστι, μὴ τῇ δυνάμει λογίζου τῇ σῇ, ἀλλὰ τῇ τοῦ θ. τὸ (τὸ om. K.) ταῦτα φέρειν K. Sav. cet. Statim σὸν μὲν γὰρ τὸ, et post προθυμηθῆναι add. θεοῦ δὲ τὸ κουφίσαι καὶ παῦσαι ἱidem. ^ι φησί] ἐννόει K. Sav. cet. Mox ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησὶν K. ^μ οὐρανὸν] ἄνθρωπον I.

οἰκουμένην. Πῶς οὖν ^η ἐκλήθη; φησί. “Κλήσει ἀγία.” Του-
τέστιν, ἀγίους εἰργάσατο ἁμαρτωλοὺς ὄντας καὶ ἐχθροὺς· E
⁴ “καὶ ὅταῦτα οὐκ ἐξ ἡμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον.” Εἰ τοίνυν ^η καὶ
δυνατός ἐστι ^η τῷ καλέσαι, καὶ ἀγαθὸς τῷ κατὰ χάριν, ἀλλὰ μὴ
κατὰ ὀφειλὴν τοῦτο ποιῆσαι, οὐ δεῖ ^η δεδοικέναι. Ὁ γὰρ, ἡνίκα
ἡμᾶς ἔδει ^η σωθῆναι, καὶ ἐχθροὺς ὄντας, χάριτι ^η σώσας, ὅταν
καὶ ἐργαζομένους ἴδῃ, οὐ πολλῷ μᾶλλον συμπράξει; “Οὐ κατὰ
τὰ ἔργα ἡμῶν, φησὶν, ἀλλὰ ^η κατ’ ἰδίαν ^η πρόθεσιν.” οὐδενὸς
ἀναγκάζοντος, οὐδενὸς συμβουλευόντος, ἀλλ’ ἐξ ἰδίας προθέ- F
σεως, οἰκοθεν ἐκ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ ὁρμώμενος ^η ἔσωσε.
“Κατ’ ἰδίαν, ^η φησὶ, πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων.” Τουτέστιν, ἀνάρχως
ταῦτα ^η τετύπωτο ἐν τῷ Χριστῷ γενέσθαι. Οὐ ^η μικρὸν καὶ
τοῦτο, τὸ ἄνωθεν βούλεσθαι· οὐκ ἐκ μετανοίας ἄρα. Πῶς οὖν 667
οὐκ αἰδίδιος ὁ υἱός; καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ταῦτα ἐβούλετο ἐξ ἀρχῆς.
“Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας, ^η φησὶ, τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτί-
σαντος δὲ ^η ζῶην καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου.” Εἶδες
δύναμιν, εἶδες δωρεάν, οὐχὶ δι’ ἔργων γενομένην, ἀλλὰ διὰ τοῦ
εὐαγγελίου; ἐλπίδος γὰρ ταῦτά ἐστιν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ αὐτοῦ
σώματι ἀμφοτέρα ταῦτα γεγένηται, ἐν δὲ τῷ ἡμετέρῳ ἔσται·
πῶς; “Διὰ τοῦ εὐαγγελίου.” ⁵ “Εἰς ὃ ^η ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ
ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν.” Τί δήποτε τοῦτο συνεχῶς B
λέγει, διδάσκαλον ἐθνῶν ἑαυτὸν καλῶν; Πείσαι βουλόμενος,
ὅπερ ἔφην, ὅτι χρὴ καὶ ^η ἐθνεσι πλησιάζειν. Μὴ καταπέσης,
^η φησὶν, ἐν τοῖς ἐμοῖς παθήμασι καταβέβληται τοῦ θανάτου τὰ
νεῦρα. Οὐχ ὥς κακοῦργος ταῦτα ὑπομένω, ἀλλὰ διὰ τὴν διδα-
σκαλίαν τῶν ἐθνῶν. Ἄμα καὶ ἀξιόπιστον ποιεῖ τὸν λόγον.
(336) ⁶ “Δι’ ἣν αἰτίαν ^η καὶ ταῦτα, φησὶ, πάσχω· ἀλλ’ οὐκ ^η ἐπαισχύ-
νομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι, ὅτι δυνατός ἐστι
τὴν ἰπαραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.” “Ἄλλ’
οὐκ ἐπαισχύνομαι,” φησὶν. Αἰσχύνῃς γὰρ, εἰπέ μοι, τὰ δεσμά; C

⁴ Ephes. ii. 8.⁵ v. 11.⁶ v. 12.

^η ἐκλήθη (om. φησὶ) K. ^ο τοῦτο C.K. ^η καὶ om I.K. ^η τῷ . . τῷ
τὸ . . τοῦ Veron. τὸ bis I. ^η δεδοικέναι] Sic Edd. et Cat. φοβηθῆναι Codd.
^η σωθῆναι] ἀπολέσθαι C. ^η ἔσωσεν I. ^η κατὰ τὴν ἰ. K. ^η πρόθεσιν]
+τουτέστιν K. Sav. cet. Mox οἰκείας pro ἰδίας I. ^η ἔσωσε] +τοῦτο γὰρ
ἐστι τὸ K. Sav. cet. ^η φησὶ assumptum ex C. Cat. Vet. ^η τετύπωτο
C.I.K. Cat. protet. Edd. Statim ἐν τῷ Χρ. C.K. Cat. ἐν Χρ. Ἰησοῦ Edd.
^η μικρὸν] +δὲ C. Mox τὸ om. I. Veron. ^η φησὶ accessit ex C.I. Vet.
^η ζ. καὶ ἀφθ.] τὴν ἀφθ. καὶ ζ. I. ^η ἐτέθην] +φησὶν K. ^η ἔθνη I.
^η φησὶν] τοίνυν K. Sav. cet. ^η καὶ τ. φ. πάσχω] ταῦτα πάσχει δεικνύων καὶ
λέγων K. ^η αἰσχ. ante corr. I. ^η παραθήκην bis I. Cat. Veron. et ante
corr. K. παρακαταθήκην Sav. cet.

αἰσχύνῃς τὰ πάθη; μὴ οὖν ἐπαισχυνηθῇς. Ὁρᾷς πῶς διὰ τῶν ἔργων ἐνδείκνυται τὴν διδασκαλίαν; Ταῦτα πάσχω, φησὶν, εἰς δεσμωτήριον ἐμβέβλημαι, ἐλαύνομαι. “Οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.” ^κΤίς ἡ παραθήκη; Ἡ πίστις, τὸ κήρυγμα. Τοῦτο αὐτὸς, φησὶν, ὁ παρακαταθέμενος ἀκέραιον φυλάξει. Πάντα πάσχω, ὥστε μὴ τὸν θησαυρὸν συληθῆναι· οὐκ ἐπαισχύνομαι τούτοις, ἕως ἂν αὕτη ἀκέραιος σώζηται. Ἡ ^δ τοὺς πιστοὺς λέγει τὴν παρακαταθήκην, ἣν ὁ θεὸς αὐτῷ ¹ παρέθετο, ἣ ἦν αὐτὸς τῷ θεῷ. ⁷ “Καὶ νῦν γὰρ, φησὶν, ἰδοὺ παρατίθεται ὑμᾶς τῷ κυρίῳ.” τουτέστιν, ^μοὐκ ἀνόνητα ταῦτα ἔσται· καὶ ^νΤιμόθεος τῆς παραθήκης ^οδεικνύει τὸν καρπὸν. Ὁρᾷς αὐτὸν οὐδὲ αἰσθανόμενον τῶν κακῶν διὰ τὴν ἐλπίδα τῶν μαθητῶν;

^ρΤοιοῦτον εἶναι τὸν διδάσκαλον χρῆ, οὕτω κήδεσθαι τῶν μαθητῶν, ^ητούτους πάντα ἡγεῖσθαι. ⁸ “Νῦν ζῶμεν, φησὶν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν κυρίῳ.” καὶ πάλιν, “Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς, ἡ χαρὰ, ἡ στέφανος καυχήσεως; ἡ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ ^εκυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ;” ^ρὉρᾷς αὐτὸν ταῦτα μεριμνῶντα, ^ςταῦτα φροντίζοντα, οὐχ ἥττον τῶν οἰκείων ^ιτὰ τῶν μαθητῶν; Δεῖ γὰρ τοὺς φυσικοὺς πατέρας ὑπεραίρειν, δεῖ θερμότερους εἶναι. Ἀλλὰ καὶ τοὺς παῖδας φιλοστόργως πρὸς αὐτοὺς διακεῖσθαι προσήκει. ⁹ “Πείθεσθε γὰρ, φησὶ, τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέεικετε, εἰδότες ὅτι αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες.” Εἰπέ γὰρ μοι, αὐτὸς μὲν τοσούτῳ ^νκινδύνῳ ἐστὶν ὑπεύθυνος· σὺ δὲ οὐδὲ πείθεσθαι ^ε αὐτῷ βούλει, καὶ ταῦτα εἰς τὸ σοὶ συμφέρον; Κἂν γὰρ τὰ καθ’ ἑαυτὸν καλῶς διάθῃται, ἕως ἂν τὰ σὰ μὴ ^ωἡ καλῶς διακεείμενα, ἐναγώνιός ἐστι, διπλᾶς δίδωσι τὰς εὐθύνας. Ἐννόησον ^xδὲ ὅσον ἐστὶ καθ’ ἕκαστον τῶν ἀρχομένων ἐξετάζεσθαι καὶ ἀγωνιᾶν.

⁷ Act. xx. 32.⁸ 1 Thess. iii. 8. ii. 19.⁹ Hebr. xiii. 17.

^κ τίς ἡ] Sic C.I. τίς ἦν ἡ K. τί δὲ ἦν ἡ Cat. τί σὴ Veron. Sav. τίς ἔστι ex ingenio, ut videtur, Mor. Ben. Statim παρακαταθήκη C. et corr. K. receptum a Sav. cet. ¹ παρακατέθετο Sav. cet. repugnantibus libris. ^μ οὐκ om. K. Statim ἀνόνητά μοι Edd. μοι deest in nostris. ^ν Τιμοθέῳ C.I. Statim παρακαταθ. C. Mor. Ben. ^ο δεικνύει μοι Edd. μοι om. C.I. Vet. καιρὸν pro καρπὸν C.I. ^ρ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ ὑπακούειν τοῖς διδασκάλοις καὶ ἱερεῦσι, καὶ μὴ κρίνειν αὐτοὺς, κἂν βίον ἔχωσι φαῦλον· ἐὰν μέντοι περὶ τὴν πίστιν πταίωσι, τότε οὐ δεῖ πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀποφεύγειν, καὶ κρίνειν αὐτούς· καὶ ὅτι πάντας μὲν οὐ χειροτονεῖ ὁ θεός, διὰ πάντων δὲ αὐτὸς ἐνεργεῖ διὰ τὸ σωθῆναι τὸν λαόν· καὶ ὅτι ἡ αὕτη ἐστὶ προσφορά, (+ κἂν καθαρὸν I.) κἂν ἀκάθαρτον βίον ἔχῃ ὁ προσφέρων. Veron. ^ς τούτους πάντα] οὕτω πάντας K. ^ι καὶ ὁρᾷς C. ^ς ταῦτα φρ.] Sic omnes. Haec desunt in Edd. ^τ τὰ] ἡ τὰ K. τὰ om. ante corr. C. ^ν κινδύνῳ C. Mox σοὶ om. I. ^ω ἡ κ. pro κ. ἡ omnes. ^x δὲ om. K.

Πόσῃν βούλει θεῖναι τιμὴν, πόσῃν θεραπείαν ἀντίρροπον τῶν 668
κινδύνων τούτων; Ἄλλ' οὐδὲν ἴσον ἐρεῖς· ὧς γὰρ τὴν ψυχὴν
ἐπιδῶς, αὐτὸς τὴν ψυχὴν τίθησιν ὑπὲρ σοῦ. Καὶ ²μὴ ἐνταῦθα
καιροῦ καλοῦντος, ἀπολλύει αὐτὴν ἐκεῖ· σὺ δὲ οὐδὲ μέχρι λόγου
ὑποτάσσεσθαι βούλει. Τοῦτο πάντων ³αἴτιον τῶν κακῶν, ⁴ὅτι
τὰ τῶν ἀρχόντων ἠφάνισθη· οὐδεμία αἰδῶς, ⁵οὐδεμία τιμὴ,
φόβος οὐδεὶς. “Πείθεσθε, φησὶ, τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ
ὑπέεικετε” νυνὶ δὲ πάντα κατεστράφη καὶ συγκεχῦται. Οὐχὶ
τῶν ἡγουμένων ἔνεκεν ταῦτα λέγω· τί γὰρ ἀπὸ τῆς τιμῆς
ὠφελήθησονται τῆς ⁶ἡμετέρας, ἢ τοσοῦτον ὅσον πειθηνίους B
ἔξουσιν; ἀλλὰ διὰ τὸ ὑμῖν συμφέρον. Οὗτοι μὲν γὰρ, καὶ
τιμηθῶσιν, οὐδὲν ὠφελούνται πρὸς τὸ μέλλον, ἀλλὰ μείζον
αὐτοῖς τὸ κατὰκριμα· καὶ ὑβρισθῶσιν, οὐδὲν ἐβλάβησαν πρὸς
τὸ μέλλον, ἀλλὰ καὶ πλείων αὐτοῖς ἢ ἀπολογία. Ἄλλ' ὑμῶν
αὐτῶν ἔνεκεν ἅπαντα βούλομαι γενέσθαι. Ὅταν γὰρ τιμῶνται
παρὰ τῶν ἀρχομένων οἱ ἡγούμενοι, καὶ τοῦτο ⁷αὐτοῖς προφέρε-
ται, καθάπερ τῷ Ἡλὲι ἔλεγεν, ¹⁰“Ἐλαβόν σε ἐκ τοῦ οἴκου C
τοῦ πατρός σου” ὅταν δὲ ὑβρίζωνται, καθάπερ ἐπὶ τοῦ Σα-
μουὴλ, “Οὐ σὲ, φησὶν, ἔξουθενήκασιν, ἀλλ' ἡ ἐμέ.” Ὡστε ἡ
μὲν ὑβρις κέρδος αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ τιμὴ βάρος. Οὐκ αὐτῶν
τοίνυν ἔνεκεν ταῦτα λέγω, ἀλλ' ὑμῶν αὐτῶν. Ὁ τιμῶν τὸν
ιερέα, καὶ τὸν θεὸν τιμῆσει· ὁ δὲ μαθὼν τοῦ ιερέως καταφρονεῖν,
ὁδῶ προβαίνων καὶ εἰς τὸν θεὸν ⁸ἐνυβρίσει ποτέ. ¹¹“Ὁ δεχό-
μενος ὑμᾶς, φησὶν, ἐμὲ δέχεται” ⁹καὶ, “Τοὺς ιερέας αὐτοῦ,
φησὶν, ἐντίμους ἔχε.” Ἐντεῦθεν ἔμαθον ¹²Ἰουδαῖοι τοῦ θεοῦ
καταφρονεῖν, ὅτι Μωϋσέως κατεφρόνησαν, ὅτι αὐτὸν ἐλίθαζον. D
Ὅταν γὰρ τις πρὸς τὸν ιερέα εὐλαβῶς διατεθῇ, πολλῶ μᾶλλον
πρὸς τὸν θεόν. Καὶ ὁ ιερεὺς φαῦλος ἦ, ὁ θεὸς ὁρῶν ὅτι διὰ τὴν
πρὸς αὐτὸν τιμὴν καὶ τὸν οὐκ ἄξιον τιμῆς θεραπεύεις, αὐτὸς ἀπο-
δώσει σοι τὴν ἀμοιβήν. Εἰ γὰρ, ¹²“Ὁ δεχόμενος προφήτην,
¹φησὶν, εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν λήψεται προφήτου” ¹³καὶ ὁ
εἰκὼν καὶ ὑπακούων δηλονότι τῷ ιερεῖ. Εἰ γὰρ, ἔνθα φιλοξενίας
¹λόγος, ἔνθα οὐκ οἶδας τὸν καταγόμενον, τοσοῦτον λαμβάνεις E
(337) μισθόν· ¹⁴καὶ κελεύει ὑποτάσσεσθαι, ἂν ὑποταγῆς, πολλῶ

¹⁰ 1 Reg. ii. 28. viii. 7.

¹¹ Matth. x. 40. Sirac. vii. 29?

¹² Matth. x. 41.

¹ εἰ γὰρ] + καὶ I. εἰ γὰρ—αὐτὸς] οὐπω γὰρ τὴν ψ. ἐπιδέδωκας, αὐτὸς δὲ (+καὶ τοῦτο ποιεῖ καὶ K.) K. Sav. cet.

² μὴ] + θῇ Edd. θῇ om. C.I. ³ αἴτιον τ. κ. pro τ. κ. αἴτιον omnes.

⁴ ὅτι] ἐντεῦθεν K. Mox ἠφάνισται, ὅτι οὐδ. idem.

⁵ Haec οὐδ. τιμὴ assumpta ex C. Vet. Statim φ. οὐδεὶς pro οὐδεὶς φ. omnes.

⁶ ἡμετέρας I. nostro Vet. ⁷ αὐτοῖς] + ὁ θεὸς I. Statim προσφ. idem.

⁸ ἐνυβρίσει C.K. ὑβρίσει Edd. ⁹ καὶ] + ἕτερος ἀλλαχοῦ K.

¹⁰ οἱ Ἰουδ. I. Mox Μωσέως C.I. Veron. ¹¹ φησὶν om. C.K. Vet. Mox λήψεται pr. pro pr. λήψεται omnes.

¹² καὶ] καὶ ὁ τιμῶν καὶ K. Sav. cet. καὶ ὑπακούων om. K. ¹³ λόγον I. ¹⁴ καὶ om. K. Mox οὐ πολλῶ μ. C. Vet.

μᾶλλον. ¹³ “Ἐπὶ τῆς ⁿΜωϋσέως, φησὶ, καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι· πάντα οὖν, ὅσα ἂν λέγωσιν ὑμῖν ποιεῖν, ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ^οποιεῖτε.” Οὐκ οἶδας τί ἐστὶν ^ρἱερεὺς; ^qὅτι ἄγγελος κυρίου ἐστί; Μὴ γὰρ τὰ ἑαυτοῦ λέγει; Εἰ ^τκαταφρονεῖς, οὐκ αὐτοῦ καταφρονεῖς, ἀλλὰ τοῦ χειροτονήσαντος ^sαὐτὸν θεοῦ. Καὶ πόθεν δῆλον ὅτι ὁ ^Fθεὸς ἐχειροτόνησεν αὐτόν; φησὶν. Οὐκοῦν, εἰ ^ιμὴ ταύτην ἔχεις τὴν ὑπόληψιν, ἡ ἐλπίς σου κεκένωται. Εἰ γὰρ μηδὲν ἐνεργεῖ ὁ θεὸς δι’ αὐτοῦ, ^vοὔτε λουτρὸν ἔχεις, οὔτε μυστηρίων μετέχεις, οὔτε εὐλογιῶν ἀπολαύεις· οὐκ ἄρα Χριστιανὸς εἶ.

669 Τί οὖν; φησί· πάντας ὁ θεὸς χειροτονεῖ, καὶ τοὺς ἀναξίους; Πάντας μὲν ὁ θεὸς οὐ χειροτονεῖ, διὰ πάντων δὲ αὐτὸς ἐνεργεῖ, εἰ καὶ αὐτοὶ εἶεν ἀνάξιοι, διὰ τὸ σωθῆναι τὸν λαόν. Εἰ γὰρ δι’ ὄνου, καὶ διὰ Βαλαάμ, ^wδιὰ μιανοῦ ἀνθρώπου, τοῦ λαοῦ ἔνεκεν ἐλάλησε, πολλῶ μᾶλλον διὰ τοῦ ἱερέως. Τί γὰρ οὐ ποιεῖ ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας ἔνεκεν τῆς ἡμετέρας; τί γὰρ οὐ φθέγγεται; διὰ τίνος ^xδὲ οὐκ ἐνεργεῖ; Εἰ διὰ τοῦ Ἰούδα ἐνήργησε, καὶ διὰ τῶν προφητευνόντων, οἷς φησιν, ¹⁴ “Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, ἀποχωρεῖτε ^Bἀπ’ ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,” καὶ ἄλλοι δαίμονας ^yἐξέβαλλον· πολλῶ μᾶλλον διὰ τῶν ἱερέων ἐνεργήσει. Ἐπεὶ εἰ ^zμέλλοιμεν τοὺς βίους ἐρευνᾶν τῶν ἀρχόντων, αὐτοὶ μέλλομεν εἶναι χειροτονηταὶ τῶν διδασκάλων, καὶ τὰ ἄνω κάτω γίνεται, ἄνω οἱ πόδες, καὶ κάτω ἡ κεφαλὴ. Ἄκουε Παύλου λέγοντος· ¹⁵ “Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ’ ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας” καὶ πάλιν, “Σὺ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου;” Εἰ τὸν ἀδελφὸν οὐ δεῖ κρίνειν, πολλῶ μᾶλλον τὸν διδάσκαλον. Εἰ μὲν γὰρ τοῦτο ἐπέταξεν ὁ θεὸς, καλῶς ποιεῖς, ^Cκαὶ ἀμαρτάνεις μὴ ποιῶν· εἰ δὲ τοῦναντίον, μὴ τόλμα, μηδὲ ὑπὲρ τὰ ^aἐσκαμμένα ἐπιχείρει. Τῷ Ἀαρὼν μετὰ τὴν μοσχοποιΐαν ἐπανέστησαν οἱ περὶ Κορὲ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· τί οὖν; οὐκ ἀπώλοντο; Ἐκαστος τὰ ἑαυτοῦ μεριμνάτω. Εἰ μὲν γὰρ δόγμα ἔχει διεστραμμένον, καὶ ἄγγελος ἦ, μὴ πείθου· εἰ δὲ ὀρθὰ διδάσκει, μὴ τῷ βίῳ πρόσσεχε, ἀλλὰ τοῖς ῥήμασιν. Ἐχεις Παῦλον καὶ δι’ ἔργων καὶ διὰ λόγων ῥυθμίζοντά σε πρὸς

¹³ Matth. xxiii. 2, 3.¹⁴ Ibid. vii. 23.¹⁵ 1 Cor. iv. 3. Rom. xiv. 10.

ⁿ Μωσέως omnes. ^ο ποιεῖτε] + νῦν δὲ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἐπὶ τῆς M. ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ τὴν γὰρ ἐκείνου διεδέξαντο διδασκαλίαν. διὸ καὶ Παῦλός φησιν, ὑπὲρ τοῦ Χρ. πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι’ ἡμῶν. I. ^p ὁ ἱερεὺς Edd. invitis libris. ^q ὅτι om. K. Sav. cet. ^τ καταφρονεῖς] + αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ om. C. I. Vet. τούτου pro αὐτοῦ K. ^s αὐτὸν om. K. ^t μὴ om. K. Vet. ^v οὐδὲ I. ^w διὰ om. K. ^x δὲ] γὰρ C. δὲ om. Veron. ^y ἐξέβαλλον I. K. ἐξέβαλον Edd. ^z μέλλομεν I. Mox μέλλομεν C. ^a σκάμματα C. I. [ῥυθμίζοντα Reg. 744.]

τὸ δέον. ^bΟὐ δίδωσι πένησι, φησὶν, οὐδὲ καλῶς διοικεῖ. Πόθεν **D**
 σοι τοῦτο δῆλον; Πρὶν ἢ μάθης, μὴ μέμψῃ· φοβήθητι τὰς
 εὐθύνas. Πολλὰ ἀπὸ ὑπονοίας κρίνεται. Μίμησαί σου τὸν
 δεσπότην· ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος· ¹⁶ “Καταβὰς ὄψομαι, εἰ
 κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν συντελοῦνται· εἰ δὲ μὴ, ἵνα γνῶ.” Εἰ
 δὲ κατέμαθες καὶ ἐξήτασας καὶ εἶδες, ἀνάμενε τὸν κριτὴν· μὴ
 προαρπάσης τοῦ Χριστοῦ τὴν τάξιν· ἐκείνου ταῦτά ^cἐστίν· **E**
 ἐξετάζειν, οὐ σοῦ· σὺ δούλος εἶ ἔσχατος, οὐ δεσπότης· σὺ πρό-
 βατον εἶ· ^dμὴ περιεργάζου τὸν ποιμένα, ἵνα μὴ καὶ ἐφ’ οἷς
 ἐκείνου κατηγορεῖς, εὐθύνas δῶς. Καὶ πῶς ἐμοὶ λέγει, φησὶν,
^eαὐτὸς οὐ ποιῶν; Οὐκ αὐτὸς σοι λέγει· εἰ αὐτῷ πείθῃ, μισθὸν
 οὐκ ἔχεις· ὁ ^fΧριστὸς ταῦτα παραινεί. Καὶ τί λέγω; οὐδὲ
 Παύλῳ πείθεσθαι χρὴ, ἂν τι ἴδιον λέγῃ, ἂν τι ἀνθρώπινον·
 ἀλλὰ τῷ ἀποστόλῳ τῷ τὸν Χριστὸν ἔχοντι λαλοῦντα ἐν
 ἑαυτῷ. ^gΜὴ κρίνωμεν τὰ ἀλλήλων, ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ ἕκαστος·
 ἐξέτασόν σου τὸν βίον. Ἄλλ’ ἐκείνος ὀφείλει μου βελτίων **F**
 εἶναι, φησί. Διὰ τί; ^h“Οτι ἱερεὺς ἐστίν. Καὶ τί σου πλεον οὐκ
 ἔχει; οὐχὶ τοὺς μόχθους; οὐχὶ τοὺς κινδύνους; οὐχὶ τὴν ἀγω-
 νίαν; οὐχὶ τὴν ταλαιπωρίαν; ⁱΟὐκ ὀφείλει σου βελτίων εἶναι;
 Τί οὖν; ἐπειδὴ οὐκ ἔστι σου βελτίων, ^jδιὰ τί σὺ σαυτὸν ἀπολ-
 λύεις; Ἀπονοίας ταῦτα τὰ ῥήματα. Πόθεν ^kγὰρ ὅτι οὐκ ἔστι **670**
 σου βελτίων; Ἐὰν κλέπτη, φησὶ, καὶ ἱεροσυλῇ. Πόθεν οἶδας,
 ἄνθρωπε; τί κατὰ κρημνῶν ὠθεῖς σαυτόν; ¹Ἄν εἴπῃ τις, ὅτι ὁ
 δεῖνα πορφύραν ἔχει, καὶ εἰδὼς ἥς, ἀποφράττεις τὰ ὠτα, καὶ
 ἐλέγξαι δυνάμενος ἥς, ἀποπηδᾷς εὐθέως ^mκαὶ προσποιῇ μὴ
 εἰδέναι, περιττὸν κίνδυνον ⁿμὴ θέλων ἀναδέξασθαι· ^oἐνταῦθα
 τοίνυν τί ἀναδέχῃ περιττὸν κίνδυνον; Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ
 ἔστιν ἀνεύθυνα. ^pἈκουε ^qγὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ¹⁷ “Λέγω **B**
 δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι,
 (338) δώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.” ^rὍλως οἶει
 τινὸς βελτίων εἶναι, καὶ οὐ στενάζεις, οὐδὲ ^sκόπτεις τὸ στήθος,
 οὐδὲ κάτω κύπτεις, ^tοὐδὲ μιμῇ τὸν τελώνην; Οὐκοῦν ἀπώλεσας
 σαυτόν, καὶ βελτίων ἥς. Βελτίων ^uεἶ; σίγα, ἵνα μένης βελτίων·

¹⁶ Gen. xviii. 21.¹⁷ Matth. xii. 36.

^b οὐ] ἀλλ’ οὐ C.K. Sav. cet. invito Vet. ^c ἐστὶν ἐξ.] ἐξ. ἐστὶν I.K. Statim
 οὐ σὰ I. οὐ σὸν K. ^d μὴ] + τοίνυν K. Sav. cet. ^e αὐτὸς οὐ] οὗτος ὁ μὴ I.K.
^f Χριστὸς] + σοι Edd. invitis libris. ^g μὴ eras. in K. τὰ ἀλλήλων (ἄλλων C.)
 ἀλλὰ om. idem. ^h οὐκ ὀφείλει—ἀπολλύεις;] ταῦτα τοίνυν ἔχων πῶς οὐ βελ-
 τίων ἐστί σου; εἰ δὲ οὐκ ἔστι βελτίων, ἄρα ὀφείλεις, εἰπέ μοι, (+διὰ τοῦτο K.)
 σὺ σαυτὸν ἀπολλύναι; K. Sav. cet. ⁱ διὰ τί σὺ] διὰ τοῦτο I. ^k γὰρ] +
 οἶδας C.I. + δῆλον K. ^l ἂν] καὶ σὺ μὲν, ἂν K. Sav. cet. ^m καὶ] εἰ δὲ μὴ K.
ⁿ μὴ] οὐ C.K. ^o ἐνταῦθα τοίνυν τί] ἐνταῦθα δὲ οὐ μόνον οὐκ ἀποπηδᾷς, ἀλλὰ
 καὶ K. Sav. cet. ^p γὰρ et λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι om. K. ^q ὅλως] + δὲ K.
 Sav. cet. ^r κόπτη K. ^s οὐδέ] καὶ K. ^t εἶ] ἥς I. Mox μένης idem.

ἂν δὲ εἴπῃς, ἐκένωσας τὸ πᾶν. * Ἄν νομίσης, οὐκ εἶ· ἂν μὴ
 νομίσης, πολὺ προσέθηκας. Εἰ γὰρ ὁ ὢν ἁμαρτωλὸς, ἐπειδὴ
 ὠμολόγησε, κατήλθε δεικναι ὅτι ἐκένωσεν, ὁ μὴ ὢν ὡς σφόδρα ἁμαρτω-
 C λὸς, καὶ οὕτω πεπεισμένος, τί οὐ κερδανεῖ; Ἐξέτασόν σου τὸν
 βίον. Οὐ κλέπτεις; ἀλλ' ἀρπάζεις, ἀλλὰ βιάζῃ, ἀλλὰ μυρία
 ἕτερα τοιαῦτα ποιεῖς. Οὐκ ἐπαινῶν * λέγω τὴν κλοπὴν, ἄπαγε,
 ἀλλὰ καὶ σφόδρα δακρύων, εἴ τις ἄρα ἐστὶ τοιοῦτος· οὐ γὰρ
 πείθομαι· ὅσον γὰρ ἢ ἱεροσυλία κακὸν, οὐδὲ ἐστὶν εἰπεῖν· ἀλλ'
 ὑμῶν φείδομαι· οὐ γὰρ βούλομαι τὴν ἀρετὴν τὴν ἁγίαν
 κενοῦσθαι τῷ κατηγορεῖν ἐτέρων. Τί τοῦ τελώνου χεῖρον, εἰπέ
 μοι; Ἀληθὲς ἦν, ὅτι καὶ τελώνης ἦν, καὶ μυρίων ἐνοχὸς κακῶν·
 D καὶ ὁ μόνον ἵνα εἴπῃ ὁ Φαρισαῖος, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς οὗτος ὁ τελώ-
 νης, πάντα ἀπώλεσε· σὺ περὶ τοῦ ἱερέως λέγεις, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς
 οὗτος ὁ ἱερόσυλος, καὶ οὐ πάντα κενοῖς;

ὅτι ταῦτα λέγειν ἀναγκάζομαι καὶ ἐπεξιέναι τούτῳ τῷ λόγῳ,
 οὐκ ἐπειδὴ ἐκείνων μοι μέλει τοσοῦτον, ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ ὑμῶν
 δέδοικα, ἵνα μὴ κενώσητε ὑμῶν τὴν ἀρετὴν διὰ τῆς καυχήσεως ταύ-
 της, διὰ τῆς κατακρίσεως. Ἄκουε γὰρ τοῦ Παύλου παραινούν-
 E τος καὶ λέγοντος· ¹⁸ “Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος,
 καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν
 ἕτερον.” Εἰπέ μοι, ἂν εἰς ἰατρεῖον ἔλθῃς τραῦμα ἔχων, ἑλπίεις
 φάρμακον ἐπιθεῖναι καὶ θεραπεῦσθαι τὸ ἔλκος, μὴ περιεργάζῃ τὸν
 ἱατρὸν, εἴτε ἔλκος ἔχει, εἴτε οὐκ ἔχει; καὶ ἔχη δὲ, φροντίζεις;
 ἢ ἐπειδὴ ἔχει ἐκεῖνος, τὸ σκεῦός σου οὐ θεραπεύεις, καὶ λέγεις·
 ἐχρὴν αὐτὸν ὑγιαίνειν ἱατρὸν ὄντα· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ὑγιαίνει
 ἱατρὸς ὢν, ἀφίημι καὶ γὰρ τὸ ἔλκος τὸ ἐμὸν ἀνίατον; Μὴ γὰρ, ἂν
 F ὁ ἱερεὺς ἢ κακὸς, παραμυθία ἐστὶ τῷ ἀρχομένῳ; Οὐδαμῶς,
 ἀλλὰ δώσει μὲν ἐκεῖνος δίκην ἑκείνῳ τὴν ὀρισμένην, δώσεις δὲ καὶ σὺ
 τὴν ὀφειλομένην καὶ πρέπουσαν. Καὶ γὰρ ὁ διδάσκαλος τάξις
 ἱλοῦντων πληροὶ μόνον. ¹⁹ “Ἔσονται γὰρ, φησὶ, πάντες διδα-
 κτοὶ θεοῦ· καὶ οὐ μὴ εἴπωσι, γινώθι τὸν κύριον, ὅτι πάντες
 εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν.” Τίνος οὖν

¹⁸ Gal. vi. 4.

¹⁹ Joan. vi. 45. Esai. liv. 13. Jer. xxxi. (xxxviii.) 34.

ὅτι οὐκ εἶ] οὐχὶ Sav. cet. reclamantibus libris et Veron. desisti Vet.
 ὡς σφόδρα om. C.K. Post πεπεισμένος add. φρονεῖν K. ὡς λέγω τὴν κλ.]
 τὴν κλ. λέγω ταῦτα K. ὡς γὰρ] ἀλλ' οὐ K. ὡς ἢ om. C.K. ὡς ἡμετ.
 C. Vet. ἡμετ. Edd. ὡς μ. ἵνα μ. K. ὡς ὁ assumptum ex I.K. ὡς ταῦτα]
 ἀλλὰ ταῦτα K. Mox τούτῳ om. idem. ὡς μὴ] + ποτε K. ὡς τοῦ om. C.
 ὡς ἀφείς] μὴ ἀφείς K. Sav. cet. Mox μὴ om. C.K. Sav. cet. ὡς ἢ—καὶ
 (ἀλλὰ C.) λέγεις] ἢ καὶ ἔχη ἐκεῖνος, σὺ τὸ σ. θεραπεύεις; καὶ οὐ λέγεις K.
 ὡς ἱατρὸν ὄντα om. I. Statim ἐπειδὴ δὲ C. ἐπεὶ δὲ K. ἐπειδὴ Edd. ὡς τὴν
 ὀρισμένην om. K. Mox καὶ πρέπουσαν om. idem. ὡς ἱλοῦντων om. I. ὡς καὶ
 om. C. Post εἴπωσι add. ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ I.

ἔνεκεν, φησὶ, προκαθῆται; τίνος ^η οὖν ἔνεκεν ἐφέστηκε; ^ο Μὴ 671
λέγωμεν, παρακαλῶ, κακῶς τοὺς διδασκάλους, ἵνα μὴ κακῶς
ἐαυτοὺς διαθῶμεν· τὰ ἡμέτερα ^ρ ἐξετάζωμεν, καὶ οὐδένα ἐροῦμεν
κακῶς. Αἰδεσθῶμεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν ἡμᾶς ἐφώτισεν.
^η Πατέρα τις ἔχει; καὶ μυρία ἔχη δεινὰ, πάντα συσκιάζει.
²⁰ “Μὴ δοξάζου γάρ, φησὶν, ^ρ ἐν ἀτιμίᾳ πατρός σου· οὐ γάρ
ἐστὶ σοι δόξα ὡς ὄνειδος. Καὶ ^ς ἀπολείπη σύνεσιν, συγγνώμην
^τ ἔχε.” Πολλῶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν πνευματικῶν πατέρων ταῦτα B
λεκτέον. Αἰδέσθητι ὅτι καθ' ἐκάστην ἡμέραν σοι διακονεῖται,
ἀναγινώσκεισθαι ποιεῖ τὰς γραφὰς, διὰ σέ τὸν οἶκον κοσμεῖ, διὰ
σέ ἀγρυπνεῖ, διὰ σέ εὐχεται, ὑπὲρ σου ^υ ἔστηκε τὸν θεὸν παρα-
καλῶν, διὰ σέ λιτὰς ποιεῖ, ὑπὲρ σου πᾶσα αὐτῷ ἡ θρησκεία.
^η Ταῦτα αἰδέσθητι, ^ς ταῦτα ἐννόησον, μετὰ πάσης εὐλαβείας
πρόσιθι. Εἰπέ μοι, φαῦλός ἐστι; Καὶ τί τοῦτο; ^υ ὁ γὰρ μὴ
φαῦλος αὐτός σοι χαρίζεται τὰ μεγάλα ἀγαθὰ; Οὐδαμῶς
πρὸς τὴν πίστιν τὴν σὴν τὸ πᾶν ἐνεργεῖται. Οὔτε ὁ δίκαιος C
ὠφελήσει τι, μὴ ὄντος σου πιστοῦ, ^z οὔτε ὁ φαῦλος βλάβει τι,
ὄντος σου πιστοῦ. Διὰ βοῶν ἐνήργησεν ὁ θεὸς ^α ἐπὶ τῆς κιβω-
τοῦ, ὅτε ἐβούλετο σῶσαι τὸν λαόν. Μὴ γὰρ ὁ βίος τοῦ ἱερέως,
μὴ γὰρ ἡ ἀρετὴ τοσοῦτόν ^β τι συντελεῖ; Οὐκ ἔστι τοιαῦτα ^α
χαρίζεται ὁ θεός, ὡς ὑπὸ ^ς ἀρετῆς ἱερατικῆς ἀνέσθαι· τὸ πᾶν
τῆς χάριτός ἐστι· τούτου ἐστὶν ^δ ἀνοίξαι τὸ στόμα, τὸ δὲ πᾶν
ὁ θεὸς ἐργάζεται· σύμβολον οὗτος πληροὶ μόνον. Ἐννόησον
ὅσον ἐστὶν Ἰωάννου καὶ τοῦ Ἰησοῦ ^ε τὸ μέσον· ^ς καὶ ἄκουε
Ἰωάννου λέγοντος, ²¹ “Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σου βαπτισθῆναι,” D
καὶ, “Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λύσαι τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.”

20 Sirac. iii. 10, 13.

21 Matth. iii. 14. Joan. i. 26.

^η οὖν om. K. ^ο μὴ λ. παρακαλῶ] μὴ, παρακαλῶ, μηδὲν ἀκριβολογώμεθα
περὶ τούτων, μηδὲ λέγωμεν K. Post διδασκάλους add. μηδὲ ἀκρ. π. τ. Sav. cet.
^ρ ἐξετάζωμεν (—τάσομεν I.) + αὐτῶν μᾶλλον C. ^η π. τις ἔχει] Sic C.I.
ἀν π. τις ἔχη Edd. πατέρα—ὄνειδος] πατήρ σοι γέγονεν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ φωτίσμα-
τος· εἰ δὲ πατήρ, τιμᾶσθαι δίκαιος ἀν εἴη, οὐ κατακρίνεσθαι καθὸ τοῦτο γεγένηται.
καὶ πατέρα μὲν ἔχων τις θελήματος σαρκὸς, μυρία κεκτημένον ἐλαττώματα, πάντα
καλύπτει καὶ συσκιάζει· σὺ δὲ τὰ τοῦτο γεγονότος τῷ πνεύματι ἐκπομπεύεις· καίτοι
μὴ δοξάζου, σοφός τις φησὶν, ἐν ἀ. π. σου· οὐ γάρ ἐ. σ. τοῦτο δ. ἀλλ' ὄνειδος K.
^τ ἐπ' ἀ. I. ^ς ἀπολείπη C.I. Statim σύνεσιν omnes. Edebatur ἀπολίπη
σύνεσις. etsi sensum amisit Vet. ^υ ἔχω K. Post h. v. add. εἰ δὲ ἐπὶ
τῶν σαρκικῶν I. εἰ δὲ ἐπὶ τῶν σωματικῶν (+πατέρων Sav. cet.) K. Sav. cet.
invito Vet. ^υ ἔστηκε τὸν θ.] τὸν θ. ἔστηκε C. πρὸς τὸν θ. εὐχεται I.
^η ταῦτα αἰδ.] διὰ σέ ταῦτα. αἰδ. C.I. Vet. ^ς ταῦτα] + πάντα I. ^υ ὁ γὰρ
μὴ] μὴ γὰρ ὁ K. ^z οὔτε—πιστοῦ om. I. ^α ἐπὶ] διὰ I. ^β τι om. C.
^ς ἀρ. ἱερατ. pro ἱερατ. ἀρ. omnes. ^δ ἀνοίξαι] + μόνον K. Sav. cet. Mox
χαρίζεται pro ἐργάζεται K. ^ε τὸ om. C. τὸ μέσον ante Ἰωάννου transp. K.
cum Edd. ^ς καὶ ἄ.] ἄ. γὰρ K. Sav. cet. Statim αὐτοῦ pro Ἰωάννου K.

ε' ΑΛΛ' ὅμως καὶ τοσούτου ὄντος τοῦ μέσου, καὶ πνεῦμα κατη-
 νέχθη, ὅπερ οὐκ εἶχεν Ἰωάννης. ²² “Ἐκ γὰρ πληρώματος
 αὐτοῦ, φησὶν, ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν.” Ἀλλ' ὅμως πρὶν ἢ
 βαπτισθῆναι, οὐ κατηνέχθη· οὐ μὴν οὐδὲ ἰ' Ἰωάννης ἐποίησεν
 αὐτὸ κατενεχθῆναι. ^κ Τί οὖν τοῦτο γίνεται; Ἰνα μάθῃς, ὅτι
 σύμβολον ὁ ἱερεὺς πληροῖ. Οὐδεὶς ^μ ἀνθρώπων ἀνθρώπου
 τοσοῦτον ἀφέστηκεν, ὅσον Ἰωάννης τοῦ ^ν Ἰησοῦ· ἀλλ' ὅμως (33)
 κατῆλθε τὸ πνεῦμα, ἵνα μάθῃς ὅτι τὸ πᾶν ὁ θεὸς ἐργάζεται,
 Ε ὅτι τὸ πᾶν ὁ θεὸς ποιεῖ. Βούλομαί τι παράδοξον εἰπεῖν,
 ἀλλὰ μὴ θαυμάσητε μηδὲ θορυβηθῆτε. Τί δὴ τοῦτό ἐστιν; Ἡ
 προσφορὰ ἡ αὐτὴ ἐστὶ, καὶ ὁ τυχὼν προσενέγκῃ, καὶ Παῦλος,
 καὶ Πέτρος· ἡ αὐτὴ ἐστὶν, ῥῆν ὁ Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς ἔδωκε,
 καὶ ἦν νῦν οἱ ἱερεῖς ἐπιτελοῦσιν· οὐδὲν αὐτῇ ἐλάττων ἐκείνης. Τί
 δήποτε; ὅτι καὶ ταύτην οὐκ ἄνθρωποι ἀγιάζουσιν, ἀλλ' αὐτὸς
 ὁ καὶ ἐκείνην ἀγιάσας. Ὡσπερ γὰρ τὰ ῥήματα, ἅπερ ὁ ^τ θεὸς
 ἐφθέγγετο, τὰ αὐτὰ ἐστὶν, ἅπερ ὁ ἱερεὺς φθέγγεται καὶ νῦν·
 οὕτω καὶ ἡ προσφορὰ ἡ αὐτὴ ἐστὶ, καὶ τὸ βάπτισμα ὅπερ
 F ἔδωκεν. Οὕτω τὸ πᾶν τῆς πίστεως ἐστὶν. Ἐπεπῆδησεν εὐθέως
 τὸ πνεῦμα ἐπὶ Κορνήλιον, ἐπειδὴ προλαβὼν τὰ παρ' ἑαυτοῦ
 ἐπεδείξατο, καὶ τὴν πίστιν εἰσήνεγκε. Καὶ τοῦτο τοίνυν σῶμά
 ἐστὶ, καὶ ἐκείνο· ὁ δὲ νομίζων τοῦτο ἔλαττον ^ς εἶναι ἐκείνου, οὐκ
 672 οἶδεν ὅτι ὁ Χριστὸς καὶ νῦν πάρεστι, καὶ νῦν ἐνεργεῖ. ^ν Ταῦτα
 τοίνυν εἰδότες· οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς εἴρηται ἡμῖν ταῦτα πάντα, ἀλλ'
 ἵνα διορθώσωμεν ὑμῶν τὴν γνώμην, καὶ ἀσφαλεστέρους εἰς τὸ
 ἐξῆς ἐργασώμεθα. ^ω πολλὴν τῶν εἰρημένων τὴν φυλακὴν ἐπιδεί-
 ξασθε. ^α Ἄν δὲ αἰεὶ μὲν ἀκούωμεν, πρᾶττωμεν δὲ μηδέποτε, οὐδὲν
 ἡμῖν ὄφελος ἔσται τῶν λεγομένων. Προσέχωμεν τοίνυν ^α αὐτοῖς
 ἀκριβῶς, προσέχωμεν τοῖς λεχθεῖσι μετ' ἐπιμελείας, ἀπογρά-
 ψωμεν αὐτὰ ἐπὶ τῆς διανοίας τῆς ἡμετέρας, ἔχωμεν ^γ ἐγκεκολα-
 μένα τῷ συνειδότι, καὶ διηνεκῶς δόξαν ^z ἀναπέμπωμεν τῷ πατρὶ

22 Joan. i. 16.

ε' ἀλλ' ὅμως—κατενεχθῆναι] καὶ πάλιν· ἡμεῖς ἐκ τοῦ πλ. αὐτοῦ πάντες ἐλάβο-
 μεν. ἀλλ' ὅμως καὶ τοσούτου ὄντος τοῦ μέσου, ἐπ' αὐτοῦ τὸ πν. κ. ὅπερ οὐκ εἶχεν
 ἰ. οὐ μὴν πρὶν ἢ βαπτισθῆναι, κατηνέχθη· ἀλλ' οὔτε ἰ. ἐποίησε κατενεχθῆναι αὐτὸ Κ.
 ἡ ἡμεῖς οἱ π. C. ^ι ὁ ἰ. C. ^κ τί οὖν] τίνος οὖν ἔνεκεν Κ. ^ι ὅτι] + τοῦ
 Ἰωάννου Κ. ^μ ἀνθρώπων] δὲ ἄνθρωπος Κ. ^ν Ἰησοῦ] Χριστοῦ Κ. Post
 ὅμως add. ἐπ' αὐτοῦ Κ. Sav. cet. ^ο ὅτι] + δὲ Κ. ^ρ ἦν] + τότε Κ.
^q ἐπιτελοῦσιν] Sic omnes. ποιοῦσιν Edd. Mox haec τί δήποτε; accesserunt
 ex omnibus. ^τ θεὸς] Χριστὸς I. Vet. Mox φθ. καὶ νῦν omnes. καὶ νῦν
 λέγει Edd. ^ς εἶναι ἐκείνου pro ἐκείνου εἶναι C.K. εἶναι om. I. ^τ ὅτι] +
 καὶ I.K. ^ν ταῦτ' οὖν εἶδ. I. Mox ἀλλ' ἢ ἵνα idem. ^ω πολλήν] εἰ πολ-
 λήν I. ^α αὐτοῖς assumptum ex C.I. nobis ipsis Vet. ^γ ἐγκεκ.] Sic C.I.
 κεκ. Veron. αἰεὶ κεκ. K. Sav. cet. ^z ἀναπέμπωμεν] Sic Reg. 744. Edebatur
 ἀναπέμψωμεν.

καὶ τῷ νύμφῃ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας B
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Γ.

¹ Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν
πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν ^a παρα-
θήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ^b ἐν ἡμῖν.
Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ·
ὧν ἐστὶ ^c Φύγελος καὶ Ἑρμογένης. Δῶν ἔλεος ^d ὁ κύριος τῷ C
Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἄλυσίν
μου οὐκ ^e ἐπῆσχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερόν
με ἐζήτησε, καὶ εὔρε. Δῶν αὐτῷ ὁ κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ
κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε,
βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Οὐ διὰ γραμμάτων μόνον τὰ πρακτέα ὑπετίθετο τῷ μαθητῇ, D
ἀλλ' ἤδη καὶ διὰ ῥημάτων. Καὶ τοῦτο πολλαχοῦ καὶ ἐν ἄλλοις
ἐδήλωσε λέγων, ² “Εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς, ὡς δι'
ἡμῶν” πολλῷ δὲ μᾶλλον καὶ ἐνταῦθα. Μὴ τοίνυν ^f ἑλλιπῶς
εἰρησθαι τὰ κατὰ τὴν διδασκαλίαν νομίσωμεν· πολλὰ γὰρ αὐτῷ
καὶ ἀγράφως παρέδωκεν· ἅπερ ^g οὖν ἀναμνησκων αὐτὸν, ἔλεγεν·
“Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων ^h ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας.”
Τί δέ ἐστιν ὃ φησι; Καθάπερ ⁱ ἐπὶ τῶν ζωφράφων ^k ἐνετυπω-
σάμην, φησὶν, εἰκόνα σοι τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν τῷ θεῷ δοκούντων E
ἀπάντων, ὥσπερ κανόνα καὶ ἀρχέτυπον καὶ ὅρους καταβαλὼν εἰς
τὴν ^l σὴν ψυχὴν. Ταῦτα οὖν ἔχε· καὶ περὶ πίστεως, καὶ περὶ
ἀγάπης, καὶ περὶ ^m σωφρονισμοῦ δέη τι βουλευσασθαι, ἐκείθεν
λάμβανε τὰ παραδείγματα· οὐ δεήσει σοι παρ' ἐτέρων εἰκόνα
ζητεῖν, πάντων ἐκεῖ κατακειμένων. “Τὴν καλὴν παραθήκην
φύλαξον” πῶς; “διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν
ἡμῖν.” Οὐ γάρ ἐστιν ἀνθρωπίνης ψυχῆς οὐδὲ ⁿ φρονήσεως,
τοσαῦτα ἐμπιστευθέντα ἀρκέσαι πρὸς τὴν φυλακὴν. Διὰ τί; F
“Ὅτι πολλοὶ οἱ ληστὰι, σκότος βαθύ· ὁ διάβολος ἐφέστηκεν
ἔτι καὶ ^o ἐφεδρεύει· οὐκ οἶδαμεν ποία ὥρα, ποίῳ καιρῷ ἐπιτί-

¹ CAP. I. v. 13—18.

² 2 Thess. ii. 2.

HOM. III. ^a παρακαταθ. bis C. ^b ἐν om. I. ^c Φύγελος] Sic I.K.
Veron. Sav. Φύγελλος C. Cat. Φίλητος Vet. Mor. Ben. ^d ὁ om. K.
^e ἐπῆσχύνθη bis C.I. Cat. ^f ἑλλιπῶς] ἐγγράφως K. ^g οὖν] + καὶ K.
^h ὧν] + τε I. ⁱ ἐπὶ τῶν—καταβαλὼν] ἐπὶ μαθητῶν ζωγράφων φθέγγεται, οὐδὲν
ἐνδείκνυμενος ἄλλο ἢ τοῦτο, εἰκόνα σοι ἀρχέτυπον τῆς ἀρ. καὶ τῶν τ. θ. δ. ἀνετυ-
πωσάμην, κανόνας καὶ ὅρους κατέβαλον K. ^k ἀνετυπ. Cat. Mox ὥσπερ τινὰ
κανόνα Edd. τινὰ om. C.I. Cat. ^l σὴν om. I. ^m σωφροσύνης C. Mox
βουλευέσθαι idem. ⁿ φρονήσεως] Sic C.I. φρ. σαρκικῆς K. δυνάμεως Cat.
Edd. virtutis Vet. ^o ἐφοδεύει K. Mox ἀρκέσωμεν I.

θεται. Πῶς οὖν ἀρκέσομεν πρὸς τὴν φυλακὴν, φησί; “Διὰ πνεύματος ἁγίου.” τουτέστιν, ἐὰν τὸ πνεῦμα ἔχωμεν παρ’ ἡμῖν
 673 ῥμένον· ἐὰν μὴ τὴν χάριν φυγαδεύσωμεν, παρέσται. ³ “Ἐὰν γὰρ μὴ κύριος οἶκον οἰκοδομήσῃ, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκο- (340) δομούντες· ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἡγρύπνησαν οἱ φυλάσσοντες αὐτήν.” Τοῦτο τεῖχος ἡμῖν, τοῦτο φρούριον, τοῦτο καταφυγή. Εἰ τοίνυν ἐνοικεῖ, καὶ αὐτὸ φυλάσσει, τίς χρεία παραγγελίας; Ἵνα αὐτὸ, φησί, κατέχωμεν, ἵνα αὐτὸ φυλάσσωμεν, ἢ μὴ διώκωμεν διὰ τῶν φαύλων πράξεων. Εἴτα ἐξηγεῖται τοὺς πειρασμοὺς, οὐχὶ καταβαλεῖν τὸν μαθητὴν βου-
 B λόμενος, ἀλλὰ διαναστῆσαι, ἵνα εἴ ποτε καὶ αὐτὸς περιπέσοι
 μένος πάντων τῶν συμβάντων αὐτῷ. ⁵ Τί οὖν φησιν; Ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν αὐτὸν συλληφθέντα ἐγκαταλειφθῆναι, καὶ ἡμεδαυτοῦ ἀπολαῦσαι φιланθρωπίας, μηδὲ ῥοπῆς, μηδὲ βοηθείας, ἀλλὰ καὶ ὑπ’ αὐτῶν τῶν πιστῶν καὶ φίλων προδοθῆναι, ἄκουε τί φησιν·
 “Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ.”
 Ὑ Εἰκὸς ἦν ἐν Ῥώμῃ εἶναι πολλοὺς τότε ἀπὸ τῶν τῆς Ἀσίας μερῶν·
 ὧ ἄλλ’ οὐδεὶς μοι παρέστη, φησὶν, οὐδεὶς με ἐγνώρισε, πάντες ἀπηλλοτριώθησαν. Καὶ ὅρα τὴν φιλόσοφον αὐτοῦ ψυχὴν. Εἶπε τὸ γενόμενον μόνον, οὐχὶ κατηράσατο ὧ αὐτοῖς·
 C ἀλλὰ τὸν μὲν πράξαντα τοῦτο καὶ ἐπήνεσε, καὶ ἐπεύχεται ὧ αὐτῷ
 μυρία ἀγαθὰ, ὧ ἐκείνοις δὲ οὐ κατηράσατο, ἀλλὰ τί φησιν; “Ὡν ἐστὶ ὧ Φύγελος καὶ Ἐρμογένης.”

“Δῶ ἔλεος ὁ κύριος, ὧ φησὶ, τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολ-
 λάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐψησχύνθη, ἀλλὰ
 γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με, καὶ εὔρε.” Θεά
 πῶς πανταχοῦ τὴν αἰσχύνην λέγει, οὐ τὸν κίνδυνον, ὥστε μὴ
 ὧ φοβηθῆναι τὸν Τιμόθεον, καίτοι κινδύνων τὸ πρᾶγμα ἔγεμε·
 προσέκρουσε γὰρ τότε τῷ Νέρωνι, τινὰ τῶν ἀνακειμένων αὐτῷ
 D οἰκειωσάμενος. “Ἀλλὰ γενόμενος, φησὶν, ἐν Ῥώμῃ,” οὐ μόνον
 οὐκ ἔφυγέ μου τὴν συντυχίαν, ἀλλὰ καὶ “ὧ ἐπέζητήσέ με, καὶ
 εὔρε. Δῶ αὐτῷ ὧ κύριος εὔρε ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ

³ Psal. cxxvi. i.

^p μένον (μένων I.) accessit ex C.I.K. Cat. Vet. ^q οἰκοδ.] + αὐτὸν I.
^r μὴ] καὶ μὴ K. Sav. cet. ^s τί οὖν φ. om. K. ^t μηδένο C. ^v εἰκὸς
 ἦν] τοῦτο λέγει διὰ τὸ εἰκὸς K. ^w τῆς assumptum ex I.K. Cat. ^x ἄλλ’
 οὐδεὶς—ἀπηλλοτριώθησαν] ὑφ’ ὧν καὶ ἀπεστράφηται δηλοῖ λέγων· πάντες με ἀπε-
 στράφησαν· τουτέστιν, ἡλλοτριώθησαν, ἀφῆκαν· οὐδεὶς μοι παρέστη K. ^y αὐ-
 τοὺς C. ^z αὐτῷ] Sic I.K. Cat. τοῦτῳ Edd. αὐτῷ om. C. ^a ἐκείνους C.
 ἐκείνον Cat. ^b Φύγελλος C. ^c φησὶ om. K. post οἴκῳ transp. I.
^d πταιθῆναι (corrig. πτοηθῆναι, ut Reg. 744.) Cat. ^e ἐζήτησε C. ^f ὁ om. K.
 et ante corr. C. Mox παρὰ κυρίῳ I.

ἡμέρα· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.”
 Τοιούτους εἶναι χρὴ τοὺς πιστοὺς, μήτε φόβῳ, μήτε ἀπειλῇ,
 μήτε αἰσχύνῃ κωλύεσθαι, ἀλλὰ συμπράττειν ἀλλήλοις, ^ε καὶ
 καθάπερ ἐν πολέμῳ παρεστάναι καὶ βοηθεῖν. Οὐ γὰρ τοῖς
 κινδυνεύουσι τοσοῦτον, ὅσον ἑαυτοῖς χαρίζονται, κοινωνοὺς ἑαν-
 τοὺς ποιοῦντες διὰ τῶν ^h εἰς ἐκείνους γεγεννημένων τῶν ἐκείνοις Ε
 ὀφειλομένων στεφάνων. Οἶον, ἐν θλίψει καθέστηκε τις τῶν
 ἀνακειμένων θεῷ, πολλὰ πάσχων δεινὰ, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς
 καρτερίας ἀθλῶν· ἰσὺ οὐδέπω πρὸς τὸν ἀγῶνα τοῦτον εἰλκυσθῆς·
 ἔξεστί σοι, εἰ βουληθείης, καὶ μὴ ἐμβάντι εἰς τὸ στάδιον,
^κ μεριστὴν γενέσθαι τῶν ἀποκειμένων αὐτῷ ¹ στεφάνων, παρόντα,
 ἀλείφοντα, προτρέποντα, διεγείροντα. Καὶ ὅτι ^μ τοῦτο οὕτως
 ἔχει, ἄκουσον τί φησιν ἐτέρωθι γράφων· ⁴ “Πλὴν καλῶς ἐποιή-
 σατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει.” καὶ πάλιν, “Ὅτι καὶ ἐν
 Θεσσαλονίκη καὶ ἅπαξ καὶ δὲ ^η εἰς τὴν χρεῖαν μου ἐπέμψατε.”
 Καὶ πῶς οἱ ἀπόντες τῷ ^ο μὴ παρόντι ἐκοινωνήσαν ἐν ταῖς θλί- F
 ψεσι; ^ρ Πῶς; “Ὅτι ἐπέμψατέ μοι, φησὶ, τὰ εἰς τὴν χρεῖαν
 καὶ ἅπαξ καὶ δὲ.” Καὶ πάλιν περὶ τοῦ Ἐπαφροδίτου ^η λέγων
 φησὶν· “Ὅτι ἤγγισε μέχρι θανάτου ^ρ παραβουλευσάμενος τῇ 674
 ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουρ-
 γίας.” ^ς Καθάπερ ἐπὶ τῶν βασιλέων οὐχ οἱ πολεμοῦντες μόνον,
 ἀλλὰ καὶ οἱ τὰ σκεύη φυλάσσοντες τιμῆς μετέχουσιν, καὶ οὐχ
 ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἴσων πολλάκις ^ε ἐπέτυχον δώρων, καίτοι γε
 οὐδὲ τὰς χεῖρας αἰμάξαντες, οὐδὲ ^υ ὅπλα θέμενοι, ἀλλ’ οὐδὲ ὅλως
 τὴν παράταξιν θεασάμενοι τῶν ^ω πολεμίων· πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ
 τούτων τῶν θλίψεων. Ὁ γὰρ βοηθῶν τῷ ἀθλητῇ λιμῷ τηκο-
 μένῳ, ὁ παρὼν, ὁ λόγοις παρακαλῶν, ὁ τὴν ἄλλην θεραπείαν B
 ἅπασαν παρέχων, τὸ ἴσον ἔχει τῷ ἀθλοῦντι. Μὴ γάρ μοι
 Παῦλον ἐννοήσῃς τὸν ἀθλητὴν, τὸν ἄμαχον καὶ ἀκαταγώνιστον,
 ἀλλὰ ἄλλον τινὰ τῶν πολλῶν, ὃς εἰ μὴ ἔτυχε πολλῆς παραμυ-
 θίας, πολλῆς παρακλήσεως, οὐκ ἂν ἴσως ἔσται, οὐκ ἂν ἠγωνίστατο.
 Ὡστε οἱ ἔξω τῶν ἀγώνων τῷ εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐμβεβηκότι τῆς

⁴ Philipp. iv. 14, 15. ii. 30.

^ε καὶ, desideratum a Dunaeo, accessit ex C.I.K. ^h εἰς om. K. ⁱ σὺ] + δὲ K.
 δὲ erasum in I. ^κ μεριστὴν] Sic C. μερίτην I.K. μεριστῇ Edd. Mox edebatur
 παρόντι, ἀλείφοντι κ. τ. ἐ. repugnantibus libris. ¹ στεφάνων] + πῶς K.
^μ τοῦτο om. C. ^η εἰς om. C.K. Mox μοι pro μου I.K. ^ο μὴ om. C.
 Mox ἐν ταῖς θλίψεσι nostri omnes et Vet. Edebatur τῆς θλίψεως. ^ρ πῶς]
 + ἄκουσον K. Mox τὰ om. C. ^η λέγων] δηλῶν K. ^ρ παραβουλευσάμενος C.
 Mox ἀποπληρώσῃ K. ^ς καθάπερ] + γὰρ C.K. Sav. cet. ^ε ἐπέτυχον] ἀπο-
 λαύουσι K. Statim δωρεῶν I. ^υ τὰ ὅπλα Edd. invitis libris. ^ω πολε-
 μίων] + οὕτω καὶ οἱ τῷ Παύλῳ κοινωνήσαντες τῶν θλίψεων, τῶν ἐκείνου στεφάνων
 ἐπίσης ἀξιωθήσονται. εἰ γὰρ ἐπ’ ἐκείνων τοῦτο συμβαίνει K.

νίκης γεγόνασιν αἴτιοι· ^xοἱ δὲ γενόμενοι τῆς νίκης αἴτιοι, καὶ τῶν ἐπὶ τῇ νίκῃ ^yκειμένων στεφάνων γένοιντ' αὖ μέτοχοι. Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῖς ^zἐστῶσι κοινωνῶν τις τῶν αὐτῶν ἀξιούται C τοῖς ἀγωνιζομένοις; ^aκαὶ τοῖς ἀπελθοῦσι, τοῖς ^bἤδη κειμένοις, τοῖς ἐστεφανωμένοις, τοῖς οὐδενὸς δεομένοις ^cἔστι κοινωνεῖν. ^dἌκουε τοῦ Παύλου λέγοντος, ^e“Ταῖς μνεαῖς τῶν ἀγίων κοι- (341) νωνοῦντες.” Καὶ πῶς; ^eφησὶν. “Ὅταν θαυμάσης τὸν ^fἄνδρα, ὅταν ἐργάσῃ τι τούτων ἐφ' οἷς ἐκεῖνος ἐστεφανώθη, κεκοινωνήκας αὐτῷ τῶν ἀθλῶν καὶ τῶν στεφάνων δηλονότι. “Δῶν αὐτῷ, φησὶν, ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ ^gκυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.” Ἠλέησέ με, φησὶν· οὐκοῦν ἔξει τὴν ἀνταπόδοσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ D ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ καὶ φρικτῇ, ἔνθα πολλοῦ ἐλέους χρεία ἡμῖν. “Δῶν αὐτῷ, ^hφησὶν, ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου.” ⁱΔύο κύριοι; Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἡμῖν εἰς ^kκύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ εἰς θεός. Ἐνταῦθα οἱ τὰ Μαρκίωνος νοσοῦντες ἐπιπηδῶσι τῷ εἰρημένῳ· ἀλλὰ μανθανέτωσαν, ὡς ἔθος τῇ γραφῇ τοῦτο, καὶ πολλαχοῦ ἔστιν εὐρεῖν ταύτῃ τῇ συνηθείᾳ τὴν γραφὴν κεχρημέ- E νην, ^lκαὶ λέγουσαν, ὅταν περί τινος διαλέγηται· “Εἶπε, φησὶν, Ἀβραάμ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθῃ Ἀβραάμ.” ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. ^mΚαὶ οὐκ εἶπε, δῶν αὐτῷ ὁ κύριος ἕτερόν τι, ἀλλ' ἔλεος.

ⁿΕἰ δὲ Ὀνησιφόρος ὁ κινδύνους ^oπαραβαλὼν ἑαυτὸν ἀπὸ ἐλέους σώζεται, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς. Φοβεραὶ γὰρ αἱ εὐθύναι, F φοβεραὶ, καὶ πολλῆς δεόμεναι τῆς φιλανθρωπίας, ὥστε μὴ

⁵ Rom. xii. 13.

^x Haec οἱ δὲ—αἴτιοι accesserunt ex C.K. Vet. ^y κειμένων om. K. Mox αἴτιοι pro μέτοχοι C. ^z ἐστῶσι] Sic C.I. Veron. ἐστῶσιν ἔτι K. ἔτι ζῶσι Sav. cet. viventibus Vet. ^a καὶ] ὥσπερ οὖν καὶ Edd. ὥσπερ οὖν om. C. [et Reg. 744.] τοῖς ἀπελθοῦσι om. K. ^b ἤδη κ.] ἡδικημένοις a man. 2da C. (prius erat οὐδὲν ἡδικημένοις). Statim τοῖς ἐστ. post δεομένοις transp. C. post κοινωνεῖν I. ^c ἔστι κ.] ἔξεστι κ. C. κοινωνεῖν ἔστι καὶ μετὰ θάνατον K. ἔστι κ. καὶ μ. θ. Sav. cet. ^d ἄκουε] καὶ ἄκουε C. ἄκουε γὰρ K. Sav. cet. αὐτοῦ pro τοῦ Π. K. ^e φησὶν] + ἔστι κοινωνεῖν K. Sav. cet. ^f ἄνδρα] + ὅταν αὐτοῦ τὸ μνημα οἰκοδομήσῃς C.K. non Vet. ^g κυρίῳ bis I.K. ^h φησὶν ὁ κ.] κ. φησὶν I.K. ⁱ δύο] ἰδοὺ δύο K. ^k κύριος om. I. Veron. Statim Ἰησ. Χρ. pro Χρ. Ἰησ. C.K. Cat. Post θεὸς add. φησὶν K. ^l καὶ λέγουσαν —τοιοῦτον] Sic Reg. 744. Cat. Vet. καὶ λέγουσαν, ὅταν π. τ. δ. εἶπε, φ. Ἀβ. ὅτι οὐ μὴ εἰσ. Ἀβ. καὶ πάλιν, ὡς ὅταν λέγῃ, εἶπεν ὁ κύριος τῷ κ. μου C. ὡς ὅταν λ. εἶπεν ὁ κ. τῷ κ. μου I. Veron. ὡς ὅταν λ. εἶπεν ὁ κ. τῷ κ. μου καὶ πάλιν, εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἰ σύ καὶ ἀλλαχοῦ, ἔβρεξε κύριος παρὰ κυρίου (+ πῦρ ποτὲ K.) τοῦτο δὲ προσώπων ἐστὶ παραστατικὸν ὁμοουσίῳ, οὐ φύσεως διαιρετικόν· οὐ γὰρ ἵνα δύο οὐσίας διαφέρουσας ἀλλήλων, ἀλλ' ἵνα δύο πρόσωπα νοήσωμεν τῆς αὐτῆς ὄντα οὐσίας ἐκάτερα, τοῦτο λέγει K. Sav. cet. ^m καὶ οὐκ (cū γὰρ I. Veron.) εἶπε—ἔλεος] Sic C.I. Cat. Veron. Vet. ὅρα δὲ πῶς καὶ εἶπε, δῶν αὐτῷ κύριος. τί τοῦτο; οὐχ ἕτερον, ἀλλ' ἔλεος. ἐπεὶ γὰρ αὐτὸς ἐλέους ἔτυχε παρὰ Ὀνησιφόρου, τούτου τυχεῖν ἐπεύχεται καὶ αὐτὸν παρὰ τοῦ θεοῦ K. Sav. cet. ⁿ ΘΕΙΚΟΝ. Περὶ κρίσεως· καὶ ὅτι ἡ πλεονεξία οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, ἀλλ' ἀπὸ προαιρέσεως κρίνεται· καὶ περὶ τοῦ μὴ σκοπεῖν τὰ ἐτέρων ἀμαρτήματα, ἀλλὰ τὰ καθ' ἑαυτούς. Veron. ^o περιβαλὼν I. Statim σεαυτὸν mendose Edd.

ἀκοῦσαι τὸ ῥῆμα τὸ φρικτὸν ῥέκεινο,⁶ “Υπάγετε, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν” ὥστε μὴ ἀκοῦσαι πάλιν ἐκεῖνο τὸ φοβερόν, “Ἀπέλθετε, οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ” ὥστε 675 μὴ ἀκοῦσαι, ὅτι “Χάος ἐστὶ μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν” ὥστε μὴ ἀκοῦσαι ἐκεῖνο τὸ φρίκης γέμον, “Ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἑμβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον” ὥστε μὴ ἀκοῦσαι ἐκεῖνο τὸ πολλοῦ φόβου ὡς γέμον, “Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ.” Φρικτὸν γὰρ σφόδρα τὸ δικαστήριον ἐκεῖνο καὶ φοβερόν. Καίτοι ὁ θεὸς ἡμέρός ἐστι, καίτοι προσηνής· ὁ θεὸς γὰρ οἰκτιρμῶν λέγεται, καὶ θεὸς παρακλήσεως, καὶ ἀγαθὸς ὡς οὐδεὶς ἀγαθός, καὶ χρηστὸς καὶ ἐπιεικής καὶ πολυέλεος, καὶ οὐ βούλεται τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἑπιστρέψαι, καὶ ζῆν αὐτόν. Πόθεν οὖν, B πόθεν τοσαύτης ἀγωνίας ἡ ἡμέρα γέμει ὡς ἐκείνη; Πυρὸς ἔλκεται ποταμὸς πρὸ προσώπου αὐτοῦ, βίβλοι τῶν πράξεων ἡμῶν ἀνοίγονται, αὕτη ἡ ἡμέρα ὡς κλίβανός ἐστι καιομένη, ἄγγελοι περιτρέχουσι, καὶ ὁ κάμινοι πολλαί. Πῶς οὖν φιλάνθρωπος; πῶς ἐλεήμων; πῶς ἀγαθός; Φιλάνθρωπος μὲν οὖν καὶ οὕτω, καὶ ἐκ τούτων μάλιστα δείκνυνται αὐτοῦ τῆς φιλανθρωπίας τὸ μέγεθος. Διὰ γὰρ τοῦτο τοσοῦτον ἡμῖν ἐπισείει τὸν φόβον, ἵνα κἂν διὰ τούτων συνωθούμενοι πρὸς τὸν τῆς βασιλείας πόθον ποτὲ διεγερθῶμεν. Θεὰ δέ μοι, πῶς οὐχ ἀπλῶς τῷ Ὁνησιφόρῳ C μαρτυρεῖ, ὡς ἀλλὰ φησι· “Πολλάκις με ἀνέψυξε.” Καθάπερ ἀθλητὴν τινα ὑπὸ αὐχμοῦ πιεζόμενον ὑπὸ τῶν θλίψεων, ἀνεκτῆσατο, φησὶ, καὶ ἀνέρρωσε. “Καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.” Οὐ μόνον ἐν Ἐφέσῳ, φησὶν, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα. Τοιοῦτον ἂν γὰρ δεῖ εἶναι τὸν νήφοντα καὶ διεγερ- μένον, οὐχ ἅπαξ ἐργάζεσθαι οὐδὲ δεύτερον οὐδὲ τρίτον, ἀλλὰ δι’ ὅλης τῆς ζωῆς. Ὡς περ ὅτι γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον οὐχ ἅπαξ D τραφὲν ἔχει τῆς ὅλης ζωῆς τὴν ὑπόστασιν, ἀλλὰ δεῖται καὶ τῆς καθημερινῆς τροφῆς· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς εὐσεβείας καθ’ ἐκάστην ἡμέραν δεόμεθα τῆς ἀπὸ τῶν ἔργων βοηθείας. Πολλοῦ γὰρ ἡμῖν ἐλέου χρεία· διὰ γὰρ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν καὶ ὁ φιλάνθρωπος θεὸς ἐκεῖνα πάντα ποιεῖ, οὐδὲν μὲν αὐτῶν δεόμενος, πάντα δὲ ποιῶν δι’ ἡμᾶς. Διὰ γὰρ τοῦτο πάντα ἡμῖν ἐξεῖπε

⁶ Matth. vii. 23. xxv. 41. Luc. xvi. 26. Matth. xxii. 13. xxv. 26.

ῥ ἐκεῖνο ante τὸ ῥῆμα transp. C.I. ὅτι accessit ex omnibus. ἑμβά-
λατε C. ὡς γέμον] τὸ πολλὴν ἔχον τὴν ἀγανάκτησιν K. ὁ θεὸς I. Μοx
θεὸς πάσης παρ. I.K. ἐπιστρέψαι C.K. Sav. cet. ὡς ἐκείνη] + φησὶ K.
ὁ κάμινοι] + προτίθενται K. Sav. cet. ὡς ἀλλὰ φησι] ἀλλ’ ἐπάγει καὶ τὴν αἰτίαν
δι’ ἣν μαρτυρεῖ, λέγων K. ὡς ὑπὸ] ἀπὸ K. ὡς γὰρ oim. K. ὡς γὰρ] καὶ K.
οὐδενὸς K.

καὶ διηγῆσατο, καὶ οὐ διηγῆσατο μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων
 Ε πιστοῦται. Ἀξιόπιστος μὲν γὰρ ἦν καὶ ἀπὸ ῥημάτων μόνον·
 ἀλλ' ἵνα μὴ ^ατις ὑπερβολῆς, μηδὲ ἀπειλῆς ^εμόνης εἶναι νομίση
 τὰ ῥήματα, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων πληροφορίαν προστίθῃσι.
 Πῶς; Καὶ ἰδία καὶ κοινῇ τὰς τιμωρίας ἐπάγων. Καὶ ἵνα μάθῃς
 δι' αὐτῶν τῶν ^επραγμάτων, ποτὲ μὲν τὸν Φαραῶ ἐκόλασε, ποτὲ
^εδὲ κατακλυσμὸν τῶν ὑδάτων ἐπήγαγε καὶ τὴν πανωλεθρίαν (342)
 ἐκείνην, ποτὲ δὲ τὸν τοῦ πυρός. Καὶ νῦν δὲ ὁρῶμεν πολλοὺς
 F κολαζομένους τῶν πονηρῶν, καὶ δίκην τινύντας· ἅπερ ὑποδεί-
 γματα τῆς γεέννης ἐστίν. Ἰνα γὰρ μὴ καθεύδωμεν, μηδὲ ῥαθυ-
 μῶμεν, μηδὲ ἐπιλανθανώμεθα τῶν ῥημάτων, διὰ τῶν ἔργων ἡμᾶς
 ὑπομιμνήσκει καὶ διεγείρει, ἐνταῦθα δεικνὺς κριτήρια, δικαστήρια,
 εὐθύνας. ^hΕἴτα παρὰ ἀνθρώποις μὲν τοσαύτη τοῦ δικαίου ἐπι-
 μέλεια, παρὰ δὲ θεῷ τῷ καὶ ταῦτα νομοθετήσαντι οὐδεὶς τούτων
 676 λόγος; καὶ πῶς ἂν ἔχοι ταῦτα πίστιν; Καὶ ⁱγὰρ ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν
 ἀγορᾷ καὶ πανταχοῦ δικαστήρια ἔστιν ἰδεῖν. Ἐν οἰκίᾳ μὲν γὰρ
 ὁ δεσπότης δούλοις δικάζει καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ τῶν ἀμαρ-
 τημάτων αὐτοὺς ἀπαιτεῖ ^kεὐθύνας, καὶ τὰ μὲν κολάζει, τὰ δὲ
 ἀφίησιν. Ἐν ἀγροῖς πάλιν ὁ γεωργὸς καὶ ἡ ^lγυνὴ δικάζεται
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ἐν πλοίοις ὁ κυβερνήτης δικάζει, ἐν στρα-
 τοπέδοις ὁ στρατηγὸς τοὺς στρατιώτας· καὶ πολλὰ ἄν τις εὔροι
 δικαστήρια· ἐν τέχναις ὁ διδάσκαλος τῷ μαθητῇ. Καὶ ἰδία τοίνυν
 καὶ κοινῇ πάντες ἀλλήλοις δικάζουσι, καὶ οὐδαμοῦ τοῦ δικαίου τὸν
 λόγον παραμελούμενον ἴδοι τις ἂν, ἀλλὰ πάντας εὐθύνας διδόν-
 B τας πανταχοῦ. ^mΕἴτα ἐνταῦθα μὲν οὕτω διέσπартαι ⁿκαὶ κατὰ
 πόλιν καὶ κατὰ οἰκίας καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον ἢ τοῦ δικαίου ζήτη-
 σις· ^oἐκεῖ δὲ, ἐνθα ⁷“δικαιοσύνης πλήρης ἢ δεξιὰ τοῦ θεοῦ,” καὶ
 “ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ὡς ὄρη θεοῦ,” ἐκεῖ οὐδεὶς τοῦ δικαίου λόγος;
 Καὶ πῶς ⁸ὁ θεὸς ^pὁ κριτὴς ὁ δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος
 ἀνέχεται, καὶ οὐκ ἀπαιτεῖ τὰς τιμωρίας; ⁹Ἐνταῦθα ἔχεις τὴν
 αἰτίαν· μακρόθυμος, φησὶν, ἐστὶ, μακροθυμεῖ δὲ εἰς μετάνοιάν
 σε ^rἔλκων· ἂν δὲ ἐπιμένῃς, ⁹“κατὰ τὴν σκληρότητά σου καὶ
 ἀμετανόητον κἀρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργήν.” Εἰ δίκαιος
 C τοίνυν ἐστὶ, τὸ κατ' ἀξίαν ^sἀποδίδωσι, καὶ οὐ περιορᾷ ἀτιμω-

7 Psal. xlvii. 11. xxxv. 7.

8 Ibid. vii. 12.

9 Rom. ii. 5.

^d τις] τῆς C. Mox νομίσης idem. ^eμόνης εἶναι] μόνον K. ^fπραγμά-
 των] + ἄκουε K. ^gδὲ om. Veron. Sav. invitis libris. ^hεἴτα] καὶ C.
ⁱγὰρ] + καὶ K. Sav. cet. ^kτὰς εὐθ. C. ^lγυνή] γῆ I. Veron. ^mεἴτα
 ἐντ. μὲν] εἰ δὲ ἐντ. K. ⁿκαὶ om. I. ^oἐκεῖ δὲ om. K. ^pὁ om. I.
 Statim ὁ δίκαιος C. καὶ δίκαιος Edd. καὶ μακρόθυμος om. K. ^qἐνταῦθα]
 + ζητεῖς K. Mox ἐστὶ, φησὶν inverso ord. C.K. ^rἔλκων] ἄγων I. Statim
 ἐπιμένῃς idem. ^sἀποδίδωσι] + τοῦτο γὰρ καὶ ἰσχύος Veron. Sequentia καὶ
 οὐ—κακῶς om. I.

ρητὶ τοὺς πάσχοντας [†]κακῶς. ^νΕἰ ἰσχυρὸς, καὶ μετὰ θάνατον ἀποδίδωσι· τοῦτο ^ωγὰρ ἰσχύος ἐστὶ· ^κκαὶ ἐν τῇ ἀναστάσει. “Καὶ μακρόθυμος,” φησὶν. Εἰ μακρόθυμός ^υἐστι, μὴ θορυβηθῶμεν, μηδὲ λέγωμεν, διὰ τί ἐνταῦθα οὐκ ἐπεξέρχεται; Εἰ γὰρ τοῦτο ἐγίνετο, προανήρπαστο ἂν τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, εἰ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ἀπῆτει δίκας ^ζἡμᾶς τῶν πεπλημμελημένων. Οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἐστίν ἡμέρα ἀμαρτημάτων καθαρὰ, ἀλλ’ ἡ μέγα ἢ μικρόν τι ^απροσक्रούμεν. “Ὡστε οὐδ’ ἂν ἐφθάσαμεν οὐδὲ εἰς εἰκοστὸν ἔτος ἕκαστος ἐλθεῖν, εἰ μὴ πολλὴ ^βαὐτοῦ ἦν ἡ D μακροθυμία καὶ ἡ ἀγαθότης, πολλὴν ἡμῖν παρέχουσα τὴν προθεσμίαν τῆς μετανοίας, ὥστε ἀποδύσασθαι τὰ πεπλημμελημένα. “Ἐκαστος τοίνυν μετὰ συνειδότος ὀρθοῦ ^εεἰσιῶν εἰς τὰ πεπραγμένα αὐτῷ, καὶ τὸν βίον αὐτοῦ πάντα εἰς μέσον ^αἀγαγὼν, ἐπισκοπεῖτω, εἰ μὴ μυρίων τιμωριῶν ἄξιος καὶ κολάσεών ἐστι· καὶ ὅταν ἀγανακτῇ, διὰ τί μὴ ὁ δεῖνα μυρία πράττων φαῦλα, δίκην δίδωσιν; ἐννοεῖτω τὰ ἑαυτοῦ, καὶ παύσει τὴν ἀγανάκτησιν. “Ἐκεῖνα γὰρ μεγάλα φαίνεται, ἐπειδὴ ἐπὶ μεγάλοις γίνεται καὶ φανεροῖς· εἰ δὲ τὰ ἑαυτοῦ ^εἐξετάσειεν, ἴσως εὐρήσει πλείονα. Τὸ γὰρ ἀρπάζειν καὶ πλεονεκτεῖν ὁμοίον ἐστίν, ἂν τε ἐπὶ χρυ- E σίου, ἂν τε ἐπὶ ἀργυρίου γένηται· ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς διανοίας ἀμφότερα τίκεται, καὶ ὁ τὸ μικρὸν ὑφελόμενος οὐ παραιτήσεται καὶ μέγα ὑφελέσθαι· εἰ δὲ μὴ πάρεστιν, οὐ παρ’ ἐκείνον τοῦτο [†]γέγονεν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ πράγματος συντυχίαν. “Ὁ τὸν πενέστερον ἀδικῶν πένης, οὐκ ἂν, εἴγε ^εἐδύνατο, καὶ τὸν πλουτοῦντα παρείδεν, ἀλλὰ τῆς ἀσθενείας, οὐ τῆς ἐκείνου προαιρέσεως τὸ πρᾶγμα γίνεται λοιπόν. “Ὁ δεῖνα ἄρχει, φησὶ, καὶ τὰ τῶν ἀρχομένων ἀρπάζει. Σὺ δὲ οὐχ ἀρπάζεις, εἰπέ μοι; Μὴ γάρ μοι εἶπης, ὅτι ^hἐκεῖνος μὲν χρυσίου τάλαντα, σὺ δὲ ὀβολοὺς F δέκα· ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἐλεημοσύνῃ ^ιοὶ μὲν ἔβαλον χρυσίον, ἡ δὲ δύο λεπτὰ, καὶ οὐδὲν ἔλαττον ἤνεγκεν ἐκείνων. Διὰ τί; “Ἡ γὰρ προαίρεσις κρίνεται, καὶ οὐχ ἡ δόσις. Εἴτα ἐπὶ μὲν τῆς ἐλεημο- 677 σύνης ἀξιοῖς οὕτω δικάζειν τὸν θεόν, καὶ μηδὲν ἔλαττον διὰ τὴν πενίαν ἀποφέρεσθαι, εἰ δύο λεπτὰ καταβάλοις, τῶν μύρια τάλαντα καταθεμένων χρυσίου, ἐπὶ δὲ τῆς πλεονεξίας οὐχ οὕτω; καὶ πῶς ἂν ἔχοι λόγον;” Ὡσπερ ἐκείνη ^κδύο λεπτὰ καταβαλοῦσα,

[†] κακῶς] + τοῦτο γὰρ δικαίον I.K. Sav. cet. invito Vet. ^ν εἰ] ὁ C. εἰ om. Veron. ^ω γὰρ] + καὶ C.I. invita Veron. Haec τοῦτο γὰρ ἰσχ. ἐστὶ desunt in K. Sav. cet. *id quippe virtutis est* Vet. ^κ καὶ om. K. Post ἀναστάσει add. τοῦτο γὰρ ἰσχυροῦ K. Sav. cet. ^υ ἐστι om. C. καὶ μακρόθυμος—ἐστὶ] εἰ δὲ μακρόθυμος ὧν ἀνέχεται K. Sav. cet. ^ζ ἡμῖν I. Post πεπλημ. add. οὐκ ἂν ἐφθάνομεν ἀπολλύμενοι K. ^α πλημμελοῦμεν K. ^β αὐτοῦ ἦν] ἦν αὐτοῦ C.K. ^ε εἰσιῶμεν I. ^α ἄγων K. ^ε ἐξετάσειεν I. [†] γίνεται K. ^ε ἡδύνατο C.K. Mox παριδεῖν C. ^h ἐκεῖνος μὲν χρ. τ.] Sic omnes. χρ. μὲν τ. ἐκεῖνος Edd. ^ι ὁ μὲν ἔβαλε χρ. ὁ δὲ K. ^κ δύο] ἡ δύο K.

καὶ διηγῆσατο, καὶ οὐ διηγῆσατο μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων
 Ε πιστοῦται. Ἀξιόπιστος μὲν γὰρ ἦν καὶ ἀπὸ ῥημάτων μόνον
 ἀλλ' ἵνα μὴ ^ατις ὑπερβολῆς, μηδὲ ἀπειλῆς ^εμόνης εἶναι νομίση
 τὰ ῥήματα, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων πληροφορίαν προστίθῃσι.
 Πῶς; Καὶ ἰδία καὶ κοινῇ τὰς τιμωρίας ἐπάγων. Καὶ ἵνα μάθῃς
 δι' αὐτῶν τῶν ^επραγμάτων, ποτὲ μὲν τὸν Φαραῶ ἐκόλασε, ποτὲ
^εδὲ κατακλυσμὸν τῶν ὑδάτων ἐπήγαγε καὶ τὴν πανωλεθρίαν (342)
 ἐκείνην, ποτὲ δὲ τὸν τοῦ πυρός. Καὶ νῦν δὲ ὁρῶμεν πολλοὺς
 F κολαζομένους τῶν πονηρῶν, καὶ δίκην τινύντας· ἅπερ ὑποδεί-
 γματα τῆς γεέννης ἐστίν. Ἰνα γὰρ μὴ καθεύδωμεν, μηδὲ ῥαθυ-
 μῶμεν, μηδὲ ἐπιλανθανώμεθα τῶν ῥημάτων, διὰ τῶν ἔργων ἡμᾶς
 ὑπομιμνήσκει καὶ διεγείρει, ἐνταῦθα δεικνὺς κριτήρια, δικαστήρια,
 εὐθύνας. ^hΕἴτα παρὰ ἀνθρώποις μὲν τοσαύτη τοῦ δικαίου ἐπι-
 μέλεια, παρὰ δὲ θεῷ τῷ καὶ ταῦτα νομοθετήσαντι οὐδεὶς τούτων
 676 λόγος; καὶ πῶς ἂν ἔχοι ταῦτα πίστιν; Καὶ ἰγὰρ ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν
 ἀγορᾷ καὶ πανταχοῦ δικαστήρια ἔστιν ἰδεῖν. Ἐν οἰκίᾳ μὲν γὰρ
 ὁ δεσπότης δούλοις δικάζει καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ τῶν ἀμαρ-
 τημάτων αὐτοὺς ἀπαιτεῖ ^kεὐθύνας, καὶ τὰ μὲν κολάζει, τὰ δὲ
 ἀφίησιν. Ἐν ἀγροῖς πάλιν ὁ γεωργὸς καὶ ἡ ^lγυνὴ δικάζεται
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ἐν πλοίοις ὁ κυβερνήτης δικάζει, ἐν στρα-
 τοπέδοις ὁ στρατηγὸς τοὺς στρατιώτας· καὶ πολλὰ ἄν τις εὔροι
 δικαστήρια· ἐν τέχναις ὁ διδάσκαλος τῷ μαθητῇ. Καὶ ἰδία τοίνυν
 καὶ κοινῇ πάντες ἀλλήλοις δικάζουσι, καὶ οὐδαμοῦ τοῦ δικαίου τὸν
 λόγον παραμελούμενον ἴδοι τις ἂν, ἀλλὰ πάντας εὐθύνας διδόν-
 B τας πανταχοῦ. ^mΕἴτα ἐνταῦθα μὲν οὕτω διέσπартαι ⁿκαὶ κατὰ
 πόλιν καὶ κατὰ οἰκίας καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον ἢ τοῦ δικαίου ζήτη-
 σις· ^oἐκεῖ δὲ, ἐνθα ⁷“δικαιοσύνης πλήρης ἢ δεξιὰ τοῦ θεοῦ,” καὶ
 “ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ὡς ὄρη θεοῦ,” ἐκεῖ οὐδεὶς τοῦ δικαίου λόγος;
 Καὶ πῶς ⁸ὁ θεὸς ^pὁ κριτὴς ὁ δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος
 ἀνέχεται, καὶ οὐκ ἀπαιτεῖ τὰς τιμωρίας; ⁹Ἐνταῦθα ἔχεις τὴν
 αἰτίαν· μακρόθυμος, φησὶν, ἐστὶ, μακροθυμεῖ δὲ εἰς μετάνοιάν
 σε ^rἔλκων· ἂν δὲ ἐπιμένῃς, ⁹“κατὰ τὴν σκληρότητά σου καὶ
 ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργήν.” Εἰ δίκαιος
 C τοίνυν ἐστὶ, τὸ κατ' ἀξίαν ^sἀποδίδωσι, καὶ οὐ περιορᾷ ἀτιμω-

7 Psal. xlvii. 11. xxxv. 7.

8 Ibid. vii. 12.

9 Rom. ii. 5.

^d τις] τῆς C. Mox νομίσης idem. ^eμόνης εἶναι] μόνον K. ^fπραγμά-
 των] + ἄκουε K. ^gδὲ om. Veron. Sav. invitis libris. ^hεἴτα] καὶ C.
ⁱγὰρ] + καὶ K. Sav. cet. ^kτὰς εὐθ. C. ^lγυνή] γῆ I. Veron. ^mεἴτα
 ἐντ. μὲν] εἰ δὲ ἐντ. K. ⁿκαὶ om. I. ^oἐκεῖ δὲ om. K. ^pὁ om. I.
 Statim ὁ δίκαιος C. καὶ δίκαιος Edd. καὶ μακρόθυμος om. K. ^qἐνταῦθα]
 + ζητεῖς K. Mox ἐστὶ, φησὶν inverso ord. C.K. ^rἔλκων] ἄγων I. Statim
 ἐπιμένῃς idem. ^sἀποδίδωσι] + τοῦτο γὰρ καὶ ἰσχύος Veron. Sequentia καὶ
 οὐ—κακῶς om. I.

ρητὶ τοὺς πάσχοντας ^ικακῶς. ^νΕἰ ἰσχυρὸς, καὶ μετὰ θάνατον ἀποδίδωσι· τοῦτο ^ωγὰρ ἰσχύος ἐστὶ· ^κκαὶ ἐν τῇ ἀναστάσει. “Καὶ μακρόθυμος,” φησὶν. Εἰ μακρόθυμός ^υἐστι, μὴ θορυβηθῶμεν, μηδὲ λέγωμεν, διὰ τί ἐνταῦθα οὐκ ἐπεξέρχεται; Εἰ γὰρ τοῦτο ἐγίνετο, προανήρπαστο ἂν τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, εἰ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ἀπῆτει δίκας ^ζἡμᾶς τῶν πεπλημμελημένων. Οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἐστιν ἡμέρα ἀμαρτημάτων καθαρὰ, ἀλλ’ ἢ μέγα ἢ μικρόν τι ^απροσκρούομεν. “Ὡστε οὐδ’ ἂν ἐφθάσαμεν οὐδὲ εἰς εἰκοστὸν ἔτος ἕκαστος ἐλθεῖν, εἰ μὴ πολλή ^βαὐτοῦ ἦν ἡ D μακροθυμία καὶ ἡ ἀγαθότης, πολλὴν ἡμῖν παρέχουσα τὴν προθεσμίαν τῆς μετανοίας, ὥστε ἀποδύσασθαι τὰ πεπλημμελημένα. “Ἐκαστος τοίνυν μετὰ συνειδότος ὀρθοῦ ^εεἰσιῶν εἰς τὰ πεπραγμένα αὐτῷ, καὶ τὸν βίον αὐτοῦ πάντα εἰς μέσον ^αἀγαγὼν, ἐπισκοπεῖτω, εἰ μὴ μυρίων τιμωριῶν ἄξιος καὶ κολάσεών ἐστι· καὶ ὅταν ἀγανακτῇ, διὰ τί μὴ ὁ δεῖνα μυρία πράττων φαῦλα, δίκην δίδωσιν; ἐννοεῖτω τὰ ἑαυτοῦ, καὶ παύσει τὴν ἀγανάκτησιν. Ἐκεῖνα γὰρ μεγάλα φαίνεται, ἐπειδὴ ἐπὶ μεγάλοις γίνεται καὶ φανεροῖς· εἰ δὲ τὰ ἑαυτοῦ ^εἐξετάσειεν, ἴσως εὐρήσει πλείονα. Τὸ γὰρ ἀρπάζειν καὶ πλεονεκτεῖν ὁμοίον ἐστιν, ἂν τε ἐπὶ χρυ- E σίου, ἂν τε ἐπὶ ἀργυρίου γένηται· ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς διανοίας ἀμφότερα τίκτεται, καὶ ὁ τὸ μικρὸν ὑφελόμενος οὐ παραιτήσεται καὶ μέγα ὑφελέσθαι· εἰ δὲ μὴ πάρεστιν, οὐ παρ’ ἐκείνον τοῦτο ^ιγέγονεν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ πράγματος συντυχίαν. Ὁ τὸν πενέστερον ἀδικῶν πένης, οὐκ ἂν, εἴγε ^εἐδύνατο, καὶ τὸν πλουτοῦντα παρείδεν, ἀλλὰ τῆς ἀσθενείας, οὐ τῆς ἐκείνου προαιρέσεως τὸ πρᾶγμα γίνεται λοιπόν. Ὁ δεῖνα ἄρχει, φησὶ, καὶ τὰ τῶν ἀρχομένων ἀρπάζει. Σὺ δὲ οὐχ ἀρπάζεις, εἰπέ μοι; Μὴ γάρ μοι εἶπης, ὅτι ^ηἐκεῖνος μὲν χρυσοῦ τάλαντα, σὺ δὲ ὀβολοὺς F δέκα· ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἐλεημοσύνῃ ^ιοἱ μὲν ἔβαλον χρυσίον, ἡ δὲ δύο λεπτὰ, καὶ οὐδὲν ἔλαττον ἠνεγκεν ἐκείνων. Διὰ τί; Ἡ γὰρ προαίρεσις κρίνεται, καὶ οὐχ ἡ δόσις. Εἴτα ἐπὶ μὲν τῆς ἐλεημο- 677 σύνης ἀξιοῖς οὕτω δικάζειν τὸν θεόν, καὶ μηδὲν ἔλαττον διὰ τὴν πενίαν ἀποφέρεσθαι, εἰ δύο λεπτὰ καταβάλῃς, τῶν μύρια τάλαντα καταθεμένων χρυσοῦ, ἐπὶ δὲ τῆς πλεονεξίας οὐχ οὕτω; καὶ πῶς ἂν ἔχοι λόγον; “Ὡσπερ ἐκείνη ^κδύο λεπτὰ καταβαλοῦσα,

^ι κακῶς] + τοῦτο γὰρ δικαίον I. K. Sav. cet. invito Vet. ^ν εἰ] ὁ C. εἰ om. Veron. ^ω γὰρ] + καὶ C. I. invita Veron. Haec τοῦτο γὰρ ἰσχ. ἐστὶ desunt in K. Sav. cet. *id quippe virtutis est* Vet. ^κ καὶ om. K. Post ἀναστάσει add. τοῦτο γὰρ ἰσχυροῦ K. Sav. cet. ^υ ἐστι om. C. καὶ μακρόθυμος—ἐστι] εἰ δὲ μακρόθυμος ὧν ἀνέχεται K. Sav. cet. ^ζ ἡμῖν I. Post πεπλημ. add. οὐκ ἂν ἐφθάνομεν ἀπολλύμενοι K. ^α πλημμελοῦμεν K. ^β αὐτοῦ ἦν] ἦν αὐτοῦ C. K. ^ε εἰσιῶμεν I. ^δ ἄγων K. ^ε ἐξετάσειεν I. ^ι γίνεται K. ^ε ἡδύνατο C. K. Mox παριδεῖν C. ^η ἐκεῖνος μὲν χρ. τ.] Sic omnes. χρ. μὲν τ. ἐκεῖνος Edd. ^ι ὁ μὲν ἔβαλε χρ. ὁ δὲ K. ^κ δύο] ἡ δύο K.

ἀπὸ τῆς προαιρέσεως οὐδὲν ἔλαττον ἤνεγκεν, οὕτω καὶ σὺ δύο
 λεπτὰ ὑφελόμενος, οὐδὲν ἄμεινον ἐκείνων διάκεισαι, ἀλλ' εἰ δεῖ τι
 καὶ θαυμαστὸν εἰπεῖν, μᾶλλον αὐτῶν πλεονεκτεῖς. Ὡσπερ γὰρ (343)
 B καὶ τὴν τοῦ βασιλέως τις μοιχεύσῃ γυναῖκα, ^mκαὶ τὴν τοῦ πένη-
 τος, καὶ τὴν τοῦ δούλου, ὁμοίως ἐστὶ μοιχὸς, οὐ τῇ διαφορᾷ τῶν
 προσώπων τοῦ ἁμαρτήματος κρινομένου, ἀλλὰ τῇ μοχθηρίᾳ τῆς
 τοῦ τολμήσαντος προαιρέσεως· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα. Καὶ μάλ-
 λον ἐγὼ μοιχὸν ἂν εἴποιμι τὸν εἰς τὴν τυχοῦσαν μοιχευόμενον,
 ἢ τὸν εἰς τὴν βασιλίδαν αὐτήν· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὁ πλούτος καὶ ἡ ὥρα
 καὶ πολλὰ ⁿἕτερα ἦν τὰ ἐπισπώμενα, ἐνταῦθα δὲ οὐδέν· ὥστε
 μᾶλλον οὗτος ἂν εἴη μοιχός. Πάλιν, μέθυσον ἐκείνον ἂν εἴποιμι
 C κτην τὸν μηδὲ ^oτῶν μικρῶν καταφρονοῦντα. Ὁ μὲν γὰρ τὰ
 πολλὰ ἀρπάζων τῶν μικρῶν ἴσως καταφρονήσειεν ἄν· ὁ δὲ τὰ
 μικρὰ ὑφελόμενος, τῶν μεγάλων οὐδαμῶς· ὥστε μᾶλλον οὗτος
 κλέπτῃς ἐστίν. Ὁ γὰρ μὴ καταφρονῶν ἀργυρίου, πῶς ἂν χρυ-
 σίου καταφρονήσειεν; Ὡστε ὅταν τῶν ἀρχόντων κατηγορῶμεν,
 τὰ ἡμέτερα ^qαὐτῶν ἀναλογισώμεθα, καὶ εὐρήσομεν μᾶλλον ἡμᾶς
 αὐτοὺς καὶ κλέπτοντας καὶ πλεονεκτοῦντας πλεον ἐκείνων, εἰ μὴ
 τῷ πράγματι, ἀλλὰ τῇ προαιρέσει ταῦτα κρίνομεν, ὥσπερ οὖν
 D καὶ κρίνειν δίκαιον. Εἰπέ γάρ μοι, εἴ τις προσενεχθείη τὰ τοῦ
 πένητος λαβὼν, ἕτερος δὲ τὰ τοῦ πλουσίου, οὐχ ὁμοίαν ἀμφό-
 τεροι ^rτιννύουσι δίκην; Τί δέ; ὁ φονεὺς οὐχ ὁμοίως ἐστὶ φονεὺς,
 ἂν τε ἀνάπῃρον καὶ πένητα, ἂν τε πλούσιον καὶ καλὸν ἀποκτεί-
 νῃ; Ὅταν οὖν εἴπωμεν, ὅτι ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸ χωρίον ἤρπα-
 σεν, ἐννοήσωμεν τὰ ἑαυτῶν, καὶ οὕτως οὔτε τοὺς ἄλλους ^sκατα-
 κρινοῦμεν, καὶ τὸν θεὸν θαυμασόμεθα τῆς μακροθυμίας, καὶ οὐκ
 ἀγανακτήσωμεν, ὅτι ἡ κρίσις οὐκ ἔρχεται ἐπ' αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ
 E ὀκνηρότεροι ἐσόμεθα πρὸς τὴν τῶν κακῶν ἐργασίαν. Ὅταν γὰρ
 ἴδωμεν τοῖς αὐτοῖς ὑπευθύνους ὄντας καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς, οὐκέτι
 ὁμοίως δυσχερανοῦμεν, ἀλλ' ἀποστησόμεθα τῶν ^tἁμαρτημάτων,
 καὶ ἐπιτενξόμεθα τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
 κυρίῳ ἡμῶν, ^vμεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα,
 κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

¹ ἔλαττον] + ἐκείνων C. Mox σὺ om. K. ^m καὶ—πένητος om. C. ⁿ ἕτερα om. C. ^o τῶν om. K. ^p ὑφαιρούμενος C. ἀφαιρ. K. ^q αὐτῶν om. C. Mox ἡμᾶς superscript. in I. ^r τιννύουσι omnes. τίσουσι Edd. ^s κατακρινόμεν ex corr. C. κατακρίνωμεν. . θαυμασώμεθα. . ἀγανακτήσωμεν I. ^t ἁμαρτιῶν C.I. ἀλλ' ἀποστησόμεθα—κυρίῳ ἡμῶν] οὐκοῦν ἀποστώμεν τοῦ δυσχεραίνειν, καὶ ἀποστησόμεθα τοῦ ἁμαρτάνειν, καὶ τῶν μ. ἐπιτενξόμεθα ἁγ. χάριτι καὶ φ. τοῦ κ. ἡ. Ἰ. Χρ. K. ^v μεθ' οὗ—πνεύματι] ᾧ μετὰ πατρὸς καὶ ἁγίου πνεύματος Mor. Ben. invitis libris.

ΛΟΓΟΣ Δ.

678

¹ Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. ^a Σὺ οὖν κακοπάθησον, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατενόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου B πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δόξῃ γάρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.

ΦΕΡΕΙ ^b μὲν ἐν θαλάσῃ πολὺν τὸ θάρσος τῷ μαθητῇ τὸ τὸν διδάσκαλον ἐν ναυαγίῳ γενέσθαι καὶ διασωθῆναι· οὐ γὰρ ἡγήσεται λοιπὸν ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀμαθίας συμπίπτειν τοὺς C χειμῶνας, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως· τοῦτο δὲ εἰς ψυχαγωγίαν οὐ μικρόν. Φέρει δὲ καὶ ἐν πολέμοις τῷ ταξιάρχῃ ^c προτροπὴν τὸ τὸν στρατηγὸν τρωθέντα ὁρᾶν, καὶ ἀνενεγκόντα πάλιν. Οὕτω δὴ καὶ ^d τοῖς πιστοῖς φέρει τινὰ παραμυθίαν τὸ τὸν ἀπόστολον ^e πολλὰ παθεῖν δεινά· οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ τοῦτο ἦν, τὰ ^f αὐτοῦ πάθη διηγείτο. Ὁ γὰρ Τιμόθεος ἀκούων, ὅτι ὁ τοσαῦτα δυνάμενος καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης κρατήσας, ἐν δεσμοῖς ἐστὶ καὶ ^g ἐν θλίψεσι, ^h καὶ οὐκ ἀσχάλλει οὐδὲ δυσχεραίνει D ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐγκαταλείφθεις, εἰ καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ ἔπαθεν, οὐκ ἂν ἡγήσατο ἀνθρωπίνης τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀσθενείας, οὐδὲ διὰ τὸ μαθητῆς εἶναι καὶ ἐλάττων ⁱ τοῦ Παύλου, ὅπου γε καὶ ὁ (344) ^k διδάσκαλος ταῦτα ἔπαθεν, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ πράγματος φύσιν ταῦτα πάντα συμβεβηκέναι. Καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ^l τοῦτο εἰργάσατο, καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα διηγείται, ἵνα αὐτὸν ῥώσῃ καὶ ἀνακτήσῃται. Ὅτι γοῦν τούτου ἕνεκεν τοῦτο ἐποίει, διηγησάμενος αὐτοῦ τὰς θλίψεις καὶ ^m τοὺς πειρασμοὺς, ἐπήγαγε· “Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Τί E λέγεις; ⁿ καθαιρεῖς ἡμᾶς τῷ φόβῳ; εἶπες ὅτι δέδεσαι, ὅτι ἐν θλίψει ^o εἶ, ὅτι πάντες σε ἀπεστράφησαν· καὶ ὥσπερ εἰρηκῶς ὅτι οὐδὲν πέπονθας δεινόν, οὐδὲ ὑπὸ τινων ἐγκατελείφθης, οὕτως

I CAP. II. v. 1—7.

HOM. IV. ^a σὺ οὖν om. I. ^b μὲν] + καὶ K. ^c τροπὴν I. ^d τοῖς om. K. ^e πολλὰ παθεῖν] ἀκούειν πολλὰ παθόντα K. Post δείνα add. καὶ ὑπ' οὐδενὸς τούτων (+ μὴ K.) καταμαλακισθῆναι K. Sav. cet. ^f ἐαυτοῦ I. τὰ αὐτοῦ —ἀκούων] Τιμοθέω τὰ αὐτοῦ π. δ. ἀκούων γὰρ K. ^g ἐν om. K. ^h καὶ om. I. Mox ἐγκαταληφθεῖς idem. ⁱ τοῦ om. K. ^k διδάσκαλος] + αὐτοῦ I. ταῦτα om. K. ^l τοῦτο] Sic I. Vet. ταῦτα Edd. τ. εἰργάσατο καὶ om. C.K. inclusum a Sav. Mox τοῦτο pro ταῦτα C. ^m τὸν πειρασμὸν I.K. ⁿ καθαιρεῖς] κατέσεισας K. Sav. cet. ^o εἶ om. I.

ἐπάγεις, “Σὺ οὖν, τέκνον ῥμου, ἐνδυναμοῦ;” Εἰκότως· ὅτι ^qταῦτά σε μᾶλλον ἐνεδυνάμωσεν, ἢ ^rἐκεῖνα. Εἰ γὰρ ἐγὼ Παῦλος ταῦτα ^sπάσχω, πολλῶ μᾶλλον σὺ ταῦτα φέρειν ὀφείλεις· εἰ ὁ διδάσκαλος, πολλῶ μᾶλλον ὁ μαθητής. Καὶ μετὰ πολλῆς τῆς φιλοστοργίας τὴν παραίνεσιν προσάγει, τέκνον αὐτὸν καλῶν, ^tκαὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ, “τέκνον ἐμόν.” Εἰ τέκνον εἶ, φησί, τὸν πατέρα μιμοῦ· εἰ τέκνον εἶ, ἐνδυναμοῦ οἷς εἶπον· μᾶλλον δὲ οὐκ ἀπὸ τῶν διηγημάτων· ^vμόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ ⁶⁷⁹ ^wΧριστοῦ. “Ἐνδυναμοῦ γὰρ, φησὶν, ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” ^xδιὰ τῆς χάριτος ^yτοῦ Χριστοῦ, φησί. ^zΤουτέστι, στήθι γενναίως, οἶδας τὴν παράταξιν. Ἐπεὶ καὶ ἀλλαχοῦ λέγων, ² “Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα,” οὐχὶ καταβάλλων αὐτοὺς λέγει, ἀλλὰ διεγείρων. ^aΝῆφε, φησί, γρηγόρει, ἔχε τὴν χάριν τοῦ ^bκυρίου συμμαχοῦσαν καὶ συναγωνιζομένην, πολλῇ τῇ προθυμίᾳ καὶ τῇ προαιρέσει τὰ παρὰ ^cσεαυτοῦ εἰσφερε. “Καὶ ^δἤκουσας παρ’ ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις.” Πιστοῖς, οὐ ζητητικοῖς, οὐ συλλογιστικοῖς· ^dπιστοῖς, τοῖς μὴ προδιδούσι τὸ κήρυγμα. “^e Ἀ ^Bἤκουσας,” οὐχ ^δσυνεζήτησας· ³ “Ἡ πίστις γὰρ ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος θεοῦ.” Τί ἐστι, “διὰ πολλῶν μαρτύρων;” Ὡς ^{αν} εἰ ἔλεγεν, οὐ λάθρα ἤκουσας οὐδὲ κρυφῇ, ἀλλὰ πολλῶν παρόντων, μετὰ παρρησίας. Οὐκ εἶπεν, εἰπέ, ἀλλὰ, “παράθου,” ^eκαθάπερ ἐπὶ θησαυροῦ βασιλικοῦ τὸ παρατιθέμενον ἐν ἀσφαλείᾳ ^fπαρακατατίθεται. Πάλιν φοβεῖ τὸν μαθητὴν καὶ ἀπὸ τῶν ἄνω καὶ ἀπὸ τῶν κάτω. ^εἌλλ’ οὐ πιστοῖς μόνον λέγει, “παράθου.” τί γὰρ ὄφελος, ὅταν πιστὸς μὲν ^hᾷ, μὴ δύνῃται δὲ ^C καὶ εἰς ἑτέρους ἐξάγειν τὴν διδασκαλίαν; ὅταν αὐτὸς μὲν μὴ προδῶ τὴν πίστιν, ἑτέρους δὲ μὴ κατασκευάζῃ τοιούτους; Δύο τοίνυν ἔχειν χρὴ τὸν διδάσκαλον, καὶ πιστὸν εἶναι, καὶ διδασκτικόν. Διὰ τοῦτό φησιν, “Οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι.”

² Ephes. vi. 12.

³ Rom. x. 17.

^p μου ἐνδ.] ἐνδ. ἐν τῇ χάριτι K. ^q ταῦτα post σε transp. C. post ἐνεδυνάμωσεν I. ^r ἐκεῖνα] Sic C.I. ἐκεῖνα ^{αν} εἶπον K. ἐκείνον Edd. ^s πάσχω] πάσχω ^{αν} ὑποφέρω K. ^t καὶ om. I. Veron. ^v μόνον] + τοῦτο βούλεται K. ^w Χριστοῦ omnes. Edebatur θεοῦ. ^x διὰ] τουτέστι διὰ K. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ^y τοῦ] τῆς τοῦ K. κυρίου pro Χριστοῦ I. ^z τουτέστι om. K. ^a νῆφε, φ.] οὐκοῦν νῆφε K. οὐκοῦν νῆφε, φ. Sav. cet. ^b κυρίου] + συναγούσαν καὶ C. ^c σεαυτοῦ I.K. ^d πιστοῖς] + ποίοις; K. Sav. cet. ^e καθάπερ] + γὰρ K. Statim βασιλικοῦ assumptum ex K. Cat. Vet. Mox τὸ παρακατατίθ. C. ^f παρακατατίθεται] + οὕτω ποιεῖ αὐτὸς λέγων, παράθου K. ^ε ἄλλ’ οὐ—παράθου] σὺ δὲ ἀκούων ταῦτα, μὴ ἀπλῶς πιστοῖς παρατίθεσθαι τὴν διδασκαλίαν νομίσῃς· ἐκείνους γὰρ πιστοὺς λέγων αἰνίττεται, τοὺς δὲ τοῖς πλησίον δυνάμενους τῆς ὠφελείας μεταδιδόναι K. ^h ᾷ, μὴ δ. δέ] εἰμι, οὐ δυνατὸς δὲ I. Statim καὶ accessit ex I.K. Cat.

“Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Βαβαί, πόσον τὸ ἀξίωμα, στρατιώτην εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Ἐννόησον τοὺς ^k βασιλέας τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ¹ καὶ πῶς μέγα τι εἶναι νομίζουσιν οἱ ὑπ’ αὐτῶν στρατευόμενοι. Εἰ τοίνυν τὸ κακοπαθεῖν βασιλικοῦ στρατιώτου, τὸ μὴ κακοπαθεῖν οὐκ ἔστι στρατιώτου. “Ὡστε οὐ χρή ^m δυσχεραίνειν· τοῦτο γάρ D ἔστι στρατιώτου· ἀλλὰ δυσχεραίνειν, εἰ μὴ κακοπαθοίης. “Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. ⁿ Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἔαν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.” Ταῦτα εἴρηται μὲν πρὸς Τιμόθεον, λέγεται ^o δὲ πρὸς πάντα διδάσκαλον καὶ μαθητὴν δι’ ἐκείνου. Μηδεὶς τοίνυν ἀπαξιούτω τῶν τὴν ἐπισκοπὴν ἔχόντων ταῦτα ἀκούων, ἀλλ’ ἀπαξιούτω μὴ ταῦτα πράττων. “Ἐὰν ἀθλῇ ^p τις, οὐ στεφανοῦται, ἔαν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.” Τί ἐστιν, “ἔαν E μὴ νομίμως;” Οὐκ, ἔαν εἰς τὸν ἀγῶνα ^q εἰσέλθῃ, ἀρκεῖ τοῦτο, οὐδὲ ἔαν ἀλείψῃται, οὐδὲ ἔαν συμπλακῇ, ἀλλὰ ἂν μὴ πάντα τὸν τῆς ἀθλήσεως νόμον φυλάττῃ, καὶ τὸν ἐπὶ σιτίων, καὶ τὸν ἐπὶ σωφροσύνης καὶ σεμνότητος, καὶ τὸν ἐν παλαίστρᾳ, καὶ πάντα ἀπλῶς ^r διεξέλθῃ τὰ τοῖς ἀθληταῖς προσήκοντα, οὐδέποτε στεφανοῦται. Καὶ ὅρα τοῦ Παύλου τὴν σοφίαν· ἀθλήσεως καὶ στρατιωτῶν ^s ἐμνήσθη, τὸ μὲν, ^t ὥστε ἐτοιμοὺς εἶναι πρὸς σφαγὰς καὶ φόνους καὶ αἵματα, ^v τὸ δὲ, καρτερικῶς ἵνα πάντα F φέρῃ καὶ γενναίως, ἵνα διαπαντὸς ἐν ἀσκήσει ᾗ. “Τὸν κοπιῶντα γεωργόν, ^w φησὶ, δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.” Εἶπεν ἀπὸ τῶν αὐτοῦ παραδειγμάτων, εἶπεν ἀπὸ τοῦ διδασκά- 680 λου· λέγει λοιπὸν ^x ἀπὸ τῶν κοινῇ συμβαινόντων, τῶν ἀθλητῶν, τῶν στρατιωτῶν· καὶ τίθησιν ἐκεῖ τὰ ἔπαθλα, ^y τὸ μὲν, ἵνα (345) ἀρέσῃ τῷ στρατολογήσαντι· τὸ δὲ, ἵνα στεφανωθῇ. Καὶ λέγει ^z καὶ τρίτον ὑπόδειγμα, ὃ μάλιστα αὐτῷ ἀρμόζει· τὸ μὲν γὰρ τοῦ στρατιώτου καὶ ^a τοῦ ἀθλητοῦ καὶ τοῖς ἀρχομένοις κατάλ-

ⁱ εἶναι] + φησὶ K. Post Χριστοῦ add. τὸν κακοπαθοῦντα· ὅσον δὲ τοῦτο idem.
^k βασιλέας pro βασιλεῖς omnes. ¹ καὶ accessit ex omnibus. Mox ὑπ’ αὐτῶν I.K. ὑπ’ αὐτὸν Veron. ὑπ’ αὐτοὺς C. Sav. cet. Post στρατευόμενοι add. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ παραδείγματος εἴση σαφῶς οἶον ἐκείνο K. ^m δυσχεραίνειν] + εἴ τις κακοπαθεῖ K. + εἰ κακοπαθεῖς Cat. Sav. cet. Mox κακοπαθοίη K. ⁿ ἔαν—τις om. I. ^o δὲ] + καὶ K. Cat. Mox πάντα καὶ δ. K. Sav. cet. ^p τις] + φησὶν K. Sav. cet. ^q εἰσέλθῃ] + μόνον C.K. Mox ἂν pro ἔαν bis iidem. ^r διεξέλθῃ] Sic C.I. Cat. ἂν μὴ ἐξέλθῃ K. διέλθῃ Edd. ^s ἐμνημόνευσεν C. Cat. ^t ὥστε] ὡς τὸ K. Statim ἐτοιμοὺς C.I.K. Cat. Veron. Vet. ἐτοιμον Sav. cet. Mox καὶ αἵματα om. C. ^v τὸ δὲ καρτερικῶς ἵνα π. φ. (φ. π. Cat.) καὶ γενναίως] Sic Cat. Edebatur τὸ δὲ (+ ὡς K.) καρτερικὸν (—κοὺς C.I.) (+ καὶ C.) ἵνα π. γενναίως φ. ^w φησὶ om. K. ^x ἀπὸ] καὶ ἀπὸ K. Sav. cet. ^y τὸ μὲν—τὸ δὲ] τοῦτο μὲν λέγων, ἵνα τῷ στρ. ἀρέσῃ, τοῦτο δὲ K. ^z καὶ om. K. ^a τοῦ] τὸ τοῦ Edd. τὸ om. C.I. Cat.

ληλον, τὸ δὲ τοῦ γεωργοῦ λοιπὸν ^bτῷ διδασκάλῳ. Μὴ ὡς στρατιώτης, μηδὲ ὡς ἀθλητῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ^cγεωργός. Ὁ γεωργός οὐχ ^dἑαυτοῦ ἐπιμελεῖται μόνον, ἀλλὰ ^eτῶν καρπῶν καὶ τῆς γῆς· ^fτουτέστιν, οὐ μικρὰν ἀμοιβὴν τῶν πόνων καρ-
 B πούται ^gκαὶ ὁ γεωργός. Ἐνταῦθα καὶ τοῦ θεοῦ τὸ ἀνευδεές δείκνυσι, καὶ τὴν ἀντίδοσιν τῆς διδασκαλίας, ^hκαὶ πρᾶγμα εἶπε κοινόν. ⁱὩσπερ, φησὶν, ὁ γεωργός οὐκ ἀνόνητα πονεῖ, ἀλλὰ πρὸ τῶν ἄλλων αὐτὸς ἀπολαύει τῶν πόνων τῶν οἰκείων, οὕτω καὶ ^kτὸν διδάσκαλον εἰκός. Ἡ τοῦτο, ἡ περὶ τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς διδασκάλους φησὶν. Ἄλλ' οὐκ ἔχει λόγον· πῶς ^lγάρ; οὐχ ἀπλῶς γεωργὸν εἶπεν, ἀλλὰ τὸν κοπιῶντα· οὐδὲ ἀπλῶς τὸν κάμνοντα, ἀλλὰ τὸν κοπτόμενον. ^mἘνταῦθα καὶ πρὸς τὴν
 C μέλλησιν ἵνα μηδεὶς δυσχεραίνῃ, ἤδη, φησὶν, ἀπολαμβάνεις· ἡ ὅτι ἐν αὐτῷ τῷ κόπῳ ἡ ἀντίδοσις. Ἐπεὶ οὖν τὰ παραδείγματα ἔθηκε, ⁿτὸ τῶν στρατιωτῶν, ^oκαὶ ἀθλητῶν, καὶ γεωργῶν, καὶ πάντα ἀπλῶς αἰνιγματωδῶς, “^pΟὐδεὶς, φησὶ, στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.” Καὶ ^qεἰπὼν, “Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν,” ἐπήγαγε· “Νόει ^rὁ λέγω· δῶν γάρ σοι ὁ θεὸς σύνεσιν ἐν πᾶσι.” Τούτων ^sγε ἕνεκεν ταῦτα εἴρηται ἐν παροιμίᾳ καὶ παραβολῇ.

Εἶτα πάλιν τὸ φιλόστοργον αὐτοῦ ^tδεικνύς, οὐ παύεται
 D ἐπευχόμενος αὐτῷ, ἅτε ὡς ὑπὲρ γνησίου τέκνου δεδοικώς, καὶ φησι· ⁴“Μνημόνευε ^vἸησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος.” Τίνος ἕνεκεν ἐνταῦθα ^wτούτου μέμνηται; Μάλιστα μὲν ^xοὖν καὶ πρὸς τοὺς αἵρετικούς ἀποτεινόμενος, ἅμα δὲ καὶ ἀνακτώμενος αὐτὸν, καὶ δεικνύς τῶν παθημάτων τὸ ^yκέρδος, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν ὁ Χριστὸς

4 v. 8, 9.

^b τῷ δ.] τοῦ διδασκάλου. τοῦτο δὲ εἶπεν ἵνα K. ^c γεωργός] + ὑπὲρ τῶν διδασκομένων πονῆται K. Statim ὁ γὰρ γ. idem. ^d ἑαυτῷ I. μόνον om. I. Cat. ^e τῶν κ. καὶ] Sic C.I.K. Cat. καὶ τῶν κ. Edd. ^f τουτέστιν] δηλῶν διὰ τούτου ὡς K. ^g καὶ om. I. ^h καὶ π. εἶπε] π. εἰπὼν K. Sav. cet. ⁱ ὡσπερ, φ.] ὥστε, φ. I. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν K. ^k τὸν δ.—φησὶν] περὶ τὸν δ. εἰκὸς γίνεσθαι. τοῦτο γοῦν αἰνιττόμενος, τὸ τοῦ γεωργοῦ παράδειγμα ἔλαβεν. οὐκ ἄγνοῶ δὲ ὡς περὶ τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς δ. τινὲς τὸ λεγόμενον ἐξεῖλη-
 φασιν K. ^l γάρ] + σκοπεῖ δὲ K. ^m ἐνταῦθα—μηδεὶς] οὐκ ἂν δὲ οὕτως εἶπεν, εἰ περὶ τοῦ τιμᾶσθαι εἰπεῖν τι ἐβούλετο· μᾶλλον δὲ τοῦτο ἐνταῦθα καὶ πρὸς τ. μ. εἶπεν, ἵνα μηδεὶς τῆς ἀντιδόσεως ταμιευομένης K. Mox ἡ ὅτι om. idem. ⁿ τὸ om. K. ^o καὶ] τῶν bis K. ^p οὐδεὶς, φ.] εἶπεν, οὐδεὶς K. ^q εἰπὼν] πάλιν K. ^r ὁ] ἁ K. et ex corr. I. Mox κύριος pro θεός I.K. ^s γε] Sic C.I. γὰρ Edd. τούτων—εἶτα om. K. ^t δεικνύς, οὐ π.] δείκνυσι διὰ τούτου· οὐ π. γὰρ K. ^v Ἰ. Χρ. pro Χρ. Ἰ. omnes. ^w τούτου] τοῦ Χριστοῦ K. ^x οὖν superscript. in I. ^y κέρδος] + μόνον (+ οὐχὶ ex corr. rec.) γὰρ τοῦτο λέγει K.

διὰ πάθους τὸν θάνατον κατηγωνίσατο. Τοῦτο μνημόνευε, φησί, καὶ ἔξεις παράκλησιν ἱκανήν. “Μνημόνευε, φησί, ^zΧριστὸν Ἰησοῦν ἐγγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ.” Ἦδη Ε γὰρ ἐξ ἐκείνου ἤρξαντό τινες τὴν οἰκονομίαν ἀνατρέπειν, ἐπισχυνόμενοι τῷ μεγέθει τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας. Τοιαῦτα γὰρ ἦν ἃ εὐηργέτησεν ἡμᾶς ὁ θεός, ^aὥς τοὺς ἀνθρώπους αἰσχύνεσθαι περιάπτειν αὐτὰ τῷ θεῷ, καὶ ἀπιστεῖν ὅτι τοσοῦτον κατέβη. “Κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου,” ^bφησί. Πανταχοῦ τοῦτο τίθησι τῶν ἐπιστολῶν ^cλέγων, “κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου,” ^dἐπειδὴ αὐτῷ πείθεσθαι ἐχρῆν, ^eκαὶ ἐπειδὴ καὶ ἕτεροι ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι ἕτερα. “^fΕν ᾧ κακοπαθῶ, φησί, μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος.” Πάλιν παρ’ ἐαυτοῦ τὴν παραμυθίαν εἰσάγει, πάλιν τὴν προτροπὴν. ^gΚαὶ τί τὸ βλάβος δύο τούτοις παραμυθεῖται; ^hΤί γὰρ ὄφελος, εἰ δέιξῃς τὸν διδάσκαλον 681 κακοπαθοῦντα, ⁱἀλλ’ ἐπ’ οὐδενὶ χρησίμῳ; ^kΤί οὖν τὸ χρήσιμον καὶ τὸ θαυμαστόν; “Ἀλλ’ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεταί.” ^lΕἰ μὲν γὰρ κοσμικοὶ ἡμεν στρατιῶται, φησὶν, ^mεἰ πόλεμον ἐπολεμοῦμεν αἰσθητὸν, ἴσχυε ταῦτα τὰ δεσμὰ ⁿτὰς χεῖρας κατέχοντα· νῦν δὲ τοιούτους ἡμᾶς ἐποίησεν ὁ θεός, ὡς μηδὲν καταγωνίζεσθαι. Δεσμοῦνται μὲν γὰρ αἱ χεῖρες, ἀλλ’ οὐχ ἡ γλῶττα· ^oγλῶτταν γὰρ οὐδεὶς δῆσαι δύναται, ἀλλ’ ἡ δειλία μόνον καὶ ἀπιστία· ὡς Β ἂν ^pταύτην μὴ ἔχωμεν, καὶ περιβάλλῃς δεσμὰ, τὸ κήρυγμα οὐ δέδεταί. ^qΟἶον, γεωργόν τις εἰς ἀνθήσῃ, τὸν σπόρον ἐνεπόδισε, τῇ χειρὶ γὰρ σπείρει· διδάσκαλον εἰς ἀνθήσῃς, τὸν λόγον οὐκ ἐνεπόδισας· τῇ γλῶττι γὰρ σπείρει, οὐ τῇ χειρὶ. ^rΟὐχ ὑποβάλλεται δεσμῷ ὁ λόγος ὁ ἡμέτερος· ἡμῶν γὰρ δεδεμένων, ἐκεῖνος λέλυται καὶ τρέχει. Πῶς; φησὶν. “Ὅτι ἰδοὺ καὶ δεδεμένοι κηρύττομεν. Τοῦτο εἰς προτροπὴν τῶν λελυμένων· εἰ ἡμεῖς δεδεμένοι κηρύττομεν, πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς τοὺς λελυμένους C τοῦτο ποιεῖν χρή.” Ἦκουσας ὅτι ὡς κακοῦργος ταῦτα πάσχω· μὴ κατηφῆς γένη. Πολὺ γὰρ τὸ θαῦμα, ^sδεδεμένον τὰ τῶν

^z Χρ. Ἰ.] Ἰ. Χρ. K. ^a ὥς] + καὶ K. ^b φησί om. K. ^c λέγων] ὅλων I. ^d ἐπειδὴ] ἢ ἐπειδὴ K. Sav. cet. ^e καὶ] ἢ K. Sav. cet. Statim καὶ om. K. ^f ἐν ᾧ] ἐγὼ I. ^g καὶ τί—παραμυθεῖται] καὶ δύο τούτοις τὸν ἀκροατὴν ἀλείφει, τῷ τε εἰδέναι κακοπαθεῖν, καὶ τῷ μὴ (μὴ superscript. a corr. rec. in K.) ἐπ’ οὐδενὶ χρησίμῳ τοῦτο (+ προσέχειν K.) ποιεῖν. οὕτω μὲν (+ γὰρ K.) κερδανεῖ, ἐκείνως δὲ καὶ βλαβήσεται K. Sav. cet. ^h τί] + καὶ K. ⁱ ἀλλ’ (+ οὐκ Veron.) ἐπ’ οὐδενὶ μὲν, ἐπ’ οὐδενὶ δὲ K. Sav. cet. ^k τί—θαυμαστόν] ἀλλ’ ἐκεῖνο θαυμαστόν, εἰ ἐπὶ τινι χρησίμῳ (ἐπὶ τι χρήσιμον K.), εἰ ἐπ’ ὀφελείᾳ τῶν διδασκομένων K. Sav. cet. ^l εἰ μὲν γὰρ] τουτέστιν, εἰ μὲν K. Sav. cet. ^m εἰ] εἰς C. εἰ om. K. ⁿ τὰς] τὰ Cat. Mox μηδὲν pro μηδενὶ ex Cat. Vet. receptum. ^o γλῶτταν] καὶ γλ. I. Mox ἀλλ’ ἢ δειλία Edd. ^p ταύτην μὴ] μὴ ταῦτα K. ^q οἶον] σκόπει δὲ K. ^r οὐχ ὑπ.] οὐ τοῖνυν ὑπ. K. οὐχ ὑπ. τοῖνυν Sav. cet. δεσμῷ om. I. ^s δεδεμένον] + ὄντα Edd. ὄντα om. C.

λελυμένων ποιεῖν, δεδεμένον πάντων περιγενέσθαι, δεδεμένον καταγωνίζεσθαι τοὺς δεδεκότας. Θεοῦ γάρ ἐστιν ὁ λόγος, οὐχ (346) ἡμῶν· δεσμὰ δὲ ἀνθρώπινα θεοῦ λόγον περιβαλεῖν οὐ δυνήσεται.
⁵ “Ταῦτα ἡ πάσχω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς.” ^ν Διὰ τοῦτο γάρ, φησί, ^ω πάντα ὑπομένω, διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, “ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας
D τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ ^κ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.” Ἰδοὺ ^υ καὶ ἄλλη προτροπή· ^ζ οὐχ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ, φησὶν, ἀλλ’ ὑπὲρ τῆς ἐτέρων σωτηρίας ταῦτα ὑπομένω. Ἐξὸν ἦν ἀκινδύνως ζῆν, ἐξὸν ἦν μηδὲν τούτων πάσχειν, εἴγε τὰ ἑμαυτοῦ ἐσκόπουν. Ἀλλὰ διὰ τίνα ταῦτα ^α πάσχω; Ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων ἀγαθῶν, ἵνα ἄλλοι τύχωσι ζωῆς αἰωνίου. Τί οὖν καὶ ^β ἐπαγγέλλη; Οὐχ ἀπλῶς εἶπε, διὰ τούσδε, ἀλλὰ, “διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς.” ^ε Εἰ ὁ θεὸς αὐτοὺς ἐξελέξατο, πάντα ἡμᾶς δεῖ πάσχειν ὑπὲρ αὐτῶν. “Ἰνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι.” ^δ Τῷ εἰπεῖν, “καὶ αὐτοί,” ἑώσανε
E καὶ ἡμεῖς, φησί· καὶ γὰρ καὶ ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐξελέξατο. ^ι Ὡς περ δι’ ἡμᾶς ὁ θεὸς ἔπαθεν, οὕτω καὶ ἡμεῖς δι’ ἐκείνους· ὥστε ἀνταπόδοσίς ἐστι τὸ πρᾶγμα, οὐ χάρις. Ἐπὶ ^η μὲν τοῦ θεοῦ χάρις ἦν, οὐ γὰρ ^ι πρὸ εὖ παθῶν εὐηργέτησεν· ἐπὶ δὲ ἡμῶν ἀντίδοσις· πρὸ εὖ παθόντες ἡμεῖς παρὰ τοῦ θεοῦ, πάσχομεν ὑπὲρ τούτων ὧν πάσχομεν. “Ἰνα σωτηρίας ^κ τύχωσι.” Τί λέγεις; ποίας σωτηρίας; ^ι Ὅ ἐαυτῷ αἷτιος μὴ ὧν σωτηρίας, ἀλλὰ ἀπολλύμενος, ^μ ἐτέρῳ σωτηρίας αἷτιος γίνῃ; Διὰ τοῦτο προσέθηκεν, οὐ ταύτης, φησὶν, ἀλλὰ “τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,” τῆς ὄντως σωτηρίας. “Μετὰ δόξης αἰωνίου.” Ὁδυνηρὰ τὰ παρόντα, ἀλλ’ ἐπὶ ^η τῆς γῆς· κατηφῆ τὰ παρόντα, ἀλλὰ πρόσκαιρα· ἀηδίας μεστὰ καὶ
682 ὀδύνης, ἀλλὰ μέχρι σήμερον καὶ αὔριον μόνον. Τὰ μέντοι χρηστὰ οὐ τοιαῦτα, ἀλλ’ αἰώνια, ^ο ἀλλ’ ἐν οὐρανῷ. Ὅντως ἐκείνη δόξα, αὕτη δὲ ἀτιμία.

^ρ Θεά γάρ μοι, ἀγαπητέ· οὐκ ἔστι δόξα ^ι ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ’ ἡ

⁵ v. 10.

^τ πάσχω] πάσχει δὲ K. ταῦτα π. δ. τ. ἐκλεκτοὺς om. C. ^ν διὰ—ἐκλεκτοὺς] ὁ καὶ δηλῶν ἐπάγει, διὰ τοῦτο ταῦτα ὑπομένω πάντα. διὰ τοῦτο, ποῖον; διὰ τοὺς ἐ. φησὶν K. ^ω πάντα] ταῦτα I. Statim ὑπομένω omnes. πάσχω Edd. ^κ Ἰησοῦ om. I. ^υ καὶ om. I. ^ζ οὐχ] ὡσεὶ ἔλεγεν, οὐχ (mox om. φησὶν) K. ^α πάσχω] +θέλεις μαθεῖν K. ^β ἐπαγγέλλη] +ἵνα μᾶλλον προθυμότεροι γένωνται K. ^ε εἰ] δηλῶν διὰ τούτου ὅτι εἰ K. ^δ τῷ] τὸ C.I. ^ε ὥσανε—φησὶ] ὥσανε (ὥσανε om. Sav. cet.) δεικνύντος ἐστὶ καὶ λέγοντος, ὡς καὶ ἡμεῖς K. Sav. cet. ^ι ὥς περ] καὶ ὥς περ iidem. ^η οὐ pro οὐχὶ omnes. ^η μὲν] μόνου I. μὲν γὰρ K. ^ι πρὸ εὖ παθῶν] εὖ παθῶν I.K. προεupaθῶν Edd. Mox προεupaθόντες Edd. προμαθόντες (+τοῖνον K.) I.K. ^κ τύχωμεν I. ^ι ὁ ἐαυτῷ] Sic Veron. ὁς σαυτῷ C. ὡς αὐτῷ I. σεαυτῷ K. ὁ σεαυτῷ Sav. cet. ^μ ἐτέροις C.K. Vet. αἷτιος om. K. ^η τῆς om. I.K. ^ο ἀλλ’] καὶ K. ^ρ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι ἀληθινὴν δόξαν, καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι, οἱ ἅγιοι ἔχουσι· καὶ περὶ τῆς δόξης τοῦ ἀποστόλου καὶ Νέρωνος. θεά—ἀγαπητέ] ἐντεῦθεν, ἀγαπητέ, μαρθάνει (sic) ὅτι K. ^ι ἐπὶ] ἡ ἐπὶ K.

ὄντως δόξα ἐν οὐρανοῖς ἐστίν. Εἰ ^τδέ τις δοξάζεσθαι βούλεται, ἀτιμαζέσθω· ^ςεἰ τις ἀνέσεως βούλεται ἐπιτυχεῖν, θλιβέσθω· εἴ τις διαπαντὸς εὐδοκίμειν καὶ τρυφᾶν, τὰ πρόσκαιρα διαπνέτω. Ὅτι δὲ ἡ ἀτιμία δόξα ἐστίν, ἡ δὲ δόξα ἀτιμία, φέρε, κατὰ δύναμιν τοῦτο παραστήσωμεν, ἵνα τὴν ὄντως δόξαν ἴδωμεν. ^τΟὐκ ἐστίν ἐπὶ γῆς δοξάζεσθαι· εἰ ^νδὲ βούλει δοξάζεσθαι, δι' ἀτιμίας. ^ωΚαὶ φέρε ἐπὶ τῶν δύο προσώπων τοῦτο ἐξετάσωμεν, ^Βἐπὶ τοῦ Νέρωνος καὶ τοῦ Παύλου. Ἐκεῖνος τὴν δόξαν εἶχε τοῦ κόσμου, οὗτος τὴν ἀτιμίαν. Πῶς; Τύραννος ἦν ἐκεῖνος, πολλὰ κατωρθωκώς, τρόπαια στήσας, πλούτον ἔχων ἐπιρρέοντα πανταχόθεν, στρατόπεδα ἄπειρα, τὸ πλεον τῆς οἰκουμένης μέρος ^υυποτεταγμένον, τὴν βασιλίδα πόλιν ὑποτεταγμένην, τὴν σύγκλητον ἅπασαν ὑποκύπτουσαν, τὰ βασίλεια αὐτά. Ἐν λαμπρῷ τῷ σχήματι ^υπροήει· εἴτε ὀπλίζεσθαι ἔδει, χρυσῷ καὶ λίθοις ^ζτιμίοις ὀπλιζόμενος ^αἐξῆει· εἴτε ἐν ^βεἰρήνῃ, ἀλουργίδα περικείμενος. Πολλοὺς τοὺς δορυφόρους, πολλοὺς τοὺς ὑπασπιστάς ^Γεἶχε· γῆς καὶ θαλάττης δεσπότης ἦκουεν, αὐτοκράτωρ, Αὔγουστος, Καῖσαρ, βασιλεὺς, καὶ πολλὰ ἕτερα ὀνόματα τοιαῦτα, ^αἄπερ κολακείαν ἐπενόει καὶ θεραπείαν· ^δκαὶ οὐδὲν ἐνέλιπεν ὅλως τῶν εἰς δόξαν, ^εἀλλὰ σοφοὶ καὶ δυνάσται καὶ βασιλεῖς αὐτὸν ἔτρεμον, καὶ ^εἐδεδοίκεσαν τὸν ἄνδρα. Καὶ γὰρ καὶ ἄλλως ὡμὸς τις καὶ ἰταμὸς εἶναι ἐλέγετο. ^ςΟὗτος καὶ θεὸς εἶναι ἐβούλετο, καὶ πάντων κατεφρόνει τῶν εἰδώλων, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ πάντων θεοῦ, καὶ ὡς θεὸς ἐθεραπεύετο. Τί ταύτης τῆς δόξης ^Δκρεῖττον; μᾶλλον δὲ ^ητί τῆς ἀτιμίας χεῖρον; Ἀλλ' οὐκ ^ιοἶδα πῶς ὑπὸ τῆς ἀληθείας προὔδραμε τὸ στόμα, καὶ πρὸ τῆς κρίσεως τὴν ψῆφον ἤνεγκε. Τέως δὲ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν ὑπόνοιαν τὸ πρᾶγμα ἐξετάσωμεν, κατὰ τὴν τῶν ἀπίστων, κατὰ τὴν κολακείαν. Τί μείζον εἰς ^κδόξης λόγον τοῦ καὶ θεὸν ^ινομισθῆναι αὐτόν; Μεγάλη ^μὄντως ἀτιμία, τὸ ἄνθρωπον ὄντα τοιαῦτα λυττᾶν· ἀλλὰ τέως κατὰ τὴν τῶν πολλῶν ὑπόνοιαν ^ντὸ πρᾶγμα ἐξετάσωμεν. Οὐδὲν τοίνυν ^οἔλιπεν αὐτῷ εἰς δόξαν τὴν ἀνθρω-

^τ δέ τις] τις οὖν K.

^τ οὐκ] εἰ οὐκ ex corr. I.

ὅτι δόξα ἐστὶ δι' ἀτιμίας K.

^υ προείη I.

p. 684 D.) ἔξεισι Edd.

μενος add. ἐκάθητο idem.

^ε ἀλλὰ] + καὶ K. Sav. cet.

om. C.

^η τί om. I.

λόγον pro λόγον δόξης omnes.

+ τοῦτο Edd. repugnantibus libris.

σώμεν om. K.

^ς εἰ] + δὲ C. Mox ἐπιτυχεῖν omnes. τυχεῖν Edd.

^ν δὲ om. K. εἰ—δοξάζεσθαι om. I.

^ω καὶ] +

καὶ erasum in I. ^υ ὑποτεταγ.] ὑπὸ χεῖρα K.

^ζ τιμίοις om. I. K. ^α ἐξῆει] Sic C. K. Eclog. (Tom. xii.

^β εἰρήνῃ] + καθῆσθαι K. Sav. cet. Post περικεί-

^α ἄπερ om. K. ^δ καὶ om. K. Mox ἐνέλιπεν C.

^ε ἐδεδοίκεσαν C. K. -κεισαν Edd. ^ς οὗτος

^ι οἶδ' ὅπως K. Mox προέδραμε idem. ^κ δόξης

^ι νομισθῆναι] + μόνον Veron. ^μ ὄντως]

^ν τὸ πρᾶγμα] τοῦτο C. ἀλλὰ—ἐξετά-

σώμεν om. K. ^ο ἔλιπεν I. K. ἔλειπεν C. ἐνέλιπεν Edd.

πίνην, ἀλλ' ὡς θεὸς παρὰ πάντων ἐθεραπεύετο. Ἀλλὰ ἄντεπεξ-
 Ε ἀγάγωμεν αὐτῷ καὶ τὸν Παῦλον, εἰ δοκεῖ. Κίλιξ ὁ ἄνθρωπος
 ἦν ὅσον δὲ Κιλικίας καὶ Ῥώμης τὸ μέσον, πάντες ἴσασι σκυ-
 τοτόμος, πένης, τῆς ἔξωθεν σοφίας ἄπειρος, Ἐβραϊστὶ μόνον (347)
 εἰδὼς, γλωτταν διασυρομένην παρὰ πάντων, καὶ μάλιστα ἑπαρὰ
 τῶν Ἰταλῶν. Οὐ γὰρ οὕτω τοὺς τὴν βάρβαρον, οὔτε τὴν
 Ἑλλάδα, οὔτε ἄλλην τινὰ ἔχοντας γλωτταν διασύρουσιν, ὡς
 τὴν Σύρων· αὕτη δὲ πολλὴν ἔχει τὴν κοινωνίαν πρὸς ταύτην.
 F Εἰ γὰρ τὴν Ἑλλάδα τὴν θαυμαστὴν καὶ καλὴν διαπτύουσι,
 πολλῷ μᾶλλον ἢ τὴν Ἑβραίων. ὁ ἄνθρωπος πολλάκις ἐν λιμῷ
 ζήσας, καὶ κοιμηθεὶς πεινῶν, ἄνθρωπος ὕψις, οὔτε ὅτι περι-
 683 βάλοιτο ἔχων. ὁ ἔνδον ἐν δέσμοις μετὰ ληστῶν, μετὰ γοήτων,
 μετὰ τυμβωρύχων, μετὰ ἀνδροφόνων αὐτοῦ ἐκείνου κελεύσαντος
 ἐβέβλητο, καὶ ἐμαστίζετο ὡς κακοῦργος, ὅπερ οὖν καὶ αὐτὸς
 φησι. Τίς οὖν λαμπρότερος; οὐχὶ ἐκείνου μὲν οὐδὲ ὄνομα
 ἴσασι οἱ πολλοὶ, τοῦτον δὲ καὶ Ἕλληνες καὶ βάρβαροι καὶ
 Σκύθαι καὶ οἱ πρὸς αὐτὰ τῆς οἰκουμένης τὰ τέρματα καθ'
 Β ἐκάστην ἄδουσι τὴν ἡμέραν; Ἀλλὰ μήπω τὰ νῦν, ἀλλὰ τὰ τότε
 ἐξετάσωμεν. Τίς ἦν λαμπρότερος; καὶ τίς ἐπιδοξότερος; ὁ
 τὴν ἄλυσιν περικείμενος, καὶ δεδεμένος ἐλκόμενος ἐκ τοῦ δεσμο-
 τηρίου, ἢ ὁ τὴν ἀλουργίδα περικείμενος, καὶ ἐκ τῶν βασιλείων
 προῖων; Ὁ δεδεμένος πάντως. Πῶς; Ὅτι ἐκεῖνος μὲν καὶ
 στρατόπεδα ἔχων, καὶ ἐν λαμπρῷ τῷ σχήματι προκαθήμενος,
 ἅπερ ἤθελεν οὐκ ἴσχυεν ἀνύειν ὁ δὲ δεσμώτης, καὶ ὡς κακοῦρ-
 γος, καὶ ἐν εὐτελεῖ σχήματι, ἀθηντικώτερον πάντα ἔπραττε.
 Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; Ἐκεῖνος ἔλεγε, μὴ διασπείρης τὸν λόγον
 τῆς εὐσεβείας· οὗτος ἔλεγεν, οὐκ ἀνέχομαι οὐδὲ γὰρ δέδεται ὁ
 C λόγος τοῦ θεοῦ. Καὶ διέπτυσεν ὁ Κίλιξ, ὁ σκηνοποιὸς, ὁ
 δεσμώτης, ὁ πένης, ὁ ἐν λιμῷ ζῶν, τὸν ἀπὸ τῆς Ῥώμης, τὸν
 πλούσιον, τὸν βασιλείοντα, τὸν πάντων κρατοῦντα, τὸν μυρίοις

⁶ 2 Cor. xi. 27.

ρ ἀντεπεξαγάγωμεν] Sic C. -εξάγωμεν I.K. ἀντεξετάσωμεν Eclog. Edd.
 α Ἐβραϊστὶ] +λέγειν K. ἑπαρὰ om. K. γὰρ] +οὐχ C. τὴν] τῶν C.
 ν ταύτην] +καὶ μὴ θαυμάσης ὅτι ταύτην διέπτυσεν K. Sav. cet. ἢ τὴν] τῶν C.
 x ἄνθρωπος] αὐτὸς οὖν οὗτος ὁ διὰ τὴν κακιζομένην γλῶσσαν διαπτύμενος, ἄν-
 θρωπος ὦν K. ὕψις—μόνον] τοσοῦτον ὕψις ὡς μηδὲ ὅτι π. ἔχειν, ὁ μὴ
 ταῦτα μόνον K. δέσσει] Sic C.I. ψύχει Edd. α δεσμοῖς] +γεγονὼς K.
 Sav. cet. Statim μετὰ γὰρ λ. iidem. β ἐβέβλητο] ἐγκέκλειστο K. γ τίς
 οὖν λ.] λ. ἦν τοῦ δεσμῶντος πολλῷ καὶ ἐπιδοξότερος K. δ ἄδουσι καθ' ἑ.
 ἡμέραν C. ε μήπον C. Mox ἀλλὰ om. ante corr. K. ς τίς—ἐπιδοξότερος]
 τίς τοίνυν λ. ἦν; τίς περιδοξότερος K. ζ καὶ om. Sav. cet. η ἴσχυεν K.
 ι καὶ om. K. Sav. cet. κ ὁ σκ. ὁ δ.] Sic C.I. Vet. ὁ δ. ὁ σκ. Edd. ὁ σκ.
 om. K. ι πάντα C. Mox ἴσχυε idem.

μυρία παρέχοντα· καὶ τοσούτων ὄντων στρατοπέδων, οὐδὲν
 ἴσχυσε. Τίς ἄρα λαμπρὸς ἦν; τίς σεμνός; ὁ ἐν δεσμοῖς νικῶν,
 ἢ ὁ ἐν ἀλουργίδι νικώμενος; ὁ κάτω ἐστὼς καὶ βάλλων, ἢ ὁ ἄνω
 καθήμενος καὶ βαλλόμενος; ὁ ἐπιτάττων καὶ καταφρονούμενος,
 ἢ ὁ ἐπιταττόμενος καὶ ^mοὐδένα λόγον ἔχων τῶν ἐπιταγμάτων; ὁ
 μόνος ὢν καὶ περιγινόμενος, ἢ ὁ μετὰ μυρίων στρατοπέδων ἡττώ-
 μενος; ⁿ Ἀπήρχετο ὁ βασιλεὺς, τοῦ δεσμώτου κατ' αὐτοῦ τρό- D
 παιον στήσαντος. Εἰπέ οὖν μοι, ποίας ἂν τις ὁ ἰβουλήθη
 μερίδος εἶναι; Μὴ γάρ μοι τὰ μετὰ ταῦτα εἴπῃς, ἀλλὰ τέως
 ἐκεῖνα ἐξέτασον· ἢ τῆς ποίας μερίδος ἂν τις ἠθέλησεν εἶναι, τῆς
 τοῦ Παύλου, ἢ τῆς τοῦ Νέρωνος; οὐ λέγω κατὰ τὸν τῆς πί-
 στεως λόγον, τοῦτο γὰρ δῆλον, ἀλλὰ κατὰ τὸν τῆς δόξης καὶ
 τῆς σεμνότητος καὶ τῆς λαμπρότητος. Εἴ τις εὐγνώμων, τοῦ
 Παύλου ἔφησεν ἂν. Εἰ ^q γὰρ τὸ νικᾶν τοῦ νικᾶσθαι λαμπρό- E
 τερον, ^r ἐκεῖνος ἐπίδοξος. Καὶ οὐπω ^s τοῦτο μέγα, ὅτι ἐνίκησεν,
 ἀλλ' ὅτι ἐν τοιούτῳ σχήματι τὸν ἐν τοιούτῳ ἐνίκησε. Πάλιν
 γὰρ ἐρῶ, καὶ οὐ παύσομαι τὰ αὐτὰ λέγων· ἄλυσιν περιέκειτο,
 καὶ τὸν ἀναδεδεμένον τὸ διάδημα ^t ἔβαλλε. Τοιαύτη τοῦ Χρι-
 στοῦ ἡ δύναμις· ἄλυσιν τὸν στέφανον ἐνίκα τὸν βασιλικόν, καὶ
 λαμπρότερον τοῦτο ἐκείνου τὸ σχῆμα ἐδείκνυτο· ῥάκια περιέκειτο
^v αὐχμῶντα, ἅτε δεσμωτήριον οἰκῶν, καὶ μᾶλλον τῆς ἀλουργίδος
 πάντας ἐπέστρεφε πρὸς τὰ περικείμενα αὐτῷ δεσμά· ἐπὶ γῆς F
 εἰστήκει κατεχόμενος ^w καὶ κάτω νεύων, καὶ τὸν ἐπ' ὀχήματος
 χρυσοῦ ἅπαντες ἀφέντες ἐκείνῳ προσεείχον· εἰκότως. Τὸ μὲν
 γὰρ συνηθείας ἦν, βασιλέα ἰδεῖν ^x ἐπὶ ζεύγους καθήμενον λευκοῦ·
 τοῦτο δὲ ξένον καὶ παράδοξον, δεσμώτην ὁρᾶν μετὰ τοσαύτης 684
 παρρησίας βασιλεῖ διαλεγόμενον, μεθ' ὕψους ὁ βασιλεὺς πρὸς
 ἀνδράποδον οἰκτρὸν καὶ ταλαίπωρον. Ὁχλος περιεστήκει πο-
 λὺς, καὶ δούλοι πάντες τοῦ βασιλέως ἦσαν· ἐθαύμαζον δὲ οὐ τὸν
 δεσπότην ^z τὸν αὐτῶν, ἀλλὰ τὸν νικῶντα τὸν δεσπότην ^a τὸν
 αὐτῶν· ὃν ἅπαντες ἐδεδοίκεσαν καὶ ἔτρεμον, τοῦτον μόνος ὢν
^b κατεπάτει ἐκεῖνος.

^c Εἶδες καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς δεσμοῖς πόση ἡ λαμπρότης; τί ἂν
 τις εἴποι τὰ μετὰ ταῦτα; Ἐκείνου μὲν οὐδὲ τὸ μνῆμα δῆλον·

^m μηδένα I. ⁿ ἀπήρχετο] + οὖν K. Sav. cet. ^o ἐβουλήθη K. ^p τῆς
 assumtum ex omnibus. ^q γὰρ] δὲ K. ^r ἐκεῖνος] ὁ δὲ πλέον ἔσχευ ἐκείνου,
 ὥσπερ ἐδείξαμεν, οὗτος K. ^s τοῦτο] τὸ ante corr. K. ^t ἔβαλε K. Sav.
 cet. Statim τοιαύτη γὰρ τοῦ I. ^v αὐχμῶντα] αὐχμῶν ἦν K. ^w καὶ om.
 C.I. erasum in K. ^x ἐπὶ ζ.] ἐπ' ὀχήματος ζ. I. ^y ὕψους] + ἂν C. Floril.
 p. 528. (Tom. xii. p. 664 D.) ^z τὸν om. K. Flor. ^a τὸν accessit ex
 C.I.K. Flor. Statim καὶ ὃν K. Sav. cet. ^b κατεπάτησεν I. ^c εἶδες καὶ]
 Sic C.K. εἶδε (sic) I. ἴδε Edd. *vidisti* Vet. Mox πολλή pro πόση I.

οὗτος δὲ πάντων βασιλέων ^dλαμπρότερον ἐν αὐτῇ κείται τῇ
 B βασιλίδι, ἔνθα καὶ ἐνίκησεν, ἔνθα καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν.
 Ἐκείνου καὶ μνησθῇ τις, μετὰ ψόγου μέμνηται, καὶ τῶν ^eοικείων· καὶ γὰρ ἀσελγῆς λέγεται γεγενῆσθαι· τούτου μετ' εὐφημίας ἢ μνήμη πανταχοῦ, οὐ ^fπαρ' ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ (348)
 τοῖς ἐχθροῖς. ^gΌταν γὰρ ἐκλάμπῃ ἡ ἀλήθεια, ^hοὐδὲ οἱ ἐχθροὶ ἀναισχυντεῖν ἔχουσιν· εἰ γὰρ καὶ μὴ τῆς πίστεως ἕνεκεν αὐτὸν θαυμάζουσιν, ἀλλὰ τῆς παρρησίας, ἀλλὰ τῆς ἀνδρείας. Οὗτος ἐν τοῖς ἀπάντων στόμασι πανταχοῦ καθ' ἐκάστην ἡμέραν στε-
 C φανούμενος ἀνακηρύττεται· ἐκεῖνος ⁱδὲ βαλλόμενος ψόγοις καὶ κατηγορίαις. Ποῖα τοίνυν ^kτὰ λαμπρά; Ἀλλὰ γὰρ ἔλαθον ἀπὸ ^lτοῦ ὄνυχος τὸν λέοντα ἐπαινῶν, δέον τὰ ὄντως εἰπεῖν. Τίνα δὲ ταῦτά ἐστι; Τὰ ἐν τοῖς ^mοὐρανοῖς· πῶς ἤξει μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν οὐρανῶν, μετὰ λαμπροῦ τοῦ σχήματος· πῶς ὁ Νέρων στήσεται τότε κατηφῆς, στυγνός. Εἰ δὲ δοκῶ σοι ἄπιστα λέγειν καὶ ⁿκαταγέλαστα, σὺ καταγέλαστος ^oεἶ. Εἰ γὰρ ἀπιστεῖς τοῖς μέλλουσιν, ἀπὸ τῶν φθασάντων πίστευσον. Οὕτω τῶν στεφάνων ὁ καιρὸς, καὶ τοσαύτης ἀπέλαυσε τιμῆς ὁ ἀθλητής· ὅταν ὁ ἀγωνοθέτης ^pἔλθῃ, πόσης ^qἀπολαύσεται τιμῆς;
 D Ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις ξένος ^rἦν καὶ παρεπίδημος, καὶ οὕτω θαυμάζεται· ὅταν ἐν τοῖς ἰδίοις ἦ, τίνος οὐκ ἀπολαύσεται ἀγαθοῦ; Νῦν ⁷“ ἡ ζωὴ ἡμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ,” καὶ ὅμως τῶν ζώντων ^sμᾶλλον ὁ τεθνηκὼς ἐνεργεῖ καὶ τιμᾶται· ὅταν ἔλθῃ αὐτὴ ἡ ζωὴ ἡμῶν, τίνος οὐ μεθέξει; τίνος ^tοὐκ ἐπιτεύξεται; Διὰ τοῦτο ταύτης αὐτὸν τῆς τιμῆς ^vἐποίησεν ἀπολαῦσαι ὁ θεὸς, οὐκ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐδεῖτο. Εἰ γὰρ ἐν σώματι ὦν κατεφρόνει τῆς ^wπαρὰ τῶν πολλῶν δόξης, πολλῷ μᾶλλον ἀπαλλαγεὶς τοῦ σώ-
 E ματος. Οὐ διὰ τοῦτο δὲ ἐποίησεν αὐτὸν ἀπολαῦσαι μόνον, ἀλλ' ἵνα οἱ τοῖς μέλλουσιν ἀπιστοῦντες καὶ ἐκ τῶν παρόντων ἐνά-
 γωνται. Λέγω ὅτι ἤξει Παῦλος μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν οὐρα-
 νῶν, ^xὅτε ἀνάστασις ἔσται, ὅτι μυρίων ἀπολαύσει τῶν ἀγαθῶν.
 Ἄλλ' οὐ ^yπιστεύει ὁ ἄπιστος· οὐκοῦν ἀπὸ τῶν παρόντων πι-

⁷ Col. iii. 3.

^d λαμπρότερον C.I. -ρος Edd. ^e οικείων] + ὦν K. Statim καὶ γὰρ καὶ ἄ. K. Sav. cet. ^f παρ'] Sic C.K. γὰρ Edd. ^g ὅταν γὰρ ἐκλ.] οὕτω λάμπει K. ^h οὐδὲ οἱ] ὅτι οὐδὲ K. ⁱ δὲ om. I. ^k τὰ om. C.I. ^l τοῦ om. C.K. inclusum a Sav. ^m οὐρανοῖς] + ἀγαθὰ C. ⁿ καταγέλας I.K. ^o εἶ] + γελῶν τὰ μὴ γέλωτος ἄξια K. Sav. cet. ^p ἔλθῃ C.K. Flor. Edebatur ἔλθοι. ^q ἀπ. τιμῆς] αὐτῆς ἀπ. K. τιμῆς eras. in I. ^r ἦν καὶ] Sic C.I. ἦν, ξένος καὶ K. Sav. cet. ἦν, ξένος ἦν καὶ Veron. Mox ἐπιτεύξεται pro ἀπολαύσεται K. ^s μᾶλλον ὁ τ. pro ὁ τ. μᾶλλον omnes. ^t οὐκ ἐπ.] οὐ κατατρυφῇ K. ^v ἐποίησεν ἀπ. pro ἀπ. ἐποίησεν omnes. ^w παρὰ om. K. Mox οὐ διὰ τοῦτο —μόνον om. idem. ^x ὅτε] Sic Edd. quum Vet. ὅτι Codd. ^y πιστεύει] + φησὶν K. Mox μελλόντων pro παρόντων idem.

στεύσει. ²Λαμπρότερος τοῦ βασιλέως ὁ σκηνοποιὸς, ἐντιμότερος τοῦ βασιλέως· οὐδεὶς βασιλεὺς τῆς Ῥώμης γενόμενος, τοσαύτης ἀπέλαυσε τιμῆς· ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς ἐρριμμένος ἔξω που κείται, ὁ δὲ τὸ μέσον κατέχει τῆς πολέως, καθάπερ ³βασιλεύων καὶ ζῶν. F Ἀπὸ τούτων πίστευσον καὶ περὶ τῶν μελλόντων. Εἰ ἐνταῦθα, ἔνθα ἡλαύνετο, ἔνθα ἐδιώκετο, τοσαύτης ⁴ἀπέλαυσε τιμῆς, ὅταν ἔλθῃ, τί ἔσται; Εἰ ὅπου σκηνοποιὸς ἦν, οὕτως ἐγένετο λαμπρὸς, 685 ὅταν ἔλθῃ ἀντιλάμπων ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτίσι, τί ἔσται; Εἰ μετὰ τοσαύτης εὐτελείας, τοσαύτης μεγαλοπρεπείας περιεγένετο, ὅταν ἔλθῃ, ⁵τί ἔσται; Μὴ ἐνι φυγεῖν τὰ πράγματα; Τίνα οὐκ ἐντρέπει τὸ τὸν σκηνοποιὸν ἐντιμότερον γενέσθαι τοῦ πάντων βασιλέων μᾶλλον θαυμασθέντος; Εἰ ἐνταῦθα τὰ ὑπὲρ φύσιν ἐγένετο, πολλῶ μᾶλλον ἐν τῷ μέλλοντι. Πίστευσον, ἄνθρωπε, τοῖς παροῦσιν, ⁶εἰ μὴ θέλεις τοῖς μέλλουσι· πίστευσον, ἄνθρωπε, τοῖς ὀρωμένοις, εἰ μὴ βούλει τοῖς ἀοράτοις· μᾶλλον δὲ πίστευσον τοῖς ὀρωμένοις· οὕτω γὰρ καὶ τοῖς ἀοράτοις πιστεύ- B σεις. Εἰ δὲ οὐ θέλεις, εὐκαιρον τὸ τοῦ ἀποστόλου εἰπεῖν, ⁸“^eΚαθαροὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ αἵματος ὑμῶν” ἅπαντα γὰρ ὑμῖν διεμαρτυράμεθα, καὶ οὐδὲν ^fἐνελίπομεν τῶν ὀφειλόντων λεχθῆναι· ὑμεῖς ^gἑαυτοὺς αἰτιάσασθε, καὶ λογιεῖσθε τὴν ἐν τῇ γεέννῃ τιμωρίαν. ^hἩμεῖς δὲ, ὡς τέκνα ἀγαπητὰ, Παύλου μιμηταὶ ⁱμὴ κατὰ τὴν πίστιν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν βίον γενώμεθα. Ἵνα τύχωμεν δόξης ἐπουρανίου, ^kκαταπατήσωμεν τὴν ἐνταῦθα δόξαν· μηδὲν ἡμᾶς ^lἐφελκέσθω τῶν παρόντων ἀπάντων· καταφρονήσω- C μεν τῶν ὀρωμένων, ἵνα τῶν οὐρανίων τύχωμεν· μᾶλλον δὲ καὶ τούτων ^mἐπιτευξόμεθα δι' ἐκείνων, πλὴν προηγουμένως ἔστω ὁ σκοπὸς ἐκείνων ἐπιτυχεῖν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

(349)

ΛΟΓΟΣ Ε.

¹Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν· εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ^aἀρνησόμεθα, κἀκεῖνος D ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνή-

⁸ Act. xx. 26.¹ CAP. II. v. 11—14.

² λαμπρ.] + φανέται K. ^a βασιλεύων] Sic C.K. Flor. βασιλεὺς I. βασι-
λεὺς ὧν Edd. ^b ἀπολαύει C. ^c τί ἔσται] τίνος οὐ (οὐ om. Mor. Ben.)
περίεσται K. Sav. cet. ^d εἰ μὴ—μέλλουσι om. I. Veron. Mox ἄνθρωπε
om. C.K. ^e καθαρὸς εἰμὶ ἀπὸ I. ^f ἐνέλειψε C. ^g ἑαυτοῖς K. ^h ἡμεῖς]
ὑμεῖς omnes. Statim ὡς I. Vet. ^z Edd. ⁱ μὴ] οὐ C. Mox γινόμεθα I.
^k καταπτύσωμεν I. ^l ἐφελκέτω K. ^m ἐπιτευξόμεθα C.K. -ξώμεθα Edd.
Hom. V. ^a ἀρνησόμεθα] + αὐτὸν K.

TOM. VI.

D d

σασθαι ^b γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται. Ταῦτα ὑπομίμησκε, δια-
μαρτυρούμενος ἐνώπιον τοῦ κυρίου, μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν
χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.

ΠΟΛΛΟΙ τῶν ἀσθενεστέρων ἀνθρώπων πρὸς μὲν τὸν τῆς
E πίστεως τόνον ^c οὐκ ἰσχύουσιν, ^d οὐδὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐλπίδος
φέρουσι· τὰ παρόντα δὲ ἐπιζητοῦσι, καὶ ἀπὸ τούτων τὰ μέλ-
λοντα χαρακτηρίζουσιν. Ἐπεὶ οὖν τὰ ^e μὲν ἐνταῦθα θάνατος
ἦν, βάσανοι, δεσμά· ^f αὐτὸς δὲ φησιν, ὅτι εἰς ζωὴν αἰώνιον ἤξου-
σιν· οὐκ ἂν δέ τις ^g ἐπίστευσεν, ἀλλ' εἶπεν ἂν ^h ὅτι, ὅτε ζῶ, ἀπο-
θνήσκω, καὶ ὅταν ἀποθάνω, ζῶ; ἐν τῇ γῇ μοι οὐδὲν ⁱ ἐπαγγέλλη,
καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ δίδως; τὰ μικρὰ οὐ δίδως, καὶ τὰ μεγάλα
παρέχεις; ^k ἵνα μηδεὶς ταῦτα ἐννοῇ, ἀναμφίβολον ^l ποιεῖται τὴν
F κατασκευὴν, ^m προκαταβάλλων μὲν αὐτὸ ἤδη, καὶ τεκμήρια δι-
δούς· τὸ γὰρ, “Μνημόνευε Χριστὸν Ἰησοῦν ἐγγεγερμένον ἐκ
νεκρῶν,” τοῦτό ἐστιν, ὅτι μετὰ θάνατον ⁿ ἀνέστη. “Πιστὸς
οὖν ὁ λόγος,” ^p φησὶν, ὅτι ὁ ζωῆς οὐρανοῦ τυχὼν, καὶ αἰωνίου
686 τεύξεται. ^q Πόθεν πιστός; “Εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, ^r φησὶ,
καὶ συζήσομεν.” Εἰπέ γάρ μοι, ἐν τοῖς σκυθρωποῖς κοινωνοῦμεν
αὐτῷ ^s καὶ ἐν τοῖς κόπον ἔχουσι, καὶ ἐν τοῖς χρηστοῖς οὐκέτι;
Ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἂν οὐδὲ ἄνθρωπος ποιήσεις, ^t τὸν ἐλόμενον
αὐτῷ συναποθανεῖν ^v καὶ συνθλιβῆναι, εἴ ποτε ἐν ἀνέσει γένηται,
^w οὐχ αἰρούμενος αὐτῷ γενέσθαι κοινωνόν. Πού δὲ συναπεθά-
νομεν; ^x Τοῦτον λέγει τὸν θάνατον, τὸν τε διὰ τοῦ λουτροῦ,
καὶ τὸν διὰ τῶν παθημάτων· φησὶ γὰρ, ² “Τὴν νέκρωσιν τοῦ
κυρίου ἐν τῷ σώματι περιφέροντες” καὶ, “Συνετάφημεν αὐτῷ
B διὰ τοῦ βαπτίσματος” ^y καὶ, “Ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος
συνεσταυρώθη” καὶ, “Σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ

2 2 Cor. iv. 10. Rom. vi. 4—6.

^b γὰρ om. C. inclusum a Sav. ^c οὐκ ἰσχύουσιν] ἀπαγορεύουσιν K. Sav. cet. ^d οὐδὲ] οὐ (enatum e καί?) K. Mox οὐ φέρουσι idem. ^e μὲν om. in text. I. Mox β. καὶ δεσμά C. ^f αὐτὸς δὲ φ.] ὁ δὲ Χριστὸς ἔλεγεν K. Statim ὅτι ζωὴν αἰ. ἔξουσιν I.K. ^g ἐπίστευσεν] + ἀπλῶς K. ^h ὅτι ὅτε ζῶ] Sic I. Veron. ὅτι ὥσπερ τὰ ζῶα C. Vet. τί λέγεις; ὅτε ζῶ K. Sav. cet. ⁱ δίδως pro ἐπαγγέλλη et hoc pro illo K. Mox ὑπισχνῇ pro παρέχεις K. ^k ἵνα] + δὲ I. + τοῖνυν K. Sav. cet. ^l ποιεῖται] + τοῦτον I.K. Sav. cet. ^m προκαταβαλὼν C.I. αὐτοὺς pro αὐτὸ I. Statim καὶ ἤδη K. Sav. cet. ⁿ ἀνέστη] + νῦν δὲ τὸ αὐτὸ πάλιν δηλῶν φησι K. Sav. cet. ^o οὖν om. K. Sav. cet. ^p φησὶν] πιστός, πῶς; K. φησὶν om. Sav. cet. ^q πόθεν πιστός om. K. ^r φησὶ deest in nostris. ^s καὶ—ἔχουσι om. I.K. ^t τὸν] ὥστε τὸν K. Sav. cet. ^v καὶ om. I. Veron. ^w οὐχ αἰρούμενος] Sic Cat. οὐκ ἀρνούμενος I. Veron. οὐ (spatio relicto) C. ἀρνήσασθαι K. Sav. cet. Mox κοινωνὸς Veron. ^x τοῦτον—φησὶ γὰρ] ἐν τῷ βαπτίσματι. συνετάφημεν γὰρ αὐτῷ, φησὶ, διὰ τοῦ βαπτίσματος· τοῦτον γοῦν καὶ καλεῖ θάνατον. οὐ μόνον δὲ τὸν διὰ τοῦ λ. θάνατον, ἀλλὰ καὶ τὸν διὰ π. οὕτω προσαγορεύει. φησὶ γὰρ, πάν-
τοτε K. Mox καὶ συνετάφημεν—βαπτίσματος om. idem. ^y καὶ] + πάλιν K.

θανάτου αὐτοῦ.” Ἐνταῦθα δὲ ²τὸν τῶν πειρασμῶν ^aλέγει μάλλον. Εἰ δι’ αὐτὸν ἀπεθάνομεν, δι’ αὐτὸν ^bοὐ ζήσόμεθα; ^cἈναμφισβήτητον τοῦτό ἐστιν. “Εἰ ὑπομένομεν, ^dφησὶ, καὶ ^eσυμβασιλεύσομεν.” Οὐκ ἀρκεῖ τὸ ἅπαξ ἀποθανεῖν· καθ’ ἑκάστην ἡμέραν ἀπέθνησκεν ὁ μακάριος οὗτος· ἀλλὰ ^gδεῖ πολλῆς ὑπομονῆς, ἧς μάλιστα ἔδει Τιμοθέω. Μὴ γάρ ^hμοι τὰ πρῶτα ^Uεἶπης, ἀλλ’ εἰ διαπαντός. ⁱΕἶτα ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους προτρέπει, οὐκ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν κακῶν. Εἰ γὰρ μέλλοιεν τῶν αὐτῶν μετέχειν καὶ οἱ πονηροὶ, οὐκ ^kἔσται παράκλησις· καὶ εἰ μέλλοιεν ὑπομείναντες μὲν συμβασιλεύειν, μὴ ὑπομείναντες δὲ τοῦτο μόνον πάσχειν, τὸ μὴ συμβασιλεύειν, δεινὸν ^lμὲν καὶ τοῦτο, πλὴν ἀλλὰ τοὺς πολλοὺς οὐχ ἰκανὸν δακεῖν. ^mΔιὸ τὸ φοβερώτερον λέγει· “Εἰ ἀρνησόμεθα αὐτὸν, κακέκινος ἀρνήσεται ἡμᾶς.” ⁿΟὐκ ἐν τοῖς χρηστοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐναντίοις αἱ ^oἀμοιβαί. Τὸν δὲ ἀρνηθέντα ἐν τῇ ^Dβασιλείᾳ αὐτοῦ ἐννοήσατε τί παθεῖν εἰκός. ³“Ὅς ^pἀρνήσεταιί με, φησὶν, ἀρνήσομαι καὶ γὰρ αὐτόν.” Οὐκ ἐξ ἴσης ἢ ^qἀντίδοσις. ^rἌλλως δὲ οὐδὲ βλάπτομεν αὐτόν. “Εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται.” ^sΤουτέστιν, ^Eεἰ ἀπιστοῦμεν ὅτι ἀνέστη, οὐδὲν ἀπὸ τούτου βλάπτεται ἐκεῖνος· ἀληθὴς ^tἐστι, βέβαιός ἐστιν, ἅν τε εἴπωμεν, ἅν τε μὴ εἴπωμεν. (350) Εἰ τοίνυν οὐδὲν παρ’ ἡμῶν βλάπτεται τῶν ἀρνούμενων, δι’ οὐδὲν ἕτερον ἀπαιτεῖ τὴν ὁμολογίαν ἡμῶν, ἀλλ’ ἢ διὰ ^vτὸ χρήσιμον. Ἐκεῖνος γὰρ ὁ αὐτὸς μένει καὶ ἀρνούμενων καὶ μὴ ἀρνούμενων· “Ἀρνήσασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται” τούτεστι, μὴ εἶναι. Ἡμεῖς ^wλέγομεν ὅτι οὐκ ἔστιν, εἰ ^xκαὶ τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχει. ^F

³ Matth. x. 33.

² τὸν] καὶ τὸν Edd. καὶ om. I. Cat. Vet. ^a λέγει μάλλον. εἰ] Sic C. Cat. favente Vet. λέγει. μάλλον δὲ εἰ I. Veron. λέγει· μάλλον δὲ τοῦτον· καὶ γὰρ ἐν πειρασμοῖς ἦν, ὅτε ταῦτα ἔγραψεν. ὁ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν· εἰ K. Sav. cet. ^b οὐ ζ.] εὐξήσόμεθα I. ^c ἀναμφ.] εὐδηλον· οὐκοῦν ἀναμφίβολον K. ^d φησὶ om. K. ^e συμβασ.] + οὐχ ἀπλῶς εἶπε, συμβασ. ἀλλ’, εἰ ὑπομένομεν, δεικνὺς ὅτι K. Sav. cet. ^f ἐκάστην] + γὰρ K. ^g δεῖ] + καὶ K. ^h μοι] + φησὶ K. Sav. cet. Mox ἀλλ’ αἰὲ δ. C. ἀλλ’ ἢ δ. I. ⁱ εἶτα] + καὶ K. Sav. cet. ^k ἔσται] ἔστι I. ἔστι τοῦτο K. Sav. cet. ^l μὲν] + γὰρ K. Mox δάκνειν C. ^m διὸ] διὰ I. ⁿ οὐκ] ἄρα οὐκ K. Sav. cet. ^o ἀμοιβαί.] + τίνες δὲ εἰσιν αὐταί; ἀρνήσις ἐν τῇ βασιλείᾳ K. ^p ἀρνήσεται] ἐὰν ἀρνήσῃται K. Sav. cet. ^q ἀντίδοσις] + εἰ καὶ οὕτω λέγων δοκεῖ· ἡμεῖς μὲν γὰρ ἄνθρωποι οἱ ἀρνούμενοι, ἐκεῖνος δὲ θεός· ὅσον (ὅσῳ K.) δὲ τὸ μέσον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τί δεῖ λέγειν; K. Sav. cet. ^r ἄλλως] εἶτα ἄλλως C.I. Statim οὐ pro οὐδὲ I. ἄλλως—αὐτὸν] ἄλλως δὲ ἡμεῖς ἐντεῦθεν ἑαυτοὺς βλάπτομεν, ἐκεῖνον δὲ οὐδαμῶς, οὐδὲ δυνάμεθα. διὰ τοῦτο καὶ ἐπήγαγε τὸ αὐτὸ δηλῶν K. Sav. cet. ^s τουτέστιν—οὐ δύναται om. C.I. ^t ἐστι, β. ἐστιν] γὰρ ἐστι καὶ β. K. ^v τὸ] + ἡμῖν K. Sav. cet. invita Cat. ^w λέγομεν] καὶ λέγωμεν K. ^x καὶ] + μὴ Sav. cet. re-pugnantibus libris et Vet.

ὅτι οὐκ ἔχει φύσιν μὴ εἶναι· οὐ δυνατόν τοῦτ' ἔστιν, εἰς τὸ μὴ εἶναι
 ἡ ἀναχωρῆσαι· αἰεὶ μένει, αἰεὶ ἔστιν αὐτοῦ ἡ ὑπόστασις. Μὴ
 687 τοίνυν ὡς χαριζόμενοι αὐτῷ, οὕτω ^αδιακειώμεθα, ἢ ὡς καταβλά-
 πτοντες. Εἶτα, ἵνα μὴ τις νομίσῃ τὸν Τιμόθεον τούτων δεῖ-
 σθαι, ἐπήγαγε· “Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον
 τοῦ κυρίου, μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ
 τῶν ἀκουόντων.” Φοβερὸν τοῦτο τὸ ἐπὶ μάρτυρος τοῦ θεοῦ
 λέγειν ^βτότε παραδοῦναι αὐτόν. Εἰ γὰρ ἀνθρώπου μαρτυρίαν
^γκαλουμένην οὐκ ἂν τις τολμήσειεν ἀθετῆσαι, πολλῶ μᾶλλον
 θεοῦ. Οἶόν τι λέγω· εἴ τις συνθήκας τιθέμενος ἢ ^δδιαθήκας γρά-
 φων βούλεται ἀξιοπίστους μάρτυρας καλέσαι, ἄρα τολμήσει
 Β τις ἀναθέσθαι ἐκεῖνα τῶν ἔξωθέν τινι; Οὐδαμῶς· καὶ βούληται,
 δεδοικῶς τὸ τῶν μαρτύρων ἀξιοπίστον, φυλάττεται. ^εΤουτέστι,
 μάρτυρα καλεῖ ^ςτὸν θεὸν τούτων τῶν λεγομένων, τῶν πραττο-
 μένων. “Μὴ ^ζλογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον.” Οὐ τοῦτο μό-
 νον, ἀλλὰ καὶ, “ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.” ^ηΟὐ μόνον
 οὐδὲν κέρδος, ἀλλὰ καὶ βλάβη πολλή. ^ιΤουτέστι, καὶ κατα-
 φρονῶσιν, ὁ θεὸς αὐτοὺς κρινεῖ. ^κΛίχνον γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ
 αἰεὶ βούλεται ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ ^λμάχεσθαι καὶ λογομαχεῖν.
 C ⁴“Σπούδασον σεαυτὸν ^μδόκιμον παραστήσαι τῷ θεῷ, ἐρ-
 γάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.”
^νΠανταχοῦ τὸ ἀνεπαίσχυντον. Τί ^οδήποτε πολλὴν περὶ τῆς
 αἰσχύνης ποιεῖται τὴν σπουδὴν; Ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν πολλοὺς ἐπαι-
 σχύνεσθαι καὶ τὸν Παῦλον αὐτόν, ἅτε σκηνοποιὸν ὄντα, καὶ τὸ
 κήρυγμα, ὡς τῶν διδασκάλων ἀπολλυμένων· ὁ Χριστὸς, ^ρφησὶν,
 ἐσταυρώθη, οὗτος ἔμελλεν ἀποκεφαλίζεσθαι, ὁ Πέτρος ^qκάτωθεν
 D ἀνεσκολοπίσθη, ^ςκαὶ παρὰ ἀνθρώπων καταπτύστων καὶ ἰταμῶν·

4 v. 15.

^γ οὐκ ἔχει—τοῦτ' ἔστιν] οὐδὲ γὰρ οἶδαμεν τί τὴν οὐσίαν ἔστιν, ὅμως οὐκ ἔχει
 φ. τουτέστιν, οὐ δυνατόν Κ. ^z ἀναχ.] χωρῆσαι Κ. αὐτὸν χ. Sav. cet.
^a διακειώμεθα I. ^b Haec τότε π. αὐτόν (+τῷ θεῷ Κ.) accesserunt ex
 C.I.K. Cat. Vet. ^c καλουμένην] γεγεννημένην Κ. ^d διαθήκην I.K. Post
 γράφων pergīt ἐπ' ὅψει ἀξιοπίστων μαρτύρων· εἰπέ μοι Κ. sed quorumnam
 verborum vice non constat. ^e τουτέστι] τί ἐστι, διαμαρτυρόμενος Κ. Sav.
 cet. ^f τὸν θεόν] φησὶ Κ. Statim τούτων om. Κ. Sav. cet. ^ς λογομάχει Κ.
^h οὐ μόνον οὐδὲν κ.] ἐπάγει, δεικνὺς ἐνταῦθα ὅτι οὐδὲν κέρδος ἐκ τούτου Κ. οὐ μ.
 οὐδὲν ἐκ τούτου κ. Sav. cet. ⁱ τουτέστι] ταῦτα τοίνυν ὑπομίμησκε Κ. Sav.
 cet. ^κ λίχνον—αἰεὶ] τί δήποτε καὶ περὶ τοῦ μὴ λογομαχεῖν παραινεῖ; οἶδεν ὅτι
 λίχνον τὸ πρ. καὶ ὅτι αἰεὶ iidem. ^λ μάχεσθαι καὶ λ.] μάχεσθαι (+καὶ λ. Sav.
 cet.). ^ν ἵν' (ἵνα Sav. cet.) οὕν τοῦτο μὴ γίνηται, οὐχ ἀπλῶς φησὶ μὴ λογομαχεῖν,
 ἀλλὰ φοβερότερον τὸν λόγον ποιῶν ἐπήγαγεν, ἐπὶ κ. τῶν α. iidem. ^m δοκί-
 μιον C. ⁿ πανταχοῦ—δήποτε om. I. ^ο δήποτε] χάριν Κ. Mox παραγ-
 γελίαν pro τὴν σπουδὴν idem. ^ρ φησὶν] γὰρ Κ. Sav. cet. ^q κάτωθεν]
 κάτω κατατομούμενος I. ^ς καὶ] +ταῦτα ἔπαθον Κ. Sav. cet.

ἐπειδὴ οὖν οὗτοι ἐκράτουν, μὴ ἐπαισχυνθῆς, ^sφησὶ, μηδὲν ὅλως αἰσχύνου πράττειν τῶν εἰς εὐσέβειαν ἡκόντων, καὶ δουλεύσαι δέη, καὶ ὅτι οὖν παθεῖν. Πῶς ^tδὲ γίνεται τις δόκιμος; Ἐργάτης ^vὦν ἀνεπαίσχυντος. ^wὉ ἐργάτης οὐδὲν αἰσχύνεται πράττειν οὕτως οὐδὲ ὁ τοῦ εὐαγγελίου ἐργάτης· πάντα γὰρ ὑφίστασθαι δεῖ. “Ὁρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ^xἀληθείας.” Πολλοὶ γὰρ αὐτὸν παρασπῶσι πάντοθεν καὶ παρέλκουσι· πολλὰ ἔχει ^yἐπιφνόμενα. Οὐκ εἶπεν, ἀπευθύνοντα, ἀλλ’, “ὀρθοτομοῦντα” ^zτουτέστι, τέμνε τὰ νόθα, καὶ τὰ τοιαῦτα μετὰ πολλῆς τῆς ^Eσφοδρότητος ἐφίστασο καὶ ἔκκοπτε· καθάπερ ἐπὶ ἱμάντος τῇ μαχαίρᾳ τοῦ πνεύματος πάντοθεν τὸ περιττὸν καὶ ἀλλότριον τοῦ κηρύγματος ^aἔκτεμνε. ⁵“Τὰς δὲ βεβήλους ^bκαινοφωνίας περιῖστασο.” ^cΟὐδὲ γὰρ μέχρι τούτου στήσονται. “Ὅταν γάρ τι καινὸν ἐπεισενεχθῇ, αἰὶ καινοτομίας τίκτει· καὶ ἄπειρος ἡ πλάνη τοῦ ἐξελθόντος τὸν λιμένα τὸν εὐδιον, καὶ ^dοὐδαμοῦ στήσεται. “Ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, ^eφησὶ, ⁶καὶ ὁ λόγος αὐτῶν, ὡς γάγγραινα, νομὴν ἔξει.” ^fἈκάθεκτον ^Fκακὸν, οὐκέτι ἰατρεία κατασχεθῆναι δυνάμενον, ἀλλὰ τὸ πᾶν ^gλυμαίνεται. ^hΔείκνυσιν ὅτι νόσος ἐστὶ, νόσος χαλεπωτέρα. ⁱἘνταῦθα τὸ ἀδιόρθωτον αὐτῶν δηλοῖ, καὶ ὅτι ^kοὐχ ἀπλῶς, 688 ἀλλ’ ἐκόντες ἀπεπλανήθησαν· ^lμάλιστα οὗτοί εἰσιν ἀδιόρθωτοι. “Ὡν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φίλητος, ^mφησὶν, ⁿοἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τινων πίστιν.” ^oΚαὶ καλῶς εἶπεν, “ἐπὶ (351) πλεῖον προκόψουσιν” δοκεῖ ^pγὰρ τοῦτο μόνον εἶναι τὸ δεινόν· ὅρα δὲ πόσα ἐξ αὐτοῦ τίκτεται ^qδεινά. Εἰ γὰρ ἤδη ἡ ἀνάστασις, οὐ τοῦτο μόνον ζημιούμεθα, ὅτι τῆς μεγάλης ^rἐκείνης δόξης ἀπεστερήμεθα, ^sἀλλὰ καὶ τὰ τῆς κρίσεως ἀνήρηται, εἰ ἤδη γέ-

⁵ v. 16.⁶ v. 17.⁷ v. 18.

^s φησὶ] + τουτέστι iidem. Statim μηδὲ ὁ. I. ^t δὲ om. K. Post δόκιμος add. ἐρμηνεύων φησὶν iidem. ^v ὦν om. C.I. ^w ὁ] ὥσπερ ὁ K. ^x ἀληθείας] + καλῶς οὕτως (τοῦτο pro οὕτως Sav. cet.) εἶπε K. Sav. cet. ^y ἐπ. οὐκ] τὰ ἐπ. καὶ οὐκ iidem. ^z τουτέστι—πολλῆς] δηλῶν διὰ τούτου, ὅτι δεῖ τέμνειν τὰ ν. τῶν τοιούτων. μετὰ πολλῆς τοίνυν K. ^a ἔκτεμνε] Sic Edd. ἔκκοπτε C.I. Neutrum habet K. ^b καινοφ. C.I. ^c οὐδὲ γὰρ] διὰ τί; ὅτι οὐ K. ^d οὐδαμοῦ στήσεται (ἵσταται C. Cat.)] δεικνὺς πῶς οὐδαμοῦ στήσονται, ἐπάγει K. ^e φησὶ om. K. ^f ἀκάθεκτον—λυμαίνεται] τί δήποτε τοῦτο φησιν; ἀκαθ. οἶδε τὸ τοιοῦτο κακόν. ἅπαξ γὰρ ἀψάμενον σώματος, οὐκέτι ἰ. κ. δύναται, ἀλλὰ τῷ παντὶ λ. K. ^g λυμαίνεται—χαλεπωτέρα] λυμαίνεσθαι δείκνυσιν I. ^h δείκνυσιν] + ἐνταῦθα C.K. Statim ὅτι ν. ἐστὶν ἡ καινοφωνία, μᾶλλον δὲ νόσου χαλεπωτέρα K. Sav. cet. ⁱ ἐνταῦθα τὸ ἀ.] τὸ ἀ. δὲ C. διὰ τούτου δὲ καὶ τὸ ἀ. K. ^k οὐχ ἀπλῶς] οὐκ ἀνάγκη K. ^l μάλιστα] ὅθεν καὶ μ. K. Sav. cet. ^m φησὶν om. K. ⁿ καὶ assumtum ex C.I. Vet. ^o γὰρ] μὲν γὰρ K. Sav. cet. ^p τὰ δεινά C. δεινά om. K. Sav. cet. invita Cat. ^q ἐκείνης δ. pro δ. ἐκείνης omnes. ^r ἀλλὰ] ἀλλ’ ὅτι K. ἀλλὰ ὅτι Sav. cet. Mox εἰ ἤδη γέγονε om. K.

Β γονε, καὶ τὰ τῆς ἀντιδόσεως. Εἰ γὰρ ^sἤδη ἡ ἀνάστασις, ^tκαὶ ἡ ἀνταπόδοσις. Οὐκοῦν ἀπέλυσαν μὲν οἱ ἀγαθοὶ τῶν θλίψεων καὶ τῶν ὀδυνῶν· ^vκολάζονται δὲ οἱ πονηροὶ, καλῶς γε, ^wοὐ γάρ; ἐν τρυφῇ ὄντες πολλῇ. Βέλτιον ἦν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάστασις, ἢ ὅτι ἤδη ^xἐστίν. “Καὶ ἀνατρέπουσι, φησί, τὴν τινων πίστιν.” Οὐ πάντων, ἀλλὰ, τινῶν. Εἰ γὰρ ἀνάστασις οὐκ ἔστι, καὶ τὰ τῆς πίστεως ^yἀνατέτραπται· εἰ ἀνάστασις οὐκ ἔστι, κενὸν ^zτὸ κήρυγμα ἡμῶν, ^aοὐδὲ Χριστὸς ἀνέστη· εἰ δὲ μὴ ἀνέστη, οὐδὲ ἐγεννήθη, οὐδὲ εἰς οὐρανούς ἀνῆλθεν. Ὁρᾷς πῶς δοκεῖ μὲν C τῷ τῆς ἀναστάσεως ἐναντιοῦσθαι λόγῳ, πολλὰ δὲ συνεφέλκεται δεινά; ^bΤί οὖν; φησὶν· οὐδὲν δεῖ ποιεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνατρεπομένων; ⁸“Ὁ μέντοι, φησί, στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· Ἐγὼ κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καὶ, Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου.” Δείκνυσιν ὅτι καὶ ^cπρὶν ἀνατραπῆναι οὐκ ἦσαν βέβαιοι· οὐ γὰρ ^dἂν ἀνετράπησαν ἀπὸ τῆς πρώτης προσβολῆς, ὥσπερ οὖν ^eοὐδὲ D Ἀδὰμ πρὸ τῆς ἐντολῆς βέβαιος ἦν. Οἱ ^fγὰρ πεπηγότες οὐ μόνον οὐδὲν πάσχουσιν ὑπὸ τῶν ἀπατεῶνων, ἀλλὰ καὶ θαυμάζονται. Καὶ στερεὸς, φησί, καὶ θεμέλιος. Οὕτως ἔχεσθαι δεῖ τῆς πίστεως. “Ἐχων τὴν σφραγίδα ταύτην· Ἐγὼ κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ.” Τί ἐστὶ τοῦτο; Ἀπὸ τοῦ Δευτερονομίου αὐτὸ ἔλαβε. Τουτέστιν, αἱ στερεαὶ ψυχαὶ ^gἐστήκασιν πεπηγυῖαι καὶ ἀκίνητοι. ^hΠόθεν δὲ ⁱδηλαί εἰσιν; Ἀπὸ τοῦ τὰ γράμματα ταῦτα ^kἔχειν ἐπὶ τῶνπραγμάτων, ἀπὸ τοῦ γνωρίζεσθαι ^lὑπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ συμπαραπόλλυσθαι, ^mἀπὸ τοῦ ἀφεστάναι ἀπὸ ἀδικίας. “Καὶ, Ἀποστήτω, φησὶν, ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ E ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου.” Ταῦτα ⁿτὰ γνωρίσματα τοῦ θεμελίου· ^oκαθάπερ θεμέλιος στερεὸς δείκνυται. Ὡς ἂν τις ἐπὶ

8 v. 19.

^s ἤδη] γέγονεν ἤδη K. ἤδη γέγονεν Sav. cet. ^t καὶ] γέγονε καὶ K. Sav. cet. ^v κολ.] οὐ κολ. iidem, invita Cat. ^w οὐ γάρ;] Sic C. Veron. οἱ γὰρ I. οἱ K. Sav. cet. οὐ γὰρ om. Cat. ^x ἐστίν] Sic C. I. γέγονε Edd. ^y ἀνατρέπεται C. ^z τὸ] καὶ τὸ I. K. ^a οὐδὲ] οὐκοῦν οὐδὲ K. ^b τί οὖν; —ἀνατρεπομένων] ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀνατρεπομένων· περὶ δὲ τῶν οὐ τοιούτων τί φησιν K. Mox φησὶ om. idem. ^c πρὶν] + ἢ C. ^d ἂν om. I. ἂν ἐτράπησαν Cat. Mox τῆς om. C. Cat. ^e οὐδὲ Ἀ.] Sic C. Cat. Vet. ὁ Ἀ. Edd. ὥσπερ οὖν οὐδὲ Ἀ.] οὐκοῦν οἱ ἐστῶτες βέβαιοι, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀδὰμ K. Mox οὐ βέβαιος I. ^f γὰρ om. K. Mox ἀπατώντων Cat. ^g ἐστήκεσαν I. ^h πόθεν] ποῖαι I. ⁱ δηλαί] δηλὸν ὅτι τοιαῦτα K. ^k ἔχειν] + ἀπὸ τοῦ ἐπιδείκνυσθαι αὐτὰ K. ^l ὑπὸ] ἀπὸ I. et ante corr. C. ^m ἀπὸ] καὶ ἀπὸ I. Cat. Veron. Haec ἀπὸ—ἀδικίας ante καὶ μὴ συμπ. transp. K. ⁿ τὰ om. I. ^o καθάπερ—ἐμπεπηγμένην] ὁ τοιοῦτος, καθάπερ θ. στ. πέπηγεν, ἔχων τὴν σφ. τ. ἐμπεπηγμένην. καλῶς εἶπε σφραγίδα. ὥς γὰρ ἂν τις ἐπὶ λ. ἐπιγράψει, διὰ τοῦτο ἐπιγράφει, ἵνα ἢ τὰ γρ. τι σημαίνοντα. οὕτως ὁ ἐν εαυτῷ ἐπιγράφων ταῦτα τὰ γρ. δι' ἔργων ἐπιδείκνυσθαι δεῖ K.

λίθον ἐπιγράψειεν, ἵνα ἡ τὰ γράμματα σημαίνοντα· ἢ τὰ δὲ γράμματα ταῦτα δι' ἔργων δείκνυνται. “Ἐχων, φησὶ, τὴν σφραγίδα ταύτην” ἐμπεπηγμένην. “^α Πᾶς ὁ ὀνομάζων, φησὶ, τὸ ὄνομα ῥκυρίου.” “Ὡστε ὅταν ἡ τις ἄδικος, οὐκ ἔστι τοῦ θεμελίου. “Ὡστε καὶ τοῦτο σφραγίδος, τὸ μὴ πράττειν ἄδικα.

^ςΜὴ τοίνυν τὸ σήμαντρον τὸ βασιλικὸν καὶ τὸ γνώρισμα ῥ ἀποθώμεθα, ἵνα μὴ ἀσφράγιστοι ὦμεν, ἵνα μὴ σαθροὶ, ἵνα θεμέλιοι ὦμεν, καὶ θεμέλιοι στερεοὶ, ἵνα μὴ περιφερώμεθα. Τοῦτο δείκνυνσι τοὺς τοῦ θεοῦ, ἢ τοὺς ἀφισταμένους ἀπὸ ἀδικίας. Πῶς γάρ τις τοῦ θεοῦ ἢ δύναται εἶναι δικαίον ὄντος, ὁ ἄδικα ποιῶν, ὁ μαχόμενος αὐτῷ διὰ τῶν ἔργων, καὶ ὑβρίζων αὐτὸν 689 διὰ τῶν πράξεων; Πάλιν ἡμεῖς τῆς ἀδικίας κατηγοροῦμεν, καὶ πάλιν πολλοὺς ἔχομεν τοὺς ἀπεχθανομένους. “Ὡσπερ γὰρ τύραννός τις τὰς ἀπάντων κατέλαβε ψυχὰς τοῦτο τὸ πάθος· καὶ τὸ δεινόν, ὅτι οὐκ ἀνάγκη οὐδὲ βία, ἀλλὰ πειθοῖ καὶ προσηνείᾳ, καὶ χάριν ἴσασι τῆς δουλείας ταύτης. Τοῦτο ὡ γὰρ τὸ δεινόν· ὡς εἶγε βία κατείχοντο καὶ μὴ ^ςἀγάπῃ, ταχέως ἢ ἀν ἀπέστησαν. ^ςΠόθεν ἡδὺν τὸ πρᾶγμα εἶναι δοκεῖ, σφόδρα πικρὸν ὄν; ^ςἀπόθεν πικρὸν ἢ δικαιοσύνη, σφόδρα ἡδὺν ὄν; Παρὰ τὰ αἰσθητήρια τὰ ἡμέτερα. Οὕτω γοῦν καὶ μέλι πικρὸν ἐνόμισάν τινες, καὶ ἄλλο B τι τῶν βλαβερῶν μετὰ ἡδονῆς προσήκαντο. Τὸ δὲ αἴτιον οὐ παρὰ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶν κακουμένων διαστροφὴν. ^ςΝοσεῖ τὸ κριτήριον τῆς ἡμετέρας ψυχῆς. Ἐπεὶ καὶ ζυγὸς ἐὰν ἔχη παρασαλευομένην τὴν πλάστιγγα, οὐ κρίνει δικαίως τὰ ^ςσταθμητὰ περιφερόμενος. Καὶ ψυχὴ ἐὰν μὴ ἔχη τὴν πλάστιγγα τῶν οἰκείων λογισμῶν πεπηγυῖαν καὶ προσηλωμένην ἀσφαλῶς τῷ ^ςφόβῳ τοῦ θεοῦ, οὐ ^ςδυνήσεται κρίναι καλῶς τὰ πρᾶγματα, ἀλλὰ περιφέρεται καὶ καθέλκεται. ῥἘπεὶ C εἴ τις ἀκριβῶς ἐξετάσειε, πολλὴν ὄψεται τῆς ἀδικίας τὴν πικρίαν, οὐ τοῖς πάσχουσιν, ἀλλὰ τοῖς ποιούσι, καὶ τούτοις μᾶλλον ἢ ἐκείνοις. Καὶ μήπω περὶ τῶν μελλόντων, ἀλλὰ τέως περὶ τῶν ἐνταῦθα διαλεχθῶμεν. Οὐχὶ μάχας ἔχει, καὶ δικαστήρια, ^ςκαὶ κατὰγνωσιν, καὶ φθόνον, καὶ κακηγορίαν; τί τούτων πι- (352) κρότερον; οὐχὶ ἀπεχθείας; οὐχὶ πολέμους; οὐχὶ κατηγορίας;

^ρ τὰ δὲ γρ. om. C. Mox δείκνυνται I. ^α πᾶς] καὶ πᾶς K. Mox φησὶ om. idem. ^ρ κυρίου] + ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας K. Sav. cet. ^ς ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ πλεονεξίας, καὶ ὅτι μεγάλη ἐστὶ τῷ πλεονέκτη καὶ διηνεκῆς βίσις, ἢ ἀπὸ τοῦ συνειδότος. Veron. ^ς τοὺς om. K. ^ς δ. εἶναι] εἶναι δ. I. K. ὄντως pro ὄντος I. ^ς γὰρ τὸ] ὄντως K. γὰρ ὄντως τὸ Sav. cet. ^ς ἀγάπῃ] ἀπάτῃ I. K. ^ς ἢ] + καὶ C. ^ς καὶ πόθεν Sav. cet. καὶ deest in omnibus. ^ς πόθεν] + δὲ Edd. invitis libris. ^ς νοσεῖ] Sic C. K. Vet. notante Halesio. Edebatur νόει. ^ς ἀστάθμητα I. ^ς φόβῳ] Sic libri omnes et Vet. νόμῳ Edd. ^ς δύναται K. ^ς ἐπεὶ] καὶ K. ^ς καὶ] οὐχὶ K.

οὐ τὸ συνειδὸς μαστίζον ἡμᾶς συνεχῶς καὶ δάκνον; Ἐβουλόμην,
D εἶγε δυνατόν ἦν, ἐξελκῦσαι τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν τοῦ ἀδίκου,
^h καὶ εἶδες ἂν αὐτὴν ὥχραν, τρέμουνταν, αἰσχυνομένην, ἔγκαλυ-
πτομένην, ἀγωνιώσαν, καταδικάζουσιν ἑαυτήν. Κἂν γὰρ εἰς
αὐτὸν τὸν πυθμένα τῆς κακίας ^k καταπέσωμεν, τὸ κριτήριον τοῦ
νοῦ οὐ διαφθείρεται, ἀλλ' ἔστηκεν ἀδέκαστον· καὶ οὐδεὶς καλὸν
εἶναι λέγων τὴν ἀδικίαν μετέρχεται, ἀλλὰ προφάσεις ^l πλάττει,
καὶ πάντα ποιεῖ, ὥστε καὶ διὰ ῥημάτων ἀποδύσασθαι τὸ ἔγ-
κλημα· ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀπὸ τοῦ συνειδότος ^m δυνήσεται. Ἐν-
ταῦθα μὲν γὰρ καὶ κομψεία λόγων, καὶ ἀρχόντων διαφθορά, καὶ
E πλήθη κολάκων ⁿ δυνήσεται συσκιάσαι τὸ δίκαιον· ἔνδον δὲ ἐν τῷ
συνειδότι οὐδὲν ^o τούτων γίνεται, ^p οὐ πάρεσι κόλακες, οὐ ^q πάρ-
εστι χρήματα τὸν κριτὴν διαφθείροντα· φυσικῶς γὰρ ^r ἡμῖν
ἔγκειται τὸ κριτήριον παρὰ τοῦ θεοῦ· ^s τὸ δὲ παρὰ τοῦ θεοῦ
οὐδὲν ἂν πάθοι τοιοῦτο. Ὑπνοὶ καὶ ὕπνοι ἀηδεῖς, καὶ φαντα-
σίαι, καὶ συνεχῶς εἰς μνήμην ἐρχόμενον τὸ κακὸν λυμαίνεται τὴν
ἀνάπαυσιν ἡμῶν. Ὅϊον, οἰκίαν τις ^w ἀφείλετο ἀδίκως τινός·
F ^x οὐχὶ ὁ ἀποστερούμενος στένει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποστερήσας·
^y εἰ μὲν ἦ περὶ τῆς κρίσεως πεπεισμένος, εἶγε τις πέπεισται, καὶ
σφοδρῶς στένει καὶ ^z ὀδύρεται· εἰ μὲν δὲ μὴ πιστεύῃ τοῖς μέλλουσι,
καὶ οὕτως ἐρυθριᾷ αἰσχυνόμενος. Μᾶλλον δὲ, οὐκ ἔστιν ἄνθρω-
πος, καὶ Ἕλλην ἢ, καὶ Ἰουδαῖος, καὶ αἰρετικὸς, ὃς περὶ ^a κρίσεως
690 οὐ δέδοικε· καὶ μὴ περὶ τῶν μελλόντων φιλοσοφῇ, ἀλλὰ τὰ ἐν-
ταῦθα δέδοικε καὶ τρέμει, μὴ εἰς χρήματα ἀπολάβῃ μειζώνας, μὴ
εἰς τέκνα, μὴ εἰς οἰκέλους, μὴ εἰς ^b ψυχὴν· καὶ γὰρ πολλὰ τοι-
αῦτα ποιεῖ ὁ θεός. Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἰσχύει ὁ τῆς ἀναστάσεως
λόγος ^c σωφρονίσαι πάντας, καὶ ἐνταῦθα τῆς αὐτοῦ δικαιοκρισίας
πολλὰ ἡμῖν τεκμήρια παρέχεται καὶ εἰς μέσον φέρει· ὁ δεῖνα
πλεονεκτήσας οὐκ ἔσχε ^d παιδία, ὁ δεῖνα ἐν τῷ πολέμῳ ἔπεσεν,
ἄλλος τὸ ^e σῶμα ἐπηρώθη, ἕτερος παῖδα ἀπέβαλε. Ταῦτα
B ἐννοεῖ, ταῦτα φαντάζεται, διηνεκεῖ φόβῳ συζῇ. Οὐκ ἴστε ὅσα
πάσχουσιν οἱ ἀδικοῦντες; ἢ οὐχὶ πικρὰ ταῦτα; Εἰ δὲ ^f καὶ μηδὲν
εἶη τοιοῦτον, οὐχὶ πάντες αὐτοῦ καταγινώσκουσιν; οὐχὶ πάντες

^h καὶ om. I. ⁱ ἐγκαλυπτομένην est in nostris omnibus et Vet., non in Edd. ^k πέσωμεν C. ^l πλάττει I. ^m δυνήσεται om. I. ⁿ δύναται K. ^o τούτων] τοιοῦτον I. ^p οὐ] + γὰρ K. ^q πάρεσιν I. K. ^r ἡμῖν in marg. habet I. ^s τὸ — θεοῦ om. C. Mox τοιοῦτον K. ^t ἀλλὰ καὶ (+ οἱ C.) ὕπνοι] ὕπνοι γὰρ K. Mox ἐρχόμενος τοῦ κακοῦ λ. I. ^v οἶον] σκόπει δὲ K. ^w ἀφείλατο I. Statim τινος ἀδ. pro ἀδ. τινός C. I. ^x οὐχ K. Sav. cet. ^y εἰ μὲν] πῶς; εἰ μὲν K. Statim μὲν ἦν I. μὲν γὰρ ἦ K. ^z ὀδυνᾷται I. Statim ἂν δὲ C. I. ^a κρίσεως] Sic Edd. ἀναποδόσεως nostri omnes et Vet. ^b ψυχὴν] σῶμα K. ^c σωφρονῆσαι K. ^d παιδία omnes. παῖδας Edd. ^e σῶμα] + αὐτοῦ C. ^f καὶ superscript. in I.

μισοῦσιν; οὐχὶ πάντες ἀποστρέφονται; οὐχὶ πάντες τῶν θηρίων ἀλογώτερον εἶναι φασι, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀδικούντες; Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς καταδικάζουσι, πολλῶ μᾶλλον ἕτερον, τὸν ἄρπαγα, τὸν πλεονέκτην, τὸν λυμεῶνα ὀνομάζοντες. Τί οὖν ἔχει ἡδύ; ^hΟὐδὲν ἕτερον, ἢ τὸ πλείονα ⁱπροσκειῖσθαι φροντίδα ὑπὲρ τῆς ^kφυλακῆς τῆς ἐκείνων, τὸ μᾶλλον φροντίζειν καὶ μεριμνᾶν. Ὅσῳ γὰρ ἂν τις πλείονα ^lπεριβάλληται χρήματα, τοσούτῳ μᾶλλον ^mτὴν ἀγρυπνίαν αὐτῷ ἰσχυροτέραν ἐργάζεται. Τί δὲ αἱ ⁿκατάραι αἱ τῶν ἀδικουμένων, αἱ ἐντυχίαι; τί δὲ, ἂν καὶ νόσος προσπέσῃ; Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἐν νόσῳ γενόμενον, καὶ ἀπάντων ἀθεώτερος ἢ, μὴ ἐκεῖνα μεριμνᾶν μηδὲ φροντίζειν, ὅτε οὐδὲν δύναται ^oἐργάσασθαι. Ἔως μὲν γὰρ ^pἂν ἐνταῦθα ὤμεν, ἡ ψυχὴ ἡδυνπαθοῦσα οὐκ ἀνέχεται τῶν ^qλυπηρῶν· ἐπειδὴν δὲ ἀποπηδᾶν μέλλῃ τοῦ σώματος, τότε αὐτὴν μείζων φόβος συνέχει, ἅτε εἰς αὐτὰ τοῦ δικαστηρίου τὰ πρόθυρα ἤκουσαν. Ἐπεὶ καὶ οἱ λησταὶ ἐν μὲν τῷ δεσμοτηρίῳ ζῶντες, ἀδεῶς ζῶσιν· ὅταν δὲ παρὰ τὸ παραπέτασμα ^Dἀγαγόν τις ^rαὐτοὺς στήσῃ, διαλύονται τῷ φόβῳ. Ὅταν γὰρ ὁ τοῦ θανάτου φόβος ἐπιστῇ, καθάπερ πῦρ πάντα ἐκεῖνα ἐκκόψας, φιλοσοφεῖν ^sαὐτὴν ἀναγκάζει, καὶ τὰ ἐκεῖ μεριμνᾶν οὐκέτι χρημάτων ἐπιθυμία κατέχει, οὐκέτι πλεονεξίας ἔρως, οὐκέτι σωματικών. Ὡσπερ οὖν νέφη ταῦτα παρελθόντα ἀφήσιν τὸ κριτήριον εἶναι καθαρὸν, καὶ τῆς λύπης ἐπείσελθούσης καὶ μαλαττούσης τὸ σκληρόν. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ὡς σπατάλη πρὸς φιλοσοφίαν ἐναντίον, ὥσπερ οὖν καὶ τὸ ἐναντίον θλίψις πρὸς φιλοσοφίαν ^Eἐπιτήδειον. Ἐννόει μοι τίς ἔσται ὁ πλεονέκτης τότε· ⁹“¹Ὡρα γὰρ, φησὶ, κακώσεως ἐπιλησμονὴν ποιεῖ τρυφῆς πολλῆς.” Τίς ἔσται τοὺς ^vἥρπασμένους ἐννοῶν, τοὺς ἡδικημένους, τοὺς πλεονεκτηθέντας; τίς ἔσται ὁρῶν τῆς πλεονεξίας ἐτέρους ἀπολαύοντας, ἑαυτὸν δὲ μέλλοντα τὴν δίκην τίνειν; Οὐ γὰρ ἔνι, οὐκ ἔνι ἐμπεισόντα μὴ καὶ ταῦτα ὑποπτεῦσαι· πολλάκις ^wγὰρ αὐτὴ ἡ ψυχὴ ^xἀναστρέφεται κάτωθεν, ἀγωνιώσα, τρέμουσα. Πόση τοῦτο ^Fπικρία, εἰπέ μοι; Ταῦτα γὰρ καθ’ ἐκάστην νόσον ἀνάγκη ^yγί-

⁹ Sirac. xi. 27.

^ε ἕτερον] Sic Edd. et Vet. ἕτεροι Codd. ^h οὐδὲν ἕτερον om. I. Idem post φροντίδα add. ἕτερον οὐδέν. ⁱ προσκειῖσθαι] Sic Edd. ἔχειν Codd. ^k φυλακῆς] κεφαλῆς I. ὑπὲρ—φροντίζειν om. C. ^l περιβάλληται K. ^m τὴν (τὴν om. C.) ἀγρ. αὐτῷ ἰσχ.] Sic Codd. ἰσχ. αὐτῷ τὴν ἀγρ. Edd. ⁿ κατάραι αἱ] Sic Edd. et Vet. κατηγορίαι C.I. κατάραι (ὁm. αἱ) K. Post ἐντυχίαι add. αἱ κατ’ αὐτῶν K. ^o ἐργάεσθαι C.K. ^p ἂν assumptum ex omnibus. ^q λυπηρῶν] συμφορῶν I. ^r αὐτοὺς στ. pro στ. αὐτοὺς omnes. ^s αὐτὴν superscript. in I. ^t ὦρα γὰρ, φ. κάκωσις ἐπιλησμονὴν π. τρυφῇ πολλῇ I. τρ. πολλῆς pro πολλῆς τρ. C.K. ^v ἥρπαγμένους C.I. ^w γὰρ accessit ex C.I. Vet. ^x ἀναστρέφεται omnes. στρέφεται Edd. Statim ἀπὸ κύτῳθεν I. ^y γενέσθαι I.

νεσθαι. Εἰ δὲ καὶ κολαζομένους ἴδοι, εἰ δὲ καὶ ἀποθνήσκοντας, (353)
 691 τί οὐ πείσεται; Καὶ ταῦτα μὲν ἐνταῦθα· τὰ δὲ ἐκεῖ, οὐδὲ εἰπεῖν
 ἔνι, ὅση ἢ κόλασις, ὅσαι αἱ τιμορίαι, ὅσαι αἱ βάσανοι, ὅσα ^z τὰ
 στρεβλωτήρια. Ταῦτα λέγομεν ἡμεῖς· ¹⁰ “Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν,
 ἀκουέτω.” Συνεχῶς περὶ αὐτῶν λέγομεν, οὐ βουλόμενοι λέγειν
 συνεχῶς, ^a ἀλλὰ ἀναγκαζόμενοι. Ἐβουλόμεθα μὲν γὰρ μηδὲ
 τὴν ἀρχὴν ἡμῖν ἀνάγκην ^b γίνεσθαι τῶν τοιούτων λόγων· εἰ δὲ
 μὴ, καὶ ἐξ ὀλίγης ἰατρείας ἀπαλλαγέντας τοῦ νοσήματος, ἐπὶ
 τὴν ὑγίειαν ὑμᾶς ἐπαναγαγεῖν· μερόντων δὲ ὑμῶν ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ,
 B ἐκλύτου καὶ βαναύσου ψυχῆς ἂν εἴη, ἀποστηναὶ τῆς μεθοδείας
 τῆς ἰατρικῆς, καὶ ἀπηνείας καὶ ὠμότητος. Εἰ γὰρ ^c τοὺς τὰ
 σώματα ἀπαγορεύσαντας ἰατροὺς παρακαλοῦμεν, λέγοντες, μὴ
^d ἀμελήσης μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς τὰ παρὰ σεαυτοῦ ^e εἰσφέ-
 ρων· οὐ πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς ^f ἑαυτοῖς παραινέσμεν; Ἰσως γὰρ
 μετὰ τὸ ἐλθεῖν εἰς αὐτὰς τοῦ ἄδου τὰς πύλας, καὶ τῆς κακίας
 αὐτῆς τὰ πρόθυρα, ἀνανῆψαι δυνήσεται καὶ ἀνακτήσασθαι καὶ
 ῥωσθῆναι, καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς αἰωνίου ζωῆς. Πόσοι ἀπὸ μὲν
 C δεκάτης ἀκροάσεως οὐδὲ αἴσθησιν ἔλαβον, ὕστερον δὲ ἀπὸ μιᾶς
 μόνης ^g ἐπεστράφησαν; μᾶλλον δὲ οὐκ ἀπὸ μιᾶς· εἰ γὰρ καὶ
 ἀναισθήτως εἶχον ἐν ταῖς δέκα, ἀλλ’ ὅμως ^h ἐκέρδανον, καὶ ὕστε-
 ρον τὸν καρπὸν ἀθρόον ἔδειξαν. “Ὡσπερ γὰρ ἐπὶ δένδρου, τὸ
 δέκα λαβὼν τομὰς, καὶ μὴ καταπεσὼν ὑπὸ τῶν δέκα, ὕστερον δὲ
 μιᾶς ἐπαχθείσης ⁱ τὸ πᾶν κατηνέχθη· ^k οὐ τῆς μιᾶς δὲ γέγονε το-
 μῆς, ἀλλὰ ^l τῶν δέκα ἐστὶ τὸ τῆς ὑστέρας κατόρθωμα· καὶ ὁ μὲν
 πρὸς τὴν ρίζαν ἰδὼν οἶδε τοῦτο, ὁ δὲ ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ στελέχους
 καταμανθάνων οὐδὲν ^m τοιοῦτο δύναται συνιδεῖν· οὕτω δὴ καὶ ἐν-
 ταῦθα. Καὶ ⁿ ἰατρῶν πολλάκις πολλῶν πολλὰ ^o προσενεγκάν-
 D των φάρμακα, οὐδεμία γέγονεν ὠφέλεια, ὕστερον δὲ τις προσ-
 ελθὼν, τὸ πᾶν ^p κατώρθωσεν· οὐκ ἐκείνου δὲ ἐστὶ ^q μόνον τὸ
 ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων τῶν ἤδη κατεργασαμένων τὸ πάθος.
 Ὡστε καὶ μὴ νῦν ^r δώμεν τῆς ἀκροάσεως τοὺς καρποὺς, ὕστερον
 δώσομεν· ὅτι γὰρ δώσομεν, σφόδρα πέπεισμαι. Οὐ γὰρ ἔστιν,
 οὐκ ἔστι τοσαύτην φιληκοΐαν, καὶ τοσοῦτον πόθον ^s διαπεσεῖν·

¹⁰ Luc. viii. 8.

^z τὰ om. I. ^a ἀλλ’ ἂν. C.K. ^b γενέσθαι I. ^c τοὺς om. I. Mox
 τοὺς ἰατροὺς I. Veron. ^d ἀμελήσης] + ἀλλ’ ὅλως Edd. + ἀλλ’ ὅμως I. ἀλλ’
 ὅλως om. C.K. Post ἀναπνοῆς repetit μὴ ἀμελήσης I. ^e εἰσφέρων] Sic
 omnes. προσφέρων μὴ ἀνήσης (ἀνήσεις Veron.) Edd. ^f ἑαυτοῖς omnes.
 ἑαυτοὺς Edd. ^g ἀπεστρ. I. ^h ἐκέρδανον I. ἐκέρδαινον C. Veron. ἐκέρ-
 δαναν K. Sav. cet. ⁱ τὸ om. K. Sav. cet. ^k οὐ—κατόρθωμα] οὐ τῶν δέκα
 γέγονεν, ἀλλὰ τῆς ὑστέρας τομῆς τὸ κ. K. ^l τῶν] τὰ τῶν I. ^m τοιοῦτον C.K.
ⁿ ἰατρῶν] + δὲ K. Sav. cet. Mox πολλῶν accessit ex I.K. Vet. ^o προσε-
 νεγκόντων I.K. ^p κατώρθωσεν Edd. εἰργάσατο Coëd. ^q μόνον pro μόνου
 omnes. ^r δώσωμεν C.I. ^s διαπεσεῖν· μὴ] εἰκὴ διαπεσεῖν· μηδὲ K.

μὴ γένοιτο· ἀλλὰ πάντες ἄξιοι τῶν τοῦ Χριστοῦ παραινέσεων
γενόμενοι, [†]ἐπιτύχοιμεν τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα,
κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Σ.

E

¹ Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρά,
ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς
ἀτιμίαν. Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται
σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον, ἔχρηστον τῷ δεσπότῃ, ^αεἰς πᾶν
ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

F

ΠΟΛΛΟΥΣ τῶν ἀνθρώπων θορυβεῖ ἔτι καὶ νῦν, τί δίηποτε
μένουσιν οἱ κακοὶ, καὶ οὐκ ἀπόλλυνται. ^βΕἰςὶ μὲν οὖν τούτου
καὶ ἕτεραι πολλαὶ αἰτίαι, οἷον, ἵνα μεταβάλῳνται, ἵνα διὰ τῆς 692
^γκολάσεως ὑπόδειγμα γένωνται τοῖς πολλοῖς· ἐνταῦθα δὲ ὁ
Παῦλος πρᾶγμα φησὶν ^δεἰκός. “Ἐν μεγάλῃ ^εγὰρ οἰκίᾳ, φησὶν,
οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρά, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ
ὀστράκινα.” ^εὩς περ ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκίᾳ εἰκὸς εἶναι πολλὴν δια-
φορὰν σκευῶν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐν τῇ οἰκουμένῃ πάσῃ· οὐ περὶ
τῆς ἐκκλησίας λέγων, ἀλλὰ περὶ τοῦ κόσμου παντός. Μὴ ^ςγὰρ
μοι τὴν ἐκκλησίαν ὑπολάβῃς· ἐνταῦθα γὰρ οὐδὲν βούλεται εἶναι B
σκεῦος ξύλινον οὐδὲ ὀστράκινον, ἀλλὰ πάντα χρυσᾶ καὶ ἀργυρά,
ἐνθα σῶμα Χριστοῦ, ἐνθα ²“ Παρθένος ἄγνή, μὴ ἔχουσα σπῖλον
ἢ ῥυτίδα.” ^βΜὴ σε ταραττέτω, φησὶν, ὅτι εἰσὶν ἄνθρωποι
πονηροὶ καὶ μιαιοί· καὶ γὰρ ἐν μεγάλῃ οἰκίᾳ ἐστὶ σκεύη ^ιτοι-
αῦτα. Τί οὖν; ἀλλ' οὐ τῆς αὐτῆς, φησὶν, ἀπολαύει τιμῆς, ἀλλὰ
τὰ μὲν εἰς τιμὴν ἐστί, τὰ δὲ εἰς ἀτιμίαν. ^κΝαί· ἀλλ' ἐνταῦθα
(354) μὲν χρῆσιν τινα πληροί, ἐπὶ δὲ τοῦ κόσμου ^ιτί; Οὐχὶ κέχρηται
αὐτοῖς τούτοις πρὸς ἕτερα ὁ θεός; οἷον, ὁ κενόδοξος πολλὰ

¹ CAP. II. v. 20, 21.² 2 Cor. xi. 2. Ephes. v. 27.

[†] ἐπιτύχωμεν I. Veron. τύχοιμεν K. Sav. cet. HOM. VI. ^α εἰς—
ἡτοιμασμένον om. K. ^β εἰςὶ μὲν οὖν] καὶ εἰςὶ μὲν K. ^γ κολάσεως] μετα-
νοίας κερδάνωσι καὶ K. ^δ εἰκὸς Edd. invitis nostris. ἐνταῦθα—εἰκός] καὶ
γὰρ ἀπὸ τοῦ χρηστεύσασθαι τὸν θεόν, καὶ ἐνεγκεῖν μακροθύμως αὐτοὺς ῥαθυμοῦν-
τας, καὶ ἀπὸ τοῦ μετανοίας αὐτοῖς καιρὸν λιπεῖν εἰς τὸ ἀνανῆσαι, εἰ βουληθεῖεν,
πολλοὶ καὶ ἀπώναντο μεταβαλόμενοι, καὶ πολλοὺς εἰς σωτηρίαν ἐνήγαγον ἐκ τοῦ
καθ' ἑαυτοὺς ὑποδείγματος. ὁ δὲ Παῦλος καὶ τι ξένον εἰσάγει οὕτως ἐνταῦθα λέ-
γων K. ^ε γὰρ] δέ (et om. φησὶν) C.I.K. ^ε ὥς περ] δηλῶν διὰ τούτου ὅτι
ὥς περ K. Sav. cet. ^ς γὰρ om. bis K. ^η μὴ] ὁ δὲ λέγει, τοῦτο ἐστί· μὴ
K. Sav. cet. Mox φησὶν om. C.K. Sav. cet. ^ι τοιαῦτα—φησὶν] ἀλλ' οὐ
πάντα τῆς αὐτῆς K. ^κ ναὶ]+φησὶν K. Sav. cet. Post μὲν add. ταῦτα K.
^ι τί; οὐχὶ] οὐδαμῶς. εἰ καὶ μὴ πρὸς τοιαύτην ἐνέργειαν, ἀλλὰ K. Sav. cet.

C οἰκοδομεῖ, ὁ πλεονέκτης, ὁ ἔμπορος, ὁ κάπηλος, ὁ ἄρχων, ἔστιν ἔργα τινὰ ἐν τῷ κόσμῳ αὐτοῖς ἀρμόζοντα. Τὸ δὲ χρυσοῦν σκεῦος οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλὰ περὶ τὴν τράπεζαν στρέφεται τὴν βασιλικήν. Οὐ τοῦτο οὖν φησιν, ὅτι ἀναγκαῖον πρᾶγμα ἢ πονηρία, πῶς γάρ; ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔχουσιν ἔργον. Εἰ γὰρ πάντες ἦσαν χρυσοὶ καὶ ἀργυροὶ, οὐκ ἂν ἐδέησεν ἐκείνων οἶον, εἰ πάντες ἦσαν καρτερικοὶ, οὐκ ἔδει οἰκοδομημάτων· εἰ πάντες τρυφῆς ἦσαν ἀπηλλαγμένοι, οὐκ ἔδει ἐδεσμάτων· ἢ λαμπρᾶς
 D οἰκοδομῆς, εἰ τῆς χρείας ^mἐπεμελοῦντο πάντες. “Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ⁿφησὶν, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον.” Ὅρᾳς ὅτι οὐ φύσεως οὐδὲ ὑλικῆς ἀνάγκης ἐστὶ τὸ εἶναι χρυσοῦν ἢ ὀστράκινον, ἀλλὰ τῆς ἡμετέρας προαιρέσεως; Ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ ὀστράκινον οὐκ ἂν ^oγένηται χρυσοῦν, οὐδὲ τοῦτο εἰς τὴν ἐκείνου καταπεσεῖν εὐτέλειαν δυνήσεται· ἐνταῦθα δὲ πολλὴ ἢ μεταβολὴ καὶ ἢ μετάστασις. Σκεῦος ὀστράκινον ἦν ὁ Παῦλος, ἀλλ' ἐγένετο χρυσοῦν· σκεῦος χρυσοῦν ἦν ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ἐγένετο ὀστράκινον. Ἄρα ἀπὸ ἀκαθαρσίας τὰ ὀστράκινα·
 E ὁ πόρνος, ὁ πλεονέκτης, ὀστράκινος γίνεται. Πῶς οὖν ἀλλαχού φησιν, ³“Ἐχοντες τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν;” ^aκαὶ οὐ διαβάλλει τὸ σκεῦος τὸ ὀστράκινον. Ἐκεῖ τὴν φύσιν αὐτὴν φησιν. Ὁ δὲ λέγει, ^rτοιοῦτόν ἐστι· σκεῦος ὀστράκινον ἡμῶν τὸ σῶμα. Ὡσπερ γὰρ τὸ ὀστράκινον οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ πηλὸς ^sῶπτημένος· οὕτω καὶ τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ πηλὸς τῇ θερμότητι τῆς ψυχῆς στε-
 F ρεούμενος. Ὅτι γὰρ ὀστράκινόν ἐστι, ⁱπολλάκις κατεάχθη καὶ συνετρίβη. Τί γὰρ ὀστράκων διενήνοχε τὰ ὀστᾶ, οὕτως ὄντα κραταιὰ, οὕτως ὄντα ξηρά; τί δὲ πηλοῦ αἱ σάρκες; οὐχ
 693 ὁμοίως ἀπὸ ὕδατός ^vεἰσιν; Ἀλλ', ὅπερ ἔφην, ^wπῶς ἐκεῖ οὐ διαβάλλει τὸ πρᾶγμα; ^xἘκεῖ περὶ φύσεως διαλέγεται, ἐνταῦθα περὶ προαιρέσεως. “Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν,” φησὶν. Οὐκ εἶπε, καθάρῃ, ἀλλ', “ἐκκαθάρῃ,” ^yτουτέστι, παντελῶς καθάρῃ. “Ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον, ^zκαὶ εὐχρηστον τῷ

3 2 Cor. iv. 7.

^m ἐπεμελοῦντο I.K. Cat. ἐπεμέλονται Edd. ἢ λαμπρᾶς—πάντες] εἰ τῆς χρ. ἐπέμ. πάντες, οὐκ ἔδει λ. οἰκοδομῆς K. Sav. cet. ⁿ φησὶν om. K. Sav. cet. ^o γένετο K. Mox μεταπεσεῖν idem. ^p ὁ om. C. ^a καὶ—αὐτὴν φησιν] ὥστε τιμᾶ, καὶ οὐ διαβάλλει τ. σ. τ. ὁ. θησαυροῦ δεκτικὸν αὐτὸ προσειπών. ἐκεῖ τὴν φ. α. δηλοῖ, οὐ τὸ εἶδος τῆς ὕλης K. Sav. cet. ^r τοῦτο idem. ^s ὀπτη-
 μένος I. ^t πολλάκις—συνετρίβη] δῆλον· πολλάκις γὰρ, ὡς ἐκεῖνο τὸ σκεῦος πεσὸν κατεάχθη καὶ σ. οὕτω καὶ τὸ σῶμα θανάτῳ καταπεσὸν διαλύεται K. Sav. cet. ^v εἰσι]+καὶ αὐται idem. ^w πῶς om. K. ἐκεῖ post πρᾶγμα transp. idem. Statim οὐ om. C. ^x ἐκεῖ π. φ.] π. φ. γὰρ K. Mox ἐνταῦθα δὲ περὶ idem. ^y τουτέστι, π. καθάρῃ] τὴν τελείαν δηλῶν κάθαρσιν K. Haec om. I. ^z καὶ
 accessit ex I.K. Cat.

δεσπότη.” Ἄρα ἐκεῖνα ἄχρηστα, εἰ καὶ τινα χρεῖαν ἐπιτελεῖ, ἄλλ’ οὐκ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. ^b Ἡτοιμασμένον. ^c Κἂν μὴ πράττη, ἀλλ’ ὅμως ἐπιτήδειόν ^d ἐστι, δεκτικόν. Δεῖ οὖν πρὸς πάντα παρεσκευάσθαι, κἂν πρὸς ^e θάνατον, κἂν πρὸς μαρτύριον· δεῖ ἡτοιμάσθαι, κἂν πρὸς παρθενίαν, κἂν πρὸς ^f ταῦτα B πάντα.

⁴ “Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεύγε.” Νεωτερικαὶ οὐχ αὐταὶ εἰσιν αἱ τῆς πορνείας μόνον, ἀλλὰ πᾶσα ἐπιθυμία ἄτοπος νεωτερική. Ἀκουέτωσαν οἱ γεγηρακότες, ὅτι οὐ δεῖ τὰ τῶν νεωτέρων ποιεῖν. Κἂν ὑβριστῆς ἢ τις, κἂν δυναστείας ἐρᾷ, κἂν χρημάτων, κἂν σωμάτων, κἂν εὐδοκίᾳ δῆποτε, νεωτερική ἢ ἐπιθυμία, ^h ἀνότητος· οὐπω τῆς καρδίας βεβηκυίας, οὐδὲ τῶν φρενῶν ἐν βάθει τεθεισῶν, ἀλλ’ ἠῶρημένων, ἀνάγκη ταῦτα πάντα γίνεσθαι. [^k Φαντασίας νεωτερικὰς.] Ταῦτα φεύγε· “^δίωκε δὲ C δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ ^l πάντων τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.” ^m Δικαιοσύνην τὴν καθόλου ἀρετὴν λέγει, ⁿ τὴν ἐν τῷ βίῳ εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, πραότητα. Τί ἐστι, “μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας;” ^o Τουτέστιν, ἐκείνοις θάρρει μόνοις, μὴ τοῖς ἀπλῶς ἐπικαλουμένοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνυπούλως, ^p ἀνυποκρίτως, οὐδὲν ἔχουσι δολερὸν, τοῖς μετ’ εἰρήνης προσιοῦσι, τοῖς ἀμάχοις· μετ’ ἐκείνων ἀναμίγνυτο, μετὰ δὲ τῶν ἄλλων οὐ χρὴ πρᾶον εἶναι, D ἀλλ’ εἰρηνεύειν μόνον τὸ ἐξ αὐτοῦ. ⁵ “Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις ^q παραιτοῦ.” Ὁρᾷς πῶς πανταχοῦ αὐτὸν ἀπάγει τῶν ζητήσεων; οὐ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱκανῶς ἀνατρέπειν ^r αὐτάς· εἶχε γάρ· εἰ δὲ ^s καὶ μὴ εἶχεν, εἶπεν αὖ πρὸς αὐτὸν, ὅτι σπουδά- (355) σον εἶναι ἐπιτήδειος πρὸς ἀνατροπὴν τῶν τοιούτων· ὥσπερ ὅταν λέγῃ, ⁶ “Πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου” ἀλλ’ οἶδεν ἄχρηστον ὃν καὶ τὸ E καθεῖναι ὅλως εἰς ^t τούτους τοὺς ἀγῶνας· καὶ ὅτι οὐδὲν ^v τέλος ἔσται, ἀλλ’ ἢ μάχη καὶ ἀπέχθεια, ὕβρεις καὶ λοιδορίαι. Ταύτας

⁴ v. 22.⁵ v. 23.⁶ 1 Tim. iv. 13, 16.

^a ἀλλ’ οὐκ om. K. Sav. cet. invitis Cat. Vet. ^b ἡτοιμασμένα C. ^c κἂν μὴ πρ.] τί ἐστὶ τοῦτο; κἂν μὴ πρ. φησὶν K. ^d ἐστὶ] ἔσται K. ἔσται καὶ I. ^e θάνατον] + καλῇ K. Post παρθενίαν add. ἔλκη idem. ^f ταῦτα π.] π. ταῦτα C. ἀγιοσύνην K. ^g ὅτι οὖν] Sic I. Veron. ὅτι C. ὁτουοῦν K. Sav. cet. δῆποτε om. K. ^h ἀνότητος K. ⁱ αἰῶρ. C. ἑωρ. I. ^k φαντ. v. ταῦτα φ.] ἵν’ οὖν μηδεὶς τούτοις ἀλφ, παραινέει καὶ φησι, τὰς v. ἐπιθυμίας φ. K. ἵνα οὖν μ. τ. ἀ. τί παραινέει; φαντ. v. φεύγε Sav. cet. ^l πάντων om. C. ^m δικαιοσύνην —καρδίας om. I. Vet. ⁿ τὴν—πραότητα] πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην, τὴν ἐν τ. β. εὐσέβειαν K. ^o τουτέστιν] ὥσει ἔλεγεν K. Sav. cet. ^p τοῖς ἀνυποκρίτως, τοῖς οὐδὲν iidem. ^q παραιτοῦ] + εἰδὼς ὅτι γεννώσι μάχας iidem. ^r αὐτάς] + μὴ γένοιτο K. ^s καὶ om. I. K. ^t τούτους τοὺς ἀ.] Sic nostri omnes et Cat. ἀ. τοιούτους Edd. ^v τέλος ἔσται] ἔσται τέλος C. ἔσται ὅλως Cat.

οὖν τὰς ζητήσεις ^wπαραιτοῦ. "Ωστε εἰσὶν ἕτεροι ζητήσεις, αἱ περὶ τῶν γραφῶν, αἱ περὶ τῶν ἄλλων. ^x[⁷ "Δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι." Οὐκοῦν οὐ δεῖ μάχεσθαι, οὐδὲ ἐν ζητήσει, Ὑοῦδαμου· πόρρω μάχης εἶναι δεῖ· ὁ ^a γὰρ τοῦ θεοῦ τῆς εἰρήνης δοῦλος, πῶς ἂν ^bμαχέσαιοτο; "Ἄλλ' ἡπιον εἶναι πρὸς πάντας." F Πῶς ^dοὖν λέγει, ⁸"^eἘλεγχε αὐτοὺς μετὰ πάσης ἐπιταγῆς;" καὶ ἐνταῦθα πάλιν, "Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω;" 694 καὶ ^fπάλιν, "^gἘλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως;" "Οτι καὶ τοῦτο πραότητός ἐστιν. Ὁ γὰρ σφοδρὸς ἔλεγχος, ὅταν μετ' ^hἐπιεικειάς γένηται, ὁ μάλιστα δυνάμενος ^bδακεῖν οὗτός ἐστιν. Ἐνεστι γὰρ, ἔνεστι μετὰ πραότητος καθάψασθαι μᾶλλον, ἢ μετὰ θρασυτήτος ἐντρέψαι. "Διδακτικόν." ⁱπρὸς πάντας τοὺς βουλομένους ^kδιδαχθῆναι. ⁹"Αἰρετικὸν γὰρ, φησὶν, ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ." "^lἈνεξίκακον." B ¹Μάλιστα γὰρ τοῦτο ἔχειν ^mχρή· ἐπεὶ πάντα μάτην γίνεται. Εἰ γὰρ οἱ ἀλείεις πολλάκις δι' ὅλης ἡμέρας βάλλοντες τὰ δίκτυα, καὶ οὐκ ἐπιτυγχάνοντες, οὐκ ἀπαγορεύουσι, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς. "Ορα γὰρ τί γίνεται· συμβαίνει ⁿτῆς συνεχοῦς διδασκαλίας πολλάκις κατελθόντα τὸν καρπὸν ἐκκόψαι τὸ ἐνοχλοῦν ^oτῇ ψυχῇ πάθος. Ὁ γὰρ μυριάκις ἀκούσας, πείσεται τι· οὐ γὰρ ἔστιν ἄνθρωπον ἀκούοντα συνεχῶς, μηδὲν ^pπαθεῖν. Ἔστιν οὖν ὅτε μέλλων πείθεσθαι, ἡμῶν ἀπαγορευσάντων, τὸ πᾶν ἀπώλεσε. Καὶ ταῦτόν γίνεται, οἷον ἂν εἴ τις γεωργίας ἄπειρος τὴν ἄμπε- C λον φυτευθεῖσαν ^qσκάπτει μὲν ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ζητῶν λήψεσθαι καρπὸν, καὶ πάλιν ἐν τῷ ^rτρίτῳ, εἴτα τῶν τριῶν ἐτῶν παρελθόντων ἀπογνοῦς, τότε λοιπὸν αὐτὴν ^sκαταλείπει ἐν τῷ τετάρτῳ, ὅτε τῶν πόνων ἐκείνων ^tοἴσει τὴν

7 v. 24. 8 Tit. ii. 15. 1 Tim. iv. 12. Tit. i. 13. 9 Tit. iii. 10.

^w παραιτοῦ] παραιτεῖσθαι προτρέπει K. ^x Verba inclusa desunt in C.I. Veron. ^y οὐδαμῶς I. οὐδαμου om. K. Sav. cet. Statim πόρρω γὰρ μ. iidem. ^z εἶναι δεῖ (δεῖ εἶναι K.)] + διὸ καὶ ἐπάγει· εἰδὼς ὅτι γεννώσι μάχας· δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι C. + τὸν τοῦ θεοῦ δοῦλον· εἰρήνης γὰρ ἐστὶ θεὸς ὁ θεὸς K. Sav. cet. ^a γὰρ] δὲ K. Sav. cet. ^b μαχέσαιοτο K. ἀλλ' ἡπιον— πάντας om. idem. ^c πάντας] + δοῦλον γὰρ (+ φησὶν K.) κυρίου οὐ δεῖ μ. φησὶν (φησὶν om. K.) ἀλλ' ἦ. εἶναι πρὸς π. K. Edd. ^d οὖν] νῦν C. ^e ἔλεγχε—ἐνταῦθα πάλιν] προῖων, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως· ἔλεγχον, ἐπιτίμησον· καὶ πάλιν ἐν τῇ προτέρᾳ K. ^f πάλιν] ἀλλαχοῦ K. ^g ἐπιεικειάς] ἐπιτάσεως I. Statim γίνηται K. ^h δάκνειν I. δακεῖν δυν. pro δυν. δακεῖν Veron. οὗτός ἐστιν ὁ μάλιστα δακεῖν δυνάμενος hoc ord. K. Sav. cet. ⁱ πρὸς] τουτέστι, πρὸς K. Sav. cet. ^k διδαχθῆναι] + ὥστε τοὺς αἰρετικούς ἀποστρέφεσθαι δεῖ K. ^l μάλιστα] καλῶς αὐτὸ (τοῦτο Sav. cet.) προσέθηκε· μάλιστα K. Sav. cet. ^m χρή] + τὸν διδάσκαλον iidem. ⁿ τῆς σ. δ.—καρπὸν] πολλάκις ἀπὸ τῆς σ. δ. εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς τὸ τοῦ λόγου ἄροτρον κατελθόν K. Sav. cet. ^o τῇ ψ.] αὐτῇ C.K. Sav. cet. τῆς ψυχῆς Cat. ^p μαθεῖν I. ^q σκάπτει K. Sav. cet. ^r τρίτῳ] + καὶ μὴ λαμβάνων iidem. Statim εἴτα μετὰ τῶν I. ^s καταλείπει I. καταλίποι K. καταλείποι Sav. cet. ^t οἴσει] ἔμελλε κομίζεσθαι K. Sav. cet.

ἂντίδοσιν. ¹⁰ “Ἐν ὡς πραότητι, φησὶ, παιδεύοντα τοὺς ἀντιδια-
τιθεμένους.” Μάλιστα γὰρ τὸν διδάσκοντα τοῦτο χρή ποιεῖν.
“Ἐν πραότητι” οὐ γὰρ ἐν ψυχὴν δεομένην μαθεῖν, μετὰ θρα-
σύτητος καὶ μάχης δυνηθῆναι τι τῶν χρησίμων συνιδεῖν. ^x καὶ D
μέλλη προσέχειν, ἀπορηθεῖσα οὐδὲν εἴσεται, ἢ λυπηθεῖσα ^y καὶ
ἀλγήσασα. Δεῖ ^z γὰρ τὸν μέλλοντά τι τῶν χρησίμων ^a μαθεῖν,
πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἡδέως ἔχειν πρὸς τὸν διδάσκοντα·
τούτου δὲ μὴ προκατασκευασθέντος, οὐκ ἐν γενέσθαι τι τῶν
δεόντων οὐδὲ τῶν χρησίμων· ἡδέως δὲ οὐκ ἂν τις ^b ἔχοι πρὸς τὸν
θρασυνόμενον καὶ ὑβρίζοντα. Πῶς οὖν, “Αἰρετικὸν, φησὶν,
ἄνθρωπον μετὰ μίαν ^d καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ;” Τὸν
ἀδιόρθωτον ^e λέγει, ὃν οἶδεν ἀνίατα νοσοῦντα. “Μήποτε ^f δῶ E
αὐτοῖς ὁ κύριος ¹¹ ἀνανῆψαι ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος.” ^g O
δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ἴσως ἔσται τις διόρθωσις· τὸ δὲ, ἴσως,
ἐπὶ τῶν ^h ἀφανῶν ἐστιν. Ὡστε ἐκείνων ἀφίστασθαι ⁱ μόνον χρή,
περὶ ὧν δυνάμεθα σαφῶς ἀποφῆνασθαι, καὶ ὑπὲρ ὧν πεπέεσμεθα,
ὅτι οὐδ’ ἂν ὁτιοῦν γένηται, μεταστήσονται. “Ἐν πραότητι,”
φησὶν. Ὁρᾷς ὅτι τοὺς βουλομένους μαθεῖν οὕτω χρή προσίε-
σθαι, ^k μηδέποτε πρὸ τῆς ἀποδείξεως ἀφίστασθαι τῶν διαλέξεων;
“Ἐζωγρημένοι ὑπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.” Καλῶς εἶπεν, F
“ἐζωγρημένοι” τέως γὰρ ἐν πλάνῃ νήχονται. Ὅρα πῶς διδά-
σκει μετριοφρονεῖν. Οὐκ εἶπε, μήποτε δυνηθῆς, ἀλλὰ, “μήποτε
δῶ αὐτοῖς ὁ κύριος ἀνανῆψαι.” ¹ Καὶ γένηται τι, τοῦ κυρίου τὸ 695
πᾶν γίνεται· σὺ φυτεύεις, σὺ ποτίζεις, ἐκεῖνος σπείρει καὶ ποιεῖ
(356) καρποφορεῖν. Μήποτε τοίνυν διακεώμεθα, ὥς αὐτοὶ ^m τινα
πείθοντες, ⁿ καὶ πείσωμεν. “Καὶ ζωγρηθέντες, φησὶν, ὑπ’ αὐτοῦ
εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.” Τοῦτο δὲ οὐ περὶ δογμάτων ἂν τις
εἴποι, ἀλλὰ καὶ περὶ ὀβίου· τὸ γὰρ θέλημα αὐτοῦ ^p ἐστὶν ὀρθῶς
βιοῦν. Εἰσὶ δὲ τινες ἐν τῇ παγίδι τοῦ διαβόλου καὶ βίου ἔνεκεν·
οὐ τοίνυν οὐδὲ πρὸς τούτους περικακεῖν χρή. “Μήποτε ἀνανή-
ψωσι, φησὶν, ^q ἐζωγρημένοι εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.” Τὸ ^r δὲ,

¹⁰ v. 25.¹¹ v. 26.

^v ἀντίδοσιν] + εἰπὼν δὲ ἀνεξίκακον, οὐκ ἀρκεῖται, ἀλλ’ ἐπάγει λέγων K. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ^w πραύτητι K. ^x καὶ] + γὰρ K. Sav. cet. ^y καὶ] ἢ καὶ C. Haec ἢ λυπ. καὶ ἀλγήσασα om. K. Sav. cet. ^z γὰρ] τοίνυν K. ^a μαθηθῆναι I.K. Cat. Mox ἀπάντων pro πάντων omnes. ^b ἔχοι] σχοίη K. Sav. cet. ^c τις om. I. ^d φησὶν om. I. ante αἰρετικὸν transp. K. ^e καὶ omnes. ἢ Edd. ^f λέγει] ἐνταῦθα λέγει, καὶ K. ^g δῶ] bis C.I. ^h κύριος] θεὸς C.K. Sav. cet. Pro ἀνανῆψαι iidem habent μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν invito Vet. ⁱ ἀφανῶν] Sic C.I. ἀφ. καὶ μελλόντων K. ἀδήλων Cat. Edd. ^j μόνων I. ἀφίστασθαι μ. pro μ. ἀφίστασθαι omnes. ^k καὶ μηδέποτε Sav. cet. καὶ om. I. Veron. ^l καὶ] + τε C. ^m τινα] τι K. Statim πείσονται I. πείθεσθε K. πείσοντες Cat. ⁿ καὶ] + μὴ I.K. Statim καὶ om. C. ^o βίου] + ὀρθοῦ C. ^p ἐστι] + τὸ μὴ K. ^q ἐζωγρ.] + ὑπ’ αὐτοῦ K. ^r δὲ om. K.

B “μήποτε,” πολλῆς μακροθυμίας ἔστί· τὸ γὰρ μὴ ποιεῖν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, παγὶς διαβολικὴ. “Ὡςπερ γὰρ ὁ στρουθὸς, καὶ μὴ ἐξ ὅλου τοῦ μέρους κατέχεται, ἀλλ’ ἐξ ἐνὸς, τοῦ ποδὸς λέγω, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἐστὶ τοῦ τὴν παγίδα θέντος· οὕτω καὶ ἡμεῖς, καὶ μὴ ἐξ ὅλου κατεχόμεθα, καὶ ἐκ πίστεως καὶ ἐκ βίου, ἀλλ’ ἐκ τοῦ βίου μόνον, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἐσμέν τοῦ διαβόλου.

12 “Οὐ γὰρ ὁ λέγων μοι, κύριε, κύριε, φησὶν, εἰσελεύσεται εἰς

C τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν” καὶ πάλιν, “Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, ἀποχωρεῖτε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.” Ὁρᾷς ὅτι τὸ κέρδος τῆς πίστεως, ὅταν ἡμᾶς ἀγνοῇ ὁ δεσπότης; Καὶ ταῖς παρθένοις τὸ αὐτὸ φησιν. 13 “Οὐκ οἶδα ὑμᾶς.” Τί οὖν τὸ κέρδος τῆς παρθενίας καὶ τῶν πολλῶν ἰδρώτων, ὅταν ἀγνοῇ αὐτὰς ὁ δεσπότης; Καὶ πολλαχοῦ εὐρίσκομεν ὑπὲρ μὲν πίστεως οὐδὲν ἐγκαλουμένους, ^x ἀπὸ δὲ βίου πονηροῦ κολαζομένους μόνον· ὥςπερ ὕλλαχοῦ ὑπὲρ βίου μὲν οὐδὲν ἐγκαλουμένους, ^z διὰ δὲ δόγμα διεστραμμένον ἀπολλυμένους· ταῦτα γὰρ ἀλλήλων ἔχε-

D ται. Ὁρᾷς ὅτι, ὅταν μὴ ποιῶμεν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ὑπὸ τὴν παγίδα τοῦ διαβόλου ἐσμέν; Οὐκ ἀπὸ βίου δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐνὸς ἐλαττώματος πολλάκις εἰσερχόμεθα εἰς τὴν γέενναν, ὅταν μὴ τὰ ἄλλα ἀντίρροπα ἢ ἀγαθὰ. Ἐπεὶ καὶ αἱ παρθένοι οὐ πορνεύειαν ἐνεκλήθησαν, οὐ μοιχείαν, οὐ φθόνον, οὐ βασκανίαν, οὐ μέθην, οὐ κακοπιστίαν, ἀλλ’ ἔλλειψιν ^a ἐλαίου· τουτέστιν, ^b οὐκ ἐποιοῦν ἐλεημοσύνην· τὸ γὰρ ἔλαιον τοῦτό ἐστι. Καὶ ^c ἐκεῖνοι οἱ καταραθέντες, 14 “Ἀπέλθετε ^d γὰρ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον,” οὐδὲν πάλιν τούτων ἐνεκαλοῦντο, ἀλλὰ καὶ E αὐτοὶ, ὅτι οὐκ ἔθρεψαν τὸν Χριστόν.

^e Ὁρᾷς ὅτι ἐλεημοσύνη ἐλλειφθεῖσα εἰσάγει εἰς τὸ τῆς γέεννης πῦρ; Πού γὰρ ἔσται χρήσιμος, εἰπέ μοι, ὁ ἐλεημοσύνην μὴ ποιῶν; Νηστεύεις καθ’ ἐκάστην ἡμέραν; ἀλλὰ καὶ αἱ παρθένοι τότε ἐκείναι, ἀλλ’ οὐδὲν ἀπώναντο. Εὐχῇ; καὶ τί τοῦτο; Ἐλεημοσύνης χωρὶς ἄκαρπος ἢ εὐχή· πάντα ἀκάθαρτα ταύτης χωρὶς, πάντα ἀνόνητα· τὸ πλεόν τῆς ἀρετῆς μέρος ^b ἐκκέκοπται.

F 15 “Ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, φησὶ, τὸν θεὸν οὐκ οἶδε.”

12 Matth. vii. 21, 23.

13 Ibid. xxv. 12.

14 Ibid. 41.

15 1 Joan. iv. 8.

^s ἐστὶ] + δεικτικὸν K. Sav. cet. Statim ὥστε τὸ μὴ K. ^t τοῦ om. C.

^v οὐρανῶν] + ἀλλ’ ὁ ποιῶν τὸ θέλημά μου K. ^w τί τὸ κ.] ὅτι ὕψελος οὐδὲν ἐκ K.

ὅτι κέρδος οὐδὲν ἐκ Sav. cet. ^x ἀπὸ δὲ—κολαζομένους] διὰ δὲ βίον διεστραμμένον ἀπολλυμένους C. Haec ἀπὸ δὲ—ἐγκαλουμένους desunt in I. ^y ὑλλα-

χοῦ] + πάλιν K. ^z διὰ δὲ δ. δ.] ὑπὲρ δὲ δόγματος ἐναντίου C. ^a ἐλέου et

μοχ ἔλεον K. ^b οὐκ] ὅτι οὐκ C. Statim ἐποίησαν K. ^c ἐκεῖνοι] + γοῦν K.

Statim οἱ κατηραθέντες C. οἱ ἀκούσαντες K. ^d γὰρ] φησὶν C. γὰρ om. K.

Sav. cet. ^e HΘIKON. Περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ περὶ πλεονεξίας. Veron.

^f ἔλε. ἔλλ. εἰσάγει] ἀρκεῖ ἔλε. ἔλλ. εἰσαγαγείν C.K. Sav. cet. ^g ἐστὶ C.I.

^h ἐκκέκοπται] Sic C.I. ἐκκόπτεται Edd.

Σὺ δὲ πῶς ἀγαπᾷς, μηδὲ τῶν μικρῶν ⁱτούτων καὶ εὐτελῶν αὐτῷ μεταδοῦναι βουλόμενος; Εἰπέ δὴ μοι, σωφρονεῖς; τίνος ἕνεκεν; 696 οὐχὶ δεδοικῶς τὴν κόλασιν; Οὐδαμῶς, ^kἀλλὰ φύσει τὸ πρᾶγμα μετέρχῃ· ἐπεὶ, εἰ σωφρονεῖς ^lδεδοικῶς τὴν κόλασιν, καὶ τοσαύτην ὑπομένεις βίαν καὶ τοσαύτην τυραννίδα, πολλῶ μᾶλλον ἐλεημοσύνας ποιεῖν ἔδει. Οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐπιθυμίας κρατῆσαι χρημάτων, καὶ σωμάτων, ἀλλὰ μείζων ὁ πόνος ἐνταῦθα. Τί δήποτε; "Οτι ἡ μὲν ἡδονὴ φυσικὴ, ^mκαὶ ἐνέσπαρται καὶ ἐμπεφύτευται ἡμῶν τῷ σώματι· ⁿτὰ δὲ τῶν χρημάτων οὐκ ἐτι. Τοῦτό ἐστιν, ^oᾧ ἐξισοῦσθαι δυνάμεθα τῷ θεῷ, ^pτὸ ἐλεεῖν καὶ B οἰκτεῖρειν· ὅταν οὖν τοῦτο μὴ ἔχωμεν, τοῦ παντὸς ἀπεστερήμεθα. Οὐκ εἶπεν, ἐὰν ^qνηστεύητε, ὅμοιοί ἐστε τῷ πατρὶ ὑμῶν· οὐκ εἶπεν, ἐὰν ^rπαρθενεύητε, οὐδὲ εἶπεν, ἐὰν εὐχῆσθε, ὅμοιοί ἐστε τῷ πατρὶ ὑμῶν· οὐδὲν γὰρ τούτων περὶ θεὸν, οὐδὲ ἐργάζεται τι ^sτούτων ὁ θεός· ἀλλὰ τί; ¹⁶ "Γίνεσθε οἰκτίρμονες, ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς." Τοῦτο θεοῦ ἔργον· ἐὰν οὖν τοῦτο μὴ ἔχῃς, τί ἔχεις; ¹⁷ "Ἐλεον θέλω, φησὶ, καὶ οὐ θυσίαν." Ἐποίησεν οὐρανὸν ὁ θεός, ἐποίησε γῆν, θάλασσαν· μεγάλα ταῦτα, καὶ τῆς C ^tσοφίας αὐτοῦ ἄξια· ἀλλ' οὐδενὶ ^vτούτων ἐφειλκύσατο τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ὡς τῷ ἐλέω καὶ τῇ φιланθρωπία· ^wτοῦτο μὲν γὰρ σοφίας, φησὶν, ἔργον καὶ δυνάμεως καὶ ἀγαθότητος· ^xπολλῶ δὲ μᾶλλον, ὅτι δούλος ἐγένετο. Οὐκ ἐπὶ ^yτούτῳ μᾶλλον αὐτὸν θαυμάζομεν; οὐκ ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ^zπροσιέμεθα; Οὐδὲν οὕτως ἐπισπᾶται τὸν θεόν, ὡς ἔλεος· καὶ πολλὰ περὶ (357) ^aτούτων ἅπαντες διαλέγονται ἄνω καὶ κάτω οἱ προφῆται. "Ἐλεον δὲ λέγω οὐ τὸν μετὰ πλεονεξίας· οὐ γάρ ἐστι τοῦτο D ἔλεος. ^bΟὐδὲ γὰρ ἀκάνθης ρίζα ἔλαιον τίκτει ποτὲ, ἀλλ' ἐλαίας· ὥσπερ οὖν οὐδὲ πλεονεξίας ρίζα ἔλεον τίκτει, οὐδὲ ἀδικίας, οὐδὲ ἀρπαγῆς. Μὴ διαβάλῃς τὴν ἐλεημοσύνην, μὴ ποίει αὐτὴν κατηγορεῖσθαι ὑπὸ πάντων. Εἰ γὰρ διὰ τοῦτο ἀρπάξεις, ἵνα ^dἐλεῇς, οὐδὲν τῆς ἐλεημοσύνης ταύτης χεῖρον. "Οταν γὰρ ἐξ ἀρπαγῆς τίκτῃται, οὐκ ἔστι τοῦτο ἐλεημοσύνη· ἀπὴνεία τις ἐστὶ

16 Luc. vi. 36.

17 Osee vi. 6.

ⁱ τούτων—αὐτῷ] αὐτῷ καὶ εὐτελῶν C. ^k ἀλλὰ] πῶς; οὐ γὰρ K. ^l δεδ. τὴν κ.] Sic Edd. οὐ δεδ. τὴν κ. K. τὴν κ. φοβηθεῖς C.I. ^m καὶ] τις K. ⁿ τὰ] ἡ C. ^o ᾧ] ὁ C. ^p τὸ] τῷ K. Sav. cet. ^q νηστεύσητε C.I. ^r παρθενεύσητε Edd. οὐκ εἶπεν—πατρὶ ὑμῶν] οὐκ εἶπεν, ἐὰν παρθενεύσητε omis- sis ceteris I. οὐκ εἶπεν, ἐὰν παρθενεύητε ἢ προσεύχησθε, ὅμοιοί ἐστε τῷ π. ὑ. K. οὐδὲ ἂν εὐχῆσθε, ὅμοιοί ἐστε τῷ π. ὑ. οὐκ εἶπεν, ἐὰν παρθενεύσητε, ὅμοιοί ἐστε τῷ π. ὑ. C. ^s τοιούτων C. ^t σ. αὐτοῦ pro αὐτοῦ σ. omnes. ^v τούτων] +οὕτως C. ^w τοῦτο] εἰ τοῦτο I. Mox φησὶν om. K. Sav. cet. ^x πολλῶ δὲ] εἰ δὲ τοῦτο, πολλῶ K. ^y τοῦτο K. et bis C. ^z προσιέμεθα] αὐτὸν ἐκπληττόμεθα K. Sav. cet. ^a τούτου C. ^b οὐδὲ γὰρ] ὥσπερ οὖν οὐκ K. ἔλεον pro ἔλαιον idem. ^c ὥσπερ οὖν] οὕτως K. ^d ἐλεῇς I.K. Sav. cet.

Ε καὶ ὠμότης. Ὑβρις τοῦτο εἰς τὸν θεόν. Εἰ^ε ὁ τὰ ἐλάττονα τῶν αὐτοῦ προσενεγκὼν οὕτω προσέκρουσεν ὁ Κάϊν, ὁ τὰ ἀλλότρια προσφέρων πῶς οὐ προσκρούσει; Προσφορά οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν, ἀλλ' ἡ^θ θυσία, οὐκ ἀκαθαρσία. Καὶ ῥυπαραῖς μὲν χερσὶν οὐ τολμᾷς εὗξασθαι, ῥύπον δὲ καὶ ἀκαθαρσίαν προσφέρων ἐξ ἀρπαγῆς οὐδὲν^θ ἡγήθαι δεινόν; Τὰς χεῖρας οὐκ^η ἀφίης ῥύπου καὶ ἀκαθαρσίας πληροῦσθαι, ἀλλὰ καθαρὰς εἶναι ποιήσας, οὕτως^ι αὐτὰς^κ προσφέρεις· καίτοι οὗτος ὁ ῥύπος οὐδὲν ἔγκλημα φέρει, F ἐκεῖνος δὲ κατηγορίας ἄξιος καὶ διαβολῆς. Μὴ τοίνυν τοῦτο^λ σκοπῶμεν, ὅπως καθαραῖς προσφέρωμεν καὶ εὐχόμεθα χερσὶν, ἀλλ' ὅπως καὶ τὰ προσφερόμενα ἢ καθαρά· ἐπεὶ τοῦτο γέλως ἐστίν·^μ ὥσπερ ἂν εἴ τις τὸν πίνακα περιπλύνας δώρων ἀκαθάρτων τοῦτον ἐμπλήσειεν, ^νοὐχὶ χλευασία τοῦτό ἐστι καὶ γέλως; Ἔστωσαν αἱ χεῖρες καθαραί·^ο μὴ ὕδατι αὐτὰς ἀπονίπτωμεν 697 μόνον, ἀλλὰ^ρ καὶ δικαιοσύνη πρότερον· τοῦτο χειρῶν καθάρσιον. ^ρἌν δὲ γέμωμεν ἀδικίας, καὶ μυριάκις αὐτὰς περιπλύνῃς, κέρδος οὐδέν.¹⁸ “Λούσασθε, φησὶ, καθαροὶ γένεσθε.” Τί οὖν; ^τἄρα εἶπε, πορεύεσθε ἐπὶ τὰς πηγὰς, πορεύεσθε ἐπὶ τὰ βαλανεῖα καὶ τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμούς; Οὐδὲν τούτων· ἀλλὰ τί; “Ἀφέλετε τὰς^ς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.”^ι τουτέστι, καθαροὶ γένεσθε, τοῦτο^ν ἀπηλλάχθαι μολυσμοῦ, αὕτη ἐστὶν ἡ ὄντως καθαρότης. Ἐκεῖνη μὲν γὰρ οὐδὲν μέγα^ω ὥνησεν, αὕτη B δὲ παρρησίαν ἡμῖν χαρίζειται τὴν πρὸς τὸν θεόν· κακείνην καὶ μοιχοὺς καὶ κλέπτας καὶ ἀνδροφόνους ἔχειν δυνατόν, καὶ βλάκας καὶ ἐκλύτους ἄνδρας καὶ^χ πόρνους καὶ ἡταιρηκότας, καὶ μάλιστα τούτους. Οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ τῆς τοῦ σώματος καθαρότητος ἐπιμελόμενοι μάλιστα πάντων, μύρων ὄζοντες, συνεχῶς^υ ἀποσμήχοντες τὸ σῆμα· σῆμα γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς τὸ σῶμα,^z ψυχῆς ἔνδον νεκρᾶς. Ὡστε ταύτης μὲν τῆς καθαρότητος κακείοις^α μετεῖναι δυνατόν, τῆς δὲ ἔνδον οὐκέτι. Οὐδὲν μέγα, ἐὰν τὸ σῶμα ἀποπλύνῃς· Ἰουδαϊκός ἐστιν οὗτος ὁ καθαρμός, ἀνόνητος καὶ ἀνω- C φελῆς, τοῦ ἔνδον οὐκ ὄντος. Ἔστω τις σηπεδόνα ἔχων ἢ νομῆν

18 Esai. i. 16.

^ε ὁ om. I. ^θ θυσία] +κάθαρσις K. Sav. cet. ^ς ἡγή] +ποιεῖν iidem.
^η ἀφίης I. ἀφίεις K. Sav. cet. ^ι αὐτὰς om. K. Sav. cet. ^κ προσφέρεις]
+τὴν ψυχὴν δὲ ἀκαθαρτοτέραν παντὸς ῥύπου μᾶλλον ἀπὸ πλεονεξίας ποιῶν καὶ
προσφέρων, μικρὸν οἶε τολμᾶν; K. ^λ σκοπῶμεν] +μόνον C.K. ^μ ὥσπερ]
καὶ ταῦτόν ποιεῖ, οἶον K. ^ν οὐχὶ] εἰπέ γάρ μοι, οὐχὶ K. ἐστι om. idem.
^ο μὴ] ἔσονται δὲ, ἂν μὴ K. Sav. cet. ^ρ καὶ om. C. ^τ ἂν] ἐὰν C.I.
^τ ἄρα] +προσθεῖς K. Sav. cet. ^ς πονηρίας] +ὑμῶν I.K. Sav. cet. ^ι τοῦτό
ἐστὶ καθαρὸν γενέσθαι C. ^ν ἀπηλλάχθαι] +ποιεῖ K. Sav. cet. ^ω ὀνήνησιν K.
^χ πόρνους] πονηροὺς I. ^υ ἀποσμήχοντες] Sic I.K. ἀποσμήχοντες Edd.
^z τῆς ψυχῆς C.K. Sav. cet. Post ἔνδον add. οὔσης K. Sav. cet. ^α μετεῖναι C.

τραυμάτων, περιπλυνέτω τὸ σῶμα· τί τὸ κέρδος; τί τὸ πέρας; Εἰ δὲ τὴν ἐν σώματι σηπεδόνα οὐδὲν ὠφελῆσαι ^bδυνήσεται, τῆς ἐπιφανείας τῆς ἔξωθεν περικλυζομένης καὶ ἀφανιζομένης· ὅταν ἐν ψυχῇ ἢ σηπεδὼν ᾖ, τί ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος καθαρότητος ὀνήσομεν; Οὐδέν. Εὐχῶν ἡμῖν δεῖ καθαρῶν· εὐχαὶ δὲ ^cοὐ γίνονται καθαραί, τῆς τικτούσης ^dαὐτὰς ψυχῆς οὔσης μιαρᾶς. Οὐδὲν γὰρ οὕτω ποιεῖ ψυχὴν μιάραν, ὡς πλεονεξία καὶ ἀρπαγή. Ἄλλ' εἰσὶ τινες οἱ κατὰ τὴν ἐσπέραν, μυρία διὰ τῆς ἡμέρας ἐργαζόμενοι κακὰ, λουόμενοι εἰσίσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μετὰ ^D ^eπολλῆς τῆς παρρησίας τὰς χεῖρας ἀνατείνοντες, ὡς τὸ πᾶν διὰ τῆς τῶν ὑδάτων κολυμβήθρας ἀποθέμενοι. Εἰ τοῦτο ἦν, μέγα ^fτὸ κέρδος ἦν τὸ καθ' ἐκάστην ἡμέραν λούεσθαι· εἰ τοῦτο ἦν, οὐκ ἂν οὐδὲ αὐτὸς ἐπαυσάμην τὰ βαλανεῖα διανοχλῶν, εἰ καθαρὸς ἐποίει καὶ ἀμαρτημάτων ἀπήλλαττε. Γέλως ταῦτα καὶ λῆρος, παίγνια καὶ παιδῶν ἀθύρματα. Οὐκ ἀποστρέφεται σῶματος ῥύπον ὁ θεός, ἀλλ' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς· ἄκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος· “Μακάριοι οἱ καθαροί.” ἄρα τῷ σώματι; οὐδαμῶς, ^E ἀλλ', “οἱ τῇ καρδίᾳ καθαροί.” ^gὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὁψονται.” Ὁ δὲ προφήτης ^hτί φησι; “Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός.” καὶ πάλιν, ⁱ“Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου.” Μέγα ἀγαθὸν ἐν συνηθείᾳ ἀγαθῶν εἶναι. Ὅρα πῶς ἔστι μικρὰ ταῦτα καὶ ἀνόνητα· καὶ ἐπειδὴν ^kπροληφθῇ ἐν συνηθείᾳ ἡ ψυχὴ, οὐκ ἀφίσταται, οὐδὲ ἀνέχεται μὴ πρότερον αὐτὰ πληρώσασα (358) προσελθεῖν τῇ εὐχῇ. Οἷόν τι λέγω· ἐν συνηθείᾳ κατεστήσαμεν ἑαυτοὺς τοῦ νίπτεσθαι καὶ εὔχεσθαι, καὶ οὐκ ἔνι μὴ νιψάμενον ^F τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλ' ἡδέως οὐκ εὐχόμεθα, εἰ ἀνίπτοις χερσὶ τοῦτο ^lποιούμεν, ὡς προσκρούειν μέλλοντες ^mθεῷ, καὶ ὑπὸ συνειδὸς ὄντες πονηρόν. Εἰ τὸ μικρὸν τοῦτο τοσαύτην ἔχει τὴν τυραννίδα, καὶ πάντως ἐκπληροῦται καθ' ἐκάστην ἡμέραν· εἰ ἐν ἐλεη- 698 μοσύνης συνηθείᾳ κατεστήσαμεν ἑαυτοὺς, καὶ τοῦτο πληροῦν αἰεὶ ὠρίσαμεν, μηδέποτε εἰσιέναι κεναῖς ταῖς χερσὶν εἰς οἶκον εὐκτήριον, κατῶρθωτο ἂν τὸ πρᾶγμα. Μεγάλη γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐν τοῖς κακοῖς τῆς συνηθείας ἡ τυραννίς· οὐ δεησόμεθα πόνου ⁿλοιπὸν, αὐτῆς ἐλκούσης ἡμᾶς. Ἐν συνηθείᾳ πολλοὶ κατέστησαν

¹⁹ Matth. v. 8. Psal. l. 12. Jer. iv. 14.

^b δυνήσεται] + τις ἀπὸ K. Sav. cet. ^c οὐ γίνονται] οὐ γίνωνται I. οὐκ ἂν γένοιτο K. Sav. cet. ^d αὐτὰ C. ^e πολλῆς τῆς παρ.] παρ. πολλῆς I. ^f τὸ om. C. ^g ὅτι] καὶ τί τὸ τέλος τούτου φησὶν, ἐπαγαγὼν ὅτι K. ^h τί φησι] λέγει K. ⁱ ἀπόπλυνε C.K. ἀπόπλυναι Edd. ^k προκαταληφθῇ C. ^l ποιῶμεν I. ποιούμεθα C. ^m τῷ θεῷ K. Μοχ ὄντες πονηρόν pro πονηρόν ὄντες omnes. ⁿ λοιπὸν] πολλοῦ I. Μοχ ἡμᾶς ἐν συνηθείᾳ. πολλοὶ I. ἡμᾶς τῆς συνηθείας. πολλοὶ K.

τοῦ σφραγίζειν ἑαυτοὺς συνεχῶς, καὶ οὐκέτι δέονται τοῦ ὑπομιμνή-
 σκοντος, ἀλλὰ καὶ τοῦ νοῦ πολλάκις ἀλλαχοῦ ῥεμβομένου, καθά-
 B περ ὑπὸ τινος ἐμψύχου διδασκάλου τῆς συνηθείας, ἡ χεὶρ αὐτό-
 ματος ὕλκεται πρὸς τὸ τὸ σημεῖον ἐργάσασθαι. Ἐν συνηθείᾳ
 κατέστησαν ἑαυτοὺς τινες, ὥστε μὴ ὀμνύνειν, καὶ οὔτε ἐκόντες οὔτε (348)
 ἄκοντες τοῦτο ῥπείσονται. Καταστήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἑαυτοὺς ἐν
 ταύτῃ τῇ συνηθείᾳ, τῇ τῆς ἐλεημοσύνης. Πόσων ἡμῖν ἔδει
 καμάτων, ὥστε εὑρεθῆναι τὸ φάρμακον τοῦτο; Εἰπέ γάρ μοι,
 εἰ μὴ ἦν ἡ τῆς ἐλεημοσύνης παραμυθία, εἴτα μυρία ἡμαρτηκότες
 ὑπευθύνους ἑαυτοὺς κατεσκευάζομεν τῇ τιμωρίᾳ, ἄρα οὐκ ἂν
 C ἁπωδυράμεθα πολλά; ἄρα οὐκ ἂν εἶπαμεν, εἴθε ἦν διὰ ῥ χρη-
 μάτων ἀπολούσασθαι τὰ ἁμαρτήματα, καὶ πάντα ἂν ἐκενώσα-
 μεν· εἴθε ἦν διὰ χρημάτων ἐκβαλεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ, καὶ οὐκ
 ἂν ῥέφεισάμεθα τῶν ὄντων; Εἰ γὰρ ἐν νόσῳ τοῦτο ποιούμεν,
 καὶ ἐν θανάτῳ λέγομεν, ὅτι εἰ ἦν θάνατον πρίασθαι, πάντα ἂν
 ἔδωκεν ὁ δεῖνα τὰ ὑπάρχοντα, πολλῶ μᾶλλον ῥ τοῦτο. Καίτοι
 ὅρα τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ, ὅση τίς ἐστιν· οὐκ ἔδωκέ σοι
 θάνατον ἀγοράζειν τὸν πρόσκαιρον, ἀλλὰ θάνατον τὸν αἰώνιον.
 D Μὴ ῥ μικρὰν ἀγοράσης, φησὶ, ζωὴν ταύτην, ἀλλὰ ζωὴν ἐκείνην
 τὴν αἰώνιον· ἐκείνην σοι πωλῶ, οὐ ταύτην· οὐκ ἐμπαίζω σοι.
 Κἂν λάβῃς ταύτην, οὐδὲν ἔλαβες· ἐγὼ οἶδα ὅτι ἐκείνη μεγάλη
 ἐστίν. Ἄλλ' οὐχ οὕτως οἱ κάπηλοι, καὶ οἱ τὰ βιωτικὰ ἐμπορευό-
 μενοι ποιοῦσιν· ἐκείνοις ἂν ῥ ἐξῇ ἐμπαῖξαι οἷς βούλονται, καὶ τὸ
 μικρὸν διδόασιν ἀντὶ τοῦ μεγάλου. * Αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως. Εἰπέ
 μοι, εἰ πρὸς ἔμπορόν τινα ἀπελθὼν, δύο λίθων κειμένων, τοῦ μὲν
 ῥ εὐτελοῦς, τοῦ δὲ βαρυτίμου καὶ ἱκανὸν ἐργαζομένου πλοῦτον,
 καταθεῖς ἐκείνου τοῦ μικροῦ τὸ τίμημα, τὸν μέγαν ἔλαβες, ἄρα
 E ἂν ἐνεκάλεσας ἐκείνῳ; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ μᾶλλον ἐθαύμασας. Οὕτω
 ῥ καὶ νῦν κεῖνται δύο ζωαὶ, ἡ πρόσκαιρος καὶ ἡ αἰωνία, πωλεῖ δὲ
 ταύτας ὁ θεός· ἀλλὰ ταύτην ἡμῖν πωλεῖ, οὐκ ἐκείνην· τί
 ῥ ἀσχάλλομεν κατὰ τοὺς ἀνοήτους τῶν παίδων, ῥ ὅτι τὸ τίμιον
 λαμβάνομεν; ῥ Ἔστιν οὖν ἀγοράσαι ζωὴν χρημάτων; φησί.
 ῥ Ναὶ, ὅταν τὰ ἑαυτῶν, καὶ μὴ τὰ ἀλλότρια καταβάλλωμεν, ὅταν

^ο ἔρχεται C. Mox alterutrum τὸ om. Mor. Ben. et, ut videtur, I. ^p ποι-
 ῆσονται C. πάσχουσι K. ^a ἁπωδυράμεθα] Sic K. ἀπεδυράμεθα C. ἀπωδυ-
 ρόμεθα Edd. Mox εἶπομεν C. ^r χρημάτων] τὰ χρήματα K. ^s ἐφείεμεθα C. I.
^t τοῦτο] ἐνταῦθα K. Sav. cet. Statim καὶ ὅρα K. ^v τὴν μικρὰν K. Sav.
 cet. ^w ἐξῇ] Sic C. Edebatur ἐξῇ. ^x αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως] Sic C.
 at ego non sic Vet. Haec desunt in I. Veron. αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀντὶ
 τῶν μικρῶν τὰ πολλῶ μείζονα δίδωσιν K. Sav. cet. ^y εὐτελοῦς] ψευδοῦς C. I.
 Veron. vili Vet. ^z καὶ om. I. Mox αὐτὰς pro ταύτας idem. ^a ἀσχά-
 λωμεν I. ^b ὅτι] ὅψει C. Statim τὸν τίμιον K. ^c ἔστιν] + δὲ I. Mox
 ζ. διὰ χρημάτων idem. ^d ναὶ] + πῶς; K. Mox καταβάλλωμεν C.

μὴ ἐπίθεσιν ποιῶμεν. Ἀλλ' ἐμὰ λοιπὸν ἐστὶ, φησὶν. Οὐκ ἔστι
 σὰ ἔμετὰ τὴν ἀρπαγὴν, ἀλλ' ἐκείνου ἐστίν· ἀλλότριά ἐστι, καὶ
 μυριάκις αὐτῶν κύριος ἦς. Οὐδὲ γὰρ, εἰ παρακαταθήκην λάβοις, F
 τὸν καιρὸν ἑκαθ' ὃν ὁ παρακαταθέμενος ἀποδημεῖ, σὰ ταυτὰ
 ἐστὶ, καίτοιγε παρὰ σοὶ κεῖται. Εἰ τοίνυν, ἅπερ ἐκόντων καὶ
 χάριν εἰδόντων τῶν παρακαταθεμένων ἐλάβομεν, οὐκ ἔστιν ἡμέ-
 τερα, οὐδὲ ἐκείνον τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἔχομεν, πολλῶ μᾶλλον
 ταῦτα, ἅπερ ἀκόντων καὶ μὴ βουλομένων ἀρπάζομεν. Ἐκεῖνός 699
 ἐστὶν αὐτῶν κύριος, καὶ μυριάκις αὐτὰ ἔχης. Ἡμέτερα ὄντως
 ἔκεῖνά ἐστιν, ἡ ἀρετὴ· τὰ δὲ χρήματα οὐδὲ τὰ ἡμέτερα ἡμέτερα,
 μήτιγε τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ νῦν μὲν ἡμῶν, αὔριον δὲ οὐχ ἡμῶν.
 Τὰ δὲ τῆς ἀρετῆς ἡμέτερα· οὐ γὰρ ζημιοῦται αὕτη, καθάπερ
 ἐκεῖνα, ἀλλὰ πᾶσι παροῦσά ἐστιν ὁλόκληρος. Ταύτην οὖν
 κτησώμεθα, καὶ χρημάτων καταφρονῶμεν, ἵνα δυνηθῶμεν τῶν
 ὄντως ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι,
 χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ'
 οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ
 αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(359)

ΛΟΓΟΣ Ζ.

B

¹Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ^aἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ
 χαλεποί. Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαντοι, φιλόγυροι,
 ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάβσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχα-
 ριστοὶ, ἀνόσιοι, ^bἄσπονδοι, ἄστοργοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς,
 ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, C
 φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας,
 τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπου. Ἐκ
 τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ ^cαἰχμαλω-
 τίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυ-
 μίαις ^dποικίλαις καὶ ἡδοναῖς, πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέ-
 ποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας δυνάμενα ἐλθεῖν.

ἘΝ τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ ἔλεγεν, ὅτι ²“Τὸ πνεῦμα ῥητῶς λέ- D
 γει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως”· καὶ
 πάλιν ἐν ἐτέρῳ τόπῳ προφητεύει ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιστολῇ τοιοῦτόν

¹ CAP. III. v. 1—7.² 1 Tim. iv. 1.

^e μετὰ] καὶ μετὰ K. ^f καθ' ὃν] παρὸν I. ^g ἐκεῖνα] Sic C.K. Vet.
 ἐκείνη I. Neutrum legitur in Edd. Paullo ante ἡμέτερα Edd. HOM. VII.
^a ἐν ταῖς ἐσχ. C. ^b ἄστοργοι, ἄσπονδοι inverso ord. I. ^c αἰχμαλωτεύοντες
 idem. ^d π. καὶ ἡδοναῖς] Sic omnes. καὶ ἡδοναῖς π. Edd. Mox ἐλθεῖν δυνά-
 μενα hoc ord. I.K. ^e καὶ—ἐσόμενον] καὶ ἀλλαχοῦ τοιοῦτόν τι ὅ. ἐ. προφη-
 τεύει K.

τι ὕστερον ἐσόμενον. ^fΚαὶ ἐνταῦθα αὐτὸ ποιεῖ, λέγων· “Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.” Καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ὑστέρων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν φθασάντων τοῦτο δείκνυσιν. ³ “^aὉν τρόπον, φησὶν, Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς
E ἀντέστησαν ^hΜωϋσῇ.” Καὶ ἀπὸ λογισμῶν πάλιν· “Ἐν μεγάλη δὲ οἰκία οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ.” Τί δὴ τοῦτο ποιεῖ; “Ἴνα μὴ θορυβῇται Τιμόθεος, μηδὲ ἡμῶν τις, ὅταν ὧσιν ἄνδρες πονηροί. Εἴγε ἐπὶ Μωϋσέως γεγόνασι, φησὶ, καὶ μετὰ ταῦτα ἔσονται, οὐδὲν θαυμαστὸν εἶναι καὶ ἐφ’ ἡμῶν. “Ἐν ὑστέροις καιροῖς ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.” Ἰουτέστι, πάνυ πονηροί. Πῶς ἔσονται καιροὶ χαλεποί; Οὐχὶ τὰς ἡμέρας διαβάλλων λέγει, οὐδὲ τοὺς καιροὺς, ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς τότε ὄντας. Καὶ ^kγὰρ ἡμῖν οὕτω λέγειν ἔθος ἐστὶ καιροὺς
F πονηροὺς, καὶ οὐ πονηροὺς, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς συμβαινόντων πραγμάτων, ^lἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ^mΚαὶ εὐθέως τὸ πάντων αἴτιον τίθησι τῶν κακῶν, καὶ τὴν ρίζαν καὶ τὴν πηγὴν, καὶ ὅθεν τὰ ἄλλα πάντα τίκτεται, ⁿὅταν μὴ τὰ τοῦ πλησίον τις σκοπῇ, ἀλλὰ τὰ αὐτοῦ μόνον, ὅταν ἐκατέρων ἀμελῇ· οὕτω γὰρ οὐδὲ τὰ αὐτοῦ σκοπήσει. “Ὡσπερ γὰρ ὁ τὰ τοῦ πλησίον ὀρώων, τὰ αὐτοῦ
700 καλῶς θήσεται ἐν τοῖς ἐκείνου, οὕτως ^oὁ καταφρονῶν ἐκείνου, τὰ αὐτοῦ ὑπερόψεται. Εἰ γὰρ μέλη ἀλλήλων ἐσμέν, ἢ τοῦ πλησίον σωτηρία οὐκ ἐκείνου μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος· καὶ ἢ τοῦ πλησίον βλάβη, οὐ μέχρῃς ἐκείνου μόνον ἵσταται, ἀλλὰ καὶ ^pἅπαντα λοιπὸν κατατείνει ταῖς ὀδύναϊς. Εἰ οἰκοδομῇ ἐσμεν, ὅπερ ἂν πάθῃ μέρος, ^qκαὶ τῷ λοιπῷ λυμαίνεται· ἂν δὲ ἦ στερρόν, καὶ τὸ λοιπὸν διαβαστάζειν δύναται. Οὕτω δὴ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ὑπερείδες τοῦ ἀδελφοῦ; σαυτὸν ἠδίκησας. Πῶς;
B Τὸ μέλος τὸ σὸν βλάβην ὑπέστη οὐ μικράν. Εἰ γὰρ ὁ χρημάτων μὴ ^rμεταδιδούς εἰς τὴν γέενναν ἄπεισιν, ὁ ἐν τοῖς ἀναγκαϊοτέροις ὀρώων κινδυνεύοντα, καὶ χεῖρα μὴ ὀρέγων, ^sοὐ πολλῷ μᾶλλον ἐκείνου τοῦτο πείσεται, ὅσῳ καὶ ἐν μεΐζονι ἢ ζημία γέγονεν;

³ 2 Tim. iii. 8.

^f καὶ ἐνταῦθα αὐτὸ] καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ C. καὶ ἐνταῦθα δὲ πάλιν τὸ αὐτὸ K. Sav. cet.

^g ὑστέροις καιροῖς] ἐσχάταις ἡμέραις bis K. ^h Μωσεί C.I. Μωσῇ K. Veron. Mox Μωσέως I. Veron. et ante corr. C. ⁱ Haec τουτέστι — χαλεποί, quae vulgo absunt, leguntur in nostris omnibus et Vet.

^k γὰρ] + καὶ K. ^l ἀπὸ pro ὑπὸ ex Cat. correximus. ^m καὶ εὐθ.] εὐθ. γοῦν K.

ⁿ ὅταν — τὰ αὐτοῦ (ἐαυτοῦ C.) σκοπήσει] τὴν ὑπεροψίαν. ὁ τούτῳ ἀλούς τῷ πάθει, οὐδὲ τὰ οἰκεία σκοπεῖ. ὅταν γὰρ μὴ τὰ τοῦ πλ. (+ τις Sav. cet.) σκοπῇ, ὅταν τῶν ἐκείνου ἀμελῇ, πῶς τὰ ἐαυτοῦ σκοπήσει K. Sav. cet.

^o ὁ καταφρονῶν (+ τὰ Sav. cet.) ἐκείνου] ὁ τὰ ἐκείνου καταφρονῶν K. Statim καὶ τὰ αὐτοῦ K. Sav. cet.

^p ἅπαντα — ὀδύναϊς] εἰς ἅπαντα λοιπὸν διαβαίνει K. ^q καὶ om. K. ^r μεταδούς I.K. Mox ἀναγκαίοις I. ^s οὐ om. K. Sav. cet.

“Ἔσονται γὰρ, ἴφησιν, οἱ ἄνθρωποι φίλαντοι.” ^v Ὁ φίλαντος οὗτός ἐστιν, ὁ μάλιστα ἑαυτὸν μὴ φιλῶν. ^w ὁ δὲ φιλάδελφος, οὗτος ^x μάλιστα ἐστὶν ὁ ἑαυτὸν ἀγαπῶν. Ἀπὸ τούτου ἡ φιλαργυρία. Τὴν γὰρ ἀγάπην πλατεῖαν οὖσαν καὶ πανταχοῦ ἐκκεχυμένην συστέλλει καὶ εἰς βραχὺ συνάγει τὸ τῆς φιλαυτίας ὀλέθριον καὶ ^C ^y μικρολόγον. “Φιλάργυροι.” Ἀπὸ τούτου ἀλαζονεία τίκτεται, ἀπὸ τῆς ἀλαζονείας ^z ὑπερηφανία, ἀπὸ τῆς ὑπερηφανίας βλασφημία, ^a ἀπὸ τῆς βλασφημίας ἀπόνοια καὶ ἀπείθεια. Ὁ γὰρ κατὰ ἀνθρώπων ἐπαιρόμενος, εὐκόλως καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ. Οὕτω καὶ τὰ ἀμαρτήματα τίκτεται· πολλάκις κάτωθεν ^b ἄνω ἄνεισιν. (60) ^c Ὁ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους εὐλαβῆς, πολλῶ μᾶλλον πρὸς τὸν θεόν· ὁ πρὸς ὁμοδούλους ἐπιεικής, πολλῶ μᾶλλον πρὸς τὸν δεσπότην· ὁ δὲ τῶν ὁμοδούλων καταφρονῶν, ὁδῶ προβαίνων καὶ αὐτοῦ καταφρονήσει τοῦ ^d θεοῦ.

^e Μὴ τοίνυν καταφρονῶμεν ἀλλήλων· διδασκαλία γὰρ αὕτη ^D κακὴ, διδάσκουσα ἡμᾶς τοῦ θεοῦ καταφρονεῖν. Καὶ ἐν αὐτῷ μὲν ^f γὰρ τούτῳ τοῦ θεοῦ καταφρονοῦμεν, ὅταν ἀλλήλων καταφρονῶμεν, τοῦ κελεύσαντος πολλὴν εἰς ἀλλήλους ἐπιδείκνυσθαι ^g σπουδὴν. Πλὴν καὶ ἑτέρως, εἰ βούλεσθε, ἐκ παραδείγματος τοῦτο ποιήσω φανερόν. Κατεφρόνησε τοῦ ἀδελφοῦ ὁ Κάϊν, κατεφρόνησεν εὐθέως καὶ τοῦ θεοῦ. Πῶς κατεφρόνησεν; Ὅρα πῶς ὑβριστικῶς ἀποκρίνεται πρὸς τὸν θεόν· ⁴ “Μὴ φύλαξ ^h εἰμι τοῦ ἀδελφοῦ μου;” Κατεφρόνησε πάλιν τοῦ ἀδελφοῦ ὁ Ἡσαῦ, καὶ κατεφρόνησε ⁱ τοῦ θεοῦ. Διὰ τοῦτο ἔλεγεν ὁ θεὸς, ὅτι ⁵ “Τὸν Ἰακώβ ἠπάπησα, τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα.” Διὸ καὶ Παῦλός φησι· ⁶ “Μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος, ὡς Ἡσαῦ.” Κατεφρόνησαν τοῦ Ἰωσήφ οἱ ἀδελφοί, κατεφρόνησαν καὶ τοῦ θεοῦ. ^E Οἱ Ἰσραηλίται ^k κατεφρόνησαν Μωϋσέως· διὰ τοῦτο κατεφρόνησαν καὶ τοῦ θεοῦ. Οὕτω καὶ οἱ υἱοὶ Ἠλεὶ κατεφρόνουν τοῦ λαοῦ, κατεφρόνουν καὶ τοῦ θεοῦ. Βούλει δὲ καὶ ἐκ ^l τοῦ ἐναντίου ἰδεῖν; Ὁ Ἀβραὰμ ἐφείσατο τοῦ ^m ἀδελφιδοῦ, ὑπήκουσε

4 Gen. iv. 9.

5 Mal. i. 2, 3.

6 Hebr. xii. 16.

^t φησιν om. K. ^v ὁ om. K. μὴ ante φιλῶν om. K. Cat. ^w ὁ δὲ om. K. ^x μάλιστα] Sic C.I. Cat. μᾶλλον Edd. μάλιστα ἐστὶν ὁ] ἐστὶν ὁ μὴ μόνον K. ^y μικρολόγον] πικρὸν Cat. καὶ μικρ. om. C.I.K. ^z ὑπερηφανία sine artic. I.K. Cat. ^a ἀπὸ τῆς βλ. om. C.(?) ^b ἄνω assumtum ex K. Cat. Haec οὕτω—ἄνεισιν post πρὸς τὸν θεόν transp. I. inserto καὶ ante πολλάκις. ^c ὁ] καὶ ὁ I. ^d θεοῦ] κυρίου C.I. Vet. invita Cat. ^e ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι ὁ μαθὼν καταφρονεῖν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοῦ θεοῦ εὐχερῶς καταφρονήσει· καὶ κατὰ φιλαργύρων· καὶ ὅτι δεῖ παραινεῖν ἀλλήλους· καὶ περὶ χηρῶν γυναικῶν, πῶς ὀφείλουσι τὰ καθ' ἑαυτὰς καὶ τὰ ἑαυτῶν τέκνα μετὰ θεὸν διοικεῖν. Veron. ^f γὰρ om. in text. I. ^g τὴν σπουδὴν Edd. invitis nostris. ^h εἰμι om. ante corr. K. ⁱ τοῦ] καὶ τοῦ I. Mox ὅτι om. K. ^k κατεφρόνουν semel K. bis C. ^l τῶν ἐναντίων K. ^m ἀδελφιδοῦς C.I. Statim καὶ ὑπ. pro ὑπ. καὶ K.

καὶ τῷ θεῷ· καὶ ὁ δὴ λόγος ἐστὶν ἐκ τῆς ὑπακοῆς τῆς ἐπὶ τοῦ
 F Ἰσαὰκ, καὶ τῆς ἄλλης ἀπάσης ἀρετῆς. Πάλιν ὁ Ἀβελ ἐπι-
 εικῆς ἦν πρὸς τὸν ἀδελφόν, εὐλαβὴς ἦν καὶ πρὸς τὸν θεόν.
 Ἦ μὴ καταφρονῶμεν ἀλλήλων, ἵνα μὴ μάθωμεν καὶ τοῦ θεοῦ
 καταφρονεῖν· τιμῶμεν ἀλλήλους, ἵνα μάθωμεν καὶ τὸν θεὸν τι-
 μᾶν. Ὁ θρασὺς κατὰ ἀνθρώπων, καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ γίνεται
 701 θρασύς. Ὅταν δὲ φιλαργυρία, καὶ φιλαντία, καὶ ἀπόνοια
 κατὰ ταῦτόν συνέλθῃ, τί λοιπὸν λείπεται πρὸς τελείαν ἀπώ-
 λειαν; τὸ πᾶν διέφθαρται, καὶ πολὺς τῶν ἀμαρτημάτων ἐπιρρεῖ
 βόρβορος. “Ἀχάριστοι,” φησί. Πῶς γὰρ ὁ φιλόργυρος
 εὐχάριστος ἔσται; τίνι εἴσεται χάριν; Οὐδενί· πάντας ἐχθροὺς
 ἡγείται, τὰ πάντων θέλων λαβεῖν. Κἂν γὰρ τὴν πᾶσαν οὐσίαν
 κενώσῃς, οὐδεμίαν οἶδέ σοι χάριν· ἀγανακτεῖ, ὅτι μὴ πολλὰς
 εἶχες, καὶ πολλῶν αὐτὸν πεποίηκας κύριον. Κἂν τῆς οἰκουμένης
 ποιήσῃς αὐτὸν δεσπότην, οὐκ οἶδέ σοι χάριν· οὐδὲν γὰρ ἡγείται
 B εἰληφέναι. Ἀκόρεστος γὰρ ἡ ἐπιθυμία τοῦ κακοῦ τούτου·
 νόσου γὰρ ἐστὶν ἐπιθυμία. Τοιαῦται δὲ αἱ τῶν νόσων ἐπιθυ-
 μίαι· καὶ ὁ πυρέττων οὐδέποτε ἐμφορηθῆναι δύναται, ἀλλ’ αἰεὶ
 ἐν ἐπιθυμίᾳ ἔστί· ὁ μεθύων οὐδέποτε πληροῦται, ἀλλ’ αἰεὶ
 διψᾷ. Οὕτω καὶ ὁ περὶ χρήματα μαινόμενος, οὐδέποτε οἶδε
 τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπλησά· μηδέποτε δὲ ἐμπιπλάμενος, ὅσα αὐ-
 κενώσῃς, οὐκ εἴσεται σοι χάριν. Ἐκείνῳ γὰρ εἴσεται μόνῳ τῷ
 δεδωκότι ὅσα βούλεται· τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἀδυνήσεται ποιῆσαι· οὐ
 C γὰρ ἔχει μέτρον αὐτῷ βούλεται· οὐκοῦν οὐδενὶ εἴσεται χάριν.
 Οὐδὲν οὕτως ἀχάριστον, ὥς φιλόργυρος· οὐδὲν οὕτως ἀναίσθη-
 τον καὶ ἄγνωμον, ὥς φιλοχρήματος· τῆς οἰκουμένης ἀπάσης
 ἐστὶν ἐχθρός· ἀγανακτεῖ ὅτι εἰσὶν ἄνθρωποι· βούλεται γὰρ
 πάντα ἐρημίας εἶναι μεστὰ, ὥστε τὰ πάντων ἔχειν αὐτός. Καὶ
 πολλὰ τοιαῦτα φαντάζεται. Εἰ ἐγένετο σεισμὸς ἐν τῇ πόλει,
 φησὶν, εἴτα πάντων καταχωσθέντων, ἐγὼ μόνος περιελείφθην,
 ὥστε τὰ πάντων λαβεῖν, εἰ δυνατόν· εἰ ἐπῆλθε λοιμὸς, καὶ
 πάντας ἀπώλεσε τοῦ χρυσίου χωρίς· εἰ καταποντισμὸς ἐγένετο,
 D εἰ θαλάττης ἐπὶ κλύσις· καὶ μυρία τοιαῦτα ἐννοεῖ· χρηστὸν μὲν
 οὐδὲν, σεισμους δὲ καὶ σκηπτοὺς καὶ πολέμους καὶ ἔλοιμους,

ⁿ δ. ἐστιν] πόθεν δ. φησιν K.   ^o τοῦ] + υἱοῦ I.K. Sav. cet.   ^p ἦν] ὦν
 K. Sav. cet.   ^q καὶ om. C. Veron.   ^r μὴ] + τοίνυν K. Sav. cet.   ^s δέ]
 + καὶ C.K. Sav. cet.   ^t γὰρ om. C.I.   ^v ποιήσῃς αὐτὸν δ.] Sic C.I. αὐ-
 τὸν ποιήσῃς δ. K. αὐτὸν δ. ποιήσῃς Edd.   ^w γὰρ om. C.K. Sav. cet. Sta-
 tim τοῦ κακοῦ accessit ex omnibus.   ^x γὰρ om. K.   ^y ὁ om. K.   ^z ἐστὶν
 accessit ex I.K. et ὁ ante μεθύων ex I.   ^a δύναται K.   ^b καὶ ἄγνωμον est
 in nostris omnibus, non in Edd.   ^c τὰ om. I.   ^d Haec ὥστε—δυνατὸν
 non hic, sed infra post εὔχεται habet K.   ^e ταῦτα C. Statim ἐννοεῖ omnes.
 ἐπινοεῖ Edd.   ^f οὐδὲν] + ἔχοντα K.   ^g λοιμοὺς Edd. λοιμὸν Codd.

^hκαὶ πάντα τὰ τοιαῦτα γενέσθαι εὔχεται. Εἰπὲ δὴ μοι, ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε καὶ παντὸς ἀνδραπόδου δουλικώτερε, εἰ πάντα ἦν χρυσός, ⁱἀπηλλάγης ἂν τοῦ χρυσοῦ, λιμῶ διαφθαρεῖς; εἰ σεισμὸς ἐγένετο, τῆς οἰκουμένης ^kκαταποθείσης, ⁱἀπηλλάγης ἂν τῆς ὀλεθρίας ταύτης ἐπιθυμίας; ^mοὐ γὰρ ὄντος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, οὐκ ἂν σοι τὰ τῆς ζωῆς συγκεκρότητο. Θῶμεν ⁿγὰρ πάντας ἄρδην ἠφανίσθαι τοὺς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀνθρώπους, εἶτα τὸ χρυσίον αὐτῶν καὶ ^oτὸ ἀργύριον ^pαὐτομάτως πῶς εἰς E σὲ περιεληλυθέναι· καὶ γὰρ μωρὰ καὶ ἀδύνατα φαντάζονται· καὶ τὸν πλοῦτον ἐκείνων, τὸν χρυσὸν, τὸν ἄργυρον, τὰ ἱμάτια τὰ 361 σηρικὰ, τὰ διάχρυσα, πάντα αὐτομάτως εἰς τὰς σὰς χεῖρας ἐλθεῖν· τί τὸ κέρδος; οὕτως ἂν μάλιστα ^qθάνατός σε κατέλαβεν, ἄρτοκόπων οὐκ ὄντων, γεωργῶν οὐκ ὄντων, θηρίων ἐπιμεμομένων, δαιμόνων ^sἐκδηματούντων σοι τὴν ψυχὴν. Καὶ νῦν ^tμὲν αὐτὴν κατέχουσι δαίμονες καὶ πολλοί· τότε δὲ ἂν σε καὶ εἰς ἔκπληξιν ἤγαγον, ^vκαὶ εὐθέως ἀπώλεσαν. Ἄλλ' οὐκ ἐβουλόμην, F ^wφησὶν, ἀλλ' εἶναι καὶ γεωργοὺς καὶ ἀρτοκόπους. Ἄλλ' ἔμελλον κάκεῖνοι δαπανᾶν. Ἄλλ' οὐκ ἐβουλόμην αὐτοὺς δαπανᾶν. Οὕτως ἀκόρεστος ἡ ἐπιθυμία αὕτη. ^xΤί γὰρ ἂν εἴη τούτων καταγελαστότερον; Εἶδες ἀμνηχανίαν πραγμάτων; ^yκαὶ βού- 702 λεται ἔχειν πολλοὺς τοὺς διακονουμένους αὐτῷ, καὶ ἀλγεῖ ὅτι τροφῆς οὗτοι μετέχουσιν, ἅτε ἐλαττοῦντες αὐτοῦ τὴν οὐσίαν. Τί οὖν, ^zεἰπέ μοι; βούλει λιθίνους εἶναι τοὺς ἀνθρώπους; ^aΧλευασία ταῦτα πάντα, κύματα, καὶ ζάλη, καὶ χιμῶν, καὶ ^bτρικυμῖαι, καὶ ^cπολὺς ὁ θόρυβος τῇ ψυχῇ· αἰεὶ πεινᾷ, αἰεὶ διψᾷ. Εἰπὲ δὴ μοι, ^dτοῦτον οὐκ ἐλεήσομεν οὐδὲ δακρύσομεν; ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς σώμασι τὸ τοιοῦτον κόλασις ἐστίν ἡ χαλεπωτάτη, βουλιμία λεγομένη παρὰ τῶν ἰατρῶν, ὅταν τις πολλῶν ἐμφο- B

^h καὶ] τί λέγω, ἐννοεῖ; K. ⁱ ἀπηλλάγης ἂν] οὐκ ἂν ἀπηλλάγης ὑπὸ K. Sav. cet. ^k καταχυσθείσης I. ^l ἀπηλλάγης ἂν] ἀπωλώλεις (ἀπολώλεις Sav.) ἂν καὶ σὺ ὑπὸ K. Sav. cet. ^m οὐ γὰρ ὄντος] μὴ ὄντος γὰρ K. ⁿ γὰρ] δὲ καὶ K. ^o τὸν ἄργυρον C. Μοx προεληλυθέναι I. ^p αὐτομάτως—ἐλθεῖν] τὰ ἱμάτια τὰ σ. τὰ δ. πάντα τὸν πλ. ἐκείνων εἰς τὰς σὰς χ. αὐτομάτως ἐλθεῖν K. ^q θ. σε] σε θ. C.K. ^r ἀρτοκόπων—θηρίων] γεωργῶν οὐ παρόντων, ἀρτοποιῶν οὐκ ὄντων, θηρίων K. ^s ἐκδηματούντων C.I. Statim σου I.K. ^t μὲν] + γὰρ K. ^v καὶ pro cān omnes. ^w φησὶν] + οὕτως I. ^x τί—καταγ.] τί τούτων ἂν εἴη καταγ. τῶν ῥημάτων K. ^y καὶ om. K. Sav. cet. ^z εἰπέ μοι, βούλει] ἐβούλου, εἰπέ μοι K. ^a χλευασία τ. π.] ἀπάτη τ. π. καὶ σκότωσης τοῦ λογισμοῦ, ταῦτα πάντα K. ^b τρικυμία I. K. Sav. cet. ^c πολὺς ὁ om. K. Μοx τῆς ψυχῆς C.K. ^d τοῦτον—πάθος] τοῦτον οὐκ ἄξιον δακρύειν; ἀλλὰ τοῖς σώμασι νόσος ἂν ἐγγένηται τιμῇ ἡ χαλεπωτάτη, βουλ. διὰ τοῦτο παρὰ τῶν ἰ. λεγομένη, ὅτι πολλῶν τις ἐμφ. τοῦ λ. οὐκ ἀπαλλάττεται, δακρύομεν τὸν τοιοῦτον καὶ ἐλεοῦμεν; ἐπὶ δὲ τῆς ψ. τὸ αὐτὸ τ. π. ἐγγινόμενον, οὐ δακρύομεν τὸν περιπεπωκότα τούτῳ μᾶλλον καὶ ἐλεήσομεν; καὶ πόσης οὐκ ἀναλγησίας τὸ παριδεῖν τὸν πάσχοντα τούτο. βούλει μαθεῖν καὶ τὴν νόσον; K.

ρούμενος, τοῦ λιμώττειν μὴ ἀπαλλάττηται· ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς οὐ δακρύσομεν τὸ αὐτὸ τοῦτο πάθος; Βουλιμία ἔγάρ ψυχῆς φιλαργυρία, ἣ πολλῶν μὲν ἐμπίπλεται, οὐδέποτε δὲ ἴσταται, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας αἰεὶ κατατείνεται. Εἰ γὰρ ἐλλέβορον ἔδει πιεῖν, ^fἢ μυριάκις ὑποστῆναί τι τούτου βαρύτερον, ὥστε ἀπαλλαγῆναι τοῦ πάθους τούτου, οὐκ ἔχρην προθύμως καταδέξασθαι; Οὐκ ἔστι χρημάτων πλῆθος, ὃ τὴν ἀκόρεστον νηδὺν ἐμπλῆσαι δύναται. ^hΟὐκ αἰδεσθησόμεθα τοίνυν ἡμεῖς, εἰ περὶ μὲν ἰτὰ χρήματα οὕτω τινὲς μεμήνασι, περὶ δὲ τὸν θεὸν ἡμεῖς οὐδὲ τὸ πολλοστὸν μέρος τῆς ἀγάπης ἐπιδεικνύμεθα, ἀλλὰ κ' ἀργυρίου ἀτιμότερος ἡμῖν ὁ θεός; Καὶ γὰρ ὑπὲρ μὲν ἀργυρίου καὶ ἀγρυπνίας καὶ ἀποδημίας καὶ κινδύνους ἐπαλλήλους καὶ μίσος καὶ ἐπιβουλὰς καὶ πάντα ὑπομένουσιν ἄνθρωποι· ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ τοῦ θεοῦ οὐδὲ ψιλὸν ῥῆμα προέσθαι ἀνεχόμεθα, οὐδὲ ἀπέχθειαν ἀναδέξασθαι· ἀλλὰ ἂν δέῃ τινὶ τῶν καταπονουμένων ἀμῦναι, τὰς τῶν δυναστευόντων ἔχθρας ὑποστελλόμενοι καὶ τοὺς κινδύνους, ^lπροδίδομεν τὸν ἡδικημένον· καὶ δύναμιν λαβόντες παρὰ τοῦ θεοῦ ὥστε βοηθεῖν, ἀπόλλυμεν αὐτὴν διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι μισεῖσθαι μηδὲ ἀπεχθάνεσθαι. ^mΚαὶ εὐθέως τοῦτο προβάλλονται οἱ πολλοί, ⁿεἰκὴ φιλοῦ, λέγοντες, εἰκὴ μὴ μισοῦ. Τοῦτο δὲ εἰκὴ μισεῖσθαι ὅστις; τί δὲ τοῦ μίσους τούτου κρεῖττον; Τῆς γὰρ φιλίας τῆς διὰ τὸν θεὸν τὸ μίσος τὸ δι' αὐτὸν πολλῶ βέλτιον. ^pὍταν γὰρ φιλώμεθα διὰ τὸν θεὸν, ἡμεῖς ὀφειλέται αὐτοῦ ἐσμεν τῆς τιμῆς· ὅταν δὲ μισώμεθα, αὐτὸς ἡμῖν ὀφειλέτης ἐστὶ τοῦ μισθοῦ. Ὅσον ἂν ἀγαπήσωσι τὸν χρυσὸν οἱ φιλοχρήματοι, οὐκ ἴσασι μέτρον ἀγάπης· ἡμεῖς δὲ καὶ μικρόν τι ἐργασώμεθα, τὸ πᾶν ἡνυκῆναι νομίζομεν. Ὡς ἐκείνοι τὸν χρυσὸν φιλοῦσιν, ἡμεῖς τὸν θεὸν οὐ φιλοῦμεν, ἀλλ' οὐδὲ τὸ πολλοστὸν μέρος. Πολλὴ ἐκείνων κατηγορία, ὅτι τοσαύτην περὶ τὸν χρυσὸν ^rτὴν μανίαν ἔχουσι· πολλὰ ἡμῶν κατάγνωσις, ὅτι οὐ ^sμαινόμεθα οὕτω περὶ τὸν θεόν, ^tἀλλ' ὅσῃν τῇ γῇ· γῇ γὰρ ὁ χρυσὸς ^vμεταλλικὴ· ὅσῃν τῇ γῇ ^wτιμὴν ^xἀπονέμουσιν, ^Fτοσαύτην οὐκ ἀπονέμομεν τῷ πάντων δεσπότῃ.

^e γὰρ om. K. Statim ἢ φιλ. Edd. ἢ om. C.I. et ante corr. K. ^f ἢ—
βαρύτερον] μυριάκις, ἢ ἀποστῆναί τι τούτων β. ἄλλο K. Mox τούτων om. idem.
^g ἔχρην omnes. ἔδει Edd. ^h οὐκ αἰδ. τοίνυν ἡμεῖς] εἴτα οὐκ αἰδ. K. ⁱ τὰ
χρήματα omnes. Edebatur χρημάτων. ^k ἀργυρίου] + γίνεται K. Sav. cet.
^l προδίδομεν C.K. προδίδωμεν I. προδιδάμεν Edd. ^m καὶ εὐθέως] εὐθέως
γούν K. ⁿ εἰκὴ φ. λέγοντες] καὶ φασιν, εἰκὴ φ. K. ^o ὅστις; τί δέ] ἐστίν,
εἰπέ μοι; καὶ τί K. ^p ὅταν] + μὲν I. ^q αὐτοῦ assumptum ex C.I. αὐτοῦ
pro ἐσμέν K. ^r τὴν om. C. ^s μαινόμεθα] διακείμεθα K. ^t ἀλλ' ὅσῃν]
ὥσπερ K. ^v μεταλλικὴ] Sic omnes. ὁ μεταλλικὸς Edd. ^w τὴν τιμὴν C.K.
^x ἀπονέμουσιν] + ἐκείνοι K. Sav. cet. Post ἀπονέμομεν add. ἡμεῖς K. Sav. cet.

Ἰδωμεν αὐτῶν τὴν μανίαν, καὶ αἰδεσθῶμεν. Τί γὰρ, εἰ καὶ ἡμεῖς μὴ περικαϊόμεθα τοῦ χρυσοῦ, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ θεοῦ δεόμεθα σπουδαίως; Ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἄνθρωποι γυναικὸς καταφρονοῦσι καὶ παίδων καὶ οὐσίας καὶ αὐτῆς τῆς σωτηρίας αὐτῶν, καὶ ταῦτα οὐκ εἰδότες ὅτι τὴν οὐσίαν αὖξουσιν τὴν ὕαυτῶν· 703πολλάκις γὰρ ἐν μέσαις ταῖς ἐλπίσι καὶ τὴν ψυχὴν ἀφέντες ἀπῆλθον εἰκῇ πονήσαντες· ἡμεῖς δὲ εἰδότες ὅτι ἐπιτευξόμεθα τοῦ ποθουμένου, ἂν αὐτὸν ἀγαπήσωμεν ὡς ἀγαπᾶν χρῆ, οὐδὲ οὕτω φιλοῦμεν, ἀλλὰ ²πάντα κατεψύξαμεν, τὴν πρὸς ^ατὸν πλησίον ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν θεόν· ἀπὸ τούτου ^βκαὶ τὴν πρὸς τὸν θεόν, ἐπειδὴ τὴν πρὸς τὸν πλησίον. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἄνδρα οὐκ εἰδότα φιλεῖν, ἔχειν τι γενναῖον καὶ φρόνημα ἀνδρεῖον. Ἡ γὰρ ὑποβάθρα πάντων τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἀλλ' ἢ φιλία· ⁷“Ἐν τούτῳ, φησὶν, ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.” Κα- B
θάπερ ^γγὰρ εἰς ὕλην πῦρ εἰσελθὼν πάντα διακαθαίρειν εἶωθεν, 362) οὕτω καὶ ἡ τῆς ἀγάπης θερμότης, ὅπουπερ ἂν ἐμπέσῃ, πάντα ἀναιρεῖ καὶ διακόπτει τὰ τῷ θεῷ λυμαινόμενα σπόρῳ, καὶ τὴν γῆν καθαρὰν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν σπερμάτων ἐργάζεται. Ἐνθα ἔστιν ἀγάπη, πάντα ἀνήρηται τὰ κακά· οὐκ ^δἔστι φιλαργυρία, ἢ ρίζα τῶν κακῶν, οὐκ ἔστι ^εφιλαυτία, οὐκ ἔστιν ἀλαζονεία· ^ετί γὰρ ἂν τις κατὰ τοῦ φίλου ^ςἀλαζονεύηται; Οὐδὲν μὲν οὖν οὕτω ποιεῖ ταπεινὸν ὡς ἀγάπη. Καὶ γὰρ τὰ τῶν οἰκετῶν τοῖς φίλοις C
διακονούμεθα, καὶ οὐκ αἰσχυρόμεθα, ^hἀλλὰ χάριν ἴσμεν τῆς δουλείας ταύτης αὐτοῖς· χρημάτων οὐ φειδόμεθα, ἀλλ' οὐδὲ σωμα-
των πολλάκις· ἤδη γὰρ τις καὶ ὑπερεκινδύνευσεν τοῦ φιλουμένου. Φθόνος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ⁱκακηγορία, ἔνθα ἂν ἡ γνησία φιλία· οὐ γὰρ μόνον οὐ διαβάλλομεν τοὺς φίλους, ἀλλὰ καὶ τοὺς διαβάλ-
λοντας ἐπιστομίζομεν. Πάντα γαληνὰ, πάντα ἡμερα, μάχης καὶ φιλονεικίας οὐδὲ ἵχνος φαίνεται· πάντα εἰρήνης μεστά· ⁸“ Πλήρωμα ^κγὰρ νόμου ἡ ἀγάπη” οὐδὲν ἀηδές. ¹Τίνα γάρ ἐστιν αὐτὰ τὰ ἀμαρτήματα; ^mΠλεονεξία, ἀρπαγὴ, φθόνος, κακηγορία, ἀπόνοια, ἐπιορκία, ψεῦδος· ταῦτα πάντα καταλύεται, D
τῆς ἀγάπης οὔσης. Ἐπιορκοῦσι γὰρ οἱ ἐπιορκοῦντες, ἀρπάσαι

7 Matth. xxii. 40.

8 Rom. xiii. 10.

^γ ἐαυτῶν K. Sav. cet. ² πάντα] πᾶσαν I. ^α τὸν om. K. Statim τὴν πρὸς τὸν θεόν om. I. ^β καὶ assumtum ex omnibus. Mox ἐπειδὴ καὶ τὴν Edd. καὶ om. C.K. καὶ τὴν om. I. ^γ γὰρ om. K. Mox ἐμπέσῃ pro ἐμπέσοι omnes. ^δ ἔστιν ἡ φ. Edd. ἡ om. C.I. ^ε Vid. Annot. ^ε τί] + καὶ K. Mox κατὰ φίλου idem. ^ς ἀλαζονεύηται] Sic Veron. —νεύεται I. —νεύσεται C. —νεύσαιτο K. Sav. cet. ^h ἀλλὰ] + καὶ K. Sav. cet. Mox αὐτοῖς in marg. add. I. ⁱ κατηγ. K. Mox ἀγάπη pro φιλία C. ^κ γὰρ om. K. Post νόμου add. φησὶν K. Sav. cet. ¹ τίνα γάρ ἐστιν αὐτὰ] παρ' αὐτῇ. πῶς; αὐτὰ γὰρ K. Sav. cet. ^m πλ.] οἷον πλ. K. Statim ἀρπ. φθ. κακ. om. idem.

βουλόμενοι· τὸν δὲ ἀγαπώμενον οὐδεὶς ἂν ἀρπάσειεν, ἀλλὰ καὶ προσδοίῃ τὰ ἑαυτοῦ τῷ φιλουμένῳ· χάριν ἡ γὰρ ἔχομεν μᾶλλον, ἢ εἰ λάβοιμεν παρ' αὐτοῦ. Ἰστε ταῦτα ὅσοι φίλους ἐσχέκατε· φίλους οὐ ὁμέχρι ὀνόματος λέγω, οὐδὲ ἐκ ψιλῆς προσηγορίας, ἀλλ' εἴ τις ἠγάπησεν ὡς ἀγαπᾶν ἔδει, εἴ τις προσεδέθη τινί. Εἰ δέ τινες οὐκ ἴσασι, παρὰ τῶν εἰδότων μαθέτωσαν. Νῦν διηγῆσομαι ὑμῖν ἀπὸ τῶν γραφῶν φιλίαν θαυμαστήν. Ὁ τοῦ Σαοῦλ υἱὸς Ἰωνάθαν ἐφίλησε τὸν Δαυῖδ.⁹ “Καὶ συνεδέθη αὐτῷ, ῥησὶν, ἢ ψυχῇ.”¹⁰ καὶ θρηνῶν αὐτὸν ἔλεγεν· “Ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ ἡ ἀγάπησίς σου, ὡς ἡ ἀγάπησις τῶν γυναικῶν εἰς θάνατον ἐτραυματίσθης ἐμοί.” Τί οὖν; ἴδωμεν ἄρα ἐφθόνησεν αὐτῷ; Οὐδαμῶς, καίτοιγε εἶχεν ἀνάγκην τοῦ φθονεῖν. Πῶς; Ἀπὸ ὅτι τῶν πραγμάτων ἑώρα τὴν βασιλείαν ἐρχομένην εἰς αὐτὸν, καὶ οὐδὲν ἔπαθε τοιοῦτον· οὐκ εἶπεν, οὗτός ἐστιν ὁ ἐμὲ ἀποστερήσων τῆς βασιλείας τῆς πατρικῆς, ἀλλὰ συγκατεσκεύαζεν αὐτῷ τὴν ἀρχήν, καὶ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐφείδετο διὰ τὸν φίλον. Ἀλλὰ μὴ τις αὐτὸν πατραλοῖαν νομιζέτω· οὐ γὰρ ἠδίκηκε τὸν πατέρα, ἀλλὰ τὰς ἐπιβουλάς καὶ τὰς ἀδικίας κατεῖχε.¹¹ Μᾶλλον ἐφείδετο, ἢ ἠδίκηκε· οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν εἰς φόνον ἀδικὸν ἐκβῆναι. Ἡθέλησε καὶ ἀποθανεῖν πολλάκις δι' αὐτόν. Οὐ κατηγόρησεν, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα ἐπεστόμισε· οὐκ ἐφθόνησεν, ἀλλὰ καὶ συγκατεσκεύασεν· οὐ χρημάτων αὐτῷ μετέδωκε μόνον, ἀλλὰ καὶ σωτηρίας, καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ προήκατο. Οὐκ ἠδέσθη τὸν γεγεννηκότα διὰ τὸν φίλον, ἐπειδὴ ὁ μὲν ἀδίκους ἐπεχειρεῖ Β πράγμασιν, ὁ δὲ οὐδὲν ἑαυτῷ συνήδει τοιοῦτον. Ἐκεῖ μὲν οὖν μετὰ τοῦ δικαίου ἦν ἡ φιλία· οὕτως οὖν ὁ Ἰωνάθαν. Ἰδωμεν δὲ καὶ τὸν Δαυῖδ. Οὐκ ἐγένετο αὐτῷ καιρὸς ἀποδοῦναι τὰς ἀμοιβάς· προανηρπάσθη γὰρ ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς τοῦ Δαυῖδ, καὶ πρὶν ἢ τὸν εὖ παθόντα ἐλθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν ὁ εὖ ποιῶν ἀπώλετο. Τί οὖν; ἐν οἷς ἦν δυνατόν καὶ ἐξῆν, ἴδωμεν πῶς ἐπεδείξατο τὴν φιλίαν ὁ δίκαιος. “Καλὸς ἐμοί, φησὶν, Ἰωνάθαν· εἰς θάνατον ἐτραυματίσθης ἐμοί.” Ἀρα τοῦτο μόνον; οὐ

⁹ 1 Reg. xviii. 1. ² Reg. i. 25, 26.

ⁿ γὰρ om. C. ^o μέχρις K. ^p φησὶν om. K. ^q καὶ—ἔλεγεν] οὕτως ὡς καὶ θρ. αὐτὸν λέγειν K. Sav. cet. ^r ἴδωμεν· ἄρα] ἐκεῖνος ἄρα (vel ἄρα) K. Sav. cet. ^s γὰρ post βασιλείαν transp. K. ^t καὶ] + ὅμως K. Sav. cet. ^v οὐκ εἶπεν] οὐδὲ εἶπεν ὅτι K. ^w καὶ μᾶλλον I. ^x αὐτῷ om. K. ^y σωτηρίας] + τί λέγω χρημάτων K. Sav. cet. Statim καὶ om. K. ^z ὑπὲρ om. C.I. Veron. ^a ἦν om. K. Mox οὕτως omnes. οὕτως Edd. ^b δέ] Sic Veron. δέ om. C. οὖν pro δέ I. Post δέ add. λοιπὸν Sav. cet. add. λοιπὸν ἐντεῦθεν K. ^c τοῦ Δ.] αὐτοῦ K. ^d τί οὖν;—ἴδωμεν] τί οὖν ὁ Δαδ; ἀντεπιδείκνυται τὴν χάριν τῷ φιλουμένῳ καὶ τεθηγκότι ἐν οἷς ἦν δυνατός καὶ ὅτε ἐξῆν· μάθωμεν δὲ καὶ K. Statim ἐπεδείξατο pro ἐπεδείκνυτο omnes. ^e καλῶς I.K.

^εμικρὸν γὰρ καὶ τοῦτο· πλὴν ἀλλὰ καὶ τὸν υἱὸν ἐκείνου, καὶ τὸν
^εἕκγονον πολλάκις κινδύνων ἐξήρπασεν, ἀπομνημονεύων τοῦ πα- C
 τρὸς τὴν χάριν· καὶ διετέλει καθάπερ υἱοῦ τινος ἕκγονα διατηρῶν
 καὶ διαφυλάττων.

Τοιαύτην ἐγὼ βούλομαι φιλίαν πάντας ἔχειν, καὶ πρὸς ζῶν-
 τας καὶ πρὸς ἀπελθόντας. ^hΑἱ γυναῖκες ἀκουέτωσαν· μάλιστα
 γὰρ τοῦτο εἶπον, πρὸς ἀπελθόντας· αἱ δευτέροις ὁμιλοῦσαι γά-
 μοις, καὶ τὴν εὐνὴν διαφθείρουσαι τοῦ τετελευτηκότος, ἀποστέρ-
 ξασαι τὸν πρότερον. Οὐκ ἀπαγορεύων τὸν δεύτερον γάμον, D
 οὐδὲ ἀκόλαστον εἶναι ^kλέγων, ταῦτά φημι· οὐ γὰρ ἀφίησί με ὁ
 Παῦλος, χαλινὸν ἐπιτιθείς μου τῷ στόματι, καὶ λέγων ταῖς
 γυναῖξιν, ¹⁰ “Ἐὰν δὲ καὶ γήμη, οὐχ ἡμαρτεν.” ¹Τί δέ;
 “Μακαριωτέρα δέ ἐστιν, ἐὰν οὕτω μείνῃ.” ^mπολλῶ τοῦτο βέλ-
 63) τιον ἐκείνου. Διὰ τί; Διὰ πολλά. Εἰ γὰρ ⁿτοῦ γαμῆσαι τὸ
 μὴδ’ ὅλως γαμῆσαι βέλτιον, πολλῶ ^oπάλιν ἐκείνου τοῦτο βέλ-
 τιον. Ἄλλ’ οὐκ ἤνεγκάν τινες, φησὶ, τὴν χρεῖαν, ἀλλὰ συμ-
 φοραῖς ^pπεριέπεσον. Οὐ γὰρ ἔγνωσαν τί ἐστι χρεῖα. Οὐ E
 τοῦτό ἐστι χρεῖα, τὸ μὴ δευτέροις ὁμιλῆσαι γάμοις, ὥσπερ οὖν
 οὐδὲ παρθενία τοῦτό ἐστι τὸ ἀπειρόγαμον εἶναι· ἀλλὰ τί;
 “Ὡσπερ ἐκεῖ τὸ εὖσχημον καὶ εὐπρόσεδρον, οὕτω ^qκαὶ ἐνταῦθα τὸ
 μεμονῶσθαι, τὸ προσκαρτερεῖν ταῖς δεήσεσι, τὸ τρυφῆς ἀπηλ-
 λάχθαι καὶ σπατάλης.” ¹¹ “Ἡ γὰρ σπαταλῶσα, φησὶ, ζῶσα
 τέθνηκεν.” Εἰ μέλλοις χήρα μένουσα τὸν αὐτὸν ^rκόμπον ἔχειν,
 καὶ τὴν αὐτὴν φαντασίαν, καὶ τὴν ^sἄλλην περιβολὴν ἣν ζῶντος
 εἶχες τοῦ ἀνδρός, βέλτιον γαμῆσαι· οὐ γὰρ ἡ μίξις κακὸν, ἀλλ’ F
 ἡ πολυπραγμοσύνη. Σὺ ^tδὲ τὸ μὲν οὐκ ὄν κακὸν οὐ πράττεις,
 τὸ δὲ οὐκ ἀδιάφορον, ἀλλ’ ὑπὸ ἔγκλημα ὄν, τοῦτο ὑπομένεις.
 Διὰ τοῦτο ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ, ἐπειδὴ οὐκ ἔγνωσαν
 χηρεῦσαι καλῶς. Βούλει μαθεῖν τί ἐστι χήρα, καὶ τί τὸ τῆς
 χήρας ἀξίωμα; Ἀκουε Παύλου λέγοντος· ¹² “Εἰ ἐτεκνοτρόφη-
 σεν, ^vεἰ ἐξενδοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις 705
 ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν.” Ὅταν γὰρ
 τοῦ ἀνδρός τελευτήσαντος ἥς πλούτου περιβεβλημένη πολὺν

10 1 Cor. vii. 28, 40.

11 1 Tim. v. 6.

12 Ibid. 14.

^ε μικρὸν] + μὲν K. ^ε ἕκγονον et mox ἕκγονα K. Sav. cet. ^h ἀκουέτωσαν
 αἱ γ. hoc ord. K. Statim μ. γὰρ διὰ τοῦτο K. Sav. cet. ⁱ ἀποστέρξασαι]
 Sic K. αἱ μὴ στέρξασαι I. αἱ στέρξασαι Edd. ^k λέγων] βουλόμενος K.
¹ τί δέ;] ἀλλ’ ἴδωμεν καὶ τὸ ἐξῆς K. Sav. cet. ^m πολλῶ] διὰ τοῦτο λέγω,
 ἐπεὶ πολλῶ K. ⁿ τοῦ γαμῆσαι om. K. ^o πάλιν] Sic omnes. μᾶλλον Edd.
 Statim ἐκείνου τοῦτο πρὸ τοῦτο ἐκείνου C.I. ἐκείνου τ. β.] τοῦ γαμήσασαν κάλ-
 λιον τὸ μὴ γαμῆσαι K. ^p περιέπεσαν I. Statim οὐδὲ γὰρ C. ^q καὶ ac-
 cessit ex C.I. κἀνταῦθα K. ^r κόπον I. ^s ἄλλην] αὐτὴν K. Sav. cet.
^t δὲ τὸ om. C. ^v εἰ ἐξεν. om. C.

ὄγκον, εἰκότως οὐ φέρεις τὴν χρεῖαν. Μετάθες τοίνυν τὸν πλούτον τοῦτον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσται σοι φορητὸν τῆς χρεῖας τὸ φορτίον. Τί οὖν, ἂν παῖδας ἔχω τοῦ πατρῷου κλήρου διαδόχους, φησί; Παιδεύε κακέινους χρημάτων καταφρονεῖν· τὰ σαυτῆς μετάθες, ^w ἐκείνοις ἀπονείματα τοσοῦτον ὅσον ἀρκεῖ· ^x παιδεύε κακέινους εἶναι χρημάτων κρείττους. Τί οὖν, ἂν B περιρρέῃ, φησὶν, ἀνδραπόδων πλήθος; ἐὰν πραγμάτων ἐσμὸς, χρυσίον, ἀργύριον; πῶς ἱκανὴ πρὸς ταύτην ἔσομαι τὴν φυλακὴν, δεομένη ἀνδρὸς προστασίας; Σκῆψις ταῦτα καὶ πρόφασις· καὶ τοῦτο δῆλον πολλαχόθεν. Εἰ γὰρ μὴ ἐφίεσαι χρημάτων, μηδὲ πλείω τὰ ὄντα ποιῆσαι θέλεις, κοῦφόν σοι τὸ φορτίον· ὃ γὰρ φορτικώτερον τοῦ φυλάσσει πολλῶ πλέον ἐστὶ τὸ περιβαλέσθαι. Ἄν τοίνυν τὸ ἐν ἐκκόψῃς, τὸ ^z περιβαλέσθαι, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων τοῖς δεομένοις χορηγῇς, ὁ θεὸς ^a ὑπερασπιεῖ τὴν χεῖρα C τὴν αὐτοῦ· ^b καὶ ὄντως τῆς τῶν ὀρφανῶν κληρονομίας προεστῶσα ταῦτα λέγῃς, οὐχὶ δὲ προφάσει ταύτης ^c κέκρησαι φιλαργυρίᾳ, οἶδεν ὁ τὰς καρδίας ἐμβατεύων ἐν ἀσφαλεῖ τὸν ἐκείνων καταστῆσαι πλούτον, αὐτὸς ὁ ἐπιτάξας τεκνοτροφεῖν. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν οἰκίαν ὑπὸ ἐλεημοσύνης ἐρριζωμένην παθεῖν τι δεινόν· ἀλλὰ καὶ πάθῃ πρὸς καιρὸν, εἰς ἀγαθὸν τελευτήσῃ. Τοῦτο μᾶλλον ἀσπίδος καὶ δόρατος ἔσται πάσῃ τῇ οἰκίᾳ. Ἄκουε τί φησιν ὁ διάβολος περὶ τοῦ Ἰώβ. ¹³ “Οὐ σὺ περιέφραξας αὐτοῦ τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω;” ^d Διὰ τί; Ἄκουε ^e καὶ τοῦ Ἰώβ λέγοντος· “Ὁφθαλμοὶς ἡμῖν τυφλῶν, ^f φησὶ, πούς χλωῶν, πατὴρ ὀρφα- D νῶν.” Ὡς περ ὁ μὴ ἀποσχίζων ἑαυτὸν τῶν ἀλλοτρίων συμφορῶν, οὐδέποτε οὐδὲ ἐν τοῖς οἰκείοις πείσεται τι κακοῖς, ὅταν ἐν τῷ συναλγεῖν μανθάνῃ· οὕτως ὁ μὴ βουλόμενος τὴν ἀπὸ τῆς συμπαθείας φέρειν λύπην, ἐν τοῖς ^g αὐτοῦ ταῦτα εἴσεται πάντα. Καὶ καθάπερ ἐπὶ τοῦ σώματος ἡ χεὶρ, τοῦ ποδὸς σηπομένου, ἂν μὴ συμπαθῇ, καὶ τραῦμα ^h καθάρῃ, καὶ φάρμακον ἐπιθῇ, καὶ ἀποπλύνῃ ἰχώρα, ἐν τοῖς ⁱ αὐτῆς κακοῖς τοῦτο πείσεται· καὶ ἡ μὴ βουληθείσα διακονῆσαι ἐτέρῳ ἐκτὸς οὔσα τοῦ πάθους, ^k αὐτὴ E ἔνοχος ἔσται τῷ πάθει· ἐκείθεν γὰρ ἔρπον τὸ κακὸν ἥξει καὶ ἐπὶ ταύτην, καὶ οὐκέτι περὶ διακονίας ὁ λόγος αὐτῆς ἔσται, ἀλλὰ

¹³ Job. i 10. xxix. 15.

^w κακέινους C. ^x π. κακέινους] διδάσκει αὐτοὺς K. ^y τὸ γὰρ om. K. Sav. cet. ^z περιβαλέσθαι] + φημί Veron. Sav. Mor. + φησὶ Ben. + λέγω K. ^a ὑπερασπιεῖ] + σου K. ^b καὶ] οὐκ ἂν K. ^c κέκρησαι] Sic I. κέκτησαι vulgo. ταύτης κε. φιλαργυρίᾳ] φιλαργυρίας τούτοις κέκρησαι K. ^d διὰ τί om. C. ^e καὶ τοῦ] Sic C. Veron. αὐτοῦ τοῦ K. αὐτοῦ I. Sav. cet. ^f φησὶ om. K. Statim πούς δὲ χ. I. ^g ἑαυτοῦ K. Sav. cet. ^h καθάρῃ C. καὶ τρ. καθάρῃ om. K. ⁱ αὐτῆς—πείσεται] Sic omnes. ἑαυτῆς τοῦτο πείσεται κακοῖς Edd. ^k αὐτῇ] αὐτῆς C.I. αὐτὴ om. K. Mox τῷ ἑαυτῆς πάθει K.

περὶ ἰατρείας καὶ ἀπαλλαγῆς· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, ὁ μὴ βου-
 λόμενος ἐτέροις συμπάσχειν, αὐτὸς ἀλγήσει. “Περιέφραξας
 αὐτοῦ, φησὶ, τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω” καὶ οὐ ¹τολμᾷ ἐπελθεῖν.
 Ἄλλ’ ἔπαθε, ²φησὶ, δεινά. Ἄλλὰ τὰ δεινὰ ἐκεῖνα πολλῶν
 ἐγένετο ἀγαθῶν αἰτία· διπλασίῳ ἢ οὐσία, μείζων ὁ μισθός,
 πλείων ἢ δικαιοσύνη, λαμπροὶ οἱ στέφανοι, φαιδρὰ τὰ βραβεῖα,
 καὶ τὰ πνευματικὰ καὶ τὰ βιωτικὰ ἠνέχθη. Ἀπώλεσε παῖδας· F
 ἄλλ’ ἔλαβε παῖδας, οὐ τοὺς αὐτοὺς, ἀλλ’ ἐτέρους ἀντ’ ἐκείνων,
 καὶ ἐκείνους δὲ ἔσωζεν ἐν τῇ ἀναστάσει. Εἰ τοὺς αὐτοὺς ἀνέλα-
 βεν, ὁ ἡλάττωτο αὐτῷ τὰ τοῦ ἀριθμοῦ· νῦν δὲ ἐτέρους ἰδοὺς ἀντ’ 706
 ἐκείνων, καὶ ἐκείνους ἐν τῇ ἀναστάσει παραστήσει. Ταῦτα
 64) πάντα αὐτῷ ἀπὸ τοῦ πρόχειρον αὐτὸν εἶναι περὶ τὰς ἐλεημοσύ-
 νας ὑπῆρξεν· ὅπερ καὶ ἡμεῖς ποιήσωμεν, ἵνα τῶν αὐτῶν ἐπιτύ-
 χωμεν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος,
 τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Η.

¹Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ B
 χαλεποί. Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαντοι, φιλάργυροι,
 ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχά-
 ριστοι, ἀνόσιοι, ἄσπονδοι, ἄστοργοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς,
 ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι,
 φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι.

Εἰ τις ἐπὶ τοῖς αἵρετικοῖς ἀσχάλλει νῦν, ἐννοεῖτω ^aὅτι ἐξ C
 ἀρχῆς τοιαῦτα γέγονεν, ἀεὶ τοῦ διαβόλου τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεῦδος
 παρυφιστῶντος. ^bἘπηγγείλατο ἐξ ἀρχῆς ὁ θεὸς τὰ ἀγαθὰ,
 ἦλθε καὶ ὁ διάβολος ἐπαγγελλόμενος· ἐφύτευσε παράδεισον,
 ἠπάτησεν ἐκεῖνος, εἰπὼν, ²“Ἔσεσθε ὡς θεοί.” ^dἘπειδὴ ἔργοις
 οὐδὲν ἐδείκνυ, ῥήμασι τὰ μείζονα ὑπισχνεῖται. ^eΤοιοῦτον γὰρ
 οἱ ἀπατεῶνες. Μετὰ ταῦτα ἦν ὁ Κάϊν καὶ ὁ Ἀβελ, εἶτα οἱ υἱοὶ
 τοῦ ^fΣὴθ καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων, εἶτα ὁ Χὰμ καὶ ὁ D
 Ἰάφεθ, ὁ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Φαραὼ, ὁ Ἰακώβ καὶ ὁ Ἡσαῦ καὶ

¹ CAP. III. v. 1—4.

² Gen. iii. 5.

¹ τολμᾷ I.K. Sav. cet. ^m φησὶ om. K. ⁿ ἀλλ’ ἔλαβε] καὶ ἔλαβε I.
 ἀπελαβε K. Statim παῖδας accessit ex I.K. ^o ἡλάττωτο] + ἀν C.K. Sav. cet.
 αὐτῷ om. K. ^p ἰδοὺς] + ἐτέρους ἔλαβεν K. ^q δοὺς om. C. ¹ ποιήσωμεν] +
 παρακαλῶ K. HOM. VIII. ^a ὅτι] + καὶ K. Sav. cet. Mox αἰὲ om. I. Veron.
 invito Vet. ^b ἐπηγγείλατο] + γὰρ C. Statim ἐξ ἀρχῆς ὁ θ. pro ὁ θ. ἐξ ἀρχῆς
 omnes. ^c ἐφύτευσε] + ὁ θεὸς C. ^d ἐπειδὴ] + γὰρ K. Sav. cet. Mox
 ῥήματι καὶ μείζονα I. ^e τοιοῦτοι C.K. ^f Σὴθ] θεοῦ C.

μέχρι τέλους οὕτως ἐστίν, ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ μάγοι, οἱ προφῆται καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ψευδαπόστολοι, ὁ Χριστὸς καὶ ὁ ἀντίχριστος. Καὶ πρότερον οὖν, καὶ τότε τὰ αὐτὰ ἦν. Τότε ὁ Θεοδᾶς, τότε ὁ Σίμων, ^hοἱ ἀπόστολοι, καὶ οὗτοι οἱ περὶ Ἑρμογένην καὶ Φίλητον. Οὐκ ἔστιν οὖν ὅτε οὐ παρυφέστηκε τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεῦδος. Μὴ τοίνυν ἀσχάλλωμεν, **Ε** ἄνωθεν ταῦτα, ἵφησιν, εἴρηται. Διὰ τοῦτο ἔλεγε· “Γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί. Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαντοι, φιλόργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ^kἄσποργοι.” Ἄρα ὁ ἀχάριστος ἀνόσιος· ^lεἰκότως. Ὁ γὰρ περὶ τὸν εὐεργέτην ἀχάριστος, τίς ἂν γένοιτό ποτε ^mπρὸς τοὺς ἄλλους; ⁿὉ ἀχάριστος ἄσπονδος, ὁ ἀχάριστος ἄσποργος. “Διάβολοι,” φησί· τουτέστι, ^oκακῆγοροι. Οἱ γὰρ μηδὲν ἑαυτοῖς συνειδότες ἀγαθόν, ὥσπερ τινὰ παραμυθίαν ἔχοντες ^pτὸ τῶν ἄλλων τὰς **Ε** ὑπολήψεις βλασφημεῖν, μυρία πλημμελοῦσι καὶ ἀμαρτάνουσιν. “Ἀκρατεῖς,” καὶ γλώσσης καὶ γαστρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. “Ἀνήμεροι.” Ἐντεῦθεν ἡ ὠμότης, ἐντεῦθεν ἡ ἀπῆνεια, ὅταν τις φιλόργυρος ^qᾷ, ὅταν φίλαντος, ὅταν ἀχάριστος, ὅταν ἱλάγνος. “Ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς.” “Προδόται,” **707** τῆς φιλίας· “προπετεῖς,” ^sοὐδὲν βεβηκὸς ἔχοντες· “τετυφωμένοι,” ἀπονοίας πεπληρωμένοι. “Φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι·” ³ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι.” Καὶ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους γράφῳ, οὕτω πῶς φησιν· ⁴“Ἐχοντες ^tτὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.” ^vἘκεῖ μὲν ἐπαινῶν αὐτὸ τίθησιν· ἐνταῦθα δὲ παρὰ πάντα τὰ ἐλαττώματα χαλεπώτερον ^wαὐτὸ δείκνυσι τὸ ἀμάρτημα. Τί δήποτε; Ὅτι οὐ κατὰ τὸ ^xαὐτὸ σημαινόμενον αὐτὸ ἔλαβεν. Ὡσπερ γὰρ ^yτὴν εἰκόνα πολλάκις μὲν εἰς ὁμοίωσιν λαμβάνει, πολλάκις δὲ εἰς τὸ ἄψυχον καὶ οὐδαμινόν· οἶον καθά- **Β** περ καὶ ^zαὐτὸς φησι γράφῳ· ⁵“Ἀνὴρ ^aμὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων.”

³ v. 5.⁴ Rom. ii. 20.⁵ 1 Cor. xi. 7. Psal. xxxviii. 7. Gen. xlix. 9. Psal. xxi. 14.

^ε ὁ om. C. ^h οἱ] ὅτε οἱ K. Sav. cet. ⁱ φησιν om. iidem. Statim ἡρκεται pro εἴρηται K. ^k ἄσποργοι] + ἄσπονδοι, διάβολοι K. ^l εἰκότως] πῶς; K. ^m πρὸς] Sic omnes. περὶ Cat. Edd. ⁿ ὁ om. C.I. ^o κατήγοροι I.K. Cat. ^p τὸ] τῷ K. ^q ᾷ om. C.I. Statim ὅταν τις φ. Edd. ^r λᾶγνος] διάβολος K. ^s οὐδὲν] τουτέστιν, οὐδὲν K. Sav. cet. ^t τὴν om. I. Cat. Veron. ^v ἐκεῖ] ἀλλ' ἐκεῖ K. Sav. cet. ^w αὐτὸ] τοῦτο C.K. Sav. cet. τίθησι pro δείκνυσι I. ^x αὐτὸ om. C.I. invita Cat. Post σημαινόμενον add. τοῦτο, ἀλλὰ καθ' ἕτερον K. ^y τὴν εἰκόνα ... λαμβάνει] ἡ εἰκὼν ... λαμβάνεται K. ^z αὐτὸς] + μὲν K. Post φησὶ add. Κορινθίους K. Sav. cet. ^a μὲν γὰρ om. K.

^hκαὶ πάλιν ὁ προφήτης· “Πλὴν ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος” καὶ τὸν ^ελέοντα ποτὲ μὲν εἰς τὸ βασιλικὸν λαμβάνει· “Ἐκοιμήθη, ^dφησὶν, ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος λέοντος· τίς ἐγερεὶ αὐτόν;” ποτὲ δὲ εἰς τὸ ἀρπακτικόν· “Ὡς ^ελέων ἀρπάζων καὶ ὠρύόμενος” ^fοὕτω καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν. Ἐπειδὴ γὰρ τὰ πράγματα σύνθετά ἐστι καὶ ποικίλα, εἰκότως εἰς πολλὰς
65) εἰκόνας καὶ παραδείγματα παρείληπται. Οἶον, τὴν ^εκαλὴν ^C ὅταν θαυμάζειν βουλόμεθα, ταῖς γραφαῖς παρεικάζομεν, καὶ τὰς γραφομένας ὅταν ^hθαυμάζειν βουλόμεθα, λέγομεν ὅτι λαλεῖ, ⁱὅτι φθέγγεται· οὐ ποιοῦμεν δὲ τὸ αὐτό· ἐκεῖ μὲν γὰρ, ὅτι ἐγγὺς ὁμοιότητος ἦλθεν, ἐνταῦθα δὲ, ὅτι τοῦ κάλλους ἐγγύς. Οὕτω ^kκαὶ ἐν τῇ μορφῇ, ἐκεῖ μὲν, ὅτι τύπος τις καὶ εἰκὼν καὶ διδασκαλία ^lἐστὶ καὶ ἀρχέτυπον τῆς εὐσεβείας· ἐνταῦθα δὲ, ὅτι ἄψυχον καὶ νεκρὸν, καὶ σχῆμα μόνον καὶ τύπον καὶ ὑπόκρισιν δηλοῖ. Ἄρα σχῆμά ἐστι μόνον χωρὶς δυνάμεως πίστις χωρὶς ἔργων· εἰκότως. Ὡσπερ γὰρ σῶμα καλὸν καὶ εὐανθές, ὅταν ^D ἰσχὺν μὴ ἔχῃ, ἀλλὰ τοῖς ἔξωγραφημένοις ^mἡ προσεοικὸς, οὕτω πίστις ὀρθὴ χωρὶς ἔργων. Θῶμεν γὰρ ⁿεἶναι τινα φιλόργυρον, προδότην, προπετῆ, εἶτα πιστεύειν ὀρθῶς· τί τὸ κέρδος, ἂν μὴδὲν ἔχῃ τῶν τῷ Χριστιανῷ πρεπόντων; ὅταν ^oμὴδὲν πράττῃ τῶν τὴν εὐσέβειαν χαρακτηρίζοντων, ἀλλὰ τοὺς Ἕλληνας ^pπαρελαύνη τῇ ἀσεβείᾳ; ὅταν ἐπὶ λύμῃ τῶν συνόντων ἦ; ὅταν ἐπὶ βλασφημίᾳ τοῦ θεοῦ; ὅταν διαβάλλῃ τὸ δόγμα διὰ τῶν ἔργων; “Καὶ τούτους, ^qφησὶν, ἀποτρέπου.” Εἰ τοίνυν ἐν ὑστέροις καιροῖς ^rοἱ τοιοῦτοι ἔσονται, πῶς φησι, “καὶ τούτους ^E ἀποτρέπου;” Εἰκὸς μὲν καὶ τότε τοιούτους εἶναι τινας, εἰ καὶ ^sμὴ μεθ’ ὑπερβολῆς, ἀλλ’ ὅμως εἶναι· ^tτὸ δ’ ἀληθές, δι’ ἐκείνου πᾶσι παραινεί, ὥστε ἐκτρέπεσθαι τοὺς τοιούτους.

6 v. 6, 7.

^h καὶ πάλιν ὁ] ὁ δὲ K. Sav. cet. ^c λέοντα] + ἡ γραφὴ iidem. ^d φησὶν] γὰρ, φησὶν K. ^e λέων] + γὰρ, φησὶν K. ^f οὕτω—ποιοῦμεν] οὕτω δὴ καὶ μόρφωσις, ποτὲ μὲν εἰς ἔπαινον, ποτὲ δὲ εἰς κατηγορίαν λαμβάνεται K. Post παρείληπται idem add. οὕτω καὶ ἡμεῖς ποιοῦμεν. ^g καλὴν] + ὅψιν K. ^h θ. [βουλόμεθα] θαυμάζωμεν K. ⁱ ὅτι φθέγγεται· οὐ ποιοῦμεν δὲ] Sic Sav. cet. ὅτε δὲ φθέγγεται, οὐ ποιοῦμεν Codd. et Veron. ^k καὶ—ἐκεῖ μὲν] καὶ τὴν μόρφωσιν ὁ Παῦλος, ἐκεῖ μὲν, ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους γράφῃ φησὶν K. ^l ἐστὶ assumptum ex nostris omnibus et Cat. Mox ἀρχέτυπος K. ^m ἡ om. K. Mox οὕτω καὶ πίστις idem. ⁿ εἶναι τινα] τινα εἶναι ταῦτα δὴ πάντα C. ^o μὴδὲν] δὲ μὴ K. sed δὲ expunct. et τι post πράττῃ recenter superscript. ^p παρελαύνει C.I. ^q φησὶν om. K. ^r οἱ accessit ex I.K. Cat. ^s μὴ om. K. ^t τὸ δὲ ἀ. C.K. Cat. ^v φησὶν om. K.

TOM. VI.

H h

εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ^ω δυνάμενα ἐλθεῖν.” Ὁρᾷς αὐτοὺς ^{τῇ}
 F τοῦ ἀρχαίου ἀπάτη κεχρημένους, τῷ ὅπλῳ ᾧ ^υ καὶ ὁ διάβολος
 κατὰ τοῦ Ἀδὰμ ἐχρήσατο; “Ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας,” φησὶν.
 Εἶδες τὸ ἀναίσχυτον πῶς ἐδήλωσε διὰ τοῦ εἰπεῖν, “ἐνδύνοντες;”
 τὸ ἄτιμον, τὴν ἀπάτην, τὴν κολακείαν; “Καὶ αἰχμαλωτίζοντες
 708 γυναικάρια.” Ὡστε γυναικάριον ὁ εὐεξαπάτητος, καὶ ἀνδρὸς
 πόρρω. Γυναικῶν ^z δὲ τὸ ἀπατᾶσθαι, μᾶλλον δὲ οὐδὲ γυναικῶν,
 ἀλλὰ γυναικαρίων. “^a Σεσωρευμένα.” Ὅρα πόθεν κἀκείναις
 γίνεται τὸ πείθεσθαι, ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν, ἀπὸ τοῦ μηδὲν ἑαυταῖς
 συνειδέναι καλόν. Καὶ σφόδρα κυρίως ^b εἶπε, “σεσωρευμένα”
 τὸ πλήθος γὰρ τῶν ^c ἀμαρτιῶν παρίστησι, καὶ τὸ ἄτακτον καὶ
^d τὸ συγκεχυμένον. “Ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις.” Οὐ τῆς
 φύσεως κατηγόρησεν· οὐ γὰρ ἀπλῶς ^e εἶπε γυναῖκας, ἀλλὰ τοι-
 ᾶσδε γυναῖκας. Τί ἐστι, “ποικίλαις;” Ἐνταῦθα πολλὰ ἡνίξατο,
 B τὴν τρυφήν, τὴν ἀσχημοσύνην, τὴν λαγνείαν. “Ποικίλαις, φη-
 σὶν, ἐπιθυμίαις,” τουτέστι, χρημάτων, δόξης, τρυφῆς, αὐθα-
 δείας, τιμῆς· ^f ἴσως καὶ ἐτέρας αἰσχυρὰς ἐπιθυμίας αἰνίττεται.
 “Πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας
 ἐλθεῖν δυνάμενα.” Διὰ τί; Οὐ συγγινώσκων ^g αὐταῖς ταῦτά
 φησιν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ^h καταπειλῶν. Ἐπειδὴ γὰρ ἑαυτὰς
 κατέχωσαν ταῖς ἐπιθυμίαις ἐκείναις καὶ τοῖς ἀμαρτήμασιν, ἐπω-
 ρώθη αὐτῶν ἡ διάνοια. ⁷ “^a Ὀν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς
 C ἀντέστησαν ⁱ Μωϋσῇ, οὕτω καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ.”
 Τίνες εἰσὶν οὗτοι; Οἱ μάγοι οἱ ἐπὶ Μωϋσέως. Πῶς δὲ αὐτῶν
 τὰ ^k ὀνόματα οὐδαμοῦ ἐμφέρεται ἀλλαχοῦ; ⁸ Ἡ ἀγράφως ^l παρ-
 εδέδοτο, ἢ ἀπὸ ^m τοῦ πνεύματος εἰκὸς ἦν εἰδέναι τὸν Παῦλον.
 “Οὕτω καὶ οὗτοι, φησὶν, ἀντιστήσονται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι
 τὸν νοῦν κατεφθαρμένοι, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. ⁸ “Ἄλλ’ οὐ
 προκόψουσιν ἐπὶ πλείον· ἢ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶ-
 σιν, ὥς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.” “Ἄλλ’ οὐ προκόψουσι,” φησί.

7 v. 8.

8 v. 9.

^ω ἐλθεῖν δ. inverso ord. K. ^x τῇ τοῦ ἀρχαίου] καὶ νῦν τῇ ἀρχαίᾳ K.
^y καὶ accessit ex C. Cat. Vet. Mox φησὶν om. C. ^z δὲ] γὰρ K. Cat. Mox
 μᾶλλον δὲ ἀπλῶς οὐδὲ K. ^a σεσωρευμένα] σεσωρευμένα ἀμαρτίαις C. σεσω-
 ρευμένων I. σεσωρευμένων. σεσωρευμένα ἀμαρτίαις, φησὶν K. Vulgatum tue-
 tur Cat. ^b εἶπε καὶ σ. C. I. ^c ἀμαρτημάτων C. Cat. Post ἀμαρτιῶν add.
 διὰ τούτου K. Sav. cet. ^d τὸ assumptum ex C. I. Cat. ^e εἶπε γ.] Sic
 nostri omnes et Cat. γ. εἶπεν Edd. ^f ἴσως] + δὲ K. Sav. cet. ^g αὐτοῖς
 Veron. Sav. Mor. invitis libris. αὐταῖς om. C. ut videtur. διὰ τί ταῦτά φησιν;
 οὐ συγ. αὐ. ἀλλὰ hoc ord. K. Sav. cet. ^h κατηγορῶν C. K. ⁱ Μωσεί C.
 Μωσῇ K. Mox ἀντιστήσονται K. ^k ὀνόματα] + εἶδη (pro ἥδει) I. Statim
 οὐδαμοῦ γὰρ ἐμφ. I. Cat. (sed πόθεν pro πῶς Cat.) ἀλλαχοῦ om. I. ante ἐμφ.
 transp. C. ^l παρεδέδοτο omnes. παραδέδοται Edd. ^m τοῦ om. I. ἦν
 om. idem.

Πῶς οὖν λέγει ἀλλαχοῦ, “^η Καὶ προκόψουσιν ἐπὶ πλείον ἀσεβείας.” ἐνταῦθα ὁ δὲ, “οὐ προκόψουσιν;” Ἐκεῖ ῥ τοῦτό φησιν, D ὅτι ἀρχόμενοι καινοτομεῖν καὶ πλανᾶν, οὐ στήσονται τῆς πλάνης, ἀλλ’ αἰεὶ ἐξευρήσουσιν ἀπάτας ἡ καινὰς καὶ δόγματα διεφθαρμένα· καὶ γὰρ ἡ πλάνη οὐδαμοῦ ἵσταται. Ἐνταῦθα δὲ 66) τοῦτό ῥ φησιν, ὅτι οὐκ ἀπατήσουσιν, οὐδὲ συναρπάσουσι, κἂν παρὰ τὴν ἀρχὴν δόξωσί τινας παρακρούεσθαι, ἀλλ’ εὐφώρατοι ταχέως ἔσονται. Ὅτι γὰρ περὶ τούτου φησὶν, ἄκουσον τί λέγει· “Ἡ γὰρ ἀνοία αὐτῶν ἐκδηλος ἔσται πᾶσι.” ^ς Πόθεν τοῦτο; “Ὡσπερ καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.” Ἱ Πανταχόθεν γὰρ κἂν πρὸς καιρὸν ἀνθήσῃ τὰ τῆς πλάνης, εἰς τέλος οὐ διαμένει. E Τοιαῦτα γὰρ τὰ μὴ ὕφύσει καλὰ, ἀλλὰ δοκοῦντα εἶναι καλὰ πρὸς καιρὸν ἀνθεῖ, ^ω καὶ φωρᾶται καὶ ἀπόλλυται. Ἄλλ’ οὐ τὰ ^χ ἡμέτερα τοιαῦτά ἐστι· καὶ τούτων σὺ μάρτυς· οὐ γὰρ ἐν ἀπάτῃ τὰ ἡμέτερα· τίς γὰρ ἂν ὑπὲρ ἀπάτης καὶ ἀποθανεῖν ἔλοιτο;

⁹ “Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ.” Ὡστε ἰσχυρὸς ἔσο· οὐ γὰρ ἀπλῶς παρεγένου, ἀλλὰ παρηκολούθηκας. Ἐνταῦθα τὸν χρόνον σημαίνει πολὺν γεγενῆσθαι, ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν, “παρηκολούθηκας.” “^z Τῇ διδασκαλίᾳ” τοῦτο περὶ λόγου. F “Τῇ ἀγωγῇ” τοῦτο περὶ βίου. “Τῇ προθέσει” τοῦτο περὶ προθυμίας καὶ ^a τοῦ παραστήματος τῆς ψυχῆς. Οὐχὶ ἔλεγον μὲν, φησὶ, ταῦτα, οὐκ ἐποίουν δὲ, οὐδὲ ἐν λόγοις μόνον ἐφιλοσόφουν. “Τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ” πῶς οὐδὲν με ^b τούτων ἐτάράττε. “Τῇ ἀγάπῃ” ὅπερ οὐκ εἶχον οὗτοι. “Τῇ ὑπο- 709 μονῇ” ^c ὅπερ οὐδὲ τοῦτο. “^d Τῇ μακροθυμίᾳ,” φησὶ πρὸς τοὺς αἵρετικούς· πολλὴν ἐπεδεικνύμην τὴν μακροθυμίαν. “Τῇ ὑπομονῇ,” ^e πρὸς τοὺς διωγμούς. ¹⁰ “Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασι.” Δύο γὰρ ταῦτα ταραττε τὸν διδάσκαλον, τὸ αἵρετικούς εἶναι πολλοὺς, καὶ τὸ μὴ καρτερεῖν ἐν τοῖς παθήμασιν. Ἄλλ’ ὅμως ὑπὲρ τούτων πολλὰ ^f διελέχθη, ὅτι καὶ πάλαι ἦσαν καὶ ἔσονται,

9 v. 10.

10 v. 11.

^η καὶ] Sic C.I. Cat. ὅτι Edd. ^ο δὲ] + τὸ ἐναντίον πῶς ἀποφαίνεται λέγων K. ^ρ τοῦτο] μὲν K. ^α κενὰς C.I.K. invita Cat. ^ι φησιν] δηλοῖ K. ^ς πόθεν τοῦτο] Sic C. Cat. Veron. πόθεν τοῦτο δηλὸν I. πόθεν; πανταχόθεν K. Sav. cet. ^ι πανταχόθεν γὰρ κἂν] Sic C. Cat. Veron. πανταχόσε γὰρ κἂν I. κἂν γὰρ K. Sav. cet. Statim πρὸς καιρὸν pro πρότερον ex C. Cat. Vet. recepimus. ^ν φύσει καλὰ] φυσικὰ I. ^ω καὶ] εἶτα K. ^χ ἡμέτερα] + φησὶν I. ἐστι om. K. Sav. cet. ^υ οὐ γὰρ—ἡμέτερα] ὅτι οὐκ ἀπάτη τὰ ἡμ. οὔτε ἐν ἀπάτῃ K. Statim τίς μὲν γὰρ I. ^z τῇ] μου τῇ K. ^a τοῦ om. K. ^b τούτων] + φησὶν I.K. Sav. cet. ^c ὅπερ] ὥσπερ K. Sav. cet. invita Cat. ^d τῇ μακροθ.—μακροθυμίαν] καὶ καλῶς εἶπε, τῇ μ. πρὸς γὰρ τοὺς αἵρ. πολλὴν αὐτὴν ἐπεδείκνυτο K. ἐπιδεικνύμενον pro ἐπεδεικνύμην I. ^e πρὸς τοὺς δ.] ταύτην πρὸς τοὺς δ. διὸ καὶ ἐπάγει K. ^f διελέχθη K. diximus Vet.

H h 2

καὶ χρόνος οὐδείς καθαρὸς τούτων, καὶ ὅτι ἡμᾶς οὐδὲν βλάψαι
 B δυνήσονται, καὶ ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἔστιν·
 ἔορα λοιπὸν αὐτὸν περὶ τῶν θλίψεων διαλεγόμενον. “Οἶά μοι
 ἡ ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις.” Τί δήποτε
 ταῦτα μόνα εἶρηκεν ἀπὸ πολλῶν; Ἐπειδὴ γνώριμα ἦν τῷ ἀνδρὶ
 τὰ λοιπά· ἵκαί ἴσως ὡς νεαρῶν τῶν πραγμάτων τούτων μέμνη-
 ται, οὐ τῶν πάλαι. Καὶ οὐκ ἀπαριθμεῖται κατ’ εἶδος· οὐ γάρ
 ἔστι κενόδοξος οὐδὲ φιλότιμος· πρὸς γὰρ παραμυθίαν τοῦ μα-
 θητοῦ, οὐ πρὸς ἐπίδειξιν λέγει. Ἀντιόχειαν δὲ τὴν τῆς Πισι-
 C δίας ἐνταυθα φησι, καὶ Λύστραν, ὅθεν ἦν ὁ Τιμόθεος. “Οἶους
 διωγμοὺς ὑπέμεινα.” Ἀμφότερα παρακλήσεως, ὅτι καὶ ἐγὼ
 προθυμίαν παρειχόμεν γενναίαν, καὶ οὐκ ἐγκατελείφθην. Ὁὐκ
 ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι προέδωκέ με ὁ θεὸς, ἀλλὰ τὸν στέφανόν μοι
 λαμπρότερον εἰργάσατο. “Οἶους διωγμοὺς ὑπέμεινα, ὁ φησί,
 καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ κύριος.” ¹¹ “Καὶ πάντες δὲ οἱ
 θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.” Τί
 P δὲ ὅλως λέγω περὶ ἐμαντοῦ, φησὶν; ἑκάστος τῶν θελόντων
 D ζῆν εὐσεβῶς, διωχθήσεται. Ἰδιωγμοὺς ἐνταυθα ὡς τὰς ὁδύνας
 φησὶ, τὰς θλίψεις. Καὶ γὰρ οὐκ ἔστι ἀνδρα τὴν τῆς ἀρετῆς ὁδὸν
 ὁδεύοντα λύπης εἶναι χωρὶς, θλίψεως, ὁδύνης, πειρασμῶν· πῶς
 γὰρ, ὁ ὅστις στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν ὁδεύει; ὁ ἀκούσας, ὅτι
¹² “Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε;” Εἰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἔλεγεν
 ὁ Ἰωβ, ¹³ “Πειρατήριον ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς,” πόσῳ
 μᾶλλον ὅτε; ¹⁴ “Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες, φησὶ,
 προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.” Μη-
 E δὲν σε θορυβεῖτω τούτων, ὡς φησὶν, εἰ ἐκείνοι μὲν ἐν εὐθηνίᾳ, σὺ
 δὲ ἐν πειρασμοῖς· τοιαύτη τοῦ πράγματος ἡ φύσις ἔστιν. Ἐκ
 τῶν ἐμῶν δύνασαι μαθεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι ἀνδρα πολεμοῦντα τοῖς
 πονηροῖς μὴ εἶναι ἐν θλίψει. Ὁὐκ ἔστι τοῦτο προκοπή. Οὐκ
 ἔστι πυκτεύοντα ἐν τρυφῇ εἶναι, οὐκ ἔστι παλαιόντα εὐωχεῖ-
 σθαι. Μηδεὶς τοίνυν τῶν ἀθλούντων ἀνέσιν ζητεῖτω, μηδεὶς ἐν
 εὐθυμίᾳ εἶναι. Ὡς Πάλη τὰ παρόντα, ἀγὼν, πόλεμος, θλίψις,

¹¹ v. 12.¹² Joan. xvi. 33.¹³ Job. vii. 1.¹⁴ v. 13.

ἔορα] Sic omnes. ὁρᾶς Edd. ἡ ἐγένετο K. ἵκαί ἴσως] ἴσως δὲ καὶ K.
 ὑπέμεινα bis K. ὅτι καὶ] καὶ ὅτι K. καὶ ὅτι K. ὅτι K. ὅτι K. ὅτι K.
 C.I. οὐ γὰρ K. καὶ οὐκ Edd. ὁ φησὶ om. K. ὁ δὲ om. K. ὁ δὲ om. K.
 ἑκάστος—εὐσεβῶς] πάντες οἱ θέλοντες εὐσ. ζῆν I. ἰδιωγμοὺς] + δὲ K. ὡς τὰς
 ὁ. φ. τὰς θ. Sic omnes. φ. τὰς θ. τὰς ὁ. Edd. ὅτι τὴν στενὴν C. Mox ὁδὸν
 ὁδεύων C.I. ὁδεύων ὁδὸν Edd. ὁδὸν om. K. ὅτε] νῦν I. ὡς φησὶν
 om. K. Ὡς Haec οὐκ ἔστι τοῦτο προκοπή, quae aberant, leguntur in nostris
 omnibus. non est ille profectus Vet. Sequentia οὐκ ἔστι—εὐωχεῖσθαι post ἐν
 εὐθυμίᾳ εἶναι transp. C. Vet. εὐωχεῖσθαι I. Ὡς Πάλη] πάλιν K. Sav. cet.

στενοχωρία, πειρατήριον, τῶν ἀγώνων ^aτὸ στάδιον. Ἔτεροι τῆς ἀνέσεως οἱ καιροί· οὗτος ^bἰδρώτων, οὗτος πόνων ὁ καιρός. F 67) Οὐδεὶς ἀποδυσάμενος καὶ ἀλειψάμενος ἄνεσιν ἐπιζητεῖ. Εἰ δὲ ἄνεσιν ^cζητεῖς, τί ἀπεδύσω; τί τὰς χεῖρας ἀντῆρας; ^dΠῶς; εἰπέ μοι. Ὅταν τῶν ἐπιθυμιῶν μὴ κρατῇς, ὅταν πρὸς τὴν βίαν τῆς φύσεως μὴ μάχη.

¹⁵ “Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ ⁷¹⁰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” ^eΤουτέστι, καθάπερ ὁ προφήτης Δαυὶδ παρήνεσε, ¹⁶ “Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις,” τοῦτο καὶ αὐτὸς παραινεῖ λέγων. “Σὺ δὲ ^fμένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης.” Οὐχ ἀπλῶς, “ἔμαθες,” ἀλλὰ καὶ, “ἐπιστώθης,” τουτέστιν, ἐπίστευσας. ^gΤί δὲ καὶ ἐπίστευσας; Ὅτι αὕτη ἐστὶν ^hἡ ζωὴ. Κἂν ἐναντία τοίνυν ὁρᾷς ἐνταῦθα ὧν ἐπίστευσας, μὴ θορυβοῦ· ἐπεὶ B καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἐναντία ἑώρα, ἀλλ’ οὐδὲν ἔπαθεν· ἤκουσεν, ὅτι ¹⁷ “Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα,” καὶ τὸν Ἰσαὰκ σφάζαι ⁱἐκελεύετο, καὶ οὐκ ἐθορυβεῖτο οὐδὲ ἐταράττετο. ^kΜηδεὶς σκανδαλιζέσθω ἐπὶ τοῖς πονηροῖς· τοῦτο ἄνωθεν εἶπεν ἡ γραφή. Τί οὖν, ὅταν καὶ ἀγαθοὶ εὐφραίνωνται, καὶ πονηροὶ κολάζωνται; Τὸ μὲν ἕτερον εἰκὸς γενέσθαι, τὸ δὲ ἄλλο οὐκέτι· πονηροὺς μὲν γὰρ κολάζεσθαι ^lἔνι, ἀγαθοὺς δὲ εὐφραίνεισθαι αἰεὶ οὐκ ἔνι. Οὐδεὶς Παύλου ἴσος ἦν, ἀλλ’ ὅμως ἐν θλίψει τὸν πάντα διῆγε χρόνον, ἐν δάκρυσιν, ἐν ^mστεναγμοῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας. ¹⁸ Μετὰ C ⁿδακρύων τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν νουθετῶν οὐκ ^oἐπαύετο. “Ἡ ἐπισύστασις μου ἢ καθ’ ἡμέραν,” φησὶν. Οὐ ^pνῦν μὲν

¹⁵ v. 14, 15.¹⁶ Psal. xxxvi. 1.¹⁷ Gen. xxi. 12.¹⁸ Act. xx. 31. 2 Cor. xi. 28.

^a τὸ om. C. ^b τῶν ἰδρώτων et τῶν πόνων Edd. invitis libris. καιρός sine artic. I. ^c ἐπιζητεῖς K. Sav. cet. ^d πῶς] + ἀπεδύσω I. πῶς; εἰπέ μοι] καὶ πῶς οὐκ ἀνταίρω, φησὶ, νῦν K. Sav. cet. ^e τουτέστι] τί ἐστὶ τοῦτο iidem. Post παραζήλου add. εἰπὼν iidem. ^f μένε] + φησὶν I. + ἔφη C. φησὶ post ἔμαθες add. Veron. Statim καὶ ἐπιστώθης om. I. ^g τί δὲ καὶ ἐπίστευσας] Sic ex ingenio scripsimus. τί δὲ om. C. I. Veron. τί δαὶ ἐπίστευσας K. τί δαὶ καὶ ἐπίστευσα Sav. cet. ^h ἡ om. K. ἂν pro κἂν idem. ⁱ ἐκελεύετο καὶ] κελευσθεὶς K. ^k ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι πάντα ὁ θεὸς οἰκονομεῖ, καὶ πάντων προνοεῖται, καὶ τὰ μὲν ἐνεργεῖ, τὰ δὲ συγχωρεῖ· καὶ ὅτι οἱ μὲν δίκαιοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐνταῦθα ἐν θλίψει, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν εὐφροσύνῃ εἰσὶν· εἰ δέ ποτε καὶ εὐρεθεῖεν δίκαιοι μὲν ἐν ἀνέσει, ἁμαρτωλοὶ δὲ ἐν θλίψει, ὥστε μὴδὲ τὴν ἀρετὴν εἶναι φευκτὴν, μὴδὲ τὴν μέλλουσαν ἀπόλαυσιν περιττὴν, τοῦτο συμβαίνει· καὶ περὶ τοῦ μὴ προυπραγμονεῖν πάντα τὰ περὶ θεοῦ γενόμενα, διὰ τὸ ἀκατάληπτον· καὶ ὅτι οὐδεὶς προσέχειν μαντεῖαις. Veron. ^l ἔνι] συμβαίνει I. ἔνι om. C. Veron. invito Vet. ^m στεναγμοῖς] + ἦν K. ⁿ δακρύων] + γὰρ, φησὶ K. Sav. cet. τριετίαν post ἡμέραν vulgo legitur, invitis libris. ^o ἐπαύσατο C. ἐπανασάμην K. Sav. cet. Post h. v. καὶ πάλιν add. K. Sav. cet. Mox φησὶν om. K. ^p νῦν] σήμερον K. Sav. cet.

ἔχαιρεν, αὐριον δὲ ἤλγει, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν οὐ διελίμπανεν ὀδυ-
νόμενος. Πῶς οὖν φησι, “Πονηροὶ προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον;”
Οὐκ εἶπεν, ὅτι ἀνέσεως τυγχάνουσιν, ἀλλ', “ἐπὶ τὸ χεῖρον προ-
κόψουσιν.” ¹Χείρων ἢ προκοπὴ αὕτη. Οὐκ εἶπεν, ἐν εὐθηνίᾳ
D ἔσονται. Εἰ δὲ καὶ κολάζονται, διὰ τοῦτο κολάζονται, ἵνα μὴ
νομίσῃς ἀτιμώρητα εἶναι τὰ ἀμαρτήματα. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ γέ-
εννα οὐκ ἰσχύει κωλύσαι ἡμᾶς τῆς κακίας, φειδόμενος ¹ἡμῶν δι-
πνίξει καὶ διανίστησιν ἡμᾶς. Εἰ μηδεὶς πονηρὸς ἐκολάζετο,
οὐδεὶς ἂν ἐνόμιζεν ἐφεστάναι τὸν θεὸν τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγ-
μασιν· εἰ πάντες ἐκολάζοντο, οὐδεὶς ἂν προσεδόκησεν ἔσεσθαι
ἀνάστασιν, ὡς πάντων ἐνταῦθα ἀπολαμβανόντων. Διὰ τοῦτο
²καὶ κολάζει, καὶ οὐ κολάζει· διὰ τοῦτο ἐνταῦθα δίκαιοι θλίβον-
E ται, ὅτι ³πάροικοι, ὅτι ξένοι, ὅτι ἐν ἀλλοτρίᾳ εἰσίν. Οἱ δίκαιοι
τοῖνυν δοκιμῆς ἕνεκεν ταῦτα ὑπομένουσιν· ἄκουε γὰρ τοῦ θεοῦ
λέγοντος πρὸς τὸν Ἰωβ, ¹⁹ “Οἶε με ἄλλως σοι κεχρηματικένοι,
ἢ ἵνα ἀναφανῇς δίκαιος;” Οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ ἐὰν καὶ ποτέ τι
τοιοῦτον ⁴ὑπομένωσι, δίκην τινύουσιν τῶν ἀμαρτιῶν. Ἐν πᾶσι
τοῖνυν εὐχαριστῶμεν τῷ θεῷ, εἴτε οὕτως, εἴτε ⁵ἐκείνως· ἀμφό-
τερα γὰρ ⁶χρήσιμα. Οὐδὲν μισῶν, οὐδ' ἀποστρεφόμενος ἡμᾶς
ποιεῖ, ἀλλ' ἀμφότερα φροντίζων καὶ κηδόμενος. “⁷Εἰδὼς,
F φησὶν, ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ ⁸γράμματα οἶδας.” Τουτέστιν,
ἐκ πρώτης ἡλικίας τὰ ἱερὰ γράμματα ἔμαθες. Τί ἐστίν, “⁹ἱερὰ
γράμματα;” Τὰς θείας γραφάς. Ἐν ταύταις ἀνετράφης, ὥστε
καὶ διὰ τούτων στερεὰν εἶναι σοι τὴν ¹⁰πίστιν, καὶ μηδὲν παρα-
βλάπτεσθαι. Κατὰ βάθους γὰρ ἡ ρίζα κείται, ¹¹ἐν χρόνῳ
711 τραφεῖσα πολλῷ· οὐδὲν αὐτὴν παρατρέψαι ¹²δύναται. “Τὰ
δυνάμενά σε, φησὶ, σοφίσαι.” ¹³τουτέστιν, οὐκ ἀφιασιν ἀνόητόν
τι παθεῖν, καὶ οἷον οἱ πολλοί. Ὁ γὰρ τὰς γραφάς εἰδὼς, ὡς
εἰδέναι χρὴ, οὐδενὶ τῶν γινομένων σκανδαλίζεται, πάντα φέρει
γενναίως, τὰ μὲν τῇ πίστει ἐπιτρέπων καὶ τῷ ἀκαταλήπτῳ τῆς
τοῦ θεοῦ οἰκονομίας, τῶν δὲ καὶ λόγους εἰδὼς, καὶ παραδείγματα
εὐρίσκων ἐν ταῖς γραφαῖς. Ἐπεὶ καὶ τὸ μὴ πάντα περιεργά-

¹⁹ Job. xl. 8.

¹ χείρων] Sic C.I. χείρον Veron. εἰς τὸ χεῖρον K. Sav. cet. ¹ ἡμῶν] + ὁ
θεὸς C. ² καὶ om. K. Cat. ³ πάροικοι] + εἰσιν Edd. invitis libris.
⁴ ὑπομένωσι I. Cat. ὑπομένωσι Edd. ⁵ ἐκείνως] + σημαίνει K. ⁶ χρή-
σιμα—κηδόμενος] χρησίμως οἰκονομεῖ ὁ θεός, οὐ μισῶν οὐδ' ἀπ. ἡμᾶς, ἀλλὰ
φροντίζων τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ κηδ. K. ⁷ εἰδὼς, φησὶν, ὅτι] τί ἐστίν K.
Mox τουτέστιν om. idem. ⁸ γράμματα] + φησὶν K. ⁹ ἱερὰ] τὰ ἱερὰ I.
τί—γραφάς] ἱερὰ δὲ γρ. τὰς θ. καλεῖ γραφάς K. Sav. cet. ¹⁰ πίστιν] + χρὴ
iidem. Post σοι add. προσήκει Cat. ¹¹ ἐν] Sic libri omnes cum Veron.
ἢ Cat. οὐ Sav. cet. invito Vet. ¹² δύναται] + εἰπὼν δὲ τὰ ἱ. γρ. ἐπήγαγε K.
Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ¹³ τουτέστιν] δηλῶν ὅτι K. τουτέστιν om.
Veron. Statim οὐκ ἀφήσουσιν ἀνόητον K.

ζεσθαι, καὶ τὸ μὴ πάντα θέλιν εἰδέναι, μέγα τοῦ εἰδέναι ἵτ'α πάντα τεκμήριον.

Καὶ εἰ βούλεσθε, ἐπὶ παραδείγματος ἐρῶ. Ἐστω ποταμὸς, μᾶλλον δὲ ἔστωσαν ποταμοί· οὐ κατὰ συγχώρησιν λέγω, ἀλλ' ὅπερ εἰσὶν οἱ ποταμοί· ^h οὐ πάντες κατὰ βάθος ἴσοι τυγχάνου- B
νουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν ⁱ ψιλοτέρων τὸ ἔδαφος ἔχοντες, ἕτεροι βαθὺ καὶ ἱκανὸν ἀποπνίξαι τὸν ἀγνοοῦντα· καὶ ἐνταῦθα μὲν ἱλιγγοί, (8) ἐκεῖ δὲ οὐκέτι. ^k Τὸ οὖν μὴ θέλιν πᾶσιν ὁμοίως ἐπιχειρεῖν, καλὸν, ^l καὶ τὸ μὴ θέλιν πάντα τὰ βάθη εἰδέναι, οὐ μικρὸν τοῦ εἰδέναι τεκμήριον· ὡς ὁ γε βουλόμενος παντὸς τοῦ μέρους τοῦ ποταμοῦ κατατολμᾶν, οὗτος μάλιστα οὐκ οἶδε τῶν ποταμῶν τὰ ιδιώματα, καὶ ἀπολείται πολλάκις ἀπὸ τῆς αὐτῆς θρασύτητος τοῦ βάθους κατατολμήσας, ἀφ' ἧς διέβαινε τὸ μὴ C
βαθύ. Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ὁ πάντα θέλων εἰδέναι, καὶ πάντων ^m κατατολμῶν, οὗτος οὐκ ⁿ οἶδε τί ἐστὶ θεός. Ὡς περ οὖν ἐν τοῖς ποταμοῖς τὸ μὲν πλεον μέρος ἀσφαλές, ^p ὀλίγον δὲ ἱλιγγες καὶ βάθη· ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ ^q τὸ πλεον ἐν ἀποκρύφιοις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξιχνιάσαι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Τί τοίνυν βιάζῃ καταποντίσαι σαντόν; Τοῦτο μόνον ἴσθι, ὅτι πάντα ὁ θεὸς οἰκονομεῖ, ὅτι πάντων προνοεῖ, ὅτι αὐτεξούσιοι ἐσμεν, ὅτι τὰ μὲν ἐνεργεῖ, τὰ δὲ συγχωρεῖ, ὅτι οὐδὲν πονηρὸν γίνεσθαι βού-
λεται, ὅτι οὐκ ἀπὸ ^r τοῦ βουλήματος αὐτοῦ πάντα γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου, ^s πάντα τὰ κακὰ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου D
μόνον, πάντα τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τε τοῦ ἡμετέρου καὶ τῆς αὐτοῦ ῥοπῆς, ὅτι οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει· διὰ τοῦτο πάντα ἐνεργεῖ. Εἴτα ^t σὺ εἰδὼς, ἀρίθμει τίνα μὲν τὰ ἀγαθὰ, τίνα δὲ τὰ κακὰ, ^v τίνα δὲ τὰ ἀδιάφορα· οἶον, ^w ὅτι ἀγαθὸν ἢ ἀρετὴ, κακὸν φαν-
λότης, ἀδιάφορα πλοῦτος, πενία, ζῶη, θάνατος. Ἄν ταῦτα ^x εἰδῇς, καὶ μετὰ τούτων, ὅτι ^y οἱ δίκαιοι θλίβονται, ἵνα στεφαν-
νωθῶσιν, οἱ ^z ἁμαρτωλοὶ, ἵνα τῶν ἁμαρτιῶν δίκην ^a ἐκτίσωσιν·

^f τὰ πάντα om. K. Sav. cet. ^g ὅπερ C.I. ^h οὐ πάντες—οὐκέτι] ὥς περ οὖν τῶν ποταμῶν οὐ πάντες ἴσοι τυγχάνουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐπιπολαιότερον τὸ ἔ. ἔχοντες, οἱ δὲ οὕτω βαθὺ ὡς καὶ ἱκανὸν εἶναι ἀποπνίξαι τὸν ἀγν. καὶ ἐντ. μὲν ἱλ. ἐκεῖ δὲ οὐκέτι· οὕτω καὶ περὶ τῶν τοῦ θεοῦ ζητημάτων τὰ μὲν τοιαῦτά ἐστιν, ὡς αὐτόθεν τὴν λύσιν παριστᾶν τοῖς ζητοῦσι, τὰ δὲ οὕτως ἀπόρρητα καὶ ἀπόκρυφα, ὡς καὶ ἀπολλύναι ποιεῖν τοὺς περιεργότερον μαθεῖν τι φιλονεικοῦντας K. ⁱ ὑψη-
λότερον C. ψιλοτέρων Edd. ^k τὸ οὖν] οὖν om. I. καθάπερ οὖν τὸ K. ^l καὶ] οὕτω K. καὶ om. C. ^m κατατολμᾶν I. ⁿ οἶδε] + μάλιστα K. Sav. cet. ^o ὥς περ οὖν ἐν] ἀλλ' ἐν μὲν iidem. ^p ὀλίγοι δὲ ἱλιγγοὶ καὶ β. I. ὀλίγον δὲ τὸ ἔχον τὸν ἱλιγγον καὶ τὰ β. K. ^q τὸ om. C.I. ^r τοῦ om. C. Veron. ^s πάντα om. C. ^t σὺ] τοῦτο K. σὺ τοῦτο Sav. cet. ^v τίνα δὲ] καὶ τίνα K. Sav. cet. ^w ὅτι om. iidem. Mox ἢ φανλότης iidem. οἶον—
ἀδιάφορα om. C. ^x εἰδῇς] + εἴσῃ K. Sav. cet. ^y οἱ δ.] διὰ τοῦτο οἱ δ. K. οἱ δ. διὰ τοῦτο Sav. cet. ^z ἁμαρτωλοὶ] + εὐθηνούσιν K. ^a τίσωσιν K.

οὐ πάντες ^b δὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ^c δίκην ἐνταῦθα τίνουσιν, ἵνα μὴ τῇ
 E ἀναστάσει οἱ πολλοὶ ^d ἀπιστῶσιν· οὐ πάντες οἱ δίκαιοι θλίβον-
 ται, ἵνα μὴ τὴν κακίαν ἐπαινετὴν εἶναι νομίσης, ἀλλὰ τὴν ἀρε-
 τὴν· οὗτοι κανόνες εἰσὶ καὶ ὅροι· ^e καὶ ὁ βούλει ἄγε ἐπ' αὐτοὺς,
 καὶ οὐ διαπορήσεις. Ὡς περ γάρ ἐστι παρὰ τοῖς γραμματισταῖς
 ὁ τῶν ^f ἑξακισχιλίων ἀριθμὸς, καὶ ὑπὸ τοῦτον ἅπαντα ἄγεται,
^g καὶ πάντα μερίζειν καὶ πολυπλασιάζειν δυνατὸν ἐν τῷ κανόνι
 τῶν ἑξακισχιλίων, καὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου πάντα στρέφε-
 ται, καὶ ἴσασι ταῦτα ὅσοι γράμματα μεμαθήκασιν· οὕτω τοὺς
 κανόνας τούτους, οὓς πάλιν ἐρῶ συντομώτερον, ἂν τις ^h εἰδῇ,
 F οὐδέποτε σκανδαλίζεται. Τίνες οὖν εἰσιν οὗτοι; Ὅτι ἀγαθὸν
 ἀρετὴ, ὅτι φαῦλον κακία, ὅτι ἀδιάφορα νόσοι, πενία, ἐπιβουλαί,
 712 σκυοφανταί, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ὅτι οἱ δίκαιοι θλίβονται ἐνθάδε·
 εἰ δέ τινες καὶ εὖ πάσχουσιν, ἵνα μὴ ἡ ἀρετὴ δόξη ⁱ ἡμισυτὴ εἶναι
 ὅτι οἱ πονηροὶ εὐφραίνονται, ἵνα ἐκεῖ κολασθῶσιν· εἰ δέ τινες
 καὶ κολάζονται, ὥστε μὴ τὴν κακίαν δόξαι εἶναι καλὸν, μηδὲ
 ἀτιμώρητα τὰ ^k πράγματα· ^l εἰ δὲ μήτε κολάζονται πάντες, ἵνα
 μὴ τῆς ἀναστάσεως ὁ καιρὸς διαπιστηθῇ· ὅτι καὶ τῶν ἀγαθῶν
 εἰσὶ τινες οἱ φαῦλα ἔχοντες ἔργα, ^m καὶ ἐνταῦθα αὐτὰ ἀποτί-
 θενται, ⁿ καὶ τῶν πονηρῶν ^o οἱ χρηστὰ ἔχοντες, καὶ ἐνταῦθα
 ἀπολαμβάνουσιν, ἵνα ἐκεῖ τιμωρηθῶσιν· ὅτι ἀκατάληπτα τὰ
 B πλείονα τοῦ θεοῦ ἔργα· ὅτι πολὺ τὸ μέσον ^p ἡμῶν καὶ αὐτοῦ,
 καὶ ὅσον οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· ἂν ταῦτα ἀναλογιζώμεθα, οὐδὲν
 ἡμᾶς θορυβῆσαι δυνήσεται. Ἄν τῶν γραφῶν ἀκούωμεν συνεχῶς,
 εὐρήσομεν καὶ παραδείγματα τοιαῦτα ^q πολλὰ. “Τὰ δυνάμενά
 σε, φησὶ, σοφίσαι εἰς σωτηρίαν.” ^r Καὶ τὰ πρακτέα ὑποτί-
 θενται αἱ γραφαί, καὶ τὰ μὴ πρακτέα. Ἄκουε γὰρ τοῦ μακα-
 ρίου τούτου ἀλλαχοῦ λέγοντος· ²⁰ “Πέποιθας σεαυτὸν ὁδηγὸν
 εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκα-
 C λον νηπίων.” Ὅρας ὅτι φῶς τῶν ἐν σκότει ὁ νόμος; Εἰ δὲ ὁ
 τὸ γράμμα δεικνὺς φῶς, τὸ γράμμα τὸ ^s ἀποκτένον, τί ἄρα ^t ὁ
 τὸ πνεῦμα τὸ ζωοποιοῦν; εἰ ἡ παλαιὰ φῶς, τί ἡ καινὴ, ἐνθα

20 Rom. ii. 19, 20.

^b δὲ om. K. ^c δίκην ἐντ.] ἐντ. δίκας K. Statim τίσουσιν I. ^d διαπι-
 στῶσιν I. Statim ὥς περ οὐ πάντες K. Sav. cet. ^e καὶ om. K. Sav. cet.
^f ἑξακ.] + ἐτῶν K. Mox ὑπὸ τούτων I. ^g καὶ πάντα] πάντα τε K. ^h ἴδῃ I.
ⁱ μ. εἶναι] εἶναι μ. C.K. εἶναι om. I. ^k πράγματα] πρακτέα K. ^l εἰ δὲ
 μήτε] ὅτι οὐ K. Sav. cet. ^m καὶ ἐντ. αὐτὰ] ἐντ. αὐτὰ διὰ τῆς θλίψεως K.
ⁿ καὶ] ὅτι καὶ C. ^o οἱ χρηστὰ] εἰσιν οἱ χρηστοὶν τι K. Statim καὶ om. idem.
^p ἡμῶν κ. αὐτοῦ] αὐτοῦ κ. ἡμῶν I. ^q πολλὰ] + καὶ καλῶς ὁ Παῦλος πρὸς τὸν
 μαθητὴν ἔγραφεν· ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα ἔμαθε (sic) K. Mox φησὶ om.
 idem. ^r καὶ] + γὰρ Sav. cet. invitis libris. ^s ἀποκτένον C.I. ^t ὁ om.
 I. Veron.

τοσαῦτα ^νἀνεπετάσθη; ^ωὥς ἂν εἰ τοῖς οὐδὲν ^κπλέον τῆς γῆς εἰδόσι τὸν οὐρανόν τις ἀνοίξειε, καὶ πάντα ^υποιήσοι κατοπτεῦσαι· τοσοῦτόν ἐστι τὸ ^ζμέσον. Περὶ γεέννης ἐμάθομεν, περὶ βασιλείας, περὶ κρίσεως. Μὴ πιστεύωμεν ἀλόγοις πράγμασι· γοητεία πάντα ἐκείνα.

Τί οὖν ὅτι λέγουσι, φησὶ, καὶ ἐκβαίνει; ^αΔιὰ τοῦτο ἐκβαίνει, ἐπειδὴ σὺ πιστεύεις, εἴγε καὶ ἐκβαίνει. Αἰχμάλωτόν σε ἔλαβε, κύριός ἐστι τοῦ βίου τοῦ σου, ὡς θέλει αὐτὸν οἰκονομεῖ. Εἰπέ D μοι, εἴ τις λήσταρχος υἱὸν βασιλέως αὐτῷ προσφυγόντα, καὶ ἐρημίαν καὶ τὴν ἐκείνου συνοίκησιν ἀγαπήσαντα, ὑπὸ χεῖρας ἔχοι καὶ ἐξουσίαν, ^βδυνήσεται αὐτῷ εἰπεῖν, εἰ τελευτᾷ, εἰ ζῇ; Καὶ ^γσφόδρα δυνήσεται. Τί δήποτε; Οὐκ ἐπειδὴ προοίδε τὸ μέλλον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκατέρου κύριος γίνεται, τοῦ ἀφανίσαι, 59) ^δκαὶ σῶσαι τὸν παῖδα, ἐκείνου ποιήσαντος αὐτὸν κύριον. Καὶ γὰρ ἀνελεῖν, ἐὰν θέλῃ, δυνήσεται, καὶ ^εἀφεῖναι δυνήσεται· ὑπὸ E γὰρ ἐκείνῳ γέγονεν. ^ςἌν εἴπῃ, ὅτι πλούσιος ἔσῃ ^ηπένης, ^βἀμφοτέρων κύριος αὐτός ἐστι. Τὸ πλεόν τοῦ κόσμου ὑπὸ τὰς τοῦ διαβόλου χεῖρας ἑαυτοὺς ἔδωκαν. Καὶ ^ιἄλλως, ὅταν ἐθισθῇ ἄνθρωπος ἐμπιστεύειν, πολὺ καὶ τοῦτο ^κσυμβάλλεται ἐκείνοις τοῖς ἀπατεῶσιν· ^ιοὐδεὶς ταῖς ἀποτυχίαις προσέχει, ἀλλ' εἴ που ἐπιτύχοιεν. Εἰ δέ τινα ἔχουσι δύναμιν προγνωστικὴν, ἐμοὶ τῷ πιστῷ τούτους ἄγε. Οὐ μεγαληγορῶν λέγω· τὸ γὰρ τούτων F ἀπηλλάχθαι, οὐ μεγαληγορίας. Ἀμαρτημάτων μὲν γὰρ εἰμι μεστός· τούτων δὲ ἔνεκεν οὐκ ἂν ταπεινοφρονήσαιμι· πάντων τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι καταγελῶ. Ἄγε πρὸς ἐμὲ τὸν ἄνδρα τὸν μάγον, εἴ τινα ἔχει δύναμιν προγνωστικὴν, εἰπάτω τί μοι συμ- 713 βήσεται αὔριον, τί ἔσται μοι. Ἄλλ' οὐκ ἐρεῖ· ὑπὸ γὰρ τὴν τοῦ βασιλέως ἐξουσίαν εἰμι, καὶ οὐκ ἔχει τὴν ἐμὴν ἀρχὴν οὐδὲ τὴν ὑποταγὴν· πόρρω τῶν καταδύσεων αὐτοῦ καὶ τῶν σπηλαίων τυγχάνω, τῷ βασιλεῖ στρατεύομαι. Ἄλλ' ὁ δεῖνα ἔκλεψε,

^ν ἀνεπετάθη I. ^ω ὥς ἂν εἰ] ἔνθα τοσοῦτόν ἐστι τὸ μέσον ὅσον εἰ K. Sav. cet. ^κ πλ. τῆς γῆς] τῆς γῆς πλέον I.K. ^υ ποιήσῃ C. ποιήσῃ I. ἀνοίξει et ποιήσῃ Veron. ^ζ μέσον] + τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας I. tanta est utriusque instrumenti differentia Vet. τοσοῦτόν ἐστι τὸ μέσον om. C.K. Sav. cet.

^α Haec διὰ τοῦτο ἐκβαίνει assumpta sunt ex C. In I. διὰ τοῦτο εἰσβαίνει in marg. scripta sunt, sed manu, ut videtur, eadem. ideo eveniunt Vet. ^β δυνήσεται] ἄρα μὴ οὐ δύναται K. ^γ σφόδρα δ.] σφόδρα γε K. σφόδρα γε δ. Sav. cet. ^δ καὶ σῶσαι om. C.I. Veron. invito Vet. Post παῖδα add. ἢ μὴ ἀφανίσαι I. ^ε ἀφεῖναι] + ἂν βουληθῇ, ὁμοίως K. Sav. cet. ^ς ἂν εἴπῃ ὅτι] οὕτω καὶ ὁ μάγος, ἂν εἴπῃ K. ^η καὶ I. Veron. ^β ἀμφοτέρων—ἐστί] καὶ γὰρ ἀμφοτέρων κ. αὐτός ἐστι τοῦ εἰπεῖν, πιστεύεις. οὐκ οἶδας ὅτι K. ^ι ἄλλως] + δὲ K. Sav. cet. Mox πιστεύειν iidem. ^κ συμβάλλεται] Sic C.I. συμβάλλεσθαι δύναται K. συμβαλεῖται Edd. ^ι οὐδεὶς] + γὰρ K. Sav. cet.

φησὶ, καὶ ὁ δεῖνα αὐτὸν κατεμήνυσε. Μάλιστα μὲν ^μοὐ παντα-
 χου τοῦτο ἀληθές, ἀλλὰ ^νψεύδος καὶ γέλως· οὐδὲν γὰρ ἴσασι·
^οεὶ δέ τι ἴσασι, μᾶλλον τὰ ἐαυτῶν ὥφειλον λέγειν, ^ρπῶς τὰ
 πολλὰ ἀναθήματα τῶν εἰδώλων ἐκλάπη, πῶς τὸ πολὺ χρυσίον
 B ἔχωνεύθη. Διὰ τί μὴ προεῖπον ^ιτοῖς ἱερεῦσιν αὐτῶν; Ὡστε
 οὐδὲν ἴσασι· ἀλλὰ χρημάτων μὲν ἔνεκεν ^ιοὐδὲ εἰπεῖν ^ςδύνανται,
 ὅταν οἱ ναοὶ αὐτῶν οἱ εἰδωλικοὶ ἐμπιπρῶνται, καὶ πολλοὶ συν-
 ἀπόλλυνται. ^νΔιὰ τί μὴ φεῖδονται τῆς σωτηρίας τῆς αὐτῶν;
^ωἈλλ' ἐπιτυχία μόνον τὸ πρᾶγμά ἐστιν, εἴ που τι καὶ προεῖ-
 ποιεν. Εἰσὶ παρ' ἡμῖν προφηταί, ἀλλ' οὐκ ἀποτυγχάνουσιν·
 οὐ τοῦτο μὲν λέγουσιν, ἐκεῖνο δὲ ψεύδονται, ἀλλὰ πάντα ἀλη-
 θεύουσι· τοῦτο γὰρ ^κπρογνώσεως. Παύσασθέ ποτε τῆςμανίας,
 C παρακαλῶ, εἴγε τῷ Χριστῷ πιστεύετε· εἰ δὲ μὴ πιστεύετε, τί
 ἐαυτοὺς διασύρετε, τί ἀπατάτε; ²¹ “Ἐως πότε χωλανεῖτε ἐπ’
 ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν;” Τίνος γὰρ ἔνεκεν προσέρχη;
 τί ἐρωτᾷς; Ἀμα προσῆλθες, ἅμα ἠρώτησας, ὑπὸ τὴν δουλείαν
 σαυτὸν ἐποίησας· ὥς γὰρ πιστεύων ἐρωτᾷς. Οὐ, φησὶν, οὐ
 πιστεύων αὐτὸν ἀληθεύειν, ἀλλὰ πειράζων. Καὶ τὸ πειράζειν
 εἰ ἀληθεύει, οὐκ ἔστι πεπεισμένου ^υὅτι ψεύδεται, ἀλλ' ἔτι ἀμ-
 φιβάλλοντος. ²Τίνος ἔνεκεν ἐρωτᾷς τί ἔσται; Εἰ μὲν γὰρ
 τοῦτο ^αλέγει, ὅτι τόδε ἔσται, τόδε πρᾶξον καὶ διαφεύξῃ,
 μάλιστα μὲν οὐδὲ οὕτως ἐχρῆν εἰδωλολατρεῖν, πλὴν ἀλλ' οὐ
 D τοσαύτη ἡ ἀπόνοια· εἰ δὲ τὰ μέλλοντα προλέγουσιν, οὐδὲν
 ἄλλο κερδαίνει ὁ μαθὼν, ἢ λύπην περιττήν· ^υκαὶ τὸ μὲν πρᾶγμα
 οὐκ ἐξέβη, τὴν δὲ λύπην ὑπέμεινεν, ἐταρίχευσεν ἐαυτόν. Εἰ
 συνέφερε τοῦτο, οὐκ ἂν ἡμῖν ἐφθόνησεν ὁ θεός· ^οοὐκ ἂν ἐβά-
 σκηνεν ὁ τὰ ἐν οὐρανῷ εἰπών. ²² “Ὅσα γὰρ ἤκουσα παρὰ τοῦ
 πατρὸς, φησὶ, πάντα ἐγνώρισα ὑμῖν” καὶ, “Πάντα ὅσα ἤκουσα
 παρὰ τοῦ πατρὸς, ἀπήγγειλα ὑμῖν” καὶ, “Οὐ λέγω ὑμᾶς δού-
 λους, ἀλλὰ φίλους· ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ.” Διὰ τί οὖν ταῦτα
 E οὐκ ἐγνώρισεν ἡμῖν; Ὅτι βούλεται μηδένα λόγον ἔχειν ἡμᾶς

21 3 Reg. xviii. 21.

22 Joan. xv. 15.

^μ οὐ] Sic C.I. οὖν οὐ Veron. οὖν οὐδὲ K. Sav. cet. ^ν ψ. καὶ γ.] Sic
 C.I. γ. καὶ ψ. Edd. πλείον τὸ ψ. καὶ ὁ γ. K. ^ο εὶ δέ τι ἴσασι] ὅτι δὲ
 ἡδεῖσαν K. ^ρ πῶς] + οὖν K. ^ι τοῖς μὴ ἐρεῦσιν (sic) I. ^ι οὐδὲν C.
^ς δύνανται] Sic C.I. δύναται Veron. ἐδύναντο K. Sav. cet. ^τ ἐμπιπρῶνται]
 Sic Veron. ἐμπιμπρῶται C. ἐμπιμπρῶνται I. ἐμπιμπρᾶντο K. Sav. cet. Mox
 συναπόλλυνται C. συναπόλλυνται I. συναπόλλωνται Veron. συναπόλλυντο K.
 Sav. cet. ^ν διὰ] εἰ γὰρ ἴσασι, διὰ K. ^ω ἀλλ'] ὥστε K. ^κ προγνώ-
 σεώς ἐστι Edd. ἐστι deest in omnibus. ^υ ὅτι] + οὐ C. ² τίνος] + οὖν
 K. Sav. cet. ^α λέγει] ἔλεγεν I. ^β καὶ τὸ μὲν] τὸ μὲν γὰρ K. Sav. cet.
 Mox ὑπέμεινε καὶ ἐταρ. K. ^ο οὐκ ἂν—εἰπών] ὁ τὰ ἐν οὐρανῷ εἰπών οὐκ ἂν
 ὑπὲρ τούτου ἐβάσκηνεν I. οὐρανῷ pro οὐρανοῖς omnes.

αὐτῶν. Ἐπεὶ ὅτι οὐ βασκαίνει, τοῖς παλαιοῖς ταῦτα ἐλέγετο, καὶ περὶ ὄνου καὶ ἐτέρων τινῶν, ἐπειδὴ νήπιοι ἦσαν· ἡμῖν δὲ, ἐπειδὴ βούλεται μηδένα λόγον ἡμῖν εἶναι περὶ αὐτῶν, οὐδὲ φροντίδα ἔθετο ταύτην τοῦ γνωρίσαι ἡμῖν. ^ε Ἀλλὰ τί μανθάνομεν; Ὅπερ οὐκ ἔμαθον ἐκεῖνοι· μικρὰ γὰρ ἅπαντα ἐκεῖνα· ἃ δὲ ἡμεῖς ἐμάθομέν ἐστι ταῦτα, ὅτι ἐγειρόμεθα, ὅτι ἰθάνατοι, ὅτι ἄφθαρτοι, ὅτι οὐκ ἔχει τέλος ἡ ζωὴ, ὅτι πάντα παρελεύσεται, ὅτι ἐν νεφέλαις ἀρπαγησόμεθα, ὅτι οἱ πονηροὶ κόλασιν ^Γτίσουσι, μυρία πρὸς τούτοις ἕτερα, καὶ οὐδέν ἐστι ψεῦδος. Οὐ πολλῶ βέλτιον εἰδέναι ταῦτα, ἢ ὅτι ὁ ὄνος ὁ ^Βἀπολόμενος εὐρέθῃ; Ἰδοὺ ἔλαβες τὸν ὄνον, ἰδοὺ εὗρες· τί τὸ κέρδος; οὐ πάλιν ⁷¹⁴ ἀπολλύεις αὐτὸν ἐτέρῳ τρόπῳ; Καὶ γὰρ αὐτός σε μὴ ἀφῇ, σὺ αὐτὸν ἀφήσεις τῇ τελευτῇ· τὰ δὲ πράγματα, ἅπερ ἐγὼ εἶπον, αἶν κρατεῖν βουλόμεθα, διηνεκῶς ἔχομεν. Ἐκεῖνα τοίνυν διώκωμεν, ἐκείνων ἐχώμεθα τῶν μενόντων, τῶν βεβαίων. Μὴ προσέχωμεν μάντεσι, ^Ημηδὲ χρησμολόγοις, μηδὲ ἀγύρταις, ἀλλ' ἢ ⁷⁰ τῷ θεῷ τῷ πάντα εἰδότι σαφῶς, τῷ τὴν γνῶσιν ἔχοντι τῶν ἀπάντων· καὶ οὕτω πάντα εἰσόμεθα, ἃ εἰδέναι χρὴ, καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν ἐπιτευξόμεθα, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Θ.

B

¹ Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανάρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ· ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

ΠΟΛΛΗΝ παράκλησιν ποιησάμενος καὶ παραμυθίαν ἀπὸ πάντων, ἐπάγει καὶ τὴν ἀπὸ τῶν γραφῶν ^Ατελειότεραν οὔσαν. ^ΓΕἰκότως δὲ ποιεῖται τοσαύτην παράκλησιν, ἐπειδὴ μέγα τι καὶ λυπηρὸν ἔμελλεν ἐρεῖν. Εἰ γὰρ ὁ Ἐλισσαῖος μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς συνὼν τῷ διδασκάλῳ, καὶ ^Βἐν τρόπῳ τελευτῆς ὁρῶν αὐτὸν τελευτῶντα, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, τί οἶε τοῦτον παθεῖν τὸν οὕτω μὲν ^Εἀγαπώμενον, οὕτω δὲ ἀγαπῶντα, ἀκούοντα ὅτι μέλλει ἀποθνήσκειν ὁ διδάσκαλος, καὶ ὅτι οὐδὲ ἀπέ-

¹ CAP. III. v. 16, 17.

^Δ ἡμῖν (ὑμῖν C.) εἶναι περὶ] ἔχειν K. ^Ε ἀλλὰ—ὅπερ] ἄλλα τινὰ μανθάνομεν ἅπερ I. ἀλλὰ τί; μ. ὅπερ C. ^Γ ἀθάνατοι] + γινόμεθα C.I. + εἰσόμεθα Edd. Neutrum habet K. ^Ε ἀπολλόμενος C. Statim ἡν. C.I. ^Η μηδὲ] μὴ K. HOM. IX. ^Α τελεωτέραν K. ^Β ἐν om. C.K. inclusum a Sav. ^Ε ἀγαπῶντα, οὕτω δὲ ἀγαπώμενον I.

Δ λανσεν αὐτοῦ τὸν χρόνον τὸν ἐγγὺς τοῦ θανάτου; ὁ μάλιστα πάντων εἴωθε λυπεῖν. Οὐ γὰρ οὕτω χάριν ἴσμεν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, ἂν τὸν ἐγγὺς χρόνον ἀπολειφθῶμεν τῶν τετελευτηκότων. Διὰ τοῦτο, ὅτε πολλὴν ἐποιήσατο τὴν παράκλησιν, τότε περὶ τῆς τελευτῆς ^dἑαυτοῦ διαλέγεται· καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ ^eλέξει κέχρηται ἱκαναῖς αὐτὸν παραμυθήσασθαι καὶ χαρᾶς ἐμπλῆσαι, ὡς θυσίαν νομισθῆναι ^fεἶναι τὸ πρᾶγμα ἢ τελευτῇ, καὶ ἀποδημίαν μάλλον, ὅπερ οὖν καὶ ἦν, καὶ μετάστασιν πρὸς τὰ κρείττω. “Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι,” φησί. Διὰ τοῦτο ^gἔγραφε λέγων· “Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν.”

Ε ^hΤί οὖν; πᾶσα, ποία; ⁱΠερὶ ἧς εἶπον, φησί, πᾶσα ἱερά· περὶ ἧς διελέγετο, ταῦτα εἶρητο· περὶ ἧς ἔλεγεν, ὅτι “Ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας.” Πᾶσα οὖν ἡ ^kτοιαύτη θεόπνευστος· μηδὲν οὖν ἀμφίβαλλε. “¹Καὶ ὠφέλιμος, φησί, πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν· ἵνα ἄρτιος ἦ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.” “Πρὸς διδασκαλίαν.” Εἴ τι μαθεῖν, εἴ τι ἀγνοῆσαι χρὴ, ἐκείθεν εἰσόμεθα· εἰ ἐλέγξει τὰ ψευδῆ, καὶ τοῦτο ἐκείθεν· εἰ ἐπανορθωθῆναι καὶ σωφροнисθῆναι· πρὸς παράκλησιν, πρὸς ^mπαραμυθίαν· εἴ τι λείπει, καὶ χρὴ προστεθῆναι. “Ἰνα ἄρτιος ἦ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος.” Διὰ τοῦτο, φησί, γέγονεν ἡ τῶν γραφῶν παράκλησις, “ἵνα ἄρτιος ἦ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος.” Οὐκ ἄρα χωρὶς αὐτῆς ἄρτιον ἐνὶ γενέσθαι. Ἄντ’ ἐμοῦ, ⁿφησί, τὰς γραφὰς ἔχεις· εἴ τι βούλει μαθεῖν, ἐκείθεν δυνήσῃ. Εἰ δὲ Τιμοθέω ταῦτα ἔγραφε τῷ πνεύματος ἐμπεπλησμένῳ, πόσῳ μάλλον ἡμῖν; “Πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.” Οὐχ ἀπλῶς ^oμετέχων, ἀλλὰ μετὰ ἀκριβείας ἀπηρτισμένος.

² “Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς.” Ἦτοι ἀμαρτωλοὺς λέγει καὶ δικαίους, ἦτοι καὶ τοὺς ἀπελθόντας καὶ τοὺς νῦν ὄντας, ^pἢ ὅτι πολλοὶ ^qκαταληφθήσονται ζῶντες. Ἐφόβησεν αὐτὸν ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ λέγων, ³ “Παραγγέλλω

² CAP. IV. v. 1.

³ 1 Tim. vi. 13.

^d αὐτοῦ K. ^e λέξει ante corr. C. Statim κέχρηται nostri omnes et Cat. χρήται Edd. ^f εἶναι om. I. ὡς—πρᾶγμα] καὶ πείσαι θυσίαν εἶναι τὸ πρ. νομίσαι K. ^g ἔγραφε] ἐπάγει K. ^h τί οὖν om. I. K. Sav. cet. ⁱ περὶ ἧς—ἱερά om. K. Mox εἶρητο om. idem. ^k τοιαύτη]+ὠφέλιμος καὶ Veron. Vet. Mox ἀμφίβαλε Edd. invitis libris. ¹ καὶ ὠφ. φησί] Sic C. I. φησί. καὶ ὠφ. Edd. εἰπὼν δὲ καὶ ὠφ. ἐρμηνεύει πρὸς τί ἐστι τοῦτο, ἐπάγων καὶ λέγων K. ^m παραμυθίαν]+φησί, πρὸς ἐπανόρθωσιν· τουτέστιν K. Sav. cet. ⁿ φησί om. K. ^o μετέχων]+φησὶν C. K. Sav. cet. Mox ἀπηρτισμένος omnes. ἐξηρτισμένος Sav. cet. ἐξηρτημένος ubique Veron. ^p ἢ assumptum ex Cat. ^q καταληφθ. pro καταλειφθ. K. Cat. Statim τότε ζῶντες I. ζῶντες τότε K.

σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα·” ἐνταῦθα δὲ B
 τὸ φοβερώτερον ἔτεθεικε, “ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ
 νεκρούς·” τουτέστι, τοῦ μέλλοντος εὐθύνας ἀπαιτεῖν. “ κατὰ
 τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.” Κρίνειν, πότε;
 Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ ⁸ αὐτοῦ τῇ μετὰ δόξης, τῇ μετὰ βασιλείας.
 Ὁὐχ οὕτως ἥξει, ὥς νῦν. Ἡ ὅτι διαμαρτύρομαί σοι τὴν ἐπιφά-
 νειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν. Μάρτυρα ἔκαλῶ ἐκείνον, ⁹ ὅτι
 καὶ τούτου ¹⁰ ἀνέμνησα. ⁴ “ Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαί-
 ρως, ἀκαίρως, ἔλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακρο- C
 θυμίᾳ καὶ διδαχῇ.” Τί ἐστίν, “ εὐκαίρως, ἀκαίρως;” Ὁ τουτέστι,
 μὴ καιρὸν ἔχε ὠρισμένον, αἰεὶ σοι καιρὸς ἔστω, μὴ ἐν εἰρήνῃ, μὴ ἐν
 ἀδείᾳ, ² μηδὲ ἐν ἐκκλησίᾳ καθήμενος μόνον, ³ ἐν δὲ τοῖς κινδύνοις
 ὑποσταλεῖς· καὶ ἐν δεσμοτηρίῳ ἦς, καὶ ἄλυσιν περικείμενος, καὶ
 μέλλης ἐξιέναι ἐπὶ θάνατον, καὶ παρ’ αὐτὸν τὸν καιρὸν ἔλεγχον,
 μὴ ὑποσταλῆς ἐπιτιμῆσαι. Τότε γὰρ καὶ ἡ ἐπιτιμήσις ἔχει
 καιρὸν, ὅταν ὁ ἔλεγχος προχωρήσῃ, ὅταν ἀποδειχθῇ τὸ ἔργον.
 “ Παρακάλεσον,” ⁵ φησί. Καθάπερ ἐπὶ τῶν ἰατρῶν, ⁶ εἰπὼν τὸ D
 τραῦμα, ἔδωκε τὴν τομὴν, ἐπήγαγε τὸ φάρμακον· ὅπερ δὲ ἂν
 τούτων ἀπολειφθῇ, τὸ ἕτερον ἄχρηστον ⁷ γίνεται. Ἄν τε γὰρ
 χωρὶς ἐλέγχων ἐπιτιμήσεως, δόξεις εἶναι θρασὺς, καὶ οὐδεὶς ἀνέ-
 χεται μετὰ δὲ τὸ ἀποδειχθῆναι, τότε ⁸ καὶ καταδέχεται τὴν
 ἐπιτιμήσιν, πρότερον δὲ ἰταμὸς ἔσται· ἂν τε ἐλέγξης μὲν καὶ
 ἐπιτιμήσῃ, σφοδρῶς δὲ, καὶ μὴ παράκλησιν προσαγάγῃς, πάλιν
 τὸ πᾶν ἀνατέτραπται. Ἀφόρητον γὰρ ἔλεγχος καθ’ ἑαυτὸν,
 71) ὅταν μὴ καὶ παράκλησιν ἀναμεμιγμένην ἔχῃ. Καθάπερ ⁹ οὖν ἡ
 τομὴ, καίτοι σωτήριος οὖσα, ἂν μὴ πολλὰ τὰ παραμυθούμενα
 τὰς ἀλγηδόνας ἔχῃ, οὐκ ἀνέχεται κοπτόμενος καὶ τεμνόμενος ὁ
 κάμνων· οὕτω καὶ ἐνταῦθα. Καὶ, “ ¹⁰ ἐν πάσῃ, φησί, μακροθυμίᾳ
 καὶ διδαχῇ.” ¹¹ Καὶ ὁ ἐλέγχων μακροθυμίας δεῖται, ὥστε μὴ
 ἀπλῶς πιστεύειν, ¹² καὶ ἡ ἐπιτιμήσις καὶ ἡ παράκλησις. “ ¹³ Καὶ

4 v. 2.

¹ τέθεικε] θεῖς καὶ εἰπὼν K. ² αὐτοῦ] + τῇ μελλούσῃ I. ³ οὐχ] ἢ τοίνυν
 τοῦτο λέγει, ὅτι οὐχ K. Sav. cet. ⁴ καλῶ] καλεῖ Codd. et Edd. καλῶς (sic)
 Cat. voco Vet. ⁵ ὅτι καὶ τούτου] δεικνὺς ὅτι καὶ τούτου αὐτὸν K. Sav. cet.
⁶ ἀνέμνησα] Sic Cat. Veron. Vet. Edebatur ἀνέμνησεν. Post h. v. add. εἴτα
 πῶς δεῖ κηρύττειν τὸν λόγον διδάσκων, ἐπάγει K. Sav. cet. Statim κήρυξον τὸν
 λ. om. K. ⁷ τουτέστι om. K. Post ὠρισμένον add. φησὶν idem. ⁸ μηδὲ]
 μὴ K. ⁹ ἐν δὲ τοῖς κ. ὑποσταλεῖς (ὑποσταλῆς C.I. μὴ ὑποσταλῆς Veron.)]
 Sic C.I. Cat. Veron. καὶ ἐν τοῖς κ. οὐδαμῶς K. καὶ ἐν τοῖς κ. Sav. cet. *verum*
et inter ipsa pericula Vet. ¹⁰ φησὶ] + οὕτως εἰπὼν K. ¹¹ εἰπὼν] καὶ γὰρ
 ἐκείνος δείξας K. ¹² γίνεται] + οὕτω ποιεῖ καὶ σὺ K. ¹³ ἀνέξεται C.
¹⁴ καὶ om. K. ¹⁵ ἐστίν I. ¹⁶ οὖν] Sic omnes. γὰρ Edd. ¹⁷ ἐν πάσῃ, φησὶ]
 καλῶς εἶπεν, ἐν πάσῃ K. ¹⁸ καὶ] + γὰρ K. Sav. cet. ¹⁹ καὶ ἡ ἐπ. καὶ ἡ παρ.]
 Sic C.I. Cat. Veron. Vet. καὶ ἡ ἐπ. παρακλήσεως ὥστε δεχθῆναι K. Sav. cet.
²⁰ καὶ διδαχῇ, φ.] Sic Veron. καὶ διδαχῇ, φ. C.I. Vet. καὶ ἡ διδαχῇ Cat. τί
 ἐστίν ὁ τῇ μακροθυμίᾳ προστίθῃσι, λέγων, καὶ διδαχῇ; K. Sav. cet.

διδασκῇ,” φησί. Μὴ ὡς ^η ὀργιζόμενος, μὴ ὡς ἀπεχθανόμενος, μὴ ὡς ἐπεμβαίνων, μὴ ὡς ἐχθρὸν εὐρηκῶς, ^θ ταῦτα πάντα ἀφείσθω· ἀλλὰ τί; Ὡς ^ρ φιλῶν, ὡς συναλγῶν, ὡς μᾶλλον ἐκείνου πενθῶν, ^Γ ὡς τηκόμενος ἐπὶ τοῖς ἐκείνου. “Ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ,” ^α φησί, μὴ ἐν τῇ τυχοῦσῃ. ⁵ “Ἔσται γὰρ καιρὸς, ὅτε τῆς ὑγιαίνουσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται.” Πρὶν ἢ ἐκτραχηλισθῆναι, προκατάλαβε πάντας αὐτούς· διὰ τοῦτο εἶπε, “καὶ εὐκαιρῶς, ^Γ καὶ ⁷¹⁶ ἀκαιρῶς” ὡς ^ς ἔχεις ἐκόντας μαθητεομένους, πάντα πρῶττε. “Ἀλλὰ κατὰ τὰς ^ε ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας, φησὶν, ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους.”

Οὐδὲν ἐμφαντικώτερον τῆς λέξεως ταύτης· τὸ γὰρ ἀδιάκριτον πλῆθος τῶν διδασκάλων διὰ τοῦ, σωρεύουσιν, ἐδήλωσε, καὶ ^ν διὰ τοῦ παρὰ τῶν μαθητῶν χειροτονεῖσθαι. “Ἐαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι, φησί, διδασκάλους, ^ω κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν.” τῆς ἡδονῆς χάριν λέγοντας, ^χ τερπόμενοι τὴν ἀκοήν. ⁶ “Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ^υ ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ^Β ἐκτραπήσονται.” Ταῦτα προλέγει, οὐκ εἰς ἀθυμίαν ^ζ ἀπλῶς βουλόμενος ἐμβαλεῖν, ἀλλ’ ἵνα, ὅταν ἐκβῇ, γενναίως ^α φέρωσιν· ὥσπερ οὖν καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίει λέγων, ὅτι ⁷ “Παραδώσουσιν ὑμᾶς, καὶ μαστιγώσουσι, καὶ εἰς τὰς συναγωγὰς ἄξουσιν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου.” Ἐπεὶ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν ὁ μακάριος οὗτος· ⁸ “Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.” Ταῦτα δὲ ἔλεγεν, ὥστε νῆφειν αὐτοὺς, ὥστε τῷ παρόντι καιρῷ κεχρησθαι εἰς δέον. ⁹ “Σὺ δὲ νῆφε, ^β φησὶν, ἐν ^γ πᾶσιν.” Ὁρᾷς ὅτι διὰ τοῦτο ταῦτα προλέγει; Καὶ γὰρ καὶ ὁ Χριστὸς ^δ ἔλεγε πρὸς τῷ τέλει, ¹⁰ “Ἔσονται ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται” οὕτω καὶ οὗτος, ὅτε ἔμελλεν ἀποδημεῖν, ταῦτα ἔλεγε. “Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον” τουτέστι, κάμε, προκατάλαβε, πρὶν ἢ τὴν λύμην ἐκείνην ἐπελθεῖν· ἐν ^ε ἀσφαλεῖ τὰ πρόβατα κατάστησον, ἕως οὐ πάρεισιν οἱ λύκοι πανταχοῦ. “ἸΚακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου

⁵ v. 3.⁶ v. 4.⁷ Matth. x. 17.⁸ Act. xx. 29.⁹ v. 5.¹⁰ Matth. xxiv. 24.

^η ὀργιζ.] + φησὶ Κ. ^θ ταῦτα πάντα pro πάντα ταῦτα omnes. ^ρ φίλον I. ^α φησὶ] + καὶ διδασκῇ Edd. invitis libris et Vet. ^β καὶ om. C. ^ς ἔχειν C. K. Sav. cet. invita Cat. Statim εἰκοντας C. Cat. obtemperantes Vet. ^γ ἐπιθ. τὰς ἰδίας, φ.] ἰδίας ἐπιθ. Κ. ^δ διὰ τοῦ] τὸ αὐτοῦς Κ. ^ε κνηθόμενοι — ἡδονῆς] καὶ δεικνύς πῶς κνηθόμενοι, ἐπάγει, τὴν ἀ. τουτέστι, τοὺς ἡδονῆς Κ. ^ς τερπόμενοι τὴν ἀ.] καὶ τέρποντας τὴν ἀ. ἐπιζητοῦντες Κ. Sav. cet. ^υ ἀποστρέφουσιν I. ^ζ ἀπλῶς assumptum ex C. K. et marg. I. ^α φέρωσιν omnes. φέρη Edd. ^β φησὶν om. Κ. ^γ πᾶσι] + κακοπάθησον Edd. invitis libris et Vet. ^δ ἔλεγε] εἶπε Κ. Mox ὅτι ἔσονται Κ. Sav. cet. ^ε ἀσφαλεῖα I. ^ς κακοπάθησον om. C.

πληροφόρησον.” Ἄρα τοῦτο ἔργον εὐαγγελιστοῦ, τὸ κακοπα- D
θεῖν, καὶ παρ’ ἐαυτοῦ, καὶ παρὰ τῶν ἑξωθεν. “Τὴν διακονίαν
72) σου πληροφόρησον.” τουτέστι, πλήρωσον. Ἰδὸν καὶ ἄλλη
ἀνάγκη τοῦ κακοπαθεῖν. ¹¹ “Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, ¹¹ φησὶ,
καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκεν.” Οὐκ εἶπε, τῆς
ἐμῆς θυσίας, ἀλλ’ ὁ περισσόν ἐστι. Τῆς μὲν γὰρ θυσίας οὐ τὸ
πᾶν ἀναφέρεται τῷ θεῷ, τῆς δὲ σπονδῆς τὸ ὅλον. ¹² “Τὸν
ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνισμαι, τὸν δρόμον ἰτετέλεκα.” Πολλάκις
τὸν ἀπόστολον μετὰ χεῖρας λαβὼν ἐγὼ, καὶ τὸ χωρίον τοῦτο
περισκεψάμενος, ἀπορῶν διετέλουν, τίνος ἕνεκεν οὕτω μεγαλη-
γορεῖ Παῦλος λέγων, “Τὸν ^kκαλὸν ἀγῶνα ἡγώνισμαι.” Νῦν δέ
μοι δοκῶ εὐρηκέναι τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι. Τίνος οὖν ἕνεκεν ταυτά E
φησι; Τὴν ἀθυμίαν ¹ παραμυθῆσασθαι βούλεται τοῦ μαθητοῦ,
θαρρεῖν κελεύων ὡς ἐπὶ στέφανον ^mἀπιόντος αὐτοῦ, ὡς πάντα
τετελεκότος, ὡς καλῆς ἐπιτυχόντος τελευτῆς. ⁿΧαίρειν δεῖ,
φησὶν, οὐκ ἀλγεῖν διὰ τί; “Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνισμαι.”
^oὩσπερ ἂν εἴ τις πατὴρ παῖδιον αὐτῷ παρακαθήμενον, καὶ τὴν
ὀρφανίαν οὐ φέρον παραμυθοῖτο, λέγων· τέκνον, μὴ κλαῖε· ἐξή-
σαμεν καλῶς, εἰς γῆρας ἐλθόντες καταλιμπάνομέν σε· ἄληπτος
ἡμῶν ὁ βίος γέγονε· μετὰ δόξης ἀπερχόμεθα· ἔχεις καὶ σὺ θαν- F
μάζεσθαι ἀπὸ τῶν ἡμῖν πεπραγμένων· πολλὰς ἡμῖν ὁ βασιλεὺς
οἶδε τὰς χάριτας. ^pὩς ἂν εἰ ἔλεγε, τρόπαια ἐστήσαμεν, τοὺς
πολεμίους ἐνίκησαμεν· ^qοὐ μεγαληγορῶν, ἀλλ’ ἀνιστὰς τὸν
παῖδα, καὶ παιδεύων τοῖς ἐγκωμίοις κούφως φέρειν τὰ συμβάντα, 717
καὶ χρηστὰς ἔχειν ἐλπίδας, καὶ μὴ νομίζειν ὅτι φορτικὸν τὸ
πράγμα. Δεινὸν ^rγὰρ, δεινὸν ὁ χωρισμός· καὶ ἄκουε αὐτοῦ
λέγοντος, ¹³ “Ἡμεῖς δὲ ἀπορφανισθέντες ἀφ’ ὑμῶν πρὸς καιρὸν
^sῶρας, προσώπῳ, οὐ καρδίᾳ.” Εἰ οὖν αὐτὸς χωρισθεὶς τῶν μα-
θητῶν τοιαῦτα ἔπασχεν, οἷα οἷε τὸν Τιμόθεον πάσχειν; εἰ
ζῶντος χωριζόμενος αὐτοῦ ἐδάκρυεν, ὡς λέγειν αὐτὸν, “Μεμνη-
μένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ,” πόσῳ μᾶλλον
τελευτήσαντος; Ταῦτα οὖν παραμυθούμενος ἔγραφε· καὶ ^tπᾶσα
ἢ ἐπιστολὴ παραμυθίας ἐστὶ πλήρης, καὶ ὡσανεὶ διαθήκη τίς B
ἐστι. “Τὸν ^vἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνισμαι, τὸν δρόμον, φησὶ,

11 v. 6.

12 v. 7.

13 1 Thess. ii. 17.

ς σου om. I. ^h φησὶ om. K. ⁱ τετέλεκα] + τὴν πίστιν τετήρηκα Edd.
Haec om. C.I. Vet. ^k κ. ἀγῶνα] ἀγῶνα τὸν κ. C. ¹ π. β. τοῦ μ.] Sic
omnes. τοῦ μ. π. β. Edd. ^m ἀπιέντος I. ⁿ χαίρειν—διὰ τί;] εἶτα δεικνύς
διὰ τί χαίρειν δεῖ, καὶ οὐκ ἀλγεῖν, φησὶν K. ^o ὥσπερ] τοῦτο ἐπαγαγὼν, δηλὸς
ἐστὶν ὁ Παῦλος ὁμοίον τι ποιεῖν, ὥσπερ K. ^p ὡς ἂν εἰ ἔλεγε om. K. Cat.
Statim τὰ τρόπαια K. ^q οὐ] καὶ ταῦτα ἀπαριθμοῖτο οὐ K. Post μεγαληγορῶν
add. ἄπαγε I.K. Sav. cet. ^r γὰρ] μὲν γὰρ K. ^s ῶρας accessit ex omnibus.
^t πᾶσα] + δὲ K. Sav. cet. ^v ἀγῶνα] + φησὶ K. Mox φησὶ om. bis idem.

τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα.” “Τὸν ἀγῶνα, φησὶ, τὸν καλόν.” οὐκοῦν καὶ σὺ αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ. “Ἐνθα ἄλυτις, ἔνθα δεσμά, ἔνθα θάνατος, οὗτος ὁ ἀγὼν καλός; Ναί, φησὶν· ὑπὲρ γὰρ Χριστοῦ γίνεται· στεφάνους ^x γὰρ ἔχει μεγάλους. “Τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν.” Οὐδὲν τούτου βέλτιον τοῦ ἀγῶνος· οὐ λαμβάνει τέλος ὁ στέφανος οὗτος· οὗτος οὐκ ἀπὸ ^z κοτίνων ἐστίν, οὐκ ἔχει ἀνθρωπον ἀγωνοθέτην, οὐκ ἔχει ἀνθρώπους θεατάς· ἀπὸ ἀγγέλων σύγκειται τὸ θέατρον. Ἐκεῖ ἐν ἡμέραις πολλαῖς πονοῦσι καὶ C ταλαιπωροῦνται, καὶ ἐν ^a ὥρᾳ μιᾷ τὸν στέφανον ἔλαβον, καὶ παραχρῆμα ἀπέπτῃ τὰ τῆς ἡδονῆς· ἐνταῦθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ διαπαντός ἐν λαμπρότητι, ἐν δόξῃ, ἐν τιμῇ. ^b Δεῖ λοιπὸν χαίρειν· εἰς γὰρ ἀνάπαυσιν ἔρχομαι, ἐξέρχομαι τὸ στάδιον. “Ἡκουσας ὅτι ¹⁴ “Τὸ ἀναλῦσαι κρεῖσσον, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι.” “Τὸν δρόμον τετέλεκα.” ^c Καὶ γὰρ ἀγωνίζεσθαι χρὴ καὶ τρέχειν· ^d ἀγωνίζεσθαι καρτεροῦντα τὰς θλίψεις, τρέχειν δὲ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ πρὸς τι χρήσιμον. “Οὕτως καλὸς ὁ ἀγὼν, οὐ τέρπων ἀπλῶς τὸν θεατὴν, ἀλλὰ ὠφελῶν· καὶ ὁ δρόμος οὐκ εἰς D τὸ μηδὲν χωρῶν, οὐδὲ ἰσχύος ἐπίδειξις· ^e ἐστὶ καὶ φιλοτιμίας, ἀλλὰ πάντας ἔλκων εἰς τὸν οὐρανόν. Οὗτος ὁ δρόμος τοῦ ἡλίου καθαρώτερος, ὃν ὁ Παῦλος ἔτρεχεν ἐπὶ τῆς γῆς, ἢ ὃν ἐκεῖνος τρέχει ^f ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. Πῶς δὲ τετέλεκε τὸν δρόμον; Τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ^g περιέδραμεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἀπὸ τῆς Ἀραβίας, καὶ μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς ἐλθὼν· ¹⁵ “Ὡστε με, φησὶν, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλ-λυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.” καὶ πᾶσαν διαδραμὼν τὴν οἰκουμένην καθάπερ τις πτηνὸς, μᾶλλον δὲ καὶ πτηνοῦ σφοδρότερον· ὁ μὲν γὰρ πτηνὸς ἀπλῶς ^h διέτρεχεν, E οὗτος δὲ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ πτερόν ἔχων τοῦ πνεύματος, καὶ μυρία διακόπτων κωλύματα, θανάτους, ἐπιβουλάς, συμφοράς· ὥστε καὶ πτηνοῦ ταχύτερος ἦν. Εἰ πτηνὸς ⁱ ἦν, καὶ κατηνέχθη ἂν καὶ ἀνάλωτο· ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐκουφίζετο, πάντων ὑπερηνέχθη τῶν δικτύων, ὥσανεὶ πτηνὸς πτερὰ ἔχων ἀπὸ πυρός. “Τὴν πίστιν, ^k φησὶ, τετήρηκα.” ¹ Πολλὰ γὰρ ἦν τὰ βουλόμενα ^m αὐτὸν συλῆσαι, οὐχ αἱ φιλίας τῶν ἀνθρώπων ⁿ μόναι, (373)

14 Philipp. i. 23.

15 Rom. xv. 19.

^w ὁ om. K. ^x γὰρ om. I.K. Sav. cet. ^y οὐ λαμβάνει] οὐκ ἄγει I.
^z κοτίνου K. ^a ὥρᾳ] ἡμέρᾳ K. ^b χαίρειν δεῖ λ. hoc ord. K. ἀπέρχομαι
pro ἔρχομαι idem. ^c καὶ γὰρ] δείκνυσιν ὅτι καὶ K. ^d ἀγωνίζεσθαι] + μὲν
K. Sav. cet. ἀγωνίζεσθαι om. Veron. ^e ἐστὶ] ὦν K. Mox πρὸς pro εἰς
idem. ^f ἐπὶ τοῦ] ἐν τῷ C. ^g περιέδραμεν] Sic C.I. ἔδραμεν Veron.
περιῆλθεν K. Sav. cet. ^h διέτρεχεν] διατέμνει τὸν αἶρα K. ⁱ ἦν] + ἀπλῶς
K. Sav. cet. ^k φησὶ om. K. ¹ πολλὰ γὰρ] δείκνυσι διὰ τούτου ὅτι πολλὰ K.
^m αὐτὴν I. ⁿ μόνον K.

ἀλλὰ καὶ ἀπειλαὶ καὶ θάνατοι καὶ μυρία ἕτερα. Ἀλλὰ πρὸς ἅπαντα ἔσται. Πῶς; Νήφων καὶ ἐγρηγορώς. Ἰκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα πρὸς παραμυθίαν τῶν μαθητῶν, αὐτὸς δὲ καὶ τὰ F ἔπαθλα προστίθῃσι. Ποῖα ὁ δὲ ταῦτα; ¹⁶ “Λοιπὸν ἀπόκειται ῥμοι, φησὶν, ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος.” Δικαιοσύνην ἑνταῦθα τὴν καθόλου φησὶν ἀρετήν. Οὐ τοίνυν ἀλγεῖν χρή, ὅτι ἀπείμι ⁷¹⁸ ῥστεφανωσόμενος τὸν στέφανον τὸν ἀπὸ Χριστοῦ τιθέμενον ἐπὶ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς· ^sεἰ ἄρα ἐνταῦθα, ὅντως ἀλγεῖν ἐχρῆν ἡμᾶλλον, μὴ παραπέσω, μὴ παραπόλωμαι. “Ὁν ἀποδώσει ῥμοι ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.” Ἐνταῦθα ^wκαὶ αὐτὸν ἀνέστησεν. Εἰ ^xπᾶσι, πολλῶ μᾶλλον Τιμοθέω. Ἀλλ’ οὐκ εἶπε, καὶ σοὶ, ἀλλὰ, ^y“πᾶσι” πολλῶ μᾶλλον σοί.

^zΠῶς δὲ ἂν τις ἀγαπήσειε, φησὶ, τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Χρι- B στοῦ; Εἰ ^aχαίροι ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· ὁ ^bδὲ χαίρων ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἄξια πράττει τῆς χαρᾶς, τὰ ὑπάρχοντα προήσεται, εἰ δέοι, καὶ τὴν ψυχὴν, ^cὥστε τῶν μελλόντων τυχεῖν ἀγαθῶν, ὥστε καταξιωθῆναι τὴν δευτέραν παρουσίαν μετὰ τοῦ προσήκοντος σχήματος ἰδεῖν, μετὰ παρρησίας, μετὰ δόξης καὶ λαμπρότητος. Τοῦτό ἐστὶν ἀγαπᾶν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Ὁ ἀγαπῶν αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν, πάντα πράξει ὥστε καὶ πρὸ ἐκείνης τῆς καθολικῆς ^dγενέσθαι τὴν μερικὴν. ¹⁷“^eΤί ἐστὶν ὅτι οὐ τῷ κόσμῳ ἔμελλεν ἐμφανίζειν ἑαυτόν;” Ἀλλὰ τί; Ἀκουε τοῦ C Χριστοῦ λέγοντος· “Ὁ ἀγαπῶν με τὰς ἐντολάς μου τηρήσει, καὶ ^fπορευσόμεθα ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ, καὶ μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιήσομεν.” Ἐννόησον δὲ ὅσον ἐστὶ τὸν κοινῇ πᾶσιν ἐπιφαινέσθαι μέλλοντα, τοῦτον ἰδίᾳ ὑπισχνεῖσθαι ἐπιφανῆναι ἡμῖν. “Ἐλευσόμεθα γάρ, φησὶ, καὶ μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιήσομεν.” Εἴ τις ἀγαπᾷ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, πάντα πράξει, ὥστε αὐτὸν καλέ-

16 v. 8.

17 Joan. xiv. 22, 23.

^o δὲ om. K. ^p μοι om. I. φησὶν om. K. ^q ἐνταῦθα] + πάλιν Edd. invitis libris et Cat. Mox λέγει pro φησὶν K. ^r στεφανωθσόμενος C. ^s εἰ ἄρα ἐνταῦθα] Sic C. Veron. εἰ ἄρα ἐνταῦθα ἤμην I. ἀλλ’ εἰ ἐνταῦθα παρέ- μνον K. Sav. cet. οὕτως pro ὅντως Veron. ^t μᾶλλον] + καὶ δεδοικέναι K. Sav. cet. μᾶλλον om. Veron. ^v μοι] + ὁ (ὁ om. C.) κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ C. K. Sav. cet. invita Cat. ^w καὶ om. K. ^x πᾶσι] πάντας C. ^y πᾶσι] + καὶ εἰ πᾶσι I. + δηλῶν ὅτι εἰ πᾶσι K. Sav. cet. Mox αὐτῷ pro σοὶ K. Sav. cet. ^z ΗΘΙΚΟΝ. “Ὅτι δεῖ καταφρονεῖν τῶν προσκαίρων· καὶ ὅτι κἂν μὴ διὰ Χριστὸν ἐπηρεασθῶμεν, ἀλλ’ ὅμως (+ ἂν I.) μακροθύμως ἐνέγκωμεν, διὰ θεὸν ἡμῖν (+ ἡ I.) ὑπομονὴ λογίζεται. Veron. πῶς δὲ] καὶ πῶς, φησὶν (mox om. φησὶ) K. ^a χαίροι] Sic Cat. χαίροις C. χαίρει Edd. ^b δὲ om. K. ^c ὥστε—ἀγα- θῶν om. K. ^d γενέσθαι] + αὐτῷ K. Sav. cet. τῆς καθ. om. Veron. ^e τί ἐστὶν—ἀλλὰ τί;] καὶ πῶς ἔνι τοῦτο, φησὶν; K. Sav. cet. quis vero iste est? Vet. ^f ἐλευσόμεθα K. ^g ἐμφανίζεσθαι C.

TOM. VI.

K k

σαι πρὸς ^h αὐτὸν, καὶ ἔχειν, ὥστε ἐπιλάμψαι αὐτῷ τὸ φῶς. Μηδὲν ἀνάξιον ἔστω τῆς παρουσίας αὐτοῦ, καὶ ταχέως ⁱ καταλύει D παρ' ἡμῖν. Ἐπιφάνεια δὲ λέγεται διὰ τὸ ἐπάνω φαίνεσθαι, καὶ ἄνωθεν ἀνατέλλειν. Οὐκοῦν τὰ ἄνω ζητῶμεν, καὶ ταχέως τὰς ἀκτίνας ἐκείνας ἐπισπασόμεθα. Οὐδεὶς τῶν κάτω κυπτόντων, καὶ κατορυπτόντων ^k αὐτὸν εἰς τὴν γῆν, δυνήσεται τὸ ἡλιακὸν φῶς ἰδεῖν· οὐδεὶς τῶν καταμολυνόντων αὐτὸν τοῖς βιωτικοῖς πράγμασι, δυνήσεται τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης ἰδεῖν· οὐδενὶ ἐπιφαίνει τῶν ^l τούτοις ἐνστρεφομένων. Ἀνάνηψον μικρὸν, ^m ἀνάνευσον ἀπὸ τοῦ βάθους, ἀπὸ τοῦ κλύδωνος τοῦ βιωτικοῦ, εἰ βούλει τὸν ἥλιον ἰδεῖν, εἰ βούλει τῆς ἐπιφανείας τυχεῖν· ἂν ⁿ τύχῃς αὐτοῦ τῆς ἐπιφανείας ταύτης, τότε αὐτὸν ὄψει μετὰ E πολλῆς ^o τῆς παρρησίας. Φιλοσόφησον νῦν· μὴ ἔστω παρὰ σοὶ πνεῦμα ἀπονοίας, ἵνα μὴ σε ῥαπίσῃ σφοδρῶς καὶ καταβάλῃ· μὴ ἔστω ^p ρεληθωμένη ἡ καρδιά, καὶ σκότος, ἵνα μὴ ^q προσαρύξῃς ἐκεῖ τὸ πλοῖον· μὴ ἔστω τις δόλος· καὶ γὰρ αἱ ὕφαλοι ναυάγια ἐργάζονται χαλεπώτατα. Μὴ τρέφε θηρία, τὰ πάθη λέγω· θηρίων γὰρ ἐκεῖνα χαλεπώτερα· μὴ τοῖς ῥευστοῖς πράγμασι θάρρει, ἵνα δυνηθῇς ἐστάναι βεβαίως. Οὐδεὶς ἐπὶ ὕδατος ἵσταται, ἐπὶ ^r δὲ πέτρας ἅπαντες ἀσφαλῶς ^s ἐστήκασιν. Ὑδωρ ἐστὶ F τὰ βιωτικὰ πράγματα· ¹⁸ “Ἦλθον ^t γὰρ, φησὶν, ὕδατα ἕως ψυχῆς μου, ὡς χειμάρρους παραρρέων.” Πέτρα ἐστὶ τὰ πνευματικά· “Ἐν πέτρᾳ γὰρ, φησὶν, ^v ὕψωσας τοὺς πόδας μου.” Ἰλὺς ἐστὶ καὶ πηλὸς τὰ βιωτικά· ἀνασπάζωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τούτων· οὕτω γὰρ δυνησόμεθα τυχεῖν τῆς ἐπιφανείας τοῦ Χρι- 719 στοῦ. Πᾶν ὃ ^w ἐὰν ἐπέλθῃ, φέρωμεν· ἱκανὴ ἐν πᾶσι παραμυθία τὸ διὰ Χριστὸν παθεῖν· ταύτην τὴν θείαν ἐπρωδὴν ἐπιλέγωμεν, καὶ παύσεται τοῦ τραύματος ἡ ἀλγηδών. Καὶ πῶς διὰ ^x Χριστόν; φησὶν. Ἐσκοφάντησέ ^y σε τις ἀπλῶς, οὐ διὰ Χριστόν; ^a Ἀν ἐνέγκῃς γενναίως, ^z ἂν εὐχαριστήσῃς, ἂν εὗξῃ ὑπὲρ ἐκείνου, ταῦτα πάντα διὰ Χριστὸν ποιεῖς. ^a Ἀν καταράσῃ, ἂν ἀποδυσπετήσῃς, ἂν ἐπιχειρήσῃς ἀμύνασθαι, κἂν μὴ δυνηθῇς, οὐκ ἔστι διὰ τὸν Χριστὸν, ^a ἀλλὰ καὶ ζημίαν ὑπέμεινας, καὶ τοῦ καρποῦ ἀπε-

18 Psal. lxxviii. 2. xxxix. 3.

^h αὐτὸν K. ⁱ καταλύσει K. Mox δὲ om. idem. ^k αὐτὸν C. αὐτὸν I. κατορυπτομένων pro κατορυπτόντων αὐτὸν K. ^l τοιούτοις C. ^m ἀνάνευσον C.K. Edebatur ἀνάνηψον. ⁿ τύχοις I.K. ^o τῆς om. K. ^p ρεληθομένη I. Statim ἡ om. C. ^q προσαρύξῃς K. προσαρράξῃς Edd. ^r δὲ om. K. Mox πάντες idem. ^s ἐστήκασιν] Sic omnes. ἵστανται Edd. ^t γὰρ om. K. Sav. cet. ^v ὕψωσας] ἔστησε K. ^w ἐὰν] ἂν C. Statim ἐπιθῇ I. ^x Χριστόν] + ἐστι παθεῖν K. Sav. cet. φησὶν om. K. sed εἶπεν superscripsit man. rec. ^y σε] με C. ^z ἂν pro ἐὰν bis omnes. ^a ἀλλὰ καὶ ζ. ὑπέμεινας] Sic nostri omnes. ἀλλὰ ζ. ὑπήνεγκας Edd.

στέρησαι διὰ τὴν προαίρεσιν τὴν σὴν. Ἐν ἡμῖν ^b γὰρ ἐστὶ καὶ κερ- B
 4) δαίνειν ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ βλάπτεσθαι· οὐ παρὰ τὴν φύσιν τῶν
 δεινῶν τοῦτο γίνεται, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἡμετέραν προαίρεσιν. Οἶόν
 τι λέγω· ἔπαθε τοσαῦτα ὁ Ἰωβ, εὐχαρίστως ἤνεγκεν, ἐδικαιώθη,
 οὐκ ἐπειδὴ ἔπαθεν, ἀλλ' ἐπειδὴ ^c παθὼν ἤνεγκεν. Ἄλλος ^d τὰ
 αὐτὰ παθὼν, μᾶλλον δὲ οὐδὲ τὰ αὐτά· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὁ τοι-
 αῦτα παθὼν· ἄλλὰ πολλῶ ἐλάττονα· ἐδυσφήμησεν, ἠγανάκτησε,
 κατηράσατο τῷ κόσμῳ παντὶ, ἐδυσχέρανε πρὸς τὸν θεόν· οὗτος
 κατεκρίθη καὶ κατεδικάσθη, οὐκ ἐπειδὴ πέπονθεν, ἀλλ' ἐπειδὴ
 ἐβλασφήμησεν· ἐβλασφήμησε δὲ, οὐ παρὰ τὴν ἀνάγκην τῶν συμ- C
 βάντων· ἐπεὶ εἰ ἡ ἀνάγκη τῶν συμβάντων τοῦτο ἐποίησεν, ἔδει
 καὶ τὸν Ἰωβ βλασφημῆσαι· εἰ δὲ χαλεπώτερα παθὼν οὐδὲν
 τοιοῦτον εἰργάσατο, οὐ παρὰ τοῦτο ταῦτα συνέβη, ἀλλὰ παρὰ
 τὴν ἀσθένειαν τῆς προαιρέσεως. Ἰσχυρᾶς οὖν δεῖ ἡμῖν ψυχῆς,
 καὶ οὐδὲν ἡμῖν χαλεπὸν φανέεται· ὥσπερ ἀσθενούσης, οὐδὲν
 ἔστιν ὅπερ οὐ χαλεπόν. Παρὰ τὴν ἡμετέραν διάθεσιν πάντα
 καὶ φορητὰ καὶ ἀφόρητα γίνεται· ταύτην ὀχυρώσωμεν, καὶ
 πάντα οἴσομεν εὐκόλως. Καὶ γὰρ τὸ δένδρον, ὅταν μὲν κατὰ
 βάθους παραπέμψῃ τὴν ρίζαν, οὐδὲ σφοδρὰ καταιγὶς αὐτὸ δια- D
 σαλευῖται δυνήσεται· ἂν δὲ ἐξ ἐπιπολῆς ἢ κείμενον, καὶ ὑπὲρ τῆς
 ἐπιφανείας, καὶ μικρὰ προσπέσῃ ἀνέμου ῥοπῇ, πρόρριζον αὐτὸ
 ἀνέσπασεν. Οὕτω καὶ ἐφ' ἡμῶν, ἐὰν καθηλώσωμεν τὰς σάρκας
 ἡμῶν τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ, ^h οὐδὲν παρασαλευῖται δυνήσεται· ἐὰν
ⁱ δὲ ἀπλῶς προστιθῶμεν, καὶ μικρὰ ῥοπῇ ἠφάνισε καὶ ἀπώλεσε.
 Διὸ παρακαλῶ μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας ^k ἅπαντα φέρειν, καὶ
 μιμεῖσθαι τὸν προφήτην ^l λέγοντα, ¹⁹ “Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου
 ὀπίσω μου.” οὐχ ⁿ ἀπλῶς ἠγγισεν, ἀλλ', “ἐκολλήθη” ^o καὶ, “Ἐ- E
 δίψησέ σε,” οὐχ ^p ἀπλῶς ἐπεπόθησε· ^q καὶ, “Καθήλωσον, φησὶν,
 ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου.” ^r Ἄν οὕτως ἐχώμεθα τοῦ θεοῦ,
 ἂν προσηλώσωμεν αὐτῷ τὰς ἡμετέρας διανοίας, ἂν διψῶμεν αὐτοῦ
 τὸν πόθον, ^s πάντα ἡμῖν ἔσται ἅπερ βουλόμεθα, καὶ τῶν μελ-

¹⁹ Psal. lxii. 9, 2. cxviii. 120.

^b γὰρ om. K. Statim καὶ om. idem. ^c παθὼν] + εὐχαρίστως Sav. cet.
 εὐχ. pro παθὼν K. ^d τὰ αὐτὰ] ταῦτα C.I. ^e ἀλλὰ πολλῶ] ἀλλ' ἀπλῶς I.
 [καὶ] ἂν γὰρ αὕτη ἰσχυρὰ ἢ K. Mox ἂν ἀσθενῆς pro ἀσθενούσης idem.
 ἔστιν om. K. Sav. cet. Post χαλεπὸν add. ἡμῖν δέικνυται I. Veron. ^h οὐ-
 δὲνα K. Veron. ⁱ δὲ om. K. Mox προστιθῶμεν pro προτιθῶμεν ex con-
 jectura Dunaei edidimus. ^k ἅπαν ante corr. K. ^l τὸν λέγοντα K. Sav. cet.
 μου] + ὅρα τί φησιν C. + ὅρα τί φησιν, ἐκολλ. ἡ ψ. μου K. Sav. cet. invito
 Vet. ⁿ ἀπλῶς] + εἶπεν K. Sav. cet. ^o καὶ ἐδ. σε] καὶ πάλιν, ἐδ. σε ἢ ψ.
 μου K. Sav. cet. ^p ἀπλῶς] + εἰπὼν K. + εἶπεν Sav. cet. Post ἐπεπόθησεν
 add. ἵνα τὸ σφοδρὸν τοῦ πόθου διὰ τούτων ἐμφάνῃ λέξεων K. Sav. cet. ^q καὶ]
 + πάλιν K. Sav. cet. φησὶν om. iidem. ^r μου] + βούλεται γὰρ ἡμᾶς αἰεὶ
 προσκολλᾶσθαι αὐτῷ οὕτω καὶ συνδεδέσθαι, ὥς μηδέποτε αὐτοῦ ἀφίστασθαι
 iidem. ^s πάντα] καὶ πάντα I.K. Sav. cet.

Ε λόντων ἀγαθῶν ἐπιτευξόμεθα, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

720

ΛΟΓΟΣ Ι.

¹ Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως. Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην·

^a Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἑφεσον. Τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

ἌΕΙΟΝ ^b ἐπιζητῆσαι πῶς καλεῖ τὸν Τιμόθεον πρὸς αὐτὸν, εἶγε ἐκκλησίαν ^c πεπιστευμένος ἦν, καὶ ἔθνος ὁλόκληρον. Οὐκ ^d ἀπονοίας ἦν τὸ πρᾶγμα· αὐτὸς γὰρ ἔτοιμος ἦν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· ^e ἄκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος, ² “Ἐὰν δὲ βραδύνω, ^C ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι.” ^f Ἀλλὰ τίνας ἔνεκεν; Ἀνάγκη κατέληπτο πολλῇ, ^g καὶ κύριος ἀποδημίας ^h οὐκέτι ἦν· δεσμωτήριον ᾧκει, καὶ συνεκέλειστο ὑπὸ Ἰνέρωνος. Διὰ τοῦτο αὐτὸν καλεῖ, ^k καὶ ἰδεῖν ποθὼν πρὸ τῆς τελευτῆς, ^l καὶ ἴσως πολλὰ παραθέσθαι· διό φησι, ³ “Σπούδασον ^m πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν πρὸς με.” “Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα.” Καὶ οὐ λέγει, ἵνα σε ἴδω πρὶν ἀπελθεῖν ἐκ τοῦ βίου, ὃ μάλιστα ἐλύπει· ἀλλ' ἐπειδὴ μόνος εἰμί, φησὶν, ⁿ οὐδένα (375)

^D ἔχω τὸν συναντιλαμβανόμενόν ^o μοι τοῦ εὐαγγελίου. “Δημᾶς ^p με γὰρ ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην.” Τουτέστι, τῆς ἀνέσεως ἐρασθεῖς, τοῦ ἀκινδύνου καὶ τοῦ ἀσφαλούς, ^q εἴλετο μᾶλλον οἴκοι τρυφᾶν, ^r ἢ μετ' ἐμοῦ

¹ CAP. IV. v. 8—13.² 1 Tim. iii. 15.³ v. 21.

HOM. X. ^a Κρίσκης C. Cat. et bis K. Veron. Mox Δελματίαν bis I. ^b ζητῆσαι K. Sav. cet. invita Cat. ^c πεπ. ἦν] ἐνεπεπίστευτο K. ἐμπ. ἦν Cat. ^d ἀπονοίας] + ἀλλ' οἰκονομίας K. Mox αὐτὸς μὲν γὰρ idem. ^e ἄκουε γὰρ] καὶ ἄκουε K. ^f ἀλλὰ—ἀνάγκη] ἀνάγκη δὲ K. ^g καὶ om. C. Veron. ^h οὐκέτι ἦν] οὐκ ἔστιν I. οὐκ ἦν. διὰ τί; ὅτι K. ⁱ Νέρωνος] + πρὸς τὸ ἀναίρεθῆναι (πρὸς τὸ ἀν. om. Sav. cet.), καὶ ὅσον οὐπω ἔμελλε τελευτᾶν. ἵν' (ἵνα Sav. cet.) οὖν μὴ τοῦτο γένηται πρὸ τοῦ τὸν μαθητὴν ἰδεῖν K. Sav. cet. ^k καὶ ἰδεῖν] καὶ ἴασιν Veron. καὶ ἴασε (sic Collator) C. καὶ (ἰδεῖν post τελευτῆς transp.) I. ἰδεῖν (sine καὶ) Cat. θεάσασθαι K. Sav. cet. ^l καὶ ἴσως] ἴσως δὲ καὶ K. ^m πρὸ χ.] ταχέως K. ⁿ οὐδένα] + γὰρ K. ^o μοι τοῦ εὐαγ.] Sic nostri omnes cum Cat. et Vet. μου Edd. ^p με γὰρ] γὰρ με I.K. ^q εἴλετο μ. pro μ. εἴλετο omnes.

ταλαιπωρεῖσθαι, καὶ συνδιαφέρειν μοι τοὺς παρόντας κινδύνους. Τοῦτον διέβαλε μόνον, ¹οὐκ αὐτὸν διαβαλεῖν βουλόμενος, ἀλλ' ἡμᾶς στηρίξαι, ὥστε ²μὴ μαλακίζεσθαι ἐν τοῖς κινδύνοις μηδὲ ἐν τοῖς πόνοις· τοῦτο γάρ ἐστι, ³“τὸν παρόντα ἀγαπήσας αἰῶνα” ἅμα δὲ καὶ τὸν μαθητὴν ἐπισπάσασθαι βουλόμενος. “Κρήσκης, ^E φησὶν, εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν.” Τούτους οὐκέτι διαβάλλει· καὶ γὰρ ὁ Τίτος τῶν σφόδρα θαυμαστῶν ἦν, ^Wὥστε αὐτῷ τὰ κατὰ τὴν νῆσον ἐνεχείρισε, νῆσον οὐ μικράν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα μεγάλην, τὴν Κρήτην λέγω. “Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ.” ^XΑὐτὸς γὰρ σφόδρα ἀδιασπᾶστως εἶχεν αὐτοῦ, ὁ καὶ τὸ εὐαγγέλιον γράψας, καὶ ^Yτὰς Πράξεις τὰς καθολικὰς, φιλόπονος ὢν καὶ φιλομαθὴς καὶ καρτερικός. Περὶ τούτου φησὶ γράφων, ⁴“Οὐ ^Zὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.” “Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ.” ^AΤίνος ἕνεκεν; ^F“Ἔστι γὰρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν.” Οὐκ εἰς τὴν ἀνάπαυσιν λέγει τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν διακονίαν τοῦ εὐαγγελίου· καὶ γὰρ ἐν δεσμοῖς ὢν, οὐκ ἔληγε κηρύττων. Ἄρα καὶ τὸν Τιμόθεον τούτου ἕνεκεν ἐκάλει, οὐ τῶν αὐτοῦ ἕνεκεν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου, ὥστε μηδεμίαν γενέσθαι ταραχὴν κατὰ τὴν αὐτοῦ ⁷²¹τελευτὴν τοῖς πιστοῖς, τῶν αὐτοῦ μαθητῶν πολλῶν παρόντων, καὶ κωλύοντων ^Bθορύβους, καὶ παραμυθουμένων τοὺς ἀφορήτως φέροντας αὐτοῦ τὴν τελευτὴν. Καὶ γὰρ ἄνδρας ἀξιολόγους ^Cεἰκὸς εἶναι τοὺς πεπιστευκότας ἐπὶ τῆς ^DῬώμης. “Τὸν ^Eφελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.” ^FἸμάτιον ἐνταῦθα λέγει· τινὲς ^Gδέ ^Hφασὶ τὸ γλωσσόκομον, ἔνθα τὰ βιβλία ἔκειτο. Τί δὲ αὐτῷ τῶν βιβλίων ἔδει μέλλοντι ἀποδημεῖν πρὸς ^Bτὸν θεόν; Καὶ μάλιστα ἔδει, ὥστε αὐτὰ τοῖς πιστοῖς παραθέσθαι, καὶ ἀντὶ τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας ἔχειν αὐτά. Πάντας μὲν οὖν τοὺς πιστοὺς εἰκὸς τότε μεγάλην ἔχειν ^Iπληγὴν, μάλιστα δὲ τοὺς παρόντας τῇ τελευτῇ, καὶ ἀπολαύοντας αὐτοῦ τότε. Τὸν

4 2 Cor. viii. 18.

¹ οὐκ—βουλόμενος] οὐ τοῦτο αὐτὸ προηρημένον Cat. οὐκ—στηρίξαι] μᾶλλον δὲ οὐδὲ τοῦτον, ἀλλὰ θέλων ἡμᾶς στηρίξαι τοῦτο λέγει K. ² μὴ]+ἀπατάσθαι μηδὲ C. Mox κινδύνους et πόνους transp. idem. ³ τὸν—αἰῶνα] ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα C. ⁴ φησὶν om. K. ⁵ ὥστε—ἐνεχείρισε] καὶ οὕτω θαυμαστὸς, ὥστε καὶ τὴν ν. ἐγχειρισθῆναι K. ⁶ αὐτὸς] εἰκότως, αὐτὸς K. ⁷ τὰς Π. τὰς καθ.] Sic C.I. Cat. τὰς καθ. Π. Edd. Haec ὁ καὶ—καθολικὸς om. K. et inclusit Sav. ⁸ ὁ om. K. Ben. ⁹ τίνος ἔν.] καὶ τίνος ἔν. ἐπάγει K. ¹⁰ θορύβον C. τὸν θ. I.K. turbas Vet. ¹¹ εἰκὸς]+ἦν Edd. ἦν om. I.K. Cat. ¹² Ῥώμης]+Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον K. Sav. cet. ¹³ φαιλόνην semper K. φελόνην Veron. ¹⁴ ἱμ. ἐνταῦθα] φαιλόνην (φελόνην Mor. Ben.) ἐνταῦθα τὸ ἱμ. K. Sav. cet. ¹⁵ δὲ om. C.I. Veron. invita Cat. ¹⁶ φ. τὸ γλ.] τὸ γλ. φασιν εἶναι K. ¹⁷ πληγὴν] ἀχθηδὸνα K.

δὲ φελόνην ζητεῖ, ὥστε μὴ δεηθῆναι παρ' ^k ἐτέρων λαβεῖν. Ὅρας γὰρ αὐτὸν ^l πολλὴν ὑπὲρ τούτου ποιούμενον τὴν σπουδὴν, καὶ λέγοντα ἐτέρωθι, ἡνίκα πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἐφέσου διελέγετο. ⁵ “Γινώσκετε, ὅτι ταῖς χρεῖαις μου, καὶ τοῖς οὐσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί.” καὶ πάλιν, “Μακάριόν ἐστι ^C διδόναι μᾶλλον, ἢ λαμβάνειν.”

⁶ “Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδῶν αὐτῷ ^m ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.” Πάλιν ἐνταῦθα μέμνηται πειρασμοῦ, οὐχ ἀπλῶς ἐκείνον βουλόμενος ⁿ διαβαλεῖν, οὐδὲ κατηγορῆσαι αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν μαθητὴν ἀλείψαι πρὸς τοὺς ἀγῶνας, ὥστε φέρειν γενναίως· καὶ εὐτελεῖς ὧσιν οἱ τὰς πείρας προσάγοντες, καὶ οὐδαμινοὶ, καὶ ὁ ἄτιμοι, πάντα φέρειν γενναίως. “^p Πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο.” ἔθλιψέ με, φησὶ, διαφόρως. Ὁ γὰρ ὑπὸ μεγάλου τινὸς παθὼν κακῶς, ἔχει φιλοτιμίαν οὐ ^q μικράν, τὴν τοῦ ποιούντος ὑπεροχὴν· ὁ δὲ ὑπὸ εὐτελοῦς καὶ ἀπερριμμένου, μείζονα ἔχει τὴν ^r ἀνίαν. Ἀλλ' οὐκ ἀτιμωρητὶ, ^s φησὶ, ταῦτα αὐτῷ ^t προχωρήσει. Ὡς περ γὰρ γράφων ἔλεγεν ἀνωτέρω, “Οἷους διωγμοὺς ὑπέμεινα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ κύριος” οὕτω καὶ ἐνταῦθα διπλῇ παρεκάλεσε τὸν μαθητὴν, τῷ τε κακῶς πάσχειν, καὶ τῷ ἐκείνον ἀπολήψεσθαι· οὐχ ὡς τῶν ἀγίων ταῖς τιμωρίαις ^w ἐπιτρεχόντων ἀπλῶς, ἀλλ' ^E ὡς τοῦ κηρύγματος δεομένου καὶ τῶν ἀσθενεστέρων τῆς ἐντεῦθεν παραμυθίας. ⁷ “Ὁν καὶ σὺ, ^x φησὶ, φυλάσσον· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις” τουτέστι, πολεμεῖ καὶ ἐναντιοῦται. Καὶ οὐκ εἶπε, τιμώρησαι, ὑκόλασον, ἀπέλασον, καίτοι γε (376) ἐνῆν διὰ τῆς χάριτος ταῦτα ἐργάσασθαι· ἀλλ' οὐδὲν ^z τούτων, οὐδὲ ὀπλίζει αὐτὸν κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ^a ἀναχωρεῖν κελεύει, τῷ θεῷ παραχωροῦντα τῆς τιμωρίας. ^b Καὶ πρὸς παραμυθίαν τῶν ἀσθενεστέρων τοῦτο εἶρηκεν· ὃ καὶ προφητεία ἐστίν, ^c ἢ ἀρά· ^F ἀποδώσει αὐτῷ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὅτι δὲ ὑπὲρ τοῦ τὸν

5 Act. xx. 34, 35.

6 v. 14.

7 v. 15.

^k ἐτέρων pro ἐτέρου C.I. Cat. Vet. ^l πολλὴν ὑ. τ.] Sic omnes. ὑ. τ. πολλὴν Edd. Mox τὴν om. C.K. ^m ὁ om. I. ⁿ διαβάλλειν I. ^o ἄτιμοι] + δεῖ, φησὶ K. Sav. cet. ^p Haec πολλά—διαφόρως (ἀδιαφ. C.) om. K. Sav. cet. ^q σμικράν ex corr. K. ^r ἀνίαν] + πολλά με (μοι K.) κακὰ ἐνεδείξατο K. Sav. cet. Insuper add. τουτέστιν, ἔθλιψέ με διαφόρως Sav. cet. ^s φησὶ om. K. ^t προχωρήσει] + ἀποδώσει γὰρ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ K. Sav. cet. Statim γὰρ om. idem. ^v οὐχ] τοῦτο δὲ λέγει, οὐχ K. ^w ἐπιχειρόντων K. Sav. cet. invita Cat. ^x φησὶ om. K. ^y κόλασιν I. ^z τούτων] + εἶπεν I. Cat. + τέως ποιεῖ K. ^a ἀναχωρεῖν] + μόνον K. Sav. cet. ^b καὶ] ἄλλως δὲ καὶ K. Mox τοῦτο om. idem. Post εἶρηκε add. τὸ ἀποδώσει αὐτῷ K. Sav. cet. ^c ἢ ἀρὰ] Sic K. Sav. cet. sed παρ' ὃ ad ἡ superscript sit manus rec. in K. εἴ ἄρα vel εἰ ἄρα (junct. cum ἀποδώσει) C.I. Cat. Veron. Statim ἀποδώσει—αὐτοῦ om. K. Sav. cet.

μαθητὴν ἀλεῖψαι ταῦτα λέγει, καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς δῆλον. ^d“Ορα
 πάλιν πῶς ἑτέρους πειρασμούς ^eαὐτοῦ διηγείται. ⁸“Ἐν τῇ
 πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ, ^fφησὶ, πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς
 λογισθεῖν.” Ὅρᾳς πῶς φεῖδεται τῶν οἰκείων; καίτοι ἔργον ⁷²²
 εἰργάσαντο δεινόν. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἴσον παρὰ τῶν ἔξωθεν κατα-
 φρονεῖσθαι, καὶ παρὰ τῶν οἰκείων. Ὅρᾳς ἐπιτεταμένην ἀθυμίαν;
 Οὐκ ἔχεις εἰπεῖν, ὅτι παρὰ μὲν τῶν ἔξωθεν ἐπολεμούμην, εἶχον
 δὲ παραμυθίαν τὴν θεραπείαν καὶ ^gτὴν συμμαχίαν τῶν ἐμῶν
 καὶ ^hγὰρ ἐκεῖνοί με προέδωκαν. “Πάντες με ἐγκατέλιπον,”
 φησὶν. “Ἄρα οὐ μικρὸν ἀμάρτημα τοῦτο. Εἰ γὰρ ἐν πολέμῳ
 τὸν κινδυνεύοντα ὁ ⁱἀφίεις, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἑαυτὸν ὑπεξάγων
 χειρὸς, ὑπὸ τῶν οἰκείων πλήττεται εἰκότως, ὡς τὸ πᾶν διαφθεί-
 ρας καὶ προδοῦς· πολλῶ μᾶλλον ἐν τῷ κηρύγματι. Ποίαν δὲ ^B
 πρώτην ἀπολογίαν λέγει; ^kΠαρέστη ἤδη τῷ Νέρωνι, καὶ διέ-
 φυγεν· ἐπειδὴ δὲ τὸν οἰνοχόον αὐτοῦ κατήχησε, τότε αὐτὸν
 ἀπέτεμεν. Ἴδου πάλιν προτροπὴ τῷ μαθητῇ διὰ τῶν ἐπαγο-
 μένων. ⁹“Ἄλλ’ ὁ κύριός ^lμοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με.”
 Τὸν γὰρ ὑπὸ ἀνθρώπων ἐγκαταλιμπανόμενον οὐκ ἀφήσιν τι πα-
 θεῖν δεινὸν ὁ θεός. “Καὶ ἐνεδυνάμωσέ με,” φησὶ· τουτέστι,
 παρρησίαν ἔχαρίσατο, οὐκ ἀφῆκε καταπεσεῖν. “Ἰνα δι’ ἐμοῦ
 τὸ κήρυγμα ^mπληροφορηθῇ.” Ὅρα τὴν ταπεινοφροσύνην αὐτοῦ
 τὴν πολλήν. Οὐχ ὡς ἄξιον τυχεῖν τῆς δωρεᾶς, φησὶν, ἐνεδυνά- ^C
 μωσέ με, ἀλλ’ “ἵνα τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ,” ὃ ἡμην ἐμπε-
 πιστευμένος· ὡς ἂν εἴ τις ἀλουργίδα καὶ διάδημα βαστάζοι, καὶ
 δι’ αὐτὴν σώζοιτο. “Καὶ ἀκούσῃ, φησὶ, πάντα τὰ ⁿἔθνη” ἵνα
^oπᾶσι κατὰδῆλος γένηται καὶ τοῦ κηρύγματος ἡ περιφάνεια,
 καὶ τῆς περὶ ἐμὲ προνοίας ἡ κηδεμονία. “Καὶ ^pἐρρύσατό με ἐκ
 στόματος λέοντος· ¹⁰ ^qκαὶ ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ.” Ὅρα πῶς παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἀποθανεῖν, ^rκαὶ
 εἰς αὐτὸν τοῦ λέοντος ἐνέπεσε τὸν φάρυγγα. Λέοντα ^sγὰρ τὸν
 Νέρωνα φησι, διὰ τὸ θηριῶδες καὶ ἰσχυρὸν τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
 καὶ ἀκατάπληκτον. “Καὶ ^tἐρρύσατό με, φησὶν, ὁ κύριος, καὶ ^D
 ῥύσεται.” ^vΕἰ ῥύσεται, πῶς πάλιν ἔλεγεν, ὅτι “ἡδη σπένδο-

8 v. 16.

9 v. 17.

10 v. 18.

^d ὅρα] ἀλλ’ ὅρα K. Sav. cet. ^e αὐτῷ C. ἀριθμεῖται pro διηγείται K.
^f φησὶ] λέγων K. Post φησὶν add. οὐδεὶς μοι συμπαραγένετο (+ ἀλλὰ C.) C.
 Sav. cet. invito Vet. ^g τὴν om. K. ^h γὰρ] + καὶ K. Sav. cet. ⁱ ἀφίεις]
 Sic C.I. ἀφείς Edd. Statim καίτοι pro καὶ K. ^k παρέστη ἡδη] ἦν ἡδη παρ-
 ἔστη K. ^l μοι] μου, φησὶ C. μοι superscript. in I. ^m πληροφοφ.] + του-
 τέστι, πληρωθῇ K. Sav. cet. ⁿ ἔθνη] + τί ἐστι τοῦτο; K. Sav. cet. ^o πᾶσι]
 + φησὶ Edd. invit. libris. ^p ἐρρύσατό με] ἐρρύσθην K. ^q καὶ om. I.
^r καὶ assumptum ex omnibus. ^s γὰρ τὸν N. φ.] δὲ λέγει τὸν N. K. ^t ἐρ-
 ρύσατο] ῥύσεται C. Mox καὶ ῥύσεται om. C.I. Veron. invito Vet. ^v εἰ ῥύ-
 σεται] εἰ ἐρρύσατο I. καὶ εἰ ῥύσεται K. πάλιν πῶς pro πῶς πάλιν K. Sav. cet.

μαι ;” Ἀλλὰ πρόσεχε ^ωτῇ φωνῇ. “Ἐρρύσατό με, φησὶν, ἐκ στόματος λέοντος, καὶ πάλιν ῥύσεται,” οὐκέτι ἐκ ^xστόματος, ἀλλὰ τί ; “ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ.” Τότε μὲν γὰρ με τῶν κινδύνων ἐξήρπασεν· ἐπειδὴ δὲ τὸ ἱκανὸν τῷ εὐαγγελίῳ γέγονε, ῥύσεται με πάλιν ἀπὸ παντὸς ἁμαρτήματος, τουτέστιν, οὐκ ἀφήσει καταγνωσθέντα ἀπελθεῖν. ^υΚαὶ γὰρ καὶ τοῦτο, τὸ δυννηθῆναι μέχρις αἵματος ἀντικαταστήναι πρὸς τὴν ἁμαρτίαν καὶ μὴ ἐνδοῦναι, ἑτέρου λέοντός ἐστι ^zῥύσασθαι, τοῦ διαβόλου.

E Ὡστε ^aμείζων αὕτη τῆς προτέρας ἢ σωτηρία, ὅτε δοκεῖ ἐκδεδῶσθαι. “Καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἢ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.” ^bἌρα αὕτη ἐστὶν ἢ σωτηρία, ὅταν ἐκεῖ ^cδιαλάμπωμεν. Ἐξαρπάσει με, φησὶ, πάσης αἰτίας, καὶ ἐκεῖ φυλάξει. Τοῦτο ^dγὰρ ἐστὶ σωθῆναι εἰς τὴν βασιλείαν, τὸ ἐνταῦθα δι’ αὐτὴν ἀποθανεῖν. ¹¹ “Ὁ μισῶν γὰρ, φησὶ, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ^Fζωὴν αἰώνιον φυλάξει ^eαὐτήν.” Ἰδοὺ δοξολογία τοῦ υἱοῦ.

¹² “Ἀσπασαι Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον.” Αὐτὸς γὰρ ἐκεῖ ἦν ἐν Ῥώμῃ, ὥκαθώς φησι. “Δῶν ⁷²³ αὐτῷ ^hὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.” διὰ τῆς ἱπροσηγορίας καὶ τοὺς ἐν ^kτῇ οἰκίᾳ προθυμοτέρους (377) ¹ποιῶν ἐν τοῖς τοιοῦτοις κατορθώμασιν. “Ἀσπασαι, φησὶ, Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν.” Οὗτοί εἰσιν ὧν συνεχῶς μέμνηται, παρ’ οἷς ^mκαὶ κατήχθη, οἱ τὸν Ἀπολλῶν προσλαβόμενοι. Προτίθησι δὲ τὴν γυναῖκα, ἐμοὶ ⁿδοκεῖν, ἅτε σπονδαιοτέραν οὖσαν καὶ πιστοτέραν· καὶ γὰρ ^oκαὶ αὕτη τότε προσελάβετο τὸν Ἀπολλῶν· ἢ καὶ ἀδιαφόρως τοῦτο ποιεῖ. Οὐ μικρὰ δὲ τούτοις ἦν παραμυθία ἢ ^pπρόσρησις, ἀλλὰ τιμῆς καὶ ἀγάπης εἶχεν ἔνδειξιν, καὶ πολλῆς μετάληψιν χάριτος· ἀρκεῖ γὰρ καὶ ἀσπασμὸς ^Bμόνος τοῦ ^qμακαρίου καὶ ἀγίου ἐκείνου πολλῆς ἐμπλήσαι χάριτος τὸν τὴν προσηγορίαν δεχόμενον. ¹³ “Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.” ^rΕἶδο-

¹¹ Joan. xii. 25.

¹² v. 19.

¹³ v. 20.

^ω τῇ φωνῇ—φησὶν] εἰπὼν ἐρρύσατο K. ^x στόματος] + λέοντος προσέθηκεν K. ^υ καὶ—τὸ] τὸ τοῖνον K. ^z ῥύσθηται K. ^a μείζων I. ^b ἄρα om. K. ^c διαλάμπωμεν] + τί ἐστὶ, σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ; K. Sav. cet. ^d γὰρ om. K. ^e αὐτήν] + ᾧ ἢ δόξα K. Sav. cet. ^f υἱοῦ] + πῶς οὐκ ἴσος τῷ πατρὶ, τὴν αὐτὴν δοξολογίαν ἦν καὶ ἐκεῖνος λαμβάνων K. ^g καθὰ C. ^h ὁ om. C. Mox παρὰ κυρίῳ I. K. ⁱ προσηγορίας] + τῆς τούτου K. Sav. cet. ^k τῇ οἰκίᾳ] τῷ οἴκῳ K. ^l ποιεῖ K. Sav. cet. ^m καὶ om. I. Veron. invita Cat. παρ’ οἷς καὶ κατήχθη om. C. ⁿ δοκεῖ I. K. ^o καὶ om. I. ^p πρόσρησις] Sic C. I. salutatio Vet. πρόρρησις Edd. ^q μακ. καὶ ἀγ. pro ἀγ. καὶ μακ. omnes. ^r εἶδομεν] Sic C. ἴδωμεν I. Veron. Vet. Mox συνήχθησαν C. εἶδομεν—τι] τοῦτον καὶ τὸν (τὸν ante corr. om. K.) Τυχικὸν ἔγνωμεν ἐν τῇ τῶν πράξεων βίβλῳ συναχθέντας (συναχθέντας K.) αὐτῷ ἀπὸ (ἐπὶ K.) τῆς Ἰουδαίας, καὶ πανταχοῦ συνόντας, ἴσως ὡς σπουδαιοτέρους τῶν ἄλλων K. Sav. cet.

μεν ἐν ταῖς Πράξεσι, τίνες αὐτῷ συνανήχθησαν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἵσως ἐργαζόμενοι τι. “Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ, φησὶν, ἀσθενοῦντα.” Διὰ τί γὰρ μὴ ἰάσω αὐτὸν, ἀλλ’ ἀπέλιπες; Οὐ πάντα ἵσχυον οἱ ἀπόστολοι, ἢ οὐ πάντα ὥκονόμουν τῇ χάριτι, ἵνα μὴ τις ^sεἰς αὐτοὺς λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν μακαρίων τῶν πρὸ αὐτῶν γενομένων δικαίων ὀρώμεν συμβάν· καθάπερ ἐπὶ τοῦ Μωϋσέως· ^tἰσχνόφωνος ἦν· διὰ τί μὴ μετέβαλεν αὐτοῦ τὴν ^vἰσχνότητα; πολλάκις ὑπὸ λύπης ἐβάλλετο καὶ ἀθυμίας, ^wεἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας οὐκ εἰσελθών. Πολλὰ γὰρ συνεχώρει ὁ θεὸς, ὥστε δείκνυσθαι τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Εἰ γὰρ καὶ τούτων ^xγενομένων, ἔλεγον οἱ ἀναίσθητοι Ἰουδαῖοι, ¹⁴ “Ποῦ ἔστι Μωϋσῆς, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ^D ἐκ ^y γῆς Αἰγύπτου;” εἰ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τί οὐκ ἂν ^zἔπαθον; Εἰ μὴ συνεχώρησεν αὐτοῦ κρατῆσαι τὸν φόβον ^aτὸν τοῦ Φαραὼ, οὐκ ἂν θεὸν αὐτὸν ἐνόμισαν; ^bΟὕτω καὶ περὶ Παύλου καὶ Βαρνάβα τοὺς τὴν Λύστραν οἰκοῦντας ὀρώμεν παθόντας ἐπ’ αὐτῶν, καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίσαντας, ὅτε ¹⁵ “Διαρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ^cἐξεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες καὶ λέγοντες· “Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; ^dἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ὑμῖν ἐσμεν ἄνθρωποι.” Καὶ ὁ Πέτρος πάλιν ἡνίκα τὸν ἐκ γενετῆς χολὸν ἰάσατο, πάντων ^eἐκπλαγέντων ἐπὶ ^E τῷ γεγονότι, ἀπεκρίνατο λέγων· ¹⁶ “Ἄνδρες Ἰσραηλίται, τί θαυμάζετε ἐπὶ ^fτούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδία δύναμις ἢ ^gεὐσεβεία πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;” Ἀκουε δὲ ^hπάλιν καὶ τοῦ μακαρίου Παύλου λέγοντος· ¹⁷ “ⁱΚαὶ ἐδόθη μοι σκόλοψ· τῇ ^kσαρκί, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.” ¹Οὐκ ἔστι τοῦτο· οὐ γὰρ διὰ τοῦτο ἐδόθη αὐτῷ ^mὁ σκόλοψ· ⁿταπεινοφρονῶν γὰρ ἔφη τοῦτο· ἀλλὰ διὰ πολλὰς αἰτίας. “Ὁρα γοῦν ὅτι ^oὁ θεὸς οὐ τοῦτό φησιν αὐτῷ, “ἵνα μὴ ὑπεραίρῃ,” ἀλλὰ τί; ¹⁸ “^pἩ δύναμις μου, ^F

¹⁴ Exod. xxxii. 1.¹⁵ Act. xiv. 14.¹⁶ Ibid. iii. 12.¹⁷ 2 Cor. xii. 7.¹⁸ Ibid. xii. 9.

^s εἰς inclusum a Sav. om. C.K. invita Cat. Cf. 2 Cor. xii. 6. ^t ἰσχνόφωνος—μὴ] ὃν ἰσχνόφωνον ὄντα οὐ K. ^v ἰσχνότητα] + ἀλλ’ εἴασε μένειν· ὃς K. ^w εἰς] ὃς εἰς K. Mox εἰσῆλθε K. Sav. cet. ^x γενομένων I. ^y γῆς] τῆς I. ^z ἔπαθον] ἐποίησαν; εἰπὲ γύρ μοι K. ^a τὸν om. I.K. ^b οὕτω—διαρρήξαντες] οὕτω καὶ Παῦλος καὶ Βαρνάβας ποιοῦσιν, ὅτε τοὺς τὴν Λ. οἰκοῦντας ὀρώντες ἐπ’ αὐτοὺς τι παθόντας, καὶ ὡς θεοῖς μέλλοντας θύειν, διέρρηξαν K. ^c ἐξεπ.] καὶ ἐξεπ. K. ^d ἡμεῖς] καὶ ἡμεῖς K. Sav. cet. ^e ἐκπλαγέντων om. I. ^f τοῦτο I. ^g εὐσεβεία] ἐξουσία C. ἢ εὐσ. om. Veron. ^h πάλιν om. C. ⁱ καὶ om. I.K. ^k σαρκί] + μου I. + ἄγγελος Σατᾶν K. ^l οὐκ] ἄπαγε, οὐκ I. ἀλλὰ ταπεινοφροσύνης, φησὶν, ὁ λόγος. ἄπαγε, οὐκ K. Sav. cet. ^m ὁ om. I.K. Sav. cet. ⁿ ταπεινοφρονῶν—φησιν αὐτῷ, ἵνα] ἵνα ταπεινοφρονῇ, οὐδὲ διὰ ταπεινοφροσύνης μόνον ἔφη τοῦτο, ἀλλὰ καὶ δι’ ἄλλας αἰτίας. ὅρα γοῦν πῶς ὁ θεὸς ἀπολογούμενος, οὐ φησιν αὐτῷ, ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, ἵνα K. Sav. cet. ^o ὁ θεὸς om. I. ^p ἡ δ.] ἵνα ἡ δ. I. Veron. ἡ γὰρ δ. K. Sav. cet. φησὶν om. K.

φησὶν, ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται.” Δύο τοίνυν ⁹ συνεγίνετο· καὶ φανερά ἐδείκνυτο τὰ γινόμενα, καὶ τὸ ὅλον ἐπεγράφετο τῷ θεῷ.
 724 Διὰ τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ ἔλεγεν· ¹⁹ “Ἐχομεν τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσι” τουτέστι, παθητοῖς καὶ ἀσθενέσι σώμασι· διὰ τί; “Ἰνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν.” Εἰ μὴ παθητὰ ἦν τὰ σώματα, αὐτοῖς ἂν ¹ ἐπεγράφετο ἅπαντα. Καὶ ἀλλαχοῦ ὁρῶμεν αὐτὸν ἀλγοῦντα ἐπὶ ἀρρωστίᾳ· περὶ γὰρ τοῦ Ἐπαφροδίτου ἔλεγε· ²⁰ “Καὶ γὰρ ἡσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ, ἀλλ’ ὁ θεὸς αὐτὸν ἠλέησε” καὶ πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ² ἀγνοοῦντα συμφερόντως καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς μαθητευομένοις. “Τρόφιμον δὲ, φησὶν, ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ
 Β ἀσθενοῦντα.” Ἡ Μίλητος τῆς Ἐφέσου ³ ἐγγὺς τυγχάνει. Ἄρα ⁴ ἀποπλέων ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν; ἢ ⁵ τοῦτο ⁶ μετὰ τὸ γενέσθαι ἐν Ῥώμῃ; Πάλιν ⁷ γὰρ εἰς τὴν Σπανίαν ἀπῆλθεν· εἰ δὲ ⁸ καὶ ἐκείθεν πάλιν εἰς ταῦτα τὰ μέρη, οὐκ ἴσμεν. ²¹ Ὅρα πάντοθεν αὐτὸν μεμονωμένον. “Δημᾶς ⁹ με γὰρ ἐγκατέλιπε,” φησί· “Κρήσκης ¹⁰ γὰρ εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν.” “Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ.” “Τρόφιμον ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.” ²¹ “Σπούδασον, ¹¹ φησί, πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὐβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλαν- (378)
 C δία.” Τοῦτον τὸν Λίνον ἱστοροῦσί τινες δεύτερον μετὰ τὸν Πέτρον ἐπίσκοπον τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας γεγενῆσθαι. “Καὶ Λίνος, φησί, καὶ Κλαυδία.” Ὅρας πῶς καὶ γυναῖκες ἦσαν διάπυροι περὶ τὴν πίστιν καὶ θερμαί; οἷον ἡ Πρίσκιλλα, οἷον ¹² αὕτη ἡ Κλαυδία, ἥδη ἐσταυρωμέναι, ἥδη παρατεταγμέναι. Καὶ τί ¹³ γὰρ δῆποτε τοσούτων ὄντων πιστῶν, τούτων ¹⁴ μέμνηται; ἢ δῆλον ¹⁵ ὅτι ὡς ἐκβεβηκότων ἥδη τῇ γνώμῃ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων, ὡς μᾶλλον λαμπόντων; οὐ γὰρ ἔστιν ἐμποδισθῆναι γυναῖκα οὖσαν. Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἔργον, τὸ τὴν
 D φύσιν ταύτην ἐν τοῖς βιωτικοῖς μόνον ἐμποδίζειν, μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐκεῖ. Οὐδὲ γὰρ μικρὸν τῆς πάσης διοικήσεως ἀναδέδεκται μέρος ἡ γυνή, τὸ οἰκουρὸν· ἀλλ’ ἐκείνης χωρὶς, οὐδὲ τὰ πολιτικὰ δυνήσεται συστήναί ποτε. Εἰ γὰρ ¹⁶ μέλλει θορύβου καὶ ταρα-

19 2 Cor. iv. 7.

20 Philipp. ii. 27.

21 v. 21.

⁹ συνεγίνετο] συνέβαινεν ἐκ τούτου Κ. ¹ ἐπεγράφοντο Ι. ² ἀγνοοῦντας C.I. Post συμφερόντως add. ἐγίνετο Ι. ³ ἐγγὺς] + οὖσα Ι.Κ. Sav. cet. invita Cat. ⁴ ἀποπλέων] ὅτε ἀπέπλεεν Κ. Sav. cet. ⁵ τοῦτο] + καιροῦ ἄλλου φήσομεν (+ εἶναι πράγμα Κ.) Κ. Sav. cet. ⁶ μετὰ] + μὲν γὰρ iidem. ⁷ γὰρ accessit ex Cat. καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἰσπ. ἀπελθεῖν C. Mox Ἰσπανίαν C.Κ. ⁸ καὶ accessit ex C.I. Cat. ⁹ ὅρα π. αὐτὸν] Sic Ι. Vet. π. αὐτὸν C. Veron. πάντων γοῦν ὁρῶμεν αὐτὸν (αὐτὸν ὁρῶμεν Κ.) Κ. Sav. cet. ¹⁰ με γὰρ] γὰρ με Ι.Κ. ¹¹ γὰρ] ἐπορεύθη Κ. ¹² φησί om. Κ. Sav. cet. ¹³ αὕτη Edd. haec Vet. ¹⁴ γὰρ om. Κ. ¹⁵ μέμνηται] + τῶν γυναικῶν Κ. Sav. cet. ¹⁶ ὅτι assumptum ex Ι.Κ. Cat. ¹⁷ μέλλει omnes. μέλλοι Edd.

χῆς ἐμπεπλησθαι τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, ἕκαστος τῶν πολιτευομένων ἐμελλεν οἶκοι καθῆσθαι, καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν κακῶς ἂν^κ διακεῖσεται. Ὡστε οὐδὲ ἐν ἐκείνοις τὸ ἔλαττον ἔχει, οὐδὲ ἐν τοῖς πνευματικοῖς. Δύναται γὰρ μυριάκις ἀποθανεῖν, εἴγε βούλοιοτο· πολλαὶ^μ γοῦν καὶ ἐμαρτύρησαν· δύναται σωφροσύνην Ε ἀσκῆσαι, καὶ μᾶλλον τῶν ἀνδρῶν, ἅτε οὐ τοσαύτης ἐνοχλούσης αὐτῇ φλογός, ἡ καὶ κοσμιότητα καὶ σεμνότητα ἐπιδείξασθαι, καὶ ἁγιασμόν,²² “οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον,” καὶ χρημάτων ὑπεροψίαν, εἴγε ὁ θέλοιεν, καὶ πάντα ἀπλῶς τὰ ἄλλα. “Σπούδασον, φησὶ, πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν.” Πῶς αὐτὸν κατεπείγει; καὶ οὐδαμοῦ τὸ λυπηρὸν τίθησιν· οὐ λέγει, πρὶν ἐμὲ ῥτελευτῆσαι, ἀλλὰ, “πρὸ χειμῶνος ἔλθεῖν,” ἵνα μὴ κατασχεθῇς. “Ἀσπάζεται σε, ῥφησὶν, Εὐβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλανδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.” Ὀνομαστὶ αὐτῶν οὐ μέμνηται. F Ὅρῃς ὅτι ἐκείνοι θερμότεροι ἦσαν; ²³ “Ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου.” Οὐδὲν ταύτης τῆς εὐχῆς ἄμεινον. Μὴ ἄλγει, φησὶν, ὅτι ἀφίσταμαι· ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Καὶ οὐκ εἶπε, μετὰ σοῦ, ἀλλὰ, “μετὰ τοῦ πνεύματός σου.” Διπλῇ ἢ βοήθεια, τῆς χάριτος τοῦ πνεύματος, καὶ τοῦ θεοῦ βοη- 725 θοῦντος^ς αὐτῇ. Καὶ ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν εἶναι τὸν θεὸν μεθ’ ἡμῶν, μὴ τῆς χάριτος οὔσης τῆς πνευματικῆς· εἰ γὰρ ἐγκαταλειφθείημεν, πῶς ἔσται μεθ’ ἡμῶν; “Ἡ χάρις μεθ’ ἡμῶν. Ἀμήν.” Καὶ ἑαυτῷ λοιπὸν ἐπέυχεται·^τ τουτέστιν, ὥστε ἀεὶ εὐαρέστους εἶναι αὐτῷ, ὥστε χάριν ἔχειν μετὰ τοῦ χαρίσματος· ταύτης γὰρ οὔσης, οὐδὲν ἔσται λυπηρόν. V Ὡσπερ γὰρ ὁ τὸν βασιλέα ὀρών, καὶ χάριν ἔχων παρ’ αὐτῷ, οὐδενὸς ἐπαισθάνεται λυπηροῦ· οὕτω καὶ τῶν φίλων ἀπολιμπανώμεθα, καὶ εἰς δεινόν τι περιπέσωμεν, οὐδενὸς αἴσθησιν ληψόμεθα, τῆς χάριτος οὔσης ἐκείνης καὶ τειχιζούσης ἡμᾶς.

^W Πῶς δὲ ἐνὶ τὴν χάριν ἐπισπάσασθαι^x λοιπόν; Τὰ τῷ θεῷ B φίλα πράττοντα, καὶ ἐν πᾶσιν ὑπακούοντα. ^Y Ἡ καὶ ἐν ταῖς μεγάλαις οἰκίαις οὐκ ἐκείνους ὀρώμεν χάριν ἔχοντας τῶν οἰκετῶν,

22 Hebr. xii. 14.

23 v. 22.

^κ διακεῖσθαι C. διετεθείτο K. ¹ ἔχει] + εἰ δὲ οὐκ ἐν τούτοις K. ^μ γοῦν] γὰρ I. καὶ om. C. I. Veron. ^η καὶ om. C. ^ο θέλοι K. ^ρ τελευτῇσαι] + ἵνα μὴ λυπήσῃ K. Sav. cet. ^α ἐλθεῖν, ἵνα μὴ κατασχεθῇς] ἵνα, φησὶ, μὴ καταισχυνθῇς K. ^τ φησὶν om. K. ^ς αὐτῇ om. K. ^τ τουτέστιν] τί τοῦτο; K. ^v ὥσπερ] ὥς K. ^w ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι ὁ τῶν ἑαυτοῦ καταφρονῶν διὰ τὸν θεὸν τὰ τοῦ θεοῦ λαμβάνει, (+ καὶ I.) ὅτι βίας ὄντως χρεῖα πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς ἀρετῆς· πολλὰ γὰρ τὰ κωλύματα, οἷον γυνή, παῖδες, φροντίδες βιωτικαί, ὧν δεῖ πάντων καταφρονεῖν, καὶ προτιμᾶν τὸν θεόν, εἴγε καὶ ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἡμῖν προσήκοντας ὠφελῆσαι σπουδάζομεν. Veron. ^x λοιπὸν om. K. Statim ἂν τὰ τ. θ. φ. πράττωμεν, καὶ ἐν πᾶσιν αὐτῷ (αὐτῷ receptum est a Sav. cet.) ὑπακούομεν K. θεῷ sine artic. C. ^y ἡ] οὕτω K. οὐκ ἐκείνους om. idem.

ὅσοι μὴ τὰ αὐτῶν μεριμνῶσιν, ἀλλὰ τὰ τῶν δεσποτῶν πάσῃ
 ψυχῇ καὶ προθυμίᾳ, ^zοὐ δι' ἀνάγκην μόνην δεσποτικὴν, ἀλλὰ
 καὶ διὰ προθυμίαν καὶ διὰ φιλοστοργίαν, εὖ διατιθῶσιν ἅπαντα;
 ὅταν αἰεὶ τρέχωσιν, ὅταν αἰεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ᾧσι ^aτοῖς αὐτῶν,
 ὅταν ἐπὶ τῆς οἰκίας στρέφονται, ὅταν ^bμηδὲν ἴδιον πραγματεύ-
 ωνται, ^cκαὶ τῶν οἰκείων φροντίζωσι, μᾶλλον δὲ ἀντὶ τῶν ἰδίων
 C ἔχωσι τὰ ^dδεσποτικά; Ὁ γὰρ τὰ αὐτοῦ τοῦ δεσπότου ποιησά-
 μενος, οὐ τὰ αὐτοῦ τοῦ δεσπότου πεποίηκεν, ἀλλὰ τὰ τοῦ δε-
 σπότου αὐτοῦ· ὁμοίως αὐτῷ ἐπιτάττει ἐν τοῖς ἐκείνου, ὁμοίως
^eἐκείνῳ κρατεῖ. Πολλοὶ ^fδὲ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον αὐτὸν δεδοί-
 κασι, καὶ ὅπερ ἂν ^gεἴπῃ οὗτος, τοῦτο κάκεῖνος· πάντες οἱ ἐχθροὶ
 λοιπὸν ἐν φόβῳ. Εἰ δὲ ^hἐν τοῖς βιωτικοῖς ὁ τῶν αὐτοῦ κατα-
 φρονήσας, καὶ τὰ τοῦ δεσπότου ἐλόμενος, οὐχὶ κατεφρόνησε τῶν
 αὐτοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον μειζόνων ἐπέτυχεν· πολλῶ μᾶλλον ἐν τοῖς
 πνευματικοῖς. Καταφρόνησον τῶν σῶν, καὶ ἔλαβες τὰ τοῦ θεοῦ·
 D βούλεται αὐτὸς τοῦτο. Καταφρόνησον τῆς γῆς, καὶ ἄρπασον
 τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἐκεῖ διάγε, μὴ ἐνταῦθα· ἐκεῖθεν ἔσο
 φοβερός, μὴ ἐνταῦθα. Ἐκεῖθεν ἂν ἦς φοβερός, οὐχὶ ἀνθρώποις (379)
 μόνον, ἀλλὰ καὶ δαίμοσι καὶ αὐτῷ τῷ διαβόλῳ ἔση φοβερός·
 ἂν δὲ ἀπὸ τῶν χρημάτων τῶν ἐνταῦθα, ἐκείνοις εὐκαταφρόνητος
 ἔση, πολλάκις δὲ καὶ ἀνθρώποις· ὅσα ἂν πλουτήσῃς, ἐν τοῖς δου-
 λικοῖς ⁱπλουτεῖς· ἂν δὲ τούτων ὑπερίδῃς, ἐν τῷ οἴκῳ τῷ βασιλικῷ
 λαμπρὸς ἔση. Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ ἀπόστολοι· καταφρόνησαντες
 τῆς δουλικῆς οἰκίας, καὶ τῶν ἐνταῦθα χρημάτων, ^kὅρα πῶς τοῖς
 E δεσποτικοῖς ἐπέταττον. Ὁ δεῖνα, φησὶν, ἀπηλλάχθω νόσου,
 ἕτερος δαιμόνων, καὶ δῆσον ἐκείνον, καὶ λῦσον τοῦτον. Ἐπὶ γῆς
 τοῦτο ἐγίνετο, ἀλλ' ὥς ἐν οὐρανοῖς ἐτελεῖτο. ²⁴“Ὅσα γὰρ ^lἂν
 δῆσητε ^mἐπὶ τῆς γῆς, φησὶν, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.”
 Καὶ μείζονα ⁿαὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν. Καὶ ὅτι οὐκ
 ἐψευδάμην, ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος· ²⁵“Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ,
 μείζονα ^oποιήσῃ ὧν ἐγὼ ποιῶ.” Τί δήποτε; Ὅτι καὶ οὕτως
 εἰς τὸν δεσπότην ἡ τιμὴ διαβαίνει. Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις
 πράγμασιν, ὅταν μεγάλα ^pδύνηται ὁ οἰκέτης, μᾶλλον θαυμά-

24 Matth. xviii. 18.

25 Joan. xiv. 12.

^z οὐ] ὅταν οὖν οὐ K. Μοχ μόνον I.K. ^a τοῖς] τῶν K. ^b οὐδὲν K.
^c καὶ] μηδὲ K. Sav. cet. ἰδίων pro οἰκείων I.K. ^d δεσποτικά] + πῶς οὐκ
 εἰκότως αὐτοῖς ἔσται διὰ τοῦτο ἡ χάρις; K. ^e ἐκείνῳ Edd. ἐκείνου Codd.
^f δὲ] καὶ K. ^g εἴπῃ omnes. εἴποι Edd. ^h ἐν τοῖς β. ὁ] Sic C.K. ὁ ἐν
 τοῖς β. Edd. ὁ ἐν τοῖς β. ὁ (?) I. ⁱ πλουτεῖς omnes. πλουτήσεις Edd.
^k ὅρα] καὶ ὅρα I.K. Sav. cet. ^l ἂν om. I. ^m ἐπὶ τ. γ. φησὶν] Sic omnes.
 φησὶν ἐπὶ γῆς Edd. ⁿ αὐτοῦ ἔ. αὐτοῖς] Sic C.I. αὐτοῖς ἔ. αὐτοῦ Edd.
^o ποιήσῃ ὧν ἐ. π.] ὧν ἐ. π. ποιήσῃ K. ποιήσῃ ὧν ἐ. π. ποιήσῃ (sic) I. · p δύ-
 νатаι I.

ζεται ὁ δεσπότης. Εἰ γὰρ ὁ οἰκέτης τοσαῦτα δύναται, πόσω ἤ μάλλον ὁ κρατῶν αὐτοῦ; Εἰ δέ τις ἀφείς τὴν δεσποτικὴν ὑπερσίαν, φροντίζοι τῆς αὐτοῦ γυναικὸς καὶ τοῦ παιδίου καὶ τοῦ οἰκέτου, καὶ βούλοιοτο πλουτεῖν ⁹καὶ ἀποτίθесθαι ἐκεῖ, ἢ κλέπτων, ἢ λυμαινόμενος τοῖς δεσποτικοῖς, ταχέως καὶ ἑαυτὸν μετὰ 726 τῶν χρημάτων προσαπώλεσε. Διὸ ταῦτα ἔχοντες τὰ ὑποδείγματα, ¹παρακαλῶ, μὴ φροντίζωμεν τῶν ἡμετέρων, ἵνα φροντίζωμεν ²αὐτῶν καταφρονῶμεν αὐτῶν, ἵνα κτησώμεθα αὐτά. Ἄν ἡμεῖς αὐτῶν καταφρονήσωμεν, αὐτὸς αὐτῶν ἐπιμελήσεται· ἂν ἡμεῖς ἐπιμελησώμεθα αὐτῶν, ὁ θεὸς αὐτῶν καταφρονήσει. ³Εἰ ἐν τοῖς τοῦ θεοῦ κάμνομεν, μὴ ἐν τοῖς ἡμετέροις, μάλλον δὲ ἐν τοῖς ἡμετέροις· τὰ γὰρ αὐτοῦ ἡμέτερα· οὐ λέγω οὐρανὸν, οὐ λέγω γῆν, οὐ λέγω τὰ ἐν ⁴τῷ κόσμῳ· ταῦτα γὰρ αὐτοῦ ἀνάξια, B ταῦτα οὐχ ἡμῶν ⁵μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπίστων· ἀλλὰ ⁶τί λέγω; δόξαν, βασιλείαν· ταῦτα καὶ αὐτοῦ, καὶ ἡμέτερα δι' αὐτόν. Πῶς; “Εἰ συναπεθάνομεν, φησὶ, καὶ συζήσομεν· εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν.” Συγκληρονόμοι ἐγενόμεθα, καὶ ἀδελφοὶ λεγόμεθα· τί ἡμεῖς ἑαυτοὺς κάτω ⁷κατάγομεν, αὐτοῦ ἡμᾶς ἄνω καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔλκοντος; Μέχρι πότε πενιχροὶ, μέχρι πότε πτωχοὶ; Οὐρανὸς πρόκειται, καὶ ἡμεῖς περὶ τὴν γῆν στρεφόμεθα· οὐρανοῦ βασιλεία, καὶ ἡμεῖς τὴν ἐνθάδε πενίαν αἰρούμεθα· ζῶν ἀθάνατος, καὶ ἡμεῖς περὶ ξύλα καὶ λίθους καὶ C ἀγροὺς δαπανώμεθα. Γενοῦ ⁸πλούσιος, τοῦτο καὶ γὰρ βούλομαι· πλεονέκτησον καὶ ἄρπασον· ἐνταῦθα οὐκ ⁹ἔστι μέμψις· ἐνταῦθα τὸ μὴ πλεονεκτῆσαι ἔγκλημα, ἐνταῦθα τὸ μὴ ἀρπάσαι κατηγορία. Τί δὴ τοῦτό ἐστιν; ¹⁰“Ἡ βασιλεία ¹¹τῶν οὐρανῶν, φησὶ, βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν.” Γενοῦ βίαιος ἐκεῖ, γενοῦ ἄρπαξ, οὐ μειοῦται τὸ ἀρπαζόμενον· οὐδὲ γὰρ μερίζεται ἢ ἀρετὴ· οὐ μειοῦται οὐδὲ ἡ εὐσέβεια, οὐδὲ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Τότε αὖξεται ἡ ἀρετὴ, ὅταν ἀρπάσῃ· τότε τὰ σωματικά ¹²μειοῦται, ὅταν ἀρπάσῃ· καὶ δῆλον ἐκεῖθεν. Ἔστωσαν ἐν D πόλει μύριοι ἄνδρες· οὗτοι ἂν μὲν πάντες ἀρπάζωσι τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἐπλεόνασαν αὐτήν· ἐν γὰρ τοῖς μυρίοις γίνονται δίκαιοι· ἂν δὲ μὴ ἀρπάσωσιν, ἡλάττωσαν· οὐδαμοῦ γὰρ φαίνεται. Ὅρᾳς ὅτι ἐν τῷ ἀρπάζεσθαι ¹³πλεονεκτεῖ μάλλον τὰ

26 Matth. xi. 12.

⁹ καὶ accessit ex C.I. ¹ παρακαλῶ ante ταῦτα transp. K. Statim μὴ om. idem. ² αὐτῶν omnes. ἑαυτῶν Edd. καταφρ. αὐτῶν om. C. ³ εἰ om. K. Sav. cet. Mox κάμνωμεν I.K. Sav. cet. ⁴ τῷ accessit ex omnibus. ⁵ μόνων I. ⁶ τί λ.] τίνα λ. αὐτοῦ K. Sav. cet. ⁷ κατάγομεν] τάττομεν K. ⁸ πλούσιος] + ἐν τοῖς πνευματικοῖς ex corr. rec. K. γενοῦ πλ. post βούλομαι transp. idem. ⁹ ἔστι] ἔτι K. ¹⁰ τῶν οὐρανῶν, φ. pro φ. τῶν οὐρανῶν omnes. ¹¹ μειοῦνται C. ¹² πλεονάζει I. Post ἀγαθὰ add. ἐκεῖ idem.

ἀγαθά ταῦτα δὲ ἐν τῷ ἀρπάζεσθαι μειοῦται μᾶλλον; Μὴ τοίνυν τῇ πενίᾳ προσκαθεζώμεθα, ἀλλὰ τὸν πλούτον ἐλώμεθα. Πλούτος θεοῦ ἐστὶ τὸ πολλοὺς εἶναι τοὺς ἀπολαύοντας τῆς βασιλείας. ²⁷“Ὁ πλουτῶν, φησὶν, εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.” Αὕξησον αὐτοῦ τὴν οὐσίαν· αὐξεῖς δὲ, ἂν ἀρπάσης, ἂν πλεονεκτήσης, ἂν βιάσῃ. Βίας ὄντως χρεῖα· τί δήποτε; ὅτι πολλοὶ οἱ κωλύοντες, γυναῖκες, παῖδες, φροντίδες, τὰ κοσμικὰ πράγματα, μετὰ τούτων δαίμονες, καὶ αὐτὸς ὁ τῶν δαιμόνων ἀρχηγέτης ὁ διάβολος. Δεῖ τοίνυν βίας, δεῖ καρτερίας. Ὁ βιαζόμενος ἐν πόνοις ἐστί. Πῶς πάντα ὑπομένει; ^fπῶς καὶ πρὸς ἀνάγκην ἵσταται; πῶς σχεδὸν τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρεῖ; Εἰ τοίνυν οἱ μὲν βιαζόμενοι τοιοῦτοι, ἡμεῖς δὲ οὐδὲ τοῖς δυνατοῖς ἐπιχειροῦμεν, πότε ἐπιτευζόμεθα; πότε ἀπολαυσόμεθα τῶν σπουδαζομένων; “Βιασται, φησὶν, ἀρπάζουσι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.” Βίας χρεῖα καὶ ἀρπαγῆς· οὐ γὰρ (380) 7²⁷ ἀπλῶς πρόκειται, οὐδὲ ἐξ ἐτοίμου. Ὁ ἀρπάζων διαπαντὸς νήφει, διεγέγερται, φροντίζει καὶ μεριμνᾷ, ὥστε εὐκαίρως ἐπιθέσθαι τῇ ἀρπαγῇ. Οὐχ ὁράτε ἐν τοῖς πολέμοις, ὅτι ὁ βάρπασαι βουλόμενος δι’ ὅλης τῆς νυκτὸς ἀγρυπνεῖ, δι’ ὅλης ὥπλισται; Εἰ τοίνυν ^hτὰ βιωτικὰ ἀρπάζοντες, καὶ νύκτα ἀγρυπνοῦσι, καὶ ὀπλίζονται, πῶς τὰ τούτων μείζονος δεόμενα ⁱσπουδῆς, τὰ πνευματικὰ ἀρπάσαι βουλόμενοι, καὶ ἐν ἡμέρᾳ καθεύδομεν καὶ ρέγχομεν, καὶ αἰεὶ ἄοπλοι καὶ γυμνοὶ διατελοῦμεν; Ὁ γὰρ ἐν Β ἀμαρτίαις στρεφόμενος, ἄοπλός ἐστι καὶ γυμνός, ὥσπερ ὁ ἐν δικαιοσύνῃ ^kὥπλισται. Οὐκ ἐλεημοσύνη περιφράττομεν ἑαυτοὺς, οὐ τὰς ἀναπτομένας λαμπάδας ἑαυτοῖς εὐτρεπίζομεν, οὐ ^lσυμφραττόμεθα, οὐ τὴν ὁδὸν μαρθάνομεν τὴν ἐκεῖ φέρουσαν, οὐ νήφομεν, οὐ διεγυγέρμεθα· διὰ τοῦτο ἀρπάσαι οὐδὲν δυνάμεθα. Εἴ τις βασιλείᾳ ἐπιθέσθαι βούλοιτο, οὐχὶ θανάτους μυρίους ἑαυτῷ ^mπροτίθησι πρότερον; οὐχὶ συμφραζάμενος, οὐχὶ μελετήσας ⁿτὴν τέχνην τὴν πολεμικὴν; οὐχὶ πάντα ὑπὲρ τούτου πράττει, καὶ οὕτως ὁρμᾷ πρὸς τὴν ἐπίθεσιν; Ἀλλ’ οὐχ ἡμεῖς C οὕτως, ἀλλὰ καθεύδοντες ἀρπάζειν βουλόμεθα· τοιγάρτοι διὰ τοῦτο κεναῖς ἄπιμεν χερσίν. Οὐχ ὁρᾷς τοὺς ἀρπάζοντας, πῶς φεύγουσι, πῶς τρέχουσι, πῶς διατέμνουσιν ἅπαντα; Δρόμου

27 Rom. x. 12.

^e αὐξεῖς C. αὐξέεις I. αὐξήσεις Edd. ^f πῶς om. C.K. Sav. cet. καὶ om. K. ^g ἀρπάξαι C.I. ^h τὰ] οἱ τὰ K. Sav. cet. ⁱ τῆς σπουδῆς Edd. τῆς deest in omnibus. ^k ὥπλισμένος K. Sav. cet. ^l συμφραττόμεθα] + εἰπέ μοι C.I. + ὅπλοις πνευματικοῖς K. Sav. cet. Neutrum habent Veron. Vet. ^m προτίθησι] Sic C.I. προστίθησι Veron. ὑποτίθησι K. Sav. cet. ⁿ τὴν τέχνην accessit ex omnibus. Mox πρὸς om. C.

χρεία· εὐθέως γάρ σου κατατρέχει ὁ διάβολος, καὶ τοῖς ἔμπροσθεν
 κελεύει κατασχεῖν. Ἀλλ' ἐὰν ᾗς ἰσχυρὸς, ἐὰν ᾗς διεγνηγεργμένος, τὸν
 μὲν ἐλάκτισας, τὸν δὲ ἀπόσω, πάντας διέφυγες ὡς πτηνός. Καὶ
 ἀπέλθης λοιπὸν ἐντεῦθεν, ὃ ἂν τὴν ἀγορὰν ὑπερβῇς, ἢ καὶ τὸν πο-
 λὺν θόρυβον, ὅπερ ἐστὶν ὁ βίος, καὶ πρὸς τὰ μετέωρα τούτων
 ἔλθης, ὅπερ ἐστὶν ὁ μέλλον ἡαίων· καθάπερ ἢ γὰρ ἐν ἐρημίᾳ,
 οὐδεὶς θόρυβος, οὐδεὶς ὁ ἐνοχλῶν, οὐδεὶς ὁ κατέχων· ἀνεπαύσω. D
 Ὀλίγου δεῖ τόνου μετὰ τὴν ἀρπαγὴν, ὥστε μὴ ἀφαιρεθῆναι τὸ
 ληφθέν· ἂν τρέχωμεν, ἂν μηδὲν ὀρώμεν τῶν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
 κειμένων, ἂν μηδὲν ἕτερον φροντίζωμεν, ἀλλ' ὥστε τοὺς κωλύον-
 τας διαδρᾶναι, δυνησόμεθα τὰ ἀρπαγέντα κατέχειν μετὰ ἀσφα-
 λείας. Ἦρπασας τὴν σωφροσύνην; μὴ μείνης, φεῦγε, πόρρω
 γενοῦ τοῦ διαβόλου· ἂν ἴδῃ, ὅτι οὐκέτι δύναται καταλαβεῖν, οὐδὲ
 διώξει. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅταν τοὺς ἀρπάσαντάς τι μηκέτι βλέ- E
 πωμεν, ὡς ἀπαγορεύσαντες, ὡς αὐτοὶ κατατρέχομεν, οὔτε ἐτέ-
 ροις παρακελευόμεθα κατέχειν, ἀλλ' ἀφίεμεν ἀπελθόντας. Οὕτω
 καὶ σὺ δράμε σφοδρῶς παρὰ τὴν ἀρχήν. Ὡς ὅταν πόρρω γένη
 τοῦ διαβόλου, οὐδὲ ἐπιχειρήσει λοιπὸν, ἀλλ' ἔσῃ ἐν ἀσφαλείᾳ,
 τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύων τῶν ἀπορρήτων· ὧν γένοιτο πάντας
 ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ
 πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσ- F
 κύνησις, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὁ ἂν] καὶ K. Sav. cet.   ἢ καὶ] καὶ K.   ἡ αἰών] + ἀνεπαύσω K.   ἢ γὰρ
 om. C.K. Post ἐρημία add. γέγονας ἔνθα K.   ὁ om. I.   ἀνεπαύσω]
 Sic C. I. Veron. conquiesces Vet. ἀνηρπάσω Sav. cet. ἀνεπαύσω om. K.
 ὅταν] ποιούμεν· ὅταν γὰρ K.   ὡς οὔτε K. οὐδ' I. Mox οὐθ' ἐτέροις K.
 ἀφίεμεν I. Post ἀπελθόντας add. μένειν K. Sav. cet.   Ὡς καὶ ὅταν I.K.
 ἀπορρήτων] + μετ' (μετὰ K.) ἀδείας K. Sav. cet. Mox καὶ προσκύνησις om.
 I. Vet.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΤΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

A

ΛΟΓΟΣ Α.

¹Παῦλος δοῦλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ^aκατὰ πί-
στιν ἐκλεκτῶν θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέ-
βαιαν, ^bἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς
θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων, ἐφάνέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λό-
γον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι, ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πί-
στιν, χάρις ^cκαὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

B

ΤΩΝ Παύλῳ συνόντων δόκιμος οὗτος ^dἦν. ^eοὐκ ἂν οὖν
αὐτῷ τὴν νῆσον ὀλόκληρον ἐπέτρεψεν, οὐκ ἂν τὰ ἐλλειφθέντα
ἀναπληρῶσαι προσέταξεν. ²“Ἴνα γὰρ, φησὶ, τὰ ^fλείποντα ἐπι-
διορθώσῃ” ^gκαὶ τοσούτων ἐπισκόπων κρίσιν ἐπέτρεψεν, εἰ μὴ
σφόδρα ἐθάρρει ^hτὰνδρί. Φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ νέον εἶναι, διὰ ⁱτὸ
τέκνῳ αὐτῷ γράφειν. πλὴν ἀλλ' οὕτω τοῦτο δῆλον ἀπὸ τούτου.
Οἶμαι δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς Πράξεσιν εἶναι μνείαν. Τάχα καὶ
C Κορίνθιος ἦν, εἰ μὴ τις ἕτερος ἦν ὁμώνυμος αὐτῷ. Καὶ ³Ζηνᾶν

¹ CAP. I. v. 1—4.

² Tit. i. 5.

³ Ibid. iii. 13.

CODICES C.D.K.L.M. ^a A κατὰ πίστιν usque ad finem loci S.S. omnia
desunt in K.L.M. ^b ἐπ' ἐλπίδι om. D. ^c καὶ] ἔλεος D. ^d ἦν] + σφόδρα
K.L.M. ^e οὐκ ἂν οὖν] Sic C.D. Cat. Veron. Vet. εἰ μὴ γὰρ ἦν δόκιμος, οὐκ
ἂν K.L.M. Sav. cet. ^f ἐπιλείποντα D. Cat. ^g καὶ] οὐκ ἂν K.L.M. Sav.
cet. ^h τῷ ἀνδρὶ C.D. ⁱ τὸ] τοῦτο C. Statim τέκνον αὐτῷ γρ. D. Cat.
τέκνον αὐτὸν λέγειν K.L.M. Sav. cet.

μὲν καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν, καὶ Ἀπολλῶ πεμφθῆναι βούλεται, τοῦ-
τον δὲ οὐ· καὶ γὰρ ἐναντίον τοῦ αὐτοκράτορος μέζονα τούτοις
^kἐμαρτύρει τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν ἀρετὴν. Δοκοῦσι δέ μοι χρό-
νοι εἶναι μέσοι τινές, καὶ ἐν ἀδείᾳ ^lὁ Παῦλος ὧν γράφει ταῦτα·
οὐδὲν γὰρ περὶ πειρασμῶν φησι, συνεχῶς δὲ περιστρέφει τοῦ
θεοῦ τὴν χάριν καὶ ἄνω καὶ κάτω, ἱκανὴν οὖσαν παράκλησιν τοῖς
πεπιστευκόσι πρὸς ἀρετὴν. Τὸ γὰρ μαθεῖν τίνων μὲν ἦσαν
ἄξιοι, πρὸς ^mτί δὲ μετέστησαν, καὶ ταῦτα χάριτι, καὶ τίνων 730
ἡξιώνται, οὐ μικρὰ προτροπή. Ἀποτείνεται δὲ καὶ πρὸς Ἰου-
δαίους. Εἰ ⁿδὲ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος ὑβρίζει, μὴ θαυμάσης· καὶ
ἐπὶ Γαλατῶν γὰρ αὐτὸ ποιεῖ, λέγων· ⁴“Ὡ ἀνόητοι Γαλάται·”
οὐχ ὑβριστικοῦ δὲ τοῦτο ἦθους, ἀλλ’ ἐρωτικοῦ. Εἰ μὲν γὰρ τῶν
αὐτοῦ ἔνεκεν ταῦτα ἐποίει, ^oεἰκότως τις αὐτῷ ἐπεμέμψατο· εἰ
δὲ πεπυρωμένος καὶ ζέων ^pὑπὲρ τοῦ κηρύγματος, οὐχ ὑβριστικῶς
αὐτὸ ἐποίει. Καὶ ὁ Χριστὸς δὲ ^qἡμυρία ἐλοιδορεῖτο τοῖς γραμ-
ματεῦσι καὶ Φαρισαίοις, ἀλλ’ ^rοὐκ αὐτοῦ ἔνεκεν, ἀλλ’ ὅτι τοὺς B
82) ἄλλους ἅπαντας ^sἀπόλλυνον. Βραχείαν δὲ ^tποιεῖ τὴν ἐπιστολὴν,
εἰκότως· καὶ τοῦτο δὲ τῆς ἀρετῆς ^wτοῦ Τίτου τεκμήριον ἦν, τὸ
μὴ δεῖσθαι λόγων πολλῶν, ἀλλ’ ὥσπερ τινὸς ὑπομνήσεως. Αὕτη
δέ μοι δοκεῖ τῆς πρὸς Τιμόθεον εἶναι ^xνεαρωτέρα ἢ ἐπιστολή.
Ἐκείνην μὲν γὰρ πρὸς τῷ ^yτέλει ὧν ἔγραφεν, ἐνταῦθα δὲ ἄφε-
τος ὧν καὶ λελυμένος· τὸ γὰρ, ⁵“Κέκρικα παραχειμάσαι ἐν
Νικοπόλει,” τεκμήριον ἦν τοῦ μηδέπω ἐν δεσμοῖς εἶναι· ἐκεῖ δὲ
συνεχῶς ἑαυτὸν δέσμιον καλεῖ.

Τί οὖν φησι; “Παῦλος δούλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ C
Χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ.” Ὅρᾳς πῶς ἀδιαφόρως
^zαὐτὰ τίθησι, ποτὲ μὲν ἑαυτὸν τοῦ θεοῦ δούλον λέγων, τοῦ δὲ
Χριστοῦ ἀπόστολον, ποτὲ δὲ τοῦ Χριστοῦ δούλον, “Παῦλος
δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ;” οὕτως οὐδεμίαν οἶδε διαφορὰν μεταξὺ
πατρὸς καὶ υἱοῦ. “Κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν ^aθεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν
ἀληθείας τῆς κατ’ εὐσέβειαν, ἐπ’ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.” “Κατὰ
πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ.” ^b“Ὅτι ἐπίστευσας, ἢ ὅτι ἐπιστεύθης; D

4 Gal. iii. 1.

5 Tit. iii. 12.

^k τὴν ἀνδ. (ἀνδρίαν omnes) μαρτυρεῖ hoc ord. C. ^l ὁ accessit ex C.D.K.L.
^m τί] τίνα C.D. Vet. ⁿ δέ] + καὶ Edd. καὶ om. D.K.L.M. ^o εἰκότως]
+ ἄν ex corr. rec. M. Mox ἐμέμψατο D.K. Cat. ^p ὑπὲρ] ὑπὸ K. ^q μυ-
ριάκις C. ^r οὐκ αὐτοῦ] Sic C.D. Cat. οὐχὶ αὐτῶν K. οὐχὶ αὐτοῦ L. οὐχ
ἑαυτοῦ Edd. ^s ἀπολλύνων Cat. ἀπόλλυσιν Veron. ^t ἐποίει C. ^v καὶ
om. K. ^w τοῦ om. C. Mox ἦν om. idem. ^x νεαρώτερα] προτέρα K.L.M.
Sav. cet. Statim ἢ ἐπιστολὴ D.K.L.M. ἐπιστολὴ Cat. ἐπιστολῆς Edd.
^y τέλει] + ἐν δεσμοῖς Sav. cet. repugnantibus omnibus. ^z ταῦτα D. Cat.
^a τοῦ θ. Edd. τοῦ deest in omnibus. ^b ὅτι] ἀντὶ τοῦ ὅτι K.L.M. Statim
ἐπίστευσα et ἐπιστεύθην D.

Οἶμαι αὐτὸν λέγειν, ὅτι αὐτὸς ^dἐπιστεύθη τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ θεοῦ. Τούτέστιν, οὐκ ἀπὸ κατορθωμάτων, οὐδὲ ἀπὸ πόνων καὶ ἰδρώτων τὸ ἀξίωμα ἔλαβον, ἀλλὰ τὸ πᾶν τῆς τοῦ πιστεύσαντος εὐεργεσίας ἐγένετο. Εἶτα, ἵνα μὴ ἄλογος ἡ χάρις ^eγενῇται· οὔτε γὰρ τὸ πᾶν αὐτοῦ· ἐπεὶ διὰ τί μὴ καὶ ἑτέροις ἐνεπίστευσε; διὰ τοῦτο ἐπήγαγε, “^εκαὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ’ εὐσέβειαν.” Ἀπὸ ^hταύτης ἐπιστεύθη, μᾶλλον δὲ καὶ ⁱτοῦτο ἐπιστεύθη ἐκ τῆς αὐτοῦ χάριτος· ^kκαὶ γὰρ καὶ τούτου αὐτὸς αἷτιος. Διὰ τοῦτο ^lγὰρ καὶ αὐτός ^mφησιν ὁ Χριστός· ⁶“Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ’ ἐγὼ ⁿὑμᾶς ἐξελεξάμην” καὶ πάλιν ^oαὐτὸς οὗτος ὁ μακάριος ἐτέρωθι γράφων φησὶν· “Ἐπιγνώσονται, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθη” καὶ πάλιν, “^pΕἰ καταλάβω, ἐφ’ ᾧ καὶ κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.” ^qΠρότερον ἐπεγνώσθημεν, καὶ ὕστερον ἐπέγνωμεν· πρότερον κατελήφθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν· πρότερον ἐκλήθημεν, καὶ τότε ὑπηκούσαμεν. ^rΤῷ δὲ, “κατὰ πίστιν,” εἰπεῖν τὸ πᾶν ἐκείνοις λογίζεται, ὅτι δι’ ἐκείνους εἰμὶ ἀπόστολος, ^sοὐχὶ ὡς ἄξιος, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς· ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ λέγει· ⁷“Πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν, εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς.” “Καὶ ἐπίγνωσιν, ^tφησὶν, ἀληθείας τῆς κατ’ εὐσέβειαν.” Ἔστι ^vγὰρ ἀλήθεια πραγμάτων, ⁷³¹ ἀλλ’ οὐ κατ’ εὐσέβειαν· οἷον τὸ εἰδέναι ^wτὰ γεωργικὰ, τὸ εἰδέναι τέχνας, ἀληθῶς ἐστίν εἰδέναι· ἀλλ’ αὕτη κατ’ εὐσέβειαν ἡ ἀλήθεια. ^xἩ τὸ, “κατὰ πίστιν,” ὅτι ἐπίστευσαν καθάπερ οἱ λοιποὶ ἐκλεκτοί, ^yοἱ καὶ ἐπέγνωσαν τὴν ἀλήθειαν. Ἀπὸ πίστεως ἄρα ἡ ἐπίγνωσις, οὐκ ἀπὸ λογισμῶν. “Ἐπ’ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.” Εἶπε τὴν παροῦσαν, τὴν ἐν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ· λέγει καὶ τὴν μέλλουσαν, καὶ ἔπαθλα τίθησιν ἡμῖν ὑπὲρ ὧν ἡμᾶς εὐηργέτησεν· ^zἐπειδὴ ἐπιστεύσαμεν καὶ ἀπηλλάγημεν τῆς πλάνης, Β στεφανοῦν ἡμᾶς βούλεται. Ὅρα πῶς γέμει τὸ προοίμιον τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ· καὶ ὅλη δι’ ὅλης ἡ ἐπιστολὴ αὕτη μάλιστα τοιαύτη τυγχάνει, καὶ αὐτὸν τὸν ἅγιον ἐκείνον ^zδιανιστῶσα

6 Joan. xv. 16. 1 Cor. xiii. 12. Philipp. iii. 12.

7 1 Cor. iii. 21, 22.

^c ὅτι] καὶ ὅτι K.L.M. ὅτι—τοῦ θεοῦ] κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ C. ^d ἐπιστεύθη D. τοὺς om. idem. ^e γενῇται] νομισθῇ K.L.M. Sav. cet. invita Cat. fieret Vet. ^f οὐδὲ C.D. Mox ἐπίστευσε iidem. ^g καὶ] τὸ καὶ K.L.M. Sav. cet. ^h ταύτης] + φησὶν iidem. ⁱ τοῦτο] τὸ D.K.L.M. invita Cat. Mox τοῦ θεοῦ pro αὐτοῦ D. ^k καὶ—αἷτιος om. K. ^l γὰρ om. K.L.M. διὰ τ. γὰρ καὶ om. D. ^m φ. ὁ Χρ.] Sic C.D. Cat. ὁ Χρ. λέγει K.L.M. ὁ Χρ. φ. Edd. ⁿ ἐξ. ὑμᾶς inverso ord. D.K. Cat. ^o αὐτός] καὶ αὐτὸς C.D. ^p εἰ] + καὶ D. Mox ἐφ’ ᾧ K.L. ^q Vid. Annot. ^r τῷ] τὸ C. Cat. ^s οὐχ K.L.M. Cat. οὐχὶ—λέγει om. C. ^t φησὶν om. D. ^v γὰρ] + καὶ K. ^w τὰ γ. et τέχνας transp. D. ^x οἱ assumptum ex D. Vet. ^y ἐπειδὴ] ἐπεὶ γὰρ K.L.M. ἐπειδὴ γὰρ C. Sav. cet. ^z διανιστῶσα C.

μᾶλλον πρὸς τοὺς πόνους, καὶ τοὺς μαθητευομένους. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ^a ἡμᾶς ὠφελεῖ, ὥς τὸ ^b συνεχῶς μεμνηῖσθαι τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ, ^c καὶ τῶν κοινῇ, καὶ τῶν ἰδίᾳ. Εἰ γὰρ φίλου εὐεργεσίας ἀνενεγκόντες, ἢ ῥῆμα προσηνὲς ἀκούσαντες ἢ πρᾶγμα, ^d διαθερμαίνόμεθα, πολλῶ μᾶλλον, ὅταν ἴδωμεν πόσοις κινδύνοις περιεπέσομεν, καὶ ἀπὸ πάντων ἡμᾶς ἐξείλετο ὁ θεὸς, προθυμότεροι ^e περὶ τὴν ὑπακοὴν ἐσόμεθα. “Καὶ ἐπίγνωσιν, ^f φησὶν, ^C ἀληθείας.” Ἀλήθειαν δὲ ἐνταῦθα πρὸς τὸν τύπον ^g φησί. Καὶ γὰρ ^h καὶ ἐκείνη ἐπίγνωσις ἦν, καὶ εὐσέβεια ἦν, ἀλλ’ οὐκ ἀληθείας, οὐ μὴν οὐδὲ ψεύδους, ἀλλὰ τύπων καὶ ⁱ εἰκόνας. “Ἐπ’ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.” ^k Ἐκείνη ἐπ’ ἐλπίδι ζωῆς τῆς παρούσης. ⁸ “Ὁ γὰρ ποιήσας αὐτὰ, φησὶ, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.” ^l Ὁρᾷς πῶς ἐκ προοιμίων ἤδη δείκνυται τῆς χάριτος τὸ μέσον; Ἐκεῖνοι οὐκ ἐκλεκτοὶ, ἀλλ’ ἡμεῖς· εἰ γὰρ καὶ αὐτοὶ ἐλέγοντο ἐκλεκτοὶ, ^D ἀλλ’ οὐκέτι.

“^a Ἦν ἐπηγγείλατο, ^m φησὶν, ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων.” Τουτέστιν, οὐ νῦν ἐκ μετανοίας, ἀλλ’ ἄνωθεν ταῦτα προώριστο. Πολλαχοῦ τοῦτο τίθησιν, ὥς ὅταν λέγῃ, ⁹ “Ἀφωρισμένος εἰς ⁿ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ” καὶ πάλιν, “Οὗς προέγνω, καὶ προώρισε” δεικνὺς τὴν εὐγένειαν τὴν ἡμετέραν, ὅτι ἡμᾶς οὐ νῦν, ³³ ἀλλ’ ἄνωθεν ἡγάπησεν. Οὐ μικρὸν δὲ τοῦτο ^o τὸ ἄνωθεν ἡγαπήσθαι καὶ ἐξ ἀρχῆς. “Ἦν ἐπηγγείλατο, φησὶν, ὁ ἀψευδὴς θεός.” ^P Εἰ ἀψευδὴς, πάντως ἔσται ὁ ἐπηγγείλατο· ^q εἰ ἀψευδὴς, οὐ δεῖ ἀμφιβάλλειν, ^r καὶ μετὰ θάνατον ἦ. “Ἦν ἐπηγγείλατο, φησὶν, ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων.” Καὶ ἀπὸ ^s τοῦ, “πρὸ χρόνων αἰωνίων,” ^t τὸ ἀξιόπιστον δείκνυσιν. Οὐκ ἐπειδὴ Ἰουδαῖοι ^v νῦν οὐ προσῆλθον, φησὶ, διὰ τοῦτο ταῦτα, ἀλλ’ οὕτως ἄνωθεν ^w ἐτετύπωτο. Ἀκουε ^x γοῦν τί φησιν. “Ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ^F ἰδίους.” ^y Τίς οὖν ἡ ἀναβολή; Κηδεμονίας χάριν, καὶ τοῦ εὐκαίρως ποιῆσαι ¹⁰ “Καιρὸς,” ^z φησὶν ὁ προφήτης, “τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ.” Τὸ γὰρ, “ἰδίους,” ^a τοῦτ’ ἔστι, τοῖς προσήκουσι,

⁸ Rom. x. 5.

⁹ Ibid. i. 1. viii. 29.

¹⁰ Psal. cxviii. 126.

^a ἡμᾶς om. K. ^b συνεχῶς] + μανθάνειν καὶ C. ^c καὶ τῶν] Sic omnes. τῶν τε Edd. ^d θερμαίνόμεθα K. ^e περὶ omnes. πρὸς Edd. ^f φησὶν om. D. ^g φησί] οὕτως εἶπε K.L.M. Sav. cet. ἀλήθειαν—φησὶ om. C. ^h κακείνη D. ⁱ εἰκόνας D. Post εἰκόνας add. καλῶς εἶπεν K.L.M. Sav. cet. ^k ὅτι ἐκείνη ἐπ’ ἐλ. ἦν ζ. Sav. cet. ὅτι et ἦν om. D. Cat. Veron. Vet. ὅτι—ζωῆς om. C. ^l ὅρα C. ^m φησὶν om. K.L.M. ⁿ τὸ om. L.M. ^o τὸ om. D. ^p εἰ—ἐπηγγείλατο om. C. ^q εἰ ἀψ. οὐ] ὁ ἀψ. καὶ οὐ Veron. Vet. ^r καὶ —ἦ.] καὶ μετὰ θάνατον. ἦ C. ἦ om. Veron. ^s τοῦ] + εἰπεῖν K.L.M. Sav. cet. πρὸ om. Veron. καὶ ἀπὸ—αἰωνίων om. C. ^t τὸ ἀ. δείκνυσιν] δείκνυσιν ἀ. C. ^v νῦν—φησὶ] φησὶν, οὐ πρ. νῦν K.L.M. ^w τετύπωτο C.D. ^x γοῦν] γὰρ C.D. ἀκουε γ. τί φ.] ὁ καὶ δηλῶν ἐπάγει K.L.M. ^y τί K.L. ^z φησὶν] γὰρ, φησὶν C. ^a τοῦτό ἐστι K.L.

τοῖς ὀφειλομένοις, τοῖς ἀρμόζουσιν. “Ἐφάνέρωσε, ^b φησὶ, καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.”
 732 τουτέστι, τὸ κήρυγμα. Τοῦτο γὰρ ^c τὰ πάντα εἶχε, τὸ εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἐνταῦθα καὶ τὰ μέλλοντα, τὴν ζῶην, τὴν εὐσέβειαν, τὴν πίστιν, πάντα ὁμοῦ. “Ἐν κηρύγματι” τουτέστι, φανερώς, μετὰ παρρησίας· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ, “ἐν κηρύγματι.”
 “Ὡσπερ γὰρ ὁ κήρυξ πάντων παρόντων ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττει, οὕτω καὶ ἡμεῖς κηρύττομεν, ὥστε μηδὲν προσθεῖναι, ἀλλ’ αὐτὰ ἃ ἠκούσαμεν εἰπεῖν. Ἡ γὰρ τοῦ κήρυκος ἀρετὴ ἐν τῷ πᾶσιν εἰ-
 B πείν ἐστὶ ^d καὶ γεγωνὸς, οὐκ ἐν τῷ προσθεῖναι τινα καὶ ἀφελεῖν.
 “Εἰ τοίνυν κηρύττειν δεῖ, μετὰ παρρησίας ^e κηρύττειν δεῖ· ἐπεὶ οὐδὲ κηρύττειν ἐστί. Διὰ τοῦτο, ^f φησὶν, οὐκ εἶπεν ὁ Χριστὸς, εἴπατε ἐπὶ τῶν δωματίων, ἀλλὰ, ¹¹ “Κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων,” καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου, καὶ ἀπὸ τοῦ τρόπου τὸ ^h γεγωνὸς παριστῶν. “Ὁ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ’ ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ.” Καὶ τὸ, “ἐπιστεύθην,” καὶ τὸ, “κατ’ ἐπιταγὴν,” τὸ ἀξιόπιστον δείκνυσιν· ὥστε μηδένα ἀναξιοπαθεῖν, μηδὲ ἀκκίζεσθαι, μηδὲ δυσχεραίνειν. Εἰ τοίνυν ⁱ ἐπιταγὴ ἐστὶ, οὐκ εἰμὶ
 C κύριος· ἐπίταγμα γὰρ πληρῶ. Τῶν ^k γὰρ πρακτέων τὰ μὲν ἐφ’ ἡμῖν κείται, τὰ δὲ οὐκ ἐφ’ ἡμῖν· ἃ ^l μὲν ἐπιτάττων λέγει, ταῦτα οὐκ ἐφ’ ἡμῖν· ἅπερ δὲ ^m ἐπιτρέπων, ταῦτα ἐφ’ ἡμῖν τυγχάνει. Οἶον ⁿ τὸ, ¹² “Ἐάν τις εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, μωρὲ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς,” τοῦτο ἐπίταγμα· ^o πάλιν, “Ὅταν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ γινῶς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἅψες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἀπελθὼν διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.” καὶ τοῦτο ἐπίταγμα, καὶ τὸν μὴ ποιήσαντα ἀνάγκη ὑπεύθυνον εἶναι
 D κολάσει. “Ὅταν δὲ λέγῃ, ¹³ “^q Ἐὰν θέλῃς, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα” ^r καὶ πάλιν, “Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω” οὐκ-
 ἐτι ἐπίταγμά ἐστι· τὸν γὰρ ἀκροατὴν ποιεῖ κύριον τῶν λεχθέντων, καὶ τὴν αἴρεσιν αὐτῷ δίδωσι τῶν πρακτέων. Ταῦτα μὲν
^s γὰρ καὶ ποιῆσαι, καὶ μὴ ποιῆσαι ἐφ’ ἡμῖν· τὰ δὲ ἐπιτάγματα

11 Matth. x. 27.

12 Ibid. v. 22—24.

13 Ibid. xix. 21, 12.

^b φησὶ] δὲ, φησὶ C.D. ^c τὰ om. C.D. ^d καὶ γεγωνὸς] Sic Cat. καὶ τὸ γεγωνὸς C. Veron. τὸ γεγωνὸς D.K.L.M. Sav. cet. ^e εἰ τοίνυν—παριστῶν om. Veron. invitis libris et Vet. ^f κηρ. δεῖ] δεῖ κηρ. D. Statim ἐπεὶ—ἐστί om. C. ^g φησὶν, οὐκ] οὐδὲ K.L.M. Sav. cet. ^h Vid. Annot. ⁱ ἐπιταγῆς Cat. ^k γὰρ om. C. Mox κείται om. Cat. ^l μὲν]+γὰρ K.L.M. Sav. cet. Lacuna est in Veron. ^m προτρέπων D. ⁿ τὸ om. C. ^o πάλιν] καὶ πάλιν D. καὶ τὸ K.L.M. Sav. cet. ^p γινῶς] ἐκεῖ μνησθῆς C. Mox ἐκεῖ om. idem. ^q ἐὰν θέλῃς] εἰ θέλεις D. Statim add. τέλειος εἶναι D. Vet. Sav. cet. ^r καὶ πάλιν om. C. ^s γὰρ] οὖν C.D.

οὐκ ἐφ' ἡμῖν, ἄλλ' ἀνάγκη ἢ ποιῆσαι, ἢ μὴ ποιήσαντα κολασθῆ-
 ναι. Τοῦτο οὖν ὁ λέγει καὶ ὅταν λέγῃ, ¹⁴ “Ἀνάγκη γάρ μοι
 ἐπικείται· οὐαὶ ὃς μοι ἐστὶν, εἰ μὴ εὐαγγελίζωμαι.” Σαφέ-
 στερον δὲ ἔρω αὐτὸ, ἵνα πᾶσι κατάδηλον γένηται. Οἶον, ὁ τὴν Ε
 ἀρχὴν τῆς ἐκκλησίας ἐμπεπιστευμένος, καὶ τῇ τῆς ἐπισκοπῆς
 ἀξία τετιμημένος, ἂν μὴ διαγορεύῃ τῷ λαῷ τὰ πρακτέα, οὐκ
 ἀνεύθυνος ἔσται· ὁ μέντοι λαϊκὸς οὐδεμίαν ἀνάγκην ἔχει τούτου.
 Ὅτι οὖν φησιν ὁ Παῦλος; ὅτι “κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος
 ἡμῶν” τοῦτο ποιῶ. Καὶ ὅρα τὰ ἐπίθετα πῶς πρὸς ὃ εἶπον
 ἀρμόζει. Ἀνωτέρω γὰρ εἰπὼν, “ὁ ἀψευδὴς θεός,” ἐνταῦθά
 φησι, “κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ.” Εἰ τοίνυν
 σωτὴρ ἐστὶ, καὶ αὐτὸς ταῦτα ἐπέταξεν ἀπὸ τοῦ βούλεσθαι ἀσώ-
 ζεσθαι. Οὐ τοίνυν φιλαρχίας τὸ πρᾶγμά ἐστι· πίστις γάρ F
 ἐστὶ, καὶ ἐπιταγὴ ἐστὶ, ^b καὶ θεοῦ σωτῆρος. “Τίτῳ γνησίῳ
 τέκνῳ.” Ἔστι ^c γὰρ καὶ μὴ γνήσια εἶναι τέκνα, ὡς ἐκεῖνος περὶ
 οὗ φησιν· ¹⁵ “Ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ 733
 πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοῖδορος, ἢ μέθυσος, τῷ τοιούτῳ
 μηδὲ συνεσθίειν.” Ἰδοὺ ^d καὶ τέκνον, καὶ οὐκ ἔστι γνήσιον τέκνον·
 τέκνον μὲν ^e ἔστιν, ἐπειδὴ ἅπαξ εἰδέξατο τὴν χάριν, καὶ ἀνεγεν-
 νήθη· οὐ γνήσιον δὲ, ἐπειδὴ ἀνάξιον τοῦ πατρὸς ἐστὶν, ἐπειδὴ
 πρὸς ἕτερον αὐτομολεῖ τύραννον. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν φυσικῶν
 παίδων τὸ γνήσιον καὶ τὸ μὴ γνήσιον ἀπὸ τῆς ὠδινούσης ^g ἢ
 τοῦ σπείροντος ὀρίζεται· ἐνταῦθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς
 (384) προαιρέσεως. Ἔστι γὰρ γνήσιον γενόμενον μὴ ^h μείναι γνήσιον· B
 ἔστιν οὐκ ὄντα γνήσιον γενέσθαι γνήσιον· οὐ γὰρ ἀνάγκη φύ-
 σεως ταῦτα κατακέκλεισται, ἀλλ' ἐξουσία προαιρέσεως· ὅθεν
 καὶ συνεχεῖς ἔχει τὰς ^k μεταβάσεις. Ἦν Ὀνήσιμος τέκνον γνή-
 σιον, ἄλλ' οὐκέτι γνήσιον ἦν· ^m καὶ γὰρ ἄχρηστος ἐγένετο·
 ἀλλὰ πάλιν ἐγένετο ⁿ γνήσιον τέκνον, ὡς καὶ αὐτὸν ¹⁶ σπλάγχχνα
 καλεῖσθαι ἀποστολικά. “Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πί-
 στιν.” Ὅτι ἐστὶ, “κατὰ κοινὴν πίστιν;” Ἐπειδὴ εἶπε, τέκνον,
 P καὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἔλαβε τάξιν, πῶς καὶ ταύτην τὴν τιμὴν C

¹⁴ 1 Cor. ix. 16.¹⁵ Ibid. v. 11.¹⁶ Philem. 12.

^t ἀλλ' ἀν.] ἀν. γὰρ C. Statim ἢ om. D. ^v λέγει] φησι D.K.L.M. invita
 Cat. ^w δέ] Sic D. Cat. γὰρ Edd. οὐαὶ—ἐστὶν om. C. Post μοι add.
 φησιν L. Mox εὐαγγελίζωμαι C.K.L.M. Cat. —ίσωμαι Edd. ^x αὐτὸ ἔρω
 hoc ord. C.D. ^y ἔσται pro ἐστὶν C.D.K.L. ^z τί οὖν φ.] διὰ τοῦτό φ.
 καὶ K.L.M. Sav. cet. ^a σώζειν D. ^b καὶ assumptum ex K.L.M. Cat. Vet.
 καὶ σωτῆρος θεοῦ K.L.M. ^c γὰρ om. C. ^d καὶ τέκνον] κατ' ἐκείνον C.
^e ἔστιν] γὰρ K.L.M. ^f τὸ assumptum ex D.K.L. Cat. ^g ἢ] Sic C.D. Cat.
 καὶ Edd. ^h μείναι] εἶναι K.L.M. ⁱ καὶ ἔστιν D.K.L. Statim ὄντα pro
 ὄν omnes. ^k μεταβολὰς K.L.M. ^l ἀλλ' οὐκέτι] ἀλλὰ καὶ οὐ K.L.M.
 Sav. cet. ^m καὶ γὰρ] ἀλλὰ καὶ C. ⁿ γνήσιος K. Statim οὕτως pro τέκνον
 K.L.M. Sav. cet. ^o τί—πίστιν om. C.K.L.M. ^p καὶ] +εἰς D. Mox τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ om. C. Cat. Vet. αὐτὸν pro αὐτοῦ D.

ἐλαττοῖ καὶ καταστέλλει, ἄκουσον. “Κατὰ ⁹κοινὴν πίστιν,” ἐπήγαγε· τουτέστι, ⁷κατὰ πίστιν οὐδὲν ἔχω σου πλεον· κοινὴ γάρ ἐστι, καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἐγώ ⁸τε ἐτέχθην καὶ σύ. Ἐκὼν οὖν πόθεν αὐτὸν καλεῖ; Ἦτοι τὴν φιλοστοργίαν ⁹μόνον δηλῶσαι θέλων, ἢ τὸ πρότερον εἶναι ἐν τῷ κηρύγματι, ἢ τὸ δι’ αὐτοῦ πεφωτισθαι. Διὰ τοῦτο καὶ τέκνα καὶ ¹⁰ἀδελφούς καλεῖ· ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πίστεως ἐτέχθησαν, ἀδελφοί· ἐπειδὴ διὰ τῶν
D ἐκείνου χειρῶν, τέκνα. Τῷ οὖν, “κατὰ ¹¹κοινὴν πίστιν,” τὴν ἀδελφότητα ἡνίξατο. “¹²Χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.” Ἐπειδὴ εἶπε, τέκνον, ἐπήγαγεν, “ἀπὸ θεοῦ πατρὸς,” ὥστε ἀναστῆσαι αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, καὶ μαθεῖν τίνος ἐστὶ τέκνον, καὶ ὅτι οὐ τῷ, “κοινὴν πίστιν,” εἰπεῖν ¹³μόνον, ¹⁴ἀλλὰ τῷ ἐπαγαγεῖν, “πατρὸς ἡμῶν,” τὸ ὁμότιμον αὐτοῦ δείκνυσιν.

E ¹⁵Ὁρα δὲ πῶς ¹⁶αὐτοῖς μαθηταῖς καὶ τοῖς πολλοῖς ἐπεύχεται, ταῦτα καὶ τῷ διδασκάλῳ· ὁμοίως γὰρ καὶ αὐτὸς δεῖται τῶν τοιούτων εὐχῶν, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἢ ἐκεῖνοι, ὅσῳ καὶ πλείονας ἔχθρας ἔχει, ¹⁷ὅσῳ πλείονας ἀνάγκας τοῦ προσκρούειν τῷ θεῷ. Ὅσῳ γὰρ μέγα τὸ ἀξίωμα, τοσούτῳ μείζους καὶ οἱ κίνδυνοι τῷ τὴν ἱερωσύνην ἔχοντι· ἀρκεῖ γὰρ καὶ ἐν κατόρθωμα ἐπισκοπῆς ἀνενεγκεῖν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐν ἀμαρτήματι εἰς αὐτὴν ἐμβαλεῖν
F τὴν γέενναν. Ἴνα γὰρ τὰ ἄλλα πάντα παρῶ τὰ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν συμπίπτοντα, ἀν’ τύχῃ ποτέ τινα ἢ διὰ φιλίαν, ἢ δι’ ἄλλην ¹⁸τινὰ αἰτίαν ἀνάξιον εἰς ἐπισκοπὴν ¹⁹παραγαγόν, καὶ πόλεως ἐπιτρέψας μεγάλης ἀρχὴν, ὅρα πόσου πυρὸς ἑαυτὸν καθίστησιν ἔνοχον. Οὐ γὰρ τῶν ψυχῶν ²⁰τῶν ἀπολλυμένων ²¹μόνον· ἀπόλλυσι γὰρ αὐτάς, ἀνευλαβὴς ὢν· ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ὑπ’ ἐκεί-
734 νου πραττομένων αὐτὸς δώσει τὰς εὐθύνas. Ὁ γὰρ ἐν τάξει ἰδιώτου ὢν ἀνευλαβὴς, πολλῷ μᾶλλον, ὅταν ἐπιλάβηται τῆς ἀρχῆς· ἀγαπητὸν γὰρ τὸν εὐλαβῇ μέναι τοιοῦτον ²²ἐπιλαβόμενον τῆς ἀρχῆς. Καὶ γὰρ κενοδοξία τότε σφοδρότερον ἐπιτίθεται, καὶ χρημάτων ἔρως, καὶ αὐθάδεια, τῆς ἀρχῆς τὴν ἐξουσίαν παρεχούσης, καὶ ²³προσκρούσματα, καὶ ὕβρεις, καὶ λοιδορίαι, καὶ

⁹ κοινὴν] + γὰρ K.L.M. Sav. cet. ⁷ κατὰ τὴν π. D. Cat. ⁸ τε om. C.
¹⁰ πόθεν οὖν αὐτὸν τ. καλεῖ alio ord. C. πόθεν οὖν τ. αὐτὸν κ. D. ¹¹ μόνον om. D.K. ¹² ἀδελφούς] + αὐτοὺς D. ¹³ κοινὴν] + εἰπεῖν Sav. cet. εἰπεῖν om. C.D. Cat. τῷ οὖν—ἡνίξατο om. Veron. ¹⁴ χάρις] + ἡμῖν Veron. + ὑμῖν K.M. ¹⁵ ἀλλὰ] + καὶ Edd. καὶ om. C.D.L.M. Statim ἐπάγειν C.
¹⁶ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ διδασκάλων, ὁποῖους χρὴ εἶναι, καὶ ὅπως δεῖ τοῦτοις τοὺς ἀρχομένους ὑποτάσσεσθαι, καὶ μὴ κατακρίνειν, εἰ σωματικὴν ἴδιοιεν ἄνεσιν ἐπ’ αὐτοῦ. Veron. ¹⁷ ὅσῳ] + καὶ Sav. cet. καὶ om. D. Veron. ¹⁸ τινα] τυχόν K.L.M. ¹⁹ παραγαγεῖν D.K.L.M. Μοχ ἐπιτρέψαι D.K.L. ²⁰ τῶν om. C. ²¹ ἐπι- λαμβανόμενον D. ²² προσκρούματα L.

μυρία ἕτερα. Ἄν οὖν τις ἀνευλαβὴς ἦ, μᾶλλον ἔσται ἀνευλαβέ-
στερος ^h τοιοῦτος γενόμενος. Ὅταν οὖν τοιοῦτον ἐπιστήσῃ
ἄρχοντα, πάντων τῶν ἀμαρτανομένων ὑπ' ἐκείνου, καὶ δήμων
ὁλοκλήρων ὑπεύθυνος ἔσται. Εἰ δὲ ὁ μίαν ψυχὴν σκανδαλίζων,
¹⁷ “συμφέρει αὐτῷ ἵνα μύλος ὀνικὸς κρεμασθῇ εἰς τὸν τράχηλον B
αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης,” ⁱ ὁ τοσαύ-
τας ψυχὰς σκανδαλίζων, πόλεις ὁλοκλήρους καὶ δήμους καὶ μυ-
ρίας ^k ψυχὰς, ἄνδρας, γυναῖκας, παῖδας, πολίτας, γεωργούς, τοὺς
ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, τοὺς ἐν ἑτέrais ταῖς ὑπ' ἐκείνην τὴν πόλιν, τί
ὑποστήσεται; Καὶ γὰρ τριπλασίονα ^l ἕτερα εἶπης, οὐδὲν ἐρεῖς·
τοσαύτης ἔσται ὑπεύθυνος κολάσεως καὶ τιμωρίας. Ὡστε μά-
λιστα οὗτος δεῖται τῆς χάριτος τοῦ ^m θεοῦ καὶ τῆς εἰρήνης· ἂν
γὰρ μὴ μετὰ ταύτης ⁿ κυβερνᾷ τὸν λαὸν, πάντα οἷχεται καὶ C
ἀπόλλωλε, τῶν ^o αὐχένων αὐτῷ οὐκ ὄντων. Καὶ γὰρ ἔμπειρος ἦ
τῆς κυβερνητικῆς, ἂν μὴ τοὺς οἴκας τούτους ἔχῃ, τὴν χάριν καὶ
τὴν εἰρήνην τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ, ^p καταδύσει τὸ σκάφος καὶ τοὺς
ἐμπλέοντας. Ὅθεν ^q ἐμοὶ θαυμάζειν ἔπεισι τοὺς ἐφιεμένους
ὄγκου τοσούτου. Ἀθλιε ἄνθρωπε καὶ ταλαίπωρε, οὐχ ὁρᾷς
τίνος ἐφίεσαι; Κατὰ στυγὸν ἂν ἦς καὶ ^r ἀγνώως καὶ ἄσημος,
καὶ μυρία ἀμάρτης, ἀλλὰ μιᾶς ψυχῆς δώσεις λόγον, καὶ ταύτης
εὐθύνας ὑφέξεις μόνον· ὅταν δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀχθῆς, ἐν- D
νόησον ^s ὅσων ^t κεφαλῶν ὑπεύθυνος εἶ τιμωρίας. Ἀκούε γὰρ
Παύλου λέγοντος· ¹⁸ “Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ^v ὑμῶν καὶ ὑπεί-
κετε, ὅτι αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον
85) ^w ἀποδώσοντες.” Ἀλλὰ τιμῆς ἐφίεσαι καὶ ἀρχῆς; Καὶ τίς ἡ
ἡδονὴ ταύτης τῆς τιμῆς; οὐ γὰρ δὴ οὐδὲ τοῦτο ὁρῶ· οὐ γάρ ἐστι
δυνατὸν ἄρχοντα εἶναι ἀληθῶς. Πῶς; Ὅτι ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κείται
τῶν ἀρχομένων ^x τὸ ὑπακούειν. Καὶ εἴ τις ἀκριβῶς ἐξετάσειε
τὸ πρᾶγμα, οὐκ ἐπὶ ἀρχὴν ἔρχεται ὁ τοιοῦτος, ἀλλὰ ^y δουλεύει E
μυρίοις δεσπόταις, ἐναντία καὶ ἐπιθυμοῦσι καὶ λέγουσιν. Ὅπερ
^z γὰρ ἐγκωμιάζει ἐκεῖνος, μέμφεται ἕτερος· ὅπερ ψέγει οὗτος,
θαυμάζει ἄλλος. Τίνος οὖν ἀκοῦσαι χρὴ, τίνι πεισθῆναι; Οὐκ
^a ἔστι. Καὶ ὁ μὲν ἀργυρώνητος, καὶ ἐναντία ὁ δεσπότης ^b τῷ

17 Matth. xviii. 6.

18 Hebr. xiii. 17.

^h τοιοῦτος γ. om. C. ⁱ ὁ] + τὰς Edd. τὰς om. C.D.K.L. inclusum a Sav.
^k ψυχὰς] οἰκίας K.L.M. ^l ἕτερα] Sic D. ἕτερα ἂν C. Edebatur ἑτέραν.
^m θεοῦ] Χριστοῦ D. ⁿ κυβερνᾷ pro κυβερνῇ K.L.M. ^o αὐχένων] οἰάκων
C.K.L.M. Sav. cet. Statim αὐτῶν C.D. ^p καταδύσεται τὸ σ. καὶ οἱ ἐμπλέ-
οντες C. ^q ἐμοὶ omnes. ἔμοιγε Edd. Mox ἔπεισι D. ^r ἀγνώστος C.D.
^s πόσων D. ^t κεφαλῶν] καὶ ἄλλων D.K.L.M. caritum Vet. Mox τιμωρία
Veron. ^v ὑμῶν om. L. ^w ἀποδώσοντες omnes. δώσαντες Edd. ^x τὸ
ὑπ.] τοῦ ἀκούειν C. ^y δουλεύει μ.] μ. δουλεύει K.L.M. ^z γὰρ om. C.
Mox ἐκεῖνος omnes. Edebatur εἰς. ^a ἔστι] ἐν K.L.M. ^b τῷ δούλῳ]
αὐτῷ K.L.M. Sav. cet.

δούλω προστάξῃ, ^c καὶ δυσχεραίνει· σὺ δὲ, ἂν τοσούτων δεσπο-
 τῶν ἐναντία ἐπιταττόντων ἀλγήσης, καὶ τούτου δίδως δίκην, τὰ
 F πάντων ἐπὶ σὲ στόματα ἀνοίγων. Τοῦτο οὖν, εἰπέ μοι, τιμὴ;
 τοῦτο ἀρχή; τοῦτο ἐξουσία; Εἶπεν ὁ τὴν ἐπισκοπὴν ἔχων εἰσ-
 ενεγκεῖν χρήματα· ἂν μὴ θέλῃ, οὐ μόνον οὐκ εἰσήνεγκεν, ἀλλὰ
 καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ δόξαι ^d ῥαθυμίας ἔνεκεν τοῦτο ποιεῖν, κατηγορεῖ
 735 τοῦ κελεύσαντος· κλέπτει, φησὶν, ἀρπάζει, καταπίνει τὰ τῶν
 πενήτων, κατεσθίει τὰ τῶν πτωχῶν. Παῦσαι λοιδορῶν· μέχρι
 τίνος ταῦτα φῆς; Οὐ βούλει εἰσενεγκεῖν; οὐδεὶς ὁ ^e καταναγκά-
 ζων, οὐδεὶς ὁ βιαζόμενος· τί καὶ λοιδορῇ τῷ παραινούντι καὶ
 συμβουλευόντι; Ἄλλ' εἰς χρεῖαν τις κατέστη, καὶ οὐκ ὥρεξε
 χεῖρα ^f μὴ δυνηθεῖς, ἢ καὶ ἐτέρωθι ἀσχοληθεῖς. Οὐδεμία συγ-
 γνώμη, ἀλλὰ πάλιν κατηγορίαι χεῖρους τῶν προτέρων. Τοῦτο
 B οὖν ἀρχή; καὶ ἀμύνεσθαι οὐκ ἔχει· σπλάγχνα ^h γὰρ ἐστὶν ἴδια.
 Καὶ ὥσπερ τὸ σπλάγχνον, καὶ οἰδαίνει, ⁱ καὶ πόνον παρέχῃ καὶ
 τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ λοιπῷ σώματι, οὐ τολμῶμεν ἀμύνεσθαι, ^k οὐδὲ
 λαβόντες ξίφος διαρρηγνύμεν· οὕτω καὶ τῶν ἀρχομένων τις
 τοιοῦτος ἦ, πόρους ἡμῖν παρέχων καὶ ἀθυμίας ἐκ τῶν κατηγοριῶν
 τούτων, οὐ τολμῶμεν ^l ἀμύνεσθαι· πόρρω γὰρ ταῦτα πατρικῆς
 διανοίας· ἀλλ' ἀνάγκη φέρειν τὸν πόνον, ἕως ἂν ἐκεῖνος ὑγιάνῃ
 καλῶς. Ὁ ἀργυρώνητος οἰκέτης ἔχει τι ἔργον ^m ἐπιτεταγμένον,
 C καὶ τοῦτο ἀνύσῃ, λοιπὸν ἑαυτοῦ κύριος γίνεται· οὗτος δὲ παν-
 ταχοῦ περιέλεκται, πολλὰ καὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν ἀπαιτεῖται· ἂν
 μὴ ⁿ εἰδῇ λέγειν, πολὺς ὁ γογγυσμός· ὁ ἂν εἰδῇ λέγειν, πάλιν
 κατηγορίαι, κενόδοξός ἐστιν· ἂν μὴ νεκροὺς ^p ἀνιστᾷ, οὐδενὸς
 λόγου ἄξιος, φησὶν· ὁ δεῖνα εὐλαβής ἐστιν, οὗτος ^q δὲ οὐ. Ἄν
 ἀπολαύῃ συμμέτρου τροφῆς, πάλιν κατηγορίαι· ἔδει αὐτὸν ἀπηγ-
 χονίσθαι, φησὶν· ἂν ^r λουόμενον ἴδῃ τις, πολλαὶ κατηγορίαι·
 ὅλως ^s οὐδὲ τὸν ἥλιον ὁρᾶν ὀφείλει, φησὶν. Εἰ δὲ τὰ αὐτὰ
 D πράττει, ἅπερ ^t ἐγὼ, καὶ λούεται, καὶ ἐσθίει, καὶ πίνει, καὶ ἰμά-
 τια περιβέβληται, καὶ οἰκίας φροντίζει καὶ οἰκετῶν, τίνος ἔνεκεν
 ἐμοῦ ^v προέστηκεν; Ἀλλὰ καὶ οἰκέτας ἔχει, φησὶ, τοὺς διακο-
 νουμένους αὐτῷ, καὶ ἐπὶ ὄνου ὀχεῖται· ^w τίνος ἔνεκεν ἐμοῦ προέ-
 στηκεν; Ἀλλὰ τί, εἰπέ μοι; οὐκ ὀφείλει τὸν διακονούμενον,

^c καὶ] Sic C. οὐ D. καὶ Edd. ^d ῥαθυμίας] ῥαθυμείν K. ^e ἀναγκάζων C.
^f μὴ om. C. ^g οὖν] Sic D. γοῦν Edd. τοῦτο οὖν ἀρχή] καὶ ταῦτα ὑπομένει
 K.L.M. Statim ἀμύνασθαι C.K.L.M. Sav. cet. ^h γὰρ] + αὐτοῦ C.D.
ⁱ καὶ πόνον] καὶ πόρους D. Mox ἀμύνασθαι K.L.M. ^k οὐδὲ] Sic omnes.
^l ἀμύνεσθαι C.D. Mox οὕτως ἂν τις καὶ τῶν αὐτοῦ τοιοῦτος ἦ C. ^m ἐπιτεταγ-
 μένον D. ⁿ ἴδῃ bis D. ^o ἂν] + δὲ Sav. cet. invitis libris. Lacuna est in
 Veron. ^p ἀνασταίῃ C. ^q δὲ om. C. ^r λελουμένον C. ^s οὐδὲ om. K.L.M.
^t ἐγὼ] καγὼ D. ^v προϊίσταται C. ^w τίνος] + οὖν K.L.M. Sav. cet.

ἔχειν, ἀλλ' αὐτὸς τὸ πῦρ ἀνακαίειν, καὶ ὑδροφορεῖν, καὶ ξύλα διακλᾶν, καὶ εἰς ἀγορὰν ἐμβάλλειν; καὶ ^xοὐ σὴ τοῦτο αἰσχύνῃ γίνεται; Καὶ ^yοἱ μὲν ἅγιοι ἐκεῖνοι ἄνδρες, οἱ ἀπόστολοι, τὸν τῷ λόγῳ προσκαρτεροῦντα οὐδὲ ^zδιακονίᾳ χηρῶν βούλονται προσανέχειν, ἀλλ' ἀνάξιον αὐτοῦ ^aτὸ πρᾶγμα εἶναι νομίζουσι. Εὐ σὺ δὲ αὐτὸν καὶ εἰς τὴν τῶν ^bοἰκετῶν ὑπηρεσίαν καθέλκεις τῶν σῶν; Διὰ τί ^cταῦτα ἐπιτάττων οὐ παρέρχῃ σὺ, καὶ ταῦτα πληροῖς, εἰπέ μοι; οὐχὶ μείζονά ^dσοι διακονεῖται ὑπηρεσίαν, ἢ σὺ τὰ σωματικά; διὰ τί ^eμὴ τὸν παῖδα πέμπεις τὸν σὸν πρὸς τὴν τούτου ὑπηρεσίαν; Ὁ Χριστὸς ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν ^fσὺ θεραπείαν ἂν παρασχῇς τῷ διδασκάλῳ, μέγα τι ποιεῖς; Ἀλλ' οὔτε σὺ βούλει παρασχεῖν, καὶ αὐτὸν κωλύεις. ^gΤί οὖν; ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ζῆν ὀφείλει; Ἀλλ' οὐ βούλεται οὕτως ὁ θεός. ^hΤί οὖν; ^Fοἱ ἀπόστολοι, φησὶν, ἐλευθέρους εἶχον δουλεύοντας; Βούλει καὶ τοῦτο ἀκοῦσαι, πῶς οἱ ἀπόστολοι διῆγον; Ἀποδημίας ἐποι- οῦντο, καὶ ἄνδρες ἐλεύθεροι καὶ ἱγυναῖκες εὐγενίδες ὑπὲρ τῆς ἐκεί- 736
νων ἀναπαύσεως καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰς κεφαλὰς ὑπετίθεσαν τὰς ἑαυτῶν. Ἄκουε δὲ καὶ τοῦ μακαρίου τούτου παραινούντος καὶ λέγοντος. ¹⁹ “Τοὺς ^kοὖν τοιούτους ἐντίμους ἔχετε. ^lὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ μέχρι θανάτου ἠγγίσε, παραβουλεύσάμενος τῇ 386) ψυχῇ, ἵνα ^mἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας.” Ὁρᾷς τί φησι; σὺ δὲ οὐδὲ λόγον προίεσαι ὑπὲρ τοῦ πατρὸς τοῦ σου, μήτι γε κίνδυνον τοσοῦτον ἀναδέχῃ. Ἀλλὰ λούεσθαι, φησὶν, οὐ χρή. Διὰ τί, εἰπέ μοι; ⁿποῦ τοῦτο κεκώ- B
λυται; οὐδὲ γὰρ ὁ ρύπος καλόν. Οὐδαμοῦ ταῦτα ὀρώμεν, ^oοὔτε ἐγκαλούμενα, οὔτε θαυμαζόμενα. Ἀλλὰ ^pγάρ ἐστιν ἅπερ ἐπέ- ταξε τὸν ἐπίσκοπον ἔχειν, ἀνέγκλητον εἶναι, σῶφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν· ταῦτα ἀπαιτεῖ ὁ ἀπόστολος, ταῦτα ^qκαὶ σὺ ἐπιζῆται παρὰ τοῦ ἄρχοντος, περαιτέρω δὲ μηδέν. Οὐκ εἶ τοῦ Παύλου ἀκριβέστερος, μᾶλλον δὲ οὐκ εἶ τοῦ πνεύματος ἀκριβέστερος. Ἄν ^rἡ πλήκτης, ἢ ^rκαὶ πάροις, ἂν ὡμὸς καὶ

19 Philipp. ii. 29, 30.

^x οὐ σὴ] Sic C. ὅση D. πόση K.L.M. Sav. cet. πόσης (et mox αἰσχύνῃς) Veron. ^y οἱ—ἄνδρες] ἐκεῖνοι μὲν οἱ ἄνδρες C. ^z διακονίαν D. Statim χειρῶν C. Veron. ^a εἶναι τὸ πρ. hoc ord. K.L.M. Statim ἐνόμισαν D. ἀλλ' ἀνάξιον—νομίζουσι om. C. ^b οἰκετῶν] ὑπηρετῶν C. ^c ταῦτα] ὁ ταῦτα K.L.M. Sav. cet. Mox παρέχεις pro παρέρχῃ C. ^d σου C. ^e μὴ] + σὺ D. ^f σὺ] + δὲ C. ^g τί οὖν om. C. ^h τί οὖν] ἀλλ' K.L.M.

ⁱ γ. εὐγενίδες] Sic D. γ. εὐπενίδες C. γ. εὐγενεῖς K.L.M. εὐγενεῖς γ. Edd. ^k οὖν om. C. Mox ἔχε K.L.M. ^l ὅτι] καὶ πάλιν K.L.M. Sav. cet. Mox Χριστοῦ pro θεοῦ C. ^m ἀναπληρωθῇ D. πληρώσῃ K. Mox πρὸς ἐμὲ D. ⁿ ποῦ] τί C. ^o οὔτε ἐγκ. οὔτε] ἐγκ. οὐδὲ C.D. ^p γὰρ om. K.L.M. ^q καὶ σὺ ἐπιζῆται] Sic C.D. Vet. χρή ἐπιζητεῖν Edd. ^r καὶ om. C.D. Mox ἀνελεῖς M.

δούλω προστάξῃ, ^c καὶ δυσχεραίνει· σὺ δὲ, ἂν τοσούτων δεσπο-
 τῶν ἐναντία ἐπιταπτόντων ἀλγήσης, καὶ τούτου δίδως δίκην, τὰ
 F πάντων ἐπὶ σὲ στόματα ἀνοίγων. Τοῦτο οὖν, εἶπέ μοι, τιμὴ;
 τοῦτο ἀρχή; τοῦτο ἐξουσία; Εἶπεν ὁ τὴν ἐπισκοπὴν ἔχων εἰσ-
 ενεγκεῖν χρήματα· ἂν μὴ θέλῃ, οὐ μόνον οὐκ εἰσήνεγκεν, ἀλλὰ
 καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ δόξαι ^d ῥαθυμίας ἔνεκεν τοῦτο ποιεῖν, κατηγορεῖ
 735 τοῦ κελεύσαντος· κλέπτει, φησὶν, ἀρπάζει, καταπίνει τὰ τῶν
 πενήτων, κατεσθίει τὰ τῶν πτωχῶν. Παῦσαι λοιδορῶν· μέχρι
 τίνος ταῦτα φῆς; Οὐ βούλει εἰσενεγκεῖν; οὐδεὶς ὁ ^e καταναγκά-
 ζων, οὐδεὶς ὁ βιαζόμενος· τί καὶ λοιδορῇ τῷ παραινοῦντι καὶ
 συμβουλευόντι; Ἄλλ' εἰς χρεῖαν τις κατέστη, καὶ οὐκ ὥρεξε
 χεῖρα ^f μὴ δυνηθεῖς, ἢ καὶ ἐτέρωθι ἀσχοληθεῖς. Οὐδεμία συγ-
 γνώμη, ἀλλὰ πάλιν κατηγορίαι χεῖρους τῶν προτέρων. Τοῦτο
 B οὖν ἀρχή; καὶ ἀμύνεσθαι οὐκ ἔχει· σπλάγχνα ^h γὰρ ἐστὶν ἴδια.
 Καὶ ὥσπερ τὸ σπλάγχνον, καὶ οἰδαίνῃ, ⁱ καὶ πόνον παρέχῃ καὶ
 τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ λοιπῷ σώματι, οὐ τολμῶμεν ἀμύνεσθαι, ^k οὐδὲ
 λαβόντες ξίφος διαρρηγνύομεν· οὕτω καὶ τῶν ἀρχομένων τις
 τοιοῦτος ἦ, πόρους ἡμῖν παρέχων καὶ ἀθυμίας ἐκ τῶν κατηγοριῶν
 τούτων, οὐ τολμῶμεν ^l ἀμύνεσθαι· πόρρω γὰρ ταῦτα πατρικῆς
 διανοίας· ἀλλ' ἀνάγκη φέρειν τὸν πόνον, ἕως ἂν ἐκείνος ὑγιάνῃ
 καλῶς. Ὁ ἀργυρώνητος οἰκέτης ἔχει τι ἔργον ^m ἐπιτεταγμένον,
 C καὶ τοῦτο ἀνύσῃ, λοιπὸν ἑαυτοῦ κύριος γίνεται· οὗτος δὲ παν-
 ταχοῦ περιέλκεται, πολλὰ καὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν ἀπαιτεῖται· ἂν
 μὴ ⁿ εἰδῇ λέγειν, πολὺς ὁ γογγυσμός· ὁ ἂν εἰδῇ λέγειν, πάλιν
 κατηγορίαι, κενόδοξός ἐστιν· ἂν μὴ νεκροὺς ^p ἀνιστᾷ, οὐδενὸς
 λόγου ἄξιος, φησὶν· ὁ δεῖνα εὐλαβής ἐστιν, οὗτος ^q δὲ οὐ. Ἄν
 ἀπολαύῃ συμμέτρου τροφῆς, πάλιν κατηγορίαι· ἔδει αὐτὸν ἀπηγ-
 χονίσθαι, φησὶν· ἂν ^r λουόμενον ἴδῃ τις, πολλαὶ κατηγορίαι·
 ὅλως ^s οὐδὲ τὸν ἥλιον ὁρᾶν ὀφείλει, φησὶν. Εἰ δὲ τὰ αὐτὰ
 D πράττει, ἅπερ ^t ἐγὼ, καὶ λούεται, καὶ ἐσθίει, καὶ πίνει, καὶ ἰμά-
 τια περιβέβληται, καὶ οἰκίας φροντίζει καὶ οἰκετῶν, τίνος ἔνεκεν
 ἐμοῦ ^v προέστηκεν; Ἀλλὰ καὶ οἰκέτας ἔχει, φησὶ, τοὺς διακο-
 νουμένους αὐτῷ, καὶ ἐπὶ ὄνου ὀχεῖται· ^w τίνος ἔνεκεν ἐμοῦ προέ-
 στηκεν; Ἀλλὰ τί, εἶπέ μοι; οὐκ ὀφείλει τὸν διακονούμενον,

^c καὶ] Sic C. οὐ D. καὶ Edd. ^d ῥαθυμίας] ῥαθυμείν K. ^e ἀναγκάζων C.
^f μὴ om. C. ^g οὖν] Sic D. γοῦν Edd. τοῦτο οὖν ἀρχή] καὶ ταῦτα ὑπομένει
 K.L.M. Statim ἀμύνασθαι C.K.L.M. Sav. cet. ^h γὰρ] + αὐτοῦ C.D.
ⁱ καὶ πόνον] καὶ πόρους D. Mox ἀμύνασθαι K.L.M. ^k οὐδὲ] Sic omnes.
^l οὐ γὰρ Edd. Mox οὕτως ἂν τις καὶ τῶν α. τοιοῦτος ἦ C. ^m ἀμύνεσθαι pro
 ἀμύνασθαι C.D. Mox πνευματικῆς pro πατρικῆς D.K.L.M. ⁿ ἐπιταπτό-
 μενον D. ^o ἔδῃ bis D. ^p ἂν] + δὲ Sav. cet. invitis libris. Lacuna est in
 Veron. ^q ἀνασταίῃ C. ^r δὲ om. C. ^s λελουμένον C. ^t οὐδὲ om. K.L.M.
^u ἐγὼ] καγὼ D. ^v προϊστάται C. ^w τίνος] + οὖν K.L.M. Sav. cet.

ἔχειν, ἀλλ' αὐτὸς τὸ πῦρ ἀνακαίειν, καὶ ὑδροφορεῖν, καὶ ξύλα διακλᾶν, καὶ εἰς ἀγορὰν ἐμβάλλειν; καὶ ^xοὐ σὴ τοῦτο αἰσχύνη γίνεται; Καὶ ^yοἱ μὲν ἄγιοι ἐκεῖνοι ἄνδρες, οἱ ἀπόστολοι, τὸν τῷ λόγῳ προσκαρτεροῦντα οὐδὲ ^zδιακονία χηρῶν βούλονται προσανέχειν, ἀλλ' ἀνάξιον αὐτοῦ ^aτὸ πρᾶγμα εἶναι νομίζουσι. Εὐ σὺ δὲ αὐτὸν καὶ εἰς τὴν τῶν ^bοἰκετῶν ὑπηρεσίαν καθέλκεις τῶν σῶν; Διὰ τί ^cταῦτα ἐπιτάττων οὐ παρέρχῃ σὺ, καὶ ταῦτα πληροῖς, εἰπέ μοι; οὐχὶ μέζονά ^dσοι διακονεῖται ὑπηρεσίαν, ἢ σὺ τὰ σωματικά; διὰ τί ^eμὴ τὸν παῖδα πέμπεις τὸν σὸν πρὸς τὴν τούτου ὑπηρεσίαν; Ὁ Χριστὸς ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν· ^fσὺ θεραπείαν ἂν παρασχῇς τῷ διδασκάλῳ, μέγα τι ποιεῖς; Ἀλλ' οὔτε σὺ βούλει παρασχεῖν, καὶ αὐτὸν κωλύεις. ^gΤί οὖν; ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ζῆν ὀφείλει; Ἀλλ' οὐ βούλεται οὕτως ὁ θεός. ^hΤί οὖν; ^fοἱ ἀπόστολοι, φησὶν, ἐλευθέρους εἶχον δουλεύοντας; Βούλει καὶ τοῦτο ἀκοῦσαι, πῶς οἱ ἀπόστολοι διῆγον; Ἀποδημίας ἐποι- οῦντο, καὶ ἄνδρες ἐλεύθεροι καὶ ἱγυναῖκες εὐγενίδες ὑπὲρ τῆς ἐκεῖ- 736 νων ἀναπαύσεως καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰς κεφαλὰς ὑπετίθεσαν τὰς ἑαυτῶν. Ἀκουε δὲ καὶ τοῦ μακαρίου τούτου παραινούντος καὶ λέγοντος. ¹⁹ “Τοὺς ^kοὖν τοιούτους ἐντίμους ἔχετε. ¹ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ μέχρι θανάτου ἠγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ 386) ψυχῇ, ἵνα ^mἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λει- τουργίας.” Ὁρᾷς τί φησι; σὺ δὲ οὐδὲ λόγον προῖεσαι ὑπὲρ τοῦ πατρὸς τοῦ σοῦ, μήτι γε κίνδυνον τοσοῦτον ἀναδέχῃ. Ἀλλὰ λούεσθαι, φησὶν, οὐ χρή. Διὰ τί, εἰπέ μοι; ⁿποῦ τοῦτο κεκώ- B λυται; οὐδὲ γὰρ ὁ ρύπος καλόν. Οὐδαμοῦ ταῦτα ὀρώμεν, ^oοὔτε ἐγκαλούμενα, οὔτε θαυμάζόμενα. Ἀλλὰ ^pγάρ ἐστιν ἅπερ ἐπέ- ταξε τὸν ἐπίσκοπον ἔχειν, ἀνέγκλητον εἶναι, σῶφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν· ταῦτα ἀπαιτεῖ ὁ ἀπόστολος, ταῦτα ^qκαὶ σὺ ἐπιζῆτεις παρὰ τοῦ ἄρχοντος, περαιτέρω δὲ μηδέν. Οὐκ εἶ τοῦ Παύλου ἀκριβέστερος, μᾶλλον δὲ οὐκ εἶ τοῦ πνεύματος ἀκριβέστερος. Ἄν ^rἡ πλήκτης, ἢ ^rκαὶ πάροις, ἂν ὠμὸς καὶ

19 Philipp. ii. 29, 30.

^x οὐ σὴ] Sic C. ὅση D. πόση K.L.M. Sav. cet. πόσης (et mox αἰσχύνης) Veron. ^y οἱ—ἄνδρες] ἐκεῖνοι μὲν οἱ ἄνδρες C. ^z διακονίαν D. Statim χειρῶν C. Veron. ^a εἶναι τὸ πρ. hoc ord. K.L.M. Statim ἐνόμισαν D. ἀλλ' ἀνάξιον—νομίζουσι om. C. ^b οἰκετῶν] ὑπηρετῶν C. ^c ταῦτα] ὁ ταῦτα K.L.M. Sav. cet. Mox παρέχεις pro παρέρχῃ C. ^d σου C. ^e μὴ] + σὺ D. ^f σὺ] + δὲ C. ^g τί οὖν om. C. ^h τί οὖν] ἀλλ' K.L.M. ⁱ γ. εὐγενίδες] Sic D. γ. εὐπενίδες C. γ. εὐγενεῖς K.L.M. εὐγενεῖς γ. Edd. ^k οὖν om. C. Mox ἔχε K.L.M. ¹ ὅτι] καὶ πάλιν K.L.M. Sav. cet. Mox Χριστοῦ pro θεοῦ C. ^m ἀναπληρωθῇ D. πληρώσῃ K. Mox πρὸς ἐμέ D. ⁿ ποῦ] τί C. ^o οὔτε ἐγκ. οὔτε] ἐγκ. οὐδὲ C.D. ^p γάρ om. K.L.M. ^q καὶ σὺ ἐπιζῆτεις] Sic C.D. Vet. χρή ἐπιζητεῖν Edd. ^r καὶ om. C.D. Mox ἀνελεῖς M.

ἀνηλεῆς, ^ςκατηγορεῖ ἀνάξια ταῦτα τοῦ ἐπισκόπου· ἂν τρυφᾷ,
 C καὶ τοῦτο ^τκατηγορία· ἂν δὲ θεραπεύῃ τὸ σῶμα ἵνα σοι διακονῇ,
 ἂν ἐπιμελῇται ἵνα σοι χρήσιμος ᾖ, ὑπὲρ τούτων ^ναὐτὸν ἐγκα-
 λείσθαι δεῖ; Οὐκ οἶδας ὅτι ἀσθενεία σωματικὴ τῆς κατὰ ψυχὴν
 ἀσθενείας οὐχ ἡττον καὶ ἡμᾶς βλάπτει, καὶ τὴν ἐκκλησίαν;
 Διὰ τί διορθοῦται αὐτὴν ὁ Παῦλος γράφων ^ωτῷ Τιμοθέῳ,
 20 “Οἶνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου
 ἀσθενείας;” Εἰ μὲν γὰρ ψυχῇ μόνη τὴν ἀρετὴν ^κκατορθοῦμεν,
 D οὐκ ἔδει φροντίζειν τοῦ σώματος; τί ^υδὲ ὅλως καὶ γεγόναμεν;
 εἰ δὲ πολλὴ τούτου ἡ συντέλεια, πῶς οὐκ ἐσχάτης ἐστὶν ^ζἀνοίας
 ἀμελεῖν τούτου;” Εστω γάρ τις ἀνὴρ ἐπισκοπῇ τετιμημένος, καὶ
 τοῦ κοινου τῆς ἐκκλησίας τὴν προστασίαν ἐγκεχειρισμένος, καὶ
 τὰ μὲν ἄλλα ἔστω ἐνάρετος, καὶ πάντα ἔχων ἅπερ ἔχειν ^αἀρ-
 μόττει τὸν ἱερώμενον, διαπαντὸς δὲ τῇ κλίνῃ προσδεδέσθω ὑπὸ
 πολλῆς ἀρρωστίας· τί οὗτος ὀνῆσαι δυνήσεται; ποίαν ἀποδη-
 μίαν στείλασθαι; ποίας ἐπισκέψεις ποιήσασθαι; τίτι ἐπιπλη-
 E ξαι; τίνα νουθετῆσαι; Ταῦτα εἶπον, ^βἵνα εἰδῇτε μὴ ἀπλῶς
 ἐγκαλεῖν, ἵνα εἰδῇτε μᾶλλον ἀποδέχεσθαι, ἵνα καὶ εἴ τις ἐφίεται
 τῆς ἀρχῆς, τὰς νιφάδας τῶν κατηγοριῶν ὁρῶν, τὴν τοιαύτην ἐπι-
 θυμίαν ^ςσβεννύῃ. Μέγας ^δγὰρ ὄντως κίνδυνος, καὶ τῆς τοῦ θεοῦ
 δεόμενος χάριτος, καὶ τῆς εἰρήνης, ἣν ἐπεύχεσθε ἡμῖν εἶναι πολ-
 λὴν, καὶ ἡμεῖς ὑμῖν· ἵνα ἀμφοτέρω κατορθώσαντες τὴν ἀρετὴν,
 οὕτω τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 F τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

737

ΛΟΓΟΣ Β.

¹Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορ-
 θώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι
 διεταξάμην· εἴ ^ατις ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, ^βτέκνα
 ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.

B ΤΟΙΣ μὲν παλαιοῖς ἀνδράσιν ἅπας ὁ βίος ἦν ἐνεργὸς καὶ
 ἐναγώνιος· ἡμῖν δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ῥαθυμίας μεστός. Ἐκεῖνοι
 μὲν γὰρ ^ςᾔδεσαν ὅτι διὰ τοῦτο εἰς τὸν κόσμον παρήχθησαν, ἵνα
 τῷ παραγαγόντι κατὰ γνώμην ἐργάζωνται· ἡμεῖς δὲ ὡς διὰ

20 1 Tim. v. 23.

1 CAP. I. v. 5, 6.

^ςκατηγορεῖ ἀνάξια] κατηγορίας ἀξία C. ^τκατηγορεῖ D. ^ναὐτὸν Edd.
 αὐτῷ Codd. Statim ἐγκαλεῖν K.L.M. ^ωτῷ om. C. ^κκατορθοῦμεν M.
^υδὲ] daī C. ^ζἀπονοίας C. τούτου ἀμ. pro ἀμ. τούτου C.D. ^αἀρμόττει
 omnes. ἀρμόζει Edd. ^βἵνα—ἐγκαλεῖν om. C.D. ^ςσβεννύτω C.D.
^δγὰρ accessit ex omnibus. HOM. II. ^ατις] + ἐστὶν D.K.L.M. Sav.
 cet. invita Cat. ^βτέκνα—ἀνυπότακτα om. K. ^ςᾔδισαν D.

τοῦτο παραχθέντες, ἵνα ἐσθίωμεν καὶ πίνωμεν καὶ τρυφῶμεν, οὕτως οὐδενὸς τῶν πνευματικῶν λόγον ποιούμεθα. Οὐ περὶ τῶν ἀποστόλων λέγω μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν μετ' αὐτούς. Ὁρᾷς γοῦν αὐτοὺς ^dπάντας διατρέχοντας, καὶ ὥσπερ τινὸς ἔργου τούτου ^cἐπειλημμένους, καὶ δι' ὅλου ἐν ξένῃ διατρίβοντας, ^eοὐκ ἔχοντας πόλιν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄκουσον ^fγοῦν τοῦ μακαρίου τούτου τί φησι. “Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ.” ^gΚαθάπερ οἰκίαν μίαν τὴν οἰκουμένην διανειμάμενοι, οὕτως ἅπαντα διηκονοῦντο, καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ^hἐπεμέλοντο, ὁ μὲν τοῦτο, ὁ δὲ ἐκεῖνο λαβὼν τὸ μέρος. “Τούτου ⁱγὰρ χάριν, φησὶ, κατέλιπόν σε ἐν ^kτῇ Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ.” Οὐκ ἐπιτακτικῶς αὐτῷ παραινεῖ τέως. “Ἵνα ἐπιδιορθώσῃ,” φησὶν. Ὁρᾷς ψυχὴν φθόνου παντὸς καθαρὰν, πανταχοῦ τὸ τῶν μαθητευομέ- ^dνων χρήσιμον ζητοῦσαν, οὐκ ^lἀκριβολογουμένην, εἴτε δι' αὐτοῦ, 87) εἴτε δι' ἐτέρου γένοιτο; “Εὐθα μὲν γὰρ ἦν κίνδυνος καὶ πολλὴ δυσκολία, αὐτὸς κατῴρθου παρών· ἃ δὲ τιμὴν μᾶλλον ἔφερεν ἢ ^mπόνον εἶχε, ταῦτα ἐπιτρέπει τῷ μαθητῇ, τῶν ἐπισκόπων λέγω τὰς χειροτονίας, καὶ τὰ ἄλλα ⁿπάντα, ὅσα ἐδεῖτό τινος ἐπιδιορθώσεως, ^oὥς ἂν εἴποι τις, πλείονος καταρτισμοῦ. Τί λέγεις, εἰπέ μοι; τὰ σὰ ^pπροσδιορθοῦται; καὶ οὐχ ἡγῇ τὸ πρᾶγμα αἰσχυρὸν, οὐδὲ αἰσχύνην σοι ^qφέρειν; Οὐδαμῶς· πρὸς γὰρ τὸ ^eκοινὸν κέρδος ὀρῶ μόνον· ^rεἴτε δι' ἐμοῦ, εἴτε δι' ἐτέρου γένοιτο, οὐδὲν ἐμοὶ διαφέρει. Οὕτω τὸν προεστῶτα χρή διακεῖσθαι, μὴ τὴν ἰδίαν τιμὴν ζητεῖν, ἀλλὰ τὸ κοινῇ συμφέρον. “Καὶ ^sκαταστήσης, φησὶ, κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους.” Τοὺς ἐπισκόπους ἐνταυθὰ φησι, καθὼς ^tἀλλαχοῦ ἡμῖν εἴρηται. “Ὡς ἐγὼ σοι διεταξάμην· εἴ τις ἀνέγκλητος.” “Κατὰ πόλιν,” φησὶν· οὐ γὰρ ἐβούλετο πᾶσαν τὴν νῆσον ἐπιτετράφθαι ἐνὶ, ἀλλ' ἕκαστον ἰδίαν ἔχειν φροντίδα καὶ μέριμναν· οὕτω γὰρ αὐτῷ τε εἶναι τὸν ^fπόνον κοῦφον, καὶ τοὺς ἀρχομένους πλείονος ^vἀπολαύσεσθαι τῆς ἐπιμελείας, εἴγε μὴ εἰς πολλῶν ἐκκλησιῶν προστασίαν ὁ διδάσκαλος ^wπεριέλκοιτο, ἀλλὰ ^xσχολάζοι μιᾷ μόνῃ, καὶ ταύτην κατακοσμοῖ. “Εἴ τις, φησὶν, ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, 738 τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.”

^d πάντας] Sic C.D.K.L. Vet. πάντα Edd. ^e οὐκ] ἄτε οὐκ K.L.M. Sav. cet. ^f γοῦν] δὲ καὶ K.L.M. ^g καθάπερ] + γὰρ D. ^h ἐπεμελοῦντο D.K.L.M. ⁱ γὰρ om. K.L.M. ^k τῇ om. C.K.L. ^l ἀκριβολογούμενον D.K.L.M. ^m πόνον] Sic C.D. Vet. ἔπαινον Edd. ⁿ ἅπαντα D. ^o ὥς] ἢ ὥς K.L.M. Sav. cet. ^p ἐπιδιορθ. K.L.M. ^q φέρον C. ^r εἴτε] εἴτε δὲ C.M. Sav. cet. καὶ εἴτε Cat. ^s καταστήσεις L. φησὶ om. K.L.M. ^t ἀλλαχοῦ] πολλαχοῦ C. ^v ἀπολαύειν C. ^w περιέλκοιτο] Sic omnes. distraheretur Vet. περιέρχοιτο Edd. ^x σχολάζει C. Μοχ κατακοσμεῖ C.D.

Τίνος ἔνεκεν ^γκαὶ τὸν τοιοῦτον εἰς μέσον παράγει; Ἐπιστομίζει τοὺς αἵρετικούς τοὺς τὸν γάμον διαβάλλοντας, δεικνὺς ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐκ ἔστιν ἐναγές, ἀλλ' οὕτω τίμιον, ὥς μετ' αὐτοῦ δύνασθαι καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον ἀναβαίνειν θρόνον· ἐν ταύτῳ δὲ καὶ τοὺς ἀσελγεῖς κολάζων, καὶ οὐκ ἀφιεῖς μετὰ δευτέρου γάμου τὴν ἀρχὴν ἐγχειρίζεσθαι ταύτην. Ὁ γὰρ πρὸς τὴν ἀπελθούσαν μηδεμίαν φυλάξας εὖνοιαν, πῶς ἂν οὗτος γένοιτο προστάτης B καλός; τίνα δὲ οὐκ ἂν ὑποσταίῃ κατηγορίαν; Ἴστε γὰρ ἅπαντες, ἴστε ὅτι εἰ ^ζκαὶ μὴ κεκώλυται παρὰ τῶν νόμων τὸ δευτέρους ὀμιλεῖν γάμοις, ἀλλ' ὅμως πολλὰς ἔχει τὸ πρᾶγμα κατηγορίας. Οὐδεμίαν οὖν παρέχειν λαβὴν τοῖς ἀρχομένοις τὸν ἄρχοντα βούλεται. Διὰ τοῦτο ^απρὸ πάντων τοῦτο τίθησιν, “Εἴ τις ἀνέγκλητος” τουτέστιν, εἰ κατηγορίας ὁ βίος ἐλεύθερος αὐτῷ γέγονεν, εἰ μηδεὶς ἔσχεν ἐπισκῆψαι ἐν τῇ ζωῇ. ^βἈκουε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ² “Εἴ γὰρ τὸ φῶς, φησί, τὸ ἐν ^ςσοὶ σκότος, τὸ σκότος πόσον;”

“Τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπόC τακτα.” Σκοπήσωμεν πῶς πολλὴν καὶ ὑπὲρ τῶν παίδων ποιεῖται τὴν πρόνοιαν. Ὁ γὰρ τῶν αὐτοῦ παίδων διδάσκαλος γενέσθαι μὴ δυνηθεὶς, πῶς ἂν ^δἐτέρων γένοιτο; εἰ οὖς ἐξ ἀρχῆς εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἔτρεφε, καὶ καθ' ὧν καὶ παρὰ τῶν νόμων καὶ παρὰ τῆς φύσεως εἶχεν ἐξουσίαν, τούτους ῥυθμίσαι οὐκ ἴσχυσε, πῶς ^εἂν τοὺς ἐξωθεν ὠφελῆσαι δυνησεται; Εἰ ^ςμὴ γὰρ πολλὴ νωθεία εἴη πατρός, οὐκ ἂν ^ςὦν ἐξ ἀρχῆς ἔλαβεν ἐξουσίαν, τούτους περιεῖδε γενομένους κακοὺς. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἐξ ἀρχῆς D μετὰ πολλῆς τραφέντα τῆς ἐπιμελείας γενέσθαι κακὸν, καὶ πολλῆς ἀπολαύσαντα σπουδῆς· οὐ γάρ ἐστι φύσει τὰ ἀμαρτήματα, ἵνα τοσαύτης περιγένηται προνοίας. Εἰ δὲ ἐν δευτέρῳ τὰ τῶν παίδων ^ηἐτίθετο, περὶ τὰ χρήματα σχολάζων, καὶ οὐ τοσαύτην αὐτῶν ἐποιεῖτο σπουδὴν, καὶ οὕτως ἀνάξιος. Εἰ γὰρ, ὅπου ἡ φύσις ἠνάγκαζεν, οὕτως ἄστοργος ἦν, ^ιἢ οὕτως ἀνόητος, ὥς μᾶλλον τῶν χρημάτων ^κφροντίζειν ἢ αὐτῶν, πῶς ἂν ^λοὗτος ἐπὶ τὸν θρόνον ἀναχθεῖ καὶ τὴν τοσαύτην ἀρχὴν; Εἰ μὲν γὰρ οὐκ

² Matth. vi. 23.

^γ καὶ om. K. Statim τῶν τοιούτων L. Cat. ^ζ καὶ assumptum ex C.D.K.M. Mox παρὰ τὸν νόμον D. ^α πρὸ πάντων accessit ex libris omnibus et Vet. Statim τοῦτο C. ταῦτα D. Neutrum legitur in K.L.M. Edd. ^β ἄκουε] + γὰρ C. Mox φησὶ om. K.L.M. ^ς σοὶ] + ^η Edd. ^η om. D.K.L.M. ^δ ἐτέρῳ C. ^ε ἂν om. K.L. invita Cat. ^ς μὴ γὰρ] γὰρ μὴ C.D.K.L. Mox ^η pro εἴη C.K.L.M. ^ς ὦν ... περιεῖδε] οὐδὲ ... περιεῖδεν C. γενομένους om. K. ^η τίθησι D. τίθοιτο Veron. σπουδάζων pro σχολάζων C. ^ι ἢ] εἰ C. ^η om. K.L.M. ^κ φροντίζειν] Sic Veron. αὐτῶν φρ. C.D. φρ. αὐτὸν K.L.M. Sav. cet. ^λ οὕτως K. Mox ἀχθείη C.D.

ἡδύνατο, πολλή^μ ἢ τῆς νωθείας κατηγορία· εἰ δὲ οὐκ ἐσπούδασε, Ε πολλή τῆς ἀστοργίας ἢ μέμψις. Ὁ τοίνυν τῶν παίδων ἀμελῶν τῶν^ν αὐτοῦ, πῶς τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελήσεται; Καὶ οὐκ εἶπε μὴ ὁ ἀπλῶς ἀσώτους, ἀλλὰ ῤμηδὲ διαβολὴν ἔχειν τοιαύτην, ῤμηδὲ πο- νηρὰς εἶναι δόξης.³ “Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον, ῤφησὶν, ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην.” Ὁ μὲν γὰρ ἔξωθεν ἄρχων, ἐπειδὴ νόμῳ κρατεῖ καὶ F ἀνάγκῃ, εἰκότως οὐ πολλαχοῦ τῆς τῶν ἀρχομένων γνώμης κοι- νωνεῖ· ὁ μέντοι ἐκόντων ὀφείλων ἄρχειν,^ς καὶ προστρεχόντων, καὶ χάριν αὐτῷ τῆς ἀρχῆς εἰδόντων, ἂν οὕτω τὸ πρᾶγμα κατα- στήσῃ, ὡς ἀπὸ τῆς οἰκείας γνώμης μόνον πάντα ποιεῖν, καὶ μη- 739 δὲν^ι μεταδιδῶ λόγον, τυραννικώτερον μᾶλλον ἢ δημοτικώτερον τὴν ἐπιστάσιν πεποιήται. “Δεῖ γὰρ, φησὶν, ἀνέγκλητον εἶναι, 388) ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον.” Πῶς γὰρ ἑτέρους παιδεύσει κρατεῖν τοῦ πάθους τούτου, ἑαυτὸν μὴ παιδεύσας; Εἰς πολλὰ γὰρ ἡ ἀρχὴ ἐξάγει, καὶ χαλεπώτερον ποιεῖ καὶ δυσάρεστον καὶ τὸν σφόδρα ἐπικεῖν, μυρίας ἀνάγκας περιϋστᾶσα ὀργῆς· ἂν μὴ ἡ τοῦτο μεμελετηκὼς πρότερον, καὶ χαλεπώτερος ἔσται, καὶ πολλὰ^ω διαφθερεῖ καὶ ἀπολεῖ τῶν τῆς ἀρχῆς. “Μὴ B πάροινον, μὴ πλήκτην.” Τὸν ὑβριστὴν ἐνταυθα φησὶ· νουθε- τοῦντα γὰρ^η ἐπιπλήττοντα πάντα χρὴ ποιεῖν, μὴ ὑβρίζοντα· ποία γὰρ ἀνάγκη ὑβρεως, εἰπέ μοι; Φοβεῖν χρὴ τῇ τῆς γεέννης ἀπειλῇ, δεδίττεσθαι, καθικνεῖσθαι. Ὁ γὰρ ὑβρισθεὶς θρασύτε- ρος γίνεται,^υ καὶ μᾶλλον καταφρονεῖ τοῦ ὑβρίζοντος. Οὐδὲν^z γὰρ οὕτω ποιεῖ^α καταφρόνησιν, ὡς ὑβρις, καὶ αἰσχύνη τὸν^β ὑβρίσαντα μᾶλλον, ^ς οὐκ ἀφίησιν εἶναι αἰδέσιμον ὡς δεῖ. Πολλῆς αὐτοῖς τῆς εὐλαβείας γέμειν τὸν λόγον χρὴ ἐν τοῖς ἀμαρτήμασι,^δ καὶ μνήμην ἔχειν τῆς μελλούσης κρίσεως, πάσης C δὲ ὑβρεως εἶναι^ε καθαρὸν· εἰ δέ τινες εἶεν^ι κωλύοντες τὰ δέοντα ποιεῖν, μετὰ πάσης^ς αὐθεντίας μετιέναι τὸ πρᾶγμα. “Μὴ πλήκτην,” φησὶν. Ἰατρός ἐστὶν^h ὁ διδάσκαλος τῶν ψυχῶν

3 v. 7.

^μ ἢ τῆς ν.] Sic C.D.K.L. ἢ om. M. τῆς ν. ἢ Edd. ^ν αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ C.D.K.L. ^ο ἀπ. ἀσώτως K.L.M. ἀσώτως ἀπ. Cat. ἀπ. ἄσωτος C.D. Edd. nec simpliciter ait, luxuriosos Vet. unde ἀσώτους rescripsimus. ^ρ μὴδὲ] μὴ D. ^α μὴδὲ] ἀλλὰ μὴδὲ C. ^ι φησὶν om. C.K.L.M. ^ς καὶ προστρε- χόντων] Sic D.K.L.M. ἢ καὶ προτρεπόντων C. atque hortantibus Vet. καὶ προστρ. deest in Edd. ^ι μεταδίδωσι D. ^ν ἂν] + οὖν ex corr. rec. K. ^ω διαφθερεῖ D. διαφθερεῖ K.L.M. Statim ἀπολεῖ C.D. ἀπολλύει K.L. ἀπο- λύνει M. ἀπολέσει Edd. ^η ἢ om. C. Statim ἐπιτάττοντα D. ^υ καὶ μᾶ- λον] μᾶλλον καὶ Cat. καὶ om. Veron. ^z γὰρ] δὲ K.L.M. ^α καταφρονεῖν D. Mox αἰσχύνη idem. ^β ὑβρίσαντα C.D.K.L. ὑβρίζοντα Edd. ^ς καὶ οὐκ Edd. καὶ deest in omnibus. ^δ καὶ accessit ex omnibus. ^ε καθαρὸς C. ^ι οἱ κωλ. Edd. οἱ om. D.K.L.M. ^ς αὐθεντίας K.L.M. Statim δεῖ μετιέναι K.L.M. μετιέναι δεῖ C.D. δεῖ abest ab Edd. ^h ὁ om. C.

ὁ δὲ ἰατρὸς οὐ πλήττει, ἀλλὰ ¹καὶ τὰ πεπληγότα διορθοῦται καὶ θεραπεύει.

“Μὴ αἰσχροκερδῇ, ⁴ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ, ^kἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου.” Εἶδες πόσῃν ἐπίτασιν ἀρετῆς ἀπῆτησε; “Μὴ αἰσχροκερδῇ,” φησί· τουτέστι, πολλὴν ὑπεροψίαν χρημάτων ἐπιδεικνύμενον. “φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον” τὰ αὐτοῦ πάντα τοῖς δεομένοις, φησί, προῖέμενον. “ἐγκρατῆ.” Οὐ τὸν νηστευτὴν εἶπεν ¹ἐνταῦθα, ἀλλὰ τὸν πάθους κρατοῦντα, ^mτὸν καὶ γλώττης καὶ χειρὸς καὶ ὀφθαλμῶν ἀκολάστων· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐγκράτεια, τὸ μηδενὶ ὑποσύρεσθαι πάθει. “Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου.”

E “Πιστοῦ,” ἐνταῦθα τοῦ ἀληθοῦς φησιν, ἢ τοῦ διὰ πίστεως ⁿπαραδεδομένου, οὐ δεομένου συλλογισμῶν οὐδὲ ζητημάτων. “Ἀντεχόμενον,” φροντίζοντα, ἔργον τοῦτο ποιούμενον. Τί οὖν, ἂν λόγων ἀπειρος ἢ τῶν ἔξωθεν; Διὰ τοῦτο ^pεἶπον, “τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου.” “Ἰνα δυνατὸς ἢ ^qκαὶ παρακαλεῖν, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.” “Ὡστε οὐ χρεῖα κόμπων ῥημάτων, ἀλλὰ φρενῶν, καὶ γραφῶν ἐμπειρίας, καὶ νοημά-

F των δυνάμεως. Οὐχ ὁρᾷς Παῦλον τρεψάμενον τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, καὶ ^rμείζονα ἰσχύσαντα καὶ Πλάτωνος, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων; ^sἈπὸ τῶν σημείων, φησίν. Οὐκ ἀπὸ τῶν σημείων μόνον· εἰ γὰρ ἐπέλθοις τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων, ^tπολλαχοῦ αὐτὸν εὐρήσεις ἀπὸ τῆς διδασκαλίας κρατοῦντα ^vκαὶ πρὸ τῶν σημείων. ^wΤουτέστι, συνεχῶς κεχρημένον ταύτῃ τῇ διδασκαλίᾳ. “Δίκαιον,” φησίν· ὥστε τοῦτο ἄνθρωπος, ὁ δίκαιος. 740 “Ἰνα δυνατὸς ἢ καὶ παρακαλεῖν ἐντῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ” τουτέστι, πρὸς φυλακὴν τῶν οἰκείων, πρὸς ἀνατροπὴν τῶν ἐχθρῶν. “Καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.” Τούτου γὰρ μὴ ὄντος, πάντα οἴχεται. Ὁ ^xγὰρ οὐκ εἰδὼς μάχεσθαι τοῖς ἐχθροῖς, καὶ αἰχμαλωτίζειν πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ λογισμοὺς καθαιρεῖν· ὁ οὐκ εἰδὼς ἂν χρὴ περὶ τῆς ὀρθῆς ^yδιδάσκειν διδασκαλίας, πόρρω ἔστω θρόνου διδασκαλικοῦ. Τὰ μὲν

⁴ v. 8, 9.

¹ καὶ assumptum ex C.D.K.L. Mox ἀνορθοῦται C. ^k ἀντεχόμενον K. ¹ ἐνταῦθα om. C. ^m τὸν deest in nostris omnibus, sed cum Edd. facit Cat. Mox χειρῶν K.L.M. ⁿ παραδεχομένου iidem. ^o οὔτε C. ^p εἶπεν K.L.M. Mox τὴν accessit ex omnibus. ^q καὶ om. C. Post παρακαλεῖν add. ἐν τῇ διδασκαλίᾳ D. ^r μείζονως D.K.L.M. Sav. cet. ^s ἀπὸ] ἀλλ' ἀπὸ K.L.M. Sav. cet. ^t πανταχοῦ C. ^v καὶ πρὸ τ. σ. om. Veron. ^w Haec τουτέστι — διδασκαλία leguntur in libris omnibus, non in Edd. eademque jugiter utitur Vet. Sequentia, δίκαιον — ὁ δίκαιος, quae exstant in nostris omnibus et Veron., absunt a Sav. cet. ^x γὰρ] τοίνυν K.L.M. Mox αἰχμαλωτίζων a pr. m. K. ^y διδάσκειν om. D.

γὰρ ἄλλα καὶ ἐν τοῖς ἀρχομένοις εὖροι τις ἂν, οἷον τὸ ἀνέγκλη-
τον, τὸ τέκνα ἔχειν ἐν ὑποταγῇ, τὸ φιλόξενον, τὸ δίκαιον, τὸ
ὄσιον· ὃ δὲ μάλιστα χαρακτηρίζει τὸν διδάσκαλον, τοῦτό ἐστι, B
τὸ δύνασθαι ^zκατηχεῖν τὸν λόγον· οὐ πρόνοια οὐδεμία νῦν.
⁵ “Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ ^aκαὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι, καὶ φρε-
ναπάται, μάλιστα ^bοἱ ἐκ περιτομῆς· οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν.”
Ὁρᾷς πῶς δείκνυσι πόθεν εἰσὶ τοιοῦτοι; ^cΟὐ βούλονται ἄρχε-
σθαι, ἀλλὰ ἄρχειν· τοῦτο ^dγὰρ ἠνίξατο. “Ὅταν οὖν πείσαι μὴ
δυνηθῆς, ^eμηδὲ διάταττε τούτοις, ἀλλ’ ἐπιστόμιζε εἰς τὴν τῶν
ἄλλων ὠφέλειαν. Τί οὖν τὸ ^fκέρδος, εἰ ἀνυπότακτοί εἰσι;
τίνος ἔνεκεν ἐπιστομίζειν ^gχρή; “Οἵτινες, φησὶν, ὅλους οἴκους C
ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν.”
Εἰ γὰρ τὴν ^hμὲν διδασκαλίαν ἀνεδέξατο, οὐχ ἱκανὸς δέ ἐστιν
ἐκείνοις μάχεσθαι, οὐδὲ ἐπιστομίσαι αὐτοὺς οὕτως ἀναισχυντοῦν-
τας, τῆς τῶν ἀπολλυμένων βλάβης καθ’ ἕκαστον αἴτιος γενήσε-
389) ται. Εἰ γὰρ παραινεί τις λέγων, ⁶“Μὴ ζῆτει γενέσθαι κριτῆς,
εἰ μὴ ⁱἰσχύεις ἐξῆραι ἀδικίαν” πολλῶ μᾶλλον ἐνταῦθα ἂν εἴποι
τις, μὴ ζῆτει γενέσθαι διδάσκαλος, εἰ τῆς τοῦ πράγματος
^kἀρετῆς ἀπέχεις, ἀλλὰ καὶ ἐλκόμενος ἀποπήδα. Ὁρᾷς παν- D
ταχοῦ τὴν ^lφιλαρχίαν, τὴν αἰσχροκέρδειαν αἰτίαν ^mτούτων, τὸ
ἀνυπότακτον; “Διδάσκοντες, φησὶν, ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους
χάριν.”

ⁿΟὐδὲν γὰρ ἐστίν, ὃ μὴ λυμαίνεται ταῦτα τὰ πάθη· ἀλλ’
ὥσπερ πνεύματά τινα ἄγρια εἰς γαληνὸν ἐμπεσόντα πέλαγος,
ὅλον αὐτὸ κάτωθεν ^oἀνασπᾶ, ὡς καὶ τὴν ἄμμον τοῖς κύμασιν
ἀναμιγνύναι· οὕτω ταῦτα τὰ πάθη εἰς ψυχὴν εἰσιόντα, πάντα E
ἄνω καὶ κάτω ποιεῖ, πηροὶ τὸ διορατικὸν τῆς διανοίας, μάλιστα
δὲ ἡ τῆς δόξης μανία. Χρημάτων μὲν γὰρ εὐκόλον καταφρονῇ-
σαι τῷ βουλομένῳ· τῆς δὲ παρὰ τῶν πολλῶν τιμῆς ὑπεριδεῖν,
πολλοῦ δεῖ πόνου, μεγάλης φιλοσοφίας, ^pψυχῆς τίνος ἀγγελι-

5 v. 10, 11.

6 Sirac. vii. 6.

^z κατέχειν D. (Cf. Gal. vi. 6.) ^a καὶ om. K.L.M. ^b οἱ assumptum ex omnibus. ^c οὐ β.] Sic Cat. Veron. οἱ (sic) οὐ β. C.D. ἀπὸ τοῦ μὴ θέλειν K.L.M. Sav. cet. ^d γὰρ] οὖν C. ^e μηδὲ pro μὴ omnes. Post ἐπιστόμιζε add. φησὶν C. ^f κέρδος] + ὅταν μὴ πείθωνται, ἥ καὶ K.L.M. Sav. cet. ^g χρή] δεῖ D. Post χρή add. ἵνα ὠφελῇθῶσιν ἑτεροὶ ἐντεῦθεν K.L.M. Sav. cet. Mox φησὶν om. iidem. ^h μὲν accessit ex C.K.L.M. Cat. ⁱ ἰσχύς D. ἀμαρτίαν pro ἀδικίαν idem. ^k ἀρετῆς] ἀξίας K.L.M. Sav. cet. Statim ἀπέχης C. ἀπέχη Veron. ^l φιλαρχίαν] Sic omnes. dominandi amor Vet. φιλαργυρίαν Edd. ^m τούτων] + οὕσαν K.L.M. Sav. cet. Statim τὸ ἀνυπότακτον accessit ex libris omnibus et Vet. ⁿ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ μὴ ἐπιθυμεῖν δόξης ἀνθρωπίνης· καὶ ὅτι ὁ τῷ ἔρωτι ταύτης ἀλούς, τῆς δόξης ἐκπίπτει τοῦ θεοῦ, καὶ ἀνδραπόδων ἐστὶ δουλικώτερος. Veron. ^o ἀνασπᾶ] ἀναμοχλεύει K.L.M. Sav. cet. Mox ἀναμίγνυσθαι iidem. ^p ψ. τίνος ἀγγ.] ἀγγ. τίνος ψ. C. τινὸς ἀγγ. ψ. D.

κῆς, αὐτῆς ἀπτομένης τῆς κορυφῆς τῆς ἁψίδος τῆς οὐρανίας. Οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἐστιν οὐδὲν οὕτω πάθος τυραννικὸν καὶ πανταχοῦ ἱκρατοῦν, ἐκ πλείονος μὲν καὶ ἐλάττονος μοίρας, πανταχοῦ δὲ ὅμως. Πῶς ἂν οὖν αὐτοῦ περιγενοίμεθα, εἰ καὶ μὴ κατὰ κράτος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐλαχίστου μέρους; Ἄν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέπωμεν, ἂν τὸν θεὸν σχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν, ἂν μείζω 741 τῶν γηϊνῶν λάβωμεν ἱλογισμόν. Ἐννόησον, ὅταν ἐπιθυμῆς δόξης, ὅτι αὐτῆς ἐπέτυχες, καὶ ἱμάθε τὸ τέλος, καὶ οὐδὲν εὐρήσεις. Ἐννόησον ὅσῃν ἔχει τὴν ζημίαν τὸ πρᾶγμα, ὅσων καὶ ἡλικῶν ἀποστερεῖ ἀγαθῶν· τοὺς μὲν γὰρ πόνους ὑποστήσῃ καὶ τοὺς κινδύνους, τῶν δὲ καρπῶν ἀποστερηθήσῃ καὶ τῶν ἐπάθλων. Ἐννόει ὅτι οἱ πλείστοι κακοὶ, καὶ καταφρόνησον αὐτῶν τῆς δόξης. Καθ' ἓνα ἕκαστον ἀναλόγισαι ὅτι ἐστι, καὶ ὄψῃ τὸ πρᾶγμα γέλωτος γέμον· ὄψῃ ὅτι αἰσχύνῃ μᾶλλον, ἢ δόξα τὸ πρᾶγμά ἐστι· καὶ μετὰ ταῦτα ἀνάγαγε τὸν λογισμόν ἐπὶ τὸ ἄνω θέατρον. Ὅταν ἀγαθόν τι πράττων ἐννοῇς, ὅτι ἰδεῖ καὶ Β ἀνθρώποις δεῖξαι, καὶ τινὰς ἀἐπιζητῆς θεατὰς τοῦ πράγματος, καὶ ὠδίνῃς ὥστε ὀφθῆναι· ἐννόησον ὅτι ἡθεὸς ὁρᾷ, καὶ πᾶσαν ἐκείνην σβεννύεις τὴν ἐπιθυμίαν. Ἀναχώρησον ἐκ τῆς γῆς, πρὸς ἐκεῖνο ἰδε τὸ θέατρον τὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἀνθρωποι καὶ ἐπαινέσωσιν, ἀλλ' ὕστερον ἐμέμψαντο, ἀλλὰ φθονοῦσιν, ἀλλ' ἐπιλαμβάνονται· ἂν μὴ τοῦτο ποιῶσιν, οὐδὲν ὅλως ὠφελούσι τὸν ἐπαινούμενον· ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ χαίρει ἐπαινῶν ἡμῶν τὰ κατορθώματα. Εἶπες ὀρθῶς, καὶ κρότων ἐπέτυχες; καὶ τί τὸ κέρδος; Εἰ μὲν γὰρ ὠφελήθησαν οἱ κροτή- C σαντες, καὶ μετεβάλλοντο, καὶ βελτίους ἐγένοντο, καὶ τῶν προτέρων κακῶν ἀπέστησαν, δεῖ χαίρειν ὄντως, οὐκ ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις τοῖς γενομένοις, ἀλλ' ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τῇ καλῇ καὶ θαυμαστῇ. Εἰ δὲ διαπαντὸς μὲν ἐπαινοῦντες καὶ θορυβοῦντες καὶ κροτοῦντες διατελοῦσι, καρποῦνται δὲ οὐδὲν ἀπὸ τῶν κρότων, ἀλγεῖν μᾶλλον χρῆ, ὅτι αὐτοῖς εἰς κρίμα ἡ καὶ εἰς κατάκριμα ταῦτα γίνονται. Ἄλλ' ἐπὶ εὐλαβείᾳ δόξαν ἔχεις; Ἄν μὲν ὄντως ἦς εὐλαβῆς, καὶ μηδὲν ἐαντῷ ἡ σύννοιδας πονηρὸν, χαίρειν δεῖ, οὐκ D ἐπειδὴ δοκεῖς, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶ. Ἄν μέντοι μὴ ὦν, τῆς τῶν πολ-

ἡ ἁψίδος τῆς οὐρ.] Sic nostri omnes et Vet. τοῦ οὐρανοῦ Edd. ἱ κρα-
 τοῦν] + ὡς τοῦτο K.L.M. Mox μέντοι pro μὲν C. ἡ ἡμῶν,
 ἂν D. ἱ λογισμῶν L. ἱ κατάμαθε D. ἡ ὅσῃν et τὴν om. D.
 ἡ ἐννόησον D. ἡ τίς K.L.M. Sav. cet. ἡ δεῖ om. M. ἡ ἐπιζητεῖς D.
 ἐπιζητεῖν ex corr. C. Mox ὠδίνεις D. et ex corr. C. ἡ ὁ θεὸς Edd. ὁ om.
 D.K.L.M. ἡ ἰδε] ἐννόει C. ἡ καὶ] καὶ εἰ C. Mox ποιῶσιν idem.
 ἡ ὠφελούσι omnes. ὠφελήσουσι Edd. ἡ τὸ] τοῦτο C. ἡ τοῖς γεν. om. D.
 ἡ καὶ εἰς κατάκριμα deest in Edd. repugnantibus libris. ἡ οὕτως D. ἡ συν-
 ειδῆς C. ἡ ἂν] ἐάν C. δὲ pro μέντοι D.

λῶν δόξης ἐπιθυμῆς, ^mἐννόει ὅτι οὐχ οὗτοι κρινούσιν ἡμῖν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἀλλ' ὁ ⁿτὰ λανθάνοντα μετὰ ἀκριβείας ἐπιστάμενος. Εἰ δὲ συνειδὼς ἑαυτῷ ἀμαρτήματα, καθαρὸς εἶναι παρὰ πᾶσιν ὑποπτεύη, οὐ μόνον οὐ χαίρειν δεῖ, ἀλλὰ ^oκαὶ ἀλγεῖν καὶ στένειν πικρὸν, τὴν ἡμέραν ἐννοοῦντα συνεχῶς, καθ' ἣν ^{*}πάντα ἀποκαλύπτεται, καθ' ἣν ^pτὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους φωτίζεται. Τιμῆς ἀπολαύεις; διακρούου ταύτην, εἰδὼς ὅτι σε ὀφειλέτην ^qκαθίστησιν. Οὐδεὶς σοι παρέχει τιμὴν; καὶ χαίρειν δεῖ ἐπὶ ^Eτούτῳ. ^rοὐ γάρ σοι μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο ὁ θεὸς προβαλείται, ὅτι τιμῆς ^sἀπέλαυσας. ^H οὐχ ὀράς, ὡς μετὰ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν καὶ τοῦτό ^tφησιν ὁ θεὸς διὰ τοῦ προφήτου ⁷“Ελαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφήτας, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν;” ^Kἂν ^vτοῦτο τοίνυν κερδαίνεις, ὅτι οὐκ ἔσῃ ὑπεύθυνος μείζονι τιμωρίᾳ. ^O ^wμὲν γὰρ μὴ τιμώμενος ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ^xκαὶ καταφρονούμενος, καὶ οὐδὲ λόγου τινὸς ^Fἀπολαύων, ἀλλὰ ^yκαὶ ὑβριζόμενος καὶ διαπτυόμενος, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, τοῦτο γοῦν καρποῦται, τὸ ^zμὴ καὶ τοῦτον ὑπεύθυνος εἶναι, τοῦ τιμηθῆναι παρὰ τῶν ὁμοδούλων. ^aΚαὶ πολλὰ

(390) δὲ ἕτερα ^bκερδαίνει· συστέλλεται, ταπεινοῦται, οὐδὲ ἐὰν θέλῃ, ⁷⁴² μέγα φρονήσει ποτὲ, ^cπροσέχει δὲ μᾶλλον ἑαυτῷ. ^O μέντοι πολλῆς ἀπολαύων τιμῆς, πρὸς ^dτῷ καὶ ὀφλημάτων εἶναι μεγάλων ὑπεύθυνος, καὶ εἰς ἀπόνοιαν ^eαἴρεται καὶ ^fεἰς κενοδοξίαν, καὶ γίνεται δούλος ἀνθρώπων. Εἴτα τῆς δεσποτείας ταύτης ^gαὐξομένης, πολλὰ ἀναγκάζεται ποιεῖν, ὧν οὐ βούλεται.

Ὡς οὖν εἰδότες ὅτι τοῦτο βέλτιον ἡμῖν, ἢ ἐκείνο, μήτε ζητῶμεν τιμὰς, καὶ τὰς παρεχομένας ^hδιακρουόμεθα, ἀπορρίπτωμεν ἀφ' ἑαυτῶν, σβεννύωμεν τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην. Ταῦτα καὶ πρὸς ἄρχοντας καὶ πρὸς ἀρχομένους ἡμῖν εἴρηται. Ψυχὴ γὰρ τιμῆς ἐπιθυμούσα καὶ τοῦ δοξάζεσθαι, οὐκ ὄψεται τὴν βασιλείαν τῶν B

7 Amos ii. 11.

^m ἐννόησον C. ⁿ τὸ λανθάνον D. ^o καὶ ἀλγεῖν om. C. ^{*} Incipit Codex E. ^p τὰ] πάντα τὰ C. ^q καθέστησε (sic) C. ^r οὐ] καὶ E. Mox προβάλλεται E. Veron. ^s ἀπέλαυσας K.L.M. οὐκ superscript. in L. ^t φησιν] ἐγκαλεῖ K.L.M. Sav. cet. ^v τούτῳ C.D.E.K.L. Mox κερδαίνεις C.D. vel istud ergo lucraberis Vet. ^w μὲν om. C. ^x καὶ κατ.] κατ. δὲ μᾶλλον E. Mox τινὸς om. C. ^y καὶ om. C. ^z μὴ καὶ] καὶ μὴ E. Post τιμηθῆναι add. φημί idem. ^a καὶ διὰ πολλὰ Edd. διὰ om. D.K.L.M. καὶ διὰ om. C. ^b κερδαίνει] Sic D. Vet. κερδαίνει C. κερδαίνει ἐντεῦθεν K.L. Sav. cet. κερδαίνειν (ῥ aliquantulum raso) M. χαίρειν Veron. χαίρειν δεῖ τοῦτον E. Statim συστέλλεται γὰρ καὶ ταπ. E. ^c προσέχει δὲ (δὲ om. D.) μ. ἑαυτῷ] Sic C.D. sed magis sibi ipsi semper intendit Vet. εἰ ἑαυτῷ μ. προσέχει Edd. ^d τὸ D. Statim ὀφειλημάτων C. μ. εἶναι pro εἶναι μ. K.L.M. ^e αἴρεται] +λοιπὸν K.L.M. ^f εἰς om. K. ^g αὐξανομένης E.K.M. ^h παρακρουόμεθα C. διακρούωμεν Veron.

οὐρανῶν. Οὐκ ἐμὸς οὗτος ὁ λόγος, οὐδὲ ἐμαυτοῦ ἰλέγω ῥήματα, ἀλλὰ τοῦ θείου πνεύματος· οὐκ ὄψεται, καὶ ἀρετὴν κ' ἐργάζηται. ⁸“Ἀπέχουσι γάρ, φησὶ, τὸν μισθὸν αὐτῶν.” Ὁ τοίνυν μισθὸν μὴ λαμβάνων, πῶς ὄψεται τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν; Οὐ κωλύω δόξης ἐφίεσθαι, ἀλλὰ δόξης βούλομαι τῆς ἀληθοῦς τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ. ⁹“Οὐ ὁ ἔπαινος, φησὶν, οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, C ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ.” Ἐν τῷ κρυπτῷ ὤμεν εὐλαβεῖς, μὴ περικείμενοι τυφὸν πολὺν καὶ σκηνὴν καὶ ὑπόκρισιν· ῥίψωμεν τοῦ προβάτου τὴν δορὰν, μᾶλλον δὲ γενώμεθα πρόβατα. Οὐδὲν τῆς τῶν ἀνθρώπων δόξης Ἰουδαμινέστερον. Εἰπέ γάρ μοι, εἰ ἴδης παίδων πλῆθος μικρῶν, ὑπομαζίων λέγω, ἅρα ἐπιθυμεῖς τῆς δόξης τῆς παρ' ^m ἐκείνων; Οὕτω πρὸς τοὺς ἀνθρώπους διάκεισο πάντας δόξης ἕνεκεν. Διὰ τοῦτο κενοδοξία λέγεται. Οὐχ ὁρᾷς τὰ προσωπεῖα, ἃ περιτίθενται οἱ ἐπὶ τῆς σκηνῆς; πῶς μὲν καλὰ, D πῶς δὲ λαμπρὰ, πῶς δὲ εἰς τὴν ἐσχάτην ἀκρίβειαν τῆς εὐμορφίας διαπεπλασμένα; ἔχεις μοι δεῖξαι ὄψιν τοιαύτην ἐπὶ τῆς ἀληθείας; Οὐδαμῶς. Τί οὖν; ἅρα ⁿ ἡράσθης αὐτῶν ποτε; Οὐ· διὰ τί; ἐπειδὴ διάκενά ἐστι, καὶ μιμεῖται κάλλος, ^o οὐκ ἔστι δὲ κάλλος. Οὕτω καὶ ἡ δόξα διάκενός ἐστι, καὶ μιμεῖται δόξαν, οὐκ ἔστι δὲ δόξα. Ἐκείνη μόνη μένει ἡ φυσικὴ, ἡ ἔνδον· αὕτη δὲ ἡ ^p ῥέζω ἐπιτιθεμένη ἐπικρύπτει πολλάκις τὴν ἀμορφίαν, ἐπι- E κρύπτει παρὰ ἀνθρώποις, καὶ μέχρι τῆς ^q ἐσπέρας· τοῦ δὲ θεά- τρου λυθέντος, καὶ τῶν προσωπείων ἐπαρθέντων, ἕκαστος, ὅπερ ἐστὶ, ^r τοῦτο φαίνεται. Μὴ τοίνυν ὡς ἐν σκηνῇ καὶ ^s ἐν ὑποκρίσει τὴν ἀλήθειαν μετέλθωμεν. Εἰπέ γάρ μοι, τί καλὸν ἔχει τὸ περιβλέπεσθαι παρὰ τῶν πολλῶν; κενοδοξία ἐστὶ, καὶ οὐδὲν ^t ἕτερον· ἐπεὶ ἀνελθε εἰς τὴν οἰκίαν καὶ γενοῦ μόνος, καὶ εὐθέως διερρῇ τὸ πᾶν. Ἐνέβαλες εἰς τὴν ἀγοράν; ^v ἐπέστρεψας τοὺς παρόντας; καὶ τί τὸ πλεόν; Οὐδέν· ἐσβέσθη καὶ ἀπῆλθεν ὡς καπνὸς ^w διαχυθεῖς. Τῶν οὖν ἀνυποστάτων οὕτως ἐρῶμεν; καὶ F πόσης ταῦτα ἀλογίας, ^x εἰπέ μοι; πόσης ἀνοίας; Πρὸς ἐν τοίνυν ^y ὁρῶμεν μόνον, πῶς ὁ θεὸς ἐπαινέσει. Ἄν τοῦτο σκοπῶμεν, οὐδέποτε ζητήσομεν τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ γένηται, ^z καταφρονήσομεν, καταγελασόμεθα, διαπτύσομεν· ὡς ἂν εἰ

8 Matth. vi. 5.

9 Rom. ii. 29.

ⁱ λ. ῥήματα] ῥήμα λ. C. ^k ἐργάζεται C.E. Veron. Mox φησὶ om. D.
¹ οὐδαμινώτερον E. ^m ἐκείνων] + οὐ φησιν K.L.M. ⁿ ἐρασθήση C.
^o οὐκ ἔστι δὲ κ. om. C. ^p ῥέζωθεν K.L.M. Statim ἐπιτιθεμένη omnes. ἐπι-
 κειμένη Edd. ^q ἐσπέρας] + πολλάκις D. ^r τοῦτο om. E. ^s ἐν recepit
 tum ex C.D.E.M. praeunte Montef. ^t ἕτερον] ἄλλο E. ^v ἐπέστρεψας D.
^w διαχυθεῖς] Sic C.D.K.L.M. διαλυθεῖς Edd. ^x εἰπέ μοι] οὐκ ἂν εἶη K.L.M.
^y ὁρ. μόνον] μόνον ὁρ. C.D. ^z καταφρονήσωμεν etc. quater E.

χρυσίου μὲν ἐφίεμενοι, πηλὸν δὲ λαμβάνοντες, οἷτω διακεισό-
μεθα. Μὴ ^aἐπαινείτω ὁ δεῖνα· οὐδὲν γὰρ ὠφέλησε· καὶ ψέξῃ, 743
οὐδὲν ἔβλαψεν. ^bἘπὶ δὲ τοῦ θεοῦ ταῦτα ἀμφότερα ἔχει τι
κέρδος καὶ ζημίαν· τὰ δὲ παρὰ ^cτῶν ἀνθρώπων πάντα μάταια.
Καὶ κατὰ τοῦτο ἐξισούμεθα τῷ θεῷ, ὅτι οὐ δέεται τῆς παρ'
ἀνθρώπων ^dδόξης ἐκεῖνος. ¹⁰“Δόξαν ^eγὰρ, φησὶ, παρὰ ἀνθρώ-
πων οὐ λαμβάνω.” Μικρὸν ^fοὖν τοῦτο, εἶπέ μοι; “Ὅταν μὴ
θέλῃς καταφρονεῖν ^gδόξης, εἰπὲ ὅτι τῷ θεῷ ἴσος γίνομαι κατα-
φρονήσας, καὶ εὐθέως καταφρονήσεις. Οὐ γὰρ ἔστιν ^hἄνθρωπον
δόξης δούλον, μὴ πάντων εἶναι δούλον, καὶ αὐτῶν τῶν ἀνδραπό-
δων δουλικώτερον. Οὐ γὰρ ἐπιτάττομεν ⁱτοιαῦτα τοῖς δούλοις B
τοῖς ἡμετέροις, οἷα ἐκείνη τοῖς ὑπ’ αὐτῆς ἀλούσιν, αἰσχρὰ καὶ
αἰσχύνῃς γέμοντα ^kπράγματα ^lκαὶ φθέγγεσθαι καὶ ποιεῖν καὶ
πάσχειν· καὶ μάλιστα ὅταν ἴδῃ ^mὑπακούοντας, ἐπιτείνει μᾶλλον
τὰ ἐπιτάγματα. ⁿΦύγωμεν οὖν, φύγωμεν, παρακαλῶ, τὴν
δουλείαν ταύτην. Πῶς δὲ ^oφυγεῖν δυνησόμεθα; ^pἌν φιλοσο-
φήσωμεν περὶ τῶν ἐνταῦθα, ^rἂν ἴδωμεν ὅτι τὰ παρόντα πρά-
γματα ὅναρ ἐστὶ καὶ σκιά, καὶ οὐδὲν ἕτερον, εὐκόλως αὐτῆς
περιεσόμεθα, καὶ οὔτε ἐν τοῖς μικροῖς, οὔτε ἐν τοῖς μεγάλοις
άλωσόμεθα. ^sἌν δὲ ἐν τοῖς μικροῖς καταφρονῶμεν, καὶ ^tἐν τοῖς C
(391) μεγίστοις ῥαδίως περιπεσούμεθα. Πόρρωθεν οὖν ἀναστέλλωμεν
αὐτῆς τὰς πηγὰς· αὗται δὲ εἰσιν ἄνοια καὶ τὸ ταπεινὴν κεκτῇ-
σθαι ψυχὴν· ὥς ^uἐὰν ὑψηλὸν λάβωμεν φρόνημα, δυνησόμεθα
καὶ τῆς ^vπαρὰ τῶν πολλῶν τιμῆς ὑπεριδεῖν, καὶ πρὸς τὸν οὐρα-
νὸν ^wτείνειν τὴν διάνοιαν, καὶ τῶν ^xἐκεῖ ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν· ὧν
γένοιτο πάντας ἡμᾶς ^yἀξιοθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, D
τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

10 Joan. v. 41.

^a ἐπαινείτω] + σε Sav. cet. invitis libris. μὴ ἐπ. ὁ δεῖνα] μὴ ἐπαίνει τὸν
(+ ὁ L. erasmi in K.) δεῖνα ὅτι σε ἐπήνεσεν K.L.M. ^b ἐπὶ δὲ—μάταια]
ταῦτα μὲν γὰρ παρὰ θεοῦ γινόμενα, ἀμφότερα ἔχει, καὶ ζ. καὶ κ. παρὰ δὲ ἀνθρώ-
πων μόνην ζημίαν, παρόσον (παρόσων K.L.) εἰς ῥαθυμίαν τοὺς ἐπαινουμένους ἐμ-
βάλλει. ἄλλως δὲ K.L.M. ^c τῶν om. D. ^d δόξης] + ὡς θεὸς K.L.M.
^e γὰρ] οὖν D. ^f οὖν] Sic C.D. οὖν οἷε K.L.M. μὲν οὖν Edd. ^g τῆς
δόξης C. ^h ἀνθρώπων C. ⁱ τοιαῦτα om. D. Mox τοῖς ἡμ. om. K.
^k πράγματα] ῥήματα K.L.M. ^l καὶ φθ. καὶ ποιεῖν καὶ πάσχειν] Sic D.
et loqui et facere et perpeti iubens Vet. καὶ ποιεῖν καὶ πάσχειν C.E. καὶ φθ.
ποιεῖ καὶ προῖεσθαι K.L.M. καὶ φθ. ποιεῖ καὶ πάσχειν Edd. ^m ὑπακούοντα E.
ⁿ φύγωμεν bis C. τοῖνυν pro οὖν E. ^o φυγεῖν] Sic C.D.K.L.M. φησὶ Edd.
φυγεῖν om. E. ^p ἂν ἴδωμεν] καὶ ἂν εἰδῶμεν K.L.M. ^q ἂν δὲ] οὐδὲ C.
ἂν δὲ μὴ Sav. cet. repugnantibus omnibus. ^r ἐν om. K.L.M. ^s ἐὰν] ἂν C.
^t παρὰ om. E. ^v ἀνατείνειν C. ^w ἐκεῖσε E. ^x ἀξιοθῆναι] Sic D.K.L.
ἐπιτυχεῖν Edd.

ΛΟΓΟΣ Γ.

¹Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρήτες ἀεὶ ψεύ-
 σται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν
 ἀληθής. Δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαί-
 νωσιν ^αἐν τῇ πίστει, μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ
 ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν.

ΠΟΛΛΑ ἐνταῦθά ἐστι τὰ ζητούμενα, πρῶτον μὲν, τίς ὁ
 εἰρηκὼς· δεύτερον δέ, τί δήποτε ὁ Παῦλος αὐτοῖς ἐχρήσατο·
 τρίτον, ὅτι οὐδὲ ὀρθῶς ἔχουσιν μαρτυρίαν ^βπαρήγαγε. Φέρε
 οὖν καὶ ἕτερα προσθέντες, οὕτω ^γκυρίαν τὴν λύσιν ἐπαγάγωμεν.
 Καὶ γὰρ ὅτε τοῖς Ἀθηναίοις διελέγετο, ^δμεταξὺ τῆς δημηγο-
 ρίας φησὶν, ²“Ἀγνώστω θεῷ” καὶ πάλιν, “Τοῦ γὰρ καὶ γένος
 ἐσμὲν, ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν.” ^εΚαὶ
 τίς καὶ πόθεν ἐστὶν ὁ εἰρηκὼς, ἀναγκαῖον εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· ἔχει
 δὲ οὕτως ἡ ὑπόθεσις. Οἱ Κρήτες τάφον ἔχουσι τοῦ ^ςΔιός·
 Ἐνθα Ζὰν κεῖται, ὃν Δία κικλήσκουσιν. ^ςὉ ποιητὴς οὖν φησι·

Καὶ ^ηγὰρ τάφον, ᾧ ἄνα, σείο
 Κρήτες ἐτεκτήναντο· σὺ δ' οὐ θάνες, ^ιἐσσί γὰρ αἰεί.

Εἰ τοίνυν αὕτη ἡ μαρτυρία ἀληθής, ὅρα τὸν κίνδυνον ὅσος. Εἰ
 γὰρ ἀληθὴς ὁ ^κπροφήτης εἰπὼν ὅτι ἐψεύσαντο, τεθνηκέναι τὸν
 Δία εἰπόντες, ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος, μέγας ὁ κίνδυνος. Προσ-
 ἔχετε, ἀγαπητοί, μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας. Εἶπεν ὁ ^λπρο-
 φήτης, ὅτι ψεύδονται οἱ Κρήτες ^μοὶ τὸν Δία εἰπόντες τετε-
 λευτηκέναι· ἐβεβαίωσε τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος.
 Οὐκοῦν, ^νφησὶ, κατὰ τὸν ἀπόστολον ἀθάνατος ὁ Ζεὺς· “Αὕτη
 γὰρ, φησὶν, ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστι.” ^οΤί οὖν ἐστι, καὶ πῶς

1 CAP. I. v. 12—14.

2 Act. xvii. 23, 28.

Hom. III. ^α ἐν om. D. ^β ἐπήγαγε D. ^γ καιρίαν E.M. Vet. Sav. cet. invita Cat. Mox ἐπάξωμεν E. ^δ Deest folium in C. usque ad p. 745 A. πλήραι (sic) μὲν Διὸς κ. τ. ἐ. ^ε καὶ τίς—ὑπόθεσις] Sic C.D. Cat. Vet. Ἐπι-
 μενίδης οὖν ἐστὶν ὁ εἰρηκὼς, Κρῆς καὶ αὐτὸς ὧν· ἀλλὰ πόθεν κινούμενος, ἀναγκαῖον
 εἰπεῖν τὴν ὑπόθεσιν πρὸς ὑμᾶς· ἔχει δὲ οὕτως Edd. ^ς Διὸς] + ἐπιγράφοντα
 τοῦτο Edd. Haec desunt in C.D. Cat. Etiam ἔνθα—κικλήσκουσι om. Cat.
 ἔνθα pro ἐνταῦθα ex C.D. receptum. ^ς ὁ π. οὖν (οὖν om. C.) φησι] Sic
 C.D. Cat. Vet. διὰ ταύτην οὖν τὴν ἐπιγραφὴν ὁ ποιητὴς ψεύστας τοὺς Κρῆτας
 κωμῶδων, προῖων πάλιν ἐπάγει, αὖξων μᾶλλον τὴν κωμῶδιαν Edd. ^η γὰρ
 om. K. Statim ᾧ ἀνόσιοι, Κρ. ἐτεκτείναντο bis C. ^ι ἐση γὰρ ἀεὶ D.
^κ προφήτης] Sic C.D.K. et ante corr. L. πρ. αὐτῶν Cat. ποιητὴς Edd.
^λ προφήτης] Sic C.D.K.M. et ante corr. L. ποιητὴς Edd. ^μ οἱ om. D.
^ν φησὶ accessit ex C.D. Vet. ^ο τί οὖν ἐστι, καὶ πῶς ἔστι] Sic Cat. καὶ πῶς
 ἔστι C. Vet. τί οὖν ἐστι D. τί οὖν ἐροῦμεν; μᾶλλον δὲ πῶς ἔστι Edd.

ἔστι τοῦτο ἐπιλύσασθαι; Οὐ τοῦτο εἶπεν ὁ ἀπόστολος, ἀλλ' ῥάπλως οὕτως ἔλαβε τὴν μαρτυρίαν καὶ ἀφελῶς πρὸς τὸ ἦθος αὐτῶν τὸ ἐψευσμένον. Διὰ τί γὰρ μὴ ἠέπηγαγε, “Καὶ γὰρ τάφον, ὃ ἄνα, σεῖο Κρήτες ἐτεκτήναντο;” Ὁὐ τοῦτο εἶπεν ὁ Παῦλος, ἀλλ' ὅτι καλῶς ὁ δεῖνα εἶπεν, ὅτι ψεῦσταί εἰσιν οἱ Κρήτες. ^ρΟὐκοῦν πόθεν ἰσχυρίζομεθα, ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς ὁ Ζεὺς; ^τἘνεστι ^μἐν καὶ ἐτέρωθεν ^υτοῦτο κατασκευάσαι. ^νοὐ γὰρ δεῖ ἀπὸ τῆς τῶν Κρητῶν μαρτυρίας τοῦτο ^ωπαράγειν. Ἄλλως δὲ οὐκ ἐν τούτῳ εἶπεν αὐτοὺς ψεύδεσθαι. ^ξεἰκὸς δὲ καὶ D τοῦτο ἐψεύσθαι αὐτούς· καὶ ^γγὰρ ἄλλους ἐνόμιζον θεοὺς. Διὰ τοῦτο ὁ ἀπόστολος ψεύστας αὐτοὺς εἶπεν. Ἀλλὰ τὸ ζητούμενον, τί δήποτε ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἄγει τὰς μαρτυρίας. Ὅτι μάλιστα τούτοις ἐντρέπομεν αὐτοὺς, ὅταν οἴκοθεν ἐνέγκωμεν ^ζτὰς κατηγορίας, ὅταν τοὺς παρ' αὐτοῖς θαύμαστους, τούτους ἐπιστήσωμεν αὐτοῖς αἰτιωμένους. Διὰ τοῦτο καὶ ἐτέρωθι κέχρηται λέγων, “Ἀγνώστῳ θεῷ.” Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐπειδὴ E οὐκ ἐξ ἀρχῆς τοὺς ^αθεοὺς παρέλαβον, ἀλλὰ κατὰ χρόνους ^βἐπήεσαν, ὡς τὰ ἐκ τῶν Ὑπερβορέων, ὡς τὰ τοῦ Πανός, ^γὡς τὰ μικρὰ, ὡς τὰ μεγάλα μυστήρια, στοχαζόμενοι ἀπὸ τούτων, ὅτι 745 εἰκὸς καὶ ἄλλον εἶναι θεὸν, ὑπ' αὐτῶν δὲ ἡγνοῆσθαι, ἵνα καὶ περὶ ἐκείνον ὥσιν ^δεὐκαθοσίωτοι, ^ετούτῳ βωμὸν ἔστησαν ^ςἐπιγράψαντες, “Ἀγνώστῳ θεῷ,” μονονουχὶ τοῦτο δηλοῦντες, καὶ εἴ τις ἄγνωστος εἴη θεός. Εἶπεν οὖν, ὅτι ὃν προλαβόντες ὑμεῖς (392) ἐπέγνωτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. ^ςἈλλὰ, “Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν,” περὶ τοῦ Διὸς ^ιεἴρηται. “^ιΠλήρεις ^κμὲν

^ρ ἀπλῶς οὕτως] ἀπλάστως C.D. Cat. ^τ οὐ τοῦτο] Sic C.D. οὐ τοῦτο οὖν Cat. ὥστε οὐ τοῦτο Edd. Mox Παῦλος C.D. Cat. Vet. ἀπόστολος Edd. ^ς οὐκοῦν πόθεν ἰσχ.] Sic C.D. Vet. πόθεν οὖν διῖσχ. Cat. οὐκ ἐντεῦθεν δὲ μόνον ἰσχ. Edd. ^μ ἐν] Sic C.D. Vet. γὰρ Edd. ^υ τοῦτο κατ.] Sic C.D. πολλαχόθεν κατασκευάζοντας Edd. ^ν οὐ γὰρ δεῖ] Sic C.D. Cat. Vet. καὶ οὐχὶ Edd. ^ω παράγειν] Sic C. Cat. παραγαγεῖν D. σαφῶς ἀποδείξει Edd. ^ξ εἰκὸς δὲ] Sic C.D. μᾶλλον δὲ εἰκὸς Edd. ^γ γὰρ] + καὶ Edd. καὶ om. C.D. ^ζ τὰς μαρτυρίας καὶ τὰς κατ. Edd. τὰς μαρτυρίας καὶ om. C.D. Cat. Vet. ^α θεοὺς] + πάντας Edd. πάντας om. C.D. Cat. ^β ἐπήεσαν] Sic Cod. Lamb. cxxxv. ἐπήεσαν C. ἐπεισέβησαν D. ingressa sunt Vet. καὶ ἄλλους τινὰς pro ἐπήεσαν Edd. ^γ ὡς τὰ μικρὰ, ὡς τὰ μεγάλα μυστήρια] Sic, sed μυρία pro μυστήρια, C.D. sicuti parva quaelibet ac magna mysteria Vet. ὡς ἄλλα μυρία ἐπήγαγον ὕστερον οὗτοι K.L.M. Veron. ὡς τὰ μικρὰ, ὡς τὰ μεγ. μυστήρια ἐπήγαγον ὕ. οὗτοι Sav. cet. ^δ εὐκαθοσιώτεροι C.D. invita Cat. ^ε τούτῳ] καὶ αὐτῷ τούτῳ D. ^ς ἐπιγράψαντες—θεὸς] ὡσανεὶ φησιν, καὶ εἴ τις ἄγν. εἴη θ. καὶ ἐπεγράφετο (ἐπεγέγραπτο D.) ὁ βῶμος, ἄγν. θεῷ C.D. invito Vet. ^ι ἄλλὰ] Sic C.D. πάλιν Cat. τὸ δὲ Edd. ^κ ἐῖρηται] + τῷ Ἀράτῳ ὃς ἐπεὶ ἀρχόμενος εἶπε Edd. + φησὶ γὰρ Cat. Haec desunt in C.D. ^ι πλήρεις] Sic D. Cat. πληραι C.E. μεσταί Edd. ^κ μὲν Δ.] Sic D.E. Cat. δὲ Δ. μὲν Edd.

Διὸς ἀγνυαί, ¹πλήρεις δὲ θάλασσαι.” ^mεῖτα μετὰ μικρόν φησι·
 B “Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.” ⁿἌρατος αὐτὰ εἶπε. Πῶς οὖν ὁ
 Παῦλος τὰ περὶ τοῦ Διὸς εἰρημένα ^oεἴλκυσε εἰς τὸν θεὸν τῶν
 ὄλων; Οὐ τὰ περὶ τοῦ Διὸς εἰρημένα εἴλκυσε εἰς τὸν Ῥθεὸν,
 ἀλλὰ τὰ προσήκοντα τῷ θεῷ, ^qκαὶ οὐ γνησίως οὐδὲ κυρίως ἐπι-
 τεθέντα τῷ Διὶ, ταῦτα ἀποδίδωσι τῷ θεῷ· ἐπεὶ καὶ τὸ, θεός,
 ὄνομα αὐτοῦ ^rμόνου ἐστὶ, καὶ παρανόμως ἐπικείται τοῖς εἰδώ-
 λοις. Ἀλλὰ πόθεν ἐχρῆν αὐτοῖς διαλεχθῆναι; ^sἀπὸ προφη-
 τῶν; Ἀλλ’ οὐκ αἶν ἐπίστευσαν· ἐπεὶ καὶ Ἰουδαίοις οὐδὲν ἀπὸ
 τῶν Εὐαγγελίων φθέγγεται, ἀλλ’ ^tἀπὸ προφητῶν διὰ τοῦτό
 C φησιν, ³“Ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, τοῖς ἀνόμοις
 ὡς ἄνομος, τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον.” Τοῦτο καὶ ὁ θεός
^wποιεῖ· οἷον ἐπὶ τῶν μάγων, οὐ δι’ ἀγγέλου αὐτοὺς ἄγει, οὐ διὰ
 προφήτου, οὐ δι’ ἀποστόλου, ^xοὐ δι’ εὐαγγελιστοῦ, ἀλλὰ πό-
 θεν; ^yΔιὰ ἄστρον· ἐπειδὴ γὰρ περὶ ταῦτα τὴν τέχνην εἶχον,
 ἐκείθεν αὐτοὺς εἴλκυσε. Πάλιν ἐπὶ τῶν βοῶν ^zἐπὶ τῆς κιβωτοῦ,
⁴ἐὰν ^aπορευθῶσι, φησὶ, τήνδε τὴν ὁδὸν, ἀληθὴς ἐστὶν ἡ τοῦ
 θεοῦ ἀγανάκτησις, καθάπερ οἱ μάντεις ^bὑπετίθεντο. Οὐκοῦν
 ἀληθεύουσιν οἱ μάντεις; Ἀπαγε· ἀλλ’ ἀπὸ τῶν οἰκείων ^cαὐτοὺς
 D στομάτων ἐλέγχει καὶ καταπλήττει. Πάλιν ἐπὶ τῆς ἐγγαστρι-
 μύθου· καὶ γὰρ ἐπειδὴ ταύτη ἐπίστευε, διὰ ταύτης ἐποίησεν
 ἀκοῦσαι τὸν ^dΣαοὺλ τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλαμβάνειν. Τίνος
 οὖν ἔνεκεν ἐπεστόμισε τὸν δαίμονα ὁ Παῦλος ^eτὸν λέγοντα,
⁵“Οὗτοι δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες καταγγέλ-
 λουσιν ^fἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας;” τίνος δὲ ἔνεκεν καὶ ὁ Χριστὸς
 κωλύει τοὺς δαίμονας φθέγγεσθαι; Ἐκεῖ ^gμὲν εἰκότως· καὶ γὰρ
 τὰ σημεῖα προεχώρει· ἐπεὶ καὶ ἐνταῦθα οὐκ ἀστήρ ἦν, ἀλλ’ αὐ-
 τὸς ^hἑαυτὸν ἐκήρυττε· καὶ οἱ δαίμονες δὲ ⁱοὐχὶ προσεκυνοῦντο.

³ 1 Cor. ix. 20, 21.⁴ 1 Reg. vi. 9.⁵ Act. xvi. 17.

¹ πλήρεις δὲ θάλασσαι] Sic D. Cat. πλήραι δὲ θάλασσαι C. πλήραι δὲ θα-
 λάσση E. μεστή δὲ θάλασσα Edd. ^m εῖτα μετὰ (μετὰ om. E.) μικρόν φ.
 (φ. om. Cat.)] Sic C.D.E. Cat. Vet. τότε ἐπήγαγε τὸ Edd. ⁿ Ἄρατος αὐτὰ
 εἶπε] Sic C.D. Cat. ἄρα τοσαῦτα εἶπε; E. δεικνὺς οἶμαι κακεῖνος ὅτι γεγόναμεν
 ἐκ θεοῦ Edd. ^o εἴλκυσε] ἔλκει D. Cat. εἴλκυσε post ὄλων transp. Edd.
 invitit C.D.K.L. Cat. Statim εἰς τῶν ὄλων θ. C. ἐπὶ τὸν θ. τὸν τῶν ὄ. Cat.
 Ῥθεὸν] + τὸν τῶν ὄλων C. ^q καὶ οὐ] μὲν, οὐχὶ K.L.M. Post γνησίως add.
 δὲ M. ^r μόνου D.K.L.M. invita Cat. ^s ἀπὸ τῶν πρ. Edd. τῶν om. C.D.
 Cat. ^t τοῦ εὐαγγελίου E. διαλέγεται pro φθέγγεται C. ^v ἀπὸ τῶν πρ. Edd.
 τῶν om. C.D.K.L.M. Cat. ^w ἐποίησιν C.K.L.M. invita Cat. ^x οὐ δι’ εὐ.
 om. D. ^y διὰ] ἀπὸ in text. C. δι’ D. Cat. et marg. C. ^z ἐπὶ] καὶ Cat.
^a πορευθῶ E. ^b ὑπετίθεντο C. ὑπερετίθεντο D. ^c αὐτοὺς στ.] Sic K.L.M.
 Cat. αὐτῶν στ. (et post ἐλέγχει add. τούτους) E. στ. αὐτοὺς Edd. ^d Σα-
 μουὴλ E. ^e τὸν om. K. Mox οὗτοι οἱ ἄνθρωποι Edd. οἱ ἄνθρωποι om.
 C.E. Cat. ^f ὑμῖν D.K. ^g μὲν] + γὰρ K. ^h αὐτὸν C. Cat. ⁱ οὐχὶ
 omnes. οὐ Edd.

Οὐκ ^k ἦν εἶδωλον τὸ φθεγγόμενον, ἵνα κωλυθῇ. Καὶ τὸν Βα-Ε
 λαὰμ δὲ εἴασεν εὐλογῆσαι, καὶ οὐκ ^l ἐκώλυσεν· οὕτω πανταχοῦ
 συγκαταβαίνει. Καὶ τί τοῦτο θαυμάζεις; ^m Αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ
 ἀφήσιν δόξας ⁿ πονηρὰς καὶ ^o ἀναξίους ἑαυτοῦ συνίστασθαι, οἷον
 ὅτι ^p σῶμα ἦν πρότερον, ὅτι ὁρατός· πρὸς τοῦτο ^q γοῦν λέγει,
 ὅτι ⁶ “Πνεῦμα ὁ θεός.” Πάλιν ὅτι χαίρει ταῖς θυσίαις, ὅπερ
 ἦν ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ ῥήματα φθέγγεται ἀπάδοντα αὐτοῦ
 τῆς ὁμολογίας· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Οὐδαμοῦ γὰρ ^r τὴν ἀξίαν ὁρᾷ ^F
 τὴν ^s αὐτοῦ, ἀλλὰ πανταχοῦ τὸ ἡμῖν χρήσιμον. Εἰ γὰρ πατὴρ
 οὐχ ὁρᾷ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ συμψελλίζει τοῖς παιδίοις,
 καὶ τροφήν καὶ ἐδέσματα καὶ ^t ποτὰ οὐχ Ἑλληνικοῖς ὀνόμασι
 καλῶν, ἀλλὰ παιδικῇ τινι διαλέξει καὶ βαρβάρῳ, πολλῶ μᾶλλον ⁷⁴⁶
 ὁ θεός. Καὶ ὀνειδίζει ^v συγκαταβατικῶς διὰ τοῦ προφήτου
 λέγων ⁷ “Εἰ ἀλλάσσονται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν” καὶ πανταχοῦ
 συγκατάβασις ἐστὶ ^w τὰ ἐν ταῖς γραφαῖς, ^x καὶ ῥήματα καὶ
 πράγματα. “Δι’ ἣν αἰτίαν, ^y φησὶν, ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως,
 ἵνα ὑγιαίνωσιν ^z ἐν τῇ πίστει.” Διὰ τοῦτο, φησὶν, ἐπειδὴ ^a ἡθὺς
 αὐτοῖς ἐστὶν ^b ἱταμόν, δολερὸν, ἀκόλαστον· ^c τὰ γὰρ μυρία κακὰ
 αὐτοὶ ἔχουσιν. ^d Ὅταν καὶ ψεύδωνται προχείρως, καὶ δολεροὶ
 ᾧσι καὶ γαστρίμαργοι καὶ ἀργοὶ, σφοδρῶ καὶ πληκτικῶ τοῦ ^B
 λόγου ^e δεῖ· προσηνεῖα γὰρ οὐκ ἂν ἀχθείη ὁ τοιοῦτος. Ἐλεγε
 οὖν αὐτούς. Ἐνταῦθα ^f οὐ τοὺς ἀλλοτρίους ^g φησὶν, ἀλλὰ τοὺς
 οἰκείους. “Ἀποτόμως” βαθυτέραν, φησὶ, δίδου τὴν πληγὴν.
 Οὐ γὰρ πᾶσιν ἐνὶ τρόπῳ προσενεκτέον, ἀλλὰ διαφόρως καὶ
 ποικίλως, καὶ πρὸς τὰ ὑποκείμενα. Οὐδαμοῦ παρακαλεῖ ἐνταῦθα.
 Ὡς περ γὰρ ὁ τὸν ἐπικεῖν καὶ εὐγενῇ πλήττων ^h ἀναιρεῖ καὶ
 ἀπόλλυσιν· οὕτως ὁ τὸν δεόμενον σφοδρότητος κολακεύων δια-
 φθείρει καὶ οὐκ ἀφήσιν ⁱ διαναστῆναι. “Ἴνα ὑγιαίνωσι, φησὶν,
 ἐν τῇ πίστει.” Ἄρα τοῦτο ^k ὑγεία, τὸ μηδὲν ^l νόθον μηδὲ ἀλλό- ^C
 τριον ἐπεισάγειν. Εἰ δὲ οἱ βρώματα ^m παρατηροῦντες οὐχ

6 Joan. iv. 24.

7 Jer. ii. 11.

^k ἦν] + γὰρ Edd. γὰρ om. C.D. Cat. ^l ἐκώλυσεν] + ἐλθεῖν C. Cat.
^m αὐτὸς] ὅπου K.L.M. ⁿ πονηρίας C. ^o ἀναξίας E. Statim αὐτοῦ K.L.M.
^p σῶμα] τὸ σῶμα E. ^q οὖν C.E. Statim ὅτι assumptum ex C.D. Vet.
^r τὴν] Sic libri omnes et Veron. αὐτὴν mendose Sav. cet. ^s αὐτοῦ] Sic C.D.
^t οἰκείαν K.L.M. αὐτοῦ Veron. Sav. Mor. ἑαυτοῦ Ben. ^u ποτὰ] Sic C.D.
^v πόματα Edd. Post πόματα add. δίδωσιν E. ^w συγκαταβατικῶς] + ὁ προφήτας
^x χρίων θεὸς E. ^y τὰ] καὶ τὰ E. ^z καὶ om. K. ^a φησὶν om. K.L.M.
^b ἐν assumptum ex C.D. ^c ἡθὺς C. ^d ἱτ. καὶ δ. καὶ ἀκ. Edd. repugnanti-
^e bus libris. ^f τὰ γὰρ] Sic C.D.K.L.M. τὰ δὲ Veron. τὰδε Sav. cet. τὰ
^g γὰρ—αὐτοῖ] οὗτοι τὰ μ. κ. E. ^h ὅταν] + δὲ E. καὶ om. D. ⁱ δεῖ ante
^j σφοδρῶ transp. C.D. ^k οὐ τοὺς—ἀποτόμως] τοὺς οἰκείους φησὶν, ἀλλὰ καὶ
^l ἀποτόμως E. ^m φησὶν] λέγει K.L.M. ⁿ ἀναιρεῖ καὶ om. C. ^o ἀνα-
^p στῆναι E. ^q ὑγεία D. ^r ἀλλότρ. μηδὲ νόθ. inverso ord. K.L.M. Statim
^s ἐπεισαγαγεῖν E. ^t ἐπιτηροῦντες E. Veron.

ὑγιαίνουνσιν, ἀλλὰ νοσοῦσι καὶ ἀσθενοῦσι· ⁸ “Τοὺς γὰρ ἀσθενούντας, φησὶ, τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις ^η “διαλογισμῶν”· τί ἂν οἰοίμεν περὶ τῶν τὰ αὐτὰ νηστευόντων αὐτοῖς, περὶ τῶν σαββατιζόντων, περὶ τῶν εἰς τόπους ἀπερχομένων ἐκείνοις ἀφιερωμένους; τὸν ἐν Δάφνῃ λέγω, τὸ τῆς Ματρώνης λεγόμενον σπήλαιον, τὸν ἐν Κιλικίᾳ τόπον τὸν τοῦ (393) ^ρΚρόνου λεγόμενον; πῶς δὲ οὗτοι ὑγιαίνουνσι; Διὸ ^ι “χρὴ σφοδρότερας αὐτοῖς τῆς πληγῆς. Διὰ τί οὖν ἐπὶ Ῥωμαίων· αὐτὸ οὐ ποιεῖ;” ^δ “Οτι οὐ τοιαῦτα τὰ ἦθη ἐκείνων, ^ς ἀλλ’ εὐγενέστεροι ἐτύγχανον. “Μὴ προσέχοντες, ἔφησιν, Ἰουδαϊκοῖς μύθοις.” ^ν Διπλῇ μῦθος τὰ Ἰουδαϊκὰ, ^ω καὶ ὅταν παραποίησις ἦ, καὶ ὅταν παρὰ καιρὸν ἦ τὸ πρᾶγμα· λοιπὸν γὰρ μῦθος γίνεται. “Ὅταν γὰρ μὴ δεῖ αὐτὸ γενέσθαι, καὶ γενόμενον βλάβη, μῦθος ἐστίν, ^ς ὥσπερ ἄχρηστόν ἐστιν. “Ὡσπερ οὖν ἐκείνοις οὐ δεῖ πείθεσθαι, οὕτως οὐδὲ τούτοις· οὐ γάρ ἐστιν ὑγιαίνειν. Εἰ γὰρ πιστεύεις τῇ πίστει, τί ἕτερα ἐπεισάγεις, ὥς οὐκ ἀρκούσης τῆς πίστεως δικαιοῦσαι; ^ς τί καταδουλοῖς ἑαυτὸν καὶ ὑποβάλλεις τῷ νόμῳ;” ^ε Οὐ θαρρεῖς τῷ πράγματι; Τοῦτο νοσοῦντός ἐστι καὶ ἀπιστοῦντος· ^α πιστῆς γὰρ ^β ἐστὶ διανοίας μὴ ἀμφιβάλλειν· ἀμφιβάλλει δὲ ὁ τοιοῦτος.

⁹ “^ς Πάντα μὲν, φησὶ, καθαρὰ τοῖς καθαροῖς.” Ὁρᾷς ^δ ὅτι πρὸς τι ἐστὶ τὸ εἰρημένον; “Τοῖς δὲ μεμιαμμένοις, ^ε φησὶ, καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν.” Οὐκ ἄρα παρὰ τὴν οἰκείαν φύσιν καθαρὰ ἢ ἀκάθαρτα, ἀλλὰ παρὰ τὴν προαίρεσιν τῶν μεταλαμβάνόντων. “Ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν, ^ς φησὶ, καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. ¹⁰ Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, ⁷⁴⁷ βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.” Οὐκοῦν καὶ ^ς καθαρὸν τί οὖν ὥς ἀκάθαρτον ἀπηγόρευται; ^η Οὐ τῇ φύσει ἀκάθαρτον ἦν· πάντα γὰρ καθαρὰ· ἐπεὶ οὐδὲν ἰχθύος ἀκαθαρτότερον, ὅπου γε ^ι καὶ ἀνθρωπίνων ἀπογενέται σωματῶν· ἀλλ’ ^κ ἐπετέτραπτο, καὶ καθαρὸν εἶναι

8 Rom. xiv. 1.

9 v. 15.

10 v. 16.

^η λογισμῶν C. ^ο οἰοίμεν] Sic C.D. Vet. εἴποιμι E. Veron. εἴποι τις Sav. cet. ^ρ Κρόνου C. Χρόνου Veron. Statim καλούμενον K.L.M. ^ι χρὴ] χρεῖα C. ^ι αὐτὸ] τὸ αὐτὸ E. ^ς ἀλλ’ εὐγ.] ἀλλὰ χρηστότερα· εὐγ. γὰρ E. ^ι φησὶν om. K.L.M. ^ν διπλοῦς E. ^ω καὶ ὅταν—πρᾶγμα] Sic C.D. Cat. et (om. καὶ ὅταν παρ. ἦ) E. καὶ ὅτι παρ. καὶ ὅτι παρὰ κ. τὸ πρ. Edd. ^ς Haec ὥσπερ ἄ. ἐστιν, inclusa a Sav. om. C.D.K.M. invit. Cat. Vet. ^ν οὖν] γὰρ E. οὖν om. C. Cat. ^ς τί] καὶ E. τί om. Veron. Mox σεαυτὸν K.L.M. σεαυτὸν C. ^α πίστις E.L. ^β ἐστὶ om. C.K.M. Sav. cet. Statim διανοία E. ^ς πάντα μὲν, φ.] τὰ μὲν K.L.M. ^δ ὅτι] πῶς K.L.M. ὅτι om. E. ^ε φησὶ om. K.L.M. ^ς φησὶ om. iidem. ^ς ὁ ὅς Edd. ὁ om. C.E.K.L. Cat. ^η οὐ τῇ φ.] τί οὖν E. Veron. ^ι καὶ om. C.E. Veron. ^κ ἐπιτέτραπτο E. Veron. ἐπετ. καθαρὸν εἶναι. ἐδόκει πάλιν C.D.

ἐδόκει. Πάλιν οὐδὲν ὄρνιθος ἀκαθαρτότερον· σκώληκας γὰρ ἐσθίει· ¹οὐδὲν ἐλάφον· καὶ γὰρ ^mκαὶ παρὰ τοῦτό φασιν ⁿαὐτὸν καλεῖσθαι ἐλάφον διὰ τὸ ὄφεις ἐσθίειν· ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἡσθίετο. Τίνος οὖν ἔνεκεν τὸν ἴν καὶ ἕτερά τινα ^oτοιαῦτα ἀπηγόρευσεν; Οὐχ ὡς ἀκάθαρτα, ἀλλὰ τὸ πλεόν τῆς τρυφῆς περι- ^Bκόπτων. Ἄλλ' εἰ μὲν τοῦτο εἶπεν, οὐκ ἂν ἔπεισε· νῦν δὲ τῷ φόβῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοὺς κατέσχε. Τί ^pδὲ, εἰπέ μοι, οἶνου ἀκαθαρτότερον, εἰ ταῦτα ἐξετάζειν χρή; τί δὲ ὕδατος, ^qεἰπέ μοι, ᾧ μάλιστα ἐκαθαίροντο; ^rΝεκρῶν οὐχ ἥπτοντο, καὶ νεκρῷ ^sκαθηγνίζοντο· τὸ γὰρ σφάζομενον ^tνεκρὸν, καὶ τούτῳ ἐκαθαίροντο. Οὕτω ^vπαίδων ἦν διδασκαλία. Σκόπει δέ· ὁ οἶνος οὐχὶ ἀπὸ κόπρου τὴν σύστασιν ἔχει; ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς ἔλκει ἡ ἄμπελος τὴν νοτίδα, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς κόπρου τῆς παρακειμένης. Καὶ ὅλως, εἰ βουλοίμεθα ἀκριβολογεῖσθαι, πάντα ἀκά- ^Cθαρτα. Ἄλλ' οὐδὲν, ^wεἰ βουλοίμεθα μὴ ἀκριβολογεῖσθαι, ἀκάθαρτον, ^xἀλλὰ πάντα καθαρὰ· οὐδὲν ὁ θεὸς ἀκάθαρτον ἐποίησεν· οὐδὲν γὰρ ἀκάθαρτον, ^yἀλλ' ἡ ἁμαρτία μόνη· ψυχῆς γὰρ ἄπτεται, καὶ ^zταύτην ῥυποῖ. Τοῦτο δὲ πρόληψις ἐστὶν ἀνθρωπίνη. “Τοῖς δὲ μεμιαμμένοις, φησὶ, καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμíanται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις.” Πῶς γὰρ ἐν τοῖς καθαροῖς ^aἀκάθαρτον ἂν εἴη; Ὁ ψυχὴν ἔχων ἀσθενῇ, πάντα ῥυποῖ. ^bΕἰ γὰρ ἐν παραιτοίτο, τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ἀκάθαρτον ζητῶν, οὐδενὸς ἄψεται· οὐδὲ γὰρ ταῦτα καθαρὰ, ^cἰχθῦς ^Dλέγω, καὶ τὰ ἄλλα κατὰ τὸν ^dαὐτὸν λόγον. “^eΜεμíanται αὐτῶν, φησὶ, καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις” ἀλλὰ πάντα μιαιρά. Ἄλλ' οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλὰ τί; Περιέτρεψεν εἰς αὐτοὺς τὸ πᾶν. Οὐδὲν γὰρ ἀκάθαρτον, φησὶν, ἀλλ' αὐτοῖ, καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν. Τούτων οὐδὲν ἐστὶν ^fἀκάθαρτον· ἔργα γάρ ἐστι θεοῦ· ^hπροαίρεσις πονηρὰ, ἀκάθαρτον. “Θεὸν ὁμο-

¹ οὐδὲν] + χεῖρον K.L.M. ^m καὶ om. D.E. ⁿ αὐτὴν C.D. αὐτὸν om. E.
^o τοιαῦτα om. C.E. Veron. ^p δέ] Sic C.D.E.K.L. γὰρ Edd. ^q εἰπέ μοι]
 συνεχῶς K.L.M. εἰπέ μοι om. E. ^r νεκροῖς D. νεκρῶν—ἐκαθαίροντο om.
 C.E. Veron. ^s ἐκαθαίροντο D. ^t νεκρὸν] κρείττον D.K.L.M. ^v παίδων ἦν om. C. ἦν om. D. Statim ἡ διδ. C.D. Sav. cet. ^w εἰ β.] τοῖς βουλομένοις K.L.M. ^x ἀλλὰ—οὐδὲν γὰρ ἀκάθαρτον om. E. ^y ἀλλ' ἡ] Sic D. ἀλλ' C. εἰ μὴ ἡ Edd. Statim μόνον D. ^z ταύτην] + λυπεῖ ἡ μᾶλλον E.
^a ἀκάθαρτος L. πῶς—εἴη;] ἐν δὲ τοῖς καθαροῖς, πῶς ἂν εἴη ἀκάθαρτα, εἰ μὴ ἁμαρτία μόνη. ἀλλὰ πάντα καθαρὰ, οὐδὲν ὁ θεὸς ἀκάθαρτον ἐποίησεν· οὐδὲ γὰρ ἀκάθαρτον ἂν εἴη. E. ^b Vid. Annot. ^c ἰχθῦς] ὁ ἰχθῦς C.D. ^d αὐτὸν omnes. αὐτῶν Edd. Statim λόγον pro λογισμὸν C.D. ^e μεμíanται] + γὰρ K.L.M. Mox ἀλλ' ἅπαντα C. ^f ἀκαθαρτότερον K.L.M. Sav. cet. ^g ἔργα γάρ ἐστι (+ τοῦ C.) θεοῦ] Sic C.D. sunt autem Dei opera Vet. εἰ γάρ ἐστι E. εἰ γάρ ἐστι θεοῦ Veron. Haec desunt in K.L.M. Sav. cet. ^h πρ. πονηρὰ, ἀκαθ.] Sic C.D.E. Cat. Veron. Vet. Etiam haec absunt a K.L.M. Sav. cet.

λογουσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ
 ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι. ¹¹ Σὺ δὲ λάλει
 ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ.” Τοῦτό ἐστιν ἀκαθαρσία·
 E ¹οὗτοί εἰσιν ἀκάθαρτοι· ἀλλὰ ^kμηδὲν τούτων ἔνεκεν σιγῆσης.
¹Κὰν μὴ δέχωνται, φησὶ, σὺ τὰ σαυτοῦ ^mπρᾶττε· κὰν μὴ πεί-
 θωνται, σὺ παραίνει καὶ συμβούλευε. Ἐνταῦθα πλέον αὐτοὺς
 διαβάλλει. Καὶ γὰρ οἱ μαινόμενοι οὐδὲν νομίζουσιν ἑστηκέναι·
 ἀλλ’ οὐ παρὰ τὰ ὁρώμενα τοῦτο γίνεται, ἀλλὰ παρὰ τοὺς
 ὁρῶντας ὀφθαλμούς. ⁿἘπειδὴ ἄστατοί εἰσι καὶ ἰλιγγιῶντες,
 F νομίζουσι ^oπεριστρέφεσθαι αὐτοῖς τὴν γῆν· ἀλλ’ οὐ περιστρέ-
 φεται, ἀλλ’ ἑστηκε παγία· τοῦ γὰρ πάθους αὐτῶν ἡ ^pὑπόνοια,
 748 οὐ τοῦ στοιχείου τὸ πάθος. Οὕτω καὶ ἐνταῦθα· ὅταν ψυχὴ
 ἀκάθαρτος ᾖ, πάντα ἀκάθαρτα νομίζει. ^qἌρα οὐ τὸ παρα- (394)
 τηρεῖσθαι καθαρότητος, ἀλλὰ ^rκαθαρότητος τὸ πάντων κατα-
 τολμᾶν· ^sὁ γὰρ φύσει καθαρὸς, πάντων κατατολμᾷ, οἱ δὲ ἐρρυ-
 πωμένοι, οὐδενός. Τοῦτο καὶ πρὸς Μαρκίωνα ἔστιν εἰπεῖν.
 Ὅρᾳς ὅτι καθαρότητος τεκμήριον τίθεται τὸ παντὸς ῥύπου
 ἀνώτερον εἶναι; τὸ ^tδὲ μηδενὸς ἄπτεσθαι, ἀκαθαρσίας; Οὕτω
 B καὶ ἐπὶ θεοῦ· ὅτι σάρκα ἀνέλαβε, τοῦτο καθαρότητος· ^vεἰ δὲ
 δεδοικώς οὐκ ἀνέλαβε, ῥύπον. Ὁ τὰ δοκοῦντα εἶναι ἀκάθαρτα
 μὴ ἐσθίων, οὗτός ^wἐστὶν ἀκάθαρτος καὶ ἀσθενής· ὁ δὲ ἐσθίων,
 οὐκέτι. Μὴ καθαρὸς τοίνυν καλῶμεν τοὺς τοιούτους· οὗτοί
 εἰσιν ^xοἱ ἀκάθαρτοι· ὁ δὲ πάντων κατατολμῶν, καθαρὸς. Ταύ-
 την τὴν εὐλάβειαν ἐπὶ τῶν ῥυπούντων τὴν ψυχὴν ^yἐπιδείκνυσθαι
 χρή· ἐκείνο γὰρ ἀκαθαρσία, ἐκείνο ῥύπος· τοῦτο δὲ οὐδὲν τού-
 των. Ἐπεὶ καὶ οἱ στόμα ἔχοντες διεφθαρμένον νομίζουσι τὰ
 C προσφερόμενα ἀκάθαρτα εἶναι, τοῦτο δὲ ^zτοῦ πάθους ἐστί. Τί
 οὖν; χρή σφόδρα εἰδέναι περὶ ^aτῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων
 τὴν φύσιν.

11 CAP. II. v. 1.

ⁱ οὗτοι] Sic C.D.K.L. αὐτοὶ Edd. Statim εἰσιν οἱ ἀκ. C. ^kμηδὲν] μηδὲ D.
 μὴ K.L.M. Sav. cet. invita Cat. ¹κὰν] ἀλλὰ κὰν (om. φησὶ) K.L.M.
^mποίει C. ⁿἐπειδὴ]+γὰρ K.L. Mox καὶ οἱ ἰλ. C.D. ^oπεριέστρεφθαι C.
^pὑπόνοια] Sic C.D.E.K.M. et ex corr. L. suspicio Vet. ἀπόνοια Edd.
^qἄρα]+οὕτω K.L.M. Sav. cet. invita Cat. ἄρα—κατατολμᾶν] ἄρα οὐ ταῦτα
 καθαρότητος τὸ μὴ πάντων κ. Veron. ^rκαθαρότητος om. E. ^sὁ] ναί,
 φησὶν· ὁ E. Mox ῥερυπ. E. Veron. ^tδὲ μηδενός] μηδεμιᾶς D. ^vεἰ δὲ
 δεδ.] Sic C. εἰ δεδ. δὲ K.L.M. Sav. cet. δὲ om. D. εἰ—ῥύπου] εἰ δὲ καὶ εἰς
 γαστέρα ἐδεδύκει, οὐδ’ οὕτως ἀνέλαβε ῥύπον E. εἰ δ’ ἐδηδόκει (sic) οὐκ ἀνέλαβε
 ῥύπον Veron. ^wἐστιν om. C. ^xοἱ om. E. ^yἐπιδείκνυσθε K.M.
 χρή om. K.L.M. ^zτοῦ π. ἐστί] ἐστι τοῦ π. K.L.M. ^aτῶν καθαρῶν καὶ
 om. D. Vet. καὶ τῶν ἀκαθάρτων om. C.E. Veron. τί οὖν;—φύσιν] χρή τοίνυν
 τῶν καθ. σφόδρα εἰδέναι καὶ τῶν ἀκαθ. τὴν φ. K.L.M. Sav. cet.

^bΤί οὖν ἐστὶν ἀκάθαρτον; Ἀμαρτία, κακία, πλεονεξία, ^cπονηρία. ¹²“Λούσασθε, φησὶ, καθαροὶ ^dγένεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἐμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.” “Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ, ὁ θεός.” “Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, ^eφησὶ, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε.” Ἐπεὶ καὶ αἱ παρατηρήσεις ἐκείναι σύμβολα ἦσαν ἑκαθαρσίων. ¹³“Νεκροῦ, ^Dφησὶ, μὴ αψη.” Τοιοῦτον γὰρ ἡ ἀμαρτία, νεκρὸν καὶ ὁδωδός. Ὁ λεπρὸς, φησὶν, ἀκάθαρτός ἐστι. Καὶ γὰρ ἡ ἀμαρτία ποικίλον καὶ πολυειδές. Καὶ ^hὅτι τοῦτο αἰνίττεται, ἐκ τῶν ἐξῆς δῆλον. Ἐὰν ⁱγὰρ ἡ διαπαντὸς ἡ λέπρα ^kκαὶ καθ’ ὅλου τοῦ σώματος, καθαρὸς ἐστὶν· ἐὰν δὲ ἐν μέρει, οὐκέτι. Ὁρᾷς ὅτι τὸ ποικίλον καὶ ἐνῆλλαγμένον ἐστὶ τὸ ἀκάθαρτον; Πάλιν ὁ γονορρυῆς ^lἀκάθαρτος. ^mἘν τῇ ψυχῇ λόγισαι ⁿτὸν γονορρυῆ, τὸν τὰ σπέρματα ἀποβάλλοντα. Ὁ μὴ περιτμηθεὶς πάλιν ἀκάθαρτος. Ὁρᾷς ^oπῶς οὐκ ἔστι ταῦτα ἀλληγορία, ἀλλὰ τύ- ^Eποι; ὁ μὴ περιελὼν, φησὶ, τῆς ψυχῆς τὴν κακίαν. Ὁ ἐργαζόμενος ^pἐν τῷ σαββάτῳ, λιθάζεται· τουτέστιν, ὁ μὴ διαπαντὸς ἀνακείμενος τῷ θεῷ, ^qοὗτος ἀπόλλυται. ^rἼδωμεν πόσοι τρόποι ἀκαθαρσιῶν. Ἡ ἀπὸ λέχους, φησὶν, ἀκάθαρτός ἐστι. Διὰ τί, εἰπέ μοι; οὐχὶ σπóρον καὶ γέννησιν αὐτὸς ἐποίησε; τίνας οὖν ἔνεκεν ἀκάθαρτος ἡ γυνή, εἰ μὴ ἕτερόν τι ἡνίττετο; Τί ^sδὲ τοῦτό ἐστιν; Εὐλάβειαν ἐνέτικτε τῇ ψυχῇ, τῆς πορνείας ^tἀπῆγε πόρρω. Εἰ γὰρ ἡ τεκοῦσα ἀκάθαρτος, πολλῷ μᾶλλον ἡ πορνεύουσα· εἰ τὸ τῇ γυναικὶ τῇ ἐαυτοῦ πλησιάζειν οὐ σφό- ^Fδρα καθαρὸν, τὸ ἀλλοτρίᾳ μίγνυσθαι πολλῷ μᾶλλον. ^vὉ ἀπὸ κήδους, φησὶν, ἀκάθαρτος· πολλῷ μᾶλλον ὁ ἀπὸ ^wφόνου καὶ πολέμου. Καὶ πολλοὺς αὖ εὔροι τις τρόπους ^xἀκαθαρσιῶν, ⁷⁴⁹καὶ δεῖ πάντα ἀναλέξασθαι. Ἀλλ’ οὐ νῦν ταῦτα ἀπαιτούμεθα, ἀλλὰ μετέστη εἰς τὴν ψυχὴν τὸ πᾶν. Τὰ γὰρ σωματικὰ ἐγγυτέρω ἡμῶν· διὰ τοῦτο ἀπὸ ^zτούτων ἐνήγαγεν. Ἀλλ’ οὐ

¹² Esai. i. 16. Psal. l. 12. Esai. lii. 11.

¹³ Num. xix. 16.

^b ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἀκάθαρτον, εἰ μὴ ἡ ἀμαρτία, ἡ πλεονεξία, καὶ τὰ ὅμοια· τὰ δὲ δοκοῦντα ἀκάθαρτα, ὀνόματι μόνῳ, ἀλλ’ οὐκ ἀληθείᾳ εἰσὶ. Veron. ^c πορνεία K.L.M. Sav. Mor. Mox φησὶ om. E. ^d γένεσθε C.E.K.L.M. γίνεσθε Edd. ^e ὑμῶν om. C. ^f φησὶ om. K.L.M. ^g ἀκαθαρσιῶν E. ^h ὅτι] + τοιοῦτόν ἐστι καὶ E. ⁱ γὰρ] + φησὶν C. ^k καὶ om. D. ^l ἀκάθαρτος D.E.K.L.M. ἀκάθαρτον Veron. Sav. Mor. ^m ἐν] μὲν C. Statim τῇ om. D. Vulgo interpungitur ἀκάθαρτος ἐν τῇ ψυχῇ. λόγισαι. Nobiscum facit M. ⁿ τὸν] ἡ τὸν C. Statim γονορρυῆν E. ^o πῶς] ὡς C. ^p ἐν] φησὶ E. Statim τῷ om. C.D. ^q οὗτος] + λιθάζεται καὶ E. ^r ἴδωμεν] εἴδετε K.L.M. Sav. cet. ^s δέ] δὴ D. δαὶ K.L.M. ^t ἀπῆγε C.E.K.L.M. ἀπήγαγε Edd. ^v ὁ] εἰ ὁ E.L. ^w φόνου καὶ om. E. Veron. Vet. ^x ἀκαθαρσίας K. ^y καὶ] εἶγε K.L.M. Sav. cet. Statim ἅπαντας C. Mox ἀναδέξασθαι D. ἀναλέγεσθαι K.L.M. Sav. cet. ^z τούτων] Sic C.D. Vet. τούτου Edd. Statim ἐνήγαγε τότε pro ἐνήγαγε K.L.M.

νῦν· οὐ γὰρ ἔδει ^aπαρακαθέζεσθαι τοῖς τύποις, οὐδὲ προσεδρεῖν ταῖς σκιαῖς, ἀλλὰ ^bτῆς ἀληθείας ἔχεσθαι, καὶ ταύτης ἀντιλαμβάνεσθαι. Ἀκάθαρτον ἢ ἀμαρτία· ταύτην φεύγωμεν, ταύτης ἀπεχώμεθα. ¹⁴ “Ἐὰν προσέλθῃς, φησὶ, πρὸς αὐτήν, ^cδέξεται σε.” Οὐδὲν πλεονεξίας ἀκαθαρτότερον. Πόθεν τοῦτο δῆλον; Ἀπ’ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Τί γὰρ οὐ μαιίνει; ^dχεῖρας, ψυχὴν, αὐτὴν τὴν οἰκίαν, ἔνθα ἀπόκειται τὰ ἀρπαζόμενα. Πρὸς Ἰουδαίους μὲν ^eοὐδὲν τοῦτο εἶναι δοκεῖ. ^fΚαίτοι ὅστ᾽ ἐβάστασεν ὁ Μωϋσῆς τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ὁ Σαμψὼν ἀπὸ ^gσιαγόνος ἔπιε, καὶ ἀπὸ λέοντος μέλι ἔφαγε, καὶ Ἡλίας ἀπὸ κοράκων ἐτρέφετο, καὶ παρὰ γυναικὸς χήρας. Τί ^hδὲ, εἶπέ μοι; εἰ τούτων ἕνεκεν ἀκριβολογεῖσθαι χρή, τὰ δέρματα τῶν βιβλίων αὐτῶν ⁱοὐ πάντων ἦν ^kἀγιώτερα; ^lοὐχὶ ἀπὸ νεκρῶν ζῶων ἐστὶ ^mκαὶ ταῦτα ἅπερ εἶπον; ⁿΟὐχὶ ὁ πόρνος τοίνυν ἀκάθαρτος ^Cμόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτεροι ^oτούτου μᾶλλον, καὶ ὁ μοιχὸς ἀκάθαρτος· ἀκάθαρτος δὲ καὶ οὗτος κάκεῖνος, οὐ διὰ τὴν μίξιν· ^pῥεπεῖ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ^qκαὶ ὁ γυναικὶ ἰδίᾳ πλησιάζων ἀκάθαρτος· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν πλεονεξίαν, ὅτι τὸν ἀδελφὸν ἐπλεονέκτησεν ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις. Ὅρ᾽ ὅτι ἡ κακία ἀκάθαρτον; Καὶ ὁ μὲν δύο γυναῖκας ἔχων οὐκ ἦν ἀκά- (395) θαρτος· καὶ ^rπολλὰς ἔχων ὁ Δαυὶδ οὐκ ἦν ἀκάθαρτος· ἐπειδὴ δὲ μίαν ἔσχε παρανόμως, ἀκάθαρτος γέγονε. Διὰ τί; ^s“Ὅτι ^Dἠδίκησεν, ὅτι ἐπλεονέκτησε. Καὶ ὁ πόρνος δὲ οὐ διὰ τοῦτο ἀκάθαρτος, διὰ τὴν μίξιν, ἀλλὰ διὰ ^tτὸν τρόπον, ὅτι ἀδικεῖ τὸ γύναιον· καὶ ἀλλήλους ἀδικοῦσι ^uτὴν γυναῖκα ποιοῦντες κοινὴν, καὶ ^vτούς τῆς φύσεως ἀνατρέποντες νόμους· ἐνὸς γὰρ αὐτὴν ἔδει ^wεἶναι. ¹⁵ “Ἄρσεν ^xγὰρ, φησὶ, καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς.” καὶ εἶπεν, “Ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.” ^yοὐχ οἱ πολλοὶ, ἀλλ’, “οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.” Καὶ ἐνταῦθα τοίνυν ἀδικία ἐστὶ, καὶ

14 Sirac. xxi. 2.

15 Gen. i. 27. ii. 24.

^a παρακαθῆσθαι C.D. προσκαθέζεσθαι E. ^b τῇ ἀληθείᾳ D. ^c δέξεται C. Veron. Mor. Ben. *suscipiet* Vet. ^d χεῖρα E. ^e οὐδὲν om. E. ^f καίτοι] + καὶ C.D. Statim ἐβάσταξεν C.E. Μωϋσῆς sine artic. D.E. ^g σιαγόνος] + ὄνου E.K. L.M. Sav. cet. invito Vet. ^h δὲ] δαί C.K.L.M. ⁱ οὐ] οὐχὶ D. Mox ἐστὶν pro ἦν K.L.M. ^k ἀγιώτερα] Sic C.D.E. Vet. ἀγριώτερον Veron. ἐναγέστερα K.L.M. Sav. cet. ^l οὐχὶ] καὶ γὰρ K.L.M. Sav. cet. ^m Haec καὶ ταῦτα ἅπερ εἶπον accesserunt ex C.D.K.L.M. ἀλλ’ ὅμως ταῦτα περιείπον E. ⁿ οὐχ D. ^o τούτων E. ^p ῥεπεῖ—ἀναγκαιοτάτοις] ἀλλ’ ἐπεὶ, εἰ κατὰ τὸν τῆς μίξεως λόγον ἦν, ἄρα ἀκάθαρτος καὶ ὁ γ. ἰ. πλησιάζων· ἀλλ’ οὐκ ἔστι τοῦτο C. ^q καὶ om. K. ^r πολλὰς] παλλακὰς E.K.L.M. Veron. παλλακίδας C. *plurimas* Vet. ^s τὸν τρόπον] τὴν πλεονεξίαν C. ^t τὴν] καὶ τὴν K.L.M. καὶ ἀλλήλους—κοινὴν, καὶ] τὴν γ. γὰρ ποιοῦντες κοινὴν, ἀλλήλους ἀδικοῦσι E. ^y τὸν... νόμον C. τοὺς... ὅρους E. ^w εἶναι] + γυναῖκα K.L.M. ^x γὰρ om. C. Statim καὶ θῆλυ, φησὶν hoc ord. C.D. ^y οὐχ—μίαν om. E.

διὰ τοῦτο πονηρὸν τὸ πρᾶγμα. Ὁ θυμὸς πάλιν ὅταν ὑπερβῇ τὰ μέτρα, ἀκάθαρτον ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον, οὐ διὰ τὴν ὀργήν, **E** ἀλλὰ διὰ τὸν τρόπον· ἐπεὶ καὶ τοῦτο πρόσκειται, ¹⁶ “Ὁ ὀργιζόμενος,” οὐχ ^zἀπλῶς, ἀλλὰ, “εἰκῇ.” ^aΠανταχοῦ τὸ τοῦ πλείονος ἐφίεσθαι, ἀκάθαρτον· ^bὑπὸ γὰρ ἀπληστίας καὶ τοῦ ἀκορῆστου τὸ πρᾶγμα τίκεται. Νήφωμεν τοίνυν, παρακαλῶ, καθαροὶ γενώμεθα τὴν ἀληθῆ καθαρότητα, ἵνα τὸν θεὸν ἰδεῖν καταξιωθῶμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ **F** καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Δ.

750

¹Πρεσβύτας ^aνηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· ^bπρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἶνῳ πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, σώφρονας, ἀγνάς, ^cοἰκουροὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς οἰκείοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λό- **B** γος τοῦ θεοῦ βλασφημηῇται.

ἜΣΤΙΝ ^a ^dτὸ γῆρας ἐλαττώματα ἔχει, καὶ οὐχ ἡ νεότης ^eμόνη· ^fἐλάττονα μὲν τῆς νεότητος, ἔχει δὲ ὅμως· τὸ νωθρὸν, ^gτὸ ὀκνηρὸν, τὸ ^hλήθαργον, τὸ ἀμβλύν, τὸ ἀκρόχολον. Διὰ τοῦτο περὶ τούτων παραγγέλλων φησί· “Πρεσβύτας ⁱνηφαλίους εἶναι.” Πολλὰ γάρ ἐστιν, ^kὅπερ ἔφην, τὰ ποιούντα μὴ νήφειν τοὺς ἐν ἡλικίᾳ τοιαύτῃ· ^lπρῶτον μὲν αὐτὸ ὅπερ ἔφην, τὸ πανταχόθεν ἀμβλύνεσθαι, καὶ δυσκόλως ^mδιεγείρεσθαι, καὶ **C** δυσκόλως κινεῖσθαι· ⁿδιὰ τοῦτό φησι· “σεμνοὺς, σώφρονας.”

¹⁶ Matth. v. 22.¹ CAP. II. v. 2—5.

^z ἀπλῶς] + φησὶν **E**. ^a παντ.] ὥστε παντ. **K.L.M.** Sav. cet. εἰκῇ—πλείονος] εἰκῇ· τὸ δὲ πλ. **E**. διὰ τὸ εἰκῇ πλ. **Veron.** ^b ὑπὸ] Sic **C.D.K.L.M.** ὑπὲρ **E**. ἀπὸ **Edd.** Statim ἀπιστίας **C**. **HOM. IV.** ^a νηφαλέους **C.E.** ^b πρεσβ.] + δὲ **L**. ^c οἰκουροὺς—βλασφημηῇται] καὶ τὰ ἐξῆς **K.** ἰδίῳ pro οἰκείοις **C.D. Cat.** ^d τὸ] καὶ τὸ **K.L.M.** Sav. cet. ἔστιν—ἔχει] ἔστιν (ἔστι **Veron.**) ἀπὸ γῆρας **ἐλ.** ἔχειν **E. Veron.** ^e μόνη accessit ex omnibus. καὶ οὐχ—ὅμως **om. Veron.** ^f ἐλάττονα—ὅμως] Sic **C.D.** ἐλαττώματα μὲν τῆς **v.** πολλὰ, ἔχει δὲ ὅμως τὸ γῆρας **E.** καὶ ἔχει μὲν τινα καὶ τῶν τῆς **v.** ἔχει δὲ ὅμως καὶ **K.L.M.** Sav. cet. ^g τὸ] καὶ **E. Veron.** ^h ληθαργικὸν **idem.** τὸ ἀμ. τὸ ἀκρ. **om. K.** ⁱ νηφ. εἶναι] Sic **C.D.** εἶναι νηφ. Sav. cet. εἶναι **om. Veron.** ^k Haec ὅπερ (ἀπερ **C.**) ἔφην desunt in **Edd.** repugnantibus libris. ^l πρ. μὲν] καὶ πρ. **K.L.M.** Sav. cet. καὶ πρ. μὲν **E.** αὐτὸ **om. D.** ^m διασύρεσθαι **D.** καὶ δυσκ. διεγείρεσθαι **om. C. Cat.** ⁿ διὰ τοῦτό φ.] διὸ καὶ ἐπάγει **K.L.M.** Sav. cet.

^ο Σώφρονας ἐνταῦθα τοὺς φρονίμους φησί· ^ρσωφροσύνη γὰρ τοῦτο λέγεται ἢ τῶν φρενῶν σωτηρία. Εἰσὶ γὰρ, εἰσὶ καὶ ^ιἐν γεγηρακόσι λυττῶντες ἄνθρωποι, ^ρπαράφοροι, οἱ μὲν ^υὑπὸ οἴνου, οἱ δὲ ^υὑπὸ λύπης· μικροψύχους γὰρ τὸ γήρας ποιεῖ. “Υγιαίνον-
τας ^ιτῇ πίστει, ^ιτῇ ἀγάπῃ, ^ιτῇ ὑπομονῇ.” ^υΚαὶ καλῶς ἐπήγαγε,
“^ιτῇ ὑπομονῇ.” ^ωκαὶ τοῦτο γὰρ μάλιστα τοῖς γέρουσιν ἀρμό-
ζει. “Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς.”

D ^κΤί ἐστίν, “ἱεροπρεπεῖς;” Τουτέστιν, ^υἀπ’ αὐτοῦ τοῦ σχή-
ματος καὶ τῆς καταστολῆς δείκνυσθαι τὴν κοσμιότητα. “Μὴ
διαβόλους, μὴ οἶνῳ πολλῷ δεδουλωμένας.” Μάλιστα ^ζγὰρ
τοῦτο γυναικῶν τὸ ἐλάττωμα καὶ τοῦ ^αγῆρως· τῷ γὰρ κατε-
ψύχθαι τὰς ἡλικίας πολλή ^βκαὶ τούτου γίνεται ἡ ἐπιθυμία.
“Ὅθεν καὶ περὶ τούτου μάλιστα τὴν παραίνεσιν πρὸς αὐτὰς
ποιεῖται, πανταχόθεν τὴν μέθην ἐκκόπτων, καὶ τοῦ νοσήματος
τούτου ἐκτὸς αὐτὰς εἶναι βουλόμενος, καὶ ^εδιαφυγεῖν τὸν ἐν-
τεῦθεν γέλωτα. Καὶ γὰρ εὐκολώτερον καὶ οἱ κάτωθεν ἄτμοι

E ἀναφέρονται, καὶ αἱ μῆνιγγες τὴν βλάβην δέχονται τῷ πεπα-
λαιῶσθαι αὐτὰς τῷ χρόνῳ· καὶ ἐντεῦθεν ἡ μέθη μάλιστα γίνε-
ται. Δεῖ μὲν οὖν οἴνου τῇ ἡλικίᾳ ^δταύτῃ μάλιστα, ἀσθενὴς
γάρ· δεῖ δὲ οὐ πολλοῦ, ὥσπερ οὐδὲ ταῖς νέαις, οὐ διὰ τὴν αὐτὴν
αἰτίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ σφόδρα ^ετὴν φλόγα τῆς ἐπιθυμίας ἀνά-
πτεσθαι. “Καλοδιδασκάλους.” Καὶ μὴν ^ικωλύεις γυναῖκας
διδάσκειν· πῶς οὖν ἐνταῦθα ἐπιτρέπεις ^ςαὐταῖς, ἐτέρωθι λέγων,
²“Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω;” Ἀλλ’ ἄκουε τί ἐπή-
γαγεν· “οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός.” Ἀνδράσι μὲν ^ηγὰρ ἐπιτέ-

F τραπται διδάσκειν ἄνωθεν καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας· γυναιξὶ δὲ
τὸν μὲν παραινετικὸν ἐπιτρέπει λόγον ἐπ’ οἰκίας, οὐδαμοῦ δὲ (396)
προκαθῆσθαι συγχωρεῖ, οὐδὲ μακρὸν ἀποτείνειν λόγον ἀφίησι.
Διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν, “οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός.” “Ἴνα σωφρο-
νίζωσι, ^ιφησὶ, τὰς νέας.”

751 ^ιὉρᾷς πῶς συμπλέκει καὶ συνάγει τὸν λαόν; ^κπῶς ὑποτάττει

² 1 Tim. ii. 12.

^ο σῶφρονας accessit ex D. Cat. ^ρ σωφρ. γὰρ] σῶφρον D. ^ι ἐν τοῖς γ.
Edd. τοῖς deest in omnibus. ^ρ παράφοροι] Sic C.D.K.L.M. παράφρονες
Edd. καὶ παράφρονες E. ^ς ὑπὸ] ἀπὸ E. ἀπὸ bis K.M. Ben. ^ι τῇ]
φησὶ, τῇ E. ἐν τῇ C. Ben. ^υ καὶ om. D. Statim ἐπήγαγε omnes. εἶρηκε
Edd. Mox καὶ τῇ ὑπ. D. Cat. ^ω καὶ τ. γὰρ] καὶ γὰρ τ. C. καὶ om. Cat.
Mox ἀρμόζον C.D. ^κ Haec τί ἐστίν ἱερ. assumta ex C.D. ^υ ἀπ’] ὡς ἀπ’
Cat. Mox δεικνυμένας K.L.M. Sav. cet. invita Cat. ^ζ γὰρ om. E. Mox
τὸ ἐλάττωμα C. ^α γήρους C.E. Statim ἐν τῷ γὰρ E. ^β καὶ om. C.
^ε διαφεύγειν C.K.L.M. ^δ ταύτῃ om. C. ^ε τὴν φ. τῆς ἐ.] τὴν ἐπιθυμίαν C.
εἰς ἐπιθυμίας Veron. ^ι κωλύει K.L. Vet. Mox ἐπιτρέπει K.L.M. Vet.
^ς αὐταῖς] Sic C.D.K.L.M. ἐν τοῖς Edd. ^η γὰρ] οὖν E. γὰρ om. Veron.
^ι φησὶ om. K.L.M. Mox ὅρα C. ^κ πῶς—γεγηρακυῖαι om. D. νέας pro
νεωτέρας E.

τὰς νεωτέρας ταῖς γεγηρακυῖαις; Οὐ γὰρ περὶ θυγατέρων ἐν-
ταῦθα διαλέγεται, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπὸ τῆς ἡλικίας· ἐκάστη ¹πρε-
σβυτέρα, φησὶ, τὴν νεωτέραν ²ῥυθμίζέτω. “Φιλάνδρους εἶναι.”
Τὸ κεφάλαιον ³τοῦτο τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν ἀγαθῶν. ⁴“Γυνή
⁵γὰρ, φησὶν, ἀνδρὶ συμπεριφερομένη.” Τούτου γὰρ ὄντος,
οὐδὲν τῶν ⁶ῥηδῶν συμβήσεται. ⁷Πῶς γὰρ, τῆς κεφαλῆς πρὸς
τὸ σῶμα συννευκυίας, καὶ μηδεμιᾶς ἐκεῖ διαστάσεως οὔσης, ⁸οὐ
πάντα τὰ λοιπὰ εἰρηνεύσεται; Τῶν γὰρ ἀρχόντων ἐν εἰρήνῃ
ὄντων, τίς ὁ διαιρῶν ⁹καὶ διατέμνων τὴν εἰρήνην; ὥσπερ ¹⁰αὐτῶν
τούτων κακῶς διακειμένων, οὐδὲν ὑγιὲς ¹¹ἔσται κατὰ τὴν οἰκίαν.
¹²“Οὐδὲν οὖν τούτου μεῖζον· καὶ χρημάτων καὶ εὐγενείας καὶ δυ-
ναστείας καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τοῦτο λυσιτελέστερον. ¹³“Οὐ
γὰρ εἶπεν ἀπλῶς, ἐν εἰρήνῃ εἶναι, ἀλλὰ, φιλεῖν τοὺς ἄνδρας.
¹⁴“Ὅταν ἀγάπῃ ᾗ, οὐδὲν τῶν δυσκόλων παρείσδυσιν ἔξει. ¹⁵“ἀπὸ ταύ-
της γὰρ καὶ τὰ λοιπὰ τίκτεται ἀγαθὰ. “Φιλοτέκνους,” ¹⁶αφησὶν.
¹⁷Ἡ γὰρ τὴν ρίζαν ἀγαπῶσα, πολλῶ μᾶλλον καὶ τοὺς καρπούς.
¹⁸“Σώφρονας, ἀγνὰς, οἰκουροὺς, ἀγαθὰς.” Πάντα ἀπ’ ¹⁹ἐκείνου
τίκτεται· καὶ ²⁰γὰρ ἀγαθαὶ καὶ οἰκουροὶ ἀπὸ τῆς ἀγάπης καὶ ²¹τῆς
περὶ τὸν ἄνδρα φιλίας γίνονται. “Ὑποτασσομένας τοῖς
ιδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῇται” ὡς ἡ
²²ἀγε τοῦ ἀνδρὸς καταφρονουῖσα, καὶ τῆς οἰκίας ἀμελεῖ. Ἀπὸ δὲ
τοῦ φιλεῖν καὶ σωφροσύνη πολλὴ τίκτεται, ἀπὸ τοῦ φιλεῖν
πᾶσα ἀναιρεῖται φιλονεικία· καὶ Ἐλλην ᾗ, ταχέως ²³πεισθήσε-
ται· ²⁴ἂν δὲ Χριστιανὸς, ταχέως βελτίων ἔσται. ²⁵Ὅρᾳς τοῦ
Παύλου τὴν συγκατάβασιν; Ὁ πάντα πράττων ὥστε ἡμᾶς
²⁶ἀποστῆσαι τῶν βιωτικῶν, περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν νῦν πολ- ²⁷
λὴν ποιεῖται ²⁸τὴν φροντίδα. Τούτων γὰρ καλῶς διοικουμένων,
καὶ τὰ πνευματικὰ χώραν ἔξει· ἐτέρως δὲ, κακείνα ²⁹κλυμαίνεται.
³⁰Ἡ γὰρ οἰκουρὸς γυνὴ καὶ σώφρων ἔσται, ἡ οἰκουρὸς καὶ οἰκο-

³ Sirac. xxv. i.

¹ πρ. φησὶ] Sic D.E.K.L.M. φησὶ, πρ. Edd. ² ῥυθμίζέτω omnes.
σωφρονίζέτω Edd. ³ τοῦτο om. C. ⁴ γὰρ om. C. Mox ἀνδρὸς idem.
⁵ ῥηδῶν] ἀνιερῶν E. ⁶ πῶς] ὡς Veron. Post γὰρ add. οὐκ ἔστιν D. ⁷ οὐ
om. C.D.E. Veron. Mox εἰρηνεύσει C. εἰρηνεύσαι D. εἰρηνεύεται E. Veron.
⁸ καὶ ὁ δ. C. ⁹ αὐ] Sic Edd. e contra Vet. οὖν E. γὰρ C.D. αὐ om.
K.L.M. ¹⁰ ἔστι E. ¹¹ οὐδὲν οὖν ταύτου] τοῦτο E. Veron. ¹² οὐ γὰρ]
οὐκ K.L.M. Sav. cet. ¹³ ὅταν] + γὰρ D.K.L.M. Sav. cet. ¹⁴ ἀπὸ] διὰ E.
Veron. ¹⁵ αφησὶν] καλῶς K.L.M. φησὶ. καλῶς Sav. cet. ¹⁶ ἐκείνης
K.L.M. Sav. cet. invita Cat. ¹⁷ γὰρ] + καὶ C. Mox οἰκουραὶ E. ¹⁸ ἀγε
om. C. ¹⁹ πεισθήσεται] Sic D.M. Cat. πειθήσεται Sav. cet. (Num etiam
C.K.L.?) πεισθήσεται—ταχέως om. E. Veron. ²⁰ ἂν δὲ] Sic C.D. Cat.
καὶ K.L.M. Sav. cet. Statim ταχέως om. K.L.M. Sav. cet. ταχ. βελτιωθή-
σεται Cat. ²¹ ὅρα C.D. ²² ἀποστῆσαι] σῶσαι ante corr. C. ²³ τὴν om.
C.K.L.M. ²⁴ κλυμαίνεται D. Cat. ²⁵ ἡ γὰρ] καὶ ἡ D. Mox ἔστι E.

νομική· ^m οὔτε περὶ τρυφήν, οὔτε ⁿ περὶ ἐξόδους ἀκαίρους, οὔτε περὶ ἄλλο τι τῶν τοιούτων ἀσχοληθήσεται. “Ἴνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ^o φησὶ, ῥβλασφημηῇται.” Ὁρᾷς ὅτι προηγουμένως τοῦ κηρύγματος φροντίζει, οὐχὶ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων; Καὶ γὰρ πρὸς Τιμόθεον γράφων φησὶν· ⁴ “Ἴνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι” καὶ ἐνταῦθα, “Ἴνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφη-
E μῇται.” Εἰ γὰρ συμβαίῃ γυναῖκα πιστὴν ἀπίστῳ συνοικοῦσαν μὴ εἶναι ἐνάρετον, ἡ βλασφημία ἐπὶ τὸν θεὸν διαβαίνειν εἴωθεν· εἰ δὲ εἴῃ κοσμία, ⁹ τὸ κήρυγμα καρποῦται τὴν δόξαν τὴν ^r ἐξ ἐκείνης ^s καὶ τῶν ὑπ’ ἐκείνης κατορθουμένων. Ἀκουέτωσαν αἱ γυναῖκες, ὅσαι μοχθηροῖς ^t ἢ ἀπίστοις συνοικοῦσιν ἀνδράσιν· ἀκουέτωσαν, καὶ παιδευέσθωσαν διὰ τῶν οἰκείων τρόπων ἐνάγειν αὐτοὺς εἰς εὐσέβειαν. ^v Καὶ μὴδὲν ἕτερον κερδαίνης, μηδὲ ἐφέλ-
F ἀλλὰ τὸ στόμα αὐτοῦ ἀπέρραψας, οὐκ ^x εἴσας βλασφημεῖσθαι τὸν Χριστιανισμόν. Τοῦτο δὲ οὐ μικρὸν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα
752 μέγα, ^y θαυμάζεσθαι τὸ δόγμα ἐκ τῆς ἡμετέρας ἀναστροφῆς.
⁵ “Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν.” ^z Ὁρα πῶς πανταχοῦ ^a τὸ πρέπον φυλάττει. Τῆς ^b μὲν εἰς τὰς γυναῖκας διδασκαλίας ^c καὶ ταῖς γυναιξὶ τὸ πλεόν ἀπένειμε, τὰς γεγενη-
κυίας ταῖς νεωτέραις ἐπιστήσας· τῶν δὲ ἀνδρῶν τὸ πᾶν αὐτῷ δίδωσι καὶ ἀπονέμει. Οὐδὲν γὰρ, ^d οὐδὲν οὕτω δύσκολον καὶ χαλεπὸν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ γένοιτ’ αὖν, ὥς τὸ περιγενέσθαι τῶν ἡδονῶν τῶν ἀτόπων. Οὔτε γὰρ χρημάτων ἔρως, οὔτε δόξης ἐπιθυμία, οὔτε ἄλλο οὐδὲν οὕτω ταύτην διανοχλεῖ τὴν ἡλικίαν,
B ὥς ὁ τῶν σωμάτων ἔρως. ^e Διὸ πάντα τὰ ἄλλα ἀφεῖς, ^f περὶ τὸ καίριον αὐτὸ τὴν παραίνεσιν ἴστησιν. Εἰτα οὐδὲ ^g τῶν ἄλλων ῥαθυμεῖ, ^h ἀλλὰ τί φησι; ⁶ “Περὶ ⁱ πάντα ἑαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων.” Διδασκέτωσαν ^k μὲν οὖν, φησὶ, καὶ αἱ (397)

4 1 Tim. ii. 2.

5 v. 6.

6 v. 7.

^m οὔτε] + γὰρ K.L.M. ⁿ περὶ] + ἐτέρας L.M. ^o φησὶ om. L.
^p βλασφ.] καὶ ἡ διδασκαλία βλασφ. D. βλασφ. καὶ ἡ δ. C. ⁹ τὸ κήρυγμα
om. E. ^r ἐξ om. E. Veron. ^s καὶ] ἀπὸ K.L.M. ^t συνοικοῦσιν ἢ ἀπ.
ἀν. hoc ord. C. ἢ ἀπ. ἀν. συνοικοῦσιν K. ^v καὶ] + γὰρ K.L.M. Sav. cet.
Mox κερδαίνης C. ^w τῶν δ. τῶν ὀρθῶν] Sic C.D.K.L.M. τῶν ὀρθῶν δ. Edd.
διδασκαλίαν πρὸ κοινωνίας Veron. ^x εἴσας] Sic C.D. Vet. ἐῶσα Edd.
^y θαυμάζεσθαι] τὸ θαυμ. φησὶ E. ^z ὅρα] + γὰρ E. Veron. ^a τὸ πρ. φυ-
λάττει] Sic C.D. Vet. παρακαλεῖ τὸ πρ. φυλάττειν Edd. ^b μὲν] + γὰρ
K.L.M. Sav. cet. Statim τὰς om. K.L.M. ^c καὶ assumptum ex libris om-
nibus et Cat. ^d οὐδὲν om. C. ^e διὸ] διὰ τοῦτο C. ^f περὶ] ἐπὶ E.
Mox αὐτὸ C.D.K.L.M. Cat. αὐτῷ Edd. ^g τῶν ἄλλων] Sic C.D.K.L.M.
Cat. περὶ τῶν ἄ. E. τῶν ἄ. ἕνεκεν Edd. ^h ἀλλὰ τί φ.] ἀλλ’ ἐπάγει K.L.M.
ⁱ πάντας E. Veron. Statim σεαυτὸν E.K.L.M. ^k μὲν om. E.

πρεσβύτεραι τὰς νεωτέρας, καὶ σὺ δὲ αὐτὸς παρακάλει τοὺς νεωτέρους σωφρονεῖν. Ἔστω δὲ κοινὸν πᾶσι ¹διδασκαλεῖον καὶ ὑπόδειγμα ἀρετῆς ἢ τοῦ σοῦ βίου λαμπρότης, εἰς μέσον ²πᾶσι προκειμένη, ὥσπερ ἀρχέτυπός τις εἰκὼν, πάντα ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὰ καλὰ, μετὰ πολλῆς τῆς εὐκολίας τοῖς βουλομένοις ³ἐναπομάξασθαι τι τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν παρεχομένη τὰ ⁴παραδείγματα. “Ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ⁵φησὶν, ἀδιαφθορίαν, ⁶σεμνότητα, ⁷λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν ⁸λέγειν τι φαῦλον.”

Τὸν ἐξ ἐναντίας ⁹καὶ τὸν διάβολόν φησι, καὶ πάντα τὸν ἐκείνῳ διακονούμενον. Ὅταν γὰρ καὶ βίος λάμπη, καὶ λόγος ¹⁰ἡ συμβαίνων, ἐπιεικής, ἡμερος, προσηνής, μηδεμίαν τοῖς ἐναντίοις παρέχων λαβὴν, πολὺ καὶ ἄφατον τὸ κέρδος. Πολλὴ ἄρα ¹¹τῆς τοῦ λόγου ¹²διακονίας ἢ χρεία, λόγου οὐ τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ δοκίμου τινὸς καὶ ἀλήπτου, καὶ μηδεμίαν μηδαμόθεν παρεχομένου τοῖς βουλομένοις πρόφασιν. ¹³“Δούλους ἰδίους δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι.” Ὅρᾳς ¹⁴ὅ τι προλαβὼν εἶπεν, “Ἴνα ὁ ἐξ ἐναντίας, ¹⁵φησὶν, ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν λέγειν φαῦλον;” Ἄρα καταγνώσεως ἄξιος ὁ γυναῖκας ¹⁶ἀνδρῶν ἀποζευγνὺς τῇ προφάσει τῆς ἐγκρατείας, καὶ ὁ δούλους δεσποτῶν ἀποστερῶν τῷ αὐτῷ δὴ τούτῳ προσχήματι. ¹⁷Οὗτος οὐκ ἔστιν ἀκατάγνωστος ὁ λόγος· ¹⁸πολλὴν καὶ τοῖς ἀπίστοις ¹⁹Ε δίδωσι ²⁰τὴν λαβὴν, ²¹τὰ πάντων καθ’ ἡμῶν ἀνοίγει στόματα. “Δούλους, φησὶν, ἰδίους δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, ²²μὴ νοσφίζομένους, ἀλλὰ ²³πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ ²⁴σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.” Εἰκότως ἄρα ἔλεγεν ἐτέρωθι, ²⁵“Ὡς τῷ θεῷ ²⁶δουλεύοντες, καὶ οὐκ ἀνθρώποις.” Καὶ γὰρ τῷ δεσπότῃ ²⁷διακονῆς μετ’ εὐνοίας, ἀλλ’ ἢ πρόφασις ἀπὸ ²⁸τοῦ φόβου ²⁹τοῦ θεοῦ τὴν ἀρχὴν ἔχει. Ὡστε ὁ μετὰ τοσοῦτου φόβου ἐκείνῳ διακονῶν, μεγίστων ἐπιτεύξεται τῶν μισθῶν. Εἰ

7 v. 8.

8 v. 9.

9 v. 10.

10 Ephes. vi. 7.

¹ διδασκάλιον C.D.K.L.M. ² πᾶσι om. C. ³ ἐκμάξασθαι C. ⁴ ὑποδείγματα C. ⁵ φησὶν om. K.L.M. Sav. cet. ⁶ σεμνότητα] + ἀφθαρσίαν D.K.L.M. ⁷ λαλεῖν E. Statim τι assumptum ex D.K.L.M. ⁸ καὶ τὸν δ. φ.] Sic C.D.K.L.M. φ. καὶ τὸν δ. Edd. Mox πάντα om. K. ⁹ ἡ συμβ. om. E. Statim καὶ ἐπ. C. D. K. L. M. Veron. καὶ om. E. Cat. Sav. cet. ¹⁰ διδασκαλίας in text. C. ¹¹ ὅτι C.D. διὰ τί E.K.L. τί Edd. ¹² φησὶν om. K.L.M. ¹³ ἀπὸ ἀνδρῶν Edd. ἀπὸ om. C.D.K.L.M. ἀπὸ ἀνδρός E. ¹⁴ οὗτος C. ¹⁵ πολλήν] + δὲ Edd. invitis libris. Statim τοῖς πιστοῖς C. ¹⁶ τὴν assumptum ex C.D.E.K.L. ¹⁷ τὰ] καὶ τὰ Edd. invitis libris. Mox ἀνοίγων C. ¹⁸ πίστιν—ἵνα om. E. ¹⁹ σ. ἡμῶν θ. pro θ. σ. ἡμῶν omnes. ²⁰ δουλεύοντας E. ²¹ διακονῇ K.L.M. ²² τοῦ θεοῦ assumptum ex C.D.K.L.M. Cat. Vet.

γὰρ χειρὸς μὴ ⁱκρατεῖ, μηδὲ γλώττης ἀκολάστου, πόθεν θαυμά-
 σεται ὁ Ἕλλην τὸ δόγμα τὸ παρ' ἡμῖν; Εἰ δὲ τὸν δούλον
 753 ^kθεάσοιτο τὸν ἐν Χριστῷ φιλοσοφοῦντα, τῶν παρ' αὐτοῖς φι-
 λοσοφησάντων μείζονα τὴν ἐγκράτειαν ἐπιδεικνύμενον, ^lκαὶ μετὰ
 πολλῆς τῆς ἐπιεικείας καὶ τῆς εὐνοίας διακονούμενον, παντὶ
^mτρόπῳ θαυμάσεται τὴν δύναμιν τοῦ κηρύγματος. Οὐ γὰρ
 ἀπὸ ⁿδόγματος δόγματα, ἀλλ' ἀπὸ πραγμάτων καὶ βίου τὰ
 δόγματα κρίνουσιν Ἕλληνες. Ἔστωσαν οὖν αὐτοῖς καὶ γυναί-
 κες καὶ δούλοι διδάσκαλοι ^oδιὰ τῆς οἰκείας ἀναστροφῆς. Καὶ
 γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς, καὶ πανταχοῦ τοῦτο διωμολόγηται, ὅτι
 τὸ τῶν δούλων γένος ἰταμόν πως ἐστὶ, ^pδυσδιατύπτωτον, δυστρά-
 πελον, οὐ σφόδρα ἐπιτήδειον πρὸς τὴν τῆς ἀρετῆς διδασκαλίαν,
 B οὐ διὰ τὴν φύσιν, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ διὰ τὴν ^qἀνατροφήν καὶ
 τὴν ἀμέλειαν τὴν παρὰ τῶν δεσποτῶν. Ἐπειδὴ γὰρ πανταχοῦ
 οὐδενὸς ἐτέρου, ἀλλὰ τῆς αὐτῶν διακονίας οἱ κρατοῦντες αὐτῶν
 φροντίζουσιν· εἰ δέ που καὶ ^rτῶν τρόπων ἐπιμεληθεῖεν, καὶ
 τοῦτο πάλιν διὰ τὴν αὐτῶν ἀνάπausιν ^sπράττουσιν, ὥστε μὴ
 πράγματα αὐτοῖς παρέχειν ἢ πορνεύοντας, ἢ κλέπτοντας, ἢ με-
 θύοντας· εἰκότως ἡμελημένοι, καὶ οὐδένα ^tτὸν πολυπραγμονοῦντα
 ἔχοντες, εἰς αὐτὰ τῆς κακίας τὰ βάραθρα καταποντίζονται. Εἰ
 γὰρ, ἔνθα πατὴρ ἐφέστηκε, καὶ μήτηρ, καὶ παιδαγωγὸς, καὶ
 C τροφεὺς, καὶ διδάσκαλος, καὶ ^vἡλικιώται, καὶ ^wαὐτὴ ἡ τῆς ἐλευ-
 θερίας δόξα περικειμένη, καὶ πολλὰ ἕτερα, μόλις ἂν τις διαφύ-
 γοι τὰς τῶν πονηρῶν συνουσίας· τί οἶει τοὺς πάντων τούτων
 ἐρήμους ὄντας, καὶ μιαιοῖς ἀναμιγνυμένους, καὶ μετὰ ἀδείας οἷς
 ἂν ἐθέλωσι συγγινομένους, οὐδενὸς ὄντος τοῦ τὰς φιλίας αὐτῶν
 πολυπραγμονοῦντος, ^xτί οἶει τοὺς τοιούτους ἔσεσθαι; Διὰ τοῦτο
 δύσκολον δούλον γενέσθαι ἀγαθόν. Ἄλλως ^yδὲ οὐδὲ διδασκα-
 D λίας ἀπολαύουσιν, οὔτε τῶν ἕξωθεν οὔτε τῶν παρ' ἡμῖν· οὐ
 συναναστρέφονται ἀνδράσιν ἐλευθέροις, κοσμίοις, ^zπολλὴν τῆς
 αὐτῶν δόξης ποιουμένοις φροντίδα. Διὰ ταῦτα πάντα δύσκολον
^aκαὶ θαυμαστὸν, χρήσιμον οἰκέτην γενέσθαι ποτέ. Ὅταν οὖν
 ἴδωσιν, ὅτι τὸ γένος ^bτὸ οὕτως ἰταμόν, τὸ οὕτως αὐθαδὲς ἢ τοῦ (398)

ⁱ κρατοίη C. κρατῇ D. κρατοῖ K.L.M. ^k θεάσοιτο pro θεάσονται
 C.D.K.L.M. Statim τὸν ἐν Χρ. φιλ. om. C.D. invito Vet. ^l καὶ om. K.
^m τρόπῳ] + θεασάμενος ταῦτα E. ⁿ δόγματος δόγματα] Sic Edd. δογμάτων
 τὰ δ. C. ῥημάτων D.K.L.M. Vet. Statim ἀλλ' ἀπὸ τῶν πρ. M. ^o διὰ om. E.
^p καὶ δυσδ. E. ^q ἀναστροφὴν D.E. Vet. Paullo post folium deest in E.
^r τὸν τρόπον D. ^s πράττουσιν om. C. ^t τὸν π.] Sic omnes. τῶν πολυ-
 πραγμονοῦντων Edd. ^v ἡλικιώτης K.L.M. ^w αὐτὴ K.L.M. fortasse alii.
 αὐτὴ Edd. Mox τῇ ἐλευθερίᾳ K.M. τῆς ἐλευθερίας (sic) L. ^x τί οἶει] καὶ
 ποταποὺς K.L.M. ^y δέ] τε D. ^z πολλῆς C. ^a καὶ θ.] θ. καὶ
 K.L.M. invito Vet. ^b τὸ οὕτως ἰταμόν assumptum ex nostris omnibus
 et Vet.

κηρύγματος δύναμις χαλινὸν περιθεῖσα πάντων εἰργάσατο ^cκοσμιώτερον, καὶ ἐπιεικέστερον, ^dκαὶ σφόδρα πάντων ὧσιν ἀλογώτεροι οἱ δεσπότες, λήψονται ἔννοιαν μεγάλην περὶ τῶν δογμάτων τῶν παρ' ἡμῖν. Δῆλον ^eγὰρ ὅτι καὶ τὸν περὶ τῆς ἀναστάσεως φόβον, καὶ τὸν τῆς κρίσεως, καὶ τὸν τῶν ἄλλων ἀπάντων ^fτῶν μετὰ τὸν θάνατον φιλοσοφουμένων παρ' ἡμῖν πρότερον ἐγκαταθέντες αὐτῶν τῇ ψυχῇ, οὕτως ἴσχυσαν ἀποκρούσασθαι τὴν κα- E κίαν, ἀντίρροπὸν τινα φόβον τῆς ἀπὸ τῶν κακῶν ἡδονῆς εἰς τὴν ἑαυτῶν ἐνιδρύσαντες ψυχὴν. Ὡστε οὐκ εἰκὴ οὐδὲ ἀπλῶς πολὺν ὑπὲρ τούτων πανταχοῦ ποιεῖται τὸν λόγον· ὅσῳ γὰρ ἂν ὧσι κακοὶ, ^h τοσοῦτῳ μάλιστα θαυμάζεται τοῦ κηρύγματος ἡ ἰσχὺς. Καὶ γὰρ ἰατρὸν τότε θαυμάζομεν, ὅταν τὸν ἀπεγνωσμένον, καὶ οὐδεμιᾶς βοηθείας ἀπολαύοντα, ⁱ καὶ οὐδὲ κρατῆσαι τῶν ἀκαίρων ἐπιθυμιῶν δυνάμενον, ἀλλ' ἐν ταύταις ἐγκαλινδούμενον, ἐναγάγῃ πρὸς ὑγίαν καὶ διορθώσῃται. Καὶ ὅρα τίνα παρ' αὐτῶν ἀπαι- F τεῖ· ^k ἂ μάλιστα πάντων ἀναπαύει τὸν δεσπότην· “Μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοσφίζομένους”· τουτέστι, πολλὴν εὐνοιαν ἐπιδείκνυσθαι ἐν οἷς ἂν ^l πιστευθῶσιν, ἐν τοῖς πρὸς τοὺς δεσπότες μάλι- 754 στα εἶναι ἀγαθοὺς, ^m ὑπέκοντας ἐν τοῖς ἐπιτάγμασι.

ⁿ Μὴ τοίνυν νομίζετε ἀπλῶς με ταῦτα ^o νῦν διεξιέναι· λοιπὸν γὰρ μοι πρὸς τοὺς οἰκέτας ὁ λόγος. Μὴ τοίνυν, ὦ βέλτιστε, σὺ πρὸς τοῦτο ἴδῃς, ὅτι ἀνθρώπῳ δουλεύεις, ἀλλ' ὅτι ^p τῷ θεῷ, ὅτι τὸ κήρυγμα κοσμεῖς· καὶ πάντα ^q ὑποστήσῃ ποιεῖν, τῷ δεσπότη πειθόμενος, καὶ φέρων ἀγανακτοῦντα ἀκαίρως καὶ δυσχεραίνοντα. Ἐννόησον ὅτι οὐκ ἐκείνῳ τὴν χάριν δίδως, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ πρόσταγμα πληροῖς, καὶ πᾶν ὁτιοῦν ὑποστήσῃ ῥαδίως. B “Ὅπερ δὲ αἰὲ ^r λέγω, ὅτι τῶν πνευματικῶν ἡμῖν καταρθουμένων, καὶ τὰ τοῦ παρόντος ἔψεται βίου. Τὸν γὰρ τοιοῦτον οἰκέτην, τὸν οὕτως εὖνουν, τὸν οὕτως ἐπιεικῇ, οὐχ ὁ θεὸς ^s ἀποδέξεται μόνον, καὶ τῶν στεφάνων ^t μεταδώσει τῶν λαμπρῶν ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ παθὼν εὖ δεσπότης, καὶ θηρίον ἦ, καὶ λίθινός τις ^v ἦ καὶ ἀπάνθρωπος καὶ ὠμὸς, ἐπαινέσεται καὶ θαυμάσεται καὶ προτιμήσει τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ τοῖς λοιποῖς ^w αὐτὸν

^c κοσμιώτερον] καὶ τιμιώτερον C. ^d καὶ σφ.] σφόδρα, καὶ K.L.M.
^e γὰρ om. C. ^f τῶν accessit ex C.D. Mox τὸν om. C. ^g ἐνιδρύσαντο C.
^h τοσοῦτον K. et ex corr. L. ⁱ καὶ assumtum ex omnibus. ^k ἂ om. D.
Mox ἀναπαύειν idem. ^l παιδευθῶσι K. ^m καὶ ὑπ. D. ⁿ ΗΘΙΚΟΝ.
Περὶ δούλων, ὅτι οὐδὲν αὐτοὺς βλάπτει πρὸς ἀρετὴν, ἐὰν πρὸς αὐτὴν βλέπωσι· καὶ μαρτυρία σαφὴς ὁ ἐνάρετος Ἰωσήφ βληθεὶς καὶ εἰς φυλακὴν. Veron. ^o νῦν om. M.
^p τῷ assumtum ex C.D. ^q ὑποστήσῃ] καταδέξῃ K.L.M.
^r λέγω] + τοῦτο καὶ νῦν ἐρῶ K.L.M. Sav. cet. ^s ἀποδέχεται C. ^t μεταδί-
δωσι C. τὸν στέφανον ἀποδώσει τὸν λαμπρὸν ἐκείνον D. ^v ἦ om. C. καὶ
ἀπάνθρωπος ante καὶ λίθινος transp. D. ^w αὐτῶν D.

ἐπιστήσει, καὶ Ἕλληνας ἦ. Καὶ ὅτι, καὶ Ἕλληνες ὥσιν οἱ δε-
σπότης, ^xκελεύει τὸν οἰκέτην τοιοῦτον ἑαυτὸν ἐπιδείκνυσθαι,
C εἰ βούλεσθε, ὑμῖν καὶ παράδειγμα διηγήσομαι. Ὁ Ἰωσήφ
ἐπράθη πρὸς τὸν ἀρχιμάγειρον, καὶ δόξης ἐτέρας ἦν, ^zοὐ τῆς Αἰ-
γυπτιακῆς. Τί οὖν ἐκεῖνος; Ἐπειδὴ ἐνάρετον εἶδε τὸν νεανίσκον,
οὐκ ^aἐνενόησε τὸ τῆς δόξης διεστηκὸς, ἀλλ' αὐτὸς τε ἡγάπα καὶ
ἐφίλει καὶ ἐθαύμαζε, καὶ τῶν ἄλλων αὐτῷ τὴν ἐπιστασίαν ^bἐνε-
χείρισεν ἅπασαν, καὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν οὐδὲν ἦδει δι' αὐ-
τόν· ἀλλὰ δεύτερος δεσπότης ἐκεῖνος ἦν, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτοῦ
τοῦ δεσπότης κυριώτερος, εἶγε ὁ μὲν ἡγνόει τὰ ^dαὐτοῦ, οὗτος δὲ
^eἐκεῖνου ἦδει μᾶλλον τὰ τοῦ δεσπότης. Καί μοι δοκεῖ ^fκαὶ
D ὕστερον, ὅτε ἐπίστευσε τῷ γυναικί τὴν παράνομον ἐκείνην ^gσυ-
κοφαντίαν κατ' αὐτοῦ ποιησαμένην, ^hτιμῶν τὸν δίκαιον ἀπὸ τῆς
προτέρας αἰδοῦς καὶ τῆς τιμῆς, μέχρι τοῦ δεσμοτηρίου στήσαι
τὴν ὀργήν. Εἰ γὰρ μὴ σφόδρα ἠδέϊτο τὸν ἄνδρα, καὶ ἐθαύμα-
ζεν ἀπὸ τῶν ⁱπροὔπηργμένων αὐτῷ, καὶ εὐθέως αὐτὸν διεχειρί-
σατο, καὶ τὸ ξίφος διήλασε διὰ τοῦ σώματος ^kτοῦ ἐκείνου.
¹¹ “Μεστὸς γὰρ ζήλου, φησὶ, θυμὸς ἁνδρός· οὐκ ἀνταλλάξε-
ται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων.”
E Εἰ δὲ παντὸς ἀνδρὸς τοιοῦτος ὁ ζήλος, πολλῷ μᾶλλον ἐκείνου,
Αἰγυπτίου τε ^mὄντος καὶ βαρβάρου, καὶ παρὰ τοῦ ⁿπαρ' αὐτοῦ
τιμηθέντος ἡδικημένου, ὡς ᾤετο. Ἰστε γὰρ δήπου πάντες, ὅτι
οὐχ ὁμοίως ἡμᾶς δάκνει τὰ παρὰ πάντων ἀδικήματα, ἀλλὰ σφο-
δρότερον τῶν ἄλλων καὶ πικρότερον ^oτὰ παρὰ τῶν ^pκαὶ εὐνοικῶς
πρὸς ἡμᾶς διατεθέντων, ^qκαὶ πιστευθέντων, καὶ πιστευσάντων
ἡμῖν, καὶ πολλὰ παρ' ^rἡμῶν εὖ παθόντων γενόμενα κακὰ
F ^sμᾶλλον ἡμᾶς ἀνιᾶ καὶ λυπεῖ. Οὐκ ^tἐνενόησε πρὸς ἑαυτὸν, οὐδὲ
^vεἶπεν, οἰκέτην ^wλαβὼν αὐτὸν, πάντων αὐτῷ μετέδωκα τῶν τῆς

11 Prov. vi. 34.

^x κελεύει τὸν οἶ.] βούλεται τῷ δεσπότη C. ^y ὑμῖν post παράδειγμα transp. D.E. ^z οὐ—τί οὖν om. D. Mox ἐπεὶ δὲ pro ἐπειδὴ idem. ^a ἐνόησε E. ^b ἐνεχείρησεν E. ^c καὶ] διὰ καὶ K.L.M. ^d αὐτοῦ C.K.L. ἑαυτοῦ D.E. αὐτοῦ Edd. ^e ἐκείνου—τοῦ δ.] Sic D. τὰ ἐκείνου ἦδει μ. (μ. ἦδει K.L.M.) τοῦ δ. K.L.M. Sav. cet. Sic, sed τὰ ἐκείνου om. Veron. τὰ ἐκείνου μ. τοῦ δ. (om. ἦδει) C. ἐκείνου μ. τοῦ δ. ἦδει E. ^f καὶ ὕστερον om. C. ὅτι pro ὅτε idem. ^g κατ' αὐτοῦ συκοφ. hoc ord. K.L.M. Statim ποιησαμένην E. ^h τιμῶν] + δὲ C. Mox ἔστησε pro στήσαι idem. ⁱ ὑπηργμένων K.L. et in text. M. ^k τοῦ accessit ex omnibus. ^l ἀνδρός] + αὐτῆς E. Mox οὐθενὸς idem. ^m ὄντως L. ⁿ παρ' αὐτοῦ accessit ex D. ^o τὰ] αἱ C.D.E. τὰ καὶ Veron. ^p καὶ assumptum ex C.K.L.M. ^q καὶ πιστευθέντων om. D.K.L.M. ^r ἡμῖν D. Veron. ^s μᾶλλον om. Veron. Sav. Mor. invitis libris. Statim ἡμᾶς καὶ ἀνιᾶ E. ^t ἐνενόησεν] + οὖν K.L.M. Statim ἐν ἑαυτῷ E. ^v εἶπε] + τί τοῦτο; K.L.M. Sav. cet. ^w λ. αὐτὸν pro αὐτὸν λ. C.D.K.L.M. Mox αὐτῷ om. K.L.M. Sav. cet.

οικίας, ἐλεύθερον ἐποίησα ^xκαὶ ἐμοῦ τι μείζονα· ^yτοιαύτας μοι
 τὰς ἀμοιβὰς ἀποδέδωκεν; Οὐδὲν τούτων εἶπεν· οὕτως αὐτοῦ τὴν
 ψυχὴν ἢ προτέρα κατεῖχεν ^zαἰδώς. Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ ἐν 755
 οἰκία τοσαύτης ^aἀπῆλυνσε τιμῆς; ^bἀλλ' ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ὅρα
 399) αὐτὸν, ^cὅσῃς ἀπολαύει κηδεμονίας. ^yἸστε δὲ πῶς πρὸς ὁμότητα
 τοῖς τὰ δεσμωτήρια ἐγκεχειρισμένοις τὸ ἦθος ἐξήσκηται· τὰς
 ἀλλοτρίας καρποῦνται συμφορὰς, καὶ ^dοὓς ἕτεροι κακῶς πά-
 σχοντας ^eἐλεοῦντες τρέφουσι, ^fτούτους οὗτοι ^gσπαράττουσι,
 κέρδη κερδαίνοντες πολλῶν δακρύων ἄξια, θηρίων ὄντες ὁμότε-
 ροι. Ἀφ' ὧν γὰρ ^hἐχρῆν ἐλεεῖν τοὺς ἐμβεβλημένους, ἀπὸ τού-
 των αὐτοὺς καρποῦνται. ^kΤὸν δὲ οὖν οὕτως ὁμόν· καὶ μὴ τοῦτο
 μόνον ^lλογιζώμεθα, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτοὶ οὗτοι οὐχ ὁμοίως πᾶσι B
 κέχρηνται τοῖς ἐμβεβλημένοις. Τοὺς μὲν γὰρ ἐπὶ συκοφαντίας
 καὶ ἐπηρεασθέντας ἀπλῶς καὶ δεθέντας ^mκᾶν ἐλεήσαιεν ἄν· τοὺς
 δὲ ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις καὶ δεινοτάτοις καὶ τολμηροῖς ἐμβεβλη-
 μένους ⁿμυρίαις αἰκίζονται πληγαῖς. Ὡστε οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ
 τρόπου ὁμὸς ἔμελλεν ^oἔσεσθαι ὁ δεσμοφύλαξ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
 τῆς αἰτίας, δι' ἣν ^pἐνεβέβλητο. Τίνα γὰρ οὐκ ἂν διήγειρε καθ'
 ἑαυτοῦ ὁ νεανίσκος, τοσαύτης ^qμὲν ἀπολαύσας τιμῆς, ὑποπτευθεὶς
 δὲ τὴν δέσποιναν πειρᾶν, καὶ ^rτοιαύταις τὸν εὐεργέτην ἀμειβόμε- C
 νος ἀμοιβαῖς; ^sΤαῦτα ἐννοῶν ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ
^tἐμβεβληκότος, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐφ' ᾧ ἐνεβέβλητο, οὐκ ἂν παν-
 τὸς θηρίου χαλεπώτερον ἐχρήσατο ^vτάνδρι; Ἀλλὰ πάντων
 τούτων ἀνωτέρα γέγονεν ἢ ἐλπίς ἢ εἰς τὸν θεόν· οὕτως οἶδε καὶ
 θηρία καταπραΰνειν ψυχῆς ^wἀρετή. Ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς ἐπι-
 εικείας, ἀφ' ἧς ^xτὸν δεσπότην εἶλεν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ τὸν ἀρ-
 χιδεσμοφύλακα· καὶ πάλιν ἦν ἄρχων ὁ Ἰωσήφ, καὶ ἐν δεσμωτη-
 ρίῳ ^yἐκράτει, καὶ ἐν οἰκίᾳ. Ἐπειδὴ γὰρ ἔμελλε βασιλεύειν, D
 εἰκότως πρότερον ^zἐμάνθανεν ἄρχεσθαι, καὶ ἀρχόμενος ἄρχων ἦν
 καὶ προέστη τῆς οἰκίας.

^x καὶ om. E. Statim τι om. C.D.E. ^y καὶ τοιαύτας K.L.M. Sav. cet.
 Statim μοι τὰς om. D. Mox ἀπέδωκεν C.D. ^z αἰδῶ C. ^a ἀπῆλυνσε
 (ἀπέλυνσε K.L.M.) ἀπολαύει κηδεμονίας τε καὶ E. ^b ἀλλ' ὅπου καὶ D.K.
 L.M. Sav. cet. ^c πόσῃς C.E.L. ^d οὓς] ἐφ' οἷς E. Veron. Mox πάσχουσι E.
 πάσχοντες Veron. ^e ἐλεοῦντες accessit ex omnibus. ^f τούτοις D.
^g εἰσπαράττουσι C.D.K.L.M. *lucra exigunt* Vet. ^h χρῆ C. ⁱ αὐτοὺς]
 ἑαυτοῖς E. αὐτοὶ K.L.M. Sav. cet. ^k τὸν—ὁμόν] Sic D. τῶν δὲ οὕτως
 ὁμῶν E. In ceteris, ut in Edd. haec non leguntur. ^l λογιζώμεθα] + ἔργον
 εἶναι E. ^m κᾶν] καὶ D.K.L.M. Sav. cet. Statim ἐλεήσειεν D. ⁿ μυρίοις E.
 ὁ ἔσεσθαι] εἶναι E. ^p ἐβέβλητο C. ^q μὲν om. K.L.M. ^r τοιοῦτοις C.
^s ταῦτα] ταῦτ' οὖν K.L.M. ταῦτα οὖν Sav. cet. ^t ἐμβεβληκότος] Sic C.D.
 Vet. ἐμβεβλημένου Edd. ^v τάνδρι] Sic K.L.M. Veron. τῷ ἀνδρὶ Sav. cet.
^w ἀρετῇ D. ^x τὸν] καὶ τὸν E.K. ^y κρατεῖ D. ^z ἔμαθεν E. ἄρχεσθαι
 καὶ ἀρχόμενος om. C.

Εἰ γὰρ τὸν ^aεἰς ἐκκλησίαν ἐλκόμενον ἀπαιτεῖ τοῦτο ὁ Παῦ-
 λος, ^bοὕτω λέγων· ¹² “Εἰ ^cγὰρ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι
 οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;” καὶ τὸν εἰς ἀρχὴν
^dἐλθόντα, πρότερον ἄριστον εἶναι χρὴ ^eπροεστάναι οἰκίας.
 Προέστη οἰκίας· προέστη δεσμωτηρίου, ^fοὐχ ὡς δεσμωτηρίου,
 E ἀλλ’ ὥς οἰκίας. Πᾶσι ^hγὰρ ἐπεκουφίζε τὰς συμφορὰς, καὶ τῶν
 ἐμβεβλημένων ὡς οἰκείων προΐστατο μελῶν, οὐ μόνον αὐτῶν τὰς
 συμφορὰς πολυπραγμονῶν καὶ παραμυθούμενος, ἀλλὰ καὶ εἰ σύν-
 νουν ⁱεἶδέ τινα, προσήει καὶ τὴν αἰτίαν ἐμάνθανεν, οὐδὲ ἀπλῶς
^kκατηφούντα ἀνεχόμενος ὁρᾶν, ἀν μὴ πρότερον αὐτὸν ἀπαλλάξῃ
 τῆς ^lκατηφείας· καίτοι τοσαύτην τις οὐδὲ περὶ τέκνα στοργὴν
^mἐπεδείκνυτο. Ἀπὸ τούτων ⁿγούν αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν ἀγαθῶν
 ἐγένετο. Δεῖ γὰρ τὰ παρ’ ὁμῶν ὑπάρχειν πρότερον, καὶ ¹τότε
 F τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ. Ὅτι γὰρ τοσαύτη ἐκέχρητο φειδοῖ καὶ
 ἐπιμελείᾳ, ^qεἶδε, φησὶ, τοὺς εὐνούχους τοὺς ^rἐμβληθέντας ὑπὸ
 756 τοῦ Φαραὼ, τὸν ἀρχιουνοχόον, καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν, καὶ εἶπε,
¹³ “Τί σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σήμερον;” Καὶ οὐκ ἀπὸ
 τούτου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀφ’ ὧν ἐκείνοι ἐποίησαν, καταμαθεῖν
 ἔστι τὴν ἀρετὴν ^sτούτου τοῦ ἀνδρός. Οὐ γὰρ ὡς βασιλέως ὄν-
 τες οἰκέται διέπτυσαν αὐτὸν, οὐχ ὡς ἐν ἀθυμίᾳ ὄντες διεκρού-
 σαντο, ἀλλ’ ὡς ἀδελφῷ γνησίῳ καὶ συναλγεῖν εἰδότι πάντα
 αὐτῷ ^tἐξεκάλυπτον τὰ ἑαυτῶν. Ταῦτα ^vδέ μοι πάντα εἴρηται,
 B ὅτι καὶ ἐν δουλείᾳ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν δεσμωτηρίῳ, καὶ
 ὑπ’ αὐτὴν τὴν γῆν γένηται ὁ ἐνάρετος, οὐδὲν αὐτὸν καταγωνί-
 σασθαι ^wδυνήσεται. Ταῦτά ^xμοι πρὸς τοὺς οἰκέτας λέλεκται,
 ὅτι καὶ θηρία ἔχωσι δεσπότας, ὡς τὸν Αἰγύπτιον, καὶ ὠμούς,
 ὡς τὸν ἀρχιδεσμοφύλακα, δυνήσονται αὐτοὺς ἐλεῖν· καὶ Ἑλλήνες
 ὦσιν, ^zὡς ἐκείνοι, καὶ ὅτι οὖν, ταχέως ^aτιθασσεύουσιν. Οὐδὲν
 γὰρ ἐμμελέστερον τρόπων, οὐδὲν ἡδύτερον, οὐδὲν γλυκύτερον
 C ἐπιεικειάς καὶ πραότητος καὶ ὑπακοῆς· πᾶσιν ἔστιν ἐπιτήδειος ὁ

12 1 Tim. iii. 5.

13 Gen. xl. 7.

^a εἰς τὴν ἐκ. D. ^b οὕτω om. E. ^c γὰρ] δὲ C. τις om. E. ^d ἐλθόντα]
 + δεῖ λοιπὸν (mox om. χρὴ) E. ^e προεστάναι οἰκίας] Sic E. Edd. favente
 Vet. Haec om. C.D. Statim προέστη οἰκίας, quae aberant, leguntur in K.L.
 M. Vet. ^f οὐχ ὡς δ. om. D. ^g ὡς om. E. ^h γὰρ om. K. Mox καὶ
 τῶν—συμφορὰς om. idem. ⁱ οἶδεν τινα, προήει D. ^k κατηφιοῦντα ex corr. D.
 κατηφιώντα Veron. ^l κατηφείας] συμφορὰς D. ^m ἐπεδείκνυτο] Sic C.E.
 ἐνεδ. D. Veron. ἐπεδείξατο K.L.M. Sav. cet. ⁿ οὖν M. Statim αὐτῶν C.
 Mox ἀρχὴ sine artic. C.D. Veron. ^o ὁμῶν] Sic C.E.K.L.M. ὑμῶν Veron.
 Sav. Mor. ^p τότε] τηνικαῦτα D. ^q οἶδε ex corr. D. ^r βληθέντας C.
^s τούτου accessit ex C.D.K.L.M. ^t ἀνεκάλυπτον C. ^v δὲ] δὴ D. ταῦτα
 —εἴρηται] οὐχ ἀπλῶς ταῦτα διεξήλθον, ἀλλ’ ἵνα δείξω K.L.M. ^w δύναται E.
^x μοι] + ὑπὲρ τοῦ δείξαι K.L.M. ^y ὅτι om. C. δεσπ. ἔχωσι inverso ord. C.D.
^z ὡς om. C. ^a τιθασσεύουσιν M. τιθασσεύονται E.

τοιούτους. Καὶ οὔτε δουλείαν ἐπαισχύνονται οἱ τοιούτοι, οὔτε
 πένητα φεύγουσιν, οὔτε ἄρρωστον ^bκαὶ κάμνοντα· πάντων γὰρ
 κρατεῖ καὶ πάντων ἡ ἀρετὴ περιγίνεται. Εἰ δὲ ἐν δούλοις ^cτο-
 σαύτην ἔχει ^dτὸ πρᾶγμα τὴν ἰσχὺν, πόσῳ μᾶλλον ἐν ἐλεύθεροις;
^eΤαύτην οὖν ἀσκῶμεν καὶ δούλοι καὶ ἐλεύθεροι, καὶ γυναῖκες καὶ
 ἄνδρες· οὔτω καὶ ἀνθρώποις καὶ θεῷ ἐσόμεθα ποθεινοὶ, καὶ ἀν-
 θρώποις οὐ τοῖς ἐναρέτοις μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς κακοῖς,
 καὶ μάλιστα ἐκείνοις· ἐκεῖνοι γάρ εἰσιν οἱ μάλιστα τιμῶντες καὶ
 αἰδούμενοι. Ὡσπερ γὰρ τοὺς ἐπιεικείς οἱ ^eἀρχόμενοι μάλιστα ^D
 400) τρέμουνσιν, οὔτω καὶ τοὺς ἐναρέτους οἱ ἀκόλαστοι, εἰδότες τίνων
 ἐκπεπτῶκασιν. Ἐπεὶ οὖν τοσοῦτος ὁ καρπὸς τῆς ἀρετῆς, ταύ-
 την διώκωμεν, ταύτην μετῴμεν. Ἄν ταύτης ἐχώμεθα, οὐδὲν
 ἡμῖν ἔσται δεινόν, πάντα ῥάδια, πάντα εὐκόλα· καὶ διὰ πυρὸς
 διαβαίνωμεν, καὶ δι' ὕδατος, πάντα εἵκει τῇ ἀρετῇ καὶ παραχω-
 ρεῖ, καὶ αὐτὸς ὁ θάνατος. Ζηλώσωμεν τοίνυν αὐτήν, ἵνα καὶ τῶν
 μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος,
 τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ε.

757

¹Ἐπεφάνη ^aγὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώ-
 ποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ
 τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς
 ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα
 καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυ- ^B
 τρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν
 περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

ΠΟΛΛΗΝ παρὰ τῶν οἰκετῶν ἀπαιτήσας ^bτὴν ἀρετὴν·
 καὶ γὰρ ἔστι πολλή, ^cτὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος
^dἡμῶν κοσμεῖν ἐν πᾶσι, καὶ μηδεμίαν διδόναι τοῖς δεσπόταις
 λαβὴν, μηδὲ ἐν τῷ τυχόντι· ἐπάγει καὶ ^eτὴν αἰτίαν δικαίαν, δι'
 ἣν ὀφείλουσι τοιούτοι εἶναι οἱ οἰκέται. Ποίαν ^fδὴ ταύτην; ^C
 “Ἐπεφάνη γὰρ, φησὶν, ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος.” ^eΟἱ

¹ CAP. II. v. 11—14.

^b καὶ om. E.K. Veron. ^c τοιαύτην E. ^d τὸ πρᾶγμα τὴν (τὴν om. K.)]
 πραγματείαν καὶ E. Veron. ^e ταύτην] Sic C.K.L.M. Vet. τοσαύτην D.
 ταῦτα Edd. ταῦτα (om. οὖν) E. ^f αὐτοῖς accessit ex C.E.K.L.M. Vet. Post
 ἐκείνοις add. πλέον K.L.M. ^e ἄρχοντες C. HOM. V. ^a γὰρ om. E.
^b τὴν om. E. Veron. ^c τὸ] τῷ K.L.M. Veron. ^d ἡμῶν] + Ἰησοῦ Χριστοῦ E.
^e τὴν om. D. δικαίαν om. C. ^f δὴ pro δὲ C.D.K.L. Mox φησὶν om. E.
^e οἱ] οὐ E. Statim θεῖον E. Veron. et ante corr. L.

θεοῦ διδασκάλου τυγχάνοντες, πῶς οὐκ ἂν εἶεν εἰκότως ^h τοιοῦ-
 τοι, οἷους ἄρτι διήλθον ἐγὼ, μυρίων ἁμαρτημάτων λύσιν εὐρόν-
 τες; Ἴστε γὰρ ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο οὐχ ὥς ἔτυχεν
 ἐντρέπει καὶ συστέλλει ⁱ ψυχὴν, τὸ μυρίων ἁμαρτημάτων οὐσαν
 ὑπεύθυνον, μὴ δίκην δοῦναι, ἀλλὰ συγγνώμης τυχεῖν καὶ μυρίων
 ἀγαθῶν. Εἰ γάρ τις, εἶπέ μοι, τὸν μυρία προσκρούσαντα οἰκέ-
 την λαβὼν, μὴ ^k κατατείνει ἱμάσιν, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνοις μὲν συγ-
 D γνώμην παράσχοι, ὑπὲρ δὲ τῶν μελλόντων αὐτὸν ἀπαιτοίη εὐ-
 θύνας, καὶ ^m φυλάττεσθαι παρακελεύοιτο, ὥστε μὴ τοῖς αὐτοῖς
 περιπεσεῖν, καὶ δωρεαῖς μεγάλαις ⁿ τιμήσειε· τίνα οὐκ ἂν οἴεσθε
 ἐντρέψαι τὴν τοσαύτην χάριν ἀκούοντα; Ἀλλὰ μὴ νομίσης,
 ὅτι ἡ χάρις μέχρι τῆς τῶν προτέρων ἁμαρτημάτων συγχωρή-
 σεως ἴσταται, ^p ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡμᾶς ἀσφαλίζεται· καὶ
 γὰρ καὶ τοῦτο χάριτος. Ἐπεὶ εἰ μέλλοι αἰεὶ κακῶς πράττοντας
 μὴ κολάζειν, οὐκέτι τὸ πρᾶγμα χάρις ἐστίν, ἀλλὰ προτροπή
 τις εἰς λύμην καὶ διαφθοράν. “Ἐπεφάνη γὰρ, φησὶν, ἡ χάρις
 E τοῦ θεοῦ, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ
 τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζή-
 σωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ
 ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ.” Ὅρα πῶς μετὰ τῶν ^q ἐπάθλων τίθησι τὴν ἀρετὴν.
 Καὶ τοῦτο χάριτος, τὸ ἀπαλλάξαι τῶν βιωτικῶν, τὸ πρὸς τὸν
 οὐρανὸν ἀγαγεῖν. Δύο δείκνυσιν ἐνταῦθα ἐπιφανείας· καὶ γὰρ
 εἰσι δύο, ἡ μὲν προτέρα χάριτος, ἡ δὲ δευτέρα ἀνταποδόσεως
 F καὶ τοῦ δικαίου. “Ἴνα ἀρνησάμενοι, φησὶ, τὴν ἀσέβειαν καὶ
 τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας.” Ἰδοὺ πάσης τῆς ἀρετῆς ^r ἡ ὑπόθεσις.
 Οὐκ ^s εἶπεν, ἵνα ἀρνησώμεθα, ἀλλ', “ἵνα ἀρνησάμενοι.” Ἡ
 758 ἀρνησις πολλὴν δείκνυσι τὴν διάστασιν, πολὺ τὸ μῖσος, πολλὴν
 τὴν ἀποστροφὴν· μεθ' ὅσης διαθέσεως, μεθ' ὅσης σπουδῆς τὰ
 εἶδωλα ἀπεστράφησαν, μετὰ τοσαύτης καὶ τὴν κακίαν ^t αὐτήν.
 “Καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας,” φησί· καὶ γὰρ καὶ ταῦτα εἶ-
 δωλα. Κοσμικὴ ἐπιθυμία ^v πλεονεξία, ^w καὶ ταύτην εἰδωλολα-
 τρείαν ^x ὀνομάζει· καὶ ὅσα πρὸς τὸν παρόντα βίον ἡμῖν χρησι-

^h τοιοῦτοι] + φησὶν E. οἷους—ἐγὼ om. C. Cat.

ⁱ τὴν ψυχὴν C. Cat.

^k κατατείνει C.E. κατατείνῃ D.K.L.M. κατατείνει Veron. κατατείνει Sav. cet.

^l ἐπ' om. D. ^m φυλάττεσθαι] + αὐτὸν K.L.M. ⁿ τιμήσαι C. τιμήσει K.L. τιμήσῃ Veron.

^o ἁμαρτημάτων accessit ex omnibus.

^p ἀλλὰ] οὐ γὰρ

μέχρι τούτου, ἀλλὰ K.L.M. ^q ἄθλων C. Statim τίθ. καὶ τὴν ἁ. E.M.

^r ἡ om. C. ^s εἶπον E. Mox φευξώμεθα pro ἀρνησώμεθα K.L.M. Sav. cet.

invito Vet. οὐκ εἶπεν—ἀλλ' om. Veron. ^t αὐτήν] φησὶ C. Post αὐτήν add.

βούλεται K.L.M. Mox φεύγειν pro φησὶ L.M. ^v καὶ πλεον. Edd. καὶ deest

in omnibus. ^w καὶ ταύτην] καὶ τ. γὰρ E. μάλλον δὲ τ. καὶ K.L.M. Statim

εἰδωλολατρίαν C.K.L.M. Veron. ^x ὀνομάζει] καλεῖ C.K.L.M. Post καλεῖ

add. κοσμικὴ ἐπιθυμία φιλαργυρία· καὶ ταύτην εἰδωλολατρίαν ὀνομάζει K.L.M.

μεύει, κοσμικαί εἰσιν ἐπιθυμίαι· ὅσα ἂν μὴ ^zδιαβαίνη
 μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸν οὐρανὸν, κοσμικαί εἰσιν ἐπιθυμίαι· πάντα
 101) ὅσα ἂν τῷ παρόντι ^aκόσμῳ συγκαταλύηται, κοσμικὴ ἐστὶν ἐπι-
 θυμία. Μηδὲν τοίνυν πρὸς ^bταύτας ἔχωμεν. Ἦλθεν ὁ Χρι-
 στὸς, ἵνα ^cἀρνησώμεθα τὴν ἀσέβειαν. ^dἈσέβειαν τὰ δόγματά
^eφησι, καὶ κοσμικὰς ἐπιθυμίας τὸν βίον τὸν ἐναγῇ. “Σωφρό- B
 νως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι.” Ὁρᾷς
 ὅτι, ὅπερ αἰεὶ λέγω, σωφροσύνη οὐ τοῦτο μόνον ἐστὶ, τὸ πορ-
 νείας ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν λοιπῶν παθῶν ἐκτὸς εἶναι;
 Ἄρα ^fκαὶ ὁ χρημάτων ἐρῶν, οὐ σώφρων. Ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνος
 σωμάτων, ^gοὕτω καὶ οὗτος χρημάτων· μᾶλλον δὲ οὗτος ἀκολα-
 στότερος, ὅσῳ οὐδὲ ^hτοσαύτην ἔχει βίαν τὴν ὠθοῦσαν αὐτόν.
 Καὶ γὰρ ἡνίοχος ⁱἐκεῖνος ἀκρατὴς μάλιστα ἂν λέγοιτο, οὐχ ὁ
 τὸν τραχὺν καὶ δυσήνιον μὴ κατέχων ἵππον, ^kἀλλ' ὁ τὸν ἡρέμα C
 ἐπικεικότερον μὴ δυνάμενος ὑποτάξαι. ^lΤί δέ; φησὶν· ἢ τῶν
^mχρημάτων ἐπιθυμία ⁿἐλάττω τῆς τῶν σωμάτων; Παντί που
 δηλόν· ὅτι, καὶ πολλαχόθεν τοῦτο δείκνυται. ^pΠρῶτον μὲν,
 ὅτι ἀναγκαίως γέγονεν ἡ τῶν σωμάτων ἐπιθυμία· τὸ δὲ ἀναγ-
 καίως γεγονὸς δηλόν· ὅτι καὶ μετὰ πολλοῦ ^qκατορθοῦται τοῦ
 πόνου, ^rἐπεὶ καὶ ἐνεσπάρη τῇ φύσει. ^sΔεύτερον, ὅτι χρημάτων
 μὲν οὐ πολὺς τοῖς παλαιοῖς ^tλόγος, γυναικῶν δὲ πολὺς, σωφρο-
 σύνης ἕνεκεν· καὶ γυναικὶ μὲν συγγενομένῳ κατὰ νόμον οὐδεὶς ἂν
^vμέμψαιτο μέχρι γήρως, χρηματιζομένῳ δὲ πάντες. Καὶ τῶν D
 ἔξωθεν ^wφιλοσόφων πολλοὶ χρημάτων μὲν κατεφρόνησαν, γυ-
 ναικῶν δὲ οὐκέτι· οὕτω τοῦτο ἐκείνου τυραννικώτερον. Ἄλλ'
 ἐπειδὴ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἡμῖν ὁ λόγος, μὴ ἀπὸ τῶν ἔξωθεν
 φέρωμεν τὰ ὑποδείγματα, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν γραφῶν. Τοῦτο μὲν
 οὖν καὶ ἐν ἐπιτάγματος ^xσχεδὸν μέρει τίθησιν ὁ μακάριος οὗτος,
 οὕτω λέγων· ^y“Ἐχοντες διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις

2 1 Tim. vi. 8.

^y πάντα om. E. Haec πάντα—ἐπιθυμίαι accesserunt ex C.E.K.L.M. favente
 Cat. ^z διαβαίνει E. Mox eis pro πρὸς K.L.M. ^a κόσμῳ] Sic E.K.L.M.
 Cat. Statim συγκαταλύηται pro —λύεται C.D.K.L.M. ^b ταῦτα C. ^c ἀρ-
 νησάμενοι C. ^d ἀσέβειαν om. C.D.E. Veron. Vet. ^e φησι] λέγει L.M.
 Statim καὶ τὰς κ. C.E. Veron. ^f καὶ om. E. Veron. ^g οὕτω καὶ] οὕτως C.D.
^h τοιαύτην C. ⁱ ἐκεῖνος] οὗτος C. ^k ἀλλ' ὁ] ἀλλὰ E. ^l τί] ὅτι D.
 δαὶ pro δέ C. Statim φησὶν ante ἐπιθυμία transp. C. ^m χρημάτων et σω-
 μάτων transp. C. ⁿ ἐλάττω C. ἐλ. τῆς τῶν σ. pro τῆς τῶν σ. ἐλ. C.D.K.L.
^o ἐστι assumptum ex C.E.K.L.M. ^p πρῶτον] καὶ πρ. K.L.M. Sav. cet.
^q κατ. τοῦ πόνου] κόπου κατ. C. ^r ἐπεὶ om. C.E. Veron. καὶ om. D.
^s δεύτερον] + δέ D.E. ^t ὁ λόγος C.E. τοῖς παλαιοῖς et γυν. δέ πολὺς om. E.
^v μέμψαιτο C. ^w φιλοσοφούντων C. ^x σχεδὸν om. E. ^y ἔχοντες]
 + δέ D. Mox ἀρκεσθώμεθα C.E.

ἀρκεσθῆσόμεθα” περὶ δὲ τῶν ἡπαρθένων τί φησιν; ³ “Ἐπι-
 ταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω” καὶ πάλιν, “Ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχασθε.”
 E Καὶ πολλάκις ἰδοὺς αὐτὸν περὶ συνουσίας νομοθετοῦντα τῆς
 νομίμου. Καὶ ταύτης μὲν ἡ ἀφίησιν ἀπολαύειν τῆς ἐπιθυμίας,
 καὶ δευτέρῳ προσιέναι ἡ γάμῳ, καὶ πολλὴν ἡ ποιεῖσθαι τοῦ
 πράγματος τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ οὐδαμοῦ ὑπὲρ τούτου κολάζει.
 ἡ τὸν δὲ χρημάτων ἐφίεμενον, πανταχοῦ καταδικάζει. Καὶ περὶ
 μὲν χρημάτων ὁ Χριστὸς ἡ πολλαχοῦ διέταξεν, ὥστε φεύγειν
 τὴν ἐντεῦθεν λύμην· περὶ δὲ ἀποχῆς γυναικὸς, οὐχ οὕτως.
 ἡ Ἀκουε ἡ γὰρ τί φησι περὶ χρημάτων ⁴ “Ἐὰν μὴ τις ἀποτά-
 ξηται πᾶσιν αὐτοῦ τοῖς ὑπάρχουσιν.” Οὐδαμοῦ εἶπεν, ἐὰν μὴ
 F τις ἀποτάξῃται ἡ γυναικί· οἶδε γὰρ οἷαν ἡ ἐνέθηκε τὴν τυραννίδα.
 Καὶ ὁ μακάριος οὗτός ἡ φησι ⁵ “Τίμιος ὁ ἡ γάμος, καὶ ἡ κοίτη
 759 ἀμίαντος.” ἡ Καὶ οὐδαμοῦ τιμίαν τὴν τῶν χρημάτων ἐπιμέλειαν
 καλεῖ, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον· ⁶ “Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπί-
 πτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοή-
 τους καὶ βλαβεράς.” ἡ Οὐκ εἶπε, πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ, “ἡ πλου-
 τεῖν.” ἡ Ἰνα δὲ μάθῃτε καὶ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν, ἀναγκαῖον
 καὶ τοῦτον τὸν λόγον εἰς μέσον παραγαγεῖν. Χρημάτων μὲν
 γὰρ τις καθάπαξ ἀποστερηθεὶς οὐκέτ’ ἂν ἡ ἐνοχλοῖτο ὑπὸ τῆς
 ἐπιθυμίας· οὐδὲν γὰρ οὕτω ποιεῖ χρημάτων ἡ ἐπιθυμεῖν, ὡς τὸ
 χρήματα ἔχειν. ἡ Ἐπὶ δὲ τῆς τῶν σωμάτων ἐπιθυμίας οὐχ οὔ-
 B τως, ἀλλὰ καὶ εὐνουχισθέντες πολλοὶ τὴν ἔνδον ἐνοχλοῦσαν πυ-
 ρὰν οὐκ ἀπέβαλον· ἡ γὰρ ἐπιθυμία ἐν ἑτεροῖς κεῖται ὀργάνοις,
 ἔνδον ἡ ἐν τῇ φύσει ἐγκειμένη. Τίνος οὖν ἔνεκεν ἡ ἡμῖν ταῦτα
 εἴρηται; ἡ Ὅτι οἱ πλεονέκται τῶν πορνεύοντων ἀκολαστότεροι,
 ὅσῳ ὑπὸ ἐλάττονος ἐνοχλοῦνται ἐπιθυμίας· μᾶλλον δὲ ἡ οὐδὲ
 ἐπιθυμία τὸ πρᾶγμά ἐστιν, ἀλλὰ ῥαθυμία. ἡ Ἐνταῦθα μὲν γὰρ
 οὕτως ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία φυσικὴ, ἡ ὥστε καὶ γυναικί τις μὴ πλη-
 σιάζῃ, ἡ φύσις τὸ αὐτῆς ποιεῖ καὶ ἐργάζεται· ἐκεῖ δὲ οὐδὲν

³ 1 Cor. vii. 25, 5.⁴ Luc. xiv. 33.⁵ Hebr. xiii. 4.⁶ 1 Tim. vi. 9.

² παρθένων—ἔχω] γυναικῶν, μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώ-
 νου K.L. Sav. cet. invito Vet. In M. lacuna duorum foliorum est. ^a τῆς
 om. E. ^b ἐφίησιν E. Veron. ^c γάμῳ om. D. ^d ποιεῖται Sav. cet.
 repugnantibus libris. ostendit Vet. ^e τὸν δὲ—καταδικάζει om. E. ^f παν-
 ταχοῦ C.E. Statim διέταξεν K.L. ^g γὰρ] δὲ K.L. Statim αὐτοῦ τί φ. C.
 καὶ τί φ. L. ^h τῇ γυναικί K. ⁱ ἐπέθηκε C. ^k φησι]+Τιμοθέῳ K.L.
 Sav. Mor. invito Vet. Habet Τιμοθέῳ, sed om. τίμιος Veron. ^l γάμος]+
 ἐν πᾶσι D. ^m καὶ assumptum ex C.D. τιμίαν om. D. ⁿ οὐκ] καὶ οὐκ D.
 In E. folium deest. ^o πλουτεῖν]+ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς K.L. ^p ἐνοχλῆται D.
^q ἐπιθυμίαν C. ^r ἐν om. D. ^s ἡμῖν om. K. ^t ὅτι] δεῖξαι ὅτι K.L.
^v οὐδὲ] οὐκ C. Statim ἐπιθυμία... ῥαθυμία D.K.L. ἐπιθυμίας... ῥαθυμίας Edd.
 ἐπιθυμίας (om. τὸ πρ. ἐστίν, ἀλλὰ ῥαθ.) C. ^w ὥστε καὶ] ὅτι καὶ ἂν K.L.

^x τοιοῦτον γίνεται. “Καὶ εὐσεβῶς, φησὶ, ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι.” Καὶ ^z τίς ἢ ἐλπίς; τί τὸ ^a ἔπαθλον τῶν πόνων; C “Προσδεχόμενοι, φησὶ, τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν.” “Οὐτως γὰρ οὐδὲν ἐκείνης μακρυώτερον, ^b οὐδὲν ζηλωτότερον ^c καὶ ταῦτα λόγος παραστήσαι οὐ δύναται· καὶ γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει τὰ τότε ἀγαθὰ. “Προσδεχόμενοι, φησὶ, τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν.” Ποῦ εἰσὶν οἱ τοῦ πατρὸς ἐλάττονα τὸν υἱὸν λέγοντες; “Τοῦ μεγάλου, φησὶ, θεοῦ καὶ ^d σωτῆρος.” Ὁ τοὺς ἐχθροὺς σώσας, τί οὐκ ἐργάζεται τότε ^e εὐδοκιμοῦντας λαβών; “Τοῦ μεγάλου, φησὶ, θεοῦ.” Τὸ ^f μέγας ἐπὶ θεοῦ ὅταν λέγῃ, οὐ πρὸς D 102) τι ^g μέγας φησὶν, ἀλλ’ ἀπολύτως μέγας, μεθ’ ὃν οὐκ ἂν εἴη μέγας, ^h ἐπεὶ πρὸς τι ἐστίν. Εἰ δὲ πρὸς τι, κατὰ σύγκρισιν, καὶ οὐ φύσει μέγας· νῦν δὲ ἀσυγκρίτως μέγας. “^a Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵφησιν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ^k ἀνομίας, καὶ καθάρισεν ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον.” ^l ἐξηλλαγμένον, οὐδὲν ἔχοντα κοινὸν πρὸς τοὺς λοιπούς. “Ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.” Ὅρᾳς ὅτι καὶ τῶν παρ’ ἡμῶν δεῖ; Οὐχ ἀπλῶς ἔργων, ἀλλὰ, “ζηλωτὴν,” τουτέστι, μετὰ προθυμίας πολλῆς ἐπ’ αὐτὴν ἰόντα τὴν ἀρετὴν, μετὰ ^m θερμότητος καὶ σφοδρότητος τῆς E προσηκούσης. Τὸ μὲν ⁿ οὖν βεβαρημένους τοῖς κακοῖς καὶ ἀνίατα νοσοῦντας ἀπαλλάξαι, τῆς ἐκείνου φιλανθρωπίας ἦν· ^o τὰ δὲ μετὰ ταῦτα, καὶ ἡμῶν καὶ ἐκείνου.

⁷ “Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς.” “Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει.” Ὅρᾳς πῶς Τιμοθέῳ ^p μὲν προστάττει, ^q καὶ φησιν, ⁸ “^r Ἐλεγχον, ἐπιτίμησον, παρα- F κάλεσον” ἐνταῦθα δὲ, “Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς;” Ἐπειδὴ τὸ ἦθος τούτων σκληρότερον ἦν, διὰ τοῦτο καὶ ἀποτόμως καὶ μετὰ πάσης ἐπιταγῆς ἐλέγχειν ⁷⁶⁰ ἐπιτάττει. Ἔστι γὰρ τῶν ἀμαρτημάτων, ^a καὶ ἐπιτάγμασιν ἀπείργειν χρή· οἷον, τὸ μὲν χρημάτων καταφρονεῖν παραινοῦντας ¹ δεῖ πείθειν, καὶ τὸ ἐπεικεῖς εἶναι, καὶ ὅσα τοιαῦτα· τὸν δὲ

7 v. 15.

8 2 Tim. iv. 2.

^x τοιοῦτο C. Mox φησὶ om. C.L.^y αἰῶνι] + καὶ ἐν τῷ μέλλοντι Veron.

Sav. Mor. Haec om. C.K.L. Vet.

^z τίς] + εἰπὲ K.L.^a ἄθλον C.^b οὐδὲ ζ. C. οὐδὲν ζ. om. K.^c καὶ om. L. Mox λόγος . . . δύναται omnes.λόγοι . . . δύναται Edd. ^d σωτῆρος] + ἡμῶν D. Mox οὐκ ἂν ἐργάσῃται idem.^e οὐκ εὐδοκ. Veron. Ben. [οὐκ] εὐδοκ. Sav. Mor. qui malae opinionis erant Vet. Sed οὐκ deest in nostris omnibus. ^f μέγα D. non Cat. ^g μέγα

D.K.L. μέγαν bis Cat.

^h ἐπεὶ] + οὐ D. Vet.ⁱ φησὶν om. K.L.^k ἀμαρτίας K.^l ἐξηλλαγμένον] τουτέστιν, ἐξειλεγμένον K.L. Sav. cet. invita Cat. mutatum scilicet Vet.^m θερμότητος καὶ assumptum ex C.D.ⁿ οὖν] + ἔνθεν D.K.L. invita Cat.^o τὰ] τὸ D.K.L.^p μὲν om. C.^q καὶ φ.] λέγων K.L.^r ἔδει C.

μοιχόν, τὸν πόρνον, τὸν πλεονέκτην μετ' ἐπιταγῆς ⁸ἀπάγειν, τὸν οἰωνίζομενον, [†]τὸν κληδονίζομενον, τὸν ἄλλα τοιαῦτα πράττοντα· ^νοὐδὲ ἀπλῶς ἐπιταγῆς, ἀλλὰ, “μετὰ πάσης ἐπιταγῆς.” Ὅρας πῶς βούλεται καὶ μετὰ αὐθεντίας, καὶ μετὰ ἐξουσίας B πολλῆς ταῦτα αὐτὸν ἐπιτάττειν; “Μηδεὶς σου περιφρονεῖτω” ^ωτούτέστι, καταφρονεῖτω· ἀλλὰ, ⁹“Ὑπομίμησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς ^κκαὶ ἐξουσίαις ^υὑποτάσσεσθαι, μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι.” Τί οὖν; μηδὲ τοὺς κακῶς πράττοντας, μηδὲ ^ζἐκείνους λοιδορεῖσθαι; “Ἀλλὰ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοιμοὺς εἶναι, μηδένα βλασφημεῖν” ^ακὰν ὅστις ἦ, φησὶν, ὅλως μηδένα. Ἀκούσωμεν τῆς παραινέσεως. “^βΜηδένα, φησὶ, βλασφημεῖν” καθαρὸν ^εἡμῖν εἶναι τὸ στόμα λοιδορίας. ^δΕἴτε γὰρ ἀληθεῖς εἰσιν αἱ λοιδορίαι, οὐχ ἡμῶν ^εταῦτα λέγειν, ἀλλὰ τοῦ κριτοῦ C ἐξετάζειν. ¹⁰ “Σὺ γὰρ, [†]φησὶ, τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου;” εἴτε οὐκ ἀληθεῖς, ⁸ὅρας ὅσον τὸ πῦρ; ¹¹ Ἀκουε τοῦ ληστοῦ λέγοντος πρὸς τὸν ἕτερον ληστήν. ¹² “Καὶ γὰρ καὶ ^ιαὐτοὶ ἐν τῷ αὐτῷ κρίματί ἐσμεν” τὸν αὐτὸν ^κἀγῶνα τρέχομεν. ¹Εἰάν ὀνειδίζης ἐτέροις, ταχέως καὶ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς ^μπεριπεσῇ. Διὰ τοῦτο παραινεῖ ὁ μακάριος ^νοὔτος λέγων. ¹² “Ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ.” “Ἀμάχους εἶναι, φησὶν, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ^οἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους” καὶ Ἑλληνας καὶ Ἰουδαίους, καὶ μοχθηροὺς καὶ πονηροὺς. Ἐκεῖ μὲν ^ργὰρ D ἀπὸ τῶν μελλόντων, [†]ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐποίει ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ, λέγων, “^ρὩστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ.” ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀπὸ τῶν μελλόντων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν παρελθόντων ⁸ἐντρέπει· μηδενὶ ὀνειδίσης, [†]φησί· τοιοῦτος γὰρ ἦς καὶ σύ.

⁹ CAP. III. v. 1, 2.¹⁰ Rom. xiv. 10.¹¹ Luc. xxiii. 40.¹² 1 Cor. x. 12.

⁸ ἀπάγειν] Sic C.K.L. Cat. ἀπάγων D. *corripere* Vet. ἐπὶ τὸ βέλτιον δεῖ ἐπάγειν Edd. [†] τὸν κλ. om. D. ^ν οὐδὲ] καὶ οὐδὲ K.L. ^ω Haec τουτέστι, καταφρονεῖτω sunt in nostris omnibus, non in Edd. Statim ἀλλ' ὑπ. C.K.L. Cat. ^κ καὶ om. D. Veron. ^υ ὑποτάσσεσθαι] + πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοιμοὺς εἶναι D.K.L. Sav. cet. invitis Cat. Vet. ^ζ ἐκείνους λοιδορεῖσθαι; ἀλλὰ] ἐκείνοις λοιδορουμένους K.L. ^α κὰν ὅστις ἦ, φ. ὅλως (ὅλως om. K.) μηδένα (+λοιδορῶμεν D.K.L. et fortasse Vet.) Sic C.D.K.L. Vet. κὰν ὅστις ἦ, ceteris omissis, Cat. In Editis haec non leguntur. ^β μηδένα, φ. βλ. om. E. ^ε ἡμῖν εἶναι] Sic C. Cat. ἡμῖν εἶναι δεῖ K.L. εἶναι χρὴ D. εἶναι δεῖ ἡμῖν E. Edd. Mox ἀπὸ λοιδορίας Edd. ἀπὸ om. C.D. Cat. ^δ εἴτε] εἴπερ D. ^ε ταύτας D. [†] φησὶ—οὐκ ἀληθεῖς] εἰ κρίνεις, φησὶν, τὸν ἀδ. σου, εἴτε οὐκ ἀληθεύεις, εἴτε ἀληθεύεις, σεαυτὸν βλάπτεις D. ψευδεῖς pro οὐκ ἀληθεῖς E. ⁸ ὅρας C.D.E. Vet. ὅρα Edd. ^ι ἄκουε omnes. ἄκουσον Edd. ^κ ἀγῶνα] φησὶν, αἰῶνα E. ¹ ἐάν] ἂν C. ἐάν om. D. Statim ὀνειδίζεις D. -δίσης K. -δίσεις L. Deinde ἐτέρους K.L. ^μ περιπέσης C. ^ν οὕτω D. ^ο ἐπιδ. C.E. ^ρ γὰρ] οὖν K.L. [†] ὅπερ—λέγων] φοβεῖ λέγων K.L. Sav. cet. invito Vet. ^ρ ὥστε om. K.L. ⁸ ἐντρέπει] + τὸ αὐτὸ ποιῶν, δι' ὃν ἐπάγει, ἡμεν γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι· ὅπερ ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ποιεῖ γράφων, (+ ὅτι καὶ ἡμεῖς K.L.) ὅτε ἡμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεν δεδουλωμένοι. οὐκοῦν K.L. Sav. cet. invito Vet. [†] φησὶ om. K.L.

¹³ “Ἡμεν γάρ, φησὶ, ποτὲ καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοὶ, μισοῦντες ἀλλήλους.” Ὡστε πρὸς Ε πάντας ^v τοιοῦτους εἶναι δεῖ, ἡμέρως ἔχειν. Ὁ γὰρ τοιοῦτος ὢν ^w πρότερον, καὶ ἀπαλλαγεῖς, οὐκ ὀνειδίζειν ὀφείλει ^x τούτους, ἀλλ’ εὐχεσθαι καὶ χάριτας ἔχειν τῷ ^y καὶ αὐτῷ κακείνοις δόντι τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν προτέρων κακῶν. Μηδεὶς καυχάσθω πάντες γὰρ ἡμαρτον. Ὅταν οὖν ἐθέλῃς ὀνειδίσαι τινὰ κατορθῶν αὐτὸς, ^z καὶ τὸν πρότερόν σου ἐννοῶν βίον, καὶ τὸ τοῦ μέλλοντος ἄδηλον, ^a ἀναχαίτιζε τὴν ὁρμὴν. Εἰ γὰρ καὶ ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐναρέτως ἔζησας, ἀλλ’ ὅμως ἔχοις ἂν ἀμαρτήματα πολλά. Εἰ ^F δὲ οὐκ ἔχεις, ὡς νομίζεις, ἐννόησον ὅτι οὐ τῆς σῆς ἀρετῆς τοῦτο γέγονεν, ἀλλὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος· εἰ γὰρ μὴ τοὺς προγόνους ἐκάλεσε τοὺς σοὺς, καὶ αὐτὸς ἂν ἦς ἀπειθής. Ὅρα πῶς ^b πᾶσαν (403) κακίαν διεξῆλθεν. Οὐχὶ μυρία διὰ προφητῶν, διὰ πάντων ὁ θεὸς ⁷⁶¹ ^c ὠκονόμει; μὴ ἠκούσαμεν; “Ἡμεν γὰρ ^d ποτε, φησὶ, καὶ ἡμεῖς πλανώμενοι” ¹⁴ ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ.” πῶς; “οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν ^e δικαιοσύνῃ, ἀλλὰ κατὰ ^f τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως ^g πνεύματος ἁγίου.” Βαβαί, πῶς ἡμεν ἐν τῇ κακίᾳ βεβαπτισμένοι, ὡς μὴ δύνασθαι καθαρθῆναι, ^h ἀλλ’ ἀναγεννήσεως δεηθῆναι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ ⁱ παλιγγενεσία. Καθάπερ ἐπὶ οἰκίας σαθρῶς διακειμένης, οὐδεὶς ὑποστήριγμα τίθησιν, οὐδὲ συρράπτει ταῖς παλαιαῖς οἰκοδομαῖς, ^B ἀλλὰ μέχρι τῶν θεμελίων ^k αὐτὴν καταλύσας, οὕτως ἄνωθεν ἀνίστησι καὶ ἀνακαινίζει· οὕτω καὶ αὐτὸς ἐποίησεν· οὐκ ἐπεσκεύασεν ἡμᾶς, ἀλλ’ ἄνωθεν κατεσκεύασε· τοῦτο γὰρ ^l ἐστίν, “ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου” ἄνωθεν ἐποίησε καινοὺς· πῶς; διὰ τοῦ πνεύματος. Καὶ πάλιν ^m καὶ ἐτέρωθεν δείκνυσιν, εἰπὼν· ¹⁵ “Ὁ ὃς ἐξέχεεν ἐφ’ ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος

13 v. 3.

14 v. 4, 5.

15 v. 6.

^v τοιοῦτος E. ^w πρότερον om. E. ^x τούτους] Sic C.D. τούτοις K.L. πρὸς τούτοις E. πρὸς τοιοῦτους Edd. ^y καὶ αὐτῷ] ἐαυτῷ D. ^z καὶ om. C. ^a ἀναχ. τὴν ὁρμὴν] Sic C.D.K.L. Cat. τὴν ὁρμὴν ἀναχ. E. *impetum contine* Vet. τὴν ὀργὴν ἀναχ. Edd. ^b πᾶσαν] πρὸς πᾶσαν E. Μοχ διεξῆλθεν E. *receptum* a Ben. διεξῆλθομεν K.L. διεξῆλθον Edd. ^c ὠκονόμει C. Statim καὶ ἡκ. C. μὴ οὐκ ἡκ. D. μὴ om. K.L. ^d ποτε om. E. Post ἡμεῖς add. ἀνόητοι, ἀπειθεῖς C. ^e δικαιοσύνῃ] + ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς C.D.L. Sav. cet. *in vitis* Cat. Vet. ^f τὸ ἐαυτοῦ ἔλεος D. ^g πνεύματος] διὰ πν. D. ^h ἀλλ’] + ἀνακαινώσεως καὶ E. ἀλλ’ ἀ. δεηθῆναι om. C. ⁱ παλιγγενεσίας C. Cat. τὸ διὰ παλιγγενεσίας K.L. Statim καθάπερ γὰρ Edd. γὰρ *deest* in omnibus. ^k αὐτὴν om. E. ^l ἐστὶ, καὶ ἂν. Sav. cet. καὶ om. C.D.E. ἐστὶ καὶ om. Veron. Post ἁγίου add. ἀντὶ τοῦ K.L. ^m καὶ (καὶ om. Cat.) ἐτέρωθεν (ἐτέρωθι C.E.) δ. εἰπὼν] ἐτέρως τοῦτο δεικνύς, ἐπάγει K.L. Sav. cet.

C ἡμῶν.” ⁿ Πολλοῦ ἔδει ἡμῖν ^o πνεύματος. ¹⁶ “Ἰνα δικαιωθέντες, ^p φησὶ, τῇ ἐκείνου χάριτι.” ^q Πάλιν χάριτι, οὐκ ὀφειλῇ. “Κληρονόμοι ^r γενώμεθα κατ’ ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.” “Αἷμα καὶ προτροπὴ εἰς ταπεινοφροσύνην ἐστὶ, καὶ ἐλπίς ὑπὲρ τῶν μελλόντων. Εἰ γὰρ οὕτως ἀπεγνωσμένους, ὡς ἄνωθεν γεννηθῆναι, ὡς χάριτι σωθῆναι, ^s ὥς μηδὲν ἔχειν ἀγαθὸν, ἔσωσε, πολλῶ μᾶλλον ἐν τῷ μέλλοντι τοῦτο ἐργάζεται.

Οὐδὲν ^t γὰρ τῆς ἀνθρωπίνης θηριωδίας χεῖρον ἦν πρὸ τῆς τοῦ ^v Χριστοῦ παρουσίας· ὥσπερ γὰρ ἐχθροὶ καὶ πολέμοι πάντες D διέκειντο πρὸς ἀλλήλους. Τοὺς παῖδας ἔσφαζον τοὺς ἑαυτῶν πατέρες, ^w μητέρες παισὶν ἐπεμαίνοντο· οὐδὲν ἦν ἐστηκὸς, οὐ φυσικὸς, οὐ γραπτὸς νόμος, ἀλλὰ ἀνατέτραπτο ἅπαντα· μοιχεῖαι διηνεκεῖς· φόνοι, καὶ εἴ τι φόνων ^x χαλεπώτερον· κλοπαί· φησὶ ^y δέ τις τῶν ἔξωθεν, ὅτι καὶ ἀρετῆς τὸ πρᾶγμα ἐδόκει εἶναι· καὶ εἰκότως, ὅπου γε καὶ θεὸν τοιοῦτον ἔσεβον· χρησμοὶ συνεχεῖς τὸν δεῖνα ἀναιρεῖσθαι καὶ τὸν ^z δεῖνα. Εἴπω τι τῶν κατ’ ἐκείνον τὸν χρόνον; ^a Ἀνδρόγεὺς τις τοῦ Μίνως υἱὸς E ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας καὶ πάλιν νικήσας, δίκην ἐδίδου, καὶ ἀνῆρέθη. ^b Ὁ οὖν Ἀπόλλων, κακῶ τὸ κακὸν ἰώμενος, ἐκέλευσε δις ἐπτὰ παῖδας ἀπάγεσθαι ὑπὲρ τούτου. Τί ταύτης τῆς τυραννίδος ὠμότερον; Καὶ τοῦτο ^c ἐγίνετο, καὶ ἀνθρώπος τοῦ δαίμονος τὴν μανίαν ^d λῦσαι ἀπελθὼν, ^e ἔσφαξε ^f τοὺς ἄνδρας. Ὅρᾳς ὅτι εἰκότως ἀπάτη ἴσχυεν; ἐπειδὴ δὲ διανέστησαν καὶ ἤμυναν ἑαυτοῖς, οὐκέτι. Εἰ ^g μὲν δικαίως τὸ πρᾶγμα ἐγίνετο, οὐκ ἐχρῆν κωλυ- F θῆναι· εἰ δὲ ἀδίκως, ὥσπερ οὖν καὶ ἀδίκως, οὐδὲ παρὰ τὴν ἀρχὴν ἐπιταγῆναι. Πύκτας προσεκύνουν καὶ παλαιστάς. Πόλεμοι 762 συνεχεῖς καὶ ἐπάλληλοι, ^h κατὰ πόλιν, κατὰ κώμην, κατὰ οἰκίαν. ⁱ Ἐπαιδεράστουν· ^k καὶ παρ’ αὐτοῖς τις ὁ θαυμαστὸς αὐτῶν

¹⁶ v. 7.

ⁿ πολλοῦ] οὕτω πολλοῦ K.L. Sav. cet. Statim ἔδει C.D.K.L. Cat. δεῖ Edd. ^o πνεύματος] τοῦ ἐλέους K.L. Sav. Mor. τοῦ πνεύματος, invitis libris, Ben. ^p φησὶ om. K.L. Sav. cet. αὐτοῦ pro ἐκείνου E. ^q πάλιν χ. om. C.D. invitis Cat. Vet. ^r γενώμεθα] Sic C.D.K.L. Cat. γενηθῶμεν Edd. ^s ὥς] τῷ K.L. ἔχοντας pro ἔχειν E. ^t γὰρ om. K.L. ^v Χριστοῦ] υἱοῦ E. Veron. ^w καὶ μητέρες Edd. καὶ deest in omnibus. ^x φοβερώτερον E. φανερώτερον Veron. ^y δὲ om. E. Veron. ^z δεῖνα] + κελεύοντες K.L.

Sav. cet. ^a Ἀνδρόγεως (—γεος C.)—υἱὸς] Ἀνδριγέως (sic) τίτου μὲν ὡς υἱὸς E. ἀνὴρ τις Veron. ^b ὁ οὖν] πῶς οὖν; C. Post κακὸν add. ἐπ’ αὐτῷ E. ^c ἐγίνετο C.D. ἐγένετο Edd. ^d λῦσαι] + ζητῶν καὶ E. Statim ἐπελθὼν C.K.L. Sav. cet. ^e ἔσφαξε C.D. ἔσφαξε Edd. ^f τοὺς ἄνδρας—ἴσχυεν] Sic (sed ἡ ἀπάτη D.) C.D.E. Veron. τοὺς παῖδας ἐκείνους, ὅτι παρ’ αὐτοῖς ἡ ἀπάτη ἴσχυεν K.L. Sav. cet. Sequentia ἐπειδὴ—οὐκέτι desunt in Veron. Vet. ^g μὲν] + οὖν K.L. Sav. cet. ^h κατὰ κώμην, κατὰ πόλιν inverso ord. K.L. ⁱ ἐπαιδεράστουν Edd. ἡρίστευον Codd. ^k καὶ παρ’ αὐτοῖς τις ὁ θ. αὐτῶν φ. (φ. αὐτῶν C.) ἐνομοθέτησε (ἐνομοθέτουν E.) μὴ (μῆτε D. μὴ om. E.) δούλω

φιλόσοφος ἐνομοθέτησε, μὴ δούλω ἐξεῖναι μήτε παιδεραστεῖν, μήτε ξηραλοιφεῖν, ὡς ἀρετῆς τοῦ πράγματος ὄντος, καὶ πολλὴν ἔχοντος τιμὴν. ^ωἘπ' οἰκήματος εἰστήκεισαν ^νφανερῶς. Καὶ εἰ πάντα τις ἐπέλθοι τὰ κατ' αὐτοὺς, εὐρήσει ^οφανερῶς ὅτι καὶ εἰς τὴν φύσιν αὐτὴν ἐνύβριζον, καὶ οὐδεὶς ὁ κωλύων ἦν. ^ρἈλλὰ τὰ δράματα αὐτοῖς πάντα ^ιοὐ τούτων γέμει, μοιχείας, ἀσελγείας, διαφθορᾶς; Παννυχίδες ἐγίνοντο μιαραὶ, καὶ ^ργυναῖκας ἐκάλουν ἐπὶ τὴν θέαν. ^ωὩς τῆς μιαρίας· ἐν νυκτὶ, ἐν θεάτρῳ παν- ^Β νυχὶς ἦν, καὶ παρθένος ἐκάθητο μεταξὺ νέων μεμνηνόντων καὶ μεθύοντος ὄχλου. Τὸ σκότος ἦν ἡ πανήγυρις, καὶ τὰ μυστὰ ἔργα τὰ ὑπ' αὐτῶν τελούμενα. Διὰ τοῦτό φησιν· “^εἩμεῖς ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις.” Ὁ δεῖνα τῆς μητρὸς ἡράσθη, φησὶ, καὶ ἡ δεῖνα τοῦ προγόνου, καὶ ἀπήγξατο. Τοὺς γὰρ τῶν παίδων ἔρωτας, ^ςἅπερ αὐτοῖς παιδικὰ καλεῖν ἔθος ἐστίν, οὐδὲ εἰπεῖν ἔνι, ^πὡς οὐδὲ αἰσχύνονται, οὐδὲ ἐγκαλύπτονται. Ἀλλὰ τί; βούλει μητρογαμίας ἰδεῖν; Ἔστι καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς, καὶ τὸ ^νδὴ δεινόν, ^υὑπὸ ἀγνοίας τὸ πᾶγμα ἐγίνετο, καὶ οὐκ ⁰⁴ ἐκώλυνεν ὁ θεὸς ὁ παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ ^ςπεριεώρα τὴν φύσιν ὑβριζομένην, καὶ ταῦτα τῶν ἐπισήμων οὖσαν. ^υΕἰ δὲ οὐς εἰκὸς, εἰ καὶ μὴ ^ζδι' ἕτερόν τι, διὰ γοῦν τὴν ^απαρὰ τῶν πολλῶν δόξαν ἀντέχεσθαι τῆς ἀρετῆς, ^βοὔτοι δὲ οὕτω πρηνεῖς κατὰ τῆς κακίας ἐφέροντο· τί εἰκὸς τοὺς πολλοὺς καὶ λανθανόντως βιοῦντας διαπράττεσθαι; Τί ποικιλώτερον ταύτης τῆς ἡδονῆς; Ἡράσθη ἡ δεῖνα τοῦ δεινός· ἐπανελθόντα τὸν ἄνδρα ἔσφαξε διὰ τοῦ μοιχοῦ. Τάχα ἴστε τὸ διήγημα οἱ πολλοί. Τὸν μοιχὸν ἀνείλεν ὁ παῖς τοῦ φονευθέντος, ^κκακείνην ἐπέθυσε· μετὰ ταῦτα ἐμάνη καὶ αὐτός, καὶ ^δταῖς ἐρινύσιν ἠλαύνετο· εἶτα αὐτὸς οὗτος ^οὁ μανεῖς ⁰⁵ ἀπελθὼν ἔσφαξεν ἕτερον, καὶ τὴν ἐκείνου γυναῖκα λαμβάνει. Τί ^ττούτων ^ςχειρόν τῶν συμφορῶν; Τούτου χάριν ^ηταῦτα λέγω

ἐξ. μήτε π. μήτε ξ.] Sic C.D.E. ἄκουε δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τί ὁ θ. αὐτῶν φ. ἐνομοθέτησε. δούλω μὴ ἐξέστω, φησὶ, π. μήτε (μηδὲ K.) ξ. K.L. καὶ παρ' αὐτοῖς φ. τις ἐνομοθέτει, δούλω ἐξεῖναι μήτε π. μήτε ξ. Edd. ¹ὡς ἀρετῆς] Sic omnes. ὡς γὰρ ἐναρέτου Veron. ὡς ἐναρέτου Sav. cet. ^ωἐπ'] καὶ ἐπ' Ἐ. διὰ τοῦτο καὶ ἐπ' K.L. Sav. cet. Mox εἰστήκεισαν C. ἐστήκεισαν D. ^νφανερῶς] + τοῦτο ποιοῦντες Edd. repugnantibus libris. ^οφανερῶς] σαφῶς K.L. ^ρἀλλὰ] καὶ K.L. αὐτῶν pro αὐτοῖς E. ^ιοὐ assumtum ex C.D. ^ργυναῖκας ἐκάλουν] Sic C.D. γυναῖκας ἐκαλοῦντο Veron. γυναῖκες ἐκαλοῦντο E.K. L.M. Sav. cet. ^ςἅπερ] Sic C.D.E. οὕσπερ Edd. Statim παιδὰ (sic) D. ^τHaec πῶς—ἐγκαλύπτονται accesserunt ex nostris omnibus et Sav. marg. consentiente Vet. ^νδὴ om. E. ^ωὑπὸ] οὐχ ὑπὸ D. ^ςπαρεώρα C. ^υεἰ δὲ om. E. ^ζδι'] δὲ D. ^απαρὰ τῶν assumtum ex omnibus. ^βοὔτοι δὲ οὕτω] οὕτως οὔτοι D. δὲ οὕτω om. C. ^κκακείνην] καὶ αὐτὴν E. ^δταῖς om. K.L. ἐρινύσιν iidem. ^οὁ om. C.D.E. Veron. ^ττούτου E. ^ςχειρόν τ. σ.] τ. σ. χαλεπώτερον D. ^ηταῦτα om. E.

ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα τοὺς Ἑλλήνας πείσω, πόσα κατεῖχε τὴν οἰκουμένην κακά. Ἀλλ', εἰ βούλεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ¹δεικνύωμεν. ¹⁷ “Ἐθυσαν, φησὶ, τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.” ^k Πάλιν οἱ τὰ Σόδομα οἰκοῦντες δι' οὐδὲν ἕτερον ἀπώλοντο, ἢ ὅτι παισὶν ἐπεμαίνοντο. Ἀλλὰ ^E πάλιν ἐν προοιμίῳ τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας, οὐχὶ ἡ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ ἐν μέσοις ὠρχεῖτο ¹τοῖς συμποσίοις, ἐν ἀνθρώποις μεθύουσιν; οὐχὶ φόνον ἤτει, καὶ ὀρχήσεως τιμὴν τὴν κεφαλὴν ^mτοῦ προφήτου; ¹⁸ “Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας ⁿτοῦ κυρίου;” “Στυγητοὶ, φησὶ, μισοῦντες ἀλλήλους.” Ἀνάγκη ⁷⁶³ γὰρ πάντως, ὅταν πάσας ^oτῇ ψυχῇ ἐπαφῶμεν τὰς ἡδονὰς, πολλὸν μῖσος γίνεσθαι. Διὰ τί; ^pὍτι μετὰ ἀρετῆς ἡ ἀγάπη ^qτότε οὐδεὶς οὐδένα πλεονεκτεῖ. Ὅρα καὶ ^rὁ Παῦλος τί φησι. ¹⁹ “Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενικοῖται, ^sοὔτε πλεονέκται, οὐ λοῖδοροι, οὐ μέθυσοι βασιλείαν ^tθεοῦ κληρονομήσουσι. Καὶ ταῦτά τινες ἦτε.” Ὅρᾳ πῶς πᾶν κακίας εἶδος ἐπεπόλαζε, καὶ πολλή τις ἦν ἡ ἀχλὺς, ^vτὸ δίκαιον διεφθείρετο; Εἰ γὰρ οἱ προφητείας ἀπολαύοντες, καὶ τοσαῦτα ὀρώντες γενόμενα κακὰ καὶ ἐν τοῖς ^wπολεμίοις καὶ ἐν ἑαυτοῖς, ὅμως οὐκ ἡνέιχοντο, ἀλλὰ μυρία ^xδεινὰ ^Bεἰργάζοντο· τί ^yἂν οἱ ἄλλοι; Ἀλλὰ ^zτινες πάλιν παρ' αὐτοῖς παρθένους γυμνὰς ^aἐκέλευον παλαίειν ἐπ' ὅψεσιν ἀνθρώπων. Πολλὰ ὑμῖν ^bἀγαθὰ γένοιτο, ὅτι οὐδὲ τὸ ῥῆμα ^cἀκούειν φέρετε, ^dοὐ τὸ πρᾶγμα οἱ φιλόσοφοι οὐκ ἡσχύνοντο. Ἄλλος δέ τις φιλόσοφος, ὁ κορυφαῖος αὐτῶν, καὶ εἰς πολέμους αὐτὰς ἐξάγει, καὶ κοινὰς εἶναι κελεύει, ὡς μαστροπὸς τις ^eὦν καὶ προαγωγεύς. “Ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες,” φησὶν. Εἰ γὰρ οἱ φιλοσοφοῦντες παρ' αὐτοῖς τοιαῦτα ἐνομοθέτουν, τί ^{ἂν} εἰ- ^Cποιμεν περὶ τῶν μὴ φιλοσοφησάντων; εἰ οἱ τὸ γένειον ἔχοντες βαθὺν, καὶ τὸν τρίβωνα ἀναβεβλημένοι τοιαῦτα λέγουσι, τί ^{ἂν}

17 Psal. cv. 37.

18 Ibid. 2.

19 1 Cor. vi. 9—11.

¹ δεικνύωμεν C.E.K.L.M. ^k καὶ πάλιν Edd. καὶ om. C.D.K.L.M.
¹ τοῖς om. D.L.M. ^m τοῦ] +προδρόμον καὶ C. ⁿ τοῦ om. C. ^o τῆς
 ψυχῆς E. Veron. ^p ὅτι] +οὐ Edd. οὐ om. C.D.K.L.M. ^q τότε] Sic
 C.D.L. ὅτι τότε M. ὅτι E.K. Edd. ^r ὁ om. C.D. ^s οὔτε πλ. om.
 C.K.L. et in text. M. Statim οὔτε λ. οὔτε μ. D. οὔτε μ. οὔτε λ. C. ^t θεοῦ]
 +οὐ L. erasum in K. ^v τὸ] καὶ τὸ K.L.M. Sav. cet. ^w πολέμοις C.E.
 Veron. Mox αὐτοῖς E. Veron. ^x δεινὰ εἰργ.] Sic D. εἰργ. δεινὰ C. κακὰ
 εἰργ. K.L.M. καὶ αὐτὰ εἰργ. E. Edd. ^y ἂν] δὴ K.L.M. ^z τινες] Sic C.D.
 K.L.M. τις Edd. Statim παρ' αὐτοῖς πάλιν hoc ord. C.D. ^a ἐκέλευον
 C.D.K.L.M. ἐκέλευσε E. ἐκέλευε Edd. ^b ἀγαθὰ γ. pro γ. ἀγαθὰ C.D.K.L.
^c ἀκούειν] Sic C.D.E.K.L. ἀκοῦσαι Edd. ^d οὐ] Sic C.D.K.L.M. αὐτὸ δὲ
 Edd. Locus sic legitur in E. οἱ φ. δὲ οὐδὲ τὸ πρ. ἡσχύνοντο. ^e ὦν om. L.
 Mox προαγωγεύς pro προαγωγὸς C.D.E.

εἴπομεν περὶ ἐτέρων; [†]Οὐ διὰ τοῦτο γέγονεν ἡ γυνή, ^εἄνθρωπε, ὥστε κοινῇ πᾶσι προκεῖσθαι. Ὡ πάντα ἀνατρέποντες ^hὑμεῖς οἱ τοῖς μὲν ἄρρεσιν ὡς θηλείαις μιγνύμενοι, τὰς δὲ θηλείας ὡς ἄνδρας εἰς πόλεμον ἐξάγοντες. Τοῦτο γὰρ ἔργον ⁱτοῦ διαβόλου, ^kτὸ πάντα συγχέειν καὶ ἀνατρέπειν, καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς τεθέντα ὅρια διασαλεύειν καὶ μεταίρειν, ^lτὰ ὅρια ἃ ^mὁ θεὸς ἔθετο τῇ φύσει. Τῇ μὲν γὰρ γυναικὶ τὸ ⁿοἰκουρεῖν ἔδωκεν ὁ θεός, τῷ δὲ ἀνδρὶ τὰ δημόσια πράττειν· σὺ δὲ τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς ^D πόδας κατὰγεις, καὶ τοὺς πόδας εἰς τὴν κεφαλὴν ἀνάγεις. Γυναῖκας ὀπλίζεις, καὶ οὐκ αἰσχύνη; Τί δὲ ταῦτα λέγω; Εἰσάγουσί ^oτινα παρ' αὐτοῖς γυναῖκα ^pκαὶ παῖδας ἀνελοῦσαν, καὶ οὐκ αἰσχύνονται ^qοὐδὲ ἐντρέπονται, τοιαῦτα μυσαρὰ διηγήματα εἰς τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀκοὰς ἐμβάλλοντες. “Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης, ^rφησὶ, καὶ ἡ φιланθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ ^sτὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἀγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ^tἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.” Τί ἔστι, “κατ' ^vἐλπίδα;” Τουτέστι, καθὼς ἡλπίσαμεν, οὕτως ^wἀπολαύσομεν· ἢ ὅτι ^xἤδη κληρονόμοι ἐστέ. ²⁰ “Πιστὸς ὁ λόγος.” Ἐπειδὴ ^zγὰρ περὶ μελλόντων 405) διελέχθη καὶ ^aοὔπω παρόντων, ἐπήγαγε τὸ ἀξιόπιστον. Ἀληθῆ ταῦτά ἐστι, φησὶ, καὶ δῆλον ἐκ τῶν φθασάντων. Ὅγὰρ τοσαύτης 764 ἡμᾶς ἀνομίας ἀπαλλάξας καὶ τοσούτων κακῶν, εὔδηλον ὅτι καὶ ^bτῶν μελλόντων ἡμῖν μεταδώσει ^cπάντων ἐπιμείνασι τῇ χάριτι· ἀπὸ γὰρ τῆς ^dαὐτῆς κηδεμονίας ἅπαντα γίνεται.

^eΕὐχαριστῶμεν οὖν τῷ θεῷ, καὶ μηδὲν τοῖς ἄλλοις ὀνειδίζομεν, ^fμηδὲ ἐγκαλῶμεν, ἀλλὰ παρακαλῶμεν ^gμᾶλλον, εὐχόμεθα

20 v. 8.

^f οὐ] ὡς E. ^g ἄνθρωπε] ἄπαγε K.L.M. ^h ὑμεῖς om. L. Mox ἄρρεσιν K.L.M. ⁱ τοῦ om. C. ^k τὸ om. C.E.K.L.M. Mox συγχέειν C.D. ^l τὰ ὅρια accessit ex C.D.E. Vet. ^m ὁ assumptum ex C.D.E.M. ⁿ οἰκουρεῖν] + μόνον K.L.M. Sav. cet. ^o τινες (om. παρ' αὐτοῖς) γυναῖκας κ. π. ἀνελοῦσας D. ^p καὶ] τοὺς E. ^q οὐδὲ ἐντρ. om. D. ^r φησὶ om. E. Veron. post φιλανθρωπία transp. L. ^s τὸ αὐτοῦ ἔλεος D. ^t ἐκείνου om. E. Mox γενώμεθα C.D.K.L. γενηθῶμεν Edd. ^v ἐλπίδα] + ζωῆς αἰωνίου E. Statim ἀντὶ τοῦ pro τουτέστι K.L.M. ^w ἀπολαύομεν K.L.M. ἀπολαύσωμεν E. ^x ἤδη] + καὶ Edd. καὶ deest in libris omnibus et Cat. ^y λόγος] + φησὶν E. ^z γὰρ om. K.L.M. Cat. ^a οὔπω] οὐ τῶν D. ^b τὰ μέλλοντα ἢ ἀποδώσει E. ^c πάντως E. πᾶσιν D. πάντων om. Cat. ^d αὐτῆς om. C. ^e ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ εὐχαριστίας, καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἀδελφούς συμβουλῆς καὶ φροντίδος· καὶ ὅτι οὐ χρὴ ἑαυτῶν καὶ τῶν ὁμοδούλων ἀμελεῖν, ἐννοοῦντας τὴν τοῦ θεοῦ χάριν πρὸς ἡμᾶς. Veron. ^f μηδὲ pro μηδὲν C.E.K.L.M. μηδὲ ἐγκ. om. D. ^g μᾶλλον] + δὲ D.

ὑπὲρ αὐτῶν, ^hσυμβουλευόμεν, παραινώμεν, καὶ ὑβρίζωσι, καὶ λακτίζωσι. Τοιοῦτοι γάρ εἰσιν οἱ νοσοῦντες· ἀλλ' οἱ πρὸς
 B ⁱτὴν ὑγείαν ἐκείνων σπεύδοντες, πάντα φέρουσι, ^kπάντα πράτ-
 τουσι, καὶ μηδὲν ἀνύωσιν, ἵνα μὴ ^lἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν ὡς παρη-
 μεληκόσιν. ^aἩ οὐκ ἴστε ὅτι πολλάκις ἱατροῦ ἀπογνόοντος τοῦ
 κάμνοντος, ἕτερός τις φησὶ τῶν προσηκόντων πρὸς αὐτόν· θε-
 ραπείαν πάλιν ^mπρόσαγε, καὶ μηδὲν ἐλλίπης, ἵνα μηδὲν ⁿἑαυτῷ
 ἐγκαλῶ, ἵνα ^oμηδὲν μέμφωμαι, ἵνα μὴ κατηγορεῖν ἔχω ἑαυτοῦ;
 Οὐχ ὁρᾶτε πόσῃν οἱ προσήκοντες περὶ τοὺς ἐπιτηδεῖους ποιουν-
 ται τὴν πρόνοιαν; πόσα ὑπὲρ τούτου πράττουσι, καὶ ἱατροὺς
 παρακαλοῦντες, ^pκαὶ χρήματα ἀναλίσκοντες, καὶ προσεδρεύοντες
 C διαπαντός; Καὶ τούτους μιμώμεθα· καίτοιγε οὐχ ὑπὲρ τῶν
 ἴσων ἢ φροντίς. ^qΝῦν δὲ τὸ μὲν σῶμα κάμνοντος τοῦ παιδὸς
 οὐκ ἂν παραιτήσaiτό τις καὶ μακρὰν ἀποδημίαν στείλασθαι,
 ὥστε λῦσαι τὴν νόσον· τῆς δὲ ψυχῆς κακῶς ἐχούσης, ^rοὐδεὶς
 οὐδένα ποιεῖται λόγον· ἀλλὰ πάντες ἀναπεπτῶκαμεν, πάντες
 ῥαθυμοῦμεν, πάντες ὀλιγωροῦμεν, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ
 ἡμᾶς αὐτοὺς περιορῶντες ^sἀναλίσκομένους ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης
 τῆς χαλεπῆς. Ἀλλ' ὕστερον λαμβάνομεν τὴν αἴσθησιν. Ἐννο-
 ῆσατε ^tὡς αἰσχροὺς καὶ σφόδρα καταγέλαστον ὕστερον λέγειν,
 οὐ ^vπροσεδοκῶμεν, οὐκ ἠλπίζομεν τοῦτο ἔσσεσθαι· οὐκ αἰσχροὺς
 D δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον. Εἰ γὰρ ἐν τῷ παρόντι βίῳ
 τῶν ἀνοήτων ἐστὶ τὸ ^wτὰ μέλλοντα μὴ προορᾶν, πολλῷ μᾶλ-
 λον ^xκατὰ τὸν μέλλοντα, ὅτε καὶ ἀκούομεν νῦν πολλῶν συμ-
 βουλευόντων καὶ λεγόντων τὰ πρακτέα ^yκαὶ τὰ μὴ πρακτέα.
 Ἀντεχόμεθα τοίνυν τῆς ^zφροντίδος ἐκείνης, φροντίζομεν τῆς
 σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, τὸν θεὸν ἐπὶ πᾶσι παρακαλῶμεν, ὥστε
 χεῖρα ὀρέξαι. ^aΜέχρι τίνος ῥάθυμοι; μέχρι τίνος ἀμελεῖς;
 μέχρι τίνος ^bκαταφρονοῦμεν ἑαυτῶν, καὶ τῶν ὁμοδούλων ἡμῶν;
 E Αὐτὸς πλουσίως ἐξέχεεν ^cἐφ' ἡμᾶς τὴν τοῦ πνεύματος χάριν.

^h συμβουλευόμεν] + νουθετῶμεν, διδάσκωμεν K.L.M. Mox λακτίσωσι E.
ⁱ τὴν ἐκείνων ὑ. C. τὴν ὑ. τὴν ἐκείνων D. ^k πάντα—ἀνύωσιν om. E.

^l αὐτοῖς E. ἐν αὐτοῖς C. Mox ὡς παρημελ. C.D. ὥσπερ ἡμελ. Edd. ^m προσ-
 άγαγε D. Mox ἐλλίποις C. ⁿ ἑμavτῷ et mox ἑμavτοῦ K.L.M. Sav. cet.

ἵνα—ἐγκαλῶ om. C. ^o μηδέν] μὴ K.L.M. ^p Haec καὶ χρ. ἀναλίσκοντες
 accesserunt ex C.D.K.L.M. Vet. ^q νῦν δὲ τὸ] νῦν. τὸ C. ^r οὐδεὶς—λόγον]

οὐδεὶς αὐτῆς ἔσται λόγος E. οὐδεὶς οὐδὲν αὐτοῖς ἔσται λόγος Veron. ^s ἀναλίσκ.
 ὑπὸ] Sic omnes. ἀλίσκ. ἀπὸ Edd. ^t ὡς] πῶς K.L.M. σφόδρα om. E.

^v προσεδοκήσαμεν C.D. Mox ἠλπίσαμεν E.L. ^w τὰ μ. μὴ πρ.] μὴ τὰ μ. πρ. C.
 τὰ παρόντα μέλλοντα πρ. E. ^x κατὰ τὸν μ.] Sic C.D.K.L.M. καὶ τὰ μ. E.

ἐν τῷ μέλλοντι Edd. Statim ὅτε om. L. ^y καὶ τὰ μὴ πρ. om. C. ^z φρον-
 τίδος] ἐλπίδος E.K.L.M. Vet. receptum a Ben. Mox φροντίσωμεν E. Veron.

^a μέχρι τ. ῥ. om. C. ^b καταφρονῶμεν C.D.E. ^c ἐφ' ἡμᾶς] Sic D.E.K.L.M.
 εἰς ἡμᾶς Edd. ἐφ' ἡμᾶς om. C.

Ἐννοήσωμεν τοίνυν ὅσην χάριν περὶ ἡμᾶς ^dἐπεδείξατο, καὶ ^eτοσαύτην σπουδὴν ἐπιδειξώμεθα· μᾶλλον δὲ τοσαύτην μὲν οὐ δυνατὸν, καὶ γοῦν ἐλάττονα. Ἄν γὰρ καὶ μετὰ τὴν χάριν ταύτην ὤμεν ἀναίσθητοι, μείζων ἡμῖν ἔσται ἢ κόλασις. ²¹ “Εἰ μὴ ἦλθον γὰρ, φησὶ, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ^fἔχουσιν.” Ἀλλὰ μὴ γένοιτο ταῦτα περὶ ^gἡμῶν εἰπεῖν, ἀλλὰ γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι τῶν ἐπηγ- F γελμένων ἀγαθῶν τοῖς ^hἡγαπηκόσιν αὐτὸν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ S.

765

^{1 a} Καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντί- ζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες ^bθεῷ. Ταῦτά ἐστι καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ^cἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περι- ἴστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. ^dΑἰρετικὸν ἄν- B θρωπον μετὰ μίαν νουθεσίαν καὶ δευτέραν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει, ὣν αὐτοκατά- κριτος.

406) ΕΙΠΩΝ περὶ τῆς τοῦ θεοῦ φιланθρωπίας καὶ ^eτῆς ἀφάτου περὶ ἡμᾶς κηδεμονίας, καὶ τίνας ὄντας ἡμᾶς τίνας εἰργάσατο, ἐπήγαγε καὶ φησὶ· “Καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαι- οῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευ- C κότες θεῷ.” ^fκαὶ ταῦτα διαλέγεσθαι, καὶ ἀπὸ τούτων προτρέ- πειν ^gἐπὶ ἐλεημοσύνην. Οὐ γὰρ μόνον πρὸς ταπεινοφροσύνην ^hἡμῖν τὰ εἰρημένα ἀρμόσει, καὶ πρὸς τὸ μὴ ἐπαίρεσθαι καὶ ὀνειδίζειν ⁱἑτέροις, ἀλλὰ καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν ἄλλην ἀρετὴν. ^kΟὕτω γοῦν καὶ πρὸς Κορινθίους διαλεγόμενός φησὶ· ² “Γινώ- σκετε ὅτι ὁ κύριος ἐπτώχευσε, πλούσιος ὢν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ ^lπλουτήσωμεν.” Ἐννοήσας τοῦ θεοῦ τὴν κηδεμονίαν καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τὴν ἐλεημο- D

²¹ Joan. xv. 22.¹ CAP. III. v. 8—11.² 2 Cor. viii. 9.

^d ἐνεδ. E. ^e τοσαύτην] + καὶ ἡμεῖς K.L.M. Sav. cet. ^f ἔχουσιν] + περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν E.K. ^g ὑμῶν D. ^h ἀγαπῶσιν D. τὸν θεὸν pro αὐ- τὸν E. HOM. VI. ^a καὶ] πιστὸς ὁ λόγος, καὶ D. ^b τῷ θεῷ bis K.L.M. Sav. cet. ^c ἔρις saepius C.M. Veron. ^d αἰρετικὸν] + δὲ D. Mox μίαν καὶ δευτέραν v. bis D.E. ^e τῆς ἀφ.] περὶ τῆς ἀφ. αὐτοῦ K.L.M. Sav. cet. ^f καὶ] τουτέστι iidem. ^g ἐπὶ] εἰς D. ^h ἡμῖν om. E. ⁱ ἑτέρους E. ἀλλήλοις K.L. ἀλλήλους M. ^k οὕτως οὖν E. ^l πλουτίσωμεν E.

σύνην ^m αὐτοὺς προτρέπει, ⁿ οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ παρέργως· ἀλλὰ τί; “Ἰνα φροντίζωσι, ^p φησὶ, καλῶν ἔργων προΐστασθαι.” τουτέστι, καὶ ἀδικουμένοις βοηθεῖν, ^q μὴ χρήμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ προστασίαις, καὶ χήραις ^r ἐπαμύνειν καὶ ὀρφανοῖς, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ^s πάσχοντας ἐν ἀσφαλείᾳ καθιστάν· τοῦτο γὰρ ἐστὶ, “καλῶν ἔργων προΐστασθαι.” “Ταῦτα ἴγάρ ἐστι, φησὶ, καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ

E γενεαλογίας καὶ ^v ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.” Τί ποτε βούλονται αἱ γενεαλογίαι; καὶ γὰρ ^w καὶ ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ ^x τίθησι τοῦτο λέγων· ³ “Μύθους καὶ γενεαλογίας ὑπεράντους.” Ἐρεις δὲ ^z φησι τὰς πρὸς τοὺς αἰρετικούς, ^a ὅταν μὴδὲν ἢ κέρδος· τὸ γὰρ

F τέλος ^b αὐτῆς οὐδέν. “Ὅταν γὰρ ἢ τις διεστραμμένος, καὶ μὴδ’ ἂν ὁτιοῦν γένηται, ^c προηρημένος μεταθέσθαι τὴν γνώμην, τίνος ἔνεκεν εἰκὴ κάμνεις, κατὰ πετρῶν σπεύρων, δέον πονεῖν ^d τὸν πόνον τοῦτον εἰς τοὺς σοὺς, τὰ περὶ ἐλεημοσύνης αὐτοῖς ^e διαλεγόμενος καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς; Πῶς οὖν ἐτέρωθί φησι, ⁴ “Μήποτε δὴ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν;” ἐνταῦθα δὲ, “Αἰρετικὸν

766 ^f ἄνθρωπον μετὰ μίαν νοθεσίαν καὶ δευτέραν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἀμαρτάνει, ὦν αὐτοκατάκριτος;” Ἐκεῖ μὲν περὶ τῶν ἐλπίδα ἐχόντων διορθώσεώς φησι, καὶ περὶ τῶν ἀντιδιατιθεμένων ἀπλῶς· ὅταν δὲ δῆλος ἢ πᾶσι καὶ φανερός, τίνος ἔνεκεν πυκτεύεις εἰκὴ; τί τὸν ἀέρα ^h δέρεις; Τί ἐστίν, “ὦν αὐτοκατάκριτος;” Ἰοῦδὲ γὰρ ἔχει εἰπεῖν, ὅτι οὐδεὶς εἶπεν, οὐδεὶς ἐνουθέτησεν. “Ὅταν οὖν μετὰ τὴν παραίνεσιν ὁ αὐτὸς ἐπιμένῃ, αὐτοκατάκριτος γίνεται.

B ⁵ “Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σέ, ἢ Τυχικὸν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν.” Τί λέγεις; ἐπιστήσας αὐτὸν

³ 1 Tim. i. 4.⁴ 2 Tim. ii. 25.⁵ v. 12.

^m αὐτοὺς om. E. Statim προτρέπεται E. Cat. προετρέπετο Veron. ⁿ οὐχ] καὶ οὐχ K.L. ^o οὐδὲ—τί] ἀλλ’ ὥστε καὶ μετ’ ἐπιμελείας K.L.M. ^p φησὶ om. C. ^q μὴ] οὐ K.L.M. ^r ἀμύνειν C.D. Cat. ^s ἔχοντας E. ^t γὰρ ἐστι, φησὶ, κ.] ἐστὶ τὰ κ. K.L.M. ^v ἔρις M. αἰρέσεις C. ^w καὶ assumptum ex C.D.E. τί ποτε—καὶ γὰρ καὶ] τοῦτο καὶ K.L.M. ^x τίθησι—ἀπεράντους] λέγει· μὴδὲ προσέχειν γενεαλογίαις ἀπεράντοις K.L.M. ^y ἀπεράντους.] + τάχα καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ αἰνιττόμενος Ἰουδαίους, οἱ μέγα φρονούντες ἐπὶ τῷ πρόγονον ἔχειν τὸν Ἀβραάμ, τῶν καθ’ ἑαυτοὺς ἡμέλουν. διὰ τοῦτο καὶ μωρὰς αὐτὰς καλεῖ καὶ ἀνωφελεῖς· μωρίας γὰρ ἐπὶ ἀνωφελέσι πράγμασι τὸ θαρρεῖν. K.L.M. Sav. cet. sed inclusa habent Sav. Mor. ^z φησι τὰς π. τ. αἰρ.] τὰς π. τ. αἰρ. λέγει K.L.M. ^a ὅταν] ἵνα μὴ κάμνωμεν εἰκὴ, ὅταν K.L.M. Sav. cet. invitis Cat. Vet. ^b αὐτῆς οὐδέν] Sic C.D.E. Cat. οὐδέν αὐτῆς K.L.M. αὐτῶν οὐδέν Edd. ^c προειρημ. L. ^d τὸν π. τοῦτον] Sic C.D. K.L.M. τὸν καλὸν τοῦτον π. Edd. ^e διαλεγόμενον C.D. invita Cat. ^f ἄνθρωπον] ἄνδρα E. ^g ἐλπίδας E. Veron. Mox φησὶ om. C. ^h δαίρεις C. Veron. ⁱ οὐδὲ] Sic C.D.K.L.M. οὐ Edd.

τῇ Κρήτῃ, πάλιν καλεῖς πρὸς ^κἑαυτόν; Οὐκ ἀπάγων αὐτὸν τῆς σχολῆς ἐκείνης, ἀλλὰ πλέον ρυθμίζων. ^ο“Οτι γὰρ οὐχ ὥστε περιάγειν αὐτὸν, καὶ πανταχοῦ ἔχειν ^λἀκολουθοῦντα, καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν, ἄκουσον τί ^μφησιν. ^ν“Οτι ἐκεῖ κέκρικα παραχειμάσαι.” ^οἩ δὲ Νικόπολις τῆς Θράκης ἐστὶ. ⁶“Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ ^ρσπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.” ⁹Οὔτοι οὐδέπω τῶν ἐγχειρισθέντων ἦσαν, ἀλλὰ τῶν συνόντων αὐτῷ. Σφοδρότερος δὲ ἦν ὁ ⁷Ἀπολλῶς, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς, καὶ ἀνὴρ λόγιος. Εἰ τοίνυν νομικὸς ἦν ἐκεῖνος, ^οοὐκ ἔδει ^σπαρ’ ἐτέρων αὐτὸν τρέφεσθαι. Ἀλλὰ νομικὸν ἐνταυθά ^τφησι τὸν τῶν Ἰουδαϊκῶν νόμων ἔμπειρον. ^νΤουτέστιν, ἐν πάσῃ ἀφθονίᾳ αὐτοὺς καταστήσων, ^ω“ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.” ⁷“Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. 407) Ἀσπάζονται σε οἱ μετ’ ἐμοῦ πάντες· ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ^χἐν πίστει.” ^ηἩτοι τοὺς αὐτὸν φιλοῦντάς φησιν, ἢ τοὺς ^δπιστοὺς ἄνδρας. [“]Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.” Πῶς οὖν αὐτῷ κελεύεις τοὺς ἀντιλέγοντας ἐπιστομίζειν, εἰ ^υπεριΐστασθαι τούτους δεῖ; [“]Οταν ἐπὶ λύμῃ πάντα ^zποιῶσι, φησὶν αὐτὸν δὲ προηγουμένως ἐπὶ τῷ ^αἐκείνων κέρδει μηδέποτε τοῦτο ^βποιεῖν· οὐδὲ γὰρ ^αἂν κερδαίνοιεν ποτε, ἅπαξ διεστραμμένοι τὴν γνώμην. Εἰ μὲν γὰρ ἐτέροις λυμαίνοντο, ^δδεῖ ἐστάναι καὶ μάχεσθαι, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀνδρείας· ^εἐπεὶ περιΐστασο· εἰ δὲ εἰς ἀνάγκην κατασταίῃς, ὁρῶν ἐτέρους διαφθειρομένους, μὴ ^Εσίγα, ἀλλ’ ἐπιστόμιζε, τῶν μελλόντων ἀπόλλυσθαι κηδόμενος. [“]Ὅλως δὲ οὐκ ἔστι τὸν σπουδὴν ἔχοντα καὶ βίον ὀρθὸν, μάχης ^φἀντέχεσθαι. Πλὴν, ὡς εἶπον, οὕτω ποιεῖ· ἀπὸ γὰρ ἀργίας

6 v. 13.

7 v. 14, 15.

^κ σεαυτὸν K.L.M. Sav. cet. σαντὸν Cat. ^λ ἀκολουθοῦντα — ἑαυτὸν (αὐτὸν D.) ἀκολουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν τοῦτον καλεῖ E. ^μ φησὶν] ἐπήγαγεν K.L.M. ^ν ὅτι ἐκεῖ] ἐκεῖ γὰρ D.K.L.M. ^ο ἡ δὲ—ἐστὶ] πόλις ἡ N. τῆς Μακεδονίας ἐστὶ K.L.M. ^ρ σπουδαίως] ταχέως E. ^σ οὔτοι] Sic C.D.K.L.M. Cat. αὐτοὶ δὲ Edd. ^τ Ἀπολλῶ E. Veron. ^υ παρ’ ἐτέρω Cat. περαιτέρω D. Statim αὐτὸν, φησὶ, τρ. C. Sav. cet. φησιν, αὐτὸν τρ. K.L.M. ^φ φησὶ] εἶπεν K.L.M. φησὶ om. C. ^υ τουτέστιν] ὥσει ἔλεγεν K.L.M. Sav. cet. ^ω ἵνα] + φησὶν K.L.M. Statim αὐτοὺς E. ^χ ἐν τῇ π. E. Statim ἢ pro ἧτοι C. ^η περιΐστασθαι] Sic K.L.M. περιστάναι Veron. περιΐστάναι Cat. Sav. cet. ^z ποιῶσι, φ. αὐτὸν δὲ] Sic C. Cat. φησὶν om. D. ποιῶσιν ἐκείνοι· αὐτὸν K.L.M. ποιῶσιν ἑαυτῶν; φησὶ δὲ Edd. ^α ἐκείνων] τούτων E. ^β ποιεῖν] + φησὶ K.L.M. ^γ ἂν om. C.D. Statim κερδαίνοιεν C.D. κερδάνοιεν E.K.L.M. κερδάνειαν Edd. ^δ δεῖ ἐστάναι] Sic D. Cat. διεστάναι Veron. διεστάναι E.K.L.M. διεστάναι χρῆ C. Sav. cet. ^ε ἐπεὶ περιΐστασο (-στατο Cat.)] Sic Cat. περιΐστασο C.D. περιΐστασθαι χρῆ K.L.M. περιΐστασθαι E. Edebatur καὶ μετὰ π. τῆς ἀνδρείας περιΐστασθαι. ^φ ἀντέχεσθαι] Sic C.D.K.L.M. operam det Vet. ἀνέχεσθαι Edd. ^ς εἶπεν E.K.L.M. Veron. dixi Vet.

καὶ τῆς περιττῆς φιλοσοφίας τὸ πρᾶγμα γίνεται, τὸ περὶ τὰ
^h ῥήματα ἡσυχολῆσθαι μόνον. Καὶ ἰγὰρ περιττὰ φθέγγεσθαι
πολλὴ ζημία, δέον ἢ διδάσκειν, ἢ εὐχεσθαι, ἢ εὐχαριστεῖν. Οὐδὲ
γὰρ χρημάτων ^k μὲν φεῖδεσθαι ὀφείλομεν, ῥημάτων δὲ οὐ· ἀλλὰ
767 μάλιστα τούτων ἢ ἐκείνων, καὶ μὴ ἀπλῶς πᾶσιν ἑαυτοὺς ἐκδι-
δόναι. Τί ἐστίν, “Ἰνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι;”
“Ἰνα μὴ περιμένωσι τοὺς δεομένους ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς, ἄλλ’
αὐτοὶ περιεργάζωνται τοὺς δεομένους τῆς αὐτῶν βοηθείας. Ὁ
γὰρ φροντίζων, οὕτω φροντίζει· ^m οὕτω γὰρ μάλιστα καὶ μετὰ
πολλῆς τῆς σπουδῆς τοῦτο ἐργάζεται. Καὶ γὰρ ἐν οἷς εὖ ποιεῖ,
οὐ τοῖς πάσχει ⁿ τοσοῦτον, ὅσον τοῖς εὖ ποιούσι πρόσδοτον
καὶ κέρδος φέρει τὸ γινόμενον· παρρησίαν γὰρ δίδωσιν αὐτοῖς
πρὸς τὸν θεόν. Ἐκεῖ δὲ τῆς μάχης ὁ τέλος οὐδέν. Τὸν ἀδιόρ-
B θωτον οὖν λέγει αἰρετικόν. Ὡς περ ^p γὰρ τὸ τοὺς ἐλπίδας
ἔχοντας μεταβολῆς παρορᾶν, νωθείας· οὕτω τὸ τοὺς ἀνίατα
νοσοῦντας θεραπεύειν, ἀνοίας καὶ τῆς ἐσχάτης παραπληξίας·
θρασυτέρους γὰρ ἐργαζόμεθα ἐκείνους. “Μανθανέτωσαν ^q δὲ,
φησὶ, καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγ-
καίας χρείας, ἵνα μὴ ῥῶσιν ἄκαρποι.” Ὁρᾷς ὅτι αὐτῶν φρον-
τίζει μᾶλλον, ἢ τῶν λαμβανόντων; Ἐνῆν γὰρ ἴσως πολλαχόθεν
τούτους προπέμψαι, ἀλλὰ τῶν ^s ἡμετέρων, φησὶ, φροντίζω.
C Τί γὰρ ὄφελος, εἰπέ μοι; Εἰ ^t γὰρ θησαυρὸν ἀνορύττοντες
^v ἔτρεφον τοὺς διδασκάλους ^w ἕτεροι, τούτοις οὐδὲν οὐδέπω κέρ-
δος ἦν· ἄκαρποι γὰρ ^x ἔμενον. Οὐκ ἡδύνατο ὁ Χριστὸς, ^y ὁ
ἀπὸ πέντε ἄρτων ^z τοσοῦτους ἐργασάμενος, καὶ ἀπὸ ἐπτὰ ^a μυ-
ριοπλασίους, θρέψαι ἑαυτὸν καὶ τοὺς ^b συνόντας αὐτῷ; ^c Τίνος
οὖν ἔνεκεν ὑπὸ γυναικῶν ἐτρέφετο; ⁸ “Ἦκολούθουν γὰρ αὐτῷ,
φησὶ, γυναῖκες, ^d αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ.” Διδάσκων ἡμᾶς ἄνωθεν

8 Marc. xv. 41.

^h ῥήματα] ὀνόματα E. Veron. νοήματα C. ⁱ γὰρ] + τὸ K.L.M. ^k μὲν
om. E. ^l ἀλλ’ αὐτοῖ] Sic C.D. Cat. ἀλλὰ καὶ αὐτοῖ Edd. ^m οὕτω] οὗτος
C.K.L.M. μάλιστα om. E. Mox ἐργάζεται D. ⁿ τοσοῦτω ante corr. C.
Haec ὅσῳ (sic) τοῖς εὖ π. post φέρει transp. idem. ^o τὸ τέλος C. Veron.
^p γὰρ om. C. ^q δὲ om. C. φησὶ om. K.L.M. ^r εἰσιν C. ^s ἡμετέρων C.
^t γὰρ] γε K.L.M. Statim θησαυρὸν C.D. Vet. θησαυροὺς Edd. ^v ἔτρεφον]
+ τούτων E. ^w ἕτεροι τούτοις om. E. Mox post ἦν add. ὕστερον τούτοις
idem. ^x ἔμενον] + τί οὖν, εἰπέ μοι D. (?) K.L.M. Sav. cet. Statim οὐκ ἡδ.
γὰρ ὁ D. ^y ὁ om. E. ^z τοσοῦτους (τοιούτους E.) ἐργ.] πεντακισχιλίου
K.L.M. Sav. cet. ^a μυριοπλασίους (-ίους C.)] + θρέψας E. τετρακισχιλίου
θρέψας K.L.M. Sav. cet. ^b συνόντας] σὺν C. θρέψαι post αὐτῷ transp.
E.K.L.M. ^c ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ τίνος χάριν παρὰ γυναικῶν
ἐτρέφετο ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ οἱ ἀπόστολοι· καὶ ὅτι (ὅτι om. Veron.) οἱ πλου-
τοῦντες εὐχείρωτοι· καὶ διήγησις ἀστείαι, ὅτι δεῖ ἐλπίζειν ἐπὶ θεόν. Veron.
^d αἵτινες] καὶ E.

^ε ὅτι τῶν εὖ ποιούντων φροντίζει. Οὐκ ἠδύνατο ὁ Παῦλος, ὁ καὶ ἑτέροις ἐπαρκῶν διὰ τῶν αὐτοῦ χειρῶν, μηδαμόθεν λαμβάνειν; Ἀλλ' ὁρᾷς αὐτὸν καὶ λαμβάνοντα καὶ αἰτοῦντα; Ἐὰν ἄκουσον ^h διὰ τί· ⁹ “Ζητῶ γὰρ, φησὶν, οὐ τὸ δόμα, ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.” Καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν δέ, ὅτε τὰ αὐτῶν ἅπαντα πιπράσκοντες ἐτίθεσαν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων, ἴδρα τοὺς ἀποστόλους αὐτῶν φροντίζοντας μᾶλλον, ἢ τῶν λαμβανόντων. Εἰ γὰρ ^k ὅπωςδὴποτε μόνον τῶν πενήτων ἐφρόντιζον, οὐδένα ^l ἂν λόγον ὑπὲρ τῆς ^m Σαπφείρας καὶ τοῦ Ἀνανία ἐποιήσαντο, ἡνίκα ἐνοσφίσαντο τὰ χρήματα, οὐκ ἂν ἐκώλυσαν ἐξ ἀδικίας λαμβάνειν, οὐκ ἂν διετάξατο Παῦλος λέγων, ¹⁰ “Μὴ ἐκ λύπης, ⁿ ἢ ἐξ ἀνάγκης.” Τί λέγεις, Παῦλε; ἐμποδίζεις τοῖς πένησιν; Οὐ, φησὶν· οὐ γὰρ τὸ ἐκείνων ὁρῶ, ἀλλὰ τὸ τῶν διδόντων. Ὅρα ^o δὲ καὶ τὸν προφήτην, ἡνίκα τῷ Ναβουχοδονόσορ συνεβούλευε τὴν ἀρίστην ἐκείνην γνώμην, οὐχὶ τῶν πενήτων ^p μόνον φροντίζοντα· οὐ γὰρ εἶπε, δὸς τοῖς πένησιν ἀπλῶς, ἀλλὰ τί; ¹¹ “Τὰς ἀμαρτίας σου ^q ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ^r ἀδικίας σου ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων.” Κένωσον τὰ χρήματα, φησὶν, οὐχ ἵνα ἕτεροι τραφῶσι μόνον, ἀλλ' ἵνα ἀπαλλαγῇς αὐτὸς τῆς τιμωρίας. Καὶ ^f πάλιν ὁ Χριστός· ¹² “Πώλησόν σου τὰ ^s ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι.” Ὅρᾷς ὅτι κακῇ διὰ τὴν ἀκολουθήσιν τοῦτο ἐπετάγη; Ἐπειδὴ γὰρ ἐμπόδιόν ἐστι τὰ χρήματα, διὰ τοῦτο διδόναι πένησιν ἐπέταξεν, ^v ἵνα παιδεύῃ τὴν 768 408) ψυχὴν ^w ἐλεήμονα εἶναι καὶ οἰκτίρμονα, παιδεύῃ χρημάτων καταφρονεῖν, παιδεύῃ ^x πλεονεξίας ἀφίστασθαι. Ὁ γὰρ παιδευόμενος τῷ μὴ ἔχοντι δοῦναι, παιδευθήσεται τῷ χρόνῳ ^y μὴ λαμβάνειν ἀπὸ τῶν ἐχόντων.

Τοῦτο ὁμοίους ποιεῖ ^z τῷ θεῷ. Καίτοιγε ἡ παρθενία χαλεπώτερον αὐτῆς πόνον ἔχει, καὶ ἡ νηστεία, καὶ ^a τὸ χαμευνεῖν·

⁹ Philipp. iv. 17.

¹⁰ 2 Cor. ix. 7.

¹¹ Dan. iv. 27.

¹² Matth. xix. 21.

^ε ὅτι] ἔτι E. Veron. Mox φροντίζειν iidem. ^f ἠδύνατο K.L.M. Mox αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ C.D.K.L.M. ^g Ἐὰν] Sic D.K.L.M. Vet. καὶ Edd. ^h διὰ τί] πῶς K.L.M. διὰ τί; ζητῶ γὰρ, φ.] διὰ τί γὰρ ζητῶ, φ. E. Veron. Statim οὐ διὰ τὸ δ. E. ⁱ ὅρα C.D.M. Vet. ὁρᾷς Edd. ^k ὅπως ἢ πότε C. Statim μόνων C.E. Veron. ^l ἂν om. C. ^m Σαπφείρας E. Mox Ἀνανίου E.K.L.M. ⁿ ἢ] μηδὲ D. ^o δὲ om. E. Veron. Mox ἐβούλευε E. ^p μόνων Veron. ^q ἐν ἐλ.—σου om. E. ^r ἀνομίας C.D. ^s ὑπάρχοντα] + φησὶ E. φησὶν post πτωχοῖς add. D. ^t ἀκολουθήσιν] + φησὶν C.D. ^v ἵνα παιδεύῃ] Sic D. ἵνα παιδεύσῃ C. παιδεύει E. Veron. παιδεύων K.L.M. Sav. cet. Mox παιδεύῃ bis sine libris rescriptimus. παιδεύει bis C.D.E. Veron. παιδεύων bis K.L.M. Sav. cet. ^w ἐλεήμονα] + τε D. ^x πλεονεξίας ἀφ.] πᾶσιν ἐπίσης ἀφ. E. πᾶσιν ἐξῆς ἐφ. Veron. Statim οὐ γὰρ π. E. ^y μὴ] καὶ μὴ K.L.M. Sav. cet. ^z τῷ om. C. ^a τὸ χαμευνεῖν] ἡ χαμευνία C.D.

ἀλλ' οὐδὲν οὕτως ἰσχυρὸν καὶ δυνατὸν πρὸς τὸ σβέσαι τῶν
 ἁμαρτημάτων ἡμῶν τὴν πυρὰν, ὡς ὁ ἐλεημοσύνη. Πάντων αὕτη
 μείζων ἐστὶ, παρ' αὐτὸν ἴστησι τὸν βασιλέα τοὺς αὐτῆς ἐρα-
 B στάς· καὶ μάλα εἰκότως. Παρθενία μὲν γὰρ καὶ νηστεία καὶ
 χαμευνία περὶ τὸν ^dποιοῦντα ἴσταται μόνον, ἕτερον δὲ ἔσωσεν
 οὐδένα· ἡ δὲ ἐλεημοσύνη εἰς πάντας ἐκτείνεται, καὶ τὰ μέλη
 περιπλέκεται τοῦ Χριστοῦ. Πολὺ δὲ τῶν εἰς ^eτὸν ἕνα περι-
 ἴσταμένων τὰ ^fπανταχοῦ ἐκτεινόμενα κατορθώματα μείζονα.
 Αὕτη ^gγὰρ μήτηρ ἀγάπης ἐστίν, ἀγάπης τῆς τὸν Χριστια-
 νισμὸν χαρακτηρίζουσης, τῆς τῶν σημείων ἀπάντων μείζονος,
 δι' ^hἧς οἱ μαθηταὶ φαίνονται τοῦ Χριστοῦ· αὕτη φάρμακόν
 C ἐστὶ τῶν ⁱἡμετέρων ἁμαρτημάτων, σμῆγμα τοῦ ῥύπου τῆς ἡμε-
 τέρας ψυχῆς, κλίμαξ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστηριγμένη· αὕτη τοῦ
 Χριστοῦ τὸ σῶμα συνδεῖ. Βούλεσθε μαθεῖν ὅσον ἀγαθὸν αὕτη
 ἐστίν; Ἐπὶ τῶν ἀποστολῶν ^kπάντες τὰ αὐτῶν πωλοῦντες,
^lδιεδίδονσαν ἐκάστῳ, καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. Εἰπέ ^mγάρ
 μοι, ⁿκαὶ χωρὶς τῶν μελλόντων· μήπω γὰρ περὶ τῆς βασιλείας
 νῦν κινήσωμεν, ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι ἴδωμεν, τίνες κερδαίνουσιν,
 οἱ λαμβάνοντες, ἢ οἱ ^oδιδόντες; Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἐγόγγυζον,
 καὶ ^pδιεπληκτίζοντο πρὸς ἀλλήλους· οὗτοι δὲ εἶχον ψυχὴν
 D μίαν· ¹³“Ἦν γὰρ, φησὶν, ^qἀπάντων ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ μία”
 καὶ χάρις ἦν ἐπὶ πάντας ^rαὐτοὺς, καὶ μετὰ πολλῆς ^sἀφελείας
 διήγον. Ὅρας ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐκεῖνοι ἐκέρδαινον; Εἰπέ δὴ μοι,
 τίνων ἂν ἠθέλησας εἶναι; τῶν τὰ αὐτῶν ^tῥιπτούντων καὶ οὐδὲν
 ἐχόντων, ἢ ^vτῶν καὶ τὰ ἐτέρων λαμβανόντων; Ὅρα τὸν καρπὸν
 τῆς ἐλεημοσύνης· τὰ διαφράγματα καὶ τὰ κωλύματα ἀνηρέθη,
 καὶ εὐθέως ^wσυνήφθησαν αὐτῶν αἱ ψυχαί· “πάντων ἦν ἡ καρδιά
 καὶ ἡ ψυχὴ μία.” Ὡστε καὶ χωρὶς τῆς ἐλεημοσύνης τὸ τὰ χρή-
 E ματα κενοῦν ^xπολὺ ἔχει τὸ κέρδος. Ταῦτα δέ μοι εἴρηται, ἵνα
 οἱ κληρὸν ^yπαρὰ προγόνων μὴ διαδεξάμενοι, μὴ ^zἀλγῶσι μηδὲ

¹³ Act. iv. 32.

^b ἡ ἐλ. Edd. ἡ deest in omnibus. ^c ἐργάτας C.D. amatores Vet. Statim
 καὶ μ. γε εἰκ. E. ^d πονοῦντα C. probante Dunaeo. ἴσταται om. E. Veron.
^e τὸν om. C.D. ^f πανταχοῦ] πρὸς πολλοὺς K.L.M. Sav. cet. ^g γὰρ om.
 K.L.M. ἀγάπης ἐστὶν om. E. Veron. invito Vet. ^h ἦν C. ⁱ ἡμετέρων]
 πονηρῶν E. Veron. ^k πάντες] πολλοὶ K.L.M. Statim αὐτῶν C.E.K.L.M.
 αὐτῶν D. ἐαυτῶν Edd. ^l διεδίδονσαν] ἐδίδονσαν C. διεδίδωσαν Veron.
 ἔφερον πρὸς αὐτοὺς, ἃ καὶ διεδίδοντο. διεδίδοντο (διεδίδωσαν Sav. Mor.) γὰρ, φη-
 σὶν K.L.M. Sav. cet. ^m γὰρ] οὖν K.L.M. ⁿ καὶ—κινήσωμεν] ἀλλὰ
 μηδὲν περὶ τῶν μ. τέως, μηδὲ περὶ τῆς β. κινήσωμεν K.L.M. ^o διδόντες] Sic
 C.D.E.K.L. δόντες Edd. ^p διετρίβοντο E. διετρίζοντο Veron. corr̄ixantur
 Vet. ^q πάντων C.D. ^r αὐτοὺς om. K.L.M. ^s τῆς ἀφελείας C. Hinc
 ἀφελείας pro ὠφελείας recepit. ^t ῥιπτόντων C.K.L.M. ^v τῶν καὶ]
 καὶ τῶν C.E. ^w συνήχθησαν C. ^x πολὺν C. ποῖον E. ^y παρὰ] ἐκ E.
 παρὰ om. C. Mox δεξάμενοι C.K. ^z ἀλγήσωσι D. Mox κατηφῶσιν C.K.M.
 et ante corr. L.

κατηφιῶσιν, ὡς ^aἐλαττον τῶν πλουτούντων ἔχοντες· μείζονα γὰρ ἔχουσιν, ἂν ἐθέλωσι. Καὶ ^bγὰρ πρὸς ἐλεημοσύνην μετὰ πλείονος ἤξουσιν τῆς εὐκολίας, καθάπερ ἡ χήρα, καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἔχθρας οὐδεμίαν ^cἔξουσιν ἀφορμὴν, καὶ πάντων ^dεἰσὶν ἐλευθερώτεροι. Οὐδεὶς ^eἀπειλῆσαι δυνήσεται τῷ τοιούτῳ δήμευσιν, εἰ μὴ ἔστιν ἀνώτερος τοῦ παθεῖν κακῶς. Καὶ καθάπερ ^fτοὺς γυμνοὺς φεύγοντας οὐδεὶς ἂν ταχέως κατὰσχοι, ^hτῶν δὲ πολλὰ περιβεβλημένων καὶ ἐπισυρομένων ῥαδίως ἂν τις ἐπιλάβοιτο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ὁ πένης ἐστίν. Ὁ μὲν γὰρ, καὶ ἀλῶ, εὐκόλως διαδρᾶναι δυνήσεται· ὁ δὲ, καὶ μὴ κατασχεθῇ, 769 τοῖς ⁱἑαυτοῦ σχοινοῖς συμποδίζεται, φροντίσι μυρίαις, ἀθυμίαις, ὀργαῖς, παροξυσμοῖς. Ταῦτα πάντα ^kκαταχωννύει τὴν ψυχὴν· καὶ οὐ ταῦτα ^lμόνον, ἀλλὰ καὶ ^mπολλὰ ἕτερα ἀπὸ τοῦ πλούτου ἐπισυρόμενα. Καὶ γὰρ μετριάζειν δυσκολώτερον τὸν πλούσιον ἢ τὸν πένητα, καὶ ἐν εὐτελείᾳ ζῆν, καὶ θυμοῦ ἀπηλλάχθαι δυσκολώτερον τοῦτον ἢ ἐκείνον. Οὐκοῦν πλείονα, ⁿφησὶν, ἔξει μισθόν. Οὐδαμῶς. Διὰ τί, ^oεἵγε τὰ δύσκολα κατορθοῖ; Ὅτι αὐτὸς ἑαυτῷ τὰς δυσκολίας ἐπενόησεν. Οὐ γὰρ ἐπιτέτακται πλουτεῖν, ἀλλὰ ^pκαὶ τὸναντίον· ^qσαντῷ δὲ μυρία σκάνδαλα καὶ ^Bκωλύματα κατασκευάζεις. Ἄλλοι ^rδὲ οὐ μόνον τὰ χρήματα ἀποτίθενται, ἀλλὰ καὶ τοῦ σώματος τὸ πλεόν κατατήκουσιν, ὡς στενὴν ὀδεύοντες ὁδόν· σὺ δὲ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ ^sκαὶ αὔξεις τὴν κάμινον τῶν παθῶν, καὶ ἕτερα ^tπεριβάλλῃ· οὐκοῦν εἰς τὴν εὐρύχωρον ἄπιθι. Ἐκείνη γάρ ἐστιν ^{*}ἡ τοὺς τοιούτους δεχομένη· ἡ δὲ στενὴ τοὺς ^vθλιβομένους, τοὺς ἐστενωμένους, τοὺς οὐδὲν βαστάζοντας, ἀλλ' ἢ ταῦτα τὰ φορτία, ^wἀ δι' αὐτῆς κομίζεσθαι δυνατὸν, ἐλεημοσύνην, φιλανθρωπίαν, χρηστότητα, ^Cἐπιείκειαν. Ἄν ταῦτα βαστάξης, εὐκόλως δυνήσῃ εἰσελθεῖν· ἂν δὲ ἀπόνοιαν, καὶ φλεγμονὴν ψυχῆς, καὶ τὸ τῶν ἀκανθῶν φορτίον, τὸν πλοῦτον, πολλῆς σοι δεῖ τῆς εὐρυχωρίας. Οὐδὲ γὰρ

^a ἐλαττον] + τι D. ^b γὰρ] + καὶ D.K.L.M. Sav. cet. ^c ἔχουσιν D. ^d εἰσὶν] ἔσονται K.L.M. Sav. cet. Statim ἐλευθεριώτεροι C.D.M. ^e ἀπ. δυνήσεται] ἀπειλήσεται K.L.M. ^f τῷ om. K. Mox δημεῦειν E. Veron. ^g ἀλλ' ἔστιν] ἔστι γὰρ K.L.M. ^h τὸν δὲ π. περιβεβλημένον καὶ ἐπισυρόμενον C.D. ⁱ ἑαυτοῦ] αὐτοῦ C. αὐτοῖς D. δικτύοις pro σχοινοῖς K.L.M. Mox ἐμποδίζεται E. ^k καταχωννύει C. ^l μόνον D.E.K.L. μόνα Edd. ^m πολλὰ ἕτερα] Sic C.D. πολλὰ ἄπερ E.K.L.M. ἄλλα πολλὰ ἄπερ Edd. Mox ἐπισυρόμενα C.D.E. ἐπισύρεται Veron. ἐπισυρόμεθα K.L.M. Sav. cet. ⁿ φ. ἔξει μ.] φ. μ. ἔξει C. μ. ἔχει, φ. E. ^o εἵγε] εἰ δὲ E. ^p καὶ om. E. ^q σαντῷ . . . κατασκευάζεις] Sic C.D. ἑαυτῷ . . . κατασκευάζει Edd. ^r δὲ om. E. ^s καὶ om. D. ^t περιβάλλῃ] Sic omnes. περιβάλλεις Sav. cet. Haec καὶ ἕτερα π. desunt in Veron. inclusa a Sav. Mor. * Caetera desunt in M. ^v τεθλιβομένους K.L. τοὺς ἐστεν. om. C. ^w ἀ—δυνατὸν] αὐτῆς E. Veron.

εἰς τὸν ὄχλον ἐμβῆναί ^x σοι δυνατὸν, ὥστε μὴ ἐτέρους πλήττειν ἄνωθεν ἐπιφερόμενον, ^y ἀλλὰ δεῖ πολλῆς διαστάσεως ἐνταῦθα. (409)
 Ὁ μέντοι ἀποφέρων ^z χρυσίον καὶ ἀργύριον, τὰ τῆς ἀρετῆς λέγω κατορθώματα, οὐ μόνον φεύγοντας οὐκ ἔχει τοὺς πλη-
 D σίον, ^a ἀλλὰ καὶ πλησίον γινομένους καὶ ^b συνδυάζοντας. Πλὴν εἰ ὁ πλοῦτος αὐτὸς ἄκανθά ἐστι, τί ἡ πλεονεξία; Τίνος ἕνεκεν ταύτην ἀπάγεις ἐκεῖ; ἵνα μείζονα τὴν φλόγα ἐργάσῃ, φορτία ὑποτιθεῖς τῷ πυρί; οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὸ τῆς γαένης πῦρ; Ἐννόησον, οἱ τρεῖς παῖδες πῶς περιεγένοντο τῆς καμίνου· ^c ἐκεῖνο νόμισον γέενναν εἶναι· μετὰ θλίψεως ^d ἐνέπεσον εἰς αὐτήν, δεδεμένοι ^e ἦσαν καὶ συμπεποδισμένοι· ἀλλὰ πολλὴν εὐρον ἔνδον τὴν εὐρυχωρίαν. Ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνοι οἱ ἔξωθεν περιεστῶτες.

E Τοιοῦτόν ^ε τι ἐστὶ καὶ νῦν, ἐὰν βουλώμεθα γενναίως καὶ ἀνδρείως ἵστασθαι πρὸς τοὺς ἐπαγομένους πειρασμούς· ^h ἂν εἰς τὸν θεὸν ἔχωμεν τὰς ἐλπίδας, ἐσόμεθα ⁱ ἡμεῖς μὲν ἐν εὐρυχωρίᾳ, οἱ δὲ ^k ἐμβάλλοντες ἡμᾶς ἀπολύνται. ¹⁴ “Ὁ ^l γὰρ ὀρύσσω βόθρον, ^m φησὶν, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν.” Καὶ τὰς χεῖρας δήσωσι, καὶ τοὺς πόδας, ⁿ ἢ θλίψις λῦσαι δυνήσεται. Ὅρα γὰρ τὸ θαυμαστόν· οὗς ἔδησαν ἄνθρωποι, τούτους ἔλυσεν τὸ πῦρ. Καθάπερ ^o γὰρ εἴ τις παραδοίῃ τινὰς τοῖς οἰκέταις τῶν φίλων, οὗτοι ^p δὲ F τὴν φιλίαν αἰδούμενοι τοῦ δεσπότη, οὐ μόνον ^q αὐτοῖς οὐ λυμαίνονται, ἀλλὰ καὶ πολλῆς μεταδιδόασι τιμῆς· οὕτω καὶ τὸ πῦρ, ἐπειδὴ ^r ἐπέγνω ὅτι φίλοι τοῦ δεσπότη αὐτοῦ εἰσιν οἱ παῖδες ἐκεῖνοι, καὶ διέρρηξεν αὐτῶν τὰ δεσμὰ, καὶ ἔλυσεν αὐτοὺς καὶ ἀφῆκεν, ^s ἔδαφος αὐτοῖς ἐγένετο, καὶ κατεπατεῖτο ὑπ' αὐτῶν, εἰκότως· ὑπὲρ γὰρ τῆς δόξης ^t ἐνεβέβληντο τοῦ θεοῦ. Ὅσοι ἐν 770 θλίψεσιν ἐσμεν, ^v τοῦτο κατέχωμεν τὸ ὑπόδειγμα. Ἀλλ' ἰδοὺ, φησὶν, ἐκεῖνοι ἀπηλλάγησαν τῆς θλίψεως, ἡμεῖς δὲ οὐ. ^w Εἰκό-

¹⁴ Sirac. xxvii. 26.

^x σοι] σε C.K.L. ^y ἀλλὰ δεῖ] Sic C.D.K.L. ἀλλ' ἔδει Edd. Mox ἐνταῦθα διαστάσεως hoc ord. C.D. ^z χρυσὸν C. Mox ἀργυρον C.D. ^a ἀλλὰ καὶ πλ. om. C. Statim γινομένους C.D. ^b συνδυάζοντας] Sic C.E.L. συνδιασώζοντας D. πλησιάζοντας K. συνδιαζώντας Edd. ^c ἐκεῖνην K.L.M. Sav. cet. Statim νόησον D. νόμισαι E. εἶναι γέενναν inverso ord. C.D. ^d ἐνέπεσαν E. ^e ἦσαν accessit ex C.D.K.L. Statim συμπεποδισμένοι pro συμπεπεδημένοι iidem. καὶ συμπ. om. E. ^f οὐκ ἐκεῖνοι οἱ] Sic C.D. οὐχ οἱ Edd. ^g τι ἐστὶ] Sic D.K.L. ἐστι τι C. τι ἔσται Edd. ^h ἂν] καὶ E.K.L. ⁱ ἡμεῖς μὲν pro μὲν ἡμεῖς omnes. Statim ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐν (καὶ pro ἐν tacite correxerunt Mor. Ben.) εὐρυχωρίᾳ Edd. ἐν ἀσφαλείᾳ deest in libris omnibus et Vet. ^k ἐμβάλλοντες C. ^l γὰρ om. E. ὁ ὀρύσσω γὰρ, φ. βόθρον hoc ord. K.L. ^m φησὶν] + τῷ πλησίον D.K.L. ⁿ ἢ om. D. ^o γὰρ om. C. ^p δὲ om. C.D. ^q αὐτοῖς C. ^r ἔγνω K. ^s καὶ ἔδαφος Edd. καὶ om. C.D. Vet. Mox ἐγένετο pro ἐγένετο omnes. ^t ἐβέβληντο E. ^v τοῦτο κ. τὸ ὑπ.] Sic C.D. Vet. ταῦτα κ. τὰ ὑπ. Edd. ^w καὶ εἰκότως Edd. καὶ deest in omnibus.

τως· ἐπειδὴ ^x γὰρ οὐχ οὕτως ἐνέβησαν εἰς τὴν ὕκασινον, ὡς ἀπαλλαττόμενοι, ἀλλ' ὡς τεθνηζόμενοι τέλειον· ἄκουε γὰρ αὐτῶν λεγόντων· ¹⁵ “Ἔστι θεὸς ἐν ^z οὐρανῷ, ὃς ῥύσεται ἡμᾶς· καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦμεν.” Ἡμεῖς δὲ ὡς πραγματευόμενοι τοῦ θεοῦ τὰς παιδεῖας, καὶ χρόνον ὀρίζομεν λέγοντες· ἐὰν μέχρι ^a τοσοῦδε· διὰ τοῦτο οὐκ B ἀπαλλαττόμεθα. Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀβραὰμ οὐχ ὡς σῶον ληψόμενος τὸν υἱόν, οὕτως ἀπῆρχετο, ἀλλ' ὡς ^b σφαγιασών· καὶ παρὰ προσδοκίαν σῶον ἔλαβε. Καὶ ^c σὺ ὅταν ἐμπέσης εἰς θλίψιν, ¹⁶ “^d μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς” παρασκεύασον τὴν διανοίαν σου ^e πρὸς πᾶσαν ὑπομονήν, καὶ ἀπαλλαγῇσιν ταχέως τῆς θλίψεως. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἐπάγει αὐτὴν ὁ θεός, ἵνα παιδεύσῃ. Ὅταν οὖν ἐκ προοιμίων παιδευθῶμεν φέρειν, καὶ μὴ ὑλῶμεν, ^f ἀνίησι λοιπὸν, ὡς τοῦ παντὸς ^g κατορθωμένου. Βούλομαί τι C διήγημα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν χρήσιμον, καὶ πολλὴν ἔχον τὴν ὠφέλειαν. Τί ^h δὲ τοῦτό ἐστι; Διωγμοῦ ποτε ⁱ καταλαβόντος, καὶ πολέμου σφοδροῦ κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἀναρριπισθέντος, δύο τινὲς συνελήφθησαν ἄνδρες· ^k ὁ μὲν ἔτοιμος ἦν πᾶν ὅτιοῦν παθεῖν, ὁ δὲ πρὸς μὲν τὸ ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν καὶ αὐτὸς ἔτοιμος καὶ γενναῖος, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας βασάνους δεδοικώς καὶ τρέμων. Ὅρα τοίνυν τὴν οἰκονομίαν. Ἐπειδὴ ἐκάθισεν ὁ δικαστής, τὸν μὲν ἔτοιμον ὄντα πᾶν ὅτιοῦν παθεῖν, ἐκέλευσεν ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν· ἐκείνον δὲ ἀναρτήσας κατέξαινε, καὶ D οὐχ ἅπαξ οὐδὲ δεύτερον, ἀλλὰ πάσας περιάγων τὰς πόλεις.* Τί δήποτε τοῦτο συνεχωρήθη; Ἴνα τὸ ἡμελημένον αὐτοῦ τῆς διανοίας ἀνακτήσῃται διὰ τῶν βασάνων, ἵνα τὴν δειλίαν ¹ πᾶσαν ἐκβάλλῃ, ἵνα μηκέτι ἢ δεδοικώς, μηδὲ ὀκνῶν, μηδὲ τρέμων ^m πρὸς τὸ πρᾶγμα. Καὶ ⁿ Ἰωσήφ δὲ ὅτε μάλιστα ἠεῖγετο ἐξελεῖν, τότε μάλιστα ἐναπέμεινε. Ἀκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος,

15 Dan. iii. 17, 18.

16 Sirac. ii. 2.

^x γὰρ assumptum ex C.D.E. Vet. Mox ἀνέβησαν E. ^y κάσινον] + ἐκείνοι D.E.L. Sav. cet. Statim ἀπαλλαγησόμενοι K.L. Sav. cet. ^z οὐρανῷ omnes. οὐρανοῖς Edd. Mox ἂν pro ἐὰν C. ^a τοσοῦδε] + μὴ ἐλεῖσιν C.D.K.L. Sav. cet. ^b σφαγιασών E. ^c σὺ] + τοίνυν D. Mox εἰς θλίψιν om. K.L. ^d μὴ σπεύσης ἐν κ. ἐπαγωγῆς] Sic C.E. Vet. μὴ ταχύνης, μὴ σπ. ἐν κ. ἐπ. D. μὴ ταχύνης· μὴ σπ. γὰρ, φησὶν, ἐν κ. ἐπ. K.L. μὴ σπ. ἀπαλλαγῆναι Veron. μὴ ταχύνης, μὴ σπ. ἀπαλλαγῆναι Sav. cet. Statim ἀλλὰ παρασκ. D. ^e πρὸς] εἰς E. ^f ἀνίστησι E. ^g κατορθωμένου C. κατορθουμένου D.E. κατορθ. τοῦ π. hoc ord. C.D.E. ^h δὲ] δὴ D. ⁱ καταλαβόντος omnes. κατελεγήφωτος Edd. ^k ὁ] καὶ ὁ E.K.L. Sav. cet. * Cetera desunt in K. ¹ πᾶσαν om. L. ^m πρὸς τὸ πρ.] πρόσταγμα E. ⁿ ὁ Ἰωσήφ D.

¹⁷ “^οΚάγὼ κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς Ἑβραίων” καὶ, “Μνήσθητί μου, ^ρφησί, πρὸς τὸν βασιλέα.” ^ιΤινὲς δὲ χαριέντως φασίν, Ε ὅτι ἐπειδὴ εἶπε, “Μνήσθητί μου,” ^ιἵνα μάθῃ ὅτι οὐ χρὴ θαρρεῖν, οὐδὲ ^ςἐλπίζειν ἀνδράσιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἐπὶ τὸν θεὸν ῥίπτειν, ^ιδιὰ τοῦτο ἐναπέμεινε. Ταῦτα οὖν εἰδότες, χάριν ὁμολογῶμεν τῷ θεῷ, καὶ πάντα πράττωμεν τὰ πρὸς τὸ συμφέρον· ἵνα τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐπιτύχωμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¹⁷ Gen. xl. 15, 14.

^ο κάγὼ assumptum ex C.D. Vet. ^ρ ρησί om. K. ^ι τινὲς δὲ (δὲ om. C.) χ. φασίν, ὅτι (pro ὅτι L. habet δι’ αὐτὸ τοῦτο ἐναπομείναι) ἐπειδὴ εἶπε, μνήσθητί μου] Sic omnes. διὰ τοῦτο ἐναπέμεινε Edd. *merito et ipse hoc passus existimatur, quoniam dixit, memento mei* Vet. ^ι ἵνα] + γὰρ L. ^ς ἐλπίζειν C.D.E. ἐπελπίζειν Edd. Statim ἐπ’ ἀνδράσιν D. ^ι Haec διὰ τοῦτο ἐναπέμεινε hic leguntur in nostris omnibus, non in Edd. Statim ταῦτ’ οὖν D.L. ^ν ἅμα] Sic C. σὺν Edd.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Α

ΠΡΩΤΟΝ ἀναγκαῖον τὴν ὑπόθεσιν εἰπεῖν τῆς ἐπιστολῆς, εἶτα καὶ τὰ ζητούμενα. Τίς οὖν ἡ ὑπόθεσις; ^a Ἄνὴρ τις Φιλήμων τῶν πιστῶν καὶ γενναίων ἀνδρῶν. Ὅτι γὰρ θαυμαστὸς ^b ἦν, δῆλον ἀπὸ τοῦ ^c καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ πᾶσαν εἶναι ^d πιστῶν, καὶ οὕτω πιστῶν, ὥς καὶ ἐκκλησίαν αὐτὴν ὀνομάζεσθαι. Διὰ τοῦτο καὶ ^e γράφων ἔλεγε· ¹ “Καὶ ^f τὴν κατ’ οἶκόν σου ἐκκλησίαν.” Μαρτυρεῖ δὲ αὐτῷ καὶ πολλὴν ὑπακοὴν, καὶ ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων ^g ἀνεπέπαντο εἰς αὐτόν. Καὶ ^h αὐτὸς δὲ γράφων ἐν ⁱ ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ παρήγγελλεν αὐτῷ ἐτοιμάσαι ξενίαν. Οὕτω μοι δοκεῖ καταγώγιον εἶναι ἀγίων ἢ οἰκία ^k ἐκείνου ^B πάντων ἕνεκεν. Οὗτος δὲ οὖν ¹ θαυμαστὸς ἀνὴρ τις ὢν, παῖδά

¹ v. 2.

CODICES C.E.G.I.K. ^a ἀνὴρ τις (+ ἦν Cat.) Φ. (+ ὀνόματι I.) τῶν πιστῶν καὶ γ. ἀνδρῶν] Sic E.I. Cat. Veron. et probabil. Vet. Φ. ἀνὴρ τις τῶν θαυμαστῶν καὶ γενναίων C.G.K. Sav. cet. ^b ἦν] ὁ ἀνὴρ C.G.K. ^c καὶ om. C. ^d πιστῶν bis omnes. πιστὴν bis Edd. ^e γράφων] ἐπιστέλλων C.G.K. φησὶ pro ἔλεγε C.G. ^f τῇ .. ἐκκλησίᾳ C.G.K. Sav. cet. ^g ἀναπέπαντο C. ἀναπέπανται E. ἀνεπαύσατο Cat. ^h αὐτὸς δὲ] ὅτι αὐτὸς C.G.K. Statim ὁ γρ. C.G. ⁱ αὐτῇ C.G.K. Mox παρήγγειλεν C.E. ^k ἢ ἐκείνου Edd. ἢ om. E.I.K. Cat. ¹ θ. ἀνὴρ τις (τις ἀνὴρ I.) ὢν] ὁ θ. ἀνὴρ C.G.K. Sav. cet.

τινα ^m εἶχεν Ὀνήσιμον. Ὁ τοίνυν Ὀνήσιμος οὗτος κλέψας τι παρὰ τοῦ δεσπότου, ἐδραπέτευσεν. Ὅτι γὰρ ἔκλεψεν, ἄκουσον τί φησιν. ² “Εἰ δέ τι ἡδίκησέ σε, ἢ ὀφείλει, ἐγὼ ἀποτίσω.” Ἐλθὼν τοίνυν πρὸς τὸν Παῦλον ⁿ εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ εὐρὼν αὐτὸν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὁ καὶ ἀπολαύσας τῆς παρ’ αὐτοῦ διδασκαλίας, καὶ τοῦ βαπτίσματος ἔτυχεν ἐκεῖ. Ὅτι γὰρ ἐκεῖ ἔτυχε τῆς τοῦ βαπτίσματος δωρεᾶς, δῆλον ἐκ τοῦ εἰπεῖν. ³ “Ὁν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου.” Ρ’ Ὁ τοίνυν Παῦλος γράφει συνιστῶν αὐτὸν πρὸς τὸν δεσπότην, ὥστε πάντων ἔνεκεν λύσιν C γενέσθαι, καὶ ¹ προσέσθαι αὐτὸν ὡς ἀναγεννηθέντα νῦν. ρ’ Ἀλλ’ ἐπειδὴ τινὲς φασι, περιττὸν εἶναι τὸ καὶ ταύτην προσκεῖσθαι τὴν ἐπιστολὴν, εἶγε ὑπὲρ πράγματος μικροῦ ^s ἡξίωσεν, ὑπὲρ ἐνὸς ἀνδρὸς, μαθέτωσαν ὅσοι ταῦτα ἐγκαλοῦσιν, ὅτι μυρίων εἰσὶν ἐγκλημάτων ἄξιοι. ^t Οὐ μόνον γὰρ τὰς οὕτω μικρὰς ἐπιστολάς, καὶ ὑπὲρ οὕτω πραγμάτων ἀναγκαίων ἐπεσταλμένας ἔδει ^v ἐγγεγράφθαι· ἀλλ’ εἴθε γὰρ ἐνῆν εὐπορῆσαι ^w τοῦ τὴν ἱστορίαν ἡμῖν παραδιδόντος τῶν ἀποστόλων, οὐ λέγω ὑπὲρ ὧν ^x ἔγραψαν καὶ διελέχθησαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην αὐτῶν ἀνα- D στροφὴν, καὶ τί ἔφαγον, καὶ πότε ἔφαγον, ^y καὶ πότε ἐκάθισαν, καὶ ποῦ ἐβάδισαν, καὶ τί καθ’ ἐκάστην ἡμέραν διεπράξαντο, ^z καὶ ἐν ποίοις μέρεσι γεγόνασι, καὶ εἰς ποίαν οἰκίαν εἰσῆλθον, 773 καὶ ποῦ κατήχθησαν, ^a καὶ μετὰ ἀκριβείας ἅπαντα διηγῆσασθαι οὕτω πάντα τὰ παρ’ αὐτῶν γεγόμενα πολλῆς ὠφελείας γέμει. Ἀλλ’ ἐπειδὴ μὴ ἴσασιν οἱ πλείους τὸ κέρδος τὸ ἐντεῦθεν, διὰ τοῦτο μέμφεσθαι ἐπιχειροῦσιν. Εἰ γὰρ τόπους ὀρῶντες μόνον, ἔνθα ἐκάθισαν ἢ ^b ἐδέθησαν, τόπους ἀψύχους, πολλάκις ἐκεῖ πα- ραπέμπομεν τὴν διάνοιαν, καὶ φανταζόμεθα αὐτῶν τὴν ἀρετὴν, (412)

2 v. 18, 19.

3 v. 10.

^m εἶχεν] + ὀνόματι I. Post Ὀνήσιμον add. ὄνομα C.G.K. Statim subjungunt ὅς καὶ κλέψας τι τῶν τοῦ δ. iidem. ⁿ ἐν τῇ Ῥώμῃ E. ^o καὶ om. K. P ὁ τοίνυν—νῦν] συνιστῶν οὖν αὐτὸν πρὸς τὸν δ. ὁ Π. γράφει τὴν ἐπιστολὴν, ὥστε καὶ ἀφεῖναι αὐτὸν, ὡς ἀναγ. νῦν, καὶ τούτου ἔνεκεν (ἐνεκα, ut solet, C.) συγγνώμην πᾶσιν αὐτῷ. ἀλλὰ ταῦτά μοι εἰρήσθω περὶ τῆς ὑποθέσεως· ἔλθωμεν (+ δὲ C.) λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὴν λύσιν τῶν ζητουμένων C.G.K. ¹ προσέσθαι] Sic de nostro scripsimus. προσέσθαι E.I. Veron. προσέσθαι Sav. cet. grate reciperet Vet. ^r ἀλλ’ ἐπειδὴ τινὲς φ.] ἐπειδὴ γὰρ τινες τολμῶσι λέγειν C.G.K. Mox προκεῖσθαι E.I. Veron. invitis Cat. Vet. ^s ἡξίωσεν] ποιεῖται ἀξίωσιν, καὶ C.G.K. ^t οὐ μ. γὰρ] ἐγὼ γὰρ οὐ μ. τοῦτο λέγω ὅτι καὶ iidem. ^v ἐγγράφεισθαι C. Statim pergunt, ἀλλὰ καὶ τοῦτο προστίθημι, ὅτι εἶγε ἐνῆν C.G.K. ^w τοῦ] τινος C. τινος τοῦ G.K. ^x ἔγραψαν καὶ δ.] ἔπραξαν καὶ δ. καὶ ἔγραψαν E. ^y καὶ assumtum ex E.I. καὶ πότε ἐκ. καὶ ποῦ ἐβ.] (+ ποῦ K.) καὶ πότε ἐβ. καὶ ποῦ (ποῖ C.) ἐκ. C.G.K. ^z καὶ accessit ex omnibus. γεγ. μέρεσι inverso ord. C.G.K. ^a καὶ om. C.G.K. Post ἅπαντα add. οὐκ ὥκησα ἂν iidem. ^b ἐδέθησαν] Sic E.G.I.K. Vet. receptum a Montef. Edebatur ἐδέ- χθησαν.

καὶ διανιστάμεθα ^cκαὶ προθυμότεροι γινόμεθα· εἰ τὰ ῥήματα
καὶ τὰς ἐτέρας αὐτῶν ^dπράξεις, πολλῶ μᾶλλον. Ἄλλὰ περὶ B
μὲν φίλου τις ^eἐρωτᾷ, ποῦ διάγει, τί πράττει, ποῦ πρόεισι·
περὶ δὲ τῶν ^fκοινῶν τῆς οἰκουμένης διδασκάλων οὐκ ἔδει ταῦτα
εἰμαθεῖν; ^hὍτι δὲ καὶ ὑπὲρ σφόδρα ἀναγκαίων ἡ ἐπιστολὴ
αὕτη διεπέμπετο, καὶ τοῦτο μαθήσεσθε. Ὅταν γάρ τις πνευ-
ματικῶς ζῇ, καὶ σχήματα καὶ βαδίσματα καὶ ῥήματα καὶ πρά-
γματα τοῦ τοιούτου, καὶ πάντα ἀπλῶς τοὺς ἀκούοντας ὠφελεῖ,
καὶ οὐδὲν ἐμποδίζει, οὐδὲ κώλυμα γίνεται. ⁱΠλὴν ὅτι περὶ
ἀναγκαίων ἡ ἐπιστολὴ διεπέμπετο, μαθεῖν ὑμᾶς χρήσιμον.
Ὅρα τοίνυν πόσα ^kκατορθοῦται ἐντεῦθεν. Ἐν μὲν καὶ πρῶτον,
τὸ σπουδαῖόν τινα εἶναι περὶ πάντα. Εἰ γὰρ Παῦλος ὑπὲρ
δραπέτου, ^lὑπὲρ ληστοῦ καὶ κλέπτου τοσαύτην ποιεῖται πρό- C
νοιαν, καὶ οὐ παραιτεῖται μετὰ τοσούτων αὐτὸν ἐγκωμίων παρα-
πέμψαι, οὐδὲ αἰσχύνεται, πολλῶ μᾶλλον ^mοὐδὲ ἡμᾶς προσήκει
ῥαθύμους εἶναι περὶ τὰ τοιαῦτα. Δεύτερον, ὅτι ⁿτὸ δουλικὸν
γένος οὐ δεῖ ἀπογινώσκειν, καὶ εἰς ἐσχάτην ἐλάση κακίαν. Εἰ
γὰρ ὁ κλέπτῃς, ὁ δραπέτῃς οὕτως ἐγένετο ἐνάρετος, ὥς θέλει
τὸν Παῦλον κοινωνὸν αὐτὸν καταστήσαι, καὶ γράφων ἔλεγεν,
⁴ “Ἰνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι.” ^oπολλῶ μᾶλλον ἐλευθέρους
ἀπογινώσκειν οὐ χρή. Τρίτον, ὅτι τοὺς δούλους ἀποσπᾶν τῶν
δεσποτῶν οὐ προσήκει. Εἰ γὰρ Παῦλος, ὁ οὕτω θαρρῶν τῷ D
Φιλῆμονι, ^pτὸν Ὀνήσιμον, τὸν οὕτως εὐχρηστον καὶ χρήσιμον
αὐτῷ πρὸς διακονίαν, οὐκ ἠθέλησε κατασχεῖν παρὰ γνώμην τοῦ
δεσπότη, πολλῶ μᾶλλον ἡμᾶς τοῦτο ποιεῖν οὐ χρή. Εἰ γὰρ
θαυμαστός ἐστιν ὁ οἰκέτης, ταύτη μάλιστα μένειν αὐτὸν χρή ἐν
τῇ δουλείᾳ, καὶ τὴν δεσποτείαν ἐπιγινώσκειν, ἵνα αἴτιος πᾶσι
τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ ὠφελείας γένηται. Τί τὸν λύχνον ἀπὸ τῆς
λυχνίας ἐπὶ τὸν μόδιον ἄγεις; Εἴθε τοὺς ἔξωθεν εἰς τὰς πόλεις
εἰσῶθαι ἐνῆν. Τί οὖν, φησὶν, ἂν καὶ αὐτὸς φαῦλος γένηται; E
Διὰ ^qτί, παρακαλῶ; ^rἘννόει δὲ, ὅτι καὶ ἔξω ὢν φαυλότερος
^sἔσται ὁ ἐνδον φαῦλος γενόμενος. ^tΕἰ γὰρ ἐνδον ὢν, καὶ ἔχων

4 v. 13.

^c καὶ προθ. γιν. om. K. et in textu G. ^d πράξεις] + ἠκούσαμεν Sav. cet.
ἠκούσαμεν om. E. Veron. ^e ἐρωτᾷ] + πολλάκις C.G.K. ^f κοινῶν] λοιπῶν C.
^g μαθεῖν] + μᾶλλον ἐρωτῶντός τινος, εἰπέ μοι C. + μᾶλλον ἐρωτῶντας, εἰπέ μοι
G.K. + εἰπέ μοι Sav. cet. ^h Haec ὅτι δὲ—μαθήσεσθε desunt in C.G.K.
Sav. cet. invito Vet. ⁱ πλὴν ὅτι περὶ] ὅτι δὲ καὶ ὑπὲρ σφόδρα G.K. De
scriptura Codicis C. non constat. Post διεπέμπετο add. αὕτη, et ἄξιον pro
χρήσιμον C.G.K. ^k κατορθοῦται] κατορθώματα μανθάνομεν C.G.K. ^l ὑπὲρ]
+ οἰκέτου ante corr. C. ^m οὐδὲ ἡμᾶς] ἡμᾶς οὐ C.G.K. ⁿ τὸ om. K.
^o πολλῶ] + δὲ E.I. ^p τὸν Ὀν. in marg. I. ^q τί] + εἰπέ μοι C.G.K. Sav.
cet. ^r ἐννόει δὲ] ὅτι πρὸς πόλιν εἰσῆλθεν; ἀλλ' ἐννόει iidem. ^s ἔσται]
ἂν ἦν C.G.K. Statim ὁ γὰρ ἐνδον G.K. Sav. cet. ^t Haec εἰ γὰρ—ἀρετὴν
desunt in G.K. Sav. cet.

τὸν φροντίζοντα, οὐκ ἴσχυσε διατηρῆσαι τὴν ἀρετὴν, πολλῶ
 μᾶλλον ἔξω ὢν. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ καὶ τῆς ἀναγκαίας φρον-
 τίδος ἀπήλλακται, τοῦ δεσπότου μεριμνῶντος· ἐκεῖ δὲ ἡ περὶ
 τούτων φροντίς ἴσως ἀπάξει αὐτὸν ἔτι καὶ τῶν ἀναγκαιοτέρων καὶ
 πνευματικωτέρων. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μακάριος Παῦλος, τὴν ἀρί-
 στην αὐτοῖς ^ωσυμβουλὴν εἰσάγων, ἔλεγε· ⁵“Δοῦλος ἐκλήθης;
 F μὴ σοι μελέτω· ἀλλ’ εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον
 χρῆσαι.” τουτέστι, τῇ δουλείᾳ παράμενε. Τὸ δὲ πάντων ἀναγ-
 καιότερον, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημηῖται· ^κκαθὼς αὐτὸς
 774 γράφων ἔλεγεν· ⁶“Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους
 δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ
 θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηῖται.” Ἐροῦσι γὰρ καὶ Ἑλ-
 ληνες, ὅτι δύναται ^υδουλεῦν εὐαρεστεῖν τῷ θεῷ· ἐπεὶ εἰς ἀνάγ-
 κην ^zκαθίστανται τοῦ βλασφημεῖν καὶ λέγειν, ^αἐπὶ ἀνατροπῇ
^βτῶν πάντων ὁ Χριστιανισμὸς εἰς τὸν βίον εἰσενήνεκται, τῶν
 δεσποτῶν ἀφαιρουμένων τοὺς οἰκέτας, καὶ βίας τὸ πρᾶγμά
 ἐστίν. Εἴπω τι καὶ ἕτερον; Διδάσκει ἡμᾶς μὴ ἐπαισχύνεσθαι
 B τοὺς οἰκέτας, εἰ ἐνάρετοι εἶεν. Εἰ γὰρ Παῦλος, ^οὁ πάντων
 ἀνθρώπων θαυμασιώτερος, τοσαῦτα περὶ τούτου φησὶ, πολλῶ
 μᾶλλον ^δἡμῖν περὶ τῶν ἡμετέρων. Τοσούτων οὖν ὄντων κατορ-
 θωμάτων, καίτοι οὕτω πάντα εἰρήκαμεν, περιττόν τις ἡγεῖται
^ετοῦτο, τὸ καὶ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἐντετάχθαι; Καὶ πῶς
 οὐκ ἐσχάτης ἀνοίας ἂν εἴη; Προσέχωμεν τοίνυν, παρακαλῶ, τῇ
 παρὰ τοῦ ἀποστόλου γραφείῃ ἐπιστολῇ· τοσαῦτα γὰρ ἤδη
 κερδάναντες, πλείονα κερδανούμεν ἀπὸ τῆς ὑφῆς.

ΛΟΓΟΣ Α.

(413)

C¹ Παῦλος δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς,
 Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, καὶ Ἀφφία τῇ
 ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ’
 οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
 ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΥΠΕΡ οἰκέτου πρὸς δεσπότην ἐστὶ ταῦτα. ^βΕὐθέως ἀπὸ
 D τοῦ προοιμίου τὸ φρόνημα αὐτοῦ κατέσπασεν, οὐκ ἀφῆκεν ἐπαι-

⁵ 1 Cor. vii. 21.⁶ 1 Tim. vi. 1.

1 Vers. 1—3.

^ν καὶ om. C. ^ω συμβ. εἰσάγων pro εἰσάγων συμβ. omnes. ^κ καθὼς]
 + καὶ C.G.K. Sav. cet. ^υ δουλ.] καὶ δουλ. iidem. ^z καθίστανται] +
 πολλοὶ iidem. ^α ἐπὶ] ὅτι ἐπὶ C.G.K. ^β τῶν om. C. Mox κόσμον pro
 βίον idem. ^ο ὁ assumtum ex C.G.I.K. ^δ ἡμῖν] Sic E.I. ἡμῖν προσῆκε
 C.G.K. ἡμεῖς Edd. ^ε τοῦτο, τὸ καὶ] Sic I. τοῦτο om. C.G.K. Sav. cet.
 καὶ τούτῳ καὶ E. καὶ τοῦτο καὶ Veron. ^ς ὑφῆς] + τί οὖν φησι; E.
 Hom. I. ^α σου] αὐτῶν K. ^β εὐθέως] + οὖν Cat.

σχυνηθῆναι, τὸν θυμὸν ἔσβεσε, δέσμιον ἑαυτὸν καλῶν, κατένυξε καὶ συνέστειλεν, οὐδὲν τὰ παρόντα ἐποίησε δοκεῖν εἶναι πράγματα. Εἰ γὰρ δεσμὸς οὐκ αἰσχύνῃ διὰ τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ καὶ καύχημα, πολλῶ μᾶλλον δουλεία οὐκ ἐπονείδιστον. Καὶ ταῦτα λέγει, οὐκ ἐπαίρων ἑαυτόν· ἐσυμφερόντως γὰρ ποιεῖ, τὸ ἀξιόπιστον δεικνύς, οὐχ ἑαυτοῦ ἕνεκεν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ τὴν χάριν ἐτοιμότερον λαβεῖν· ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, δι' ὑμᾶς τὸν δεσμὸν τοῦτον περικείμεαι· ὥσπερ οὖν καὶ εἶπεν ἀλλαχοῦ, ἐκεῖ μὲν τὴν κηδεμονίαν δεικνύς, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀξιόπιστον. Οὐδὲν τοῦ καυχήματος τούτου ἐμείζον· ὁ στιγματίας τοῦ Χριστοῦ· ²“Ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ, ἴφησὶ, βαστάζω” ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ· διὰ γὰρ αὐτὸν ἐδέδετο. Τίς οὐκ ἂν αἰδεσθείη, τίς οὐκ ἂν δυσωπηθείη, Χριστοῦ δεσμὰ ἀκούων; τίς οὐκ ἂν καὶ τὴν ψυχὴν πρόοιτο, μήτιγε οἰκέτην ἓνα; “Καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός.” Συμπαλαμβάνει καὶ ἕτερον μεθ' ἑαυτοῦ, ὥστε κακεῖνον ὑπὸ πολλῶν ἀξιούμενον μᾶλλον εἶξαι, καὶ δοῦναι τὴν χάριν. “Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ, καὶ συνεργῷ ἡμῶν.” Εἰ ἀγαπητὸς, οὐ τόλμα τὸ θαρρεῖν, οὐδὲ προπέτεια, ἀλλὰ πολλῆς φιλίας· εἰ συνεργός, οὐ μόνον ἀξιοῦσθαι ὑπὲρ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ 775 χάριν εἶδέναι ὀφείλει· ἑαυτῷ γὰρ χαρίζεται, τὸ αὐτὸ ἔργον οἰκοδομεῖται. “Ὡστε καὶ χωρὶς ἀξιώσεως ἑτέραν ἀνάγκην, ἤφησιν, ἔχεις τοῦ δοῦναι τὴν χάριν· εἰ γὰρ τῷ εὐαγγελίῳ ἐστὶ χρήσιμος, σὺ δὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον σπουδάξεις, ἄρα οὐκ ἀξιωθῆναι, ἀλλ' ἀξιώσαι ὀφείλεις. “Καὶ Ἀπφία τῇ ἀγαπητῇ.” Ἐμοὶ δοκεῖ σύμβιον εἶναι τούτου. “Ὁρα Παύλου τὸ ταπεινόν· καὶ Τιμόθεον παραλαμβάνει πρὸς τὴν ἀξίωσιν, καὶ οὐ τὸν ἄνδρα μόνον ἀξιοῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ ἕτερόν τινα ἴσως φίλον· “καὶ Ἀρχίππῳ, φησὶ, τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν” οὐκ ἐξ ἐπιτάγματος βουλόμενος τὰ τοιαῦτα ἀνύειν, οὐδὲ ἀγανακτῶν, 14) εἰ μὴ εὐθέως κελεύσαντι ὑπακούει· ἀλλ' ἄπερ ἂν ἀνὴρ ἄγνωστος ἐποίησε, ταῦτα ποιεῖν κακεῖνους ἀξιοῖ, ὥστε ἀντιλαβέσθαι τῆς δεήσεως. Οὐ γὰρ τὸ παρὰ πολλῶν ἀξιοῦσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ

² Gal. vi. 17.

^c καὶ om. C.E. ^d ταῦτα] + αὐτὰ I. ^e σ. γὰρ ποιεῖ] ἀλλὰ σ. τοῦτο ποιῶν, καὶ C.G.K. Sav. cet. Post ἀξιόπιστον add. ἐντεῦθεν G.K. Sav. cet. ^f ὥσπερ—ἀλλαχοῦ] οὕτω καὶ ἀλλαχοῦ φησιν· ὡς κακοῦργος τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι· ἀλλ' C.G.K. ^g μείζον] + τοῦ ἀκούειν G.K. οὐδὲν—στιγματίας τοῦ Χρ. om. C. ^h ὁ] Sic E.G.K. ὡς Edd. ὡς τὰς I. ⁱ φησὶ in marg. I. ^k ἐδέδετο] Sic G.I.K. δέδετο Edd. φησὶ, δέδεμαι E. ^l τίς—ἀκούων om. C. ^m τόλμη E. τόλμης Cat. ⁿ φιλίας] + δείγμα C.G.K. Sav. cet. invita Cat. ^o γὰρ non hic, sed post τὸ αὐτὸ habet C. ^p φησὶν om. E. Veron. ^q τῷ] ἐν τῷ C. ^r τὴν om. C. ^s οὐκ] ταῦτα οὕτω κατασκευάζει, οὐκ C.G.K. ^t κελεύσαντα I. Statim ὑπακούειν E. ὑπακούσειεν Cat. ^v ἐποίησε pro ἐποίει libri omnes et Cat. Statim ταῦτα ποιεῖ I.

τὸ πρὸς πολλοὺς τὴν δέησιν ^ωγενέσθαι, φέρει τι εἰς τὸ ἀνυ-
σθῆναι τὸ ἀξιούμενον. Διὰ ^χτοῦτο ἔλεγε· “καὶ Ἀρχίππῳ τῷ
C συστρατιώτῃ ἡμῶν.” ^υΕἰ συστρατιώτης εἶ, καὶ ἐν τούτοις κοι-
νωνεῖν ὀφείλεις. Οὗτος δέ ἐστιν Ἀρχίππος, περὶ οὗ γράφων
^zΚολοσσαεῦσιν ἔλεγεν· ³“Εἴπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν δια-
κονίαν, ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.” Δοκεῖ μοι
^αοὗτος εἶναι τῶν ἐν κλήρῳ κατειλεγμένων· ^βἀλλὰ καὶ τοῦτον
παραλαμβάνει εἰς τὴν ἀξίωσιν, καὶ ^εσυστρατιώτην καλεῖ, ὥστε
παντὶ ^δτρόπῳ συνάρασθαι. “Καὶ ^ετῇ κατ’ οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ.”
Οὐδὲ δούλους παρήκεν ἐνταῦθα· οἶδε γὰρ πολλάκις καὶ ῥήματα
δούλων ^ιἀνατρέψαι τὸν δεσπότην, καὶ μάλιστα ὅταν ὑπὲρ δού-
D λου ἡ ἀξίωσις ᾖ. ^εΟἱ μάλιστα παροξύνοντες ἴσως ἐκεῖνοι ἦσαν.
Οὐ τοίνυν ἀφίησιν αὐτοὺς εἰς φθόνον ἐμπεσεῖν, τῇ προσηγορίᾳ
τιμῆσας μετὰ τῶν δεσποτῶν. Ἀλλ’ οὐδὲ τὸν δεσπότην ἀγα-
νακτῆσαι συγχωρεῖ. Εἰ μὲν γὰρ ὀνομαστὶ εἶπεν, ἴσως ἂν ἡγα-
νάκτησεν· εἰ δὲ μὴ ἐμνήσθη, ^βοὐκ ἂν ἐδυσχέρανεν. “Οὐρα οὖν
πῶς συνετῶς εὔρε ^ικαὶ μνησθῆναι, καὶ τούτους τῇ μνήμῃ τιμῆσαι,
κακεῖνον μὴ πληῆσαι. Τὸ γὰρ τῆς ἐκκλησίας ὄνομα οὐκ ἀφίησι
τοὺς δεσπότας ἀγανακτεῖν, εἵγε συναριθμοῖντο τοῖς οἰκέταις.
Καὶ γὰρ ἡ ἐκκλησία οὐκ οἶδε δεσπότου, οὐκ οἶδεν ^κοικέτου δια-
φοράν· ἀπὸ κατορθωμάτων καὶ ἀμαρτημάτων τοῦτον κακεῖνον
E ὀρίζει. Εἰ τοίνυν ἐκκλησία ἐστὶ, μὴ ἀγανάκτει, ^ιὅτι μετὰ σοῦ
προσηγορεύθη ὁ δούλος· ⁴“Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὐ δούλος,
οὐκ ἐλεύθερος.” “Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.” Εἰς ὑπόμνησιν αὐ-
τὸν ^μἤνεγκε τῶν οἰκείων ^νἀμαρτημάτων. Ἐννόησον, φησὶν,
ὅσα σοι συνεχώρησεν ὁ θεὸς, πῶς χάριτι ^οσὺ ἐσώθης· μίμησαι
τὸν δεσπότην. ^ρἘπεύχεται οὖν αὐτῷ. Πῶς οὖν; ὅταν μιμώμεθα
αὐτὸν, ἐπιμένει ἡ χάρις· ἐπεὶ κακεῖνος ὁ δούλος ὁ περὶ τὸν σύν-
F δουλὸν ἄνηλεὲς γεγονώς, ἕως ὅτε οὐκ ἀπῆτει τὰ ἑκατὸν δηνάρια,
καὶ ἡ χάρις ἔμενεν ἡ δεσποτική· ἐπειδὴ δὲ ἀπῆτησεν, ἀφηρέθη,
καὶ παρεδόθη τοῖς βασανισταῖς.

3 Col. iv. 17.

4 Gal. iii. 28.

^ω γένεσθαι C.G.K. ^χ τοῦτο] + καὶ C. ^υ εἰ] δηλῶν ὅτι εἰ G.K. εἰ—
ὀφείλεις om. C. ^z Κολασσ. E. ^α οὗτος] καὶ οὗτος C.G.K. οὗτος καὶ I.
Sav. cet. καὶ om. E. Veron. Cat. ^β ἀλλὰ καὶ τοῦτον] ὃν καὶ C.G.K. Sav.
cet. ^ε συστρ.] οὐ στρ. C. ^δ τρόπῳ] τόνῳ I. ^ε τὴν . . . ἐκκλησίαν I.
^ι ἀνατρέψαι] + δυνάμενα C.G.K. Sav. cet. ^ε οἱ] + δὲ iidem. Mox ἔσω pro
ἴσως C. ^β οὐκ ἂν] κὰν C.G.K. Sav. cet. ^ι καὶ] διὰ τοῦ iidem. ^κ οἰκέτου]
δούλου C. ^ι ὅτι] καὶ γὰρ G.K. ^μ ἐνῆκε C. invita Cat. ^ν ἀμαρτημά-
των] + χάριτος μνημονεύσας. ὁ οὖν λέγει, τοῦτό ἐστιν C.G.K. + τῆς χάριτος ὑπο-
μνήσας Sav. cet. Mox φησὶν om. C.G.K. ^ο σὺ om. C.G.K. Mox καὶ
μίμησαι iidem. ^ρ ἐπεύχεται—ἡ χάρις] ἐπεύχεται δὲ αὐτῷ (+ καὶ C.) τὴν
εἰρήνην· εἰκότως. τότε γὰρ παραγίνεται καὶ αὐτῇ, ὅταν μιμ. αὐτὸν, ὅταν ἐπιμένῃ
ἡ χ. C.G.K. Sav. cet. ^α ὅταν] + οὖν Veron. ^ι ἀνελῆς K.

^sΤαῦτα ^tἐννοοῦντες, οἰκτίρμονες ὦμεν, ^vσυγγνωμονικοὶ περὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Ἐκατὸν δηνάριά ἐστιν ^wἐνταῦθα τὰ εἰς ἡμᾶς ^xἁμαρτήματα, τὰ δὲ εἰς τὸν θεὸν παρ' ἡμῶν, μυρία 776 τάλαντα. Ἰστε ^yγάρ, ὅτι καὶ τῇ ποιότητι ^zτῶν προσώπων τὰ ἁμαρτήματα κρίνονται. Οἷόν τι λέγω· ὁ τὸν ιδιώτην ὑβρίσας, ^aἡμαρτεν, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ὡς ὁ τὸν ἄρχοντα· ^bκαὶ μείζονως τούτου ὁ τὸν μείζονα ἄρχοντα, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ^cὁ τὸν ἐλάττονα· ὁ δὲ τὸν βασιλέα, ^dπολλῶ πλέον· ^eκαὶ ἡ μὲν ὕβρις ἐστὶν ἡ αὐτὴ, τῇ δὲ ^fὑπεροχῇ τοῦ προσώπου μείζων γίνεται. Εἰ δὲ ^Bὁ βασιλέα ὑβρίζων, ἀφόρητον ἔχει τὴν τιμωρίαν διὰ τὴν τοῦ προσώπου ^gἀξιοπιστίαν, ὁ τὸν θεὸν ὑβρίζων πόσων ἔσται ὑπεύθυνος ταλάντων; Ὡστε ^hκἂν τὰ αὐτὰ εἰς τὸν θεὸν ἁμαρτάνωμεν, ἅπερ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οὐδὲ οὕτω τὸ ἴσον ἐστὶν, ἀλλ' ὅσον μέσον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, τοσοῦτον τῶν ἁμαρτημάτων ἐκείνων καὶ τούτων. ^hΝῦν δὲ καὶ πλείονα εὐρίσκω τὰ ἁμαρτήματα, οὐ τῇ ὑπεροχῇ τοῦ προσώπου ⁱμεγάλα γινόμενα, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ φύσει. ^kΚαὶ φρικτὸς μὲν ὁ λόγος ^lκαὶ φοβερός ^Cὄντως, πλὴν ἀνάγκη λεχθῆναι, ^mἵνα ἡμῶν τὴν διάνοιαν κατασείσῃ καὶ παρασαλεύσῃ, δεικνὺς ὅτι πολλῶ πλέον ἀνθρώπους φοβούμεθα ἢ τὸν θεόν, ⁿκαὶ τιμῶμεν ἀνθρώπους ἢ τὸν θεόν. Ὅ' Ἐννόησον· ὁ μοιχεύων οἶδεν ὅτι ^pθεὸς αὐτὸν ὀργᾷ, καὶ τούτου μὲν καταφρονεῖ· ἂν δὲ ἄνθρωπος ἴδῃ, κατέχει τὴν ἐπιθυμίαν. ^qΟὐχὶ προτιμᾷ ἀνθρώπους θεοῦ; ^rοὐχὶ ὑβρίζει τὸν θεόν; ἀλλὰ καὶ τὸ πολλῶ χαλεπώτερον, ἐκείνους δεδοικώς, ^sτούτου κατα- ^Dφρονεῖ. ^tἌν μὲν γὰρ ἐκείνους ἴδῃ, κατέχει τὴν φλόγα τῆς ἐπιθυμίας· μᾶλλον δὲ ^vποιᾷν φλόγα; οὐκ ἔστι φλόξ, ἀλλὰ

^s HΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ συγγνωμονεῖν τοῖς ἁμαρτήσασι, καὶ προσδοκᾷν παρὰ θεοῦ τῶν ιδίων κακῶν συγχώρησιν, καὶ μὴ προτιμᾷν ἀνθρώπους τοῦ θεοῦ, καὶ ἐμολογεῖν τὰ ἁμαρτήματα. Veron. ^t ἐνν.] δὴ καὶ ἡμεῖς ἐνν. C.E.G.K. Sav. cet. ^v συγγ.] + τε E. ^w ἐνταῦθα om. C.G.K. ^x ἁμαρτήματα] παρ' ἄλλων ἐξαμαρτανόμενα C.G.K. ^y γάρ] δὲ Sav. cet. δὲ πάντως C.G.K. Statim ὅτι πρὸς τὴν ποιότητα C.G.K. ^z τοῦ προσώπου E. ^a ἡμαρτεν] ἡμαρτε μὲν C.G.K. ^b καὶ μείζονως—ὁμοίως] ὥσπερ οὐδὲ ὁμοίως ὁ ὑβρίζων μείζονα καὶ ἐλάττονα ἄρχοντα, καὶ οὐχ ὁμοίως G.K. ^c ὁ] ὡς ὁ C.E.G. Veron. ^d πολλῶ] ἔτι πολλῶ C.G. ^e καὶ] ὅρα πῶς C.G.K. ^f ὑπεροχῇ τοῦ πρ.] ποιότητι τῶν προσώπων C.G.K. ^g ἀξιοπιστίαν] ἀξίαν E. ὑπεροχῇ C.G.K. ^h νυνὶ C.I. ⁱ μεγάλα] + μόνον C.G.K. Sav. cet. ^k καὶ et μὲν om. G.K. ^l καὶ φ. ὄντως] καὶ φ. ὃν μέλλω λέγειν C. ὄντως καὶ φ. ὃν μ. λ. G.K. ὃν μ. λ. καὶ φ. ὄντως Sav. cet. ^m ἵνα] + κἂν οὕτως C.G.K. Sav. cet. ⁿ καὶ—θεὸν om. C. ^o ἐννόησον] σκόπει γὰρ C.G.K. Sav. cet. ^p ὁ θεὸς C. ^q οὐχὶ] ὁ τοιοῦτος οὐχὶ C.G.K. Sav. cet. Mox μόνον ἀνθρώπους C.G.K. ἀνθρώπους μόνον Edd. μόνον om. E.I. ^r οὐχὶ] οὐδὲ E. οὐχὶ μόνον C.G.K. Sav. cet. ^s τούτου καταφρ.] τοῦτον ὑβρίζει E. ^t ἂν μὲν γὰρ ἐκείνους] καὶ τοῦ μὲν θεοῦ οὐδένα λόγον ποιεῖται (ποιεῖται λόγον C.) ἂν δὲ ἀνθρώπους C.G.K. ^v ποῖαν — ὕβρις] τὴν ὕλην (ὕβριν C.) ὕλη (ὕβρις C.) γὰρ, καὶ οὐ φλόξ ἢ ἐπιθυμία C. G. K.

ὑβρις. Εἰ μὲν γὰρ μὴ ἐξῆν γυναικὶ κεχρηῆσθαι, εἰκότως φλόξ τὸ πρᾶγμα ἦν. ^W νυνὶ δὲ ὑβρις καὶ στρήνος. * Ἄν μὲν * γὰρ ἀνθρώπους ἴδῃ, ἴσταται τῆς μανίας, τῆς δὲ τοῦ θεοῦ μακροθυμίας ἔλαττον φροντίζει. Πάλιν ἕτερος, ^Y ὁ κλέπτων, σύννοιδεν ὅτι ἀρπάζει, καὶ ἀνθρώπους μὲν πειράται ^Z ἀπατῆσαι, καὶ ἀπολο-

Ε γείται πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, καὶ σχῆμα περιτίθησι τῇ ἀπολογίᾳ· τὸν δὲ θεὸν μὴ δυνάμενος πείσαι, οὐ φροντίζει, οὐδὲ αἰδεῖται, οὐδὲ τιμᾷ. Καὶ μὲν ὁ βασιλεὺς κελεύσῃ ἀπέχεσθαι τῶν ἐτέρου χρημάτων, μᾶλλον δὲ καὶ τὰ αὐτοῦ δοῦναι, πάντες ^a ἐτοιμῶς εἰσφέρομεν· τοῦ δὲ θεοῦ ^b κελεύοντος μὴ ἀρπάζειν, μηδὲ τὰ ἐτέρων λαμβάνειν, οὐκ ἀνεχόμεθα. ^d Ὁρᾷς, ὅτι προτιμῶμεν ἀνθρώπους τοῦ ^e θεοῦ; Φορτικὸν τὸ ῥῆμα καὶ ἐπαχθές·

Ε ἄλλὰ δείξατε ὅτι ^f φορτικὸν, φύγετε τὸ ἔργον· εἰ δὲ τὸ ἔργον οὐ δεδοίκατε, πῶς ὑμῖν πιστεῦσαι δύναμαι λέγουσιν, ὅτι τὰ ῥήματα δεδοίκαμεν, καὶ ^g βαρεῖς ἡμᾶς; Ὑμεῖς ἑαυτοὺς ^h τῷ ἔργῳ βαρεῖτε, καὶ οὐδεὶς λόγος· ἐγὼ δὲ ἂν τὰ ῥήματα εἶπω, ὧν ὑμεῖς τὰ πράγματα πράττετε, ἀγανακτεῖτε· καὶ πῶς οὐκ ἄτοπον;

777 Γένοιτο ψεῦδος εἶναι τὰ παρ' ἐμοῦ. Βούλομαι αὐτοὺς λοιδορίας δόξαν λαβεῖν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὡς εἰκὴ καὶ μάτην λοιδορησάμενος ὑμᾶς, ἢ ἰδεῖν ὑπὲρ τοιούτων ἐγκαλουμένους. Οὐ μόνον δὲ αὐτοὶ ἀνθρώπους προτιμᾶτε τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐτέρους ἀναγκάζετε. Πολλοὶ πολλοὺς οἰκέτας ἠνάγκασαν, καὶ παῖδας· οἱ μὲν εἰς γάμον εἴλκυσαν ⁱ μὴ βουλομένους, οἱ δὲ ὑπηρετήσασθαι διακονίαις ἀτόποις, καὶ ἔρωτι μιᾶρῳ, καὶ ἀρπαγαῖς καὶ πλεονεξίαις καὶ βίαις· ὥστε διπλοῦν εἶναι τὸ ἔγκλημα, καὶ μηδὲ ἀπὸ ^B τῆς ^k ἀνάγκης συγγνώμην αὐτοὺς εὐρέσθαι. Εἰ γὰρ αὐτοὺς ἄκων πράττετε τὰ πονηρὰ, καὶ διὰ τὸ ἐπίταγμα τοῦ ἄρχοντος, μάλιστα μὲν οὐδὲ οὕτως ἱκανὴ ἡ ἀπολογία, ^l πλὴν χαλεπωτέρα γίνεται ἡ ἁμαρτία, ὅταν καὶ ἐκείνους ἀναγκάζῃς τοῖς αὐτοῖς περιπίπτειν. Ποία γὰρ ἂν εἴη τῷ τοιούτῳ συγγνώμη ^m λοιπόν;

Ταῦτα εἶπον, οὐχὶ κατακρίναι βουλόμενος ὑμᾶς, ἀλλὰ δεῖξαι, πόσων ἐσμέν ὀφειλέται τῷ θεῷ. Εἰ γὰρ καὶ ἐξ ἴσου τιμῶντες

^W νυνὶ—στρήνος] νυνὶ δὲ παρὰ τῶν πλείστων τὰ μὲν συγκεχωρημένα περιφρονούμενα, τὰ δὲ κεκωλυμένα παντελῶς σπουδαζόμενα. ὑβρις καὶ στρήνος (πόνος C.) τὸ ὅλον ἐστὶ C.G.K. ^x γὰρ] οὖν C.G.K. ^y ὁ om. C.G.I.K. ^z ἀπατᾶν G. ἀπατεῖν C. ^a ἐτοιμῶς] ὁμοίως I. ^b κελεύσαντος E. ^c λαμβάνειν] Sic omnes. συνάγειν Edd. ^d ὁρᾷς] + πῶς ἀποδέδεικται C.G.K. ^e θεοῦ] + τάχα ἐρεῖτε iidem. ^f φορτικόν] + ἀπὸ τοῦ εὐλαβεῖσθαι καταφρονεῖν iidem. Statim φύγε I. φεύγετε Mor. Ben. invitis libris. ^g βαρεῖς] φοβεῖς C. ^h τῷ ἔργῳ om. E. ⁱ μὴ] οὐ E. ^k ἀνάγκης] + δύνασθαι C.G.K. Sav. cet. Mox εὐρᾶσθαι (sic) I. ^l πλὴν] + ἀλλὰ C.G.K. ^m λοιπόν ante τῷ τ. transp. E.I.

ἄνθρωπον ^η τοῦ θεοῦ, ὑβρίζομεν τὸν θεόν, πόσῳ μᾶλλον, ὅταν
 προτιμῶμεν ἀνθρώπους; Εἰ ^ο καὶ ταῦτα τὰ ἁμαρτήματα τὰ εἰς
 ἀνθρώπους γινόμενα, ^ρ εἰς θεὸν πολλῶ μείζονα δείκνυται· πόσῳ ^υ
 μᾶλλον, ὅταν καὶ αὐτὴ ἡ ἁμαρτία τῇ ποιότητι μείζων ἢ καὶ
 χαλεπωτέρα; Ἐξεταζέτω τις ἑαυτὸν, καὶ ὕψεται πάντα δι'
 ἀνθρώπους ποιῶν. Σφόδρα ^η ἡμεν μακάριοι, εἰ τοσαῦτα διὰ τὸν
 θεὸν ἐπράττομεν, ὅσα ^ρ διὰ ἀνθρώπους, καὶ τὴν παρὰ τῶν ἀν-
 θρώπων δόξαν, καὶ τὸν φόβον καὶ τὴν τιμὴν. Εἰ τοίνυν τοσού-
 των ἐσμὲν ὑπεύθυνοι, ὀφείλομεν μετὰ πάσης προθυμίας ἀφιέναι
 τοῖς ἀδικοῦσιν ἡμᾶς καὶ πλεονεκτοῦσι, καὶ μὴ μνησικακεῖν. Ὅδὸς
 γάρ ἐστι λύσεως ^ς ἁμαρτημάτων, ^ι οὐδὲ πόνων δεομένη, οὐδὲ δα- ^δ
 πάνης χρημάτων, οὐδὲ ἄλλου οὐδενός, ἀλλ' ἀπλῶς προαιρέσεως·
^ν οὐκ ἀποδημίαν χρὴ στείλασθαι, οὐκ εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐλθεῖν,
 οὐκ κινδύνους ὑποστῆναι καὶ πόνους, ἀλλὰ θελῆσαι μόνον. Ποῖαν,
 εἰπέ μοι, συγγνώμην ἔξομεν ἐν τοῖς δοκοῦσιν εἶναι δυσκόλοις,
 ὅταν ^ω καὶ πρᾶγμα τοσοῦτον ἔχον κέρδος, καὶ τοσαύτην ^κ τὴν
 ὠφέλειαν, καὶ οὐδένα πόνον, μὴ πράττωμεν; Οὐ δύνασαι χρη-
 μάτων καταφρονῆσαι· οὐ δύνασαι δαπανῆσαι τὰ ὄντα εἰς τοὺς
 δεομένους· θελῆσαι οὐ δύνασαι τι ^γ ἀγαθόν; ἀφεῖναι τῷ ἡδίκη- ^ε
 κότι οὐ δύνασαι; Εἰ γὰρ μὴ τοσούτων ὑπεύθυνος ἦς, ἐκέλευσε
 δὲ μόνον ὁ θεὸς ἀφεῖναι, οὐκ ἔδει; νῦν δὲ τοσούτων ὑπεύθυνος
 ὢν, οὐκ ἀφίης; ^κ Καὶ ταῦτα δὲ ἀφ' ὧν ἔχεις αὐτοῦ ἀπαιτεῖ.
^α Ἄν μὲν οὖν ἡμεῖς παρ' ὀφειλέτην ἔλθωμεν ἡμέτερον, ^α ἐκεῖνος
 εἰδὼς τοῦτο, θεραπεύει καὶ ὑποδέχεται καὶ τιμᾷ, καὶ πᾶσαν
^β ἐπιδείκνυται φιλοφροσύνην μετὰ δαψιλείας, καὶ ταῦτα οὐκ ^φ
 ἀπὸ τοῦ δανείσματος διαλυόμενος, ἀλλ' ἡμέρους ^ς ἡμᾶς θέλων
 καταστῆσαι περὶ τὴν ἀπαίτησιν· ^δ σὺ δὲ τῷ θεῷ ὀφείλων
 τοσαῦτα, καὶ κελευόμενος ἀφεῖναι, πάλιν ἵνα σὺ λάβῃς, οὐκ
^ε ἀφίης; Τί δήποτε, ^ι παρακαλῶ; Οἵμοι, πόσης μὲν ἀπολαύομεν
 φιланθρωπίας, πόσῃ δὲ ἐπιδεικνύμεθα κακίαν, πόσον ὕπνον, ^γ 778
 πόσῃ νωθείαν; ^ς Πῶς εὐκόλον ἡ ἀρετή; Ἐνταῦθα οὐ σώματος

^η τοῦ θεοῦ] Sic C.E.G.K. τῷ θεῷ Edd. Mox πόσῳ pro πολλῶ E.I. ^ο καὶ]
 Sic E.G.I.K. δὲ Edd. ^ρ εἰς] ἢ εἰς E. ^η ἡμεν] ἡμεν ἂν G.K. ἂν ἡμεν
 Sav. cet. ^ρ διὰ ἂ. vel δι' ἂ. omnes. διὰ τοὺς ἂ. Edd. ^ς ἁμαρτημάτων]
 + τὸ μὴ μνησικακεῖν C.G.K. ^ι οὐδὲ] οὐ G.K. Sav. cet. Statim οὐ δαπάνης
 G.K. ^ν οὐκ] οὐ γὰρ C.G.K. ^ω καὶ] + κοῦφον G.K. Sav. cet. + κοῦφον
 τὸ C. Post πρᾶγμα add. καὶ C.E.G.K. Sav. cet. ^κ τὴν om. E. ^γ ἀγα-
 θόν] + ὡς λέγεις, διαπράξασθαι E. Idem pergit, καὶ τῷ ἡ. ἀφεῖναι οὐ δ. ^κ καὶ
 ταῦτα—ἀπαιτεῖ] καὶ ταῦτα, εἰδὼς ὅτι ἀφ' ὧν ἔχεις ἐξ αὐτοῦ, ἀπαιτῇ C.G.K. Sav.
 cet. ^α ἐκεῖνος] + δὲ E. τοῦτο εἰδὼς inverso ord. C.G.K. ^β ἐπιδείκνυται E.
^ς ἡμᾶς om. K. καταστῆσαι θέλων idem. ^δ σὺ] ὁ C. ^ε ἀφίης I. ^ι παρα-
 καλῶ] εἰπέ μοι, παρ. K. εἰπέ μοι, παρ. οὐκ ἀφίης C.G. ^ς πῶς] + πρᾶγμα
 G.K. Post ἀρετὴ add. καὶ πολλὴν ἔχον ὠφέλειαν; πῶς ἐργῶδες ἡ κακία; ἡμεῖς
 δὲ τὸ οὕτως ἐλαφρὸν ἀποφυγόντες (ἀποφεύγοντες G.K.) διώκομεν τὸ μολύβδου
 βαρύτερον. C.G.K. Sav. cet. invito Vet.

ἰσχύος χρεία, οὐ πλούτου, ^hοὐ χρημάτων, οὐ δυναστείας, οὐ
 φιλίας, οὐκ ἄλλον οὐδενός, ἀλλ' ἄρκει θελῆσαι μόνον, καὶ τὸ
 πᾶν ἡνυσται, πρᾶγμα πολλὴν ⁱἔχον ὠφέλειαν. Ἐλύπησεν ὁ
 δεῖνα καὶ ὕβρισε καὶ ἔσκωψεν; ^kἘννόησον, ὅτι καὶ σὺ πολλὰ (416)
 τοιαῦτα εἰς ἑτέρους ποιεῖς, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν δεσπότην. ^lἄνες
 καὶ συγχώρησον. Ἐννόησον, ὅτι λέγεις. ⁵“Ἄφες ἡμῖν τὰ
 B ὀφειλήματα ^mἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ⁿἀφίεμεν” ἐννόησον, ὅτι
^oεἰ μὴ ἀφείς, οὐ δυνήσῃ μετὰ παρρησίας τοῦτο εἰπεῖν· ἂν δὲ
 ἀφῆς, ὀφειλὴν τὸ πρᾶγμα ἀπαιτεῖς, οὐ διὰ τὴν τοῦ πράγματος
 φύσιν, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ δεδωκότος φιланθρωπίαν. ^pΚαὶ ποῦ
 ἴσον, τὰ εἰς τοὺς ὁμοδούλους ἀφιέντα τῶν εἰς τὸν δεσπότην
 ἡμαρτημένων τὴν ἄφεσιν λαβεῖν; ἀλλ' ὅμως τυγχάνομεν τῆς
 τοσαύτης φιλανθρωπίας, ἐπειδὴ πλούσιός ἐστιν ἐν ^qἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς. Ἴνα δέ σοι δείξω, ὅτι καὶ χωρὶς τούτων, καὶ χωρὶς
 C τῆς ἀφέσεως, ἀπὸ τοῦ ἀφεῖναι ^rμόνον σὺ καρποῦσαι τὸ κέρδος,
 ἐννόησον, πόσους ὁ τοιοῦτος ἔχει φίλους, πῶς πανταχοῦ ἐγκώ-
 μια ^sτοῦ τοιούτου ἅπαντες διεξέρχονται· ^tἀγαθὸς ἀνὴρ, ^vεὐκα-
 τάλλακτος, οὐκ οἶδε μνησικακῆσαι, ἅμα ἐπλήγη καὶ ἅμα ἰάθη.
 Τὸν τοιοῦτον περιστάσει τινὶ περιπεσόντα, τίς οὐκ ἐλεήσει;
 τίς οὐ συγγνώσεται ἀμαρτόντι; τίς οὐ δώσει χάριν ὑπὲρ ἑτέρων
 ἀξιούντι; τίς οὐ θελήσει φίλος εἶναι καὶ δούλος ψυχῆς οὕτως
 ἀγαθῆς; Ναὶ, παρακαλῶ, πάντα ὑπὲρ ^wτούτου πράττωμεν, μὴ
 D πρὸς φίλους, μὴ πρὸς συγγενεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς
 οἰκέτας. ⁶“Ἀνιέντες γάρ, φησὶ, τὴν ἀπειλὴν, εἰδότες ὅτι καὶ
^xὑμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς.” Ἄν ^yἀφιῶμεν τοῖς πλησίον
 τὰ ^zἀμαρτήματα, ἂν ἐλεημοσύνας παρέχωμεν, ἂν ταπεινοὶ ὦμεν·
 καὶ γὰρ ^aκαὶ τοῦτο ἀφαιρεῖ ἀμαρτίας· εἰ γὰρ ὁ τελώνης, ἵνα
 μόνον ^bεἴπῃ, ⁷“Ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ,” κατῆλθε δεδικαι-
 ωμένος, πολλῷ μᾶλλον καὶ ἡμεῖς, ^cἐὰν ταπεινοὶ ὦμεν καὶ συντε-
 τριμμένοι, δυνησόμεθα πολλῆς φιλανθρωπίας τυχεῖν· ἂν ὁμολο-
 E γῶμεν τὰ ^dἑαυτῶν ἀμαρτήματα, καὶ καταγινώσκωμεν ἑαυτῶν,

⁵ Matth. vi. 13.⁶ Ephes. vi. 9.⁷ Luc. xviii. 13.

^h οὐ om. E.I. Veron. invito Vet. ⁱ ἔχον E.I. πρᾶγμα—ὠφέλειαν om.
 C.G.K. Sav. cet. ^k ἀλλ' ἐννόησον C.E.G.K. Sav. cet. ^l καὶ ἄνες C.G.K.
 Sav. cet. ^m ἡμῶν om. E. ὡς pro καθὼς idem. ⁿ ἀφίεμεν] + τοῖς ὀφει-
 λέταις ἡμῶν Sav. cet. repugnantibus libris. In Veron. lacuna est. ^o εἰ μὴ
 ἀφείς] εἰ μὴ ἀφείς (sic) I. εἰ μὴ ἀφῆς C.G.K. μὴ ἀφείς E. Veron. ἐὰν μὴ
 ἀφῆς Sav. cet. Mox μετὰ π. τοῦτο pro τοῦτο μετὰ π. C.G.I.K. ^p καὶ ποῦ]
 καίτοι οὐκ C.G.K. Mox τὸ pro τὰ I.K. ^q ἐλέει E.I. ^r μόνου E. ^s τοῦ
 τοιούτου] τούτου E. ^t ἀγαθὸς] ἀγαθός, λέγοντες C.G.K. λέγοντες, ἀγαθός
 Sav. cet. λέγοντες om. I. Veron. et, ut videtur, E. Post ἀνὴρ add. φησὶ E.
^v εὐμετάλλακτος E.I. Veron. ^w τούτων K. ^x ὑμῶν E. ^y ἀφίεμεν K.
^z ἀμαρτήματα] + ἀφεθήσεται καὶ ἡμῖν C.G.K. Sav. cet. non Vet. ^a καὶ om. E.
^b εἴπῃ] + ὁ θεός C. ^c ἐὰν pro ἂν C.G.I.K. ^d ἑαυτῶν] ἡμῶν G.K. ἑαυτῶν
 om. C.

τὸ πλεόν ἀποσμηζόμεθα τοῦ ῥύπου. Πολλαὶ ἔγὰρ αἱ ὁδοὶ αἱ^ε καθαρεύουσαι. Πάντοθεν τοίνυν πολεμῶμεν τῷ διαβόλῳ. Οὐδὲν εἶπον δύσκολον, οὐδὲν δυσχερές. Ἄφες τῷ λελυπηκότι, ἐλέησον τὸν δεόμενον, ταπείνωσόν σου τὴν ψυχὴν· καὶ σφόδρα ἥς ἀμαρτωλὸς, δυνήσῃ καὶ τῆς βασιλείας ἐπιτυχεῖν, διὰ τούτων αὐτὰ ἐκκαθαίρων τὰ ἀμαρτήματα, καὶ ἀποσμήχων τὴν κηλίδα. Γένοιτο δέ, ἡμᾶς πάντας ἐνταῦθα ἀποκαθηραμένους ἅπαντα τῶν ἀμαρτημάτων ἰτὸν ῥύπον διὰ τῆς ἐξομολογήσεως, ἐκεῖ τυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου F ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Β.

779

¹ Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ^α μου πάντοτε, μνεῖαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς^β σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν^ε ἡμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

ΟΥΚ εὐθέως ἐκ προοιμίων αἰτεῖ τὴν χάριν· ἀλλὰ πρότερον B τὸν ἄνδρα θαυμάσας, καὶ ἐπαινέσας ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀγάπης δείξας τεκμήριον οὐ μικρὸν, τὸ διαπαντὸς αὐτοῦ μεμνήσθαι ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ εἰπὼν ὅτι πολλοὶ ἀναπαύονται πρὸς αὐτὸν, καὶ πᾶσιν ὑπακούει καὶ πείθεται, τότε καὶ αὐτὴν τελευταῖον τίθησι, μάλιστα αὐτὸν δυσωπῶν τούτῳ. Εἰ γὰρ ἕτεροι ἐπιτυγχάνουσιν ὧν δέονται, πολλῷ μᾶλλον^δ ὁ Παῦλος· εἰ πρὸ τῶν ἄλλων ἐλθὼν ἄξιος ἦν τυχεῖν, πολλῷ μᾶλ- C λον μετὰ τοὺς ἄλλους, καὶ πράγμα αἰτῶν οὐκ εἰς αὐτὸν ἀνήκον, ἀλλ' ὑπὲρ ἐτέρου. Εἴτα ἵνα μὴ δόξη τούτου ἕνεκεν γράφειν^ε μόνον, ὡς εἰ μὴ Ὀνήσιμος ἦν, φησὶν, οὐκ ἂν^ε ἔγραψας, ὅρα πῶς καὶ ἐτέρας αἰτίας τίθησι τῆς ἐπιστολῆς· πρῶτον μὲν τὴν ἀγάπην αὐτοῦ δηλῶν, ἔπειτα δὲ καὶ ξενίαν κελεύων ἐτοιμασθῆναι αὐτῷ. “Ἀκούων σου, φησὶ, τὴν ἀγάπην.” Θαυμαστὸν τοῦτο, καὶ τοῦ παρόντος^ε ἰδεῖν τοῦτο πολλῷ μείζον. Δῆλον γὰρ ὅτι

¹ VERS. 4—6.

^ε γὰρ om. G.K. ^ε καθαρεύουσαι] καθαίρειν δυνάμεναι C.G.K. ^ε τυχεῖν C.
^η πάντας ἡμᾶς in verso ord. E.I. ^ι τὸν om. C. HOM. II. ^α μου
om. G.K. ^β σου ἐνεργῆς om. C. ^ε ὑμῖν] Sic E.G.I.K. ἡμῖν Edd.
Infra ἡμῖν C.K. ὑμῖν Edd. ^δ ὁ assumtum ex C.E.G.I. ^ε μόνον] +
μηδὲ εἴπη τις C.G.K. Sav. cet. Mox om. φησὶν iidem. ^ε ἔγραψεν ex corr. K.
^ε ἰδεῖν] ἥδη E. Statim μάλιστα pro τοῦτο C.G.K.

ἐκ τοῦ ὑπερβάλλουσιν αὐτήν^h εἶναι, καὶ διάδηλος γέγονε, καὶ (417)
D μέχρῃς αὐτοῦ ἔφθασε· καίτοιγε οὐκ ὀλίγον τὸ μέσον ἦν Ῥώμης
καὶ Φρυγίας· ἡ ἐκεῖ γάρ μοι δοκεῖ εἶναι^k ἀπὸ Ἀρχίππου. Οἱ
γὰρ^l Κολοσσαεῖς τῆς Φρυγίας εἰσὶ, πρὸς οὓς γράφων ἔλεγεν,
² “Ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ’ ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε ἵνα καὶ
ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας
ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνώτε.” Αὕτη δὲ τῆς Φρυγίας πόλις ἐστίν.
“Εὐχομαι, φησὶν, ἵνα ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς
γένηται.” Ὅρᾳς πρότερον αὐτὸν διδόντα^m πρὶν ἢ λαβεῖν,
καὶ πρὶν ἢ τὴν χάριν αἰτῆσαι, τὴνⁿ αὐτοῦ παρέχοντα^o πολλῶ
E μείζονα; “Ὅπως, φησὶν, ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς
γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν
Ἰησοῦν.” Τουτέστιν, ἵνα πᾶσαν ἀρετὴν ἐπέλθῃς, ἵνα μηδὲν
ῥέλλειφθῇ. Οὕτω γὰρ ἡ πίστις γίνεται ἐνεργῆς, ὅταν ἔργα
ἔχῃ.³ “Χωρὶς γὰρ ἔργων ἡ πίστις νεκρά ἐστὶ.” Καὶ οὐκ
εἶπεν, ἡ πίστις σου, ἀλλ’, “ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου,” συν-
F ἀπτων αὐτὸν ἑαυτῷ, καὶ ἐν σῶμα δεικνύς, καὶ τούτῳ μάλιστα
αὐτὸν δυσωπῶν. ⁴ Εἰ κοινωνὸς εἶ, φησὶ, κατὰ τὴν πίστιν, καὶ
κατὰ τὰ ἄλλα ὀφείλεις κοινωνεῖν.
⁴ “ῬΧαρὰν γὰρ ἔχομεν καὶ πολλὴν παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ
σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων ἀναπέπαιται διὰ σοῦ, ἀδελφέ.”
Οὐδὲν οὕτω δυσωπεῖ, ὥς τὸ^s τὰς ἐτέρων εὐεργεσίας^t προφέρειν,
780 καὶ μάλιστα ὅταν ἐκείνων αἰδεσιμώτερος ᾖ. Καὶ οὐκ εἶπεν, εἰ
τοῖς ἄλλοις ποιεῖς, πολλῶ μᾶλλον ἐμοί· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ μὲν ἡνί-
ξατο, ἐτέρως δὲ αὐτὸ μεθώδευσε^v προσηνέστερον. Τουτέστι,
σύ μοι παρρησίαν ἔδωκας ἐκ τῶν εἰς ἐτέρους γενομένων. “Καὶ
παράκλησιν.” Τουτέστιν, οὐ μόνον ἡδόμεθα, ἀλλὰ καὶ παρα-
μυθούμεθα· μέλος γὰρ ἡμῶν ἐκεῖνοι. Εἰ τοίνυν^w τοσαύτην δεῖ
τὴν συμφωνίαν εἶναι, ὥς ἐπὶ ταῖς ἐτέρων ἀναπαύσει τοὺς ἄλ-
λους ἐν θλίψεσιν ὄντας, καὶ μὴ τύχασί τινος, εὐφραίνεσθαι δι’
B ἐκείνους, ὥς ἐνὸς σώματος εὐεργετηθέντος, πολλῶ μᾶλλον^x καὶ
σὺ ἡμᾶς ἀνέπαυσας. Καὶ οὐκ εἶπεν, ὅτι^y εἵκεις, ^z ὅτι πείθῃ,

² Col. iv. 16.³ Jac. ii. 26.⁴ v. 7.

^h εἶναι] + καὶ ἀγαπᾶν C.E.G.K. Veron. + καὶ ἀγαπῶν I. ⁱ ἐκεῖθεν C.G.K.
^k ἀπὸ superscript. in I. ἀπὸ Ἀρχ.] ὅθεν καὶ Ἀρχιππος C.G.K. ^l Κολασσ. E.
^m πρὶν om. I. ⁿ ἑαυτοῦ E. παρέχοντα in marg. habet K. ^o πολλῶ] καὶ
πολλῶ C.G.K. Statim μείζον C.E.G.K. μείζων I. ^p λειφθῇ K. ^q εἰ
om. K. ^r χάριν C.G.K. Veron. γὰρ om. C. Mox ἐπὶ τῆς ἀγάπης σου I.
^s τὰς] τῶν C. ^t προφέρειν] Sic C.E.G.K. Cat. Edebatur προφέρειν.
^v προσηνέστερον] + χαρὰν (χαρὶν C.G.) ἔχομεν C.G.K. Sav. cet. ^w τοσαύ-
την δ. τὴν σ.] Sic C.G.I.K. τὴν σ. τοσαύτην δ. Edd. ^x καὶ—ἀνέπαυσας]
εἰ καὶ ἡμᾶς ἀναπαύσεις C.G.K. Sav. cet. invito Vet. ^y εἵκεις] Sic Sav. cet.
cedis Vet. εἰκὸς est in nostris omnibus et Veron. ^z ὅτι om. C.G.K. Statim
πείθει I. Veron.

ἀλλὰ καὶ σφοδρότερον καὶ ^aἐμφαντικώτερον, “ὅτι τὰ σπλάγχ-
χνα τῶν ἀγίων,” ὡς ἂν εἰ περὶ ^bπαιδίου ποθεινοῦ τοῖς πατράσιν
ὄντος καὶ ἐπεράστου. Οὕτως ἡ ἀγάπη, ^cἢ φιλοστοργία δεί-
κνυσιν αὐτὸν ^dκαὶ σφόδρα ἀγαπώμενον παρ’ αὐτῶν. ^e“Διὸ
πολλὴν παρρησίαν ἔχων ἐν Χριστῷ.” Ὅρα πῶς ἀσφαλίζεται,
μή τι ^fκαὶ τῶν ἀπὸ σφοδρᾶς ἀγάπης λεγομένων πλήξη τὸν
ἀκροατὴν, ὡς δυσανασχετεῖν. Διὰ τοῦτο πρὶν ἢ εἰπεῖν, “ἐπι-
τάσσειν σοι,” ἐπειδὴ βαρὺ ἦν, καίτοιγε ἀπὸ ἀγάπης λεγόμενον ^C
μᾶλλον ^hἱκανὸν θεραπεῦσαι, ἀλλ’ ὅμως ἐκ περιουσίας πολλὴν
τίθεται τὴν διόρθωσιν, ⁱεἰπὼν, “παρρησίαν ἔχων,” ὅπερ μέγαν
δεικνύντος ἦν τὸν Φιλήμονα· τουτέστι, παρρησίαν ἡμῖν ἔδωκας
σύ· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ^kτὸ, “ἐν Χριστῷ” οὐχ ὡς
ἐν τῷ κόσμῳ λαμπρότερος, οὐδὲ ὡς δυνατώτερος, ἀλλὰ διὰ τὴν
πίστιν τὴν εἰς τὸν Χριστόν· ^lκαὶ τότε ἔθηκε τὸ, “ἐπιτάσσειν
σοι” καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ, “τὸ ἀνῆκον,” τουτέστιν, ^D
εὐλογον πρᾶγμα. Καὶ ὅρα ἐκ πόσων αὐτὸ κατασκευάζει. Τοὺς
ἄλλους εὖ ποιεῖς, φησὶ, καὶ ἐμέ· καὶ διὰ τὸν Χριστόν, καὶ ὅτι
τὸ πρᾶγμα εὐλογον, καὶ ὅτι ἡ ἀγάπη δίδωσι, ^m“Δι’ ἣν μᾶλ-
λον παρακαλῶ.” ⁿὩς ἂν εἰ εἶπεν· οἶδα μὲν, ὅτι καὶ ἐπιτάττων
ἀνὺ μετὰ πολλῆς τῆς ἐξουσίας, ἀπὸ τῶν ^oπρολαβόντων· πλὴν
ἀλλ’ ἐπειδὴ πολλὴν ὑπὲρ τοῦ πράγματος ποιοῦμαι ^pσπουδὴν,
παρακαλῶ. Ἀμφότερα ἔδειξεν ὁμοῦ, ὅτι καὶ θαρρεῖ αὐτῷ·
ἐπέταξε γάρ· καὶ ὅτι σφόδρα τοῦ πράγματος ἀντιποιεῖται· διὸ ^E
^qπαρακαλεῖ. “Τοιοῦτος ὢν, φησὶν, ὡς Παῦλος πρεσβύτης.”
Βαβαῖ, πόσα δυσωπητικά; ^rΠαῦλος, ἀπὸ τῆς ποιότητος τοῦ
προσώπου· ἀπὸ τῆς ἡλικίας, ὅτι πρεσβύτης· ἀπὸ τοῦ δικαιο-
τέρου πάντων, ὅτι καὶ, “Δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Τίς γὰρ
οὐκ ἂν τὸν ἀθλητὴν καὶ στεφανίτην ἐδέξατο ὑπτίαις χερσί; τίς
ὁρῶν διὰ Χριστόν δεδεμένον, οὐκ ἂν μυρία ἐχαρίσατο; Τοσού-
τοις δὴ προλεάνας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, οὐδὲ εὐθέως ^sἐνέβαλε τὸ

5 v. 8.

6 v. 9.

^a ἐκφαν. E. ^b παιδίον] + τις λέγοι C.G.K. ^c ἢ] καὶ ἢ C.G.K. ἢ φιλ.
om. Cat. ^d καὶ—αὐτῶν] παρὰ πάντων αὐτῶν σφ. ἀγαπώμενον C. ^e πολ-
λὴν] + φησὶ E. ἐν Χρ. π. ἔχων hoc ord. G.K. Statim inserunt ἐπιτάσσειν σοι
τὸ ἀνῆκον C.G.K. Sav. cet. ^f καὶ om. G.K. ^g ἐπιτάσσο (sic) I. ἐπεὶ
pro ἐπειδὴ C. ^h ἱκανόν] + ἦν E. ⁱ εἰπὼν] + γὰρ G. expunctum in K.
Statim παρ. πολλὴν ἔχων E. ^k τὸ] τῷ I. Post Χριστῷ add. ἐπαγαγὼν, ὅπερ
δηλοῦντός ἐστιν ὅτι C.G.K. Sav. cet. Mox λαμπρότερον et δυνατώτερον iidem.
^l καὶ om. C.G.K. Statim τέθεικε iidem. ^m δι’ ἣν] διὸ καὶ ἐπάγει, διὰ τὴν
ἀγάπην C.G.K. Sav. cet. ⁿ ὡς ἂν εἰ εἶπεν] Sic Sav. cet. ὡσανεὶ εἰπεῖν E.I.
Veron. ὡσεὶ ἔλεγεν C.G.K. ^o προλαβόντων] πραγμάτων I. ^p τὴν σπου-
δὴν I. ^q παρακαλεῖ] + παρακαλῶ, φησὶν C.G.K. Mox φησὶν om. K. Post
πρεσβύτης add. νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος I. Χρ. C.G.K. ^r Παῦλος om. Cat. Post
προσώπου add. ὅτι Παῦλος I. Cat. ^s ἐβαλε I.

ὄνομα, ἀλλὰ τοσαύτην ποιησάμενος ἑαίτησιν ἀναβάλλεται. (418)
 F Ἰστε γὰρ ὅτι τοὺς θυμοὺς τῶν δεσποτῶν κατὰ τῶν ἀποδεδρακό-
 των οἰκετῶν· καὶ μάλιστα ὅταν μετὰ κλοπῆς τοῦτο ἐργάσων-
 ται, ὡς καὶ χρηστοὺς ἔχωσι δεσπότης, πῶς αὖξεται ἡ ὀργή.
 Ταύτην οὖν πᾶσι τούτοις προελέανε· καὶ πρότερον πείσας καὶ
 781 πᾶν ὅτι οὖν ὑπουργῆσαι ἐτοίμως, καὶ παρασκευάσας αὐτοῦ τὴν
 ψυχὴν πρὸς πᾶσαν ὑπακοήν, τότε ἐπάγει τὴν δέησιν, καὶ φησι·
 7 “Παρακαλῶ σε” ὡς καὶ μετὰ ἐγκωμίων· “περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου,
 ὃν ἐγὼ ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου.” Πάλιν οἱ δεσμοὶ δυσω-
 πητικοί. Καὶ τότε τὸ ὄνομα· οὐ μόνον γὰρ τὸν θυμὸν ἔσβε-
 σεν, ἀλλὰ καὶ ἡσθῆναι ἡπεποίηκεν. Ὁὐ γὰρ ἂν αὐτὸν, φησὶ,
 τέκνον ἐκάλουν, εἰ μὴ σφόδρα ἦν εὖχρηστος. Ὅπερ Τιμόθεον
 ἐκάλεσα, τοῦτο καὶ τοῦτον. Καὶ πολλαχοῦ τὴν φιλοστοργίαν
 δεικνύς, ὁ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς ὠδίνος ἐντρέπει· δέσμιος αὐτὸν
 B ἐγέννησα, φησὶν. Ὡστε καὶ διὰ τοῦτο ἄξιος πολλῆς τυχεῖν
 τῆς τιμῆς, ὅτι ἐν αὐτοῖς τοῖς ἄθλοις ἀπετέχθη, ἐν τοῖς ὑπὲρ
 f Χριστοῦ πειρασμοῖς.

“Ὁνήσιμον, 8 τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον.” Ὅρα πόση ἡ σύν-
 εσις, πῶς ὁμολογεῖ αὐτοῦ τὸ ἀμάρτημα, 8 καὶ τούτῳ σβεννύς
 αὐτοῦ τὸν θυμόν. Οἶδα, φησὶν, ὅτι ἄχρηστος ἦν· “Νῦν δέ,”
 h σοὶ χρήσιμος ἔσται, οὐκ εἶπεν, ἵνα μὴ ἐκεῖνος ἀντείπῃ, ἀλλὰ
 καὶ τὸ ἰαυτοῦ πρόσωπον εἰσέγαγεν, ἵνα ἀξιόπιστοι ᾖσιν αἱ
 C ἐλπίδες· “Νῦν δέ σοι, φησὶ, καὶ ἐμοὶ k εὖχρηστον.” Εἰ γὰρ
 Παύλῳ χρήσιμος τῷ τοσαύτην ἀκρίβειαν ἀπαιτοῦντι, πολλῶ
 μᾶλλον τῷ δεσπότη. 9 “Ὁν ἔπεμψα πρὸς σέ.” Καὶ ἰαυτοῦ
 τὸν θυμὸν ἔσβεσε, τῷ παραδοῦναι αὐτόν. Μάλιστα γὰρ οἱ δε-
 σπότης τότε ὀργίζονται, ὅταν ὑπὲρ m ἀπόντων παρακαλῶνται·
 ὥστε καὶ αὐτῷ τούτῳ μᾶλλον κατεπράυνε. “Σὺ δέ n αὐτόν.”
 Καὶ πάλιν οὐ γυμνὸν τίθησι τὸ ὄνομα, ἀλλὰ μετὰ ῥήματος

7 v. 10.

8 v. 11.

9 v. 12.

t αἴτησιν] + ἔτι G.K. v τοὺς θ. τῶν δ.] ὁποῖοι τῶν δ. οἱ θυμοὶ C.G.K.
 w κἂν—αὖξεται] κἂν γὰρ χρηστοὶ τύχωσιν ὄντες, αὖξεται πῶς C.G.K. x καὶ
 om. C.G.K. Sav. cet. y καὶ om. C.I. z ἐγὼ accessit ex C.G.I.K.
 a οὐ μ. γὰρ] τούτῳ (τοῦτο K.) οὐ μ. C.G.K. b ἐποίησεν K. c οὐ—φησὶ]
 ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· οὐκ ἂν αὐτόν (+ ποτε G.K.) C.G.K. d ἀπὸ] καὶ
 ἐνταῦθα (+ καὶ C.G.) ἀπὸ C.G.K. e αὐτὸς E. Mox ὥστε καὶ om. idem.
 f τοῦ Χρ. Edd. τοῦ om. C.E.I. Cat. g καὶ] κἂν E. h σοὶ—οὐκ εἶπεν]
 Sic E.I. Veron. ἀλλὰ νῦν ἐμοὶ (σοι C.) χρήσιμος. (+ καὶ C.) οὐκ εἶπεν ἀπλῶς,
 ἐμοὶ (σοι C.) C.G.K. νῦν δέ σοι καὶ ἐμοὶ χρήσιμος ἔσται. οὐκ εἶπε, νῦν δέ σοι
 χρήσιμος ἔσται Sav. cet. praeunte Vet. i ἐαυτοῦ C. k εὖχρηστον] χρή-
 σιμος I. l τοῦτο I. Mox τὸ παρ. C.I. m ἀπόντων E. Post παρακα-
 λῶνται add. in marg. eodem calamo τότε μᾶλλον τὴν φλόγα τοῦ θυμοῦ ἀνά-
 πτουςιν I. n αὐτόν] + τουτέστι, τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ Sav. cet. re-
 pugnantibus libris.

ἐντρεπτικοῦ, ὃ τοῦ τέκνου θερμότερόν ἐστιν. Εἶπε, “τέκνον” D εἶπεν, “ἐγέννησα” ὥστε μάλιστα αὐτὸν φιλεῖν εἰκὸς, ὅτι ἐν πειρασμοῖς αὐτὸν ἔτεκεν. Ὅτι ὃ γὰρ περὶ ἐκεῖνα τὰ παιδία μάλιστα ἐκκαίόμεθα, ὁ δὴλον, ὅταν κινδύνους διαφύγωμεν, καὶ ἐν αὐτοῖς τέκωμεν ὡς ὅταν λέγῃ ἡ γραφή, ¹⁰ “οὐαὶ Βαροχαβήλ” καὶ πάλιν ὅταν ⁵καλῇ τὸν Βενιαμὴν ἢ Ῥαχὴλ, ¹¹ “ὁ υἱὸς, φησὶν, ὀδύνης μου.” “Σὺ δὲ αὐτὸν, ὡς φησὶ, τουτέστι, τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ.” ¹² Δείκνυσιν αὐτοῦ τὴν ἀγάπην τὴν πολλήν. Οὐκ εἶπεν, ἀπόδεξαι, οὐκ εἶπε, μὴ ὀργισθῆς, ἀλλὰ, “προσλαβοῦ” τουτέστιν, ¹³ οὐχὶ συγγνώμης, ἀλλὰ τιμῆς ἐστὶν ἄξιος. Διὰ τί; E ὁ Τέκνον Παύλου γέγονεν. ¹⁴ “Ὁν ἐγὼ ἐβουλόμην ὑπὲρ σοῦ κατέχειν, ἵνα διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου.” Ὅρα, πόσα πρότερον κατασκευάσας, τότε αὐτὸν ἤγαγεν εἰς τὴν τοῦ δεσπότου τιμὴν; Καὶ ὅρα καὶ τοῦτο μεθ’ ὅσης σοφίας. ὅρα καὶ ἐκείνον πόσου ὑπεύθυνον ποιεῖ, καὶ τοῦτον πῶς τιμᾷ. Εὗρες, ¹⁵ φησὶν, ὅπως ἀποδώσῃ τὴν πρὸς ἐμὲ λειτουργίαν F δι’ αὐτοῦ. Ἐνταῦθα δείκνυσιν, ὅτι τὸ αὐτοῦ μᾶλλον ἐσκόπησεν, ἢ τὸ τοῦ παιδὸς, ὅτι σφόδρα αὐτὸν αἰδεῖται. ¹⁶ “Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης, ¹⁷ φησὶν, οὐδὲν ἠθέλησα ¹⁸ ποιῆσαι.” Τοῦτο μάλιστα 782 χαυνοὶ τὸν ἀξιούμενον, ὅταν καὶ πράγματος ὄντος χρησίμου, μετὰ τῆς ἐκείνου γνώμης γίνηται. Δύο γὰρ ¹⁹ ἀγαθὰ. ²⁰ καὶ οὗτος κερδαίνει, καὶ οὗτος ἀσφαλέστερος ²¹ καθίσταται. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἵνα μὴ κατὰ ἀνάγκην, ²² ἀλλ’, “ὡς κατὰ ἀνάγκην.” ²³ Ἦιδειν μὲν γὰρ, φησὶν, ὅτι καὶ μὴ ²⁴ μαθὼν, ἀλλὰ ἀθρόον γνοὺς, οὐκ ἂν ²⁵ ἠγανάκτησας, ἀλλ’ ὅμως ἐκ πλείονος περιουσίας, “ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην.” ²⁶ “Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχω-

10 I Reg. iv. 21.

11 Gen. xxxv. 18.

12 v. 13.

13 v. 14.

14 v. 15, 16.

ὅ ὥστε—εἰκὸς] ὥστε δεῖξαι μάλιστα διὰ τοῦτο αὐτὸν φιλεῖν C.G.K. Mox ἔτεκεν E. ὃ γὰρ] δὲ G.K. ὁ δὴλον—τέκωμεν] τὰ ἐν τοῖς κινδύνους τικτόμενα, ὅταν αὐτοὺς διαφεύγωμεν, δὴλον E. ἂ, ὅταν κινδύνους διαφεύγοντες (διαφυγόντες C.) ἐν αὐτοῖς τέκωμεν, δὴλον ἀπὸ τῆς γραφῆς C.G.K. Mox ἡ γραφή om. iidem. οὐαὶ]+σοι E. Statim βαροχαβήλ E.I. βαρουχαβήλ K. ⁵ καλῇ—μου] εἰσάγῃ τὴν Ῥαχὴλ τὸν Βεν. υἱὸν ὀδύνης καλοῦσαν C.G.K. ¹¹ υἱὸς] Sic E.I. υἱὸν Edd. ¹² φησὶ om. K. ¹³ δείκνυσιν] ὅρα C.G.K. ¹⁴ οὐχὶ] οὐ μόνον E. οὐχὶ μόνον G.K. μόνον post συγγνώμης add. C. Ben. Statim ἀλλὰ καὶ τιμῆς C.E.G.K. ¹⁵ τέκνον] ὅτι τέκνον C.E.G.K. invita Cat. ¹⁶ ἐγὼ]+φησὶν E. ἐγὼ om. C. ¹⁷ ὅρα—ὅσης] τοῦτο τῆς Παύλου C.G.K. ¹⁸ ὅρα] πλὴν ὅρα iidem. ¹⁹ φησὶ]+καιρὸν iidem. ²⁰ φησὶν om. G.K. ²¹ ποιῆσαι]+ἵνα μὴ ὡς κατ’ (κατὰ C.K.) ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ἦ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον C.G.K. Sav. cet. ²² γίνηται] Sic Cat. γίνεται I. τίκεται E. τίκτηται Edd. ²³ ἀγαθὰ] ἐντεῦθεν γίνονται ἀγαθὰ C.G.K. ἀγαθὰ ἐντεῦθεν γίνεται Sav. cet. ²⁴ καὶ οὗτος] κακείνος C.G.K. Sav. cet. ²⁵ καθίσταται]+καὶ ἐκείνος μέμψως ἀπήλλακται I. ²⁶ ἀλλ’ ὡς κ. α. om. C. ²⁷ ἤδιδεν μὲν γὰρ] δηλώσαι τοῦτο βουλόμενος, ὅτι ἤδιδεν μὲν C.G.K. ²⁸ προμαθὼν I. ²⁹ ἀγακακτήσης C.G.K. ³⁰ ἀνάγκην]+φημὶ iidem.

Βρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς, μηκέτι ὡς δούλον.”
 Καλῶς τὸ, “τάχα,” ἵνα εἴξῃ ὁ δεσπότης. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ
 αὐθαδείας γέγονεν ἡ φυγὴ καὶ διεστραμμένης διανοίας, καὶ οὐκ
 ἀπὸ προαιρέσεως, ἠλέγει, “τάχα.” Καὶ οὐκ εἶπε, διὰ τοῦτο
 ἔφυγεν, ἀλλὰ, “διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη,” εὐφημοτέρῳ ὀνόματι.
 ῥΚαὶ οὐκ εἶπεν, ἐχώρισεν ἑαυτόν· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὸ κατασκευ- (419)
 ασμα, τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀναχωρῆσαι, οὐδὲ ἐπ’ ἐκείνῳ. ῑὍπερ καὶ
 Ἰωσήφ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν φησιν, ὅτι ¹⁵ “Ὁ
 θεὸς ῑἀπέστειλέ με ἐνταῦθα” τουτέστι, τῇ κακουργίᾳ αὐτῶν
 C εἰς δέον ἐχρήσατο. “Διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη, φησὶ, πρὸς ὥραν.”
 Καὶ τὸν χρόνον συστέλλει, καὶ τὸ ἁμάρτημα ὁμολογεῖ, καὶ
 ῑτρέπει εἰς οἰκονομίαν. “Ἰνα αἰώνιον αὐτὸν, φησὶν, ῑἀπέχῃς.”
 οὐκ ἐν τῷ παρόντι μόνον καιρῷ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἵνα
 διαπαντὸς ἔχῃς αὐτόν, ῑκαὶ οὐκέτι δούλον, ἀλλὰ τιμιώτερον
 δούλου· δούλον ῑμὲν ὄντα, εὐνοϊκώτερον δὲ ἔξεις ἀδελφοῦ. “Ὡστε
 καὶ ῑτῷ χρόνῳ κεκέρδακας, ῑκαὶ τῇ ποιότητι· λοιπὸν γὰρ οὐκ
 D ἀποπηδήσει. “Ἰνα αἰώνιον αὐτόν, φησὶν, ἀπέχῃς,” ἀντὶ τοῦ,
 ἀπολάβῃς. “Οὐκέτι ὡς δούλον, ἀλλ’ ὑπὲρ δούλον, ἀδελφὸν
 ἀγαπητόν, ῑμάλιστα ἐμοί.” Δούλον ἀπώλεσας πρὸς ὀλίγον,
 καὶ ἀδελφὸν ῑεὔρες εἰς τὸ διηνεκές, ἀδελφὸν οὐ σὸν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ἐμόν. Ἐνταῦθα ῑκαὶ ἡ ἀρετὴ πολλή. Εἰ δὲ ἐμὸς ἀδελφός,
 οὐκ ἐπαισχυνθήσῃ καὶ σύ. Διὰ μὲν οὖν τοῦ τέκνου τὴν στοργὴν
 εἰδείξε, διὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ τὴν εὐνοίαν τὴν πολλὴν καὶ τὴν
 ἰσοτιμίαν.

ῑΤαῦτα οὐχ ἀπλῶς ἀναγέγραπται, ἀλλ’ ἵνα μὴ ἀπογινώ-
 E σκωμεν τῶν οἰκετῶν, ῑμηδὲ οἱ δεσπόται σφόδρα αὐτοῖς ἐπιτί-
 θωνται, ἀλλὰ μάθωμεν συγχωρεῖν τὰ ἁμαρτήματα τοῖς οἰκέταις
 ῑτοῖς τοιούτοις, ἵνα μὴ ῑαεὶ τραχεῖς ὦμεν, ἵνα μὴ ἀπὸ τῆς δου-
 λείας ἐπαισχυνώμεθα ῑκαὶ κοινωνοὺς αὐτοὺς ἐν πᾶσι λαμβάνειν,

¹⁵ Gen. xlv. 5.

^p λέγει] + τὸ ἱδὲμ. ^q εὐφ. ὄν.] τῷ (τῷ om. Sav. cet.) εὐφ. ὄν. μᾶλλον
 πραΰνων C.G.K. Sav. cet. invita Cat. ^r καὶ οὐκ εἶπεν] οὐκ εἶπεν δὲ C.G.K.
 Statim ἐχώρησεν C.K. Post ἑαυτὸν add. ἀλλ’ ἐχωρίσθη C.G.K. Sav. cet.
^s οὐδὲ ἐπ’ ἐκείνῳ om. C. ^t ὅπερ] αὐτὸ τοῦτο λέγων ὅπερ G.K. Statim καὶ
 ὁ ἱ. E. ^v ἀπέσταλκε E. ^w τρέπει] + τὸ πᾶν C.G.K. Sav. cet. ^x ἔχῃς C.
^y καὶ assumtum ex E.I. Cat. ^z μὲν ὄντα, εὖν. δὲ] γὰρ μένοντα, εὖν. C.G.K.
 Sav. cet. ^a τοῦ χρόνου E. Statim κεκέρδακας G. ^b καὶ om. E.I. Veron.
 invito Vet. Mox ἀποπηδήσει omnes. Edebatur ἀποπηδήσῃ. ^c μάλιστα] +
 δὲ C.G.K. ^d εὔρες εἰς] Sic G. Cat. εὔρεσεις K. εὔρήσεις C. Veron. Sav.
 Mor. εὔρήσεις εἰς E.I. Ben. reperisti Vet. ^e καὶ om. C.G.K. ἀρετὴ ἡ
 pro ἡ ἀρετὴ C. ἡ ἀρ. ἡ K. ^f ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ συγχωρεῖν τοῖς οἰκέταις
 τὰ ἁμαρτήματα, καὶ μὴ ἀπογινώσκειν αὐτῶν· καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης, καὶ τῶν
 τριῶν παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου. Veron. ^g μηδὲ οἱ δ.] οἱ δ. μηδὲ
 C.G.K. Sav. cet. Mox ἐπιτιθέμεθα C. ἐπιτιθώμεθα G.K. Sav. cet. ^h τοῖς]
 καὶ τοῖς C.G.K. ⁱ αὐεὶ om. C. et a pr. m. I. ^k καὶ om. C.G.K.

ὅταν ὦσιν ἀγαθοί. Εἰ γὰρ Παῦλος οὐκ ¹ἐπὶσχύνθη καὶ τέκνον καλέσαι, καὶ σπλάγχνον, καὶ ἀδελφόν, καὶ ἀγαπητὸν, πῶς ^mἂν ἡμεῖς ἐπαισχυνθῶμεν; Καὶ τί λέγω, Παῦλος; ὁ Παύλου δεσπότης οὐκ ἐπαισχύνεται τοὺς ἡμετέρους δούλους ἀδελφούς ⁿαὐτοῦ καλεῖν, καὶ ἡμεῖς ^oἐπαισχυνόμεθα; Ὅρα πῶς ἡμᾶς τιμᾷ· ἀδελφούς ἑαυτοῦ καλεῖ τοὺς ἡμετέρους δούλους, καὶ φίλους, καὶ F συγκληρονόμους. Ἴδου ποῦ κατέβη. Τί οὖν ποιήσαντες ἡμεῖς, ^pτὸ πᾶν ἡνυκότες ἐσόμεθα; Οὐδὲν ὅλως ἡδυνησόμεθα, ἀλλ' ὅπου ^dἂν ταπεινοφροσύνης ἔλθωμεν, τὸ πλεον αὐτῆς ὑπολέλειπται. ^rΤί γὰρ, εἰπέ μοι; Ὅπερ ἂν ποιήσης σὺ, περὶ τὸν ὁμόδουλον 783 ποιεῖς, ὁ δὲ σὺς δεσπότης περὶ τοὺς σοὺς δούλους πεποίηκεν. Ἄκουσον, καὶ φρίξον· μηδέποτε ἐπαρθῆς ἐπὶ ταπεινοφροσύνη. Τάχα γελάτε τὸ λεχθὲν, ^sεἰ ταπεινοφροσύνη ἐπαίρει· ἀλλὰ μὴ θαυμάσητε· ἐπαίρει, ὅταν μὴ γνησίᾳ ᾖ. Πῶς καὶ τίνι ^tτρόπῳ; ^vκαὶ γὰρ τοῦτο διαβολικόν. ^wὩςπερ πολλοὶ διὰ τὸ μὴ κενοδοξεῖν κενοδοξοῦσιν, οὕτω καὶ διὰ τὸ ταπεινοῦσθαι ἐπαίρονται B ^xδιὰ τὸ μέγα φρονεῖν. Ὁῖον, ἦλθέ τις ἀδελφὸς ἢ ^zκαὶ οἰκέτης, προσελάβου αὐτὸν, τοὺς πόδας ἔνιψας, εὐθέως μέγα ἐφρόνησας· ^aἐποίησα ὃ οὐδεὶς ἐποίησε, κατώρθωσα τὴν ταπεινοφροσύνην. ^bΠόθεν οὖν ἂν τις ἐν τῇ ταπεινοφροσύνῃ μένοι; Εἰ ^cμνημονεῖοι τῆς παραγγελίας τοῦ Χριστοῦ ^dτῆς λεγούσης· ¹⁶“Ὅταν πάντα ποιήσητε, λέγετε, ὅτι ἀχρεῖοι δοῦλοί ἐσμεν.” ^eκαὶ πάλιν τοῦ διδασκάλου τῆς οἰκουμένης ^fλέγοντος· “Ἐγὼ ἑμαυτὸν οὐ λογιζομαι κατεληφέναι.” Ὁ πείσας ἑαυτὸν, ὅτι οὐδὲν μέγα κατώρθωσεν, ὅσα ἂν ποιήσῃ, οὗτος μόνος ταπεινοφρονεῖν δύναται, ὁ C μὴ πρὸς τὸ τέλος ^gἥκειν νομίζων. Πολλοὶ ἀπὸ ταπεινοφροσύνης ἐπήρθησαν. Ἀλλὰ μὴ ἡμεῖς τοῦτο πάθωμεν. Ἐποίησάς τι ταπεινόν; μὴ φρονήσης μέγα, ἐπεὶ τὸ πᾶν ἀπόλεσας. Τοι-

16 Luc. xvii. 10. Philipp. iii. 13.

¹ ἐπαισχύνη E.I. Statim καὶ om. K. ^{ra} ἂν om. C.K. ⁿ αὐτοῦ] Sic Sav. cet. ἑαυτοῦ E. αὐτοῦς G.I.K. Veron. αὐτοῦ om. C. Statim καλῶν E. ^o ἐπαισχυνούμεθα C.G.K. Sav. cet. ^p τὸ πᾶν ἢ. ἐσόμεθα] εἰπέ μοι, εἰς τὴν τοῦ δεσπότης ταπεινῶσιν φθάσομεν (φθάσωμεν C.) C.G.K. ^q δυνησόμεθα] + καὶ τὸ πᾶν πράττοντες iidem. ^r τί γὰρ, εἰπέ μοι] σκόπει γὰρ C.G.K. Sav. cet. ^s εἰ τ. ἐπαίρει] καὶ θαυμάζετε εἰ τ. ἐπαίρει, καὶ ζητεῖτε πῶς καὶ τίνι τρόπῳ C.G.K. Mox πῶς καὶ τίνι τρόπῳ om. iidem. ^t τρόπῳ] + ὅταν διὰ τὸ ἀποδέξασθαι ἀνθρώπους γένηται (γίνηται C.G.) καὶ οὐχὶ θεὸν, ὅταν πρὸς τὸ ἐπαινεῖσθαι καὶ μεγαλοφρονεῖν (μέγα φρονεῖν G.) C.G.K. Sav. cet. ^v καὶ γὰρ (+ καὶ E.) τοῦτο] τοῦτο δὲ C.G.K. ^w ὥςπερ] + γὰρ C.G.K. Sav. cet. ^x διὰ τὸ] διὰ τὸ μὴ I. ἀπὸ τοῦ C.G.K. Post φρονεῖν add. ἐφ' ἑαυτοῖς C.G.K. ^y οἶον] + τι λέγω C.G.K. ^z καὶ superscript. in I. οἰκέτης ἢ ἀδελφὸς (om. καὶ) E. ^a ἐποίησα] + λέγεις C.G.K. Sav. cet. ^b πόθεν] πῶς iidem. ^c μνημονεῖοι E.I. μνημονεύει Edd. ^d τῆς om. K. Mox ποιήσητε πάντα hoc ord. G.I.K. ^e καὶ πάλιν] εἰ G.K. ^f λέγοντος] Παύλου λέγοντος (+ ἀκούει G.K.) C.G.K. Mox οὕτω pro οὐ C. ^g ἥκειν] + οὕτω G.K.

οὗτος ἦν ὁ Φαρισαῖος· ἐπῆρθη, ἐπειδὴ ἐδίδου τοῖς πένησι τὰς δεκάτας, καὶ τὸ πᾶν ἀπώλεσεν. Ἄλλ' οὐχ ὁ τελώνης οὕτως.
^h Ἄκουε Παύλου ἰπάλιν λέγοντος· ¹⁷ “Οὐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι.” Ὁρᾷς, ^k ὅτι οὐκ ἐπῆρεν ἑαυ-
D τὸν, ἀλλὰ παντοίως ἰσυνέστελλε καὶ ἐταπείνου, καὶ ταῦτα εἰς τὴν ἄκραν κορυφὴν ἀνεληλυθώς; Καὶ οἱ ^m τρεῖς παῖδες ἐν πυρὶ ἦσαν, καὶ ἐν ⁿ μέσῃ τῇ καμίνῳ, καὶ τί ἔλεγον; ¹⁸ “Ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν.” Ὁ τοῦτό ἐστι καρδίαν συντετριμμένην ἔχειν. Διὰ τοῦτο ἠδύναντο λέγειν· “Ἄλλ' ἐν (420)
^q καρδίᾳ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν.” Οὕτω καὶ μετὰ τὸ ἐμπεσεῖν εἰς τὴν κάμινον, σφόδρα ἦσαν τεταπεινωμένοι, καὶ μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ ἐμπεσεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ εἶδον τὸ θαῦμα τὸ γενόμενον, ἀναξίους νομίσαντες ἑαυτοὺς τῆς σωτηρίας, εἰς ταπεινοφροσύνην ^r κατηνέχθησαν. Ὅταν γὰρ πεισθῶμεν, ὅτι παρ' ἀξίαν ^s πολλὴν μεγάλα εὐηργετήμεθα, τότε
E μάλιστα ἀνιώμεθα. Καίτοι τί παρ' ἀξίαν εὐηργετήθησαν ἐκεῖνοι; Ἐξέδωκαν ἑαυτοὺς εἰς κάμινον, ἐξηχμαλωτίσθησαν, ἐτέρων ἀμαρτόντων· ἔτι γὰρ νέοι ἦσαν· καὶ οὐκ ἐγόγγυσαν, οὐδὲ ὠργίσθησαν, οὐδὲ εἶπον· ναὶ, τί γὰρ ἡμῖν ἀγαθόν, ὅτι δουλεύομεν τῷ ἑθεῷ; οὗτος ἀσεβής ἐστι, καὶ γέγονεν ἡμῶν δεσπότης· καὶ οὐ τοῦτο μόνον· τί ὠφελήσαμεν προσκυνοῦντες αὐτόν; μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑπὸ τοῦ εἰδωλολάτρου ^w κολαζόμεθα, εἰς αἰχμαλωσίαν ἤχθημεν, πατρίδος ἐξεπέσομεν, ἐλευθερίας, τῶν
F πατρῴων ἀπάντων, αἰχμάλωτοι καὶ δούλοι γεγόναμεν, βασιλεῖ βαρβάρῳ δουλεύομεν. Οὐδὲν τούτων εἶπον, ἀλλὰ τί; “Ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν.” Καὶ οὐδὲ ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ^x τῶν
784 ἄλλων ποιοῦνται τὴν δέησιν· ¹⁹ “Ὅτι ὑ βασιλεῖ ^z ἐχθίστῳ καὶ παρανομωτάτῳ παρέδωκας ἡμᾶς.” Πάλιν ^a ὁ Δανιὴλ δεύτερον εἰς λάκκον ἐμβεβλημένος, ἔλεγεν· ²⁰ “^b Ἐμνήσθης μου γὰρ, ὁ θεός.” Διὰ τί οὐκ ^c ἂν ἐμνήσθῃ, ὦ Δανιὴλ, ^d ὅτε αὐτὸν ἐδόξασας

17 1 Cor. iv. 4.

18 Preces 3 Puer. 5, 15.

19 Ibid. 8.

20 Bel et Draco, 38.

^h ἄκουε] + γὰρ τοῦ C.G. + καὶ τοῦ K. ⁱ πάλιν] + ἀλλαχοῦ C.G.K. πάλιν om. E. et ante corr. I. ^k ὅτι] πῶς C.G.K. Mox ἑαυτὸν omnes. αὐτὸν Edd. ^l συνέστελλε I. ^m τρεῖς] + δὲ G.K. ⁿ μέσῳ τῆς καμίνου I. μέσῳ τῇ καμίνῳ Veron. Statim καὶ ὅρα τί C.G.K. ^o τουτέστι E. Veron. ^p ἠδύναντο] δυνάμενοι ἦσαν τοῦ E. ^q καρδίᾳ] ψυχῇ C.G.I.K. ^r κατηνέχθησαν] + εἰκότως C.G.K. ^s πολλὴν om. G.K. Sav. cet. Mox εὐεργ. bis E. ^t οὐδὲ ὠργ. om. E. καὶ οὐκ ὠργ. οὐδὲ ἐγογ. hoc ord. I. ^v θεῷ] + τί ὠφελήσαμεν προσκυνοῦντες αὐτόν; C.G.K. Sav. cet. Mox haec καὶ οὐ—αὐτὸν desunt in iisdem. ^w καθεζόμεθα E. Mox ἐξεπέσαμεν E.I. ^x τῶν om. C. ^y βασιλεῖ] + φησὶν C.G. + φασὶν K. Sav. cet. ^z ἐχθίστῳ] ἀδίκῳ C.G.K. Statim παρανομωτάτῳ E.I. πονηροτάτῳ Edd. Post πονηροτάτῳ add. παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν C.G.K. ^a ὁ om. C. ^b ἐμνήσθῃ C. Sav. cet. Statim γάρ μου pro μου γὰρ C. ^c ἂν ἐμνήσθῃς G.K. ἀνεμνήσθῃς C. ^d ὅτι I.

ἐπὶ τοῦ βασιλέως, λέγων· ²¹ “Καὶ ἐγὼ οὐκ ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ οὔσῃ ἐν ἐμοί;” ἀλλ’ ὅτε ἐνεβλήθης εἰς λάκκον λεόντων διὰ τὸ μὴ ὑπακοῦσαι τῷ πονηροτάτῳ δόγματι ἐκείνῳ; διὰ τί οὐκ ἂν ἐμνήσθῃ δι’ αὐτὸ δὴ τοῦτο; οὐχὶ δι’ αὐτὸν ἐμβέβλησαι νῦν; Ναὶ, φησὶν· ἀλλὰ πολλῶν ὀφειλέτης εἰμί. ^hΤί οὖν ἂν εἴποιμεν B λοιπὸν ἡμεῖς; ⁱ Ἀλλ’ ὁ Δαυὶδ ἄκουε τί φησι· ²² “Καὶ ἐὰν εἴπῃ μοι, οὐ τεθέλκηκά σε, ἰδοὺ ἐγὼ, ποιείτω μοι τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ” καίτοι μυρία ἔχων εἰπεῖν ἑαυτοῦ κατορθώματα. Καὶ ὁ Ἥλει δέ φησι· ²³ “Κύριος αὐτός, τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει.” Τοῦτο δούλων εὐγνωμόνων, μὴ μόνον ἐν ταῖς εὐεργεσίαις, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς κολάσεσι, καὶ ἐν ταῖς τιμωρίαις τὸ πᾶν αὐτῷ παραχωρεῖν. Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον, εἰ ἡμεῖς μὲν C δεσπότας τύπτοντας τοὺς οἰκέτας ^l ἐῴμεν, εἰδότες ὅτι φείδονται αὐτῶν, ἅτε ^m αὐτῶν ὄντων ἐκείνων, ⁿ ὁ δὲ θεὸς οὐ φείσεται; Τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος ἠνίξατο εἰπὼν, ²⁴ “Ἐὰν ὅτε ζῶμεν, ἐὰν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν.” Οὐ βούλεται αὐτῷ, φησὶ, τὸν πλοῦτον ἐλαττωθῆναι, οἶδε πῶς κολάζει, οἰκείους κολάζει παῖδας. Οὐδεὶς ἡμῶν μᾶλλον ^q αὐτοῦ φείδεται, τοῦ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντος ἡμᾶς, τοῦ τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντος, τοῦ βρέχοντος, τοῦ ψυχὴν ἐμπνέοντος, τοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδοκότος ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀλλ’ ὅπερ ἔφην, καὶ δι’ ὃ ^r πάντα D ταῦτα εἴρηται, ταπεινοφρονῶμεν ὡς χρὴ, μετριάζωμεν ὡς ^s χρὴ· μὴ ἀφορμὴ ἡμῖν τοῦτο γενέσθω ἐπάρσεως. Ταπεινὸς εἶ, καὶ πάντων ἀνθρώπων ταπεινότερος; μὴ διὰ τοῦτο μέγα ^t φρόνει, μηδὲ ἐτέροις ὀνειδίξε, μὴ ἀπολέσης τὸ καύχημα. Διὰ τοῦτο ταπεινοφρονεῖς, ἵνα ἀπονοίας ἀπαλλαγῇς. Ἄν ^v τοίνυν δι’ αὐτῆς εἰς ἀπόνοιαν πέσης, κρεῖττον μὴ ταπεινοφρονεῖν. Ἄκουε γὰρ Παύλου λέγοντος· ²⁵ “^w Καὶ δι’ αὐτοῦ μοι, φησὶ, κατεργάζεται ^x θάνατον, ἵνα γένηται καθ’ ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἢ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.” Ὅταν εἰς ἐννοίαν ἔλθῃς θαυμάσαι E ἑαυτὸν ἐπὶ ταπεινοφροσύνῃ, ^z νόησον τὸν δεσπότην σου, ποῦ

²¹ Dan. ii. 30.²² 2 Reg. xv. 26.²³ 1 Reg. iii. 18.²⁴ Rom. xiv. 8.²⁵ Ibid. vii. 13.

^e ὑπέξαι C.G.K. ^f ἂν ἐμνήσθην G.K. ἀνεμνήσθην C. ^g αὐτὸ] + μὲν E. ^h τί οὖν] εἰ δὲ ἐκείνος τοιαῦτα μετὰ τοσαύτην ἀρετὴν, τί C.G.K. Sav. cet. ⁱ ἀλλ’] καὶ C.G. ^k ἄτοπον] + εὐεργετουμένους μὲν εὐγνώμονας ἡμᾶς (ἡμᾶς om. C.) εἶναι, κολαζομένους δὲ δυσχεραίνειν καὶ ἀποστρέφειν τὴν παιδείαν; εἰπέ δὴ μοι C.G.K. Statim μὲν om. iidem. ^l ἐῴμεν ante τύπτοντας transp. E. ^m αὐτοῖς C.G.K. ⁿ ὁ δὲ θ.] κολάζων δὲ (δὲ om. K.) ὁ θ. C.G.K. ὁ δὲ θ. κολάζων Sav. cet. ^o τε] + γὰρ E. ^p οἰκείους κολάζει om. G.K. ^q ἑαυτοῦ I. ^r πάντα μοι ταῦτα G. Sav. cet. πάντα μοι (om. ταῦτα) C. ταῦτά μοι πάντα K. ^s χρὴ] δεῖ C.E.G.I. ^t φρονησῇς I. ^v τοίνυν] δὲ C.G.K. Mox ἐμπέσης I. ^w καὶ—φησὶ] διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι C.G.K. Sav. cet. ^x τὸν θ. ante corr. C. ^y ἑαυτὸν] Sic E. Veron. σεαυτὸν G.I. σεαυτὸν Sav. cet. ^z ἐννόησον E.

κατῆλθε, καὶ οὐκέτι θαυμάσεις σαυτὸν οὐδὲ ἐπαινέσεις, ^aἀλλὰ καταγελάσεις σαυτοῦ ὡς οὐδὲν πεποιηκότος. ^bΠάντων ἑαυτὸν ὀφειλέτην εἶναι νόμιζε, ἅπερ ἂν ποιήσης. Ἐκείνην ἀναμιμνήσκου τὴν παραβολὴν, ²⁶ “Τίς ἐξ ὑμῶν, φησὶν, ^cὃς ἔχει δούλον, ^dκαὶ εἰσελθόντι αὐτῷ ^eτί φησιν; ἀνάπεσαι; Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, ἀλλὰ, στῆθι, καὶ διακόνει μοι.” ^fΜὴ χάριν ἴσμεν τοῖς οἰκέταις ἡμῶν F διακονομένοις ^gἡμῖν; Ἀλλ’ ὁ θεὸς ἡμῖν οἶδε χάριν, οὐκ αὐτῷ διακονομένοις, ἀλλὰ τὸ ἡμῖν συμφέρον ποιούσι. Πλὴν ἀλλὰ μὴ οὕτω ^hδιακεώμεθα, ὡς χάριν ⁱεἰδότος αὐτοῦ, ^kἵνα μᾶλλον εἰδῇ, ἀλλ’ ὡς ὀφειλὴν ἐκπληροῦντες· καὶ γὰρ ὄντως ὀφειλὴ τὸ 785 πρᾶγμά ^lἐστὶ, ^mπάντα ἅπερ ἂν πράττωμεν. Εἰ γὰρ ἀργυρίου παῖδας ὠνούμενοι, ⁿπάντα ἡμῖν αὐτοὺς ζῆν βουλόμεθα, καὶ ὅσα (421) ἂν ἔχωσιν ἡμῖν ἔχειν, πόσῳ μᾶλλον ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, ὁ μετὰ ταῦτα τιμῷ αἵματι ἡμᾶς πριάμενος; Τιμὴν κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὅσην οὐδεὶς ^oοὐδὲ ὑπὲρ τέκνου καταβαλεῖν ἂν ἀνάσχοιτο, τὸ αἷμα ἐξέχεε τὸ ^pἑαυτοῦ. Ἄν οὖν μυρίας ἔχοντες ψυχὰς, ταύτας πάσας καταθώμεθα, ἅρα τὴν ἴσην ^qἀποδώσομεν; Οὐδαμῶς. Διὰ τί; ^rὍτι αὐτὸς οὐκ ὀφείλων ἡμῖν τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλὰ ^sχάρις ἐστὶ, ἡμεῖς δὲ λοιπὸν ὀφεί- B λομεν· ^tκαὶ αὐτὸς θεὸς ὢν, ^uδούλος γέγονε, καὶ οὐκ ὢν ὑπὸ θάνατον, ὑπὸ τὸν θάνατον γέγονεν ἐν σαρκί· ἡμεῖς ^vδὲ, καὶ μὴ ὑπὲρ αὐτοῦ καταθώμεθα τὰς ψυχὰς, τῷ νόμῳ τῆς ^wφύσεως καταθησόμεθα, καὶ ἄκοντες μικρὸν ὕστερον αὐτῆς ἀποστησόμεθα. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων, καὶ μὴ δι’ αὐτὸν αὐτὰ δώμεν, διὰ τὴν τῆς τελευτῆς ἀνάγκην ^xἀποδωσόμεθα. Οὕτω καὶ ἐπὶ ^yτῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ μὴ δι’ αὐτὸν ταπεινοφρονήσωμεν, διὰ τὰς θλίψεις, διὰ τὰς συμφοράς, διὰ τὰς δυναστείας ταπει- C νωθησόμεθα. Ὅρᾳς οὖν ^zὅση ἡ χάρις; Οὐκ εἶπε, τί γὰρ μέγα ποιοῦσιν οἱ μάρτυρες; καὶ μὴ δι’ ἐμὲ ἀποθάνωσι, ^aπάντως

26 Luc. xvii. 7, 8.

^a ἀλλὰ] +καὶ C.G.K. Sav. cet. ^b πάντων] Sic E.G. πάντως Edd. Statim σεαυτὸν C.G. σαυτὸν K. πάντων—ποιήσης] πάντων ὀφ. εἶναι σεαυτὸν ὡν ποιεῖς νόμιζε E. ^c ὃς om. E. ^d καὶ] μὴ C.G.K. Sav. cet. ^e τί φησιν] Sic E. Veron. φησιν I. Statim ἀνάπεσαι E. ἀνάπεσε C.G.I.K. Veron. Sav. ἀνάπεσον Mor. Ben. Post h. v. add. λέγει C.G.K. Sav. cet. ^f μὴ] τί δαί (δέ C.); μὴ C.G.K. ^g ἡμῖν] +οὐδαμῶς C.G.K. Sav. cet. ^h διακεισώμεθα I. ⁱ εἰδότες C. ^k Haec ἵνα μ. εἰδῇ post ἐκπληροῦντες transp. C.G.K. ^l ἐστὶ] καὶ ὀφειλῆς ἐστὶ C.G.K. Sav. cet. ^m πάντα—πράττωμεν] ἅπαν ὁ ποιούμεν E. ⁿ πάντας C.G. τούτους pro αὐτοὺς E. ^o οὐδὲ om. C. ^p αὐτοῦ G.I.K. ^q ἀποδώσωμεν I. ἀποδωσόμεθα E. καταθώμεθα—ἀποδώσωμεν] ὑπὲρ αὐτοῦ δώμεν, ἴσον, εἰπέ ποι, ποιούντες ἐσόμεθα C.G.K. ^r χάρις ἐστὶ] τὸ πᾶν χάριτος γέγονεν C.G.K. Sav. cet. ^s καὶ] +γὰρ E. ^t δούλος —σαρκί] ἡμεῖς δὲ ποιήματα· καὶ αὐτὸς οὐκ ὢν ὑπὸ θ. C.G.K. ^v δὲ assumptum ex C.E.G.K. ^w φύσεως] +πάντως C.G.K. Sav. cet. ^x ἀποδώσωμεν C. δώσωμεν G.K. ^y τῆς om. C.E.G.K. ^z πόση E. ^a πάντως τεθ. pro τεθ. πάντως omnes.

τεθνήξονται· ἀλλὰ πολλὴν αὐτοῖς οἶδε χάριν, ὅτι ἐκόντες ἀποτίθενται ὅπερ ὕστερον ἀπὸ τῆς φύσεως ^b ἄκοντες. Οὐκ εἶπε, τί γὰρ μέγα ποιοῦσιν οἱ τὰ χρήματα κενοῦντες; πάντως αὐτὰ ἀποθήσονται καὶ ἄκοντες· ἀλλὰ πολλὴν καὶ τούτοις οἶδε χάριν, καὶ οὐκ αἰσχύνεται ἐπὶ πάντων ὁμολογῶν, ὅτι ἐτράφη παρὰ τῶν δούλων ὁ δεσπότης. Καὶ γὰρ ^c καὶ τοῦτο δόξα δεσπότου, τὸ οἰκέτας ἔχειν εὐγνώμονας· καὶ τοῦτο δόξα δεσπότου, τὸ οὕτω φιλεῖν αὐτὸν τοὺς δούλους· καὶ τοῦτο δόξα δεσπότου, τὸ οἰκειοῦσθαι τὰ ἐκείνων· καὶ τοῦτο δόξα δεσπότου, τὸ μὴ ἐπαισχύνεσθαι ἐπὶ πάντων ὁμολογεῖν. ^d Αἰδεσθῶμεν τὴν τοσαύτην ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ^e διαθερμανθῶμεν τῷ φίλτρῳ. Καὶ ταπεινὸς ἢ τις, καὶ εὐτελής, ἀκούωμεν δὲ ὅτι φιλεῖ ἡμᾶς, μάλιστα πάντων διαθερμαινόμεθα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰς τιμὴν αὐτὸν ἄγομεν ^f σφοδρὰν, καὶ ἡμεῖς ^g φιλοῦμεν· ὁ δεσπότης ἡμῶν ἡμᾶς φιλεῖ τοσοῦτον, καὶ οὐ διανιστάμεθα; Μὴ, παρακαλῶ, μὴ οὕτω ^E ῥάθυμοι γινώμεθα περὶ τὴν σωτηρίαν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ἀλλὰ καὶ ἀγαπῶμεν κατὰ δύναμιν τὴν ἡμετέραν, καὶ πάντα κενώσωμεν εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ, καὶ ^h τὴν ψυχὴν, καὶ χρήματα, καὶ δόξαν, καὶ πᾶν ὀτιοῦν, μετὰ χαρᾶς, μετὰ εὐφροσύνης, μετὰ προθυμίας, μὴ ὡς ἐκείνῳ τι παρέχοντες, ἀλλ' ὡς ἡμῖν αὐτοῖς. Τοιοῦτος γὰρ τῶν φιλοῦντων ὁ νόμος· εὖ πάσχειν ἡγοῦνται, ὅταν κακῶς πάσχωσι διὰ τοὺς φιλουμένους. Οὕτω τοίνυν καὶ ^F ἡμεῖς διακεῶμεθα περὶ τὸν δεσπότην τὸν ἡμέτερον, ⁱ ἵνα καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ^k ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος τιμῇ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Γ.

786

¹ Εἰ οὖν ^a με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. Εἰ δέ τι ἠδίκησέ ^b σε, ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει. Ἐγὼ Παῦλος

1 VERS. 17—19.

^b ἄκοντες] + ἔμελλον C.G.K. Sav. cet. ^c καὶ τοῦτο—εὐγνώμονας om. E.
^d αἰδεσθῶμεν] + τοίνυν C.G.I.K. Sav. cet. ^e θερμανθῶμεν C. ^f σφοδρὰν
om. C.G.K. ^g φιλοῦμεν] φιλοῦντες I. καὶ φιλοῦμεν C.G.K. Statim ὁ δὲ
δεσπ. Sav. cet. δὲ deest in omnibus. ^h τὴν om. C.G.K. Sav. cet. ⁱ ἵνα]
+ καὶ ἐνταῦθα ἐπισπώμεθα τὴν παρ' αὐτοῦ ῥοπὴν C.G.K. ^k ἐν Χριστῷ—τιμῇ]
Sic E.I. χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία αὐτοῦ· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα,
τιμῇ, κράτος, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι G.K. HOM. III.
^a ἐμέ C.G. invita Cat. ^b σε om. K. Cat. Μοχ τοῦτο ἐμοὶ pro ἐμοὶ τοῦτο
omnes.

ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι, ὅτι καὶ ἑσραυτὸν μοι προσοφείλεις.

- B ΟΥΔΕΝ οὕτω πρᾶγμα ^dπεραίνειν οἶδεν, ὡς τὸ μὴ πάντα ἀθρόον αἰτεῖν. Ὅρα γὰρ μετὰ πόσα ἐγκώμια, μετὰ πόσῃν κατασκευῇ τὸ μέγα ^cτοῦτο ἔθηκε. Μετὰ τὸ εἰπεῖν, ὅτι τέκνον μου, ὅτι κοινωνὸς τοῦ εὐαγγελίου, ὅτι σπλάγχνα, ὅτι ἀδελφὸν αὐτὸν ἀπέχεις, ὅτι ὡς ^eἀδελφὸν ἔχε, τότε ἐπήγαγεν, “ὡς ἐμέ.” Καὶ οὐκ ἡσχύνθη ^hτοῦτο Παῦλος. Ὁ γὰρ μὴ αἰσχυρόμενος δούλος κληθῆναι τῶν πιστῶν, ἡλλά καὶ ὁμολογῶν τοῦτο, πολλῶ μάλλον τοῦτο οὐκ ἂν παρητήσατο. ^kΤουτέστιν, εἰ τὰ αὐτὰ C μοι φρονεῖς, ^lεἰ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τρέχεις, εἰ φίλον ἡγῇ, προσλαβοῦ αὐτὸν, ὃν καὶ ἐγὼ, ^mτὸν ἐμόν. ⁿΚαὶ ὅρα, ποῦ τέθεικε σήμερον τὸ ἀδίκημα. Μάλιστα γὰρ ^oἡ τῶν χρημάτων ζημία (422) δάκνειν εἴωθε τοὺς ἀνθρώπους. ^pἸν’ οὖν μηδὲ ὑπὲρ τούτων ἐγκαλέσῃ· εἰκὸς ^qγὰρ αὐτὰ καὶ κατηναλώσθαι· ^rτί φησιν; Οὐκ εἶπεν, εἴ τι ἔκλεψεν, ἀλλὰ τί; “Εἴ τι ἡδίκησεν.” Ἀμα καὶ τὸ ἀμάρτημα ὁμολόγησε, καὶ οὐχ ὡς δούλου ἀμάρτημα, ἀλλ’ ὡς φίλου πρὸς φίλον, τῷ τῆς ἀδικίας μάλλον, ἢ τῷ τῆς κλοπῆς D ὀνόματι χρυσάμενος. “Τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει,” ^sφησί· τουτέστι, πρὸς ἐμέ· ἔχεις τὴν ὀφειλὴν. ^vΕἶτα καὶ μετὰ χάριτος τῆς πνευματικῆς· “Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ” καὶ ^wἐν-τρεπτικῶς καὶ χαριέντως, ^xεἶγε ὑπὲρ τούτου καὶ γραμματεῖον ἐκτελέσαι Παύλου ^yμὴ παραιτησαμένου, ^zτοῦτον παραιτήσεται

^c σεαυτὸν E.G.I.K. σαντὸν Edd. ἐγὼ ἀποτ.—προσοφείλεις om. C. Post προσοφείλεις add. ναὶ, ἀδελφέ· ἐγὼ σου ὠναίμην (sic) ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ K. ^d περαίνειν] Sic Cat. Edebatur παραινεῖν. ^e τοῦτο om. C. Statim τέθεικε C.G.K. ^f ὅτι om. C. ^g ἀδελφόν] + αὐτὸν E. ^h τοῦτο Π.] Π. τοῦτο εἰπεῖν. καὶ τί θανμάξεις, εἰ τοῦτο οὐκ αἰσχύνεται C.G.K. ⁱ ἀλλὰ om. E. Mox τοῦτο om. G.K. ^k τουτέστιν] εἰ οὖν ἐμέ, φησὶν, ἔχεις κοινωνόν· τουτέστιν E. ὃ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν C.G.K. Sav. cet. ^l εἰ accessit ex libris omnibus et Cat. ^m τὸν ὡς I. ὃν καὶ ἐγὼ, τὸν ἐμόν] ὡς ἐμέ C.G.K. Sav. cet. ὡς καὶ ἐγὼ Cat. quem et ego meum suscepi Vet. ⁿ καὶ—μάλιστα γὰρ] εἰ δέ τι ἡδίκησεν. ὅρα ποῦ τέθεικε καὶ πότε τὸ ἀδίκημα. ὕστερον, μετὰ τὸ πολλὰ ὑπὲρ τούτου προειπεῖν. ἐπεὶ γὰρ μάλιστα C. G.K. Sav. cet. ^o ἡ om. G.K. ^p ἵν’ οὖν] ἵνα C.G.K. Sav. cet. ^q γὰρ] + ἦν E. Mox καταναλώσθαι G. Cat. ^r τί φ.] ὅρα τί φ. Cat. τότε τοῦτο τίθησι, καὶ φησιν· εἰ (+ δὲ Sav. cet.) τι ἡδίκησεν C.G.K. Sav. cet. Statim καὶ οὐκ εἶπεν C. ^s φησὶ om. C.G.K. ^t ἔχε C.G.K. Sav. cet. Post ὀφειλὴν add. ἐγὼ ἀποτίσω iidem. ^v εἶτα—πνευματικῆς] καὶ μετὰ χ. πν. φησιν. (+ εἶτα προστίθῃσι G.K.) τὸ πολλῶ δυσωπητικώτερον C.G.K. ^w ἐντρεπτικῶς] + ἄμα C.G.K. Sav. cet. ^x εἶγε—ἐκτελέσαι] χαριέντως μὲν, εἶγε ὑπὲρ τούτου καὶ γραμματεῖον συνέθηκεν· ἐντρεπτικῶς δὲ, εἶγε C.G.K. ^y μὴ] οὐ Codd. invita Cat. ^z τοῦτον] + αὐτὸς C.G.K. Sav. cet. Mox προσλαβεῖν iidem.

λαβεῖν. Καὶ σφόδρα ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῆς ἐνοχλήσεως· καὶ “τῇ ἐμῇ χειρὶ, φησὶν, ἔγραψα.” Οὐδὲν τῶν σπλάγχχνων θερμότερον Ε τούτων, ὁὐδὲν σπουδαιότερον, οὐδὲν προθυμότερον. Ὑπὲρ ἐνὸς ἀνδρὸς πόσῃν ^δποιεῖται πρόνοιαν. “Ἴνα μὴ λέγω, φησὶν, ὅτι καὶ σαυτόν μοι προσοφείλεις.” ^εΕἶτα ἵνα μὴ δόξη ὕβρις εἶναι εἰς τὸν ἀξιούμενον, εἶγε μὴ ^ςἐθάρσησεν ὑπὲρ κλοπῆς ἀξιῶσαι καὶ τυχεῖν, ^hκαὶ τοῦτό πως παραμυθεῖται· “Ἴνα μὴ λέγω, φησὶν, ⁱὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις” οὐ τὰ σαυτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ^kσαυτόν. Καὶ τοῦτο ἀπὸ ἀγάπης, ^lκαὶ κατὰ τὸν τῆς ^mφιλίας λόγον, καὶ ⁿτοῦ σφόδρα θαρρεῖν ἦν. Ὅρα πῶς πανταχοῦ ἀμφοτέρων ἐπιμελεῖται, καὶ τοῦ μετὰ πολλῆς τῆς ἀσφαλείας ἀξιῶν, καὶ τοῦ μὴ τοῦτο γενέσθαι τεκμήριον τοῦ ^oμὴ σφόδρα ^fθαρρεῖν αὐτῷ. ²“Ναὶ, ἀδελφέ.” ^pΤί “ναὶ, ἀδελφέ;” “Προσλαβοῦ ^qαὐτόν.” Ἀφείς ^rγὰρ τὸν χαριεντισμὸν, πάλιν ἔχεται ⁷⁸⁷ τῶν προτέρων, ^sτῶν σπουδαίων. Καίτοι καὶ ταῦτα σπουδαῖα· τὰ γὰρ παρὰ τῶν ἀγίων καὶ αὐτὰ σπουδαῖα, κἂν χαριεντίζωνται τι. “Ναὶ, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχχνα ἐν ^tΧριστῷ.” Τουτέστι, τῷ κυρίῳ δίδως τὴν ^vχάριν, οὐκ ἐμοί. “Τὰ σπλάγχχνα,” τὰ περὶ σέ.

³“Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά ^wσοι.” Ποῖον λίθον ταῦτα οὐκ ἂν ἐμάλαξε; ποῖον θηρίον ταῦτα οὐκ ἂν κατεπράυνε, καὶ παρεσκεύασε γνησίως προσδέξασθαι; Μετὰ τὸ ἐν κατορθώμασι τη- ^Bλικούτοις αὐτῷ μαρτυρῆσαι, οὐ παραιτεῖται καὶ πάλιν ἀπολογεῖσθαι. Οὐχ ἀπλῶς φησιν, ^xοὐδὲ ἐπιτάττων, οὐδὲ ἀνθαδιαζόμενος, ἀλλὰ, “Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι.” Ὅπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπε, “Παρρησίαν ἔχων,” τοῦτο καὶ ἔνταυθα εἰς τὸ ἐπισφραγίσαι τὴν ἐπιστολὴν. ^zΕἰδὼς, ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.”

2 v. 20.

3 v. 21.

^a ἀπ. αὐτόν] τοῦτον ἀπ. Ε. καὶ σφόδρα—ἐνοχλήσεως] τοῦτο σφόδρα καὶ αὐτὸν ἐδυσώπησε, καὶ τῆς ἐν. ἀπήλλαξε τὸν Ὀνήσιμον C.G.K. Sav. cet. ^b οὐδὲν σπ. οὐδὲν πρ. om. C. ^c ἀνδρὸς] + ὅρα C.G.K. Sav. cet. ^d ποιεῖται] + δέησιν, πόσῃν Ε. Post πρόνοιαν add. εἶτα τί; C.G.K. ^e φησὶν] Sic E.I. φησὶ, σοι C. Sav. cet. φησὶ σὺ Veron. Mox σεαυτὸν C.I. ἵνα μὴ—προσοφείλεις] καὶ σεαυτόν (πρὸς ἑαυτὸν G.) μοι προσοφείλεις, φησὶ G.K. ^f εἶτα] τοῦτο ἐπήγαγεν, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' C.G.K. Mox ὕβρις εἶναι pro εἶναι ὕβρις C.G. I.K. ^g ἐθάρρησεν I. Mor. Ben. ^h καὶ—παραμυθεῖται] διὸ καὶ αὐτό πως (αὐτόπτως C.) παραμυθεῖται, εἰπὼν (mox om. φησὶν) C.G.K. ⁱ ὅτι om. I. Veron. Statim σαυτόν C.G. ^k σαυτόν] + φησὶ C.G.K. ^l καὶ] + τοῦτο C.K. ἀπὸ ἀγάπης καὶ om. G. ^m φιλοστοργίας Cat. ⁿ τοῦ] τοῦτο K. ^o μὴ assumptum ex Cat. Mox αὐτοῖς I. Cat. ^p τί] + ἐστὶ C.G.K. Sav. cet. ^q αὐτόν] φησὶν, αὐτόν. τοῦτο γὰρ ἔξωθεν δεῖ προσυπακοῦειν C.G.K. Sav. cet. ^r γὰρ om. G.K. ^s τῶν om. K. ^t Χριστῷ] κυρίῳ C. ^v χάριν] + φησὶν C.G.K. ^w σοι] + φησὶ Ε. ^x οὐδὲ] + ὥς C.G.K. ^y ἐνταῦθα] + λέγει C.G.K. Sav. cet. ^z εἰδὼς] + φησὶν Ε.

Ἄμα καὶ ^απροετρέψατο· ἡσχύνθη γὰρ αὖν, εἰ καὶ μηδὲν ^βἕτερον, τοιαύτην δόξαν ἔχων παρ' αὐτῷ, ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγει ποιεῖ, ^γμὴ ποιῆσαι τοσοῦτον. ⁴ “Ἄμα δὲ καὶ ^δέτοιμάσόν μοι ξενίαν· C ἐλπίζω γὰρ, ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.” Καὶ τοῦτο σφόδρα θαρροῦντος ἦν, μᾶλλον δὲ καὶ τοῦτο ὑπὲρ Ὀνησίμου, ἵνα μὴ ῥαθυμήσαντες, ἀλλ' εἰδότες, ὅτι πάντως ἐπα- νελθὼν ^εἀκούει τὰ κατ' αὐτὸν, πᾶσαν μνησικακίαν ἐξέλωσι, καὶ χάριν μᾶλλον δῶσι. Πολλὴ γὰρ ἦν ἡ χάρις καὶ ἡ τιμὴ, Παύλου ἐνδημούντος, Παύλου μετὰ ἡλικίαν, Παύλου μετὰ δεσμούς. Πάλιν τῆς ἀγάπης αὐτῶν τεκμήριον ^ςτὸ εὐχέσθαι αὐτοὺς, καὶ D τοσοῦτον αὐτοῖς ^hδοῦναι. Εἰ γὰρ ⁱκαὶ ἐν κινδύνοις εἰμὶ νῦν, ἀλλ' ὅμως ὄψεσθέ με, ^kαὖν εὐχρησθε. ⁵ “Ἀσπάζεται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” ¹Οὗτος παρὰ Κολοσσαέων ἦν ἀποσταλείς· ὥστε καὶ ἀπὸ τούτου δῆλον, ^mὅτι ἐν Κολοσσαῖς ἦν ὁ Φιλήμων. Συναιχμάλωτον δὲ αὐτὸν καλεῖ, δεικνὺς καὶ αὐτὸν ἐν πολλῇ θλίψει. Ὡστε εἰ καὶ μὴ δι' αὐτὸν (423) ἐκείνον, διὰ τοῦτον εἰκὸς ἀκουσθῆναι. Ὁ γὰρ ἐν θλίψει ὢν, καὶ τὰ ⁿαὐτοῦ ἀφείς, καὶ τὰ τῶν ἄλλων μεριμνῶν, ὀφείλει E ἀκούεσθαι. ^οΚαὶ ἄλλως δὲ ἐντρέπει αὐτὸν, εἶγε ὁ πολίτης ^pὁ ἐκείνου, καὶ ^qσυναιχμάλωτος, καὶ συγκακουχεῖται, οὗτος δὲ οὐδὲ χάριν δίδωσιν ὑπὲρ ἰδίου οἰκέτου. ^rΚαὶ προσέθηκε, “Συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,” ἀντὶ τοῦ, διὰ Χριστόν. ⁶ “Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.” Τί ^sδὴ τὸν Λουκᾶν ^tτελευταῖον τίθησι; καίτοι γέ ^vφησιν, ⁷ “Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ.” ^wΚαὶ Δημᾶς, φησὶν, εἰς F τῶν ἐγκαταλιπόντων αὐτὸν ἦν, καὶ ἀγαπησάντων τὸν νῦν αἰῶνα. Ταῦτα ^xδὲ καὶ ἐτέρωθι εἴρηται· ^yοὐ γὰρ ταῦτα ἀνεξέταστα ^zχρὴ ἀφείναι, οὐδὲ ^aἀπλῶς οὐδὲ ὥς ἔτυχε. Πῶς δὲ λέγει

4 v. 22.

5 v. 23.

6 v. 24.

7 2 Tim. iv. 11.

^a προετρέψατο] διηγείρεν εἰπὼν τοῦτο C.G.K. Sav. cet. ^b ἕτερον] + τό γε C.G.K. Mox ἔχειν G.K. ^c μηδὲ τοσοῦτον ποιῆσαι (ποιήσας G.K.) C.G.K. ^d ἐτοιμάσόν μοι ξ.] προετρέψατο· ἐτοιμάσόν μοι γὰρ (γάρ μοι G.K.) φησὶ, ξ. C.G.K. ^e ἀκούσεται C.G.K. Sav. cet. ἀκούσει Cat. ^f ἡλικίαν] + τοιαύτην Cat. et marg. G. ^ς τὸ om. E.I. Veron. invita Cat. Post αὐτοὺς add. εἰπεῖν C.G.K. Sav. cet. ^h δοῦναι] + ὡς εὐχέσθαι αὐτοὺς (αὐτοὺς om. Sav. cet.) ὑπὲρ αὐτοῦ C.G.K. Sav. cet. ⁱ καὶ] + διδούς G.K. καὶ om. C. ^k αὖν pro ἐὰν C.E.I.K. Cat. ¹ οὗτος] + καὶ G. ^m ὅτι] + καὶ Edd. καὶ om. C.E.G.I. Cat. ἐν om. Veron. ⁿ ἐαυτοῦ E. ^ο καὶ ἄ. δέ] ἄ. δὲ καὶ C.G.K. ^p ὁ om. C.I.K. Sav. cet. ^q συναιχμάλωτος] + ἐστὶ E. + γέγονεν αὐτῷ C.G.K. Sav. cet. ^r καὶ προσέθηκε] τί ἐστὶ C.G.K. ^s δὴ] + ποτε C.G.K. ^t τελευταῖον] μετὰ Δημᾶν C. μετὰ Δημᾶ G.K. ^v φησιν] + ἀλλαχοῦ C.G.K. Sav. cet. ^w καὶ Δ. φ.] ὅτι Δ. C.G.K. ^x δέ] εἰ C.G.K. δὲ εἰ Sav. cet. ^y οὐ γὰρ] ἀλλ' ὅμως οὐκ C.G.K. Sav. cet. Statim ταῦτα om. C.G.K. Sav. cet. post ἔτυχε transp. E. ^z χρὴ] Sic E.I. Cat. δεῖ Edd. Post ἀφείναι (ἀφήναι E.I.) add. αὐτὰ C.G.K. ^a ἀπλῶς] + ἀκούειν C.G.K. Sav. cet.

^b ἀσπάσασθαι αὐτοὺς τὸν ἐγκαταλιπόντα αὐτόν; ⁸ “Ἐραστος γὰρ, φησὶν, ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ.” Τὸν μὲν οὖν Ἐπαφρᾶν, καὶ ὡς γινώριμον αὐτοῖς καὶ ἐκεῖθεν ὄντα ^cπροτίθῃσι, καὶ ^dΜάρκον 788 ὡς καὶ αὐτὸν θαυμαστόν· ^eτί δὲ πρὸς Δημᾶν; Ἴσως μετὰ ταῦτα γέγονε ῥαθυμότερος, ὅτε τοὺς κινδύνους εἶδε τοὺς πολλούς. Ὁ μέντοι Λουκᾶς ἔσχατος ὢν, ἐγένετο πρῶτος. Καὶ ἀπὸ τούτων δὲ αὐτοὺς προσαγορεύει, ^gἐντρέπων πλέον εἰς τὴν αἴτησιν· ^hκαὶ συνεργοὺς καλεῖ, καὶ ταύτῃ δυσωπῶν αὐτὸν πρὸς τὴν αἴτησιν. ⁹ “Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.”

ⁱΕὐχῇ τὴν ἐπιστολὴν κατέκλεισεν. Ἡ δὲ εὐχὴ μέγα ^kμὲν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, καὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἡμετέρων φυλακτῆ- B ριον· μέγα δὲ, ὅταν ἄξια αὐτῆς πράττωμεν, καὶ μὴ ἀναξίους ἑαυτοὺς ^lκατασκευάζωμεν. Καὶ σὺ τοίνυν ὅταν προσέλθῃς τῷ ἱερεῖ, κἀκεῖνος εἴπῃ· ^mἘλείσει σε ὁ θεὸς, τέκνον· μὴ τῷ ῥήματι θάρρει μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα προστίθει· ποίει τὰ ἐλέου ἄξια. Εὐλογήσῃ σε ὁ θεὸς, τέκνον. Εἰ μὲν ποιεῖ τὰ τῆς εὐλογίας, εὐλόγηται, εἰ ⁿἐλεεῖ τὸν πλησίον. Ὡν γὰρ βουλόμεθα τυχεῖν παρὰ τοῦ θεοῦ, τούτων πρότερον μεταδιδόναι τοῖς πλησίον ὀφείλομεν· ἂν δὲ τοὺς πλησίον ^oαὐτῶν ἀποστερῶμεν, πῶς C τυχεῖν ^pαὐτῶν βουλόμεθα; ¹⁰ “Μακάριοι, φησὶν, οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.” Εἰ γὰρ ἄνθρωποι τοὺς τοιούτους ^qἐλεοῦσι, πολλῶ μᾶλλον ^rὁ θεός· τοὺς δὲ μὴ ἐλεοῦντας, οὐκέτι· ¹¹ “^sἈνέλεος γὰρ ἡ κρίσις τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεον.” Καλὸν τὸ πρᾶγμα; τί οὖν αὐτὸ ^tμὴ παρέσches ἐτέρῳ; Βούλει συγγνωσθῆναι πλημμελῶν; τί οὖν αὐτὸς οὐ συνέγνωσ τῷ πεπλημμελη- D κóτι; ἀλλὰ προσέρχῃ μὲν τῷ θεῷ βασιλείαν οὐρανῶν αἰτῶν, αὐτὸς δὲ ἀργύριον αἰτηθεὶς ^vοὐκ ἔδωκας. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐλεοῦμεθα, ἐπειδὴ οὐκ ἐλεοῦμεν. Διὰ τί, φησί; καὶ μὴν τοῦτο ἐλέους

8 2 Tim. iv. 20.

9 v. 25.

10 Matth. v. 7.

11 Jac. ii. 13.

^b ἀσπάξασθαι G.K. ^c προτίθῃσι] Sic C.E.G.I. Cat. προτίθῃσι Edd. addidit Vet. ^d Μάρκον] + ὁμοίως C. Post θαυμαστόν add. ὄντα idem. ^e τί δὲ πρὸς Δ.] τί δαὶ (δὲ C.) τούτοις συναριθμεῖ τὸν Δ. C.G.K. Sav. cet. ^f αὐτὸν C. Vet. Sav. cet. ^g ἐντρέπων πλ. εἰς τὴν αἴτησιν (ἐξαίτησιν I.)] προ-
τρέπων αὐτὸν πλέον εἰς τὴν ὑπακοήν C.G.K. Sav. cet. ^h καὶ—αἴτησιν om.
Cat. in marg. eadem manu habet I. ⁱ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ εὐχῆς, ὅτι μέγα
ἀγαθὸν αὕτη, καὶ χρή τὰς παρὰ τῶν ἱερέων εὐχὰς αἰτεῖν, καὶ ποιεῖν τὰ τῆς εὐλογίας
ἄξια· καὶ πῶς ἀγαθὸς ὁ θεός, πῶς δὲ φιλόανθρωπος. Veron. εὐχὴ pro εὐχῇ G.I.
^k μὲν] + γὰρ I. ^l ἡ δὲ εὐχὴ μέγα μὲν] μέγα μὲν οὖν εὐχὴ E. Mox καὶ τῶν ἡμ.
ψυχῶν φ. C. ^m παρασκευάζωμεν C. ⁿ ἐλεῖται I. ^o ἐλεῖται I. Mox
ὦν μὲν γὰρ E. ^p αὐτῶν E.G.I.K. ^q αὐτῶν] ὧν αἰτοῦμεν E. ^r ἐλεῶσι
E.I. ^s ὁ θεός] οἱ μήπω, ut videtur, C. ^t ἀνέλεος] Sic E.G.I.K. Veron.
ἀνέλεως C. ἀνέλεως Sav. cet. ^u μὴ παρέσches] Sic omnes. non exhibet Vet.
οὐκ ἐποίησας Edd. ^v οὐ δέδωκας E.

ἐστὶ, τὸ τοὺς ἀνελεήμονας ἐλεεῖν. ^wΔιὰ τί; παρακαλῶ. Ὁ γὰρ ^xτὸν ὠμὸν καὶ ἀπηνῆ, καὶ μυρία τῷ πλησίον ἐνδεικνύμενον κακὰ ^yφιλανθρωπεύομενος, πῶς ἂν ἐλεήμων εἴη; Τί οὖν; φησί· τὸ λουτρὸν οὐχὶ μυρία ἡμᾶς ἐργασαμένους κακὰ ἔσωσεν; ^zἈπήλλαξεν ἐκείνων, οὐχ ἵνα πάλιν αὐτὰ πράττωμεν, ἀλλ' ἵνα **E** μὴ πράττωμεν. ¹² “Εἰ γὰρ ἀπεθάνομεν, φησί, τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; Τί οὖν; ἀμαρτησόμεθα, ὅτι οὐκ ἐσμέν ὑπὸ νόμον; Μὴ γένοιτο.” Διὰ τοῦτό σε ἐκείνων ἀπήλλαξεν, ἵνα μηκέτι παλινδρομήσης πρὸς τὴν ἀτιμίαν ἐκείνην. Ἐπεὶ καὶ ἰατροὶ τοὺς πυρέττοντας ἀπαλλάττουσι τῆς φλογός, ^aοὐχ ἵνα τῇ ὑγείᾳ πρὸς κάκωσιν ἀποχρήσωνται καὶ ἀταξίαν· ἐπεὶ βέλτιον νοσεῖν, εἴγε μέλλοι τις διὰ τοῦτο ὑγιαίνειν, ἵνα πάλιν τῇ κλίνῃ προσηλώσῃ ἑαυτόν· ἀλλ' ἵνα μαθόντες τὰ ἀπὸ **F** τῆς ἀρρωστίας κακὰ, μηκέτι τοῖς αὐτοῖς περιπέσωσιν, ἵνα ἀσφαλέστερον τῆς ὑγείας ἔχωνται, ἵνα πάντα πράττωσι τὰ πρὸς ταύτην συντελοῦντα. ^bΠοῦ οὖν ἡ φιλανθρωπία τοῦ θεοῦ, φησὶν, εἴγε μὴ μέλλοι σῶζειν τοὺς κακοὺς; Πολλαχοῦ γὰρ καὶ 789 τοῦτο πολλοὺς ἀκούω λέγοντας, ὅτι φιλάνθρωπός ἐστι, ^cπάντως σῶσει πάντας. Ἰν' οὖν μὴ μάτην ἑαυτοὺς ἀπατῶμεν· καὶ γὰρ μέμνημαι τοιαύτην τινὰ ὑποσχόμενος ὑμῖν ὑπόσχεσιν· φέρε τήμερον τὸν λόγον τοῦτον κινήσωμεν. Διελέχθην περὶ γέεννης (424) πρὸς ὑμᾶς πρῶην, καὶ ἀνεβαλόμην τὸν περὶ τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας λόγον· ^dσήμερον αὐτὸν ἀποδοῦναι καλόν. Ὅτι μὲν οὖν ^eἔσται γέεννα, ἱκανῶς, ὡς ἑμαυτῷ δοκῶ, ^fτάχα ἀπεδείξαμεν, τὸν κατακλυσμὸν εἰς μέσον ἐνεγκόντες, καὶ τὰ πρότερα **B** κακὰ, καὶ εἰπόντες, ^gὅτι οὐχ οἶόν τε ^hτὸν ἐκεῖνα ποιήσαντα ἀτιμωρήτους εἶναι τοὺς νῦν. Εἰ γὰρ τοὺς πρὸ τοῦ νόμου ἀμαρτόντας οὕτως ἐκόλασε, τοὺς μέζονα ⁱκακὰ ἐργασαμένους μετὰ τὴν χάριν ἀτιμωρήτους οὐκ ἀφήσει. Ἐζητείτο τοίνυν, πῶς οὖν ^kἀγαθός, πῶς δὲ φιλάνθρωπος, εἴγε κολάζει; καὶ ἀνεβαλόμεθα τὸν λόγον, ὥστε μὴ τῷ πλήθει καταχῶσαι τὰς ἀκοὰς τὰς ὑμετέρας. Φέρε τήμερον ^lαὐτὸ ἀποδῶμεν, πῶς

¹² Rom. vi. 2, 15.

^w Haec διὰ τί; παρακαλῶ, quae aberant, leguntur in nostris omnibus et Vet. ^x τὸν] πρὸς τὸν C.G.K. ^y Sic omnes. φιλανθρωπευσάμενος Edd. ^z ἀλλ' ἀπήλ. G. ἀλλὰ ἀπήλ. C. Mox ἀλλ' ἵνα μὴ πρ. om. E. οὐχ] ἀλλ' οὐχ C.G.K. ^b ποῦ] Sic omnes. πῶς Edd. ^a καὶ πάντως Edd. καὶ om. E.I. Vet. ^d σήμερον οὖν Edd. οὖν deest in libris omnibus et Vet. ^e ἔστι E. ^f τάχα] τοῦτο C.G.K. ^g ὅτι] ὡς E. ^h τὸν om. C. Mox ποιήσαντας C.K. ⁱ κακὰ om. C. ^k ἀγαθός] + ὁ θεός E. Mox εἴγε κολάζει om. I. ^l αὐτὸ (αὐτὰ I.) ἀποδῶμεν (ἀποδώσομεν Veron.)—κολάζει (κολάζοι E.) ἀποδῶμεν τὸ χρέος, καὶ δείξωμεν πῶς ἀγ. ὁ θ. καὶ κολάζων C.G.K. Sav. cet.

ἀγαθὸς ὁ θεὸς, καὶ πόθεν ἀγαθὸς, εἶγε κολάζει. Καὶ γὰρ καὶ πρὸς τοὺς αἵρετικούς ἡμῖν ὁ λόγος οὗτος ἀρμόσειεν ἄν· ὥστε C μετὰ σπουδῆς προσέχωμεν. Οὐδενὸς δεόμενος ὁ θεὸς τῶν παρ' ἡμῶν, ἐποίησεν ἡμᾶς. * Ὅτι δὲ οὐδενὸς ἐδεῖτο, ἐδήλωσεν ἐκ τοῦ * μετὰ ταῦτα ^m ποιῆσαι. Εἰ γὰρ ἐδεῖτο, πάλαι ἂν ἐποίησεν· εἰ δὲ καὶ χωρὶς ἡμῶν ἦν αὐτὸς, ἡμεῖς δὲ ἐν ὑστέροις χρόνοις γεγόναμεν, οὐ δεόμενος ἡμῶν ἐποίησεν ἡμᾶς. Ἐποίησεν οὐρανὸν, γῆν, θάλατταν, πάντα τὰ ὄντα δι' ἡμᾶς. Ταῦτα οὐκ ἀγαθότητος, εἶπέ μοι; Καὶ πολλὰ ἂν τις ⁿ ἔχοι λέγειν· ὅλλ' ἵνα συντέμωμεν τὸν λόγον, ¹³ “Ἀνατέλλει τὸν ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, ^p βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.” Τοῦτο οὐκ ἀγαθότητος; Οὐ, φησί. Καὶ γὰρ ποτε πρὸς τινα Μαρκιω- D νιστὴν ἔλεγον, ^q εἰ μὴ ἀγαθότητος ταῦτα ἄξια; καὶ ἔφησεν ὅτι, εἰ μὴ τὸν λόγον ἀπῆται τῶν ἀμαρτημάτων, ἀγαθότητος ἦν· εἰ δὲ ἀπαιτεῖ, οὐκ ἀγαθότητος. ^r Ἐκεῖνος μὲν οὐ παρέστι νῦν· φέρε δὲ τὰ τότε λεχθέντα εἴπωμεν, καὶ πλείονα ^s τούτων. Ἐγὼ γὰρ δείκνυμι ἐκ περιουσίας, ὅτι εἰ μὴ ἀπῆται λόγον, οὐκ ἀγαθός· ^t ἐπειδὴ δὲ ἀπαιτεῖ, διὰ τοῦτο ἀγαθός. Εἶπε γάρ μοι, εἰ μὴ ἀπῆται λόγον ἡμᾶς, ἄρα ἂν ἔσται ὁ βίος ὁ ^v ἀνθρώπινος; ἄρα οὐκ ἂν εἰς θηρία ἐξεπέσομεν; Εἰ γὰρ ἐπικειμένου φόβου E καὶ εὐθυνῶν καὶ δικαστηρίων, τοὺς ^w ἰχθύς παρηλάσαμεν ἀλλήλους κατεσθίοντες, τοὺς λέοντας καὶ τοὺς λύκους ἀπεκρύψαμεν τὰ ἀλλήλων ἀρπάζοντες· εἰ μὴ λόγον ἡμᾶς ἀπῆται, καὶ τοῦτο πεπεύσμεθα, πόσης ^x ἂν τύρβης ἐπληρώθη ὁ βίος; Τίς ἦν ὁ μυθεύμενος λαβύρινθος λοιπὸν πρὸς τὴν ἀταξίαν τὴν κοσμικὴν; Οὐκ ἂν ^y εἶδες μυρίας ἀτοπίας καὶ ἀταξίας; ^z Τίς ἂν ἠδέσθη πατέρα; τίς δὲ ἂν ἐφείσατο μητρός; τίς δὲ ἂν πᾶσαν ἡδονὴν, F ^a πᾶσαν κακίαν παρέλιπε; Καὶ ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει, ἀπὸ μιᾶς οἰκίας μόνης ἐγὼ σε πείσαι πειράσομαι. ^b Ἐὰν ὑμῶν τῶν ταῦτα 790 ἐρωτῶντων, καὶ οἰκέτας ἐχόντων, δῆλον ποιήσω τούτοις, ὅτι, καὶ διαφθείρωσι τὴν δεσποτείαν, καὶ εἰς τὸ σῶμα ἐκείνων ἐνυβρίσωσι, καὶ πάντα ἐκφέρωσι, καὶ τὰ ἄνω κάτω ^c ἐργάζονται, καὶ

13 Matth. v. 45.

* Cetera desunt in G. ^m ποιῆσαι] + ἡμᾶς C. ⁿ ἔχη E. ἔχει I.
^o ἄλλ' ἵνα σ.] ἀλλὰ καλὸν συντεμεῖν C. ^p καὶ βρέχει E. ^q εἰ μὴ] ἄρα
οὐκ C.K. Sav. cet. Mox ἄξια om. iidem. ^r ἐκεῖνος] ἀλλ' ἐκεῖνος iidem.
^s τούτων C. ^t ἐπειδὴ—ἀγαθός om. E. ^v ἀνθρώπινος] ἡμέτερος E. Mox
ἐξεπέσαμεν E.I. ^w ἰχθύς I. ^x ἂν] οὐκ ἂν K. Post ἂν add. συγχύσεως
καὶ C.K. Sav. cet. ^y εἶδες] + ἐντεῦθεν C.K. ^z τίς] + γὰρ C.K. Sav. cet.
Post πατέρα add. λοιπὸν iidem. ^a πᾶσαν] ἢ πᾶσαν K. Mox παρέλιπε iidem.
^b ἐὰν] πῶς; ἐὰν C.K. Sav. cet. ^c ἐργάζονται E.I. ἐργάζονται et διαθῶσιν
transp. E.

τὰ τῶν ἐχθρῶν ^d αὐτοὺς διαθῶσιν, οὐκ ἀπειλοῦσιν, οὐ κολάζου-
 σιν, οὐ τιμωρήσονται, οὐδὲ μέχρι ῥημάτων ^e λυπήσουσιν, ἄρα
 δοκεῖ ταῦτα ἀγαθότητος εἶναι; Ἀλλ' ἐγὼ δείκνυμι, ὅτι ὠμό-
 τητός ἐστι τῆς ἐσχάτης, οὐ μόνον ^f τῷ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παι-
 δία προδίδοσθαι διὰ ταύτης τῆς ^g ἀκαίρου χρηστότητος, ἀλλὰ
 B καὶ ^h τῷ αὐτοὺς ἐκείνους πρὸ τούτων ἀπόλλυσθαι. Καὶ γὰρ
 μέθυσοι καὶ ἀσελγεῖς ⁱ καὶ ἀκόλαστοι καὶ ὑβρισταί, καὶ πάντων
 θηρίων ἔσονται ἀλογώτεροι. Τοῦτο οὖν ἀγαθότητος, εἰπέ μοι,
 εὐγένειαν τῆς ψυχῆς καταπατῆσαι, καὶ ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 προσαπολέσαι; Ὁρᾷς, ὅτι τὸ εὐθύνας ἀπαιτεῖν τοῦτό ἐστι τὸ
 πολλῆς χρηστότητος ὄν; Καὶ τί λέγω οἰκέτας τοὺς ^k προχει-
 ρότερον ἐπὶ τὰ ἀμαρτήματα ταῦτα ἐρχομένους; Ἀλλ' ἐχέτω
 τις υἱούς, καὶ πάντα ἐπιτρεπέτω τολμᾶν ἐκείνοις, καὶ μὴ κολα-
 ζέτω· τίνος οὖν οὐκ ἔσονται χεῖρους, εἰπέ μοι; Εἴτα ἐπὶ μὲν
 C ἀνθρώπων τὸ κολάζειν ἀγαθότητος, τὸ δὲ μὴ κολάζειν ὠμότη-
 τος, ἐπὶ δὲ θεοῦ οὐκέτι; Ὡστε ἐπειδὴ ἀγαθός ἐστι, διὰ τοῦτο
 γέενναν προητοίμασε. Βούλεσθε καὶ ἄλλην εἶπω ἀγαθότητα
 τοῦ θεοῦ; Οὐ τοῦτο ^m μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς οὐκ
 ἀφίησι γενέσθαι κακοὺς. Εἰ γὰρ ἔμελλον τῶν αὐτῶν τυγχά-
 νειν, πάντες ἂν ἦσαν κακοί· νῦν δὲ οὐ μικρῶς καὶ τοῦτο παραμυ-
 θεῖται τοὺς ἀγαθοὺς. Ἀκουε γὰρ ⁿ τοῦ προφήτου λέγοντος·
 14 “Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ^o ἀσεβοῦς, τὰς
 D χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀμαρτωλοῦ” οὐχ ὑπερ- (425)
 ηδόμενος, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ δεδοικῶς μὴ τὰ αὐτὰ πάθῃ, καθα-
 ρώτερον τὸν ἑαυτοῦ βίον ^p ἐργάζεται. Πολλῆς τοῦτο κηδεμο-
 νίας ἐστί. Ναὶ, φησὶν, ἀλλ' ἀπειλῆσαι μόνον ἐχρῆν, μὴ μέντοι
 ἁκολάσαι. Εἰ κολάζει, καὶ λέγεις, ὅτι ἀπειλὴ τὸ πρᾶγμά ἐστι,
 καὶ διὰ τοῦτο ῥαθυμότερος γίνῃ· εἰ ὄντως ^r ἡπείλει μόνον, οὐκ
 ἂν ὑπτιώτερος γέγονας; Οἱ Νινευῖται εἰ ἤδεσαν ὅτι ^s ἀπειλὴ
 τὸ πρᾶγμα ἦν, οὐκ ἂν μετενόησαν· ἐπειδὴ δὲ μετενόησαν, μέχρι
 ῥημάτων τὴν ἀπειλὴν ἔστησαν. Βούλει αὐτὸ ἀπειλὴν εἶναι; Σὺ
 E κύριος εἶ τοῦ πρᾶγματος· γενοῦ ^t βελτίων, καὶ ἴσταται μέχρι
 τῆς ἀπειλῆς· ἂν δὲ, ὅπερ ἀπείη, καταφρονήσης τῆς ἀπειλῆς,

14 Psal. lvii. 11.

^d αὐτοὺς] εἰς αὐτοὺς E. ^e λυπήσονται E.I. Veron. ^f τὸ C.
^g ἀκαίρου om. K. ^h τὸ C.I.K. ⁱ καὶ ἀκόλαστοι om. E. ^k πρόχειρον C.
 ταῦτα ante τὰ ἀμ. transp. E.I.K. ^l ἀλλ' om. C. Statim υἱεῖς E. ^m μό-
 νον] + ὠφελεῖ ἢ γέεννα προαποκειμένη, καὶ εὐλαβεστέρους αὐτοὺς πρὸς κακίαν
 ποιούσα C.K. ⁿ τοῦ] καὶ τοῦ C. ^o ἀσεβοῦς om. C.K. ^p ἐργάζεται
 E.K. Sav. cet. Statim πολλῆς ἄρα τοῦτο C.K. Sav. cet. ^q κολάσαι] καὶ
 κολάσαι iidem. ^r ἡπείλει μ.] ἡπειλῇ μ. I. ἀπειλεῖ μ. Veron. ἀπειλῇ μ. ἦν
 C.E.K. Sav. cet. ^s ἀπειλῇ] + μόνον E. ^t βέλτιον E.I.

ἤξεῖς ἐπὶ τὴν πείραν. ^νΟἱ τοῦ κατακλυσμοῦ, εἰ τὴν ἀπειλὴν ἔδεισαν, οὐκ ἂν τὴν πείραν ὑπέμειναν. Καὶ ἡμεῖς, εἰς φόβον θωμεν τὴν ἀπειλὴν, οὐχ ὑποστησόμεθα τὴν πείραν· μηδὲ γένοιτο· ἀλλὰ παράσχοι ὁ φιλόανθρωπος θεὸς πάντας ἡμᾶς ἐντεῦθεν ἤδη σωφρονισθέντας, τῶν ἀπορρήτων ἐκείνων ^ωἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιοθῆναι, χάριτι καὶ φιλοανθρωπίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα ^Fτῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

^ν οἱ om. I. οἱ πρὸ τοῦ κ. C.K. ^ω ἐπιτυχεῖν ἀγ.] ἀγ. ἐπιτυχειν I.K.
ἀγ. ἀπολαῦσαι E. ὧν—ἀξιοθῆναι om. C.E.K.

A N N O T A T I O N E S.

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPIST. I. AD TIMOTHEUM.

ARGUMENTUM.

TIT. ΤΟΥ ΕΝ 'ΑΓΙΟΙΣ—ΠΡΩΤΗΝ.] Sic Mor. Ben. 'Υπόθεσις τῆς πρὸς Τ. ἐπιστολῆς πρώτης. L. 'ΥΠΟΜΝΗΜΑ—ΠΡΩΤΗΝ.] 'Υπόθεσις τῆς πρὸς Τ. ἐπιστολῆς πρώτης (πρώτης ἐπιστολῆς B.K.) B.K. Sav. 'Υπόθεσις εἰς τὴν πρὸς Τ. ἐπιστολὴν πρώτην C. Statim 'ΥΠΟΘΕΣΙΣ om. B.C.K.L. Sav.

Pag. 547 A. not. g. " Videtur legendum, εἰσθαι μὴ μόνον τὸ ἐναντίον κηρῦξαι, ἀλλὰ καὶ παθεῖν. Nam si Timotheus se circumcidi passus est, quis non putaverit eum quoque praedicasse nullum nefas esse in circumcisione, sed posse hominem Christianum salva fide circumcisionem suscipere?" Dun. Vetus: *eligeret non modo contrarium nihil praedicare, verum id etiam pati.* Omnino retinenda videtur negativa. Scilicet Timothei *σύνεσις* in eo conspicitur, quod duas res, specie quidem inter se contrarias, re vera non ita esse perspexerit: nempe, doctrinam Paulinam, hominem *χωρὶς περιτομῆς* salvari posse, praedicare, et sese huic ipsi ritui, aliorum salutis causa, submittere.

P. 547 B. lin. penult. καὶ τὰ νῦν δὲ γεγόμενα θαύματα. " De miraculis ossium Timothei vide Hom. I. ad Pop. Antiochenum, Tom. II. p. 3 C." Montef. Locus est, *τίνος ἔνεκεν συνεχώρησεν ὁ θεὸς ἄνδρα τοσαύτην ἔχοντα παρρησίαν, οὗ τὰ ὁστὰ καὶ τὰ λείψανα δαίμονας ἀπήλυνεν, ἀρρωστίᾳ τοσαύτη περιπεσεῖν.* Cf. nos ad Tom. X. p. 626 A.

P. 548 A. lin. 1. ἦν αὐτοῦ Montef. notans: " MSS. ἦν αὐτῷ." Αὐτῷ est in Veron. Sav. et libris omnibus: αὐτοῦ Morelli incuriae debetur.

Ibid. not. w. καὶ πολλὰ καταλέξας. Cf. Tom. XI. p. 25 E. εἰπὼν γὰρ, " μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλόατραι," καὶ τὰ λοιπὰ πάντα καταλέξας. Tom. X. p. 353 C. καὶ πολλὰ δὲ ἕτερα, ἵνα μὴ πάντα καταλέγωμεν. (Sic unus nostrorum pro magis vulgari, καθ' ἓν λέγωμεν.)

P. 548 B. lin. 1. εἰ συμβαίῃ ποτὲ ἀπὸ κοσμικῶν ἄγεσθαι. " Forte προάγεσθαι. τὴν γὰρ προαγωγὴν *promotionem* vocant. Quod vocabulum de dignitatibus ecclesiasticis praecipue dicitur. Epig.

Οὐκ ἐθέλουσα τύχη σε προήγαγεν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ,

Ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύνатаι.

*Ἀγεσθαι per se malum verbum est. Significat enim *duci* vel *ad suppli-*

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPIST. I. AD TIMOTHEUM.

ARGUMENTUM.

TIT. ΤΟΥ ΕΝ 'ΑΓΙΟΙΣ—ΠΡΩΤΗΝ.] Sic Mor. Ben. 'Υπόθεσις τῆς πρὸς Τ. ἐπιστολῆς πρώτης. L. 'ΥΠΟΜΝΗΜΑ—ΠΡΩΤΗΝ.] 'Υπόθεσις τῆς πρὸς Τ. ἐπιστολῆς πρώτης (πρώτης ἐπιστολῆς B.K.) B.K. Sav. 'Υπόθεσις εἰς τὴν πρὸς Τ. ἐπιστολὴν πρώτην C. Statim 'ΥΠΟΘΕΣΙΣ om. B.C.K.L. Sav.

Pag. 547 A. not. g. "Videtur legendum, ἐλῆσθαι μὴ μόνον τὸ ἐναντίον κηρῦξαι, ἀλλὰ καὶ παθεῖν. Nam si Timotheus se circumcidi passus est, quis non putaverit eum quoque praedicasse nullum nefas esse in circumcisione, sed posse hominem Christianum salva fide circumcisionem suscipere?" Dun. Vetus: *eligeret non modo contrarium nihil praedicare, verum id etiam pati.* Omnino retinenda videtur negativa. Scilicet Timothei σύνεσις in eo conspicitur, quod duas res, specie quidem inter se contrarias, re vera non ita esse perspexerit: nempe, doctrinam Paulinam, hominem χωρὶς περιτομῆς salvari posse, praedicare, et sese huic ipsi ritui, aliorum salutis causa, submittere.

P. 547 B. lin. penult. καὶ τὰ νῦν δὲ γενόμενα θαύματα. "De miraculis ossium Timothei vide Hom. I. ad Pop. Antiochenum, Tom. II. p. 3 C." Montef. Locus est, τίνος ἕνεκεν συνεχώρησεν ὁ θεὸς ἄνδρα τοσαύτην ἔχοντα παρρησίαν, οὗ τὰ ὁστὰ καὶ τὰ λείψανα δαίμονας ἀπήλανεν, ἀρρωστήα τοσαύτη περιπεσεῖν. Cf. nos ad Tom. X. p. 626 A.

P. 548 A. lin. 1. ἦν αὐτοῦ Montef. notans: "MSS. ἦν αὐτῷ." Αὐτῷ est in Veron. Sav. et libris omnibus: αὐτοῦ Morelli incuriae debetur.

Ibid. not. w. καὶ πολλὰ καταλέξας. Cf. Tom. XI. p. 25 E. εἰπὼν γὰρ, "μὴ πλανᾷσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι," καὶ τὰ λοιπὰ πάντα καταλέξας. Tom. X. p. 353 C. καὶ πολλὰ δὲ ἕτερα, ἵνα μὴ πάντα καταλέγωμεν. (Sic unus nostrorum pro magis vulgari, καθ' ἑν λέγωμεν.)

P. 548 B. lin. 1. εἰ συμβαίῃ ποτὲ ἀπὸ κοσμικῶν ἄγεσθαι. "Forte προάγεσθαι. τὴν γὰρ προαγωγὴν promotionem vocant. Quod vocabulum de dignitatibus ecclesiasticis praecipue dicitur. Epig.

Οὐκ ἐθέλουσα τύχη σε προήγαγεν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ,

ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

*Ἀγεσθαι per se malum verbum est. Significat enim duci vel ad suppli-

cium, vel *in carcerem*: nisi mavis μετάγεσθαι.” *Dun.* Verbum simplex non sollicitandum videtur. Supple *εἰς τὸ μέσον*, ut infra p. 602 A. vel *εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην*, ut p. 734 C. Tom. X. p. 550 B. Paullo insolentius est, quod proxime legitur, *πέμπεσθαι* (Vetus, *praeficiendus ecclesiae*) cujus vice *παύεσθαι* mendose dedit Veron.

P. 548 B. lin. 4. Pro *ἐμπιστευθείη*, lapsus Morelli *ἐπιστεύθη* secure imitatus est Montef.

HOM. I.

P. 548 E. lin. 2. Pro *ἀφωρίσθαι* Morellus sine libris *ἀφωρίσθην* edidit, quem secutus est Montef.

P. 549 B. lin. 5. Particulum *καὶ* ante *ταῦτα* male intruserunt Mor. Ben.

P. 549 E. lin. 6. *Χριστοῦ γάρ ἐστι*. Sic libri ad unum omnes. *Χριστὸς γάρ ἐστι*, sive ex Interprete, sive de conjectura Dunaei, tacite ediderunt Mor. Ben.

P. 549 F. not. ^m. *καὶ τέκνον οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γνήσιον*. Verba *καὶ τέκνον*, quae vulgo absunt, ex Mosq. 102. et Lamb. 137. assumimus. Catena, *καὶ οὐχ ἀπλῶς τέκνον, ἀλλὰ καὶ γνήσιον*. Infra p. 678 F. *τέκνον αὐτὸν καλῶν, καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ, “τέκνον ἐμόν.”*

P. 550 A. lin. 4. “*ἄλογον ἦν*, quid valeat hic, nescio. Forte *ἄλλογενὴς ἦν*, vel *ἄλλου γένους*. Paulus enim erat *ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων*: Timotheus *μιξοβάρβαρος*, patre duntaxat Graeco natus.” *Dun.* Frustra. Recte vertit Vetus: *numquid brutum animal erat?*

Ibid. lin. 8. *οὐδὲν ἐνῆλλακτο κ. τ. ε.* “Disputat cum Arianis, qui hinc ducto argumento sic poterant agere. Paulus Timotheum filium dicit, et tamen non est ex ipso genitus. Ergo neque ex eo, quod Christus dicatur filius Patris, ex ipso esse genitum efficitur. Respondet Chrysost. Timotheum dici filium non secundum naturam, sed secundum fidem. Proinde sicut ipse ejusdem erat cum Paulo fidei, sic Christum eandem habere cum Patre naturam.” *Fronto Ducaeus.*

P. 550 C. not. ^x. Verba, *τέκνον δὲ εἶπε*, aut admittenda, aut saltem subintelligenda sunt. Similiter p. 551 D. ante haec, *εἶδες πῶς διαβάλλει τὴν ζήτησιν*; ex Sacro Codice repetas, *αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι*. Et sic centies.

P. 550 E. lin. 4. *ὁν ἐάν]* Sic C.I.K. Veron. Sav. *ὁ ἐάν* vitiose Mor. *ὁς ἐάν* Ben. Lectio nostrorum B.L. incerta est.

Ibid. not. ^k. “Haud dubie pro vera lectione ponendum *ικέτου*, et sic Interpres.” *Dun.* In Cod. Lamb. 137. qui itacismo abundat, *ἡκέτου* inventum est.

P. 551 A. lin. 2. *παραγγέλης* (sic) mendose ediderunt Mor. Ben.

P. 551 B. not. ^b. Sav. marg. γρ. *ἐπιφανεία*. “Si non probamus, τῇ

τοῦ ἐλέγχου ὑπερφηανία, quod mihi non admodum placet, potius legendum περιφανεία quam ἐπιφανεία. Dem. τοσαύτη γὰρ ἦν περιφάνεια τοῦ πράγματος: tanta erat claritudo rei." Dun. Noster Tom. X. p. 126 C. διὰ τὴν περιφάνειαν τοῦ πλημμελήματος. Vetus, *aperta reprehensione*.

P. 551 C. lin. 4. καὶ παραχαράγματα sine articulo mendose legitur in Ed. Ben. In seqq. χρόνον pro λόγον et πείραν pro δόξαν inutiliter offert Cat.

P. 552 A. lin. 1. οἰκονομίαν θεοῦ. "In plerisque libris nunc habemus οἰκοδομίαν θεοῦ. Sed quamvis Noster hanc lectionem sequatur, videtur illam quoque probare infra sic scribens: ἄπερ γὰρ ἡ πίστις ἤνυσε καὶ ὠκοδόμησε, ταῦτα αὕτη καταστρέφει." Dun. In posteriore loco unus nostrorum ὠκονόμησε habet, sed *aedificat* vertit Vetus.

P. 552 D. not. a. Interjectum φησὶ, *dicat aliquis*, quod plerumque *objicientis* est, hic et alias in his Homiliis in *objectione diluenda* locum habere videtur. Vid. pp. 556 E. lin. 6. 570 C. lin. 3. 586 E. lin. 1. Vetus: *Credebant enim diis, et certe sine argumento ac probatione dicentibus. Quid quaeso illi credebant? Deorum scilicet esse nepotes. Alluditur, ut videtur, locus Act. Apost. xvii. 28.*

Ibid. not. h. "Graeca ita corrigenda sunt, καὶ μάγου Πυθαγόρου λέγοντες, αὐτὸς ἔφα, καὶ ἐπὶ ναῶν κ. τ. ε. Simulacrum illud Harpocratis innuere videtur, quod Plutarchus in sacris Isidis et Osiridis fuisse ait, λόγου σωφρονιστὴν καὶ σιωπῆς σύμβολον." Fronto Ducueus. "Locus erit mutilus, nisi legamus [partim ex marg. Sav. et nostris B.K.] ἐκείνου γὰρ τὸ, αὐτὸς ἔφα· ἐκείνου ἡ ἐπταετὶς σιγῇ, καὶ ἐπὶ τῶν ναῶν ἡ σιγῇ κ. τ. ε." Dun. Nihil mutamus. Ad ἐπισφίγγων, quod in libris pro ἐπισφίγγουσα legitur, intelligi potest numen silentii, Harpocrates.

P. 552 F. not. q. Locus vexatissimus. Editi, μαθεῖν παρ' οὗ μαθεῖν χρὴ, πείθεσθαι κ. τ. ε. Sic etiam B.K. μαθεῖν παρ' ὃ (+ χρὴ L.) ζητεῖν, χρὴ πείθεσθαι C.L. μαθεῖν θελέτω παρ' ὃ ζητεῖν, καὶ χρὴ πείθεσθαι I. Vetus: *A quo igitur illi discere possunt? Nempe enim qui addiscere cupit, obtemperare debet* etc. ad quem locum haec annotavit Ducaeus: "Nemo non videt haec ἀνακόλουθα esse: itaque ea quae Veronensis Editio habet, unde haec expressa sunt, μαθεῖν παρ' οὗ μαθεῖν χρὴ, sic corrigenda videntur ex MSto, μαθεῖν γάρ, οὐ ζητεῖν χρὴ, πείθεσθαι, οὐκ ἀμφισβητεῖν." Hujus Codicis, quisquis fuerit, auctoritate textum nostrum constituimus; cui aliquatenus accedit Cod. Lamb. 137. legens: ἐνταῦθα μαθεῖν, οὐ ζητεῖν χρὴ, πείθεσθαι κ. τ. ε.

P. 553 B. not. c. Edebatur πάντα συνέχουσα: Vetus, *quae cuncta continet*. Conjecturam συγχέουσα, a nobis in Annot. ad Homilias in Matth. p. 16. olim propositam, non confirmant libri B.C.I.K.L. (nisi quod συνέχουσα a 2da manu habet C.) sed plane sic legitur in Lamb. 137. et Mosq. 102. Infra p. 553 E. invicem sibi opponuntur πρόνοια et σύγ-

χυσις. Tom. II. p. 771 D. οὕτω πάντα συγχέῃ ἡ εἰμαρμένη. Tom. VII. p. 728 D. (qui locus cum nostro omnino conferendus est) "Ὁλως δὲ τί ποτέ ἐστι γένεσις; οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἡ ἀδικία καὶ σύγχυσις, καὶ τὸ εἰκῇ πάντα φέρεσθαι.

HOM. II.

P. 555 D. not. ^k. Cum Catena consentire nunc videmus Codices Lamb. 137. et Mosq. 102.

P. 556 B. not. ⁿ. Libris nostris B.K. accedit etiam Mosq. 102. nisi quod ἐκπεσοῦσα γὰρ τῆς ἀγάπης (Vetus, ubi enim a charitate deciderit) ἐμπεσεῖται εἰς φ. habet.

P. 556 D. not. ^w. εἰδῶς] εἰδότες Mor. Ben. invitis libris.

Ibid. not. ^x. Post verba Sacri Codicis Vetus sic pergit: *Quod si quis ea minus legitime utatur, non idcirco bona non est, sicut quoque bona erit. Verum quod ait, hujusmodi est: laudat eum ex operibus; id quippe significal, si quis ea legitime utatur. Sunt enim qui hac minime utantur legitime; puta cum eam verbis exponunt etc.* In loco obscuro non praeter-eunda est scriptura Cod. Mosq. 102. quae partim cum nostra, partim cum Saviliana conspirat: *Ἀν δὲ μὴ νομίμως χρῆται, οὐ καλός; φησί. Καὶ οὕτω καλός· ἀλλ' ὁ λέγει τοῦτό ἐστιν· ὅταν ἐκπληροῖ δι' ἔργων· τὸ γὰρ—τοῦτό ἐστιν. Εἰσὶ γὰρ οἱ μὴ χρώμενοι καὶ ἐνταῦθα· οἶον, ὅταν ἐξηγῶνται φ. αὐτὸν κ. τ. εἰ. Verba καὶ ἐνταῦθα, a Vet. praetermissa, quonam sensu posita sint non intelligimus.

P. 556 E. not. ^g. Pro φησὶν stat Codex Lamb. 137. Cf. Annot. ad p. 552 D. Mox pro δάκνων idem liber cum Mosq. 102. ἐνδάκνων habet, quod de hac re proprium est. Noster Tom. II. p. 554 A. τὸν χαλινὸν ἐνδακῶν καὶ ἀντιείνας. Basil. M. Tom. II. p. 62 C. ὥσπερ πῶλος σκληρὸς καὶ δυσήμιος ἐνδακῶν τὸν χαλινόν. Praeiverant Eurip. Hippol. 1223. αἱ δ' ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῇ γνάθοις. Plat. Phaedr. p. 254 B. ἐνδακῶν τὸν χαλινὸν μετ' ἀναιδείας ἔλκει.

P. 557 B. lin. 6. καὶ ὁ ὑπὲρ τὸν νόμον Ben. adversantibus libris.

P. 557 E. lin. 8. κατὰ παράλειψιν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 570 D.

P. 558 B. not. ^z. καὶ ταῦτα. Paraphrastice vertit Vetus: *et persecutiones ipsae quas in nomine illius patimur.*

P. 558 C. lin. 2. "Legendum, οὐ γὰρ ἅμα ἐγεννήθη, καὶ εἰργάζετο σημαῖα." Dun. Sed recurret constructio sine copula infra p. 713 C. ἅμα προσῆλθες, ἅμα ἠρώτησας, ὑπὸ τὴν δουλείαν στυγερὸν ἐποίησας. "Fort. καὶ ὑπό." Editor Ben. 2^{dae}.

P. 559 A. lin. 4. τὴν δόξαν ἐξέλαμψεν. Rarior hujus verbi usus. Sic tamen Euseb. Dem. Evang. VII. 2. 42. δι' οὗ, ὥσπερ διὰ λύχνου, τὰς τοῦ ἰδίου φωτὸς ἀκτῖνας πᾶσι τοῖς ἐν ἀγνοίᾳ θεοῦ καὶ σκότῳ βαθεῖ πιεζομένοις ἐξέλαμψεν.

P. 559 B. lin. ult. τὸν ἱματισμὸν τὸν δ. Sic libri omnes cum Edd. Veron. Sav. τὸ ἱμάτιον τὸ δ. Mor. Ben.

P. 559 D. lin. 4. οὕτως οὐδὲ αὐται. Pro αὐται, ταῦτα corrigit Fronto Ducaeus, τοῦτο Dunaeus. A virili ad muliebrem sexum subito transire videtur Concionator. Supple, τὰ ἱμάτια χρείας ἔνεκεν φοροῦσι.

P. 559 E. not. w. Edebatur, ἡ πλίνθω διαβρέχοι βάλσαμον, tacentibus nostris. "Fort. ἡ πλίνθον διαβρέχοι βαλσίμῳ." Editor Ben. 2^{dae}. Quod nos edidimus, ἡ πλίνθω διαβρόχῳ βάλσαμον, est in Mosq. 102. et Lamb. 137. et sic in suo habuisse videtur Vetus, vertens: *aut molli* (rectius *madido*) *lateri balsamum*.

P. 560 B. not. g. Pro ἀνακεχρωσμένοι, ἀνακεχρισμένοι dederunt Mor. Ben. contra fidem librorum. Ad constructionem hujus vocis cf. Tom. VIII. p. 313 C. καὶ ἄκων ἀναχρώννυται τῆς εὐωδίας. Tom. XI. p. 432 D. τὸν ἀέρα ἀναχρῶσαν τῆς ὁσμῆς. Tom. III. p. 610 C. ἐπιστολή . . . γνησίας ἀγάπης ἀνακεχρωσμένη.

Ibid. not. k. πάντες ἐξανίστανται καὶ παραχωροῦσι. Instar interpretis est Xenoph. Hiero VII. 7. πῶς γὰρ ἂν φαίμεν ἡ τοὺς βία ἐξανισταμένους θάκων . . . ἡ τοὺς ὁδῶν παραχωροῦντας τοῖς κρείττους κ. τ. εἰ.

P. 560 C. not. r. δηλοῦντες pro διδόντες habet Lamb. 137. Scriptura loci minime spernenda foret, διὰ τοῦτο καὶ τὸ παλαιὸν μύρον ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς, τῆς ἀρετῆς σύμβολον, δηλοῦντες ὅτι κ. τ. εἰ.

P. 560 D. not. w. μὴ κατεχομένης. Vetus vertit, *non cum quis libidine continetur*, quasi subintelligendum esset τῆς ψυχῆς, ut infra dicitur, ὑπὸ πάθους ἡ ψυχὴ κατεχομένη. Nisi forte vertendum, *non tum cum in manibus tenetur* (sc. ἡ πορνεία.) In recentiore scriptura ἐργαζομένης passive sumendum est, veremur ne contra linguam.

Ibid. lin. penult. τὸ ἄγος. Sic omnes ante Morell. qui ἄλγος vitiose edidit. Caecum ducem non modo secutus est Montef. verum etiam Latina corrumpit, *dolorem* pro *execrabile scelus* reponens. Mox p. 560 F. lin. 2. ἡδονή τι ἐστὶν mendose dedit idem Editor.

HOM. III.

P. 561 E. lin. 6. θέμις οὐκ ἔνι. "Leg. θέμις οὐκ ἔστι." Editor Ben. 2^{dae}. Non opus. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 497 B.

P. 562 C. not. c. μὴ λυμήνασθαι . . . τῷ αὐτεξουσίῳ. Morellus ex ingenio, ut videtur, plane non Graecum τὴν αὐτεξουσίαν rescipsit. Hunc imitatus est Montef. notans: "Unus Codex habet τῷ αὐτεξουσίῳ." Sed τῷ αὐτεξουσίῳ est in Veron. Sav. et libris omnibus. Catena τὸ αὐτεξούσιον, quod aequè bonum est.

P. 562 D. not. i. τὸ λεγόμενον τῇ συνηθείᾳ (ἐν τῇ σ. Lamb. 137. quod usitatus est) λάβουρον. "Glossema proculdubio." Hales. Vetus, *ut moris est*, *magnis laboribus indigent*, ab insolenti vocabulo λάβουρον deceptus.

“Λάβουρον videtur error esse pro λάβαρον.” *Montef.* “Quidam a labore deducunt, quod *laborum* vulgo diceretur. Et sane Hermias Sozomenus l. i. c. 4. λάβωρον per ὦ scribit [ἐκέλευσε χρυσῶ καὶ λίθοις τιμίαις εἰς σταν-ροῦ σύμβολον μετασκευάσαι τὸ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενον λάβωρον.] Sed Prudentius mediam syllabam corripit.” *Facciolati Totius Latinitatis Lex. s. v. Labarum.*

P. 563 A. lin. 3. τῷ πιστευθῆναι. “Fortassis τοῦ, ut sit χάριν ἔχει τοῦ πιστευθῆναι.” *Sav.* Conjecturae probabili Codices non accedunt.

P. 563 B. lin. 5. ὁρᾷς τὴν καταφορὰν αὐτοῦ; Vim vocis minus ceperunt Interpretes: Vetus, *quanto se dejiciat studio*: *Montef.* *quam se demittat.* Secundum Nostri usum, καταφορὰ est *vehementia in increpando.* Tom. II. p. 776 E. καὶ πολλῇ κέχρηται κατὰ τῶν τρυφώντων καταφορᾷ ὁ προσφῆτης. Tom. X. p. 77 E. “Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός.” Ὁρᾷς τὴν καταφορὰν τοῦ λόγου;

P. 565 C. lin. 4. φοβοῦμαι δὲ μὴ κατὰ πραγμάτων ἢ τὰ λ. ρ. “Germanam esse hanc lectionem arbitror, et est proverbiale dictum, cui simile, *rem acu tangere.*” *Dun.* Cf. Tom. VII. p. 453 D. ἀργὸν δὲ, τὸ μὴ κατὰ πράγματος κείμενον, h. e. *quod rei propositae non convenit.*

P. 565 D. lin. 2. ἀλλ’ εἰκῇ, φησὶ, φιλοῦ, εἰκῇ μὴ μισοῦ. “Videtur proverbium illo tempore fuisse.” *Montef.* Vid. Annot. ad Tom. X. p. 411 D.

P. 565 E. lin. 1. οἱ δὲ τέρασι καὶ μωροῖς καὶ νάνοις. Cf. infra p. 649 E. “At non Caesar Augustus hoc animo fuit, de quo Suetonius: *Pumilos atque distortos, ceterosque generis ejusdem, ut ludibria naturae malique ominis, abhorrebat.*” *Dun.*

P. 566 B. not. t. [καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει]. Glossa ex margine irrepsisse videtur. Agnoscit tamen Vetus, vertens, *propter resurrectionis sacramentum.*

P. 566 D. lin. 1. καὶ δοκοῦμεν μὲν φθονεῖν ἐκείνῳ (τῷ εὐδοκимоῦντι), ὁ δὲ φθόνος διαβαίνει εἰς ἐκεῖνον (Christum). De hac negligentia monitum ad Tom. XI. p. 78 A. not. r.

HOM. IV.

P. 567 F. lin. 1. τῷ νόμῳ προσέχειν. “Legendum conjiciebam, τῷ ν. μὴ προσέχειν. Conjecturam confirmavit Interpres, *persuadet legi non intendere.*” *Sav.* In uno nostrorum C. τῷ ν. μὴ προσέχειν a manu secunda correctum est. Etiam Lamb. 137. μὴ τῷ ν. προσέχειν habet. Sed προσέχειν τῷ νόμῳ, sequente ὥς, non valet *legi intendere*, sed *certam opinionem de ea habere*: ut infra p. 585 E. ἵνα μὴ ὥς ἐχθροῖς αὐτοῖς προσέχη. Tom. VII. p. 726 B. ἐν οἷς (χρονοῖς) μάλιστα ὥς στασιασταῖς προσεῖχον αὐτοῖς. [In loco Nostri Tom. VI. p. 60 B. ἐπειδὴ γὰρ τοῖς μὲν ὥς πικρότατα φθειγγομένοις οὐ προσεῖχον, τοῖς δὲ ὥς προσηνεστάτοις καὶ γλυκύτητα πολλὴν ἔχουσιν, omnino delenda videtur negativa.] Plus difficultatis habet

quod sequitur *χωρὶς ἐκείνου*, cujus loco Ducae conjecturam δι' ἐκείνου, invito Interprete, receperunt Savilius et qui ei successerunt. Sed etiam *χωρὶς ἐκείνου* defendi posse arbitramur, hoc sensu: *ita de lege sentire, quasi possibile non sit absque illa salvari, nisi per solam fidem.*

P. 568 A. not. m. Varietati lectionis hujus loci nunc addimus ex Mosq. 102. et Catena, πάντα τὸν ἔ. βίον καταδαπανηθεὶς καὶ ἀναλώσας εἰκὴ καὶ μ. ἐν πονηραῖς πράξεσιν. Vetus vertit: *qui omnem priorem vitam frustra atque inaniter consumsisset, duxissetque per mala opera.* Secundum nostram lectionem dicitur homo ipse καταδαπανηθῆναι ἐν πονηραῖς πράξεσιν, fere ut in alio Nostri loco Tom. IV. p. 198 A. “Διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς, φησὶ, σάρκας” τουτέστι, διὰ τὸ σαρκικαῖς πράξεσιν αὐτοὺς καταδεδαπανῆσθαι, καὶ μὴ εἰς δέον κεχρησθαι τῇ τῆς ψυχῆς οὐσίᾳ, ἀλλ' ὡς σάρκα μόνον περικειμένους καὶ ψυχῆς ἐρήμους ὄντας, οὕτω τὸν ἑαυτῶν βίον καταναλίσκειν. Praeiverat Auctor Sap. v. 14. ἐν δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδαπανήθημεν.

P. 568 D. not. i. Scripturam emendatam ἐναβρύνεται pro εὐφραίνεται confirmant etiam Reg. 744. et Mosq. 102. Pro ἀβρύνεται stat Lamb. 137. Cf. Tom. IX. p. 444 B. δέον εἰπεῖν ὅτι καὶ καυχῶμαι καὶ σεμνύνομαι καὶ ἐναβρύνομαι . . . λέγεις ὅτι οὐκ ἐπαισχύνῃ.

P. 570 C. lin. penult. ἡ δόξα τοῦ υἱοῦ κ. τ. ἐ. “Fort. οὐ τοῦ υἱοῦ.” Editor Ben. 2^{dae}. Vetus, *non gloria filii magis quam patris est.* Nos interrogationem fecimus.

P. 570 D. not. f. “In aedificio exstruendo inter δημιουργὸν et κτιστὴν quid intersit, non intelligo. Pro κτίσις lege κτήσις.” Hales. Vetus, *imperium.* Κτήσις cum significatione possessionis legitur Tom. XIII. p. 509 E. διὰ τοῦτο καὶ τὴν κτήσιν αὐτῶν ἄδηλον ἐποίησε καὶ οὐ μόνιμον.

P. 570 E. not. l. ἀμφοτέρα γάρ. Per ellipsin dictum, fere sicut Homericum, ἀμφοτέρον τ', ἀγαθὸς βασιλεὺς, κράτερός τ' αἰχμητής. Ejusdem generis est locus Tom. XII. p. 247 A. qui nunc legitur: οὐ μὴν αὐτὰς ἀφίησιν, ἀλλ' ἐπιτρέχει σφόδρα συνετῶς, τηρῶν ἀμφοτέρα, καὶ τὸν κόρον φεύγων, καὶ τὴν πυκνότητα οὐ λυμαινόμενος: posthac a nobis, favente Deo, sic edendus: οὐ μὴν αὐτὰς ἀφίησιν, ἀλλ' ἐπιτρέχει, σφόδρα συνετῶς ἀμφοτέρα, καὶ τὸν κόρον κ. τ. ἐ.

P. 571 B. not. i. ἄρωμεν τὸν θεόν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 153 E.

P. 571 F. lin. 2. γῆν καταπάσσεις σαυτήν. Constructio insolentior. “Legendum videtur vel γῆν καταπάσσεις σαυτήν, vel γῆν καταπάσσεις σαυτῇ [vel potius σαυτῆς, ut Tom. VII. p. 395 D. ῥόδα κατέπασε τῶν παρειῶν].” Dun.

P. 573 A. not. v. Savilii lectio, quae in nullo nostrorum exstat, fortasse debetur Frontoni Ducae, qui ex suo *emendato Codice* legendum censebat, εὐρήσωμεν (sic) πάντα τὰ ὑγιῇ καὶ καλά.

P. 573 B. lin. ult. σκιατροφία. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 100 B.

P. 573 C. not. a “Sic Colb. ἄδδην Savil. et Commel. Legebatur

ἄρδην.” *Editor* Ben. 2^{dae}. Proculdubio Viro docto in mente erat, ἄρδην vel ἄδην rescribere, sed per incuriam ἄρδην reliquit. Inter ἄρδην et ἄδδην difficilis est electio. Nobis quidem alias ἀδηφαγία, alias ἀδδηφαγία editum est.

P. 573 D. not. c. In Lamb. 137. legitur, ἐπεὶ ἂν ἐπτερωμένη καὶ ἄσωτος οὔσα. Quod edebatur ἡς οὔσα ex duplici scriptura ortum esse patet. Compositum ἀναπτεροῦσθαι in *malam* partem valde frequentat Noster, non ita πτεροῦσθαι.

HOM. V.

P. 574 E. lin. 5. οὐκ ἀνθρωπίνῃ γέγονας ψήφῳ. Conjiat aliquis Auctorem scripsisse οὐκ ἀνθρωπίνῃ γέγονας δὲ γέγονας ψήφῳ: sed sine libris nihil mutamus. Μοχ φορτικώτερος fortasse exquisitius quam φορτικώτερον.

P. 575 A. not. c. Edebatur, Ἐκείναί σε εἴλοντο εἰς δὲ εἴλοντό σε, στρατεύου τὴν καλὴν στρατείαν. Distinctionem correximus.

P. 575 C. not. r. ἵνα οὕτω τῶν ἄλλων προῖστώσαι. Ante Ben. 2^{dam} edebatur προῖστασαι. Forma προῖστᾶσαι pro προῖστῇ nescimus an usu defendi possit. In Catena est προειστήκη (sic).

P. 575 F. lin. 1. οἱ τῆς πίστεως ἀπεχόμενοι. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 249 B.

Ibid. οἱ ζητοῦντες λογισμοῖς οἰκείοις. “Interpres explet τὰ θεῖα μυστήρια [et sic post ζητοῦντες Sav. in marg.] ex se an e libris nescio.” *Dun.* Interpolatio manifesta, quam nostri omnes ignorant. Cf. Tom. X. p. 24 C. ἄρα οἱ λογισμοῖς ζητοῦντες, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀπολλύμενοι. p. 619 B. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐκείνου ἀπορώτερον, ἐὰν λογισμοῖς ἐξετάζῃς, καὶ μὴ τῇ πίστει παραχωρῇς.

P. 576 D. lin. 3. τί δήποτε δὲ τοὺς ἀπίστους (sc. αὐτοὶ ἐπαίδευν;) Vetus, *cur igitur? propter infideles*. Quasi legisset, τί δήποτε; διὰ τοὺς ἀπίστους.

P. 576 E. not. a. “παρεδίδοντο. Sic emendavi ex MS. et tradebantur (Satanæ sc.) qui arroganter sese efferebant: cum prius esset περιεγίνοντο, quod quid hic esset, ego non video.” *Hales*. Verba συνεύχοντο καὶ περιεγίνοντο nos quidem verterimus, *sustinebantur et incolumes evadebant*.

P. 577 E. lin. 5. πάσχα λέγεται; ὅτι τότε ἔπαθεν. “Nota falsum etymon ex ignorance linguæ Hebraeae.” *Dun.*

P. 577 F. lin. 2. τοῦ λαμπροῦ πλήθους. Nescimus an de *vestibus* cogitandum, ut τῷ μελανειμονεῖν contrarium est λαμπρειμονεῖν. Vetus autem, *solito laetiozem*. Quod si verum est, appellandus Nostri locus Tom. IX. p. 685 A. Οὐχ ὁρᾷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὅτι οἱ μὲν ἡδικοῦμενοι λαμπροὶ, καὶ μετὰ πολλῆς ἐσθήκῃς τῆς παρρησίας ἐλευθεροστομοῦντες, οἱ δὲ ἡδικοῦντες κάτω κύπτοντες μετ’ αἰσχύνῃς καὶ φόβου;

P. 578 B. lin. 7. εἰς τὸν ἴδιον ἔμετον Mor. Ben. repugnantibus libris.

HOM. VI.

P. 578 C. lin. ult. ποιῆσθαι δέησεις. Hoc est, secundum Nostrum, *facere*, non *fieri* preces, quod Interpretes Sacri Codicis fere omnes fecerunt. Vid. infra pp. 578 E.F. 579 B.D. 583 D.

P. 580 A. lin. 1. ὑπὲρ τῶν εἰς ἡμᾶς καὶ τῶν λάθρα γινομένων. Vetus, *quae in nos sive clam sive manifeste proveniunt* : quasi in suo invenisset, καὶ τῶν λάθρα καὶ τῶν φανερώς (vel ἐμφανῶς) γινομένων. Etiam Montef. *pro iis qui ad nos vel palam vel clam accedunt*, perperam tamen de *personis* intelligens.

Ibid. lin. ult. οὕτω δείξον αὐτῷ. “Corruptum puto τὸ δείξον.” Dun. Ad stylum familiarem pertinere videtur hic usus.

P. 580 B. lin. 2. Edebatur τῶν ἐπιεικῶν καὶ προσηγῶν. Τοῦ στόματος τοῦ ἡξιωμένου τοιαύτης μυσταγωγίας μηδὲν πικρὸν ἐκβαλλέτω, μηδὲν κ. τ. έ. Olim conjeceramus τὸ στόμα pro τοῦ στόματος; postea vidimus non nisi distinctionem loci laborare, quam ex Veron. et Vet. sanavimus.

P. 580 E. not. a. καὶ ἐξέλθη. “Quis tandem? τὰ παῖδιά : nec enim alibi rectus alius. At sic stare non potest λαβὼν et μὴ λαβὼν. Syntaxis itaque est ἀνακόλουθος.” Hales.

P. 581 C. not. n. Haec κατεύξασθαι, μᾶλλον δὲ οὐκ ἐτόλμησε, quae propter homoeoteleuton exciderant, nunc tandem ex unico Cod. Mosq. 102. restituta sunt. Agnoscit ea Vetus : *contra eos orare minime ausus est, immo tutum sibi fore arbitratus non est, nisi et pro eis oraret.*

P. 582 B. not. r. ἐκοίμισε τὴν σελήνην; Vetus, *lunam solito cursu coercuit?* Montef. *an lunae cursum sustulit?* Metaphoram non perspexerunt VV. DD. Julius Pollux VII. 178. καὶ τὸ κατασβέσαι τὸν λύχνον, ὃ νῦν κοιμίσαι καὶ κατακοιμίσαι λέγουσι. Noster Tom. VII. p. 685 A. τοὺς λύχνους μετὰ ἀκριβείας κοιμίζοντες (alii κατακοιμίζοντες), μὴ που σπινθήρ ἐμπρήσῃ τὴν οἰκίαν.

P. 582 E. not. h. Usus verbi ἀποκναίειν *intransitivus*, quem vocant, valde suspectus est. “Legendum vel ἀποκνεῖ, vel potius ἀποκναίεται.” Dun. Noster Tom. VIII. p. 182 D. μὴ καρτεροῦντες ἀκοῦσαί τι τῶν λεγομένων, ἀλλ’ ἀποκναίοντες : ubi Montef. “Quidam ἀποκνοῦντες.” Tom. IV. p. 82 C. ὥσπερ γὰρ τὸ αἰεὶ κατατείνειν τοῖς πόνοις ἀποκναίειν ποιεῖ καὶ ἀναπίπτειν : ubi Savil. “Ἀποκναίειν in significatione neutrali nove dictum. Dunaeus mavult ἀποκνεῖν. Fortasse legendum ἀποκναίει καὶ ποιεῖ ἀναπίπτειν.”

P. 583 A. lin. 6. σπώμεθα] ἀποσπώμεθα Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 583 B. not. q. Vocabulum non Graecum ἐπιζημίας unde arripuerit Savilius plane nescimus.

HOM. VII.

P. 584 C. lin. 6. ὅτι ταύτην φησίν. Ταύτην, quod hujus pronominiis proprium est, de pace, quae ad hanc vitam pertinet, intelligendum est. Vetus: *Nam uti ne existimes illum hoc de temporali pace dixisse.* Sic Tom. V. p. 280 B. εἶχον μὲν γὰρ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ· εἶπετο καὶ αὕτη. Cf. nos in Annot. ad Tom. VII. p. 376 B.

P. 587 A. lin. 1. πάνυ γὰρ ἐνάρκων πρὸς τοῦτο οἱ ἀπόστολοι. Vetus, *dissidebant*, minus apte. “Significat Chrysostomus Paulum fuisse gentium doctorem et praedicatorem: ceteros autem Apostolos ea in re, scilicet in gentium conversione, non multum operae posuisse.” *Montef.* Ναρκᾶν, sensu translato, *pigrescere, tardus ad agendum fieri*, Nostro in deliciis erat. Tom. IV. p. 396 A. καὶ ὁ δίκαιος οὐ δυσχεραίνει, οὐ ναρκᾷ πρὸς τὸ μῆκος, οὐκ ἀπαγορεύει. Tom. VII. p. 123 A. ἀλλ’ ὅμως οὐδὲ πρὸς τοῦτο ἐνάρκησεν, ἀλλ’ ὑπακούει καὶ πείθεται. p. 306 C. καὶ μὴν ἀκόλουθον ἦν ἀλγεῖν αὐτοὺς πρὸς τὸ φορτικὸν τῶν εἰρημένων, καὶ ναρκᾶν πρὸς τὸ ὕψος τῶν ἐπιτεταγμένων.

P. 587 C. lin. 4. οὐ τοιοῦτος, οἷος οἱ δοῦλοι. Sic libri omnes: ἴσ. οἶοι. *Sav.* in marg. “Legendum οἷος ὁ δούλον vel δούλων.” *Dun.* Hujus notulam exscribens Editor Ben. 2^{dae}, per incuriam διόλου et διόλων dedit.

P. 588 A. lin. 2. τῶν ἐν ὀστράκῳ καὶ ὑέλῳ διατηθέντων. “Opera enim testacea et vitrea magno labore et sudore conficiuntur.” *Dun.* Nescimus quid in mente habuerit V. D. Ὀστρακον et ὕελος, vilis materies, in pauperum mensis apparebant. Sic Tom. XI. p. 327 D. πάλιν ἐνταῦθα ἐν τῇ τῶν πενήτων τραπέζῃ μήτε ἄργυρος ἔστω . . . τὰ δὲ ἐκπώματα καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη ἀπὸ ὑέλου κατασκευαζέσθω μόνης.

P. 588 B. lin. 1. τῶν ἐκμαγείων τῶν μελαινομένων. Interpretes summo consensu de *inaginibus vetustate nigratis* cogitaverunt. Frustra: siquidem ἐκμαγεῖον est *macula qua quid abstergitur*, tum hic, tum infra p. 627 F. ὡς πένης χεῖρα ἐκτείνων καὶ τὰ παρὰ σοῦ λαμβάνων, ἐκμαγεῖον τῶν σῶν ἐστι κακῶν.

P. 588 D. not. 8. τὴν οὐδαμινὴν. “Legendum, si quid video, τὸ οὐδαμινόν. Prius enim quo spectabit?” *Hales.* Nihil mutamus. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 147 D.

HOM. VIII.

P. 590 D. not. 9. τὴν ἀμπεχόνην πάντοθεν περιστάλθαι καλῶς. Τὴν ἀμπεχόνην, quod a quibusdam libris abest, non omnino necessarium videtur. Cf. Tom. X. p. 232 E. οὐδὲ γὰρ καλύπτεσθαι εἶπεν ἀπλῶς, ἀλλὰ, κατακαλύπτεσθαι, ὥστε ἀκριβῶς πάντοθεν περιστάλθαι.

P. 591 A. lin. 3. τῶν ἐν ταῖς σκηναῖς. Insolenter dictum pro τῶν ἐν τῇ σκηνῇ, vel τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

P. 591 B. not. 1. ἂν ἐπιτηδεύσῃ διὰ τοῦ σχήματος μοιχείας δόξαν λαβεῖν. Eadem est hujus verbi constructio Tom. IV. p. 411 B. ἀλλὰ τὴν νόσον αὔξειν καθ' ἐκάστην ἐπιτηδεύοντα. Non tamen spernenda est lectio unius libri, ἂν τῇ ἐπιτηδεύσει τοῦ σχήματος μοιχείας δόξαν λάβῃ. Similiter dicitur ἐπιτηδεύσεις βαδίσεως Tom. I. p. 422 C.

P. 591 E. lin. 5. ἐν τῷ μέλανι. Vetus: *quid autem cum calceus ipse, pullae vesti subjectus, majorem sui decorem cernentibus praeferat?* Totus hic locus de artificioso mulierum vestitu valde eruditus est, sed propter morum ignorantiam difficultatibus obseptus.

Ibid. lin. 6. ὥστε μήτε τὸν ταρσὸν ἀνέχειν πολὺ. “Hic aliquid deest supplendum.” Dun. “Interpres verba haec non agnoscit.” Sav.

P. 591 F. not. 4. μετὰ τοῦ μετώπου. “Legendum κατὰ τοῦ μετώπου.” Dun. Vetus: *atque superne a fronte velum facie candidius suspendis.* Φάρος et κάλυμμα (vel καλύπτρα) vestis muliebris, ut χλανὶς virilis. Tom. X. p. 231 D. εἰ γὰρ ἱμάτιον ἐναλλάττειν οὐ θέμις, οὐδὲ ταύτην μὲν χλανίδα περικεῖσθαι, ἐκείνον δὲ φάρος ἢ καλύπτραν.

P. 592 A. not. v. περὶ τῆς δέσεως. “Interpres legit δέρης.” Dun. Nimirum vertit: *Quid item de collo, quod nunc quidem operitur, nunc autem de industria denudatur? quid item de strophio, quod mamillis constringendis apponitur?*

Ibid. lin. 5. τὰς δὲ χεῖρας. “Forte χειρίδας.” Dun. Vetus: *manus autem . . . ita accurate manicis induunt.*

P. 592 B. lin. 5. ὡς πολλῶν ἐτέρων (al. ἐταιρῶν) καὶ πρὸς τοῦτο ἐπιτηδευμένων. Constructionem non expedimus. Vetus: *ut etiam scorta plurima ad hoc omni studio intendant.*

Ibid. not. f. εἰκὴ κειμένην. Inest in verbo κεῖσθαι, ut videtur, *negligentiae* notio. Sic Tom. I. p. 420 E. διὰ σχήματος εἰκὴ κειμένου.

P. 592 E. lin. ult. μὴ γὰρ ἐμοὶ δίδως λόγον; ἐκείνῳ κ. τ. έ. De constructione dictum ad Tom. X. p. 495 A.

P. 593 B. lin. 6. οὐ διὰ τὰς φρονίμους. “Malimus, οὐ λέγω τὰς φρονίμους. Interpres haec prorsus omittit.” Ed. Ben. 2^{dae}.

HOM. IX.

P. 594 D. lin. 5. ὅταν γὰρ ἐπείγῃται πρὸς τὴν διάλεξιν ὁ λόγος. Hic utrum ἡ διάλεξις, ut in proxime praecedentibus, de frivola muliercularum colloctione, an, ut saepe alias, de ipsius Concionatoris sermone intelligendum sit, ambigitur. Posterior ratio Veteri et Montefalconio placuit; quorum ille, *nam cum sermo doctoris incassum effunditur*: hic autem, *cum enim ad loquendum parati sumus*; uterque aequo liberius. Verius fortasse Anglus: *cum enim sermo noster confabulationem superare contendat*; modo hic usus τοῦ ἐπείγεσθαι probari possit.

P. 595 B. lin. 1. ἡ ἀποστροφὴ σου. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 491 C.

P. 595 E. not. d. Utramque formam κατηφέιν et κατηφιῶν frequentat Noster : e. g. Tom. I. p. 352 C. Tom. IV. p. 741 A. Tom. VIII. pp. 505 E. 507 D. Tom. XI. pp. 272 D. 513 D. 755 E. 768 E. In loco Tom. XI. p. 409 C. libri inter κατηφήσης et κατηφῆς ἥs fluctuant.

P. 595 F. lin. penult. μὴ γὰρ ἐκείνη ταῖς ἄλλαις ἐξέκλεισε ; Ad ἐξέκλεισε intelligendum, ut videtur, τὴν τῆς σωτηρίας ὁδόν. Vetus, *numquid enim illa ceteris quoque praejudicat* ?

P. 596 C. not. d. Pro nostra lectione praeter Catenam stat Reg. 744. nisi quod ἀναγάγη pro ἐναγάγη habet. Utrumque probum ; sed ab ἐναγάγη ad ἐν ἀγάπη proclivior est lapsus. Noster Tom. IV. p. 705 A. ὁ δὲ λέγει, τοῦτο ἐστίν· τότε λήψῃ πολὺν τὸν μισθόν, ἐὰν οἱ γεννηθέντες παῖδες “ ἐπιμείνωσι τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ τῷ ἁγιασμῷ.” * Ἄν τοῖνυν αὐτοὺς εἰς ταῦτα ἐνάγῃς κ. τ. ε. Tom. XI. p. 392 E. ὅταν τούτοις ἐκ παιδὸς ἐνάγῃς αὐτόν : ubi vid. Annot.

P. 597 A. lin. 7. τοῦτο γάρ. Scilicet τὸ πορνεύειν, quod in praecedenti clausula, ἐν σωφροσύνῃ μάλιστα διατηρῶμεν αὐτοὺς, innuitur. Vetus, *huic inimica libido* : Montef. *vitium enim oppositum*.

P. 597 B. lin. penult. ἐπὶ ante τῆς κεφαλῆς casu excidit in Mor. Ben.

P. 597 C. not. p. ὀρεωκόμον. Cf. Var. Lect. ad p. 629 D. et ad Tom. VII. p. 808 E. De scriptura hujus vocis vid. Lobeck. ad Phryn. p. 696.

P. 597 F. lin. 1. τὰς θυγατέρας μάλιστα διανείμασθε. Hoc est, *quasi vestram provinciam suscipite* ; scilicet ut foemina filias, vir filios curet. Infra p. 737 C. καθάπερ οἰκίαν μίαν τὴν οἰκουμένην διανεϊμάμενοι, οὕτως ἅπαντα διηκονοῦντο . . καὶ ὁ μὲν τοῦτο, ὁ δὲ ἐκείνο λαβὼν τὸ μέρος. Vim vocis non perspexit Montef. vertens, *filias vestras recte componite*.

P. 598 A. lin. 2. οὕτω πρὸς τὸν γάμον ἔκδοτε. οὐκ αὐτὰς μόνον κ. τ. ε. Vid. Var. Lect. Si quid mutandum, facilis est correctio, * Ἄν οὕτω πρὸς τὸν γάμον ἐκδῶτε, οὐκ αὐτὰς μόνον κ. τ. ε.

HOM. X.

P. 598 E. not. c. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 470 B.

P. 599 A. not. l. ἵνα ἐκ μιᾶς γυναικὸς ᾦ. Vetus, *qui unius fuerit uxoris vir* ; qua tandem mortua Episcopus constitutus fuerit. * Ἐκ γυναικὸς idem quod ἀπὸ γυναικὸς p. 599 E. ut ἐξ ὑπάτων et ἀπὸ ὑπάτων dicitur qui consulatu functus fuerit.

P. 599 D. lin. 5. ταύτην καὶ ἀρχὴν pro ταύτην τὴν ἀρχὴν est lapsus Benedictinorum.

P. 599 E. lin. 6. τὸν ἀπὸ γυναικός. Recte Vetus, *illum qui post uxoris obitum constituetur Episcopus* ; vel, vertente Dunaeo, *uxore orbatum*. Inepta interpolatio, τὸν ἀπὸ γυναικὸς μένοντα ἐλεύθερον, neminem morabitur.

P. 600 D. lin. 8. μικρά οἰκία. "Proculdubio leg. μεγάλη οἰκία." *Dun.* Libri omnes cum Editis consentiunt.

P. 600 E. not. ^m. καὶ πάντων ὁ ἀνὴρ ἀνήρτηται τὴν ἀρχήν. Vetus, *omni-umque cura ac regimen incumbit viro*. Constructio est eadem ac πῆραν ἐξήρτημένος, suspensi loculos, et sim. Tritior structura est Tom. X. p. 372 B. ἵνα ἅπαντα εἰς αὐτὸν ἀνηρτημένα ᾗ. Tom. XI. p. 84 F. καθάπερ μελῶν τῶν ψυχῶν εἰς αὐτὸν ἀνηρτημένων.

P. 601 A. not. ^g. εἰς ἀπόνοιαν αἵρεται. Sic infra p. 742 A. εἰς ἀπόνοιαν αἵρεται καὶ κενοδοξίαν. Adeas, si tanti est, Tom. I. pp. 375 B. 378 A. 380 E. 391 B.

P. 601 B. not. ^m. τουτέστιν, ἐν ἐγκρατείᾳ. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 161 A. ubi hunc locum praeternisimus.

P. 601 C. lin. 6. οὐδὲ τοῦτο. Sic nostri omnes cum Sav. Mor. οὐ τοῦτο Veron. Ben. Mox ἂν κακῶς λέγοιεν αὐτὸν, soloece dictum pro λέγωσιν, ut infra p. 616 E. ἂν τοῖς ἄλλοις μεταδοίημεν (si sanus est locus).

P. 601 E. lin. 5. κἀκεῖνοι. "Interpres κἀκεῖνος, idque melius, diabolus sc." *Sav.* Mox lin. 6. ταχέως αὐτὸν ἀναιροῦσιν ἐκεῖνοι. "Haec quo spectant, ego non video." *Idem.* Utroque loco ἐκεῖνοι sunt οἱ ἐχθροὶ sive οἱ Ἕλληνες.

Ibid. καὶ ἀλλήν δὲ παγίδα, mendose edidit Montef.

P. 602 A. lin. 6. εἰς τὸ μέσον ἄγεσθαι, idem quod simplex ἄγεσθαι supra p. 548 B. Vetus, *non is in medium adducendus est, neque Episcopus eligendus*.

P. 602 C. lin. penult. εἰ ἡμεῖς ᾗμεν Χριστιανοί. Sic libri omnes cum Veron. et Sav. ὦμεν tacite dederunt Mor. Ben.

P. 603 C. not. ^f. Lectioni ἀπηλγημένοι favere videtur Vetus, *ceterum quid agunt hi qui sensum omnino doloris amiserunt?* Sed tum scribendum erat ἀπηλγηκότες, non ἀπηλγημένοι.

P. 603 E. lin. 2. τί δὲ ἄνθρωποι τὸν ἄνθρωπον. Vetus, ἄνθρωπος, ut sine libris correxerunt Mor. Ben.

Ibid. not. ^c. ἧ pro ἡ ex ingenio rescripsimus. Tum bene habet τίνοντα vel τινύντα (hoc quidem, quod est in Mosq. 102. praetulimus) pro vulgato τίνυνται, quod non Graecum esse acute perspexit Dunaeus: "Prorsus edendum τινύνωσι, non solum propter ὅταν, sed etiam quia τίνυνσθαι est *ulcisci, τίνειν, τινύειν pendere*."

HOM. XI.

P. 604 D. not. ^f. Junge αὐτῶν cum χειροτονία. Deinde ἀναβεβήκασι, *superiores sunt*, absolute dictum, ut Tom. X. p. 272 A. Καὶ οὐ ποιεῖ τὸν πόδα τῷ ὀφθαλμῷ διαλεγόμενον, ἀλλὰ τῇ ὀλίγον ἀναβεβηκυῖα χειρί. . . Ἐπειδὴ γὰρ οὐ τοῖς σφόδρα ὑπερέχουσιν, ἀλλὰ τοῖς ὀλίγον ἀναβεβηκόσι φθονεῖν εἰώ-

θαμεν κ. τ. έ. Nisi mavis legere τὴν γὰρ χειροτονίαν μόνον αὐτῶν ἀναβεβήκασιν, quod vulgare est hujus verbi regimen; e. g. Tom. VIII. p. 73 D. οἱ μὲν γὰρ ἀναβεβηκότες τοῦ λαοῦ τὴν ἀσθένειαν. Tom. VII. p. 3 B. τοῖς δὲ ὑψηλοτέροις . . . καὶ τὴν τῶν σωμάτων ἔννοιαν ἀναβεβηκόσιν. Sic enim hodie legendum esse videmus, non ὑπεραναβεβηκόσιν.

P. 606 A. not.ⁿ. φρίξαι ἔχεις h. e. μέλλεις. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 619 D.

P. 607 A. lin. 2. οὐδεὶς αὐτὰ ἀρπάζει. Conjiciat aliquis Auctorem scripsisse, οὐδὲ οὐδεὶς αὐτὰ ἀρπάζει.

P. 608 B. not. 9. Libri omnes μισθωτὸς, *mercede conductus*; Vetus, *mercenarius*: et sic tandem edidit Montef. Sed μισθωτὴς, *conductor*, hic unice quadrat.

Ibid. lin. 5. ἐπεσκεύασε, *sarcivit, refecit*. Infra p. 761 B. οὐκ ἐπεσκεύασεν ἡμᾶς, ἀλλ' ἄνωθεν κατεσκεύασε. Statim ad sententiam, ῥήματι (ῥήματα Mor. Ben. invitis libris) μόνον ἐστὶν ἡ δεσποτεία, conferendus est Noster in Eclogis, Tom. XII. p. 505 D. Διὸ καὶ πολλάκις ἐγέλασα διαθήκας ἀναγινώσκων λεγούσας· ὁ δεῖν μὲν ἐχέτω τὴν δεσποτείαν τῶν ἄγων ἢ τῆς οἰκίας, τὴν δὲ χρῆσιν ἄλλος· πάντες γὰρ τὴν χρῆσιν ἔχομεν, δεσποτείαν δὲ οὐδεὶς.

P. 608 C. lin. 4. ἐλεημοσύνην λαμβάνοντα. “Potius διδόντα.” Sav. Vulgato nihil verius.

P. 608 D. lin. penult. φιλήσῃ pro φιλήσει mendose dederunt Mor. Ben.

P. 609 A. lin. 2. ἡ ἰσχὺς μου. “In Psalmo legitur τὸ ὁστοῦν μου. Vide annon legendum, ἡ ἰσχυς μου.” Hales. Ἡ ἰσχυς huc migravit a Psalm. xxi. 16. ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχυς μου. Hesychio quidem ἰσχυς est ὁσφύς; sed exempla desunt.

HOM. XII.

P. 609 F. not. c. ἐπ' ἀσφαλοῦς τῆς ἀγκύρας ὀρμίζονται. “Neque hoc verbum hic probo, neque τὸ ἐρείδονται; sed potius legendum ὀρμοῦσιν, ut Demosth. de Aeschine, οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμῇ τῇ πατρίδι, sc. ἀγκύρας.” Dun. Ὅρμειν *quietem* exprimere, ὀρμίζειν et ὀρμίζεσθαι *motum* et *actionem*, declaravit F. Goellerus ad Thucyd. VI. 49. Ὅρμειν ἐν λιμένι vel ἐπ' ἀγκύρας dixit Chrys. Tom. IV. pp. 187 A. 743 C. Adde Tom. X. p. 488 B. ὡς ἐπὶ πραγμάτων γὰρ ὀρμῇ σαθρῶν καὶ εὐμεταπτώτων: ubi ἐδράζεται unius Codicis glossema est, ut hic ἐρείδονται. Etiam ὀρμίζειν a Nostri usu non abhorret, e. g. Tom. III. p. 695 D. καὶ πάντα ποιούμενοις, ὥστε εἰς εὐδιεινὸν αὐτὰς (τὰς ἐκκλησίας) ὀρμίσαι λιμένα. p. 627 D. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι εἰς ἀκύμαντον ὀρμιεῖ (sc. τὴν ναῦν) λιμένα, τὴν ὑμετέραν ἀγάπην. Itaque in nostro loco mediam formam ὀρμίζεσθαι nihil habere quod displiceat, contra Dunaeum recte statuit Editor Ben. 2^{dae}.

P. 610 B. lin. penult. Post ἀποστήσονται add. *τινες* Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 610 D. not.^s. ὅταν παγῇ. Ne ὅτι ὅταν vel ὅταν γὰρ requiras, vid. supra p. 610 B. ubi itidem post μὴ θαυμάσης subjungitur ἔσται καιρὸς sine particula.

P. 611 A. not.^e. ἀγένητος (non ἀγέννητος) ὕλη a nobis editum Tom. X. p. 56 D. ubi vid. Annot.

P. 611 C. lin. 4. οὐδὲ ἄλλο οὐδέν. Notandus est lapsus Mor. Ben. οὐδέν ἄλλο οὐδέν.

P. 611 D. not.^d. Eadem est varietas in scriptura compositorum ἀναμαρυνῆσθαι et διαμαρυνῆσθαι, Tom. IV. pp. 29 C. 114 A. 269 C. etiam in MSS. Versionis LXXviralis, Lev. xi. Deut. xiv. ubi nos ex proposito edidimus *μηρυκισμὸν οὐκ ἀναμαρυνῆται*.

P. 611 F. lin. 3. ἡ τὰς παραποιήσεις, ἡ διὰ τὸ ἄκαιρον. Cf. infra p. 746 D. Διπλῇ μῦθος τὰ Ἰουδαϊκὰ, καὶ ὅταν παραποιήσεις ἡ, καὶ ὅταν παρὰ καιρὸν ἡ τὸ πρᾶγμα.

P. 612 B. not.^r. τύπος ἦν. Sic praeter Edd. legit Mosq. 102. Vetus, quippe vetera illa ac priora omnia figurae erant.

P. 612 C. lin. 9. ἀκάθαρτος γὰρ ἐκείνος. Non Apis, sed *is de quo dicturus sum*, ὁ ἀχάριστος κ. τ. έ. Articuli abesse non possunt.

P. 612 D. not.^l. καθῆς pro καταθῆς est conjectura Dunaei, tum hic, tum p. 637 F. ubi etiam sine libris εἰς κρίσιν καθῆς probavimus.

P. 612 E. not.^p. οἴομεθα, ut vulgo editum est, confirmat Mosq. 102.

P. 613 F. lin. ult. Hic ταύτης est *corporalis* exercitatio; sed in proxime sequentibus ταύτης est *spiritualis*, ἐκείνη *corporalis*, confusione Nostro plane familiari.

P. 615 A. lin. ult. οὗτος δὲ καὶ θεόπλουτος ἦν. Obscurius dictum. Montef. *etiam secundum Deum dives erat*. Veteri οὗτος est ὁ πλούτος: quae profecto divitiae et innocuae et divinitus permissae erant; verbose, ut solet, sed fortasse recte.

P. 616 E. not.^a. ἂν τοῖς ἄλλοις μεταδοίημεν. Soloecum. Pro ἂν, quod abest a libris C.I.L. Veron. fortasse legendum εἰ, quod post εἰ τοίνυν librariis superfluum videbatur. Mox constructio πῶς ἂν γένηται, quamvis abnormis, apud Nostrum quidem non sollicitanda est. Infra p. 703 B. τί γὰρ ἂν τις κατὰ τοῦ φίλου ἀλαζονεύηται;

HOM. XIII.

P. 617 E. lin. 3. ἡ διδασκαλία Ben. Mox p. 618 A. lin. 3. ὁ νόμος Mor. Ben. Articuli absunt a libris.

P. 618 A. lin. 7. Pro παρακλήσει, παραινέσει ediderunt Mor. Ben. nescimus quo auctore.

P. 618 E. lin. 2. καὶ θεωροῦντα τὰ ἐν αὐταῖς. Montef. *atque illa scru-*

tari. Specialiter θεωρία Nostro est *sensus mysticus sive allegoricus*, et θεωρεῖν, *sensum mysticum investigare*; Vetus hic, *reconditosque in illis eruere sensus*. Chrys. Tom. V. p. 98 C. τὰ μὲν γὰρ ἔστι καὶ θεωρῆσαι· τὰ δὲ οὕτω δεῖ νοεῖν, ὡς εἴρηται μόνον. Tom. XII. p. 150 D. οὐδαμοῦ ἐνταῦθα θεωρία· λοιπὸν δὲ θεωρεῖ, καὶ φησι· τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου κ. τ. εἰ. (Heb. ix. 8)

P. 618 E. lin. 6. καὶ ὅτι ἐδεῖτο αὐτοῦ, φησιν, ἔτι. “Quid? Paulus egebat Timotheo? Pro certo legendum, καὶ ὅτι ἔδει τινὸς αὐτῷ ἔτι; quia multa adhuc ei propter adolescentiam deerant.” *Dun.* “Recte se habet vulgata. Subjectum verbi Timotheus est, qui Paulo adhuc egebat.” *Ed.* Ben. 2^{dae}.

P. 619 D. not.¹. Unice verum δυσοιώνιστον, *inauspdatum*. Noster Tom. IX. p. 108 E. πόσοις τὸ πρᾶγμα καὶ δυσοιώνιστον εἶναι δοκεῖ, ἡ πενία λέγω, καὶ τὸ προσαιτέιν;

P. 620 E. lin. 2. περὶ ἧν] περὶ ἧς Cat. et sic tacite edidit Montef. repugnantibus libris.

P. 621 A. not.⁸. τοὺς ὀφθαλμοὺς μύσας, καὶ τὰ ὄμματα συνειλημμένους. Posterius dictum de mortuo non est Chrysostomicum. Cum e libris unus τὸ ὄμμα, alius τὸ σῶμα legit, fortasse rescribendum τὸ στόμα συνειλημμένους, ut Tom. XI. p. 491 C. μέμυκεν αὐτῶν τὰ ὄμματα, τὸ στόμα συνειληπται.

P. 621 C. lin. 2. καὶ τοῦ μέλλοντος σφοδρᾷ τῇ ἐπιθυμίᾳ κατέχεσθαι. Ex σφόδρα, σφοδρᾷ de nostro fecimus. Vetus, *et futurae potationis immodica cupiditate teneatur*. Quod sequitur, καὶ κείμενον ὄρᾶν, a nobis ad exemplar Veronense restitutum, explicatu difficillimum est. Innuere potest, aut *ebriosum in lectulo jacentem futurum vinum aspicere*, aut eum *futurum vinum in medio positum videre*. Pro hac ratione stat locus Tom. XI. p. 127 E. καθάπερ γὰρ λύχνου κειμένου πάντες φωτίζονται.

P. 621 F. lin. 1. λιπαίνεται male abest a Mor. Ben. Mox piget nos elegantem Interpolatoris paronomasiam, καὶ ὅσῳ ἂν ἐκείνο θάλπηται, τοσούτῳ μᾶλλον αὕτη θάπτεται, ad marginem relegare.

P. 623 B. lin. ult. μηδὲ εἰς ἀχρηστον ἦγε. Memoratu digna est lectio Codicis Mosq. 102. ἔληγε.

P. 623 C. not.⁸. ἡ γαστήρ τὸ πᾶν εἰργάζετο. “Censeo legendum κατεργάζετο. Κατεργάζεσθαι τὴν τροφήν est *cibum conficere, consumere*.” *Dun.* Idem sensus etiam simplici verbo vindicari posse videtur; saltem ἐργασία et κατεργασία nullo discrimine adhibentur. Noster Tom. X. p. 377 B. τοῦ γὰρ πνεύματος ἐγκοπτομένου τῷ πλήθει τῶν καταβαλλομένων, καὶ περὶ τὴν τούτων ἐργασίαν ἀσχολουμένων, ὅπερ εἰς αὐξήσιν ἔδει προχωρεῖν, τοῦτο δαπανᾶται εἰς τὴν τῶν περιττῶν ἐργασίαν.

P. 623 E. lin. 3. Lapsus Morelli operarum, ἀμάχας pro ἀμάρας, mirum non correxisse Benedictinos.

Ibid. lin. penult. διὰ τοῦτο ὁ θεὸς πόρρω ἀπώκισεν ἐκεῖνα τὰ μέλη κ. τ. ἐ. Idem argumentum tractat Socrates apud Xenoph. Mem. I. 4. 6. καὶ στόμα μὲν, δι' οὗ ὦν ἐπιθυμεῖ τὰ ζῶα εἰσπέμπεται, πλησίον ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν καταθέειναι· ἐπεὶ δὲ τὰ ἀποχωροῦντα δυσχερῇ, ἀποστρέψαι τοὺς τούτων ὀχετοὺς, καὶ ἀπενεγκεῖν ἢ δυνατόν προσωτάτω ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων· ταῦτα οὕτω προνοητικῶς πεπραγμένα, ἂν ποτε τίς πότερα τύχης ἢ γνώμης ἔργα εἴσιν;

P. 623 F. lin. 2. τοὺς ὀχετοὺς τῶν ἁμαρῶν. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 582 A.

P. 626 C. lin. 3. οἷον ἐπίταγμα λέγει; admirantis. “Leg. ποῖον.” Ed. Ben. 2^{dae}. Non opus. Vid. infra p. 630 E.

P. 626 D. not. ^x. In scriptura εὐπρόσεδρον consentiunt Codd. et Edd. infra pp. 634 A. 704 E. Cf. Var. Lect. ad Tom. X. p. 167 D.

P. 626 E. lin. ult. καθαρθῶσι] καθαρισθῶσι Ben. ex ingenio, ut videtur.

P. 626 F. lin. ult. ἵνα . . ἐπιδείκνυσαι. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 97 C. Locum luxatum sic restituendum censet Dunaeus: ἵνα σχολάζῃς τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν θεραπείαν πᾶσαν περὶ ξένους καὶ περὶ ἁγίους ἐπιδεικνύῃ, μὴ σχολάζεις δὲ, μηδ' ἐπιδείκνυσαι, οὐδὲν σοι τοῦ πράγματος ὄφελος.

P. 627 F. lin. 3. ἐκμαγείον τῶν σῶν ἐστι κακῶν. Haec non vertit Vetus. Montef. *mala tua aufert*. Vid. Annot. ad p. 588 B.

P. 628 C. lin. ult. ἀπόστολοι sine articulo mendose edidit Montef.

P. 628 F. lin. 2. εἰς δὲ τὴν οἰκίαν τοῦ πένθους. “Opinor legendum, εἰς δὲ τὴν οἰκίαν τοῦ π. εἰς εἰσέλθης.” Dun. Non opus. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 636 E. Tom. XI. p. 402 C.

P. 629 E. lin. 2. διατεινόμενοι. Vet. *occupamur*, inepte. Rectius hic quidem Montef. *expandentes membra*. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 581 C. Statim πρὸς χρείαν, *ad requisita naturae*, vertit Vet.

P. 630 F. lin. 3. εἰςὶ δὲ οἱ] εἰςὶ δὲ sine artic. Montef. *εἰςὶ δὲ οἱ* Ed. Ben. 2da.

P. 631 A. not. p. Omnino laudanda est Interpolatoris, quisquis fuerit, exquisita linguae Graecae calliditas. Locutiones, τράπεζα ἐσχεδιασμένη, οὐδὲν περιττὸν οὐδὲ κεκαρυκευμένον, ὑπ' ἀκροάσει θειῶν λογίων, omnes ad optimam Graecitatem pertinent.

P. 631 E. lin. 4. ἀλλ' οὐκ ἴσασι θάνατον τὸν θάνατον. Recte Vetus, *ce-terum mortem illi nec ducunt nec existimant mortem*. “Videtur legendum, ἀλλ' ἴσασι θάνατον, τὸν θάνατον τοῦ σώματος.” Dun. “Fortasse alterum verius.” Sav. Vid. nos ad Tom. IX. p. 664 E.

P. 632 A. lin. 1. ἀναπαύσασθαι] ἀναπαύεσθαι Mor. Ben. invitis libris.

P. 632 B. not. ^s. παρέλθῃ, *e vita excedat*. Sic τῶν ἐν πίστει παρελθόντων, Tom. XI. p. 218 A. ubi exempla hujus usus desideravimus.

P. 632 D. not. ^c. Formae κοράλλιον, κοράλιον, κορύλλιον omnes in usu fuisse videntur. Sic apud Latinos, *corallium*, *coralium*, *curalium*.

P. 632 F. lin. 2. πολλὰ τὰ σκάνδαλα τοῦ δολίου. Vetus, *hostis callidi*.

Nemo, quod sciamus, animadvertit, respicere Auctorem locum Siracidis ix. 29. μὴ πάντα ἄνθρωπον εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· πολλὰ γὰρ τὰ ἔνεδρα τοῦ δολίου (ubi in Complutensi est τοῦ διαβόλου).

P. 633 B. lin. 6. λέγεται δὴ τοῦτο καὶ προφητεία. Vetus, *prophético spiritu*. Edebatur προφητεία. Quod vocabulum τέκνον non in initio sententiae, ut fieri solet, sed in fine positum sit, hinc colligit Concionator, Patriarcham divino instinctu haec locutum esse, ὅτι τὸν υἱὸν ὄψεται ἑαυτῷ εἰς ὀλοκάρπωσιν. Sic in Homilia de beato Abraham, quae sub Nostri nomine circumferitur, Tom. II. p. 745 D. “Ποῦ ἔστι τὸ πρόβατον;” νουνεχῶς ὁ παῖς. Τί οὖν ὁ πατήρ φησιν; “Ὁ θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον.” Καὶ οὐκ εἶπεν, ὦ τέκνον· οὐ δοῦλον, ἀλλὰ τέκνον· οὐκ οἰκέτην, ἀλλὰ υἱόν. Atque ita locum Geneseos a docto Judaeo ante hos plures annos explicatum audivimus.

HOM. XV.

P. 633 F. lin. 1. ὑπὸ τῶν χηρῶν mendose edidit Montef.

P. 634 B. lin. penult. Morelli lapsum ἀκισθῶσιν pro ἀκκισθῶσιν non correxit Montef. Longe hic a scopo aberravit Vetus, vertens, *fornicatae fuerint*.

P. 634 C. lin. ult. ὅταν ὀνομασθῶσιν αὐτῷ. Vetus, *cum illi se devoverint*. “*Postquam eorum nomina Christo data fuerint*. Hoc enim vult, aut locus est male sanus.” Hales. Non absimilis est locus Tobit. iii. 8. ἦδη ἐπτά ἔσχαες (ἄνδρας), καὶ ἐνὸς αὐτῶν οὐκ ὠνομάσθης.

P. 634 D. lin. 1. Locum sic legunt et distinguunt Sav. cet. Πίστιν τὴν συνθήκην λέγει, τὴν ἀλήθειαν· ὥσεί ἔλεγεν, ἐψεύσαντο αὐτὴν, ἠθέτησαν κ. τ. εἰ. Nobiscum facit Vetus: *contra veritatem mentitae sunt, inquit, ipsum irritaverunt, et foedera violaverunt*. Constructionem τὴν ἀλήθειαν ἐψεύσαντο quodammodo defendit locus Tom. XI. p. 103 C. μὴ ψευδέσθω, φησὶν, ὁ ὀφθαλμὸς τὸν πόδα.

P. 635 C. lin. 4. “Puto legendum καὶ ἐκεῖνοι ἀφορμὴν ἐλάμβανον.” Dun. Femininum est in Cat. Vet. et libris omnibus.

P. 635 D. lin. 2. αὕτη ἔχει. “Quae tandem? An πιστή, quae in contextu? At hoc obscurum valde.” Dun.

P. 635 F. lin. 2. περὶ τῆς τῶν ἀναγκαίων τροφῆς. Insolentius dictum pro περὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς. Hujus loci non meminimus in Annot. ad Tom. X. p. 94 C.

P. 636 A. lin. 3. οὐκ ἔστιν ἄλλος. Vitiose Montef. οὐκ ἔστιν οὐκ ἄλλος.

P. 636 B. lin. 1. τὸ ζεύγος ἀνέχων ἔλκει. “Legendum τὸν ζυγὸν ἀνέχων ἔλκει. Proverbium, τὸν αὐτὸν ζυγὸν ἔλκεις ἐμοί. Τὸ ζεύγος est *par boum* aut *equorum*.” Dun. Recte. Nisi forte τὸ ζεύγος de ipso aratro quod a pari boum trahatur, salva lingua dici possit.

P. 636 C. lin. 2. τὰ ἀπὸ τῶν χρυσίων. Interpres Anglus θυσίων, sed

dubitanter, corrigit. Nescimus an τὰ δίδραχμα in mente habuerit Noster, etsi haec ex argento, non auro, cusa fuisse omnibus notum.

P. 636 E. lin. 4. ἀλλὰ ἀπλῶς συνεδρεύῃ ἐν ἀδείᾳ καὶ ἀμεριμνίᾳ. Vocabulum de consensione *presbyterorum* proprium. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 401 C. Vetus non intellexit, vertens: *sed passim securus et quietus in quotidianis fabulis et consessibus sit.*

P. 637 B. lin. 3. ὅπως ἂν λέγῃται. “Puto mendum subesse.” *Dun.* “Haec ὅπως ἂν λέγῃται mendosa esse videntur. Fort. delenda sunt.” *Ed. Ben.* 2^{dae}. Sensus non est obscurus, *quomodocunque enuntientur, τὰ νοήματα sc.*

P. 637 F. not. s. μηδὲ ὅλως εἰς κρίσιν καθῆς. Libri tam scripti quam editi, κατὰθῃς, vel potius καταθῆς. “Rursus legendum εἰς κρίσιν καθῆς. Εἰς κρίσιν καθιέναι est *demittere*, vel potius *committere in iudicium*, quod fit quum iudices eunt in consilium.” *Dun.* Vid. supra ad p. 613 D.

P. 639 A. lin. 2. ἐν αὐτοῖς στοιχείοις, omisso per incuriam articulo, Ben.

P. 639 D. lin. 4. οὐδεὶς γὰρ οὕτως. Notandus est error Benedictinorum, οὐδεὶς καὶ οὕτως. Mox p. 640 A. lin. 2. iidem oscitanter dederunt ὑφίσταται pro ὑφίστασαι; et p. 640 B. lin. 2. ἀνῆρ pro ἀήρ.

HOM. XVI.

P. 642 A. not. b. Eadem notabitur varietas infra p. 659 B. τῷ Παύλῳ τῷ μηδὲν ποιοῦντι κατὰ πρόσκλησιν: ubi Fronto Ducaeus: “Gr. τῷ μηδὲν ποιοῦντι κατὰ πρόσκλησιν: ubi fortean legendum, κατὰ πρόσκλησιν, ut de D. Paulo verba faciens Chrysostomus Pauli verbis utatur. Sic enim loquitur I. ad Timoth. v. 21. μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλησιν: quod vulgata Editio vertit, *nihil faciens in alteram partem declinando*. Suidas, πρόσκλησις, ἑτερομέρεια· μὴ διαπράξασθαι τι κατ’ ἔχθραν ἢ κατὰ πρόσκλησιν: ut cum iudices non jure causae, sed animi propensione, et inclinatione voluntatis, aut delectu habito personarum, alteri ex litigatoribus favent.” Noster Tom. XI. p. 105 A. ἕτερος νοῦς, ἕτερον δικαστήριον, οὐκ ἐξ ἴσης ἀκοῦον, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς προσκλίσεως καὶ ἐπιρρεπείας. Clem. Rom. 8. 47. ἀλλ’ ἡ πρόσκλησις ἐκείνη ἡττον ἀμαρτίαν ὑμῖν προσήνεγκεν· προσεκλήθητε γὰρ ἀποστόλοις κ. τ. έ.

P. 643 A. lin. penult. μηκέτι ὑδροπότει κ. τ. έ. “Hunc locum habes in Hom. I. ad Pop. Antioch. pulchre explicatum.” *Fronto Duc.*

P. 643 E. lin. 3. καὶ ἄλλως ἔχοντα, omisso articulo, per incuriam edidit Montef. Idem mox ἡγείσθησαν pro ἡγείσθωσαν habet.

P. 644 D. lin. 5. ὑπὲρ τῶν ἐνδυμάτων cum articulo Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 644 E. lin. 2. Εἰ δὲ τοῖς δούλοις κ. τ. έ. usque ad p. 646 D. lin. 6. εἰς ἡμᾶς ἀνατρέχει. Hunc locum excerpserit Auctor Homiliae cujusdam, quae legitur Tom. XII. p. 735 E. sqq.

P. 644 E. lin. 6. πᾶσαν τὴν ζῶν εἰς τοῦτο κατεστήσαντο. Locutio Chrysostomica, nescimus an apud alios scriptores obvia. Cf. Tom. X. p. 381 B. εἰ γὰρ καὶ ἔλοιτό τις διὰ κενοδοξίαν, ἅπαξ καὶ δεύτερον τοῦτο αἰρήσεται, οὐχὶ πάντα τὸν βίον, καθάπερ ἡμεῖς· ἡμεῖς γὰρ τὴν ζῶν ἅπασαν εἰς τοῦτο κατεστησάμεθα.

P. 645 C. lin. 6. οἱ ante οἰκέται excidit in Ed. Ben.

Ibid. not. γ. “Colb. et marg. Sav. μᾶλλον δὲ οὐδὲ τὸ πολλοστὸν μέρος πρὸς τὴν δουλείαν ἡμεῖς ἐπιδεικνύμεθα. Hinc vel negatio assumenda, vel leg. ἐπιδεικνυόμεθα, vel, quod nos fecimus, cum interrogatione sententia est proferenda.” Ed. Ben. 2^{dae}. Negatio est in nostris omnibus et Floril. Deinde ἀπρίξ tenenda est lectio πρὸς τὸ πολλοστὸν μέρος, tam hic quam alio Nostri loco, Tom. XII. p. 231 D. οὐκ οἶδας ὅτι δεκάκις τὴν οἰκουμένην ἐὰν θῆς, καὶ ἑκατοντάκις, καὶ μυριάκις, καὶ δις τοσοῦτον, οὐδὲ πρὸς τὸ πολλοστὸν μέρος τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐστιν ἀγαθῶν; ubi Dun. “Leg. vel οὐδὲ τὸ π. μ. vel οὐδὲν πρὸς τὸ π. μ.” Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 381 E.

P. 646 C. lin. 7. τούτοις μὲν μετὰ πάσης ἀκριβείας ἐπιτιθέμεθα. “Lēgo ὑποτιθέμεθα, praecipimus. Nisi interpretere ἐπιτιθέμεθα, injungimus. Vulgarem enim hic non potest habere significationem.” Dun.

HOM. XVII.

P. 647 F. lin. 2. ἐκένωσεν pro ἐκένωσε mendose dedit Montef. Mox p. 648 A. lin. 7. ἐστι om. idem, invitis libris.

P. 648 F. lin. ult. οὐκοῦν οὐδὲν ἀπελευσόμεθα Ben. ex ingenio, ut videtur.

P. 649 C. lin. penult. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τῆς οἰκειώσεως καὶ τῆς κτίσεως. Unus πίστεως, non male. Noster Tom. X. p. 172 C. Ὅταν μὲν γὰρ εἶπῃ, “ἐξ οὗ τὰ πάντα,” τὴν δημιουργίαν λέγει, καὶ τὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγωγὴν ὅταν δὲ εἶπῃ, “καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτὸν,” τὸν τῆς πίστεως καὶ τῆς οἰκειώσεως λέγει λόγον. Verumtamen δημιουργία et κτίσις recte inter se distinguuntur, ut illa de creatione, haec de reparatione, et ut ita dicamus, recreatione intelligatur. Διπλῇ γὰρ, ut in loco allato subjungit Auctor, ἐσμέν ἐξ αὐτοῦ, καὶ τῷ μὴ ὄντες γενέσθαι, καὶ τῷ πιστοὶ γενέσθαι· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο κτίσις· ὃ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, “ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον.” Consentit S. Basil. M. Tom. II. p. 75 C. “Κτίζει δὲ κακά” τουτέστι, μετακοσμεῖ αὐτὰ καὶ εἰς βελτίωσιν ἄγει . . . Καὶ, “ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον” τὸ, κτίσῃ, οὐχ ἵνα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παραγάγῃ, ἀλλ’ ἵνα τοὺς ὄντας μετακοσμήσῃ.

P. 649 D. lin. 3. ἀφίστασο] ἀφίστατο mendose Ben.

P. 650 A. lin. 1. πολλοὶ δὲ καὶ τυραννίδι μανίας ἐπέθεντο. Vetus: *multi denique tyrannidem sibi consciscere cupientes*. Per metathesin dictum videtur τυραννίδι μανίας pro τυραννίδος μανία, ut Tom. XI. p. 149 C. τῇ τῆς τυραννίδος ἀγάπῃ, ubi sensus postulat, τῇ τῆς ἀγάπης τυραννίδι. Quae

sequuntur, ὅτι κάμνει (sc. ὁ ἐπιθυμῶν) εἰς ἀνόνητα, μ. δὲ καὶ βλ. ab Interprete praetermissa, ad verba Apostolica, καὶ ἐπιθυμίας ἀνονήτους, pertinere probabile est.

P. 650 C. lin. ult. συνεστράφθαι. “Malim συνεστάλθαι.” Hales. Minus necessarium. Συστρέψαι ἑαυτὸν, colligere se, legitur Tom. XI. pp. 342 E. 393 F. 657 C. Vid. Interpp. ad Plat. Pol. I. p. 336 B.

P. 650 E. not. κ. μυρίας αἴρουσι πληγάς. Si vera est lectio, quae non nisi libris editis nititur, αἴρουσι insolentius dictum pro ὑφίστανται. Vetus, innumeris cadunt ictibus, et libentissime tolerant omnia. Codices aut ἐκλέγονται, quod sensum idoneum non praebet, aut manifestam correctionem ἀναδέχονται exhibent.

Ibid. lin. ult. φευξώμεθα mendose post Morell. edidit Montef.

P. 651 C. lin. 3. Pro ἐμπεσόντες operarum vitio ἐμπευόντες dedit Montef. unde ἐμπνέοντες imprudenter fecit Editor Ben. 2^{dae}.

P. 651 E. not. ι. Praetulimus ὁμως propter structuram simillimam p. 740 E. πανταχοῦ κρατοῦν, ἐκ πλείονος μὲν καὶ ἐλάττονος μοίρας, πανταχοῦ δὲ ὁμως.

Ibid. not. μ. ἐπιπνέοντες pro ἐπιπνέοντος est mendum Morelli, a Montefalconio non sublatum. Mox p. 652 A. lin. 1. iidem Editores τὸ μάταιον ἢ περιττὸν invitis libris exhibent.

P. 652 F. lin. 1. πολυτελέστερον pro πολυτελέστεροι per incuriam scripserunt Mor. Ben.

HOM. XVIII.

P. 654 E. lin. 2. Pro δείσης, δεήσης vitiose dedit Morellus, quem incaute imitati sunt recentiores.

P. 655 A. lin. 5. τὰς ἐτησίους τροπάς. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 470 B.

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPIST. II. AD TIMOTHEUM.

HOM. I.

P. 659 E. not. ⁿ. τοῦτο ὑπερβαλλούσης ἀγάπης κ. τ. έ. Hic quidem scripturam, quae ad recentiore textus constitutionem pertinet, praetulimus, concinente etiam Vetere: *Hoc enim excellentissimae charitatis indicium est, cum quis ex amicitia ornari se putet.* Pro κοσμήται Dunaeus legendum censet κομᾶ, quod certe sensui τοῦ σεμνύνεσθαι magis accommodatum est.

P. 659 F. lin. 2. Post ἀπιστία plene interpunximus, ut formula μονονουχὶ λέγων ad verba ἐν καθαρᾷ συνειδήσει referantur. Tum τὸ πρᾶγμα erit vehementior erga Timotheum amoris manifestatio.

P. 660 A. lin. 2. οὐδὲ ἄλλα ἔχω (*sentio*) καὶ ἄλλα λέγω. De hoc usu τοῦ ἔχειν monitum in Annot. ad Tom. XI. p. 339 E.

P. 660 B. lin. 4. εὐχῆς μοι ἔργον ἐστὶ. “Ferri potest hoc, *precibus mihi opus est*: sic enim Graeci quoque loquuntur. Sed puto rectius, εὐχὴ μοι ἔργον ἐστὶ, quod evincunt sequentia ἐξηγητικῶς.” Dun.

P. 660 E. not. ^y. ἀληθείας εἰ ἐργάτης. Catena et Interpres Vetus, ἐραστής, quod nescimus an alteri praeferendum sit. Eadem permutatio videnda est infra p. 768 A.

P. 661 D. lin. 3. “καὶ ἔπεσε, φησὶ, πνεῦμα δειλίας ἐπ’ αὐτούς.” Vulgo appellant Exod. xv. 16. ἐπιπέσοι ἐπ’ αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος. Alium locum 1 Reg. xi. 7. καὶ ἐπῆλθεν ἔκστασις κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ, indicavit F. Ducaeus. Nobis propius accedere videtur 1 Reg. xxvi. 12. ὅτι θάμβος κυρίου ἔπεσεν ἐπ’ αὐτούς.

Ibid. not. ^w. καὶ τὴν ἀγάπην τίθησι τὴν πρὸς αὐτόν. Noster Tom. X. p. 235 D. πλὴν ἀλλὰ καὶ οὕτω μεμετρημένην τὴν ἐπιτίμησιν ἐποίησε, πλείονα τὴν ἐντροπὴν θείας: ubi ante nos edebatur ἐνθεός.

P. 662 E. lin. 5. τὸ γὰρ οἰκείον μᾶλλον αὐτὸν λυπεῖ τοῦ ἀλλοτρίου. “Sumtum a Pindaro, cujus haec sunt verba:

τὸ γὰρ οἰκείον πιέζει
πάνθ’ ὁμῶς· εὐθὺς δ’ ἀπήμων κραδίᾳ
κᾶδος ἀμφ’ ἀλλότριον.” Dun.

P. 662 F. lin. 5. Articulus τῆς ante οἰκείας casu deest in Mor. Ben.

P. 663 B. lin. 5. τοῦ ante τῶν ἄλλων om. Ben. repugnantibus libris. Sed in proximo versu τοῦ ante ἐτέρων desideratur in omnibus tam editis quam scriptis. Nescimus an conferri possit usus τῶν LXX. cujus exempla sunt Nehem. xii. 24. εἰς αἰνεῖν καὶ ὑμνεῖν. Sirac. xxxviii. 27. καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς ὁμοιωσαὶ ζωγραφίαν.

P. 664 A. lin. 7. et B. lin. 4. τὰ φιλικά. Supple συμπόσια, ut Tom. IX. p. 698 B. καὶ μάλιστα τοῖς τὰ φιλικὰ συγκροτοῦσι συμπόσια.

HOM. II.

P. 665 B. lin. 4. ἀποπεσεῖται τῆς πέτρας ἐκείνης. Olim margini exemplaris nostri allevimus πείρας, quod et Interpreti Anglo in mentem venisse videmus: hodie in vulgato acquiescendum censemus. Vetus, *ex fidei fundamento*. Noster supra p. 655 D. μὴ δὲ ταύτης ἐχώμεθα, ἀλλὰ τῆς πίστεως, τῆς πέτρας τῆς ἀρραγοῦς. Nisi forte ἡ πέτρα sit ipse Christus, tum hic, tum Tom. XI. p. 125 A. ὁ ἄστατος, ὁ εὐκολος, ὁ πάντα γινόμενος· τοῦτο δὲ πόρρω τῶν τῇ πέτρᾳ δουλευόντων. Phot. Cod. 275. p. 1525. Πέτρος ὠνομάσθη διὰ τὴν ἀσάλευτον πίστιν, ἣν εἶχεν ἐπὶ Χριστὸν τὴν πέτραν.

Ibid. not. a. τὰς ἀκτῖνας (non addito τὰς ἡλιακάς). Sic Noster Tom. IX. p. 758 E. τὴν τῆς ἀκτίνος (unus addit τῆς ἡλιακῆς) φαιδροτέραν. Philostr. de Vit. Apollon. VI. 3. προσβαλοῦσης δὲ τὸ ἔγαλμα τῆς ἀκτίνος. Ex altera parte Noster infra p. 685 A. ἀντιλάμπων ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτίσι. Chariton. IV. 1. ὥς ἀκτίνος ἡλιακῆς ἐμπεσοῦσης. Cf. quae olim disseruimus ad Tom. VII. p. 205 A.

P. 666 D. lin. 2. μὴ γὰρ δύναμαι, φησὶ, τῇ σῇ; Vetus sine interrogatione, *non enim virtute tua*. Sed syntaxis ea est quam notavimus supra ad p. 592 E.

P. 666 E. not. s. σωθῆναι. “Suspectum. Cum enim nos hostes Christus per gratiam servaret, non servari, sed abjici potius merebamur.” Hales. Idem librario videbatur, qui ἀπολέσθαι suffecit. Etiam Vetus, *cum perditī inimiciq̄ essemus*. Sed tantundem valet σωθῆναι.

P. 668 D. lin. 4. αὐτὸς] καὶ αὐτὸς Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 669 F. not. h. οὐκ ὀφείλει. Vetus, remota negatione, *debet esse te melior?* Sed haec omnia, Καὶ τί σου πλέον—βελτίων εἶναι; per ironiam dicta esse videntur.

P. 670 A. not. k. “Videtur legendum, πόθεν γὰρ οἶδας ὅτι οὐκ ἔστι σου βελτίων;” Dun. “Non meminimus alibi in Chrys. similem breviloquentiam invenisse.” Ed. Ben. 2^{dae}. Sed vide nos ad Tom. X. p. 412 C. et ad Tom. XI. p. 311 C.

P. 670 D. lin. 1. καὶ μόνον ἵνα εἴπῃ. “Dunacus legit, ἐὰν εἴπῃ: Savi-
lius, ὅτι εἶπεν. Sed idem in Notis: *Puto ἵνα retinendum: sic enim sex-*
centies loquitur Chrys. Semel certe hoc Tom. p. 778 D.” Ed. Ben. 2^{dae}.

Hunc usum vel abusum particulae ἵνα Nostro vindicavimus ad Tom. VII. p. 404 E. et ad Tom. X. p. 71 D.

P. 670 F. lin. 3. ὁ διδάσκαλος τάξιν λοιπὸν πληροῖ μόνον. “Videtur legendum ex iis quae sequuntur, ὁ ιδιώτης διδασκάλου τάξιν πληροῖ μόνον. Aut fortassis, ὁ διδάσκαλος ιδιώτου.” *Hales*. Non opus. Τάξις est *ordo hierarchica*, quae sine doctore compleri non potest.

P. 671 D. lin. 4. Corrige in textu nostro, Ἐκ γὰρ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ. Error est Montefalconii.

HOM. III.

P. 673 C. lin. 1. τὸν μὲν πράξαντα τοῦτο, h. e. τὸν ἑαυτῷ παραστάντα. Vetus, *eum quidem qui rite erat operatus*. Minus necessaria est Dunaei correctio, τὸν μὲν μὴ πράξοντα τοῦτο.

Ibid. lin. ult. τινὰ τῶν ἀνακειμένων αὐτῷ. Non cepit Anglus, vertens, *unum ex vinctis ejus*. Rectius Vetus et Montef. *quendam ex familiaribus ejus*. Noster Tom. X. p. 298 E. καὶ τοὺς οἰκείους τοὺς αὐτοῦ καὶ ἀνακειμένους αὐτῷ μαθητὰς εἰς θάνατον ἐξεδίδου διὰ τοὺς σταυρώσαντας αὐτὸν Ἰουδαίους.

P. 673 E. lin. penult. ὅτε pro ὅτι mendose exhibent Mor. Ben.

P. 674 A. not. ¹. παραβουλευσάμενος. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 267 D. ubi hunc locum praetermisimus.

P. 674 C. not. ². Edebatur ὥσπερ οὖν καὶ τοῖς ἀπελθοῦσι. Pro ὥσπερ οὖν, quod hic non quadrat, tentabamus ὅπου γε in Annot. ad Tom. IX. p. 676 B. ubi in loco Apostoli Rom. xii. 13. *χρεῖαις*, ut vulgo legitur, non *μνείαις*, diserte legit et interpretatur Chrys. Hic quoque *χρεῖαις* corrigendum censet Dunaeus, ubi tamen de sanctis vita functis et nullius egentibus expresse agitur. Etiam Vetus, *memoriis*.

P. 674 D. not. ¹. “Haec [quae nos in marginem relegavimus] pro pauculis illis in margine [quae nos ex Veron. descripsimus] ex MSto reposuimus. Nisi forte sint ex scholio, quod non semel suspicatus sum in hoc exemplari, ut scriba non tam scribae functus aliquando videatur munere, quam explanatoris.” *Sav.* In nostra lectione locus S. S. εἶπεν Ἀβραὰμ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθῃ Ἀβραὰμ, ubinam latitet frustra indagavimus. E tribus autem locis ab Interpolatore appositis unus, Gen. xix. 24. ἔβρεξε κύριος παρὰ κυρίου πῦρ ποτε, inprimis aptus est: ceteri duo, Psal. xv. 2. cix. 1. non ita.

P. 676 A. lin. 5. ὁ γεωργὸς καὶ ἡ γυνὴ δικάζεται. Sensu passivo, ut videtur, aliter ac Vetus: *villicus et uxor diebus singulis judicia exercent*. Sic Tom. X. p. 557 C. οὐ μέλλων ἐνταῦθα δικάζεσθαι, ἀλλ’ ἐκεῖ τὰς εὐθύνας ὑφέξων. Mox pro τοὺς στρατιώτας, quae suspecta est syntaxis, malimus cum Halesio τοῖς στρατιώταις.

HOM. IV.

P. 679 C. not. ^k. Verba τοὺς βασιλεῖς casu omisit Montef. Restituit ea Editor Ben. 2^{dae}, sed ut ante ἐννόησον non suo loco legantur.

Ibid. lin. 4. πῶς μέγα τι εἶναι νομίζουσιν οἱ ὑπ' αὐτῶν στρατευόμενοι. “ Si sensus hujus loci sit, *quam magnum quid existimant esse si sub ipsis mereantur?* legendum potius esset τὸ ὑπ' αὐτῶν στρατεύεσθαι. At mihi nunc videtur aliquid deesse . . . Lege, πῶς μέγα τι νομίζουσιν οἱ ὑπ' αὐτῶν στρατευόμενοι, ἐὰν κακοπαθῶσιν. Hoc enim intelligendum patet ex eo quod sequitur, εἰ τοίνυν τὸ κακοπαθεῖν βασιλικοῦ στρατιώτου.” Hales.

P. 679 F. not. ^v. “ Legendum forte, τὸ δὲ ὥστε καρτερικὸν εἶναι, ut respondeat priori, τὸ μὲν ὥστε ἔτοιμον εἶναι.” Dun. Cum Catena amice conspirat Vetus: *partim ut constanter ac fortiter omnia perferre hortaretur.*

P. 680 F. not. ^h. καὶ τί (τι Veron.) τὸ βλάβος δύο τούτοις παραμυθεῖται; Sic C.I. Veron. satis obscure. Fortasse distinguendum καὶ τί; cujus formulae exempla vidimus Tom. XI. pp. 367 F. 467 D. sed non nisi sequente alia interrogatione. Totum locum, καὶ τί τὸ βλάβος—καὶ τὸ θαυμαστόν; sic vertit Vetus: *dum nihil ex pressuris detrimenti pervenire, et emolumenti plurimum indicat. Multum enim profecto confert ad irritamenta virtutis, magistrum luctantem indesinenter aspicere, nec cedentem.* Quae quam longe a Graecis utriusque recensitionis recedant nemo non videt.

P. 681 A. lin. 6. Libri omnes cum Edd. ὥς μηδενὶ καταγωνίζεσθαι, ut a nullo expugnari possimus. Sed de passivo sensu verbi καταγωνίζεσθαι nobis quidem non liquet. Catena habet, ὥς μηδὲν καταγωνίζεσθαι ἡμᾶς. Vetus, ut nihil nos dejicere possit. Sic paullo post, δεδεμένον καταγωνίζεσθαι τοὺς δεδεκότας.

P. 681 C. lin. 6. δεσμὰ δὲ ἀνθρώπινα θεοῦ λόγον περιβαλεῖν οὐ δυνήσεται. Nullus nostrorum περιλαβεῖν habet, ut Tom. XI. p. 72 D. αὕτη (ἡ ἄλυσις) . . . δύναται πολλοὺς ὁμοῦ περιλαβεῖν (alii περιβαλεῖν). Sed etiam περιβαλεῖν defendi posse indicavimus ad Tom. XI. p. 458 F.

P. 681 E. not. ⁱ. πρὸ εὖ παθῶν. De hac scriptura vid. Annot. ad Tom. XI. p. 119 B.

Ibid. lin. 5. πάσχομεν ὑπὲρ τούτων ὧν πάσχομεν. “ Lege ἂ πάσχομεν: nec enim relativum referri potest ad τούτων. Est enim τούτων personarum, fratrum sc. aut electorum, ob quos patimur; at relativum rerum est, quas patimur.” Hales.

P. 682 A. lin. ult. εἰ δὲ βούλει δοξάζεσθαι, δι' ἀτιμίας. “ Legendum δι' ἀτιμίας δοξάζου. Deest verbum.” Dun. Verbum nemo desiderabit, qui usum Chrysostomicum vel modice cullet. Etiam Interpolator hic manum retinuit.

P. 682 B. lin. 7. Edebatur, τὰ βασιλεία αὐτὰ ἐν λαμπρῷ τῷ σχήματι προήει. “Τὰ βασιλεία προήει sensu caret. Inspiciendus erat Codex, quod quia neglectum est, interim ita conjicio : τὰ βασιλεία. (intellige ἀπὸ κοινοῦ, ὑποκύπτοντα. Βασιλεία h. l. sunt οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις ἀναστρεφόμενοι, seu *aulici*.) Αὐτὸς (ὁ Νέρων) ἐν λ. τῷ σχ. προήει. Vetus Interpres, *procedebat regia exquisitissimo cultu insignis*; ac si legerit, τῶν βασιλείων αὐτός. Infra p. 638 B. est, ἐκ τῶν βασιλείων προῖών.” *Matthaci*. Nov. Eclog. p. 315. In summo librorum consensu nos distinctionem tantum correximus. Pro προήει Editor Ben. 2^{dae} προείχε, *eminebat*, tentat, parum feliciter.

Ibid. not. a. “Legendum videtur ἐξήει pro ἔξεισι.” *Dun*. Nostro quidem iudicio plane abesse debet vocabulum.

P. 682 C. lin. 4. ἄπερ κολακείαν ἐπενόει καὶ θεραπείαν. Savilius conjicit κολακεία et θεραπεία, probante *Matthaeio*. Etiam Vetus, *quae assentatio blanditiaeque obsequium adinvenerant*.

P. 682 E. lin. 3. “τῆς ἑξῶθεν σοφίας ἄπειρος, Ἐβραϊστὶ μόνον εἰδώς. Quomodo ergo Graecos poetas legerat, quos frequenter auctores laudat?” *Hales*. Acute : nec audiendus Editor Ben. 2^{dae}, notans : “Εἰδώς est *accurate sciens*. Ita vere dicit *Chrys*.”

P. 683 A. not. z. ἐν δίψει καὶ γυμνότητι. Noster ad locum 2 Cor. xi. 27. citat, ἐν λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι, pro iis quae in Bibliis leguntur, ἐν λ. καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Rursus *Tom*. X. p. 181 D. καὶ γὰρ ἐν λιμῷ, φησὶ, καὶ δ. καὶ γ. διετρίβομεν. *Tom*. XI. p. 320 C. τῶν ἐν λιμῷ καὶ δ. καὶ γ.

P. 683 E. lin. 7. Scriptura ῥάκκια est in C. et in exemplari quo usus est Editor *Floril*. p. 528. Etiam *Tom*. X. p. 94 E. ῥακκίους in duobus libris invenimus. Cf. *Var. Lect.* ad *Tom*. IX, p. 541 D.

P. 684 A. lin. 6. Morelli mendum ἐδεδοίκησαν non sustulit *Montef*.

Ibid. not. c. *Duc*aei conjecturam, εἰ δὲ ἐν αὐτοῖς τοῖς δεσμοῖς τοσαύτη ἡ λ. a *Duna*eo probatam, non esse necessariam recte iudicat *Matthaeius*.

P. 684 C. lin. 3. ἀπὸ τοῦ ὄνυχος τὸν λέοντα ἐπαινῶν. “Proverbialis haec est formula. *Gregor. Naz.* p. 53. duplex proverbium jungit : ἀπὸ τῆς σκιᾶς ἂν ἐπαινοῖν τὸν ἀνδριάντα, ἢ ἀπὸ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα, παρὲς τὰ μείζω καὶ τελεώτερα. A *Demetrio Phalereo* p. 97. *Ed. Gal.* notatur : ἐκ τοῦ ὄνυχος τὸν λέοντα ἔγραψεν. Vid. *Lucian*. *Tom*. I. p. 794. et ad illum locum Interpretes.” *Matthaci*. Adde *Chrys*. *Tom*. III. pp. 541 B. 546 D. *Basil. M.* *Tom*. III. p. 90 B. κατεμάθομεν οὖν σε διὰ τοῦ γράμματος, ὅσον, φασὶν, ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα. *Photius Cod.* 256. p. 471. τούτοις μὲν ὥς ἐξ ὀνύχων δηλοῦμεν τὸν λέοντα.

P. 684 E. lin. 6. ἐντιμότερος τοῦ βασιλέως. Post βασιλέως expectaremus ὁ δεσμώτης, vel simile quid ; sed Codices non accedunt.

P. 685 A. lin. 4. μὴ ἐνι φυγεῖν τὰ πράγματα ; “Τὰ πράγματα interpretor

τὸν τῶν πραγμάτων ἔλεγχον, τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν, ἀνάγκην. *Num licet fugere res, argumenta evidentissima rebus ipsis comprobata?*” *Matth.* Verbose Vetus: *non queunt ista negari, neque prudentiae fuerit evidentissimis rebus contradicere.*

P. 685 B. lin. 5. καὶ λογιέσθε. “Videtur legendum, καὶ ἑαυτοῖς λογιέσθε.” *Dun.* “Αἰτιάσασθε καὶ λογιέσθε consistere nequeunt. Forte ergo αἰτιάσεσθε καὶ λογιέσθε, vel αἰτιάσασθε καὶ λογίσασθε.” *Matth.* Deletis verbis supervacaneis, καὶ λογιέσθε, dubitamus an salva syntaxi legi possit, ὑμεῖς ἑαυτοὺς αἰτιάσασθε τὴν ἐν τῇ γέννη τιμωρίαν.

HOM. V.

P. 686 A. lin. 5. εἴ ποτε ἐν ἀνέσει γένηται. Optativum est in Cat. et Reg. 744. Exempla structuræ per conjunctivum attulimus in Annot. ad Tom. X. p. 682 A. Adde Tom. IX. p. 466 D. εἰ δὲ μὴ τοῦτο γένηται. (Sic libri fere omnes: γένοιτο Edd.)

P. 686 F. lin. 1. ἡμεῖς λέγομεν—ἀναχωρῆσαι. “Locum hunc perturbatissimum MS. Aug. sic concipit: ἡμεῖς κἀν λέγομεν ὅτι οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ πρᾶγμα οὕτως ἔχει· οὐδὲ γὰρ οἶδαμεν τί τὴν οὐσίαν ἐστίν· ὁμῶς οὐκ ἔχει φύσιν μὴ εἶναι· τουτέστιν, οὐ δυνατόν εἰς τὸ μὴ εἶναι χωρῆσαι. [fere ut noster K.] Lectori haec comparanda relinquo: nec enim ego sensum aliquem elicio.” *Hales.* Nihil hic juvat Vetus, qui haec, ἡμεῖς λέγομεν ὅτι οὐκ ἔστιν, non legisse videtur. Unum correximus, οὐ δυνατόν τοῦτ’ ἔστιν pro οὐ δυνατόν· τουτέστιν.

P. 687 A. not. b. Haec, τότε παραδοῦναι αὐτὸν, quae in Edd. non leguntur, quamvis incertae explicationis, genuina esse videntur. Vetus: *hoc sub Deo teste tunc dicere ac discipulo tradere.* Constructio sic expedienda: τὸ αὐτὸν (Paulum) παραδοῦναι (Timotheo) ἐπὶ μάρτυρος τοῦ θ. τότε λέγειν.

P. 687 B. lin. 1. ἀναθέσθαι ἐκεῖνα τῶν ἔξωθέν τι. Vetus, *id violare aut aliis prodere.* Ἀναθέσθαι est *arcanum exponere*, notum vel ex Bibliis, e. g. Mic. vii. 5. φύλαξαι ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου, ἀναθέσθαι τι αὐτῇ. Gal. ii. 2. ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον. Ab hoc usu probe distinguenda est locutio ἀναθέσθαι γνώμην, *sententiam retractare*, quam tetigimus ad Tom. XI. p. 116 C.

Ibid. lin. 5. Haec, ἀλλὰ καὶ—οὐ μόνον casu exciderunt apud Morellum, quae res etiam Benedictinis fraudi fuit.

P. 688 B. not. v. “Τὸ, οὐ, expungendum censeo, intelligendamque sententiam hanc ironice. Mihi enim alias sensus non videtur constare.” *Hales.* Recte. Ironicum καλῶς γε, οὐ γάρ; illustravimus in Annot. ad Tom. VII. p. 381 A. Adhuc emendatae distinctionis egent Nostri loca quae sequuntur: Tom. VI. p. 218 A. καλῶς γε. οὐ γὰρ αὐτὸν κατεπλήξατε τοῖς σημείοις. Tom. IX. p. 160 E. καλὰ γε. οὐ γὰρ ταῦτα εὐαγγέλια. p. 328 D. καλῶς γε. οὐ γὰρ τοὺς μισθοὺς ἀπέλαβον.

P. 688 C. lin. ult. ὥσπερ οὖν οὐδὲ Ἀδὰμ πρὸ τῆς ἐντολῆς βέβαιος ἦν. “Interpres, *sicut nec Adam ante insultum stabilis fuit*. Unde legendum πρὸ τῆς προσβολῆς. Apposite, ut puto, ad sensum Chrysostomi: ipsum enim alibi memini docere, lapsurum fuisse Adamum sponte, etiamsi diabolus ipsum non fuisset aggressus.” *Hales*. Interpretis exemplar Paris. 1614. *ante insultum* habet: sed in antiquiore Basil. 1539. edito, *ante mandatum* legimus; quod non erat sollicitandum.

P. 688 D. lin. 5. ἀπὸ τοῦ Δευτερονομίου. “Falsum: habetur enim Num. xvi. [5].” *Dun*.

P. 689 F. not. ^a. Correctio videtur ἀνταποδόσεως, eorum scilicet, quibus vocabulum κρίσεως minus apte de praesentibus rebus (τὰ ἐνταῦθα) positum esse videretur.

P. 690 A. lin. 2. μὴ εἰς χρήματα ἀπολάβῃ μειζόνως. “Hoc rectum. Sed non minus recte forsitan ἀπολαύῃ. Ἀπολαύειν εἰς χρήματα est *magnum detrimentum accipere*: tam enim de bono quam malo dicitur.” *Dun*. “Fort. ἀποβλαβῇ.” *Ed. Ben.* 2^{dae}. Verbum ἀποβλάπτεσθαι nescimus an Chrysostomo vindicari possit. Olim de ἀποβάλῃ cogitabamus; nunc cum Dunaeo vulgatum defendente facimus. Ad sensum veritas, *puniatur*. Noster Tom. IX. p. 463 B. εἰ γὰρ πολλή ἡ κακία, οὐκ ἀπέλαβον δὲ οἱ κακοὶ, ἀνάγκη πάντως ἀπολαβεῖν. Infra p. 710 D. εἰ πάντες ἐκολάζοντο, οὐδεὶς ἂν προσεδόκησεν ἔσσεσθαι ἀνάστασιν, ὥς πάντων ἐνταῦθα ἀπολαμβανόντων. p. 721 D. τῷ τε κακῶς πάσχειν, καὶ τῷ ἐκείνον ἀπολήψεσθαι.

P. 690 C. lin. 3. αἱ ἐντυχίαι. “Interpres, *quid angorum per singula cumulum?* Puto admittenda in textum quae in margine [αἱ κατ’ αὐτῶν], et reddendum, *quid intercessionem postulationesque adversus illos?*” *Hales*. “Ἐντυχάνειν saepe est, *accusationem contra aliquem offerre principi*, et ἐντυχία *libellus supplex*, aut *accusatio contra aliquem oblata*.” *Montef.* ad Tom. V. p. 9 B. Noster Tom. V. p. 220 D. Ποία οὖν αὕτη δόξα, καταλιμπάνειν κατήγορον μὴ σιγῶντα, ἀλλὰ διὰ τῆς ὀψέως τὰ πάντων ἀνοίγοντα στόματα, καὶ πρὸς τοὺς ὀρώντας ἅπαντας καὶ παριόντας σφοδροτάτην ποιοῦντα τὴν ἐντυχίαν κατὰ τῶν οἰκοδομησαμένων.

P. 690 D. lin. 1. τὸ παραπέτασμα, usitatius τὰ παραπετάσματα, *velum* (τὸ βῆλον) pone quod iudices sedebant. Noster Tom. III. p. 330 C. καθάπερ οἱ δικάζοντες, ὅταν μέλλωσί τινα τὴν ἐπὶ θάνατον ἄγειν ὁδὸν, ἐφ’ ὑψηλοῦ τοῦ βήματος προκαθίσαντες, καὶ τὰ παραπετάσματα συνελκυσθῆναι κελεύσαντες κ. τ. έ. Cf. nos ad Tom. VII. p. 456 B.

P. 691 B. lin. 6. τῆς κακίας. Vulgo vertunt, *nequitiae*. Mallemus, *aerumnas*, ut Tom. XI. p. 305 C. πενθήσωμεν νῦν ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἵνα μὴ τότε πενθήσωμεν εἰκῇ· κλαύσωμεν νῦν, καὶ μὴ τότε κλαύσωμεν ἐπὶ κακίᾳ.

Ibid. lin. penult. ἀνακτήσασθαι (non addito ἐαυτόν). Sic Tom. X. p. 593 A. κἂν γὰρ μυρία ὤμεν πεπλημμεληκότες, δυνατὸν ἀνακτήσασθαι, ἕως ἂν ἐνταῦθα ὤμεν.

P. 691 D. lin. 3. τῶν ἤδη κατεργασαμένων τὸ πάθος. *Vetus, illorum qui*

remedia priores morbo adhibuerunt: justo languidius. Quid sit κατεργασασθαι docebit ipse Chrys. ad verba Apostolica, Ephes. vi. 13. καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. (Tom. XI. p. 170 B.) “Καὶ ἅπαντα, φησὶ, κατεργασάμενοι” τουτέστι, καὶ πάθη καὶ ἐπιθυμίας ἀτόπους καὶ τὰ ἐνοχλοῦντα ἡμῖν ἅπαντα. Οὐχ ἀπλῶς ἐργάσασθαι εἶπεν, ἀλλὰ κατεργάσασθαι, ὥστε οὐκ ἀνελεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ στῆναι μετὰ τὸ ἀνελεῖν. Sic Latini, *conficere*.

HOM. VI.

P. 692 B. lin. 7. ἐνταῦθα sc. ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκίᾳ. Monemus propter Halesium, qui negat quidquam inter ἐνταῦθα et ἐπὶ τοῦ κόσμου interesse.

P. 693 B. not. g. καὶν ὅτιοῦν δῆποτε. Sine regimine positum videtur, ut Tom. XI. p. 96 B. καὶν καύσης, καὶν τέμης, καὶν ὅτιοῦν (ubi vulgo addunt ποιῆς).

P. 693 C. not. k. Interpunctio Ed. Veron. haec est: ἀνάγκη ταῦτα πάντα γίνεσθαι φαντασίας νεωτερικὰς, ταῦτα φεῦγε. δίδωκε κ. τ. έ. Verba φαντασίας νεωτερικὰς, utpote quae glossema sapiunt, inclusimus.

P. 693 D. lin. 2. ἀλλ’ εἰρηνεύειν μόνον τὸ ἐξ αὐτοῦ. “Puto sanum, quantum in ipso est.” Hales. Est ipsissimum dictum Apostoli, Rom. xii. 18. εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες.

P. 694 B. lin. 4. συμβαίνει τῆς συνεχοῦς διδασκαλίας κ. τ. έ. Sic C.I. Cat. Veron. Vetus: *Saepe fit ut dum assiduae doctrinae fructus illabitur animo, vitium quo ille perturbatur, excidat.*

P. 694 D. not. y. Verba a Sav. praetermissa agnoscit Vetus, vertens: *nihilque inde referet praeter moerorem atque tristitiam.*

P. 694 E. not. g. Locum Paulinum, ut in Bibliis legitur, saepius citat Noster; bis (Tom. X. p. 305 B. Tom. I. p. 375 D. secundum textum Bengelianum) μήποτε δὲ αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐπίγνωσιν ὑληθείας, concise.

P. 695 C. lin. ult. ἀλλήλων ἔχεται. Morelli lapsum ἔρχεται tandem correxit Ed. Ben. 2^{dae}.

P. 695 D. lin. 7. τὸ γὰρ ἔλαιον τοῦτό ἐστιν. Cf. Annot. ad Tom. XI. pp. 225 A. 226 C.

Ibid. lin. penult. Pro καταραθέντες Morell. et successores ejus κατακριθέντες habent, quod in nullo nostrorum invenimus. Vetus ambigue vertit, *qui supremae damnationis sententiam luent.*

P. 696 C. not. v. Ante ὥς interdum reticetur οὕτως. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 119 E. Mox not. z. προσιέμεθα eo sensu nunc positum videtur, quo alias τῷ ἀποστρέφεσθαι opponitur, ut Tom. XI. p. 49 F. τοὺς ἀποστρεφόμενους προσιῶμεθα: ubi hunc usum tetigimus.

P. 696 E. lin. 4. ῥυπααῖς μὲν χέρσιν οὐ τολμᾶς ἐῤῥασθαι. “Non olim fas manibus illotis precari. Consuetudinis hujus saepius meminit Chrys. ideoque extra ecclesias baptisteria hujus rei gratia habebant.” Noster

Orat. 108. Tom. VI. [p. 929. Ed. Sav.] Δύο νιπτήρές εἰσι πρὸ τῶν πυλῶν τῆς ἐκκλησίας· μία μὲν ὕδατος, ἐν ᾗ νίπτεις τὰς χεῖρας, καὶ μία ἡ χεὶρ τοῦ πένητος, ἐν ᾗ ἀποσμήχεις τὴν ψυχὴν σου." *Hales*.

P. 697 B. lin. ult. ἀνόνητος] ἀνόητος Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 697 E. lin. 1. μακάριοι οἱ καθαροὶ] + τῇ καρδίᾳ Mor. Ben. Vet. contra fidem librorum.

Ibid. not. i. ἀπόπλυνε est in Bibliis, secundum Codd. primarios Vat. et Alex. ἀπόπλυναι ex quatuor libris et Chrys. Tom. VIII. p. 433 D. citat *Parsons* ad loc.

Ibid. lin. 5. ὅρα πῶς κ. τ. εἰ. "Ordo sententiarum turbatus sic videtur restituendus esse: καρδίαν σου. ὅρα πῶς ... ἀνόνητα. μέγα ἀγαθὸν ... εἶναι· καὶ ἐπειδή. Vel etiam resecanda sunt ὅρα πῶς ... ἀνόνητα." *Ed.* Ben. 2^{dae}. Nos turbas composuisse nobis videmur, minus plene post ἀνόνητα interpungendo. Tum καὶ ante ἐπειδὴν idem valet ac καὶ ὅμως, ut paullo post καὶ πάντως πληροῦται. Sic Tom. XI. p. 429 E. καὶ θύραι καὶ μοχλοὶ καὶ φύλακες καὶ προφύλακες, καὶ ἐπεισῆλθεν ὁ κλέπτης.

P. 698 E. lin. 6. ὅταν μὴ ἐπίθεσιν ποιῶμεν. Vetus non vertit: Montef. dummodo non rariamus, inepte. Locutionem ἐπίθεσιν ποιεῖν, alias pauperem simulare (e. g. Tom. IX. pp. 588 D. 589 B.) hic de simulata eleemosyna adhibet Noster. Similiter ἐπιθέτης nunc de paupere simulato, nunc de quovis impostore ponitur, e. g. Tom. VII. p. 293 B. τοὺς βίου μὲν ὄντας διεφθαρμένους, προσωπείον δὲ ἀρετῆς περικειμένους, οὓς τῇ τῶν ἐπιθετῶν προσηγορίᾳ καλεῖν εἰώθασιν οἱ πολλοί.

HOM. VII.

P. 699 F. lin. 5. ὅταν ἐκατέρων ἀμελῇ. Ante haec verba subaudiendum τουτέστιν. Recte ad sensum Vetus: ex quo fit ut utrumque pariter negligent. Quod Savilius edidit, nimis planum est.

P. 700 D. lin. 3. τοῦ θεοῦ καταφρονῶμεν mendose dedit Montef. Mox pro ὑβριστικῶς, non Graecum ὑβρικῶς habent Veron. Sav. Correxerit Mor.

P. 701 B. lin. 3. Edebatur, ἀλλ' αἰὲ ἐν ἐπιθυμίᾳ μεθύων οὐδέποτε πληροῦται, ἀλλ' (ἀλλ' om. Mor. Ben. invitis libris) αἰὲ διψᾷ: ut de febricitante totus locus intelligatur. Nobiscum facit Vetus: sed semper in desideriis est. *Ebrius* etc.

P. 701 D. not. i. ἀπηλλάγης ἂν τοῦ χρυσοῦ, λιμῶ διαφθαρεῖς; Sic C.I. Veron. et sic legisse videtur Vetus, divinando vertens: num sacram ideo auri evaderes famem? nonne vel fame confectus interires? Nobis quidem utroque loco ἀπήλαυες pro ἀπηλλάγης corrigendum videtur.

p. 702 B. not. i. περὶ τὰ χρήματα μεμήνασι. Proba syntaxis. Noster Tom. XI. p. 499 B. οὐκ ἔχοντες πολλοὶ μαίνονται περὶ (non διὰ, ut vulgo legitur) τὰ χρήματα.

P. 702 D. lin. 4. εἰκὴ φιλοῦ, εἰκὴ μὴ μισοῦ. Vid. supra ad p. 565 D. Paulo ante ἀπόλλυμεν αὐτὸν, nempe τὸν ἡδικοημένον, sine necessitate legit Dunaeus.

P. 703 A. lin. ult. ἀλλ' ἢ φιλία. Sic de suo, ut videtur, Ed. Ben. 2^{dae}. Edebatur ἀλλ' ἢ φιλία. De libris nihil compertum habemus.

P. 703 B. not. e. Editi omnes, οὐκ ἔστι φιλαργυρία. Sic e nostris C.I. In K. et Vet. haec non leguntur. "Legendum οὐκ ἔστι φιλαυτία. Cur enim his diceret φιλαργυρίαν? Haec autem tria ordine apud Paulum posita sunt, φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες." Dun. Supra p. 701 A. ὅταν δὲ φιλαργυρία, καὶ φιλαυτία, καὶ ἀπόνοια κατὰ ταῦτόν συνέλθῃ.

P. 704 A. not. z. Praepositio prorsus necessaria videtur. Vetus, *animamque pro illo posuit suam*. Noster Tom. XI. p. 86 D. ὁ τοίνυν τὴν ψυχὴν προϊέμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, πῶς τὴν ἐκκλησίαν πορθεῖς, ὑπὲρ ἧς τὴν ψυχὴν προήκατο ὁ Χριστός;

P. 704 B. lin. 2. μετὰ τοῦ δικαίου, h. e. δικαίως. Perperam Montef. *cum justo viro*. Noster Tom. IX. p. 562 C. καὶ θυμῷ χαρίσασθαι μετὰ τοῦ δικαίου. Tom. IV. p. 460 D. μετὰ τοῦ δικαίου, φησὶ, πεποιηκότα με τὸ ἐπιχείρημα ἀπολείς; ubi Boisius appellat Isocrateum, μηδεὶς ὑμῶν ὀρρωδεῖτω, μετὰ τοῦ δικαίου ποιούμενος τοὺς κινδύνους.

Ibid. lin. 7. Ἰωνάθαν] Ἰωνάθας Mor. Ben. invitis libris.

P. 704 C. not. g. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 500 A.

P. 704 C. lin. 5. μάλιστα γὰρ τοῦτο εἶπον. Savilius ad librum correxit, διὰ τοῦτο, sine necessitate. Vid. nos ad Tom. X. p. 726 E.

Ibid. not. i. Edebatur αἱ στέρξασαι τὸν πρότερον. Vetus, *quaeque priorem dilexerunt virum*. "Ponendum [ex marg. Sav.] ἀποστέρξασαι τὸν πρ. Ἀποστέργειν est *desinere amorem*, ut *ἀπογίνεσθαι denasci*." Dun. Theocr. Id. XIV. 50. καὶ μὲν ἀποστέρξαιμι, ubi Schol. καὶ εἰ μὲν καταφρονήσαιμι αὐτῆς. Incertus ap. Suidam s. v. ἀποστέργειν: ὁ δὲ τροφήν οὐ προσιέμενος, ἀλλ' ἀποστέρξας, εὐγενῶς τὸν βίον κατέστρεψεν. Nec tamen improbanda est lectio, αἱ μὴ στέρξασαι, ut στέργειν hic non sit *amare*, sed *contentus esse*, nil ultra *quaerere*. Noster Tom. VII. p. 227 D. καὶ ἄκουσα ἡραγκάζετο στέργειν τὸν σύνοικον.

P. 705 B. lin. ult. "ὑπερασπιεῖ τὴν χεῖρα τὴν αὐτοῦ. Interpres, *suam tibi porriget manum, atque te proteget*." Dun. Sensus expeditissimus, syntaxis insolentior.

P. 705 C. not. c. οὐχὶ δὲ προφάσει ταύτης κέχρησαι φιλαργυρία. Editi κέκτησθαι, h. e. vertente Montef. *neque hoc obtentu pecuniae cupiditate tenearis*. Sed φιλαργυρία κεκτῆσθαι cum hoc sensu, *pecuniae cupiditate teneri*, nemo Graece dixerit. Ferri potest quod nos recepimus; nisi probetur correctio levissima, οὐχὶ δὲ προφάσει ταύτη κέχρησαι φιλαργυρίας.

HOM. VIII.

P. 707 C. lin. 2. ταῖς γραφαῖς παρεικάζομεν. Frequens apud Graecos in pulchritudine describenda comparatio, ὡς γραφή, vel ὡς ἄγαλμα. Vid. Jacobs. ad Philostr. Imag. p. 383. Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 377. Etiam hodierna lingua antiquum usum tuetur, teste C. Wordsworth, Athens and Attica, p. 221.

P. 708 F. lin. 3. “οὐχὶ ἔλεγον μὲν ταῦτα, οὐκ ἐποίουν δέ. Schema Demosthenicum, οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδ’ ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ.” Dun.

P. 709 A. not. c. ὅπερ οὐδὲ τοῦτο. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 29 D.

P. 709 E. not. x. οὐκ ἔστι τοῦτο προκοπή. Haec verba, quae in alienum locum irrepsisse videntur, pertinent ad illud Apostolicum, προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον. Cf. p. 710 C. lin. ult.

Ibid. lin. 6. μηδεὶς ἐν εὐθυμίᾳ. Paullo ante dixerat, ἐν εὐθυμίᾳ. Vetus utroque loco, in quiete. Etiam p. 710 C. ἐν εὐθυμίᾳ. Permutatio frequens. Vid. Var. Lect. ad Tom. VII. pp. 387 B. 559 E.

P. 711 B. lin. 3. ἱλιγγοί] Sic Veron. Sav. cum nostris omnibus. Alteram formam ἱλιγγες nullo jure supposuerunt Mor. Ben.

P. 711 C. not. o. ὥσπερ οὖν—βάθη. Protasis sine apodosi. Mox quod in uno nostrorum legitur, ὀλίγοι δὲ ἱλιγγοὶ καὶ βάθη, dudum conjecerat Sav. et sic tacite rescripsit Editor Ben. 2^{dae}.

P. 711 D. lin. 3. ὅτι οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει· διὰ τοῦτο πάντα ἐνεργεῖ. Inconsequenter dictum. Vetus: quod nihil ipsum latet: non tamen quia nihil ipsum latet, idcirco omnia operatur ipse. Quasi legisset, ὅτι οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει· οὐ μὴν ὅτι οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει, διὰ τοῦτο πάντα ἐνεργεῖ. Modo dixerat, ὅτι τὰ μὲν ἐνεργεῖ, τὰ δὲ συγχωρεῖ.

P. 711 E. lin. 5. ὁ τῶν ἑξακισχιλίων ἀριθμός. “Sex millium canonem mihi Arithmetica mea non suggerit. Fortassis corrupti numeri, legendumque ὁ τῶν ἑξήκοντα ἀριθμός, ut intelligat logisticam illam sexagenariam, cujus in Astronomia usus infinitus, unde canon sexagenarius.” Hales.

P. 712 C. not. s. ἀποκτείνον] Sic Veron. Sav. ἀποκτεῖνον (sic) Mor. ἀποκτεῖνον Ben. invitis nostris.

Ibid. lin. ult. ἐπειδὴ σὺ πιστεύεις. “Sic Augustinus: Auguria atque omina plerumque credentibus rata sunt, contemnentibus invalida. Si quando autem eveniunt, est ἐνέργεια τῆς πλάνης. Mox ad αἰχμάλωτόν σε ἔλαβε supplendum ὁ διάβολος, ut sequens similitudo docet.” Dun. Vel potius, diabolus per magum loquens.

P. 713 B. lin. 3. Legendum videtur, ὅταν δὲ οἱ ναοὶ . . . συναπόλλυνται, διὰ τί μὴ φ. τῆς σ. τῆς αὐτῶν; De forma conjunctivi συναπόλλυνται monuimus ad Tom. XI. p. 97 C.

P. 713 C. lin. 4. “ Legendum ἄμα ἡρώτησας, καὶ ὑπὸ τὴν δ. σαντὸν ἐποίησας, aut τὸ ἄμα interpretandum *simul ac*.” *Dun.* Vid. supra ad p. 558 C.

P. 713 D. lin. 1. εἰ δὲ τὰ μέλλοντα προλέγουσι. “ Prorsus legendum τὰ μὴ μέλλοντα. Hoc evincit ἡ πρότασις τοῦ μερισμοῦ, εἰ—τόδε ἔσται. Debet enim esse antithesis.” *Dun.* “ Necessaria quidem negatio est, sed potius leg. εἰ δὲ μὴ τὰ μ.” *Ed. Ben. 2^{dae}.* Antithesis est in *forma* praedictionis, ut recte monet Interpres Anglicus. Plurimum enim interest, conjecturamne de eventu futuro faciat aliquis, an certe eventurum esse vaticinetur.

HOM. IX.

P. 714 C. lin. 4. καὶ ἐν τρόπῳ τελευτῆς ὁρῶν αὐτὸν τελευτῶντα. “ Vitiosus est hic locus, sic, opinor, corrigendus: καὶ οὐ τρόπῳ τελευτῆς, *non communi modo moriendi*; vel οὐ κοινῶ τρόπῳ.” *Dun.* “ Interpres, *novo ac peregrino more*. Unde puto legendum, καὶ νέῳ τρόπῳ.” *Hales.* Si quid mutandum, mallems καὶνῶ τρόπῳ, sine copula. Sed videntur haec verba ἐν τρόπῳ τελευτῆς *imminuendi* causa addita esse, q. d. *quodammodo morientem*: revera enim morientem magistrum non aspexit discipulus.

P. 715 B. not. v. “ Veronense legit, μάρτυρα καλεῖ ἐκείνον ὅτι καὶ τούτου ἀνέμνησα. Ubi si pro καλεῖ legamus καλῶ, ut Interpres videtur legisse [vertens, *testem illum voco, quod horum te admonui*] lectionem illam multo magis probarim.” *Hales.*

P. 716 A. lin. 1. ὥς (= ἕως) ἔχεις ἐκόντας μαθητευομένους. Amat hanc syntaxin Noster, e. g. Tom. VII. p. 799 D. ἐκόντος ἑαυτὸν παραδιδόντος. Tom. X. p. 330 C. ἐν πενία ζώντων ἐκόντων. Tom. XI. p. 350 D. ἐκόντα τοῦτο ὑπομείναντα. p. 448 E. τὸν ἐκόντα διδόντα. Supra p. 587 E. τῶν ἐκόντων δεδουλωμένων. Librarii ἐκοντὶ vel etiam non Graecum ἐκόντως in talibus magis probant.

Ibid. not. v. “ Videtur legendum, καὶ τὸ παρὰ τῶν μ. χ. Vel forsitan rectius est quod editur, καὶ διὰ τοῦ παρὰ τῶν μ. χ. ut sit epexegesis τοῦ ἐπισωρεύουσιν. Οἱ γὰρ ἐπισωρεύοντες αὐτοὶ χειροτονοῦσιν. Ergo seculo Chrysostomi populus non habebat jus eligendi presbyteros et episcopos. Absurdum enim est ut discipulus eligat praeceptorem.” *Dun.*

P. 716 C. lin. penult. ἕως οὐ πάρεισιν. Sic Veron. Sav. οὐ pro οὐ post Morell. edidit Montef. Vetus in textu, *quamdiu lupi ubique adsunt*; sed Corrector in marg. *quamdiu lupi non adsunt*.

P. 718 E. lin. 3. καὶ σκότος, ἵνα μὴ προσαράξῃς ἐκεῖ τὸ πλοῖον. Pro σκότος, quod etiam Interpres in suo habuit, haud dubitanter emendamus σκόπελος, collatis locis quae sequuntur: Tom. VII. p. 324 B. τῷ μετὰ μυρίας ἐμπορίας προσαράσσοντι σκοπέλῳ. Tom. IX. p. 678 D. καὶ τὸν

εἰς λιμένα καταφυγόντα σκοπέλω προσαράξαι ποιείς. Tom. X. p. 612 C. ὅτι τούτῳ προσέρρηξε τῷ σκοπέλῳ.

P. 718 F. lin. 2. Verba ὡς χειμάρρους παραρρέων in Psalmo, ut nunc legitur, non exstant.

HOM. X.

P. 720 E. lin. 7. τὰς Πράξεις τὰς καθολικάς. Vetus, *Apostolorum actus*. “Legendum τὰς ἀποστολικὰς.” Dun.

P. 721 A. not. e. φελώνην. Alio loco Tom. XI. p. 272 B. φελώνην edidimus, consentientibus libris tam editis quam scriptis.

P. 721 C. lin. ult. ἔχει φιλοτιμίαν οὐ μικράν. *Solatum* verterunt Vet. Montef. Nos *honorem* intelligimus. Sic Tom. XI. p. 418 A. εἰ τὸ γυναικάς πόρνας ὄραν ἀσχημονούσας φέρει τινὰ φιλοτιμίαν.

P. 721 D. lin. penult. τῷ τε κακῶς πάσχειν, καὶ τῷ ἐκείνον ἀπολήψεσθαι. Recte Vetus, *et quia male et injuste patitur, et quia ille recipiet vicem*. Vid. Annot. ad p. 690 A.

Ibid. lin. ult. ταῖς τιμωρίαις ἐπιτρέχόντων. Sic dicitur ἐπιτρέχειν τῷ λαμβάνειν, Tom. XI. p. 310 A. τῇ δώσει, p. 437 C. Non credibile est Veterem ἐπιχειρόντων legisse, etsi libere vertit, *non quod sancti poenis delinquentium gaudeant*.

P. 721 E. not. c. ὁ καὶ προφητεία ἐστίν, ἢ ἀρά. Recte cepit Montef. vertens, *potius quam imprecatio*. Schol. apud Matthaeium, ἀποδόξ] πρόρρησις ἐστίν, οὐκ ἀρά. Vetus, εἰ ἅπα legisse videtur: *quod prophetia est, dum dicit, Reddet etc.*

P. 722 B. lin. 3. τὸν οἰνοχόον αὐτοῦ κατήχησε. “An Narcissum intelligit?” Sav. Vid. Rom. xvi. 11. ubi tamen non ipsum Narcissum, sed τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου salutatur Apostolus.

P. 723 A. not. i. διὰ τῆς προσηγορίας τῆς τούτου Sav. cet. Hic quidem lapsus est Interpolator. “Non enim Onesiphorum salutavit, sed domum ejus; ipse enim erat Romae.” Verba sunt Dunaei.

P. 723 B. not. r. Εἶδομεν—ἐργαζόμενοί τι. Scripturam a nobis revocatam, etsi paullo difficiliorem, confirmat Vetus, vertens: *Videamus (ἴδωμεν) in Actibus Apostolorum, quinam cum illo ex Judaea navigaverint, aliquid fortasse operantes*. Secundum historiae veritatem, Paulus a Macedonia in Asiam revertens, comites habuit inter alios Tychicum et Trophimum Asiaticos; quorum hic cum eo Hierosolymas profectus est. (Act. Apost. xx. 4. xxi. 29.)

P. 724 C. lin. 1. Τοῦτον τὸν Λῖνον—γεγενῆσθαι. “Valde haec mihi suspecta tanquam glossema, quod a sciolo aliquo margini ascriptum, inde in contextum venit.” Hales. Clausula est in libris omnibus et Catena, et suspicione vacat.

P. 724 D. not. ^k. ἂν διακείσεται. De syntaxi monitum ad Tom. X. p. 262 C. Tom. XI. p. 144 E.

P. 725 B. lin. 7. Verba ὅταν ἀεὶ τρέχωσιν absunt a Mor. lapsu qui ad hunc diem correctoris eget.

Ibid. not. ^c. καὶ τῶν οἰκείων φροντίζωσι. Haec non vertit Vetus. Lectio emendata, μηδὲ τῶν οἰκείων φρ. multo facilius est: sed ferri potest Veronensis, modo τὰ οἰκεῖα, quae ad domum pertinent, intelligamus, sensu tamen non prorsus explorato.

P. 726 A. not. ^t. εἰ ἐν τοῖς τοῦ θεοῦ κάμνομεν. Vetus non agnoscit conjunctionem, sed habet κάμνομεν, non κάμνωμεν. Si εἰ recte habet, est protasis sine apodosi.

P. 726 D. lin. 3. ἐν γὰρ τοῖς μυρίοις γίνονται δίκαιοι. Sensus expressit Vetus, vertens: quippe in decem millibus fit, et decem millia viri fiunt iusti. Vix enim crediderimus eum legisse, ἐν γὰρ τοῖς μ. γίνεται, καὶ μύριοι γίνονται δ. ut opinatur Ed. Ben. 2^{dae}. Mox ταῦτα (Vetus, terrena) δὲ τῷ ἀρπάζεσθαι, omitta praepositione, mendose dedit Montef.

P. 727 B. not. ^l. οὐ συμφραττόμεθα. Interpolator addit ὅπλοις πνευματικοῖς. Vetus, non undique tegimur armis. Sed aliud est περιφράττεσθαι, circumvallari, aliud συμφράττεσθαι, constipari, se in unum conglobare. Noster Tom. IX. p. 722 A. μάλιστα γὰρ τὸν θεὸν τοῦτο δοξάζει, τὸ συμπεφράχθαι. Tom. XI. p. 516 A. ὁρᾷς ὅτι καὶ τοῦτο πρὸς τὰς θλίψεις συμβάλλεται, τὸ συμπεφράχθαι, τὸ ἀλλήλων ἔχεσθαι;

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPISTOLAM AD TITUM.

HOM. I.

P. 729 B. lin. ult. ἐν ταῖς Πράξεσιν. “Ubi tandem? an fortassis sub alterius nominis persona? Ego enim non reperiō.” *Hales*. “In Vulgata Actuum xviii. 7. memoratur quidam Titus cognomine Justus, qui Deum colebat, et domum habebat Corinthi, in quam Paulus intravit. At in exemplaribus Graecis nomen Titi non comparet, et hic Justus solum vocatur: ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου. [Pro Ἰούστου libri quidam cum Syro Τίτου, alii Τίτου Ἰούστου, alii Τιτίου Ἰούστου legunt.] Ideoque addit Chrysostomus illum fortasse Corinthium esse, nisi fuerit ille qui Corinthi domum habebat alius ejusdem nominis.” *Montef*.

P. 730 B. not. x. “Videtur legendum, τῆς πρὸς Τιμόθεον εἶναι προτέρα δευτέρας ἐπιστολῆς. Nam neque quae subjicitur ratio probat hanc ad Titum antiquiorem esse illa ad Tim. *prima*: tum enim Paulus non erat in vinculis, neque jam moriturus: neque admittit vox νεαρώτερα. Nam si illam scripsit in vinculis, mortem exspectans quotidie, hanc autem liber et solutus, non est haec illa recentior, sed paullo vetustior.” *Dun*. Nobis quidem hodie persuasum est, quod in Annot. ad Tom. XI. p. 323 B. concedere noluimus, Epistolam πρεσβυτέραν tempore *posteriorem*, νεαρώτεραν autem *priorem*, ex Nostri mente intelligendam esse. Quod si verum est, in loco supradicto, non modo recte habet τῆς μὲν οὖν πρὸς Φιλιππησίους πρεσβυτέρα, sed paullo ante, ubi nunc legitur, ταύτης οὖν ὑστέραν οἶμαι τὴν πρὸς Τιμόθεον εἶναι, reponendum ex archetypo Veronensi πρεσβυτέραν.

P. 730 E. not. 9. Πρότερον—κατελάβομεν. Editi inde a Savilio, Πρότερον κατελήφθημεν, καὶ ὕστερον ἐπέγνωμεν· πρότερον ἐπεγνώσθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν. Sic e nostris C.D.L.M. sed ἔγνωμεν pro ἐπέγνωμεν C.D. et καὶ πρότερον ἐπεγνώσθημεν C.L.M. Unus K. per defectum legit, Πρότερον κατελήφθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν. Vetus, simili defectu, *Prius ipsi cogniti sumus, et postremo cognovimus*. Ad textum Savilianum notat Dunaëus: “Duo verba permutarunt sedes suas. Sic legendum: Πρότερον κατελήφθημεν, καὶ ὕστερον κατελάβομεν· πρότερον ἐπεγνώσθημεν, καὶ

τότε ἐπέγνωμεν.” Paullo aliter nos locum constituimus, Πρότερον ἐπεγνώσθημεν, καὶ ὕστερον ἐπέγνωμεν· πρότερον κατελήφθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν. In Ed. Veron. corrupte legitur, Πρότερον κατελήφθημεν, καὶ ὕστερον ἔγνωμεν· καὶ τότε ἐπεγνώσθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν.

P. 731 B. lin. 4. καὶ τοὺς μαθητευομένους. “In Veron. erat [οἰν. καὶ] τῶν μαθητευομένων, quod Fronto reddi vult, *ad labores exantlandos eorum causa qui docerentur*. Duriusculum. Fortassis τὸ μᾶλλον eo referendum ad τῶν μαθ. ut significet excitari magistrum ad labores ferendos, magis quam discipulos.” Hales. Unice verum est, quod in libris omnibus legitur, καὶ τοὺς μαθητευομένους.

Ibid. lin. 6. εἰ γὰρ φίλου εὐεργεσίας ἀνευεγκόντες. Vim vocabuli minus perspexerunt Interpretes. Vetus, *cum ex amico beneficium aliquod sumimus*: Montef. *cum amici beneficium recepimus*. Rectius Dunaeus: “Ἀνευεγκόντες, i. e. ἀναμνησθέντες, *memoriam repetentes*: est enim εὐεργεσίας genitivi singularis. Vel *referentes*, i. e. *narrantes*, si sit accusativi pluralis.” Illud verius. Cf. Schweigh. ad Appian. Tom. III. p. 498.

P. 731 C. lin. ult. τῆς χάριτος τὸ μέσον. “Legendum τοῦ νόμου καὶ τῆς χ. τὸ μέσον. Non est enim medium unius; sed diceret τῆς χ. τὸ διάφορον.” Dun.

P. 732 A. lin. 2. καὶ τὰ μέλλοντα. Articulus male abest a Ben.

P. 732 B. not. d. καὶ γεγωνός. Sic optime Cat. Reperitur quidem adiectivum γεγωνός, γεγωνόν, sed hic γεγωνός est neutrum participii γεγωνώς, ut in alio Nostri loco Tom. VIII. p. 68 B. σάλπιγγος λαμπρότερον βοῶσα, καὶ οὕτω γεγωνός ὡς καὶ ἐνταῦθα αὐτῆς εὐθέως ἀκουσθῆναι τὸν ἦχον.

Ibid. not. h. Rursus edebatur, τὸ γεγωνός παριστῶν, nihil juvantibus libris. “Pro γεγωνός Dunaeus legendum censet γεγωνόν. Minori mutatione scribe γεγωνός.” Editor Ben. 2^{dae}. Ita rescriptissimus, favente Vet. praedicationem apertam atque illustrem oportere esse commendat.

Ibid. lin. penult. ἀκκίξεσθαι. Mendum exemplaris Veron. αἰκίξεσθαι, correctum a Savilio, imprudenter reduxerunt Mor. Ben.

P. 732 E. lin. 6. Pro τὰ ἐπίθετα Veron. habet τὰ ὀπισθεν; Vetus, *posteriora*: frustra.

P. 734 C. not. o. τῶν αὐχένων αὐτῷ οὐκ ὄντων. Haec non vertit Vetus, fortasse quia vocabulum non intellexit. Noster Tom. X. p. 616 C. ἐπὶ τῶν αὐχένων καθήμενος. Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 296 C.

P. 735 C. lin. 6. ἔδει αὐτὸν ἀπηγχονίσθαι. Ambigue verterunt Interpretes; Vetus, *oportebat illum cibo suffocare*: Montef. *oportebat illum suffocari*. Ἀπαγχονίσεσθαι hic quidem valet *inedia suffocari*, uno verbo λιμαγχονεῖσθαι, quod ad τὴν ἀσκητικὴν pertinet. Noster Tom. I. p. 389 E. τὸ μὲν γὰρ μήτε πρὸς τὰ σῖτα ἀπηγχονίσθαι, μήτε ἀνυπόδετον εἶναι τὸν προστώτα, οὐδὲν ἂν βλάβειε τὸ κοινὸν τῆς ἐκκλησίας. Tom. X. p. 223 B. ἀλλὰ κἂν νηστεύσης, κἂν χαμευνήσης, κἂν ἀπαγχονίσσης σαυτὸν.

P. 735 D. not. ^x. “ Πόση τοῦτο αἰσχὺνη γίνεται, non est Graecum, certe Chrysostomus nunquam ita locutus; sed vel legendum, πόση τ. αἰσχὺνη γ. in dativo, vel μετὰ πόσης τ. αἰσχὺνης γ. quod melius.” *Dun.* “ Veronensis habet, καὶ πόσης τοῦτο αἰσχὺνης γίνεται; noster emendatus, καὶ οὐ σὴ [+ τοῦτο?] αἰσχὺνη γίνεται; *et hoc non esset tibi pudori et ignominiae?*” *F. Ducaeus.*

P. 735 E. lin. 2. τῶν οἰκετῶν. Articulum abesse jubent Mor. Ben. invitis libris.

Ibid. not. ^g. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ζῆν ὀφείλει; “ Et hunc ἀστεῖσμον a Demosthene suo mutuatus est. Sic enim Orator ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ. [p. 96, 14] Πόθεν γὰρ οἴεσθε ἄλλοθεν τὸν μήτε λαβόντα παρ’ ὑμῶν μηδὲν, μήτε αὐτὸν ἔχοντα ὁπόθεν μισθοδοτήσῃ, στρατιώτας τρέφειν; ἐκ τοῦ οὐρανοῦ; Οὐκ ἔστι ταῦτα. Hic dux erat Διοπίθης.” *Dun.*

P. 736 D. lin. 1. Post σώματος vulgo plene interpungunt; nos interrogationem fecimus. Sequentia τί δὲ ὅλως καὶ γεγόναμεν; *cur omnino cum corpore creati sumus?* non vertit Vetus.

HOM. II.

P. 738 E. not. ^o. μὴ ἀπλῶς ἀσώτους (sc. παῖδας). Sic de nostro scripsimus, favente tamen Vet.

P. 738 F. not. ^s. καὶ προστρέχόντων. Noster Tom. XI. p. 347 A. τί οὖν ἀγγέλοις θαρρεῖτε, φησί; . . . τί τοῖνυν ἐκείνοις προστρέχετε;

P. 739 B. lin. 2. ἢ ἐπιπλήττοντα. Vetus, *quam percutiundo*, male. Vertendum, *aut increpando*. Tom. IX. p. 691 A. καὶ γὰρ τῇ γυναικὶ μετὰ τῆς αὐτῆς πάλιν ἡμερότητος ἐπιπλήττει.

P. 739 C. lin. 5. Pro τὰ πεπληγότα Morellus ex ingenio correxit τὸν πεπληγότα, quem secuti sunt recentiores. Ansam dedisse videtur Vetus, vertens, *si forte se aeger percusserit*.

P. 739 F. lin. 1. τρεψάμενον τὴν οἰκουμένην. Interpretes, *converterint*. Mallemus, *in fugam verterint*. Sic de eodem Noster Tom. X. p. 616 A. ἐνὶ σώματι καταλαμβάνων τὴν οἰκουμένην, μιᾷ γλώττῃ πάντας τρεπόμενος.

Ibid. not. ^w. τουτέστι, συνεχῶς κ. τ. έ. Praemittendum, ut videtur, “ Ἀντεχόμενον.”

Ibid. lin. ult. ὥστε τοῦτο ἄνθρωπος, ὁ δίκαιος. De hac locutione monitum ad Tom. X. p. 556 C.

P. 740 B. lin. 7. μηδὲ διάταττε τούτοις. “ Forte legendum τούτους. Hunc locum non expressit Ambrosius Camaldulensis. Sensus esse videtur, *ne constituas illos Episcopos*; nam de Episcopis constituendis hic cum Tito agit.” *Montef.* Διατάττειν τινὰ, *Episcopum constituere*, inaudita est locutio. Nec magis hic de Episcopis constituendis, sed de tractandis iis qui Episcopo contradicant, agitur; quibus ne *mandata* quidem dare, sed silentium imponere hortatur Apostolus. Ambrosius autem,

Vetus interpres, verba non praeteriit, sed male intellexit, vertens, *hujusmodi ne paveas neque formides*.

P. 741 E. not. ^r. “καὶ γάρ σοι. Sic Colb. [nobis E.] quod requirit sententia. Edd. οὐ γάρ σοι.” Ed. Ben. 2^{dae}. Recte habere vulgati confidenter affirmamus.

P. 742 E. lin. 2. τῶν προσωπείων ἐπαρθέντων. “Forte ἀπαρθέντων. Mihi quidem non fit dubium.” Dun. Locutionem ἐπᾶραι τὸ προσωπεῖον defendimus ad Tom. X. p. 96 C.

P. 743 C. not. ^q. Negatio ex Interprete invecta esse potest, vertente, *ceterum eam, nisi in his quae parva sunt, despicere discamus*: quasi ad καταφρονῶμεν intelligendum sit δόξης. Nobis quidem absolute positum videtur hoc verbum, ut Tom. XI. p. 496 E. ὁ γὰρ αὐστηρῶς ἐπιπληττόμενος, ἀπεγνωκῶς ἑαυτοῦ, θρασύτερος γίνεται καταφρονῶν. Nisi forte supplendum sit τοῦ πράγματος, et post περιπεσούμεθα, τῷ πράγματι; ut Prov. xiii. 13. ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ’ αὐτοῦ.

HOM. III.

P. 744 A. not. ^f. ἐπιγράφοντα τοῦτο. Sic K.L.M. Veron. Sav. cet. Sav. in marg. conjicit ἐπιγραφέντα, quod in textum clam invexit Editor Ben. 2^{dae}. Vetus supplet, *ita inscriptum*.

Ibid. lin. penult. ὁ ποιητῆς οὖν φησι. “Reliquum poematis quod atexit est apud Callimachum Hymno Jovis, Κρήτες ἀεὶ ψεύσταί· καὶ γὰρ τάφον κ. τ. εἰ. Quid igitur? Hoc distichon Callimachus ab Epimenide furatus est? Non possum animum inducere ut credam. Carmen enim mollissimum est, et vere Callimacheum. Ergo Callimachum innuit Paulus, non Epimenidem? At Callimachus non est Cres, sed Cyrenaeus; Apostolus autem ait, εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης. Porro Epimenides non poeta erat, sed χρησμοφῶς vel χρησμολόγος. Deinde unde hemistichium, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί; Verisimile est, hoc ab Hesiodo sumsisse Epimenidem, cujus hoc est in Theogonia, ποιμένες ἄγρανλοι, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί: Callimachum autem ab Epimenide illud Κρήτες ἀεὶ ψεύσταί: Chrysostomum, qui sic ista contexuit, memoria lapsus. Haec mea semper fuit opinio.” Dun.

P. 744 E. not. ^b. Edebatur ἀλλὰ κατὰ χρόνους καὶ ἄλλους τινὰς, ὡς τὰ ἐκ τῶν Ὑ. “Censeo legendum, ἀλλὰ κατὰ χρόνους, καὶ ἄλλους τινὰς κατ’ ἄλλους χρόνους, ὡς κ. τ. εἰ. Illud enim nimis abruptum est.” Dun. Pro ἐπήεσαν fortasse praetulerit quis ἐπεισήεσαν.

Ibid. not. ^c. Scripturam ὡς τὰ μικρὰ, ὡς τὰ μεγάλα μυστήρια ex emendato suo Codice profert Ducaeus. Ceterum ut hic μυρία pro μυστήρια, sic contrario lapsu μυστήρια pro μυρία prave legitur in Catena ad 1 Cor. p. 82. τοὺς τὰ μυστήρια ὑπομένοντας κακά: ubi Cramerus *desse aliquid suspicatur*.

P. 745 D. lin. ult. καὶ οἱ δαίμονες—ἵνα κωλυθῇ. “Horum ego sensum non capio.” Sav. Clausulam οὐκ ἦν εἰδωλον τὸ φθ. ἵνα κωλυθῇ post sequentem καὶ τὸν Βαλαὰμ—ἐκώλυσεν rejiciendam censet Editor Ben. 2^{dae}. Catena cum nostro textu ad minutissimum apicem conspirat.

P. 745 F. lin. 3. συμψελλίξει τοῖς παιδίοις. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 301 C.

P. 746 C. lin. 7. τὸν ἐν Δάφνῃ λέγω. “Hinc apparet haec scripta fuisse Antiochiae.” Sav. “Speluncam Matronae in Daphne, quam hic σπήλαιον vocat, in Hom. adv. Judaeos prima Tom. I. p. 595 D. ἱερὸν, seu templum appellat, quod erat Matronae et Apollini sacrum. Matronam quidem putabant esse Junonem.” Montef.

P. 746 D. lin. 4. ὅταν γὰρ μὴ δεῖ. Ne δέη corrigamus, prohibuit consensus Codd. Edd. et Cat. Mox pro οὐ δεῖ πείθεσθαι, in Mor. Ben. mendose legitur οὐδὲ πείθεσθαι.

P. 746 E. lin. 4. ὁρᾷς ὅτι πρὸς τι ἐστὶ τὸ εἰρημένον; Minus recte Vetus, vides quid sibi hoc dictum velit? Πρὸς τι est cum respectu ad aliud quiddam. Infra p. 759 D. Τὸ μέγας ἐπὶ θεοῦ ὅταν λέγῃ, οὐ πρὸς τι μέγας φησὶν, ἀλλ’ ἀπολύτως μέγας, μεθ’ ὃν οὐκ ἂν εἴη μέγας, ἐπεὶ πρὸς τι ἐστίν. Εἰ δὲ πρὸς τι, κατὰ σύγκρισιν, καὶ οὐ φύσει μέγας· νῦν δὲ ἀσυγκρίτως μέγας. Alio Nostri loco Tom. X. p. 172 B. ubi nos cum Montef. scripturam Veronensem, χωρὶς τοῦ πατρὸς, revocavimus, hodie in illam quae est Savillii et librorum omnium magis propendimus, χωρὶς τοῦ πρὸς τι.

P. 747 A. lin. penult. καλεῖσθαι ἔλαφον. “Codex unus ἔλοφιν [fort. ἔλοφιν] quae lectio non spernenda.” Montef. Quis sit ille Codex, nescimus: in nostris nulla est varietas.

P. 747 B. not.^t. Pro νεκρὸν, quod Savilius primus edidit, nostri omnes κρείττον habent, incerto sensu. Etiam Vetus κρείττον legisse videtur, παραφραστικῶς vertens: quippe quod mactabatur in sacrificium, profecto mortuum erat, atque idcirco praestabat quod ex eo expiabatur.

P. 747 C. not.^b. εἰ γὰρ ἐν παραιτοίτῳ, τὸ (τὸ bis om. C.) καθαρὸν καὶ τὸ ἀκάθαρτον ζητῶν. Sic C.D. quibus proxime accedit Cat. εἰ γὰρ ἐὰν παραιτοίτῳ, τὸ κ. καὶ ἀ. ζητῶν. Aliter E. ἥ γὰρ ἂν παρῇ ὁ τοιοῦτος, (Lamb. 135. εἰ γὰρ ἐμπαρῇ τοιοῦτος) τὸ κ. καὶ τὸ ἀ. ζητῶν. Veronensis mutilus est, εἰ γὰρ τὸ κ. καὶ τὸ ἀ. ζητεῖς. Postremo in K.L.M. Sav. cet. locus sic legitur: εἰ δὲ ἐνσπαρῇ τοιοῦτος λογισμὸς, τὸ κ. καὶ τὸ ἀ. ζητῶν: ubi offendit ἐνσπαρῇ sine dativo rei cui inseratur, τῇ φύσει, τῇ διανοίᾳ. In nostra scriptura, haec εἰ γὰρ ἐν παραιτοίτῳ vertenda, si unum rejiciat. Παραίτησις σιτίων de athletic dixit Noster Tom. XI. p. 317 D. Adde locum Philostrati de Apollonio Tyanensi, a Dunaeo alio proposito excitatum: τὰς μὲν ἐμψύχους βρώσεις, ὥς οὔτε καθαρὰς, τὸν τε νοῦν παχυνοῦσας, παρητήσατο.

P. 748 D. not.^g. Editi omnes καθαρσιῶν, pravo accentu. Noster

Tom. VII. p. 541 E. ἔτι γὰρ περὶ τὰ καθάρσια ἦσαν τὰ Ἰουδαϊκὰ ἐπτοημένοι, καὶ τὰς τῶν βρωμάτων παρυτηρήσεις.

P. 748 E. lin. 1. οὐκ ἔστι ταῦτα ἀλληγορία, ἀλλὰ τύποι. Pro ἀλληγορία Interpres Anglus legendum censet ἀλήθεια, collato p. 749 A. Ante ἀλληγορία fortasse excidit ἀλλ' ἢ; sed tunc insuper corrigendum, ἀλληγορία καὶ τύποι, vel saltem ἀλλ' ἢ τύποι.

Ibid. lin. 5. ἡ ἀπὸ λέχους, puerpera. Perperam Vetus et Montef. quae in menstruīs est.

P. 749 B. lin. 4. ὁ Μωϋσῆς τοῦ Ἰωσήφ] ὁ Μ. καὶ ὁ Ἰωσήφ Veron. in-
vitis nostris. Sic tamen legisse videtur Vetus, vertens: *Et certe Joseph ossa patris tulit, et Moses.*

P. 749 C. lin. 5. ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις. Vetus, in his quae summe sint necessaria. Montef. in summa necessitudine. Rectius, in iis qui sunt propinquitate conjunctissimi. Graecismus, ἀναγκαῖος φίλος, ἀναγκαῖος συγγενής, cui non notus? Dionys. Hal. Antiq. Rom. IV. 77. οὐδ' ἐμοῦ δῆλος ἦν φεισόμενος ἐρήμου τῶν ἀναγκαιοτάτων (patris et fratris majoris) γεγονότος.

HOM. IV.

P. 750 C. lin. 3. ἡ τῶν φρενῶν σωτηρία. "Aristot. Ethic. VII. 5. ἐνθεν καὶ τὴν σωφροσύνην τούτῳ προσαγορεύομεν τῷ ὀνόματι, ὡς σώζουσιν τὴν φρόνησιν." *Dun.*

P. 750 D. not. γ. δείκνυσθαι. Eadem syntaxis infra p. 753 F.

P. 751 B. not. τ. ὥσπερ αὖ. "Colb. [nobis E.] ὥσπερ οὖν, usitatioe in Chrysostomo formula." *Ed. Ben.* 2^{dae}. Rarior apud Nostrum hujus particulae usus, nisi in formula αὖ πάλιν. Tom. X. p. 605 B. οὐδ' αὖ τὴν ἐπιθυμίαν ἀνείλεν, ἀλλὰ τὴν ἄδικον. Ibid. p. 547 A. ἀλλὰ καὶ τούτων αὖ τῶν τεχνῶν ἀναγκαιοτέρα πασῶν ἡ γεωργική.

P. 751 D. not. η. οὔτε περὶ ἐξόδους ἀκαίρους. Interpolator, qui περὶ ἐτέρας ἐξόδους ἀκαίρους scripsit, de sumtibus cogitasse videtur, quod et Anglo Interpreti placuit. Frustra. "Ἐξοδοὶ γυναικείαι, mulierum in publicum egressus, etiam apud profanos scriptores celebres. Noster Tom. VII. p. 117 B. ἀλλὰ περὶ μὲν τὴν τῆς γυναικὸς σωφροσύνην οὕτως εἰ ἀκριβής, ὥς. . . μηδὲ τὰς ἀναγκαίας ἐξόδους συγχωρεῖν. Quae vero mulieribus necessariae ἐξοδοὶ habendae sint, ex alio loco ediscimus, Tom. VIII. p. 366 A. ἡ γὰρ μέχρι τῆς ἐνταῦθα (in ecclesia) παρουσίας, ἡ ἡνίκα ἂν τὸ σῶμα λουτρῷ θεραπευθῇ δεῖ, ἀναγκαίαι ταῖς γυναιξίν αἱ ἐξοδοὶ.

P. 752 B. not. ζ. οὐδὲ τῶν ἄλλων ῥαθυμεί. Constructio legitima. Tom. I. p. 714 B. οὕτω τῆς τῶν πλησίον σωτηρίας ῥαθυμῶμεν. Tom. III. p. 10 D. ἀκούσωμεν ὅσοι ῥαθυμοῦμεν εὐχῆς. Tom. XI. p. 848 D. (in spurio opere) ἵνα ἐγκληθῇς, ὡς ῥαθυμήσας τοῦ φίλου.

P. 752 C. not. η. "Τὸ ἀφθαρσίαν non est inferendum; sunt enim qui putant e margine irrepsisse, et esse glossema τῆς ἀδιαφθορίας, Chrysostomi potissimum auctoritate nitentes: qui recte sentiunt." *Dun.*

P. 752 D. lin. penult. ὁ δούλους δεσποτῶν ἀποστερῶν. Sic omnes. Dunaeus δούλων δεσπότας, Editor Ben. 2^{dae} δούλους δεσπότας corrigit.

P. 753 B. not. t. οὐδένα τὸν πολυπραγμονοῦντα ἔχοντες. Vetus, cui componendi illos et formandi studium sit. Πολυπραγμονεῖν τινα, mores alicujus observare, in bonam partem adhibetur Tom. I. p. 316 E. τούτους μὲν γὰρ καὶ πολυπραγμονεῖν ἔνεστι, τὴν δὲ ἔνδον συγκεκλεισμένην διαπαντός, πῶς ἂν τις περιεργάσαιτο τρόπων ἔνεκεν ἢ μόρφης;

P. 754 F. lin. 3. καὶ ἐμοῦ τι μείζονα. “Lego, καὶ ὁμοῦ τι μείζονα ἐμαντοῦ. ‘Ομοῦ τι, ferme, ἐγγύς.” Dun. Locutio, ni fallimur, non est Chrysostomica.

P. 755 A. not. g. τούτους οἶτοι σπαράττουσι, conculiunt: fortius quam εἰσπαράττουσι. Sic Tom. X. p. 95 B. τοὺς τὸ δεσμοτῆριον οἰκοῦντας, τοὺς ἐν δικαστηρίοις σπαραττομένους. Ibid. p. 115 D. οὐ γὰρ τὸν ἐπαίτην ὁ ἐπαίτης αἰτήσῃ, ἀλλὰ τὸν εὐπορον· ὁ δὲ πλούσιος τὸν πένητα σπαράττει.

Ibid. not. k. τὸν δὴ οὖν οὕτως ὤμόν. Orator fervidus, et ad alia properans, inchoatam sententiam subito abrumpit. Clausulam agnoscit Vetus, vertens: Porro eos qui ita crudeles sunt, non hac tantum ex parte pensemus etc.

P. 755 B. not. m. “Repone καὶ ἐλεήσαιεν, quamvis sequatur ἂν.” Sav. Recte: καὶ est saltem, ut centies.

P. 755 C. lin. 1. τὴν δέσποιναν πειρᾶν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 159 D.

P. 756 B. lin. penult. οὐδὲν γὰρ ἐμμελέστερον τρόπων. Τρόποι, probi mores. Sic Tom. VII. p. 713 B. τρόπους ἐξήτουν καὶ ἥθη, καὶ ψυχῆς ἀρετὴν. Et p. p. μὴ χρήματα ἐπιζητεῖν καὶ περιουσίαν, ἀλλὰ τρόπον καὶ ἐπιείκειαν.

HOM. V.

P. 757 B. lin. ult. ἐπάγει καὶ τὴν αἰτίαν δικαίαν. Subaudi οὖσαν, ne τὴν δικαίαν requiras. Sic Hebr. ix. 1. τό τε ἅγιον κοσμικόν: ubi frustra turbas dederunt Middletonus et asseclae ejus.

P. 758 B. lin. 6. οὕτω καὶ οὗτος χρημάτων. Supple ἐρᾶ, vel, si mavis, ἀκολάστως ἐρᾶ.

Ibid. lin. ult. ἡνίοχος. “Respexit Platonis Phaedr. p. 246 A. sq.” Krabinger.

P. 758 D. not. z. Utamque lectionem conjungendam censet Dunaeus, sic: περὶ δὲ τῶν παρθένων τί φησιν; “ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω” καὶ περὶ γυναικῶν πάλιν, “μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε.” Fortasse recte.

P. 758 F. not. k. “In Savilio legitur οὗτός φησι Τιμοθέω. At vox illa Τιμοθέω huc translata fuit in Codicibus quibusdam; nam non locus mox allatus Epistolae ad Timotheum est, sed qui postea sequitur.” Montef. “Restituimus scripturam omnium librorum.” Ed. Ben. 2^{dae}. Expunximus Τιμοθέω, quia deest in nostris C.D. et Vet.

P. 759 C. lin. penult. τοῦ μεγάλου, φησὶ, θεοῦ καὶ σωτῆρος. Cf. Tom. XI. p. 235 E. ubi hunc locum tractat Noster.

P. 760 A. not.^s. ἀπάγειν, *a re prava avocare*. Sic Tom. X. p. 214 E. ταῦτα δὲ λέγω, φησὶ, καὶ ἀπάγω, οὐχ ὥς δυναμένων βλάψαι τι τῶν εἰδώλων... ἀλλὰ βούλομαι καταφρονεῖν αὐτῶν ὑμᾶς.

P. 760 C. lin. 4. τὸν αὐτὸν ἀγῶνα τρέχομεν. “Durum est. Legendum τὸν αὐτὸν τρέχομεν, subaudi δρόμον, ut in proverbio τὸν περὶ ψυχῆς τρέχειν.” *Dun.* “Ἀγῶνα τρέχειν usurpatum ab Apostolo, Hebr. xii. 1. τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα.” *Hales.*

Ibid. lin. ult. ἐκεῖ μὲν. Scilicet in loco ante laudato 1 Cor. x. 12. Deinde haec, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐποίει ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ, per parenthesin dicta esse videntur, ut λέγων ad ἐκεῖ μὲν, non ad αὐτὸς ἐποίει referatur. Locus Epistolae ad Galatas ab Oratore non citatus, ni fallimur, est Gal. vi. 1. καταρτίζετε τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραύτητος, σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺν πειρασθῆς. Interpolator totam periodum videsis quam ingeniose magis quam vere refinxerit. Ἐκεῖ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν μελλόντων φοβεῖ λέγων, “ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλέπέτω μὴ πέσῃ” ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀπὸ τῶν μελλόντων, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν παρελθόντων ἐντρέπει, τὸ αὐτὸ ποιῶν, δι’ ὧν ἐπάγει, “ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι,” ὅπερ ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ποιεῖ γράφων, ὅτι “καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νῆπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι.” (Gal. iv. 3.)

P. 760 F. not.^b. “Lego, πῶς πᾶσαν κακίαν διεξῆλθεν. De Paulo; plurima enim vitia enumeravit.” *Dun.*

P. 761 D. lin. 1. Hunc locum citavimus in Annot. ad Tom. XI. p. 482 A. distinguendo, τοὺς παῖδας ἔσφαζον τοὺς ἑαυτῶν πατέρες καὶ μητέρες· παισὶν ἐπεμαίνοντο. Cum vero copula in libris omnibus desit, hodie vulgarem interpunctionem retinemus, μητέρες παισὶν ἐπεμαίνοντο, non tamen ut de *irae furore*, quod Interpretibus placuit, sed de *flagrante libidine*, juxta constantem hujus locutionis usum, cogitemus. Infra p. 762 D. πάλιν οἱ τὰ Σόδομα οἰκοῦντες δι’ οὐδὲν ἕτερον ἀπώλοντο, ἢ ὅτι παισὶν ἐπεμαίνοντο: ubi recte Vetus, *in pueros insano amore ferebantur*. Tom. X. p. 301 D. νιὲ πορνιδίων ἐπιμαϊνομένων ἀνδράσιν, ἐπιτρεχόντων τοῖς παριούσιν. Tom. IV. p. 455 A. ὁρῶν τὴν ἑαυτοῦ δέσποιναν ἐπιπηδῶσαν αὐτῷ καὶ ἐπιμαϊνομένην. S. Basil. M. Tom. II. p. 104 D. καὶ τὰ μὲν (τῶν ἐθνῶν) σωφροσύνην ὑπερτιμᾷ· τὰ δὲ μητράσι καὶ θυγατράσι καὶ ἀδελφαῖς ἐπιμαίνεται. Usus optimorum scriptorum inde ab Homericō, τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, usque ad Theocriteum, Κύπρις ἐπ’ ἀνέρι μήνατο βῶτα, eodem spectat.

P. 762 A. ὁ θαυμαστὸς αὐτῶν φιλόσοφος. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 456 D.

Ibid. not.^m. Edebatur, διὰ τοῦτο καὶ ἐπ’ οἰκήματος εἰστήκεισαν φανερώς τοῦτο ποιοῦντες, quasi paederastia palam fieret. Hoc tamen non dicit Noster, sed ad aliud nequitiae genus, publicam meretricularum prostitutionem, transit. Nam hoc est ἐπ’ οἰκήματος ἵστασθαι. Cf. Tom. I. p. 254 D. εἰ δὲ μὴ ἵστασαι ἐπὶ τοῦ οἰκήματος, καλοῦσα τοὺς παριόντας.

P. 762 A. lin. 6. εἰ πάντα τις ἐπέλθοι. “Fort. ἐπεξέλθοι.” *Ed. Ben. 2^{dae}*. Non opus. Cf. Tom. VII. p. 174 A. πάντα ἐπελθὼν καὶ διακωδωνίσας. Tom. II. p. 635 A. πᾶσαν ἐπελθόντες ἀρετήν. Tom. IX. p. 445 B. κἂν Ἑλλήν ᾗς, κἂν πᾶσαν ἐπελθὼν κακίαν.

P. 762 B. lin. 6. ὁ δεῖνα τῆς μητρυνῆς ἡράσθη. “An Phoenicem Achillis magistrum indicat, quem pater Amyntor ob hanc causam expulit? Iliados IX.” *Dun.*

P. 762 D. lin. 1. εἶτα αὐτὸς οὗτος κ. τ. εἰ. “Quem Orestes furens occiderit, et cujus uxorem rapuerit, mihi incognitum.” *Dun.*

P. 763 A. lin. 7. πᾶν κακίας εἶδος ἐπεπόλαζε. Vetus, invadebat: Montef. obtinebat. Paulo accuratius vertas, ingravescebat, abundabat. Sic Tom. X. p. 49 B. τῆς κακίας οὕτως ἐπιπολαζούσης. Tom. IV. p. 218 B. τὴν κακίαν τὴν κατὰ παντὸς τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους διὰ τὴν πολλὴν ῥαθυμίαν ἐπιπολάζουσαν.

P. 763 B. lin. 2. παρθένους γυμνὰς ἐκέλευον παλαίειν. Cf. Tom. VII. 10 A. ὅταν γὰρ κοινὰς πᾶσι τὰς γυναῖκας ποιῶσι, καὶ παρθένους γυμνώσαντες ἐπὶ τῆς παλαίστρας ἄγωνισιν ἐπὶ θέαν ἀνθρώπων. “Hic, opinor, Lycurgus est, qui suis legibus instituit virgines vestibis positis luctari in arena.” *Dun.*

Ibid. lin. 5. εἰς πολέμους αὐτὰς ἐξάγει, καὶ κοινὰς εἶναι κελεύει. Invidiam principi philosophorum ex hac re conflata justo majorem fuisse ostendit Dunaeus in Notis ad h. l.

Ibid. lin. 6. προαγωγὲς rarior forma. Μαστροποὶ καὶ προαγωγοὶ jungit Noster Tom. X. p. 275 A.

P. 763 C. lin. 1. οἱ τὸ γένειον ἔχοντες βαθὺ κ. τ. εἰ. Vide nos ad Tom. IX. p. 443 B.

HOM. VI.

P. 765 F. not. b. αὐτῆς. Puta τῆς ἔριδος vel τῆς μάχης. Infra p. 767 A. ἐκεῖ δὲ τῆς μάχης τέλος οὐδέν.

P. 766 A. lin. 3. περὶ τῶν ἐλπίδα ἐχόντων διορθώσεως. Sic infra p. 767 B. τοὺς ἐλπίδας ἔχοντας μεταβολῆς. Monemus propter Editorem Ben. 2^{dae}, qui sensum loci corrumpit, clam scribendo, περὶ τῆς τῶν ἐλπίδα ἐχόντων διορθώσεως.

P. 766 B. lin. 7. ἡ δὲ Νικόπολις τῆς Θράκης ἐστίν. “Nullam Stephanus novit Nicopolim, nec Thraciae, nec Macedoniae. Sic enim ait: Νικόπολις, πόλις Ἡπείρου: et hanc esse credo, quo Paulus Titum vocat. Haec olim Ambracia dicta est; sed post pugnam Actiacam non procul ab ea commissam, Caesar Augustus nomen mutavit. . . . Nec moror, quod in fine est, hanc Epistolam scriptam esse Nicopoli Macedoniae. Nulla enim ibi fuit Nicopolis; aut si fuit, parvum aliquod atque obscurum erat oppidum.” *Dun.* “Atqui sic etiam Theodoretus: τῆς Θράκης ἐστὶ Νικόπολις, τῇ δὲ Μακεδονίᾳ πελάζει: cui potius et Chrysostomo de re

sibi comperta et urbe vicina loquentibus assentior, quam ullis quantumvis speciosis in contrarium adductis argumentis." *Sav.*

P. 766 D. lin. 3. εἰ περιίστασθαι τούτους δεῖ. Redit Concionator ad verba Apostoli vers. 11. αἵρετικὸν ἄνθρωπον.... παραιτοῦ, vel quod tantumdem est, περιύστασο, *devita*. Hujus vocabuli appositum exemplum ex Luciano ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων ad finem citat Dunaeus: φιλοσόφῳ δὲ ἐς τὸ λοιπὸν κἂν ἄκων ποτὲ ἐν ὁδῷ βαδίζων ἐντύχῳ, οὕτως ἐκτραπήσομαι καὶ περιστήσομαι, ὥσπερ τοὺς λυττώντας τῶν κυνῶν.

Ibid. lin. ult. Editi, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀνδρείας περιίστασθαι. "Mallem περιύσταναι, *amovere, amoliri*. Ad fugiendum enim nulla opus est fortitudine." *Dun.* "Leg. προσίστασθαι." *Ed. Ben. 2dae.* Veram lectionem, in libris fere oblitteratam, ut saepe alias, ex sola Catena restitimus.

P. 767 A. lin. ult. ἐκεῖ δὲ, nempe in haereticis desperatis arguendis. Haec cum superioribus nullum nexum habere manifestum est.

P. 767 E. lin. 1, Haec, οὐκ ἂν ἐκώλυσαν ἐξ ἀδικίας λαμβάνειν, casu omisit Morell. cujus error etiam successoribus ejus fraudi fuit.

P. 768 B. lin. 2. περὶ τὸν ποιοῦντα ἴσταται μόνον. Vetus sensum expressit, *facienti solummodo prodest*. "Ἰστασθαι περὶ τινα vel τι (usitatus μέχρι τινός) non ultra procedere valet. Tom. IX. p. 685 A. ἂν τε ἀδικήσῃ, πάλιν ἢ βλάβη περὶ τὸν ἡδικοκῶτα ἴσταται. Tom. XI. p. 250 C. οὐ γὰρ τῆς φύσεως ἄπτεται, ἀλλὰ περὶ τὴν οἰκονομίαν τὸ πᾶν ἴσταται.

P. 768 C. lin. 6. μήπω γὰρ περὶ τῆς βασιλείας νῦν κινήσωμεν. Supple λόγον, vel etiam τι. Noster Tom. IV. p. 111 C. ἄπερ ἂν ἡ τοῦ θεοῦ χάρις χορηγήσῃ περὶ τούτου κινήσαντες. Dunaeo legendum videtur, vel νοῦν pro νῦν, vel μήπω γὰρ τὸν περὶ τ. β. λόγον κινήσωμεν.

Ibid. not. P. "Non video cur διετρίζοντο πρὸς ἀλλήλους repudiandum sit. Hoc enim verbum *stridere* et *frendere dentibus* significat, quod plus est quam γογγυσμός." *Dun.* Exemplum hujusmodi usus desideramus.

P. 768 D. not. s. Vulgatum ὠφελείας vertit Vetus, *magnoque et profectu et utilitate vivebant*. Noster ad similem S. S. locum Act. ii. 44, 45. (Tom. IX. p. 59 B.) ὅρα πόσα αὐτοῖς μαρτυρεῖ πίστιν γνησίαν, βίον ὀρθόν, τὴν ἐν ἀκροάσει καρτερίαν, τὴν ἐν εὐχαῖς, τὴν ἐν ἀφελείᾳ, τὴν ἐν εὐφροσύνῃ. Et p. p. διὰ γοῦν τῆς ἀφελείας τὴν πᾶσαν αὐτῶν ἐδήλωσεν ἀρετὴν. Alio loco Tom. X. p. 26 C. ubi legitur, πίστεως καὶ ἀφελείας χρῆ, Veron. ὠφελείας habet.

P. 769 A. not. i. τοῖς ἑαυτοῦ σχοινίοις συμποδίζεται. Vox exstat in loco simillimo Tom. VIII. p. 321 A. ἀλλὰ φεύγωμεν αὐτὰς, φεύγωμεν, μηδεμίαν ἐπισυνρόμενοι λαβὴν ἔξωθεν· διατέμωμεν τὰ σχοινία, γυμνοὶ γενώμεθα τῶν βιωτικῶν.

P. 769 B. lin. penult. τοὺς ἐστενωμένους. Vetus, *qui angustantur*.

Cogitabamus de ἐστρωμένους h. e. ἐσταυρωμένους, ejus vocabuli exempla cumulavimus ad Tom. X. p. 177 D. sed non opus. Eleganter S. Basil. M. Tom. II. p. 64 B. αἱ ἀποθήκαι τῷ πλήθει τῶν ἀποκειμένων στενοῦνται, καὶ τὸν ἐστενωμένον οὐκ ἐλεοῦμεν.

P. 769 C. lin. penult. “ἀποφέρων, id est, ἀποτιθέμενος, ut ἀποστέργειν, amorem deponere.” *Dun.* Frustra. Compositum est pro simplici, ut vel contextus docet.

P. 769 D. not. ^b. Quod edebatur, συνδιαζώντας, non Graecum est. Vetus, una servare studentes, h. e. συνδιασώζοντας, quod legitur Tom. III. p. 131 D. οὕτως ὑμεῖς προνοήσατε τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, καὶ ἀλλήλους συνδιασώσατε. Συνδυσάζειν probum vocabulum est, notum vel e Psalm. cxl. 5. οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, ubi, ut h. l. *intransitivo*, quem vocant, sensu fruitur.

P. 770 A. not. ^x. ἐπειδὴ γάρ. Apodosis, διὰ τοῦτο ἀπηλλάγησαν, deesse videtur.

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPIST. AD PHILEMONEM.

ARGUMENTUM.

TIT. Homilias in Philemonem cum nova Interpretatione Latina et Annotationibus edidit G. Raphelius, Lauenburgi, 1712. nonnullas observationes adjiciente Tib. Hemsterhusio. Ejusdem operis Editio nova auctior et emendatior prodiit Lugduni Batav. 1747. "Potuisset autem Raphelius," ut Hemsterhusii verba nostra faciamus, "vir pereruditus et accuratus, quo summam in dicendo Joannis Chrysostomi laudem, et cultissimam orationis elegantiam commendaret, ex tanto scriptorum ejus numero specimen aliquod elegisse limatius, et magis accommodatum, quam istas in Pauli Epistolam ad Philemonem Homilias; quae quidem tales esse mihi videntur, ut potius ex ore Chrysostomi extemporalis facilitate pro concione dicentis exceptas esse, quam ab ipso elaboratas statuendum sit: cujusmodi sane non paucas in manibus versari nemo, qui recte sapiat, negaverit. Memorantur a Georgio in Vit. Chrysost. p. 191. οἱ τε ἐκδοθέντες παρ' αὐτοῦ λόγοι, καὶ οἱ λέγοντος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ὀξυγράφων ἐκκληφθέντες: qui posterioris generis quin prioribus et nitore styli, et rerum ordine cedant, an quisquam erit qui dubitet?"

P. 773 A. lin. 1. διηγῆσασθαι. "Ratio grammatica postulat διηγησάμενου vel διηγουμένου. Hoc jure notat A. Dunaeus: sed ad normam grammaticam non attendit neque extemporalis dicentis impetus, nec celeritatem linguae secuta manus. Ex pluribus hujus generis exemplis fides iis, quae ante diximus, constat." *Hemst.*

Ibid. not. ^b. ἐδέθησαν. "Sic optime Colb. [et marg. Sav.] Atque ita legerat Ambrosius Camald. qui vertit, *vincti sunt*. Editi ἐδέχθησαν, male. In Notis Savil. alia lectio affertur ἐδεήθησαν, quae non convenit." *Montef.* "Lectio ἐδέθησαν omnino videtur praeferenda." *Hemst.* Rem extra omnem dubitationem ponit locus Nostri Tom. IX. p. 743 C. μετὰ τοσοῦτον χρόνον εἰσιόντες, ἔνθα ἔμεινε Παῦλος, ἔνθα ἐδέθη, ἔνθα συνεκάθισε καὶ διελέχθη, πτερούμεθα, καὶ πρὸς τὴν μνήμην ἐκείνην ἀπὸ τῶν τόπων παραπεμπόμεθα.

P. 773 C. lin. 3. τὸ δουλικὸν γένος. “Si qua sit ἀκολουθία inter haec et sententiam subsequentem, legendum omnino erit τὸ ἐλευθέρων γένος.” *Hales*. Nos hic quidem nihil mutamus; sed in apodosi ἐτέρους pro ἐλευθέρους libenter legerimus. In utroque loco constructio ἀπογινώσκειν τινὰ (non τινός) notabilis est. Cf. Annot. ad Tom. IX. p. 513 E.

Ibid. lin. 7. καὶ γράφων ἔλεγεν. “Postulat ἀναλογία, καὶ γράφοντα λέγειν. Putarim tamen potius legendum cum parenthesi sic: (καὶ γὰρ γράφων ἔλεγεν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι.)” *Hales*. Vid. supra ad p. 773 A. lin. 1.

P. 773 D. lin. ult. εἶθε τοὺς ἔξωθεν κ. τ. εἰ. Hoc de servis vulgo intelligunt; Vetus autem ad monachos referre videtur: *Utinam et eos, qui solitudines habitant, inter urbes possemus includere, ut ex eis exempla salutis liceret haurire*. Res aliquid momenti habet ad dirimendam quaestionem, Antiochiaene an Constantinopoli habitae sint conciones.

P. 774 B. not. d. ἡμῖν. Subintelligendum videtur προσήκει, duriuscule. Vetus, nos convenit.

HOM. I.

P. 775 C. lin. ult. “Forte ἀναστρέψαι τὸν δεσπότην, dominum pervertere.” *Dun*. “Atqui in vulgata lectione, quod quaerebat, invenitur: malo tamen cum Raphelio et Vet. Interp. capere pro, immutare sententiam domini, nimirum in utramcumque partem.” *Hemst*.

P. 775 D. not. h. κὰν ἐδυσχέρανεν Sav. cet. “Forte ἐδυσχέραναν, de servis. Vide quae sequuntur.” *Dun*. “Ἐδυσχέραναν, quod sine controversia certum est, viderat praeter Raphelium etiam Dunaeus.” *Hemst*. “Κὰν ἐδυσχέρανεν, saltem aegre tulisset, non sollicitandum videtur. Ecclesiae, quae in domo Philemonis erat, facta mentio ipsi omnino grata erat.” *Ed. Ben.* 2^{dae}. Nos antiquam lectionem non sine dubitatione revocavimus.

P. 775 E. lin. penult. ἐπέύχεται—ἡ χάρις. “Alia plane hic sunt in Latina interpretatione, ut fere videantur ex aliis quoque Graecis esse facta. Totus locus ita conversus est. *Imitare dominum tuum. Dimittere ille debitoribus nostris in oratione nos docuit, si volumus ab ipso et nostra nobis dimitti. Si igitur imitari illum studeamus, permanet in nobis gratia: sin autem, illam amittimus.*” *Raphel*.

P. 776 A. lin. 2. ὅτι τῇ ποιότητι, male omisso καὶ, Ben.

P. 777 D. lin. penult. “Legendum videtur, οὐ δύνασαι χ. κ. et οὐ δύνασαι δ. τ. δ. εἰς τοὺς δ. sine interrogationibus, per modum concessionis.” *Dun*.

P. 777 F. lin. 1. φιλοφροσύνην. Editiones omnes ante novissimam φιλοσοφροσύνην (sic), quod merum mendum esse videtur. Lectio φιλοφροσύνην est in nostris E.G.I. de ceteris nihil compertum habemus.

Ibid. lin. 2. ἀπὸ τοῦ δανείσματος διαλυόμενος. “Melius delebitur τὸ διαλυόμενος: nam et sensus sine hoc verbo constat (?), et verbum non proprie significat *solvere*, *impendere*, sed *transigere* i. e. *finire controversiam*.” *Dun.* Vetus, idque cum a foenore non absolvatur. Aut hoc tenendum, aut si verbum active sumatur, διαλύεσθαι ἀπὸ τοῦ δ. est *partem debiti solvere*.

P. 778 B. not. P. καὶ ποῦ ἴσον. Ποῦ pro πῶς, ut centies. Tom. IX. p. 503 D. ποῦ γὰρ θανμαστὸν, εἰπέ μοι; Tom. X. p. 131 C. καὶ ποῦ τοῦτο δίκαιον; p. 501 A. καὶ ποῦ ταῦτα ἄξια συγγνώμης; p. 563 B. καὶ ποῦ ταῦτα φίλων τὰ πράγματα; Tom. XI. p. 28 B. ἐπεὶ ποῦ (vulgo πῶς) σῶζει ἡ πίστις, εἰπέ μοι, ἄνευ ἔργων;

HOM. II.

P. 779 C. lin. 8. καὶ τοῦ παρόντος ἰδεῖν τοῦτο πολλῶ μείζον. “Structurae norma postulat, παρόντα, quamvis in alterum Edd. consentiant. Ordo verborum est talis: καὶ τοῦτο πολλῶ μείζον τοῦ παρόντα ἰδεῖν.” *Hemst.* At pace Viri summi, ordo esse potest, καὶ τοῦτο π. μείζον τοῦ ἰδεῖν (τὴν ἀγάπην αὐτοῦ) παρόντος.

Ibid. not. h. Verba καὶ ἀγαπᾶν, quae nullum idoneum sensum praebere videntur, post Sav. cet. praetermisimus.

P. 779 F. lin. 1. συνάπτων ἑαυτῷ, omisso αὐτὸν, mendose ediderunt Mor. Ben.

P. 781 D. lin. 2. εἶπεν, ἐγέννησα. Vetus, *dixerat, quem in vinculis genui*. Vide an legendum sit, εἶπεν, ἐγέννησα· εἶπεν, ἐν τοῖς δεσμοῖς ἐγέννησα. Prius membrum praeterlapsus est Interpres, posterius scriba.

Ibid. not. r. οὐαὶ, Βαροχαβήλ. “Interpres hanc particulam non agnoscit.” *Dun.* “Hunc locum nondum reperi, neque vocem ex Hebraico expressam.” *Montef.* “Equidem diu frustra quaesivi, quis sit ille Barochabel. Tandem in mentem mihi venit, si forte intelligenda haec sint de Icabod, cum soleant interdum Graeci mire depravare nomina Hebraea. Et plane ita esse deprehendi. Pro Icabod enim 1 Sam. iv. 21. habent LXX. Interpretes Οὐαὶβαρχαβῶθ, unde hoc magis etiam corruptum fluxisse satis constat.” *Raphel.* In Hebraeo est וַיִּבְרַח־יָבֹד, cui proxime accedit Codicis Alex. scriptura, οὐαὶχαβῶθ. In Vaticano est οὐαὶβαρχαβῶθ.

P. 782 A. not. f. “τίκνεται. Absurda lectio. Melius consultum erit huic loco, si legas, *τις κτῆται*; haec enim forma non est inusitata; vel *κτῆται*. Id maxime relaxat illius rigorem, qui rogatur, quum quis, si res sit utilis, eam nanciscatur et impetret, illo lubente.” *Hemst.* “Si quid mutandum, praestat hic *γίνηται* legere, et proxime *ἐντεῦθεν τίκτεται*.” *Ed.* Ben. 2^{dae}. *Γίνηται* pro *τίκνεται* faventibus libris edidimus.

Ibid. not. h. καὶ οὗτος . . . καὶ οὗτος. Syntaxis parum elegans, sed

Nostro perquam familiaris. In loco Tom. VIII. p. 523 B. ἂν γὰρ ἐν ἐκείνοις αἰὲ διατρίβωμεν, οὐ πρὸς τὰ ἡδέα τὰ ἐνταῦθα πεισόμεθά τι, οὐ τὰ λυπηρὰ βαρέως οἶσομεν, ἀλλὰ καὶ τούτων καὶ τῶν ὁμοίων καταγελασόμεθα—ultima, ni fallimur, sic legenda : ἀλλὰ καὶ τούτων καὶ τούτων ὁμοίως καταγελασόμεθα.

P. 782 B. lin. 3. καὶ οὐκ ἀπὸ προαιρέσεως. Vetus, nec ex voluntatis rectitudine. “Non eo consilio ut Christianus fieret, et sic ad dominum rediret.” *Raphel*.

P. 783 B. lin. 2. διὰ τὸ μέγα φρονεῖν. “Plenior exiret sententia, si additum foret, τῷ ταπεινοῦσθαι.” *Hemst*. Lenior foret correctio, διὰ τὸ διὰ τοῦτο μ. φρ. Cf. infra p. 784 D.

Ibid. ἢ καὶ οἰκέτης. “Hic intelligi vult Dunaeus *consanguineum*, ut docet Eustathius. Sed ego valde dubito.” *Raphel*. Et nos. Vetus, aut etiam servus.

P. 784 A. lin. penult. δι’ αὐτὸ δὴ τοῦτο ; Intellige *secundam* Danielis in fossam leonum demissionem, quae memoratur Bel et Drac. 38.

P. 785 B. not. x. ἀποδωσόμεθα. Insolenter dictum pro ἀποδώσομεν ; sed ita supra p. 619 F. ἀποδίδου τὸ ὀφείλημα διὰ τῶν παίδων. Harpocratio : Ἀποδιδόμενοι, Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου, ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. Ἐξῆς δέ φησιν ἀποδιδόμεθα, ἦτοι ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν, ἢ ἀντὶ τοῦ πιπράσκομεν.

HOM. III.

P. 786 B. not. d. Pro παραινεῖν ex sola Catena περαίνειν, quod olim conjectura assecuti eramus, arripuimus. Ambigue Vetus : *Nihil tantam impetrandi vim habere solet*.

P. 786 D. lin. 2. πρὸς ἐμέ ἔχεις τὴν ὀφειλήν. “Verba juris solennia, cum alter alterius nomen in se recipit. . . Πρὸς ἐμέ autem est *apud me*, aut *penes me*, vel *mecum agas licet de nomine*.” *Dun*.

Ibid. lin. 4. “Γραμματεῖον ἐκτελέσαι est *cautionem* seu *chirographum dare*. Nam et in Evangelio λάβε σου τὸ γραμματεῖον, Vetus Interpres, *cautionem*.” *Dun*. Falsus est Ambrosius, *litteras hujusmodi scribere*, vertens.

P. 786 F. not. v. “Mihi non dubium est, quin exemplar Graecum sit mendosum, et ante σφόδρα exciderit particula μή, vel incuria librariorum, vel quod ita rectum putarint, ne in eadem periodo μή bis poneretur, rem parum considerantes. Paulus enim rem ita temperabat, ut neque negligeret ageret, ne non curae sibi habere videretur, neque nimis sollicitus, ne diffidentiae suspicionem praeberet.” *Raphel*. Negativam nos ex Catena assumimus. Ceterum haec μετὰ πολλῆς τῆς ἀσφαλείας, non cum Vetere, *magna cum fiducia*, nec cum Montef. et *Raphel*. *magna cum diligentia*, sed *magna cum cautione*, verbo juris solenni verterimus.

P. 787 C. lin. ult. τὸ εὔχεσθαι αὐτοὺς, καὶ τοσοῦτον αὐτοῖς δοῦναι, scilicet

τὸν Παῦλον. Sed hoc est valde obscurum. "Interpres, ut orent ipsum sibi iterum dari: aliam, ut videtur, secutus lectionem." Sav.

P. 787 D. lin. penult. διὰ τοῦτον. Mallemus διὰ τοῦτο, sc. τὸ ἐν θλίψει εἶναι αὐτόν. Sed Vetus, *propter hunc*.

P. 787 F. lin. penult. "Haec quidem verba, Ἐραστος γὰρ, φησὶν, ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, sunt ex 2 Tim. iv. sed quorsum hic inseruntur, cum de Dema agatur, non de Erasto? Haec igitur omnino tollenda, et ex eodem Cap. v. 10. Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, haud dubie reponenda." Dun.

P. 788 A. lin. 6. δυσωπῶν αὐτόν. Pro αὐτόν, nunc videmus αὐτοὺς esse in E. Veron. fortasse recte. Nam non solum Philemonem, sed domesticos ejus ad gratiam cum Onesimo ineundam hortatur. Vid. supra p. 787 C.

P. 788 B. lin. 6. εἰ μὲν ποιεῖ τὰ τῆς εὐλογίας, εὐλόγηται, εἰ ἔλεεῖ τὸν πλησίον. Vetus, *siquidem digna benedictione peregeris: benedicet, si pauperi eleemosynam tribuas*. Hoc, ut videtur, auctore, Montefalconius ποιεῖς, εὐλογήσει et ἔλεεῖς contra fidem librorum edidit.

P. 788 C. lin. 5. Καλὸν τὸ πρᾶγμα; Sic Veron. Sav. et libri omnes. Vetus, *Bona res misericordia*. Huic nimis tribuens Morellus imperite legit, καλὸν τὸ πρᾶγμα; ἔλεος τί οὖν κ. τ. έ. Distinctionem correxit Montef. καλὸν τὸ πρᾶγμα ἔλεος· τί οὖν κ. τ. έ.

P. 788 D. not. x. Constructio non sollicitanda, φιλανθρωπεύεσθαι τινα. Sic Tom. X. p. 541 C. φιλανθρώπενσαι (unus add. πρὸς) τὸν ἀδελφόν. Tom. XII. p. 457 D. εἰ γὰρ ἀναξίους ὄντας ἡμᾶς εὐεργετεῖ ὁ θεός, καὶ ἡμαρτηκότας φιλανθρωπεύεται.

P. 790 A. lin. 5. τὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς διαθῶσιν. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 86 E.

A List of Books

RECENTLY PUBLISHED BY

JOHN HENRY AND JAMES PARKER,
OXFORD, AND 377, STRAND, LONDON.

NEW THEOLOGICAL WORKS.

REV. DR. MOBERLY.

SERMONS ON THE BEATITUDES, with others mostly preached before the University of Oxford; to which is added a Preface relating to the recent volume of "Essays and Reviews." By the Rev. GEORGE MOBERLY, D.C.L., Head Master of Winchester College. *Second Edition.* 8vo., price 10s. 6d.

The Preface separately, price 2s. *Vide* p. 6.

ARCHDEACON CHURTON.

A MEMOIR OF THE LATE JOSHUA WATSON, Esq. By the Venerable Archdeacon CHURTON. 2 vols., post 8vo., with Portrait, 15s.

THE LATE REV. H. NEWLAND.

A NEW CATENA ON ST. PAUL'S EPISTLES.—A PRACTICAL AND EXEGETICAL COMMENTARY ON THE EPISTLES OF ST. PAUL: in which are exhibited the Results of the most learned Theological Criticisms, from the Age of the Early Fathers down to the Present Time. Edited by the late Rev. HENRY NEWLAND, M.A., Vicar of St. Mary Church, Devon, and Chaplain to the Bishop of Exeter. Vol. I., containing THE EPISTLE TO THE EPHESIANS. 8vo., 10s. 6d.

———— Vol. II., containing THE EPISTLE TO THE PHILIPPIANS. 8vo., cl., 7s. 6d.

REV. WILLIAM BRIGHT.

A HISTORY OF THE CHURCH, from the EDICT of MILAN, A.D. 313, to the COUNCIL of CHALCEDON, A.D. 451. By WILLIAM BRIGHT, M.A., Fellow of University College, Oxford; late Professor of Ecclesiastical History in the Scottish Church. Post 8vo., price 10s. 6d.

ARCHBISHOP LAUD.

LETTERS OF ARCHBISHOP LAUD, now first published from the Original MSS. Edited by the Rev. JAMES BLISS, M.A., Oriel College, Oxford, (Anglo-Catholic Library.) 8vo., price 13s. cloth.

REV. DR. SEWELL.

CHRISTIAN VESTIGES OF CREATION. By WILLIAM SEWELL, D.D., late Professor of Moral Philosophy in the University of Oxford. Post 8vo., cloth, price 4s. 6d.

REV. J. W. BURGON.

INSPIRATION AND INTERPRETATION. Seven Sermons preached before the University of Oxford; with an Introduction, being an answer to a Volume entitled "Essays and Reviews." By the Rev. JOHN W. BURGON, M.A., Fellow of Oriel College, and Select Preacher. 8vo.

[*In the Press.*]

~~~~~

THE LORD BISHOP OF OXFORD.

THE ORDINATION SERVICE. ADDRESSES ON THE QUESTIONS TO THE CANDIDATES FOR ORDINATION. By the Right Rev. the LORD BISHOP OF OXFORD. *Third Edition.* Crown 8vo., cloth, 6s.

A CHARGE delivered at the Triennial Visitation of the Diocese, November, 1860. By SAMUEL, LORD BISHOP OF OXFORD, Lord High Almoner to Her Majesty the Queen, and Chancellor of the Order of the Garter. Published by request. 8vo., 1s. 6d.

MONTAGU BURROWS, M.A.

PASS AND CLASS. An Oxford Guide-Book through the Courses of *Literæ Humaniores*, Mathematics, Natural Science, and Law and Modern History. By MONTAGU BURROWS, M.A. *Second Edition, with some of the latest Examination Papers.* Fcap. 8vo., cloth, 5s.

REV. R. W. MORGAN.

ST. PAUL IN BRITAIN ; or, THE ORIGIN OF BRITISH AS OPPOSED TO PAPAL CHRISTIANITY. By the Rev. R. W. MORGAN, Perpetual Curate of Tregynon, Montgomeryshire, Author of "Verities of the Church," "The Churches of England and Rome," "Christianity and Infidelity intellectually contrasted," &c. Crown 8vo., cloth, 4s.

REV. T. LATHBURY, M.A.

A HISTORY OF THE BOOK OF COMMON PRAYER, AND OTHER AUTHORIZED BOOKS, from the Reformation; and an Attempt to ascertain how the Rubrics, Canons, and Customs of the Church have been understood and observed from the same time: with an Account of the State of Religion in England from 1640 to 1660. By the Rev. THOMAS LATHBURY, M.A., Author of "A History of the Convocation," "The Nonjurors," &c. *Second Edition, with an Index.* 8vo., 10s. 6d.

REV. E. B. PUSEY, D.D.

THE MINOR PROPHETS ; with a Commentary Explanatory and Practical, and Introductions to the Several Books. By the Rev. E. B. PUSEY, D.D., Regius Professor of Hebrew, and Canon of Christ Church. Part II. Joel, Introduction—Amos, chap. vi. ver. 6. 4to., sewed, price 5s.

THE COUNCILS OF THE CHURCH, from the Council of Jerusalem, A.D. 51, to the Council of Constantinople, A.D. 381; chiefly as to their Constitution, but also as to their Objects and History. By the Rev. E. B. PUSEY, D.D., Regius Professor of Hebrew; Canon of Christ Church; late Fellow of Oriel College. 8vo., 10s. 6d.

NINE SERMONS preached before the University of Oxford, and printed chiefly A.D. 1843—1855, now collected into one volume. By the Rev. E. B. PUSEY, D.D. 8vo., 9s.

PROFESSOR GOLDWIN SMITH.

THE STUDY OF HISTORY. Two Lectures delivered by GOLDWIN SMITH, M.A., Regius Professor of Modern History in the University of Oxford. 8vo., sewed, price 2s. 6d.

ON SOME SUPPOSED CONSEQUENCES OF THE DOCTRINE OF HISTORICAL PROGRESS. A Lecture delivered by GOLDWIN SMITH, M.A., Regius Professor of Modern History in the University of Oxford, April, 1861. 8vo., sewed, price 1s. 6d.

THE FOUNDATION OF THE AMERICAN COLONIES. A Lecture delivered before the University of Oxford, June 12, 1860. By GOLDWIN SMITH, M.A., Regius Professor of Modern History. 8vo., price 1s.

The set, with an Inaugural Lecture, in one vol. cloth, 5s.

JOHN HENRY PARKER.

AN INTRODUCTION TO THE STUDY OF GOTHIC ARCHITECTURE. By JOHN HENRY PARKER, F.S.A. Second Edition, Revised and Enlarged, with 170 Illustrations, and a Glossarial Index. Fcap. 8vo., cloth lettered, price 5s.

EDITOR OF GLOSSARY.

SOME ACCOUNT OF DOMESTIC ARCHITECTURE IN ENGLAND, from Richard II. to Henry VIII. (or the Perpendicular style.) With Numerous Illustrations of Existing Remains from Original Drawings. By the EDITOR OF "THE GLOSSARY OF ARCHITECTURE." In 2 vols., 8vo., 1l. 10s.

Also,

VOL. I.—FROM WILLIAM I. TO EDWARD I. (or the Norman and Early English styles). 8vo., 21s.

VOL. II.—FROM EDWARD I. TO RICHARD II. (the Edwardian Period, or the Decorated Style). 8vo., 21s.

*The work complete, with 400 Engravings, and a General Index,
4 vols. 8vo., price £3 12s.*

REV. WILLIAM STUBBS.

THE TRACT "DE INVENTIONE SANCTÆ CRUCIS NOSTRÆ IN MONTE ACUTO ET DE DUCTONE EJUSDEM APUD WALTHAM," now first printed from the Manuscript in the British Museum, with Introduction and Notes by WILLIAM STUBBS, M.A., Vicar of Navestock, late Fellow of Trinity College, Oxford. Royal 8vo., (only 100 copies printed), price 5s.; demy 8vo., 3s. 6d.

PROFESSOR WILLIS.

FACSIMILE OF THE SKETCH-BOOK OF WILARS DE HONCORT, an Architect of the Thirteenth Century. With Commentaries and Descriptions by MM. LASSUS and QUICHERAT. Translated and Edited, with many additional Articles and Notes, by the Rev. ROBERT WILLIS, M.A., F.R.S., Jacksonian Professor at Cambridge, &c. With 64 Facsimiles, 10 Illustration Plates, and 43 Woodcuts. Royal 4to., cloth, 2l. 10s.

The English letterpress separate, for the purchasers of the French edition, 4to., 15s.

RAYMOND BORDEAUX.

SPECIMENS OF MEDIEVAL IRONWORK. Serrurerie du Moyen-Age, par RAYMOND BORDEAUX. Forty Lithographic Plates, by G. Bouet, and numerous Woodcuts. Small 4to., cloth, 20s.

JOHN HEWITT.

ANCIENT ARMOUR AND WEAPONS IN EUROPE. By JOHN HEWITT, Member of the Archæological Institute of Great Britain. Vols. II. and III., comprising the Period from the Fourteenth to the Seventeenth Century, completing the work, 1l. 12s. Also Vol. I., from the Iron Period of the Northern Nations to the end of the Thirteenth Century, 18s. The work complete, 3 vols., 8vo., 2l. 10s.

M. VIOLLET-LE-DUC.

THE MILITARY ARCHITECTURE OF THE MIDDLE AGES, Translated from the French of M. VIOLLET-LE-DUC. By M. MACDERMOTT, Esq., Architect. With the 151 original French Engravings. Medium 8vo., cloth, price £1 1s.

OUR ENGLISH HOME: its Early History and Progress. With Notes on the Introduction of Domestic Inventions. *Second Edition.* Crown 8vo., price 5s.

"It contains the annals of our English civilization, and all about our progress in social and domestic matters, how we came to be the family and people which we are. All this forms a book as interesting as a novel, and our domestic history is written not only with great research, but also with much spirit and liveliness."—*Christian Remembrancer.*


~~~~~  
**REV. W. H. DAVEY.**

**ARTICULI ECCLESIAE ANGLICANÆ**; or, The Several Editions of the Articles of the Church of England, as agreed upon in Convocation, and set forth by Royal Authority, during the Reigns of King Edward VI. and Queen Elizabeth, arranged in one Comparative View. By WILLIAM HARRISON DAVEY, M.A., Vice-Principal of Cuddesdon Theological College, in the Diocese of Oxford. 8vo., cloth, price 2s. 6d.

**OXFORD LENTEN SERMONS.**

**A SERIES OF SERMONS** preached in Oxford during the Season of Lent, 1859. Fcap. 8vo., 5s.

**THE DEAN OF FERNS.**

**THE LIFE AND CONTEMPORANEOUS CHURCH HISTORY OF ANTONIO DE DOMINIS**, Archbishop of Spalatro, which included the Kingdoms of Dalmatia and Croatia; afterwards Dean of Windsor, Master of the Savoy, and Rector of West Ilsley in the Church of England, in the reign of James I. By HENRY NEWLAND, D.D., Dean of Ferns. 8vo., cloth lettered, 7s.

**REV. P. FREEMAN.**

**THE PRINCIPLES OF DIVINE SERVICE.** An Inquiry concerning the true manner of understanding and using the order for Morning and Evening Prayer, and for the Administration of the Holy Communion in the English Church. Vol. I. 8vo., cloth, 10s. 6d. Vol. II., Part I. containing **THE HOLY EUCHARIST** considered as a MYSTERY. 8vo., cloth, 6s.

**REV. L. P. MERCIER.**

**CONSIDERATIONS RESPECTING A FUTURE STATE.** By the Rev. LEWIS P. MERCIER, M.A., University College, Oxford. Fcap. 8vo., 4s.

**REV. H. DOWNING.**

**SHORT NOTES ON THE ACTS OF THE APOSTLES**, intended for the use of Teachers in Parish Schools, and other Readers of the English Version. By HENRY DOWNING, M.A., Incumbent of St. Mary's, Kingswinford. Fcap. 8vo., cloth, 2s.

**REV. J. M. NEALE.**

**A HISTORY OF THE SO-CALLED JANSENIST CHURCH OF HOLLAND**; with a Sketch of its Earlier Annals, and some Account of the Brothers of the Common Life. By the Rev. J. M. NEALE, M.A., Warden of Sackville College. 8vo., cloth, 10s. 6d.

**REV. T. T. CARTER.**

**LIFE of JOHN ARMSTRONG, D.D.**, late Lord Bishop of Grahamstown. By the Rev. T. T. CARTER, M.A., Rector of Clewer. With an Introduction, by SAMUEL, LORD BISHOP OF OXFORD. *Third Edition.* Fcap. 8vo., with Portrait, cloth, 7s. 6d.

**ST. ANSELM.**

**MEDITATIONS AND SELECT PRAYERS**, by ST. ANSELM, formerly Archbishop of Canterbury. Edited by E. B. PUSEY, D.D. Fcap. 8vo., 5s.

**CUR DEUS HOMO, or WHY GOD WAS MADE MAN**; by ST. ANSELM. *Second Edition.* Fcap. 8vo., 2s. 6d.

**PAROCHIAL SERMONS**, by the Rev. HENRY W. BURROWS, B.D.,  
Perpetual Curate of Christ Church, St. Pancras. Fcap. 8vo., cloth, 6s.

Second Series. Fcap. 8vo., cloth, 5s.

**PARISH SERMONS**. Second Series. By WILLIAM FRASER, B.C.L.,  
Vicar of Alton, Staffordshire, and Domestic Chaplain to the Earl of Shrewsbury  
and Talbot. Fcap. 8vo., cloth, red edges, 3s.

**THE WISDOM OF PIETY, AND OTHER SERMONS**, addressed  
chiefly to Undergraduates. By the Rev. FREDERICK MEYRICK, M.A., Her Ma-  
jesty's Inspector of Schools; Fellow of Trinity College; late Select Preacher  
before the University of Oxford, and Her Majesty's Preacher at Whitehall.  
Crown 8vo., 4s.

**THE YEAR OF THE CHURCH**. A Course of Sermons by the late  
Rev. RICHARD WEBSTER HUNTLEY, M.A., sometime Fellow of All Souls' Col-  
lege, Oxford; Rector of Boxwell-cum-Leighterton, Gloucestershire, and Vicar of  
Alberbury, Salop; and for eleven years Proctor in Convocation for the Clergy of  
the Diocese of Gloucester and Bristol: with a short Memoir by the Editor, the  
Rev. SIR GEORGE PREVOST, Bart., M.A. Fcap. 8vo., cloth lettered, 7s. 6d.

**ARMSTRONG'S PAROCHIAL SERMONS**. Parochial Sermons, by  
JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. A New Edition,  
Fcap. 8vo., cloth, 5s.

**ARMSTRONG'S SERMONS FOR FASTS AND FESTIVALS**. A  
new Edition. Fcap. 8vo., 5s.

**PLAIN SERMONS ON THE BOOK OF COMMON PRAYER**. By  
a Writer in the "Tracts for the Christian Seasons." Fcap. 8vo., cloth, 5s.

**SHORT SERMONS FOR FAMILY READING**. Ninety Short  
Sermons for Family Reading, following the course of the Christian Seasons. By  
the Author of "A Plain Commentary on the Gospels." 2 volumes, cloth, 8s.

**CONCERNING CLERICAL POWERS AND DUTIES, "RE-  
LIGIOUS ENQUIRY," and DAILY PRAYERS**. Nine Sermons preached at  
St. Mary Magdalene Church, Oxford, by the Rev. R. ST. JOHN TYRWHITT, M.A.,  
Vicar of the Parish; late Student and Rhetoric Reader of Christ Church. Fcp., 2s. 6d.

## SINGLE SERMONS.

**The Lord Bishop of Oxford.**

**THE REVELATION OF GOD THE  
PROBATION OF MAN**. Two Sermons  
preached before the University of Ox-  
ford, on Sunday, Jan. 27, and Sunday,  
Feb. 3, 1861. By SAMUEL, LORD  
BISHOP OF OXFORD. 8vo., in wrapper,  
price 1s. 6d.

**Rev. William Basil Jones.**

**RELIGION AND MORALITY**. A Ser-  
mon preached in the Church of St.  
Mary-the-Virgin, before the University  
of Oxford, on the Fifth Sunday in Lent,  
March 17, 1861. By WILLIAM BASIL  
JONES, M.A., Prebendary of St. David's;  
late Fellow and Tutor of University  
College. 8vo., price 1s.

**Rev. C. A. Heurtley.**

**THE INSPIRATION OF HOLY SCRIP-  
TURE. CONSTANCY IN PRAYER:**  
Its Importance Considered with Espe-  
cial Reference to the Temptations of a  
Student's Life. Two Sermons preached  
before the University of Oxford. By

CHARLES A. HEURTLEY, D.D., Mar-  
garet Professor of Divinity, and Canon  
of Christ Church. 8vo., price 2s.

**Rev. E. B. Pusey.**

**THE THOUGHT OF THE LOVE OF  
JESUS FOR US, THE REMEDY  
FOR SINS OF THE BODY**. A Ser-  
mon preached to the Younger Members  
of the University, at St. Mary's Church,  
Oxford, on Friday Evening, March 1.  
By the Rev. E. B. PUSEY, D.D., Regius  
Professor of Hebrew, and Canon of  
Christ Church. 8vo., price 6d.

**Rev. Osborne Gordon.**

**A SERMON** preached in the Cathedral  
Church of Christ Church, on Easter-  
day, 1861. By the Rev. O. GORDON,  
B.D., Censor of Christ Church. 8vo., 6d.

**Rev. Edward H. Plumptre.**

**DANGERS PAST AND PRESENT**. A  
Sermon preached before the University  
of Oxford, on Easter Tuesday, 1861.  
By EDWARD H. PLUMPTRE, M.A., Pro-  
fessor of Pastoral Theology and Chap-  
lain of King's College, London. 8vo. 1s.



**Some Remarks on "Essays and Reviews:"**

Being the Revised Preface to the Second Edition of "Sermons on the Beatitudes," by GEORGE MOBERLY, D.C.L., Head Master of Winchester College. 8vo., sewed, price 2s.

**The Reviewers Reviewed and the Essayists Criticised :**

An Analysis and Confutation of each of the Seven "Essays and Reviews." (Reprinted from the LITERARY CHURCHMAN.) 8vo., sewed, price 2s. 6d.

**A Letter on the Inspiration of Holy Scripture,**

Addressed to a Student. By WILLIAM SEWELL, D.D., Late Professor of Moral Philosophy in the University of Oxford. 8vo., sewed, price 3s.

**No Antecedent Impossibility in Miracles.**

Some Remarks on the Essay of the late Rev. BADEN POWELL, M.A., F.R.S., on "The Study of the Evidences of Christianity," in a Letter by a COUNTRY CLERGYMAN." 8vo., price 1s.

**Evidence of Unsoundness in the Volume entitled "Essays and Reviews."**

A Speech delivered in the Jerusalem Chamber, Feb. 26, 1861, on moving an Address from the Lower to the Upper House of Convocation respecting that Volume. By R. W. JELF, D.D., Proctor for the Chapter of Oxford, Canon of Christ Church, Principal of King's College, London. 8vo., price 1s.

**Scriptural Interpretation.**

The ESSAY of PROFESSOR JOWETT briefly Considered, in a Letter to the Rev. PROFESSOR STANLEY, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History; Canon of Christ Church. By ROBERT C. JENKINS, M.A., of Trinity College, Cambridge; Rector and Vicar of Lyminge. 8vo., price 1s.

By the same Author.

**A Word on Inspiration.**

Being a Second Letter on the ESSAY of PROFESSOR JOWETT, addressed to the Rev. PROFESSOR STANLEY, D.D. 8vo., price 6d.

**A Letter on the "Essays and Reviews,"**

By Dr. PUSEY. (Reprinted from "The Guardian.") 8vo., price 1d.

**A Few Words of Apology for the late Professor Baden Powell's Essay**

On the Study of the Evidences of Christianity contained in the volume entitled "Essays and Reviews." By a LAY GRADUATE. 8vo., price 1s.

**Statements of Christian Doctrine and Practice,**

Extracted from the Published Writings of the Rev. BENJAMIN JOWETT, M.A., Regius Professor of Greek in the University of Oxford. 8vo., price 2s.

"These extracts have been made from Professor Jowett's writings without his sanction and knowledge. As this practice has been largely adopted by those who have attacked or misrepresented his opinions, his friends have taken the liberty to place before the public a collection of passages which in most notices of his works have been withheld from view."

~~~~~

REV. E. MONRO.

PLAIN SERMONS ON THE BOOK OF COMMON PRAYER.

By a Writer in the "Tracts for the Christian Seasons." Fcap. 8vo., cloth, 5s.

HISTORICAL AND PRACTICAL SERMONS ON THE SUFFERINGS AND RESURRECTION OF OUR LORD.

By a Writer in the Tracts for the Christian Seasons. 2 vols., fcap. 8vo. cloth, 10s.

SERMONS ON NEW TESTAMENT CHARACTERS.

By the Author of "Sermons on the Prayer-book," and "On the Sufferings and Resurrection of our Lord." Fcap. 8vo., 4s.

REV. G. ARDEN.

BREVIATES FROM HOLY SCRIPTURE, arranged for use by the

Bed of Sickness. By the Rev. G. ARDEN, M.A., Rector of Winterborne-Came; Domestic Chaplain to the Right Hon. the Earl of Devon; Author of "A Manual of Catechetical Instruction." Fcap. 8vo. *Second Edition.* 2s.

THE CURE OF SOULS.

By the Rev. G. ARDEN, M.A.

Fcap. 8vo., 2s. 6d.

OXFORD SERIES OF DEVOTIONAL WORKS.

THE IMITATION OF CHRIST.

FOUR BOOKS. By Thomas A KEMPIS. A new Edition, revised, handsomely printed on tinted paper in fcap. 8vo., with Vignettes and red borders, cl., 5s.; antique calf, red edges, 10s. 6d.

LAUD'S DEVOTIONS.

THE PRIVATE DEVOTIONS of Dr. WILLIAM LAUD, Archbishop of Canterbury, and Martyr. A new and revised Edition, with Translations to the Latin Prayers, handsomely printed with Vignettes and red lines. Fcap. 8vo., antique cloth, 5s.

WILSON'S SACRA PRIVATA.

THE PRIVATE MEDITATIONS, DEVOTIONS, and PRAYERS of the Right Rev. T. WILSON, D.D., Lord Bishop of Sodor and Man. Now first printed entire. From the Original Manuscripts. Fcap. 8vo., 6s.

ANDREWES' DEVOTIONS.

DEVOTIONS. By the Right Rev. Father in God, LAUNCELOT ANDREWES, Translated from the Greek and Latin, and arranged anew. Fcap. 8vo., 5s.; morocco, 8s.; antique calf, red edges, 10s. 6d.

SPINCKES' DEVOTIONS.

TRUE CHURCH OF ENGLAND MAN'S COMPANION IN THE CLOSET; or, a complete Manual of Private Devotions, collected from the Writings of eminent Divines of the Church of England. Sixteenth Edition, corrected. Fcap. 8vo., floriated borders, cloth, antique, 4s.

The above set of 5 Volumes, in neat grained calf binding, £2 2s.

TAYLOR'S HOLY LIVING.

THE RULE AND EXERCISES OF HOLY LIVING. By BISHOP JEREMY TAYLOR. In which are described the means and instruments of obtaining every virtue, and the remedies against every vice. *In antique cloth binding, 4s.*

TAYLOR'S HOLY DYING.

THE RULE AND EXERCISES OF HOLY DYING. By BISHOP JEREMY TAYLOR. In which are described the means and instruments of preparing ourselves and others respectively for a blessed death, &c. *In antique cloth binding, 4s.*

WORKS OF THE
Standard English Divines,

AT THE FOLLOWING PRICES IN CLOTH.

- ANDREWES' (BP.) COMPLETE WORKS. 11 vols. 8vo., £3 6s.
 ANDREWES' (BP.) SERMONS. *Second Edition.* 5 vols., £1 15s.
 BEVERIDGE'S (BP.) COMPLETE WORKS. 12 vols. 8vo., £4 4s.
 BEVERIDGE'S (BP.) ENGLISH WORKS. 10 vols. 8vo., £3 10s. 6d.
 BRAMHALL'S (ABP.) WORKS. 5 vols. 8vo., £1 15s.
 BULL'S (BP.) HARMONY OF THE APOSTLES ST. PAUL AND
 ST. JAMES ON JUSTIFICATION. 2 vols., 10s.
 BULL'S (BP.) DEFENCE OF THE NICENE CREED. 2 vols.
 8vo., 10s.
 BULL'S (BP.) JUDGMENT OF THE CATHOLIC CHURCH.
 8vo., 5s.
 COSIN'S (BP.) WORKS. 5 vols. 8vo., £1 10s.
 HAMMOND'S PRACTICAL CATECHISM. 8vo., 5s.
 HAMMOND'S MISCELLANEOUS WORKS. 8vo., 5s.
 HAMMOND'S SERMONS. 2 Parts. 8vo., 10s.
 HICKES'S TREATISES ON THE CHRISTIAN PRIESTHOOD.
 3 vols. 8vo., 15s.
 JOHNSON'S (JOHN) UNBLOODY SACRIFICE. 2 vols. 8vo., 10s.
 JOHNSON'S (JOHN) ENGLISH CANONS. 2 vols. 8vo., 12s.
 LAUD'S (ABP.) COMPLETE WORKS. 7 vols. 8vo., £3 3s.
 TAYLOR'S (BP. JER.) WORKS (EDEN'S ED.) 10 vols., £5 5s.
 THORNDIKE'S (HERBERT) THEOLOGICAL WORKS. 10 vols.
 8vo., £2 10s.
 WILSON'S (BP.) WORKS. Vols. II. to VI., £2 12s. 6d.

Vol. I., containing the LIFE OF BISHOP WILSON, &c., by the
 Rev. JOHN KEBLE, M.A., *is in the press.*

~~~~~

THE AUTHOR OF "THE CHRISTIAN YEAR."

THE CHRISTIAN YEAR. Thoughts in verse for the Sundays and Holydays throughout the Year. *Imperial Octavo*, with Illuminated Titles,—Cloth, 1*l.* 5*s.*; morocco, 1*l.* 11*s.* 6*d.*; best morocco, 2*l.* 2*s.* *Octavo Edition*,—Large type, cloth, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 21*s.*; antique calf, 18*s.* *Foolscap Octavo Edition*,—Cloth, 7*s.* 6*d.*; morocco, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 15*s.*; antique calf, 12*s.* *32mo. Edition*,—Cloth, 3*s.* 6*d.*; morocco, plain, 5*s.*; morocco by Hayday, 7*s.* *Cheap Edition*,—Cloth, 1*s.* 6*d.*; bound, 2*s.*

LYRA INNOCENTIUM. Thoughts in Verse for Christian Children. *Foolscap Octavo Edition*,—Cloth, 7*s.* 6*d.*; morocco, plain, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 15*s.*; antique calf, 12*s.* *18mo. Edition*,—Cloth, 6*s.*; morocco, 8*s.* 6*d.* *32mo. Edition*,—Cloth, 3*s.* 6*d.*; morocco, plain, 5*s.*; morocco by Hayday, 7*s.* *Cheap Edition*,—Cloth, 1*s.* 6*d.*; bound, 2*s.*

THE AUTHOR OF "THE CATHEDRAL."

THE CATHEDRAL. *Foolscap* 8*vo.*, cloth, 7*s.* 6*d.*; 32*mo.*, with Engravings, 4*s.* 6*d.*

THOUGHTS IN PAST YEARS. The Sixth Edition, with several new Poems, 32*mo.*, cloth, 4*s.* 6*d.*

THE BAPTISTERY; or, The Way of Eternal Life. 32*mo.*, cloth, 3*s.* 6*d.*

The above Three Volumes uniform, 32mo., neatly bound in morocco, 18s.

THE CHRISTIAN SCHOLAR. *Foolscap* 8*vo.*, 10*s.* 6*d.*; 32*mo.*, cloth, 4*s.* 6*d.*

THE SEVEN DAYS; or, The Old and New Creation. Second Edition, *foolscap* 8*vo.*, 7*s.* 6*d.*

MORNING THOUGHTS. By a CLERGYMAN. Suggested by the Second Lessons for the Daily Morning Service throughout the year. 2 vols. *foolscap* 8*vo.*, cloth, 5*s.* each.

THE CHILD'S CHRISTIAN YEAR. Hymns for every Sunday and Holyday throughout the year. *Cheap Edition*, 18*mo.*, cloth, 1*s.*

COXE'S CHRISTIAN BALLADS. *Foolscap* 8*vo.*, cloth, 3*s.* Also selected Poems in a packet, sewed, 1*s.*

FLORUM SACRA. By the Rev. G. HUNT SMYTTAN. Second Edition, 16*mo.*, 1*s.*

HISTORICAL TALES, illustrating the chief events in Ecclesiastical History, British and Foreign, adapted for General Reading, Parochial Libraries, &c. In Monthly Volumes, with a Frontispiece, price 1s.

THE Series of Tales now announced will embrace the most important periods and transactions connected with the progress of the Church in ancient and modern times. They will be written by authors of acknowledged merit, in a popular style, upon sound Church principles, and with a single eye to the inculcation of a true estimate of the circumstances to which they relate, and the bearing of those circumstances upon the history of the Church. By this means it is hoped that many, who now regard Church history with indifference, will be led to the perusal of its singularly interesting and instructive episodes.

Each Tale, although forming a link of the entire Series, will be complete in itself, enabling persons to subscribe to portions only, or to purchase any single Tale separately.

Already published.

- No. 1.—THE CAVE IN THE HILLS; or, Cæcilius Viriāthus.
- No. 2.—THE EXILES OF THE CEBENNA: a Journal written during the Decian Persecution, by Aurelius Gratianus, Priest of the Church of Arles; and now done into English.
- No. 3.—THE CHIEF'S DAUGHTER; or, The Settlers in Virginia.
- No. 4.—THE LILY OF TIFLIS: a Sketch from Georgian Church History.
- No. 5.—WILD SCENES AMONGST THE CELTS.
- No. 6.—THE LAZAR-HOUSE OF LEROS: a Tale of the Eastern Church in the Seventeenth Century.
- No. 7.—THE RIVALS: a Tale of the Anglo-Saxon Church.
- No. 8.—THE CONVERT OF MASSACHUSETTS.
- No. 9.—THE QUAY OF THE DIOSCURI: a Tale of Nicene Times.
- No. 10.—THE BLACK DANES.
- No. 11.—THE CONVERSION OF ST. VLADIMIR; or, The Martyrs of Kief. A Tale of the Early Russian Church.
- No. 12.—THE SEA-TIGERS: a Tale of Mediæval Nestorianism.
- No. 13.—THE CROSS IN SWEDEN; or, The Days of King Ingi the Good.
- No. 14.—THE ALLELUIA BATTLE; or, Pelagianism in Britain.
- No. 15.—THE BRIDE OF RAMCUTTAH: A Tale of the Jesuit Missions to the East Indies in the Sixteenth Century.
- No. 16.—ALICE OF FOBHING; or, The Times of Jack Straw and Wat Tyler.
- No. 17.—THE NORTHERN LIGHT: a Tale of Iceland and Greenland in the Eleventh Century.
- No. 18.—AUBREY DE L'ORNE; or, The Times of St. Anselm.
- No. 19.—LUCIA'S MARRIAGE; or, The Lions of Wady-Araba.
- No. 20.—WOLFINGHAM; or, The Convict-Settler of Jervis Bay: a Tale of the Church in Australia.
- No. 21.—THE FORSAKEN; or, The Times of St. Dunstan.
- No. 22.—THE DOVE OF TABENNA.—THE RESCUE: A Tale of the Moorish Conquest of Spain.
- No. 23.—LARACHE: a Tale of the Portuguese Church in the Sixteenth Century.
- No. 24.—WALTER THE ARMOURER; or, The Interdict: a Tale of the Times of King John.
- No. 25.—THE CATECHUMENS OF THE COROMANDEL COAST.
- No. 26.—THE DAUGHTERS OF POLA. Family Letters relating to the Persecution of Diocletian, now first translated from an Istrian MS.

ALICE LISLE: A Tale of Puritan Times. Fcap. 8vo., cloth, 4s.

THE SCHOLAR AND THE TROOPER; OR, OXFORD DURING THE GREAT REBELLION. By the Rev. W. E. HEYGATE. *Second Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 5s.

SOME YEARS AFTER: A Tale. Fcap. 8vo., cloth lettered, 7s.

ATHELIN; or, THE CASTLE BY THE SEA. A Tale. By LOUISA STEWART, Author of "Walks at Templecombe," "Floating away," &c. 2 vols., fcap. 8vo. 9s.

MIGNONETTE: A SKETCH. By the Author of "The Curate of Holy Cross." 2 vols., fcap., cloth, 10s.

STORM AND SUNSHINE; OR, THE BOYHOOD OF HERBERT FALCONER. A Tale. By W. E. DICKSON, M.A., Author of "Our Workshop," &c. With Frontispiece, cloth, 2s.

AMY GRANT; OR, THE ONE MOTIVE. A Tale designed principally for the Teachers of the Children of the Poor. *Second Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 3s. 6d.

THE TWO HOMES. A Tale. By the Author of "Amy Grant." *Second Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

DAWN AND TWILIGHT. A Tale. By the Author of "Amy Grant," "Two Homes," &c. 2 vols. fcap. 8vo., cloth, 7s.

KENNETH; OR, THE REAR-GUARD OF THE GRAND ARMY. By the Author of the "Heir of Redclyffe," "Heartsease," &c., &c. *Third Edition.* Fcap. 8vo., with Illustrations, 5s.

TALES FOR THE YOUNG MEN AND WOMEN OF ENGLAND. A Series of Tales adapted for Lending Libraries, Book Hawkers, &c.

Fcap. 8vo., with Illustrations, strongly bound in coloured wrapper, 1s. each.

No. 1. Mother and Son.
No. 2. The Recruit. *A new Edition.*
No. 3. The Strike.
No. 4. James Bright, the Shopman.
No. 5. Jonas Clint.
No. 6. The Sisters.
No. 7. Caroline Elton; or, }
Vanity and Jealousy. } 1s.
No. 8. Servants' Influence. }
No. 9. The Railway Accident.
No. 10. Wanted, a Wife.
No. 11. Irrevocable.

No. 12. The Tenants at Tinkers' End.
No. 13. Windycote Hall.
No. 14. False Honour.
No. 15. Old Jarvis's Will.
No. 16. The Two Cottages.
No. 17. Squitch.
No. 18. The Politician.
No. 19. Two to One.
No. 20. Hobson's Choice. 6d.
No. 21. Susan. 4d.
No. 22. Mary Thomas; or, }
Dissent at Evenly. } 4d.

"To make boys learn to read, and then to place no good books within their reach, is to give them an appetite, and leave nothing in the pantry save unwholesome and poisonous food which, depend upon it, they will eat rather than starve."—*Sir W. Scott.*

CATECHETICAL WORKS, Designed to aid the Clergy in Public Catechising. Uniform in size and type with the "Parochial Tracts."

Already published in this Series.

I. CATECHETICAL LESSONS on the Creed. 6d. II. CATECHETICAL LESSONS on the Lord's Prayer. 6d. III. CATECHETICAL LESSONS on the Ten Commandments. 6d. IV. CATECHETICAL LESSONS on the Sacraments. 6d. V. CATECHETICAL LESSONS on the Parables of the New Testament. Part I. Parables I.—XXI. 1s. VI. PART II. PARABLES XXII.—XXXVII. 1s. VII. CATECHETICAL NOTES on the Thirty-Nine Articles. 1s. 6d.	VIII. CATECHETICAL LESSONS on the Order for Morning and Evening Prayer, and the Litany. 1s. IX. CATECHETICAL LESSONS on the Miracles of our Lord. Part I. Miracles I—XVII. 1s. X. PART II. MIRACLES XVIII.—XXXVII. 1s. XI. CATECHETICAL NOTES on the Saints' Days. 1s. QUESTIONS ON THE COLLECTS, EPISTLES, AND GOSPELS, throughout the Year; edited by the Rev. T. L. CLAUGHTON, Vicar of Kidderminster. For the use of Teachers in Sunday-Schools. Two Parts, 18mo., cloth, each 2s. 6d.

COTTAGE PICTURES. Cottage Pictures from the Old Testament. Twenty-eight large Illustrations, coloured by hand. The set, folio, 7s. 6d.

COTTAGE PICTURES from the New Testament, (uniform with above). The set of 28, 7s. 6d.

SCRIPTURE PRINTS FOR PAROCHIAL USE. Printed in Sepia, with Ornamental Borders. Price One Penny each; or the set in an ornamental envelope, One Shilling.

1. The Nativity. 2. St. John Preaching. 3. The Baptism of Christ. 4. Jacob's Dream. 5. The Transfiguration. 6. The Good Shepherd.	7. The Tribute-Money. 8. The Preparation for the Cross. 9. The Crucifixion. 10. Leading to Crucifixion. 11. Healing the Sick. 12. The Return of the Prodigal.

Ninety thousand have already been sold of these prints. They are also kept mounted and varnished, 3d. each.

TALES AND ALLEGORIES reprinted from the "PENNY POST." Fcap. 8vo., with Illustrations.

THE CHILD OF THE TEMPLE. 1s. THE HEART-STONE. 10d. FAIRTON VILLAGE. 8d. FOOTPRINTS IN THE WILDERNESS. 6d. TALES OF AN OLD CHURCH. 4d. MARGARET OF CONWAY. 4d. MARY WILBRAM. 4d.	MARION. 4d. MARY MERTON. 2d. THE TWO WIDOWS. 2d. LEFT BEHIND. 2d. LITTLE TALES. 4d. LITTLE ALLEGORIES. 2d. LITTLE FABLES. 2d.

ANNALS OF ENGLAND. An Epitome of English History. From Cotemporary Writers, the Rolls of Parliament, and other Public Records. 3 vols. fcap. 8vo., with Illustrations, cloth, 15s. *Recommended by the Examiners in the School of Modern History at Oxford.*

Vol. I. From the Roman Era to the deposition of Richard II. Cloth, 5s.

Vol. II. From the Accession of the House of Lancaster to Charles I. Cloth, 5s.

Vol. III. From the Commonwealth to the Death of Queen Anne. Cloth, 5s.

Each Volume is sold separately.

"The book strikes us as being most useful as a Handbook for teachers. It is just the sort of help for a tutor to have lying by him as a guide to his lecture. The main facts he will find marshalled in strict chronological order, and he will be assisted by references to the statute-book and the old chronicles. The 'ANNALS' will, in short, supply the dry bones of an historical lecture, which each teacher must clothe for himself with life and spirit. But the work will also be highly useful to students, especially for the purpose of refreshing the memory and getting details into order, after the perusal of more regular narratives. We trust to see it extensively employed in the Universities. At Oxford it may be especially serviceable. A reliable guide to the original authorities, and one which gives its proper prominence to the early history, may, if it falls into the hands of either students or teachers, do something to dispel the illusion that English history can be profitably studied by beginning at the momentary overthrow of English nationality, and that, after all the labours of Turner, Lingard, Palgrave, Kemble, Lappenberg, and Pauli, David Hume still remains the one correct, orthodox, and unapproachable text-book for its study."—*Saturday Review*.

THE ETHICS OF ARISTOTLE. With Notes by the Rev. W. E.

JELF, B.D., Author of "A Greek Grammar," &c. 8vo., cloth, 12s.

The Text separately, 5s. The Notes separately, 7s. 6d.

SOPHOCLES TRAGÆDIÆ, with Notes, adapted to the use of Schools and Universities. By THOMAS MITCHELL, M.A. 2 vols. 8vo., £1 8s.

The Plays may also be had separately, at 5s. each.

ŒDIPUS TYRANNUS.

ŒDIPUS COLONEUS.

ELECTRA.

AJAX.

TRACHINIÆ.

ANTIGONE.

PHILOCTETES.

THUCYDIDES, with Notes, chiefly Historical and Geographical. By the late T. ARNOLD, D.D. With Indices by the Rev. R. P. G. TIDDEMAN. 8vo.

Complete, 3 volumes, 8vo., cloth lettered, £1 16s.

MADVIG'S LATIN GRAMMAR. A Latin Grammar for the Use of Schools. By Professor MADVIG, with additions by the Author. Translated by the Rev. G. F. WOODS, M.A. Uniform with JELF'S "Greek Grammar." *Fourth Edition, with an Index of Authors,* 8vo., cloth, 12s.

Competent authorities pronounce this work to be the very best Latin Grammar yet published in England. This new Edition contains an Index to the Authors quoted.

JELF'S GREEK GRAMMAR.—A Grammar of the Greek Language, chiefly from the text of Raphael Kühner. By WM. EDW. JELF, M.A., Student of Ch. Ch. 2 vols. 8vo. *Third Edition.* 1l. 10s.

This Grammar is now in general use at Oxford, Cambridge, Dublin, and Durham; at Eton, King's College, London, and other public schools.

A MANUAL OF GREEK AND LATIN PROSE COMPOSITION, specially designed to illustrate the differences of Idiom between those Languages and the English. By E. R. HUMPHREYS, LL.D., late Head Master of Cheltenham Grammar-school. Crown 8vo., cloth, 3s. 6d.

LAWS OF THE GREEK ACCENTS. By JOHN GRIFFITHS, M.A. 16mo. *Fifth Edition.* Price Sixpence.

A NEW SERIES of the Greek and Latin Classics for the use of Schools.

"Mr. Parker is supplying a want long felt, in issuing a series of good classical texts, well edited, and in a cheap form. The expensiveness of our school-books is a crying evil, which cannot be too soon abated. It is absurd extravagance to put costly books into the hands of schoolboys, to be thumbed and torn to pieces, when cheaper ones would answer every useful purpose just as well. In this respect our neighbours on the Continent are far more rational than we are. We look with satisfaction upon Mr. Parker's efforts to bring about an amendment. Though we think it would have been better to announce the editor's name, we willingly bear testimony to the ability with which he has executed his task, and have much pleasure in recommending the Texts as suitable for school purposes."—*Athenæum*.

GREEK POETS.

							Paper.		Bound.	
							s.	d.	s.	d.
Æschylus	...	...	...	...	...	...	2	6	3	0
Aristophanes.	2 vols.	...	...	...	...	...	5	0	6	0
Euripides.	3 vols.	...	...	...	...	...	5	0	6	6
<i>Or the 6 Plays only</i>	...	...	...	...	...	...	3	0	3	6
Sophocles	...	...	...	...	...	...	2	6	3	0
Homeri Ilias	...	...	...	...	...	...	3	0	3	6
——— Odyssea	...	...	...	...	...	...	2	6	3	0

GREEK PROSE WRITERS.

Aristotelis Ethica	...	...	...	...	...	...	1	6	2	0
Demosthenes de Corona, et Æschines in Ctesiphontem	...	...	...	...	...	...	1	6	2	0
Herodotus.	2 vols.	...	...	...	...	...	5	0	6	0
Thucydides.	2 vols.	...	...	...	...	...	4	0	5	0
Xenophontis Memorabilia	...	...	...	...	...	...	1	0	1	4
——— Anabasis	...	...	...	...	...	...	1	6	2	0

LATIN POETS.

Horatius	...	...	...	...	...	...	1	6	2	0
Juvenalis et Persius	...	...	...	...	...	...	1	0	1	6
Lucanus	...	...	...	...	...	...	2	0	2	6
Lucretius	...	...	...	...	...	...	1	6	2	0
Phædrus	...	...	...	...	...	...	1	0	1	4
Virgilius	...	...	...	...	...	...	2	0	2	6

LATIN PROSE WRITERS.

Cæsar	...	...	...	...	...	...	2	0	2	6
Cicero De Officiis, de Senectute, et de Amicitia	...	...	...	...	...	...	1	6	2	0
Ciceronis Tusculanarum Disputationum Libri V.	...	...	...	...	...	...	1	6	2	0
Cornelius Nepos	...	...	...	...	...	...	1	0	1	4
Livius.	4 vols.	...	...	...	...	...	5	0	6	0
Sallustius	...	...	...	...	...	...	1	6	2	0
Tacitus.	2 vols.	...	...	...	...	...	4	0	5	0

THE PLAYS OF SOPHOCLES, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 6s., or separately—

	s.	d.		s.	d.
Ajax (Text with Notes)	1	0	Antigone	1	0
Electra	1	0	Philoctetes	1	0
Œdipus Rex	1	0	Trachiniæ	1	0
Œdipus Coloneus	1	0			

THE PLAYS OF ÆSCHYLUS, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 7s. 6d.

Prometheus Vincetus (Text with Notes)	1	0	Agamemnon	1	0
Septem Contra Thebas	1	0	Choephoræ	1	0
Persæ	1	0	Eumenides	1	0
			Supplices	1	0

THE PLAYS OF EURIPIDES, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 6s. 6d.

Hecuba (Text with Notes)	1	0	Hippolytus	1	0
Medea	1	0	Phœnissæ	1	0
Orestes	1	0	Alcestis	1	0

"The notes contain sufficient information, without affording the pupil so much assistance as to supersede all exertion on his part."—*Athenæum*, Jan. 27, 1855.

"Be all this as it may, it is a real benefit to public schoolboys to be able to purchase any Greek Play they want for One Shilling. When we were introduced to Greek Plays, about forty

years ago, we had put into our hands a portly 8vo. volume, containing Porson's four Plays, without one word of English in the shape of notes; and we have no doubt the book cost nearer twenty than ten shillings, and after all was nothing near so useful as these neat little copies at One Shilling each."—*Educational Times*.

The Text of SOPHOCLES separately. One vol., cloth, 3s.—The Notes, ditto, 3s.

The Text of ÆSCHYLUS separately. One vol., cloth, 3s.—The Notes, ditto, 3s. 6d.

The Text of EURIPIDES separately. One vol., cloth, 3s. 6d.—The Notes, ditto, 3s

Pocket Editions of the following have also been published with Short Notes.

DEMOSTHENES.

DE CORONA	2	0	ÆSCHIINES IN CTESIPHONTEM	2	0
---------------------	---	---	-------------------------------------	---	---

VIRGIL.

The BUCOLICS	1	0	The GEORGICS	2	0
------------------------	---	---	------------------------	---	---

The First Three Books of the ÆNEID, 1s.

HORACE.

ODES and EPODES	2	0	SATIRES	1	0
---------------------------	---	---	-------------------	---	---

EPISTLES and ARS POETICA, 1s.

SALLUST.

JUGURTHA	1	6	CATILINE	1	0
--------------------	---	---	--------------------	---	---

CORNELIUS NEPOS—LIVES (with Short Notes) 1 6

PHÆDRUS—FABLES (ditto) 1 0

HOMER—FIRST SIX BOOKS OF ILIAD (ditto) 2 0

LIVY, BOOKS XXI.—XXIV. (ditto) . . . . . Cloth, 4s. 6d.; sewed, 4 0

CICERO, ORATIONES IN CATILINAM (ditto), 16mo., sd., ... 1 0

——— ORATIO PRO MILONE (ditto), 16mo., sewed, ... 1 0

CÆSAR, DE BELLO GALLICO, BKS. I.—III. (ditto), 16mo., sd., ... 1 6

In the Press.

Short Notes to CICERO DE SENECTUTE, and ARISTOPHANES' THE KNIGHTS.

THE LITERARY CHURCHMAN. A Journal devoted to the interest and advancement of Religious Literature.

THE LITERARY CHURCHMAN was established in order to extend to RELIGIOUS LITERATURE the advantages which General Literature already possessed in the *Athenæum*, *Literary Gazette*, *Critic*, and other similar journals. Previously, Religious Literature had been dependent for publicity on a few scattered notices in Newspapers or Religious Magazines; while the weekly issue of some twenty or thirty works, bearing more or less on Religious subjects, proved an importance sufficient to demand a journal distinctly set apart for the interests of that class of publications.

SUBSCRIPTIONS.

For the Year	8s. 0d.	For Six Months	4s. 0d.
Ditto Free by post	10s. 0d.	Ditto Free by post	5s. 0d.

THE PENNY POST. A Church of England Illustrated Magazine, issued Monthly. Price One Penny.

That this Magazine is wanted, a circulation of 22,000 copies of each number testifies. It is the *only Penny Magazine* upholding sound Church principles. That it does good, and is appreciated, testimony whence it would be least expected, abundantly proves. But at the same time it must be borne in mind, that this is a small circulation for a Penny religious periodical. Those who differ, depend much upon their periodicals for inculcating doctrine hostile to the Church, and circulate thousands, where the Church of England, unfortunately, circulates only hundreds.

MONTHLY.—ONE PENNY.

Subscribers' names received by all Booksellers and Newsmen.

THE GENTLEMAN'S MAGAZINE.—The times, it is readily allowed, have greatly changed since *Sylvanus Urban* first solicited public attention, but it may be fairly doubted whether the tastes and habits of thought of the educated classes, to whom he addresses himself, have changed in a like degree. Hence he does not fear that History and Antiquities, in their widest sense, can ever become unpalatable to them, but, on the contrary, he is glad to mark an increased avidity in pursuing such studies. This is a state of things that he thinks he may claim a considerable share in bringing about, and the steady progress of which he is desirous of forwarding by all available means. He alludes to the growing appreciation of the Past, as the key to the understanding of the Present, and (in a sense) of the Future, as testified by the formation of Archæological and Literary Societies, which have already achieved much good, and may do still more; and as a means to that end, he devotes a portion of his pages every month, under the title of "ANTIQUARIAN AND LITERARY INTELLIGENCER," to a record of their progress.

It has ever been the desire of *Sylvanus Urban* to see his CORRESPONDENCE a leading feature in his pages, and he has the gratification of reckoning many of the most erudite men of the time as his fellow-workers, who have, through him, conveyed an invaluable amount of knowledge to the world. He invites those of the present day to imitate them. Another important feature has been, and will be, the OBITUARY, to the completeness of which he requests friends or relatives to contribute by communicating fitting notices of eminent persons daily removed by the hand of death from among us.

All Communications to be addressed to Mr. URBAN, 377, STRAND, W.C.

Nostri ....

BC
1538 ,
.A2
1849
v.2

Joannes Chrysostomus.

Sancti Patris Nostri ....

LIBRARY

Pontifical Institute of Mediaeval Studies

113 ST. JOSEPH STREET
TORONTO, ONT., CANADA M5S 1J4

